ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

*மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு ஆறங்கங்கூற அவதரித்த

திருமங்கையாழ்வார்

அருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழி,

[முதல், இரண்டு, மூன்று பத்துக்கள்]

மூலமும்;

நஞ்சீயர்படி வ்யாக்யாநமும்;

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும்;

பூர்வாசார்யர்கள் சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கமும்;

வ்யாக்யாநங்களைத் தழுவின

பதவுரையும்;

முதல்ஸம்புடம் - ப்ரதி ரூ 00.

சித்திரகூடம் - கந்தாடை -

திருவேங்கடாசார்யரோடு

அரசாணிபாலை-கந்தாடை-

கிருஷ்ணமாசார்யர்,

அநேகபாகவதநியமநாநுஸாரமாகப்

பரிசோதித்து,

திருவல்லிக்கேணி :

ஸ்ரீஸரஸ்வதீபண்டாரமுத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பித்தனர்.

1881.

விளம்பரம்.

இந்தக்ரந்தம் வேண்டுமவர்கள், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்ஸந்நிதி வீதியில், (மட்ராஸ் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜநரல்ஸ் ஆபிஸ் க்ளார்க்) அரசாணிபாலை-கந்தாடை-க்ருஷ்ணமாசார்யரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருவல்லிக்கேணி ஸ்தலமாஹாத்ம்யம் - விலை - ௫ - அணா.

நித்யாநுஸந்தாநம் - ௬ - அணா.

இந்த திவ்யப்ரபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் க்ரந்தஎழுத்துக்களை எல்லாரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி, அந்த எழுத்துக்கள்போல உச்சரிக்கப்படுகிற தெலுங்கெழுத்துக்களை அவ்வவற்றின் கீழ் அச்சிட்டுக் காட்டுகிறோம் :—

𑌋 𑍠 𑌖 𑌗 𑌘 𑌛 𑌝 𑌟 𑌠 𑌡 𑌢 𑌥 𑌦 𑌧 𑌫 𑌬 𑌭 𑌶

ఋ ౠ ఖ గ ఘ ఛ ఝ ట ఠ డ ఢ థ ద ధ ఫ బ భ శ

𑌖 𑌖𑌾 𑌖𑌿 𑌖𑍀 𑌖𑍁 𑌖𑍂 𑌖𑍍 𑌞𑍍𑌚 𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌞𑍍𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍀

ఖ ఖా ఖి ఖీ ఖు ఖూ ఖ్ ఞ్చ ఞ్చి ఞ్చీ స్త స్తి స్తీ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விஷய ஸூசிகை.

ஸங்கேதஸங்க்ரஹம்.

---※---

(க) ஒவ்வொருபக்கத்திலும் சிலவரிகளின் கடைசியில், [ரு, [க0, [கரு, [உ0, [உரு, [௩0, [௩ரு என்று அச்சிட்டிருக்கும் கணக்குகள், வரிகளின் கணக்கென்றறிக.

(உ) (.) இது, ஸம்பூர்ணமாக வாக்யம் முடியுமிடத்திலிருக்கும்.

(௩) (;) இது, அஸம்பூர்ணார்த்த வாக்யாந்தத்திலும், அதிதூராந்வயிபதாந்தத்திலுமிருக்கும்.

(ச) (,) இது, வாக்யமத்யத்தில் நிறுத்துமிடத்திலும், ஸமுச்சயத்திலும், கிஞ்சித்தூராந்வயிபதாந்தத்திலும், நடுவில் நிறுத்தவொண்ணாத வாக்யங்களின் முடிவிலுமிருக்கும்; ஆனால், மேல்வாக்யத்தின் நடுவேயிதுவரில், நடுவே நிறுத்தவொண்ணாத வாக்யங்களின் முடிவிலும் (;) என்ற குறிப்பேயிருக்கும்.

(ரு) (-) இது, விவரண விவரணி மத்யத்திலும், ஆத்யந்தக்ரஹண மத்யத்திலும், அந்வயம் காட்டுமிடத்தில் அந்வயிக்கும்பாதத்தின் முடிவிலுமிருக்கும்.

(௬) அநுவாதங்களின் ஆதியில் (") என்றும், (") என்றுமிருக்கும்.

(எ) அநுவாதாந்தர்க்கத அநுவாதத்தின் முதலிலே (') என்றும், முடிவில் (') என்றுமிருக்கும்.

(அ) (!) இது, சாகுஸ்வரமுண்டாகுமிடத்திலிருக்கும்.

(௯) (?) இது, ப்ரச்நமிருக்குமிடத்தில் நிற்கும்.

(க0) ( ) இதின்நடுவே மூலப்ரதீகதாரணம் ப்ராயிகமாயிருக்கும்; ஒரோவிடத்தில் மூலப்ரதீகதாரணத்தின் முடிவில் (-) என்று மாத்ரமேயிருக்கும்.

(கக) [ ] இதின் நடுவே ப்ராஸங்க்க வ்யாக்யேய ப்ரதீகதாரணமிருக்கும்.

(கஉ) (*) இது, நேராக ப்ரமாணத்தையெடுக்காதே ஸ்வவாக்யமே ப்ரமாணத்துக்கு ஜ்ஞாபகமாயிருக்குமிடத்தில், அவ்வாக்யாதியிலேயிருக்கும்.

☞ நஞ்சீயர்படி வ்யாக்யாநம் முதலில் அகப்படாமற்போனமையால், முதற்பத்து முழுதும், பதவுரை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம், அரும்பதவிளக்கம், இவற்றுடன் முதலில் அச்சிட்டு, பின்பு, நஞ்சீயர்படிவ்யாக்யாநம் முதற்பத்துமுழுதும் ஒரேயிடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

பெரியதிருமொழிவ்யாக்யாநத்து

வருஷமுன்பணம்செலுத்தின கையொப்பக்காரர்கள்.

பட்டணம்.

சேஷாசார்யர்
மா - ரங்காசார்யர்
எம் - ராகவாசார்யர்
ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர்
ஸ்ரீ - ரங்காசார்யர்
உபயவேதாந்தபுரம் - ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்.
வ - ஸ்ரீநிவாஸஅய்யங்கார்.
வி - சுப்பராயுலுநாயுடு.
அனந்தய்யநாயுடு.
எம் - ஆர் - முத்துஸாமிநாயுடு.
பி - வி - வேணுகோபாலபிள்ளை.
இ - ராஜரத்தினமுதலியார்.
வி - ரங்கஸாமிமுதலியார்.
வ - கிருஷ்ணஸாமிநாயக்கர்.
சுப்பராயமுதலியார்.
லாட் - வீராஸாமிநாயுடு.
எஸ் - நாராயணசாமிபிள்ளை.
வி - வெங்கடசாமிநாயுடு.
வரதராஜுலுநாயுடு.
தேவப்பெருமாள்முதலியார்.
வி - ராமசாமிமுதலியார்.
துபாஷி - பார்த்தசாரதிநாயக்கர்.
கோவிந்துமுதலியார்.
வி - கிருஷ்ணசாமிசெட்டியார்.
ஆ - ரங்கசாமிநாயுடு.
ப - தேவராஜுலுநாயுடு.
பி - மணவாளஜீயர்.
வி - ரங்கநாதமுதலியார். (ட - ப்ரதி)
தீ - ராமாநுஜுலுநாயுடு.
அத்தங்கி - வரதப்பசெட்டியார்.
பி - எஸ் - பொன்னுசாமிபிள்ளை.
வெ - பொன்னுசாமிமுதலியார்.
வங்காயல - ஸ்ரீநிவாசுலுசெட்டியார்.

திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்ரீ-பார்த்தசாரதிஅய்யங்கார். (அ-ப்ரதி)
ம - அ-திருமலாசார்யர்.
ம - அ - திருநாராயணாசார்யர்.
ம - டீ - சின்னநரசிம்மாசார்யர்.
ம - ம - ச - நரசிம்மாசார்யர்.
ம - கிரு - ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.
சேஷாசார்யர்.
வழுத்தூர் - கிருஷ்ணஸாமிஅய்யங்கார்.
சோயம் - ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர்.
தீக்ஷிதர் - ஸ்ரீநிவாஸஅய்யங்கார்.
வானமாமலை - நரசிம்மாசார்யர்.
ராமாநுஜமுதலியார்.
எம் - சீதாராமநாயுடு.
கோவிந்தராஜுலு.
ஜி - வீராஸாமிநாயுடு.
ஆ - திருவேங்கடபிள்ளை.
புஷ்பகடை - விஜயரங்கநாயுடு.

திருவடீசுரன்பேட்டை.

விஜயரங்கமுதலியார்.
பி - எதிராஜமுதலியார்.
ராகவுலுநாயுடு.
தம்புசாமிபிள்ளை.
குருமூர்த்திநாயுடு.
வி- முத்துகிருஷ்ணமுதலியார்.
கா - வீராசாமிபிள்ளை.

புதுப்பாக்கம்.

வி - புருஷோத்தமமுதலியார்.
அருணாசலமுதலியார்.
* தெய்வசிகாமணிமுதலியார்.

ராயபேட்டை.

புருஷோத்தமமுதலியார்.
சிங்காரவேலுமுதலியார்.

நுங்கம்பாக்கம்.

வி - ராகவாசார்யர்.

எழும்பூர்.

பி - கஜேந்திரநாயுடு.
கண்ணபிரான் என்னும் கிருஷ்ணசாமிமுதலியார்

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை.

மத்தேரி - வரதராஜுலுநாயுடு.
தே - நாராயணசாமிபிள்ளை.

சூளை.

வந்தவாசி - முனிசாமிமுதலியார்.
திருவேங்கடபிள்ளை.

சைதாபேட்டை.

பொன்னரங்கபிள்ளை.
டி - நாராயணசாமிமுதலியார்.
நாராயணசெட்டியார்.

மைலாபூர்.

ம - கோ - ராமசாமிமுதலியார்.

ஆலந்தூர்.

நாராயணசாமிநாயுடு.

கூடலூர்.

ஸாமிஅய்யங்கார்.
பி - வெங்கடசாமிபிள்ளை.

பொலாரம்.

டி-ஆர்-வெங்கடாசலம்பிள்ளை (உ-ப்ரதி)

தூத்துகுடி.

ஏ - ராமாநுஜலுநாயுடு (உ - ப்ரதி)

ஸ்ரீரங்கம்.

கோயில்கந்தாடை-தி-வெங்கடாசாரியர்
வீராசாமிபிள்ளை.

நீலகிரி.

ராமசுவாமிநாயுடு.

பொள்ளாச்சி.

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்.

கோயம்புத்தூர்.

வேதவியாஸ திருவேங்கடபட்டர்ஸ்வாமி.
ஸ்ரீநிவாஸவெங்கடரங்கய்ய.
கா - குப்புசாமிநாயக்கர்.
ரே - சின்னசாமிநாயக்கர்.

தென்செரக்கை.

கொ - கிருஷ்ணஸாமிஅய்யங்கார்.

கும்பகோணம்.

ஆர் - ஸ்ரீநிவாஸஅய்யங்கார்.
ரங்கசாமிஅய்யங்கார்.

பெங்குளூர்.

ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.
கோபாலகிருஷ்ணய்யங்கார்.
ராஜகோபாலநாயக்கர்.
செல்வராயமுதலியார்.
ஆ - திருவேங்கடசாமிமுதலியார்.

சேரன்மாதேவி.

பெரியநம்பிநம்பிஅய்யங்கார்.

கபிஸ்தலம்.

எம்-துரைசாமிமூப்பனார்.

ஸங்கம்.

வி - குப்புசாமிஅய்யங்கார்,

கொமரலிங்கம்.

திருவேங்கடராமாநுஜஅய்ய.

ஆயக்குடி.

துளசிமாணிக்கம்பிள்ளை.

ஹொஸபேட்டை.

வி - வெங்கடாசலம்பிள்ளை.

அய்யம்பாளையம்.

வித்வான் - கிருஷ்ணய்யங்கார்.

காட்டுபுத்தூர்.

மாணிக்கம்பிள்ளை.

பட்டுக்கோட்டை.

பி - ராஜகோபாலநாயுடு.

சேலம்.

சுப்பராயசெட்டியார்.

திருப்பாதூர்.

த - பரசுராமபிள்ளை.

ஈரோடு.

தேவணசெட்டியார் என்கிற சடகோப ராமாநுஜதாஸர்.

திருநாராயணபுரம்.

அனந்தாண்பிள்ளை - பாஷ்யாசாரியர்.
நாரணய்யங்கார்.

பெல்லாரி.

என் - பாலகிருஷ்ணபிள்ளை.
லோகநாதமுதலியார்.

மையூர்.

ஆதிராமாநுஜஅய்யங்கார்.

திருக்கடன்மல்லை.

பிள்ளைலோகம் - ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர்.

வேலூர்.

ஆ - சீதாராமமுதலியார்.

பழனி.

முத்துநாகமணியகாரர்.

கருங்கல்பாளையம்.

காமாக்ஷிபிள்ளை.

மாஸந்தோறும்பணம்செலுத்துமவர்கள்.

பட்டணம்.

* டி - ராமாநுஜாசார்யர்.
* ஆர் - ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர்.
* பி - அநந்தாசார்யர்.
அப்பா - சேஷய்யங்கார்.
செல்லமய்யங்கார். (உ-பாதி)
ஆண்மரைநாடு - அப்பனய்யங்கார்.
* வ - நாரணய்யங்கார்.
* கு - ஜொ - நரசிம்மாசார்யர்.
சா - சடகோபராமாநுஜய்ய.
தேவராஜபிள்ளை.
ராமசாமிபிள்ளை.
கிருஷ்ணபிள்ளை.
கோவிந்தபிள்ளை.
சாரங்கபாணிமுதலியார்.
வெங்கடராமாநுஜம்பிள்ளை.
என் - விஜயரங்கபிள்ளை.
* சோ - வீரராகவலுநாயுடு.
கா - பார்த்தசாரதிநாயுடு.
எ - கோவிந்தராஜு.
ம - சு - சேஷாசலமுதலியார்.
நாராயணராஜு.
ம - செல்லப்பமுதலியார்.
வாசுதேவபிள்ளை.
ப - கோவிந்தநாயுடு.
வி - ஜயராமசெட்டியார்.
* எதிராஜமுதலியார்.
தொளசிங்கநாயக்கா.
* ஸி - திருவேங்கடசாமிநாயக்கர்.
* ஸி - ராஜகோபாலமுதலியார்.
எ - வெங்கடேசம்பிள்ளை.
கோதண்டராமபிள்ளை.
ம - ரங்கசாமிமுதலியார்.
டி - ராஜகோபாலநாயுடு.
வி - மாணிக்கம்பிள்ளை.
வே - கி - நாராயணசாமிபிள்ளை.
பெருமாள்கோவில் - ஆழ்வார்.
* மதுரகவிராமாநுஜதாஸர் (ஒற்றைவாடை)
* பார்த்தசாரதிதாஸர்.
கண்ணுபிள்ளை.
கேசவநாயக்கர்.
மா - மணவாளநாயுடு.
கிருஷ்ணப்பசெட்டியார்.
ஸி - அப்பாசாமிபிள்ளை.
சடகோபராமாநுஜதாஸர்.
டி - ஜி - வேணுகோபாலநாயுடு.
சுதர்சனநாயுடு.
மதுரகவிராமாநுஜதாஸர்.
* ப - வாசுதேவமுதலியார்.
கா - குப்புசாமிமுதலியார்.
கிருஷ்ணசாமிபிள்ளை.
மை - ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளை.
* எம் - எஸ் - ஸ்ரீநிவாஸமுதலியார்.
* மணம்பேடு - ராகவமுதலியார்.
* பி - வி - சோமசுந்தரமுதலியார்.
சக்ரவர்த்திதிருமகனிராமாநுஜதாஸர். (உ - பாதி)
இளையாழ்வார்.
வெ - செல்லபபிள்ளை.
நாராயணசாமி.
கிருஷ்ணசாமிசெட்டியார்.
பொன்னைபபிள்ளை.
* அ - கந்தசாமிமுதலியார்.
தௌளியசிங்கார்.
நாதமுனிநாயுடு.
வெ - வெங்கோபாபிள்ளை.
பூ - வெங்கடகிருஷ்ணபிள்ளை.
வீன - கோவிந்தசெட்டியார்.
பி - [illegible]முதலியார்.
* [illegible] - ராஜகோபாலநாயுடு.
பி - திருவெங்கடபிள்ளை.
நாராயணசாமிபிள்ளை.
[illegible]செட்டியார்.

திருவல்லிகேணி.

* ம - ச - நரசிம்மாசார்யர்.
ஸ்ரீ - கி - கிருஷ்ணசாமிஅய்யங்கார் (உ - பாதி)
* திருமஞ்சனம் - குப்பணய்யங்கார்.
ஸம்பத்குமாராசார்யர்.
* சாவககமுனி - அனந்தாசார்யர்.
தேவராஜதாஸர்.
* திருவேங்கடசாமிமுதலியார்.
* டி - [illegible]சாமிநாயுடு.
ராமகிருஷ்ணநாயுடு.
ஸி - கோவிந்தபிள்ளை.
சிவசங்கரமுதலியார்.
* டி - ரங்கநாதமுதலியார்.
ஜெ - ராமாநுஜலுநாயுடு.
கொண்டலநாயுடு.
ஸி - பார்த்தசாரதிநாயுடு.
* ராஜுபிள்ளைஸம்ஸாரம்.
அய்யாதுரைமுதலியார்.
ராஜகோபாலமுதலியார்.

திருவடீசுரன்பேட்டை.

பார்த்தசாரதிபிள்ளை.
டி - ராஜகோபாலராஜு.
பி - சுப்பராயுலுநாயுடு.
* ஸ்ரீ - வெங்கடராமநாயுடு.

புதுப்பாக்கம்.

கேசவநாயக்கர்.

ராயபேட்டை.

வேணுகோபாலசெட்டியார்.
*பார்த்தசாரதிபிள்ளை.
போஜய்யநாயுடு.

நுங்கம்பாக்கம்.

பி - ராகவாசார்யர்.

எழும்பூர்.

வி - வெங்கடாசார்யர்.
நாராயணசாமிநாயுடு.

கோமளீசுரன்கோவில்.

நாராயணசாமிராஜு.

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை.

ராகவாசார்யர்.
ராகவலுநாயுடு.
சுப்பராயுலுநாயுடு.
* பி - சரவணபெருமாள்முதலியார்.
* சடகோபமுதலியார்.
பி-ராமாநுஜலுநாயுடு.
நரஸிம்முலு.

பெரியமெட்டு.

பி - ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளை.

சூளை.

கூ - முனிசாமிநாயுடு.
* ஸ்ரீநிவாஸமுதலியார்.
* நாதமுனிநாயுடு.
* வரதராஜுலுநாயுடு.
பி - ராமசாமிநாயுடு.

புரசபாக்கம்.

கா - ராமசுவாமிநாயுடு.
பி - பார்த்தசாரதிநாயுடு.
* சேமம் - வேணுகோபாலமுதலியார்.
பு - திருவேங்கடராமாநுஜதாஸர்.
* டி - ராஜகோபாலநாயகர்.
சே - கோவிந்தராஜமுதலியார்.
தாமோதரம்பிள்ளை.
* பார்த்தசாரதிநாயுடு.
* ஸ்ரீநிவாஸமுதலியார்.

சைதாபேட்டை.

ராஜகோபாலாசார்யர்.

மைலாப்பூர்.

பாஷ்யகாரர்ஸ்வாமி.
ஸ்ரீநிவாஸமுதலியார்.
ம - நயினாப்பநாயக்கர்.
ப - சின்ன - கிருஷ்ணரெட்டியார்.
வெள்ளியம்பலவாத்தியார்.

ஆலந்தூர்.

ஆதிகேசவலுநாயுடு.
ராமம்முலுநாயுடு.

இந்தக்ரந்தம் வெளியாவதற்குக் கூடியமுயற்சிசெய்து
கையொப்பக்காரர்களைச் சேர்த்துத்தந்து பேருதவிசெய்தவர்கள்.

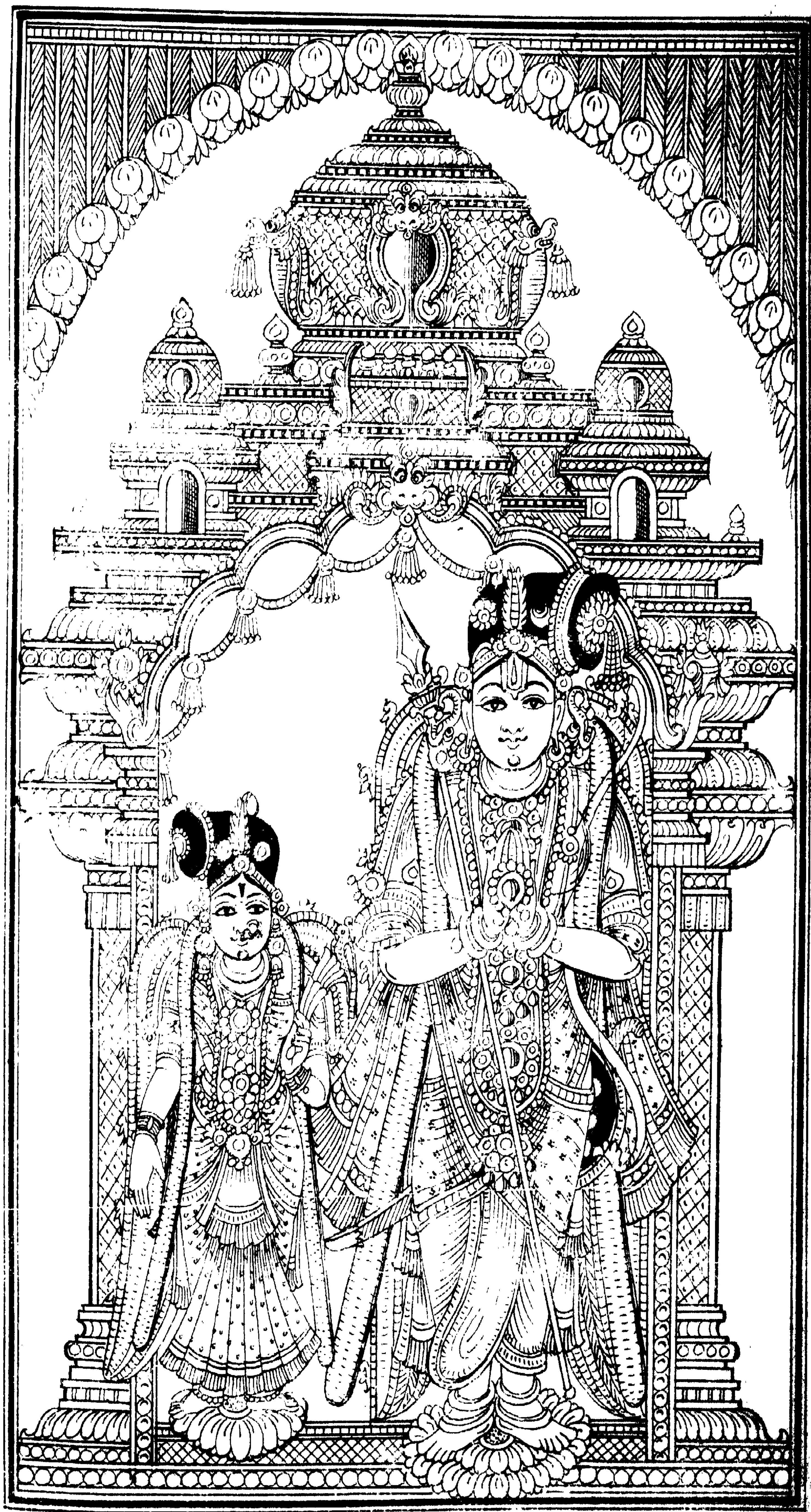
திருவாலி - ஸாமிஅய்யங்கார்.
விஞ்சமூர் - பார்த்தசாரதிஅய்யங்கார்.
கோயில அழகியமணவாளஏகாங்கி.
செ - இ - ரங்கசாமிமுதலியார்.
குருஸாமிநாயுடு.
வி - கோவிந்தபிள்ளை.
ரங்கசாமிதாஸர்.
முத்துகிருஷ்ணபிள்ளை.
பாலகிருஷ்ணநாயுடு.
ஐயாசாமிநாயுடு.
ராஜகோபாலமுதலியார்.

(*) இக்குறிப்புள்ள கையொப்பக்காரர்கள், முதல்ஸம்புடத்துடன் நிறுத்திவிட நினைத்திருப்பதாகத்தோற்றுகிறது; அப்படி நிறுத்திவிடுவதினால் இந்தக்ரந்தம்இருவர்க்கும் உபயோகமின்றிப்போவதை யோசித்து, "கையொப்பக்காரர்கள் நடுவில் நீங்கக்கூடாது" என்னும் ஏற்பாட்டைக்கவனிப்பதுமன்றி, தங்களுக்குப்பெற்றுக்கொள்ள ஸந்தர்ப்பப்படாவிடினும் வேறொருவர்க்காவது மாற்றித்தந்து க்ரந்தத்தைத்தலைக்கட்டித்தரவேணுமென்றுகேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கையொப்பக்காரர்களெல்லாரும் தங்கள்தங்கள் இஷ்டர்களுக்குத் தெரிவித்துத் தங்களால்முயன்றமட்டும் கையொப்பக்காரர்களைச் சேர்த்து தொடங்கின காரியத்தைக் கூடியசீக்கிரத்தில் முடிக்கும்படி பொருளுதவிசெய்யவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

☞ அ. க. கிருஷ்ணமாசார்யர்.

திருவல்லிக்கேணி-பேயாழ்வார்ஸந்நிதி வீதி-௧௫-வது கதவிலக்கம்.

தேதி..................

ஸ்ரீ

திருமங்கையாழ்வார்ப்ரபாவம்.

" [illegible] " ([illegible]) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்று.

" [illegible] " ([illegible])

திருமங்கையாழ்வார் ; திருவாலிதிருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே, நளவர்ஷம் கார்த்திகைமாஸம் க்ருத்திகாநக்ஷத்ரத்திலே, ஸ்ரீசார்ங்காம்ஸராய் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்சவம்ஸத்தில் அவதரிக்கையாலே, அவர்களும் இவர்க்கு நீலநிறத்தரென்று திருநாமம் சாத்தினார்கள். "தெரியேன்பாலகனாய்" என்கிறபடியே — பால்யாவஸ்தாநந்தரம் ப்ராப்தயௌவநராய் * மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட் செய்து, * தெரிவைமாருருவமேமருவி, மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வகரத்ருத ஸஸ்த்ரப்ரகாண்டராய், சோளபூபதியை ஸேவித்து யுத்தேபராக்ராந்தராய் ப்ரவீரராயிருக்கிற இவர்க்கு, ஸஹாயபூதராக, நீர்மேல்நடப்பான், நிழலிலொதுங்குவான், சாயைபிடிப்பான், தாளூதுவான், உசரந்தொங்குவான் என்கிற மந்த்ரிகளும், ஆடல்மாவலவன் என்கிற குதிரைநம்பிரானும், "அமரில்கடமாகளியானை" என்கிற யானைநம்பிரானுமாக இப்படியிருக்கிற இவரை ; அந்தராஜாவும் ஒருதேசாதிபதியாக்கி, சிலசேனாநாயகனுமாக்கிவைத்துப் போருகிறகாலத்திலே ; திருவாலிகாட்டிலே நன்றாயிருப்பதொரு * தடத்தவிழ் தாமரைப்பொய்கையிலே "சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வ

மகளிர்களாடும்சீர்'' என்கிறபடியே - சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்வந்து அதிலே நாளும் ஜலக்ரீடைபண்ணிப்போக, அவர்களிலே திருமாமகளும் ஒரு அப்ஸரஸ்ஸு வேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு குமுதமலர் கொய்யப் புறப்படுகையாலே கூடவந்தவர்கள் இவளைவிட்டுப்போக, இவள் மாநுஷமான ஶரீரத்தை பரிக்ரஹித்துத் தனித்துநிற்க, அவ்வளவிலே, திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பாரொரு பிஷக்வரனான பாகவதோத்தமன் அநுஷ்டாநார்த்தமாகவந்து, இப்பெண்பிள்ளையைக்கண்டு, "நீ யார்? தனித்திருப்பானேன்" என்று கேட்க; அவளும் "கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னைவிட்டுப்போனார்கள், என்னை இனி உம்மோடே கொண்டுபோம்" என்று தான் வந்த க்ரமத்தை அவர்க்குச்சொல்ல; அவரும், புத்ரஹீநராகையாலே மிகவுமுகந்து, "ஆகில் நம்மூரே வா" என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய், ஸ்வபத்நிகையிலே, குமாரி வந்த வரத்தைச்சொல்லி, போஷிக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க; அவளும் வந்த்யையாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுதமலர்கொண்டு நின்றதுவே நிரூபகமாக "குமுதவல்லியார்" என்று திருநாமம் சாத்தி, தம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்கு புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, இவர்க்குச் சிலர்போய் இப்பெண்பிள்ளையினுடைய ரூபலாவண்யாதிகளை மிகவும் ஶ்லாகித்துச்சொல்ல; இவரும் அத்தைக்கேட்டு, * நின்றவாநில்லா நெஞ்சினராய், * அவர்தம் கலவியேகருதிஓடி, திருநாங்கூரிலேசென்று, மருத்துவருடைய க்ருஹத்திற்புகுந்து, அவருடனே ஸம்பாஷணம் பண்ணிவிட்டு குமுதவல்லியைச் சேர்க்கச்செய்தே, இப்பெண்பிள்ளை புறப்படக்கண்டு, விஸ்மயப்பட்டு, பாகவதபிஷக்வரரைக் குறித்து, "ஸௌந்தர்யஶீலாதிஸம்பன்னையான ஸுதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே யுண்டாயிற்று?" என்று கேட்க; அவரும் இவருடனே அப்பெண்ணின் வரத்தைச்சொல்லி, "இப்பெண்ணினாலே அநபத்யதாதோஷம் தீர்ந்தேன், அப்ஸரஃகுலகோத்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேன் என்று மிகவும் விவாஹோசிதவயஸ்ஸைக்கண்டு வ்யாகுலாந்தஃகரணனாகாநின்றேன்" என்ன; இவரும் "இப்பெண்ணை நமக்குப்பத்நியாகத் தரவேணும்" என்று வஸ்த்ரபூஷணாதி த்ரவ்யங்களை ஸங்கோசமறக்கொடுத்து, மிகவும் நிர்பந்தித்து விரும்பிக்கேட்க; தம்பதிகளிருவரும் இப்பெண்பிள்ளையை இவருக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க, அப்பெண்பிள்ளையும் "தாவஹேவண்ணமாநாஜ" (ஸூக்தி ஸாரம்) என்கிற திருவிலச்சினை திருநாமமுள்ளவர்க்கொழிய மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசவொட்டேன் என்று தன்னுடைய நெஞ்சில் அத்யவஸாயத்தைச்சொல்ல; இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு, "ஸஹஸா ஸீஹ்ரம்" (கம்ப ஶ்லோகம்) என்கிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலே சென்று, "பொன்னியலுமாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கு" என்கிறபடியே,

நம்பிதிருமுன்பே வந்து, "அக்நிதப்தேந சக்ரேண பாஹுமூலேது லாஞ்சித:" (అగ్నితప్తేనచక్రేణ బాహుమూలేతు లాంఛితః) என்றும், "தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின் கோயிற்பொறியாலே யொற்றுண்டுநின்று" என்றும்சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் தரித்து, "ஸர்வேஷ்வேதேஷு தேசேஷு ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி - ருஜூநி ஸாந்தராளாநி த்வாதசஸ்வபி" (సర్వేష్వేత ద్వేదాధార్యమూర్ధ్వపుండ్రంయథావిధి - ఋజూనిసాంతరాళాని ద్వాదశస్వపి) என்று சொல்லுகிறபடியே கேசவாதிநாமங்களையு முடையராய்வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, "ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராதநம் பரம் - தஸ்மாத்பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் ந்ருப" (ఆరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణోరారాధనం పరం - తస్మాత్పరతరం ప్రోక్తం తదీయారాధనం నృప) என்கையாலே ஒருஸம்வத்ஸரம் நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் ததிசைப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய உம்மைநான் பர்த்தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லை என்று ஒரு நியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கிசைந்து ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொடுக்க, அதின்பின்பு குமுதவல்லியாரை நீலநிறத்தர்க்கு ※ நாடும் ஊரும்அறியநல்லதோர்கண்ணாலஞ்செய்து, உதக பூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதியுடனே ※ திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கநோற்க ஒருப்பட்டு, அதுக்குத்தம்முடைய ஸர்வதநத்தையுமிட்டு ததியாராதநம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, பரகாலன் பகுதித்ரவ்யமெல்லாம் வ்யயம்பண்ணித் ததியாராதநம் பண்ணுகிறான் என்று சோழராஜாவுக்குச்சிலர்சொல்ல, அவனும் கேட்டு குபிதனாய், பகுதிக்கு இவர்பக்கல் தரவுவரக்காட்ட, இவரும் அந்தந்தராஜாக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு "அத்யைவ நிஶாமுகே திநமுகே மத்யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: - பஶ்சாத்வா வ்ரஜகம்யதாமவஸரோ நைவாஸ்தி" (పద్యైవ వసనాముఖేదినముఖే మధ్యాహ్నసాయాహ్నయోః - పశ్చాద్వా వ్రజగమ్యతామవసరో నైవాస్తి) என்னுமாப்போலே சிலபர்யாயங்களைச்சொல்லக்கேட்டுச்சலித்து, ராஜமநுஷ்யர் பகுதித்ரவ்யம் தரவேணுமென்று நிர்ப்பந்திக்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத்தள்ளிவிட, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய், இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம் பண்ணினதுக்கு மிகவும்சீறி, தன் ஸேநாதிபதியையழைத்து, "பரகாலனை இங்கேபிடித்துக்கொண்டுவா" என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் கஜதுரகபதாதியோடே சென்று இவரைவளைத்துப்பிடிக்கத்தேட, இவரும் துரகாரூடராய் ஸ்வபலஸமேதராய்வந்து, ஆலித்துக்கொண்டு அவன்படைமேலேவிழுந்து,

கஜதுரகபதாதிகளைத்துண்டித்து, பராஜிதராக்கியோட்டிவிட; ஸேநாதிபதியும் காந்திஸீகனாய்ஓடி, வந்த பராஜயத்தை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, சோழபூபனும்கேட்டு, கோபஸம்ரக்தலோசநனாய், அப்போதே தன் சதுரங்கபலத்தோடே புறப்பட்டுவர, அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரைவளைய, இவரும் பூர்வம்போலே த்ருடகரவாளபயங்கரஹஸ்தராய் ஆலித்துக்கொண்டுவந்து, இவன்ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்ரிபோலே மதிக்க, ஸர்வரும் பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின்மேலேவிழ, ராஜாவும் அதிரௌத்ரத்துடனே, ஓடுகிறபலத்தை நிறுத்தி, •ஜகதேகதநுர்த்தரனை பெருமையோடே இவரைஸேநாஸமுத்ரமத்யஸ்தராம்படி வளைய, இவரும் அதிவீரராய், ஸ்வகரத்ருத ஶஸ்த்ரபலத்தாலே சேனையைமதியாமல் ஸம்ஹரிக்கமதுகண்டு, அதிஸந்துஷ்டனாய், இவரை, "நீர்ஒன்றுக்கும்பயப்படவேண்டா, உம்முடைய தைர்ய ஸ்தைர்ய ஶௌர்ய வீர்யங்களைக்கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷமாயிற்று, நீர்செய்த அபராதங்களை யெல்லாம் மறந்தோம், அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது" என்று தம் தருதைவங்களைத்தொட்டு ஶபதம்பண்ணிக் கொடுக்க; இவரும்நம்பி அவனண்டையிலே சென்றவளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை மிகவும் ஶ்லாகித்து, "நீர்செய்த த்ரோஹமெல்லாம் மறந்தோம், நம்பகுந்த்ரவ்யங்களை மாத்ரம் தரவேணும்" என்று இவரைத்தன்மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரே மீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவீட்டிலே சென்று, இவரைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்து, ஒருதேவதாலயத்திலே சிறைவைக்க, இவரும் அந்தக்கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்யாமல் உபவஸித்தாயிருக்க, இப்படிஉபவஸித்து ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர்ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி, "உமக்குப்பகுதிக்குவேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம், காஞ்சீபுரத்தேற வாரும்" என்றருளிச்செய்ய; இவரும் நிஶ்சிதார்த்தராயிருக்க, பொழுதுவிடிந்தவளவிலே, கரதநம் தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே, "காஞ்சீபுரத்தே, ஆபத்தநமாகச்சிலதநம் சேமித்துக்கிடக்கிறது, அங்கேவந்தால் உங்கள்தநம் தருகிறோம்" என்ன; அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க; அவன் "அந்தையும்பார்ப்போம், ஜாகரூகராய்க்காவலிட்டுக்கொண்டுபோங்கோள்" என்று ஆஜ்ஞாபிக்க; இவரும் காவலுடனே காஞ்சீநகரியேறச் சென்று, நிக்ஷேபதநம் சோதித்துக் காணாமையாலே முசித்து மூடிக்கிடக்க; அவ்வளவிலே கருணாகரரான வரதராஜரும், "அஞ்சாதே கொள்ளும்" என்று, வேகவதீதீரத்திலே தநமிருக்கிறவிடம் அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; இவரும் அங்கே தநம் கண்டெடுத்து, ந்ருபதநம்கொடுத்து, ஶேஷித்த தநத்தை ததீயாராதநார்த்தமாகவைத்துக்கொள்ள; அந்தஅமாத்யனும் அந்ததநத்தை ந்ருபதிமுன்னே வைக்க, ராஜாவும் வரதராஜர் ப்ரஸந்நராய் த்ரவ்யம் தந்தபடிகேட்டு விஸ்மிதனாய், இவர்ஸமாந்யரன்று, மஹாபாகவதரிறே;

இது,த்ரௌபதிக்குப்புடவைசுரந்தாப்போலே யிருந்ததுஎன்று,இந்த தநத்தை நம் கோசத்திலே வைக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, ஆழ்வாரையழைத்து, அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமாநமாக பஹுமாநம்பண்ணிப் போகவிட்டு, இவர்உபவாஸமிருந்த தோஷம்போம்படி அந்தத்ரவ்யத்தை தேவப்ராஹ்மணஸந்தர்ப்பணம்பண்ணி தோஷம்தீர்த்துக்கொண்டான். பின்னை,இவரும் ஶேஷித்த த்ரவ்யங்கொண்டு ததீயாராதநம் நடத்தி,தநமெல்லாம் தீர்ந்து, கையில் ஒன்று மில்லாமையாலே இவர்வழிபறித்தாகிலும் தநார்ஜ்ஜநம் பண்ணித் ததீயாராதநம் அவிச்சிந்நமாக நடத்தவேணுமென்று, வழிபறித்துத் தநங்கொண்டுவந்து, ததீயாராதநம் பக்திபுரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க, ஸர்வேஶ்வரனும் வழிபறித்தும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு ஆகையாலே இவர் சரமபுருஷார்த்தத்திலே நிஷ்டரானது கண்டு, அந்த ஸுக்ருதமே பற்றாசாக இவரை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி அங்கீகரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், இவர்வழிபறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தைபுங்கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கியிருக்கிற வழியிலே, "ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ꞉ க்ருத்வாமர்த்யமயீம் தநும் - மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" (సాక్షాన్నారాయణో దేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుం - మగ్నానుద్ధరతే లోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా) என்றும "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - வயலாலிமணவாளன் திருமணம் புணர்ந்துவருகிற மணவாளக்கோலமும் தானுமாய், ப்ராஹ்மணவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து, பதிஸஹிதனாய், ஸர்வாபரணபூஷிதனாய், பஹுத்ரவ்யங்கொண்டு, அநேகம் திரளோடு வந்து தோற்ற; இத்திரளைக்கண்டு ஆவித்துக்கொண்டு, ஸாயுதராய், ஸபரிகரராய்,பெரிய ஆரவாரம் பண்ணிக்கொண்டு, இவரைவளைந்து சூழ்ந்து, வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு அநுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்துவாங்க; எம்பெருமானும் இத்தைக்கண்டு, நமகலியனோ என்றருளிச்செய்தார். பின்பு இவையித்தனையும் சுமைசுமையாகக்கட்டியெடுக்கப்பார்க்க, அவை பேர்க்கவும்போராதபடியாலே மணவாளனை ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து, நீ மந்த்ரவாதம்பண்ணினாயென்று நெருக்க, அம்மந்த்ரத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறோம் வாருமென்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஓமென்று ஸம்மதித்து ஹடாத்கரித்து வாள்வலியால் கேட்க, "நீயென்செவியின்வழிபுகுந்து"என்கிறபடியே*செவிக்கினியசெஞ்சொல்லை செவிக்கின்பமாகஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே, "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவாதர்வணாநி ச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம் யச்சாந்யதபி வாங்மயம்" (ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ - సర్వమష్టాక్షరాంతస్స్థం యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయం)என்றும்,"ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தம்

ஸாரார்த்தஸ்ஸாரகஸ் - மந்த்ரஷ்டாக்ஷரோ நாம் ஸர்வேஷா மபுன ர்பவகாம க்ஷிணாம்" (సర్వవేదాంతసారార్థ స్సంసారార్ణవతారకః - గతిరష్టాక్షరో నృణా మపున ర్భవకాంక్షిణాం) என்றும், "ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம் - கைவல்யம் பகவந்தம் ச மந்த்ரோயம் ஸாதயிஷ்யதி" (ఐహ లౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికం - కైవల్యం భగవంతం చ మంత్రోయం సాధయిష్యతి) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமுமாய், அநந்த க்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கரையேற்றவற்றாய், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஐஶ்வர்ய கைவல்யபகவத்ப்ராப்திலக்ஷணரூப பரம புருஷார்த்தம் முதலான அகிலார்த்தப்ரதமுமாய், "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் - நம இதி பஶ்சாத் - நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத் - ஓமித்யேகாக்ஷரம் - நம இதி த்வே அக்ஷரே - நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி" (ఓమిత్యగ్రే వ్యాహ రేత్ - నమ ఇతి పశ్చాత్ - నారాయణా యేత్యుపరిష్టాత్ - ఓమిత్యేకాక్షరం - నమ ఇతి ద్వే అక్షరే - నారాయణాయేతి పంచాక్షరాణి) என்கிறபடியே, "அவன்பெயரெட்டெழுத்தும்" என்று-எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், உபநிஷத்தில் அப்படியே பத த்ரயாத்மகமாய், அவற்றாலே ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த ப்ரகாசகமுமாய், மற்றைவ்யாபகத்வயம் போலன்றிக்கே இதிலே நாரசப்தமுண் டாகையாலே சப்தபூர்த்தியுமுடைத்தாய், "பேராளன்பேரோதும் பெரியோர்" என்கையாலே சிஷ்டபரிக்ரஹயுக்தமாய், "மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யானாம் குஹ்யமுத்தமம் - பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதந:" (మంత్రాణాం పరమో మంత్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమం - పవిత్రంచ పవిత్రాణాం మూలమంత్రస్సనాతనః) என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டதமமாகச்சொ ல்லப்படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரியதிருமந்த்ரத்தை நரநாராயணனாய் த்தனக்குத்தானே உபதேசித்துக்கொண்ட இழவுதீரக் கலியனுக்கு, (க)கிழிச்சீரையோடேதநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே, "பெற்றதாயி னுமாயினசெய்யும் நலந்தருஞ்சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்" என்றுதம்வாயாரச்சொல்லும்படி உபதேசித்தருள; அநந்தரம், "லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ருஷ்டிகேஶோ தேவ்யா காருண்யரூபயா" (లక్ష్మ్యా సహహృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా) என்கிறபடியே க்ருபைதானொருவடிவுகொண்டா ப்போலே காருண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனாய்க்கொண்டு, "காய்சின ப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல்" என்றும், "ஸுவர்ணவர்ணோ வைநதேயபீதாம்பரோஹரி: - காஞ்சநஸ்யகிரேஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோயதா" (సువర్ణవర్ణో వైనతేయపీతాంబరో హరిః - కాంచనస్య గిరేశ్శృంగే సతటిత్తోయదో యథా) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸுவர்ணரூபியான பெரியதிருவடியை மேற் கொண்டு வந்து நீலமேகநிபமான அவ்வடிவை, கநககிரிமீதில்

(க) கிழிச்சீரை - சாளிகை, பணம்வைத்திருக்கும் முடிப்பு.

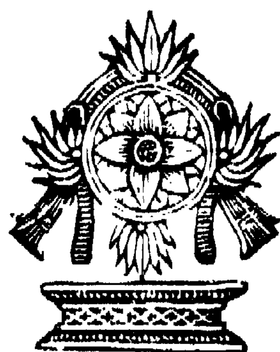
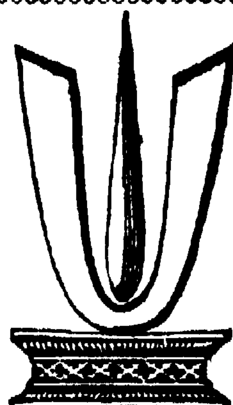
கார்முகில் படிந்துலாவுமாப்போலே விளங்குகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸேவையை இவ்வாழ்வார்க்கு * மயர்வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுகலப்தமான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி சேஷ்டிதங்களையும், "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படி பெரியபிராட்டியாரருளாலே இவற்றையெல்லாம் இவர் *தக்க ஞானக்கண்களாலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே, வாக்ப்ரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல் என்கிற இவ்வாறு ப்ரபந்தங்களையும் * ஸ்ரீசடகோபவாங்மயமான த்ராமிடவேதசதுஷ்டயத்துக்கு ஷடங்கமாக, ஆசு, மதுரம், சித்ரம், விஸ்தாரம் என்கிற சதுர்வித கவிகளாலே யருளிச்செய்து, லோகத்துக்கு "நாலுகவிப்பெருமாள்" என்று ப்ரஸித்தராம்படி உபகரித்தருளியும், முன்பு திருமொழியருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும்ஸேவித்துக்கொண் டெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே, "நாலுகவிப்பெருமாள்வந்தார், நம்கலியன்வந்தார், ஆலிநாடன் வந்தார், அருள்மாரிவந்தார், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் வந்தார், மங்கைவேந்தன்வந்தார், பரகாலன் வந்தார், பரவாதிமத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார்" என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க ; அங்கே சம்பந்தன் ஶிஷ்யர்கள் வந்து, ஆழ்வாரை, எங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளிருக்கிறவிடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெருமாள் வந்தார் என்று விருதூதிச்செல்லத் தகாதென்றுதடுக்க ; ஆழ்வாரும், உங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தர்க்கிக்கக்கடவோமென்றருளிச்செய்ய; ஆகில் நம்மூரே வாருமென்றழைத்துக்கொண்டுபோய், இவ்விஶேஷத்தைச்சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க ; அவனும் இவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவோமென்றுவர; ஊரடையஶைவராய், ஊரில் ஒருதிருமுற்றமின்றியே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே, வீரபாஷண்டபூயிஷ்டமாயிருக்கக்கண்டு, இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்விக்ரஹமின்றியே வாக்குக் கிளம்பாதிருக்க, இதுக்கு என்செய்யக்கடவோமென்று சிந்தித்திருக்கச்செய்தே, வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அம்மையாரைக்கண்டு, இப்படியிருக்கிறது ஆகையால் உன்திருவாராதநமான எம்பெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம் தரவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ; அவளும் ஆழ்வாருக்கு, தனக்காராதநமான வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருள்வித்துக்கொடுக்க; ஆழ்வாரும், அவரையுங்கொண்டு சம்பந்தனிருந்தவிடத்தேறச்சென்றிருக்க ; அவனும், இவரைக்குறித்து, ஒரு குறள் சொல்லுமென்ன ; ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளாயிருநிலம்" என்கிற திருமொழியை அருளிச்செய்து, தம் பெருமையெல்லாந் தோற்ற, "ஆலிநாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கியடையார்சீயம்-கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பரகாலன் கலியன் சொன்ன -

சங்கமுகத்தமிழ்மாலை"என்ன; அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லிக் கவிசொல்ல க்ஷமனன்றியே, இப்படியுமொருவருண்டோ! என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, நாலுகவிப்பெருமாள் என்னும் விருது உமக்கே செல்லும், விருதூதிக்கொண்டு செல்லீரென்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம், "விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதஶ்ருங்கம் மஹாத்புதம் - ஸ்ரீரங்கஶாயீ பகவாந் ப்ரணவார்த்தப்ரகாஶக:" (విమానం ప్రణవాకారం వేదశృఙ్గం మహాద్భుతం-శ్రీరఙ్గశాయీ భగవాన్ ప్రణవార్థప్రకాశకః) என்கிறபடியே, *மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி மலர்க்கண்வைத்த என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு, "விமாநம் ப்ரணவாகாரம்" என்று ப்ரணவாகாரமத்யஸ்தரான பெரியபெருமாளுக்கும், திருவரங்கச்செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாநமண்டபகோபுரப்ராஸாத ப்ராகாராதிரூபமான கைங்கர்யங்கள்செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜநங்களையழைத்து, நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள்கள் முதலான கைங்கர்யம் பண்ணுவிக்க தநார்ஜநம்பண்ணும் விரகென் என்று கேட்டருள; அவர்களும், நாகபட்டணத்திலே புலையறமாயிருப்பதொரு புத்தப்ரதிமைஸ்வர்ணமயஸ்வரூபமாயிருக்கும், அத்தைக்கொண்டுவந்து சிங்கம்பிங்கமாக்கி, "அறுப்பதே கருமங்கண்டாய்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆழ்வாரும் அவர்கள் சொன்னபடியே நாகபட்டணத்திலேபோய், "ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ-பூயத்தால்மிக்கதொரு பூதத்தாலாகாதோ-தேயந்தேயத்துலங்கும்பித்தளை செம்பாகாதோ-மாயப்பொன்வேணுமோ மதித்துன்னைப்பண்ணுகைக்கு" என்று தத்பிம்பமனைவரையிடும்படி அபஹரித்துக்கொண்டுவந்துபங்கப்படுத்தி, திருமதிள்கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி *சுட்டுரைத்த நன்பொன்னாக்கிக்கொண்டு கற்படிக்கொக்கவொரு துலைபடுத்தி, தத்த்ரவ்யத்தையிட்டுத் திருமதிள்முதலாகச்சிகரபர்யந்தமாகப்பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்து, திருமதிள்கட்டுவிக்கிறசெவ்வையிலே, ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிற ஸ்தலம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத் தப்பி யொதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, இத்தை ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளி, திருவுள்ளமுகந்து, தாம்திருமாலைகொய்கிறகையாய் வர்த்திக்கிறதுக்கு உபகரணமான ஆயுதத்துக்கு அருள்மாரியென்று இவருடைய திருநாமம்சாத்தி, ப்ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள், திருமண்டபம், மற்றுமுண்டான கைங்கர்யங்களும் சிகரபர்யந்தமாகப் பண்ணுவித்து க்ருதார்த்தராயருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீமதே வகுளபூஷணாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

(ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரருளிச்செய்த தனியன்.)

రామానుజదయాపాత్రం జ్ఞానవైరాగ్యభూషణమ్।
శ్రీమద్వేఙ్కటనాథార్యం వన్దే వేదాన్తదేశికమ్॥

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்-
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேசிகம்.

(எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது.)

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వన్దే గురుపరమ్పరామ్॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்-
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே-
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

(ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.)

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்-
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

(பராசரபட்டரருளிச்செய்தது.)

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந்-
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழியின்

தனியன்கள்.

(திருக்கோணூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామికలిధ్వంసం కవింలోకదివాకరమ్।
యస్యగోభిఃప్రకాశాభిః రావిద్యంనిహతంతమః॥

மூலம்.—கலயாமிகலித்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்-
யஸ்யகோபி:ப்ரகாஶாபி: ராவித்யம்நிஹதம்தம:.

பதவுரை.—(కలి) கலி-கலிதோஷத்தை, (ధ్వంసం) த்வம்ஸம் - நசிப்பிக்குமவராய், (లోక) லோக-நாட்டாருடைய, (దివాకరమ్) திவாகரம்-அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப்போக்குமவராய், (యస్య) யஸ்ய-யாதொருத்தருடைய, (ప్రకాశాభిః) ப்ரகாஶாபி:-விளங்காநின்றுள்ள, (గోభిః) கோபி:-உக்திகளினாலே, (ఆవిద్యమ్) ஆவித்யம்-அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான, (తమః) தம:-அந்தகாரமானது, (నిహతమ్) நிஹதம் - போக்கப்பட்டது, அப்படிப்பட்ட, (కవిమ్) கவிம் - பரகாலகவியை, (కలయామి) கலயாமி - ஸேவிக்கிறோம் என்கிறார். ... ... *

(பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.)

அவதாரிகை.—(కలయామికలిధ్వంసమ్-கலயாமிகலித்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோபகாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடித்தொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம்.—(కలయామికలిధ్వంసమ్-கலயாமிகலித்வம்ஸம்) கலிகன்றிஎன்று நிரூபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை, கலயாமி-(க) ப்ரணமேமஎன்கிறது. (లోకదివాకరమ్ – லோகதிவாகரம்) ஆதித்யன், (உ)பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவர், நாட்டார்க்கு (ங) பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்களிரண்டையும் போக்குவர். (యస్యగోభిః-யஸ்யகோபி:)யாதொருத்தருடைய,"(ச)యద్గోసహస్రమ్" "யத்கோஸஹஸ்ரம்"என்கிற மறையாயிரங்களினாலே;அவைதான் (ప్రకాశాభిః-ப்ரகாஶாபி:)என்று - * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய் *நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமா யிருக்கும்; இப்படி ப்ரகாஶகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினாலே, * அறிவிலாமனிசருடைய (ரு) ஆவித்யதமஸ்ஸு- (சா) நிஹதமாய்த்து என்பது யாதொன்று, அத்தாலே அவரை (கலயாமி) என்கிறது. ... ... *

(க) ப்ரணமேம - ஸேவிக்கிறோம். (உ) பாஹ்யாந்தகாரம் - வெளியிருள். (ங) பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்கள்-புறத்திலும் அகத்திலுமுள்ளஇருள். (ச) யத்கோஸஹஸ்ரம் - யத்-யாதொரு ஆழ்வாருடைய, கோஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம் ஸ்ரீஸூக்திகள். (ரு) ஆவித்யதமஸ்ஸு- (அவித்யையினால்) அஜ்ஞாநத்தாலுண்டாகும் அந்தகாரம். (சா) நிஹதம் - அடித்தல்.

(எம்பெருமானாருளிச்செய்தது.)

மூ.—வாழிபரகாலன்; வாழிகலிகன்றி;
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன்;- வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்

ப.உரை.—பர-எதிரிகளுக்கு, காலன் - ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும்; கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை, கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரிலுள்ளார், வாழ் - வாழும்படி அவதரித்தருளின, வேந்தன் - ராஜாவானவர், வாழி—; மாயோனை - ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேச்வரன் பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலிமையைக்காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப் பெற்றவராய், மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்கள், கோன் - நிர்வாஹகராய்,

அ.—(வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத் திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்களை செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது-இதில். "ப்ரத்யக்ஷா குரவஸ்ஸ்துத்யா:" "(க) ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:" என்னாநின்றதிறே. ஆழ்வார்கள் (உ) அர்ச்சாவதாரமாய் §எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா.—(வாழிபரகாலன்) (௩) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்கு காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) (ச) கலிதோஷ நிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்தலமாக வுடையராய், அது வாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கே வாழுகிறவரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன், தூயோன் சுடர்மானவேல்-வாழியரோ என்று - ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருக்காலே (ரு) ஆசாஸித்தபடி (மாயோனை) அரங்கநகரப்பனையிறப் பாளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டது. "தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்தவாளனிறே. "(சு) கைப்பொருள்கள்முன்னமேகைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள் கைக்கொண்டது. எ) மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கை மன்னனிறே.

(க) ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:-குரவ: - ஆசார்யர்கள், ப்ரத்யக்ஷ - முன்னிலையிலே, ஸ்துத்யா: - துதிக்கத்தக்கவர்கள். (உ) அர்ச்சாவதாரம் - அவதாரங்களுக்குப்பிற்பட்டாரும்காணலாம்படி எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு. (௩) பகவத் த்விட்டுக்கள்-பகவானிடத்தில் த்வேஷம்பண்ணு மவர்கள். (ச) கலிதோஷநிவாரகர் - கலியினால்வரும் தோஷத்தைப்போக்குமவர். (ரு) ஆசாஸிக்கை - வாழ்த்துகை. (சு) கைப்பொருள் - கையிலுள்ளவை முதலியன. (எ) மந்திரத்தை-வேதங்களால் சொல்லப்படும் ஸர்வேச்வரனை. § "இப்போதும்" என்றும் சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—தூயோன் சுடர்மானவேல்.

(ஆழ்வான்) நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்; அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்; தமிழ்நன்னூல்துறைகள்அஞ்சுக்

ப-ரை.—தூயோன் - உள்ளும் புறம்புமொக்க சுத்தியையுடையரான ஆழ்வாருடைய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மானம் - பெரியதான, வேல் - வேலானது, வாழி - போற்றியென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். ... ... *

பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனான ஆழ்வா ரருளிச்செய்த, பனுவல்தள் - பாட்டுக்களானவை; நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை, கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும்; அடங்கா-ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல—, அமுதம் - அம்ர்தமாயும்; நல் - விலக்ஷணமான, தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அலங்காரம் என்கிற பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கு,

வ்யா.—(தூயோன்) "தூய்மை" என்னும் பாஹ்யாப்யந்தர சுத்தியையுடையவர். "அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாட னருள் மாரி யரட்டமுக்கி யடையார்சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்ன னெடுக்கும்படியான வேல். (வாழியரோ) இத்தால்- ஆழ்வாரோபாதி ஆயுதமும் ஆசாஸ்ய மென்றபடி. "நின்கையில்வேல் போற்றி" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே - இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது... ... *

அ.—(நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று. நெஞ்சுக்கிருளாவது (க) மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். * மனனகமலமிறே. * ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் * ஞானச்சுடர் விளக்காயிருக்கும். (அடங்காநெடும் பிறவிநஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியையொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் - அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே * திருமால்திருநாமமிருப்பது. திருமங்கை யாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தைப்ரதிபாதிக்குமதாயிறேயிருப்பது. (தமிழ்நன்னூல் துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிட சாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷணமான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறேயிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்துமுதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான நன்னூலென்று - ஒருசாஸ்த்ரமுண்டு, அத்தைச்சொல்லிற்றுதல். (உ) ஏவம்விதமான த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்க பஞ்சகத்துக்கு.

(க) மநோமாலிந்யம் - நெஞ்சழுக்கு. (உ) ஏவம்விதமான - இப்படிப்பட்ட

மூ.—இலக்கியம்; ஆரணசாரம்; பரசமய
பஞ்சுக்கனலின்பொறி-பரகாலன் பனுவல்களே.

ப-ரை,—இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும்; ஆரணம்-வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும்; பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு—,அனலின்பொறி- நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்குமென்கிறார். ... ... *

வ்யா·—(இலக்கியம்) "இலக்கண லக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது;அதுக்கு லக்ஷ்யமாய் (க) படிமாவாயிருக்கும், இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம் கட்டலாயிருக்கை. கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷணமாயிருக்கையன்றிக்கே,ஆரணசாரமுமாயிருக்கும்;-வேதஸாரமுமாயிருக்கு மென்றபடி. திருமந்த்ரார்த்தமிறே இதில் ப்ரதிபாதிப்பது. "நாராயணாவென்னும்நாமம்" என்று உபக்ரமித்து, "பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்" என்றும், "நின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை" என்றும், "இமையோர்தலைவருடைய திருநாமம்நங்கள் வினைகள்தவிரவுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும், "நாநாரணாயுலகத்தறநூல் (உ) சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், "நாட்டினாய்-என்னைக்காட்டினாய்" என்றும், "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாது" என்றும், "பேராளன் பேரோதும்" என்றும், "நாராயணா! ஓ! மணிவண்ணா!" என்றும், திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடியநடந்துபோருகிறது, ஆகையால், (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேதஸங்க்ரஹதயா தத்ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது. (பரசமயபஞ்சுக்கனலின்பொறி) பரஸமய மாகிற (ங) தூலராசிக்கு (ச) காலாநலகணமாயிருக்கை. *வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற கள்ளநூல்களை * செம்மைப்பனுவல்நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது. * பரசமயக்குறும்பறுத்தவரிறே.இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன (பரகாலன் பனுவல்களே) * மருவலர்த முடல்துணிய வாள் வீசும் பரகாலன் பனுவல்களே இவற்றைச்செய்து முடிக்கும். அவரும் வேண்டா, அவர்ஸ்ரீஸூக்திகளேஅமையும் இந்தக் கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை.இவரதிகரித்தகார்யத்துக்குக்கையும் வாயு மொத்திருக்கிறபடி யிதுவாய்த்து. ... ... *

அ.—இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே (ரு) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதிகமார்க்கத்தை நடத்தியும், உகந்தருளின நிலங்களை (சு) உத்தரித்தும், தத்ப்ரதிபாதகமான இவர்ஸ்ரீஸூக்தியை (எ) வர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர்; அத்தைப்பற்ற, இவ்வாழ்வார்திவ்யஸூக்தியான திருமொழியாயிரமும் என்ஹ்ருதயத்திலே நிலைநிற்கும்படி உபகரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறது-இதில்.

(க) படிமா - உபமாநம். (உ) சிங்காமை - சுருங்காமல். (ங) தூலராசி - பஞ்சு ஸமூஹம். (ச) காலாநலகணம்- க்ரூரமான நெருப்புப்பொறி, (ரு) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகள் - பாஹ்யர் - வேதத்துக்குப் புறம்பானவர்கள்; குத்ருஷ்டிகள்- வேதத்துக்கு மாறுகப்பொருள்கூறுமவர்கள். (சு) உத்தரிக்கை - சீர்மைபெறச் செய்கை, (எ) வர்த்திப்பிக்கை-வ்ருத்தியடையப்பண்ணுகை,

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ.—எங்கள்கதியே! இராமாநுசமுனியே!
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா!— பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத்தா.

ப-ரை.—எங்கள் - அறவையான வெங்களுக்கு, கதியே - அடைக்கலமாயிருக்குமவரே!; இராமாநுசன்-ராமாநுஜன் என்னும் திருநாமத்தை யுடையராய், முனியே- ஆத்மாவின் ரக்ஷணத்தில் மநநம் பண்ணுமவரே!, சங்கை-வேதசாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை, கெடுத்து - போக்கி, ஆண்ட-எல்லாரையும் அடிமைகொண்டவராய், தவம் - தபஸ்ஸில் மிக்கோரான யதிகளுக்கு, ராசா - ராஜாவாயிருக்குமவரே!, பொங்கு - மிகுந்த, புகழ் - யசஸ்ஸையுடைய, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார், ஈந்த - அருளிச்செய்த, மறை- வேதரூபமான, ஆயிரமும் - ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தத்தையும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தங்களையும், தங்கும் - தரிக்கும்படியான, மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ - தேவரீர், தா - தந்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறார். ... ... *

வ்யா.—(எங்கள்கதியே) (௧) அகதிகளான வெங்களுக்கு கதியாயிருக்கிறவரே. (இராமாநுசமுனியே) (௨) சதுரக்ஷரியாய்,மோக்ஷைகஹேதுவான திருநாமத்தையுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணுமவரே. (சங்கைகெடுத்தாண்ட) "త్వదన్యస్సంశయ స్యాస్య చ్ఛేత్తా నహ్యుపపద్యతే" "த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்யச்சேத்தாநஹ்யுபபத்யதே" என்றும், "தத்துவநூல்கூழற்றது" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தைநிஸ்ஸம்சயமாகப்பண்ணி மநஸ்ஸிலஸம்சயங்களைப்போக்கி, எல்லாரையும் அடிமையாகஆண்ட. (தவராசா) யதிராஜாஎன்றபடி. அன்றிக்கே, தவமென்று - சரணாகதி தர்மமாய், அத்தை வர்த்திப்பிக்கிற ராஜாஎன்றுமாம். * தவநெறியிறே. பொங்குபுகழித்யாதி) அதிஸம்ருத்தமான (௩) யசஸ்ஸையுடைய திருமங்கைக்கு (௪) நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழிப்ரபந்த மெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே, (ஆயிரமனைத்தும்) என்று-ஆயிரத்தையும, மற்றும் அவர் (௫) அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா) "கண்ணநின்றனக்கும்குறிப்பாகில்கற்கலாம்" என்கிற திவ்யஸூக்தியை தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். "குறையற்பிரானடிக்கீழ்விள்ளாதவன்ப னிராமாநுசன்" என்றும் "(௬) நீலன்றனக்குலகிலினியான்" என்றும், "கலிமிக்க செந்நெற்கழனிக் குறையல் கலைப்பெருமானொலிமிக்கபாடலையுண்டு தன்னுள்ளந் தடித்து" என்றும்,எம்பெருமானாரைச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தாலே, அவரைஅபேக்ஷிக்கிறது.... ... ... *

(௧) அகதிகள் - கதிஅற்றவர்கள். (௨) சதுரக்ஷரி- நாலக்ஷரத்தையுடையது. (௩) யசஸ்ஸு - கீர்த்தி. (௪) நிர்வாஹகர் - தலைவர். (௫) அனைத்து - எல்லா. (௬) நீலன் - திருமங்கையாழ்வார்.

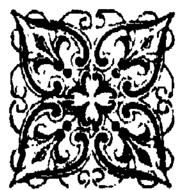
மூ.—§மாலைத்தனியே வழிபறிக்கவேணுமென்று
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே! - வேலை
அணைத்தருளுங்கையாலடியேன்வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப-ரை.—மாலை - ஸர்வேச்வரனை, தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்கவேணுமென்று - கொள்ளைகொள்ள வேணுமென்று, கோலி - முயன்று, திருவரசினடியிலே, பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த, கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே!, வேலை - வேல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கையாலே, அடியேன் - சேஷபூதனனென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து—, துணித்தருளவேணும் - வெட்டிக்களைந்தருளவேணுமென்கிறார்.... ... ... *

அ.—(மாலைத்தனியே) இதில், ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (க) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

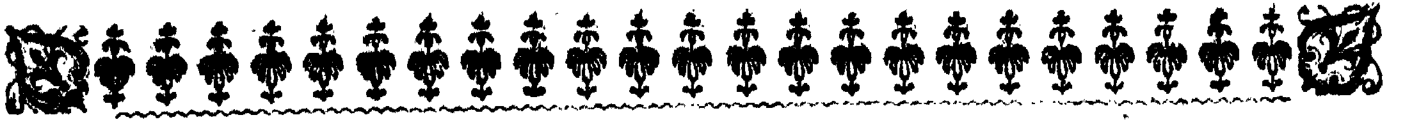
வ்யா.—(மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்று கோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனிவழியிலே வழிபறிக்க வேணுமென்று (உ) உத்யோகித்து. ததநுகுணமாகத் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்றவனே) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் *தெய்வத்துக்கரசு, பறிக்குமவர் ஆலிநாட்டரசு, பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாய்த்து பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளுங் கையால்) *வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) "அடியேன் நான்" என்று அவனுக்கு அடிமையான வுமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு; "என்பெய்வினையைக் கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை-துணிந்து-துணித் தருளவேணும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாப்போலே *வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப்போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாய்த்துப் போவது. "பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்" என்னும்படி பண்ணவேணும். ... ...

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

§ இந்தத்தனியன், மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்ததென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; க்ரந்தஸ்தமாக ஆகரம்கண்டுகொள்வது: இந்தப்ராந்தத்தில் அநுஸந்திக்கும் வழக்கமில்லாமையால்,

(க) சேதித்தல் - அறுத்தல். (உ) உத்யோகிக்கை - முயலுகை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

*மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு ஆறங்கம் கூற அவதரித்த
திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த
பெரியதிருமொழிக்கு,
பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யானத்தின்
அரும்பதத்திலவதாரிகை.

---

* அபாரகருணாம்ருதஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தம்முடைய பரம க்ருபையாலே; பெரியாழ்வார், தாமருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டில் *மல்லாண்ட திண்டோளனைப் பல்லாண்டுபாடியும், அவனுடைய + திருவவதாரந்தொடக்கமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தும், அதுக்குமடியான ராமகுணாநுபவம்பண்ணியும்; அவை காலாந்தரத்தி லநுபவங்களாகையாலே, "வடதிசைமதுரை" இத்யாதிப்படியே - அர்ச்சாவதாரங்களை பஹுப்ரகாரேண அநுபவித்துக்கொண்டு வந்து, திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் திருவுள்ளத்தைமூட்டி யநுபவித்து, ப்ரபந்தசேஷத்தைத் தலைக்கட்டினபடியையும்; அவர் பெண்பிள்ளையான ஆண்டாள், *நந்தகோபன்குமரனையே யாசைப்பட்டு, ஆழ்வார்களை யுணர்த்திக்கொண்டு அவர்களை (க) அடியொத்திப்போய் * நப்பின்னைகொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர் மார்வனையுணர்த்தி * தாம்வந்தகாரியத்தையாராயச்சொல்லி, அவனைப்போற்றி, தம்முடையமநோரதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துவிட, அது அநுகாரத்தால் பிறந்ததாகையாலே மணப்பாலமுதுசெய்தவோபாதியாய்க் கலங்கி, காமன்காலிலேவிழுந்து தவண்டு, *படாதனபட்டு, *கணுக்கண்டு, தரித்து, திருவேங்கடமுடையானைக் குறித்துத் தூதுவிட்டு; பெரியபெருமாளைக்(உ)கிலாய்த்து, பாவபந்தம்தலைமிரம்பி, தேற்றுவாரில்லாதபடி கலங்கினவளவிலே, தைவயோகத்தாலே தம்முடைய ஆசார்யபாரதந்த்ரதாஜ்ஞானம் தலையெடுத்துத் தரித்திருக்கச்செய்தேயும், அநுபூதவிஷய மஹிமாவினால்பிறந்ததெளிவும் அகிஞ்சித்கரமாய், கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதே, "இங்கேபோதக்கண்டீரே" என்று தேடிச்சென்று, "வீதியாரவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே" என்று காட்சியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்; குலசேகரப்பெருமாள், இவ்விருவரளவுமன்றியே, முந்துறமுன்னம் *வெண்ணெயுண்டவாயனை பெரியபெருமாளிடத்தில் "என்றுகொலோ கண்குளிரக்காணுநாளே" என்று (௩) பேரவாக்கரைபுரண்டு, அவ்வளவன்றியே, *அணியரங்கன்திருமுற்றத்தடியாரளவும் *மாலேறிய பெரும்பித்தராய், திருமலையில் திர்யக்ஸ்தாவர ஜந்மங்களை யாசைப்பட்டு, அநந்தரம் அர்ச்சாவதாரத்துக்கடியான ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களையும் ப்ராஸங்கிகமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தைத் திருச்சித்ரகூடத்திலே யநுபவித்து; அடியிலேபிறந்த பரமபக்தியோடே தலைக்கட்டினமையை

+ "திருவவதாரந்தொடங்கி பாலலீலாரஸங்களையநுபவித்தும்" என்றும் பாடம்.

(க) அடியொத்தல்-பின்செல்லல். (உ) கிலாய்த்தல்-வெறுத்தல். (௩) பேரவா-ஒன்றாலும் தணிக்கக்கூடாத ஆசை.

அ.—யும்; திருமழிசைப்பிரான், கீழ்ச்சொன்னவர்கள்போலே(க)பாவநாமாத்ரத்திலேயநுபவித்தபடியேயன்றியே, அர்ச்சாவதாரங்கள்தான் "பைந்நாகம்பாய்சுருட்டிக்கொள்"என்று (உ)நியமிக்கும்படி தமக்குக்கைப்புகுந்தபடியாலே *தெளிந்தசிந்தையராய்,அவனுடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யங்களை லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்திருச்சந்தவிருத்தத்தாலே வெளியிட்டருளின க்ரமத்தையும்; இவர்தம்மைப்போலேபலஅர்ச்சாஸ்தலங்களிலே (ங)மண்டியிருக்கையன்றிக்கே, "மற்றொன்றும் வேண்டா" என்று பெரியபெருமாளையே (ச) ச்ரோதாவாக்கி தம்முடைய *இன்சொற்களைச்சொல்லி யுகப்பித்தும் அவரைப்பள்ளியுணர்த்தியும்போந்த தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வாருடைய (ரு)பாவவ்ர்த்தியிருந்தவகையையும்; திருப்பாணர் தாம், இவர்களித்தனைபேரிலுங்காட்டில் வைலக்ஷண்யம்தோற்றப் பெரியபெருமாளாலே(சு)விஷயீக்ர்தராய்,(எ)பரப்பறப் பத்துப்பாட்டாலே விஷ்ணுசித்தர்தொடக்கமானோரோபாதி மற்றொருவரையநுகரித்தும், கலங்கி தேவதாந்தரங்கள்காலில் விழுந்தும், ஊதுவிட்டும்,காணாமல்தடுமாறியும்,கண்டுதெளிந்தும், (அ) பரோபதேசம் பண்ணப்போந்தவர்களை நிந்தித்து தமக்கெம்பெருமானிரங்காமையைச் சொல்லி "அம்ம! ஓ! கொடியவாறே" என்று(கூ)கிலாய்த்து, தாமேபோய்ப்பள்ளியுணர்த்தியும்செய்யாதே, * (க0) ஆபாதசூடம் ஸாக்ஷாத்கரித் தநுபவியாநின்றுகொண்டு, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகள திருத்தோளிலே யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோக, பெரியபெருமாள் (கக) ஸாயுஜ்யத்தை இவ்விபூதியிலேகொடுக்கையாலே அந்தவநுபவத்தைபெற்று,திருவேங்கடமுடையானையும் பெரியபெருமாளோடு ஒருசேர்த்தியாக அநுபவித்துக்கொண்டு, "மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்று தலைக்கட்டின தன்மையையும்; இவர்களித்தனைபேரும் (கஉ) ப்ரதமாவதியிலே(ங)மண்டினாராய்,இவர்களித்தனைபேருக்கும் (கங)ப்ராப்யசரமாவதியாக * அடியார்க்காட்படுமது உத்தேச்யமாகையாலே, அவ்வர்த்தத்திலேநிஷ்டரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் *வாய்த்ததிருமந்திரத்தின் மத்திமமாம்பதம்போலவான கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பாலே பரதிபாதித்த ஆழ்வாருடைய ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வங்களையருளிச்செய்து * தென்குருகூர்நகர்நம்பிக் கன்பரானமையையும் திருவுள்ளம் பற்றி, இந்த திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உத்தரோத்தரமுண்டான அதிசயங்களுக்கு (கச)அநுகுணமானவொருசேர்த்தியாலே [illegible] வயித்தனைக்கும் அடைவே வ்யாக்யானம் செய்தருளி; இவ்வளவன்றியே, இவையித்தனையாலும்- திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களிலர்த்தங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே, (கரு)தத்ஸ்தாநீயமான முதலாயிரத்தைத் திருவுள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டு,(கசு) த்ர்தீயபதஸ்தாநேயான திருமொழிக்கு வ்யாக்யாநம்செய்தருளநினைத்தருளினார்.*

(க) பாவநாமாத்ரத்திலே - நினைப்புமாத்ரத்தாலே. (உ) நியமித்தல் - கட்டளையிடுதல். (ங) மண்டுதல் - விரும்புதல. (ச) ச்ரோதா - கேட்குமவன். (ரு) பாவவ்ர்த்தி - கருத்தின் ப்ரகாரம். (சு) விஷயீக்ர்தர் - அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். (எ) பரப்பற-சுருக்கமாக. (அ) பரோபதேசம் பண்ணுதல்- பிறர்க்குச்சொல்லுதல். (கூ) கிலாய்த்தல் - ப்ரணயரோஷம். (க0) ஆபாதசூடம் - (பாதாதிகேசம்) திருவடிமுதல் திருமுடியளவும். (கக) ஸாயுஜ்யம் - தன்திருமேனியிலே லயிக்கை. (கஉ) ப்ரதமாவதி- (தலைநீர்ப்பாடு) முதல்மடை. (கங) ப்ராப்யசரமாவதி-அடையத்தக்க கடைசியெல்லை. (கச) அநுகுணமான- தகுதியான. (கரு) தத்ஸ்தாநீயம்- அவ்விடத்தது. (கசு) த்ர்தீயபதம் - மூன்றும்பதமான நாராயணபதம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்தின் ப்ரவேசம்.

இவ்வாழ்வாராகிறார்- ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப்போந்தா ரொருவராய்த்து. ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைக்கையாவது-பகவத்விஷயத்தில் முதலிலேயிழியாமை; உடம்பை நிழலிலேவைக்கையாவது-அநாதிகாலம் (௧) விஷயப்ரவணராய் அதுவே (௨) யாத்ரையாய்ப்போருகை. நிழலாவது தான் பகவத்விஷயமிறே. [वासुदेवतरुच्छाया - வாஸுதேவதருச்சாயா] பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை. எங்கு மொக்க நிழல்செய்த விந்நிழலிலல்லது புறம்பொருங்க நிழலின்றிக்கேயிருக்கை. [नातिशीता न घर्मदा-நாதிசீதாநகர்மதா] (௩) அற வவ்வலிடுதல், வேர்த்தல் செய்யாதிருக்கை. [नरकाङ्गारशमनी-நரகாங்காரசமநீ] தானேயேயிட்டுக்கொண்ட நரகமாகிற பெருநெருப்பையும் அவிக்கவற்று.

அ.—இத்திருமொழிக்கு வக்தாவான திருமங்கை மன்னன், *சண்ணநுண்சிறுத்தாம்பில் (௪) பாகவதநிஷ்டையை (௫) காயிகமாய்க்ரமமாக வநுஷ்டித்து, *வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டு, "நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று நான் - உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்று வாய்விட்டும்போந்தாரொருவராகையாலே, கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவர்களில் விலக்ஷணரிறே என்று இவருடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி; ஸர்வேச்வரன், இவ்வாழ்வார்பக்கலுண்டான ஸ்வவிஷயாத்வேஷமும் இவரநுபவித்த விஷயங்களினுடைய (௬) அல்பீயஸ்த்வமுமே யிவரைமீட்கைக்குப்பரிகாரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வத்தைத் தன் வாசியறிகைக்குப் (௭) பற்றுசாகவுமெண்ணி, இவரை நிர்ஹேதுக கடாக்ஷவிஷயமாக்கி, தன் ஸ்வரூபாதிகளை யறிவிப்பித்தானென்னும் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தையும், ஸ்வரூபாதிகளை யறிகைக்கு உவண்காட்டிக்கொடுத்த திருமந்த்ரத்தையநுஸந்தித்தாரென்னும் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும், (௮) ததர்த்த ப்ரதிபாதகதயா வந்த ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்வதாக, தாமிவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாழ்வாராகிறார் இத்யாதியாலே.) "ஸ்ரிய:பதியாய்" என்றுதடங்கி "'விஜாதியருணரம் மால்முடியாது, ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோம்'என்று ஆழ்வாரைத்திருவவதரிப்பித்தான்" என்றிவ்வளவும் உபர்யஸித்து, பின்னை (இவ்வாழ்வாராகிறார்) என்றுதுடங்கி அநுஸந்திப்பது என்றும் சொல்லுவர்கள். "ஸர்வத்ர ஸௌ- வஸதி" என்கிற (௯) நிருக்தியையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (பார்த்தவித்யாதி.) "ஸமஸ்தஞ்ச - அத்ர-வஸதி" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (எங்குமொக்கவித்யாதி.) "एतैर्नरकसंस्थैश्च ..." "ஏதேஷாம்ந்ர யாஸ்தாத ஸதாநஸ்யபரமாத்மந:" என்கிறபடியே—ஸாம்ஸாரிக லோகமெல்லாம் நரகது:கஸமமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுதானும் சேதநகர்மாதீநமாய் வருமதாகையாலே அவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானே யித்யாதி.) கேவல நரகமாகில் அதுக்கு ப்ராயச்சித்தாதி க்ரியை (௰) சாமகமா யிருக்குமே; *வாஸுதேவதருச்சாயையைச் சொல்லவேண்டாவிறே.

(௧) விஷயப்ரவணர் - எம்பெருமானை யொழிந்தவற்றில் அன்புடையவர்கள். (௨) யாத்ரை - தொழில். (௩) அற - மிகவும். (௪) பாகவதநிஷ்டை - பகவத்ஸம்பந்திகளை விரும்புதல். (௫) காயிகம் — செயல். (௬) அல்பீயஸ்த்வம் - இழிவான தன்மை. (௭) பற்றுசு - ஹேது. (௮) ததர்த்தப்ரதிபாதகதயா-அந்த அர்த்தத்தை சொல்லுகையாலே. (௯) நிருக்தி-வ்யுத்பத்திலக்ஷணக்ரந்தம். (௰) சாமகம்-தணிக்குமது.

வ்யா.—[𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 - ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே] ப்ராப்தமன்றென்னவொண்ணாது, து:கநிவர்த்தகமன்றென்ன வொண்ணாது; "வயிறுநோவாநின்றது, சவி" என்பாரைப்போலே, அநிச்சைசொல்லிக் கைவாங்குமித்தனையிறே யுள்ளது. அர்த்தத்தில் மாறாட்டமில்லை, ப்ரதிபத்தியில்மாறாட்டமேயுள்ளது!. இந்நிழலிலே யிருந்துவைத்து "ஒதுங்கிற்றிலேன்" என்பாரைச் செய்யலாவதில்லையே!. "இவர்கண்ணாலகாண்கிறவிஷயங்களுக்கு அவ்வருகறியாதிருக்கிறாராகில், நம்மையும் அவ்விஷயங்களோபாதி யிவர்கண்ணுக் கிலக்காக்கினால் விரும்பாதொழியாரிறே!" என்று பார்த்து, (க) உகந்தருளினநிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி யிவரை விஷயீகரித்து, தன்படிகளை (உ) அடையக் காட்டிக்கொடுத்து, தன்னாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணி யிவரையநுபவிப்பித்து, இங்கே யிருந்தே பரமபதத்திலுள்ளார்படி யாம்படிபண்ணி, அத்தேசப்ராப்தியையு மிவர்க்குப் பண்ணிக்கொடுத்தானென்கிறது- இப்ப்ரபந்தங்க ளெல்லாவற்றாலும். ... ...

அ.—இனி ஸேவியாதிருக்கைக்கு நிமித்தந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வயிறித்யாதி;) சிறுப்பிள்ளைகள், விளையாட்டில்பராக்காலே, "உண்ணவா" என்றழைத்தால், "எனக்கு வயிறுநோகிறது, வேண்டா" என்று, பசியாநிற்கச்செய்தேயும் சொல்லுவர்கள்: அதுக்குமேலே மாதாபிதாக்கள் நிர்ப்பந்தித்தழைக்கப்புக்கால், "நீங்களே சவியுங்கோள், அதாவது-வையுங்கோள், நான் (௩) ஸர்வாத்மநா உண்ணவருகிறதில்லை" என்று அஸௌக்யம் (௪) வஹிக்குமாப்போலே, ஈச்வரன் (ரு) ஸர்வத்ர இருந்து ஹிதம்செய்யவந்தாலும் விஷயப்ராவண்யத்தாலே நிஷேதிப்பர்களென்று கருத்து. அநிச்சை சொல்லி - வேண்டாமையைச்சொல்லி யென்கை. இந்த ச்லோகத்துக்கு ரிஷியினுடைய ஈடுபாடு தோற்ற ஒருதாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ஆக, இவ்வாழ்வாரும் பகவத்ப்ரவணரன்றிக்கே விஷயப்ரவணராயிருந்தா ரென்று பூர்வவ்ருத்தம் சொல்லிற்றாய்த்து. இப்படியிருக்குமிவரை ஈச்வரன் திருத்தின ப்ரகாரமென்னென்ன; அத்தையருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு, ப்ரமாணமும் காட்டுகிறார் (இவர்கண்ணாலித்யாதி.) இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலுமென்றது- ஆறு ப்ரபந்தங்களாலுமென்றபடி. அர்ச்சாவதாரப்ராவண்யாதிகள் இப்ப்ரபந்தங்களிலே யுண்டாகையால் ஈச்வரன் இவற்றைக்காட்டித்திருத்தினது அர்த்தஸித்தம்.*

(க) உகந்தருளின நிலங்கள் - எம்பெருமான் விரும்பி வர்த்திக்குமிடங்கள்; அதாவது-திவ்யதேசங்கள். (உ) அடைய - எல்லாம். (௩) ஸர்வாத்மநா- எல்லாப்படியாலும். (௪) வஹித்தல் - மேற்கொள்ளுதல். (ரு) ஸர்வத்ர - எங்கும்.

மூலம்.—வாடினேன்;

வ்யா.—"இவர் பக்கல் (௧) அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய (௨) லாகவமுமே இவரை மீட்கைக்குப் (௩) பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசி யறிகைக்குப் (௪) பற்றுசாகவும், அநாதிகாலம்பண்ணின பாபாம்சத்தை நம் க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்" என்றுபார்த்து, இவர் விஷயங்களின் வாசியறிந்து, தன்னையறிகைக்கு, கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே, தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னாகத் தன்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை (௫) அடங்கக்காட்டிக்கொடுக்க, கண்டநுபவித்து, அயோக்யனை வென்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான்! என்று (௬) க்ருதஜ்ஞராகையாலே, ஒருக்கால் சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறார். பகவத்விஷயத்தில் நேர்கொடுநேர் செய்யலாவதொன்றில்லை, செய்யவேண்டுவதுமொன்றில்லை; பண்ணின வுபகாரத்துக்கு க்ருதஜ்ஞராமித்தனையே வேண்டுவது (௭) அசித்வ்யாவ்ருத்திதோற்ற. ... *

அவதாரிகை.—முதற்பாட்டு. நம்மாழ்வார், ஸர்வேச்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவநந்தரம், தாம்பெற்ற பேறறியாதே "இந்நின்ற நீர்மையினி யாமுறாமை" என்று கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாப்போலே, இவரும், பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பு தாம்கீழ் நின்றநிலையையெல்லாம் (௮) அநுஸந்தித்து "வாடினேன்" என்கிறார்.

வ்யா.—(வாடினேன்) கொம்பையிழந்த தளிர்போலே. (௯) ஆச்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே இன்னம்நோக்குவோமென்னில்; நோக்குகைக்கு யோக்யதை யுண்டென்கை. "அநந்யா ராகவேணாஹம்"

அ.—இவரைத் திருத்துகைக்கு நிமித்தத்தையும், முதல்திருமொழியின் தாத்பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (இவர்பக்கலித்யாதி.) லாகவமென்றது - அல்பாஸ்திரத்வாதிகள். கிழிச்சீரை - த்ரவ்யமிருந்தபுடவை. க்ருதஜ்ஞராலும் ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணாதே கூப்பிடுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி.) *

முதற்பாட்டு.—(வாடினேனித்யாதி-) தம்மை அவன்கடாக்ஷித்தால் அவனையநுபவிக்கு மத்தனைபோக்கி, பூர்வவ்ருத்தத்தைத் தாம் சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி.) வாடினேனென்கிறாரென்றது- பூர்வவ்ருத்தத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்.

உலர்ந்தேனென்னாதே, "வாடினேன்" என்றதுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கி

ே.) ஆச்ரயத்துக்கு - ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி.

(௧) அத்வேஷம் - த்வேஷமில்லாமை. (௨) லாகவம் - இலேசாயிருக்கை. (௩) பரிகரம் - கருவி. (௪) பற்றுசு - ஹேது. (௫) அடங்க - எல்லாம். (௬) க்ருதஜ்ஞர் - நன்றிமறவாதவர். (௭) அசித்வ்யாவ்ருத்தி - அசித்து - உயிரில்லாதது, அதினின்றும் வேறுபட்டிருக்கை. (௮) அநுஸந்திக்கை - நினைக்கை. (௯) ஆச்ரயம்- பற்றுமிடம்.

வ்யா.—"அநங்யாராகவேணுஹம்" என்கிற பிராட்டியோடொத்தப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு, இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால், அநாதிகல மிழந்தவர்க்கு "வாடினேன்" என்னத்தட்டில்லையிறே. [யச்ச ராமம் ந பச்யேத்து - யச்சராமம்நபச்யேத்து] [ராமம்-ராமம்] என்றது-கண்ணுக்கு வகுத்த விஷயத்தை; காணுதிருக்கிறுன் யாவனெருவன். [யஃ- யஃ] எத்தனையேனு முயர்ந்தவனுகவுமாம். [து-து] இதுதப்பினாலும். தப்பாதது தப்பினால் வருமதுஇவ்வளவன்று என்கைக்காகவிசேஷிக்கிறது. [யஞ்ச ராமோ ந பச்யதி-யஞ்சராமோநபச்யதி] எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர்கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. [யம் - யம்] எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இவர்கண்ணிற்பார்வைக் கிலக்காவார். [யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரிய வெம்பெருமான்|யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான்] ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் அவிஷயமாயிருக்கும்; (௧) ஓரிடைச்சிக்கும் (௨)வேடனுக்கும் கைப்புகுந்திருக்கும். எத்தனையேனு முயர்ந்தவனுகிலும் (௩) பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணுகில் அவன்பெரியனல்லன்; எத்தனையேனும் சிறியனுனவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடைய பார்வை; தப்புகிறுன் யாவனெருவன், அவன் அவஸ்துக்களோடு மெண்ணப்படான்; எண்ணப்படாமையிலே யெண்ணப்படும்; - எல்லாரும் நிந்தித்து "சீ, சீ" என்னப்படும். இவனை நிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதிகள் துடக்கமானுர் நால்வரிருவரோ வென்னில் [நிந்திதஸ் ஸ்வஸேல் லோகே - நிந்திதஸ் ஸ்வஸேல் லோகே] [லோகே - நிந்திதஃ, லோகே-நிந்திதஃ] இவனை நிந்திக்கைக்குரியரல்லாதாரில்லை.

அ.—"வாடிவாடுமிவ்வாணுதல்" என்கிறபடியே பிராட்டிவிஷயத்தில் சொல்லத்தக்க வார்த்தையைத் தாமிப்போது சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அநங்யேத்யாதி.) தாய்மார் "வாடிவாடும்" என்றுசொன்னுர்களேயாகிலும், இவர்தாம் அவ்விஷயத்தி லிவ்வார்த்தையைச்சொல்லித் தம்மைத்தாமேநிந்தித்துக்கொள்ளக்கூடுமோவென்ன; த்ருஷ்டாந்தமுகேநவருளிச்செய்கிறுர் (யச்ச ராமமென்றுதுடங்கி, வாடினேனென்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே யென்னுமளவும்.) "யஃ" என்று மேலெடுத்தப்ரதீகத்தை, (விஷயத்தை) என்றவநந்தரம் அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. (௪) ப்ராதாந்யே சகாரமென்றருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனு முயர்ந்தவனித்யாதி.) இதுவென்றது - தன்னுடைய ஸேவையென்கை. தப்பாதது - பெருமாளுடைய கடாக்ஷம். "ராமச்ச" என்றநவயித்து அதிநிக்ருஷ்டனையும் கடாக்ஷிக்குமவரென்கிற ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனும் சிறியாருமித்யாதி.) "யம்" "யம்" என்றது நிக்ருஷ்டவிஷயமாவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனுமித்யாதி.) உத்க்ருஷ்டரைக் கடாக்ஷியாமல் நிக்ருஷ்டரைக்கடாக்ஷிப்பரென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (யாருமித்யாதி.) பூர்வார்த்தத்தில் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்யாநின்று கொண்டு, "நிந்திதஃ" இத்யாதிக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறுர் (எத்தனையேனுமித்யாதி வாக்யஷட்கத்தாலே.)

(௧) இடைச்சி - யசோதைப்பிராட்டி. (௨) வேடன்-குஹப்பெருமாள், (௩) பெருமாள் - நம்பெருமாள். (௪) ப்ராதாந்யே சகாரம் - உயர்வுசிறப்பும்மை.

ஸூ.—வாடி

வ்யா.—விஷயப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமாயிருக்கச்செய்தே, தான் "நல்லது செய்கிறோம்" என்றிருக்குமிறே; அப்படி, தான் "நல்லது செய்கிறோம்" என்றிருக்குமோ வென்னில் [ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே - ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே] தானும் தன்னைநிந்தித்துக் கொள்ளும். (க) திருக்கைத்தலமிழந்தவன், "(௨) இற்றைப்புறப்பாடு காணப்பெறாத நாம் கர்ப்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில் முடிந்துபிழைக்கலாய்த்து!" என்றிருக்குமிறே; ஒருநாளைப் புறப்பாடிழந்தார்வார்த்தையிதுவானால், அநாதிகாலமிழந்தவர்க்கு, வாடினேன்! என்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே. (வாடினேன்) என்றவிதுதான் எவ்வவஸ்தையைப்பற்றச் சொல்லுகிறவார்த்தை?;-விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றையநுபவித்துக் களித்துப்போருகையாலே வாட்டமில்லை, பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தபின்புதானே வாட்டமில்லை; ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து பூர்வவ்ருத்தத்தையநுஸந்தித்தபோதைவார்த்தை. ப்ராப்திஸமயத்திலிறே பூர்வவ்ருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது, "நோபஜநம் ஸ்மரந்" "நோபஜநம்ஸ்மரந்" என்னுமளவும் வந்ததில்லையிறே; ஜ்ஞாநலாபவேளையாகையாலே பூர்வவ்ருத்தந்தானிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம்போலேயிறே தோற்றுகிறது.

(வாடி) என்கிற (௩) இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் பொருள் பெற்றுக்கிடக்கிறது.

அ.—மேலுக்கவதாரிகை (விஷயேத்யாதி.) ஆழ்வார்தம்மை நிந்தித்தமைக்குப் பின்னையுமொருத்ருஷ்டாந்தம் (திருக்கைத்தலமித்யாதி.) கைவைத்த-இச்சரீரத்தோடே பகவதநுபவம்பண்ணின. (வாட்டமில்லை) என்றவநந்தரம், எங்கேயென்னில் என்று சேஷம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் பூர்வவ்ருத்தஸ்மரணம் வருவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) வாடினேன் - விஷயபரனாய்க் கெட்டேனென்னுமது இவ்வாழ்வார்க்குச் சேராது, விஷயபரராயிருந்தபோது களிப்புண்டாகையாலே கெட்டேனென்னக் கூடாமையாலே; இப்போது விஷயபரதை யில்லாமையால் (௪) ஸுதராம் கெட்டேனென்னக் கூடாது என்னும்சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதி;) முன்புத்தை விஷயஸங்கம் இப்போது ப்ரத்யக்ஷம்போலே விசதமாகத் தோற்றுகையாலே இப்போது க்லேசம் பிறக்கையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

"வாடினேன், வருந்தினேன்" என்னுமளவும் (௫) பௌர்வாபர்யம்தோற்றியிருக்கவும், "வாடி" என்ற (௬) ல்யபந்தமானபுநருக்திக்குப்ரயோஜநம்காட்டுகிறார் (வாடியித்யாதி.) இத்தால்-கீழ் "வாடினேன்" என்றதுக்கு-சிரகாலஸம்பந்தமும், மேலேவருகிறதுக்கு அத்யந்த ஸந்நிஹிதத்வமும் தோற்றுவிக்கையாலே, அதுக்கு ப்ரயோஜநமுண்டென்றதாய்த்து. பொருள் - ப்ரயோஜநம்.

(க) திருக்கைத்தலம் - திருக்கைத்தலஸேவை. (௨) இற்றை - இன்றைய. (௩) அநுபாஷணம்-அநுவாதம். (௪) ஸுதராம் - மிகவும். (௫) பௌர்வாபர்யம்-முன்பின்னாயிருக்கை. (௬) ல்யபந்தம் - வினையெச்சத்தொடர்.

மூ.—வருந்தினேன் மனத்தால்; பெருந்துயரிடும்பையில்

ப-ரை.—பெருந்துயர் - மிகுந்ததுன்பத்துக்குக் கொள்கலமாய், இடும்பையில் - துன்பங்களுக்கெல்லாம் ஹேதுவான சரீரத்திலே,

---

வ்யா.—அநாதிகாலம் இவ்விழவு ப்ரவர்த்தமாய்ப் போந்ததென்றும், மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது. விஷயப்ராவண்யம் (க) காதாசித்கமாய் அநுதாபம்பிறந்து மீளுகையன்றிக்கே அநாதிகால மிதுவே யாத்ரையாய்ப்போந்ததென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்ததோரநர்த்தத்தைச்சொல்ல வொருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது. மேல் விளைந்தஅநர்த்தந்தானேதென்னில் (வருந்தினேன்மனத்தால்) மாநஸமான க்லேசத்தை அநுபவித்துப்போந்தேன். இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ப்ரவணமாய் அவற்றையநுபவிக்கக்கோலிஅவற்றை லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றிலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலும், மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப்போந்தேன்; ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் (உ) கந்தமானமநஸ்ஸை (ங) ப்ரத்யகர்த்தப்ராவணமாக்க மாட்டாமையாலே, மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து- சப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் திருவடிகளை யொருநாளும் நினைக்கப்பெற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்து) விஷயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து, வாஸநையையுண்டாக்கி, ராக த்வேஷங்களைமிகுத்து, இதிலுண்டானஅவித்யாகர்மங்களும் சரீராரம்பஹேதுவாகவந்து பிறந்தேன். துயரென்று - துஃகம்; இடும்பையென்றும்-துஃகம். இத்தால் - சரீரந்தான் (ச) துஃகாயதநமுமாய், துஃகஹேதுவுமாயிருக்குமென்கை. துஃகாயதநமுமாய் மேலே அநேக துஃகங்களை விளைக்கவும்வற்றாயிருக்கை.

அ.—சிரகாலஸம்பந்தத்தையும் மேலே ஸந்நிஹிதமாக வோரநர்த்தமுண்டென்று மத்தையு முபபாதிக்கிறார் (அநாதீத்யாதி.) சிஷ்வாக்யவிவரணம் (விஷயேத்யாதி.)

சப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மாநஸமான க்லேசத்துக்கு மூன்றுஹேதுக்களைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ப்ரத்யகர்த்தமென்று - ஸ்ரீவேச்வர தத்த்வங்களை.

சரீரத்தை "பெரிதானதுயர்" என்றும் "இடும்பை" என்றும் இப்படிலக்ஷணயாவருளிச்செய்ததுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(விஷயங்களிலேயித்யாதி.) இதில் - சரீரத்தில்.

(க) காதாசித்கமாய் - ஒருக்காலுண்டாய். (உ) கந்தம்- மூலம். (ங) ப்ரத்யகர்த்த ப்ராவணமாக்குகை - ஆத்மப்ராவணமாக்குகை. (ச) துஃகாயதநம் - துக்கத்துக்கு, ஆயதநம் - கொள்கலம்.

மூ.—பிறந்து | கூடினேன்;

ப-ரை.—பிறந்து - உண்டாய், கூடினேன் - சரீரம் என்றும் ஆத்மா என்றும் பகுத்தறியக்கூடாதபடி ஒன்ருய்ப் பொருந்தினேன்;

வ்யா.—"பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்து-கூடி-வாடினேன்" [ஙு என்ருதே, முதலிலே "வாடினேன்" என்பானென்னென்னில்; கர்மஸம்பந்தம்அநாதியாய் அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாயிருக்கையாலே, நடுவேயொன்றைப்பிடித்துச் சொல்லுகிருர். (பிறந்து) ஜந்மமரணங்களில்லாத ஆத்மா"செத்தான், பிறந்தான்" என்று, வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) [கω நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமான ஆத்மாவை, (க) "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" என்னலாம்படியானபடி. (கூடினேன்) (உ) அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தாப்ரயுக்த மென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. (கூடினேன்) என்கையாலே - இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று,ஔபாதிகம்-வந்[கரு தேறி, என்னுமிடம்தோற்றுகிறது. ராஜபுத்ரன் வழிபோகாநிற்க வேடர்கையிலே யகப்பட்டாப்போலேயிறே ஆத்மாவுக்குஅசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் வந்தபடி. (ந) அயஃபிண்டத்தை அக்நியினருகே வைத்தால் அக்நிபரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல் வாஸநையாலேயாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத்தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதானென்னலாமாப் போலே,

அ.—அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே, மூந்தற "பெருநதுயரிடும்பையிற் பிறந்து கூடினேன், கூடி யிளையவர்தம்மோடு அவர்தருங்கலவியேகருதியோடினேன், ஓடி-மநத்தால்-வருந்தினேன்,வருந்தி-வாடினேன், வாடி, உய்வதோர்பொருளால்-நாடினேன், நாடி நான்-நாராயணுவென்னும் நாமம்- கண்டுகொண்டேன்" என்றந[உரு வயித்தர்த்தம் சொல்லலாயிருக்க, இருந்தபடியே அந்வயித்துஅர்த்தம் சொல்லுகை சேருமோவென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிருர் (பெருந்துயரித்யாதி.) 'கூடி" என்றது-கீழ்ப்பதங்களையும் மேல்பதங்களையும்அர்த்தஸ்வபாவத்துக்கநுகுணமாகஎடுக்க வேண்டும் பதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தைப்பரிஹரிக்கிருர்(கர்மேத்யாதி.)இப்போது ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்துகீழ்பட்ட ப்ரமாதங்களை யநுஸந்திக்குமவர்க்கு சரீரஸம்பந்தாதிகள் ப்ரவாஹதோ நித்யங்களாகையாலே,ஒன்றை யிட்டு க்ரமேணவருளிச்செய்கிருரென்று கருத்து. "கூடினேன்"என்றதுக்கு ஒரு காலாவதி சொல்லாமையாலே பலித்தவர்த்த மருளிச்செய்கிருர் (அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தாநித்யாதி.) சிலநாள் பிரிந்தவற்றுக்கன்ருே கூடுகையென்னலாவது, (ச) ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னுமாப்போலே யிருந்தால் இச்சப்தம் ப்ரயோகிக்கப் போமோவென்ன வருளிச் [ரூரு செய்கிருர் (இதுதானித்யாதி;) பின்பொருநாள் வரையிலே கழியக்காண்கையாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தவிவர் "கூடினேன்" என்னலாமே யென்றுகருத்து. "வந்தேறி" என்னுமத்தை த்ர்ஷ்டாந்த முகேந விவரிக்கிருர் (ராஜபுத்ரனித்யாதி.) இப்படி ஔபாதிக மானுல் "தேவோஹம்" என்று தத்ஸ்வரூபமாக ப்ரமிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அயஃபிண்டேத்யாதி.) வாஸநையாலே யாதல் - சிரகால [சωω ஸம்பந்தத்தாலே யாதலென்றபடி.

(க) தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம் - நான்தேவன், நான்மநுஷ்யன். (உ)ஸம்ஸர்க்கம்-சேர்க்கை. (ந) அயஃபிண்டம் - இருப்புருளை. (ச) ஸத்தாப்ரயுக்தம்-உடன்பிறந்தது.

மூ.—கூடி யிளையவர்தம்மோடவர்தரும்

ப-ரை.—கூடி - இப்படி நெடுங்காலம் பொருந்தி யிருந்து, இளையவர் - யுவதி களான ஸ்த்ரீகள், தரும் - கொடுக்கிற,

வ்யா.—இவ்வாத்மாவும் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித்கல்பமானபடி. (க) பரமாணுப்பற்று சிவப்புமாறினாலும் வாஸனையாலேசுடும்.

(கூடி) சரீரவிச்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சரீரவிச்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டும்படி யானபடி. கூடி என்கையாலே-அநாதிகாலம் இத்தோடே பொருந்திப் போந்தமையும், இதுக்குமேலே ஓரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது.

மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானென்னென்னில் (இளையவர்தம்மோ டவர்தரும் கலவியேகருதி யோடினேன்) (இளையவர்) "சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யம் அநர்த்தம்" என்று ஆராயவுமொட்டாதே, பகவத்விஷயத்தில் நன்மையை யறிந்து அதிலே மூளவுமொட்டாதே†, பருவத்தையிட்டுப் பகட்டித் துவக்குவர்கள். (தம்மோடு) "𑌛𑌾𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍" "சாயாவாஸத்த்வமநுகச்சேத்" என்கிறதுவுமெல்லா மிங்கே. நல்லதொரு பூமாலைகண்டால், தன் தலையிலே வைத்தல் தன்னையொருவனாக நினைத்திருத்தல் செய்யாதே, அவர்கள்போனஅடிவழியே போமித்தனை. "𑌯𑍇𑌨𑌯𑍇𑌨𑌧𑌾𑌤𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑌤𑍇𑌨𑌸𑌹𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿" "யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே.

(அவர்தரும்கலவி) கிட்டினபோதுசிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து, "இனியிவன் கைப்பட்டான்" என்றறிந்தால், தங்களைக்கொண்டு எழவாங்கியிருப்பர்கள்.

அ.—வாஸனையாலே அதுதான் என்னலாம்படி யெண்ணுமதெங்கே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (பரமாணுவித்யாதி.)

"கூடினேன்" என்றதுக்கு - தேவோஹம்என்று தாதாத்ம்யப்ரமம் வரும்படி கூடினேனென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, அதுக்கு சரீரவிச்லேஷமஸஹ்யமாம்படி கூடினேனென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, அநுபாஷணத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரேத்யாதி.) சரீரவிச்லேஷமஸஹ்யமாவதெப்போதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநமித்யாதி.) முந்தின தாத்பர்யத்திலே அநுபாஷணத்துக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார்(கூடியென்கையாலேயித்யாதி.) இரண்டாம் தாத்பர்யத்திலே ப்ரயோஜநம் - சரீரவிச்லேஷமஸஹ்யமான மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்திதிஹேதுவானவன் ஏகயத்நம்பண்ணும்படிகூடி மேலுமநர்த்தம் விளைத்துக்கொண்டமையை ஸூசிப்பிக்கை யென்று கண்டுகொள்வது.

பகட்டி - அஜ்ஞாநத்தை விளைத்து. "தம்" என்றதாலே தோற்றின ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (சாயேத்யாதி.) விவரணம் (நல்லதித்யாதி.) ப்ரமாணாந்தரகதநமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (யேநேத்யாதி.)

கலவியேகருதி என்னலாயிருக்க, "அவர்தரும்" என்றுவிசேஷித்தவருடைய ஹார்த்தபாவம் (கிட்டினவித்யாதி) தௌர்ப்பல்யம் தோற்ற விசேஷித்தாரென்று கருத்து.

(க) பரமாணுப்பற்று - (நெருப்பினுடைய) மிகவும் நுண்ணிய கண்டத்தின் ஸம்பந்தம். †"பொருந்தவுமொட்டாதே" என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—கலவியேகருதி | ஓடினேன்;

ப-ரை.—கலவியே - ஸம்ச்லேஷத்தையே, கருதி - நினைத்து, அவர்தம்மோடு-அவர்கள்போன அடிவழியே, ஓடினேன்-பின்தொடர்ந்தோடினேன்;

வ்யா.—(கலவியேகருதி) அநுபவித்து என்பது (க) அநுபாவ்யந்தானுண்டாகிலிறே; இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. மநோரதந்தான் மாறாதிறே அதுக்கடியான பாபம்கிடக்கையாலே. அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளவிறேயடுப்பது, அவர்கள் இறாய்க்கவிறாய்க்க "நன்மையுண்டு" என்று மேன்மேலென மநோரதம்செல்லாநிற்குமாய்த்து அதுக்கடியான பாபம் கிடக்கையாலே. ஒருவிஷயத்திலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே, அத்தைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றும் காணாவிட்டால் பின்னையுமவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே (ஓடினேன்) விஷயங்கள்தன்னில் அரைக்ஷணம் கால்தாழப்பண்ணவல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே; (உ) போகோபகரணம்கொண்டுபுக்கு ஸ்நாநத்துக்கிடாகப்புறப்படும் விஷயமிறே. இவற்றின்தோஷத்தைத் தானுமறிந்து, அத்தைமறைக்கைக்கிடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானுமநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷம் அகிஞ்சித்கரமாகிற விஷயமிறே. இவற்றினுடைய தோஷந்தான், சாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்ணாலேகாணலாம்படியிருக்கச்செய்தே, கண்டுமீளவொண்ணாதபடியிருக்கிறதிறே!. விஷயப்ராவண்யமாவது - பாம்பு படத்தைவிரித்துக்கொண்டுநின்றால் அதுஅள்ளிக்கொள்ளப்புகுகிறதறியாதே அதின்நிழலிலே யொதுங்கத்தேடுமாப்போலேயிருப்பதொன்றிறே§. உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தவன் (௩) பிபாஸையும் வர்த்தித்துத் தண்ணீரும்குடித்துப் பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. து:கங்களிலே (௪) ஒன்றை ஸுகம் என்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிறனித்தனையிறே; "𑌸𑍁𑌖𑌭𑌾𑌵𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾" "ஸுகபாவைகலக்ஷணா" என்கிறவதுவேயிறே ஸுகம்.

அ.—"கலவியே கருதி" என்ற ஏவகாரத்தாலே - வேறொன்றைக் கருதுகை தோற்றாமையாலே யருளிச்செய்கிறார் (மநோரத மித்யாதி.) ஹேத்வந்தரம் (அநுபவிக்கவித்யாதி.) இறாய்க்கைக்கு ஹேது (அதுக்கடியானவித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (ஒருவிஷயத்திலித்யாதி.) போனேன் என்னாதே, "ஓடினேன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ஒருவிஷயத்தையநுபவித்து ஸ்நாநத்துக்குப் புறப்படும்படி கண்டால் ஓடக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவற்றினித்யாதி.) வ்யாக்யாதாவினீடுபாடு (இவற்றினுடைய வித்யாதி.) த்ர்ஷ்டதோஷமின்றிக்கே மேலுமநர்த்தகரமென்கிறார் (விஷயேத்யாதி.) இப்படி (௫) தோஷபூயிஷ்டமானத்திலே யிவன்ப்ரமிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உயிர்க்கழுவித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.)

(க) அநுபாவ்யம் - அநுபவிக்குமது. (உ) போகோபகரணம்-அநுபவிக்கைக்குக்கருவி. (௩) பிபாஸை - தாஹம். (௪) ஒன்றை - அஜ்ஞாநத்தை. (௫) தோஷபூயிஷ்டம் - குற்றங்கள்நிறைந்தது. § "விஷயப்ராவண்யந்தான், ஆடுகிறபாம்பின் நிழலிலே யொதுங்கி விடாய்தீர நினைக்குமோபாதியிறே" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—ஓடி யுய்வதோர் பொருளா

ப-ரை.—ஓடி-இப்படி ஓரிடத்திலும்கால்தாழாதே விஷயங்கள்தோறும் விசேஷம் தேடிக்கொண்டோடி, மனத்தால் - விஷயங்களிலே சென்ற சிந்தையாலே, வருந்தினேன் - துக்கத்தை அநுபவித்தேன் ; பின்பு, வாடினேன் - கொள் கொம்பில்லாக்கொடிபோலே வாடிப்போந்தேன்; வாடி - வாட்டத்தையுடையனாயிருந்து, உய்வது - உஜ்ஜீவநத்துக்குடலான, ஓர்பொருளால் - ஒருநல்ல அர்த்தத்தாலே (ஸர்வேச்வரன்க்ர்பையாலே),

வ்யா.—(ஓடி) முன்பெல்லா மிப்படியேயாய்ப்போரச்செய்தே ஒருநன்மையுண்டாய்த்தென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வசக்தி, "ரக்ஷிப்போம்" என்று கைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும், எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன்.

(உய்வதோர் பொருளால்) விஷயங்களிலே கைகழியப்போயோடி இளைத்துவிழுந்த விடத்திலே, "இனியிவன் தானாக மீளமாட்டான்" என்றதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்கவொருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ர்பையாலே. உஜ்ஜீவநோபாயமா யிருப்பதொரு நல்ல அர்த்தத்தாலே. நல்ல அர்த்தமென்கிறது - பகவத்க்ர்பையை. கௌரவத்தாலே "உய்வதோர்பொருள்" என்று மறைத்துச் சொல்லுகிறார்; நாலாம்பாட்டிலே, "ஆழியானருளே" என்று அது தன்னைத் தெரியவருளிச்செய்வர். நம்மாழ்வார், அவ்வளவு போகப்பொறுமை நடுவே "மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்றாரிறே. ("நானேநாநாவிதநரகம்புகும் பாவம்செய்தேன்" என்றும்)§ "பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படிப்பாயோ" என்றும் – நானே விநாசத்துக்கிடான பரிகரம் தேடிக்கொள்ள, எனக்கு உஜ்ஜீவிக்கலாவதொரு உபாயமுண்டாயிற்று!. * அஸந்நேவவான வென்னை "ஸந்தமேநம்" "ஸந்தமேநம்" என்னப்பண்ணிற்றொரு நல்ல அர்த்தமுண்டாய்த்து.

அ.—"ஓடி" என்கிற அநுவாதத்தாலே - கீழே "ஓடினேன்" என்றவிடத்தில் யாத்ர்ச்சிக ஸுக்ர்தாதிகள் ப்ரஸங்கிக்க வொண்ணாதபடி யோடுகையை ஸூசிப்பிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமென்றும், ல்யப்பாலே - ஓரிடத்தில் இளைப்பாய் விழுந்தமை தோற்றுகையால் அதுவே மேல் அவன் க்ர்பைக்கு ஹேதுவாகிறதென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முன்பெல்லா மித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

"ஓடி" என்றது ஹேதுவானமையைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலே யித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (உஜ்ஜீவநேத்யாதி.) நாலாம்பாட்டிலே *அருளைச்சொன்னால்,முதற்பாட்டிலும் அதுவேயாகவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி.) இத்தால் - ஏககண்டராகையாலே இதுவே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. "பலநீகாட்டி" என்னுமதில் த்ர்ஷ்டி யின்றிக்கே, "பாவியேனை" என்றதிலே நோக்காக வருளிச்செய்கிறார் (பாவியேனையித்யாதி.) இத்தால்-"உய்வது"என்னும்அம்சத்துக்குக் கருத்துச் சொல்லிற்றாய்த்து. "ஓர்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேத்யாதி.)

§ குண்டலத்தில் அடங்கிய க்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களில்பாடம்.

மூ.—வுணர்வெனும்பெரும்பதந் தெரிந்து | நாடினேன்; நாடி

ப.ரை.—உணர்வு எனும் – ஜ்ஞாநமாகிற, பெரும் – பெரிய, பதம்-ஸ்தாநத்தை, தெரிந்து – இருந்தபடியே அறிந்து, நாடினேன் – "பகவத்விஷயம் நன்று, ஸம்ஸாரம் தீது" என்று ஆராய்ந்தேன்; நாடி– ஆராய்ந்து, [ரு

வ்யா.—(உணர்வெனும் பெரும்பதம்) [విజ్ఞానం యదిదం ప్రాప్తమ్- விஜ்ஞாநம்யதிதம்ப்ராப்தம்] கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளங்கோத்தாப்போலே. (பெரும்பதம்) "அவன்றான் வேண்டா, தத்விஷய ஜ்ஞாநமே யமையும்" என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) விஷயங்கள்தான் (க) ஸாவதியாகையாலே அவற்றில்அநு [க0 பவிக்கலாவதொன்றில்லாமை முட்டிமீண்டேன். (தெரிந்து) என்று பாடமாகில், ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே எல்லாம் இருந்தபடியே தெரிந்தது. ஆகையாலே, முன்பெல்லா மிருட்சியாய்ப்போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே, "நாம் கீழ்ப்பட்டதென், மேல்படப்புகுகிறதென்!" என்னுமாராய்ச்சி பிறந்தது. [கரு

(நாடி) இதரவிஷயங்களைப் பெறவேணும் என்று புத்திபூர்வமே ப்ரவர்த்தித்தாலும் (உ) அநர்த்தாவஹமாமத்தனை போக்கி பலிப்பதொன்றில்லை; பகவத்விஷயத்தில் ஆராய என்றிழிந்தமாத்ரத்திலே (ந) பலவ்யாப்தியுண்டு.

அ.—உணர்வாகிற பெரியபதம்-ஸ்தாநமே என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தை [உய *பதமாகச் சொன்னருண்டோ'வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜ்ஞாநமித்யாதி) "స్థానమార్జితమ్" "ஸ்தாநமார்ஜிதம்" என்றதிலே நோக்கு. "విజ్ఞానం యదిదం ప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్ | జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః." அஸ்யார்த்தః-యత్ వేదాన్తప్రసిద్ధం విజ్ఞానం ప్రాప్తం అయత్నలబ్ధమ్, ఇదమేవార్జితం సంపాదయితుమశక్యం స్థానం యత్, తస్య జన్మాన్తరేపి పరిక్షయో మా భూదితి. "விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம்யதிதம் ஸ்தாநமார்ஜிதம் | ஜந்மாந்தரேபி மே தேவ மாபூத்தஸ்ய பரிக்ஷயः." அஸ்யார்த்தः-யத் வேதாந்தப்ரஸித்தம் விஜ்ஞாநம் ப்ராப்தம் அயத்நலப்தம், இதமேவார்ஜிதம் ஸம்பாதயிது மசக்யம் ஸ்தாநம் யத், தஸ்ய ஜந்மாந்தரேபி பரிக்ஷயோமா பூதிதி. ப்ராப்தம் – தானேவந்ததென்று அர்த்தம்திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கிடக்கையித்யாதி.) "திரிந்து" என்றதுக்கு-மீண்டுஎன்று அர்த்தமாய், [ந0 ஹேதுபூர்வக மருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களித்யாதி;) இந்தபாடத்திலே "ஓடி-திரிந்து" என்று அந்வயிப்பது. அவன்றான் மீளமாட்டா னென்று கீழேயருளிச்செய்தது- "தெரிந்து" என்ற பாடத்தைப்பற்ற வென்று கண்டுகொள்வது.

"நாடி" என்ற அநுபாஷணத்துக்கும்-கீழே "நாடினேன்" என்றதுக்குக்கீழ்ப்பட்டதிலே அபுத்தி பூர்வக ப்ரவர்த்தியான வளவன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக [நரு ப்ரவர்த்தித்தாலும் ப்ரயோஜநமில்லாமையை நன்றாகவிசாரித்தமை தோற்றவும், "கண்டுகொண்டேன்" என்னுமதுக்கு ஹேதுவாகவும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இதரேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

(க) ஸாவதி – அளவுடையது. (உ) அநர்த்தாவஹம் – தீங்கைவிளைக்குமது. (ந) பலவ்யாப்தி – பலத்தோடேசேருகை.

ரு.—நான் கண்டுகொண்டேன்

ப-ரை.—நான்- திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு யோக்யதையில்லாத நான்,

வ்யா.—(நான்) "ஓடினேன்" என்ற நான். (க) ராவணபவநத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில்தின்று வளர்ந்தவன் ஒருமுழுக்கிடாதே ராமகோஷ்டிக்கு ஆளானுப்போலேயீ. வேல்வெட்டிநம்பியார், பிள்ளை கிழக்கே (உ) முக்காதமாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, ஒரு (ங) திருக்காத்திகையிலே, "புறம்பே சிலரைக்கேட்டால் எளியன் என்றிருப்பர்கள், இதுபரிஹரிக்க வல்லாருமில்லை, இத்தைசசொல்லி (ச)வரக்காட்டவேணும்" என்று ஓராள் கொடுத்து வரக்காட்டினார்; அது (ரு) என்னம்புதென்னில்; "பெருமாள் கடலைசரணம்புகுகிறவிடத்தில் (சு) ப்ராங்முகத்வாதிநியமோபேதராய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார், இதரோபாயங்களோபாதி (எ) ப்ரபத்தியும் (அ) ஸஹாயாந்தர ஸாபேக்ஷமோ?" என்றுவரக்காட்ட; "அந்தவுபாயத்துக்கு (கூ) உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று, உபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினவருடைய ஸ்வபாவத்தாலே வந்தது, ராக்ஷஸஜாதீயராவார் தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க, அவர்களிலே யொருவனை ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானிறே 'సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి' 'ஸமுத்ரம்ராகவோராஜா சரணம்கந்துமர்ஹதி' என்று இவர்க்கு உபதேசித்தான், அவன் பக்கல் நியதி கண்டிலோம், இவர்பக்கலிலே கண்டோம்." இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்தென்னென்றால்; அநதிகாரியானவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனுக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, நின்றநிலையிலே அதிகாரிகளாமித்தனை. ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) நஷ்டமிழந்தவனுக்கு நஷ்டலாபம்போலே யிருக்கையாலும், (க0) தாயப்ராப்தமாயிருக்கையாலும். (நான்கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன் தானே கண்டாப்போலே யிருக்கை.

அ.—"கண்டுகொண்டேன்" என்ற (கக) உத்தமனாலே தோற்றுநிற்கவும் "நான்" என்றதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேனித்யாதி.) இத்தால்- பகவத் விஷயத்திலிழிவார்க்கு அதிகாரஸம்பத்தி தேடவேண்டா என்று பலிக்கையால், இதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வேல்வெட்டி யித்யாதி.) திருக்காத்திகை- ஸ்வாமி உத்ஸவகாலம். எளிடனென்றிருப்பர்கள் - லகூசரிப்பர்கள்.

(க) ராவணபவநம் - ராவணனுடைய அரண்மனை. (உ) முக்காதமாறு - முக்காதவழி. (ங) திருக்காத்திகை- திருக்கார்த்திகை. (ச) வரக்காட்டுகை-அனுப்புகை. (ரு) என்னம்பு-(வார்த்தைப்பாடு) என்ன! (சு) ப்ராங்முகத்வாதிநியமோபேதராய் - கிழக்குமுகமாய்நிற்கை முதலிய நியமங்களோடே கூடினவராய். (எ) ப்ரபத்தி - சரண்புகல். (அ) ஸஹாயாந்தர ஸாபேக்ஷம் - வேறொருதுணையை விரும்புமது. (கூ) உடன்வந்தி-கூடவருமது; ஸஹஜம். (க0) தாயப்ராப்தம்-பாகத்தால் வருமது. (கக) உத்தமன்-தன்மையிடம். ஏ"அர்ஹனானுப்போலே" என்றும்பாடம்.

மூ.—நாராயணாவென்னும் நாமம் ‖௧‖ ஆவியே ! அமுதே !

ப-ரை.—நாராயணாஎன்னும் - நாராயணாஎன்கிற, நாமம் - திருநாமத்தை, கண்டுகொண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ... ... (௧)

எல்லாப்படியாலும் ஹேயரான ஸ்த்ரீகளை, ஆவியே - ப்ராணபூதையானவளே !, அமுதே-அம்ர்தம்போலே போக்யையானவளே !,

வ்யா.—(நாராயணா) ப்ரணவமாதல் நமஸ்ஸாதல் சதுர்த்தியாதல் கூட்டாமையாலே, திருவிடையாட்டத்திலே யிழியவமையும், பலபர்யந்தமாகைக்கு ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும் நாமம்) என்னும் என்கிறது-பலகால் ஆதரித்துச்சொல்லுகிற அநந்யபரமான †நாராயணாநுவாகப்ரஸித்தி. நாமம்என்கையாலே-இருந்தபடியே உத்தேச்யம், இச்சைபிறந்தபோதே காலம், சொல்லுவோமென்றவன் அதிகாரிஎன்கிறது. "திருமந்த்ரம்சொல்லும் போது (௧) ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ, வேண்டாவோ?" என்று (௨) ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "வேண்டா" என்றருளிச்செய்தார்;"கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவேயொரு (௩)உவர்க்குழியிலேமுழுகிப்போகவேணுமோ,இந்நன்மையெல்லாமுண்டாக்கப்புகுகிறது §கீழ் அயோக்யதையித்தனையும்போக்கமாட்டாதோ" என்றருளிச்செய்தார். ... ... (௧)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—அநாதிகாலம் "பகவத்தத்வமென்றொன்றுண்டு" என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப் போருகையாலே, "வாடினேன்" என்றும் "இளையவர்-கலவியேகருதி யோடினேன்" என்றுமிறே கீழ்ச்சொல்லிநின்றது; அதிலநுபவித்த வகைகளையும், காலமடங்க வ்யர்த்தமே போய்த்தென்றும் சொல்லி, இப்படி போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆவியேயமுதே) "ஆவியே யமுதே யலைகடற்கடைந்தவப்பனே" என்றும் "ஆவியேயாரமுதே யென்னையாளுடைத்தூவி யம் புள்ளுடையாய்" என்றும் பகவத்விஷயத்திலே சொல்லக்கடவ வார்த்தையை அப்ராப்த விஷயத்திலே சொன்னேன்.

அ.—திருவிடையாட்டம்-ஐச்வர்யம்; நாராயணசப்தார்த்தமான உபயவிபூதியைச்வர்யத்திலே நானுமொருவனென்றறியவமையுமென்றபடி. ... (௧)

இரண்டாம்பாட்டு.— (ஆவியேயித்யாதி.) போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடி யென்றதக்கு- "சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மா | லென்றநாளெந்நாளும்நாளாகும்" என்கிறபடியே போனகாலத்தையும் நல்லநாளாக்கும்.பாட்டின்துனியிலே தாத்பர்யத்தைவ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

விஷயாநுபவத்தின் வகைகளைச் சொல்லுகிறவர் "ஆவியே யமுதே" என்று இவ்வகைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவியேயித்யாதி.)

†"நாராயணாநுவாகத்தில் சென்று கேட்டுக்கொள்ளுங்கோளென்கை.(நாமம்)" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள். (௧) ப்ரயதர் - சுத்தியுடையவர். (௨) ஜீயர்-நஞ்சீயர். (௩) உவர்க்குழி - உப்புஜலமுள்ளபள்ளம். § "கீழ் யோக்யதை யித்தனையும் உண்டாக்கமாட்டாதோ" என்று சிலஸ்ரீகோசங்களிற் பாடம்.

மூ.—எனநினைந்துருகி, அவரவர் பணைமுலை துணையா-
பாவியேனுணராதெத்தனை பகலும்பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்;
தூவிசேரன்னம் துணையொடும்புணரும் சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுது, என்-
நாவினாலுய்யநான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்.

ப-ரை.—என-என்று அநேகங்களைச்சொல்லி, நினைந்து-அவர்கள் தரும்சிற்றின்பத்தை நினைத்து, உருகி-நீர்ப்பண்டம்போலே உருகி, அவரவர்-அவ்வவஸ்த்ரீகளுடைய, பணை-பெருத்த, முலை-தோளும் மாம்ஸமுமான ஸ்தநங்களை, துணையா-ரக்ஷகமாகக்கொண்டு, பாவியேன்!-விஷயங்களின் துன்னைமையையும் அவற்றால் வரும் அநர்த்தத்தையும் பாராதே கண்டவிடமெங்கும் கால்தாழ்ந்து போந்தநான், உணராது-"ஸர்வேச்வரனே நமக்குரக்ஷகன்" என்று அறியமாட்டாதே, எத்தனை பகலும் நாள்களும்-காலமெல்லாம், பழுதுபோய் ஒழிந்தன- "பழுதேபலபகலும்போயின" என்றும் "அவத்தே அருமந்த காலத்தைப் போக்கி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வ்யர்த்தமாய்க் கழிந்துபோயின; தூவி - சிறகை, சேர் - உடைத்தாகையால் வந்த அழகையுடைய, அன்னம் - ஹம்ஸமானது, துணையொடும் - தன்பேடையோடே, புணரும் - ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்குமதுமாய், புனல் - ஜலத்தால், சூழ் - சூழப்பட்டிருப்பதான, குடந்தை - திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரை, தொழுது - ஸேவித்து, நான் - விஷயங்கள்தோறும் பசையுண்டென்று ஓடித்திரிந்தநான், உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, நாராயணாவென்னும் நாமம் - நாராயணா என்னும் திருநாமத்தை, என்நாவினால் - பிறரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித்திரிந்த என் நாவாலே, கண்டுகொண்டேன் - புகழ்ந்து காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... (௨.)

வ்யா.—தாரகத்வமும் (௧) கண்ணழிவற்று போக்யதையும் கண்ணழிவற்றிருப்பது பகவத்விஷயமே யிறே; தாரக மின்றிக்கே பாதகமுமாய், போக்யதை யின்றிக்கே பீபத்ஸமுமா யிருக்கிற விஷயங்களிலேயாயத்து வார்த்தை சொல்லிப் போந்தது. "த்வம் ஜீவிதம் த்வமஸி மே ஹ்ருதயம் த்விதீயம்" "த்வம் ஜீவிதம் த்வமஸி மேஹ்ருதயம் த்விதீயம்" என்றிறே சொல்லிப்போந்தது. (எனநினைந்து) "(௨) இப்புடைகளில் நினைப்பது அநேகத்தை யிறே" என்றாய்த்து ஜீயரருளிச்செய்வது. பிள்ளை, "இங்ஙன் நினைந்து வாய்விடமாட்டாதே 'நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்லலாமோ?" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; "நீரிவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ.—தாத்பர்யார்த்தம் (தாரகமித்யாதி.) பீபத்ஸமுமாயென்றது - ஹேயமுமாயென்றபடி. ஒருநாயிகாவிஷயத்திலே யொருவன் சொல்லுமத்தை ஸம்வாதமாகக்காட்டுகிறார் (த்வமித்யாதி.) ஜீவிதமென்றது - "ஆவியே" என்றதுக்கு ஸதர்சம். ஹ்ருதயமென்றது-ஹ்ருதயாபிமதை யென்றபடி. "என" என்றது-அநேகங்களையென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார் (இப்புடைகளிலித்யாதி.) "என" என்றது-என்று என்றாய், அதுதானும்-சொல்லவென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி.) நீரிவரிலும் பக்தராயிருந்தீரென்றது-ஆழ்வார் பகவத்விஷய ரஸ்யதையாலே யிப்படி யருளிச்செய்தார், நீரவரைக்காட்டிலும் ரஸிகராயிருந்தீரென்றபடி.

(௧) கண்ணழிவு - குற்றம். (௨) இப்புடைகளில் - இந்தப்ரகாரங்களிலே.

(எனநினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து, நீர்ப்பண்டம்போலே மயங்கிக்கிடப்பர். எத்தனைவிஷயங்களிலே யிப்படி கால்தாழ்ந்து போந்ததென்னில் (அவரவர்) காலம்அநாதி, ஆத்மா நித்யன், பரிக்ரஹித்தசரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை, அவ்வோ சரீரங்கள்தோறும் விஷயங்களுக்கும் எண்ணில்லை; அவ்விஷயங்கள்தோறும் கால்தாழ்ந்தேபோந்தது; ஆசையாலே,. (அவரவர்) என்னுமித்தனை. (பணைமுலை) ஒருத்தன்நோவுபட்டான் என்றால், பிற்பாடராகாதே முதவப்பெற்றிலோம்; "ஸ்ரீரேஷாமாதுலா" "ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா," "நத்யஜேயம்" "நத்யஜேயம்" என்னுமவனன்றோ. "(ஏ) இளிம்பனுயிருந்தான் அகப்பட்டான், இனி இவன்கையிலுள்ளதடங்கநம்மது" என்று அதுவேயொருவாகப்பணைக்குமாய்ந்து. நம்மைப்பெறவேணுமென்று உருகிறான் என்றால் இரங்கி உடம்புகொடுக்குமத்தனை நீர்மையில்லையே!. (பணைமுலைதுணையா) தங்களுடையமென்மேவாஸ்திமயமான (உ) க்ரந்தியைப்பற்றி, "தயாதற்கு பகன்மன்னையன்றி மற்றிலேன்தஞ்சமாகவே" என்றிருக்குமாப்போலேயிறேயிருப்பது. "இப்போது சாபலத்தாலே விரும்புகிறோம்" என்றிருக்கையன்றிக்கே அதர்ஷ்டத்தையும் இதுதானே தருவதுபோலேயாய்த்து அநுஷ்டிப்பது. அதர்ஷ்டத்தை மறந்தபடி. "நுன்னுதழல் கருநிறத்தென்துணையே" என்றிருக்குமத்தையிறே யிங்கேநினைப்பது.

(பாவியேன்) நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் ஈச்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்தாநீயமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்து படும் (ஙு) எளிவரவேயிது!. (உணர்ந்து) இவ்விஷயந்துக்கு நம்மை வருத்ததென்று உணரமாட்டாதே.

பணைக்குமாய்த்து - பெருக்குமாய்த்தென்றபடி. தங்களுடத்திலே யொதுங்கியிருந்தவனுக்கு ஹாநிவத்தால் இதுவேஹேதுவாகப் பணைக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (நம்மையித்யாதி.) ஈச்வரனைப்போலே த்ர்ஷ்டாத்ர்ஷ்ட பலஸாதநமென்னுமத்தை விவரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி.) அதர்ஷ்டத்தையு மென்றது- அதர்ஷ்ட ஸாதநத்தையு மென்றபடி. ரம்பாஸம்போகாதிகளும இதுவேயென்று எண்ணி, வேறே அதர்ஷ்டஸாதநத்தையும் மறந்திருக்குமென்றுகருத்து. அவரவர் துணையா என்னுநீத, "பணைமுலைதுணையா" என்றதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நுன்னுதழலித்யாதி.)

ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து அநுசயிக்கும்தசையிலே "பாவியேன்" என்னக்கூடாமையால், இது க்லேசஸூசகமான பாசுரமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயித்யாதி.) இவ்விஷயத்துக்கு - பகவத்விஷயத்துக்கு.

(க) இளிம்பன் - சதுரப்பாடில்லாதவன்; ஸாலபன்.
(உ) க்ரந்தி - முடிப்பு. (ஙு) எளிவரவு - எளிமை.

(எத்தனைபகலும் பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்) எத்தனைகாலமுண்டு இப்படி வ்யர்த்தமேபோகிறது. காலமடங்க வ்யர்த்தமே போய்த்து. அணைக்கு அவ்வருகுபட்ட கீரோபாதியிறே. "ஸகலாஸ்யூ ஹ்யூமஸ ஹூதீ" "வயோஸ்யாஹ்யநிவர்த்ததே." (பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்) இளையபெருமாளைப்போலே கண்ணுறங்கவும் அவஸரமின்றிக்கே போகக்கடவகாலம், அநர்த்தத்தோடேபோய்த்தது. கைங்கர்யத்தோடே (க) அடிக்கழஞ்சுபெற்றுச் செல்லக்கடவ காலம், பழுதேபோய்த்தது.

(தூவிசேரித்யாதி) இப்படி கைகழிந்தது உகந்தருளினநிலங்களிங்கேயாகையாலே ஸ்வரூபம்பெற்றுமீண்டது. தூவி-சிறகு. சிறகால்வந்தஅழகையுடைத்தாயஅன்னம் (உ) ஸஹசரத்தோடேபுணர்ந்து வர்த்திக்கிற தேசம். ஸர்வபூதசரண்யமான தேசம். அன்னத்தோடு ஸர்வதாஸாம்யம்சொல்லலாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ்வார் ரமித்துவர்த்திக்கிற தேசம். சரண்யவஸ்து குறைவற வர்த்திக்கிற தேசம். பொறுப்பாருமுண்டாய் பொறுப்பிப்பாருமுண்டாகையாலே குறைவற்ற தேசம். (சூழ்புனல்) அசேதநமானஜலமும் அங்கேவந்தால் ஒருக்கால் சூழவாய்த்துப்போவது. * நாபார்த்தர்க்கு ச்ரமஹரமானதேசம். (குடந்தையேந்துறு) "அகாலப்ரோதேதே" "அவசாரப்ரதிபேதிரே" என்கிறபடியே - நம்பக்கல் ஒரு நினைவின்றிக்கேயிருக்க, தொழுதுகொடு நிற்கக்கண்டார். (என்நாவினால்) "ஆவியேயமுதே" என்ற என் நாவினால். இப்ப்ரஜையைப்பெற்றுவாழ்ந்தேன்! என்பாரைப்போலே. கரணம் இவ்வுபெற்றபேற்றுக்குப் பாங்காயிருக்கையாலே, வேறொரு சரீரபரிக்ரஹம்பண்ணிலும், என்நா என்னலாமிறே. இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே.

"எத்தனைபகலும்-நாள்களும்-பழுதுபோயொழிந்தன" என்றுஅந்வயமாய், பலித்தஅர்த்தம் (காலமடங்கவித்யாதி.) "போய்" என்றதுக்குபாவம் (அணைக்கித்யாதி.)போனகாலத்துக்கு க்லேசித்தாருண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வயோஸ்யாஇத்யாதி.) "பழுது" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இளையவித்யாதி.) கீழ்வாக்யவிவரணம் (கைங்கர்யேத்யாதி.)

"சேர்" என்றது - அநுரூபமென்றபடி அருளிச்செய்கிறார் (சிறகாலித்யாதி.) சரண்யமான தேசமானமையை உபபாதிக்கிறார் (அன்னத்தோடித்யாதி) "என்" என்றது- நைச்யத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ஆவியே இத்யாதி.) கொண்டாட்டமாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (இப்ப்ரஜையையித்யாதி.) ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு பூர்வவ்ருத்தமுடையனுகையைக் கொண்டாடலாமோவென்ன (கரணமித்யாதி.) நா சரீரைகதேசமாகையாலே, (இதரரைஸ்தோத்ரம்பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே) என்றது.

(க) அடிக்கழஞ்சுபெறுகை-ஓரடி, கழஞ்சுபொன் பெறுகை; ச்லாக்யமென்றபடி. (கழஞ்சு-பன்னிரண்டு பணவிடை கொண்டநிறை.) (உ)ஸஹசரம்-தன்னுடன் ஸஞ்சரிப்பது ; பேடை.

(உய்யநான்கண்டுகொண்டேன்) "மறந்தமதியின்மனத்தால்-இறந்தேனெத்தனையும்" என்றநான், உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (கண்டுகொண்டேன்) திருமந்த்ரத்திலுடைய அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தால் அது ஸ்வரூபமாயிருக்குமாப்போலே, சப்தத்தைச் சொல்லுகையும் ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படி ப்ராப்தமாயிருந்தத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கை. (நாராயணாவென்னும் நாமம்) "நா வாயிலுண்டே" என்னுமதுக்கு. * நா வாயிலுண்டாக * ஓவாதுரைக்குமுரையிறே. [நா வாயிலுண்டே] இது முந்துறமுன்னம் தேடிப்போகவேண்டாவே. [நமோநாராயணவென்றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே] ஓவாதுரைக்கும் உரையாகிறது - உச்சியிட்டிடாதே சொல்லவேணுமென்கிறதன்று; எட்டு அக்ஷரமாகையாலே நடுவே யிளைக்க வேண்டாதே, சொல்லி யிளைப்பாறலா மென்கை. ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலாமந்த்ரமாய், "இதசப்பதில் காதத்தைப்புக்கும் போகவமையும்" என்னும்படியிராதொழிகை (என்னும் நாமம்) முன்பு இழந்தகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக்காணப்பெற்றேன். [சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மால் | என்நாளெந்நாளும்நாளாகும்] செங்கண்மாலெங்கள்மால் என்பது ஒருநாளுண்டாகில். [சென்றநாள்செல்லாத - எந்நாளும்நாளாகும்] திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லுகைக்குறுப்பாகையாலே போனகாலமும் நல்லகாலமாய், செல்லுகிறகாலமுந்தானே நல்லகாலம். திருமந்த்ரம்சொன்னால் மேல்தானே ஓரநர்த்தம்விளையாதிறே. ... ... (௨)

மதிப்ரஷ்டனான நானென்றர்த்தாந்தரம் (மறந்தவித்யாதி.) என்றுபயந்ருளு ஆல் அர்த்தாநுஸந்தாநமொழிய சப்தாநுஸந்தானம் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலுடைய வித்யாதி.) § என்னுமத்தையென்றது - என்கிற பாட்டையென்கை; அநந்தரம், "கண்டுகொள்வது" என்றபூரிப்பது. ¶ (க) கத காலம் நல்லநாளாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதி.) (திருமந்த்ரத்தை) என்றவநந்தரம், ஒருநாள் என்று சேஷம். ஆக, ஒருநாள் திருமந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்தால் அநாதிகாலமுண்டான ப்ராதிகூல்யங்களெல்லாம் உருமாய்ந்துபோகையாலும், மேல் ஆநுகூல்யங்களை விளைக்கையாலும், வர்த்தமாந காலத்தில் ரஸ்யதாதிசயத்தால்வந்த ஏற்றத்தாலும், ஸர்வகாலமும் ஸார்த்தகமாய்த்தென்றுகருத்து. "செல்லாத" என்று-பவிஷ்யத்காலத்தைச்சொல்லுகிறது. (௨)

§ "திருநாமம் சொல்லுகை உஜ்ஜீவநஹேது என்னுமதுக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (நா வாயிலித்யாதி," என்றஅரும்பதாந்தரத்தில் வாக்யத்தை இங்கும் கூட்டிக்கொள்வது. ¶ "உரைக்கு முரையிறே - மந்த்ரமென்றபடி. 'என்னும் நாமம்' என்று பாவநத்வ ப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (முன்பிழந்தகாலமித்யாதி.," என்று அரும்பதாந்தரத்தின் வாக்யம்.

(க) கதகாலம் - போனகாலம்.

மூ.—சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்தெரிவைமாருருவமேமருவி
ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தன கழிந்தவந்நாள்கள்;
காமனார்தாதை, நம்முடை யடிகள், தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார்—
நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்நாராயணாவென்னும்நாமம்.

ப-ரை.—சேமமே - யாவராலும் க்ஷேமத்தையே, வேண்டி - விரும்பி, அதற்கு வேண்டும் நற்காரியங்கள் செய்யாதே, தீவினை-பாபங்களை, பெருக்கி-அதிகரிக்கச் செய்து, தெரிவைமார் - ஸ்த்ரீகளுடைய, உருவமே - வடிவழகையே, மருவி - நற்றுணையாகக்கருதி, கழிந்த-வீணேயொழிந்த, அந்நாள்கள் - பெறவொண்ணாத காலமெல்லாம், ஊமனார்-ஊமைகள், கண்ட—, கனவிலும்-கனவிலுங்காட்டில், பழுதாய் - வ்யர்த்தமாய், ஒழிந்தன - போயின; ஆதலால், காமனார் - மந்மதனுக்கு, தாதை-தமப்பனாய், நம்முடை-நம்போல்வாரெல்லாருக்கும், அடிகள்-ஸ்வாமியாய், தம்-தன்னையே, அடைந்தார்-சரணம்பற்றினவர்களுடைய, மனத்து - நெஞ்சில், இருப்பார்- நீங்காதிருப்பவரான ஸர்வேச்வரனுடைய, நாராயணாவென்னும் - நாராயணா என்கிற, நாமம்-திருநாமத்தை, நான்-விஷயசபலனாய்த்திரிந்த நான், உய்ய-உஜ்ஜீவிக்கும்படி, கண்டுகொண்டேன் - காணப்பெற்றேன் என்கிறார். (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(சேமமேவேண்டி) "சத்ருக்களால் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கொரு நலிவு வாராதொழியவேணும், எல்லாராலும் ரக்ஷைபெற்றுச் செல்லவேணும்" என்றாய்த்து நெஞ்சால்நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) ரக்ஷையேபெற்றுச்செல்லவேணுமென்றிருந்தால், அதுபெறும்படியான ஸுக்ருதியைப் பண்ணாதே பாபத்தையாய்த்து (௧) கூடுபூரிப்பது. (தெரிவைமாருருவமே மருவி) நல்லதைவேண்டியிருக்கிறதுங்காட்டில் அதுவாராதே, செய்ததின்பலமிறே வருவது; பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உருவமே மருவி) அகவாயிலொழியில் த்யஜிக்கலாமிறே. அகவாய் நஞ்சாய், (௨) ஸ்வகார்யபரராயிறே யிருப்பது. அகவாயிலேயொழியில் அநாத்மஜ்ஞராம் கண்டு மீளலாயிருக்குமிறே; வடிவில் தோஷங்களை மறைத்திறே வைப்பது. (மருவி) அத்தையே (௩) சுபாச்ரயமாக மநநம்பண்ணியாய்த்திருப்பது.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—(சேமமேயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "பழுதேபோயொழிந்தன" என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதித்துக்கொண்டு, பின்னையும் சிறிதுகளை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களித்யாதி.) "சேமம்" என்றது - க்ஷேமமென்றாய், அதுதானும்-ஸ்திதிபரிபாலநமாய், இத்தைச்சொன்னது-அபூர்வார்த்தப்ராப்திரூபமான யோகத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்விரண்டும் ப்ரார்த்யமாகையாலே* சேமபதார்த்தம் கீழருளிச்செய்து, யோகபதார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (எல்லாராலுமித்யாதி.) ரக்ஷைபெற்றென்றது - இஷ்டத்தையடைந்தென்றபடி. இப்படி சரீரரக்ஷணம் சொன்னது ஆத்மரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (நல்லத்தையித்யாதி.) அகவாய்போலே வடிவிலும் தோஷமில்லையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வடிவிலித்யாதி.)

(௧) கூடுபூரிக்கை - உறையைநிறைக்கை. (௨) ஸ்வகார்யபரர் - தங்கள் ப்ரயோஜநத்தில் ஊற்றமுடையவர்கள். (௩) சுபாச்ரயம் - த்யாநவிஷயம்.

(ஊமனார் கண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமனார் - ஊமைகள். (ஊமைகண்ட கனவிலும் பழுதாய்.) ‡ ஊமை கண்டகனா வாய்விட மாட்டானித்தனை, நினைத்திருக்கும்; அங்ஙனுமன்றியே, நெடுநாள் அநுபவித்துப் போந்த விஷயங்களில் போயிருந்து, அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, ஊமை கண்டகனா வாய்விடமாட்டிற்றிலனாகிலும் நினைத்திருக்கலாம், இவை நினைக்கில் (க) பயாவஹமாகையாலே நினைக்கவுமொண்ணாதென்கை. ஸ்ம்ருதி விஷயமாவதொன்றில்லை, ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்த்த துண்டாகில் பயாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தனகழிந்தஅந்நாள்கள்) [నమే దుఃఖం ప్రియాదూరే నమే దుఃఖం హృతేతివా | ఏతదేవానుశోచామి వయోస్యాహ్యతివర్తతే, நமே துஃகம் ப்ரியா தூரே நமே துஃகம்ஹ்ருதே திவா | ஏததேவாநுசோசாமி வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] ப்ரியையானவள் தூரவிருந்தாளென்று வெறுத்திருக்கிறோமல்லோம், அது நாலுபயண மெடுத்துவிடத் தீரும்; வலியராக்ஷஸனாலே (௨) அபஹ்ருதையென்று வெறுத்திருக்கிறோமல்லோம், அது அவன்றலையறுக்கத்தீரும்; நமக்கு சோகநிமித்தமிதுவே [వయోస్యాహ్యతివర్తతే, வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] போனகாலத்தை அம்பாலே மீட்கவொண்ணாதே!

நீர்பற்றிச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இந்த தோஷங்களில்லையோவென்ன (காமனார்தாதை) உருவமே மருவிலும் பசைபோரும், உடம்பைப் பற்றிலும் ஊதியம்போரும். ¶ தன்வடிவாலே நாட்டையடையப் பகட்டித் திரியுமவனுக்கும் உத்பத்திஸ்தாநம். தன்கையில் நாட்டார் படுவதடங்க அவன்றான் இவன்கையிலே படும்; "సాక్షాన్మన్మథ మన్మథః" "ஸாக்ஷாந் மந்மதமந்மதஃ." (நம்முடை யடிகள்) கீழில் விஷயங்களுக்குச் சொன்ன குற்றமில்லாதது வேயன்று இதுக்கு வாசி; அவை அப்ராப்தவிஷயம், இது ப்ராப்தவிஷயம். (நம்முடை யடிகள்) ஸர்வஸ்வாமி.

(தம்படைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டித் துவக்கிக்கையிலுள்ள தடங்க அபஹரித்து உடம்புகொடாதே எழவாங்கியிருக்கை யன்றிக்கே, ஆசாலேசமுடையார்நெஞ்சு விட்டுப்போயிருக்கமாட்டாதவன்.

நிஸ்ஸாரத்வமும் பயாவஹத்வமுமான * பழுதாகையை நிகமிக்கிறார் (ஸ்ம்ருதீத்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (நீர்பற்றி யித்யாதி.) பசை - ஸாரம். ஊதியம்போரும் - வ்ருத்தியுண்டாமென்றபடி. காமயதிதிகாமஃ என்ற வ்யுத்பத்தியையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டையித்யாதி.) காமனுக்குத்தாதை என்றத்தாலே - காமன் அழகுக்குத்தோற்றுப் பிள்ளையானானென்று தோற்றுகையாலே யருளிச் செய்கிறார் (தன்கையிலித்யாதி.)

---

‡ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை. (க) பயாவஹம் - அச்சத்தை விளைக்குமது. (௨) அபஹ்ருதை - அபஹரிக்கப்பட்டவள். ¶ "நாட்டையடையத் தன்வடிவாலே பகட்டித்திரியுமவன்" என்றானால் அரும்பதத்தின் ப்ரதீகத்துக்குச் சேரும்.

(க) கலவிருக்கையான பரமபதத்தையும் விட்டு, நெஞ்சே கலவிருக்கையாகக் கொள்ளும். (தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார்நாமம்) இவ்வர்த்தமித்தனைக்கும் வாசகமான திருநாமம். தேஹகுணமும், ஸர்வஸ்வாமித்வமும், ஸௌலப்யமும், வாத்ஸல்யமுமிறே இதுக்கு அர்த்தமாய்த்தது. (நானுய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) "அஸந்நேவ" "அஸந்நேவ" என்று முடியும்படியான நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இனிக்காட்சியில்லையோ! என்னும்படி கைகழிந்தநான், (உ) உத்தேச்யஸித்தியுண்டாகப் பெற்றேன். "இனிஸத்தையுண்டாகமாட்டாது, காட்சியுண்டாகமாட்டாது" என்னும்படியான நான், உஜ்ஜீவிக்கவும்பெற்று, காணவும் பெற்றேனென்கிறார். (நானுய்ய, நான்) என்று இருக்கால் சொல்லுகிறது - லாபத்தால் வந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச்சொல்லுகிறார். (நாராயணாவென்னும் நாமம்) "[illegible]" "சாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோபூத்வா ஆத்மந்யே வாத்மாநம்பச்யேத்" என்று (௩) சமதமாத்யுபேதர் சொல்லக்கடவ திருநாமத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். "சேமமேவேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவைமாருருவமேமருவி" என்று அநாத்மகுணோபேதனாய்ப் போந்தநான் ஆத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற்றைப்பெற்றேன். ... ... (௩) ௧0

"மனத்தேயிருப்பார்" என்று ஸாவதாரணமாக்கி, பரமபதத்திலிருப்பு இல்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (கலவிருக்கையானவித்யாதி.) இவ்வர்த்தமித்தனைக்கு மென்றது - "காமனார்" இத்யாதி பதத்ரயார்த்த மித்தனைக்குமென்றபடி. இரண்டாம் * நானுக்கர்த்தம் (இனியித்யாதி.) இல்லையோவென்றது - இல்லையேயென்றபடி. கீழிரண்டுவாக்யத்திற்சொன்ன தாத்பர்யத்தையும் கூட்டி ஒரு * நானுக்கே கருத்தாக வருளிச்செய்கிறார் (இனிஸத்தை யித்யாதி.) ஆனால் இருக்கால் சொல்லுவானெனென்னும் சங்காநுவாதபூர்வகம் பரிஹரிக்கிறார் (நானுய்யவித்யாதி.) "மனத்திருப்பார்நாமம் - நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று அந்வயித்திருக்கவும், "நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (சாந்தஇத்யாதி.) "நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று (௪) அநுஷங்கித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேமமேயித்யாதி.) ... ... (௩) ௨0

நாலாம்பாட்டு.—(வென்றியே யித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே * சேமமேவேண்டித் தீவினை பெருக்குகைக்கு ஹேது - அர்த்தேஷணையாதல் தேஹாத்மாபிமானமாதலென்று காட்டாநின்றுகொண்டு, திருமந்த்ரத்தைக் கண்டுகொண்டதுக்கு ஹேதுவையும் (௫) முக்தகண்டமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ௩0

(க) கலவிருக்கை - நெஞ்சுபொருந்தியிருக்கை; ஓலக்கம்; கொலுச்சாவடி: நித்யவாஸம்பண்ணுமிடம்; "இறைப்பொழுதில் பாதாளம் கலவிருக்கைகொடுத்துகந்தவம்மான்" என்னக்கடவதிறே. (உ) உத்தேச்ய ஸித்தி-தான்ஆசைப்பட்டது கைகூடுகை. (௩) சமதமாத்யுபேதர் - சமம் தமம் முதலிய குணங்களோடு கூடினவர்கள். (௪) அநுஷங்கித்து - சேர்த்து. (௫) முக்தகண்டமாக - விடப்பட்டமிடற்றையுடையராய்; வெளிப்படையாகவென்றபடி.

மூ.—வென்றியேவேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி வேற்கணார்கலவியேகருதி,
நின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடையே னென்செய்கேன்!; நெடுவிசும்பணவும்-
பன்றியா யன்று பாரகங்கீண்ட பாழியான், ஆழியானருளே,
நன்றுநானுய்ய நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். (ச)

ப-ரை.—வென்றியே - எல்லார்பக்கலிலும் ஜயத்தையே, வேண்டி-அபேக்ஷித்து, வீழ்-நசிக்குந்தன்மையுள்ள, பொருட்கு-தநத்துக்கு, இரங்கி-துக்கித்து, வேல்கணார்-வேல்போன்ற கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகளது, கலவியே-ஸம்ச்லேஷத்தையே, கருதி-நினைத்து, நின்றவாநில்லா-ஒன்றிலும் நிலைபெற்றிராத, நெஞ்சினை-நெஞ்சை, உடையேன்-உடையநான், என்செய்கேன்-உன்னைப்பெறுகைக்குறுப்பான ஓர்உபாயமும் செய்யவல்லேனல்லேன்; அன்று-பூமியை ப்ரளயங்கொண்ட அந்நாளிலே, நெடு-உயர்ந்த, விசும்பு-ஆகாசத்தை, அணவும்-தழுவும்படிவளர்ந்த, பன்றியாய்-வராஹரூபங்கொண்டு, பாரகம்-பூமியை, கீண்ட-உத்தரித்த, பாழியான்-மிடுக்கையுடையனாய், ஆழியான்-விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்குத் திருவாழியைக்கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனது, அருள்-க்ருபையாலே, நான் நன்றுஉய்ய நாராயணா என்னும் நாமம் நான் கண்டுகொண்டேன்—. (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(வென்றியேவேண்டி) பிதாவாகவுமாம், ஆசார்யனாகவுமாம், வென்றியேயாய்த்து இவன் வேண்டியிருப்பது. தன்னையொழிந்தாரைக் கீழ்ப்படுத்தி தான் மேலாகவாய்த்து வேண்டியிருப்பது. தோல்வி குணமாம் விஷயத்திலேயாய்த்து வெல்லநினைத்திருப்பது.

(வீழ்பொருட்கிரங்கி) கையில் சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே யிவனொருவனையும் மதியாதிருப்பது. அது அஸ்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்குமிறே; அத்தையிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். கௌரவ்யராயிருப்பார்பக்கல் அபிமாநம் பண்ணக்கடவதன்றிக்கேயிருக்க, அபிமாநம்பண்ணி வர்த்தித்தநுக்குமேலே இரங்கக்கடவதல்லாதநுக்கு இருந்து கண்ணநீர் பாயாநிற்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, தேஹாத்மாபிமாநத்தைப் பண்ணி தன்னையெல்லார்க்கும் மேலாகநினைத்துப்போந்தநுவே யன்றியே, அஸ்திரமானவுடம்பை "நித்யமாக வேணும்" என்று சோகியாநிற்கு மென்னவுமாம்.

அ.—"அர்த்தாதுராணாம் ந ஸுஹ்ருந்ந பந்து:" "அர்த்தாதுராணாம் நகுருர் நபந்து:" என்கிறபடியே - இவனுடைய அர்த்தாபிமாநத்தால் வந்த மேன்மையைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி, வென்றி-ஜயமாய், ஸ்வோத்கர்ஷம்மேலிட்டென்று அர்த்தமாய், இது அநுதாபஹேதுவானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (பிதேத்யாதி.) இவ்வர்த்தம், "வென்றியே" என்கிற ஸாமாந்ய நிர்த்தேசத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னையித்யாதி.) இது அதிக்ரூரதோஷமானமையை உபபாதிக்கிறார் (தோல்வியித்யாதி.)

வீழ்கையே-போகையே ஸ்வபாவமான, பொருட்கு-தநத்துக்காக, இரங்கி-க்லேசித்தென்று சப்தார்த்தமாய், ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கையிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) இரண்டுபதங்களாலும் பலித்தஅர்த்தத்தைத் தொகுத்தருளிச்செய்கிறார். (கௌரவ்யராயித்யாதி.) அபிமாநம் - அர்த்தாபிமாநகார்யமென்றபடி. வெற்றிக்குஹேது-தேஹாத்மாபிமாநமென்றும் பொருள். தேஹாத்மாபிமாநம் என்னும் பதத்வயத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கேயித்யாதி.)

(வேற்கணார்கலவியேகருதி) கையில் (க) அர்த்தமுண்டானகாலம் (உ) பார்வையைச் செங்கற்சீரைகட்டிக் கூப்பிட்டுத் திரியவிடுமவன் (க) அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால், அல்லாதாரோடொக்க அவனும் வினவப்புகுருமே; இவனைக்கண்டவாறே, "அவ்வர்த்தத்தை யெல்லாம் இட்டு ஒருபவளியாகப் பூட்டிக்காணப்பெற்றிலோம்" என்று மநோரதியா நிற்கும். கெடுத்தபொன்னை யிப்போது பூட்டத்தேடும்.

(நின்றவாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என்செய்கேன்) ¶ உர்வசி ஸாலோக்யத்துக்கு நாடடங்க ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்க, நேர்கொடு நேர் அவள்தான்வந்து உபஸ்தாநம்பண்ணி முன்னே நிற்க, அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக் கடக்கநின்றானிறே விரக்தியாலே; இப்படிப்பட்டவன்,

---

கலவிசெய்தென்னாதே, "கருதி" என்கையாலே - அம்மநோரதமாத்ரந்தான் அர்த்தமிழந்தபோது மற்றவிஷயத்தில் நிஷ்பலமாகையாலே, பார்யாவிஷயமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கையிலர்த்தமித்யாதி) இதுமுந்தினதாத்பர்யத்துக்குச்சேரும். பொருள் - சரீரமென்ற பக்ஷத்தில், "வேற்கணார்" என்றது-ஸர்வ விஷயமாகக் கண்டுகொள்வது. செங்கற்சீரைகட்டி - காவிப்புடவை யுடுத்து.

(க) அர்த்தம் - தநம். (உ) பார்யை - மனைவி.

¶ அவிவேகிகளுக்கன்றோ மாம்ஸஸ்தலங்கும், விவேகிகளுக்குக் கலங்குமோவென்ன (உர்வசிஸாலோக்யத்துக்கித்யாதி.) அதாவது - புரூரவா என்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் புறப்பட்டவிடத்திலே, சாபோபஹதையாய்க் கொண்டு உர்வசி பூமியிலேவந்து ஸஞ்சரியாநிற்க, இவளை யிவன்கண்டு "ஸ்த்ரீயாகவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்க, "நான்சொன்னபடியே செய்தாயாகி லப்படியே செய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது?" என்ன, "எப்போதும் என்ஸமீபத்திலே இரண்டு ஆட்டுக்குட்டியைக் கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்நனாய் என்முன்னேயிருக்கவொண்ணாது, இருந்தாயாகில் அப்போதேவிட்டுப்போகிறேன்" என்று சொல்ல, "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று சிரகாலம் அவளோடே ஸம்ச்லேஷித்துக்கொண்டிருக்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோக்ஷம்பிறந்து, இந்த்ரனுடைய ஆஜ்ஞையாலே இவளையழைத்துக்கொண்டு போவதாக கந்தர்வர்கள்வந்து, ஒருராத்ரியிலே யிவளுமவனுமாகக் கூடி யிருக்கிறவளவிலே, அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட்டுக்குட்டிகளையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள்போகையாலே மிகவும் துக்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டுவரச்சொல்ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென்றிருந்தேன், நீயுமென்னைப்போலே ஸ்த்ரீயானாய்!" என்று க்ஷேபோக்தியைப்பண்ண, அவனும் அந்த நக்ந வேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே யென்முன்னே நக்நனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்த ராஜாவை விட்டு ஸ்வர்க்கத்திலேபோனாள்; அநந்தரம், அந்தராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்தவேஷத்தோடே ஸஞ்சரியாநிற்க, இவனுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டு உர்வசிமீளவும்வந்து "துக்கப்படவேண்டா, உன்னாலே யுண்டானகர்ப்பம் என்வயிற்றிலே யிருக்கிறது, ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளைபிறக்கும், அந்தப்பிள்ளையையு முனக்குக்கொடுத்து உன்னோடேயொருநாள் ஸம்ச்லேஷிக்கிறேன்" என்றுசொல்லிப்போய், ஒருவருஷம்சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையுங் கொடுத்து ஒருநாள்ஸம்ச்லேஷித்திருந்து மீளவும் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போம்போது,

“తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్” “தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவஸுது்ஷ்கரம்” என்று—ப்ரதிகூல வாயுவைப் பிடித்துக் கூடுகட்டிலும் என்நெஞ்சைப்பிடிக்கப்போகாது என்றானிறே. (க) ஒருவிஷயங்களிலே அரைக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனான நான், இந்நெஞ்சைப்பரிகரமாகக்கொண்டு உன்னைப்பெறுகைக் கீடான உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணவென்பதொன்றுண்டோ; உன்னையிழக்கைக்கு உறுப்பாமித்தனை. (என்செய்கேன்) அர்ஜுநனுக்கு பதினெட்டு (உ) ஓத்திலும் (ங) சோகத்தை உத்பாதித்தாப்போலே, கண்டதெல்லாம் இவர்க்கு பயாவஹமா யிருக்கிறபடி.

நீரிப்படி யிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கடி யெத்தாலே யென்றிருந்தி ரென்ன; ப்ரளயங்கொண்ட பூமி தன்றுடைய ரக்ஷணத்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தைரக்ஷித்தான் யாவனொருவன், அவனாலே யென்கிறார் (நெடுவிசும்பணவும் பன்றியா யன்று பாரகங்கீண்ட பாழியான் ஆழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வயமுண்டாமன்றிறே விஷயங்கொண்டநெஞ்சை யுடையேனானநான் எனக்கு ஹிதசிந்தை பண்ணுவது. ஆகாசாவகாசம் வெளியடையும்படி விம்ம வளர்ந்தவன். ரக்ஷ்யத்தி னளவல்லரக்ஷகத்வம்.

“நெஞ்சைப்பிடிக்கவொண்ணாது” என்றஆர்ஜுநனுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒருவிஷயங்களிலே யித்யாதி.) த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுக்கித்யாதி.) கண்டதெல்லாம் - விஷயங்களெல்லாமென்றபடி.

(அடி) என்றவாக்யம், தானென்னும் “மக்குப்பேறென்னும்” இத்யாஹரிப்பது. இப்படி ப்ரசநத்வயம் கண்டுகொள்வது.

பூர்வார்த்தத்தை யெல்லாமுட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயங்கொண்டவித்யாதி.)

அவனோடே கூடவந்த கந்தர்வர்கள் அநதராஜாவைப்பார்த்து “உனக்கு வேண்டினதொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்” என்ன; “எனக்கு ஊர்வசிஸாலோக்யம் வேணும்” என்ன; அவர்கள் ஒருஅக்நியைக்கொடுத்து “இத்தால் யாகம்பண்ணினதே யுண்டாகில் தத்ஸாலோக்யம் பெறலாம்” என்றுசொல்லிப் போனார்கள். அந்தராஜாவும், அந்தஅக்நியைக் கொண்டு வாராநிற்க, பழைய ப்ராந்தி தலையெடுத்து ஒருஅரசின்கீழ் அந்தஅக்நியைவைத்து மறந்துபோய், தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும்நினைத்து அரசடியிலேசெல்ல, அந்தஅக்நியானது (ச) சமீகர்க்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்தஅரசோடேகூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை முறித்துக்கொண்டுவந்து கடைந்து அக்நியையுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத்தைப்பண்ணி ஊர்வசிஸாலோக்யத்தை யடைந்தானும்; அத்தைச்சொல்லுகிறது. (திருவாய்மொழி - கூ-பத்து, ௰ - திருவாய்மொழி * மாலைநண்ணி ப்ரவேசத்தின் அடையவளைந்தானரும்பதத்தில் வாக்யம்.)

(க) “ஒருவிஷயத்திலே” என்னும்பாடம் கோசாந்தரங்களிற் கண்டுகொள்வது. (உ) ஓத்து - வேதம்; இங்கு, பகவத்கீதையின் அத்யாயத்தைச்சொல்லுகிறது. (ங) சோகம் - மனவருத்தம், (ச) சமீகர்க்ஷம் - வன்னிமரம்.

பாய்த்து ரக்ஷகனானவன் வடிவைப் (௧) பாரித்தபடி. பூமி ப்ரளயத்திலேபுக்கு முடிந்துபோகப்புக்கவாறே, நீருக்கும் சேற்றுக்கும்(௨) இறாயாத மஹாவராஹமானான். ஜலஸம்ருத்தி காணப் பணைக்கும் வடிவைக் கொண்டான். [மாசுடம்பில் நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம்] "மஹிஷியுடம்பு பேணாதே பாசிதூர்த்தது" என்றவாறே, (௩) காந்தனைதானும்உடம்புபேணாதே, மாசேறின வுடம்பை யுடையனானான். [மானமிலா] ஈச்வரத்வாபிமானம் (௪) பின்னாட்டாதபடி யிருக்கை. மாயாம்ருகத்தைக் கண்டபோது இனத்தில் மான்கள் வந்துமோந்துபார்த்து, "விஜாதீயம்" என்றுகடக்கப்போயித்தினவிறே; அங்ஙனன்றியே, "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇" "ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே" என்கிறது இங்கும் அநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங்கீண்ட) பூமிப்பரப்படங்க அண்டபித்தியோடே புக்குச் சேர்ந்தத்தை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடையவன். (ஆழியான்) ரக்ஷிக்குமிடத்து ஒரு பரிகராபேக்ஷையில்லை; ஒரு பரிகரங்கொண்டு ரக்ஷிக்கப்பார்த்தானாகில் அநுக்கிடான பரிகரமுடையவன். (அருளே) அபிமாநம் பண்ணக்கடவதல்லாத விஷயங்களிலே அபிமாநம் பண்ணியும், சோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு சோகித்தும், நரகாவஹமான விஷயங்களை அநுபவிக்க மநோரதித்தும், "நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேன்" என்று இப்படி கைகழிந்தவென்னை, "இனி யிவன் தானாக மீளமாட்டான்" என்றதுவேஹேதுவாக எடுக்கவொருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ருபையாலே. அருளே என்னவுமாம், அருளாலே என்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) "வென்றியே வேண்டிவீழ் பொருட்கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி" என்று போந்தவன் சுத்தனானான் என்று தெரியாதபடி (௫) அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தனாம்படி யானேன். (நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா வென்னும்நாமம்) "வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி" என்று – அபிமாநமும்லோபமுமிறே சொல்லிற்று; இப்படிபோந்தநான், (௬) அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன். ௪

இங்கு மநுவர்த்தித்தபடி என்றது - ஆத்மாநம் வராஹம்மந்யே என்றுஅநுவர்த்தித்தபடி. "பாழியான் ஆழியான்" என்ற பதத்வயத்துக்கும் க்ரமேண பாவமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்குமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)அடியெது என்றப்ரச்நத்துக்குஉத்தரமானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (அருளேயித்யாதி.) சப்தநிர்வாஹபேதமொழிய அர்த்தபேதமில்லை. முந்தினபக்ஷத்தில்,மூலத்தில் "அருளே" என்றவநந்தரம், அடியாக என்றுஅத்யாஹரித்து, அந்வயம் கண்டுகொள்வது. ... ௪

(௧) பாரிக்கை - பரப்புகை. (௨) இறாயாத-பின்வாங்காத. (௩) காந்தன் - கணவன். (௪) பின்னாட்டுகை - பின்தொடருகை; அநுவர்த்திக்கை. (௫) அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தன்- ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் சற்றுமில்லாதவன். (௬) அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர் - பகவத்பாகவத விஷயங்களில் பெருமையில்லாமை முதலிய ஆத்மகுணங்களை யுடையவர்கள்.

மூ.—கள்வனேனானேன்; படிறு செய்திருப்பேன்; கண்டவா திரிதந்தே
னேலும், தெளிவுற்ற பின் தெளிவுற்றேனே;
(பின்) தேறினேன்; செல்கதிக்கமைந்தேன்; சிக்கெனத்
திருவருள்பெற்றேன்; உள்ளெலா முருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்;
உடம்பெலாம் கண்ணநீர்சோர, நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழை
ப்பன் — நாராயணாவென்னும்நாமம். (ரு)

ப-ரை.—அவன்கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்னே, கள்வனேன் ஆனேன் - அவனுடைமையான ஆத்மாவைக் களவுகண்டேன்; படிறு - மிக்கதீம்பை, செய்து இருப்பேன் - எப்போதும் செய்துகொண்டிருப்பேன்; கண்டவா - கண்டவிஷயங்கள்தோறும், திரிதந்தேனேலும் - கால்தாழ்ந்து போந்தேனாகிலும், திருஅருள் - அவன்கடாக்ஷத்தை, சிக்கென - திடமாக, பெற்றேன் - அடைந்தேன்; அத்தாலே, தெளிவியேன் ஆனேன் - "அவன்சேஷி, நாம்சேஷபூதர்" என்னும் விவேகமுடையேனானேன்; செல் - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே செல்லக்கடவ, கதிக்கு - பரமபதத்துக்கு, அமைந்தேன் - போம்படி பூர்ணனானேன்; பின்பு, உள் எலாம் - உள்ளுண்டான நெஞ்சும் நரம்பும், உருகி - நீராயுருகி, குரல் - மிடறு, தழுத்தொழிந்தேன் - தழுதழுக்கும்படி ஆனேன்; அதுக்குமேலே, உடம்பு எலாம் - சரீரமெங்கும், கண்ணநீர் - ஆனந்தக்கண்ணீர், சோர - பெருகும்படியாக, நள் - செறிந்த, இருளளவும் - ராத்ரிமுழுதும், பகலும் - பகல்முழுதும், நாராயணா என்னும்நாமம் - நாராயணனென்கிற திருநாமத்தை, நான் - அடியேன், அழைப்பன் - அழைக்கப் பெற்றேனென்று களிக்கிறார். ஆத்மாவைக்களவுகாண்கையாவது - ஸ்வதந்த்ரனென்கிற நினைவு. கண்டவாறு என்பது - கண்டவா எனவும், எல்லாம் என்பது - எலாம் எனவும் கிடக்கிறது.

வ்யா.— அஞ்சாம்பாட்டு.— (கள்வனேனானேன்) விருதாவாய் கண்டவனிற்காட்டில் ரத்நாபஹாரம் பண்ணினவனுக்கு பாபம்ப்ரசுரமாயிருக்கும்; சூத்ரதநத்தை அபஹரித்தவனிற்காட்டில் ப்ராஹ்மணதநத்தை அபஹரித்தவனுக்கு பாபம்விஞ்சியிருக்கும்; த்ரவ்யங்களில்தலையான ஆத்மவஸ்துவையாய்த்து அபஹரித்தது. ஸர்வேச்வரனுடைமையை யாய்த்து என்னது என்றுபோந்தது.

(படிறுசெய்திருப்பேன்) மிடறு தின்றால் சொறியவொண்ணாதாப்போலே (க) பச்யதோஹரனானேன்.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கள்வனேனித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே "வெந்திறல் வேண்டி" இத்யாதிகளுக்கெல்லாம் மூலம் - தேஹாத்மாபிமாநமேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்றும், ஆழியானருளாலே தாமுஜ்ஜீவித்தப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஸங்கதியையுட்கொண்டு, "கள்வனேனானேன்" என்று பரிதபிக்கைக்கு களவு க்ரூரதமமாக வேண்டுகையாலே, அத்தைநிரூபிக்கிறார் (விருதேத்யாதி.) (விஞ்சியிருக்கும்) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே என்று சேஷம்.

படிறு — தீம்பாய், அத்தை, செய்வேனென்னாதே, "செய்திருப்பேன்" என்கையாலே - தடையறச்செய்துகொண்டிருப்பேனென்று, அதுக்கு ஸத்ர்ஷ்டாந்த தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (மிடறித்யாதி.) சொறிய வொண்ணாதாப்போலே யென்றது - சொறிந்துபோக்கவொண்ணாதாப்போலே யென்கை.

(க) பச்யதோஹரன் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் திருடுமவன்.

நான் தேஹாதமாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவே யன்றிக்கே, 'ாசவரசேஷம இவ்வாத்மவஸ்து'' என்றிருப்பாரோராஸ்திகனுண் டாகில, ''தேஹாதிரிக்தமா யிருப்பதொரு வஸ்துவாவதென்? ஈச்வரனாவதென்?'' என்று காணக்காணப்பறித்தேன். (கண்டவா திரிதந்தேனேலும்) முன்னடி தோற்றுமையாலே கைவந்தபடி பரிமாறி னேனித்தனை போநகி, சாஸ்த்ரங்கள் ''ஆராது'' என்றதைதஅறிந்தும் மீண்டிலேன். [ந்ருசம்ஸ: நாபகம்] அலலாதவற்றோடு பரிமாறுமதை ஜநமபசபலியிலேயும் பரிமாறத் தேடும். (தெள்ளியேனனேன்) இப்படியிருாாசசெய்தே, ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி செய்யக்கடவது செயது அல்லாதது தவிர்ந்துபோருவாரைப் போலே,விவேகமுடையேனனேன் (செலாதிக்ாமைந்தேன்) நித்யஸம்ஸாரியானைக நறுபபானவற்றை செயதுபோந்தநான், ''இனியிவன் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆளாகமாட டான், பரமபதத்துக்காளாமத்தனை'' என்னும்படி யானேன். செலலக்கடவ ததியுண்டு- பரமபதம், அங்குத்தைக்கு ஆளாருபபடி பூானனேன். '' கண்டவா திரிதந்தேன்'' என்றீர், 'தெள்ளியேனனேன்'' என்றீா, வ்யாஹதபாஷணமா யிருந்ததீ! என்ன (சிரியனாந்திருவருள் பெறறேன்) இனி மீளாதபடி அருளைபபெற்றேன். நீர் பெற்றபேறுதானென்னென்ன (உள்ளெலாமுருகி குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளெலும்பும் நரம்பும்அற உருகி, அநுநான் த்வநியில தழுதழுப்பிலே தெரியும்படியானேன். உடம்பெலாம கண்ணநீா சோர) ''ஹ்ருஷ்டசித்தோ ம்புஜஸ்ருக்ருதகாத்ர'' ''ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருத காத்ரவாந்.'' உடம்படங்க பஞ்சசரமும் நிரிஸரமுமிட்டாபபோலே கண்ணநீர்வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவும்பகலும் நானழைப்பன் நாராயணவென்னும் நாமம்) விஷயாநுபவம்பண்ணிக் களித்திருக்கும் போதோடு விஷயாநுபவம்பண்ணுகைக்கு அர்த்நார்ஜநம்பண்ணும் போதோடு வாசியற எனக்குத் திருநாமம சொல்லுகையே யாத்ரையாகப் பெற்றேன். ௫

பச்யதோஹரதவநதன்னைவிவரிக்கிறார் (நானித்யாதி.) ''கண்டவா'' என்றதுக்கு கேட்பார யயாவர்த்யராகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (முன்னடித்யாதி.) சபநார்நதம் (செல்லக்கடவவித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (கண்டவாத்யாதி.) * திருவருள்பெற்றத்தாலே நீர்பெறறதான * தெள்ளியேனகையும் செலகதிக்கனமகையுமாகிறபேறு எங்ஙனே ! என்னும் ப்ரச்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (நீரித்யாதி.) தழுதழுப்பிலே. - கத்கதஸ்வரத்திலே. அஞ்சுமுத்தாத்தாவடமான்ரு யிருக்குமது- (பஞ்சஸரமென்றது.) விழுவென்றதே, ''சோர'' என்றத்தால பலித்தஅாததயிதுவென்றுகொளவது. ''நள்ளிருளளவும்'' என்றதுக்கு, ''நள்'' என்று-சப்தவிசேஷமாய்,அதுஎழுந்த மத்யராத்ரத்திலுமென்றுசப்தார்த்தமாய்,காாத்தை இப்படி அநுளிசசெய்தவர்க்குஉட்கருத்தருளிச்செய்கிறார்(விஷயேத்யாதி.)

மூ.—எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்ற மெனக்கரசென்னுடைவாணாள்§, அம்பினா லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி யவருயிர் செகுத்த வெம்மண்ணல், வம்புலாஞ்சோலை மாமதிள் தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கி, நம்பிகாள் ! உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். (௯)

ப-ரை.—நம்பிகாள்!- பகவத்குணாநுபவத்தாலே பூர்ணராயிருப்பவர்களே!, எம்பிரான் - எனக்குஉபகாரகனாய், எந்தை - எனக்குத்தமப்பனாய், என்னுடைச் சுற்றம் - எனக்கு எல்லாவுறவுமுறையுமாய், எனக்கு அரசு - என்னை ஆண்டவனாய், என்னுடைவாணாள் - எனக்கு ப்ராணபூதனாய், அரக்கர் - ராக்ஷஸர்கள், வெருக்கொள- அஞ்சும்படியாக, அம்பினால் - பாணங்களினாலே, நெருக்கி - நெருக்கப் பண்ணி, அவர்உயிர் - அவர்கள்ப்ராணனை, செகுத்த - முடித்த, எம்அண்ணல் - என் ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய், வம்பு - பரிமளம், உலாம்-வீசாநின்றுள்ள, சோலை - பொழிலையும், மா - நீண்ட, மதிள் - மதிளை முடைய, தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே - தஞ்சைமாமணிக்கோயிலையே, வணங்கி - ஸேவித்து, நான்உய்ய - உங்களைப்போலே நானும்உஜ்ஜீவிக்கும்படி, நாராயண என்னும் நாமம் கண்டுகொண்டேன்—.

அ.—ஆரும்பாட்டு.—இத்தை நீர் போர ஆதரியாநின்றீர், இது தனக்கு அர்த்தமென்னென்ன; சொல்லுகிறார். இதினுடைய பாடத்தை ஜபித்து அத்தாலே பலம் பெறவிருத்தல், இத்தாலே பாபத்தைப்போக்கி கர்மயோகத்துக்குடலாக்குதல் செய்கையன்றிக்கே, அர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலேபேறு என்று தமக்கு பக்ஷமாகையாலே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார். நம்மாழ்வாரும், திருமந்த்ரம் ஓரிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானால், முன்னேயாதல் பின்னேயாதல் அர்த்தத்தைச்சொல்லிப்போருவர் அர்த்தப்ராதாந்யம் தோற்ற; ஜ்ஞாநாத் மோக்ஷமாகவேண்டுகையாலே.

வ்யா.—(எம்பிரான்) எனக்குஉபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன். (என்னுடைச்சுற்றம்) என் (க) குடற்றுடக்கான எல்லாவுறவுமுறையுமானவன். (எனக்கரசு) என்னை வன்னியமறுத்து ஆண்டவன். (என்னுடைவாணாள்§) என்னுடைய ஆயுஸ்ஸு.

ஆரும்பாட்டு.—(எம்பிரானித்யாதி.) "நம்பிகாள்" என்றபதம் விஷயாந்தரபரனாச்சொல்லுமளவில், இதுக்கு - அர்த்தஜிஜ்ஞாஸையாலே கேட்டார்களென்றும், பகவத்பரரானபோது, இவருடைய அதிகார சோதநார்த்தம் ப்ரச்நம் பண்ணினார்களென்றும் கண்டுகொள்வது; இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கைக்குத்தா னுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதினுடையவித்யாதி.)

வன்னியம் - குறும்பு.

(க) குடல்துடக்கு - சரீரசரீரிபாவஸம்பந்தம். § வீரசோழியம் - சந்திப்படலம் - உக - சூத்திரம்.—"ஐம்மூன்றதாமுடல்வன்மையின்வந்திடிலாறொடைந்தா, மெய்ம்மாண்பதா நவ்வரின்முன்பழித்துபின்மிக்கணவ்வா - மம்மேல்வரினிருமூன்றொடுண்மற்றியல்புசந்தி, தம்மாசகலங்கிடப்பின்களாமென்பதாழ்குழலே." (உ-ம்.) பாழ்கும்பி - பாண்கும்பி. வாழ்நாள் - வாணாள்.

(அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கி அவருயிர் செகுத்த வெம்மண்ணல்) ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே ராக்ஷஸராஞ்சும்படி நெருக்கிஅவர்களுயிரைமுடித்த என் ஸ்வாமி. ஸ்வாமித்வத்தோடே தலைகட்டிற்றாய்நின்றது. இத்தால்சொல்லிற்றாய்த்து - "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என்கிற படியே. இதுதான் நமக்குவந்தபடியென்னென்ன (வம்புலாம்சோலை மாமதிள் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே வணங்கி) நிர்ப்பவஸந்தமான சோலையையும் மாமதிளையுமுடைத்தான தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கி வந்தது; "எல்லாவுறவுமுறையும்தானே" என்று தோற்றும்படி அவன் வந்துநிற்கிற ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கையாலே வந்தது. (நம்பிகாள்!) பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப் பற்றி தேஹபோஷண பரராயிருக்கிற வவர்களை சொல்லிற்றுதல், பகவத்குணாநுபவம்பண்ணி அத்தாலே பூர்ணராயிருக்கிற வவர்களைச் சொல்லிற்றுதல். (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) நீங்களெல்லாம் புறம்பேபோய் க்லேசப்படாநிற்க நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி காணப்பெற்றேனென்னுதல்; நீங்களுஜ்ஜீவிக்கும் விரகறிந்து கரையேறினாப்போலே நானும் கரையேறப் பெற்றேனென்றுதல். (நாராயணா வென்னும்நாமம்) ஸர்வவிதபந்துமவனே என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன். ௬

அ.—ஏழாம்பாட்டு.—அல்லாதார்நானிழுக்கிறார் (௧) அவிசேஷஜ்ஞராகையாலே, விசேஷஜ்ஞராய் என்றோடுஸஜாதியராய்க் கிடைத்திருக்கிற நீங்களிழுக்கிறேனென்கிறார்.

(இத்தால - நாராயண: என்கிறபடியே - சொல்லிற்றாய்த்து) என்று வாக்யத்தை ஆர்வயித்துக்கொள்வது. சதிபமான கோயிலேயே வணங்கி யென்றும் கோயிலிலேயிருக்கிறவனையென்று லக்ஷணையாகவும் இரண்டர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... (௬)

ஏழாம்பாட்டு.—(இற்பிறப்பித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே "நம்பிகாள்!" என்று ரஸபூர்ணரைச்சொன்னபக்ஷத்துக்கு அநுகுணமாக, இப்பாட்டிலே விசேஷஜ்ஞராவிட்டு, "சொற்பொருளாளீர்!" என்று விசேஷிக்கையாலே பலித்தஸங்கதியை அருளிசெய்கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி.) ஸஜாதியராயென்றது - ஸதர்சராயென்ற படி. கீழே "நம்பிகாள்" என்று - பகவத்ப்ரவணரானபோது அவர்களைப்பார்த்து வார்த்தைசொன்னவர்; க்ருபையாலே லோகத்திலே கண்வைத்து உபதேசிக்கப் பார்த்தாராய், அதிலே "சொற்பொருளாளீர்" என்றுவிசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி) என்று கண்டுகொள்வது.

(௧) அவிசேஷஜ்ஞரா - அறிவிலிகள்.

மூ.—இற்பிறப்பறியீரிவரவரென்னீரின்னதோர்தன்மையென்றுணரீர்; கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுலகில் கண்டவாதொண்டரைப்பாடும் — சொற்பொருளாளீர்! சொல்லுகேன்வம்மின்; சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுமின் ; நற்பொருள்காண்மின் ; பாடிநீருய்மின் — நாராயணா வென்னும் நாமம். (எ)

ப-ரை.—உலகில் - இப்பூமியிலுள்ளார்க்கு, தொண்டரை - இழிதொழில்செய்துதிரியுமவர்களை, இல் - (அவர்களுடைய) ச்ரீஹவைலக்ஷண்யத்தையும், பிறப்பு - ஜந்மவைலக்ஷண்யத்தையும், அறியீர் - அறியாதவராய், இவர் - இவரிப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள், அவர் - அவர்முன்புதரித்ரராயிருந்தார், என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டாதவராய், தன்மை - இவர்கள் ஸ்வபாவம், இன்னதொன்று - இப்படிப்பட்டதொன்று,என்று—, உணரீர் - அறியமாட்டாதவராய்க்கொண்டு, கற்பகம்!- வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் கல்பகவ்ருக்ஷம்போலே உதாரரானவர்களே!, புலவர் - சற்ஜேர்க்கு, களைகண் !- ரக்ஷகரே!, என்று- என்றுசொல்லி, கண்டவா - நெஞ்சில்தோற்றினபடியே, பாடும் - * கவிபோற்றி செய்யுமவராய், சொல் - சப்தத்துக்கும், பொருள் - அர்த்தத்துக்கும், ஆளீர் - நிர்வாஹகரானீர்காள், வம்மின் - வாருங்கள், சொல்லுகேன் - ப்ராப்யவிஷயத்தை [illegible] சொல்லுகிறேன் என்ன; ஆகில் சொல்லலாகாதோ என்ன; நீர் - [illegible] நீங்கள், புனல் - ஜலத்தாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, [illegible] - திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஆராவமுதனை, தொழுமின் - சேவியுங்கள்; [illegible] ணென்னும் - "எல்லாவுறவுமுறையுமவனே" என்கிறது [illegible], நாமம் - திருநாமத்தை, பாடி - வாயாரச்சொல்லி; உய்மின் - [illegible]; நல்பொருள்காண்மின் - இது பரமார்த்தங்கிடீர் என்கிறார். • எ

வ்யா.—(இற்பிறப்பறியீர்) அவர்கள் [illegible] நிலே அறியிகோள், அவர்கள்ஜந்மமறியிகோள். (இவரவரென்னீர்) பண்டு தரித்ரனாய் க்லேசப்பட்டுப் போந்தானொருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக்கால்,"இது இவனளவு நன்றிக்கேயிருந்தது, இது வேறே யொருவனடியாகவேணும்" என்று அறியமாட்டாதே, ஸ்ரீயஃபதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானாய்ப் போந்தானாக நினைத்திருப்புதிகோள். அன்றிக்கே, (இவரவரென்னீர்)என்று-ஒருசொல்லாய், ஒருவர்வாசியுமறியீ ரென்னவுமாம். (இன்னதோர்தன்மையென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவுஇது என்றறியமாட்டீர்.

* "இல் - அறியீர், பிறப்புஅறியீர்" என்று சப்தார்த்தமாய், அத்தையருளிச் செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) இவர் இப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள், அவர் முன்பு தரித்ரராயிருந்தார் என்னீரென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதி வாச்யத்வயத்தாலே.)

(கற்பகம்) "நினையாதேகொடுக்கும்" என்புதிகோள். (புலவர்க்கிரக ணென்று) விசேஷஜ்ஞராயிருப்பார் சிலர் அர்த்தித்துவந்தால் ஒளி த்துப்போமவனை, "எங்களுக்குநிர்வாஹகன்" என்பர்கள். (உலகிற் கண்டவாதொண்டரைப்பாடும்) லோகத்தில் நீசவ்ர்த்திகளாய்த்திரி வாரை,கண்டவாபாடும்–ப்ரதிபந்நங்களைச்சொல்லித்திரிகிற. (சொற் பொருளாளீர்) சப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் (க) நிலவரான நீங்கள். சொல்லுடைமைக்கு உங்களிற்காட்டிலில்லை; ப்ரமேய ஜ்ஞாந முடையார் உங்களத்தனையில்லை.

(சொல்லுகேன் வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய ஜ்ஞாநத்துக்கும் சொல்லுடைமைக்கும் (உ) பாத்தம் போரும்படியான விஷயத் தை நான் காட்டித் தர வாருங்கோள். (சூழ்புனல்குடந்தையே தொ ழுமின்) ஓராறும்படைவீடும் வேணுமே! உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது. ஆறும் மலையும் படைவீடும் உள்ளிட்ட பரிகரங்களும் வே ணுமே!. (நற்பொருள்காண்மின்) நன்றான அர்த்தத்தைக்கண்டுகொ ள்ளுங்கோள். பேறும்தானேயாய் தன்னைத்தருவதும் தானேயாயிரு க்கை. (பாடிநீருய்மின் நாராயணு வென்னும்நாமம்) வாச்யங்களில் தலையானத்தைக்காட்டித்தந்தேன்; அதுக்கு வாசகமான திருநாமத் தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார். "யஶ்ச பரஸ்ய மஹேஶ்வரஃ" "யஶ் ரஸ்ஸமஹேச்வரః" என்றதிறே யிதினுடைய ஸங்க்ரஹத்தை. வாச கங்களில்தலை–அகாரம், வாச்யங்களில் தலை-கீழ்நான்சொன்னது.(எ)

அ.—எட்டாம்பாட்டு.—எங்கள் பூர்வவ்ர்த்தத்தைப்பார்த்தால் நீர்சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாஙகள் தேசிகராக வல்லோமோ வென்ன; கெடுவீகாள்! நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக்ய னாய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன், ஆனபின்பு இவ்விஷய த்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ என்கிறார்.

நினையாதேயென்றது - ‡ தேயவஸ்துவின் உத்கர்ஷத்தைநினையாதேயென்றபடி; வப்ரயோஜநத்தை நினையாதேயென்றுமாம்; யாசகனுடைய குறைகள் நினையா தே யென்றுமாம். உலகில் தொண்டரை - ப்ர்த்யக்ர்த்யம்பண்ணுமவரை, கண்டவா டுமவரென்றர்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலித்யாதி.) தாத்பர்யார்த்தம் சொலலுடைமைக்கித்யாதி.)

நன்மையை விவரிக்கிறார் (பேறுமித்யாதி.) * நாராயணபதம் * நற்பொரு க்கு வாசகமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (யஇத்யாதி.) தினுடையவென்றது - நாராயணபதத்தினுடையவென்றபடி. ஸங்க்ரஹத்தை - நாரத்தை. கீழ்நான்சொன்னதென்றது - "நற்பொருள்" என்றதென்றபடி. (எ)

எட்டாம்பாட்டு.— (கற்றிலேனித்யாதி.) "வாடினேன்" என்று தொடங்கி வ்ர்த்தத்தை அநுஸந்தித்துச்சென்று, கீழிரண்டுபாட்டிலே அத்தைவிட்டவர், ரவும் பூர்வவ்ர்த்தத்தை யருளிச்செய்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் ர்களித்யாதி;) "பாழியானூழியானருளே" என்று ஆழ்வார் * மயர்வறமதிநல ளப்பெற்றவராகையாலே அவருடைய பூர்வவ்ர்த்தமெல்லாம் அகிஞ்சித்கர ய்த்தென்றுகருதி, ப்ரச்நம்பண்ணினார்களென்று கருத்து. அநாதபசுரர்யனு ருந்தளன்னிடத்திலே யருளினவன்;"நாங்கள் தேசிகராகவல்லோமோ" என்னும் ங்களிடத்தில்அருளக்குறையில்லையென்று உத்தரத்துக்குக்கருத்து.

(க)நிலவர்-ஜ்ஞாதாக்கள், (உ)பாத்தம்-தரம். கலவாசி. ‡தேயம்-கொடுக்கத்தக்கது.

மூ.—கற்றிலேன்கலைகள்; ஐம்புலன்கருதும்கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை; பெற்றிலேனதனால் பேதையேன்நன்மை; பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம்- செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன்; தவிர்ந்தேன்; செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி, நற்றுணையாகப் பற்றினே னடியேன் நாராயணாவென்னும் நாமம். ... ... (அ)

ப-ரை.—கலைகள் - சாஸ்த்ரங்களை, கற்றிலேன் - ஓராசார்யனிடத்தில் அப்யஸித்தேனல்லேன்; ஐம்புலன் - ஐந்துஇந்த்ரியங்கள், கருதும் - நினைக்கிற, கருத்துள் - விஷயங்களிலே, மனத்தை - மநஸ்ஸை, திருத்தினேன் - வலியமூட்டிப்போந்தேன்; அதனால் - இப்படிபோருகையாலே, பேதையேன் - அறிவில்லாதநான், நன்மை - நல்லவினைவை, பெற்றிலேன் - பெறுதவனானேன்; பெரு- பெரிய, நிலத்து - பூமியில், ஆர் - நிரம்பியிருக்கிற, உயிர்க்குஎல்லாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், செற்றமே-ஹிம்ஸைபண்ணும் உபாயத்தையே, வேண்டி-நினைத்து, திரிதருவேன் - திரிந்துகொடுபோந்தேன்; இப்படிநெடுங்காலம் திரிந்தேனாகிலும் அவன்கடாக்ஷத்தாலே, தவிர்ந்தேன் - இவையெல்லாம் போகப்பெற்றேன்: செல் கதிக்கு-அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே செல்லக்கடவ பரமபதத்துக்குப்போய், உய்யும் ஆறு-உஜ்ஜீவிக்கும்வகையை, எண்ணி-நினைத்து, அடியேன் - சேஷபூதனான நான், நாராயணாஎன்னும்நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமத்தை, நல்துணையாக-நல்ல ஸஹாயமாக, பற்றினேன் - கைக்கொண்டேன்; ஆனபின்பு, பகவத்விஷயத்துக்கு ஆளாகாதாரில்லை என்கிறார். ... ... அ

வ்யா.—(கற்றிலேன்கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்சரிக்க அநூச்சாரணம் பண்ணிப்போராமையாலே, சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாநமுண்டாய்த்ததில்லை. (ஐம்புலன்கருதும் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை) மநஸ்ஸை பரவிஷயமாக்கி, விஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற பாஹ்யேந்த்ரியங்களை காதாசித்கமாகிலும் விஷயங்களில் நின்றும் மாற்றி ப்ரத்யக்விஷயமாக்கினால் நல்வழி போகைக் குறுப்பாமிறே; ச்ரோத்ராதீந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே யிழிந்து தான் நினைத்தவழியே கொடுபோக, மநஸ்ஸையும் அதுக்கு உறுப்பாக்கிப்போந்தேன். (திருத்தினேன் மனத்தை) விஷயப்ரவணரானவர்கள், "விஷயப்ராவண்யம்போராது" என்றுஔஷதஸேவை பண்ணி யிருப்பர்களிறே; அப்படியே, விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை வலியமூட்டிப்போந்தேன் (பெற்றிலேனதனால்பேதையேன்நன்மை) சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநமு மின்றிக்கே விஷயப்ரவணனாய்ப் போருகையாலே அறிவுகேடனாய் ஹிதசிந்தைபண்ணப் பெற்றிலேன். (பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன்) எனக்கொரு நன்மை ஸம்பாதியாமையே யன்றிக்கே, பரஹிம்ஸை பண்ணும் விரகே சிந்தித்துப்போந்தேன். எல்லாரையும் ஹிம்ஸித்து நான் ஜீவிக்கும் விரகே பார்த்துப் போந்தேன். "ஒருவனுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு இல்லை என்று தனக்கே அறியலாம்" என்று பலகாலு மருளிச்செய்வர் ஜீயர். ஒருவன்நோவுபடக்கண்டால்,

"அதனால் - பேதையேன் நன்மை - பெற்றிலேன்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (சாஸ்த்ரீயேத்யாதி.)

"செற்றமே" என்றஏவகாரத்தாலே ஸ்வஜீவநம் வ்யாவர்த்திக்கிறதென்றருளிச் செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) பரஜீவநம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யார்த்தம் (எல்லாரையுமித்யாதி.) பரஹிம்ஸை அனர்த்தகரமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யமுகேந உபபாதிக்கிறார் (ஒருவனுக்கித்யாதி.)

'ஐயோ!'' என்று இரக்கம்பிறந்திருக்கில், ''நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு'' என்றறியலாம்; ''அத்தனையும்வேணும்'' என்றிருந்தானாகில், 'நமக்குபகவத்ஸம்பந்தமில்லை'' என்றிருக்கலாம். பெருநிலத்து ஆருயிர்க்கெல்லாமென்னுதல்; பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லா மென்னுதல்.

(தவிர்ந்தேன்) ஹேதுவறிந்திலேன், தவிர்ந்துகொடு நிற்கக்கண்டேன். '' உய்வதோர் பொருள் '' என்றும் ''ஆழியானருள்'' என்றும், ''சிகெனத் திருவருள பெற்றேன்'' என்றும் கீழ்ச்சொன்னாரிறே.

(செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி) செல்லக்கடவ கதியுண்டு-பரமபதம், அங்கேபுகக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை மநோரதித்து. (நற்றுணையாகப்பற்றினே னடியேன்) அம்பியைக்கட்டிக்கொண்டு ஆற்றிலிழிவாரைப்போலேயன்றிக்கே, ''పాథేయం పుణ్డరీకాక్షనామసఙ్కీర్తనామృతమ్'' ''பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ர்தம்'' என்னுமத்தைப் பற்றினேன். அக்கரைப்படுத்திவிடுமத்தைப் பற்றினேன். (நாராயணாவென்னும்நாமம்) அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு வாசகமானதிருநாமம்; 'నయామి పరమాంగతిమ్'' ''நயாமிபரமாம்கதிம்'' என்னக்கடவதிறே. (அ)

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. அநாதிகாலம் விஷயப்ரவணனாய் பகவத்விஷயத்தில விமுகனாய்ப்போந்த நான், விஷயங்கள்தான் ஸாவதியாய் மீண்டவளவிலே, ஸர்வேச்வரன் தன்க்ருபையாலே கைக்கொண்டானென்கிறஅர்த்தத்தை ''உய்வதோர்பொருளால்'' என்கிறத்தாலே சொன்னார்-முதற்பாட்டில்; காலமடங்க வ்யர்த்தமே புறம்பே போக்கினேன் என்றார் – இரண்டாம்பாட்டில் ; ரக்ஷையேவேண்டிதுக்குவிருத்தமான துஷ்காமங்களைப்பண்ணி விஷயப்ரவணனாய் காலத்தையடங்க நிஷ்ப்ரயோஜநமாகப் போக்கினநான், போக்யனுமாய் ப்ராபகனுமான ஸர்வேச்வரனையும அவனுக்கு வாசகமான திருநாமத்தையும் காணப்பெற்றே னென்றார் – மூன்றாம்பாட்டில்;

· பெருநிலத்து - மஹாப்ருதிவியில், ஆர் - நிரம்பியிருக்கிற வென்றும், பெருநிலத்தாரானவுயிர்க்கெல்லாமென்றும் சப்தநிர்வாஹம் காட்டுகிறார் (பெருவித்யாதிவாக்யதவயத்தாலே.)

ஹேதுவறிந்திலேனென்றது - என்னிடத்திலொருஹேதுவறிந்திலேனென்றபடி.

''செல்கதிக்கு'' என்றவநந்தரம், போய்என்று சேஷபூரணம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (செல்லவித்யாதி.) ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(குலந்தருமித்யாதி.) நிகமம் அணித்தானவாறே இத்திருமொழியில் பாட்டுத்தோறும்சொன்ன ப்ரமேயங்களை புத்திஸௌகர்யார்த்தம் அநுவதியாநின்றுகொண்டு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அநாதீத்யாதி.) ஸாவதியென்றது - அல்பமாயென்றபடி ; இது ''விஷயங்கள்தன்னில் அரைக்ஷணம் நீள்தாழப்பண்ணவல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே'' என்றருளிச்செய்ததைப் பற்ற. மீண்டவளவிலே யென்றது - ஒருவிஷயத்தில் நின்றும் மீண்டு விஷயாந்தரத்தில் போகாதே ஓடியிளைத்தவளவிலே யென்கை. (முதற்பாட்டில்) என்றநந்தரம், அருளப்பெற்றவராகையாலே என்று கூட்டுவது. இரண்டாம்பாட்டில் காலம் வ்யர்த்தமேபோக்கினத்தை யெல்லாம், மூன்றாம்பாட்டில் அநுவதித்துக்கொண்டு, தாம்பெற்றபேற்றை அருளிச்செய்தாரென்கிறார் (ரக்ஷையேயித்யாதி.)

மூ.—குலந்தரும்;செல்வந்தந்திடும்;அடியார்படுதுயராயினவெல்லாம்-
நிலந்தரஞ்செய்யும்;நீள்விசும்பருளும்;அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்;
வலந்தரும் †; மற்றுந்தந்திடும்; பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்;
நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னுநாமம்.

ப-ரை.— நாராயணா என்னும் நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமமானது, தன்னை அநுஸந்தித்தவர்களுக்கு, குலம் - உயர்குலத்தையும் அதுக்கீடான வர்த்தத்தையும், தரும் - கொடுக்கும்; செல்வம் - பகவத்பாகவதவிஷயங்களில்உபயோகிக்கத்தக்க ஐச்வர்யத்தை, தந்திடும் - தரும்; அடியார்-சேஷபூதரானவர்கள், படு- அநுபவித்தேகழிக்கவேண்டிய, துயராயின எல்லாம்-துக்கம் என்று பேர் பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், நிலந்தரம் செய்யும் - தரைமட்டமாக்கிவிடும்; நீள்விசும்பு- பரமபதத்தை, அருளும் - கொடுக்கும்; அருளொடு - ஜ்ஞாநபக்திகளையும், அதுக்குமேலே, பெருநிலம் - கைங்கர்யமாகிற பெரியஸ்தாநத்தையும், அளிக்கும்- தரும்; வலம் - தன்னை அநுபவிக்கைக்கிடான சக்தியையும், தரும்-கொடுக்கும்; மற்றும் - இவனறியாத எல்லா ஹிதங்களையும், தந்திடும் - செய்துகொடுக்கும்; பெற்றதாயினும் - சரீரத்தை உண்டாக்கின தாயானைக்காட்டிலும், ஆயின -ஹிதமாயுள்ள ஸ்வரூபஜ்ஞாந விகாஸத்தை; செய்யும் - ப்ராப்பிக்கும்; நலந்தரும் - கைங்கர்யஸ்ரீயைத் தருவதான, சொல்லை-திருநாமத்தை, நான் - இப்படியிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாதநான், கண்டுகொண்டேன் - காணப்பெற்றேனென்று, திருநாமபலத்தைச் சொல்லுகிறார். ௯

துர்மாநியாய் சோகிக்கக்கடவதல்லாத விஷயங்களுக்கு சோகித்து விஷயப்ரவணனாய் அநாத்மகுணங்களால் குறைவற்றநான், அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர்பெறும்பேற்றைப்பெறுமேனென்றார்-நாலாம்பாட்டில்; ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி பரமசேதநனாயிருக்கும் ஸர்வேச்வரனொருவனுளன் என்றிருப்பாருண்டாகில் ¶ உக்த்யாபாஸங்களாலே யில்லைசெய்துபோந்தநான், ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி என்றுமிதுவே யாத்ரையாய்ப்போருவார் பெறும் பேற்றைப் பெற்றேனென்றார் - அஞ்சாம்பாட்டில்; "இதுக்காத்தமென்? இதுவந்தபடியென்?" என்ன, ஆர்த்தத்தையுஞ்சொல்லி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாமிங்ஙனே க்லேசப்படாநிற்க நானிப்பேற்றைப்பெற்றேனென்றார்-ஆறாம்பாட்டில்; அல்லாதாரிழக்கிறார்கள் (அவிசேஷஜ்ஞராகையாலே)‡, என்னோடுஸஜாதீயராய் விசேஷஜ்ஞராய்க் கவிபாடித்திரிகிற நீங்கள் இழவாதேகொள்ளுங்கோளென்றார்-ஏழாம்பாட்டில்; "நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாங்கள் தேசிகராக வல்லோமோ" என்ன, கெடுவிகாள்! நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு நிலவனாய் உங்களுக்குங்கூட உபதேசிக்கிறேன், ஆனபின்பு பகவத்விஷயத்துக் காளாகாதாரில்லை என்றார் - எட்டாம்பாட்டில்; "நீர் திருநாமத்தைப் போர ஆதரியாநின்றீர், இதென்னபலத்தைத் தரவற்று" என்ன, திருநாமபலத்தைச் சொல்லுகிறார் - இப்பாட்டில்.

(நானிப்பேற்றை) என்றவநந்தரம், தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கி என்று கூட்டுவது.

† "வரந்தரும" என்றுபாடாந்தரம். ¶ "யுக்த்யாபாஸங்களாலே" என்றும் பாடம். ‡ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

வ்யா.—(குலந்தரும்) ஜந்மவ்ருத்தங்களால் குறையநின்ற ஒருவன் ருத்தனுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால், இவற்றால் உயர்ந்தானொரு த்தன், இவையிரண்டிலுமிவனுக்குத்தாழ்வுண்டாகவும் தானுயர்ந்தா னாகவும் நினைத்திருக்கவுங்கூடக் கூசவேண்டும்படியாய்த்து பகவத் ப்ரபாவமிருப்பது. ஆகிலும், பெண்கொடுத்தல் கொள்ளுதல்செய்கி றாரில்லை; அதுக்கடி—ஜாதிநிபந்தநமாகை. சலாகை, குணநிபந்தநம்; "ஸ்லாக்யஸ்ஸகுணீதஸ்ய ஸகுலீநः" "ஸ்லாக்யஸ் ஸகுணீதங்யஸ் ஸகுலீநः" என்னக்கடவதிறே. ¶ கண்டதெல்லாம் தர்மஸந்தேஹம் பண்ணக் கடவ தர்மபுத்ரன், பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலும் அசரீரிவாக்யத்தா லும் விதுரரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்காரம்பண்ணினானிறே; ரிஷிகள், தர்மவ்யாதன் மாம்ஸவிக்ரயம்பண்ணிக் கையொழியுந்தனை யும்பார்த்துநின்று தர்மஸங்கடங்கள் கேட்டுப்போனார்களிறே; இங்ஙன மன்றாகில், (க) பஞ்சம வேதமான மஹாபாரதத்திலே யெழுதக் கூடாதிறே. கைசிகத்தையிலே வந்தவாறே, விலக்ஷணனாயிருப்பா னொரு ப்ராஹ்மணன் ஆசார வைகல்யத்துக்கு பகவத்ஜ்ஞாநமுடை யானொரு பாடுவானாலே பரிஹாரமாயிருந்ததிறே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ் வான், ராவணனைப்பார்த்து "பெருமானை சரணம்புகு" என்று சொ ல்ல; "த்வாம்து திக்குலபாம்ஸநம்" "த்வாம் துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்று— நீ யிக்குடிக்கு உடலல்ல என்றானிறே. ராவணனுக்கு வார்த்தை சொல்லுகிற விடத்தில, "நிசாசர" "நிசாசர" என்று அவனை ராக்ஷஸ னாகவும், தான் அல்லனாகவும்சொன்னான்.

குலத்தையும அதுகசீடான வாததததையம தருமென்று சபதார்த்தம் விவ க்ஷித்து ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மேத்யாதி. நினைத்திருக்கவுங்கூடவென்றது - தாழ்ந்தசொலவும் தாழ்வுக்கு ஸூசகமான செயலும் செய்யக்கூடாதென்றபடி.

இப்படி உத்க்ருஷ்டரானால் கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாவோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதி.) ஜாதிநிபந்தநமென்றது - ப்ராஹ்மணஜாதியிலே பிறந்தவன் அதிலே கொடுத்துக் கொள்ளக்கடவனென்று சரீரஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்ன சாஸ்த்ரநிபந்தந மென்றபடி. கொள்வனை கொடுப்பனையில்லாவிட்டால் ச்லாகயதை யெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (சலாகையித்யாதி.) குணநிப ந்த மென்றது-பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே வந்த சேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தந மென்றபடி. சரீரஸம்பந்தம்தவிர த்ரிவிதகரணத்தாலும் பகவத்ப்ரத்யாஸந்நரை ஆதரிக்கைக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (கண்டதெல்லாமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) ப்ரமாணாந் தரம் (கைசிகேத்யாதி.) (இருந்ததிறே) வராஹபுராணத்திலே என்றுசேஷம். இதிஹாஸச்ரேஷ்டத்தில் ப்ரமாணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வா னித்யாதி.)

(க) பஞ்சமவேதம் - அஞ்சாவதுவேதம். ¶ ஸ்ரீவசநபூஷணம் - உ - வது ப்ர கரணத்திலுள்ள "தர்மபுத்ரர், அசரீரிவாக்யத்தையும் ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுங் கண்டு ஸ்ரீவிதுரரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்தார் [வாக்யம் - உ௯௰] ரிஷிகள், தர்மவ்யாதன்வாசலிலே துவண்டு தர்மஸந்தேஹங்களை சமிப்பித்துக் கொண்டார்கள் [உ௯௧]" "இவ்வர்த்தம், கைசிகவ்ருத்தாந்தத்திலும்.........காண லாம் [உ௯௬]" "விபீஷணனை ராவணன் 'குலபாம்ஸநம்' என்றான்;

இவனேயன்றிக்கே, "రాక్షసానాంబలాబలం" "ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்" என்று பெருமாள்தாமுமருளிச்செய்தார். ஆகையாலே, பகவத்ஸம்பந்தம் (க) ஸ்பர்சவேதியாயிருந்தது. (செல்வம்தந்திடும்) ராவணஸம்பந்தமற்றவாறே, "అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్" "அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்று ராமஸம்பந்தத்தாலேவந்தஸ்ரீகுடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே, அதுதன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். "పరిత్యక్తామయాలఙ్కా" "பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று இவன்றானே கைவிடச்செய்தே, ராவணஸம்பந்தமற்றவாறே, ராமஸம்பந்தத்தாலேலங்கைச்வர்யமும் முடியும் அவன்றலையிலேவந்திருந்ததிறே. "நின்னையேதான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்றன்னையே தான்வேண்டும்செல்வம்" என்னக்கடவதிறே; உன்னையேயுகந்து நிலைநில்லாதஸம்பத்தை வேண்டேன் என்றிருப்பாரை அது கைவிடாதாப்போலேயென்கிறார், தாம்விடச்செய்தே தம்மை அது கைவிடாதபடியாலே. அங்ஙனன்றியே, உன்னையுகந்து நிலைநின்றஐச்வர்யத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு நீயேயமையு மென்றிருக்குமவனை மோக்ஷஸ்ரீ கைவிடாதாப்போலேயென்றுமாம்.

(அடியார்படு துயராயினவெல்லாம் நிலந்தரம்செய்யும்) அடியாருண்டு - தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள்; படுதுயருண்டு - "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" "அவச்ய மநுபோக்தவ்யம்" என்று அநுபவவிநாச்யமான கர்மங்கள்; அவற்றை யெல்லாம், (நிலந்தரம்செய்யும்) நிலத்தோடொக்கப்பண்ணும் – வெறுந்தரையாக்கும்- கேவலபூதலமாக்கும். அங்ஙனன்றியே, நிலமென்று - அவன்வர்த்திக்கிற இடமாய், தரமென்று– தரணமாய், இடைக்குறைத்தலாய், இவன்பக்கல் நின்றும் கர்மங்கள்தானே நமக்கிருப்பிடமன்றென்று போம்படிபண்ணுமென்றுமாம்; "యత్రాష్టాక్షరసంసిద్ధో మహాభాగో మహీయతే| నతత్రసఞ్చరిష్యన్తి వ్యాధిదుర్భిక్షతస్కరాః" "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே| நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷதஸ்கராঃ," "சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே," "கோலாடி குறுகப்பெறா."

அதுதன்னையே யென்றது-லங்கைச்வர்யந்தன்னையே என்றபடி. தாமென்றது-குலசேகராழ்வாரை. "நீள்செல்வம்" என்றது - விபரீதலக்ஷணையாலே அஸ்திரைச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கீழருளிச்செய்து, "நீள்" என்றத்தாலே - நித்யைச்வர்யமென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி.)

கோலாடியென்றது - கோல்நடமாடும்தேசமாய், அத்தால் - ஆஜ்ஞைநடக்குமிடத்திலென்றபடி. குறுகப்பெறா - கிட்டப்பெறாது.

பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்சயராகநினைத்து வார்த்தை யருளிச்செய்தார் [௨௨அ]' என்றவாக்யங்கள் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம். (க) ஸ்பர்சவேதி - தன்மேலேபடும் வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தை வேதகப்பொன்போலே வேறாக்குமது. (வேதகப்பொன்னாவது - அநேகஸித்தௌஷதங்களையிட்டுப் பலகாலுருக்கி குளிகையாகப்பண்ணி ரஸவாதிகள் கையிலிருக்கும் ஸ்பர்சவேதியானபொன். அதுஸ்பர்சமாத்ரத்தாலே இரும்பைப்பொன்னாக்குமாப்போலே யாய்த்து,ஜந்மஸித்தமான வைச்யாதிகளையுடைய விலக்ஷணரான விவர்களோட்டைஸம்பந்தம் நிக்ருஷ்டஜந்மத்தால் வந்த தோஷத்தைப்போக்கி இவனையும் விலக்ஷணனாக்கிவிடும்படி.)

அங்ஙனன்றியே, நிலமென்று–ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களாலே ஆரப்தமான சரீரமாய், இவன்பண்ணின கர்மங்களை சரீரத்தளவாக்கும். பக்திமா னுக்கு ப்ராரப்தகர்மாவதியா யிருக்கும்; இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணி ப்ரபந்நனானவனுக்கு இச்சரீராவதியா யிருக்கும்.

(நீள்விசும்பருளும்) விரோதிநிவர்த்தியாகிறது– சரீராவதியிறே; அவ்வளவன்றியே, பரமபதத்தையும்கொடுக்கும்.

(அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்) அருளோடேகூட, பெரியநில மூண்டு - பெரிய ஸ்தாநம்– கைங்கர்யமாகிற பெரியபதம்; அத்தைத் தரும். (வரந்தரும்) "ஒழிவில் காலம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்த [௧0 நீயமான கைங்கர்யத்தைக்கொடுக்கும். (வலந்தரும்) என்றாலும், அது தன்னையேகாட்டும். அங்ஙனன்றிக்கே, (வலந்தரும்) என்று- "ஸஹ்ஸ பலதா" "யஆத்மதாபலதா" என்று தன்னையும் கொடுத்து தன்னையநு பவிக்கைக்கீடான சக்தியையும்கொடுக்கும். நித்யஸம்ஸாரியா யின்று சென்றவனுக்கும், நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளோடொக்க அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும்கொடுக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, (அருளொடுபெருநிலமளிக்கும் வலந்தரும்) தன்னை ஆச்ரயித்தவர் தங்க ளளவன்றிக்கே, தங்களோடு ஸம்பந்தித்தார்க்கும், தங்களருளோடே கூட, பெரியநிலமுண்டு - பரமபதம், அத்தைக் கொடுக்கவல்லராம்படி யான ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும். [௨0

(மற்றுந்தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இவனறியாதவற்றையும் தானேகொடுக்கும். "இவன்கார்யம் தானறிந்தானே, நாமன்றோ கட வாம்" என்று தானேகொடுக்கும். ¶கோவிந்தஸ்வாமி, தன்னைக்கண்ட நந்தரம், "நான்கூடப்போருவேன்" என்ன; அவனுடையமுன்புத்தை நினைவையறிந்து, "நீயிங்கேயிருந்து சிறிதுநாளநுபவித்துவா" என்று போனானிறே.

"பெருநிலம்" என்ற பதத்துக்கர்த்தமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரார்த்தநீய த "வரம்" என்றத்தாலே சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார் (ஒழிவிலித்யாதி.)

¶ கோவிந்தஸ்வாமிவ்ருத்தாந்தம்;—கோவிந்தஸ்வாமி என்பானொரு ப்ராஹ்மண ன், இதிஹாஸ புராணச்ரவணத்தாலே, க்ருஷ்ணனுடைய பால்யசேஷ்டிதங்க ளையும் ராஸக்ரீடாதிகளையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஸகாமனாய், "முன்பு * காண ராயென் றென்றிருப்பார்க்கு "பரித்ராணாயஸாதூநாம்" என்கிறபடியே காட்டிக் கொடுத்துப் போருமவனன்றோ, நமக்கும் அவ்வாசையுண்டானால் ஸித்தி யாமையில்லை, ததர்த்தமாக ஆர்த்திப்போம்" என்று சரீரத்தை ஒறுத்து தபஸ்ஸு பண்ண; இவன்நினைவின்படியே க்ருஷ்ணாவதாரத்திற்படிகளையடைய ஸ்ருஷ்டித்துக் காட்டி அநுபவிப்பித்து, "உனக்குவேண்டுவதென்?" என்றுகேட்டருள; "கூடப் போந்து இப்படி தேவரீரை அநுபவிக்குமித்தனை" என்ன; "நீ தபஸ்ஸுபண்ணு கிறபோது, விஷயவிதானாய் அந்நபாநாதிகளையும் கழித்து உடம்பையும் சாரும் பும்புமாக்கிக்கொண்டு போந்தாய், இக்கேயிருந்து செகிழ்ந்துபோகங்களையும்கழி த்துவா" என்று அவன்கருத்தறிந்து அருளிச்செய்தார்.

மூ.—மஞ்சுலாம்சோலை வண்டறைமாநீர் மங்கையார்வாள்கலிகன்றி- செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலை யிவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர்!, துஞ்சும்போதழைமின்; துயர்வரில்நினைமின்; துயரிலீர் சொல்லிலும்நன்றாம்; நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு நாரா யணாவென்னும் நாமம். ... ... (௧0)

ப-ரை.—மஞ்சு - மேகங்கள், உலாம் - சஞ்சரியாநின்றுள்ள, சோலை - சோலையையும், வண்டு - வண்டுகளா, அறை - சப்தியாநின்றுள்ள, மாநீர் - மிக்க ஜலத்தையுமுடைய, மங்கையார் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ரக்ஷகமான, வாள்-வாளையுடையராய், கலிகன்றி - கலிதோஷத்தைப்போக்கினஆழ்வார், செம்சொலால்- செவ்வியசொல்லாலே, எடுத்த - எல்லார்க்கும் தெரியும்படி அருளிச்செய்ததாய், தெய்வம் - அப்ராக்ர்தமாய், நல் - நித்யஸூரிகளா அநுபவிக்கலாம்படி நன்றான, மாலை - சொன்மாலையா யிருக்கிற, இவைகொண்டு - இத்திருமொழியாலே, துஞ்சும்போது - சரீராவஸாநத்திலே, அழைமின் - நாராயணா என்று அழையுங்கள்; துயர்வரில் - வ்யஸநங்கள் நேரிடுங்காலத்திலும், நினைமின் - இத்தையேமநஸ்ஸம்பண்ணுங்கள்; துயரிலீர் - வ்யஸநமற்றநீங்கள்; சொல்லிலும் - சொன்னாலும், நன்றாம் - நன்மையைத்தரும்; நாராயணா என்னும் நாமம் - நாராயணா என்கிற திருநாமமானது, நம்முடை - நம்முடைய, வினைக்கு - பாபங்களைப்போக்குகைக்கு, நஞ்சுதான்கண்டீர் - விஷமாயிராநின்றது கிடீர்! என்கிறார். ஸ.

(பெற்றதாயினுமாயின செய்யும்) மாதா வானவள், சரீரத்துக்கு உத்பாதகையாயிருக்குமவளிறே; ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப்பிறப்பிப்பானவனேயிறே. "శరీరమేవ మాతాపితరౌ జనయతః" "சரீரமேவமாதாபிதரௌஜநயத:" என்று - விரோதியானசரீரத்தை உத்பாதித்து விடுமவளிறே அவர்களசெயவது; "స హి విద్యాతస్తం జనయతి తచ్ఛ్రేష్ఠం జన్మ" "ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதிதச்சரேஷ்டம்ஜந்ம" என்று - ஜ்ஞாநப்ரதனானவனேயிறே.

(நலந்தருஞ்சொல்லை) ஆத்தாநுஸந்தாந மொழியவே பாடத்தைச சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப்பிறப்பிக்குமென்னுதல்; நலமென்று - வ்ர்த்தமாய், கைங்கர்யத்தைத்தருமென்னுதல்; ஆகையாலே, கைங்கர்யத்துக்கடியான ருசியைப்பிறப்பிக்குமென்னுதல; கைங்கர்யம தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்படியிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாத நான் காணப் பெற்றேன். (நாராயணாவென்னும நாமம்) "శ్రీమన్నారాయణేతి మన్త్రః సర్వార్థసాధకః" "நமோ நாராயணாயேதிமந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக:" என்னுமர்தை. ... ... ௬.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(மஞ்சுலாஞ் சோலை) மேகங்கள் உலாம்படியான ஓக்கத்தை யுடைத்தான சோலை.

அவனேயிறேயென்றது - மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யனிறேயென்கை. இத்தால்-மந்த்ரஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குமென்றதாய்த்து.

"அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்வலந்தரும்" என்றதுக்கு - மோக்ஷப்ரதத்வரூபசக்திப்ரதாநம் அர்த்தமான பக்ஷத்திலே, "நலம்" என்றதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நலமென்றித்யாதி.) ஆகையாலே யென்றது - ஸ்வரூபஜ்ஞாந ஜநகமாகையாலே யென்றபடி. இவ்வாக்யத்வயமும் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு விவரணமென்றுகொள்வது. "என்னும்" என்கிற ப்ரஸித்தியை யிப்பாட்டு ப்ரமேயத்துக்குச்சேர வருளிச்செய்கிறார் (நமஇத்யாதி.) ... ... ௬.

(வண்டறை) என்கிறது- * சோலைக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; * மா நீர்க்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஜலத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே வண்டோடு மொய்ப்பதென்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்க ளாய்த்துத் தமிழர். (மங்கையார்வாள்கலிகன்றி) பகவத்ஸம்பந்த த்தை புணர்ந்தவர்கள் பகவத்பலமே பலமாயிருக்குமாப்போலே, திருமங்கையிலுள்ளார் இவர்கையில் வாளே தங்களுக்கு பலமாகவாய் த்து நினைத்திருப்பது.

(செஞ்சொலாலெடுத்த) அதிக்ர்தாதிகாரமாய், ஸம்ஸ்க்ர்தமாய், தெரியாத சப்தங்களாலேசொன்ன அர்த்தங்களை, வ்யக்தமாக எல்லார்க்கும்தெரியும்படி செவ்வியசொல்லாலே சொன்ன. (தெய்வநன்மாலை) அப்ராக்ர்தமாய், "கேட்டாரார வானவர்கள்" என்று நித்யஸூரிகள் கேட்டு அநுபவிக்கலாம்படியிருக்கிற,மாலை-தொடை.(இவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர் ! துஞ்சும்போதழைமின்) சரீராவஸாநத்தில் யமவச்யதைக்கு அஞ்சாதே இத்திருநாமங்களைச் சொல்லுங்கோள். (துயர்வரில்நினைமின்) இவ்வருகுண்டான வ்யஸநங்கள் வந்தபோதும், இத்தையேசொல்லுங்கோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும்நன்றாம்) "சரீரத்தோடேயிருந்தாலிவையெல்லாம் வருகை ப்ராப்தமன்றோ" என்று இத்தைமதியாதே அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநம். (நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு) நம்முடைய பாபங்களுக்கு ¶காற்றவொண்ணாத நஞ்சு. (நாராயணாவென்னும்நாமம்) "எனக்கென்றும்தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமால்திருநாமம்-நானும்சொன்னேன் நமருமுரைமின் நமோநாராயணம்" என்று - நமக்கு இனிய திருநாமமே பாபத்துக்கு நஞ்சு ; அல்லாதன வெல்லாம் ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றுகைகருப்பாயிருக்கும். இதினுடைய அர்த்தாநுஸந்தானமே ஸம்ஸாரத்தை வேரறுப்பது என்னுமிவ்வர்த்தத்தை யெல்லாரும் புத்திபண்ணி யிருக்கலாகாதோ! ... ... ௰.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.
பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அடிவரவு.—வாடினேன் ஆவி சேமம் வென்றி கள்வன் எம்பிரான் இல்பிறப்பு கற்று குலம் மஞ்சு வாலி.

பத்தாம்பாட்டு,— (மஞ்சுலாமித்யாதி.) "வண்டறை" என்றது - வண்டுகள் சப்தியாநிற்கிற என்றபடி, இது சோலைக்குச் சொல்லுகை லோகஸித்தமென்றும், நீருக்குச் சொல்லுகை கவிஸமயஸித்தமென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வண்டறையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) (வாளே தங்களுக்கு பலமாக) என்றதுக்கு - * வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டு உபதேசித்த ரக்ஷிக்கையாலும் இவரானுக ளுகையாலு மென்று கருத்து.

ஆற்றவொண்ணாத - ஸஹிக்கக்கூடாத. "என்னும்" என்றது - போக்யதாதிசயத்தாலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) "கண்டீர்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதனவித்யாதி.)... ... ... ௰.
ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

¶ காற்றவொண்ணாத - ப்ரத்யௌஷதமிட்டுக்கக்கவொண்ணாத; பரிஹரிக்கப்போகாத. "ஆற்றவொண்ணாத" என்று அரும்பதத்தின் பாடம்.

வ்யா.—ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தையும் தம்முடைய இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தையும் அநுஸந்தித்தருளினவிவர், அந்நோவுபாடே ஹேதுவாக தன்னிர்ஹேதுகக்ருபையாலே யென்னை விஷயீகரித்து, தன் ஸ்வாமித்வத்தையும் எனக்குக்காட்டித் தந்தானென்றார் – கீழில் திருமொழியில்; "அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கி" என்று–ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து. திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்து. இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான்- ஸ்வாமித்வஸௌலப்யமிறே. (க)கர்ஷகனானவன் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிநோக்குமாப்போலே, ரக்ஷ்யமிருந்தவிடத்தேவந்து ரக்ஷிக்கையிறேஸௌலப்யம்; உகந்தருளினநிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணியித்தை நோக்குகையாலேஉடையவனென்று ஸ்வாமித்வப்ரகாசகமுமாயிருக்கிறது.

எதிர்த்தலைபாராதேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் அந்தர்யாமி ரூபத்தாலே யிருக்கிறவிருப்பு, ஸ்வாமித்வ கார்யமிறே; அவ்வளவன்றிக்கே, கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும் என்று அபேக்ஷை பிறந்தவன்று அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி கோயில்களிலே வந்து நிற்கிறவிதுக்கு மேற்படவில்லையிறே ஸௌலப்யத்துக்கு. ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரம் அநுபவாபேக்ஷை பிறந்தால், அப்போதே யிவ்வுடம்போடே யடிமைசெய்யலாம்படி யிராதிறே பரமபதத்தில்; "அநுபவிக்கவேணும்" என்றுஅபேக்ஷைபிறந்தபோதே அவ்வுடம்போடே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்குமிறே உகந்தருளின நிலங்களிலே. இப்படி ஸௌலப்யத்துக் கெல்லையான உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் புக்கநுபவிக்கக்கோலி; அதில் இப்பாஸை.

அ.—வாலிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே "குடந்தையேதொழுது" என்றும் "தஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி" என்றும் தமக்குத் திருமந்த்ரலாபம் உகந்தருளின நிலத்திலெம்பெருமானாலே வந்ததாக அநுஸந்தித்து, திருமந்த்ரம் பெற்றமையை யருளிச்செய்தவர், இனி, மேல் திருமொழிகளிலே அர்ச்சாவதாரமே தமக்கு ப்ராப்யமாக அநுஸந்திக்கைக்குக் கருத்து - திருமந்த்ரார்த்தமான ஸ்வாமித்வஸௌலப்யங்களை உகந்தருளின நிலங்களிலே கண்டநுபவிக்கவேணுமென்கை யென்று விவக்ஷித்து, வர்த்தவர்த்திஷ்யமாண கதநமுகேந ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதி.) (ஸ்வாமித்வத்தையும்) என்ற(உ)சகாரம்-ஸௌலப்யத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. "எம்பிரானெந்தை" என்கிறபாட்டு திருமந்த்ரார்த்தப்ரதிபாதகமாகையாலே அதுஉயிர்ப்பாட்டாய், அதிலே "எம்பிரான்" இத்யாதியால் - ஸௌலப்யமும், "அண்ணல்" என்றத்தாலே - அதுக்குஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும் ப்ரஸ்துதமான வளவன்றிக்கே, ராமாவதாரமும் திருமந்த்ரார்த்தமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்தென்று அவற்றையும் அநுவதிக்கிறார் (அம்பினா லித்யாதி.) காட்டித்தந்த ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களை அர்ச்சாவதாரத்தில் கண்டநுபவிக்கிறாரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்துக்கித்யாதி.)

உடைமையைநோக்கும் ஸ்வாமித்வப்ரகாசகமெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எதிர்த்தலையித்யாதி.) மேல்திருமொழிகள் அநேகத்தோடும் ஸங்கதியை யருளிச்செய்து, (ந) அவ்யவஹிதமானத்தோடு அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.)

(க) கர்ஷகன் - உழுதொழில் செய்யுமவன். (உ) சகாரம் - உம்மை.
(ந) அவ்யவஹிதம் - பிரிக்கப்படாதது.

மூ.—வாலிமாவலத்தொருவனதுடல்கெட வரிசிலைவளைவித்தன்று,
ஏலநாறுதண்டடம்பொழி லிடம்பெற விருந்தநல்லிமயத்துள்;
ஆலிமாமுகிலதிர்தர வருவரை யகடுறமுகடேறிப்
பீலிமாமயில்நடஞ்செயுந்தடஞ்சுனைப்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ப-ரை.—அன்று - ஸுக்ரீவமஹாராஜர் சரணம்புக அவரை அநுக்ரஹித்தவன்று, வாலி-வாலியென்னும் பேரையுடையனுய், மா-மிக்க, வலம்-பலம் பொருந்திய, ஒருவனது - ஒப்பற்றவனுடைய, உடல்-சரீரம், கெட-சிதறும்படி, வரி-அழகிய, சிலை-வில்லை, வளைவித்து-சரங்கள்பாயும்படி வளைத்து, அவருடைய அநிஷ்டத்தைப்போக்கி, ஏலம்-பரிமளம், நாறு - வீசாநிற்பதாய், தண்-குளிர்ந்து, தடம்-பரந்த, பொழில்-உத்யாநவநங்களிலே, ஸர்வேச்வரன், இடம்பெற-எல்லார்க்கும் காட்சிகொடுக்கைக்காக, இருந்த - ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, நல்-விலக்ஷணமான, இமயத்துள்-ஹிமவானில்; ஆலி-சிறுதுளியையுடைய, மாமுகில்-மஹாமேகங்களானவை, அதிர்தர - நீர்க்கனத்தாலே முழங்காநிற்பதுமாய், பீலி-தோகையையுடைய, மா-பெரிய, மயில்-மயில்களானவை, அரு-ஒருவராலும்தாவியேறவரிதான, வரை-மலைகளிலே, அகடு-சீழ்வயிறு, உற-தழுவும்படியாக, முகடு-அவற்றின் சிகரங்களில், ஏறி-போய்ஏறி, அங்கே,நடம்செய்யும்-ஆடாநிற்பதுமாய், தடம் - பரந்த, சுனை - சுனைகளை யுடைத்தான, பிரிதி - திருப்பிரிதிஎன்கிற திவ்ய ஸ்தலத்தை, சென்றுஅடை-சென்றுகிட்டப்பாராய், நெஞ்சே!- மநஸ்ஸே ! என்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிருர்... ... ... (க

நடையாடுமிடத்துக்கெல்லையாயிருக்குமிறே திருமலை, அவ்வளவிலே நில்லாதிறே இவருடைய ஆசையானது, ஆசையாலே உகந்தருளின நிலங்களுக்குஎல்லையான ஹிமவானில் திருப்பிரிதியளவும் சென்று அவ்விடத்தைஅநுபவிப்பதாகக் (க)திருவுள்ளத்தோடேகூட்டுகிருர். கீழ்த்திருமொழியிலே, "அம்பிஞலரக்கர்வெருக்கொள நெருக்கி" என்று - ராமாவதாரமுகத்தாலே விரோதிநிரஸநம் ப்ரஸ்துதமிறே; அவ்வழியாலே, மஹாராஜர் வெறுவியருமாய், தனியருமாய், ஜ்யேஷ்டனாலே நெருக்குண்டு நோவுபட்டிருக்க, அவர் அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும், "సరామోవానరేన్ద్రస్య" "ஸராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய"என்கிறபடியே-தாமேஅவரிருந்த விடத்தேசென்று அவர்விரோதியைப்போக்கியுபகரித்தாப்போலே, அவன்ருனே நம்முடைய குறைகளையுமெல்லாம் தீர்த்து உபகரிக்கைக்காக இங்கே திருப்பிரிதியிலேவந்து எழுந்தருளி யிருந்தான், நெஞ்சே ! அங்கே சென்று கிட்டப்பாராய் என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிருர். முன்பெல்லாம் கண்ணுக்கிலக்கான விஷயங்களிலே ப்ரவணராய்ப் போந்தார் ; பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பும்அவ்வாஸநை அநுவர்த்தித்து, கண்ணுக்குவிஷயமான உகந்தருளினநிலங்களிலே புக்கநுபவிக்கிருர்; "தானுகந்தவூரெல்லாம்" என்னக்கடவதிறே. ...

"ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து" என்று வ்ர்த்தகீர்த்தநத்துக்கு ஸங்கதி சொன்னை முதற்பாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (கீழ்த்திருமொழியிலே இத்யாதி.) வெறுவியர் - தரித்ரர். "திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்து" என்றதாலே - திருமந்த்ரத்துக்கு பரத்வாதிகளெல்லாம் அர்த்தமாயிருக்க, ஏகதேசமான அர்ச்சாவதாரங்களிலேதானே போவானென்னென்ன ; ரஸோக்திமுகேந வருளிச்செய்கிருர் (முன்பெல்லாமித்யாதி.) ... ...

க) திருவுள்ளத்தோடேகூட்டுகை-அத்திருப்பதியை நெஞ்சுக்கு விஷயமாக்குகை.

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(வாலியித்யாதி) வாலியென்று பேராய், மஹாபலத்தில்வந்தால் தன்னையெண்ணினால் இரண்டாம்விரலுக்கு ஆளில்லாதபடி அத்விதீயனாயிருக்கிறவனுடையவுடலானது சிந்தும படியாக, தர்சநீயமான வில்லை வளைத்து. வாலியுமழிகையும்கிடக்கச் செய்தே, அக்கையும் வில்லும் சேர்ந்த சேர்த்தியும் தர்சநீயதையும் அநுபவிக்கிறாராய்த்துஇவர். "ஶத்ருநாஶநே" "சத்ருநாசநே" என்கிறது கிடக்க, "சக்ரசாபநிபே" "சக்ரசாபநிபே" என்கிறத்தை அநுபவிக் கிறார். உகப்பாரோடு உகவாதாரோடு வாசியற இரண்டுநிறத்தா ரையும் அழிக்குமாய்த்து !. [ஶக்ரசாபநிப உஷ்ட, சக்ரசாபநிப இத் யாதி] இந்த்ரதநுஸ்ஸுபோலே அநுகூலர்க்கு வைத்த கண் மாறாதே கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும்படி தர்சநீயமாயிருக்கும். [க்ரஹீத்வா, க்ர்ஹீத்வா] விற்பிடித்த பிடியிலே ப்ரதிகூலர் முடிந்துபோம்படியு மாயிருக்கும். அநுகூலரைஅழகாலே யழியச்செய்யும், ப்ரதிகூலரை அம்பாலே யழியச்செய்யும்.

[எரிசிதறும் சரத்தால்] "தீப்தபாவகஸங்காஶை:" "தீப்தபாவகஸங் காசை:" என்கிறபடியே-தொடுத்துவிடும்போதாய்த்து அம்பென்று அறியலாவது; தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்து கொண்டாய்த்துத் தைப்பது. [இலங்கையினை] (க) அந்தகனுங்கூட ப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியானவூரை. [தன்னுடையவரிசிலைவாயிற் பெய்து]ஸர்ப்பம்நாவாலேவிழுங்குமாப்போலேயாய்த்து அம்பாலே (உ) க்ரஸிக்கும்படி. வில்லுக்கு வாய் அம்பிறே. வாயான அம் பிலே புகும்படி ப்ரவேசிப்பித்து. [வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து] வாயில், கோடுதலுண்டு-விலங்குதல், அத்தைத் தவிர்த்தாறாய்த்து. "நநமேயம்" "நநமேயம்" என்றிருந்தவிருப்பைத் தவிர்த்தாறாய்த் து. [கஸ்யசித், கஸ்யசித்] இவர் தம்மை யிதரஸஜாதீயராக்கி வைக்கையாலே மநுஷ்யரென்றே யிருந்தான், இவரேயன்றிக்கே

முதற்பாட்டு.—(வாலியித்யாதி.) தம்முடைய விரோதிகளைப் போக்குகைக்கு உறுப்பாக வாலிவதம்சொல்லவேண்டினால், உடல்கெடுத்து எனலாமே, "வரி சிலைவளைவித்து" என்னுமதுக்குக்கருத்தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வாலியு மித்யாதி.) "சாபே - க்ருஹீத்வா, சாபே - க்ர்ஹீத்வா" என்றது ஆயுதமாகை யாலே விரோதிநிரஸநம் அர்த்தலப்யமாயிருக்கவும், "ஶத்ருநாஶநே, சத்ருநாசநே" என்றுவிசேஷித்ததுக்கும் "ஶக்ரசாபநிபே, சக்ரசாபநிபே" என்றுவர்ணிக்கைக்கும்- ரிஷிகொண்டாடுகிறானென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகப்பாரோடித்யாதி.) சக்ரசாபநிபங்களான(ங)சாபங்களை சத்ருநாசகமாம்படி(ச)க்ர்ஹீத்வாளென்றுஅர்த் தம் திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (விற்பிடித்தவித்யாதி.) வில்லா னது சத்ருநாசகமானவழியை யுபபாதிக்கிறார் (அநுகூலரையித்யாதி.) இங்கு (அநுகூலரை) இத்யாதி - த்ர்ஷ்டாந்தார்த்தம்.

ப்ரதிகூலரை அம்பாலேயழித்தாரோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (எரியித்யாதி.) எடுத்தபாசுரத்துக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் அர்த்தமருளிச்செய்கிறா (தீப்தேத்யாதி.) "நநமேயம்" என்றது அதிக்ரூரமானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (கஸ்யேத்யாதி.)

(க) அந்தகன் - யமன். (உ) க்ரஸித்தல் - விழுங்குதல். (ங) சாபம் - வில். (ச) க்ர்ஹீத்வா - எடுத்து.

ஈவரன் என்று சொல்லுகிற அவன்றான் வந்தால்தான் வணங்கு வனே!. ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் "నమఇత్యేవవాదినః" "நம இத்யேவவாதிந:" என்றாய்த் திருப்பது; "மம" என்றிருக்கை ய்த்து ஸ்வரூபவிரோதி. அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகை ப்ராப்தமாயிருக்க "எனக்கு" என்றபேச்சில் விலங்குதலைத் தவிர்த்தாய்த்து. [உகந்தவரையன்] (க) ஈரரசு தவிர்த்தபின்பு உகந்தபடி. அவன்றான், "எனக்கு" என்றிருக்குமதனைத்தவிர்த்தோமாகில்இனி நமதேயன்றோ! என்று இனியனானான். இவன்"என்னது" என்றிருக்குமது தவிர்ந்தால், பின்புள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிருக்குமிறே. [அரையன்] இவன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமமைகிறது உடையவனானைகயிறே; இவன் ப்ராதிகூல்யத்தில்நின்றும் நிவர்த்தனானவளவு கொண்டு உகக்கும்படியாய்த்து ஸ்வாபாவிகஸம்பந்த மிருப்பது. (அன்று)அன்று அங்ஙனேசெய்தான், இன்றுஇங்கே வந்திருந்தான்.

(ஏலமித்யாதி) வினையுள்ளபோதாய்த்துத் தன்னைப்பேணாதே மேல்விழுந்து வ்யாபரிப்பது, அதுபோனவாறே ராஜபுத்ரனாய்ச்செல்லப்பிள்ளையாய் வளர்ந்த ஸௌகுமார்யம் வந்துமுகம்காட்டுமிறே; அதுக்கீடாக விருக்கிறவிடமாய்த்து. அன்றிக்கே, "அம்புக்குச்செல்லாதவிடத்தை ஆஸநத்தாலேதிருத்துவோம்" என்றுபார்த்து வந்திருந்தபடி யாகவுமாம்; சத்ருக்களையழிக்க வொண்ணாவிட்டால் "அவர்களோடே யெதிரிட்டுக் கொள்வோமல்லோம்" என்றுபார்த்து, (உ) எடுத்துவிட்டு ஆஸநத்தாலே பக்நாபிமாநராக்குமாப்போலே. (அலம்நாறு) விட்டுப்போந்த விடத்தை விஸ்மரிக்கும்படிபண்ணும் தேசமாய்த்து; "అధికం పురవాసాచ్చ," "அதிகம் புரவாஸாச்ச," "ఐహౌసదుఃఖం పురవిప్రవాసాత్" "ஐஹௌசதுக்கம் புரவிப்ரவாஸாத்." படைவீட்டில் விசேஷேண வுண்டான ப்ரகர்ஷடவாஸத்தால் வந்த துக்கமடையப்போம்படி யாய்த்து இங்குத்தைவாஸம். பரிமளத்தை யுடைத்தாய் சரமஹரமாய் பரப்பையுடைத்தாயிருந்துள்ளபொழில்.

'வாயில் கோடுதல்" என்றவாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) அங்ஙனே செய்தான் - வாலியைக்கொன்றானென்றபடி.

வினை - யுத்தம். அத்யந்தப்ராதிகூல்யமில்லாதவர்களை வசீகரிக்கைக்கு போனன தேசத்திலே ஸ்தாயியாயிருப்போமென்று வந்தானாக தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி) (உ) எடுத்துவிடும் ராஜாக்கள் நீரும் நிழலும் பார்த்திருக்குமாப்போலே யிருந்தானென்றுகருத்து. நீரும் நிழலும் பார்க்குமிடத்திலே பரிமளத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அலம்நாறித்யாதி.) விட்டுப்போந்தவிடம் - திருவயோத்யை. "அதிகம்புரீவாஸாத்" பெருமாளுக்கு விப்ரவாஸமானது, புரத்தில்நின்றும் புறம்பேவந்த துக்கம் அதிசயமாகச்சொல்ல வொண்ணாதென்று, அதுக்குஅர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (படைவீட்டிலித்யாதி.) இத்தால் - மிகவுமதிகமாக புரத்திலே யிருக்கையால் யதேஷ்டமாகபிராட்டியோடே ஸஞ்சரிக்கவொண்ணாதே மாதாபிதாக்களுக்கு அஞ்சிக்கிட தந்துக்கம் தீர்ந்தது திருச்சித்திரகூடத்திலே யானாப்போலே, திருப்பொழிலிலே யிருந்தானென்றதாய்த்து. சப்தார்த்தம் (பரிமளத்தை யித்யாதி.)

(க) ஈரரசு - த்வைராஜ்யம். (உ) எடுத்துவிடுகை - படையெடுக்கை.

(இடம்பெற) இடம்பெற விருக்கை யாவது – எல்லாருக்கும் காட்சி கொடுக்கைக் கீடாக வோலக்கமிருக்கை. நித்யஸூரிகளுக்குஒலக்கம் கொடுக்கையன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஒலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கை. அவதாரகாலத்தில் காணப்பெறுதாரெல்லார்க்கும் காட்சிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற விடமாய்த்து. (நல் இமயத்துள்) ஒருகாரியப்பாடொழியவேயும் வர்த்திக்கவேண்டும்படியான தேசமாய்த்து. தன்னநுக்ரஹத்தாலே வர்த்தித்தானாக வேண்டாதே, தேசவாஸந்தானே உத்தேச்யமாகப்போரும்படியிருக்கை. (ஆலியித்யாதி) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாத்யகோஷங்களோடும் நித்யஸூரிகள் "அஹமந்நமஹமந்நம்" "அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று களிக்குமத்தோடும்போதுபோக்கியிருக்குமவன், அவ்விழவுநீர, அவை தன்னையுங்கூடமறக்கும்படி, மேகங்கள் கோஷிக்க, மயில்கள் ஆட, அது கண்டு போதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கிற விடமாய்த்து. விளையற்று பிராட்டியோடேகூட எழுந்தருளி யிருக்கையாலே மேகத்வநிதான் அநுகூலமா யிருக்குமிறே.

(ஆலியித்யாதி) சிறுதுளியை யுடைத்தான மஹாமேகங்களானவை நீர்க்கநத்தாலே முழங்க. ஆலிமாமுகிலதிர்தர, பீலிமாமயில் நடஞ்செய்யுமாய்த்து; வாத்யங்கள்வாய்த்தால் கூத்தாடுவார்உடம்பு பேசாதிராதிறே; காலுக்கிடாக வாய்ந்தவாறே ஆடுவாரைப்போலே, அவைமுழங்க இவைஆடாநிற்குமாய்த்து. (அருவரையித்யாதி) ஒருவரால் தாவியேறவரிதான மலைகளிலே ப்ரீதியாலே யேறில் ஏறுமத்தனையாய்த்து; அவற்றிலே கீழ்வயிறுனைந்து தழுவும்படியாக சிகரத்திலேபோயேறி, சிகரத்திற்பரப்படங்கலும் தன்தோகையாலே பரப்பி மயிலானது ஆடாநிற்குமாய்த்து. ராமாவதாரத்தில் விஜயம் கண்டு வாநரஜாதியாக ஆடினத்தை, இவ்விருப்பைக்கண்டு மயில்கள்ஆடாநிற்குமாய்த்து. (பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே) சைதந்யத்தில் குறையநின்றாரும் அத்தேசத்தை ப்ராபித்து ப்ரீதிக்குப்போக்கு விட்டுச் சில வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுகிற தேசமானபின்பு, சைதந்யத்தில்குறையற்றிருந்தநீ அத்தேசத்தைச்சென்றுப்ராபிக்கப்பாராயென்கிறார். சைதந்யத்தில்குறையநின்றாரோடுகுறைவற்றாரோடுவாசியறிலவராய்அடிமை செய்யும்படியாய்த்து விஷயஸ்வபாவம். துரும் பெழுந்தாடுமாய்த்து. ... ... க.

சப்தார்த்தம் (தன்னநுக்ரஹத்தாலே யித்யாதி.)

வாலிவதம்பண்ணினவர் வந்துவர்த்திக்கிறாரகில் (க) மால்யவானிற்போலே மேகத்வநி பாதகமாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விளையற்றித்யாதி.) வாலிவதம், ராவணவதத்துக்கு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்.

சப்தார்த்தம் (சிறுதுளியித்யாதி.) மயில்நடம்செய்கைக்கு அதிர்தருகைஹேதுவானமையைக்காட்டுகிறார் (ஆலிமாமுகிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) அகடு-கீழ்வயிறு. தோகையின்கனத்தாலேபறக்கக்கூடாமல் அகடுறவென்றுகருத்து. (க)

(க) மால்யவான் - ஓர்மலை.

மூ.—கலங்கமாக்கடல்,அரிக்குலம்பணிசெய்ய, அருவரை யணைகட்டி,
இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்தவடிகள்தாமிருந்தநல்லிமயத்து;
விலங்கல்போல்வனவிறலிரும் சினத்தன வேழங்கள் துயர்கூர,
பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ப-ரை.—மாக்கடல் - மஹாஸமுத்ரங்கள், கலங்க - கலங்கும்படி, அரி குலம்-இடக்கைவலக்கை வாசியறியாத குரங்குக்கூட்டம், பணி - நித்யஸூரிகள் செய்யும் அடிமையை, செய்ய-பண்ணவும், அத்தாலே,அரு-ஒருவராலும் எல்லைகாண வொண்ணாத, வரை - மலைகளைக்கொண்டு, அணைகட்டி - ஸேதுபந்தநம்பண்ணி, இலங்கைமாநகர்-லங்கையையும் அதில்குடியேறின ராவணன்முதலான ராக்ஷஸ வர்க்கத்தையும், பொடிசெய்த - பாழ்படுத்தின, அடிகள் - ஸர்வஸ்வாமியானவன், இருந்த - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நல் இமயத்து - விலக்ஷணமான ஹிமவானிலே; விலங்கல்போல்வன-மலைபோன்ற, விறல் - மிடுக்கையுடையனவாய், இரும்-மிக்க, சினத்தன - கோபத்தையுடையவான, வேழங்கள் - யானைகளானவை, துயர்கூர-மிகவும்பயப்படும்படியாக, பிலம்-குகைகளை, கொள்-இருப்பிடமாக வுடையனவாய், வாள்-வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையுடைய, அரிஅவை- ஸிம்ஹங்களானவை,திரிதரு-ஸஞ்சரியாநிற்கிற, பிரிதி-திருப்பிரிதியை,நெஞ்சே!—, சென்றுஅடை-சென்று கிட்டப்பாராய் என்று, ராவணவதம்பண்ணினபடியைப் பேசுகிறார். (௨)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—தம்மிழவைப்பரிஹரித்த ப்ரஸங்கத்தாலே மஹாராஜரிழவைப்பரிஹரித்தபடியைப் பேசினார் முதற்பாட்டில்; மஹாராஜரிழவைப்பரிஹரித்த பின்பிறே பெருமாள் தம்மிழவைப்பரிஹரித்துக்கொண்டது, அந்த க்ரமத்திலே ராவணவதம்பண்ணினபடியைப் பேசுகிறார்.

வ்யா.—(கலங்கவித்யாதி) ஈச்வரன் தன்ஸங்கல்பத்தை நெகிழ்ந்தால் பதார்த்தஸ்வபாவங்கள் மாறுமோப்போலே யாய்த்து, சக்ரவர்த்தித்திருமகன் முனிந்தாலிருக்கும்படியும். ஒருவரால் கலக்கவொண்ணாதகடல் கலங்கும்படியாகவும், நித்யஸூரிகள் செய்யும்அடிமையை இடக்கைவலக்கைவாசியறியாத குரங்குகள் செய்யும்படியாகவும், நிலாழக்கடவ மலைகள்மிதந்து அணையாய்நிற்கும்படியாகவும் பண்ணிற்றாய்த்து. (மாக்கடல்-கலங்க) "அப்ரமேயோ மஹாதேஜா:" "அப்ரமேயோ மஹோததி:" என்கிறகடல்கலங்கி கீழ்மண்கொண்டுமேல்மண்ணெறியும்படியாக. (அரிகுலம் பணிசெய்ய) அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் தொடக்கமானார் செய்யக்கடவ கைங்கர்யத்தை, ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பின்னே யெண்ணவேண்டும்படி இடக்கை வலக்கை வாசியறியாத வாநரஜாதி செய்யும்படியாக.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கலங்கமாக்கடலித்யாதி.) தம்மிழவைப்பரிஹரித்தது - "பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்ட பாழியானருளே - நாணுய்ய" னுமத்தைப்பற்ற.

கடல்முதலான பதார்த்தங்கள் ஸ்வபாவங்களைமாறுடிக்கலங்கவும் கைங்கர்யம் பண்ணவும் மிதக்கவும்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஈச்வரனித்யாதி.) நிவால்மாறுடினபடி யேதென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஒருவராலித்யாதி.) "பணி" ற பதவாஸனையாலே பலித்தஅர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்(அஸ்ப்ருஷ்டேத்யாதி) ஸம்ஸாரிகளுக்குமென்றது-தேஹபோஷணபரரான மநுஷ்யர்க்குமென்றபடி.

சரீரஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலே போனால் செய்யும் அடிமையை, தாழ்ந்த ஜந்மத்திலே பிறந்து இந்த சரீரத்தோடே செய்யும்படியாக. (அருவரையணைகட்டி) ஒருவரால் எல்லை காணவொண்ணாதமலைகளைக்கொண்டு அணைகட்டி. (இலங்கை) ப்ரஹ்மாதிகளும் (க)நெஞ்சுளுக்கியிருக்கும்ஊரை,(உ) மனிச்சுக்குலையாதபடி நின்றுதுகளாம்படி பண்ணின ஸ்வாமிகள். ராவணன்பட்டுக்கிடக்க, அவன்பார்யை "ஆதித்யகிரணங்களிங்குப் புகுந்து ஸஞ்சரியாநின்றனகிடாய்!" என்றாளிறே அப்பரிபவம் பொறாமை பிணமெழுந்திருக்கும் என்று.

[प्राप्ते परिभवे नवे । अद्य वै निर्भया लङ्का, ப்ராப்தே பரிபவே நவே| அத்யவை நிர்ப்பயாலங்காம்] இதுக்குமுன்பில்லாததொன்று இப்போதுஉண்டாய்த்துகிடாய். முன்பு நெல்லுலர்த்தவேண்டிவதுஸஞ்சரித்துப்போமித்தனையாய்த்து ராவணபயத்தாலே; இப்போது, நிர்ப்பயமாய்க்கொண்டு உலாவாநின்றன. (இலங்கைமாநகர்)[लङ्कां रावणपालिताम्, லங்காம்ராவணபாலிதாம்] பெண்பெண்டுகளுக்கும்நோக்கலாம்படியாய்த்துஊராண்; வெளிநிலத்திலும்சிலர்புகுராதபடிபண்ணவல்லனாய்த்துஉணர்ந்துநோக்குகிறான். விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனானதான் வந்திருக்கப்பெற்றபடியாலே ஸர்வஸ்வாமியென்னுமிடம்தோற்றியிருக்குமாய்த்து. (இருந்த) என்று-வேறோரிடத்திலேயிருப்பாய் இங்கேவருவதுபோவதாகையன்றிக்கே யாய்த்திருப்பது. இப்படிக்கொள்கொம்பு மூடிற்றென்றால் ஆஸந்நத்தாலே வெல்வதாகப்பார்த்து இவ்விடந்தன்னையே யிருப்பாக்கினானாய்த்து. விரோதிநிரஸநம்பண்ணின ச்ரமமாறுகைக்கு இருந்தவிடந்தானே நங்காரியம் செய்கைக்குடலாய்விட்டது.

நித்யஸூரிகளை யொழிய இங்குள்ளார் செய்யக்கூடாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சரீரேத்யாதி.) "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகொண்டேயிருக்குமவர், கட்டளைப்பட்ட லங்காநகரத்தைப் பொடிசெய்தமையைப்பற்ற ஈடுபாடாகத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுமித்யாதி.) "நெஞ்சுளுக்கும்" என்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ராவணனித்யாதி.) ஸூர்யனஞ்சினது-ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் உபலக்ஷண மென்று கருத்து.

உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் (ப்ராப்தேத்யாதி.) "उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे प्राप्ते परिभवे नवे। अद्य वै निर्भया लङ्का प्रविष्टाः सूर्यरश्मयः" "உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம்சேஷேப்ராப்தேபரிபவேநவே - அத்யவைநிர்ப்பயாலங்காம் ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்யரச்மயஃ" என்றச்லோகம். இச்ச்லோகத்துக்கர்த்தம் (இதுக்கித்யாதி.) ராவண பயத்தாலேயென்றதுக்கு- ராவணனென்று பேர்பெற்ற வுன்னுடையபயத்தாலே என்று மண்டோதரீவாக்யத்துக்கு பாவம்கண்டுகொள்வது. "ப்ரஹ்மாதிகள்நெஞ்சுளுக்கும்படியாயிருக்குமூர்" என்னுமதுக்கு புநஃப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (லங்காமித்யாதி.) மனிச்சுக்குலையாதபடி பொடிசெய்தால், "அடிகள்" என்று - ஸ்வாமித்வம் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதீத்யாதி.) போவதுவருவதாகவன்றிக்கே, இருக்கைக்கு ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி;) கொள்கொம்பானது நட்டுக்கொண்டிருக்குமாப்போலே வணங்காதிருக்கையாய், "நநமேயம்" என்றிருக்கையைச்சொல்லுகிறது. * ஏலநாறுதண்டடம்பொழிலானஹிமவானிலே ச்ரமமென்று சொல்லிவைத்து, இங்கே திருத்துகைக்காக என்கிறதெப்படியென்னவருளிச்செய்கிறார் (விரோதீத்யாதி.)

(க) நெஞ்சுஉளுக்குகை - ஈடுபடுகை. (௩) மனிச்சு - மனிதத்தன்மை.

* "अष्टादश" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

(விலங்கலித்யாதி) அங்குத்தை யானைக ளிருக்கும்படி. மலை கால்கொண்டு நடந்தாப்போலே வடிவைக்காணவே பயாவஹமா யிருப்பனவாய். அப்பரப்பில்அச்சமொன்றுமில்லை யாய்த்து. ஒருவ ரால் தகையவொண்ணாத மிடுக்கையும் மிக்க சினத்தையுமுடைய ஆனைகளானவை. (துயர்கூர) நித்யதுஃகிகளாய்க்கொண்டு பயத்தை வ்யுத்பத்தி பண்ணும்படியாக. கூர-மிக. பயமில்லாமை லோக விஸஜாதீயமா யிருக்குமாப்போலே, பயமுண்டானாலும் இதரவிஸஜா தீயமாயிருக்கும்படி. இவை துயர்கூர, இவற்றுக்கெதிரிகளானவைபண் ணும் வ்யாபார மென்னென்னில் (பிலங்கொளித்யாதி) பிலங் [டு களிலே வர்த்திப்பனவாய், வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய ஸிம்ஹங்களானவை ஸஞ்சரியாநிற்குமாய்த்து. யஜ்ஞசத்ரு, இந்த்ர சத்ரு, ப்ரஹ்மசத்ரு என்றுப்போலேசொல்லுகிற (க) பையல்களைப் போலே யிருந்துள்ள மிடுக்கை யுடையவை, மிக்க பயத்தை யுடைய வாம்படி அவை ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுநிற்குமாய்த்து. பெரு மாள் கடலை யணைசெய்து அவ்வணையின்மேலே கையும் வில்லுமாய்க் கொண்டு தெற்குவடக்காக வுலாவ, லங்கை முழுக்காயாகச்செத்துக் கிடந்தாப்போலே யாய்த்து, ஸிம்ஹங்கள் ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ண ஆனைகள் முழுக்காயாக அவிஞ்சுகிடக்கும்படி.

"வேழங்கள்"என்னுமளவுக்கும்தொகுத்த பாவம்(அங்குத்தையித்யாதி;) [உம் மதித்துக்கிடக்கிறனவென்கை. "விலங்கல்போல்வன"என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (மலையித்யாதி.) (இருப்பனவாய்) என்று ஸமாப்தமாகநிறுத்தினது-*வேழங்களுக்கு விசேஷணமென்றுதோற்றுகைக்காக. ஆனைகள் மலைகள்போலேவளர்ந்து மதித்திரு க்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவருளிச்செய்கிறார்(அப்பரப்பிலித்யாதி.) அச்சம் இல் லை - பயாவஹமானமர்கமில்லை. "விறல்" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம் (ஒருவராலி த்யாதி.) இப்பாட்டில், யஜ்ஞசத்ருமுதலானோர் நிர்ப்பயராயிருக்க "[illegible] [illegible]" "குஹாயாம்பரமேவ்யோமந்" என்ற பரமபதத்தில்நின்றும்வந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் நடையாடினபின்பு பயஸ்வரூபத்தை அவர்களறிந்தார்களெ ன்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து,அதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ப்ரஸக்தமான வேழங்களும் முன்பு ஸிம்ஹஸஞ்சாரமற்று மதித்துத்திரிந்தன, பின்பு குஹையில்நின்றும் [௩ம் ஸிம்ஹங்கள்நடையாட, அந்தபயத்தால்வந்த துக்கத்தை ப்ராபித்தன என்று தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) வ்யுத்பத்திபண்ணும்படியாக - முந்துற முன்னம் அறியும்படியாக. அடையஎன்னுதே "மிக" என்றதுக்கு, "ஆனைக்கும்தன க்குத்தக்க(உ)வாதம்" என்னுமாப்போலே ஆதிக்யே தாத்பர்யமென்றருளிச்செய்கி றார் (பயமித்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (இவையித்யாதி.) "கலங்க" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யஜ்ஞசத்ருவித்யாதி.) கீழ்வாக்யவிவரணம்(பெருமா ளித்யாதி.) முழுக்காயாக - முழுக்காக, அதாவது - எல்லாருமாகவென்றபடி.

(க) பையல்கள் - க்ஷுத்ரர்கள். (உ) வாதம் - இழுக்குவாதம் : ஓர்நோய்.

௩.-துடிகொள் நுண்ணிடைச்சுரிகுழல் துளங்கெயிற்றிளங்கொடிதிறத்து,
ஆயர்! இடிகொள்வெங்குர லினவிடையடர்த்தவனிருந்தநலிமயத்து;
கடிகொள் வேங்கையின் நறுமலரமளியின் மணியறைமிசை வேழம்,
பிடியினோடுவண்டிசைசொலத்துயில்கொளும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௩.

ப-ரை.—துடிகொள் - உடுக்கைபோன்ற, நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - இடையையும், சுரி - சுருண்ட, குழல் - மயிர்முடியையும், துளங்கு - விளங்காநின்றுள்ள, எயிறு - பற்களையுமுடைய, இளம்கொடிதிறத்து - மங்கைப்பருவமமைந்த நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, ஆயர் - இடையரதாய், இடிகொள் - இடிபோன்ற, வெம் - க்ரூரமான, குரல் - த்வநியையுடைத்தாய், இனம்விடை - கூட்டமாய் [யி வந்த ஏழு ரிஷபங்களையும், அடர்த்தவன் - நிரஸித்த ஸர்வேச்வரன், இருந்த - நப்பின்னைப்பிராட்டியுந்தானுமாய்வீற்றிருக்கிற, நல் - நன்றான, இமயத்து - ஹிமவானிலே; வண்டு - வண்டுகளானவை, இசைசொல - பாடவும், கடிகொள் - பரிமளத்தையுடைய, வேங்கையின் - வேங்கைமரத்தினது, நறும் - அழகிய, மலர் - புஷ்பம்நிறைந்த, அமளியில் - படுக்கையில், மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற, அறைமிசை - பாறைகளின்மேலே, வேழம் - மதயானையானது, பிடியினோடு - தன்பேடையோடே, துயில்கொளும் - ஸம்ச்லேஷித்துஉறங்குகிற, பிரிதி - திருப்பிரிதிக்கு, சென்று-போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய்என்று,நப்பின்னைக்காக எருதேழடர்த்தபடியைச் சொல்லுகிறார். ... ... (௩)

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள்கொண்டு கார்யமில்லை, அங்கு வர்த்திக்கு [உய் மவை யடைய வீரரஸோத்தரமாயாய்த்திருப்பது. ... ... உ.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு —கீழ்ப்பாட்டில் - பிராட்டிக்காக லங்கையை அழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று; நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக ரிஷபங்களை யடர்த்தபடிசொல்லுகிறது - இதில்.

வ்யா.—(துடியித்யாதி) ரிஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யம்பார்த்து மீள வொண்ணாதபடியான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய அவயவசோபையையும்பருவத்தையும்சொல்லுகிறது. விஷயமிதுவானால்கருமாரிபாயவேண்டாவோ; இவற்றுக்கநந்தரமலபிக்கப்புகுகிறது இவளையாகையாலே, இவற்றினுடைய வெம்மைபார்க்க வொண்ணாதாய்த்து.

குஹையில்நின்றும் புறப்பட்ட ஸிம்ஹங்கள் ஆனைகளின்மேலேபாய்கை ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்க, அச்சமுறுத்தித்திரியாநிற்கு மென்னக்கூடுமோவென்ன; சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமது அவர்கள்பயப்பட்டு சரணமடையவேணுமென்னும் நினைவாலே யானுப்போலே இவையும் ஸஞ்சரிக்கிறனவென்று விவக்ஷித்து, திர்யக்குக்களுக்கு இந்நினைவுகூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறா (ஜ்ஞாநேத்யாதி;) கர்மகர்த ஜ்ஞாநாதிகள் அப்ரயோஜகம், சக்ரவர்த்தித்திருமகனோட்டைஸஹவாஸத்தாலே யிவையும்வீரரஸந்தோற்றஸஞ்சரிக்குமென்றுகருத்து.

மூன்றாம்பாட்டு.— (துடிகொளித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில், “பெருமாள தம்மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொண்டது” என்றதுதான், பிராட்டியைப்பெறுகையாலே; இப்பாட்டில், நப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெற்றபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி.) [சுயி

நப்பின்னையை யிப்படி வர்ணித்தது விடைகளை யடர்க்கையிலே ஹேதுவென்றது தோற்ற தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ரிஷபங்களினுடைய வித்யாதி.) உபபத்தியருளிச்செய்கிறார் (விஷயமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) கருமாரிபாய்கை - பச்சிமகாஞ்சீநகரமத்யே குளத்திலே நட்டிருக்குமிரண்டு வயிரக்கூச்சங்கடுவேடயாவிருந்து குதிக்கை. ஆக, வ்ருஷபங்களினுடைய கொம்புகளின் நடுவே விழுந்தா னென்றதாய்த்து.

துடிபோலே யிருக்கிற (க) நேரிய இடையை யுடையளாவது.)வளிடையை யாசைப்பட்டாய்த்து * கோட்டிடையாடிற்று. ஒரு காம்புக்காக இரண்டுகொம்பின் நடுவே விழுந்தான். சுருண்ட ;ழலை யுடையளாவது ; இருளிலே சந்த்ரனுதித்தாப்போலே விள. காநின்றுள்ள, எயிறுண்டு - தந்தபங்க்தி, அத்தையுடையளாவது. இளங்கொடிநிறத்து) "ஃஃஃஃஃஃஃஃ" "பதிஸம்யோக ஸுல ம்வய:" என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பு தேட்டமான பருவத் ,த யுடையளாவது ; இப்படியிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டி யிடை ாட்டமாக-அவளுக்காக. (ஆபரித்யாதி) இடையருடைய, இடி [ம் யாடொத்திருப்பதாய், வெவ்விதான த்வநியையுடைய ரிஷபங்கள் ன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழையும் நிரஸித்த. லங்கையில் விரோதியைப் பாக்கின க்ரமம்போராதாய்த்துஇங்கு. அவளோடணைகைக்கு அவதி ாகையாலே (உ) ஊட்டியாக நெரித்தானாய்த்து. (இருந்தநவிமய து) ரிஷபங்களைநிரஸித்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அவ நம்தானுமாக வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. பரமப்ரணயியானவன் ,ந்துவர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினுப் 'பாலேஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாமுதவுகைக்காகவந்திருக்கிற தேசமாய்த்து.

(கடியித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தான வேங்கையினுடைய, றுமலரமளியுண்டு- செவ்வியிலே யுதிர்ந்தபூக்களாலுண்டான [உம் டுக்கை ; அதிலே, மணியறைமிசை - ஸம்போகத்துக்குஏகாந்தமான

ருடி - த்ர்யணுகமாய், அத்தை உபமாநமாகக் கொள்ளாநிற்பதாய், (௩) தவ, நுண் - ஸூக்ஷ்மமான இடையை யுடையவளாய் என்று சப்தார்த்தந் ன்னை யருளிச்செய்கிறார் (துடிபோலேயித்யாதி.) துடி - வாத்யவிசேஷமாகவு ாம். உடையளாவது என்று - உடைத்தாயிருக்கிறாளென்றபடி. (ச) சாடுமூகே ,வ்விசேஷணத்துக்கு ப்ரகர்தோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவளித்யாதி.) கோடுக டையை - கொம்புகளுடைய, இடையிலே, ஆடுகை - விழுகை. இங்கே தோற்றின ாசுரத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகொம்புக்காக வித்யாதி) "ஆயர் ம் கொம்பினுக்கே"என்றதிலே நோக்கு. கொம்பு-ஸ்த்ரீயென்று ஸ்வபாவார்த்தம். இனம்" என்று - கூட்டமாகச்சொன்னதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் [௩ம் ஒன்றிரண்டித்யாதி.) "இனம்" என்றுவிசேஷிக்கையாலே ஒருக்காலே நிரஸி தமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (லங்கையிலித்யாதி.) 'வதியாகையாலே - எல்லைநிலமாகையாலே என்கை. அத்தால் - காரணமாகை ாலே யென்கை. ஊட்டியாகநெரித்தானென்றது - கழுத்தையெல்லாம்பிடித்து நரித்தானென்றபடி. தாத்பர்யாந்தரம் (நப்பின்னையித்யாதி.) ஆக, அவளோடே டி க்ரீடிக்க வந்த தேசமென்றுதல், அவளுக்குஉதவினுப்போலே தமக்கு உதவ ந்த தேசமென்றுதல், இரண்டு தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற, அறை - பாறை, மிசை - அதிலே என்று சப்தா த்தமா யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்போகேத்யாதி.)

(க) நேரிய - ஸூக்ஷ்மமான. (உ) ஊட்டியாக;-ஊட்டியென்று-கழுத்தாய், மூ ரிஷபங்களினுடையகழுத்தை ஒன்றாகக்கூட்டி என்றபடி. (௩) அதவை- திஞல். (ச) சாடு - இரண்டர்த்தமுள்ள சொல்.

இருண்ட நீலப்பாறைகளை யுடைத்தான முழஞ்சுகளிலே, களிற்றுக்ளை யானது, பிடியோடே கூட. மணியறை – மாணிக்கப்பாறை. அறை – பாறை. அறவிலக்ஷணமான பாறை யென்றுமாம்.

(வண்டித்யாதி) சில ராஜபுத்ரர், தொடைருத்த விட்டுஉறங்குமாப போலே, விரோதியான ரிஷபங்களைப் போக்கி நப்பின்னைப்பிராட்டி யோடே பரமரஸிகன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குத்தை திர்யக்குக்களும் ச்ருங்காரரஸப்ரதாநமாயிருக்கும். இவை போகத்திலே அந்வயித்து பலாநுபவம் பண்ணி வர்த்தியாநிற்குமாய்த்து. ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—¶அப்பருவத்தில்பாலனுக்கு உதவின [ப] படி சொல்லுகிறது. ப்ரணயிநிக்கு உதவினக்ரமம் பற்றுதாய்த்து ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப் போக்குமிடத்தில்.

முழஞ்சுகளிலே யென்றது – போகிசருக்கு உள்ளுச்சொல்லவேணும் என்றதை ப்பற்ற. புஷ்பங்கள் நிறையவுதிரவேண்டுகையாலே வேங்கைக ளொன்றுக்கொ ன்று கூடிக்கொண்டு க்ரஹம்போலே யிருக்குமென்று கருத்து. களிற்றுக்ளை-புருஷ கஜம். "அறை" என்றவிடத்தில், ஐகாரம் – சாரியையாய், அற – மிக்க என் ர்த்தமாய், "அற – மணி – மிசை" என்று அந்வயித்து அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கி ருர் (அறவித்யாதி.) பாறையென்றது – அர்த்தாத்ஸித்தம்.

வண்டிசைபாடஎன்றதே, "சொல"என்று- கவிசொல்லுகையைச்சொல்லுகை யாலே, அப்படி கவிசொல்லுகைக்கிடானச்ருங்காரரஸம் இவற்றுக் குண்டோ [உ] வென்ன வருளிச்செய்கிருர் (விரோதியான வித்யாதி.) பரமரஸிகன் வர்த்திக்கையா லேயானைகளும் அவனைப்போலே போகத்திலே அந்வயித்து, காமபலாநுபவம்பண் ணிக்கொண்டு, கள்ளநித்திரைகொள்ளாநிற்குமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கி ருர் (இவையித்யாதி.) ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(மறங்கொளித்யாதி.) நப்பின்னைபிராட்டிக்கு உதவினப போலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு உதவினபடியைச் சொல்லுகிறதென்றவதாரிகை யருளிச்செய்கிருர் (அப்பருவத்தில்த்யாதி.) அப்பருவமென்று – இது "இளங்கொடி" என்றத்தை பராமர்சிக்கிறது. "ஷோடசவர்ஷ ஸுபக" "பதினாறு யோகஸ்தலபம்" என்னும்படியான பருவத்திலே விரோதிகளைப்போக்கி உதவினப் போலே, தன்னைக்காணுவிடில் முடியும்படியான தசையிலே வந்துதோற்றி [ரூய] விரோதியைப் போக்கி உதவினனென்று கருத்து. சிலஸ்ரீகோசங்களிலே (ஆபத் திலே)என்று பாடமுண்டு. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினப்போலே உதவினபடி யைச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ப்ரண யிநிக்கித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் "இனவிடையடர்த்தவன்" என்று-காயிக வ்யாபா ரத்தைச்சொல்லி, இங்கே "உருவென வெருவர" என்று – போசொல்லவே ணமாம்படியயாவஹத்வம் சொல்லுகையாலே, ப்ரணயிநியிடத்தில் ஸ்நேஹத்தி லும் ஆச்ரிதரிடத்தில் ஸ்நேஹம்விஞ்சியிருக்குமென்றும் அதிசயந்தோற்ற வருளிச் செய்தாரென்று கருத்து.

¶ "ஆபத்திலே" என்று பாடாந்தரம்.

மூ.—மறங்கொளாளரியுருவெனவெருவரவொருவனதகல்மார்வம்-
திறந்து,வானவர் மணிமுடிபணிதரவிருந்த நவிமயத்துள் ;
இறங்கி யேனங்கள் வளைமருப்பிடந்திடக்கிடந்தருகெரிவீசும்-
பிறங்குமாமணியருவியொடிழிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ச.

ப - ரை.—மறம் - கோபத்தை, கொள் - ஏறிட்டுக்கொண்ட, ஆள்அரி - நர ஸிம்ஹத்தினுடைய, உருஎன - பேர்சொல்லவே, வெருவர - பயப்படும்படியாக, ஒருவனது - ஒப்பற்றபலத்தையுடையனான ஹிரண்யனுடைய, அகல் - அகன்ற, மார்வம் - மார்பை, திறந்து- தன்திருவுகிராலேபிளந்துபொகட்டு, வானவர்-நித்ய ஸூரிகள், தங்கள்விரோதிபோகப்பெறுகையாலே, மணி-மாணிக்கமயமான, [மு முடி - கிரீடங்கள், பணிதர - திருவடிகளிலேதட்டும்படிவிழுந்து எழுதிக்கொடுக் கும்படியாக, இருந்த - ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நல் - நன்றான, ஹிமயத்துள் - ஹிமவானில் ; ஏனங்கள் - பன்றிகளானவை, இறங்கி - தங்கள் செருமாப்பெல்லாம் தவிர்ந்து குனிந்து, வளை-வளைந்த, மருப்பு - கொம்புகளாலே, ரத்நபர்வதங்களை, இடந்திட - பிளந்துபொகட, அவை, அருகு - ஸமீபத்திலே, கிடந்து - இருந்து, எரிவீசும் - ஒளிவீசாநிற்பனவாய், மா - பெருத்து, பிறங்கு- ச்லாக்யமான, மணி - மாணிக்கங்களானவை, அருவியொடு-மலையினின்றும்விழும் அருவிவெள்ளத்திலே, இழிதரு - உருண்டுவிழுகிற, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, செ ன்று - போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராயென்று, ப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினபடியைச்சொல்லுகிருர். ... ... [உம

வ்யா.—(மறங்கொளாளரி) நீர்மையேயாயிருக்கக் கடவதான மறமேயோ ப்ரக்ருதி என்னும்படி, நரஸிம்ஹத்தினுடைய மறந்தா னொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கை. "பீஷணம்" என்றும் "ம்ருத்யும்ருத்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - வடிவுதானே பயா வஹமாயிருக்கை. (உருவெனவெருவர¶) கைதொட்டுப்பிளக்க வேண்டாதே நரஸிம்ஹத்தினுடைய பேரைச்சொல்லவே ஆஸுரவர் க்கம் அஞ்சும்படியாயிருப்பது. ஒரு வ்யாபாரம்பண்ணவேண்டா தே, (க) தோற்றரவிலே பிணமாம்படியாயிருப்பது. (உருவென வெருவர)வடிவென்கிற வுக்தியிலே அந்ச. [எங்ஙனேயுய்வர்தானவர் நினைந்தால்]ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலேஅநுகூலராய்,"இது[நம நமக்காகக்கொண்டவடிவு"என்றிருப்பார் பிழைக்குமத்தனைபோக்கி, சத்ருகளாயிருப்பார் நினைந்தால் முழுக்காயாய் அவிஞ்சுபோமித் தனை போக்கி, உஜ்ஜீவிக்க விரகுண்டோ.

மறத்தை யேறிட்டுக்கொண்ட ஆளரியென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (நீர்மையேயித்யாதி.) மறந்தானே வடிவுகொண்ட ஆளரியெ ன்றார்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (நரஸிம்ஹத்தினுடைய வித்யாதி.) இதுக்கு நர ஸிம்ஹாநுஷ்டுப்பிலே ப்ரமாணம் காட்டுகிருர் (பீஷணமித்யாதி.) "உருவென" என்று-முழுச்சொல்லாய், தோற்றரவிலே என்றார்த்தமாய்,இரண்டாமர்த்தமருளிச் செய்கிருர்(ஒருவ்யாபாரமித்யாதி.)பேர்சொன்னமாத்ரத்திலேஅஞ்சக்கூடுமோவெ ன்னவருளிச்செய்கிருர் (எங்ஙனேயித்யாதி.) பாசுரார்த்தம் (ஸ்ரீப்ரஹ்லா [சும தாழ்வானை யித்யாதி.)

¶"வெருவுற" என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள். (க)தோற்றரவிலே-தோன்றின்போதே.

"கொண்டசீற்றமொன்றுண்டு" என்கிறபடியே அச்சீற்றத்தைத்தஞ்சமாக நினைத்திருப்பார்க்கிறே பிழைத்துப்போகலாவது. (ஒருவனது) அம்மறத்தில்வந்தால் நரஸிம்ஹத்தினளவன்றிக்கே, தன்னை யெண்ணினால் பின்னை இரண்டாம் விரலுக்கு ஆளில்லாதபடி அத்விதீயனானவனுடைய. நரஸிம்ஹத்தையெண்ணி அநந்தரம் தன்னையெண்ணலாம்படி யாய்த்திறே; அப்படி தன்னையெண்ணினால் அநந்தரம் எண்ணலாவாரில்லாதபடி யிருக்கை. (அகல்மார்வந்திறந்து) "ஈச்வரனொருவனுளன்" என்றவனுடைய ஸத்பாவத்தை யிசையாதொழிகைக்கு ஹேது-உடம்புதடித்து ருதிரக்களிப்பாலேயாய்த்து. காவற்காட்டில் துஷ்டம்ர்கங்களுக்கு ஊட்டியிட்டு வளர்க்குமாப்போலே, திருவுகிருக்கு இரைபோரும்படி தேவதைகளுடைய வரங்களாலே அகலப்பண்ணின மார்வை. (திறந்து) களிப்பாலே போக்குக்காணாமை சுழிக்கிற ரக்தவெள்ளத்துக்கு ஒருவழிகண்டு திறந்துவிட்டாப்போலே, திருவுகிரையிட்டுத் திறந்து விட்டானாய்த்து. வரபலத்தாலே (க) மூலையடியே திரிகையாலே, ருதிரமானது, கடல் கிளரச்செய்தே கரையைஅதிக்ரமிக்கமாட்டாதாப்போலேயிருக்கிறவதுக்கு ஒரு வழிகண்டு விட்டானாய்த்து; வெள்ளத்துக்கு ஒருபள்ளங்கண்டு விடுவாரைப்போலே. ஒருசிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகையாகஉதவின அவதாரமிறே. இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து-விரோதிஅணித்தானாலும் தன்னையும் தான் அண்ணியனா யுதவுமவனென்கை. தமப்பன் பகையாக வுதவுமவன் அவனிலண்ணியனான தான் தனக்குப்பகையானாலும் உதவச்சொல்ல வேண்டாவிறே.

(வானவரித்யாதி) முன்பு சத்ருவானஹிரண்யனுக்குஅஞ்சி முடியும்வாங்கிப்பொகட்டுமநுஷ்யராய்வேற்றுருக்கொண்டுதிரிந்தவர்கள், இப்போது தந்தாம் ஸ்வரூபங்களும் பதங்களும் பெறுகையாலே, "எங்களுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணித்தந்தது" என்று, அந்தஉபகார

அநுகூலர் நினைத்துப் பிழைக்கைக்கு ஸம்வாதம் (கொண்டசீற்ற மித்யாதி.) பூர்வவாக்யவிவரணம் (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி.) ருதிரக்களிப்புவருகைக்கு ஹேதுகதந பூர்வகம் "திறந்து" என்று-அநாயாஸகர்த்யம்தோற்றச்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காவற்காட்டிலித்யாதி.) ஊட்டி - திண்டி. களிப்பாலே-ரக்தத்தின் மிகுதியாலே. நரஸிம்ஹாபதாநத்தை யநுஸந்தித்த ஆழ்வார்க்குக் கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிறுக்கனுக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) தான் தனக்குப்பகையானாலுமென்றது-"ஈச்வரோஹம்" "ஈச்வரோஹம்" என்று ஸ்வரூப நாசத்தை விளைத்துக்கொண்டா லென்றபடி.

மேற்பதங்களைக் கடாக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) மநுஷ்யராயென்றது – இப்போது "வானவர்" என்கையாலே பலிதம்.

(க)- மூலையடியே - யதேச்சமாக.

ர்த்தியாலே, "ஒருவர் காலில் வணங்கோம்" என்று இறுமாந்திரு க் கடவவர்கள், தங்கள் முடிகளானவை திருவடிகளிலே தட்டும் ட விழுந்து எழுதிக்கொடுக்கும்படி யிருந்த. (நலிமயத்துள்) ரான ஹிமவானில். "பூமியில் கால்பாவோம்" என்றிருக்கக்கடவ ஜாதி, அம்மேன்மையை யுடையப்பொகட்டு பக்நாபிமாநமாய் து ஆச்ரயிக்கும்படி யிருக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில்.

(இறங்கி ஏனங்கள்) அங்குத்தை வராஹங்கள் நரஸிம்ஹத்தின் லியாயாய்த்துச் செருக்கியிருப்பது. மலைகுனிந்தாப்போலே தலை க்கை யரிதாம்படியாய்த்து வராஹங்களினுடைய இறுமாப்பு [ம ருப்பது; அப்படியிருக்கிறவிவை யிறங்கி, வளைந்த கொம்புகளாலே செருக்குக்குப் போக்குவீடாக மாணிக்கப்பாறைகளை யிடந்து ாகட்டு தான் போகாநிற்குமே; அவை யங்கே கிடந்து ஜ்வலியா குமாய்த்து. (பிறங்குமாமணி) அவைதான் ஒருபாறை மாத்ரமா க்கையன்றிக்கே, ஒருமலைபோலே யாய்த்துக் கிடப்பது. பெரு ச்லாக்யமாயிருந்துள்ள மாணிக்கங்களானவை. (அருவியித்யாதி) ங்கே வர்ஷித்து வெள்ளங் கோக்குமே, பின்னை அவ்வெள்ளந்தான் லகளைப்பேர்த்தாப்போலே அவற்றையு முருட்டிக்கொண்டுவந்து ியுமாய்த்து.

ஆக, இத்தால்-நரஸிம்ஹமானது ஹிரண்யனுடைய மார்வை [உம ளந்து குடல்மாலையை (க) ஒப்பித்தவநந்தரம் ருதிரவெள்ளமானது ழித்துக்கொடு புறப்பட்டாப்போலே யாய்த்து, நாநாவான துக்களை யுடைத்தான ஸ்தலங்களிலே வர்ஷித்த வர்ஷஜலமானது வவதாதுவிசேஷங்களாலேகலங்கிஒருவரால்சலிப்பிக்கப்போகாத நப்பாறைகளை யுருட்டிக்கொடுவந்திழிகிறபோ திருந்தபடி. (௪)

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—அவ்வவதாரங்களுக்கடியாகத்திருப்பாற் லிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

ணிமுடி" என்கையாலே பலிதம் (ஒருவரித்யாதி.) * நன்மையைஉபபாதிக்கிறார் பியிலித்யாதி.) நரஸிம்ஹம் தன்னுடைய மறத்தாலே பர்வதம்போன்ற ஹிரண்ய டைய மார்வையிடந்து ரக்தவெள்ளம் ப்ரவஹிக்கப் பண்ணுமாப்போலே, [கூம ஹங்கள் ரத்நபர்வதங்களைப் பிளந்து பொகட அத்தால் வந்த ரத்நங்கள் வியிலே கலக்கையாலே ரக்தவெள்ளம்போலே யாய்த்தென்று தாத்பர்யம் க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அங்குத்தை யித்யாதி.) "பிறங்கு" என்றதினர்த்தம் லியாநிற்குமென்றது.) "மா" என்றது - பெருமையாதல், ச்லாக்யதையாத று விவக்ஷித்து, ஏக ப்ரகாரேண வருளிச்செய்கிறார் (பெருத்தித்யாதி.) மணி றைஸ்தாநம் - (உ) மாம்ஸகண்டங்கள். ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கரைசெயித்யாதி.) கீழே - ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களை யநு த்து, இப்பாட்டில் - க்ஷீராப்தி சாயியை யநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச் கிறார் (அவ்வவதாரங்களுக்கித்யாதி.)

(க) ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல். (உ) மாம்ஸகண்டங்கள் - ஹிரண்யனுடைய ம்பில்சதைகள்.

மூ.—கரைசெய்மாக்கடல்கிடந்தவன் கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த,
அரைசெய்மேகலை யலர்மகளவளொடு மமர்ந்த நல்லிமயத்து ;
வரைசெய்மாக்களிறிளவெதிர்வளர்முளையளை மிகுதேன்தோய்த்துப
பிரசவாரிதன்னிளம்பிடிக்கருள்செயும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (௫)

ப - ரை.—கனை - ஆபரணங்கள்சப்திப்பாநின்றுள்ள, கழல் - திருவடிகளை, அமரர்கள் - ப்ரஹ்மாதிகள், தொழுது - ஸேவித்து, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஆச்ரயிக்கும்படியாக, கரைசெய்-தானே தனக்குக் கரைசெய்துகொண்டிருக்கிற, மா-பெரிய, கடல் - திருப்பாற்கடலிலே, கிடந்தவன்- ஆச்ரிதரைரக்ஷிக்கைக்காகச் சாய்ந்தருளின ஸர்வேச்வரன், அரை-திருவரையிலே, செய்-சாத்தப்பட்ட, [ம] மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடையவளாய், அலர்மகள்அவளொடும் - தாமரைப் பூவிற்பிறந்த பெரியபிராட்டியாரோடே, அமர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, நல்-விலக்ஷணமான, இமயத்து - ஹிமவானில்; வரைசெய் - மலைபோலேயிருக்கிற, மா-பெரியவடிவையுடைய, களிறு - யானைகளானவை, இளம்-இளையதான, வெதிர்-மூங்கிலின், வளர்-ஓங்கிவளராநின்றுள்ள, முளை - முளைகளைப்பிடுங்கி, அளை - முழுஞ்சுகளில், மிகு- நிறைந்திருக்கிற, தேன் - தேனிலே, தோய்த்து - தோயத்து, பிரசம் - தேன்கூண்டோடே, வாரி - தேனை, தன்இளம்பிடிக்கு- தன்னுடைய சிறு குட்டிகளுக்கு, அருள்செய்யும் - கொடுக்கிற, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று-போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய்என்று, க்ஷீராப்தியில்கண்வளர்ந்தருளினபடியை அநுஸந்திக்கிறார். ... ... [உம

வ்யா.—(கரைசெயித்யாதி) ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான திருவடிகளை, "இவ்வழகைக் காணவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டுப் பெறாதே யிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகள், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சென்று தங்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாமையாலே காணப்பெறார்களிறே ; அவர்கள் அவ்விழவுதீரக் கண்டநுபவிக்கும்படியாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தானாய்த்து. தானே தனக்குக் கரையைச்செய்துகொண்டிருக்கிற கடலென்னுதல் ; அதாகிறது-கரையை அதிக்ரமிக்கமாட்டாதிறே ஈச்வராஜ்ஞையாலே : அன்றிக்கே, ஒருகாலத்திலே (க) கரைகட்டப் பட்ட கடலென்னுதல்; ஸாம்யத்தைப்பற்றச் சொல்லலாமிறே. கரை செய்கைக்காக - கரையேற்றுகைக்காக, மாக்கடல் கிடந்தவன்- [கூடி பெரிய கடலிலே கிடந்தவன். (கனைகழல்) ஆபரணத்வநியை யுடைத்தான வென்னுதல் ; செறியப்பட்டவென்றுதல்.

"கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த - கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன்" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபரணங்களாலே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ஒருகாலத்திலே - ராமாவதாரத்திலே. க்ஷீராப்தியிலே ஸேதுபந்தநம் செய்ததில்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்யாதி.) இவ்விரண்டுயோஜநையிலும் - தனக்கு விதேயமான கடலென்று பலிதார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரஹ்மாதிகளை ஸம்ஸாரத்தில் கரையேற்றுகைக்காக வென்று மூன்றாம்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரைசெய்கை யித்யாதி.) செறியப்பட்ட வென்றது - ஆபரணங்களாலே நெருக்கப்பட்ட [சமி வென்றபடி.

(க) கரைகட்டுகை - திருவணைசெய்கை.

(அரைசெயித்யாதி) ஓரிடத்திலே படுக்கையாயிருக்க வேறே க்ஷத்தை போகத்துக்கு ஏகாந்தஸ்தலமாகக் கொண்டு விரும்பியிருப்பாரைப்போலே, திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் இங்கு வந்திருந்தானாய்த்து. மாதாபிதாக்கள் கூடவிருந்து ப்ரஜையினுடைய ஹிதசிந்தை பண்ணுமாப்போலே, பிராட்டியுந்தானுமாய்வந்திருந்தானாய்த்து. திருவரையிலே செய்யப்பட்ட மேகலை யுண்டு-திருப்பரியட்டம், அத்தை யுடையளாய் போக்யதைகவேஷையான பெரிய பிராட்டியாரோடே பொருந்திவர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில். பரியட்டவாய்ப்பையநுபவிக்குமிதுக்குமேற்பட மற்றொன் [ம்ம்] ஆகில் போகவொட்டாதாய்த்து இதிலழகு. கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த-கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன் - அரைசெய் மேகலை யலர்மகளவளொடுமமர்ந்த நலிமயத்து.

(வரைசெய்மாக்களிறு) மலையை வகுத்தாப்போலே யிருக்கிற பெரியவடிவையுடைய ஆனைகளானவை; இளவெதிருண்டு-இளைதான மூங்கில்; அது, தன்னுடைய பருவத்தி னளவன்றிக்கே முளைத்தபோதே அண்டபித்தியிலேசென்று தட்டும்படி வளர்ந்திருக்குமாய்த்து; அத்தை தன் செருக்காலே அநாயாஸேந வாங்கி. (அளைமிகு தேன்தோய்த்து)வங்குகளிலேநிறைந்திருந்துள்ள தேனிலேதோய்த்து. ராஜாக்களுக்குபோகயத்ரவ்யங்கள்குறைவற்றிருக்குமாப்போலே, [உம் தேன் குறைவற்றிருக்குமாய்த்து. பிரசமென்று - தேன்கூட்டுக்கும், மதுகரங்களுக்கும் பேர் ; வாரியென்று - அவற்றினுடைய தேன் ; அதிலே, வளர்ந்த மூங்கில்முளைகளைக் கொடுபுக்குத் தோய்த்து, அதில் பருக்கைதட்டாதபடிஅதின்வாயிலேபிழியுமாய்த்து.பருக்கைதட்டுமாகில் பேற்றுக்குக் கிழிழிச்சமாட்டாதாய்த்து; அதுக்கடி-இளம்பிடியாகை.

இமயத்தில் வருகைக்கு ஹேத்வந்தரமருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்யாதி.) திருப்பரியட்டத்தை வர்ணிப்பானென்னென்ன (பரியட்டேத்யாதி.)
வகுத்தாப்போலே - ஆனையாகப் பண்ணினாப்போலே. "இளைதானமூங்கில்" ...றபோதே - வளர்முளையாகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார்(அதித்யாதி.)அண்டபித்தியிலே தட்டும்படியானத்தைப் [கூம் ...ங்கி தேனிலேதோய்க்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன ; "வரைசெய் மா" என்கிற ...கனை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி.) அளை - முழஞ்சுகளி... மிகுத்த தேனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வங்கித்யாதி.) வங்கு - ...ஞ்சு. பிரசங்களினுடைய - வண்டுகளினுடைய, வாரி - உண்ணத்தக்க தேனை, ...செய்யுமென்றுதல் ; பிரசத்தோடே - தேன்கூண்டோடே, வாரியை யருள் ...வானைப்போலே அருள் செய்யுமென்றுதல் தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து, சப்த ...ஹம் காட்டுகிறார் (பிரசமித்யாதி.) த்ர்ஷ்டாந்தமாகச் சொன்ன பக்ஷத் ..., (அதின்வாயிலே) என்றவநந்தரம், பிரசத்தோடே பிழியுமாப்போலே ...று கூட்டுவது. தேனோடே இளமுளையைக் கொடுத்தால் அதில்பருக்கையா... அதிஸுகுமாரமான பிடி யென்று கருத்து. [சம்

மூ.—பணங்களாயிரமுடையநல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா! என்று—
இணங்கிவானவர் மணிமுடிபணிதர இருந்த நலிமயத்து ;
மணங்கொள்மாதவிநெடுங்கொடி விசும்புறநிமிர்ந் தவைமுகில்பற்றிப்-
பிணங்குபூம்பொழில்நுழைந்துவண்டிசைசொலும் பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே!. ௬.

ப - ரை.—வானவர் - நித்யஸூரிகள், இணங்கி - திரளவிருந்து, "ஆயிரம் பணங்கள்உடைய - ஆயிரம்படங்களை யுடையனாய், நல்- சேஷிக்குசேஷித்தாயிருக்கையாகிறநன்மையையுடைய, அரவு - திருவநந்தாழ்வானாகிற, அணை - திருப்பள்ளியிலே, பள்ளிகொள் - கண்வளர்ந்தருளுகிற, பரமா! - ஸர்வாதிகனே!", என்று - என்றுஸ்தோத்ரம்பண்ணி, மணி - நவரத்நங்களழுத்தினகிரீடம்தரித்த, [மு] முடி - தங்கள்தலைகளாலே, பணிதர - ஸேவிக்கும்படியாக, இருந்த - எழுந்தருளியிருக்கிற, நல் - நன்றான, இமயத்து - ஹிமவானிலே ; மணம்கொள் - பரிமளத்தை யுடைத்தான, மாதவி - குருக்கத்தியினுடைய, நெடு - நீண்ட, கொடிஅவை - கொடிகளானவை, விசும்புஉற - அகாசத்தைஅளாவும்படி, நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, முகில் - மேகங்களை, பற்றி - கொள்கொம்பாகப்பற்றி, பிணங்கு - சுற்றிவலிக்கையினாலே, பூ - பூக்கள்அலராநின்றுள்ள, பொழில் - சோலைகளிலே, வண்டு - வண்டுகளானவை, நுழைந்து - ப்ரவேசித்து, இசைசொலும் - ஆலாபித்துப்பாடாநின்றுள்ள, பிரிதி - திருப்பிரிதியில், சென்று-போய், நெஞ்சே!—, அடை-கிட்டப்பாராய்என்று, திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுமவன் இங்கேவந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிறபடியை அநுபவிக்கிறார். (௬)

தேனில் ரஸம் பெறுகைக்காக அதிலேதோய்த்து, பின்னை அதில் கந்தலுண்டு-கோது, அறுதட்டாதபடி பிழியும்; அதிலுண்டான பருக்கையுங்கூடப் பொருதபடி யாய்த்து இதினுடைய ப்ரகிருதி மார்த்தவமிருக்கும்படி. திர்யக்குக்களுக்கும் தன்னுடைய ரக்ஷ்யத்திலுடைய ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்குமாய்த்து. ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகத்திருப்பாற்கடலிலேசாய்ந்துஅவர்களை ரக்ஷிக்குமாப்போலேயாய்த்து, திர்யக்குக்களுக்கும் ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடையரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கும்படி ; பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்குமவன், அந்தஸம்ச்லேஷாநந்தரமாக, மதுபாநகோஷ்டியாய்ச்செல்லாநிற்குமிறே; அதுக்குஉபலக்ஷணம். ௫.

அ.—ஆறும்பாட்டு.—அப்படி திருப்பாற்கடலிலேசாய்ந்தருளினவன் இங்கேவந்தெழுந்தருளி யிருக்கிறபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஆனால் வெறுமனே தேனைக்கொடுப்பித்தா லாகாதோ, முளையைத்தோய்ப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தேனிலித்யாதி.) இப்படி வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்குமித்யாதி.) பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்து பாவ மிரண்டு விதமாக வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுடையவித்யாதி.) இதில், முந்தினபாவத்துக்கு * கரைசெய்மாக்கடல் முதலடியிலே நோக்கு ; இரண்டாவதுக்கு, "அரைசெய் மேகலை" இத்யாதி யிரண்டாமடியிலே நோக்கு. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(பணங்களித்யாதி.) இமயத்திலிருக்கிறவனை ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்தசாயித்வேந ஸ்துதித்தத்தாலே பலித்தவர்த்தத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அப்படி யித்யாதி.)

ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையா யிருக்க அங்குநின்றும் எங்க ளுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே கண் வளர்ந்தருளின தேவர் எல்லார்க்கு மொக்க அநுபவிக்கலாம்படி யிங் ஙனே யெழுந்தருளி யிருப்பதே ! என்பர்களாய்த்து.

வ்யா.—(பணங்களாயிரமுடைய நல்லரவணைப் பள்ளிகொள் பரமாவென்று) ஆறுகள் குளங்கள் நிரம்பினால் அதிகஜலத்துக்குப் போக்குவிடுகைக்குப் பல வாய்த்தலைக ளுண்டாமாப் போலே, பகவ தநுபவஜநித ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடுகைக்குப் பல தலைகளையு முடையனாயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வானோட்டை ஸ்பர்சத்தா [டு லே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனே ! என்பர்களாய்த்து. பிரா ட்டியை எனக்கென்னுதல், திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகப் பெறுதல் செய்யும் தத்த்வமாய்த்து - ஸர்வாதிகத்வமாவது. உச் வாஸநிச்வாஸங்களாலே ஸர்வேச்வரனுக்குத் தூங்குமெத்தைபோ லேஅசைந்து வாராநிற்குமாய்த்து. யசோதைப்பிராட்டி க்ர்ஷ்ணனைத் தன் மடியிலே கொண்டிருந்து தாலாட்டுமாப்போலே, ஸர்வேச் வரனைத் தன் மடியிலே சாயவிட்டுக் கொண்டிருந்து ஏத்தாநிற்கு மாய்த்து !. "திரு வனந்தாழ்வான் மடியிலும், திருவடிசிறகின் கீழும், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான்பிரம்பினுள்ளுங்காண் இத்தத்த்வம் வள ருவது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும் வார்த்தை. வ்ர்த்த [உ௰ மந்த்ரிகள் ராஜபுத்ரர்களை வைத்து நடத்துமாப்போலே யாய்த்து அவர்கள் நடத்தும்படி. அவர்களாலே நியாம்யனா யாய்த்திருப்பது; * வானிளவரசிறே.

இமயத்திலிருக்கு மர்ச்சாவதாரத்தை க்ஷீராப்தி சாயித்வேந அநுஸந்தித்தால் ஏற்றம் சொல்லிற்றாய்த்தோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி.) இத்தால்- தேவ திர்யங்மநுஷ்யர்களெல்லார்க்கும் முகங் கொடுக்கையாலே ஸௌ லப்யாதிசயம் சொல்லிற்றென்றபடி.

"நல்லரவணை" இத்யாதியைச்சொல்லவே, அநந்தசாயித்வத்தால்வந்த ஏற்றம் தோற்றுமே, "பணங்களாயிரமுடைய"என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் [௩௰ (ஆறுகளித்யாதி) தாங்கள் ஸ்துதிக்க விழிந்தவர்களாகையாலே தங்களைப்போலே சதுர்முக பஞ்சமுகராகையன்றிக்கே, ஸஹஸ்ரமுகனைப் பெற்றதே ! என்றீடுபடு கிறார்களென்று கருத்து. நல்லதான அரவணை யென்று விவக்ஷித்து, * நன்மை யையருளிச்செய்கிறார் (உச்வாஸேத்யாதி.) எம்பெருமானை யேத்துகைக்கு ஸஹ ஸ்ரமுக முண்டாகப்பெற்றானென் றீடுபட்டத்தை ஸநிதர்சநமாக வுபபாதிக்கி றார் (யசோதையித்யாதி;) ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையாலும் ஸ்பர்சமுகத்தாலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு யசோதைப்பிராட்டியோடு ஸம்பந்தம் கண்டுகொள்வது. சேஷசாயித்வம் பரத்வஸூசகமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (திரு வனந்தாழ்வானித்யாதி.) சிறகின் கீழுமென்றது - "யஸ்தேவிதாநம் வ்யஜநம்த்ரயீ மய:" "யஸ்தேவிதாநம் வ்யஜநம்த்ரயீமய:" என்றத்தைப்பற்ற. பிரம்பின் [௩௰ கீழே வர்த்தித்தால் நியந்த்ர்த்வம்போகாதோவென்ன (வ்ர்த்தமந்த்ரிகளித்யாதி.)

[प्रकृष्टविज्ञानबलैकधामनि - ப்ரக்ர்ஷ்ட விஜ்ஞாந பலைகதாமநி] ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டியுமாய்ச் சாய்ந்தால் அவர்கள் நினைவுக்குப் பாங்காகக் குழைந்து கொடுக்கைக் கிடான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையும், இருவருமாய்த் துகையாநின்றால் "ஒருசேதநன்" என்று கூசாதே படுக்கையென்று துகைக்கலாம்படியான தாரண ஸாமர்த்யத்தையு முடையனு யிருக்கை. சேஷியானவன் ஸர்வாதிகனு யிருக்கச்செய்தே தன்னை ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரனுக்கி வைக்குமாப்போலே, சேஷபூதனும் தன்னுடைய ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் சேஷிக்கு உறுப்பாக்கி வைக்கக்கடவனிறே இளையபெருமாளைப்போலே. [௰

(நல்லரவணை) அத்தலைக்கே உறுப்பாயிருக்கை. சேஷபூதனுக்கு நன்மையாவது - எனக்கென்னுமதன்றிக்கே சேஷிக்கேயுறுப்பாயிருக்கையிறே.

"भावज्ञेन कृतज्ञेन धर्मज्ञेन च लक्ष्मण । त्वया पुत्रेण धर्मात्मा न संवृत्तः पिता मम" "பாவஜ்ஞேந க்ர்தஜ்ஞேந தர்மஜ்ஞேநசலக்ஷ்மண । த்வயாபுத்ரேணதர்மாத்மாநஸம்வ்ர்த்த:பிதாமம" ([भावज्ञेन-பாவஜ்ஞேந] "क्रियताम्" "க்ரியதாம்")¶ என்று சொல்லுகிறவரிறே இளையபெருமாள். இப்படிசெய்யவல்ல நீர் நம்மைக் கேட்டதென்னென்கிருர். பர்ணசாலையைச்சமைத்த வ்ருத்தாந்தம் சொல்லுகிறவார்த்தையிறே [भावज्ञेन-பாவஜ்ஞேந] அல்லாதவை சொன்னாலும், தா [௨௰ மும் பிராட்டியுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்குமிடங்கள் சமைக்கும்படி இளையபெருமாளுக்கு பெருமாளருளிச்செய்யாரிறே; நெஞ்சாலே நினைக்குமித்தனையிறே; இந்நினைவறிந்து செய்தார். [कृतज्ञेन - க்ர்தஜ்ஞேந] அதுவேயன்றிக்கே, செய்துபோரும்படி யறிந்து செய்தார். அறுபதினுயிர மாண்டு ஜீவித்த சக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலடுநின்று பிள்ளைபெற்றவனுகையாலே"இவர் என்னினைந்திருக்கிருரோ"

இவன் படுக்கையாயிருக்கைக்கு அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறுகைக் கிடான ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ப்ரக்ர்ஷ்டேத்யாதி.) ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டாயிருக்க, அசேதநமான படுக்கையாகக் கூடுமோவென்ன (சேஷியானவனித்யாதி.) [௩௰

நன்ருன அரவு என்றர்த்தாந்தரம் (அத்தலைக்கே யித்யாதி.)

இளையபெருமாள்தான் சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருந்தாரோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (பாவஜ்ஞேநேத்யாதி.) சொல்லுகிறவரிறே யென்றது - சொல்லப்படுகிறவரிறே யென்றபடி. இப்படி பாவஜ்ஞரென்று கொண்டாடினது எந்த கார்யத்தைக்கொண்டென்ன வருளிச்செய்கிருர் (பர்ணசாலையையித்யாதி.) ஆனால் "க்ரியதாம்" என்றநிடமிக்கவன்ரு செய்தார். "பாவஜ்ஞேந" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதவை யித்யாதி.) க்ரதம் - க்ர்தியை, ஜ்ஞாநத்தி - ஸாங்கமாக அறிவனென்று .சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அதுவேயித்யாதி.) த்ர்ஷ்டாந்த பூர்வகம் விவரிக்கிருர் (அறுபதினுயிர மித்யாதி.) [௪௰

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

என்று நினைவை ஆராய்ந்தும், "இவர்க்கு எத்தாலே யென்ன குறை வருகிறதோ" என்று பொருந்து மிடங்கள் பார்த்தும் அவன் செய்து போருமடைவு அறிவராய்த்து. [धर्मज्ञ – தர்மஜ்ஞேந] நினைவறிந்தாலும், செய்து போருமடைவு அறிந்தாலும், தானும் ராஜபுத்ர னானபின்பு "எனக்கும் ஓரிருப்பிடம் வேண்டாவோ" என்றிருக்குமவனுக்கு இதுசெய்யவொண்ணாதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, "அத்தலையில் தாதர்த்யமே நமக்கு ஸ்வரூபமான பின்பு பின்னை அத்தலைக்குறுப்பாகச் செய்துபோருமதே நமக்கு வருத்தது" என்று, அத்தலைக்காகச் செய்யுமத்தையே தமக்கு [ம] கர்த்தவ்யமென்றிருப்பர். [त्वयैतद्-த்வயேத்யாதி] தாமுள்ளவன்று தாமுளராய், தாம் போனவன்றைக்கும் உம்மைவைத்துப்போனாரே யென்கிறார். [पुत्रेण - புத்ரேண] புத்தென்று - ஒருநரகவிசேஷமாய், அதில் புகாதபடி நோக்கும் என்றுய்த்து புத்ரனென்று போராகிறது ; (க) ஐயர்க்கு, நம்முடைய அபிமதஸித்தி யின்றிக்கே யொழிகைதனக்கு மேற்பட நிரயமில்லையிறே ; அவர்க்கு அது வாராதபடி நோக்குகிறீர் நீரிறே. [धर्मात्मा – தர்மாத்மா] சக்ரவர்த்தி ப்ரஸ்துதனானவாறே, "நம்மையரை யொப்பாருண்டோ, அவருமொருவரே, தாமிருந்தநாள் தாம் வேண்டுவன எனக்குச் செய்து தாம்போனவன்று நமக்கு வேண்டுவன செய்கைக்கு உம்மைப்பெ [உம]ற்றுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துப்போவதே!." [मम-மம] இருவர்க்கும்பிதாவானமை ஒத்திருக்கச்செய்தே, "மம" என்கிறாராய்த்து. அவர்நமக்குச்செய்யுமவைநீரிருந்துசெய்கையாலே நாமவரையிழந்திலோம், நீரிழந்தீராகிலித்தனையிறே. "अहं सर्वं करिष्यामि" "அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்றவிடத்திலே, சேஷியுடைய வ்யாபாரமும் புகாதாகில் "सर्वं" "ஸர்வம்" என்னவொண்ணாதிறே.

(அரவணை) நாற்றம் குளிர்த்திதுடக்கமானவை ஜாதிப்ரயுக்தமாகவே யுண்டாயிருக்குமிறே. (பரமா) இப்படிக்கையிலே சாய்ந்தவனாய்த்து தனக்கு அவ்வருகொருவரையுடையனல்லாதவனாகிறான். (இணங்கி) க்ராமணிகளைப்போலே யாய்த்து தேவர்களும். ப்ரஹ்மஹத்யை [கூம] சொல்லிப் பழியிடுவாரும், தலையை யறுப்பாரும், தலையறுப்புண்பாருமாயிறே யிருப்பது ; இப்படியிருக்கிறவர்கள், (உ) கிணகத்திலிழிவாரைப்போலே ஒருமிடறாய் யாச்ரயிப்பர்க ளாய்த்து. தேவர்களடங்கலும் திரண்டு இறுமாப்பாலே "வணங்கோம்" என்றிருக்குமது தவிர்ந்து பக்நாபிமாநராய்த் திருவடிகளிலே தலைகள் படவணங்கும்படியாய்த்து அங்கெழுந்தருளி யிருக்கிறது.

சேஷியான பிதா செய்யுமத்தை சேஷபூதர் செய்யக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அஹம்ஸர்வமித்யாதி.)

வ்ர்த்ராஸுரனை இந்த்ரன் கொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மஹத்யை பண்ணினானென்று சொல்லுவரென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஹத்யையித்யாதி.) கீழ்[சும] வாக்ய விவரணம் (தேவர்களித்யாதி.)

(க) ஐயர் - தசரதசக்ரவர்த்தி. (உ) கிணகம் - ப்ரவாஹம்.

பரத்வத்தில்வணங்காதாரு மெல்லாம் சீலம்கண்டு வணங்கும்படியாக விருக்கிற தேசமாய்த்து.

(மணங்கொளித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமாய் அதுக்கோராச்ரயம் வேணுமென்று கல்பிக்க வேண்டும்படியாய்த்துத்தானிருப்பது. மணத்தை யுடைத்தான, மாதவியுண்டு – குருக்கத்தி, அதினுடைய, நெடுங்கொடியானது – ச்ரத்தையாலே வளர்ந்தகொடியானது; (விசும்புறநிமிர்ந்து) ஆகாசாவகாசத்தை வெளியடைத்துக் கொண்டு மேகபதத்தளவும் சென்று அத்தைமூடப்படருமாய்த்து. (அவையித்யாதி) ஆகாசத்திலேமுகடுருவவளர்ந்தால் ஒரு கொள் கொம்பு அபேக்ஷிதமா யிருக்குமே, அப்போதாகக் கொள்கொம்பு கொடுப்பாரில்லையே, அவ்வளவிலே மேகங்கள் வந்துகிட்டுமே, அவற்றைச் சென்று பற்றும், அவை வாயுப்ரேரிதமாய்ப் போகத்துடங்கும், கொடியானது இங்கே யிசிக்கும், இவ்வாயாஸத்தால்வந்த அலசுதலிலே பூக்களலராநிற்கும், அப்பூவிலே மதுபாநம் பண்ணநினைத்த வண்டுகளானவை அம்மேகத்துக்கும் கொடிக்கும் நடுவே நுழைந்துபுக்கு மதுபாநத்தைப்பண்ணிக்களித்து அச்செருக்குக்குப் போக்குவிட்டு ஆளத்திவைத்து இசை சொல்லாநிற்கும்; அச்சோலையடைய மதுபாநம்பண்ணிக்களித்துப்பாடுகிற வண்டுகளினுடைய இசைஆரவாரமாயிருக்கும். பெரியபிராட்டியாரா கிறகொடி "ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று இசிக்க, "செய்கிறேமிறே" என்றுஅவனிசிக்க, உள்ளடைய தேவர்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற ஆரவாரமாயிருக்கும். ... ... ௬.

௮.—ஏழாம்பாட்டு.—புஷ்பாஞ்ஜலிபண்ணி தேவர்கள் தொழாநிற்பர்களாய்த்து.

"நல்லிமயத்து" என்ற * நன்மைக்குத்தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி.)

மணந்தானே மாதவியை வ்யாபித்துக்கொண்டதென்று ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, மணத்தைக்கொண்டிருக்கிற என்றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (மணத்தையித்யாதி.) முகடுருவ - ஸாந்த்ரமாகவென்றபடி. * பிணங்குதலுக்கு - அங்கேயிசிக்க இங்கேயிசிக்க என்றுபொருளாய், அலர்மகளைக்கொடியாகவும் எம்பெருமானை முகிலாகவும் புஷ்பங்கள் ப்ரஸாத விசேஷங்களாகவும் வண்டுகள் தேவகணங்களாகவும்ஒருரூபகம் திருவுள்ளம்பற்றி,இப்படிவர்ணித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதி.) ௬

ஏழாம்பாட்டு.— (கார்கொளித்யாதி.) கீழ்நாலாம்பாட்டிலே - தேவர்கள் விபவத்திலே பணிந்தார்களென்றும், அஞ்சாம்பாட்டிலே - அவதாரகந்தமான க்ஷீராப்திநாதனைஸ்துதித்தார்களென்றும்,ஆரும்பாட்டிலே- அந்தக்ஷீராப்திநாதனே ஹிமவானிலே அர்ச்சாவதாரமாகஇருக்கிறனென்று அங்கேப்ரணாமம்பண்ணினார்களென்றும் அருளிச்செய்தாராய், இப்பாட்டிலே - அர்ச்யனுகையாலே அர்ச்சநம் பண்ணுகிறார்களென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு, "இனமலரெட்டுமிட்டு" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(புஷ்பாஞ்ஜலியித்யாதி.) (ஆய்த்து) என்றவநந்தரம், அத்தையருளிச்செய்கிறார் என்றுசேஷம்.

மூ.—கார்கொள்வேங்கைகள்கனவரைதழுவியகறிவளர்கொடிதுன்னி
போர்கொள்வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய பூம்பொழிலிமயத்துள்;
ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம் படிந் தினமலரெட்டுமிட் டிமையோர்கள்,
பேர்களாயிரம்பரவிநின்றடிதொழும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. எ.

ப-ரை.—கார்கொள்-மேகபதத்தளவும்செல்லவளர்ந்த, வேங்கைகள்-வேங்கை மரங்களிலே,தழுவிய - தழுவியிருப்பதாய், கனம் - சுற்றுடைத்தான, வரை-தாழ்வரைகளிலேயுண்டான, கறி - மிளகினுடைய, வளர் - வளர்ந்த, கொடி - கொடிகளானவை, துன்னி - நெருங்கப்படர்ந்துகிடப்பதுமாய், புனம்-கொல்லை நிலங்களிலுள்ள, வரை - சிறியமலைகளிலே, தழுவிய-வர்த்திப்பதாய், போர் [௰ கொள் - யுத்தோந்முகமான,வேங்கைகள் - வேங்கைப்புலிகளையுடைத்தாய், பூ-எப்போதும் அலராநின்றுள்ள, பொழில் - சோலையையுடைய, இமயத்துள்-இமயமலையிலே; இமையோர்கள் - ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள்,ஏர்கொள் - அழகை யுடைத்தாய், பூ - பூத்திருந்துள்ள, சுனை - தடாகங்களின், தடம் - துறை களிலே, படிந்து -தீர்த்தமாடி, இனம் - ஓரினமான, மலரெட்டும் - செங்கழு நீர்முதலியஎட்டுமலர்களையும், இட்டு - திருவடிகளிலேபணிமாறி, பேர்களாயிரம்-அவனுடைய ஆயிரம்திருநாமங்களையும், பரவிநின்று - வாயில் வந்தபடி சொல்லி, அடிதொழும் - ஸேவியாநின்றுள்ள, பிரிதி - திருப்பிரிதியில், சென்றுஅடை நெஞ்சே! - சென்றுகிட்டப்பாராய் நெஞ்சே! என்கிறார். ... ... (எ)

வ்யா.—(கார்கொள்வேங்கைகள்)காரென்று-மேகமாய், கார் [௨௰ கொள் வேங்கைகளென்று - மேகபதத்தளவும் செல்ல வளர்ந்த வேங்கைகளென்னுதல் ; அன்றிக்கே, நாநாவர்ணமாய்த்து வேங்கைகள்தானிருப்பது, அத்தாலே நீலவேங்கை யென்னுதல். (கனவரை தழுவிய) சுற்றிலுண்டான தாழ்வரைகளிலே யுண்டான, கறியினுடைய வளர்ந்த கொடியானது - மிளகினுடைய வளர்ந்தகொடியானது, நெருங்கப்படர்ந்து கிடக்குமாய்த்து.

(போரித்யாதி) வெளிநிலங்களில் சிறுமலைகளடைய, பெரிய சீற்றத்தையுடைய யுத்தோந்முகமான வேங்கைப்புலிகள்நெருங்கிக் கிடக்குமாய்த்து. (பூம்பொழிலிமயத்துள்) இதுவாய்த்துச்சோலையிருக்கும்படி. [௩௰

(ஏரித்யாதி) தர்சநீயமாம்படி பூத்திருந்துள்ள தடாகங்களின் கரைகளிலே படிந்து.

காரை- மேகத்தைக் கொள்ளாநின்றுள்ள வேங்கைகளை யுடைத்தான கன வரையைத்தழுவின, கறியுண்டு - மிளகு, அதினுடைய வளர் கொடியாலே துன்னியிருக்கிறதாயென்றும் ; கார் - கருமையுடைத்தான, வேங்கைகளென்று மருளிச்செய்கிறார் (காரென்றித்யாதி.)

புனமென்று - கொல்லையாய், அவ்விடத்திய வரைகளைத் தழுவின வேங்கைப் புலிகளை யுடைத்தான இமயமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வெளிநிலங்களிலித்யாதி.) இதுவாய்த்து - நித்யவஸந்தமாய் பூத்தேயிருக்கும்படி யாய்த்தென்றபடி. [௪௰

ஏர் - அழகை, கொள்ளாநிற்கிற, பூஞ்சுனை என்றருளிச்செய்கிறார் (தர்சநீயேத்யாதி.)

(இனமலரெட்டுமிட்டு) (* அஹிம்ஸாதிகளான புஷ்பங்கள் எட்டுமிட்டு.)¶ செங்கழுநீர், செண்பகம், இருவாட்சி, பாதிரி, புன்னை, குருக்கத்தி, கருமுகை, தாமரை என்றுப்போலே ப்ராதாநமாயிருப்பன எட்டுமொதல்; அஷ்டாங்கப்ரணுமத்தைச் சொல்லிற்றுதல். அத்தை மலரென்னும்படியென்னென்னில்; பூவோபாதி அவனுக்கு ஸ்பர்ஹாவிஷயமாயிருக்குமாகிலாமிறே, "சொன்மாலை" என்னுமாப்போலே; அன்றிக்கே, கீழ்த்திருமொழியிலே திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலேதிருவஷ்டாக்ஷரத்தைச் சொல்லிற்றுதல்.(இமையோர்களித்யாதி)ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் திருநாமங்களை அடைவு [ய கெடச்சொல்லி ஆச்ரயியாநின்றுள்ள பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. கீழ்திருமந்த்ரமானபோது,(பெயர்களாயிரம்)என்னும்படியெங்ஙனேயென்னில்; "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்" என்று, "நாராயணன்" என்றதிறே. இத்தாலே நிரூபிதவஸ்துவுக்கு விசேஷணங்களாயிறே அல்லாதவை யிருப்பது. தர்மிக்கு நிரூபகமிதிறே. மலைத்தாழ்வரைகளடங்க மிளகுகொடிகளாலே நெருங்கிக்கிடக்கும்; வெளிநிலத்தில் சிறுமலைகளடங்கலும் பாதகவர்க்கங்கள் நெருங்கிக்கிடக்கும்; உள்ளெல்லாம்நாட்டுக்கு ஆச்ரயணீயராயிருக்கிறவவர்களுடைய ஸ்தோத்ர கோஷத்தாலே நெருங்கிக்கிடக்கும். ... எ.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(இரவித்யாதி)சோலைச்செறிவாலே[உய பகற்போது காணவொண்ணாமையாலே ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கும். பகல் விரவாத ராத்ரியாயிருக்கும். ஹேதுமாறாமையாலே கார்யமும் மாறாதிறே.

இனமலர்போலே போக்யமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும் கொண்டென்றுமூன்றும்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அன்றிக்கேயித்யாதி.)திருமந்த்ரம்நிரூபகமாயிருக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தர்மிக்கித்யாதி.) ஸாஷ்டாங்கப்ரணமமாகவும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகவும் சொன்ன விரண்டுயோஜனைகளிலும் - கீழ்ப்பாட்டிலே தாளிதர்சநம்போலே ப்ராதமிகப்ரணமமாய், இப்பாட்டிலே ஸமந்த்ரகமாகவும் ஸப்ரகாரமாகவு மாச்ரயித்தார்களென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இப்பாட்டிலிப்படிவர்ணித்தவர்க்குத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார்(மலையி [கூய த்யாதி.)இத்தால் - பாரதந்த்ர்யத்தாலே ஸ்த்ரீப்ராயரானப்ரபந்நஜநங்களெங்கும் வ்யாபித்தார்களென்றும் விரோதிஜநங்களடங்கநின்றார்களென்றும், தார்மிகர்கள் வந்துஆச்ரயிப்பார்களென்றும் கருத்தநுஸந்தித்ததாய்த்து. ... எ

எட்டாம்பாட்டு.—(இரவித்யாதி.)கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே- "வானவர்" என்றும் "அமரர்கள்" என்றும் "இமையோர்கள்" என்றும் ஸாமாந்யேநவருளிச்செய்தத்தை, இப்பாட்டிலே "பிரமனோடு" என்று விசேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுட்கொண்டு வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோலையித்யாதி.) ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கையை உபபாதிக்கிறார் (பகலித்யாதி.) விரவாத - கூடாத, ஹேதுவென்றது-சோலைச்செறிவென்கை.

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

மூ.—இரவு கூர்ந் திருள் பெருகிய வரைமுழை யிரும்பசியதுகூர,
அரவ மாவிக்கு மகன்பொழில் தழுவிய வருவரை யிமயத்து ;
பரம னாதியெம்பனிமுகில்வண்ணனென்றெண்ணிநின்றிமையோர்கள்,
பிரமனோடுசென்றடிதொழும்பெருந்தகைப்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ப-ரை.—சோலைச்செறிவாலே பகல்போது காணபபெருமையாலே, இரவு - ராத்ரியே, கூர்ந்து - விஞ்சியிருப்பதாய், இருள்பெருகிய - இருளேயாயிருக்கிற, வரைமுழை - மலைமுழஞ்சுகளிலே, இரும் பசியது - பெரியபசியானது, கூர - மிக, அரவம் - மலைப்பாம்புகளானவை, ஆவிக்கும் - இரைபெருமையாலே கொட்டாவிவிடாநின்றுள்ள, அகம்பொழில்தழுவிய - உட்சோலையோடுகூடியதாய், அரு - தாவியேறவரிதான, வரை - தாழ்வரையையுடைய, இமயத்து - ஹிமவானிலே; பரமன்! - ஸர்வாதிகனே!, ஆதி! - ஜகத்காரணபூதனே!, எம் - ஆச்ரிதரான வெங்கள்தாபம் திரும்படி, பனி - குளிர்ந்திருந்துள்ள, முகில்-மேகம் போன்ற, வண்ணன்! என்று - வடிவையுடையவனே! என்று, எண்ணிநின்று - இப்படிசொல்லாநின்றுகொண்டு, இமையோர்கள்-தேவர்களானவர்கள், பிரமனோடு - ப்ரஹ்மாவோடே, சென்று - போய், அடிதொழும் - ஆச்ரயிக்கத்தக்க, பெரும்தகை - மிகுந்தபெருமையையுடைய, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று - போய, நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய் எனகிறார். ... ... (அ)

ஆதித்யகிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது பகலாயே யிருக்கிறவதுவும். (இருள் பெருகிய வரைமுழை) இருளேயா யிருக்கிற மலைமுழஞ்சுகளிலே. வயிரம் பற்றின விருளேயா யிருக்கை. நெடுநாள் ராஜ்யம் பண்ணினாரைப்போலே அடிப்பட்டிருக்கு மாய்த்து இருளும். ஆக, ராத்ரியாய் அத்தாலே இருள் மிக்கிருந்துள்ள மலைமுழஞ்சுகளிலே. (இரும் பசியதுகூர) வெளிகண்டு புறப்பட்டு வ்யாபரிக்கப்பெருமையாலேபெரியபசியானதுமிக.நித்யஸூரிகள்அந்நபானாதிகளொழிய தரிக்குமதுவு முத்தேச்யமாய் அவர்கள்தாங்களு முத்தேச்யராயிருக்குமாப்போலே, அந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய பசியும் திர்யக் ஜாதிக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்கள்தானு முத்தேச்யமாயிருக்கிறதாய்த்து இவர்க்கு. ஏதேனுமாக அந்நிலத்திலுள்ளதாமித்தனையே வேண்டுவது இவர்க்கு ஆதரிக்க.

(அரவமாவிக்கும்) ஆவிக்கையாவது - பசியாலே கொட்டாவி கொள்ளுகையாகவுமாம். அன்றிக்கே,ப்ராணிக்கையாய்—மூச்சுவிடுகையாய், அதாவது - சோலையின் பரிமளத்தோடே கூடின காற்றை ஆச்வஸித்து தரியாநிற்கும். வாயுவையிறே அவை பக்ஷிப்பது..

ஆனால்,பகல்தானில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆதித்யேத்யாதி.) (பகலாயேயிருக்கிற வதிலேயும் - ஆதித்யகிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது) என்று அந்வயிப்பது. அதுவுமென்றது - அத்தையுமென்றபடி. "பெருகிய" என்ற பதவாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறார் (வயிரமித்யாதி.) இத்தை த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (நெடுநாளித்யாதி.) அடிப்பட்டிருக்கை - வேர்பரயந்திருக்கை, ஊர்ஜிதமாயிருக்கையென்றபடி. பகவத்ப்ரவணரானவிவர் க்ஷுத்ரஜந்துக்களிருக்கும்படியை வர்ணிக்கை சேருமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

(காற்றை) என்றவநந்தரம், பக்ஷித்து என்று சேஷம்.

முக்தர் ஸத்யகாமாதிகளை யுடையராயிருக்குமாப்போலே, அங்குத்தை ஸர்ப்பங்கள் ஸஞ்சாரயோக்யதை யில்லாமையாலே கிடந்தவிடத்தே கிடந்து மணத்தை ஆக்ராணம்பண்ணி தரியாநிற்கும். (க) அகன்பொழிலுண்டு—அகவாயில் பொழில்-உட்சோலை, அது அணைந்திருந்துள்ள அருவரை யிமயத்து.

(பரமனித்யாதி) ஸர்வஸமாச்ரயணீயன் வந்து வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே நமக்கு ஆச்ரயணீயஸ்தலமானபின்பு, நெஞ்சே! அங்கேசென்று கிட்டப்பாராயென்கிறார். ஸர்ப்பங்களோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஆச்ரயணீயமான தேசமாய்த்து. (பரமனித்யாதி) ஆச்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய பாசுரமிருக்கிறபடி:. ஸர்வாதிகனாய், தனக்குஅவ்வருகொருவரில்லாதபடியிருக்கிற, ஸர்வேச்வரன்; ஸர்வாதிகனாகிலும் பெற்ற தாயால் விடவொண்ணாதாப்போலே விடவொண்ணாதபடியான ப்ராப்தியையுடையவன்; விஷயங்களைவிரும்புகிறது ஒரு ப்ராப்திகொண்டன்றிறே, கீழ்ச்சொன்னவை யிரண்டுமில்லையாகிலும் விடவொண்ணாதபடி ச்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். ஆக, ஸர்வாதிகன், ஜகத்காரணபூதன், தர்சநீயமான வடிவையுடையவன். (என்றெண்ணியித்யாதி) இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்குக் கண்காட்டியானப்ரஹ்மாவோடே சென்றாச்ரயிக்கும்படி மஹாப்ரபாவமான பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லார்க்கும் உத்தேச்யமானதேசம். சிறியார்க்குவாசியுண்டு;- ஸர்ப்பங்கள் கிடந்தவிடத்தேகிடந்து அபிமதம் பெற்று புஜியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகள் தங்களதிகாரார்த்தமாக ஆச்ரயித்துத்தட்டித்திரிவர்கள். புறம்படையசோலைச்செறிவாலேவந்தவிருட்சி மிக்கிருக்குமாப்போலே, உள்ளடைய ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகளுடைய நெருக்கு மிக்கிருக்கும்; ஆனபின்பு, நீயும் அத்தேசத்தை ஆச்ரயிக்கப் பாராயென்கிறார். இத்தால் – அங்குண்டான ஸர்ப்பங்கள் அச்சோலையில் பரிமளத்தைக் காற்றுவழியாலே பருகி தரியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃" "ஸர்வகந்த:" என்கிறவஸ்துவை அநுபவித்து தரிப்பர்கள். ... ... அ.

(முக்தர்)என்றவநந்தரம்,இருந்தவிடத்தேயிருந்தவென்றுசேஷம்.(ஸத்யகாமாதிகளை) என்றவநந்தரம், அநுபாவ்யங்களாக என்றுசேஷம்.

பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) "ஈச்வரோஹம்" என்றிருக்கிறவர்கள் இப்படிசொன்னார்களென்றுஈடுபாடுதோற்றவருளிச்செய்கிறார்(ஆச்ரயிக்கிறவித்யாதி.) "பரமன்" என்றதினர்த்தம் (ஸர்வாதிகனையென்றது;) பரோமாயஸ்மாதிதி யோகார்த்தம் (தனக்கித்யாதி.) இவ்விரண்டாலும் பலித்தது (ஸர்வேச்வரனென்றது.) (ஸர்வாதிகனாகிலும்) என்றவநந்தரம், அல்லனாகிலும் என்றுகூட்டுவது. பெற்றதாயாலென்றது - பெற்றதாயாகையாலே யென்றபடி. கண்காட்டி-நிர்வாஹகன். பெருந்தகையினர்த்தம் (மஹாப்ரபாவமானவென்றது.) "சென்றடை" என்று தாம் நியமிக்கைக்கு கீழ்ச்சொன்னதெல்லாம் ஹேதுவென்னுமதுதோற்ற உட்கருத்துக்களை யருளிச்செய்கிறார் (சிறியாரித்யாதி.) ... ... அ.

(க) "மணக்களுழதிவரும்" என்கிறத்தைப்பற்ற, அகனென்றது- அகமென்றபடி.

மூ.—ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்குறு துயரடையாமல்—
ஏதமின்றி நின்றருளு நம் பெருந்தகை யிருந்த நலிமயத்து;
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலர்கின்ற தழல்புரையெழில்நோக்கிப்—
பேதைவண்டுக ளெரியெனவெருவரு பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௯.

ப-ரை.—ஆயிரநாமங்கள்-ஸர்வேச்வரனுடைய ஆயிரம்திருநாமங்களையும், ஓதி-வாயாலேசொல்லி, அத்தாலே, உணர்ந்தவர்க்கு-அவனேரக்ஷகனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவர்களுக்கு, உறு - வரக்கடவதான, துயர் - பாபங்கள், அடையாமல் - அவர்களைக்கிட்டாதபடியாகவும், ஏதம்இன்றி - தன்னை ஆச்ரயிப்பார்க்கு ஒருவருத்தமும்வாராதபடியாகவும், நின்றருளும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, நம்-நம்முடைய, பெரும்தகை - மஹாப்ரபாவன், இருந்த - வர்த்திக்கிற, நல் - விலக்ஷணமான, இமயத்து - ஹிமவானிலே; தாது - தாதுகள், மல்கிய - மிக்கிருந்துள்ள, பிண்டி - அசோகபுஷ்பங்கள், விண்டு - விரிந்து, அலர்கின்ற - அலருகிற, தழல்புரை - நெருப்புப்போன்ற, எழில் - அழகை, பேதை - அறிவில்லாத, வண்டுகள் - வண்டுகளானவை, நோக்கி - பார்த்து, அவற்றை, எரிஎன - நெருப்புஎன்றுநினைத்து, வெருவரு-பயப்படுகிற, பிரிதி - திருப்பிரிதியிலே, சென்று - போய், நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய்என்கிறார். ... ... (௯)

வ்யா.— ஒன்பதாம் பாட்டு.— (ஓதி யாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்கு) ஆயிரம் திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லி, அவற்றினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுநின்றுள்ளவர்களுக்கு. ஒரு திருநாமத்தைச்சொல்லி, அவ்வளவில்பர்யவஸிக்கமாட்டாதே ஆயிரம் திருநாமங்களையு மடைவுபடச்சொல்லி, அந்நாம த்வாரா நாமியானவனை மநநம் பண்ணுநின்றுள்ளவர்களுக்கு. (உறு துயரடையாமல்) உறக்கடவதாய்நிற்கிற பாபங்கள், பலாநுபவத்துக்கு இவனைத் துடராதபடியாக. "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" "அவச்யமநுபோக்தவ்யம்" என்றும் "నాభుక్తం క్షీయతే" "நாபுக்தம் க்ஷீயதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - அநுபவித்தாலல்லது நசியாத பாபங்கள் பலாநுபவத்துக்கு வந்து கிட்டாதபடியாக. ஒரு பிசாசம் சவங்களை

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(ஓதியித்யாதி.)

கீழ்ப்பாட்டிலே - ஸர்வஸமாச்ரயணீயஸ்தலமாகையாலே சென்றடை என்று நின்றீர், நமக்குக்கிட்டவொட்டாத பாபங்களிருக்க எங்ஙனே சென்றடைகிறதென்றும், ஸர்வாதிகனை நம்அயோக்யதை பாராதே கிட்டத்தான் கூடுமோவென்றும் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக இப்பாட்டருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியை யுள்ளேவைத்துக்கொண்டு, வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரமித்யாதி.) திருமந்த்ரம்போராதோ, ஆயிரநாமம்சொல்லவேணுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (ஒருதிருநாமத்தை யித்யாதி.)

"உறுதுயர்" என்றத்தால் - அநுபவவிநாச்யமான பாபங்களென்றருளிச் செய்கிறார் (உறக்கடவதாயித்யாதி.) திருநாமம் சொன்னவர்களுக்கு உறுதுயரடையாமல் போனவிடத்துக்கு ஐதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபிசாசமித்யாதி.) பிசாசம்-கண்டாகர்ணன். இவன் ருத்ரன்பக்கலில்நின்றும்போய் குபேரன் பக்கலிலே திருநாமங்களை யுபதேசித்துக்கொண்டானென்று ப்ரஸித்தி.

பதறியாநிற்க கடுவு வாயொழிந்தவளவிலே, "[Grantha]" "நரகாரேஜகந்நாத நாராயணபராயண" என்றுசொல்ல ; "[Grantha]" "ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்" என்று ஸ்வாநுபவம் பண்ணி அங்யபரதை யற்றிருக்கிற [௫ வளவிலே, இத்தைக்கேட்டு, "[Grantha]" "கஸ்யமுக்திகரே ஸ்திதா" என்று - நம்பேரைச்சொல்லி நம்மை யெழுதிக்கொண்டவனார்தான் ? என்றானிறே. ஏதமென்று - துக்கமாய், வருத்தத்தை நினைக்கிறது. இத்திருநாமத்தைச்சொன்ன வித்தையுடையவன் செவிப்படும்படி அண்ணியனாய் நிற்கை ஆச்ரயிப்பார்க்கு வருத்தமின்றிக்கேயொழிகைக் குடலாயிருக்குமிறே ; இவர்களுக்கு வருத்தமில்லாதபடி யிருக்கும். (உறுதுயரித்யாதி) "வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே மாதவா வுன்னை வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்" என்று - அசித் ஸம்ஸர்க்கத்தை யநுஸந்தித்து நாமங்குத்தைக்கு யோக்யராய்ப்பரிமாறுகையாவதென் ! என்று, தன் அயோக்யதையை யநுஸந்திக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி ஆச்ரயணீயனான தான் ஸந்நிஹிதனாகையாலே ஆச்ரயிப்பார்க்கு ஒருவருத்தமும் வாராதபடி யிருக்கிற மஹாப்ரபாவன் வர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில்.

(தாதித்யாதி) தாது மிக்கிருந்துள்ள அசோகபுஷ்பமானது விட்டலருகிற போதை அக்நிகல்பமான எழிலைப் பார்த்து. (பே [௨௰ தை வண்டுகள்) (அசோகபுஷ்பங்களை) ¶ நித்யாநுபவம் பண்ணாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாக ப்ரமிக்கவல்ல மௌக்த்யத்தை யுடைய வண்டுகளாய்த்து. தானும் நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கச் செய்தே, அதுவும் நாள்தோறு மலராநிற்கச்செய்தே, எப்போது மொக்க "இது நெருப்பு, நெருப்பு" என்று ப்ரமிக்கும்படியா யிருக்கும். [௨௫ முன்னாள் "இதுஅக்நி" என்று சங்கித்து விசாரித்து "அன்று" என்று நிர்ணயித்து, பிற்றைநாள் "அதன்று" என்றிருக்கமாட்டாதே "நெருப்பு" என்றஞ்சியிராநிற்கும் ; அதுக்கடி - பயநிவர்த்தியும் நித்யமாய், பயமும் நித்யமாயிருக்கையாலே.

ஏதம்-துக்கமானால்,அத்தையிட்டுவருத்தத்தைச்சொன்னதுக்குப்ரயோஜநமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தை யித்யாதி.) உறுதுயர்-அயோக்யதாநுஸந்தாநமென்று தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (வாக்குத்தூய்மையித்யாதி.)
"வெருவரு" – வெருவாநிற்கும் என்ற வர்த்தமாந பலிதார்த்தம் (தாலுமித்யாதி.) மேல்வாக்யவிவரணம் (முன்னாளித்யாதி.) பயநிவர்த்தியும் நித்யமாயென்று ...... பாகம் பண்ணுகையாலேயூவென்றுங்கினைவுண்டாகாநிற்கச்செய் [௩௰ தேயுமென்றபடி.

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

இதுக்கு த்ர்ஷ்டாந்தமாக, திருவெள்ளறைத் திருமொழியிலே ஒருபாட்டருளிச்செய்வர் [ஆங்கு மாவலிவேள்வியில் - சென்று - இரந்து ‡] மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே தன்னை அர்த்தியாக்கிச் சென்று.[அகலித்யாதி]பூமிப்பரப்படையவாங்குகிறவன்று, அவனை யெதிரிட்டுக்கொண்டு வாங்குகையன்றிக்கே அவனேயிட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஔதார்யத்துக்கு அநுரூபமாக வாங்கினான் ; ராவணாதிகளைப்போலே தலையறுக்க வேண்டிற்றில்லை ஔதார்யமென்றொரு குணலேசம் கிடக்கையாலே ; இவன் கொடுக்க வுகந்திருந்தானென்று தன்னை யிரப்பாளனாக்கி அவனோடிசையக் கொண்டான். தன்னதான பூமியையிறே அவன் தந்தானாகக்கொண்டது. ஆக, நம்முடைய ஆத்மஸமர்ப்பணம்போலே யிருப்பதொன்றிறே அவனுடைய தானமும் ; [𑌅𑌥𑌵𑌾𑌕𑌿𑌂𑌨𑍁 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 - அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமி] அநந்தரம் அநுசயிக்கவேண்டும்படியிறே யிதுதானிருப்பது ; விழுக்காட்டில் ஆத்மஸமர்ப்பணத்தோடு ஆத்மாபஹாரத்தோடு வாசியற்றிறே[யிரு யிருப்பது ; ஆகையிறே உபாயநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது.[பரம! நிற்பணிந்தெழுவேனெனக்கருள்புரியே] ஸர்வாதிகனே !, உன்னை வணங்கி யுஜ்ஜீவிக்கிற வெனக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருள வேணும். ஆச்ரயணத்துக்கு பலவ்யாப்தியுண்டிறே. [ஓங்கித்யாதி] ஆகாசமிடமறும்படி வளர்ந்து பரப்பு மாறப் பூத்த அசோகத்தினுடைய சிவந்த பூக்களிலே மதுபாநார்த்தமாக வண்டுகள் ஸஞ்சரிக்க, தர்சநீயமான குயில்களானவை, "இவை நெருப்பிலேபுக்கன" என்றே நிச்சயித்து, அதுதன்னைத் தட்டாதபடி மாவிலேபோயேறிக் கூப்பிடாநிற்குமாய்த்து. சிவந்தபூப் பூவாத மாத் தேடி யேறிநின்று ; [மிழற்றும்] எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி [உரு

"பாங்கினால்கொண்ட" என்றதுக்குத் தாத்பாயமருளிச்செய்கிறார் (அவனை யித்யாதிவாகயத்ரயத்தாலே.)அவனோடிசையகொண்டானென்றது-அவன் கொடுக்கிறவனும் தான் வாங்குகிறவனுமாயிருந்து கொண்டானென்றபடி. இதுக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார்(தன்னதானவித்யாதி.)ப்ரஸங்காத்ஸ்வரூபசிக்ஷை பண்ணுகிறார் (ஆகவென்றுதுடங்கி, நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறதென்னுமளவும்.) அநுசயிக்கும்படி யிதுகுற்றமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விழுக்காட்டில்தயாதி) அவனதான வஸ்துவைத் தன்னதென்று அபிமாநித்தது ஸ்வரூபவிருத்தமானாப்போலே,அவன்வஸ்துவை யவனுக்குக்கொடுத்தேனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேராதென்றபடி.ஆகையிறேஎன்றது - ஆத்மாபஹாரதுல்யமாகையாலேயிறே யென்றபடி. துல்யமன்றுகில் அதுவுமொருஸாதநமாகக்கூடு [கூடுகையாலே, வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரார்த்தமாக அபேக்ஷித்திருக்குமீச்வரனுக்கு * ஏகசப்தத்திற் சொல்லுகிற ஸாதநாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவியாதென்று கருத்து. வணங்கினாலருளவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயணத்துக்கித்யாதி.)

‡ "வேள்வியிலிரந்துசென்று" என்றுகேரேயிருந்தால்,வ்யாக்யானத்துக்குச்சேரும்.

கூப்பிடாநிற்கும். இவற்றினுடைய தயநீயதசையைக் கண்டு இன்னதென்று பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே, கடக்கநின்று, "தர்ம ஹாநிகிடிகோள்!" என்பாரைப்போலே அவ்யக்தமாகக் கூப்பிடாநிற்கும். [படப்பை] இதாய்த்து ஊரில் † கொடித் தோட்டங்களிரு[க்கு]க்கும்படி.

இத்தால் – அவனுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தையும் அவனையநுபவிப்பதாகச் சொல்லுகிற தங்களுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையு மநுஸந்தித்து, "நாம்சென்றுகிட்டுகையாவதென்!" என்று (க) துணுக்குத் துணுக்கென்னாநிற்பர்கள் ப்ரஹ்மாதிகள்; இவ்வண்டுகளானவை, புஷ்பஸாமாந்யத்தைக்கொண்டு மதுபாநார்த்தமாகமேல்விழாநிற்பது, அக்நியென்று கிட்டமாட்டாதே பிறுய்த்து வெருவுவதாகாநிற்குமாய்த்து. அன்றிக்கே, ஆச்ரயிப்பார்க்கு "ஸதஸ்ம உத்வஜத்மீஷ்ஷ்ஷ" "அதஸோ உபயங்கதோபவதி" என்னுமிதுவுமுண்டாய், போக்யதையால் வந்த பயம் என்றுமுண்டாயிருக்கு மென்னுதல். ஆச்ரயணீயவஸ்து ஸுலபமாகையாலே ஆச்ரயிப்பார்க்குத் தந்தாமுடைய அநுபவவிநாச்யமான பாபங்களை யநுஸந்தித்து பயப்படவும் வேண்டா; அசோகபுஷ்பத்தைஅக்நியாகக்கொண்டு வண்டுகளஞ்சுகிறஅச்சம்நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கும். ... ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(கரியவித்யாதி) (உ) கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகுகையாலே கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான மஹாமேகங்களுடைய ஸமூஹங்களானவை, முகந்த நீர்க்கனத்தாலே பேர்ந்து போகமாட்டாதே கிடந்தவிடத்தே கிடந்து முழங்க. நீர் குறையும்படி வர்ஷித்து வெளுத்ததுமன்றிக்கே கறுத்து, அதுதான்

"ஓங்குபிண்டியின்செம்மலரேறி வண்டுழிதரமாவேறித் தீங்குயில்மிழற்றும்" என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலேபலித்த தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவற்றினுடைய வித்யாதி.)

ப்ராஸங்கிகமான பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, இப்பாட்டிலே "உறுதுயர்" என்றதுக்கு - அயோக்யதாநுஸந்தாநமாக தாத்பர்யம் சொன்ன பக்ஷத்துக்கநுகுணமாக, இப்பாட்டுக்கு ஹார்த்தபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ப்ரஹ்மாதிகளென்றது-"பிரமனோடு" என்று கீழ்ப் பாட்டில் ப்ரஸ்துதரை; இப்பாட்டில் "ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்" என்றது என்று திருவுள்ளம். "உறுதுயர்" என்றது - பாபங்களான பக்ஷத்திலே, பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி.) போக்யதையால் வந்தபயமென்றது-அநுபவிக்க மாட்டாமையால் வந்த பயமென்றபடி. பாட்டு[க்கு]க்கெல்லாம் தொகுத்தபாவத்தை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார் (ஆச்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி) அவனைக்கண்டால் தங்கள்வினைக்கஞ்சவேண்டா, அங்குத்தை ஸுமங்களுக்களுடைய ராகவிசேஷத்தைக்கண்டால் தங்களுக்கதில்லாமையாலே சென்றணுகவஞ்சும்படியாயிருக்குமென்றதாய்த்து. ... ... க.

பத்தாம்பாட்டு.—(கரியவித்யாதி.) [சுமு

வ்யாவர்த்தக்கங்களைக்காட்டாநின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (நீர்குறையும்படி யித்யாதி.)

† "ஊனில்" என்றுசிலஸ்ரீகோசங்கள். (க) துணுக்குத்துணுக்கென்கை-இடுக்கிடுகை; - பயப்படுகை: கலங்குகையென்றபடி. (உ) கழுத்தேகட்டளையாக-கழுத்தளவாக. பூர்ணமாகவென்றபடி.

மூ.—கரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந் தவைமுழங்கிடக்,களிறென்று-
பெரியமாசுணம் வரையெனப் பெயர்தரு பிரிதியெம்பெருமானை,
வரிகொள்வண்டறை பைம்பொழில் மங்கையர் கலியனதொலிமாலை-
அரியவின்னிசைபாடு நல்லடியவர்க் கருவினை யடையாவே....ய. [௫

ப - ரை.— கரிய - கறுத்தநிறத்தையுடைய, மாமுகில் - மஹாமேகங்களின், படலங்கள்அவை - கூட்டங்களானவை,கிடந்து - இருந்தவிடத்திலேயிருந்து, முழங்கிட - த்வநிக்க, அந்தத்வநியைக்கேட்டு, பெரிய - பெருத்த, மாசுணம் - மலைப் பாம்புகள், களிறென்று - தங்களுக்கு இரையானயானைகள் வருகிறனஎன்று நினை த்து, வரையென - மலைபோலே, பெயர்தரு - அஞ்சுந்துவரும்படியான, பிரிதி -[ம் திருப்பிரிதியில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, எம்பெருமானை - ஸர்வேச்வரன்விஷய மாக; வரிகொள் - வரியையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, அறை - த்வநியா நின்றுள்ள, பை - பரந்த, பொழில் - சோலையையுடைத்தான, மங்கையர் - திரு மங்கையிலுள்ளார்க்கு நியாமகரான, கலியனது - ஆழ்வாருடைய, ஒலி - ஒலியு டைத்தாம்படி அருளிசசெய்த,மாலை-தொடையாய்,அரிய-ஒருவர்க்குமறியவொ[ய்டு ண்ணாதபெருமையையும், இன் - சுவைப்பாட்டையுமுடைத்தாய், இசை - இசை யையுமுடையபாட்டுக்களை, பாடும் - அப்யஸிக்கிறவர்களாய், நல் - ஸர்வேச்வரனு க்கு அந்தரங்கமான, அடியவர்க்கு - அடிமைசெய்யுமவர்களை, அருவினை - மஹா பாபங்கள், அடையா - "சும்மெனாதேகைவிட்டோடி" என்கிறபடியேவிட்டோடிப் போம். ... ... (ய)

மேகசகலமுமாயிருக்கையன்றிக்கே மாமுகிலாய், அவைதான் ஒன்றி ரண்டன்றிக்கே ஸமூஹங்களுமானவை, முகந்த நீர்க்கனத்தாலே கால் வாங்கிப்போகமாட்டாதே வாயுவாலும் ப்ரேரிக்க வொண்ணாதபடி கனத்து அவைகிடந்தவிடத்தேகிடந்து,கர்ப்பகேதத்தாலே முக்குவா ரைப்போலே முழங்குமாய்த்து. [உ௫

(களிறென்று) நிறத்தினுடையவும் அதிருகிற த்வநியினு டையவும் ஸர்வதாஸாம்யத்தாலே யானையென்று. (பெரியமாசுணம்) பெரியவடிவையுடைத்தாயிருக்கிற மலைபபாம்புகளானவை. ஆனை யை விழுங்கும்படியாய்த்துப் பெருமையிருப்பது. (வரையெனப்பெ யர்தரு) அம்மலைப்பாம்புகளானவைஅவற்றுக்கஞ்சி மலைபோலேபேர் ந்துபோய்,புற்றிலேபுகாநிற்குமென்று."காருடையமின்னென்றுபுற்ற டையும்" என்றும்"பரந்ததலையுடையநாகம்வாரணத்தையஞ்சியொளிக் கும்" என்கிற ப்ரஸித்தியாலும,இப்படி "புற்றிலேயடையும்" என்றரு ளிச்செய்வர்ஜீயர். "இதுவோஇதுக்கருளிசசெய்யும்படி ?" என்று பிள்ளைகேட்டருள;"நீரிப்படிகேட்கும்போதுஒன்றைநினைத்தல்லதுகே ளீர்,அத்தைச்சொல்லும்" என்ன;"'பெயருகையாகிறதுதான்-போக்கு வரத்துஇரண்டுக்கும்ஸாதாரணமாயாய்த்திருப்பது,இனித்தான்மலைக் குச் சிறப்புச்சொல்லுமவர்கள் மலைப்பாம்புகள் ஆனையைவிழுங்கும்

(புகாநிற்குமென்று) என்றவநந்தரம், கூட்டிவது என்று சேஷம். சிறப்பு - உத்கர்ஷம்.

என்னக்கடவர்கள், ஆகையாலே, கரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந்து முழங்குகிறவற்றைப் பெரிய மாசுணமானது ஆனையாக புத்திபண்ணி ஆமிஷார்த்தமாக மலை பேர்ந்தாப்போலே கால்வாங்கிவந்துகிட்டாநிற்குமாய்த்து என்றுமே' என்ன; 'அதுவேயிறே பொருள்!' என்று போரக் கொண்டாடியருளினார்" என்றருளிச்செய்வர். ஆகையிறே பெரியமாசுணமென்றது;-ஆனையைவிழுங்கும்படியாய்த்து இதினுடைய பெருமையிருப்பது.

(வரிகொளித்யாதி) வரியையுடைத்தாய்-தர்சநீயமாயிருந்துள்ள வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணிக்களித்து த்வநியாநின்றுள்ள[ம பரந்தபொழிலையுடைத்தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நியாமகரான ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி சொன்ன தொடையாய்த்து. (அரிய இன்னிசை)"திருமங்கையாழ்வார்,தம்திருவாயாலே'அரியவின்னிசை' என்பதே!" என்றருளிச்செய்வர். ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்,சிலரோடேபிணங்கி,கையில் தாளத்தைப்பொகட்டு,"வாலிமாவலத்தை யென்னோடே யிசைசொல்லிப்போ" என்றாராம். வாது பாட்டாகப்பாடுமது என்று ப்ரஸித்தமிறே. இயலிலுமிழியலாம், பொருளிலுமிழியலாம்; இசையிலொருவர்க்கு மிழியவொண்ணாது. * அருமையால் நினைக்கிறது – பெருமையை; * இனிமையால் நினைக்கிறது – சுவைப்பாட்டை. (அரிய) அருமை பெருமைகளையும் [உம சுவைப்பாட்டையு முடைத்தாயிருக்கை. (நல்லடியவர்க்கு) இத்தைப்பாடுமவர்களாய்த்து ஸர்வேச்வரனுக்கு அந்தரங்கராகிறார். (அருவினை) அவர்களை, பாபங்கள் வந்துகிட்டாது. ஸர்ப்பங்களானவை மேகங்களைஆமிஷமாக புத்திபண்ணி மேல்விழுமாப்போலே,இத்தை அப்யஸித்தவர்கள் பக்கலிலே ஸர்வேச்வரன் போக்யதாபுத்தி [உரு பண்ணி அவர்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கி விஷயீகரிக்க அவனாலே விஷயீக்ருதராகப் பெறுவர்கள். இப்பாசுரத்தைச் சொன்னவர்களை அச்சொல்வழியே ஸர்வேச்வரன் அவர்களையே யெல்லா போக்யமுமாக வந்துகிட்டும்; நடுவுபாபங்களுக்கு ஒதுங்க நிழலில்லாமையாலே யோடிப்போம். ... ... ம.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

அடிவரவு.—வாலி கலங்க துடி மறம் கரைசெய் பணம் கார் இரவு ஓதி கரிய முற்ற.

---

*இசையினுடைய அருமைக்கு ஒரு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித் [கரு யாதி.) இயல் - சப்தம். இசை - ராகம். அர்த்தாந்தரம் (அருமையாலித்யாதி.) பெருமை - அதிசயம். சுவைப்பாட்டை - ரஸ்யதையை. இரண்டர்த்தத்தையும் தத்ரோண கூட்டி சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார்(அருமையித்யாதி.)பாட்டுக் கேள்வராம் தொகுத்தபாவம் (ஸர்ப்பங்களித்யாதி.)ஸர்வேச்வரன்போக்குவானுமல், " விஷயமுடையாவே" என்று இவற்றுக்கு கர்த்ருத்வம் சொல்லுகைக்கு [சம ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பாசுரத்தையித்யாதி.) ம.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

வ்யா.—தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து "திருப்பிரிதியை அடை" என்று உபதேசித்தார்; அது தம் த்வரைக் கீடாக த்வரித்ததில்லை; கெடுவாய்! நாமிருக்கிற விருப்பில்பொல்லாங்கு கண்டாயே, கடுக[இ ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆச்ரயிக்கப் பாரா யென்கிறார். கீழே திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம், மந்த்ரப்ரதிபா த்யமானஅர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிரு ந்த தேசத்தை ஆச்ரயிப்போ மென்கிறார். திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யமான வஸ்துவோபாதி, ரிஷி [ம் சந்தோ தேவதைக ளென்ன, பீஜசக்திக ளென்ன, சோ ஷண தாஹநாதிக ளென்ன, இவை யெல்லாம் அநுஸந்தேய மாகக்கடவது. அது வேண்டுவானென்னென்னில்; "நமோநாராய ணாயவென்று - பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்று – இம் மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுவார் நித்யஸூரிகளாய், அவர்களுடை[ய ய யாத்ரையாய்த்துஇது; அத்தையிறே குணத்ரயாத்மிகையான ப்ர க்ர்திவச்யனானவிவன் அநுஸந்திக்கப்பார்க்கிறது; ஆகையாலே, ஒரு பாவநையாலே அவர்களோபாதியாகத் தன்னுடைய சரீரத்தையு ம் பாவித்து அநுஸந்திக்கைக்காக சோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது. இனி, ரிஷிசந்தோதேவதைகளை யநுஸந்திக்கிறது–இம்மந்த்ரத்தி[உ லுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே, பீஜசக்திகளை யநுஸந்திக்கிறது – மோக்ஷப்ரதமென் றவ்வழியாலே யிவனுக்கிதில் விச்வாஸம் பிறக்கைக் காக. கீழே "பிரிதிசென்றடை நெஞ்சே" என்றார்; "க்ரமத்திலே செய்கிறோம்" என்றாறியிருந்தது நெஞ்சு; "கெடுவாய்! ப்ரக்ர்திஸம் ஸ்ர்ஷ்டராயிருப்பார்க்கு அப்படி 'செய்கிறோம்' என்றாறியிருக்கப்போ மோ, அப்ராக்ர்த சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்கன்றோ 'பின்னைச்செ ய்கிறோம்' என்றாறியிருக்கலாவது" என்று - இங்ஙனே ப்ரக்ர்தியினு டைய அஸ்திரதையையும், விஷயங்களினுடைய தண்ணிமையையும், பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி,

அ.—முற்றமூத்துப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியோடேயொருஸங்கதியரு[ளி ச்செய்து, "வதரிவணங்குதுமே" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து கீழிரண்டுதிருமொ ழிகளோடு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (கீழே யித்யாதி.) திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துத மானால் மந்த்ரத்ரஷ்டாவை யநுஸந்திக்க வேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (திருமந்த்ரந்தன்னை யென்றுதுடங்கி, விச்வாஸம் பிறக்கைக்காக என்று மளவும்;) உபாஸகனுக்குத்திருமந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுமிடத்தில் ரிஷிசந்தோ[ந்தி தேவதைகள் வேண்டுமாப்போலே, ஆழ்வாருக்கு மந்த்ரத்தினுடைய ஆதிதே யதையாலே மந்த்ரப்ரதனிருந்த தேச முத்தேச்யமென்று கண்டுகொண்டு என்றருளிச்செய்வர். கீழ்ச்சொன்ன மூன்றின ஸங்கதியை, பாட்டுகள் தோறும் கதபூர்வகம் விஸ்தரிக்கிறார் (கீழே யித்யாதி.)

இருந்தபடி யிதுவானபின்பு ஒரு கை கால் முறியவாகிலும் ஒரு க்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆச்ரயிக்கப் பாராய்! என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

(முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை யாச்ரயி என்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார்; அது தம் த்வரைக்கு அநுரூபமாக மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது; "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம்" "மந ஏவமநுஷ்யாணாம்" என்று-பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேது மநஸ்ஸிறே, இது பகவத்விஷயத்தில் மேல்விழுகிறதில்லை, இனி பண்டையதுவேயிறே நமக்குநிலை, இனி அவன்றான் விரோதியான இவ்வுடம்போடே தன்னை யாச்ரயித்துப் பெறலாம்படிக் கீடாக இங்கேவந்து ஸந்நிஹிதனானான், இனி இந்தவிரோதியான ப்ரக்ருதிதான் தேஹமாயும் இந்த்ரியங்களாயும் சப்தாதி விஷயங்களாயுமிறே விரோதியாவது, அநுபாவ்ய விஷயங்களில் ப்ரதாநபோக்யங்களாவன-ஸ்த்ரீகளிறே, அவர்கள்தாங்களாகிறார்-தங்களைக்கொண்டு அருமைப்படுத்தி இவன் ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரிக்குமத்தனை போக்கி இவனுக்குத் தங்களுடைய வுடம்புகொடுக்கக் கடவர்களன்றிக்கே, கொடுத்தார்க ளாகில் அதுதன்னில் அநுபாவ்ய மொன்றில்லாதபடி அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநர்த்தாவஹமாய் துராராதமாயிறே யிருப்பது: இனி, தேஹமாகிறதுதான்-ஏகரூபமாயிருப்பதொன்றல்லாமையாலே, அவைதன்னுடைய அநுபவ யோக்யமுள்ளது சிறிதுநாளாய், பின்பு அதுவுங்கூட இல்லாதபடியிறே யிருப்பது; இந்த்ரியங்களாகிறவிவை, "ஆநந்தயாதி" "ஆநந்தயாதி" என்கிறபடியே - இவனுக்கு நிரதிசயாநந்தத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும்; பகவத்விஷயத்துக் குடலாகையன்றிக்கே ஸந்நிஹிதமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மூட்டி துஃகத்தை விளைக்கக்கடவதாய், பின்பு தானுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் இக்காரியந்தன்னையும் செய்யமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது; இப்படி யிருக்கையாலே, இவ்வசித்துத்தனக்கே பாங்காயிருக்கிற நாளிலே அவனை யாச்ரயித்துத் தன்னைக்கழித்துக்கொள்கைக்குஉடலாயிருப்பதுமோராகாரமுண்டு; அவன்றானும் இது பாங்கானபோதே தன்னை யாச்ரயிக்கலாம்படி யிங்கே ஸ்ரீபதரியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், ஆனபின்பு இது அநுகூலமானபோதே அவனை யாச்ரயித்து இத்தைக்கழிப்பித்துக் கொள்வோமென்றுபார்த்து, அதிலே ஒருப்படுகிறார்.

(ஒருகைகால் முறியவாகிலும்) என்றதுக்கு-முறியும்படியாகிலும் ஓடி ஆச்ரயியென்ற ச்ரைஷ்ட்யத்திலே தாத்பர்யமாதல், கேவல கரணசைதில்யம் பிறப்பதற்கு முன்னே யென்ற தாத்பர்யமாதல் கொள்வது.

இத்திருமொழியிலே "பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே" என்றவது அதிதூரதேசமென்றஞ்சித் திமிர்த்திருக்க; ஸந்நிஹிதமாக வதரியிலே வந்தான், அங்கே தமக ஆச்ரயி என்று ஸைத்யக்தராஞ்சொல்லுகைக்குப்ரதிக்ரஹணம்பண்ணுகிறார் (முற்றமூத்தென்று.)

மூ.—முற்றமூத்துக் கோல் துணையா முன்னடிநோக்கி வளைந்து -
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள விருந்தங்கிளையாமுன் ;
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலையூ டுயிரை -
வற்றவாங்கியுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. ... க

ப-ரை.—முற்றமூத்து - ஒன்றும் செய்யமாட்டாதபடி மிகவும் கிழத்தனத்தை யடைந்து, கோல் - ஊன்றுகோலை, துணையா - ஸஹாயமாகக் கொண்டு, முன்அடி - முன்னே இடவேண்டும் அடியை, வளைந்து - தலைகவிழ்ந்து, நோக்கி - பார்த்து, இற்றகால்போல் - முறிந்த கால்போலே, தள்ளி - தடுமாறி, அங்கு - ஓரிடத்தில், மெள்ள - மிருதுவாக, இருந்து - உட்கார்ந்து, அதுவும் செய்யப் [ம] பொறுமையாலே, இளையாமுன் - இளைப்புவந்து மேலிடுவதற்குமுன்னே ; பெற்ற தாய்போல் வந்த - பெற்ற தாயின் வடிவுகொண்டு வந்த, பேய்ச்சி - பூதனை யுடைய, பெருமுலையூடு - பெரிய முலைவழியே, உயிரை - அவள்ப்ராணனை, வற்ற - பாலோடேகூட வற்றும்படியாக, வாங்கி-உறிஞ்சி, உண்ட-அமுதுசெய்த, வாயான் - திருப்பவளத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும்-வணங்குவோம் என்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

பட்டரை ஒரு வ்யாபாரி, “ ‘இது அல்பம், அஸ்திரம்’ என்று இத்தை த்யாஜ்யமாக நினைத்திராநின்றார்கள் சிலர், ‘காண்கிற வுடம்புக்கவ்வருகில்லை’ என்று இதுதன்னிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணியிராநின்றார்கள் சிலர், ஒன்றைப்பற்றி யிவையிரண்டும் [உம] நடக்கிறபடி யெங்ஙனே ?” என்றுகேட்க ; “பாக்யாதிகர்க்கு இதினுடைய தோஷதர்சநத்தைக் கொண்டு கை விடுகைக்கு முடலாய், பாக்ய ஹீநர்க்கு இதிலே போக்யதாபுத்திபண்ணி அநர்த்தப்படுகைக்கு முடலாம்படி அவ்வவருடைய புண்யபாபங்களை யிட்டு அதுக் கநுரூபமாகக்காணுமித்தைப்பண்ணிற்று” என்றருளிச்செய்தார். [உரு [बाल्ये क्रीडनकासक्ताः - பால்யேக்ரீடநகாஸக்தா:] பால்யத்தில் லீலோபகரணங்கொண்டு போதுபோக்கித் திரியும், அல்பம் (க) வெளிச்செறிப்புப் பிறந்தவாறே விஷயங்கள் வந்து கைக்கொள்ளும், பின்னை அவைதன்னையு மநுபவிக்கவொண்ணாதபடி மூப்பு வரும், ஆனபின்பு இது பாங்கான நாளிலே ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக [கூம பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணவடுக்கும் என்னாநின்றதிறே. ... ௪

முதற்பாட்டு.— (முற்றமூத்து) பரிணாமி த்ரவ்யத்துக்கு பரிணாமபரம்பரைகள் வரத் தவிராதிறே ; இனி ஒரு அவஸ்தைக்கு அவகாச மில்லாதபடி கழியமூத்து.

சரீரந்தனக்கே ஆநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமும் கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பட்டரையித்யாதி.) ஒருதேஹத்தி லிரண்டு ஆகாரம்கூடுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணமும் காட்டுகிறார் (பால்யேத்யாதி.) ... ௪
முதற்பாட்டு.—(முற்றவித்யாதி.)

(க) வெளிச்செறிப்பு - ஜ்ஞாநவைசத்யம்.

(கோல்துணையா) முன்பு தன்னை யெல்லார்க்கும் அபாச்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்பது, ஒருபரமசேதநனைப்பற்றுகிறானுமன்றே. ஜீயர், ஸந்ந்யஸித்தருளுகிறவன்று, "தண்டதாரணம் பண்ணுகிறமந்த்ரம் - 'நீயெனக்குமித்ரமாய்எல்லாரக்ஷணங்களும் பண்ணவேணும்' என்றாய்த்திருப்பது, அத்தைக்கேட்டு, 'ஒருஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வசக்தி பரமசேதநனை யோராசார்யன் முன்னாக இவ்வார்த்தை சொல்லிவைத்து, இத்தையும் இவ்வார்த்தை சொல்லும்படியான இவ்வாச்ரமப்ராப்திதானென்!' என்றிருந்தேன் காண்" என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோக்கி வளைந்து) முன்பு இறுமாப்பாலே தரைபாராதேயிறே திரிவது. சோழர்கள், வெற்றிலை சிலரிட வன்றிக்கே தாங்களே யெடுத்திறே தின்பது, "தலைவிழுந்துவாங்கில் சிலரைவணங்கிற்று" என்னும் துர்மாநத்தாலே. "[illegible]" "த்விதாபஜ்யேயம்" என்பது (க) இயற்றியுண்டான நாளிறே‡; செயலற்றால் செய்யலாவதில்லையிறே. (இற்றகால்போல்தள்ளி) முறிந்தகால்போலே தடுமாறி. (மெள்ள இருந்து) ஸ்திதியிலுண்டான அருமையாலே இருக்கவொருப்படும்; ஒருமஹாபாரதத்துக்கு வேண்டும் (உ) நேர்த்தி போருமாய்த்து ஒருக்காலிருந்தானாய்த் தலைக்கட்ட. (அங்கிளையாமுன்) இருந்த ஆயாஸந்தான் பொறுமை யிளைக்குமாய்த்து; அக்லேசம் வருவதுக்கு முன்னே.

(பெற்ற தாயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்ட பூதனையுடைய பெரியமுலைவழியே ப்ராணனும்பாலோடொக்கவற்றும்படியாகபுஜிக்குமவனுடைய. அன்றிக்கே, பேய் வற்றும்படி முலையூடு உயிரையுண்டவாயனென்னவுமாம். பால் நேரானவாறே ப்ராணனும் நேராய்த்து.

இத்தால்-அநுகூலம்போலே தோற்றி ப்ரதிகூலமான ப்ரக்ருதியைக்கழித்துக்கொள்ளப் பார்க்கில், தாய்வடிவைக்கொண்டு அநுகூலரைப்போலே வந்து ப்ரதிகூலமான பூதனையை நிரஸித்தவன் திருவடிகளைப் பற்றவடுக்குமென்கிறார். ... ... க.

மிகவும் மூத்தவனுக்குக் கோல் பிடிக்கை ஸ்வதஸ்ஸித்தமா யிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்குக்கருத்து-துணையாகாதத்தைத் துணையாக்கினானென்று தோற்றுகைக்காக வென்று பலித்த தாத்பர்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) பரமசேதநன் தவிர வேறொன்று ரக்ஷகமன்றென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஜீயரித்யாதி.) மந்த்ரம் - "[illegible]" "ஸகாமேகோபாய" என்றது. ஸ்திதியென்றது - நிற்கையென்றபடி.

பேய் வற்றும்படி யென்றது-பேயின் சரீரம் வற்றும்படி யென்றபடி. முலையூடு பாலையுண்ணக்கூடு மித்தனைபோக்கி, ப்ராணனையுண்ணக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பாலித்யாதி) பால் சேர்பட்டவளவிலே யிவனுடைய அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே ப்ராணனும் சேர்பட்டது, ஆகையாலே உண்ணக்கூடுமென்று கருத்து. ... ... க.

(க) இயற்றி - சக்தி. ‡"நாளிலிறே" என்றானால் ஸ்வரஸம். (உ) நேர்த்தி - சேர்தல்: ப்ரயாஸமென்றபடி.

மூ.—முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால், முன்னொருகோலூன்றி,
விதிர்விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மேற்கிளைக்கொண்டிருமி,
இதுவென்னப்பர்மூத்தவாறென் றிளையவரேசாமுன்,
மதுவுண் வண்டு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. உ.

ப-ரை.—முதுகு - முதுகை, கைத்தலத்தால் - கையாலே, பற்றி - பிடித்தும், முன் - முன்னே, ஒருகோல் - ஒருகொம்பை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டும், விதிர்விதிர்த்து - உடம்பெல்லாம் நடுங்கியும், கண்சுழன்று - கண்கள் சுழலவிட்டும், மேல் கிளைக்கொண்டு - மேலான த்வநியோடே, இருமி - இருமல் மேலிட்டும், இப்படியிருப்பதைக்கண்டு, இளையவர் - சிறுவர்கள், "அப்பர்! - பெரிய [௰ வரே!, மூத்தஆறு - கிழத்தனத்தை யடைந்தபடி, இது என்! - இவ்வளவோ!," என்று - என்றுசொல்லி, ஏசாமுன் - ஏசுவதற்குமுன்னே; மது - பூவில்தேனை, உண் - பாநம்பண்ணுகின்றுள்ள, வண்டு - வண்டுகள், பண்கள் பாடும் - எல்லாப் பண்களையும்பாடுகிற, வதரி-ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும்-வணங்குவோம்என்கிறார். உ.

வ்யா.— இரண்டாம்பாட்டு.—(முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால்) [௰௫ தௌர்பல்யத்தாலே முதுகு நோமே, ஒரு கையாலே அத்தைப் பற்றும். (முன்னொருகோலூன்றி) முன்பு விழாமைக்காக ஒருகோலை ஊன்றுமாய்த்து. இரண்டருகும் கப்புக்கால் கொடுக்கவேண்டும்படி யிறே யிருப்பது. (விதிர்விதிர்த்து) சரீர மெங்குமொக்க நடுங்கு மாய்த்து. (கண்சுழன்று) ஓரோ அவயவங்களுக்குப் பிறக்கும் [உ௰ விகாரங்கள் சொல்லுகிறது. (மேற்கிளை) மேற்கென்று – மேலாய், மேலிளைப்புக் கொண்டென்னுதல்; அன்றிக்கே, மேலான கிளையை– உச்சமான த்வநியைக் கொண்டிருமி. (இதுவென்னப்பர் மூத்தவாறு!) இதுதான்! எல்லாரும் மூக்கக்கடவதிறே, இத்தனை கழியமூக்க லாகாது என்பர்களாய்த்து. அப்பர் என்று - ப்ரக்ருதி, அதின்மேலே[உ௫ மூப்பு. (இளையவர்) அவர்களுக்கும் அது வ்யவஸ்திதமாய் தங்களுக்கும் இவை வ்யவஸ்திதமானாற்போலே யிருக்க, ஏசாநிற்பர்கள்.

(மதுவுணித்யாதி) ஒருபண்ணைப்பாடுகையன்றிக்கே, வண்டுகள் மதுபாநமத்தமாய் எல்லாப்பண்களையும் பாடாநிற்கும். (வதரி) ஆக, இக்க்லேசத்தைத் தவிர்க்குமளவே யன்றிக்கே, நிரதிசயாநந்தத்தைப் பெற்றுக் களிக்கலாம்படியான தேசமாய்த்து. ... உ.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—(முதுகித்யாதி.) முற்றமூத்த ப்ரகாரவிசேஷத்தை விவரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமென்று வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (தௌர்பல்யேத்யாதி.) * கண்சுழலுகை - உபலக்ஷணமாய், ஸர்வாவயவவிகாரங்களும் சொல்லுகிறதென்கிறார்(ஓரோவித்யாதி.)மேலிளைப்புக்கொண்டென்றது- [௩௰ மேல் ச்வாஸம் பிறக்கும்படி க்லேசம் கொண்டென்றபடி. "அப்பர்மூத்தவாறு என்" என்னலாயிருக்க, "இது" என்றதால் பலித்தவர்த்தம் (இதுதாநித்யாதி.) கழியமூக்கை - கேவலம் சிதிலாவயவனாகை. ப்ரக்ருதி யென்றது - ஸ்வபாவதஃ மூத்தமையைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. மூப்பென்றது - மூப்பையும் சொல்லுகிறதென்றபடி. இத்தால்-கழியமூத்தமையைச்சொல்லிற்றாய்த்து. இவையென்றது-[௩௫ இளமையும், ஏசுகையுமென்றபடி.

வண்டுகளைப்போலே நமக்கு மவனை வணங்கினால் ஆநந்திக்கலாமென்று முட்கருத்தாக யருளிச்செய்கிறார் (ஆகவித்யாதி.) ... ... உ.

மூ.—உறிகள்போல் மெய்ந்நரம்பெழுந் தூன்தளர்ந்துள்ளமெள்கி,
நெறியைநோக்கிக் கண்சுழன்று நின்றுநடுங்காமுன்;
அறிதியாகில் நெஞ்சம்! அன்பா யாயிரநாமம்சொல்லி,
வெறிகொள் வண்டு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. ௩.

ப-ரை.—மெய் - சரீரத்திலுள்ள, நரம்பு - நரம்புகளானவை, உறிகள் போல் - உறிபோலே, எழுந்து - மேலேகிளம்பி, அதுக்குறுப்பாக, ஊன்-மாம்ஸம், தளர்ந்து - கட்டுக்குலைந்து, அத்தாலே, உள்ளம் - ஹ்ருதயம், எள்கி - ஈடுபட்டு, தூரப்போவதற்காக, நெறியைநோக்கி - வழியைப்பார்த்து, நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸத்தாலே,கண்சுழன்று-கண்ணைஞ்சுழலவிட்டு,நின்று-போகமாட்டாதேநின்று, [டு நடுங்காமுன் - நடுங்குங்காலம் வருவதற்கு முன்னமே; நெஞ்சம்! - மநஸ்ஸே!, அறிதியாகில் - ஜ்ஞாநமுண்டானால், அன்பாய் - ஸர்வேச்வரன்பக்கல் பக்தியையுடையையாய், ஆயிரம்நாமம் - அவனுடைய ஆயிரந்திருநாமங்களையும், சொல்லி-வாயாரச்சொல்லி, வெறிகொள்-பரிமளந்தான் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற,வண்டு-வண்டுகள், பண்கள்-இசைப்பாட்டுக்களை, பாடும் - பாடாநின்று [ஙிரு ள்ள,வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணங்குவோமென்கிறார். ... ௩.

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(உறிகளித்யாதி) மெய்யில் - சரீரத்தில், நரம்புகளானவை; பால்யத்தில் மறைந்து கிடந்தவை, சரீரம் பசையற வுலர்ந்தபடியாலே உறிபோலே மேலே (க) புடைக்குமாய்த்து. அதுக்குறுப்பாக,(ஊன்தளர்ந்து)மாம்ஸம் க்ஷயித்து. [உய (உள்ளமெள்கி) அத்தாலே ஹ்ருதயமீடுபட்டு. (நெறியையித்யாதி) போக்கை நினைக்குமே, தூரப்போகநினைக்கிறானாகையாலே வழியைப் பார்க்குமே, நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸம்பொறாமை கண்சுழலும், பின்பு அடிபேர்ந்திடமாட்டாதே நின்று நடுங்குமாய்த்து.

(அறிதியாகில்நெஞ்சம்)ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில்:அவன் [உரு பக்கலிலே அன்பையுடையையாய், சிலவற்றைச்சொல்லி மீளவேண்டாதபடி பாங்கான வளவிலே ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி. (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தை வகுத்தாப்போலேயிருக்கிற வண்டுகள், முக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே அநுபவத்துக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடுகிறனவாய்த்து. ... ... ௩.

மூன்றாம்பாட்டு.—(உறிகளித்யாதி.) * விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழலுகைக்கு ஹேதுகதநமுகேந * மூப்பை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதியை யுட்கொண்டு, பதவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (மெய்யிலித்யாதி.) "எழுந்து" என்ற பதவாஸனை (பால்யத்தி லித்யாதி.) புடைக்கும் - (க) புறம்பும்.

"நெஞ்சம்"என்றது-அண்ணுமைவிளியாய்,அதாவது-ஸமீபத்தேயழைக்கை [௩டு யாய், ஸம்போதநமென்று கண்டுகொள்வது. பாங்கான வளவிலே யென்றது-வர்த்தனுனும் திருநாமங்களை முடியச்சொல்ல மாட்டாதே சிலசொல்லி நடுவே மீளவேண்டாத பால்யத்திலே யென்றபடி. ... ... ௩.

(க) புடைத்தல் - வீங்குதல்.

மூ.—பீளைசோரக்கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழமூத்திருமித்,
தாள்கள்நோவத்தம்மில்முட்டித் தள்ளிநடவாமுன் ;
காளையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத் தன்றுநின்றான்-
வாளைபாயும் தண்டடம் சூழ் வதரி வணங்குதுமே. ... ௪.

ப-ரை.—கண் - கண்கள், இடுங்கி - நெருங்கி, பீளை - கண்ணழுக்கு, சோர - புறப்படும்படியாகவும், பித்து - பித்தம், எழ - மேலிடும்படியாகவும், மூத்து - கிழத்தனத்தையடைந்து, இருமி - ஆயாஸத்தாலே இருமி, தாள்கள் - கால்கள், தம்மில் முட்டி - தம்மிலொன்றோடொன்று தாக்கி, நோவ - நோம்படியாக, தள்ளி-தடுமாறி, நடவாமுன்-நடப்பதற்குமுன்னமே ; காளையாகி-பாலனாய்க் கொண்டு, கன்றுமேய்த்து - கன்றுகளை மேய்த்து, அன்று - இந்த்ரன் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷித்த அக்காலத்திலே, குன்று - கோவர்த்தநமலையை, எடுத்து - குடையாகவெடுத்து, நின்றான் - ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட தரித்து நின்றவன் எழுந்தருளியிருக்குமிடமாய், வாளை - மத்ஸ்யங்கள், பாயும் - குதித்துப்பாயாநின்றுள்ள, தண் - குளிர்ந்த, தடம்-தடாகங்கள், சூழ் - சூழ்ந்திருப்பதான, வதரி-ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணங்குவோமென்கிறார். ... ... ௪.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கி) கண்ணானது ஸங்கோசத்தை (க)பஜித்து, பசையற்றபடியாலே பீளைபாய்ந்து. (பித்தெழ) கழிய, மூத்து. (உ) ஸ்காலித்யம் பிறக்கும்படி மூத்து. (தாள்களித்யாதி) ஒரு சஸ்த்ராதிகளாலாதல், மற்றொன்றிலேயிடறியாதலன்றிக்கே, காலோடு காலறைஞ்சுநோவ. தாள்கள் - தம்மில் முட்டி - நோவவென்றபடி. பின்னையும் சாபலத்தாலே போகத் துடங்குமே ; தடுமாறி நடப்பதுக்குமுன்னே.

(காளையாகி) தன்னை யாச்ரயித்தார்க்குத் தன்னோடு ஸாம்யாபத்தியைக்கொடுக்குமவன். நித்யயுவாவாகலாம். (கன்றுமேய்த்து) ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் வரையாதே ரக்ஷிக்குமவன். (குன்றெடுத்தன்றுநின்றான்) அரியனசெய்து நோக்குமவனாய்த்து. (வாளையித்யாதி) தனக்கென்னவொரு யோக்யதை யில்லாத பதார்த்தங்களும் களித்து வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து. ... ... ௪.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—(பீளையித்யாதி.)போக்கிலேயொருப்பட்டுநெறியை நோக்கிநின்று நடுங்கா நின்றாலும் "ஆசைகாதருணையதே" என்கிறபடியே போகநினைத்த விஷயத்திலே ஆசாதிசயத்தாலே போமவனுடையபடியை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, "கண்ணிடுங்கி - பீளைசோர" என்றந்வயமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கண்ணானதித்யாதி.) பித்தம் - பைத்யமாய், அதுஎழும்படியாக மூத்தென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம் (கழியமூத்தென்று.) விவரணம் (ஸ்காலித்யமித்யாதி.) "தம்மில்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருவித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (பின்னையுமித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (தடுமாறி யித்யாதி.)

மூப்பை நிந்தித்துக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்திலே, "காளையாகி" என்று - அவனுடைய யௌவநத்தை யருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி.) "கன்று" என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (ரக்ஷ்யேத்யாதி.) வரையாதே - தரதமபாவம் பாராதே. யோக்யதையில்லாத வென்றது - பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்கு ஜ்ஞாநாதி யோக்யதை யில்லாத வென்றபடி. ... ௪.

(க)பஜித்தல் - அடைதல். (உ) ஸ்காலித்யம் - தடுமாறுகை : வ்யத்யஸிக்கை.

மூ—பண்டுகாமரான வாறும், பாவையர் வாயமுதம்-
உண்டவாறும், வாழ்ந்தவாறு மொக்கவுரைத்திருமி ;
தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித் தள்ளிநடவாமுன்,
வண்டுபாடும் தண்டுழாயான் வதரி வணங்குதுமே.

ப.உரை.—இவன்நடையைப்பார்த்து "நீ யிங்ஙன் தடுமாறி நடப்பானென்?", என்று இவனைச் சிலர் கேட்க, பண்டு - தன்னுடைய இளமைப்பருவத்தில், காமரான ஆறும் - ஸ்த்ரீகள் தன்னை விரும்பி யிருந்த படியையும், பாவையர் - அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய, வாய் - வாயிலுள்ள, அமுதம்-அம்ருதத்தை, உண்ட ஆறும்- தான் புஜித்தபடியையும், வாழ்ந்த ஆறும் - சிற்றின்பத்தை விரும்பி இப்படி [ம கெட்டபடியையும், ஒக்க - ஒருபடிப்பட, உரைத்து - அவர்களோடே சொல்லி, அத்தாலுண்டான ஆயாஸத்தாலே, இருமி - நடுநடுவே இருமி, தண்டு - தடியை, காலா - காலாகக்கொண்டு, கையில் பலமில்லாமையாலே, ஊன்றியூன்றி - ஓரிடத்திலேயே பலதரமும் ஊன்றி, தள்ளி - இளைத்து, நடவாமுன் - நடப்பதற்குமுன்னே ; வண்டு-வண்டுகள், பாடும்-பாடுகிற, தண் - குளிர்ந்த, துழா[மநு யான் - திருத்துழாய்மாலையை யுடைய ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற, வதரி- ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - வணங்குவோம் என்கிறூர். ... ... ௫.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பண்டுகாமரித்யாதி) தனக்கென்ன போக்யதை யுள்ளநான்நிஷித்தங்களையே முன்னடிதோற்றுதேயநுஷ்டித்துப்போரும்; பின்பு பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுமாகிலும் [உம "வணக்கொடு மாள்வது வலம்" என்கிறபடியே-நன்மைக்குடலாய்த் தலைக்கட்டுமிறே ; அதுவும் செய்யாதே, சேஷித்தநாள் வ்ர்த்தகீர்த்தநத்தைப்பண்ணிச் செத்துப்போமாய்த்து. (பண்டித்யாதி) முன்பு தான் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்பர்ஹாவிஷயமாய்ப் போந்த படியையும்‡, அவர்களுடைய வாகம்ர்தத்தை புஜித்தபடியையும். அன்றிக்கே, அவர்கள்தாங்கள் ஆதரித்துமேல்விழ தானிருந்தபடியாகவுமாம். (வாழ்ந்த வாறும்) "இன்னம் கெடுப்பாயோ" என்கிறபடியே - இப்போது கேடாகவிறே தாம் நினைத்திருக்கிறது.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பண்டுகாமரித்யாதி.)தாள்கள்தம்மில்முட்டிகோவத்தள்ளிநடக்குமவனைப்பார்த்து, "நீ இங்ஙனே இளைத்துநடக்கப்புகாநின்றாய்"என்று சிலர் வினவ ; அவர்களைக்குறித்து இவன்சொல்லுமத்தையும் நடக்கும் ப்ரகாரத்தையு மருளிச்செய்கிறூரென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு, "அவன் சொல்லும் போது காலம் குறுகிற்று, ஹிதம்சொல்லுவாருண்டோ" என்னவேண்டியிருக்க, தாவ்ர்த்தகீர்த்தநம் பண்ணுவதே ! என்று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யமாகவருளிச்செய்கிறூர் (தனக்கென்ன வித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே,) "பாவையருடைய [கரு வாயமுத முண்டவாறும்" என்று கீழருளிச்செய்து, பாவையர்தாங்கள் தன் வாயமுதமுண்டவாறு மென்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறூர் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "வாழ்ந்த வாறும்" என்றது - விபரீதலக்ஷணையாய், கெட்டவாறுமென்றுக்கியருளிச்செய்கிறூர் (இன்னமித்யாதி.)

‡ "ஸ்த்ரீஜனவிஷயமாய் ஸ்பர்ஸஹஜபண்ணிப் போந்தபடியையும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—எய்த்தசொல்லோ டீளையேங்கி யிருமியிளைத்துடலம்,
பித்தர்போலச் சித்தம் வேறாய்ப் பேசி யயராமுன்;
அத்த னெந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கடலைக்கடைந்த -
மைத்தசோதி யெம்பெருமான் வதரி வணங்குதுமே. ... அ.

ப - ரை.—எய்த்த - பலஹீநமான, சொல்லோடு - பேச்சையுடையனாய், அத்தாலுண்டாகும், ஈளை - கோழையாலே, ஏங்கி - இளைத்து, பின்பு, இருமி - இருமலாலேவருந்தி, அதினாலே, உடலம் - சரீரம், இளைத்து - மிகவும்மெலிந்து, பித்தர் போல - பைத்தியம்பிடித்தவர்களைப்போலே, சித்தம்வேறாய்ப்பேசி-நினைவுஒன்றும் பேச்சுஒன்றுமாய், அயராமுன்-தளருவதற்குமுன்பே; அத்தன் - ஸ்வாமியாய், எந்தை - எனக்குப்பிதாவாய், ஆதிமூர்த்தி - ஜகத்காரணபூதனாய், ஆழ் - அகாதமான, கடலை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- மந்தரபர்வதம் மத்தாகவும் வாஸுகியென்னும்பாம்பு கடைகயிறாகவும்கொண்டு கடைந்தவனாய், மைத்த - கறுத்த, சோதி- தேஜஸ்ஸையுடையனாய், எம்பெருமான் - என்னைஅடிமைகொண்ட ஸர்வேச்வரனுடைய, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - ஆச்ரயிப்போமென்கிறார். ... (அ)

(ஒக்கவுரைத்திருமி) இவற்றைச்சொல்லத்துடங்குமே, அநந்தரம் இருமல் வருமே, பின்னையும் சாபலத்தாலே விட்டகுறையிலே சொல்லத்துடங்குமே, ஆக இருமுவது சொல்லுவதாகாநிற்கும். (தண்டுகாலா) காலால் கொள்ளும் காரியத்தை ஒரு தண்டத்தாலேயாய்த்துக் கொள்வது.(ஊன்றியூன்றி)பிள்ளையழகியமணவாளவரையர் இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்தாராகச் சொன்னபடி - " ஒருக்கால் சரீரம் ஸ்திதிக்க வேண்டுமளவு ஊன்றமாட்டானே, தன் கையில் மிடுக்கில்லாமையாலே, பலகாலித்தை யெடுத்தெடுத்துஇடாநிற்கும் " என்று. (தள்ளியித்யாதி) தடுமாறி நடப்பதுக்கு முன்னே.

(வண்டித்யாதி) "அன்று,இன்று" என்னவேண்டாதே,என்றுமொக்க அநுபவமே யாத்ரையாகச் செல்லும் தேசம். சிலநாள் அநுபவித்துப் பின்பிருந்து வ்ர்த்தகீர்த்தநம் பண்ணவேண்டா. ... ரு.

ஆறாம்பாட்டு.—(எய்த்தசொல்லோடு) துடங்கி யெய்க்கையன்றிக்கே முந்துறவே யெய்த்தாய்த்துச் சொல்லுவது; அதுதான் "உரைத்திருமி" என்னாதே, " ஒக்க" என்கையாலே பலித்தவர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (இவற்றையித்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே.)

தாள்கள் தம்மில்முட்டி நொந்தபடியாலே தண்டைக் காலாக்கிக்கொண்டு நடக்கத்துடங்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (காலாலித்யாதி.) " ஊன்றியூன்றித்தள்ளிநடக்கும்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹமாய், ஒருகால்தானூன்ற சக்தியில்லாமையால் அங்கேதான் பலகாலூன்றுமென்று பட்டர் நிர்வாஹத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஊன்றி யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... ரு.

ஆறாம்பாட்டு.—(எய்த்தவித்யாதி.) இருமியிருமியுரைக்கத்துடங்கினவளவிலே கண்டு வினவினவன் விட்டுநடக்குமே,இவன் துடங்கினவார்த்தையை விடமாட்டாதே தன்னில் தான் சொல்லுமே, அத்தை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

இருமியிருமியுரைத்தத்தால் இளைப்பு வருகையாலேயெய்த்த சொல்லா[illegible] விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (துடங்கியெய்க்கையின்றியாதி-) எய்த்த-[illegible].

மூ.—பப்ப! அப்பர் மூத்தவாறு! பாழ்ப்பது, சீத்திரளை -
யொப்ப வைக்கள் போதவுந்த வுன்தமர் காண்மினென்று,
செப்புநேர் மென் கொங்கை நல்லார் தாம் சிரியாதமுன்னம்;
வைப்பும் நங்கள் வாழ்வுமானான் வதரி வணங்குதுமே. ... எ.

ப - ரை.—சீத்திரளையொப்ப - சீயின்திரட்சிபோலே, ஐக்கள் - கோழையானது, போதஉந்த - மிகவும்தள்ளுவதைக்கண்டு, செப்புநேர் - செப்புப்போன்ற, மெல் - மிருவான, கொங்கை - ஸ்தநங்களையுடையராய், நல்லார் - இவனுக்குஹிதம் செய்யுமவர்களென்றநினைத்திருந்தஸ்த்ரீகள், "பப்ப! - பப்ப!, அப்பர்! - கிழவரே!, மூத்தஆறு - நீர் கிழத்தனத்தை அடைந்தபடி, பாழ்ப்பது-சாலப்பொல்லாது" [ய என்றுசொல்லி, தாம் - வயஸ்ஸம்காசும்உள்ளநாளில் "என்னுடையவன்" என்று ஆதரித்துப்போந்த தாங்களே, இப்போது அருகிருந்த பெண்களைப்பார்த்து, "உன்தமர் - உன்னோடுஉறவுள்ளவர், காண்மின் - இவர்படியைப்பாருங்கள்" என்று - என்றுசொல்லி, சிரியாதமுன்னம் - ஹாஸ்யம்பண்ணுவதற்குமுன்னே; நங்கள் - நம்போல்வாரான ஆச்ரிதரெல்லார்க்கும், வைப்பும்- நிக்ஷேபம்போ [டுரு லே ஸாத்யமும், வாழ்வும்ஆனான் - ஸாதநமுமானவனுடைய, வதரி-ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும் - ஆச்ரயிப்போமென்கிறார். ... ... (எ)

ஆநந்தரம் ஈளையோடே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும். (ஏங்கி) அதி னாநந்தரமாக இளைப்புவந்து கைக்கொள்ளுமாய்த்து. (இருமியிளைத்து உடலம்) அதுதான் இருமலுக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியாயிருக்குமிறே. இருமி, அத்தாலே சரீரம் போரஇளைக்குமாய்த்து. (பித்தர்போலச் சித்தம்வேறாய்ப்பேசி) நினைவொன்றும் சொலவொன்று மாயிருக்கு மாய்த்து. பித்தேறினாரைப்போலே நெஞ்சால் நினைப்பதொன்றாய் வாயால்சொல்லுமதொன்றா யிருக்கு மாய்த்து¶. (சித்தம்வேறாய்ப் பேசி யயராமுன்) இப்படி பேசுகையுங்கூடவரிதாம்படி அயர [உரு வோடே தலைக்கட்டும்; இப்படி மோஹிப்பதற்கு முன்பே.

(அத்தனித்யாதி) வருத்த ஸ்வாமியானவன், எனக்கு ஹிதகாமனானவன், ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரன். (ஆழ்கடலைக் கடைந்த) அரியன செய்தும் அபேக்ஷிதம் செய்துகொடுக்குமவன். (மைத்தசோதி) அபேக்ஷிதம்செய்யாவிடிலும் விடவொண்ணாதவடிவழகை யுடையவன். வெளுத்தல் சிவத்தல் செய்கையன்றிக்கே, கண்ணுக்குக் குளிர்ந்த தேஜஸ்ஸை யுடையவன். (எம்பெருமான்) அவ்வடிவழகைக் காட்டியென்னையடிமைகொண்டவனுடையவதரியையாச்ரயிப்போம். சு.

ஈளை-கோழை, ஏங்குதல்-பொருமுதலாய், அத்தால்வந்தஇளைப்பைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (அதினித்யாதி.) இப்படிப்பட்ட இளைப்பும் இருமலுக்கு ஹேது [கூரு வாய்விடுமென்கிறார் (அதுதானித்யாதி.) போர இளைத்தவாறே நினைத்தபடி சொல்லவும் வல்லனல்லனென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைவித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (பித்தேறினாரை யித்யாதி.) இப்படி பேசுகையும் கூடவென்றது - அயுத்யமசொல்லுமதவும்கூட வென்றபடி.

உ மூர்த்திசப்தம் - ஸ்வரூபவாசகமாய், (ஸர்வேச்வரன்) என்கிறது. ... சு.

¶ "பேசுவதொன்றாயிருக்குமாய்த்து" என்று இவ்விடத்திலே கோசங்கள்.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(பப்ப!) க்ஷேபோக்தியில் இவருடைய அநுகாரமிருக்கிறபடி.பவ்பவஎன்றபடி. (அப்பர்மூத்தவாறு)எல்லார்க்கும்மூப்புவருகைதவிராதிறே;இத்தனை(க)கழியமூக்கலாமாகாதே! என்பர்களாய்த்து.மூப்பை ப்ரக்ருதியாக்கிஅதிலேமூத்தபடியாகவாய்த்துச் சொல்லுவது. (பாழ்ப்பது)இது(க)சாலப்பொல்லாது. (க)அறப்பொல்லாதாயிருந்ததீ!யிவ்வசித்ஸம்ஸர்க்கம்என்றுவெறுப்புக்குடலாய்த்து.(சீயித்யாதி)பூயபிண்டம்போலேச்லேஷ்மாவானது(உ)போரத்தள்ள.சீத்திரளையொப்பஜக்கள்(உ)போதவுந்த,பப்ப! அப்பர்மூத்தவாறு!பாழ்ப்பது!என்பர்கள். (உன்தமர்காண்மினென்று) இவன்பக்கல் யௌவநமும் கையில் வீசமுமுள்ளவன்று, எல்லாருமொக்க "என்தமர், என்தமர்" என்பர்கள் ; கையில் வீசமும்போய், இவனோட்டை ஸம்பந்தம் நமக்குஅவத்யாவஹம் என்று தோற்றும்படி யௌவநமும் போனவாறே, "உன்னுடையவன்" என்றும், மற்றையவளும் "உன்னோடே யன்றோ அவனுக்குறவு" என்றும் தங்களோடே [யுரு (ங)தொற்றறச்சொல்லிப் பிணங்காநிற்பர்கள்.(செப்பித்யாதி)இவனைக்கொண்டு போதுபோக்குகைக்காக முலைக்கச்சை நெகிழ்த்தி முலையினுடைய ஸந்நிவேசத்தைக் காட்டுவர்கள் ; இவன் கண்ணைவிடுத்து எழப்பார்க்கும்; அத்தைக்கண்டு, "பிள்ளாய்! இவன் இவற்றோடு என்ன வுறவுண்டாய்ப் பார்க்கிறான்" என்று சிரிப்பர்களாய்த்து. [உம செப்புநேர் மென் கொங்கைநல்லார் – அப்பரென்று சிரியாத முன்னமென்னுதல். பண்டு தன் ஸர்வஸ்வத்தை நேர்ந்திறே ஒரு ஸ்மிதம் பெறுவது; இப்போது இவரிருப்புக்கண்டு விட்டுச்சிரிப்பர்களாய்த்து.

(வைப்பும் நங்கள் வாழ்வுமானான்) பரிக்ரஹித்தவன்றே ஸாதநமுமாய்,பின்னை ப்ராப்யனுமானவன் வர்த்திக்கிற வதரிவணங்குதும். ஒருநாள்ஆதரித்துஒருநாள் சிரியாதவனாய்த்து;"అమృతం సాధనం సాధ్యం" "அம்ர்தம்ஸாதநம் ஸாத்யம்" என்னக்கடவதிறே. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(பப்பவித்யாதி.) இப்படியெய்த்துக்கிடந்தவன் ஆயுச்சேஷத்தாலே மெள்ளத்தெளிந்து (ச)கந்தவ்யஸ்தலத்திலேசெல்ல,அங்கே இவனுக்குஉத்தேச்யர் இவனை க்ஷேபிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

இவருடையவென்றது - இப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதரான ஸ்த்ரீகளுடைய வென்றபடி. ப்ரக்ருதியாக்கி - ஸ்வபாவதர்மமாக்கி. போதவுந்த- போரத்தள்ள. வீசம்- மாகாணிப்பணம். தங்கள் பருவத்தைக்காட்டிச் சிரிக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி.) பிள்ளாயென்றது - பெண்பிள்ளா யென்றபடி. இவன்மூப்பைக்கண்டு சிரிப்பார்களென்றருளிச்செய்கிறார் (செப்புநேரித்யாதி.) எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(ஈசியித்யாதி.) செப்புநேர்மென் கொங்கைநல்லார் முலைக்கச்சைநெகிழ்த்துவது சிரிப்பதான வாறே, இவன் தன் ப்ராப்யம் கைபுகுந்தது என்று அங்கேயிருக்கத்துடங்குமே, அநந்தரம் அவர்கள்பண்ணும் பரிபவப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி..

(க) கழிய, சால, அற - மிகவும்.(உ) போர, போத-அதிகமாக. (ங) தொற்று- ஸம்பந்தம். (ச) கந்தவ்யஸ்தலம் - போகத்தக்க இடம்,

மூ.—ஈசி போமி னீங்கிரேன்மி னிருமி யிளைத்தீர், உள்ளம்-
கூசியிட்டீரென்று பேசும் குவளை யங்கண்ணியர்பால்,
நாசமானபாசம்விட்டு நன்னெறிநோக்கலுறில்,
வாசம்மல்கு தண்டுழாயான் வதரி வணங்குதுமே. ... அ.

ப-ரை.—அவர்கள் இப்படிசொல்லச்செய்தேயும் இவர்போகாமையாலே,போமின் - போங்கோள்என்பர்கள்; இருக்கச்சொன்னார்களாக நினைத்து இவர் போகாதிருக்க, ஈசி - சீ!சீ!, ஈங்கு - இங்கு, இரேன்மின் - இராதேகொள்ளுங்கோள் என்ன; "என்தான்?, நான்போகவேண்டுகிறதென்?" என்ன; "இருமி - இருமலாலே, இளைத்தீர் - சரீரம் கட்டுக்குலைந்தீர், இவர்கள்முன்னே இப்படிபடுவதே! [யி என்று, உள்ளம்கூசியிட்டீர் - ஹ்ருதயம்கூசினீர்," என்றுபேசும் - என்றுசொல்லுகிற, குவளை - குவளைமலர்போலே, அம் - அழகிய, கண்ணியர்பால் - கண்ணையுடையஸ்த்ரீகள்பக்கலுண்டான,நாசமான பாசம்-விநாசத்தைவிளைக்கும் ஸங்கத்தை, விட்டு - தவிர்ந்து, நல்நெறிநோக்கல்உறில் - நல்வழிபோகப்பார்க்கில்; வாசம்- பரிமளம், மல்கு - நிறைந்த, தண் - குளிர்ந்த, துழாயான் - திருத்துழா[யிரு யையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியை, வணங்குதும்- வணங்குவோமென்கிறார், ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(ஈசிபோமின்) நடவும்; சீச்சீஎன்றபடி. (போமின்) போகீர் என்பர்கள். என்றவாறே, இருக்கச் சொல்லிற்றாகக்கொண்டு இருக்குமிறே பழையவாஸநையாலே (ஈங்கிரேல்மின்) நீரிருக்கிறவிடந்தன்னை யறிந்திலீரோ, உமக்கு இங்கு த்தையிருப்பில் ஓரந்வய மில்லைகாணும், போம் என்பர்கள். "என்தான்? எனக்குப்போகவேண்டுகிற ஹேதுவென்?" என்னுமே (இருமியிளைத்தீர்,உள்ளம்கூசியிட்டீர்) என்பர்கள். இருமலாலே போர இளைத்திர், உம்மை யறிவீரே, "இவர்கள்முன்னே யிப்படி படுவோமே!" [உரு என்று எங்கள் ஸந்நிதியை யநுஸந்தித்து ஹ்ருதயம் கூசினீர் என்று சொல்லுகிற. (குவளை யங் கண்ணியர்பால் (இவனுடைய எளிவரவு காண்கைக்காக ஸாதரமாகப் பார்ப்பார்களாய்த்து. அருநஞ்சாகிலுமாகிறது, ஆமுதாகிலு மாகிறது, இவர்கள்தான் பார்க்கப்பெற்றோமிறே! என்று இவனுடைய பாவபந்தந்துக்குடலாயிருக்குமாய்த்து. (நாசமானபாசம்விட்டு) ஏதேனும்தசையிலு மிவனைவிடாதே விநாசத்தை பலிப்பிக்கும்படியான ஸங்கமாய்த்து. வேறுய விஷயத்தில் ஸங்கம் விநாசத்தை பலிப்பிக்குமிறே; அத்தைத் தவிர்ந்து,நல்வழிபோகப்பார்க்கில்;தன்னை ஆச்ரயித்தார்க்குக்கொடுத்து ஆதரிக்கைக்காக மாலையிட்டிருக்கிறவனதான வதரியை வணங்குதுமே.அ.

மூன்றுமுன்னம் "ஈசி"என்னவொண்ணாமையாலே"போமின்" என்ன, போகாமையாலே"ஈசி"என்கிறார்களென்றுவிவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(நடவுமென்று.)பழைய வாஸநையாலேயென்றது - ப்ரணயரஸத்தாலூடிக்கொண்டு போகச்சொல்லுவது இருக்கைக்காகவேசொல்லுவர்களே,அந்தவாஸநையாலேயென்றபடி. "ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பும் பாசம் வருகைக்குஹேதுத்வேந "குவளையங்கண்ணியர்"[௬௰ என்றதென்னுமிடம்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்(இவனுடையவித்யாதி.)பேச்சாலே ஆசையறுத்திருக்கவும் கண்ணாலே வலைத்துவைத்தால்ஸங்கம்வரும்படியை உபபாதிக்கிறார் (அருநஞ்சாகிலுமித்யாதி.) ... ... அ.

மூ.—புலன்கள்நையமெய்யில் மூத்துப் போந்திருந்துள்ளமெள்கி,
கலங்க வைக்கள்போதவுந்திக் கண்டபிதற்றுமுன்;
அலங்கலாயதண்டுழாய்கொண் டாயிரநாமம்சொல்லி,
வலங்கொள்தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே....௯.

ப - ரை.—மெய்யில் - சரீரத்தில், புலன்கள் - இந்த்ரியங்களானவை, நைய-சிதிலமாம்படி, மூத்து - கிழத்தனமடைந்து, அவர்கள் "ஈங்கிரேன்மின்" என்றதுவேஹேதுவாக, இவன், போந்து - ஏகாந்தமானவிடந்தேடிப்போய், இருந்து-அங்கேயிருந்து, உள்ளம்எள்கி - நாம்பட்டதோ ! என்று நெஞ்சுகலங்கியும், கலங்க - வாத பித்த ச்லேஷ்மங்கள் வேறுபட, அத்தாலே, ஐக்கள் - கபமானது, போதஉந்தி - போரத்தள்ளியும், கண்ட - கண்டத்தையெல்லாம், பிதற்றுமுன்-வாயில்வந்தபடி சொல்லுவதற்குமுன்னே; வலம்கொள் - ப்ரதக்ஷிணம்முதலான அநுகூலவ்ருத்திகள்பண்ணுகிற, தொண்டர் - சேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், தண் துழாய் - குளிர்ந்த திருத்துழாயால், ஆய - தொடுக்கப்பட்ட, அலங்கல் - மாலையை, கொண்டு - கையிலேந்திக்கொண்டு, ஆயிரம்நாமம்- அவனுடைய ஆயிரம்திருநாமங்களையும், சொல்லி - அடைவுபடச்சொல்லி, பாடி - வாயாரப்பாடி, ஆடும் - ஆடுகிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேச்வரனை, வணங்குதும் - ஸேவிப்போமென்கிறார். ... ... (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(புலனித்யாதி) சரீரத்தில் இந்த்ரியங்களானவை, ஸந்நிவேசமும் கிடக்கச்செய்தே தந்தாமுடைய விஷயங்களை பரிக்ரஹிக்கவும்மாட்டாதே சிதிலமாம்படி மூத்து. (போந்திருந்து) அல்லாதாரோபாதி காண்பன காணவும் கேட்பன கேட்கவும் பெறுமையாலே,ஆள்நடையாடாத விடந்தேடிப் போந்திருந்து. (உள்ளமெள்கி) "நாம்பட்டதோ!" என்று ஹ்ருதயமானது ஈடுபட்டு. (கலங்கவித்யாதி) தோஷத்ரயமும் தலையெடுத்தவாறே ச்லேஷ்மாவானது போரத்தள்ளுமாய்த்து. (கண்ட பிதற்றுமுன்) பின்னை ப்ரதிபந்தங்களைப் பிதற்றுவதுக்குமுன்னே.

(அலங்கலாய) அநுரூத்தைக்குச் சாத்தி யருளுகைக்கீடான மாலையான திருத்துழாயைக்கொண்டு. (ஆயிரநாமம்சொல்லி) கண்ட பிதற்றுமே அவ்வழியே இந்த்ரியத்துக்கு அடைத்த திருநாமம் சொல்லி; "நா வாயிலுண்டே" இத்யாதிப்படியே.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(புலனித்யாதி.) "ஈங்கிரேன்மின்" என்றசொன்னதே பலித்து விடுகையாலே அவஸாதம் விஞ்சி, விஜநப்ரதேசத்திலே பிதற்றும்படியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

குவளையங்கண்ணியர் "ஈங்கிரேன்மின்"என்றபின்பு,ஸ்வஜநத்தோடு பரஜநத்தோடு பொருந்தாதே தனியேயிடந்தேடிப்பிதற்றுகை ப்ராப்தமாகையாலே (ஆள் நடையாடாதவிடந்தேடியென்றது.) தோஷத்ரயம் - வாத பித்த ச்லேஷ்ம விகாரங்கள். "கண்ட" என்றது - கண்டத்தையென்றாய், (ப்ரதிபந்தங்களையென்றது.)

அவ்வழியேயென்றது - ப்ரதிபந்தங்களைச்சொன்னநாவாலேயென்றபடி. இந்த்ரியத்துக்கடைத்தது திருநாமம் என்னுமதுக்குஸம்வாதம்(நாவாயிலித்யாதி.)

௰.—வண்டுதண்டேனுண்டுவாழும்வதரிநெடுமாலை,
கண்டல் வேலி மங்கைவேந்தன்கலியனொலிமாலை—
கொண்டு தொண்டர் பாடியாடக்கூடிடில், நீள்விசும்பி—
லண்டமல்லால் மற்றவர்க்கோராட்சியறியோமே. ... ௰.

ப - வுரை.—வண்டு - வண்டுகள், தண் - குளிர்ந்த, தேன் - தேனை, உண்டு- பானம்பண்ணி, வாழும் - களித்துவர்த்திக்கிற, வதரி - ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தருளியிருக்கும், நெடுமாலை - ஸர்வாதிகன்விஷயமாக; கண்டல்- தாழைகளை, வேலி-வேலியாகவுடைய, மங்கை - திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவான, கலியன் - ஆழ்வார் ரருளிச்செய்த, ஒலி - மாலைகொண்டு - சப்தஸந்தர்ப்பங்களையுடைய விப்பத்துப்பாட்டையுங்கொண்டு, தொண்டர் - சேஷபூதரானவர்கள், பாடி-அவன் குணங்களைவாயார அநுஸந்தித்து, ஆடக் கூடிடில் - ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாகஆடப்பெறில், நீள்விசும்பில் - பரமபதத்தில், அல்லால் - ஒழிய, மற்று - வேறு, ஓர்- ஒரு, அண்டம் - லோகத்தில், அவர்க்கு - அவர்களுக்கு, ஆட்சிஅறியோம் - ஆளுகை யில்லை யென்கிறார். ... ... (௰)

(வலங்கொளித்யாதி) அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ணுநின்றுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், சாத்துகைக்கிடானமாலைகளையுமேந்தி, திருநாமங்களையும் சொல்லி, பாடுவதாடுவ தாகாநிற்பார்கள் ; அத்திரளிலே புக்கு அவர்களிலே யொருவரா யாச்ரயிப்போம். ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.—(வண்டு தண்டே னித்யாதி) ஸர்வபதார்த்தங்களு முத்தேச்ய லாபத்தாலே களித்து வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து; இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீபதரியிலே வந்திருக்கிற ஸர்வாதிகனைக் கவிபாடிற்று. (கண்டல்வேலி) கண்டலென்று—தாழை. கடல் அணித்தாகையாலே தாழைக ளுண்டா யிருக்குமிறே. பூத்த தாழைகளை வேலியாகவுடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த மாலை. (கொண்டு தொண்டர் பாடியாடக் கூடிடில்) இவற்றைக்கொண்டு, "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்" என்றிருக்கிறவர்கள் பாடுவ தாடுவதாகக் கூடிடில். நீள் விசும்பு என்கிறது - உபரிதந லோகங்களினுடைய ஸமுதாயத்தை; அதில், (அண்டமல்லால்) பரமபதமல்லது, மற்றவர்க்காட்சியறியோ மென்னுதல்; அன்றிக்கே, நீள்விசும்பென்கிறது - பரமபதமாய், அதிலல்லால் மற்றோரண்டம் அவர்க்குஆட்சியாக அறியோமென்னுதல்.

மெய்யில் - புலன்கள்ளைய - மூத்தித்யாதி, வலங்கொள் தொண்டர் - அலங்கலாயதண்டுழாய்கொண் டாயிர நாமம் சொல்லி - பாடியாடும் வதரி வணங்குதும் என்றுஅந்வயம். ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.—(வண்டுதண்டேனித்யாதி.)

வண்டு, வாளை, தொண்டர்களைக் கீழேயருளிச்செய்கையாலே, இதிலே வண்டைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபதார்த்தங்களுமித்யாதி.)

ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் இவர் அருளிச்செய்த தோஷம் ப்ரத்யக்ஷித்து அநுபவியாநின்றோம்; அவ்வோபாதி பகவத்விஷயமாக இவரருளிச் செய்ததும் மெய்யா யிருக்குமிறே; ஆனபின்பு, இவர் விடச்சொன்னவற்றை விட்டு இவர் பற்றச்சொன்னவற்றைப் பற்று[டு கையிறே சேதநராயிருப்பார்க்குச் செய்யவடுப்பது. ... ... ம.

அடிவரவு.—முற்ற முதுகு உறி பீளை பண்டு எய்த்த
பப்ப ஈசி புலம் வண்டு ஏனம்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம். [ம

இத்தை அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே பரமபதமுண்டாகக் கூடுமோவென்ன; ஒது அர்த்தவாதமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதி) ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து-நாலாந்திருமொழி-ஏனம். ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ஸ்ரீபதரியென்றும் பதரிகாச்ரமமென்றும் இரண்டு [மரு திருப்பதியாய், அதில் இங்குத்தை யிருப்பாகிறது-ப்ரஜையினுடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தாய் குடிநீர் குடிக்கு மோபாதி யிவை தன்னை வழிப்படுத்துகைக்குறுப்பாகத் தான் (க) தபஸ்ஸுபண்ணி மிதகாமனு யிருக்கிற விடமாய், சென்று ஆச்ரயிக்கும் நங்குறையே குறையாக ஆச்ரயணீயனானவன் தன்குறை யறுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிருந்தது; ஆனபின்பு,நாமங்கே போய் ஆச்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்.

இங்கு திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறவிடமுண்டோ வென்னில்; கீழே "வதரிவணங்குதும்" என்றும் "அறிதியாகில் நெஞ்சம்" என்றும் சொல்லிக்கொடுபோந்து, இதிலும் "துணிவினி[உரு னக்குச் சொல்லுவன் மனமே" என்று - முடியத் திருவுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லிற்றாயிறே யிருக்கிறது. கீழ் தாம் பெற்றதாகச் சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வந்திருக்கிற தேசமாயிருக்குமிறே. ... ... *

அ.—ஏனமுனுகிப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே-மந்த்ரப்ரதனான நா[கூய ராயணன் வர்த்திக்கிறதேசத்தை யாச்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்துக்குச் சொல, நமக்கு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணங்களறிந்தன்றோ ஆச்ரயிக்க வடுப்பது என்றியிருக்க ; அக்குறைதீர்ந்தானு யெழுந்தருளி யிருக்கும் தேசமான பதரிகாச்ரமத்தை யாச்ரயிப்போமென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதரியித்யாதி.) குடிநீர்-கஷாயம். இத்தால்-"சிஷ்யனாய்நின்றது [கூடு சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தையறிவிக்கைக்காக" என்றபடியே சேதநரை வழிப்படுத்துமென்றதாய்த்து. கீழ் மூன்று திருமொழியில் ப்ரமேயத்தையு மநுவதித்து ஸங்கதியை ஸ்புரிப்பிக்கிறார் (கீழித்யாதி.) (இருக்குமிறே) என்றவகந்தரம், இங்கு நான் வர்த்திக்கிறதேசத்தைச் சொல்லுகின்றதேசஷம். ... ... *

(க) தபஸ்ஸுபண்ணுகை - நராநாராயணனாய்த்திருமந்த்ரோபதேசம்பண்ணுகை.

மூ.—ஏனமுனுகி யிருநிலமிடந்தன்றிணையடியிமையவர் வணங்க,
தானவனுகம் தரணியிற்புரளத் தடஞ்சிலை குனித்த வென்தலைவன்;
தேனமர்சோலைக்கற்பகம் பயந்த தெய்வநன்னறுமலர் கொணர்ந்து-
வானவர்வணங்குங்கங்கையின்கரைமேல்¶வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

ப-ரை.—அன்று - பூமியை ப்ரளயங்கொண்டஅக்காலத்திலே, இமையவர்- ப்ரஹ்மாதிகள், இணைஅடி - சேர்த்திஅழகையுடைத்தானதிருவடிகளை, வணங்க - ஆச்ரயிக்கும்படியாக, முன் - வராஹகல்பத்தின்ஆதியிலே, ஏனமாகி - பன்றிருபங் கொண்டு, இருநிலம் - பரப்புடைத்தானபூமியை, இடந்து - ஒட்டுவிடுவித்தெடு த்து, தானவன் - தநுவம்சத்திற்பிறந்த ராவணனுடைய, ஆகம்-வராதிகளாலே [ய பூண்கட்டின சரீரமானது, தரணியில் - பூமியிலே, புரள - அம்புதைத்துப் புரளு ம்படி, தடம் - பெரிய, சிலை - வில்லை, குனித்த - வளைத்தருளின, என்தலைவன் - என்ஸ்வாமியான நாராயணன்;தேன்அமர்-தேன்மிக்கு,சோலை-சோலைசெய்திருந்து ள்ள, கற்பம் - கல்பகவர்க்ஷமானது, பயந்த - உண்டாக்கின, தெய்வம் - திவ்ய மாய், நல் - விலக்ஷணமாய், நறு - பரிமளம்வீசுகிற, மலர் - புஷ்பங்களை, வா[யரு னவர் - தேவர்கள், கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, வணங்கும் - திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து ஆச்ரயிக்கும்படியாக, கங்கையின்கரைமேல் - கங்காதீரத்திலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து - பதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளான் - எழுந்தருளியிருக்கிறுன், நேஞ்சே! அங்கேசென்று ஆச்ரயிஎன்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கிறுர். ... ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(ஏனமுனுகி யித்யாதி) (முன் - ஏன மாகி) வராஹகல்பத்தினுடைய ஆதியிலே, அண்டபித்தியிலே புக்குச் சேர்ந்து பரப்புடைத்தான பூமியை; அத்தை யெடுக்கைக்கீடான செருக்கையுடைய மஹாவராஹமா யெடுத்துக்கொண்டு. (அன்றிணை யடி யிமையவர் வணங்க) அப்போது அந்தஉளைமயிர்களிலே [உரு யொதுங்கிக்கிடந்த ப்ரஹ்மாதிகள், சேர்த்தியழகையுடைத்தான திரு வடிகளை யாச்ரயிக்க. "సుకవి కటసటాసఙ్కటైః" "ஸுகவிகடஸடாஸங் கடை:" என்னக்கடவதிறே.

முதற்பாட்டு.—(ஏனமுனுகி யித்யாதி.) நிலத்துக்கிருமை சொல்லுகையாலே பலித்தவர்த்தம் (அத்தை யித்யாதி.) [ஙய

உளைமயிர் - பிடரிமயிர். "నమస్తస్మై వరాహాయ లీలయోద్ధరతే మహీమ్ | ఖుర మధ్యగతో యస్య మేరుః ఖణఖణాయతే" "நமஸ்தஸ்மை வராஹாய லீலயோத்தரதே மஹீம் | குரமத்யகதோயஸ்யமேரு:கணகணயதே" என்கிறபடியேவளர்ந்த திரு மேனி யாகையாலே,உபரிதநலோக வர்த்திகள் உளைமயிரிலே யிருக்கை ப்ராப்தமெ ன்று கருத்து. உளைமயிரிலே யிருக்கைக்கு ப்ரமாணம் (ஸுகவியித்யாதி.) ஸுகவி களுக்கு, கடகல்பமாய் - வரண்யத்வேந ஆச்ரயமாயிருக்கிற, ஸடைகளிலே- பிடரிமயிர்களிலே, ஸங்கடை:-நெருங்கி யிருக்கிறவர்களாய் என்றார்த்தம் கண்டு கொள்வது. ப்ரமாணத்திரட்டிலே யாகுல், "ఉత్తిష్ఠతస్తస్య జలార్ద్రకుక్షేర్మహావరాహస్య మహీం ప్రగృహ్య | విధున్వతో వేదమయం శరీరం రోమాన్తరస్థా మునయస్స్తువన్తి" "உத்திஷ்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகுக்ஷேர்மஹாவராஹஸ்ய மஹீம் ப்ரக்ருஹ்யா | [துய விதுன்வதோ வேதமயம் சரீரம் ரோமாந்தரஸ்தாமுநயஸ்துவந்தி" என்கிற வச நத்தை யெடுத்திருக்கிறது.

¶ "வதரியாச்சிரமம்" என்றால் இசைக்குச்சேரும்.

மூ.—கானிடையுருவைச்சுடுசரந்துரந்துகண்டு, முன்கொடுந்தொழிலுரவோன்-ஊனுடை யகலத்தடுகணைகுளிப்ப வுயிர்கவர்ந்துகந்தவெம்மொருவன்; தேனுடைக்கமலத்தயனொடு தேவர் சென்று சென்றிறைஞ்சிடப், பெருகு-வானிடைமுதுநீர்க் கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே...உ.

ப-ரை.—கானிடை - காட்டில் மறைவது தோற்றுவதாய்த் திரிகிற, உருவை - மாயாம்ர்கமான மானை, கண்டு - பார்த்து, சுடுசரம் - பொறுக்க வொண்ணாதஅம்பை, துரந்து - அதின்மேலேவிட்டு; முன் - ஸுக்ரீவமஹாராஜர் சரணம்புகுந்தவன்று, கொடுந்தொழில் - க்ரூரமானசெயலையும், உரவோன்-மிடுக்கையுமுடைய வாலியினது, ஊன்உடை - மாம்ஸம்நிறைந்த, அகலத்து- [ய் மார்விலே, அடுகணை - கொலைஅம்பானது, குளிப்ப - அழுந்தும்படிபண்ணி, உயிர் - அவன்ப்ராணனை, கவர்ந்து - அபஹரித்து, உகந்த - "மஹாராஜர் விரோதிபோகப்பெற்றோம்!" என்றுஉகந்த, எம்ஒருவன் - ஒப்பற்றபலமுடைய னானஎன்ஸ்வாமி; தேன் - தேனை, உடை - உடைத்தான, கமலத்து - திருநாபீ கமலத்திற்பிறந்த, அயனொடு-ப்ரஹ்மாவோடுகூட,தேவர்-தேவர்கள், சென்று [டு சென்று-நான்நான்என்றுஇழிந்து, இறைஞ்சிட - ஆச்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நா நம்பண்ண, அத்தாலே, வானிடை - ஆகாசத்திலேயாய், முது - பழைதான, நீர் - ஜலம், பெருகு- மிக்குவருகிற, கங்கையின்கரைமேல் - கங்கைக்கரையிலே, வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—,நெஞ்சே! அங்கேபோய் ஆச்ரயிப்போம்என்கிறார்.

(தானவனித்யாதி) இப்போது, தானவனென்கிறது-ராவ [உய் ணனை. "தையலாள்மேல் காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன்" என்னக்கடவதிறே. தநுவினுடைய வம்சஜனென்று தாநவனென் கிறதாதல், ஆஸுரமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனென்றுதல். ராவணனுடைய, வராஹிகளாலே பூண்கட்டி யிருக்கிற சரீரமானது, அம்பு தைச்சு பூமியிலே புரளும்படியாக. (தடஞ்சிலையித்யாதி) [உரு "மஹாதநு:" "மஹத்தநு:" என்கிறபடியே அளவுடைத்தான வில்லை வளைத்த. (என்தலைவன்) வீரரஸத்தில் ப்ரதாநனான என்நாயன்.

(தேனமரித்யாதி) ராவணனுடைய மிடுக்காலே கல்பகவ்ருக்ஷத் தினுடைய பூவைப் பணிப்பூவிட்டுத் திரிவர்களாய்த்து தேவர்கள் முன்பு; அவன் தலை யறுப்புண்டவாறே, அத்தை ப்ராப்தவிஷ [நய யத்திலேயாக்கினார்களாய்த்து. தேன்மிக்குச் சோலைசெய்திருந்துள்ள கல்பகமானது உண்டாக்கின, திவ்யமாய் விலக்ஷணமாய் செவ்வியை யுடைத்தான பூக்களைக்கொண்டு, தேவர்கள் ஆச்ரயிக்கும்படியாக, கங்காதீரத்திலே ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான். க.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.—(கானித்யாதி)தன்னிலமான காட் டிலே ஸஞ்சரிக்கிற, உருஉண்டு-மான்-மாயாம்ர்கம், அத்தைக்கண்டு.

"சிலைகுனித்த" என்கையாலே ஹிரண்யாக்ஷனைச் சொல்லவொண்ணாதென் றருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி.) தநுவம்சம் - ராவணனுக்கு மாத்ருவம்ச மாகையாலே, ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (ராவணனுடையவித்யாதி.)

"வணங்கும்படி - நிலமிடந்து" என்றந்வயம். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கானிடையித்யாதி.) கோரமான ஸம்ஸாரப்ரளயத்தில் நின்றும் தம்மையெடுத்தபடியாலே, ப்ரஸ்துதமான வராஹாவதாராபதாநத்தில் பூமிப்பிராட்டிக் குபகரித்தவளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியார்க்காக ராவணவதம் பண்ணினமையையநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்;அதுக்கடியான மாயாம்ர்க நிரஸ நாதிகளை யருளிச்செய்கிறா ரிப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. "பன்றியாய்" என்று முதல்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமானத்தை, "ஏனமுனாகி" என்று ஸ்மரித்தாரென்று திருவுள்ளம்.

மூ.—இலங்கையும் கடலு மடலருந்துப்பி ளிருநிதிக்கிறைவனும், அரக்கர்
குலங்களும்கெடமுன்கொடுந்தொழில்புரிந்தகொற்றவன்; கொழுஞ்சுடர்சுழன்ற-
விலங்கலினுரிஞ்சிமேல்நின்றவிசும்பில்வெண்துகில்கொடியெனவிரிந்து
வலந்தருமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ௩.

ப - ரை.—இலங்கையும் - ஒருவராலுமழிக்கப்போகாத லங்கையும், கடலும்- அதுக்கும் மேலான ஸமுத்ரமும், அடல் அரும் - ஒருவராலும் வெல்ல வொண்ணாத, துப்பில் - பலத்தையுடையனாய், இருநிதிக்கு இறைவனும் - சங்கநிதி பத்மநிதிகளையுடையனாயிருக்கிற ராவணனும், அரக்கர் குலங்களும் - ராக்ஷஸஜாதியும், கெட-நசிக்கும்படியாக, முன்-ராவணன் கைவிஞ்சினவன்று, கொடு-கொடிய, [டு] தொழில் - வ்யாபாரங்களை, புரிந்த - பண்ணின, கொற்றவன்-ராஜாவான ஸர்வேச்வரன்; கொழு - விளங்காநின்றுள்ள, சுடர் - ஸூர்யன், சுழன்ற - சுழலவருகிற, விலங்கலில் - மேருபர்வதத்திலே, உரிஞ்சி - தாக்கி, மேல்நின்ற - அதுக்குமேலேயிருக்கிற, விசும்பில்-ஆகாசத்திலே, வெள்-வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தாய், கொடித்துகில் என-த்வஜத்தில்கட்டப்பட்ட துணிபோலே, விரிந்து- பரந்து, வலம் [டுநு] தரும்-வேகத்தாலே பலத்தையுடைத்தாய், மணி-தெளிந்திருக்கிற, நீர்-ஜலம் நிறைந்த, கங்கையின் கரைமேல் - கங்காதீரத்திலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து- ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளான்- நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான், நெஞ்சே! அங்கே சென்று கிட்டப்பாராய் என்கிறார். ... ... (௩)

(சுடுசரம்துரந்து) ஒருவர்க்கும் தோற்றாதபடி மறைவது தோற்[உய]றுவதாய்த் திரிகிற அத்தைக்கண்டு, பொறுக்கவொண்ணாதபடியான அம்பைவிட்டு; முன்பு. († கொடுந்தொழிலித்யாதி) க்ரூரமான செயலையுடையனை வாலியுடைய தசைந்து அகன்றிருந்துள்ள மார்விலே (க) கொலையம்பானது அழுந்தும்படிபண்ணி, அவ்வழியாலே அவனுடைய ப்ராணனை யபஹரித்து, "மஹாராஜர்விரோதி போ[உடு]கப்பெற்றோம்!" என்று உகந்த அத்விதீயமான பலத்தை யுடையவன்.

(தேனித்யாதி) திருநாபீகமலத்தை உத்பத்திஸ்தானமாக வுடைய ப்ரஹ்மாவோடே தேவர்களானவர்கள் அஹமஹமிகயா இழிந்து, ஆச்ரயணத்துக் குறுப்பாக ஸ்நானம்பண்ணப்புக்கவாறே, ஒன்றால் குறைதல் நிறைதல் செய்யாதே ஏகரூபமாயிருக்கக்கடவ ஜலம் [௩ய] பெருகுமாய்த்து; திருவடிகள் ஸஹ்யமாகையாலே. (வானிடைமுது நீர்) ஆகாசத்திலேயாய்ப் பழைதான நீரென்றபடி. ... ௨.

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(இலங்கையுமித்யாதி) ஒருவராலழிக்கவொண்ணாதபடியான லங்கையும், அதுக்கும்மேறாம்படியிருக்கிற கடலும், ஒருவராலடற்க வரிய ஸாமர்த்யத்தை யுடையனாய் ஜ்யே [௩டு]ஷ்டனான வைச்ரவணனை வென்று வாங்கின சங்கநிதி பத்மநிதிகளை

"வாலிமாவலத்தொருவன்" என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து உரவோன்-மிடுக்கையுடைய வாலியென்றருளிச்செய்கிறார் (க்ரூரேத்யாதி.) தசைந்து - மாம்ஸளமாய். "அடு" - கொல்லுகிற.

ஸஹ்யமாகையாலே - திருக்காவேரிக்கு ஸஹ்யபர்வதம் உத்பத்திஸ்தான[௬ய]மாளுப்போலேயாகையாலே. ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு.—(இலங்கையித்யாதி.) வாலிவதாநந்தரபாவியாய் முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ராவணவதத்தை ஸப்ரகாரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

† "கடுந்தொழில்" என்றும்பாடம். (க) கொலையம்பு - ஹிம்ஸகமானசரம்.

மூ.—துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்மனமே!தொழுதெழு; தொண்டர்கள்தமக்கு பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும்பேரருளாளனெம்பெருமான்; [ப்
அணிமலர்க்குழலா ரரம்பையர்துகிலு மாரமும்வாரிவந் தணிநீர்
மணிகொழித்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. சு.

ப - ரை.—மனமே !-நெஞ்சே!, இனி - இப்போது, உனக்கு - விஷயவைலக்ஷண்ய மறியாத உனக்கு, துணிவு-உறுதியான ஒருவார்த்தையை, சொல்லுவன்-சொல்லுகிறேன் கேள் என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ய; அது என்? என்று நெஞ்சு வினவ; தொண்டர்கள்தமக்கு - ஆச்ரிதரான நம்போல்வார்க்கு, பிணி - விரோதியாயுள்ளவற்றை, ஒழித்து - போக்கி, அமரர் - நித்யஸூரிகளுடைய, பெரு [ம விசும்பு - பரமபதத்தை, அருளும் - தந்தருளுமவனும், பேர் அருளாளன் - பரமக்ருபாவானுன எம்பெருமான் - ஸர்வேச்வரன்; அணிநீர் - தர்சநீயமான ஜலமானது, மலர் - புஷ்பங்களாலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, குழலார்-மயிர்முடியையுடையரான, அரம்பையர்- அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய, துகிலும்-பரியட்டங்களையும், ஆரமும்-நவரத்நங்கள் கோத்துச்சமைத்த ஹாரங்களையும், வாரி [டு வந்து - திரட்டிக்கொண்டும், மணி - ரத்நங்களை, கொழித்து - வாரிக்கொண்டும், இழிந்த - வந்திழிகிற, கங்கையின்கரைமேல் - கங்கைக்கரையிலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து - ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளான் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறான், அங்கே சென்று, அவனை, தொழுது - ஸேவித்து, எழு-வாயார ஸ்தோத்ரம்பண்ணு என்றருளிச்செய்கிறார். ... ... (சு)

யுடையனு யிருக்கிற ராவணனும், அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸஜாதியாகவும் மண்ணுண்ணும்படியாக, பண்டு க்ரூரமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணின ராஜாவானவன். "ఇక్ష్వాకూణామియం భూమిస్సశైలవనకాననా" "இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமிஸ்ஸசைலவநகாநநா" என்னக்கடவதிறே.

(கொழுஞ்சுடரித்யாதி) ஆதித்யனானவன் சுழலவாரானின் [உடு றிருந்துள்ள மேருவிலே தாக்கி, மேல்நின்ற, விசும்பிலே- ஆகாசத்திலே, வெளுத்தநிறத்தை யுடைத்தான கொடியாடையை விரித்தாப்போலே, இதுவந்துவிழும்போதை நீர்த்தெளிவிருக்கும்படி. (வலந்தருமணிநீர்) வேகத்தாலே மிடுக்கையுடைத்தாய்த் தெளிவையுடைத்தாயிருக்குமாய்த்து. ... ... ரு.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு) இப்போது உனக்கு உறுதியாக ஒரு நல் வார்த்தை சொல்லுகிறேன், நெஞ்சே! கேள்; சொல்லச்செய்தே பின்னை யும்சொல்லாததின் பலமேயாகாமே, நீயவனைத்தொழுது உஜ்ஜீவிக்கப்பாராய். [ருடு

மேருவாகிற த்வஜஸ்தம்பத்திலே வெளுத்த துகிலாலே கொடியைக்கட்டிவிட்டாப்போலே ஸ்வச்சமான நீரையுடைத்தான கங்கையென்றருளிச் செய்கிறார் (ஆதித்யனித்யாதி.) "உரிஞ்சி" என்றதினர்த்தம் (தாக்கியென்றது.) ... ரு.

நாலாம்பாட்டு.—(துணிவினியித்யாதி.) அவதாரத்துக்கு ப்ரதாந ப்ரயோஜநமான ராவணவதத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவாறே, அதிமாநுஷ [சுய மானசெயலாகையாலே * அன்று சராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றினமையும் திருவுள்ளத்திலே தோற்ற, அந்தப்ரஸங்கத்திலே அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"இனியுனக்கு-துணிவாக-சொல்லுவன்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி.)

மூ.—பேயிடைக்கிருந்துவந்த மற்றவள்தன் பெருமுலைசுவைத்திடப்;பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சுவனென்றுதளர்ந்திடவளர்ந்தவென்தலைவன்;
சேய்முகட்டுச்சியண்டமும்சுமந்த செம்பொன்செய்விலங்கலிலிலங்கு-
வாய்முகட்டிழிந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.௫,

ப-ரை.—வந்த - தாயின்வடிவுகொண்டுவந்த, பேய் - பூதனையுடைய, இடைக்கு இருந்து - மடியிலே இருந்து, அவள்தன் - அவளுடைய, பெரு - பெரிய, முலை - முலையை, சுவைத்திட - உண்ண; அத்தைக்கண்ட, பெற்ற தாய் - பெற்ற தாயாரான யசோதைப்பிராட்டியானவள், இடைக்கு - தீங்கு செய்யவந்தவர்கள் மடியிலே, இருத்தல் - பொருந்தியிருக்கும் இருப்பைக் கண்டு, அஞ்சுவன் - என்விளைகிறதோ! என்று பயப்படாநின்றேன், என்று - என்று சொல்லி, தளர்ந்திட - கூசிப்பரிந்து வளர்க்க, வளர்ந்த - வளர்ந்தருளின, என்தலைவன் - என்ஸ்வாமியானவன்; சேய் - உயர்ந்த, முகடு-சிகரத்தின், உச்சி- உச்சியிலே, அண்டம் - அண்டத்தை, சுமந்த - தரிக்கிற, செம்பொன்செய் விலங்கலில்-சிவந்தபொன்னால் செய்யப்பட்ட மேருபர்வதத்திலே, இலங்கு-விளங்காநின்றுள்ள, வாய் - இடமுடைத்தான, முகடு - சிகரத்தினின்றும், இழிந்த-வந்துவிழுகிற, கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, நெஞ்சே! அவனைத்தொழுதெழு என்கிறார். ... ... (௫)

நீருறுதியாகச் சொல்லுங்காட்டில் அவன் நம்விரோதியைபபோக்கி நன்மையைத் தருமோவென்ன(பிணியித்யாதி) நம் விரோதியையும் போக்கி பரமபதத்தையும் நமக்குத்தரும். ஒருக்காலாச்ரயித்த மாத்ரத்திலே நம்விரோதியைப்போக்கி நித்யஸூரிகளிருப்பை நமக்குப் பண்ணித்தரும் பெரியக்ர்பாவானான ஸர்வேச்வரன்.

(அணியித்யாதி)க்ர்ஷ்ணன்படியாய்த்துஜலத்தினுடையசெருக்குமிருப்பது. மலராலே யணியப்பட்ட குழலையுடையரான அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய பரியட்டத்தையும் ஹாரத்தையும் வாரியணிகிற நீரென்னுதல்; அழகியநீரென்னுதல். இவற்றைத் திரட்டிக்கொண்டு ஓர்சநீயமான நீரானது ரத்நங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு வந்திழியாநின்றுள்ளவதரியாச்சிராமத்துள்ளானை – தொழுதெழு என்கிறவிது இத்திருமொழி க்கெல்லாம் க்ரியை. ... ... ௪.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பேயித்யாதி)(வந்த – பேயிடைக்கு இருந்து) யசோதைப் பிராட்டி யுடைய வடிவைக் கொண்டு வந்த

"தொண்டர்கள்தமக்கு - பெருவிசும்பருளும், மனமே!தொழுதெழு" என்றவர்க்கு விவக்ஷிதமான வுட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (நம்விரோதியையித்யாதி.) வாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதி.)

வஸ்த்ராபஹாரணத்துக்கு ப்ரஸித்தி க்ர்ஷ்ணனிடத்திலேயாகையாலே அத்தை த்ர்ஷ்டாந்திகரித்துக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ர்ஷ்ணனித்யாதி.) "அணிகிறநீர்" என்றது - கரையையலங்கரிக்கிற நீரென்றபடி. ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பேயிடைக்கித்யாதி.) துகில்வாரிவந்ததென்னும் ப்ரஸங்கத்திலே க்ர்ஷ்ணனுடைய வஸ்த்ராபஹாரணுபதாநத்தில் செருக்கும் ஸ்மர்தமாய் அதுக்குஹேதுவாக யசோதைப்பிராட்டி வளர்த்தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"வந்த" என்று விசேஷிக்கைக்குத் தாத்பர்யம் (யசோதையித்யாதி.)

௫.—தோரணங்கல்குல்செழுங்கயற்கண்ணிதிறத்தொருமறத்தொழில்புரிந்து,
பாரணங்கிமிலேறேழும்முன்னடர்த்தபனிமுகில்வண்ணனெம்பெருமான்;
காரணந்தன்னால் கடும்புனற்கயத்த கருவரை பிளவெழக்குத்தி
வாரணங்கொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

ப - ரை.—முன் - ஏழு ரிஷபங்களை நேரேநிறுத்தினவன்று, தேர்-தேர்த்தட்டானது, அணங்கு - வருந்தி ஒப்பாகாநின்றுள்ள, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையளாய், செழு - அழகிய, கயல் - கயல்மத்ஸ்யம்போன்ற, கண்ணிதிறத்து - கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியைத் திருமணம்புணருகைக்காக, மறம்-கோபத்தையுடைத்தா யிருப்பதான,ஒரு தொழில்-ஒருசெயலை,புரிந்து-செய்து, பார்-பூமியிலுள்ளார், அணங்கு - நோவுபடும்படியான, இமில் - கருத்துக்களையுடைய, ஏறு - ரிஷபங்கள், ஏழும் - ஏழையும், அடர்த்த-நிரஸித்தவனாய், அத்தாலே, பனி-குளிர்ந்த, முகில்- மேகம்போன்ற, வண்ணன்-திருநிறத்தையுடையனாய், எம்பெருமான்-எனக்கு ஸ்வாமியானவன் ; காரணந் தன்னால் - பகீரதன்செய்த தபஸ்ஸே ஹேதுவாக, கடு - அதிகவேகத்தையுடைய, புனல் - ஜலத்தை, கயத்த - தகைந்த, கரு - பெரிய, வரை - மலையானது, பிளவுஎழ - பிளக்கும்படி, குத்தி - அடித்து, வாரணம் - அங்குண்டானயானைகளை, கொணர்ந்த - தள்ளிக்கொண்டு வந்திழிகிற, கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, அவனை, நெஞ்சே! தொழுதெழு என்கிறார். ... ... (௫)

பூதனையுடைய மடியிலேயிருந்து,அதுக்குமேலே அவளுடைய பெரியமுலையையுண்டிட. (பெற்றதாயித்யாதி)இத்தைக்கண்ட யசோதைப்பிராட்டியானவள்,நாம் மடியிலேவைத்து முலைகொடுத்துப்போந்த வாஸனைகொண்டு இவன் கண்டபோயகராய்நம்மை அநுகரித்து வந்தார் மடியிலே பொருந்தி யவள்முலையுண்கிறதென்று கூசி, அவள் பரிந்து வளர்க்க வளர்ந்த வென்தலைவன்.

(சேயித்யாதி) ஓங்கியிருந்துள்ள சிகரத்தினுடைய வுச்சியாலே அண்டத்தை தரிக்கிற சிவந்தபொன்னாலே செய்யப்பட்ட மேருவிலே விளங்காநின்றுள்ள இடமுடைத்தான சிகரந்தில்நின்றுமிழிந்தகங்கையின்கரைமேலே வதரியாச்சிராமத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான்.௫.

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு.—(தேரித்யாதி) தேரானது வருந்தி யொப்பாகாநின்றுள்ள, அல்குலையுடையளாய் – நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய். அணங்கென்று-நோவுபடுகைக்குப்பேர். தேர்த்தட்டை நிதம்பத்துக்குஒப்பாகச் சொல்லக்கடவர்கள். அழகிய கயலோடொத்த கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, மறத்தையுடைத்தாயிருப்பதொரு செயலைச்செய்து, பூமியாக நோவுபடும்படியான

"மற்று" என்றதினர்த்தம் (அதுக்குமேலேயென்றது.)பெற்ற தாய் மடியிலேவைக்க அஞ்சினாளென்றால், மேலே " வளர்ந்த" என்னக்கூடாமையாலே, அதுக்கிடாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதி.) மிகவும் பரிவோடேவளர்த்தானென்று கருத்து. "வாய்" என்றதினர்த்தம் (இடமுடைத்தானவென்றது.) ... ௫.

ஆரும்பாட்டு.—(தோரணங்கித்யாதி.) வளர்ந்தபின்பு நப்பின்னையைத் திருமணம் புணர்ந்தமையைநினைத்தநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(வருந்தியொப்பாகாநின்றுள்ள) என்றதுக்கு, அணங்கென்று - நோவாய், அத்தாலே - மிகவும் ஸத்ர்சமன்றென்று பலித்ததென்றுகருத்து. மறத்தை - ரிஷபங்களி னிடத்தில் கோபத்தை.

மூ.— வெந்திறற்களிறும்வேலைவாயமுதும்விண்ணொடுவிண்ணவர்க்கரசும்,
இந்திரற்கருளியெமக்குமீந்தருளு மெந்தையெம்மடிகளெம்பெருமான்;
அந்தரத்தமர ரடியிணைவணங்க வாயிரமுகத்தினு லருளி,
மந்தரத்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.எ

ப - ரை.—வெம்திறல் - மிகுந்த மிடுக்கையுடைய, களிறும் - ஐராவதமென்கிற யானையையும்,வேலைவாய்-திருப்பாற்கடலிலுண்டான,அமுதம்-அம்ருதத்தையும், விண்ணொடு- ஸ்வர்க்கத்தையும், விண்ணவர்க்கு அரசும்-தேவர்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கு மிருப்பையும், இந்திரற்கு - ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இந்த்ரனுக்கு, அருளி-கொடுத்து, எமக்கும் - அநந்யப்ரயோஜநரான என்போல்வார்க்கும், [ய ஈந்தருளும்-தன்னைக்கொடுத்தருளுமவனாய், எந்தை-எனக்குபிதாவாய்,எமஅடிகள்- எனக்கு ஸ்வாமியாய், எம்பெருமான் - எனக்கு சேஷியானவன் ; அந்தரத்து - ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள, அமரர் - தேவர்கள், அடியிணை - திருவடிகளை, வணங்க - ஆச்ரயிக்கும்படி; ஆயிரம்முகத்தினால் அருளி-ஆயிரம் முகங்களாலே புகவேணும் என்று ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமாயருள, மந்தரத்து-மந்தரபர்வதத்திலே, [ம்ரு இழிந்த - வந்திழிந்த, கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, அவனை நெஞ்சே ! தொழுதெழு என்கிறார். ... ... (எ)

கருத்துக்களையுடைய ரிஷபங்களைமுழையும் நிரஸித்து, அநந்தரம், விரோதிபோகப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே, குளிர்ந்த மேகம்போலே யிருந்துள்ள வடிவையுடையனாய், அவ்வடிவாலே யென்னை [உய அநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(காரணமித்யாதி) ஹ்மீரதன் கங்கையை யவதரிப்பிக்கிற போது நடுவழியிலே ஒருமலை தகைந்துகொடுநின்றதாய், அத்தை யிரண்டு பிளவாம்படி குத்தி யானைகளையு முருட்டிக்கொண்டு இவ்வருகே போந்து இழிந்ததாகச் சொல்லக்கடவது. அதுக்கடி யென்னென்றால் (காரணந்தன்னால்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே, ஸஸ்மமாய்க் கிடந்த தன்னுடைய பாட்டன்மாருடைய சுத்யர்த்தமாக கங்கையைப் பெறவேணுமென்று, தபஸ்ஸுபண்ணினானிறே; அந்தகாரணத்தாலே. பழமையாலேவந்த மிடுக்கையுடைய ஜலத்தையுடைத்தான, கருவரையானது இரண்டுபிளப்பாம்படி குத்தி அங்குண்டான [கூய ஆனைகளைத்தள்ளிக்கொண்டுவந்திழிகிற. அன்றிக்கே,அம்மலைதகைந்த வளவிலே இந்த்ரனை நோக்கி தபஸ்ஸுபண்ணினானாய், பின்னை அவன் தன்சதுர்த்தந்தியையிடுவித்து அமமலையிருபிளவாம்படிகுத்துவித்து பின்னை அவ்வானைகொண்டுவந்ததாக வொரு ப்ரமாணப்ரஸித்தியுண்டு; அத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். ... ... கூ.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.— (வெந்திறலித்யாதி) ஐராவதத்தையும், கடலி லம்ருதத்தையும், ஸ்வர்க்கத்தையும், அத்தோடேகூட தேவர்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கு மிருப்பையும், இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தருளி,

"இயில்" என்றதினர்த்தம் (கருத்துக்களையென்றது.)

பழமை - ஸ்வபாவம்; அத்தாலே வந்த மிடுக்கு - அதிவேகம். ஜலத்தை [சுய யுடைத்தானவென்றது - * கங்கைக்கு விசேஷணம். ... ... கூ.

ஏழாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி.) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குத் தன்னைக் கொடுத்த வளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கும் அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணினானென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுட்கொண்டு வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதத்தையுமித்யாதி.)

மூ.—மான்முனிந்தொருகால்வரிசிலைவளைத்தமன்னவன்; பொன்னிறத்தரவோன்-ஊன்முனிந் தவனதுட லிருபிளவா வுகிர்நுதி மடுத்து, அயனரனைத்-தான்முனிந்திட்ட வெந்திறற்சாபந்தவிர்த்தவன்; தவம்புரிந்துயர்ந்த-மாமுனிகொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

ப - ரை.—ஒருகால் - பிராட்டி "இம்மானைப்பிடித்துத்தரவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தபோது, மான் - மான்வடிவுகொண்டுவந்தமாரீசனை, முனிந்து - பின்தொடர்ந்துசென்றும் அது கைக்குளெட்டாமையாலே கோபித்து, வரி - அழகிய சிலை - வில்லை, வளைத்த - அதின்மேலேஎய்த, மன்னவன் - ராஜாவாய்; பொன்னிறம் - பொன்போலும்நிறத்தையும், உரவோன்-மிடுக்கையுமுடைய ஹிரண்யனை, [ம] முனிந்து - ஆச்ரிதவிரோதிஎன்றுசீறி, அவனது - அவனுடைய, ஊன் - மாம்ஸம் நிறைந்த, உடல் - சரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுகூறும்படி, உகிர் - நகங்களின், நுதி - நுனியை, மடுத்து - புகுத்தவனாய்; அயன்தான் - முன்பு "என் தலையையறு" என்றுஅநுமதிபண்ணினப்ரஹ்மாதானே, அரனை - ருத்ரனை, முனிந்து-கோபித்து,இட்ட-"கபாலியாகக்கடவாய்" என்றுசபித்த, வெந்திறல் -[மு] மிகவும்க்ரூரமான, சாபம் - சாபத்தை, தவிர்த்தவன் - போக்கின ஸர்வேச்வரன்; தவம்புரிந்து - தபஸ்ஸுபண்ணி, உயர்ந்த - அத்தாலேப்ரஹ்மர்ஷியான, மாமுனி - விச்வாமித்ரன், கொணர்ந்த - பெருமாளையும் இளையபெருமாளையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசென்ற, கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—, நெஞ்சே! தொழுதெழுஎன்கிறார். ... ... (அ)

எனக்குத் தன்னைத் தந்தருளின. (எந்தை) எனக்கு ஜநகன், எனக்குஸ்வாமி, இவற்றாலே யென்னை அநங்யார்ஹனாக்கினவன்.

(அந்தரத்தமரித்யாதி) ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் திருவடிகளை யாச்ரயிக்க,ஒருமுகஞ்செய்துவந்து புகில் கடல் பொறாதென்று பார்த்து, "ஆயிரம்முகத்தினாலே போய்ப்புகு" என்று, ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமாயருள; அப்படி மந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் வந்திழிந்ததாய்த்து. அன்றிக்கே, கங்கைதன்னை யாச்ரயிக்க அதுதானருளாகையாகவுமாம். (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலேயிழிந்து, மந்தரத்திலேயிழிந்து, ஹிமவானிலேயிழிந்து, இங்ஙனே பலவகைகளாலே வரும்படியைச் சொல்லக்கடவதிறே. .. .. எ.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(மான்முனிந்தித்யாதி) பெருமாளை

"எமக்கும்" என்றதால் - களிறுமுதலானவற்றைத் தமக்குத் தந்தானென்று தோற்றினாலும், அதுஇவர் ப்ரக்ருதிக்குச் சேராதென்றுவிவக்ஷித்து, (தன்னை)என்று அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.)

"நாளுநந்திருவுடை யடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி" என்கிற விடத்தில் "வணங்கி" என்கிறவிது-வினையெச்சமாய்; வணங்கவென்றுஅர்த்தமாயிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தாப்போலே, இங்கே "அருளி" என்றத்தை - அருளஎன்றாக்கி, இம்முகத்தினால் புக என்றுஅத்யாஹாரமும் திருவுள்ளம் பற்றி, ஒரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்கத்தி லித்யாதி.) இந்த யோஜனையில், "அடியிணை" என்றதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று திருவுள்ளம். "அருளி" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற யோஜநாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி) இந்தயோஜனையில், "மந்தரம்" என்று - பஞ்சமியன்றிக்கே, ஸப்தமியாய், அது ஸப் லக்ஷணமென்று கருத்து. ... ... எ.

"இம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்" என்று பிராட்டியருளிச்செய்ய, அவரும் அதின்பின்னேதொடர்ந்து போனவிடத்து மாயாம்ர்க மாகையாலே அதுபிடிதாராதேயொழிய, அத்தைச்சீறி, அதின்மேலே தர்சநீயமான வில்லைவளைத்த செருக்கன். (பொன்னிறத்துரவோனித்யாதி) பொன்போலேயிருந்துள்ள நிறத்தையும் மிடுக்கையுமுடையனானவன். ஹிரண்யனென்றபடி; அவனுடைய துர்மாநத்தாலேவளர்ந்த மாம்ஸத்தைச்சீறி, அதுக்குஆச்ரயமான வுடலானது இருபிளவாம்படி திருவுகிரினுடைய நுனியை மாட்டி.

(அயனித்யாதி) பிராட்டிதிறத்திற்செய்யுமத்தை ஒருசிறுக் [ம் கன் விஷயத்திலே செய்தான்; அவன்விஷயத்திற்செய்தத்தை துர்மாநியான ருத்ரன்விஷயத்திலே செய்தானாய்த்து. முற்பட இவன் செருக்கித்திரிகிறது பொறுக்கமாட்டாமை, (க) செய்திடுவானுக்கு என்று" என்தலையையறு" என்றுஅநுமதிபண்ணி, பின்னையும் தானே இவனை "இப்படிசெய்தான்" என்று-" [Grantha text]" "கபாலீத்வம் ஹவிஷ்யஸி" என்று பழியிட்டானாய்த்து. பெற்ற தமப்பன் பகையாக, அவனி லண்ணியவுறவா யுதவுமவனாய்த்து.

(தவமித்யாதி) தவம்புரிந்துயர்ந்த மாமுனிகொணர்ந்த வென்கிறது – விச்வாமித்ரனை. அவன் க்ஷத்ரியனா யிருக்கச்செய்தேயும் தபோபலத்தாலேப்ரஹ்மர்ஷியானானிறே. அவன்பெருமாளையும்இளையபெருமாளையும் நடத்திக்கொண்டுவந்தது அக்கரையேயாகையாலே, அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். தபஸ்ஸைச்செய்து உயர்ந்தவென்றபடி. இதுக்கு, ஸ்ரீபராங்குசதாஸர், "ஜீயா! 'மாமுனிபுகன்ற' என்று பாஹேதுத்தைப்பண்ணி அதினுடைய ப்ரபாவத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச்சொல்லிக்கொடுபோந்தானிறே! அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமா [உடு மே!" என்ன; "அதுக்கு நமக்கு பலம்போராது" என்றருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே, ஸமீரமென்றன்னையே சொல்லுகிறதாய், அவன் கொடுவந்த கங்கையென்னுதல். ... ... அ.

எட்டாம்பாட்டு.—(மானித்யாதி.) இந்திரற்கருளின வளவன்றிக்கே அநங்யையானவளுக்கும் அர்ப்பகனுக்கும் பிச்சையாண்டிக்கும் கூடக் கையாளாய் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவனென்று சிலகுணநுஸந்தானம் பண்ணுகிறுரென்று ஸங்கதி.

"ஒருகால் - மானைமுனிந்து - வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸஹேதுகமாக தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (பெருமாளையித்யாதி.) "ஒருகால்-" ஒரு கால விசேஷத்திலே.

(பிராட்டி) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - அபிமதையாய் நித்யாநபாயிநிக்குக் கையாளானமையைக்காட்டிலும் ஆசாலேசமுடைய ப்ரஹ்லாதன் சொலவுக்குக் காரியம் செய்ததேற்றம்; அதிலும், அரன்சாபம் தீர்த்த தேற்றமென்று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யம். "அயன்-தான்முனிந்திட்ட" என்கையாலே-முனிகைக்கு யோக்யதையில்லாமை தோற்றுகையாலே, அத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (முற்படவித்யாதி.)

சப்தார்த்தம் (தபஸ்ஸையித்யாதி.) ஜீயாவென்றது-நம்பிள்ளையை பூஜ்யோக்தியாலே ஸம்போதித்தபடி. (அதுக்கு நமக்கு பலம்போராது) என்றதுக்கு - ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியைத் திருத்தி பாடபேதம்பண்ணுகைக்கு பலம் போராதென்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. ... ... அ.

(க) செய்திடுவானுக்கு - செய்யக்கடவன்: "பட்டிடுவானுக்கு" என்றுப்போலே'

மூ.—கொண்டல் மாருதங்கள் குலவரை தொகுநீர்க்குரைகடலுலகுடனனைத்தும்-
உண்டமாவயிற்றோ னொண்சுடரேய்ந்த வும்பருமூழியுமானான்;
அண்டமூடறுத்தன்றந்தரத்திழிந்தங்கவனியாளலமரப் பெருகும்-
மண்டுமாமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ௧.

ப - ரை.—கொண்டல் - மேகங்களையும், மாருதங்கள் - வாயுஸமூஹத்தையும், குலவரை - குலபர்வதங்களையும், தொகுநீர் - ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய், குரை - சப்தியாநின்றுள்ள, கடல் - ஸமுத்ரங்களையும், உலகுடன்-பூமியையும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, மா - பெரிய, வயிற்றோன்-திருவயிற்றையுடையனாய்; ஒள் - ப்ரகாசிக்கிற, சுடர் - சந் [ய த்ரஸூர்யர்களை, ஏய்ந்த-உடைய, உம்பரும்-மேலுலகங்களையும், ஊழியும்-கல்பங்களையும், ஆனான்-ப்ரகாரமாகவுடையனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன்; அன்று-பகீரதன்கங்கையையவதரிப்பிக்கிறபோது, அண்டம் - ப்ரஹ்மலோகத்தை, ஊடுஅறுத்து - இடைவெளியாக்கிக்கொண்டு, அந்தரத்து - ஆகாசத்தில்நின்றும், இழிந்து - கீழிழிந்து, அவனியாள்-ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியானவள், அலமர-பொறுக்கமாட்டாதே வருந் [யு தும்படி, பெருகும் - ப்ரவஹிக்குமதாய், மண்டு - நெருங்கி, மா - நிறைந்து, மணி - தெளிந்த, நீர் - ஜலத்தையுடைத்தான, கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்—. ... ... (௧)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கொண்டல் மாருதங்கள்) மேகங்கள், வாயுஸ்கந்தம், குலபர்வதங்கள், ஜலராசியை யுடைத்தாய் [உம் கோஷியாநின்றுள்ள கடல், லோகங்களோடே ஸர்வபதார்த்தங்களையும் வைக்கப்பட்ட. (மாவயிற்றோன்) இவற்றை வயிற்றிலே வைத்தவிடத்திலும் இவைதா னளவுபட்டு வயிறே பெருத்திருக்கை. "வல்வயிற்றுப்பெருமான்" என்னக்கடவதிறே. (ஒண்சுடரித்யாதி) சந்த்ரஸூர்யர்களை யுடைத்தான உபரிதநலோகத்தையும், காலவிசேஷமான காலத்தையும், தான் என்று சொல்லலாம்படியானான். இவை ப்ரகாரமாக, தான் ப்ரகாரியாய்நின்றான்.

(அண்டமித்யாதி) அண்டமுண்டு - ப்ரஹ்மலோகம், அதின்நடுவே வழிகண்டுபோந்து, அதுக்கு இவ்வருகில் அந்தரிக்ஷத்திலே போந்திழிந்து, எல்லாவற்றையும்பொறுக்கக்கடவ, அவனியாளுண்டு-பூ [கும மி, அவள் பொறுக்கமாட்டாதே தடுமாறும்படி பெருகுமாய்த்து. (மண்டுமாமணிநீர்) எங்குமொக்கப்பரந்து பெருநீராய், அதடையத் தெளிந்திருப்பதான கங்கையின்கரையிலே. ... ... ௬.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கொண்டலித்யாதி.) அரணை வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தவளவேயோ, ஸர்வவிஷயமாக ஆபத்ஸகனன்றோ என்றநுஸந்திக்கிறானென்று [கூடு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

வாயுஸ்கந்தமென்றது - வாயுஸமூஹமென்றபடி. "மா" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (இவற்றை யித்யாதி.) பெருத்திருக்கை-மாஹாத்ம்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கை; "[illegible]" "அண்டாநாம்த்வது[illegible] மாந்திலந்த:" என்ற ச்லோகமநுஸந்தேயம். ... ... ௧.

மூ.—வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை,
கருங்கடல்முந்நீர் வண்ணனையெண்ணிக் கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல்
வரஞ்செய்தவைந்துமைந்தும்வல்லார்கள், வானவருலகுடன்மருவி,
இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீ ழிமையவராகுவர்தாமே. ய.

ப - ரை.—வரும் - பெரியவேகத்தோடேவருகிற, திரை-அலைகளையுடைத்தாய், மணி - தெளிந்த, நீர் - ஜலத்தையுடைத்தான, கங்கையின்கரைமேல் - கங்கைக் கரையிலுள்ள, வதரியாச்சிராமத்து - ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே, உள்ளானை - நித்ய வாஸம்பண்ணுமவனாய், கரு - கறுத்த, முந்நீர் - மூன்றுவகைப்பட்டநீரையுடைத்தான, கடல்வண்ணனை-கடல்போன்றதிருநிறத்தையுடையவனை, எண்ணி - அநுஸந்தித்து, கலியன் - ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாய், ஒலிசெய்த - சப்தஸந்தர்ப்பமான, பனுவல்வாய் - பாட்டுக்களில், வரம்செய்த - ச்ரேஷ்டமாகப்பண்ணின, ஐந்தும்ஐந்தும் - இப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்கள் - அர்த்தத்தோடுசொல்ல வல்லவர்கள்; இரு - பெரிய, கடல் - கடலாலேசூழப்பட்ட, உலகம் - இப்பூமியை, வெள் - வெளுத்த, குடைக்கீழ் - குடைநிழலின்கீழேயிருந்து, ஆண்டு - செங்கோல்செலுத்தி, பின்பு, வானவர் - இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான ப்ரஹ்மாவினுடைய, உலகுஉடன் - ஸத்யலோகத்தையும், மருவி - கிட்டி அநுபவித்து, இமையவர்ஆகுவர் - நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாகப்பெறுவர். (ய)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(வருமித்யாதி) பெரியவேகத்தோடே வருகிற, திரைகளையுடைத்தாய்த்தெளிந்தஜலத்தையுடைத்தான கங்கையின்கரைமேலே ஸ்ரீவைதரிகாச்ரமத்திலேயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடிற்று. (கருங்கடல்முந்நீர்) முந்நீரான கருங்கடல். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமான மூன்றுவகை நீரையுடைத்தாய்க் கறுத்தநிறத்தையுடைய கடல்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையவனை அநுஸந்தித்து ஆழ்வாரருளிச்செய்தபாட்டுக்களிவைதான்!. (வரம்செய்த) ஸமவத் ப்ரஸாதலப்யமான பத்துப்பாட்டையும் வல்லவர்கள். அன்றியே, வரிஷ்டமான பத்துப்பாட்டையுமென்னுதல். (வானவரித்யாதி) பெரியகடல்சூழ்ந்தபூமியை (க) ஏகாதபத்ரமாக நடத்தி, பின்பு ப்ரஹ்மபதத்தைநிர்வஹித்து, அநந்தரம் நித்யஸூரிகளோடொருகோவையாகப்பெறுவர். இத்தால்சொல்லிற்றாய்த்து-இவனபிஸந்திபண்ணினவற்றை யெல்லாம் தருமென்றபடி.

“அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமென்று காற்கடைக்கொண்ட ஐச்வர்யத்தை ‘வேண்டேன்மனைவாழ்க்கை’ என்றும் ‘போந்தேன்’ என்றும் (உ) வீதராமராய்ப்போந்தவிவர், இப்போது ஐச்வர்யத்தை பலமாகச்சொல்லுவானேன்?” என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க;

பத்தாம்பாட்டு.—(வருந்திரையித்யாதி) இவைதானென்று - வ்யாக்யாதர்வாக்யமாதல், “பனுவல்” என்றஆழ்வார்கருத்தாதல். அர்த்தக்ரமத்தைப்பற்ற “இருங்கடலுலகம்-வெண்குடைக்கீழ்-ஆண்டு - வானவருலகுடன் மருவி - இமையவராகுவர்தாமே” என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதி.)

(போந்தேனென்றும்) என்ற வநந்தரம், துறந்து என்று சேஷம்.

(க) ஏகாதபத்ரமாக - ஈராசன்றிக்கே. (உ) வீதராகர் - விரக்தர்.

“திருமங்கையாழ்வாரவதரித்தபின்பு, த்யாஜ்யமானஐச்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்துக்குள்ளே புக்குப்போய்த்துக்காணும்—‘ஈச்வரனேயாகவுமாம் நித்யஸூரிகளேயாகவுமாம் ராஜாவாகவுமாம் பறித்துஸாமவதசேஷமாக்கலாமாகில்’ என்றுமிவரிருப்பது” என்றருளிச்செய்தாராம்.

அடிவரவு.—ஏனம் கான் இலங்கை துணிவு பேய் தேர் வெந்திறல் மான் கொண்டல் வருந்திரை கலை.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

“வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை” என்னுமவர்தாமே ஐச்வர்யத்தைபலமாகச் சொல்லுகையாலே, ஓரா காரத்தாலே த்யாஜ்யமானது ஆகாராந்தரேணஉபாதேயமாய்த்தென்று விவக்ஷித்து, பட்டர் பரிஹரித்தமையை யருளிச்செய்கிறார் (திருமங்கையாழ்வாரித்யாதி.) உள்ளே புக்கபடி யெங்ஙனேயென்ன (ஈச்வரனேயித்யாதி;) ஈச்வரபதார்த்தமாகவுமாம், பாகவதபதார்த்தமாகவுமாம், ராஜத்ரவ்யமாகவுமாம், ததீயர்க்கு விநியோகமானாலதுவே புருஷார்த்தமென்றிருப்ப ரென்றபடி. ஈச்வரபதார்த்தத்தை பாகவதசேஷமாக்கினால் அது அவனுக்குகப்பாகையாலும் ராஜத்ரவ்யத்தைப் பறித்து பாகவதசேஷமாக்கினால் ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும் அவை கூடிற்றே யாகிலும், பாகவத பதார்த்தத்தைப் பறித்து பாகவதர்க்குக்கொடுக்கக்கூடுமோ வென்னில்; அவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றறியாதே பறித்தானாகிலும் தோஷமுண்டாகையாலே அதுவே பாகவதவிஷயத்திலே விநியோகமானால் அர்த்ததோஷம் வாராதென்று கருத்தாகவுமாம். ஸம்பந்நராய்ச் சிலரிருந்தால் நிரவகாசராயிருப்பார்க்கு அவர்கையில் நின்றும் பறித்துக்கொடுத்தால் அவர்கள் பாகவதசேஷமாய்த்தே! என்று உகப்பராகையாலே, தோஷமில்லை யென்று கருத்தாகவுமாம். இங்ஙனன்றாகில், பாகவதஸ்வத்தையெடுத்து பாகவதர்க்குக்கொடுக்கைக்கு சாஸ்த்ரம் இசையாதிறே; ப்ரஹ்மபதத்தளவும் சொன்னது - ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லை யாகையாலே. ௰.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து, அஞ்சாந்திருமொழி - கலையும். ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ஸௌஹரி ஸோமத்துக்குறுப்பாக அநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே ஆச்ரிதரையநுபவிப்பிக்கைக் குறுப்பாக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் புகுந்து ஸந்நிதிபண்ணிறுய்த்து அவன்; இனி, இவர்தாமும் * தானுகந்த வூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி எங்கும் புக்கநுபவிக்கையிலே யாய்த்து அபேக்ஷை பண்ணியிருப்பது.

அ.—கலையும் கரியும் ப்ரவேசம். கீழ் நாலு திருமொழிகளாலும் - தமக்குண்டான மந்த்ரலாபத்தையும், மந்த்ரார்த்தத்தையும், நரநாராயணரூபேண அவதரித்துத் திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டதேசத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத்தையுமருளிச்செய்தாரே யாகிலும், ஸாளக்ராமம் தொடக்கமான திவ்யதேசங்களை விரும்புவானென்னென்கிறசங்கையிலே, இவர் விரும்புகைக்குஹேதுவை யருளிச்செய்யக் கோலி, அதுக்குறுப்பாக அவன் பலபடி யிருக்கைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (ஸௌபரியித்யாதி.) அவன் பலபடியிருந்தால் இவர்தாம் பலபடி அநுபவிக்கைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதி.)

மூ.—கலையும் கரியும் பரிமாவும் திரியும் கானம் கடந்துபோய்ச் —
சிலையுங்கணையுந்துணையாகச்சென்றான்வென்றிச்செருக்களத்து;
மலைகொண்டலைநீரணைகட்டி, மதிள்நீரிலங்கைவாளரக்கர் —
தலைவன்தலைபத்தறுத்துகந்தான் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே!.க.

ப - ரை.—சக்ரவர்த்திதிருமகன், சிலையும் - வில்லையும், கணையும் - அம்புகளையும், துணையாக - ஸஹாயமாகக்கொண்டு, கலையும் - மான்களும், கரியும் - யானைகளும், பரிமாவும் - குதிரைகளும், திரியும் - ஸஞ்சரிக்கிற, கானம் - காட்டை, கடந்து - தாண்டி, போய் - நெடுந்தூரம்போய், வென்றி - ஜயத்தையுடைத்தானபோரைவிளைக்கக்கடவ, செருக்களத்து-யுத்தபூமியிலே, சென்றான் - புகுந்து, அலை - அலையையுடைய, நீர் - ஸமுத்ரத்தை, மலைகொண்டு - மலையால், அணைகட்டி - ஸேதுபந்தநம்பண்ணி, மதிள் - மதிளையும், நீர் - கடலாகிறஅகழையுமுடைய, இலங்கை - லங்கையைத்தனக்குநகரமாகவுடையனாய், வாள் - ருத்ரனால்கொடுக்கப்பெற்றவாளையுடையனாய், அரக்கர்தலைவன் - ராக்ஷஸர்க்குத்தலைவனானராவணனுடைய, தலைபத்து-பத்துத்தலைகளையும், அறுத்து-சேதித்து, [மிகு உகந்தான் - ஆச்ரிதர்விரோதிபோகப்பெற்றோம்!என்றுஉகந்துநித்யவாஸம்பண்ணுகிற, சாளக்கிராமம் - ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை, நெஞ்சே!—, அடை - கிட்டப்பாராய் என்கிறார். ... ... (க)

ஒருவிஷயத்தை அநுபவிக்கப்புக்கால் அவ்விஷயத்தில் அவயவங்கள்தோறும்ஸ்பர்சைபண்ணுமாப்போலேயாய்த்துஇவரெ [உமிங்கும் புக்கநுபவிப்பதாகப் பாரிக்கிறதுவும். ஆக, விரோதிநிரஸநசீலனுமாய், ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷைகஸ்வபாவனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகளாபந்நராமன்று அவ்வாபத்துக்களைப்போக்கிஅவர்களுக்குடீ:வநிவர்த்தகனுயிருக்கிறவன் நித்யஸூரிகளோடு தன்பக்கல் ருசியுடையாரோடு கேவலப்ராஹ்மணரோடுவாசியற ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாய்க் கொண்டு ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான், அங்கே போயவனையாச்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். கோஸலஜநபதமாகப் பெருமாளதா யிருக்குமாப்போலே, ஒருமண்டலமாகத்தனக்கு விஷயமாகக்கொண்டு ஸந்நிஹிதனாய்க் குறைவற வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. ... ... *

விஷயமொன்றாயிருக்க, எங்கும் தனித்தனியே புக்கநுபவிக்க வேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவிஷயத்தை யித்யாதி.) ஆகவென்றது - ஆகையாலே யென்றபடி. "ஊரான் குடந்தையுத்தமன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷைக ஸ்வபாவனுமாய்) என்றது. "வெந்தாரென்பும்" என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி;) கபால[நடு மோசகம் வேதாபஹாரணாதிகளுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். "தொண்டாயினரும்" என்கிறபாட்டைப்பற்ற (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி.) கீழ்ச்சொன்னவரெல்லாருமாச்ரயிக்கும்படி யிடமுடைத்தா யிருக்குமோவென்ன(கோஸலேத்யாதி;) மலையாகையாலே ஒருமண்டலப்பரப்புப்பெருத்திருக்கு மென்றுகருத்து. விஷயமாக - வாஸஸ்தாநமாக. ... ... *

வ்யா.—மூதற்பாட்டு.—(கலையித்யாதி) கலைமுதலானவைகளை வர்த்திக்கக்கடவதான காட்டைக் கடந்து போய். (சிலையும் கணையும் துணையாகச்சென்றான் வென்றிச்செருக்களத்து) "தே வநேநவநம் மத்வா" என்கிறபடியே - படைவீட்டில் நின்றும் காட்டிலே புகு[று கையன்றிக்கே, காட்டில் நின்றுமாய்த்துக் காட்டிலே வந்து புகுந்தது; அப்படியே, இங்கும், து்ஷ்டஸத்த்வப்ரசுரமான காட்டைக்கழிந்து பின்னை யுத்தபூமியிலே யாய்த்து வந்துபுகுந்தது. கலைகளையும் ஆனை களையும் குதிரைகளையு முடைத்தாயிருக்கிற காட்டைக் கடந்துபோய், வென்றிச்செருக்களத்திலே வந்து புகுந்தான். அங்குப்போய்ப் புகு கிற விடத்துத் துணையாரென்னில் (சிலையும் கணையும் துணையாக) வில்லு மம்பும் துணையாக வாய்த்துப் போய்த்தது. லக்ஷ்மணாதிகளோ வென்னில்; அவர்களையும் ஓரவயவவிசேஷங்களாக நினைத்திருந்தாரித் தனைபோக்கி, தனித்தொருதுணையாக நினைத்திருந்திலராய்த்திவர்.

மூதற்பாட்டு.—(கலையுமித்யாதி.)"தானவனாகம்தரணியிற்புரள"என்றும் [மூ "இலங்கையும்கடலும்" என்றும் மேழ்த்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமான ராமசரிதந் தான், "తాదృగ్గుణోऽనుబభూవిధ రాఘవత్వేయ స్తావకం చరితమన్వహమన్వభుఙ్క్తే। స్తోత్రైర్వహన్తహనుమాన్ పరమాంవిముక్తిం బుద్ధ్యావిధూయ చరితంతవసేవతేస్మ" "தாத்ருக்குணோநுபபூவிதராகவத்வேயஸ்தாவகம்சரிதமந்வஹமந்வபுங்க்தே | ஸோத்ரைவஹந்தஹநுமாந்பரமாம் விமுக்திம்புத்த்யா விதூயசரிதம்தவஸேவதேஸௌ" என்கிறபடியே நித்யாநுபாவ்யமாய்த் தலைக்கவற்றாகையாலே அத்தை யநுபவி க்கிறாரென்று அவதாரிகையிட்டுக்கொள்வது.

காடானபோதே ம்ர்கம் முதலானவை யுண்டாயிருக்குமே, அவற்றையிட்டு விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கலையித்யாதி.) இத்தால் - விஜந வநத்திலே யெழுந்தருளுவதே! என்றீடுபடுகிறாரென்றதாய்த்து. கரியைப் [உரு பற்றவும் கலையைமுற்படவெடுத்தது - இவர்கள் நிலையைக் கொலைத்தது கலையெ ன்று "காணிடையுருவை" என்கிறபாட்டிலே ப்ரஸ்துதமான மாயாம்ர்கத்தின் தௌஷ்ட்யத்தைப்பற்ற. "அரக்கர்தலைவன் தலைபத்தறுத்துகந்தான்" என்ன வே, செருக்களத்துக்குப்போகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவநேநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) இத்தால்- நடுவிலாச்சிக்காகக் காடேறப்போனாலும் அவ்வளவிலே மீண்டுவரப்பெற்றதே! ஸீதாவியோக வ்யாஜேந யுத்தரங்கத்திலே போகவேண்டிற்றே! என்றீடுபாடு தோற்றுகிற தென்றதாய்த்து. மேழ் தாத்பர்யங்களை யருளிச்செய்து, சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (கலைகளையுமித்யாதி.) "சிலையும்கணையும் துணையாக" என்ற பத ஸ்வாரஸ்யத்தாலே-செருக்களத்துச்சென்றது காவதவர்த்தாந்தமாகச்சொல்[லுகு லாயிருந்ததேயாகிலும், கானம்போய் என்னாதே"கடந்து" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத் தாலே - லங்கையில் யுத்தரங்கமேயாகவேணு மென்று விவக்ஷித்து, ஆனால் தநுர் பாணங்களே துணை யென்னக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையை உத்க்ஷேபிக்கிறார் (லக்ஷ்மணாதிகளோ வென்னிலென்று.) ஆதிசப்தத்தாலே - ஸுக்ரீவ மாருதி விபீ ஷணர்களைச் சொல்லுகிறது. இளையபெருமாள் "రామస్యదక్షిణో బాహుః" "ராம ஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்னும்படி யிருக்கையையும், ஸுக்ரீவர் (க) ஏகக்ரீவ ராய்ப்போந்தபடியையும், திருவடி திருவடிகளாய்ப் போந்தபடியையும், ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை இக்ஷ்வாகுவம்ச்யராக நினைத்தபடி யாலே ராம பாஹூந் தாநாபிஷிக்தரானபடியையு முட்கொண்டு பரிஹரிக்கிறார் (அவர்களையுமித்யாதி.)

(க) ஏகக்ரீவர் - ஒருமிடறாயிருப்பவர்.

முதலிகளடங்கலும்பெருமாளுக்குக்குழைச்சரக்கானார்களாயித்தனையி றே;"ராமலக்ஷ்மணமுப்தாஸா."(வென்றிச்செருக்களத்து) நலியவே ணுமென்னு மபிஸந்தி யுண்டாய் நலியாத மர்மங்களைத் தப்பிப்போ னால் பின்னையும்போய்ப்புகுமிடம்யுத்தபூமியாய்த்து. வென்றியை[ரு யுடைத்தான போரை விளைக்கக்கடவ யுத்தபூமியிலே.

அங்குப்போய்ப்புக்கபின்பு செய்தசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகி றதுமேல் (மலையித்யாதி) பெரியக்ஷோபத்தை யுடைத்தான கடலை, நீரிலே ஆழக்கடவ மலைகளைக் கொண்டு அணையாகக்கட்டி, மதிளையும் அதுக்ககழான கடலையு முடைய லங்கையைக்கலவிருக்கையாகவுடை யனுமாய், ஒருதேவதையை யாச்ரயித்து அதின்பக்கலிலே ஒரு வாளைப்பெற்று அது தனக்காணுக நினைத்திருப்பானாய், ஸர்வர்மத்துக் கெல்லாம் நியாமகனு யிருக்கிற ராவணனுடைய தலைகள் பத்தையும் அறுத்து,"தேவர்களும்தந்தாமுடைய குடியிருப்புப்பெற்றார்கள்! ருஷி களும்தந்தாமுடையஆச்ரமங்களிலேயிருந்து தபஸ்ஸுபண்ணப் [ம்ரு பெற்றார்கள்!" என்றுஉகந்தவன் ; அப்படி ஆச்ரிதவிரோதியைப் போக்கிப் பிறபட்டார்க்கு முதவுகைக்காக வந்துவர்த்திக்கிற ஸ்ரீஸா ளக்ராமத்தை யாச்ரயிக்கப் பாராய் நெஞ்சே ! என்கிறார். ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—ராவணனை நிரஸித்தபடியைச் சொ ல்லிற்று-முதற்பாட்டில் ; அதுக்குறுப்பாக அவனுடைய முதல்நாளை ப்படையெழுச்சி சொல்லுகிறது - இதில்.

முதலிகளடங்கலுமென்றது - மற்றுமுள்ள வாநரமுதலிகளெல்லாரு மென்றபடி. (குழைச்சரக்கு) குழையென்று - பையாய், பையில் சரக்குப்போலே ரக்ஷ்யமெ ன்றுபடி.

"வென்றி" என்று விசேஷிக்கையாலும் - காட்டைப்பற்றவும் பாதகத்வத்தி லாதிக்யம் ஸூசிதமாகிறதென்கிறார். நலியவேணுமென்னுமபிஸந்தியில்லாதமர்மங் களுள்ள காட்டைத்தப்பிப்போகப் பெற்றால் நலிகைக்குஇப்போது வரப்புகுகிறா ரென்று (க) விஜிகீஷுக்க ளிருக்குமிடத்தில் புகவேண்டிற்றே என்று கருத்து. சப்தார்த்தம் (வென்றியையித்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை(அங்கித்யாதி.)"செருக்களத்து-சென்றான்" என்றது- [ஈய ஸமுத்ரதீரத்திலே படையெடுத்து விட்டபோதே போய்ப்புக்கது ஸித்தவத்கரி த்தருளிச் செய்தாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஸமுத்ரத்தில் ஸேதுபந்தநத்தையும் அங்குப்புக்குச்செய்த செயலாக வருளிச்செய்தாரென்று கண்டுகொள்வது. ஒரு தேவதை - ருத்ரன். அரணாக - ரக்ஷகமாக. "సహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః| అర్థితో మానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః" "ஸஹிதேவை ருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: । அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்றும் "దేవయంభవతాంరక్ష్యా భవద్విషయవాసినః" "தேவயம்பவதாரக்ஷ்யா பவத்விஷ யவாஸிந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - இவர்களுக்காக ராவணன்தலையை யறுத்தானுகையாலே வந்தவுகப்பை யருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுமித்யாதி.) க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கடஞ்சூழித்யாதி.) அரக்கர்தலைவன்தலைபத்தறுத்த[ுய பின்பு இலங்கை பொடியாம்படி சரந்துரந்தா னென்னுமது கூடாமையாலே, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ரவணனையித்யாதி.) அதுக்குறுப்பாக - நிரஸநத்து க்குறுப்பாக. இத்தால் - படையெடுத்து வந்திருந்த அம்பு கோத்தானுகையாலே தலையறுத்து விட்டாரென்று கருத்து.

(க) விஜிகீஷுக்கள் - ஜயிக்கவேணுமென்னும்இச்சையுடையவர்கள்.

மூ.—கடஞ்சூழ்கரியும் பரிமாவு மொலிமான்தேரும் காலாளும்-
உடன்சூழ்ந்தெழுந்தகடியிலங்கைபொடியாவடிவாய்ச்சரந்துரந்தான்;
இடஞ்சூழ்ந்தெங்குமிருவிசும்பிலிமையோர்வணங்கமணங்கமழும்-
தடஞ்சூழ்ந்தெங்குமழகாய சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே!. ... ௨.

ப-ரை.—கடம்சூழ் - மும்மதங்களையுடைய, கரியும் - யானைகளும், பரிமாவும் - குதிரைகளும், ஒலி - சப்தியாநின்றுள்ள, மாத்தேரும் - மஹாரதங்களும், காலாளும் - பதாதிகளும், உடன்சூழ்ந்து - ஒன்றாகத்திரண்டு, எழுந்த - கிளர்ந்துதோற்றின, கடி-அரணையுடைத்தான, இலங்கை-லங்கையிலுள்ளதுர்வர்க்கமானது,பொடியா-நீறும்படிக்கீடாக, வடி - கூரிய, வாய் - வாயையுடைத் [ய தான, சரம் - பாணங்களை, துரந்தான் - ப்ரயோகித்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன், இரு - பரப்பையுடைத்தான, விசும்பில் - ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிக்கிற, இமையோர் - தேவர்கள், இடம்எங்கும் - பூமிப்பரப்பெல்லாம், சூழ்ந்து - பரவி, வணங்க - ஆச்ரயிக்கத்தக்கதாய், மணம் - செங்கழுநீர்முதலியபுஷ்பங்களின்வாஸனையை, கமழும் - வீசாநின்றுள்ள, தடம் - தடாகங்களாலே, சூழ்ந்து -சூழப்பட்டிரு[யரு ப்பதாய், எங்கும் - எல்லப்பக்கங்களிலும், அழகாய - அழகையுடைத்தாயிருக்கிற, சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே!—. (௨)

வ்யா.—(கடஞ்சூழித்யாதி) ஜீஷிதான் படை யெழுச்சியைச் சொன்ன க்ரமத்திலே சொன்னாரிவரும். மதஜலத்தை யுடைத்தாய் மலை வடிவுகொண்டு நடந்தாப்போலே யிருக்கிற ஆனைத்திரளும், [உய அதுக்கநந்தரம் குதிரைத்திரளும், கோஷத்தையுடைத்தா யிருந்துள்ள பெரிய தேர்களும், காலாளும், இவை யுடைய ஒன்றாகத்திரண்டு பெரியகிளர்த்தியோடே தோற்றின அரணுடைத்தான லங்கை, ''ஶ்மஶாநஸத்ருஶீ பவேத்'' ''ச்மசாந ஸத்ர்ஸீ ஹவேத்'' என்கிறபடியாய்ப் போம்படிக்கீடாக,வடித்தவாயையுடைத்தான சரத்தைநடத்தினாய் [உரு த்து. (இடமித்யாதி) ஹூமியி லவகாசமுள்ள விடமெங்கும் பரந்து கொண்டு பரப்புடைத்தான ஸ்வர்கத்தில் தேவர்க ளாச்ரயிக்க, பரிமளப்ரசுரமான தடாகங்களை யுடைத்தாய் எங்குமொக்க தர்சநீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை யாச்ரயிக்கப்பார்.... ... ௨.

க்ரமத்திலேயென்றது-ரத கஜ துரக பதாதிகளாகிற சதுரங்கஸேனையை[நய ச்சொல்லும் க்ரமத்திலே யென்றபடி. ''கடம்'' என்றதினர்த்தம் (மதஜலத்தையென்றது.) ஆனைகளை வர்ணிக்கிற விடத்திலே, ''விலங்கல்போல்வன'' என்று வர்ணிக்கையாலே அது இங்கு விவக்ஷித மென்றருளிச்செய்கிறார் (மலையித்யாதி) மதஜலமுண்டாவது ஒரு வயோவிசேஷத்திலே யாகையாலே அப்போதையில் மஹத்வம் த்யோதிதமென்று கருத்து. மாத்தேர் என்னும் வல்லொற்று மெல் [நரு லொற்றாய், மாந்தேர் என்றாய், அதுதானும், குந்தம் என்னுமது குன்றம்என்று கிடக்கிறாப்போலே''மான்றேர்'' என்றுகிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (பெரிய தேர்களுமென்றது.) ''மால்'' என்று - பெருமையாய், ''வன்றாளினிணைவணங்கி'' என்கிறவிடத்தில், வலிமையை யுடைய தாளென்ற வோபாதி, ''மான்றேர்'' என்று - மாலானதேரென்கிறதென்றாகவுமாம்.கடி-கட்டுடைமையாய்,அரணை [சய யுடைத்தாயென்றபடி. வடித்த - கூரிடப்பட்ட. (ஆச்ரயிக்க) என்ற வாக்த்ரம், தக்கதாய் என்றுசேஷம். சரந்துரந்தான், அவனுக்கிடமாயிருக்கிற சாளக்கிராமம் என்றந்வயம். ... ... ௨.

மூ.—உலவுதிரையும் குலவரையு மூழிமுதலாவெண்டிக்கும்,
நிலவும் சுடரு மிருளுமாய் நின்றான் ; வென்றிவிறலாழி -
வலவன்;வானோர்தம்பெருமான்;மருவாவரக்கர்க்கெஞ்ஞான்றும்-
சலவன்;சலஞ்சூழ்ந்தழகாய சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!. ... ௩.

ப - ரை.—உலவு - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, திரையும்-அலையையுடையகடலும், குலம் - ச்லாக்யமான,வரையும் - பர்வதங்களும், ஊழிமுதலா - காலம்முதலாக, எண்திக்கும் - எட்டுதிக்கிலுள்ள பதார்த்தங்களும், நிலவும் - சந்த்ரனும், சுடரும் - ஸூர்யனும், இருளும் - அந்தகாரமுமாகியஇவற்றுக்கு, ஆய் - ப்ரகாரியாய், நின்றான் - நின்றவனாய், வென்றி - ஜயத்தையும், விறல் - மிடுக்கையு [மு முடைய, ஆழி - திருவாழியை, வலவன்-வலத்திருக்கையிலுடையனாய், வானோர் தம் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு, பெருமான் - ஸ்வாமியாய், மருவா - தன்னைக்கிட்டி ஆச்ரயியாத, அரக்கர்க்கு - ராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில், எஞ்ஞான்றும் - நித்ராஸமயத்திலுங்கூட, சலவன் - பகைமைபாராட்டுமவன் நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய், சலம்-ஜலத்தாலே, சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகாயிருக்கின்ற, [மரு சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே!— ... ... (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரையையுடைத்தாய் – பெரியவோஷத்தை யுடைத்தான கடலும், மலையும்துடக்கமாக. (ஊழிமுதலா எண்டிக்கும்) காலோபலக்ஷித மான ஸகலபதார்த்தங்களுமான எட்டுதிக்கும், சிலநாள் வர்த்திக்க [உம் க்கடவராயிருக்கிற சந்த்ரஸூர்யர்களும், அதுக்கெதிரான இருளுமா ய், அதடைய "தான்" என்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தன க்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய் நின்றான். இத்தால் – ஜமதாகாரனாய் நிற்கும்நிலை சொல்லிற்று ; மேல் – அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹயுக்த னை நிலையைச்சொல்லுகிறது(வென்றியித்யாதி) ஆச்ரிதரக்ஷணத்[உடு துக்குப் பரிகரமான திருவாழியை வலவருகே யுடையவன். (வா னோர்தம் பெருமான்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆச்ரயணீயனானவன். (மரு வா) கண்வளர்ந்தருளும்போதும், தன்னோடு பொருந்தாதஅஸுரவர் மத்துக்கு,"அவுணர்க்கென்றும்சலம்புரிந்து" என்கிறபடியே – சாத்ர வத்தையுடையனா யிருக்குமவன் ; ஏவம்விதனானவன் வந்து ஸந்நிதி பண்ணுகிற ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் தர்சநீயமாயிருக்கிற. ௩.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—(உலவுதிரையு மித்யாதி.) இப்படி படையெழுச்சி யோடே வந்த ராவணனை நிரஸித்த வநந்தரம், "తమస: పరమోధాతా శంఖచక్రగదాధర:" "தமஸ:பரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதர:" என்றும் "భవాన్నారాయణో దేవ:" "பவாந்நாராயணோதேவ:"என்றும் பெருமானுடையபரத்வம் ஸ்புட [௩௫ தரமாகச் சொல்லப்படுகையாலே, இவரும் அந்த பரத்வத்தை யருளிச்செய் கிறா ரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பலிதம் (பெரியவித்யாதி.) (துடக்கமாக) என்றவநந்தரம், பெரும்பெருத்த பதார்த்தங்களும் என்று சேஷம். எட்டுதிக்கும் - எட்டுதிக்கிலுள்ள பதார் த்தங்களும். நிலவு - சந்த்ரன். வென்றி - ஜயத்தையும், விறல் - அதுக்குறு [சமு ப்பான மிடுக்கையு முடைய, "ஆழி" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கி றார் (ஆச்ரிதேத்யாதி.) "எஞ்ஞான்றும் - மருவாவரக்கர்க்கு - சலவன்" என்றந்வ யம் விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (கண்வளர்ந்தித்யாதி.) இத்தால் - நித்ராஸமய த்திலும் ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்றமுடையவரென்று, "కాలాగ్నిసదృశ: క్రోధే" "காலாக்நிஸத்ரச:க்ரோதே" என்னும் குணதிக்யம் சொல்லிற்று. ... ௩.

மூ.—ஊரான்; குடந்தையுத்தமன்; ஒருகா லிருகால் சிலைவளையத்—
தேராவரக்கர்தேர்வெள்ளம்செற்றான்; வற்றாவருபுனல்சூழ்—
பேரான்; பேராயிரமுடையான்; பிறங்குசிறைவண்டறைகின்ற—
தாரான்; தாராவயல் சூழ்ந்த சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௪.

ப-ரை.—ஊரான் - திருவூரகத்தைத்தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய்; "கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று ஆச்ரிதர்நியமிக்கும்படிக்கீடாக, குடந்தை - திருக்குடந்தையில்க ண்வளர்ந்தருளுகிற, உத்தமன் - புருஷோத்தமனாய்; ஒருகால் - கரன் முதலானோர் எதிர்த்தபோது, சிலை - வில்லினுடைய, இருகால்- இரண்டுகோடியையும், வளைய-வளைத்துத் தம்முடையவல்லமையைக்காட்ட, [ய
தேரா - இவனை நம்மால் வெல்லமுடியாது என்று ஆராய்ந்தறிய மாட்டாத, அரக்கர் - ராக்ஷஸருடைய, தேர்வெள்ளம் - ரதஸமூஹங்களை, செற்றான் - சிந்நம் பிந்நமாம்படி பண்ணினவனாய்; வற்றா - வற்றுதலின்றிக்கே, வரு - மேல் மேலும் வெள்ளமிடாநின்றுள்ள, புனல் - ஜலத்தாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, பேரான்-திருப்பேர்நகரில் நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்; ஆயிரம்பேர்உடையான் - தன்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம்திருநாமங்களை யுடையனாய், பிறங்கு - நெருங்கி யிருந்துள்ள, சிறை - சிறகுகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, அறைகின்ற - ஆளத்திவைத்துப்பாடாநின்றுள்ள, தாரான் - திருத்துழாய்மாலையையுடையனான ஸர்வேச்வன் எழுந்தருளியிருக்குமதாய், தாரா - தாராஎன்னும்ஜலபக்ஷிகள் நிறைந்த, வயல் - வயல்களாலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்ட, சாக்ளகிராமம் - ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை, நெஞ்சே! அடை—. ... (௪)

அ.—நாலாம்பாட்டு.—அதுக்கும் முன்னே யுண்டான வரவய வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கிருப்பிடமாக வுடையவன். (குடந்தை யுத்தமன்) அவர்கள் அபேக்ஷையின்றிக்கேயிரு[உடு
க்க ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகத் தானே திருக்குடந்தையிலே வந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையி லேற்றத்தை யுடையவன். அன்றிக்கே, (திருக்குடந்தை - ஊரான் - உத்தமன்) என்றும் சொல்லவுமாம். (ஒருகால்) ஒருக்கால். (இருகால்சிலை வளைய) வில்லிரண்டுகோடியும் வளையும்படியாக. ராவணன் வளையாமையாலே வில்லை வளைத்தான். (தேராவரக்க ரித்யாதி) "சக்ரவர்த்தித்திருமகனிறே நமக்கெதிரியாய் வருகிறான்!" என்று மதிக்கவறியாத ராக்ஷஸருடைய தேர்வெள்ளத்தை

நாலாம்பாட்டு.—(ஊரானித்யாதி.) கீழ்ச்சொன்ன ராவணவதந்தான் வாநரவீரர்களும் தாங்களுமாய்ச் செய்ததாகையாலே அதிலு மத்புததமமாகத் தனியே நின்று வென்ற வீர ரஸந்தன்னை யநுஸந்திக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, "தேர்[க்கு
வெள்ளம்" என்றபதத்திலே நோக்காக அவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமித்யாதி.)

அவர்கள் - திருக்குடந்தையிலுள்ளார். அபேக்ஷை-ரக்ஷாபேக்ஷை. "கால்" என்று - வில்லின் றுணியாய், அருளிச்செய்கிறார் (வில்லித்யாதி.) (ராவணன்) என்றது-உபலக்ஷணமாய், "நாமேயம்" என்னத்தக்க கராதிகளைச்சொல்லுகிற[து
து. "தேரா" என்று - விசாரியாதவென்றாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்த்தித் திருமகனிறே யித்யாதி.)

மூ.—அடுத்தார்த்தெழுந்தாள்பிலவாய்விட்டலறவவள்மூக்கயில்வாளால் விடுத்தான்; விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான்; நண்ணார்முன் கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக்கல்லொன்றேந்தியினநிரைக்காத் தடுத்தான்; தடஞ்சூழ்ந்தழகாய சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ரு

ப-ரை.—அடுத்து - மேல்விழுந்துகிட்டி, ஆர்த்து - ஆரவாரித்துக்கொண்டு, எழுந்தாள் - கிளர்ந்துதோற்றின சூர்ப்பநகியானவள், பிலம் - குகைபோன்ற, வாய்விட்டு - வாயைத்திறந்து, அலற - கூப்பிடும்படி, அவள் - அவளுடைய, மூக்கு - மூக்கை, அயில் - கூர்மைபொருந்திய, வாளால் - வாளாலே, இளையபெருமாளைக்கொண்டு, விடுத்தான்-அறுத்தவனாய்; விளங்கு - மிகவும் ப்ரகாசியாநின்[ய]றுள்ள,சுடர் - ஒளியை யுடைத்தான, ஆழி - திருவாழியையுடையனாய், அத்தாலே, விண்ணோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, பெருமான் - நிர்வாஹகனாய் ; இந்த்ரன் ஏவுதலாலே, கடுத்து - பெரியவேகத்தோடே, ஆர்த்து - சப்தித்துக்கொண்டு, எழுந்த - தோற்றின, பெருமழையை - மஹாவர்ஷத்தை, நண்ணார்முன் - அவனுக்குப்பகைவரான இடையர் முன்னே, இனம் - கூட்டமாயுள்ள, நிரைக்கா - பசுக்களி[டு]ரக்ஷிக்கைக்காக, கல்ஒன்று - கோவர்த்தநமென்னும்ஒருமலையை, ஏந்தி - தரித்து, தடுத்தான் - அம்மழையை மறுத்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய், தடம்சூழ்ந்து - தடாகங்களாலே சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகாயிருந்துள்ள, சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே !—. ... ... (ரு)

அழியச்செய்தானாய்த்து. (வற்றுவித்யாதி) நின்ற நீர் வற்றாக்கடல [உடு] தன்றிக்கே மேன்மேலே வாராநின்றுள்ள புனலையுடைத்தா யிருக்கிற திருப்பேரைத் தனக்கு வாஸஸ்தானமாக வுடையவன். (பேராயிர முடையான்) தன்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாமங்களையுடையவன்.

அந்நாமத்வாரா அநுபவிக்கும் வடிவைச்சொல்லுகிறது [உரு] (பிறங்கித்யாதி) நெருங்கியிருந்துள்ள சிறகையுடைத்தான வண்டுகளானவை மயூரபாகம் பண்ணிஅறையாநின்றுள்ள மாலையை யுடையவன். (தாராவித்யாதி) ஊரடங்கலும் மநுஷ்யர் குடியிருப்பு நெருங்கியிருக்குமாப்போலே, தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கியிருந்துள்ள வயலாலேசூழப்பட்டிருந்துள்ள சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—அதுக்கு முன்னான சூர்ப்பநகி நிரஸநத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(அடுத்து)மேல்விழுந்துவந்துகிட்டி.(ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆரவாரத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு கிளர்ந்து வந்து தோற்றினவள்,

மேலுக்கவதாரிகை(அந்நாமத்வாரேத்யாதி.)அறையாநின்றுள்ள-சப்தியா[கூடு]நின்றுள்ள. ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(அடுத்தார்த்தித்யாதி.) தேரோவரக்கர் தேர்வெள்ளத்தை நிரஸிக்கைக்குக் காரணமென்னென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரந்தோன்ற வவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கித்யாதி.)

(கிளர்ந்துவந்துதோற்றினவள்)என்கையாலே - பிராட்டிபக்கல்அபசாரப்[சமு]பட்டபடி தோற்றுகிறது.

மூ.—தாயாய்வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுதுமுடனுண்ட - வாயான் ; தூயவரியுருவிற்குறளாய்ச் சென்று மாவலியை - யேயானிரப்ப மூவடிமண் ணின்றே தாவென்றுலகேழும் - தாயான் ; காயாமலர்வண்ணன்; சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௬.

ப-ரை.—தாயாய் வந்த - தாயவடிவு கொண்டுவந்த, பேய் - பூதனை யுடைய, உயிரும்-ப்ராணனையும், தயிரும்-யசோதைப்பிராட்டி தோய்த்து வைத்த தயிரையும், விழுதும் - கடைந்துதிரட்டின வெண்ணெயையும், உடன்உண்ட - ஒக்க அமுதுசெய்த, வாயான் - திருப்பவளத்தையுடையனாய், ஏயான்-இரத்தற்குத்தகாததான், தூய - பரிசுத்தமாய், வரி - அழகாயிருந்துள்ள, உருவின்-ரூபத்தையுடைய, குறளாய் - வாமநனாய், மாவலியை - மஹாபலிபக்கலிலே, சென்று - போய், இன்றே - இப்போது, மூவடிமண்தா என்று - மூன்று அடி நிலம் தரவேணும் என்று, இரப்ப - யாசிக்க, அவன் நீர்வார்த்துத் தந்தவுடனே, உலகு ஏழும் - ஏழுலோகங்களையும், தாயான் - தாவி அளந்துகொண்டவனாய், காயாமலர் - காயாம்பூப் போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்ய [மிரு வாஸம்பண்ணுகிற, சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—.... ... ... (௬)

ஸிலம்போலேயிருக்கிற வாயைத்திறந்து கூப்பிட, அவளுடைய மூக்கை. (அயில்) கூர்மை. கூரிய (க) திருக்குற்றுடைவாளைவாங்கிப்போக்கினான். (விளங்கித்யாதி) கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்தியழகைக்காட்டி நித்யஸூரிகள்கார்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு[உம் போருமிறவன். (நண்ணாரித்யாதி) சத்ருக்கள் முன்பே இந்த்ரனுடைய அஹிஸந்யிபூர்வகமாக வருகிறதாகையாலே பெரியவேகத்தோடே வோஷித்துக்கொண்டு தோற்றின மஹாவர்ஷத்தை கோவர்த்தநகிரியையெடுத்து, பண்ணின வுபகாரத்தையு மறியாதே ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப் பரிகாரமுமில்லாத பசுக்களை நோக்குகைக்காகத் தடுத்தா[உரு னாய்த்து. தடாகங்களாலே சூழப்பட்டு தர்சநீயமான. ... ... ரு.

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(தாயாயித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டுவந்த பூதனையுடைய வுயிரையும், யசோதைப்பிராட்டியுடைய

அவள்மூக்கைப்போக்கினவர் இளையபெருமாளேயாகிலும், "ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:" "ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு:" என்கிறபடியே அவயவபூதராகையைப் பற்றப் பெருமாள் போக்கினாரென்னத்தட்டில்லை.

இப்படி மஹர்ஷிகளுக்கு உபகாரகனான வளவன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிகரான ஸூரிகளுக்கும் அஜ்ஞர்களான பசுக்களுக்கு முபகரிக்குமவனென்று திருவுள்ளத்தில் தோற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்று "விளங்குசுடர்" இத்யாதி பாட்டுக்கு ஷத்துக் கவதாரிகை கண்டுகொள்வது. சத்ருக்கள்முன்பே யென்றது - எதிரிட்டு வந்த இந்த்ராதிகள் முன்பே யென்றபடி. யத்வா, நந்தவ்ரஜத்திலுள்ளாரென்றாய், இந்த்ரனுக்கு க்ரோதநீயத்வம் சொல்லவுமாம். "கடுத்து" என்றதினர்த்தம் (வேகத்தோடே யென்றது;) "கடுகவர" என்னக்கடவதிறே. ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(தாயாயித்யாதி.) பசுமேய்க்கும் பருவத்திற்செய்த கோவர்த்தநோத்தரணத்திலு மாச்சர்யாவஹ மாகையாலே சைசவத்தில் சரிதத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு, க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தோடு (உ) தோள்தீண்டியான வாமநவ்ர்த்தாந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறு ரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(க) திருக் குற்றுடை வாள் - குறு- சிறிய, உடைவாள்- அரையில்தரிக்கும் கத்தி
(உ) தோள்தீண்டி - புஜஸ்பர்சி,ஸமமென்றபடி.

மூ.—ஏனோரஞ்ச வெஞ்சமத்து ளரியாய்ப் பரியவிரணியனை-
ஊனாரகலம்பிளவெடுத்த வொருவன் ; தானே யிருசுடராய்,
வானாய்த், தீயாய், மாருதமாய், மலையா யலைநீருலகனைத்தும்-
தானாய்த் ; தானுமானான்றன் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. எ.

ப-ரை.—ஏனோர் - சத்ருக்களான அஸுரர்கள், அஞ்ச - பயப்படும் படியாக, வெம் - க்ரூரமான, சமத்துள் - யுத்தத்திலே, அரியாய் - நரஸிம்ஹரூபத்தை யுடையனாய்க் கொண்டு, பரிய - தடித்த சரீரத்தை யுடையனான, இரணியனை - ஹிரண்யனுடைய, ஊனார்-மாம்ஸம் நிறைந்த, அகலம்-மார்பை, பிளவு எடுத்த-கிழித்துப்பொகட்ட, ஒருவன் - ஒப்பற்ற பலத்தை யுடையனாய் ; தானே - [யி இப்படிப்பட்டவன் தானே, இருசுடராய் - சந்த்ரஸூர்யர்களாயும், வானாய்-ஆகாசமாயும், தீயாய் - அக்நியாயும், மாருதமாய் - காற்றாயும், மலையாய் - மலைகளாயும், அலைநீர் - அலையையுடைய ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்ட, உலகுஅனைத்தும் - எல்லாலோகங்களும், தானாய் - தான்என்னலாம்படி நின்றவனாயும், தானுமானான்றன் - இப்படி ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற, [யிரு சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—. ... ... (எ)

தயிரையும், வெண்ணெயையுமொக்க அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தை யுடையவன். அநுகூலஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யமும் ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணனு மொக்க தாரகமாக வளர்ந்தவன். (தூயவித்யாதி) கண்ணழிவற்ற வாமநவேஷத்தை யுடையனாய். அம்புக்குச் செல்லாத [உயி விடத்தை அழகாலே வசீகரிக்கும்படியான வாமநவேஷத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு சென்று. (ஏயானிரப்ப) "மோஹஸ்ப்ரஜாதாரம்" "[illegible]" "ஓஜ்யாந்நப்ரதிக்ஷணீயாத்" என்று - இரப்புத் தகாத தான் சென்றிரக்க. (மாவலியையேயானிரப்ப) "கொடேன்" என்றே அபிஸந்தி பண்ணி [உரு யிருந்த அவன்பக்கலிலே இரப்ப என்னவுமாம். மூவடிமண் இப்போதேதரவேணு மென்று வேண்டிக்கொண்டு, அவனநுமதி பண்ணினவநந்தரம் மறுமநஸ்ஸுப் படுவதுக்கு முன்னே வளர்ந்து லோகங்களைழையு மளந்துகொண்டவன். (தாயான்) தாவினவன். (காயாமலர்வண்ணன்) அவ்வடிவைக்கொண்டாய்த்து பூமியையளந்தது. சு.

"தயிரும்விழுதும்" என்றது த்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமதுதோற்ற, உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி;) அநுகூலஸ்பர்சமுள்ளது தாரகமானாப்போலே, ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணனும் தாரகமாவதேயென்றுகருத்து. இத்தால் - ப்ரதிகூலநிரஸநமிவனுக்கு ஜந்மஸித்த மென்றதாய்த்து. (கண்ணழிவற்ற) என்றதுக்கு விவரணம் (அம்புக்கித்யாதி.) தூய - பரிசுத்தமான, வரி - அழகையுடைத்தான, உருவின் - ரூபத்தை யுடைய, குறளாயென்றுசப்தார்த்தம். (ஏயான்) ஏய்கை - பொருந்துகையாய், இரப்புப்பொருந்ாதவனென் றருளிச்செய்கிறார் (சோஹமஸ்ரேத்யாதி.) இப்பக்ஷத்தில், "மாவலியை யேயானைதானிரப்ப, தூயவரியுருவிற்குறளாய்ச் சென்று - மூவடிமண்ணின்றே தாவென்றுலகேழும்தாயான்" என்றந்வயம். அடைவே அந்வயமாய், "இரப்ப" என்றத்தை இரப்பனென்று உத்தமனாக்கி, ஏகாரம் அவதாரணார்த்தமாக யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (கொடே னித்யாதி.) ... ... சு.

மூ.—வெந்தாரென்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற்பூசிக் கையகத்தோர் –
சந்தார்தலைகொண்டுலகேழும் திரியும்பெரியோன், தான்சென்றுஎன்–
எந்தாய்! சாபம் தீரென்ன ; இலங்கமுதுநீர் ‡ திருமார்வில் –
தந்தான் ; சந்தார்பொழில்சூழ்ந்த சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. அ.

ப-ரை.—வெந்தார் - தஹநம் பண்ணப்பட்டவர்களுடைய, என்பும் - எலும்பை மாலையாக தரித்தும், சுடுநீறு - அந்தசரீரங்களைக் கொளுத்தின சாம்பலை, மெய்யில் - தன்னுடம்பில், பூசியும் - பூசிக்கொண்டும், சந்து ஆர் - துளைகளையுடைத்தாய், ஓர் - ஒருவராலும் நிறைக்கவொண்ணாத, தலை - ப்ரஹ்மகபாலத்தை, கையகத்து-கையிலே, கொண்டு- ஏந்திக்கொண்டும், இச்சாபத்தை நீக்கவல்லா [ய ருண்டோஎன்று, உலகேழும் - ஸகலலோகங்களிலும், திரியும் - திரியுமவனாய், பெரியோன்றான் - அழித்தல் தொழிலுக்கு நாம் கடவோம் என்று பெருமை பாவித்திருக்குமவனை ருத்ரன், சென்று - ஸர்வேச்வரன்பக்கல் போய், "என் எந்தாய்! - எனக்குஹிதபரனானவனே !, சாபம்-இந்தசாபத்தை, தீர்-போக்கியருளவேணும்," என்ன - என்று ப்ரார்த்திக்க ; இலங்கு- விளங்காநின்றுள்ள, [யரு திருமார்வில் - தன் திருமார்விலுண்டான, அமுதுநீர் - அம்ருதஜலத்தை, தந்தான்- தெளித்துப்போக்கினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய், சந்து - சந்தநவ்ருக்ஷங்கள், ஆர் - நிறைந்த, பொழில்-சோலைகளாலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்டிருப்பதான, சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—. ... ... (அ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(ஏனோரித்யாதி) சத்ருக்களான ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளஞ்சும்படியாக, யுத்தத்திலே நரஸிம்ஹமாய். (பரியவிரணியனை) ஊர்மாநத்தாலே தடித்த ஹிரண்யனை. "உடம்பையொழிய ஆத்மாவு மொன்றுண்டு, அத்தை யுடையானொருவனுண்டு, அவனைப் பெறவேணும்" என்னும் மென்மையும் கலந்துவளர்ந்த வுடலன்றே!. மாம்ஸப்ரசுரமாயிருக்கிற மார்வைப் பிளவுசெய்த அத்விதீய [உரு ன்; அப்படிப்பட்டவன்தானே, சந்த்ரஸூர்யர்களுக்கு அந்தராத்மதயா புக்கு இவர்கள் தானென்னலாம்படியாய், ஆகாசமாய், தேஜ: பதார்த்தமாய், வாயுதத்வமாய், கார்யகோடியில் மலையாய், கடல்சூழ்ந்த பூமியடைய தான் என்னலாம்படி ஜகதாகாரனாய் நின்றநிலையைச்சொல்லுகிறது. (தானுமானான்) அஸாதாரண திவ்ய [கூய விக்ரஹயுக்தனா யிருக்கிறவன். ... ... எ·

எட்டாம்பாட்டு.—(வெந்தாரென்பும்) வெந்தவர்களுடைய எலும்பும் அது சுட்ட சாம்பலும் உடம்பிலே பூசி, கையிலே,

ஏழாம்பாட்டு.—(ஏனோரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் த்ரிவிக்ரமாபதாநம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, அதுதானும் வ்யாப்திக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாகையாலே [கூரு ஸ்ம்ர்தமான வ்யாப்திக்கும் "எங்குமுளன்" என்ற சிறுக்கன் வார்த்தையை மெய்யாக்கின நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரயோஜகதயா ஸ்ம்ர்தமாய், அத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"பரிய" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (உடம்பையித்யாதி.) மென்மையும்கலந்தென்றது-பகவத்பரனுடம்புபோலே நினைந்தனைக் [சும து க்ர்சமாயிருக்கு மதுவும் கலந்தென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், "ஊனுரதலம்" என்றபோதே பருத்திருக்கை அர்த்தஸித்தமிறே ; இப்படி விசேஷிக்க வேண்டாவிறே யென்று திருவுள்ளம். ... ... எ.

‡ "இலங்கு மதுநீர்" என்றும் சில ஸ்ரீகோசங்கள்,

மூ.—தொண்டாமினமு மிமையோரும்துணைநூல் மார்விலந்தணரும்,
அண்டா! எமக்கேயருளாயென்றணையும்கோயிலருகெல்லாம்,
வண்டார்பொழிலின் பழனத்து வயலினயலே கயல் பாயத்
தண்டாமரைகள்முகமலர்த்தும்சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௯

ப-ரை.—தொண்டாம் இனமும்-அவனுக்கே எல்லாகைங்கர்யங்களும் செய்துபோரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திரளும், இமையோரும் - நித்யஸூரிகளும், துணைநூல்-இரண்டுபூணூல்தரித்த, மார்வின் - மார்பினையுடைய, அந்தணரும் - ப்ராஹ்மணரும், "அண்டா - அண்டங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனானவனே, எமக்கு - ஆச்ரயணீயரான எங்கள் விஷயத்திலே, அருளாய் - க்ருபைசெய்தருளவேணும்," என்று - என்று தனித்தனியே சொல்லிக்கொண்டு, அணையும்-வந்து ஆச்ரயிக்கிற, கோயில் - கோயிலினுடைய, அருகு எல்லாம்-ஸமீபஸ்தலங்களெங்கும், வண்டு - வண்டுகளாலே, ஆர் - நெருங்கப்பட்டிருந்துள்ள, பொழிலின் - சோலையிலுண்டான, பழனத்து அயல் - நீர்நிலங்களின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள, வயலின்-வயலில்நின்றும், கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்களானவை, பாய- அந்த நீர்நிலங்களிலேபாய, தண் - குளிர்த்திமாறாத, தாமரைகள் - தாமரைமொட்டுக்களானவை, முகம் அலர்த்தும் - முகவிகாஸத்தை யடையாநின்றுள்ள, சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே!—. ... ... ௯.

சந்துகளார்ந்திருந்துள்ள தலையைக்கொண்டு. எல்லா நரம்புகளும் வந்துகூடினவிடத்திலேயிறே ஸேஷித்தது. (உலறி த்யாதி) கூறு செய்தவூரிலே கையும் கைத்தலையுமாய்த் திரிவாரைப்போலே, ஈச்வராபிமானியாய்த் தன்னாஜ்ஞை நடத்திப்போந்தவிடத்திலே கையுமோடுமாய்த் திரிந்த ஊர்மானியானவன் சென்று, "என் ஸ்வாமீ! என்னுடைய சாபத்தைப்போக்கவேணும்" என்ன. (¶திருமார்வில்-இலங்கமுதுநீர் – தந்தான்) விளங்காநின்றுள்ள திருமார்பில் அம்ருத ரூபமான ஜலத்தைக் கொடுத்து அவனுடைய சாபமோக்ஷத்தைப் பண்ணினவன். (சந்தார்பொழில்) சந்தநத்தாலே நிறைந்த பொழிலாலே சூழப்பட்ட. ... ... ௮.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.— (தொண்டாமினமும்) "வழுவிலா வடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய

எட்டாம்பாட்டு.—(வெந்தாரித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியிலே, "ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா வுகிர் நுதிமடுத்து" என்று-அர்ப்பகனை ரக்ஷித்த ந்ருஸிம்ஹாவதாராநந்தரம் அரன் சாபம் தவிர்த்தது ப்ரஸ்துதமானபடியாலே, இங்கும் கீழ்ப்பாட்டில் நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே * வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தபடியை ஸவிஸ்தரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. சந்துகள் - நரம்புகள். "தலை" என்னவமைந்திருக்க, "சந்தார்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாநரம்புகளு மித்யாதி.) இத்தால் - ப்ராணவியோகம் பிறக்கும்படி மர்மத்திலே சேதித்தானாகையாலே தோஷாதிக்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. கூறுசெய்த - பங்கொண்ட. கைத்தலை - கைவிலங்கு. ... ... ௮.

¶ "இலங்கு - திருமார்வில் - அமுதநீர் - தந்தான்" என்றுஞல் ஸ்வரஸம்.

திரளும், நித்யஸூரிகளும், கேவலப்ராஹ்மணரும். "విద్యావినయసమ్పన్నే బ్రాహ్మణే" "வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே" என்று பிரித்தாரிறே ஹாஷ்யகாரர். (அண்டா) தேவனே. எங்களுக்காச்ரயணீயனானவனே! எங்களுக்கருளவேணும் என்று தனித்தனியே சொல்லாநின்றுகொண்டு சேருகிற கோயிலருகெல்லாம். (வண்டாரித்யாதி) வண்டுகளாலே மிடையப்பட்டுள்ள பொழிலிலுண்டான, பழனமுண்டு - நீர்நிலங்கள், அதினுடைய பர்யந்தங்களிலுண்டான வயலிலே நின்று கயலானது இந்த நீர்நிலங்களிலே வந்துபாய. (தண்டாமரைகள் முகமலர்த்தும்) கூத்தாடுமவர்கள் வாய்க்க அடியிட்டால் ஸஹ்ருதயராயிருப்பார் தம் முகவிகாஸத்தாலே கொண்டாடுமாப்போலே, தாமரைகள் முகமலர்த்துமாய்த்து. ... ... க௯.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(தொண்டாமித்யாதி.)கீழ்ப்பாட்டுக்களெல்லாவற்றாலும் - ராமக்ருஷ்ணதிருமேனி அவதரித்துச் செய்தவற்றையெல்லாம் ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தர்மைக்யத்தாலே யநுபவித்தாராய், இனி ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தையிட்டே ஸர்வருமாச்ரயிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"బ్రహ్మవిత్ బ్రాహ్మణః" "ப்ராஹ்மவித் ப்ராஹ்மண:" என்கிற ந்யாயத்தாலே. "தொண்டாமினமும்" என்கிற ஸாமாந்யோக்திக்குள்ளே அந்தணரு மந்த:ப்ரவிஷ்டராயிருக்க தனித்தருளிச்செய்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்த கதநமுகேந தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வித்யேத்யாதி) "విద్యావినయసమ్పన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని। శుని చైవ శ్వపాకే చ పణ్డితాః సమదర్శినః" "வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்திநி | சுநிசைவச்வபாகேச பண்டிதாஸ்ஸமதர்சிந:" என்கிறவசநத்தில், "విద్యావినయసమ్పన్నః కేవలబ్రాహ్మణో హస్తిశ్వశ్వపాకాదిషు" "வித்யாவிநயஸம்பந்ந கேவலப்ராஹ்மணகோஹஸ்திச்வச்வபாகாதிஷு" என்று வித்யாவிநய ஸம்பந்நன் தொண்டுபடுகைக்குஹேது-ஜ்ஞாநாதிகனென்றும்,நூலேயே துணையாகவுடைய த்விஜனே கேவலப்ராஹ்மணனென்றும் பிரித்தருளிச்செய்தாரென்றும் உட்கருத்து; கவாதிபதங்களிலே விசேஷண மிடாமையாலும், "வித்யாவிநயஸம்பந்நே" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி சொல்லவேண்டுகையாலும் பிரித்தாரென்று கண்டுகொள்வது. அண்டத்தை - ஆகாசத்தை, உடையவன், அண்டனென்றாய், பலிதார்த்தம் (தேவனேயென்று.)"எமக்கு"என்றபதத்தை "அண்டா" என்றவிடத்திலே அநுஷங்கித்து, அத்தால் பலிதமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கித்யாதி.) மிடைய- நெருங்க. "அயலேயான - வயல்"என்றந்வயித்து (பர்யந்தங்களிலுண்டானவென்றது.) வண்டுகள் காயகராகவும்,கயல்கள் நர்த்தகராகவும், கமலங்கள் கண்டுகக்குமவர்களாகவும் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கூத்தாடுமவர்களித்யாதி.)

பத்தாம்பாட்டு.—(தாராவித்யாதி.)

தொண்டாமினம் முதலானோர் வர்த்திக்கை ஆச்சர்யமல்லாமையாலே, பக்ஷிவிசேஷங்கள் திவ்யதேசத்தைப்பற்றிக்கிடப்பதே! என்றுகடிபட்டு விசேஷிக்கிறு

மூ.—தாராவாரும் வயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமத்தடிகளைக் -
காரார் புறவின் மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலை,
ஆராருலகத்தறிவுடையா ரமரர் நன்னாட்டரசாளப் -
பேராயிரமுமோதுமின்க ளன்றி யிவையே பிதற்றுமினே.... ம.

ப-ரை.—உலகத்து - இந்தலோகத்திலே, அறிவுடையார் ஆரார் - அறிவுடையவர்கள் எல்லாரும், அமரர் - நித்யஸூரிகளுடையதாய், நல்நாடு - விலக்ஷணமான பரமபதத்தை, அரசாள - அரசாளும்படி, பேர்ஆயிரமும் - அவனுடைய ஆயிரம் திருநாமங்களையும், ஓதுமின்கள் - சொல்லப்பாருங்கள் ; அன்றி - அப்படி சொல்லமாட்டீராகில் ; தாரா - தாராஎன்னும் பக்ஷிகள், ஆரும் - [நி]றைந்த, வயல் - வயல்களாலே, சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, சாளக்கிராமத்து - ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே வந்து கிட்டிநிற்கிற, அடிகளை - ஸர்வஸ்வாமி விஷயமாக ; கார்ஆர் - மேகங்கள் நிறைந்திருந்துள்ள, புறவின் - சூழலையுடைய, மங்கை - திருமங்கைநாட்டுக்கு, வேந்தன் - அரசனான, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலி - ஒலியையுடைத்தாம்படி, செய் - அருளிச்செய்த,தமிழ்மாலை - தமிழ்[மு]டிமாலையான, இவையே - இப்பத்துப்பாட்டையே, பிதற்றுமின் - அடைவுகெடச் சொல்லப் பாருங்கோள். ... ... ம

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(தாராவித்யாதி)தாராக்களாலே நிறைந்திருந்துள்ள வயல் சூழ்ந்த ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனை ஸர்வஸ்வாமியைக் கவிபாடிற்று. (காராரித்யாதி) மேவங்களினுடைய நிரந்தர ஸஞ்சாரத்தை யுடைத்தான பர்யந்தத்தையுடைய திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வார், ஒலியுடைத்தாம்படியாகச் சொன்ன தொடை. (ஆராருலகத்தறிவுடையார்) லோகத்தில் அறிவுடையராயிருப்பாரார்; நித்யஸூரிகளுடைய, நன்னுடுண்டு-பரமபதம், அத்தை, "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்கிறபடியே-தாங்க[ஏ]டுவிட்ட வழக்காம்படி நடத்த, ஆயிரந்திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லப்பாருங்கோள் ; அங்ஙனன்றிக்கே, (இவையே பிதற்றுமினே) இவற்றையே அடைவுகெடச் சொல்லப்பாருங்கோள். "ஸங்கீர்த்தயேஜ்ஜமங்நாய0 வேஷம்வாபிஸமீரயேத்." ... ... ம.

அடிவரவு.— கலை கடம் உலவு ஊர் அடுத்து தாய்
ஏனோர் வெந்தார் தொண்டு தாரா வாணிலா.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

சென்று திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாராக்களாலே யித்யாதி.) ஸமுத்ரதீரமாகையாலே (நிரந்தரஸஞ்சாரத்தை யென்றது.) இத்தால் - பரமோதாரரான ஸ்ரீமஹாபாகவதர் வர்த்திக்கும் தேசத்திலிருக்குமவரென்றதுபுத்ததமத்வம்ஸூசிதமாய்த்து.(என்கிறபடியே)என்றவந்தரம், அவர்கள்தான் என்றசேஷம்;அங்ஙனன்றாகில்,கீழ்(அத்தை)என்றதுக்குஅந்வயமில்லை.ஆயிரந்திருநாமங்களைச்சொல்லுங்கோள், கூடாவிட்டால் இப்பத்துப்பாட்டையும்சொல்லுங்கோளென்றாப்போலேசொன்னவிடமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஸங்கீர்த்தயேத்யாதி.) ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

மூ.—வாணிலாமுறுவல்சிறுநுதற்பெருந்தோள்மாதரார்வனமுலைப்பயனே
பேணினே னதனைப்பிழையெனக்கருதிப் பேதையேன் பிறவிநோயறுப்பான்
ஏணிலேனிருந்தேனெண்ணினேனெண்ணி யிளையவர்கலவியின்திறத்தை
நாணினேன்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். க

ப.ரை.—நைமிசாரணியத்துள் - நைமிசாரண்யத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற, எந்தாய் - என்ஸ்வாமீ!, வாள்நிலாம் - ஒளிபொருந்தி யிருக்கிற, முறுவல் - பற்களையும், சிறு - சிறிய, நுதல் - நெற்றியையும், பெரு-பெருத்த, தோள் - தோள்களையுமுடையரான, மாதரார் - ஸ்த்ரீகளுடைய, வனம் - அழகிய, முலையே - ஸ்தநங்களையே, பயன் - பரமப்ரயோஜநமாக, பேணினேன் - ஆதரித்துக்கொ[டு]ண்டு போந்தேன் ; பேதையேன் - அறிவுகேடனான நான், அதனை - அத்தை, பிழையென - தப்பென்று, கருதி - நினைத்து, பிறவிநோய் - ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதியை, அறுப்பான் - போக்கிக்கொள்ளும் உபாயத்தை, ஏணிலேன்இருந்தேன் - எண்ணாதிருந்தேன்;எண்ணினேன்-இதற்குமுன்புநின்றநிலையைஆராய்ந்தேன்;எண்ணி-இப்படிஅநுஸந்தித்து,இளையவர்-இளம் பெண்களுடைய, கலவியின்திறத்தை - ஸம்ச்லேஷ விஷயத்தை, நாணினேன் - லஜ்ஜித்தவனாய், உன் - சேஷியான உன்னுடைய, திருவடி - திருவடிகளிலே, வந்து - கிட்டி, அடைந்தேன்-சரணம் புகுந்தேன் என்கிறார். ... ... (க)

முதற்பந்து - ஆறுந்திருமொழி - வாணிலா - ப்ரவேசம்.

வ்யா.—திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, "உகந்தருளின நிலங்களை ஆச்ரயி" என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார் – கீழ் ; அதுவும் அப்படியே செய்வதாக வொருப்பட்டது ; அநந்தரம், தாம் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்து, தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், விஷயப்ராவண்யத்தையும், ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ! என்றுதே போந்தபடியையும், பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப்போந்தபடியையும், இவற்றையடைய முன்னிட்டு, "ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:" என்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ஆகாசத்திலே நின்று ஸ்வநிகர்ஷத்தைச்சொல்லிசரணம்புக்காப்போலே, இவரும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, திருநைமிசாரண்யத்திலே நிற்கிற ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே பெரியபிராட்டியார்முன்னிலையாக சரணம் புகுகிறார். ... ...

வ்யா.—முதற்பாட்டு.— (வாணிலாமுறுவல் சிறுநுதற் பெருந்தோள் மாதரார் வனமுலைப்பயனே பேணினேன்) இதுஎன்னுடைய

அ.—வாணிலாமுறுவல் ப்ரவேசம். கீழஞ்சுதிருமொழிகளாலும் - மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களை லபித்த ஆழ்வார், தன்னெஞ்சும் தம்மோடொருமிடறானவாறே மந்த்ர விவரணமான த்வயத்தில் பூர்வகண்டார்த்தாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறார் என்று ஸங்கதிதோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தை யித்யாதி.) "தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே" என்றத்தைப்பற்ற (பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக) என்றது. ... ...

முதற்பாட்டு.—(வாணிலாவித்யாதி.) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமன்றோ, பூர்வவ்ர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து அநுதப்தஹ்ர்தயராய் அவற்றையெல்லாம் விட்டுவந்து

பூர்வவ்ருத்தமிருந்தபடி யென்கிறார். விஹிதங்களை யநுஷ்டித்து சமதமாத்யாத்ம குணோபேதரா யிருப்பாரிறே யிதுக்கதிகாரிகள்; அதில் நான் செய்து நின்றநிலை யிதுவென்கிறார்.

(வாணிலாமுறுவல்) ஒளியானது, நிலாவாநின்றுள்ள - வர்த்தியாநின்றுள்ள, முறுவலென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஒளியானது இதுக்கிலக்கானாருடைய நெஞ்சு விட்டுப்போகாதே வர்த்தியாநின்றுள்ள முறுவலென்னுதல். நுதல் - நெற்றி; அதுவும் சிறுத்திருக்கை. இல்லையாகில், பும்ஸ்த்வமங்யியா யிருக்குமிறே. (பெருந்தோள்) ஹோக்தாவி னளவல்லாதபடி ஹோக்யதை கரைபுரண்ட தோள். (மாதரார் இத்யாதி) ஒளி நிலாவாநின்றுள்ள முறுவலையும் அளவுபட்ட நுதலையும் ஹோக்யதா ப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான தோள்களையு முடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய ஸந்நிவேசந்தழுகை யுடைத்தாயிருக்கிற மாம்ஸக்ரந்யியையே ப்ரயோஜநமாக ஆதரித்துக் கொடு போந்தேன். (பயனேபேணினேன்) அவ்வருகில் அத்ருஷ்டமாகவும் நினைத்திருப்பது இதுதன்னையே யாய்த்து. தங்களுடைய அவயவசோபையாலே யிவனை யகப்படுத்தி இவன் கையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்து, இவனகப்பட்டான் என்றறிந்தவாறே, பின்னை யிவன் நினைத்தபடி தங்களைக் கொடுக்கக்கடவரல்லாத ஸ்த்ரீகளுடைய மாம்ஸக்ரந்யியை யேப்ரயோஜநமென்றுப்ரமித்து ஆதரித்துப் போரப்பேணினேன். அதுதன்னில்அநுஹாவ்ய மொன்றில்லையே; அதிலே குவால் முண்டாக நினைத்து ஆதரிக்கிற விவன் ப்ரமமேயிறே யுள்ளது. (அதனைப் பிழையெனக் கருதி) இப்படி நெடுநாளாதரத்துக்கு விஷயமாய்ப்போந்தது இன்றாகப் பிழையென்று நெஞ்சிலேபட்டது. விஷய ப்ரவணனானவன், "நீ அவற்றைவிடு" என்றால் விடானிறே; இவர்க்கிப்போது இவைதன்னை விடுகைக்கு உவாத்து இவைதானே யாய்த்து.

ஆச்ரயிக்கவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஹிதங்களை யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) பூர்வார்த்தம் ப்ரபத்திக்கு விரோதியென் றநுஸந்தித்தாரல்லர், ஸாதநாந்தரங்களுக்கு விருத்தங்களைச் செய்து போந்தமையாலேஉபாயாந்தரசூந்யனென்று தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிடுகிறாரென்று கருத்து. இதுக்கென்றது - இந்த பகவத்விஷயத்தில் முமுக்ஷுவாயிழிகிறதுக்கென்கை. அதாவது - பக்தியென்றபடி.

கீழ்சிலபதங்களுக்கர்த்தமருளிச்செய்து, வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஒளியித்யாதி.) "வனம்" என்றதினர்த்தம் (ஸந்நிவேசத்தழகென்றது.) "பயனே" என்றவிடத்தில்,ஏகாரத்தை"முலை" யென்றவிடத்திலேக்கூட்டியருளிச்செய்து, "பயனே" என்றவிடத்திலேதானே யாக்கி அத்ருஷ்டம் வ்யாவர்த்யமாக அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வருகிலித்யாதி.) முதல்யோஜனைக்கு விவரணம் (தங்களுடைய வித்யாதி.) அதுபோக்யமாயன்றேயிருப்பது, ப்ரமித்தேனென்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்(அதுதன்னிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) குவால் - ஆதிக்யம். இன்றுபிழையென்று கருதுகிறவர், அப்போது ஆதரிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஷயப்ரவணனானவனித்யாதி.) அன்று சொன்னாலும் விடாதவர் இப்போது பிழையென்று கருதுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச் செய்கிறார் (இவர்க்கித்யாதி.) உவாத்து - உபாத்யாயன்.

அதாகிறது-அவர்களுடைய அநாத்மகுணங்களை அநுஸந்தித்தவாறே கடுக விட்டுக்கொடு நிற்கலாமிறே. இன்று தப்பென்று விட்டுக்கொடு நிற்கவேண்டுமிவற்றையாய்த்து நெடுநாள் ப்ரயோஜநமாக வாஞ்சி பண்ணிப்போந்தது. (பேதையேன்) இன்று பிழையென்று கைவிட வேண்டும்படியான வித்தை அநாதிகால மாதரித்துப் போரவேண்டின ஹேதுவென்னென்ன (பேதையேன்) அறிவுகேடு எத்தைப் பண்ணுதுதான்!. (பிறவியித்யாதி) இப்படி அறிவுகேடனுகையாலே "ஸம்ஸாரமாகிறது அல்பம், அஸ்திரம், து:காவஹம், ஆனபின்பு இத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ளவேணும்" என்னும் மநோரதத்தை யுடையேனன்றிக்கே யிருந்தேன். (ஏணிலேன்) இத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுகைக்கீடான வுயர்த்தியை யுடையேனல்லேனென்னுதல். (இருந்தேன்) நன்று என்றநுஸந்தித்துப் போந்தவித்தைத் தண்ணிது என்று விட்டாரே, அநந்தரம் உத்தேச்ய பூமியிலே போய்ப் புகப்பெற்றிலரே, நடுவில்நிலையை யாய்த்து இருந்தேன் என்கிறது. "ஓடினேன்" என்றவிவர் இருக்கைக்கவகாசமில்லை. "வஸ்யஏவவ்யதிஷ்டத" என்னுமாப்போலே. (எண்ணினேன்) "நாம் முன்பு செய்து போந்ததென், நாம்நாமார், இனிச்செய்து வர்த்திக்க வடுப்பதென்" என்று ஆராயத்துடங்கினேன். (எண்ணி) இப்படி அநுஸந்தித்து. (இளையவர் கலவியின் திறத்தை நாணினேன்) தங்கள் பருவத்தாலே இதினுடைய தண்மை நெஞ்சிற்படாதபடியாக மறைத்துக்கொடுபோருகிறவர்களுடைய கலவியிடையாட்டத்தை இப்போது லஜ்ஜித்தேன். ஆண்பிள்ளைச் சோருள்வியை ஸ்த்ரீயென்று பின்துடருமாப்போலேயிருப்பதொன்றிறே சப்தாதி விஷயங்களிலே போக்யதாவாஞ்சிபண்ணிப் பின்துடருகையாகிறவிது. வெளிச்செறிப்புப் பிறந்தவநந்தரம் லஜ்ஜித்துக் கைவாங்க வேண்டுமத்தையிறே நெடுநாள் ஆதரித்துப்போந்தது.

(வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்) நெடுநாள் ப்ரயோஜநம் என்று ஆதரிந்து ஒருநாளாக லஜ்ஜித்துக்கைவாங்க வேண்டும்படி யன்றிக்கே,

---

"பேதையேன்" என்றது - கீழ்க்கும் ஹேதுவான வளவன்றிக்கே, மேலுக்கும் ஹேதுவென்னுமின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.) "சேண்" என்றாப்போலே "ஏண்" என்று - உயர்த்தியாய், அநுகூலவர்த்தியால் வந்த வுயர்த்தியைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (இத்தையித்யாதி.) (இருந்தேன்) என்றதுக்கு - அங்குமன்றிக்கே யிங்குமன்றிக்கே யிருந்தேனென்று விஷாதத்திலே யாக்கிக் கீழருளிச்செய்து, பிழையெனக்கருதி யிருந்தேன் - நிர்ப்பரனாயிருந்தேனென்னும் தாத்பர்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஓடினே னித்யாதி.) முன்பின அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (கஸ்தஇத்யாதி.) (இடையாட்டத்தை) என்றவநந்தரம், கண்டுஎன்றுசேஷம். * நாணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதி.) சோருள்வி - சேர்ந்துக்கு நிர்வாஹகை. சோருக்குகிறவளென்றபடி. ஆண்பிள்ளைச் சோருள்வியென்றது - ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்ட புருஷனென்றபடி.

மூ.- சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணார்திறத்தனாயறத்தையேமறந்து புலன்படிந்துண்ணும்போகமேபெருக்கிப்போக்கினேன்பொழுதினைவாளா; அலம்புரி தடக்கை யாயனே! மாயா! வானவர்க்கரசனே! வானோர் நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.௨

ப-ரை.—நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!—, சிலம்பு - சிலம்பையணிந்து, உருவின் - அழகாயிருந்துள்ள, அடி - பாதங்களையும், கரு - கறுத்து, நெடு - நீண்ட, கண்ணார் திறத்தனாய் - கண்களையு முடைய ஸ்த்ரீகளிட்டவழக்காய், அறத்தை- நிலைநின்ற தர்மமானவுன்னை, மறந்தே - சற்றேனும் நினையாமல், புலன் - இந்த்ரியங்கள், படிந்து - பொருந்தி, உண்ணும் - அநுபவிக்கிற, போகமே- [ம] போகத்தையே, பெருக்கி - மேலேமேலே பெருகச்செய்து, பொழுதினை - பகவந் குணாநுபவத்தில் போக்கத்தக்க அருமந்த காலத்தை, வாளா - வ்யர்த்தமாக, போக்கினேன் - போக்கிவிட்டேன்; அலம்புரி - கலப்பையாகிற ஆயுதம் தரித்த, தடம் - பரந்த, கை - திருக்கைகளை யுடையனாய், ஆயனே! - இடைச்சாதியில திருவவதரித்தவனாய், மாயா!-ஆச்சர்யச்செய்கை யுடையனாய், வானவர்க்கு- [பிர] ப்ரஹ்மாமுதலானவர்களுக்கு, அரசனே! - தலைவனானவனே!, வானோர் - நித்யஸூரிகள், நலம்புரிந்து - அன்பையுடையராய்க் கொண்டு, இறைஞ்சும் - ஆச்ரயியா நின்றுள்ள, திருவடி - தேவர் திருவடிகளை, அடைந்தேன்-அடைக்கலமாகவந்து கிட்டினேன் என்கிறார். ... ... (௨)

என்றுமொக்க ப்ரயோஜந ரூபமான திருவடிகளிலே வந்து [உம] சரணம் புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) அவன்பக்கல் ப்ரயோஜநமுள்ளன வாங்கிப் பின்னைக் கைவிடுமாகில் இவனுக்கல்லா தாரில் வாசியில்லையிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, நிருபாதிக வந்து- வாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் வகுத்தஸ்வாமியாய் இவன்முன் நெடு நாளையிழவை யநுஸந்தித்து வெறுத்தால் "பிழைபுகுந்ததாகில் [உடு] அதுக்குப் பரிஹரிக்கைக்கு நானிருந்தேன்,செய்யலாவதுண்டோ" என்றெடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் குளிர முகந்தருமவனாயிருந்தான்.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.— திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புக்க வாறே முன்பு தாம் செய்துபோந்த படிகளடங்கலும் தோன்றிற்று; அத்தாலே, போக்கினேன் பொழுதினை வாளா என்கிறார். [கு]

வ்யா.—(சிலம்படி) சிலம்பையுடையஅடியாய்த்து. (உருவில்) அது தன்னிலே செம்பஞ்சையு மிட்டுவைப்பார்களாய்த்து இவனைத் துவக்குகைக்காக. (கருநெடுங்கண்ணார்) கறுத்துப்பரப்பையுமுடைத்தா யிருந்துள்ள கண்களாலே நோக்குவார்களிவனை ;

பயனேபேணினேன், பேதையேன் பிறவிநோ யறுப்பானையணிலேன் - [கூ] அதனைப்பிழையெனக்கருதி - இருந்தேன், எண்ணினேன், எண்ணி, எந்தாய்! என்றவயம். ௪

இரண்டாம்பாட்டு,—(சிலம்படியித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிக ளிலே விழுந்தபடியை அநுஸந்தித்தவாறே, முன்பு விஷயாந்தரங்களிலே விழும படிகள் தோற்றி அத்தை யநுஸந்தித்துஅநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச் [சூ] செய்கிறார் (திருவடிகளிலேயித்யாதி.) வாளா - வ்யர்த்தமாக.

"உரு"என்று-அழகாய், (க) லாக்ஷாரஸத்தால் வந்தவழகைச் சொல்லுகிறதெ ன்கிறார் (அதித்யாதி.)

(க) லாக்ஷாரஸம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

இவன் இதிலே துவக்குண்டு காலிலே விழுந்து பின்னை அவர்கள் தங்களை விட்டு அவர்களுடைய கயாமங்ய முள்ள தேசத்திலே (க) அணுவாய்த்துத்திரியுமாய்த்து. (அறத்தையே மறந்து) ஸ்த்ரீகளுக்கு வழிபறித்திடுமது மறக்கவொண்ணாதே; தன்னுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்குஉபாய மானத்தையே யாய்த்து வருந்தி மறப்பது. (புலனித்யாதி) கொண்டி திரியும் பசுப்போலே இந்த்ரியங்கள் தான் விஷயங்களிலே மண்டியாய்த்திருப்பது முதல் தன்னிலே; அதுக்குமேலே, விஷயஸந்நிதியுள்ள விடத்திலே வர்த்தித்து, இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களிலே போக்யதா பாஷ்யியைப் பிறப்பித்து, அவை அவற்றிலே மேல் விழுந்து ஸுஜிக்கும்படி அத்தால் வந்த போகத்தையே பெருக்கி. (போக்கினேன்) பகவத்விஷயத்திலே அடிக்கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லக்கடவ காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்கினேன்.

(அலம்புரி நடக்கை யாயனே) இவன் கையிலுள்ளத்தை அபஹரிக்கை யன்றிக்கே, இவனுக்கு அமையும் என்னும்படி ஸர்வஸ்வத்தையும் கொடுக்குமவனாய்த்து. அலமென்னக் கொடுக்கும் நடக்கையை யுடையவனென்னுதல்; அலமென்றது - ஹலமென்றபடியாய், கலப்பையை யரித்த திருக்கையை யுடையவனென்னுதல். (மாயா) இவன் ஒருநாள் திருவடிகளிலே விழுந்தால் பின்னையிவனுடைய நெடுநாளை யிழவு மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கும்படிக் கடியான ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்காச்ரயணீயனாயுள்ளவனே.

(வானோரித்யாதி) நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் இதுக்கு முன்பொருநாளும் கண்டறியாதாப்போலேயிருக்க ஸ்நேஹத்தைச் செய்து ஆச்ரயியாநின்றுள்ள திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கு ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவநீ எனக்கு உன்திருவடிகளிலேவந்து சரணம் புகலாம்படி ஸந்நிஹிதனானகையாலே சரணம்புகுந்தேன். உ.

சிலம்படியில் விழுகைக்கு ஹேது - கண்ணழகென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கும் "திறத்தனாய்" என்றதுக்கும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி.) (க) அணுவாய்க்கை - அதுவே போதுபோக்காகை. அதுவே காலக்ஷேபமாயென்றபடி. "அறத்தையே" என்ற ஏவகார தாத்பர்யகதநமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளுக்கித்யாதி.) "போகமே பெருக்கி" என்னவமைந்திருக்க, "புலன்படிந்துண்ணும்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கொண்டி திரியுமித்யாதி.) கொண்டிதிரிகை - பட்டி மேய்கை. "போகமே" என்ற ஏவகார தாத்பர்யம் (பகவத்விஷயத்திலே யித்யாதி.) ... ... உ.

(க) அணுவாய்த்து - விநோதம்பண்ணிக்கொண்டு; ஸம்சயித்தென்றுமாம்.

மூ:—சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்துசுரிகுழல்மடந்தையர்திறத்துக் காதலேமிகுத்துக்கண்டவாதிரிந்ததொண்டனேன், நமன்றமர்செய்யும் வேதனைக்கொடுங்கி நடுங்கினேன்;வேலைவெண்டிரையலமரக்கடைந்த நாதனே!வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.ங

ப்-ரை.—வெள் - வெளுத்த, திரை - அலைகளையுடைய, வேலை - திருப்பாற்கடலை, அலமர - கலங்கும்படி, கடைந்த - கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதம்தந்து ரக்ஷித்த, நாதனே! - ஸ்வாமியாய், நைமிசாரணியத்துள் - நைமிசாரண்யத்தில் வந்து ஸந்நிதிபண்ணி, எந்தாய்! - எனக்கு உபகாரகனானவனே!; பொருள்தேடுகைக்காக, சூதினைப்பெருக்கி-பகலெல்லாம் சூதாடியும், களவினைத்துணிந்து-[ே இரவிலே களவுகண்டும்; சுரி - சுருண்ட, குழல் - மயிர்முடியையுடைய, மடந்தையர் திறத்து - ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலே, காதலேமிகுத்து - மிகுந்தஆசையையுடையனாய், கண்டஆ-கண்ணுக்குத்தோற்றின விஷயங்களிலே, திரிந்த - யதேச்சமாக நடந்து, தொண்டனேன்-அவர்களுக்கு பரிசர்யைபண்ணிப்போந்தநான்; நமன் தமர் - யமபடரானவர்கள், செய்யும் - பண்ணுகிற, வேதனைக்கு-ஹிம்ஸையை [யி நினைத்து அஞ்சி, ஒடுங்கி - அவயவங்களெல்லாம் தம்தம் நிலைகுலைந்து, நடுங்கினேன் - நடுங்கினவனாய், உன்திருவடி - தேவரீர் திருவடிகளிலே, வந்து அடைந்தேன் - வந்து சரணம் புகுந்தேன் என்கிறார். ... ... (ங)

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—"போக்கினேன் பொழுதினை வாளா" என்றார்; சிலவற்றைச்செய்திறேபோதுபோக்குவது, செய்தபடி[உயி தானெங்ஙனே யென்ன; அதுதன்னைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்து) பகலெல்லாம் சூதுபொருதுதோற்றவன், குறைவறக்கொடுக்கக்கண்டவாறே, "இவன் பக்கலிலே கனக்கவுண்டாகையிறே யிவன்தருகிறது" என்று ராத்ரியில் களவுகாண அத்யவஸிப்பது இவன் ஸங்கல்பத்திலே யாய்த்து.[உடு ஆக, காணவும் கொண்டு காணுதபடியும் கொள்ளுமாய்த்து. இவைதான் நிஷித்யாநுஷ்டாந மாகையாலே இவைதன்னையோ சொல்லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஆஸ்திக்யமுடையனா யிருப்பானொருவன், "கெடுவாய்! ஈச்வரனென்பானொருவனுண்டுகாண்" என்றால், நாஸ்திக்யத்தாலே பச்யதோஹரனாய், "ஈச்வரனுண்டுறவ[ஙயி ஞர்!" என்றும் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணியுமாய்த்துப் போந்தது.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சூதினையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே - கண்ணைமுதுக்குத்து தோற்றுக் காலிலேவிழுந்து அவர்கள் நெஞ்சுருகாவிட்டாலும் அவர்கள் சதா ஸம்பந்தமுள்ள தேசத்தை விரும்பி தநுபாயசிந்தைபண்ணி த்ரவ்யார்ஜநமுகேந அவர்களைக்கிட்டி போகத்தைப் பெருக்கினபடியைச் சொல்லி, "வாளா" என்றருளிச்செய்தார்; இதில் - த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (போக்கினேனித்யாதி.) சிலவற்றை - த்ரவ்யார்ஜநப்ரகாரங்களை.

சூதையும் களவையும் த்ரவ்யார்ஜநத்துக்கு சேஷமாக வருளிச்செய்து, யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார்(இவைதானித்யாதி.) ஈச்வரனை வாதமுகத்தா [ல்ய இல்லைசெய்கை - சூதென்றும், ஸ்வாநுபவத்தாலில்லைசெய்கை - களவென்றும் மூன்றாம்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) இவ்விரண்டு யோஜனையிலும் வாளா போது போக்கின ப்ரகாரங்களேதென்ன; பின்னையும் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.—வம்புலாங் கூந்தல் மனைவியைத்துறந்து பிறர்பொருள் தாரமென்றிவற்றை -
நம்பினாரிறந்தால்நமன்றமர்பற்றியெற்றிவைத்து,எரியெழுகின்ற
செம்பினாலியன்றபாவையைப் பாவீ! தழுவெனமொழிவதற்கஞ்சி
நம்பனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.சு

ப - ரை.—நம்பனே! - விச்வஸநீயனாய், நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்!—, வம்புஉலாம் - பரிமளம்மிகாநின்றுள்ள, கூந்தல் - குழலையுடையளான, மனைவியை-தன்பார்யையை, துறந்து - விட்டு, பிறர்பொருள் - பிறர்த்ரவ்யமும், பிறர் தாரம் - பிறர்மனையாட்டிகளும், என்றுஇவற்றை - ஆகியஇவைகளை, நம்பினார்-விரும்பினவர்கள், இறந்தால் - இறந்துபோனால், நமன்தமர்-யமபடர்கள், பற்றி-[(ம) ஒருகைக்கு ஆயிரம்பேராகவந்து பிடித்துக்கொண்டு, எற்றி - மிகவும்ஹிம்ஸித்து, தங்கள்கைசலித்தவாறே, வைத்து - அவர்களைஓரிடத்திலேபொகட்டு, செம்பினால்-செம்பாலே, இயன்ற - செய்யப்பட்டதாய், எரிஎழுகின்ற - நெருப்புப்பொறி சிதாநின்றுள்ள, பாவையை - ஒருஸ்த்ரீப்ரதிமையைக் கொடுவந்து முன்னே நிறுத்தி, பாவீ! - பாபியானநீ, தழுவுஎன - இத்தைத்தழுவக்கடவாய் என்று[(டு) சொல்லுகிற, மொழிவதற்கு - கடுஞ்சொற்களுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, உன் திருவடி வந்து அடைந்தேன்—. ... ... (சு)

(வம்புலாமித்யாதி) இப்படி த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினால் அதுகொண்டு கொள்ளும்காரியத்தைச்சொல்லுகிறது."விரிகுழலாரிற்பட்டு" என்கிறபடியே - மயிர் பேணாதே யிருக்கில் அதிலேஈடுபடுவர்,மயிர்சுழன்று முடித்திருக்கில் அதிலேயீடுபடுவர், ஏதேனுமாக அவர்களிருந்தபடியமையுமாய்த்து இவர்க்கீடுபடுகைக்கு; "என்னை யுன்செய்கை நைவிக்கும்" என்னுமாப்போலே. (கண்டவா திரிந்த) "நஷ்டபசுः" என்னுமாப்போலே கண்ணுக்குத் தோற்றின விஷயங்களில், இவைசாஸ்த்ரங்கள்நிஷேதித்தவிடம்என்று மீண்டதில்லை; தோற்றினபடி மூலையடியே திரிந்தவித்தனை. (தொண்டனேன்) தொண்டனாகிறான் - பரதந்த்ரன். அது அப்ராப்த விஷயங்களிலே யானபோது, ‡ அபகர்ஷஹேதுவாகக்கடவது; ப்ராப்தவிஷயங்களிலே யானபோது, உத்கர்ஷஹேதுவாகச் சொல்லக்கடவது. (நமன்றமரித்யாதி) இப்படி முறைகெட வர்த்திக்கையாலேயமபடர்பண்ணும்வேதனையையநு[கூ(ம) ஸந்தித்து அஞ்சி, ஸர்வாவயவங்களு மொடுங்கி சரீரந்தான் எடுத்தெடுத்து அறையத்துடங்கும்.

(வேலையித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகக் கடலை நெருங்கக் கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணும்படியன்றோ இவ்வாத்மாவோடேவர்க்குண்டானஸம்பந்தம்.(வந்தித்யாதி)ப்ரஹ்மாதி[கூடு களுக்கு ஆச்ரயணீயனாய்க் கொண்டு அவர்களுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காக அங்கே திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தாப்போலே, எனக்கு வந்துசரணம்புகலாம்படி இங்கேவந்துஸந்நிதிபண்ணியருளிற்றிறே.கூ "வேலைவெண்டிரை-நாதனே" என்றநுஷங்கித்து, அத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக விவக்ஷித்து, "நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தர[(ம) மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுக்கித்யாதி.) ... ... கூ

‡ "சிறுமைக்குடலாகச்சொல்லக்கடவது" என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள்.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—அத்தனையோ, இன்ன மேதேனும் செய்த துண்டோவென்ன ; இன்னமும் செய்தது குவாலென்கிறார்.

வ்யா.—(வம்பித்யாதி) நித்யாபூர்வமான குழலையுடைய மனைவியை யென்னுதல், பரிமளத்தை யுடைத்தான குழலென்னுதல். [ம
அக்நிஸாக்ஷியாகக் கைப்பிடித்த ஸ்த்ரீயையாய்த்து த்யஜிப்பது. விஷயாந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப்பண்ணுமே ; அவற்றில் வந்தால் வம்புலாங்கூந்தலாகவும் வேண்டாவாய்த்து, பிறரதாமித்தனையே யாய்த்து ஆதரிக்கைக்கு வேண்டுவது. பரதார பரத்ரவ்யங்களை விரும்பினவர்கள்இறந்தால். (நமனித்யாதி) ஸர்வேச்வரன் தன்னோ [ம
டொக்க ஸமமாக ஆராய்ந்து கேட்பானொருவனாக விட்டவனாய்த்து - யமனாகிறான் ; அவன்றான், தன்னோடொப்பார் சிலரை யாய்த்து வரவிட்டது; அவர்கள்தாங்கள் ஒரு நைக்கு ஆயிரம்பேராக வந்து பற்றுவர்களாய்த்து; பின்னை, இவனுடம்புதன்னோடேயெற்றுவர்கள் ; அநந்தரம், தங்கள் கை சலித்தவாறே பொகட்டு [மகூ
இட்டுவைப்பர்கள். ''இவரித்தனைபோதுஸ்த்ரிகளையொழிய இருக்கவல்லரோ ! அவளை யழைப்பியும்'' என்பர்கள் ; இவனும், ''நம்மை நலிவதெல்லாம் நலிந்தார்களாகில் இனி அவளை யழைக்கிறார்களித்தனையிறே'' என்று குறுவிழிகொண்டு கிடக்கும் ; (எரியித்யாதி) எரிஎழாநிற்பதாய், செம்பாலே செய்யப்பட்ட பாவையை,பாவீ! [உ0
தழுவு என்பர்களாய்த்து.

நாலாம்பாட்டு.—(வம்புலாமித்யாதி.) ''சுரிகுழல் மடந்தையர் திறத்துக் காதல் மிகுதியாலே கண்டவாதிரிந்தேன்'' என்றீர் ; அப்படி அபிமதைகளான ஸ்த்ரீகளை சாஸ்த்ரீயமாகக் கைப்பிடித்துக்கொண்டால் *நமன்றமர்வேதனைக் கொடுக்கவும் வேண்டாதே காதல் தீர்த்துக்கொள்ளலாமே, இறக்கஞ்சுவானென், அஞ்சும்படி பின்னையும் செய்ததுண்டே யென்று மீச்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையோ வித்யாதி.)

வம்பு - புதுமை, உலாவாநின்றுள்ள - வர்த்தியாநின்றுள்ள, கூந்தலென்றொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) இத்தால் - வாரிமுடித்து வளர்க்கும் பருவமென்று கௌமாரம் தோற்றுகிறது. மனைவி - க்ருஹிணீஎன்று, [நடு
அந்தபதவாஸனை (அக்நீத்யாதி.) இத்தால் - விஹிதபரித்யாகம் பண்ணினமையைச் சொல்லிற்று. பரதாரத்துக்கு விசேஷணமிடாதே யருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (விஷயாந்தரங்களிலே யித்யாதி வாக்யத்ரயமும்.) ஸமமாகவென்றது-சேதநரிடத்தில் பக்ஷபாதமின்றிக்கே யென்கை. யமனையிட்டு படரை நிரூபிக்கையாலே, ''யச்சீலஸ்ஸ்வாமீதச்சீலோதாஸ:'' என்கிற வசநத்தை யுட்கொ [நடு
ண்டருளிச்செய்கிறார் (அவன்றானித்யாதி.) பஹுவசநப்ரயோக தாத்பர்யம் (அவர்கள்தாங்களித்யாதி.) கைசலிக்க நலிந்தபின் இவனைக்குறித்து ''பாவையைத் தழுவு'' என்றுசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டோ, இவனயர்த்துக்கிடவானோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி.)

கெடுவாய் ! அவர்களொழிச்சினவன்றாகிலும் அநுதாபம்பிறந்து உக ந்தருளிற்றொரு திருவாசலிலே யொதுங்கினையாகில் இன்றெங்களுக் குக் கைசலியாதொழியலாய்த்து என்பர்களாய்த்து. (மொழிவதற்க ஞ்சி) அவர்கள் பண்ணும் நலிவைப்பொறுக்கலாமாகாதே ! க்ரூ[ரு ரமான பேச்சாய்த்துப் பொறுக்கப்போகாதது. (நம்பனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன்) ஏதேனும் தோற்றிற்றுச் செய்து திரிந்தார்க் கும் வந்து பற்றலாம்படி சரண்யனானீவந்து ஸந்நிஹிதனாகையாலே திருவடிகளிலேசரணம்புகுந்தேன்.(நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இவ ன் விஷயங்களில்ப்ரவணனாகிறது கண்ணுக்கிலக்காகையிறே; அவ்வோ பாதி நம்மையும்கண்ணுக்கிலக்காக்கவேஇவன்நம்பக்கலிலே ப்ரவணனா மென்று உன்னைக்கண்ணுக்கிலக்காக்கிக்கொடுவந்துநின்றாய். நிஷேத விஷயம் கிடக்கச்செய்தே அப்ராப்தவிஷயங்களில் ப்ரவணனாகிறது அவைகண்ணுக்கிலக்காகை(க) சுட்டியிறே; விதிவிஷயமுமாய்உத்தேச் யமானவதுஸந்நிஹிதமானால்இவன்விரும்பானோவென்றுஉன்னைக் [யிடு கண்ணுக்கிலக்காக்கி வைத்தாய். ... ... ௫.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.— அத்தனையோ, இன்னமேதேனுமுண் டோவென்ன ; திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்க வொண்ணாதவையு மெல்லாம் செய்துபோந்தே னென்கிறார்.

"பாவீ!"என்றுஸம்போதித்தவர்களுடையவுட்கருத்தை"நரகேபச்யமாநஸ்து†[உய யமேந பரிபாஷித: । கிம்த்வயாநார்ச்சிதோதேவ: கேசவ: க்லேசநாசந:" என் ற வசநத்தை யுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாயித்யாதி) யமன் சொன்ன வ...தை இவர்களும் சொல்லுவர்களென்று கருத்து. ஒழிச்சினவன்றாகிலு மெ ன்றது - "ஈசிபோமி னீங்கிரேன்மின்" என்றுதள்ளிவிட்ட வன்றாகிலுமென்றபடி. தழுவுஎன தழுவுவதற்கஞ்சியென்ன வேண்டியிருக்க, "மொழிவதற்கு" என்றதுக் குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி) "தழுவு" என்கிற சப்த ச்ரவணத்தின் கொடுமை, தழுவி யிளைப்பாறலாம்படி யிருக்குமதென்கை. இவர் தாம் "அஞ்சிவந்தடைந்தேன்" என்கையாலே - இப்படிசெய்து போந்தேனென் னுமதுஅர்த்தஸித்தம்; ஆகையாலே, (செய்ததுகுவாலென்கிறார்) என்று அவதா ரிகையருளிச்செய்தார். கண்ணுக்கிலக்காக்கினால் பற்றுகைக்குடலாமோவெ [ன்கை ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதவிஷயமித்யாதி.) ... ... (௫)

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.— (இடும்பையித்யாதி.) பரத்ர பரத்ரவ்யாபஹாரம் பண்ணினேனென்னாநின்றீர் ; "ச்லோகார்த்தேந ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரந்த கோடிபி: । பரோபகார: புண்யாய பாபாயபரபீடநம்" என்கிறபடி யறிந்து சில ர்க்கு ஸத்கரித்திருந்தீராகில், "பரமேணபாபமபநுததி" என்கிறபடியே கீழ்ச்[கூறு சொன்ன பாபம் கழிந்துகொடுநிற்கும்; அதுகிடக்கிடீர், வேறேதேனு முண்டாகி ல் சொல்லிக்காணுமென்னு மீச்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்த னையோவித்யாதி.)

(க) சுட்டியிறே-ஹேதுவாகவன்றே. குறித்தென்றுமாம். † "தப்யமாநஸ்து" என்றும் பாடம்.

மூ.—இடும்பையாலடர்ப்புண்டிடுமினோதற்றென்றிரந்தவர்க்கில்லையேயென்று
நெடுஞ்சொலால்மறுத்தநீசனேனந்தோ! நினைக்கிலேன்வினைப்பயன்றன்னை;
கடுஞ்சொலார்கடியார்காலனார்தமரால்படுவதோர்கொடுமிறைக்கஞ்சி,
நடுங்கிநான்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௫.

ப-ரை.—நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்—, இடும்பையால் - தாரித்ர்யத்தாலே, அடர்ப்பு உண்டு - நெருக்குப்பட்டு, துற்று - ஒருகவளம் சோறாகிலும், இடுமின்- இடுங்கோள், ஓ! என்று - என்று தங்கள் வறுமை தோற்றக்கூப்பிட்டு, இரந்தவர்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, இல்லையேயென்று - உங்களுக்குக்கொடுக்கைக்கு ஒரு பொருளுமில்லையேயென்று, நெடுஞ்சொலால்-கடுஞ்சொல்லாலே, மறுத்த - தடுத்துச் சொன்ன, நீசனேன்-மிகத்தண்ணியனான, நான்-அடியேன், அந்தோ!-ஐயோ!, வினைப் பயன் தன்னை - கீழ்ச்செய்த பாபத்தின் பலத்தை, நினைக்கிலேன்-நினைக்கமாட்டா தவனாய்க்கொண்டு, கடும் - க்ரூரமான, சொலார்-சொலலையுடையராய், கடியார் - க்ரூரமான செயலையுமுடையரான, காலனார்தமரால் - யமபடராலே, படுவது - படக்கடவதாய், ஓர்கொடு-மிகக்கொடிதாயிருந்துள்ள, மிறைக்கு - ஹிம்ஸை[யி] யைநினைத்து, அஞ்சி - பயந்து, நடுங்கி—, உன் திருவடி வந்துஅடைந்தேன்—. (௫)

வ்யா.—(இடும்பையாலடர்ப்புண்டு) தாரித்ர்யத்தாலே நெருக் குண்டு. (இடுமினோதுற்றென்றிரந்தவர்க்கு) ஆரேனுமாகிலுமெல்லா ருங்கூட எனக்கொருக்கால் வாயிலேயிடுகைக்கு வேண்டுவது தா வேணும் என்று, "முனியே!" என்பாரைப்போலே கூப்பிடுமாய்[உ] த்து. துற்றாகிறது - ஒருக்கால் வாயிலே யள்ளியிடுமதாய்த்து. (துற்றென்றிரந்தவர்க்கு) இப்படியே தயநீயமாய்படிசொல்லிக் காலைக் கட்டினவர்களுக்கு. (இல்லையே யித்யாதி) அவர்களுக்கு இல்லையே! என்னும்போதுசொல்லும்வார்த்தையிற்கொடுமையையநுஸந்தித்து.

"இடுமின்"என்கிறஸஹவசநத்தையும்,"ஓ!"என்கிற ஆர்தயத்யோதகச[உடு] சப்தத்தையும், "துற்று" என்கிற ஏகவசநத்தையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதி) நிரதிசய புருஷார்த்தத்துக்காக ஆழ்வார் "முனியே! நான்முகனே!" என்று பெருமிடறுசெய்து கூப்பிடுமாப்போலே, இவனும் தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு க்ஷுத்பார்த்தனாய்ப் பலரைக் குறித்து ஒருகபளத்தையிடச்சொல்லிப் பெருமிடறுசெய்து கூப்பிடுமென்று கருத்து.[கூ] "இடுமின்" என்றதே இரப்பாயிருக்கவும், "இரந்தவர்க்கு"என்கையாலேஃலித்த அர்த்தம் (இப்படியே யித்யாதி.) பாத்ரவ்யாபஹாரத்தாலே ஸம்பந்நராயிரு க்கிற வளவிலே, பசித்தவன்வந்து சோறிடு என்ன; இவன் இல்லையென்ன; ஒருதுற்றிடுமின் என்ன; எல்லார்க்குமாகத் தான் இல்லையேஎன்ன; "ஓ!" என்று ஆர்த்தனாக;தான்நெடுஞ்சொல்லாலேஇல்லைஎன்ன;அவன் காலிலேவிழ;இவன்[கூடு] பால் மறுத்த பசு வுதைத்துக் கொள்ளுமாப்போலே உதைத்துக்கொண்டு போன கொடுமையைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய் கிறார் (அவர்களுக்கில்லையே யித்யாதி.) (அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம், நீச னேனென்கிறார் என்று கூட்டுவது.

மூ.—கோடியமனத்தால்சினத்தொழில்புரிந்துதிரிந்து நாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு ஓடியுமுழன்றுமுயிர்களேகொன்றேனுணர்விலேனாதலால், நமனூர் - பாடியைப்பெரிதும்பரிசழித்திட்டேன்; பரமனே! பாற்கடற்கிடந்தாய்! நாடிநான்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௬.

ப-ரை.—பரமனே! - எல்லாரிலும் உயர்ந்தவனாய், ஆச்ரிதர்கார்யம் செய்கைக்காக, பாற்கடல் - க்ஷீராப்தியில், கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், நைமிசாரணியத்து எந்தாய்—, கோடிய - நல்விஷயங்களில் புகாத, மனத்தால் - மநஸ்ஸையுடையனாய், சினம் - பிறர்க்குக் கோபமுண்டாகத்தக்க, தொழில் - செயல்களை, புரிந்து - செய்தவனாய், நாயினத்தொடும் - நாய் முதலானவற்றோடுகூட, திரிந்து - வேட்டையாடி, திளைத்திட்டு - களித்தவனாய், பிறரை வருத்துகைக்காக, ஓடியும் - நெடுந்தூரம் ஓடிச்சென்றும், உழன்றும் - வருந்தியும், உயிர்கள் - ப்ராணிகளை, கொன்றேன் - கொன்றவனாய், உணர்விலேன் - ஸர்வேச்வரனொருவனுளன் என்று அறியாமற்போந்தேனான, நான் - அடியேன், நாடி - ஆராய்ந்து, உன் திருவடி வந்து அடைந்தேன்—; ஆதலால் - அத்தாலே, நமனூர்பாடியை - யமபுரமான நரகத்தின், பரிசு - நிலைமையை, பெரிதும் - மிகவும், அழித்து இட்டேன் - அழித்துவிட்டேனென்கிறார். ... ... (௬)

நாமிவனையொன்றபேக்ஷித்துவர இவன் இல்லையென்ற பாசுரத்தைக் கேட்டு இன்னமும் ஜீவிக்க விருக்குமதில் இத்தனை நஞ்சு பெற்றோமாகில் முடிந்து போகலாய்த்தே! என்று காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அவன் நெஞ்சு புண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன கொடுமையைச் சொல்லுகிறதாய்த்து. (அந்தோ!) என்கிறாராய்த்து - மேல்வருகிற நலிவை அநுஸந்தித்து. (நினைக்கிலேன் வினைப்பயன்றன்னை) கீழ்ச்செய்த செயல்தானே யநுஸந்திக்க வரிதாயிருந்த பின்பு, அதின் ஃபலமாய் வருமதுதானே யநுஸந்திக்கப் போகாதிறே. (கடுஞ்சொலாரித்யாதி) வெட்டியசொல்லை யுடையராய், க்ரூரமான செயலை யுடையராயிருந்த யமபடராலே படக்கடவதான கொடிய மிறுக்கை யநுஸந்தித்து. (நடுங்கி நான் வந்துன் திருவடியடைந்தேன்) தேவர் திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இரந்தார்க்கு இல்லையென்று மறுத்துப்போந்த வெனக்கு நானிரவாதிருக்க நீவந்து ஸந்நிஹிதனாய்த்தது எனக்கு உபகரிக்கைக்காகவன்றோ. இவற்றால் சொல்லிற்றாய்த்து—முன்பெல்லாம் தோற்றினபடி செய்து திரிந்து அவற்றுக்கு வரும் ஃபலத்தைக்கேட்டு ஃபயப்பட்டுப் போக்கடிதேடி, புறம்பொரு புகல் காணாமையாலே தேவர்திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தேனென்கிறார்.

அந்தக்கொடுமையின் சரமாவதியதனைக் காட்டுகிறார் (நாமிவனையித்யாதி.) பயன் என்னாதே, "பயன்றன்னை" என்ற ப்ராதாந்ய மெத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்தாரென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்செய்தவித்யாதி.) நெடுஞ்சொலால்மறுத்ததுக்குத் தக்கஃபலமாக, "கடுஞ்சொலார்கடியார்" என்றுவிசேஷிக்கிறார்என்று கண்டுகொள்வது. மேலேஃபயகார்யமான நடுக்கத்தைச்சொல்லுகையாலே, "அஞ்சி" என்று தத்காரணமான அநுஸந்தாநத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (அநுஸந்தித்து) என்று.

அ.—ஆறாம்பாட்டு.—அத்தனையோ, இன்னம் செய்ததுண்டோ வென்ன ; (க) கைதொடனாய்க் கொன்றேபோந்தே னென்கிறார்.

வ்யா.—(கோடியமனத்தால்) அநுகூல விஷயத்திலும் நெஞ்சு விலங்கியாய்த் திருப்பது. (சினத்தொழில் புரிந்து) மறச்செயலு[று] செய்து. (திரிந்து நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு) ஹிம்ஸா ஸஹாயங்களோடே வேட்டையாடித் திரிந்தபடியைச் சொல்லுதல், தண்ணியவர்களோடே கூடி விளையாடிக் களித்துத் திரிந்தபடியாதல். (ஓடியும்) *"ஒருவனை ஹிம்ஸிக்கலாம், பதின்காதமாறு போகலாமோ" என்றால், தட்டுப்பாராதே அவ்வளவும் ஓடியும். (உழன்[ற]றும்) ஹிம்ஸித்ததாம்போது சால வருந்த வேணும் என்றால் அப்படி வருந்தி வ்யாபரித்தும். (உயிர்களே கொன்றேன்) ப்ராணவிச்லேஷ பர்யந்தமாக்கிப்போந்தேன் ; புடைவையுரிந்து விட்டிலேன். (உணர்விலேன்) ஸர்வேச்வரனொருவனுளன் என்னும்இச்சாண்சந்தையும் நெஞ்சிற்படாதபோதுசெய்யாததுண்டோ.(ஆதலால் நமனார் பாடியைப்பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்) என்று - வக்ஷ்யமாணத்தை உத்தேசித்துச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ; அன்றிக்கே, கீழோடே சேரவு மருளிச்செய்வர். யமனுடைய ஆஜ்ஞைநடவாதபடி அதைவென்றேன். யமபுரத்தை வென்றேனென்றபடி. அன்றிக்கே, கீழோடேயானபோது, "இவனை நலியவிவன்மாட்டான், வேறேயொரு[உ]படைவீடும் ஒரு புதுக்கோமுற்றவனு மிடவேணும்" என்னும்படி பாபங்களையே பண்ணிப்போந்தே னென்னுதல்.

ஆறாம்பாட்டு.—(கோடியவித்யாதி.) த்ரவ்யலோபத்தாலே சிலரை ஸத்கரிக்க மாட்டிற்றிலீராகிலும், "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம்" என்றும் "அஹிம்ஸா ப்ரமோதர்ம:" என்றும்சாஸ்த்ரம்சொல்லிவைத்ததிறே; அதுண்டாகிலவற்றுச்செல்லாம் வந்ததென்னென்னு முட்கருத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அத்தனையோவென்று.)

கோடுதல் - விலங்குதலாய், ஸர்வவிஷயத்திலும் விலங்கின மநஸ்ஸாலென்று சப்தார்த்தமாய், ஃபலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) இத்தால் - ஒருக்காலும் நெஞ்சிரமில்லையென்றதாய்த்து. "திளைத்திட்டு" என்றதின் ஃபலிதார்த்தம் (வேட்டையாடி யென்றது.) ஆறு-வழி. வருந்தவேணும் - ப்ர[யா]யாஸப்படவேணும். இச்சாண் சந்தையென்றது - இந்த ஸ்வல்பமான வாக்யமென்றபடி. நமனாரானவர், பாடியை - தன்னூரை - நரகத்தை, பெரிதும் - பெரியதாக்கும், அதாவது - பாபிகளைக்கூட்டி நியமிக்கும், பரிசு - ப்ரகாரத்தை, அழித்திட்டே னென்று வாக்யார்த்தம் விவக்ஷித்து, "ஆதலால்" என்றதுக்கார்த்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) வக்ஷ்யமாணத்தை [கூறு]யென்றது-"திருவடியடைந்தேன்"என்னுமது ; இப்போது, உணர்விலேன் - பரமனே! பாற்கடற்கிடந்தாய்! நாடிநான் வந்துன்திருவடி யடைந்தேன் - ஆதலால், நமனார்பாடியை - பரிசழித்திட்டேன் என்றந்வயம். கோமுற்றவனும் - ராஜனையும்.

(க) கைதொடனாய் - ஸஹாயபூதனாய். கைவிடாதே யென்றுமாம்.

மூ.—நெஞ்சினால்நினைந்தும் வாயினால்மொழிந்தும்நீதியல்லாதனசெய்தும்
துஞ்சினார்செல்லும்தொன்னெறிக்கேட்டே துளங்கினேன்;விளங்கனிமுனிந்தாய்!
வஞ்சனேனடியேன்நெஞ்சினிற்பிரியா வானவா!தானவர்க்கென்றும்-
நஞ்சனே!வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். எ.

ப-ரை.—விளங்கனி - பழங்கள் நிறைந்த விளாவின் வடிவு கொண்டுவந்த
கபித்யாஸுரனை, முனிந்தாய்-கோபித்துநிரஸித்தவனாய்,வஞ்சனேன் அடியேன் -
நினைவொன்றும் சொலவொன்றுமான என்னுடைய, நெஞ்சினில் - ஹ்ருதயத்தில்
புகுந்து, பிரியா - விடாதே யிருக்கிற, வானவா - நித்யஸூரி நிர்வாஹகனாய், என்
றும் - எப்போதும், தானவர்க்கு-அஸுரர்களுக்கு, நஞ்சனே - ம்ருத்யுவானவ[ய
னாய்,நைமிசாரணியத்துள்எந்தாய்—,நீ, அல்லாதன-சாஸ்த்ரங்கள்“ஆகாது”என்ற
வற்றை, நெஞ்சினால் - மநஸ்ஸாலே, நினைந்தும் - நினைத்தும், வாயினால் - வாயா
லே, மொழிந்தும் - சொல்லியும், செய்தும் - சரீரம் நோம்படிவருந்தியாகிலும்
செய்தும் போந்து, துஞ்சினார் - முடிந்தவர்கள், செல்லும் - போகத்தக்க,
தொல்-பழையதான,நெறி-நரகமார்க்கத்தை, கேட்டே - கேட்டமாத்ரத்திலே,[யரு
துளங்கினேன் - நடுங்கினவனாய்க்கொண்டு, உன்திருவடிவந்து அடைந்தேன்—.

(பரமனே) ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஔதார்ய
ம் பண்ணுமிடத்தில் உனக்கவ்வருகொருவரில்லாதபடி யிருக்கிறவ
னே. (பாற்கடற்கிடந்தாய்) அதுக்குறுப்பாக அடுத்தணித்தாகத்
திருப்பாற்கடலிலேவந்துசாய்ந்தருளினவனே.(நாடிநான்வந்துன்[உய
திருவடியடைந்தேன்) பரஹிம்ஸையேபண்ணித் தோற்றினபடி திரிந்
து அதுக்குவரும் ஃபலத்தைக் கேட்டஞ்சி அநந்தரம் நமக்குப்புக
லேதோ! என்றுஆராய்ந்து திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன்.
(நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்) நான்நாடிக்கிட்டினேனாக நினைத்தி
ருந்தேன்,நீயெனக்குமுன்பேநாடிபூர்வஜனாய் திருநைமிசாரண்ய[உரு
த்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானாய். ... ... சா.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(நெஞ்சினாலித்யாதி) (நீதியல்லாதன -
நெஞ்சினால் நினைந்தும், வாயினால் மொழிந்தும் - செய்தும்) கீழெ
ல்லாம் - தாம்செய்த தப்புக்களைச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார் ; அவ
ற்றையெல்லாம்திரளச்சொல்லுகிறாராய்த்து—(நீதியல்லாதன)என்[நூய
று. மநோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் நிஷித்யங்களையே அநுஷ்டித்து
ப்போந்தவர்கள் முடிந்தால் போம்வழியுண்டு – நரகத்துக்குப்போம்
வழி, அத்தைக்கேட்டுத் துளங்கினேன். (தொன்னெறி)“ஜநதச்சா
ச்வதேமதே” என்று - பரமபதத்துக்குப்போம்வழியோபாதி யிதுவும்
பழையதிறே;இனி,அதிலிதுக்குவாசி—ஆளொழுக்கறுமையிறே·[நூரு
(கேட்டேதுளங்கினேன்) அநுபவித்தன்றிக்கே, ச்ரவணவேளையிலே
நடுங்கினேன்.

அடுத்து - அநுரூபமாய். (பூர்வஜனாய்) என்றதுக்கு - “மஹாபுருஷபூர்வஜ”
என்ற வசநத்திலே நோக்கு. ... ... சா.

ஏழாம்பாட்டு.—(நெஞ்சினாலித்யாதி.) ஸங்கதி ப்ரதர்சநம் பண்ணுகிறார் (கீழெ
ல்லாமித்யாதி.)திரள - ஸங்க்ரஹமாக. வாக்யார்த்தம் (மநோவாக்காயங்களித்யாதி·)
“செல்லும்” என்ற விசேஷண லப்யார்த்தம் (இனிஅதிலித்யாதி.) “கேட்டே”
என்ற ஏவகார வ்யாவர்த்யம் (அநுபவித்தித்யாதி.)

மூ.—ஏவினார்கலியார்நலிகவென்றென்மேலெங்ஙனேவாழுமாறு; ஐவர் கோவினார்செய்யுங்கொடுமையைமடித்தேன்;குறுங்குடிநெடுங்கடல்வண்ணா! பாவினாரின்சொல்பன்மலர்கொண்டுன்பாதமேபரவிநான்பணிந்து, என் நாவினால்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். அ.

ப-ரை.—குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியி லெழுந்தருளியிருக்கிறவனும், நெடு-பரந்தாழ்ந்த, கடல் - ஸமுத்ரத்தின், வண்ணா - நிறம்போன்றவடிவழகையுடையவனே!, நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்—, கலியார் - கலிகாலமானது, நலிக என்று - இவனைவருத்துங்கோள் என்று, என்மேல் - விரோதி நிரஸநஸ்பாவன் படிகளை அநுஸந்தித்திருக்கும் என்பக்கல், ஐவர்-அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும், ஏவி[டு னார் - ஏவிற்று ; 'அந்த இந்த்ரியங்கள், வாழும் ஆறு எங்ஙனே - ஜீவிக்கும் விரகு ஏதோ?; கோவினார் - ப்ரபலமான அவ்வைந்தும், செய்யும் - பண்ணத்தக்க, கொடுமையை-க்ரூரமான செயல்களை, மடித்தேன் - திருப்பிவிட்டவனாய்க்கொண்டு, என்நாவினால் - அநர்த்தங்களை யுண்டாக்கக்கடவ பேச்சுக்கள் சொல்லிப் போந்த என்நாக்காலே, பா-நல்லசந்தஸ்ஸுக்கள், ஆர்-நிறைந்த, இன்சொல்-[டுரு இனிய சொற்களாகிற, பல்மலர் - பலபுஷ்பங்களையும், கொண்டு—, பரவி - வாய் வந்தபடி வாழ்த்தி, உன்பாதமேபணிந்து - தேவர் திருவடிகளிலே விழுந்து, உன்திருவடிவந்து நான் அடைந்தேன்—. ... ... (அ)

அதின்ஸலத்தையும் ஸஜிக்குமத்தனையன்றே வென்ன (விளங்க னியித்யாதி) ஸலத்தையுதிர்த்தது, பக்வஸலாநுஸவம்பண்ணவேண்டா வென்றுகருத்து. (விளங்கனிமுனிந்தாய்) கனியாகிறஅஸுரனைநிரஸித்தவனே. விரோதிநிரஸநஸ்வஸாவனானநீ என்விரோதியையும் போக்கவேணுமென்கிறார். (வஞ்சனேனடியேன்நெஞ்சினிற் பிரியா வானவா) அடியேன்என்று அஹ்ஙீயமாக நாமொருஉக்திமாத்ரத்தைச் சொல்ல, அத்தை ஸஹ்ஙீயமாக்கி, நித்யஸூரிகளுக்கே உன்னை [உடு யநுஸவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவநீ என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து விடாதே யிருந்தாய். (தானவர்க்கித்யாதி) அஸுரவர்மத்துக்குஎன்றுமொக்கநஞ்சானவனே! உன்திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) நன்னெறிகாட்டு கைக்கணித்தாகநீவந்திருந்தாய். தொன்னெறிக்கெதிர்த்தட்டானத்தை யாய்த்து நினைக்கிறது. ... ... எ.

நீதியல்லாதவற்றை கரணத்ரயத்தாலும் செய்தால் ஸலாநுஸவம்பண்ணாதே திருமோவென்னும் ஸமவஹிப்ராயத்தை யநுவதித்து, அதுக்குஉத்தரமாக விரோதியான ஸலங்களை யுதிர்த்த நீ என் விரோதியான ஸலங்களையுமுதிர்க்க வேணுமென்னும் கருத்தாலே அந்தஅபதாநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (அதி[நடு வித்யாதி.) (கருத்து) என்றவநந்தரம், ஒனக்சத்தைக் காட்டினாய் என்று பூரித்துக்கொள்வது. கனியாகிற வஸுரனையென்றது - அஸுராவிஷ்டமான வஸ்துக்கதேசமாகையாலே. இங்கு "எந்தாய்" என்றது - அபயப்ரதஸத்தனையும் ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் பித்ருத்வத்தைப் பற்றவென்று ஸீயுக்தித்தருளிச்செய்கிறார் (நன்னெறியித்யாதி.) ... ... ஏ.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(ஏவினுர்கலியார்) கலியாரென்கிருராய்த்து கலிகாலத்துக்கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர், கலியுங்கோள் என்று என்மேலே அஞ்சுஇந்த்ரியங்களேயும் ஏவினுர். (எங்ஙனே வாழுமா று) அவரெங்ஙனே யினி ஜீவிக்கும்படி. என்தான்? ஏவிற்றுகில் வந்த தென்னென்னில் (ஐவரித்யாதி) மநஸ்ஸுக்கு சேஷமாய், இந்த்ரி யங்கள், அதுபோனவழியே யிவை போகக்கடவதாயிருக்க அது தவிர்ந்து, இவைதா னிப்போது மநஸ்ஸைச் சுமையெடுக்கத்துடங் கிற்ருய்த்து ; இவைதான் நினேத்தபடி செய்யும் க்ரூரமான செயல் களைத் திரிய விடுவித்தேன். [ம

ஆரைப்பற்றித்தான் நீரிவற்றைத்திரியவிடுவித்ததென்ன (குறுங் குடி நெடுங்கடல் வண்ணு) திருக்குறுங்குடியிலே ச்ரமஹரமான வடிவைக்கொடுவந்து நீ ஸந்நிஹிதனுகையாலே. (பாவினுரித்யாதி) நல்லஸந்தஸ்ஸுக்கள்ஆர்ந்திருந்துள்ள இனியசொற்களாகிற பலமலர் களையுங்கொண்டுஅடைவுகெட ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திருவடிகளி[ம்டு லே விழுந்து. (என்நாவினுல்) அநர்யங்களை விளக்கைக் குறுப் பானவற்றையே சொல்லிப்போந்த என்நாவாலே. (நைமிசாரணி யத்துளெந்தாய்) ஸ்துத்யனுன நீ என்னுடைய ஸ்துதிக்குவிஷயமாகு ருய்க்கொண்டு திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்துஸந்நிஹிதனுனுய். அ.

எட்டாம்பாட்டு.—(ஏவினுரித்யாதி.) "தொன்னெறிகேட்டே துளங்கினேன்" என்று பூர்வஜீத்தத்துக்கஞ்சின ஆழ்வார் அவனுடைய விரோதிநிரஸந ஸ்வ ஹாவாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணினபடியாலே அச்சங்கெட்டுத் தாமப்போதிருந்த படியைப் பேசுகிருரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கலி யேவிற்று என்னுதே, பூஜ்யோக்தி தோன்ற வருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கலியாரித்யாதி.) "எங்ஙனேநான்வாழுமாறு!" என்று க்லேசிக்கி[உடு றதாக அர்யம் விவக்ஷித்தால், மேலே "கொடுமையை மடித்தேன்" என்னுமது சேராமையாலே, அதுக்கநுகுணமாக வருளிச்செய்கிருர் (அவரித்யாதி.)

"என்நாவினுல் - பாவினு ரின் சொல் பன்மலர்கொண்டு - பரவி - உன்பாத மேபணிந்து - வந்துன் திருவடியடைந்தேன்" என்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செ ய்கிருர்(நல்லவித்யாதி.)ஸ்துதிப்ரணமபூர்வகமாச்ரயித்தேனுகையாலே கொடு [கூடு மையை மடித்தேனென்று கருத்து. ... ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(ஊனிடையித்யாதி.) வடிவைசுஹாச்ரயமாய்க்கொ ண்டு நீர் ஸ்துதி ப்ரணமபூர்வக மாச்ரயித்து இந்த்ரியங்களை வென்றேனென்றீர், ஆகில் அந்திமஸ்ம்ருதியும் பண்ணினீராகில் அபேக்ஷிதம் தானே கைக்கூடுகிறதெ ன்ன ; அங்ஙன் சொல்லவொண்ணுது, "உன்றன்சரணமேசரணமென்றிருந்தே[கூடு ன்" என்கிருரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. இத்தால் - எப்போதைக்கு மு ன்திருவடிகளே யுபாயம், உபாய ஃபலமாய் வந்த பேறுகளைச் சொன்னேனித்தனை யென்று கருத்து.

௯.—ஊனிடைச்சுவர்வைத்தென்புதூணாட்டியுரோமமேய்ந்தொன்பதுவாசல்
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போதுன்றன்சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்;
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே! திரைகொள்மாநெடுங்கடற்கிடந்தாய்!
நானுடைத்தவத்தால்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௯

ப.உரை.—தேன் - மதுவை, உடை - உடைத்தான, கமலம் - தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய, திருவினுக்கு - பெரியபிராட்டியார்க்கு, அரசே - வல்லப னாய், திரைகொள் - அலையையுடைத்தாய், மா - பரந்த, நெடு - ஆழ்ந்த, கடல்- திருப்பாற்கடலிலே, கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளினவனாய், நைமிசாரணியத் துள்-திருநைமிசாரண்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற, எந்தாய்! - பரமோபகார [ய கனே!, ஊன் - மாம்ஸத்தை, இடை - நடுநடுவே, சுவர்வைத்து - சுவராக வை த்து, என்பு - எலும்பை, தூண் - தூணாக, நாட்டி - நட்டு, உரோமம் - மயிரா லே, மேய்ந்து - மூடப்பட்டதாய், ஒன்பதுவாசல் - நவத்வாரங்களை, உடை - உடைய, குரம்பை - குடிலாகிற இச்சரீரத்தை விட்டு, பிரியும்போது - பிரியுங் காலத்தில், உன்றன்-தேவரீருடைய, சரணமே - திருவடிகளே, சரணம் என்று - ரக்ஷகமாக வேணும் என்று, இருந்தேன் - நினைத்திருந்தேன் ; இப்போது, நா னுடை - என்னுடைய, தவத்தால் - தபஸ்ஸாலே, திருவடி - தேவர் திருவடி களை, அடைந்தேன் - கிட்டப்பெற்றேனென்று களிக்கிறார். ... (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(ஊனிடைச்சுவர்வைத்து) மாம்ஸ த்தைஇடையிடையேசுவராகவைத்து; அன்றிக்கே, மாம்ஸப்ரசுரமான சரீரத்தைச் சுவராக வைத்து ; எலும்பைத்தூணாகநாட்டி ; ரோம த்தாலே மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசல்தானுடைக் குரம்பை) "நவ த்வாரே புரே" என்று - எங்கேனும் புக்கு எங்கேனும் புறப்பட லாம்படி யிறே யிச்சரீரந்தா னிருப்பது. ராஜபுத்ரன் ஒருகுடிலிலே யொதுங்கினாப்போலே, நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் [உடு ஏகரூபமாயிருக்கிற் ஆத்மவஸ்து, கர்மத்தாலே ஜ்ஞாநஸங்கோச த்தைப் பிறப்பிப்பதான சரீரத்திலே யகப்பட்டதாய்த்து. (பிரியும் போது) அதிலே புகுகைக்கொரு கர்மம் பண்ணிவைத்த வோபாதி அத்தை விடுகைக்கு மொருகர்மம் பண்ணிவைக்குமே ; அப்போ தைக்கு, உன் திருவடிகளே புகல் என்று அத்யவஸித்தேன். [௬௰

நீரிப்படி நினைத்திருந்ததென்ன பற்றாசு கொண்டுதானென்னில் (தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே) புருஷகாரபூதையான பி ராட்டியோடேகூடினவனாகையாலே மறமான செயல் செய்யமாட்டா யென்னுமத்தாலே. புருஷகாரபலத்தாலே.

ஊனாலே - மாம்ஸத்தாலே, இடையை - கிறையையுடைய சரீரத்தை யென் றர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி.) சரீரத்தை யென்றது - சரீரைக தேசத் தையென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், மாம்ஸாஸ்த்யாதி மயமான சரீரத்தைச்சொ ன்னால் எலும்பைத்தூணாகச்சொல்லாதிறே. "ஊனிடை" என்று-முழுச்சொல் லென்றும் சொல்லுவர்கள். (தூணாக) என்றது - சுவரில் கூச்சுக்கால்களாக வென் றபடி."மேய்ந்து" என்றது-சேத்தையாலே மூடுகை. "குரம்பை" என்ற படி [சய வாஸனை (ராஜபுத்ரனித்யாதி.) குரம்பை - குடீரம்.

மறமான செயல் செய்யமாட்டாயென்றது - கோபத்தால் வந்த தண்டனை பண்ணமாட்டாயென்றபடி. ஃலிதம் (புருஷகார பலத்தாலே யென்றது.) இத் தால் - பூர்வவண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தமநுஸந்திக்கப் பட்டது.

மூ.—ஏதம்வந்தணுகாவண்ணநாமெண்ணியெழுமினோதொழுதுமென் றிமையோர்
நாதன்வந்திறைஞ்சும்நைமிசாரணியத்தெந்தையைச்சிந்தையுள்வைத்து
காதலேமிகுத்தகலியன் வாயொலிசெய் மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்,
ஓதநீர் வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ் உம்பருமாகுவர்தாமே. ௰.

ப-ரை.—ஏதம் - துக்கங்கள், வந்து அணுகாவண்ணம் - வந்து கிட்டாதபடி, நாம்—, எண்ணி - மநோரதித்து, தொழுதும் - அவனைத்தொழுது உஜ்ஜீவிப்போம், எழுமின் என்று - ஒருப்படுங்கோள் என்று, இமையோர் - தேவர்களும், நாதன் - அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும், வந்து இறைஞ்சும் - வந்து ஆச்ரயிக்கிற, நைமிசாரணியத்து எந்தையை - திருநைமிசாரண்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்என்ஸ்வாமியை, சிந்தையுள்வைத்து - ஹ்ருதயத்தில்வைத்துக்கொண்டு, காதல் - பகவத்விஷயத்திலாசை, மிகுத்த - மிகுந்து வருகிற, கலியன் - ஆழ்வார், வாய் - அருளிச்செய்த, ஒலிசெய்மாலை - சப்தஸந்தர்ப்பங்களை, கற்று வல்லார்கள் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள் ; நீர் - ஜலஸம்ருத்தியையுடைய, ஓதம்-கடலாலே சூழப்பட்ட, வையகம்-இப்பூமியை, வெள்-வெளுத்த, குடைக்கீழ் - குடைநிழலின் கீழே, ஆண்டு - செங்கோல் செலுத்தி, உம்பரும் ஆகுவர் - நித்யஸூரிகளோடும் ஒரு கோவையாகப் பெறுவரென்கிறார். ௰.

(திரையித்யாதி) ச்ரமஹரமான திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே. (மாநெடுங்கடல்)பரப்பிலுமாழத்திலுமாய்த்து. (நானுடையித்யாதி) தம்முடைய வ்ருத்தியிருந்தபடியடைய கீர்த்தித்தாரிறே முன்பே ; இனி, நானுடைத்தவமென்கிறது - அவன்றன்னை. நான் பண்ணின தபஸ்ஸாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளித்யாதி) ஜமதக்ஸிஷ்டி பண்ணியும் அவதரித்தும் உகந்தருளினநிலங்களிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாயுமிறே ஸௌசீல்யத்தை உத்பாதிப்பது. ... ... ௯.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(ஏதமித்யாதி) து:க்கங்கள் வந்து கிட்டாதபடியை மநோரதித்து, அவனைத் தொழுதுஜ்ஜீவிப்போம், ஒருப்படுங்கோள் என்று, தேவர்களோடேகூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன் வந்தாச்ரயிக்கிற திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனான ஸ்வாமியை ஹ்ருதயத்திலே வைத்து. அன்றிக்கே,

"திரை" இத்யாதியாலே - "ஏஷநாராயணச்ஸ்ரீமாந்" என்கிற வசநத்தின்படியே நாராயண பதார்த்தமநுஸந்திக்கப் பட்டது. "உன்றன் சரணமே" என்று ஸாவதாரணமாக அநுஸந்தித்தவர், "நானுடைத்தவம்" என்கைக்குக் கருத்தென்னென்னு மத்தை ஸநியாமகமாக வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய வித்யாதி.) சப்தார்த்தம் (நானித்யாதி.)அவனே தம்முடைய தபஸ்ஸென்னும்படி அவன்பண்ணின வ்யாபாரமென்னென்ன ; "எந்தாய்" என்றத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார் (ஜமதித்யாதி.)

பத்தாம்பாட்டு.—(ஏதமித்யாதி.)

"ஏதம்வந்தணுகாவண்ண நாமெண்ணி - தொழுதும் - எழுமினோ" இத்யாத்யந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (து:க்கங்களித்யாதி.)

நித்ய ஸூரிகளோடே ஸ்ரீ ஸேநாபதியாழ்வார் வந்து ஆச்ரயிக்கிற வென்னுதல். (காதலே மிகுத்த) ஸமஸ்த விஷயத்திலாசை மிகுந்து வருகிற ஆழ்வாருளிச்செய்த சப்தலக்ஷணத்தை அர்த்தஸஹிதமாகக் கற்கவல்லவர்கள். இருந்தவனுக்கு ஒதுங்க நிழல் பண்ணிக்[கு] கொடுத்தபடி யாய்த்து. (ஓதநீர் வையகமாண்டு) நித்யஸூரிகளோடொரு கோவையாமதுதானே ஸித்யமிறே. அபேக்ஷையுண்டாகில் ஐச்வர்யத்தையும் நிர்வஹித்துப் பின்னை நித்யஸூரிகள் படித்தைப் பெறுவர். ... . ௰.

அடிவரவு.—வாள் சிலம்பு சூது வம்பு இடும்பை கோடிய நெஞ்சு ஏவினார் ஊன் ஏதம் அங்கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

இமையோர்நாதன் - ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வா னென்னும் பக்ஷத்தில், நாமுங்களுக்கு ஏதம் வந்தணுகாவண்ண மெண்ணிவந்தோம், தொழுதும்-எழுமினோஎன்று சொல்லும்படி யிருக்கிற நைமிசாரணியத்தெந்தை என்றத்யாஹரித்துயோஜித்துக் கொள்வது. அன்றிக்கே, ஸீலாநுஹவாலாஹ ப்ரயுக்த ஏதமென்று விவக்ஷித்து, முன்புத்தைப்போலே அந்வயித்துக்கொள்ளவுமாம். (இருந்தவன்) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு, "சிந்தையுள் வைத்து" என்று தன்னெஞ்சிலிருந்தவனுக்குக் காதலாலிறநிழல் பண்ணிக்கொடுத்தாரென்றுகருத்து. ஐச்வர்யத்தையும்ஃபலமாகவிவ[உய]ருளிச்செய்கைக்கு - "இருங்கடலுலகமாண்டு" என்கிற பாட்டிலே ஒரு பரிஹாரமருளிச்செய்தாராய், இங்கே பரிஹாராந்தர மருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி.) அன்றிக்கே, ஏகபரிஹாரமேயாய், ஹாமவத கைங்கர்யத்திலபேக்ஷையுண்டாகிலென்று சொல்லவுமாம். ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து, ஏழாந்திருமொழி—அங்கண். ப்ரவேசம்.

வ்யா.—"ஒன்பது வாசல்தானுடைக் குரம்பை பிரியும்போது உன்றன் சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்" என்றாரே; நீரிப்படி ஒரு தலையிலத்யவஸாயமாகச் சொல்லுகிறதென்தான்? இத்தலையில் செயலற்ற வளவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞா ஸம காலத்திலே

அ.—அங்கண் ப்ரவேசம். மேல்திருமொழியிலே-ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தகர்ம முவேச அநந்யோபாயத்வத்தை முன்னிட்டு ஒருக்காலைப்போலே ஒன்பதின்காலும் "திருவடியடைந்தேன்" என்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஆச்ரயித்தபடியை யநுஸந்தித்தநச்வரன், "மோக்ஷேச்சயடாக்ர[கரு]த் க்ஷணம்மாத்ரவாஸிகம் । ஜனப்ரவ்ருத்ய மிவமேதுமிடியாக்ரபஸர்ப்பதி" என்னும்படி யிருப்பானுகையாலே, இவரத்யவஸாயத்தளவு ஸஹிக்கமாட்டாதே, "உபமாநமசேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்கிறபடி இவர்க்குப்போலியான ஜநங்களுக்குதவி அவ்வடிவை யெல்லார்க்குமாக்கிக் கொண்டிருக்கிற சிங்கவேழ்குன்றத்திருப்பைக்காட்ட, கண்டநுஸந்திக்கிறானென்று ஸங்கதிதன்னை யருளிச்செய்கி[றா]ர் (ஒன்பதித்யாதி.)

மூ.—அங்கண் ஞாலமஞ்ச வங்கோ ராளரியாய், அவுணன்
பொங்க வாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்;
பைங்கணானைக்கொம்பு கொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... க.

ப-ரை.—"ஸர்வேச்வரன் எங்குமுளன்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின ப்ரஹ்லாதனைப்பார்த்து அவன் தமப்பனான ஹிரண்யன் "இங்கில்லை" என்று ஒரு தூணைத்தட்ட, அங்கு - அவன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அவ்விடத்திலேயே; அம் - அழகியதாய், கண் - இடமுடைத்தான, ஞாலம் - பூமியெல்லாம், அஞ்ச-பயப்படும்படி, ஓர் - இதுக்குமுன்பு ஒருவரும் கண்டறியாத, ஆள் அரியாய் - நரஸிம்ஹரூபியாய்த்தோற்ற; அத்தைக்கண்டு, அவுணன் - ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன், பொங்க - கிளர; ஆகம் - அவனுடைய சரீரத்தை, வள்உகிரால் - கூர்மையுள்ள திருவுகிரால், போழ்ந்த - பிளந்து பொகட்ட, புனிதன் - ஶாவசுத்தியையுடைய ஸர்வேச்வரன், பின்புள்ளாருடைய விரோதிகளைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற, இடம்-ஸ்தாநமாவது; செம்கண்-கோபத்தால்சிவந்தகண்களையுடைய, ஆளி - ஸிம்ஹங்களானவை, பை - பசுமையையுடைய, கண் - கண்களையுடைத்தான, ஆனை - யானைகளின், கொம்பு-கொம்புகளை, கொண்டு - பறித்துக்கொண்டு, பத்திமையால் - பகவத்பக்தியாலே, அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே, இட்டு - ஸமர்ப்பித்து, இறைஞ்சும் - ஆச்ரயிக்கிற, சிங்கவேழ்குன்றம் - சிங்கவேழ்குன்று; அங்குப்போய் நெஞ்சே! நாம்தொழுதும் என்கிறார். ... ... க.

ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவிடத்திலே வந்து ஸந்நிதிபண்ணி அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோமோ, அதுதான் அக்காலமொன்றிலுமேயாய் பிற்பட்டகாலத்தி லுள்ளார்க்கு மிழக்கவேண்டாதபடி "உன்னைப்பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்கிறபடியே ஆச்ரிதராணரெல்லார்க்குமாகச்செய்த செயலன்றோ, ஆனபின்பு உம்முடையபோல்வார்க்கு இழக்கவேண்டாதபடி சிங்கவேழ்குன்றிலே வந்து நீர்கிட்டி யநுபவிக்குமதுவே குறையாக நாம் வந்திருந்தோமே, இப்படியிருக்க ஒருதலை யத்யவஸாயமேயாக நீர் சொல்லுவானென்? என்று, தான் சிங்கவேழ்குன்றிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைக் காட்டிக்கொடுக்க; அங்கே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாரோடேகூட வெழுந்தருளி யிருக்கிற விருப்பை யநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், உத்தேச்யனா யிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேசமாகையாலே அங்குள்ளதடைய உத்தேச்யமாய், சிலரால் வந்தணுக வொண்ணாதபடி ஸுரக்ஷிதமாக வெழுந்தருளி யிருக்கப் பெற்றது! என்றுதிருவுள்ளத்தோடேகூடிப்போ யநுபவிக்கையிலே யொருப்படுகிறார். ... ... *

"பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம்-அன்று இந்த்ரனுக்குக்காரியம் செய்தநீ இன்றுஎனக்கும் செய்யவேணுமென்றுவழக்குச்சொல்லிக் காரியங்கொள்ளலா யிருக்கையாலே, அன்றுஓராச்ரிதனுக்குச்செய்தது இன்றெல்லார்க்குமாகச் செய்ததாமென்று. பிராட்டியாரோடே யென்றது-"அல்லிமாதர்"என்றத்தைப்பற்ற. "நல்லநெஞ்சே" என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்தோடே யென்றது.) இத்திருமொழியாலே உத்தரவண்வார்யமானப்ராப்யாநுபவம் பண்ணுகிறாரென்று கருத்து. ... ... *

வ்யா.—முதற்பாட்டு.— (அங்கண்ஞாலமஞ்ச) அழகிதான இடத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ளபூமியாகஅஞ்ச. நரஸிம்ஹமாய்த் துத்தான்ஜமஷ்ட்ரகூணத்துக்காகவிறே ; அங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் இதினுடைய விளைவதறியாமையாலே ஐமத்தாக நடுங்கிற்ருய்த் [ரு து. இதெவ்வளவாய்த்தலைக்கட்டுகிறதோ என்றிருந்ததாய்த்து. (அங் கு) அவன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின அவ்விடந்தன்னிலே. (ஓராளி யாய்) இதுக்கு முன்போரிடத்திலும் கண்டறியாத நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொங்க) ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன், கிளர்ந்தாறுய் த்து, நரஸிம்ஹத்தைக்கண்டகாட்சியிலே. இதுக்குமுன்பொருவன்[ம "நான்எதிரி" என்றுதோற்றக்கண்டறியானே,இவனுடைய தோற்றரவி லே கிளர்ந்தாறுய்த்து; அவனுடைய சரீரத்தைக் கூரியதிருவுகிராலே யிருபிளவாம்படிபண்ணின.சில அசித்பதார்த்தங்களை வகிர்செய்யுமாப் போலே யாய்த்துப் போழ்ந்தபடி.(போழ்ந்த புனிதனிடம்) ஐமதஷ்ஷ ஷ்ட்யாதிகளில்வந்தால்ப்ரஹ்மாதிகளையேவித்தான்கடக்கவிருக்கு [ம்ரு ம்; அங்ஙனன்றியே, தானே கைதொட்டு வ்யாபரிக்கையாலே பிறந்த சுத்தியைச் சொல்லுகிறது. அவனப்படி பின்புள்ளார்க்கு உதவுகைக் காக வர்த்திக்கிற ஸ்யாநம்.

(பைங்கணித்யாதி) ஹிரண்யனைக்கண்ட நரஸிம்ஹத்துக்குச் சீற்றம் மாருதாப்போலே, ஆனைகளைக்கண்ட ஸிம்ஹங்களுக்கும் சீற் றம் மாருதே யிருக்கும்படி. (பைங்கண்) ஜாத்யுசிதமான பசுமை யை யுடைத்தாயிருக்குமாய்த்து. (கொம்புகொண்டு) ஆனையினு டைய மஸ்தகத்தைக் கிழித்து அதினுடைய கொம்பைப்பறித்து, ஸமவஸ்த்தியாலே திருவடிகளிலே யிட்டு ஆச்ரயியாநிற்கு மாய்த்து ஸிம்ஹங்களானவை. *யதிருகபுருஷோஸவதியிறே.செங்கணுளி—[உ௫ பைங்கணனைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையா லடிக்கிழ் – இட்டிறை ஞ்சும். (செங்கணுளி) இவற்றுக்கானைகளின்மேலே சீற்றம்மாருதே யிருக்கச்செய்தேயும், ஸமவஸ்த்தி ஒருபடிப்பட்டுச் செல்லு மாய்த்து. சீற்றம் விக்ருதியாய், ஸமவஸ்த்தி ப்ரக்ருதியா யிருக்கு மாய்த்து. ... ... க.

அ.—முதற்பாட்டு.— (அங்கணித்யாதி.)

விளைவதறியாமையாலே யென்றது - ஆச்ரிதவிரோதியைப் போக்குகைக்கா கக் கொண்டசீற்றம்என்றறியாமையாலே யென்கை. பூமியாகஅஞ்சஹிரண்யன் கிளர்ந்ததுக்குஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி.) போழ்ந்தபடி - பிளந்தபடி. சுத்தியை - ஸாவசுத்தியை. [கூ௫

"செங்கணுளி" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்யனை யித் யாதி.) * வலிமிக்கசீயமான விராமாநுசனுடொப்பார், பரவாதிமத்தகஜங்கள் மேல் கொண்ட சீற்றத்தோடே யிருக்கச்செய்தேயும், ஸமவஸ்த்தி குறைவற்றி ருப்பரென்று ஸ்வாபதேசம். ... ... க.

மூ.—**அலைத்தபேழ் வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்-**
கொலைக்கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்;
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்த பூசல் வன்துடி வாய் கடுப்பச்
சிலைக்கைவேடர் தெழிப்பறாத சிங்கவேழ்குன்றமே. ... உ.

ப-ரை.—அலைத்த - சிற்றத்தாலே நாவானது நின்றவிடத்தில்நில்லாதபடி சலியாநின்றுள்ள, பேழ் - பெரிய, வாய் - வாயையும், வாள் - ஒளிதங்கின, எயிறு-பற்களையும், ஓர் - ஒப்பற்ற, கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, **அரியாய் - ஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு**; கொலை-கொல்லுகையே ஸ்வபாவமான, **கையாளன்-கையை யுடையனான, அவுணன்** - ஹிரண்யனுடைய, நெஞ்சு - மார்வை, **இடந்த** - கிழித்துப்பொகட்ட, கூர் உகிராளன் - கூரிய திருவுகிரையுடைய **ஸர்வேச்வரன்** நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, இடம்-ஸ்தாநமாகிறது; மலைத்த-வேடரால் **தகையப்பட்டவர்களாய்**, செல் - தீர்த்தயாத்ரை போகாநிற்கிற, சாத்து - ஸமூஹமானது, எறிந்த - இட்ட, பூசல்-யுத்தத்திலே, வல் - மிகவும் த்வநியாநின்றுள்ள, **வாய்-வாயை யுடைத்தான, து** -உடுக்கைமுதலிய வாத்யங்கள், கடுப்ப-சப்திக்கவும், சிலை-வில்லை, கை - கையிலேயுடையரான, வேடர் - வேடருடைய, தெழிப்பு - **ஆரவாரமானது, அறாத** - எப்போதும் மாறாத, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... உ.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.—(அலைத்த) சிற்றத்தாலே கடைவாய்களோடே நாக்கை யொற்றிக்கொள்ளாநின்றுள்ள பெரியவாயையும், ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடையஅத்விதீயமான மிடுக்கை யுடைத்தான ஸிம்ஹமாய். (அவுணன் கொலைக்கையாளன்) நாட்டார் பரஹிம்ஸை பண்ணுவது தந்தாமுடைய ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகவிறே; இவனுக்கது போய், ப்ரஜையை ஹிம்ஸிக்குமது ஸித்ததாய்த்து. பரஹிம்ஸைபண்ணுகைக்கு தேவதைகள்பக்கலிலே வரம்பெற்று அதுதானே யாத்ரையாய்த் திரிகிற அஸுரனுடைய நெஞ்சை யிடந்த கூரிய திருவுகிரை யுடையவன் வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்.

(மலைத்தவித்யாதி) திரள் திரளாக தீர்த்தயாத்ரை போகாநிற்பர்களே; அவர்களைப்பறிக்கைக்காக அங்குண்டான வேடர் வந்து மலைத்து மேல்விழுவர்கள்; இவர்களுமவர்களோடே யெதிர்ப்பர்கள். (எறிந்தபூசல்) எறிதல் - இடுதல்; இட்டபூசல். அவர்களிவர்களைச்சூறைகொள்ளுகிற பூசலிலே. (வன்துடி வாய் கடுப்ப) கேட்டபோதே முடியும்படியான த்வநியை யுடைத்தா யிருக்கிற துடியானது கடுப்ப.

இரண்டாம்பாட்டு.—(அலைத்தவித்யாதி.)ஞாலமஞ்சஆளரியானப்ரகாரத்தை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"கோள்" என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கையென்றது.) கொலைக்கையாளனை - அவுணன் - நெஞ்சிடந்த என்றந்வயம்.கொலையே ஸ்வபாவமாக வுடைய கையை யுடையவனென்று சப்தார்த்தம்; அத்தை யுபபாதிக்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி.) வாக்யார்த்தம் (பரஹிம்ஸையித்யாதி.)

மலைத்த-தகையப்பட்ட, செல்சாத்து-செல்லாநிற்கிறஸமூஹமென்றுசப்தார்த்தமாய், அத்தை வர்ணிக்கிறார் (திரளித்யாதி.) சூறை - புடவை. கடுப்ப-சப்திக்க.

௬.—ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்-
வாய்ந்த வாகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்;
ஓய்ந்த மாவு முடைந்த குன்று மன்றியு நின்றழலால்
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ௬.

ப-ரை.—ஏய்ந்த - வடிவுக்குத்தக்க, பேழ் - பெருத்த, வாய் - வாயையும், வாள் - வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையும், ஓர் - ஒப்பற்ற, கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, அரியாய்-நரஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு, அவுணன்-ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய, வாய்ந்த-நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகும்படி வளர்ந்த,ஆகம் - சரீரத்தை, வள்உகிரால் - கூரிய திருவுகிராலே, வகிர்ந்த - அநாயாஸேந [மு
றித்துப் பொகட்ட, அம்மானது - ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தானமாவது; ஓய்ந்த - ஸாரமில்லாத நிலத்தில் ஸஞ்சரிக்கையாலே ஓய்ந்து கிடக்கிற, மாவும் - ம்ருகங்களும், உடைந்த - நிக்கதுவி உடைந்த, குன்றும் - சிறுமலைகளும், அன்றியும் - அதுக்குமேலே, நின்று - தன்னிலேயுண்டான, அழலால் - நெருப்பாலே, தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியாய்க் கிடக்கிற, வேயும் - மூங்கிலும், அல்லது - [மூரு
ஒழிய, இல்லா - வேறில்லாத, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ... ௬.

(சிலைக்கை) கையில் வில்லை யுடையராயிருந்துள்ள வேடருடைய ஆர்ப்பரவம் மாறாத தேசமாய்த்து; அவர்கள் கையில் ஸயாவஹமான துடியோசையும் பறிக்கிற ஆர்ப்பரவமுமேயாய்ச் செல்லாநிற்குமாய்த்து. உகந்தருளின நிலங்களிலே யுள்ளதாகையாலே,அவர்கள்கையில் துடியோசையோடு அவர்களைப் பறிக்கிற த்வநியோடுவாசியற உத்தேசயமாயிருக்கிறதாய்த்து. நரஸிம்ஹத்தினுடைய சிற்றத்தோடு அங்குள்ளாருடைய சிற்றத்தோடு அவர்கள் வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த் திவர்க்கு. ... ... ௨.

மூன்றும்பாட்டு.—(ஏய்ந்தவித்யாதி) வடிவிற்பெருமை [உடு
க்குத் தகுதியானபெரியவாயையும்; வாள்போலேயிருந்துள்ளஎயிறென்னுதல், ஒளியை யுடைத்தான எயிறென்னுதல். (ஓர்கோளரியாய்) மிடுக்கையுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய். அவுணனுடைய — ஆஸுர ப்ரக்ருதியானவனுடைய, வாய்ந்தவாகமுண்டு — நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகுதியாம்படி வளர்ந்த சரீரம், அத்தைக்கூரிய[திரு
வுகிராலே வகிர்ந்த ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தானம்.

"தெழிப்பு" என்றதினர்யம் (ஆர்ப்பரவமென்றது.) தீர்த்தயாத்ரை போகிறவர்களுடைய கூறைகொள்ளுகிற வேடரை யிவர் வர்ணிப்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (உகந்தருளினவித்யாதி.) இத்தால் - "யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தஸ்யவித்தம்ஹராம்யஹம்" என்கிற ஈச்வரனுபாதி அவர்களும் கைம்முதல் [கூறு
வாங்கி அநந்யகதிகளாக்கி விட்டு இவர்களுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் ஆனியைப் போலே அந்நரஸிம்ஹத்துக்கு சேஷமாக்குமவர்களாகையாலே உத்தேச்யமாய் வர்ணித்தாரென்றதாய்த்து. ... ... ௨.

மூன்றும்பாட்டு.— (ஏய்ந்தவித்யாதி.) இவரவன்வாயைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்குமவராகையாலேயீவுமவன்வாயை வர்ணிக்கிறாரென்றுமற்றுகண்டு[சாய
கொள்வது.

மூ.—எவ்வும் வெவ்வேல் பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை-
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்;
கவ்வுநாயும் கழுகு முச்சிப்போதொடு தால் சுழன்று
தெய்வமல்லாற் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேழ்குன்றமே. ௪.

ப-ரை.—எவ்வும் - துக்கத்தைப் பண்ணுநிற்பதாய், வெம் - க்ரூரமான, வேல்-வேலையுடைய, ஏதலன் - சத்ருவான, பொன்பெயரோன் - ஹிரண்யனுடைய, இன் உயிரை - நற்சீவனை, வவ்வி - பரிக்ரஹித்து, ஆகம் - அவன் சரீரத்தை, வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த அம்மானதிடம்—; கவ்வும் - கண்டாரை யெல்லாம் கவருமதான, நாயும்-நாய்களும், கழுகும் - அப்படிப்பட்ட கழுகுகளும், உச்சிப்போதொடு - ஆதித்யனும், கால்சுழன்று - கால்தடுமாறுமதாய், தெய்வம் அல்லால் - தன்னை விரும்பித்தொழும் ஆஸ்ரிதர்க்கொழிய, செல்ல ஒண்ணா - சென்று கிட்டவொண்ணாத, சிங்கவேழ் குன்றம்—. ... ... ௪.

(ஓய்ந்தமாவும்‡) தளர்ந்து பசையற்ற நிலத்தில் ஸஞ்சாரத்தாலே அந்நிலத்துக்கடைத்த திர்யக்குக்களும் ஓய்ந்திருக்கு மாய்த்[ம]டுது. (உடைந்தகுன்றும்) தொட்டாரோடே த்வேஷமாம்படி திக்கதுவி யுடைந்த குன்றும், அதுக்குமேலே, தன்னிலே யுண்டான அழலாலே தேய்ந்த மூங்கிலுமல்ல தில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. தன்னிலேயுண்டான நெருப்பாலே தேய்ந்த வேய்களும், *வண்டினமுரலுஞ்சோலை யோபாதியாகத்தோற்றுகிறதாய்த்திவ[உ]ர்க்கு. "அதுவிதுவுதுவென்னலாவனவல்ல" என்னக்கடவதிறே. பிறர்க்குக்குற்றமாய்த்தோற்றுமவையும் உபாதேயமாய்த் தோற்றுகையிறே ஒருவிஷயத்தை உகக்கையாகிறது. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (எவ்வும் வெவ்வேல் பொன்பெயரோன்) கையும் வேலுமா யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டகாட்சியிலே, [உ]

"மா‡" என்று - நாலுகாலுடைய ஜந்துக்களாய், மிருகங்களைச் சொல்லுகிறது. தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியான. குறைக்கொள்ளியைக் கொண்டாடுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி.) அவன் ஸம்பந்தமுள்ளதெல்லா முத்தேச்யமாய்த் தோற்றுகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி.) ஆக, நரஸிம்ஹம் தன்னிலுண்டான கோபாக்நியாலே குன்றுபோன்ற ஹிரண்யன்நெஞ்சுடைத்து தத்ரத்யரான ராக்ஷஸராகிற துஷ்டம்ருகங்கள் ஓய்ந்து கிடக்கிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாய் இவர்க்குத்தேச்யமாய்த் தோற்றுகிறதென்றதாய்த்து. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (எவ்வுமித்யாதி.) கீழ் "கோளரியாய்" என்று - மிடுக்கைச் சொன்னது உபபந்நமென்று தோற்ற, சத்ருவான ஹிரண்யனை வர்ணிக்கிறு[க]ரென்று வகுத்து கண்டுகொள்வது.

‡ "மாவே கருமையும் பெருமையும் நிலனும், மேவியகாற்காலுடையவும் வண்டும், பூவுறைதிருவெனவாறையும் பொருந்தும்" என்று நிகண்டு.

அது உடம்பிலே தைத்தால் பிறக்கும் துக்கமெல்லாம் பிறக்கும்படியிருக்கை. எவ்வத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள வெவ்விய வேலை யுடைய, பொன்பெயரோனுண்டு-ஹிரண்யன். எவ்வம் - துக்கம். ஏதலன்-சத்ரு. சிறுக்கனுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும் சத்ருவாயிருக்கிறானாய்த்து. "சத்ருஸேநத்தில் போஜிக்கவுமாகாது" என்றானிறே. பாண்டவர்களுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும் சத்ருவானபடி; அவனுடைய இன்னுயிரை - அவன்விரும்பின வுயிரை. (வவ்வி) பரிக்ரஹித்து; "பௌஜநார்த்தநக்ருஷ்ய:" என்கிறபடியே.

(கல்வுநாயும்) ஆரேனுமாகக்கண்டபோதே கவ்வியல்லது நி[ம]ல்லாதநாயும், அப்படி கவ்வும் கழுகும். (உச்சிப்போதொடு கால்சுழன்று) ஆதித்யனும் அந்நிலத்திலே வந்தவாறே,கால்தடுமாறிச்சுழன்று வாராநிற்குமாய்த்து. உச்சிப்போதுண்டு - ஆதித்யன், அவனோடே கூட, கவ்வுநாயும் கழுகுமாகக் கால் சுழன்று வாராநிற்கு மென்னுதல்; அன்றிக்கே, உச்சிப்போதோடே,காலுண்டு-காற்று,அது [மரு]சுழன்றுவாராநிற்கும். நிலவெம்மையைச்சொன்னபடி. அத்தேசத்தைச்சென்று ப்ராபிக்க ஆசைப்படுகிறவர், "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்கிறாராய்த்து, நரஸிம்ஹத்தினுடைய அழகைக் கண்டு கண்ணெச்சில்படுவாரில்லையென்னுமத்தைப்பற்ற. "அந்தியம் போதி லரியுருவாகி யரியையழித்தவனைப்பல்லாண்டு" என்னு[உம]மவர்களிறே. அநாஸ்ரிதர்க்குச் சென்று கிட்ட வொண்ணாதாய்த்து. ஹிரண்யன்போல்வார்க்குச்சென்று ப்ரவேசிக்கப்போகாதாய்த்து.ச.

"த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவபோஜயேத் | பாண்டவாந் த்விஷஸேராஜந் மமப்ராணாஹிபாண்டவா:" என்ற வசநத்தை யுட்கொண்டு கீழ்ச் சொன்ன அர்த்தத்தை ஸாதிக்கிறார் (சத்ருக்ஸேநத்திலித்யாதி.) [உரு]

உஷ்ணகிரணனான ஆதித்யனுக்கும் கால் தடுமாறும்படி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நிலவெம்மையித்யாதி.) தாம் கிட்டவாசைப்படுகிறவர் "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அத்தேசத்தை யித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே.) இங்கு, "தெய்வம்" என்றதுக்கு - "விஷ்ணுபக்திபரோதேவ:" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநபரன்விநா ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்குக்கிட்ட வொண்ணாதென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அநாஸ்ரிதர்க்கித்யாதி.) "ஸீதோபவஹநூமத:" என்கிறபடியே அந்நிலவெம்மைதானே குளிர்த்தியைக் கொடுக்குமென்று கருத்து. ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(மென்றவித்யாதி.) சக்ரவர்த்தித்திருமகன்விற்பிடித்தபடியிலே அஸுரர்மண்ணுண்ணுமாப்போலே, நரஸிம்ஹத்தின் வாயில்பிறக்கும் விக்[ரு]ருதிகளிலேயும் நசிப்பர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, *ஏதலனின்னுயிரை வவ்வினதுக்கு ஹேதுவான * மென்றபேழ்வாயை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—மென்றபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்-
பொன்றவாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்;
நின்றசெந்தீ மொண்டுசூறை நீள் விசும்பூடிரிய†
சென்றுகாண்டற்கரிய கோயில் சிங்கவேழ்குன்றமே. ரு.

ப-ரை.—மென்ற - சீற்றத்தாலே அசையாநின்றுள்ள, பேழ் - பெரிய, வாய்-வாயையும், வாள் - வாள்போன்ற, எயிறு - பற்களையும், கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, ஓர் அரியாய் - அத்விதீயநரஸிம்ஹமாய், அவ்வடிவைக் கண்டபோதே, பொன்ற - நசித்த, அவுணன் - அஸுரனான ஹிரண்யனுடைய, ஆகம் - சரீரத்தை, வள்உகிரால் - கூரியதிருவுகிராலே, போழ்ந்த - இருபிளவாம்படி பண்[ம
ணின, புனிதன் - ஹாவசுத்தியையுடைய ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளி யிருக்கிற, இடம் - ஸ்தானமாவது ; நின்ற - குறைவற்றுக்கிடக்கிற, செம்தீ - சிவந்த அக்நியை, சூறை - சுழல்காற்றானது, மொண்டு - முகந்துகொண்டு, நீள்விசும்பூடு - பரந்த ஆகாசத்தினிடையிலே, இரிய - சிதறவோடுகையாலே, சென்று - அருகே போய், காண்டற்கு-காண்கைக்கு, அரிய- எல்லார்க்கும் அரிதாயிருக்கிற, கோ[யிரு
யில் - திருப்பதியான, சிங்கவேழ்குன்றமே—, ... (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலே மடித்த பெரியவாயையும், வாள்போலே யிருந்துள்ள எயிற்றையும், மிடுக்கையுமுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன் பொன்ற) நரஸிம்ஹத்தினுடைய தோற்றரவிலே பிணமானானாய்த்து.[உம
(ஆகமித்யாதி) பின்னையும் சீற்றம் மாறாமையாலே பிணத்திலே வ்யாபரித்தானித்தனை யாய்த்து. (புனிதனிடம்) பிறர்க்கு உபகரித்தானாயிருக்கையன்றிக்கே தன்விரோயியைப் போக்கின சுத்தியோமத்தை நினைக்கிறதாய்த்து.

(நின்றவித்யாதி) குறைவற்றுக்கிடக்குமாய்த்து அக்நி, அத்[உரு
தை முகந்துகொண்டு, சுழல்காற்று, பரப்பை யுடைத்தான ஆகாசத்திலே இரிய - அங்கே சிதறவோட, ஆர்ப்பரவத்தைப் பண்ணவென்னுதல்; (எரிய) என்று பாடமாகில், ஆகாசந்தானே (க) இங்யநமாக எரியவென்றபடி. (சென்று) இப்படி யிருக்கையாலே ஒருவர்க்கும் சென்று காண்கைக்கரிதா யிருக்குமாய்த்து. பரமபத[கூம
தோபாதி யிந்நிலத்துக்கும் நமக்கு ஹயப்படவேண்டா என்று ஹ்ஷ்டராகிறார். ... ... ரு.

பொன்ற - நசித்த. மென்றவாயைக்காணவே பொன்ற வாகமாய்த்தென்று கருத்து.

"சூறை" என்றதினர்யம் (சுழல்காற்றென்றது.) (எரிய) என்ற பாடத் [கூரு
திலே, சூறைவீச அது நீள்விசும்பூடு (எரிய) என்றத்யாஹரித்துக்கொள்வது. ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(எரிந்தவித்யாதி.) * அங்கண்ஞால மஞ்சின வளவன்றிக்கே, "நவாயு: பஸ்பந்தேயயதாயவாஸ்தம் சுஹிரவீதிசோகச்யங்விச்வாப்யசலைசலாஸ சலகுலா|ஹூச்சப்ரச்யோதிக்வஹிதமபிபாயோநரஹரௌ த்வயிஸ்தம்ஹேசும்ஹத்வ புஷிஸதிஹேஸுர்ஜாஹஜ" என்கிறபடியே-தேவர்களு மஞ்சும்படியானபடி[ரும
யை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

† "எரிய" என்று பாடாந்தரம். (க) இந்தநம் - விறகு.

மூ.—எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்வாயெயிற்றொடிதெவ்வுருவென்று
இரிந்து வானோர் கலங்கியோட விருந்த வம்மானதிடம்;
நெரிந்தவேயின் முழையுள்நின்று நீணெறிவா யுழுவை
திரிந்தவானைச்சுவடு பார்க்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ௬.

ப.உரை.—எரிந்த - சீற்றத்தாலே எரியாநிற்பதாய், பை-பசுமையான, கண் - கண்களையும், இலங்கு - ஒளிவிடாநின்றுள்ள, பேழ்வாய் - பெரியவாயையும், எயிற்றொடு - பற்களையுமுடைத்தாயிருக்கிற, வடிவைக்கண்டு, இது எவ்வுரு ! - இது என்னவடிவு !, என்று - என்றுஅஞ்சி, வானோர் - தேவர்கள், இரிந்து - அங்கே யிங்கே சிதறி, கலங்கி-கால்தடுமாறி, ஓட - ஒருவர் புக்கவிடத்தில் ஒருவர்புகாதே[ய] ஓடும்படியாக, இருந்த - எழுந்தருளியிருக்கிற, அம்மானது - ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாவது ; நெரிந்த - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள, வேயின் - மூங்கிலின், முழையுள்நின்று - துளைவழியாக, உழுவை - புலிகளானவை, நீள் நெறிவாய் - பெரியவழியிலே, திரிந்த - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, ஆனை - யானைகள் போன,சுவடு - அடையாளத்தை, பார்க்கும்- மர்யாக்ராணத்தாலே[ய] பாராநின்றுள்ள, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ... (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(எரிந்தவித்யாதி) சீற்றத்தாலே பொரியாநிற்பதாய் ஜாதிப்ரயுக்தமான பசுமையை யுடைத்தான கண்ணையும், உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள பெரிய வாயையும், எயிற்றையு முடைய வடிவைக்கண்டு.(இதெவ்வுருவென்று)"இற்றைக்கு முன்பு[உம்] கண்டறியாததொன்றா யிராநின்றது ! இதென்ன வடிவு !" என்றஞ்சி, தேவர்களானவர்கள் (ஆர்ப்பரவத்தைப்பண்ணி) † அங்கேயிங்கே சிதறிக் கால் தடுமாறி, ஒருவர் புக்கவிடத்திலே யொருவர் புகாதே யோடும்படியா யிருந்த ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

(நெரிந்தவித்யாதி)நெருக்கத்தாலேஒன்றோடொன்றுஇழை[உடு]ந்து நெரிந்திருந்துள்ள மூங்கில்துளைவழியே – அந்த த்வாரத்தாலே, உழுவையுண்டு - புலி, அது, நீணெறிவாயிலே - பெருவழியிலே, ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள. (ஆனைச்சுவடு பார்க்கும்) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைப்பிளந்துஅத்தைப்பாநம்பண்ணுகைக்காகஅவை போகிற பெருவழியிலே அவற்றைச்சுவடொத்தி நிற்குமாய்த்து,[கூடு] ஆஸ்ரிதப்ரதிகூலராயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்கு நரஸிம்ஹம் அடிச்சுவடொத்துமாப்போலே. ... ... ௬.

மூலத்திலே (எயிற்றொடு) என்ற வநந்தரம், இருக்கிறவடிவைக்கண்டு என்றத் யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தாலே யித்யாதி.) "இரிந்து" என்றதினர்த்தம் (அங்கேயிங்கேசிதறி) என்றது. [௩௫

(த்வாரத்தாலே) என்றவநந்தரம், புறப்பட்டு என்று சேஷம். இத்தால் - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள மூங்கில்களைத் தன் பலத்தாலே நீக்கி வெளிக்கண்டு புலி வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டதென்று வம்சாதிக்யத்தியைச் சொல்லிற்றாய்த்து. (சுவடொத்திநிற்கும்) என்றதுக்கு - இக்குமர்யாக்ராணம் பண்ணுநிற்கு மென்று கருத்து. ... ... ௬.

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களி லில்லை.

மூ.—முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்துமஞ்சவாளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்;
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடைவேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்லவொண்ணுச் சிங்கவேழ்குன்றமே. எ.

ப-ரை.—முனைத்தசீற்றம் - மிக்க கோபமானது, போய் - இக்குன்றும் போய், விண்சுட - ஆகாசத்தைச் சுடும்படியாகவும், மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களிலுள்ளவர்களும், பிறவும் - மற்றும், அனைத்தும் - ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிலுள்ளவர்களும், அஞ்ச - பயப்படும்படியாகவும், ஆளரியாய் - நரஸிம்ஹரூபியாய், இருந்த - எழுந்தருளி யிருக்கிற, அம்மானது - ஸர்வஸ்வாமியுடைய, இடம் - [ம ஸ்தாநமாவது ; கனைத்த-எரியும்போதுத்வநியாநின்றுள்ள, தீயும்-அக்நியையும், கல்லும் - அத்தாலே வேகிற கற்களையும், அல்லா-இவற்றிலுங் காட்டில் க்ரூரராய், வில் - வில்லை, உடை - கையிலே யுடையரான, வேடருமாய் - வேடர்களையுமுடைத்தாய், அநாஸ்ரிதர்களுக்கு, தினைத்தனையும் - க்ஷணகாலமாகிலும், செல்ல ஒண்ணு - கிட்டவொண்ணாத, சிங்கவேழ்குன்றம்—. [கரு
முனைத்தலென்றும், சீற்றமென்றும் - கோபமாய், மிக்ககோபமென்றபடி.(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(முனைத்தவித்யாதி) மிக்கசீற்றமானது போய் அந்தரிக்ஷத்தைச்சுட. (மூவுலகு மித்யாதி) த்ரைலோக்யமும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குடியிருப்பும் எங்குமொக்க அஞ்சும்படியாக ; ஆண்மையை யுடைய வென்னுதல், மநுஷ்யத்வமும் [உம ஸிம்ஹத்வமும் கலந்திருக்கையைச் சொல்லிற்றுதல்.

(கனைத்த) த்வநியாநின்றுள்ள அக்நியும் – எரிகிறபோதை வெடுவெடென்கிற த்வநியை யுடைத்தான அக்நியும், அதிலே வைக்கோல் போர்போலே வேகிற கல்லும்¶.

(அல்லாவித்யாதி) இங்ஙனெரிகிற நெருப்பிலும் கல்லிலும் [உரு அடியிடலாம், அங்குத்தை வேடர்முகத்தில் விழிக்க வொண்ணாதாய்த்து அவர்களுடைய க்ரௌர்ய மிருந்தபடி. (தினைத்தனையும்)உகவாதார்க்குக் கண்ணாலே காணலாம்படி சென்றுகிட்டிக் கண்ணெச்சிற்படவொண்ணாதபடி யிருந்த தேச மாய்த்து. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(முனைத்தவித்யாதி.) "எரிந்தபைங்கண்" என்றத்தால் [ஙம தோற்றின சீற்றத்தின் எல்லைநிலத்தை யருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

"ஆள்" என்றதினர்யம் (ஆண்மையையென்றது.) அதாவது - சேவகத்தனம், "ஆள்" என்றதுக்கர்யாந்தரம் (மநுஷ்யத்வமுமித்யாதி.)"அல்லா" என்றுவிசேஷிக்கையாலேவேடர்க்குஆதிக்யம்தோற்றுகிறதென்கிறுர் (இங்ஙனித்யாதி.)தினைத் [ஙரு தனையும்-" தினையென்று - ஸூக்ஷ்மமானயாங்யமாய், எள்ளத்தனை யென்னுமாப்போலே யாய், பரிமிதகாலத்தைச்சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து, வாக்யத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (உகவாதார்க்கித்யாதி.) ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(நாத்தழும்ப வித்யாதி.) ஓர்ஹகிர்ஹஜகத்தாலே விக்ஜதியை யடைந்து ஹிரண்யனைக்சொன்றபடியை யநுஸந்தித்தாராய், பின்பு [சம ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துத்யனுயிருக்கும்படியை யநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

¶ "அக்நியாலே தர்ணம்போலே வேகிறகல்லும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—நாத்தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா
லேத்த அங்கோராளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்;
காய்த்த வாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங்கழைபோய்,
தேய்த்ததீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. அ.

ப-ரை.—நா - நாவானது, தழும்ப - தழும்பேறும்படியாக, நான்முகனும் - நான்கு முகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும், ஈசனும் - ருத்ரனும், ஆய் - தந்தாமுடைய தரம் குலையாதபடியாக, முறையால் - "அவன்சேஷி, நாம்சேஷபூதர்" என்னும் முறையாலே, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனுய்க்கொண்டு, அங்கு - அவ்விடத்திலே, ஓர்ஆளரியாய் இருந்த அம்மானதுஇடம்—; [ம காய்த்த - காய்கள் நிறைந்த, வாகை - வாகைகளின், நெற்று-நெற்றுகள், ஒலிப்ப-சப்திக்கும்படியாக, கல்அதர்-கல்வழியிலே யுண்டான, வேய்ங்கழை - குழல் மூங்கிலானது, போய் - ஆகாசத்லத யளாவும்படி ஓங்கி, தேய்த்த - தன்னிலே உராய்கையாலுண்டான, தீயால் - நெருப்பாலே, விண் - ஆகாசம், சிவக்கும் - சிவந்துகிடக்கிற, சிங்கவேழ்குன்றம்—. ... ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(நாவித்யாதி) நாவானது தழும்பேறும்படியாக, சதுர்முகனும், தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும், முன்பு ஹிரண்யனுக்கஞ்சி மநுஷ்யவேஷங்கொண்டுதிரிந்தவர்கள், அவன்பட்டபின்பு தந்தாமுடைய தரம் குலையாதபடி முறையாலே வந்து சேஷித்வ ப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு [உ ஸ்துத்யனுய்க்கொண்டு, அவ்விடத்திலே இதுக்கு முன்பநுபவித்தறியாத நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தானம்.

(காய்த்தவித்யாதி) காய்த்த வாகைகளிலேநெற்றானது த்வநிப்ப. பாலைநிலத்துக் கடைத்த வ்ருக்ஷங்களிவையும் சொல்லக்கடவதிறே. (கல்லதர் வேய்ங்கழைபோய்) கழையென்று- மூங்கிலா [உ ய், அதரென்று-வழிக்குப்பேர். கல்வழியிலேயெழுந்த, வேய்ங்கழையுண்டு - குழல் மூங்கில், அது அநுரிக்ஷத்தளவும் வளர்ந்து தன்னிலே யிழைந்து அத்தாலே யுண்டான அக்நியானது, மேவுந்தாலே ஆகாசம் கறுத்திருக்குமாப்போலே இந்தநெருப்பாலே சிவந்து கிடக்குமாய்த்து. இத்தால் - அகவாயடங்க ப்ரஹ்மாதிக [ரு ளுடைய ஸ்தோத்ரமாய்க் கிடக்கும்; புறவாயடங்கலும் வாகை நெற்றினுடைய த்வநியாய்க்கிடக்கும். ... ... அ.

"ஈசனுமாய்" என்கையாலே - முன்பு மநுஷ்யராயிருந்தமை ஸூசிதமாய்த்தென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நாவானித்யாதி.)

பாலைநிலத்துக்கு - நிர்ஜலதேசத்துக்கு. முனைத்த சீற்றம் போய் விண் [கூடு சுடும்படி யிருந்த நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றம் மாறுகைக்கு மெள்ள ப்ரஹ்மாதிகள் வந்து ஸ்துதிக்குமாப்போலே, விண்சிவக்கும்படியானமூங்கிலிலுண்டான அக்நிக்கு அஞ்சி காட்டுவாகைகள் ஸ்துதிக்கிறன வென்று விவக்ஷித்துக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி.) (அகவாய்) என்கிறது - உள்ளிருக்கிற நரஸிம்ஹவிஷயத்திலே யென்கை. (புறவாய்) என்றது - அந்த திவ்யதேசத்தைச் [சுய சுற்றிலு முண்டான மூங்கில் விஷயத்திலென்கை. ... ... அ

மூ.—நல்லை நெஞ்சே ! நாந்தொழுதும் ; நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர் புல்க நின்ற வாயிரந்தோளனிடம்;
நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்ததர்வாய்
சில்லிசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேழ்குன்றமே. ௯.

ப-ரை.—நம்முடை - நமக்கு ஆச்ரயணீயனாய், நம்பெருமான்-நமக்குஸ்வாமியாய், அநுகூலர் பக்கலிலும் அச்சீற்றம் புகுகிறதோ ! என்று அத்தையாற்றுகைக்காக, அல்லிமாதர் - தாமரைப்பூவையிருப்பிடமாக வுடைய பெரியபிராட்டியார், புல்க - "அகலகில்லேனிறையும்" என்று கட்டிக்கொள்ளும்படி, நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிற, ஆயிரம்தோளன் - ஆயிரம் திருத்தோள்களையுடைய ஸர் [ய
வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாவது ; நெல்லி - நெல்லிமரங்கள், மல்கி - நிறைந்து, கல் - கற்களை, உடைப்ப - உடையப்பண்ணும்படியாகவும், புல்இலை - பனையோலையானது, ஆர்த்து - ஓசைப்படும்படியாகவும், அதர்வாய் - வழியிலே, சில்லி - சில்வீடு என்னும் பக்ஷிகள், சில்என்று ஒல்அறாத - சில்என்னும் ஓசை மாறாதபடியுமான, சிங்கவேழ்குன்றம்— ; நல்லைநெஞ்சே!- எனக்குப்பாங்கான [யரு
நெஞ்சே!, நாம்தொழுதும் - நாம்அங்கேசென்று அவனைத் தொழுது உஜ்ஜீவிப்போமென்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... ... (௯)

வ்யா. - ஒன்பதாம்பாட்டு.— நல்லைநெஞ்சே) எனக்குப் பாங்கானநெஞ்சே. ஸம்போதித்து, நெஞ்சே நீயெனக்குப்பாங்காயிறேயிப்பேறுபெற்றது. (நாந்தொழுதும்) நாம்தொழுதுஉஜ்ஜீவிப்போம். இது,இத்திருமொழியிற்பாட்டுக்கெல்லாம் க்ரியாபதம். (நம்முடைநம்பெருமான்) நித்யஸூரிகளுக்கநுஸாவ்யனாயிருக்குமாப்போலே நமக்கும் ஆச்ரயணீயனாய்க்கொண்டுவந்துஸந்நிதிபண்ணினஸர்வேச்வரன். (அல்லியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிக ளாச்ரயிக்க தேவர்கள் கலங்கியோடப் புக்கவாறே, ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்காக இவ்வடிவுகொ[உரு
ண்டதுபோய் அநுகூலர்பக்கலிலேயும் வந்துமேலிக்குமளவாய்த்தோ! என்று அந்தச்சீற்றத்தை ஆற்றுகைக்காகப் பெரியபிராட்டியார் வந்து கட்டிக்கொள்ளுமாய்த்து. (ஆயிரந்தோளன்) இவளணைத்தால் இவளைக்கட்டிக்கொள்ள ஆயிரம்தோளுண்டாமாய்த்து.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(நல்லைநெஞ்சேயித்யாதி.) நான்முகனு மீசனுமேத்தச்[ரூய
செய்தேயும் சீற்றம்மாறாதேயிருக்க பிராட்டி போய் ஸம்ச்லேஷித்துச் சீற்றத்தை மாற்றினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நல்லையான நெஞ்சே என்று விசேஷணமாக வொருயோஜனை யருளிச்செய்து, நெஞ்சே நீநல்லை யென்று அந்வயித்து யோஜநாந்தரம்(ஸம்போயித்தித்யாதி.)(பெற்றது) என்றவநந்தரம், என்கிறாரென்றுமாம் என்றுகூட்டுவது. இங்ங[ரூரு
னன்றாகில்,(ஸம்போயித்து)என்றுசொல்லவேண்டாவிறே. நம்பெருமான் என்னவமைந்திருக்க, "நம்முடை" என்று விசேஷித்தத்தாலே-தாம் நிரூபகரானமை தோற்றுகையாலே, அத்தை ஸத்ஜேஷ்டாந முபபாதிக்கிறார் (நித்யேத்யாதி)"அயர்வறுமமரர்கள்" என்னக்கடவதிறே.

ஹிரண்யனுடையநெஞ்சிடந்தபோது,அவனெலும்புடையும்படியும்,அவனு[சாய
டைய ஆர்த்துக்கொள்ளுகையும், அவன் ரக்தம் சில்லென்று புறப்படும்படியும், அத்தேசத்தைக் கண்டவுடனே ஸம்ஜ்ஞை விஷயமாகிறதென்னும் கருத்தாலே வர்ணிக்கிறாரென்று கொள்வது.

மூ.—செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ்குன்றுடைய
எங்களீசனெம்பிரானை யிருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலைவல்லவர் தீதிலரே. ௰

ப.—ரை.—செம் - சிவந்த, கண் - கண்களையுடைய, ஆளி - ஸிம்ஹங்கள், தங்களுக்கு ப்ரதிகூலமான ம்ருகங்களைக் கொன்று அவற்றை, இட்டு - திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாக ஸமர்ப்பித்து, இறைஞ்சும் - ஆச்ரயியாநின்றுள்ள, சிங்கவேழ்குன்று - சிங்கவேழ் குன்றத்தை, உடைய - வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், எங்கள் - ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும், ஈசன் -ஸ்வாமியாய், [ம] எம்பிரானை - எனக்கு உபகாரகனான ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக ; இரு - ஒருவராலும் கரைகாண வொண்ணாத, தமிழ்நூல் - தமிழ்சாஸ்த்ரத்தில், புலவன் - வல்லவராய், மங்கைஆளன் - திருமங்கைக்கு ராஜாவாய், தொல் - அநாதியான, மன்னு - பாரதந்த்ர்யத்திலே நிலைநின்ற, சீர் - ஸ்ரீயையுடையராய், வண்டு - வண்டுகள், அறை-சப்தியாநின்றுள்ள, தார் - மாலையையுடையராய்,செங்கையாளன்-மிக [ம..] வும் ஔதார்யத்தை யுடையரான, கலியன் - ஆழ்வாரருளிச்செய்த, செஞ்சொல் மாலை-செவ்விய சொல் தொடையை, வல்லவர் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள், தீதுஇலர் - பொல்லாங்கு இல்லாதவராவர் என்கிறார். ... ... (..)

(நெல்லியித்யாதி)நெல்லிகளானவை மிக்கு கற்களை உடையப்பண்ணுமாய்த்து. நெல்லிமரங்கள் வேரோடிக் கற்களை உடையப்பண்ணும். (புல்லிலையார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை த்வநிக்க வென்னுதல், பனையோலைஓசைப்பட வென்னுதல். அதர்வாயிலே - வழியிடத்திலே; சில்லியுண்டு-சில்லீடு, அது,சில்லென்றுநிற்குமாய்த்து- ஒரு சப்தாநுகாரத்தைப பண்ணுநிற்குமாய்த்து. ஒல்லரூத-த்வநி மாறாத. ... ௬.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கணித்யாதி) வீரஸ்ரீயாலே [உ..] சிவந்த கண்களையுடைய ஆளிகளானவை தங்களுக்கு ப்ரதிகூலமான மிருகங்களை யழியச்செய்து அவற்றைத் திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாகக் கொண்டுவந்து பொகட்டு ஆச்ரயியாநிற்குமாய்த்து. ஸ்ரீவண்டாகர்ணழ்வான் "இது ப்ராஹ்மணசவம், உத்தமம்" என்று "இதுபுதிசு"என்றானிறே.சிங்கவேழ்குன்றம்தனக்குவாஸஸ்தாந[ரு..] மாக வுடையவன். ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும் சென்றாச்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற உபகாரகனை. (இருந்தமிழ்நூற்புலவன்)ஒருவரால் கரைகாணவொண்ணாதபடி யிருக்கிற தமிழ் சாஸ்த்ரோக்தமானபடியைக் கரைகண்ட ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையவர். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானவர்.(மன்னுதொல்சீர்)நிலைநின்ற

சில் வீடென்றது - பக்ஷிவிசேஷம். இப்படி நரஸிம்ஹாவதாரப்ரகரணத்தில் த்வநிக்கு ஸூசகமான தேசமாகையாலே "நாம் தொழுதும்" என்கிறாரென்று கருத்து. ௬

பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கணாளியித்யாதி.)

"நவம்சவமிதம்புண்யம் வேதபாரமச்யுத|பஞ்சுஸீலம் மஹாப்ராஜ்ஞம்[சய ப்ராஹ்மணம் சிவமுத்தமம்" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு உத்தார்யத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீவண்டாகர்ணழ்வா னித்யாதி.)

பாரதந்த்ர்ய ஸ்ரீயை யுடையவ ராய்த்து; "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:." வண்டுகளானவை மது பானம்பண்ணி அறையாநின்றுள்ள மாலையை யுடையஆழ்வார். (செங்கையாளன்) மஹோதாரான். இப்ப்ர பந்தத்தைப் பிறர்க்கநுஸந்தேயமாம்படி பண்ணித்தந்தவரிறே. [ரு (செஞ்சொல்மாலைவல்லவர்) அரியஅர்த்தத்தை உள்ளபடி காட்டவற்றான செவ்விய சொல்தொடைவல்லவர். (தீதிலரே) நரஸிம்ஹம் விரோதி யைப்போக்குகையாலே அவர்களுக்குப் பொல்லாங்கு வாராதிறே. ய.

அடிவரவு—அங்கண் அலை ஏய்ந்த எவ்வும் மென்ற எரி
முனைத்த நா நல்லை செங்கண் கொங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அறையாநின்றுள்ள - சப்தியாநின்றுள்ள. செம் - அழகான, கையை யாளுமவ னென்று சப்தார்த்தம் (மஹோதாரனென்று.) ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து - எட்டாந்திருமொழி - கொங்கு. ப்ரவேசம்.

விரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவனாய், ஸர் வானுராத்மாவா யிருக்கிற ஹரியானவன், வாயாலே திருநாமஞ் சொன்னானென்று ஒருசிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவிற் றொருவடிவைக்கொண்டுவந்துதோற்றி, அவனுடைய விரோதி [உய யைப்போக்கி உபகரித்தவன், அவனொருவனளவிலேயும் பர்யவஸி க்கையன்றிக்கே திருநாமஞ்சொன்னாரெல்லாருடைய ஸம்ஸாரதுரித த்தைத் போக்குகைக்காகத் திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், நாமங்கேபோயநுபவிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். தமிழ்பாஷைநடையாடுகிறதுக்கும் எல்லையானநிலமாயிருக்குமிறே. *

அ.—கொங்கலர்ந்த ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே, "நின்ற செந்தீ மொ ண்டு சூறை நீள்விசும்பூடிரிய" என்றும் "கனைத்த தீயும்கல்லும்" என்றும் "தே ய்த்த தீயால் விண் சிவக்கும்" என்றும் - விரோதிகளுக்கு துஷ்ப்ரவேசமா யிருக்கும்படியை யநுஸந்தித்து, "நெஞ்சே நாந் தொழுதும்" என்றும் அநுஸந் தித்தார்; இப்படி நிலவெம்மையை யநுஸந்தித்ததே ஹேதுவாக, பரம [கூய காருணிகனான ஸர்வேச்வரன் இவரிடத்தில் தன்னுடைய படிகளைக் காட்டி க்கொடுக்க, கண்டநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொண் டருளிச் செய்கிறார் (விரோதீத்யாதி.) "பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்கும்சுனை" என்றிறே அநுஸந்தி க்கிறது. குருந்தம், புள், பேய், மாமருதுகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகை யைப்பற்ற (விரோதிநிரஸநசீலனாயென்றது.) "கோத்தங்காயர்தம் பாடியில் [கூரு குரவை" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவனாயென்றது.) "பாரு நீரெரிகாற்றினோடு" இத்யாதியைப்பற்ற (ஸர்வாநுராத்மாவாயென்றது.) "தின் டிறலரியாயவன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஹரியானவனித்யாதி.) "பேசுமின் திரு நாமம்" என்கிறபாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவனித்யாதி.) திருமலையை யநுபவிக்கைக்கு நியாமகாந்தரம் (தமிழித்யாதி.) இத்தால் - [சுய ஸிங்கவேழ்குன்றத்திலே தாமெழுந்தருளினால் அங்குள்ளார் வடுகராய் தாம் தமி ழராலகையாலே * வ்யவஹார: பரஸ்பரம் பண்ணுகைக்குச் சேரவிழாமையாலே, இத்திருமலையிலேயிரண்டும் கலசியிருக்குமென்று அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

மூ.—கொங்கலர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோவல னெம்பிரான்,
சங்குதங்குதடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக்கண்ணினன்,
பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம்; பொங்குநீர்
செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ௧.

ப.ரை.—சங்கு - சங்குகள், தங்கு - பொருந்தி, தடம் - பரந்திருந்துள்ள, கடல் - திருப்பாற்கடலில், துயில்கொண்ட - யோகநித்திரை செய்யுமவனாய், தாமரைக்கண்ணினன் - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களை யுடையனானவன், கோவலன் - அங்குநின்றும் க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதரித்து, கொங்கு - பரிமளம், அலர்ந்த - வீசாநின்றுள்ள, மலர்-புஷ்பங்கள் நிறைந்த, குருந்தம்-குருந்த வடிவுகொண்டு வந்த அஸுரனை, ஒசித்த - நிரஸித்து, பொங்கு - பெரியகிளர்த்தியோடே வந்த, புள்ளினை - பகாஸுரனுடைய, வாய் - வாயை, பிளந்த - கிழித்துப்பொகட்டவனாய், எம்பிரான் - இப்படி விரோதிகளைப் போக்குகையாலே எனக்கு உபகாரகனாய், புராணர்தம் - புராணப்ரஸித்தனான ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம்-ஸ்தாநமானது; பொங்குநீர்-மிக்க ஜலத்தையுடைத்தாய், செம்-இளமையாலே சிவந்த, கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்களானவை, திளைக்கும் - களித்து வர்த்தியாநின்றுள்ள, சுனை-சுனைகளையுடைய, திருவேங்கடம்-திருமலையாம்; நெஞ்சமே! - மநஸ்ஸே!, அங்கே சென்று, "தாழ்சடையும் நீண்முடியும்" இத்யாதிப்படியே எழுந்தருளியிருக்குமவனை, அடை - கிட்டப்பாராய் என்கிறார். ... (௧)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(கொங்கலர்ந்த) பரிமளத்தை ப்ரவஹியாநிற்பதான மலரை யுடைத்தான. (குருந்தமொசித்த) அடியே பிடித்துத்தலையளவும் பூத்து தர்சநீயமாய் அஸுராவேசத்தாலே கலியதாகத்தேடிநிற்க; "இதழகிதாயிருந்தது, முறித்துக்காரியங்கொள்ளுவோம்" என்றுஒசித்தானாய்த்து. (கோவலனெம்பிரான்) க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்துக் குருந்தை முறித்தாப்போலே, என்விரோதியைப் போக்கி யெனக்கு உபகரித்தவன். அதின்நிலைவின்படி காரியஞ்செய்கையன்றிக்கே என்னுடைய காரியஞ்செய்த உபகாரகன். (சங்கித்யாதி) இவ்வவதாரத்துக்கடியாகத்திருப்பாற்கடலிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. சங்கென்றுபேர்பெற்றவையடைய சேராநிற்பதாய், கண்வளர்ந்தருளுகைக் கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற் கடலிலே, கண் வளர்ந்தருளினவன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்துவந்துதோற்றின பகாஸுரனை வாயைக்கிழித்து, இப்படிவிரோதிகளைப் போக்குகை பழையதாகச்செய்துபோருகிறவர் வந்து வர்த்திக்கிறஸ்தாநம். (பொங்கித்யாதி) ஜலத்தினுடையஸம்ருத்தி கயலினுடையகளிப்புக்கீடாயிருக்குமிறே.

முதற்பாட்டு.—(கொங்கித்யாதி) ஹிரண்யன் தான் * கொலைக் கையாளனாய் தன்னுடைய விரோதித்வந்தோற்ற விருந்தான், குருந்தம் முதலானவை ஆநுகூல்யந்தோற்ற வந்து வஞ்சகங்களாயிருக்கையாலே அவனிலும் க்ரூரங்களென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி அவற்றை யருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரிகை யிட்டுக்கொள்வது.

அழித்தவென்னாதே, "ஒசித்த" என்றதுக்கு வாசனை (அடியேபிடித்தித்யாதி) இந்த்ரஜால-மாயாம்ருகத்தைம்ருகமென்றுபிடிக்கத்தேடினாப்போலேபூத்தமரமென்றே பூவுதிராதபடிபேர்த்தானென்றதாய்த்து. குருந்தொசித்ததேதமக்குபகாரமாக்கி அத்தாலர்த்தநாரமருளிச்செய்கிறார் (அதின்நிலைவித்யாதி.) நீர்ப்பசையற்றநிலமாகையாலேஷ்யந்தமானாயிருக்கது, அதுக்கு ப்ரதிபீர்ஷமான நிலமென்றுதோற்ற "பொங்குநீர்" என்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஜலத்தினித்யாதி.)

மூ.—பள்ளியாவதுபாற்கடலரங்கம்;இரங்க வன் பேய்முலை
பிள்ளையா யுயிருண்ட வெந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம் ; -
வெள்ளியான் கரியான் மணிநிறவண்ண னென்றெண்ணி நாடொறும்
தெள்ளியார்வணங்குமலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. உ.

ப-ரை.—வல் - வலியநெஞ்சையுடையளான, பேய் - பூதனையுடைய, முலை - முலைகளானவை, இரங்க - தானேசுரக்கும்படியாக, பிள்ளையாய் - சிறியகுழவி வடிவுகொண்டு, உயிர் - அவளுடைய ப்ராணனையுங்கூட, உண்ட - அமுதுசெய்தருளினவனாய், எந்தை - எனக்கு குலநாதனாய், பிரான் அவன் - உபகாரகனான ஸர்வேச்வரனானவன், பள்ளியாவது-ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளும் படுக்கையாவது, பாற்கடல் - திருப்பாற்கடலும், அரங்கம் - திருவரங்கம் பெரியகோயிலுமாம் ; பெருகும் - வளருகிற, இடம் - ஸ்தானமாவது; தெள்ளியார் - அநந்யப்ரயோஜநரான திருமழிசைப்பிரான் போல்வார், "பாலின்நீர்மை செம்பொன் நீர்மை" இத்யாதிப்படியே, க்ர்தயுகத்தில், வெள்ளியான் - வெளுத்த நிறத்தையுடையவன், கலியுகத்தில், கரியான் - கறுத்தநிறத்தை யுடையவன், த்வாபரயுகத்தில், மணிநிறவண்ணன் - நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடையவன், என்று எண்ணி - என்று பலகாலும் இவ்வடிவுகளை அநுஸந்தித்து, "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி" என்கிறபடியே, நாடொறும் - நாள்தோறும், வணங்கும் - திருவடிகளிலேவிழுந்து ஆச்ரயிக்கிற, மலை - மலையான, திருவேங்கடம் - திருமலையாம்; நெஞ்சமே!—,அடை-அங்கேசென்று கிட்டப்பாராய் என்கிறார். (உ)

இளமையாலே சிவந்தநிறத்தையுடைய கயல்களானவை களித்து வர்த்திக்கிற சுனைகளையுடைய திருமலையைஅடைநெஞ்சே யென்கிறார். க.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியாவது பாற்கட லரங்கம்) ப்ரஹ்மாதிகளுக் காச்ரயணீயனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறது திருப்பாற்கடல் படுக்கை; அவ்வளவும் சென்று கிட்டமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்காக, கோயில். (இரங்கவித்யாதி) முலையை ஸ்பர்சித்தவளவிலே நெகிழ்ந்து முலைசுரக்கும்படியாக வென்னுதல் ; அன்றிக்கே, அவள் கதற வென்னுதல். வன்மையையுடைத்தான நெஞ்சையுடைய பூதனையுடைய முலையைப் பிள்ளையாயே யுண்டானாய்த்து. மௌக்த்யத்தாலே உயிருக்கும்முலைக்கும்வாசியறியாதே அமுது செய்தானாய்த்து. (எந்தைபிரானவன் பெருகுமிடம்) எனக்கு குலநாயனான வுபகாரகன் வர்த்திக்கிற தேசம். பெருகுகை - வளருகை. அத்தால் - வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி.

"சங்குதங்குதடங்கடல்துயில்கொண்டதாமரைக் கண்ணினன்" என்றத்தைமுந்துற அநுஸந்தித்து, பாட்டுஅநுஸந்திக்கைஅந்வயம். ஆக, இப்பாட்டால்-திருமலை சென்றுகிட்டலாம் தேசமாகையாலே விரோதிக ளநுகூலவேஷத்தாலே வந்தாலும் திருவேங்கடமுடையான் அவர்களை நிரஸிப்பனென்றுசொல்லிற்றாய்த்து.க.

இரண்டாம்பாட்டு,—(பள்ளியித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - க்ஷீராப்திசாயித்வம் பின்னாட்டி, ஸ்ரீரங்கசாயித்வத்தையும் யசோதைதொட்டிற்கிடையையும் ஸ்மரிப்பிக்கஅநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பிள்ளையா யுயிருண்ணக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மௌக்த்யத் தாலேயித்யாதி.) (வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி) என்றதுக்கு - தொட்டிற்பிள்ளை பேயுயிருண்டபின்பு நிற்கக்கற்றது திருமலையிலே என்று கருத்து.

மூ.—நின்றமாமருதிற்றுவீழ நடந்த நின்மலன் ; நேமியான்;
என்றும்வானவர்கைதொழுமிணைத்தாமரையடியெம்பிரான் ;
கன்றிமாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்கிடர்நீக்குவான்
சென்றுகுன்றமெடுத்தவன் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.௩.

ப-ஸா.—நின்ற - அஸுராவேசத்தாலே பேராதேநின்ற, மாமருது - பெரிய
மருதமரமானது, இற்றுவீழ - முறிந்து விழும்படியாக, நடந்த - நடுவே தவழ்
ந்துபோன, நின்மலன் - நிர்மலமான மநஸ்ஸையுடையனாய் ; விரோதிகளை நிரஸி
க்கைக்காக, நேமியான் - கருதுமிடம் பொருதுவரும் திருவாழியைத் திருக்கையி
லே யுடையனாய் ;வானவர் - நித்யஸூரிகள், என்றும் - எப்போதும், கைதொ [ழு
மும் - ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதாய், தாமரை - தாமரை மலர்போன்ற, இணை
அடி - இரண்டுதிருவடிகளையுடைய, எம்பிரான் - உபகாரகனாய் ; திருவாய்ப்பாடி
யிலுள்ளார் இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக இடும்விருந்தைப் பெறுமையாலே,
கன்றி - கோபித்து, அவன், மாரி - மஹாவர்ஷமாக, பொழிந்திட - வர்ஷிப்பிக்க,
ஆ-பசுக்களுடைய, நிரைக்கு-திரள்களுக்குண்டான, இடர்-துக்கத்தை, நீக்கு [மது
வான்-போக்கி அவற்றையும் இடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்காக,கடிது-சடக்கென,செ
ன்று - போய், குன்றம் - கோவர்த்தநமலையை, எடுத்தவன் - குடையாகதரித்த
ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளியிருக்கிற, திருவேங்கடம் - திருப்பதியை. நெஞ்ச
மே—, அடை - ஆச்ரயி என்கிறார். ... ... (௩)

(வெள்ளியானித்யாதி) கொண்டகொண்டவடிவெல்லாமிவர்க்கு
உத்தேச்யமாயிருக்கிறதாய்த்து அவன்கொண்ட வடிவாகையாலே.
க்ருதயுகத்தில் வெளுத்தநிறத்தை யுடையனாய், கலியுகத்தில கறுத்த
நிறத்தை யுடையனாய், த்வாபரயுகத்தில் வந்தவாறே ச்யாமமான நிறத்
தையுடையனாயிருக்குமென்று இவ்வடிவுகளை அநுஸந்தித்து, தெள
ளியாருண்டு-அநந்யப்ரயோஜநரானவர்கள், நாடோறும் வணங்கு[உநி
வர்களாய்த்து. நித்யஸூரிகளைப்போலே நித்யாநுபவம் பண்ணும்
மலையான. ... ... உ.

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு.—(நின்ற) அஸுராவேசத்தாலே பே
ராதேநின்ற, மாமருதுண்டு - பெரியமருது ; அவ்வருகே விழுந்த
வித்து இவ்வருகேயாய்த்ததாகில்செய்வதென் ! என்று ஐயப்பட [கூம
வேண்டும்படியா யிருக்கிறதாய்த்து; அது முறிந்து விழும்படியாக.

(அநந்யப்ரயோஜநரானவர்கள்) என்றது-"பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை"இத்யாதி
யாலேஅநுபவிக்கையேப்ரயோஜநமாயிருந்த திருமழிசைப்பிரான் போல்வார்களெ
ன்கை. (மலையான) என்ற வநுஸரம், திருவேங்கடமித்யாதியைப் பூரிப்பது என்று
திருவுள்ளம். ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(நின்றமாமருதித்யாதி.) "பெருகுமிடம்" என்றத்தாலே -
நிற்கக்கற்றவன் என்று தோற்றினவளவன்றிக்கே நடைகற்றுச் செய்தவற்றை
அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மருதானபோதே நின்றிராதோ, "நின்ற" என்பானென்னென்ன வருளிச்
செய்கிறார்(அஸுரேத்யாதி.)(நின்றமாமரம்)என்றும்பாடமுண்டென்று சொல்[சய
லுவர்கள். "மா" என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவ்வருகேயித்
யாதி.) (இவ்வருகே) என்கையாலே - தாமும் க்ருஷ்ணனு மொருப்ரதேசத்திலே
யிருந்தமை தோற்றுகிறது.

மூ.—பார்த்தற்காயன்று பாரதம்கைசெய்திட்டு வென்றபரஞ்சுடர்;
கோத்தங்காயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த வெங்கோவலன்;
ஏத்துவார்தம்மநத்துள்ளான்; இடவெந்தைமேவியவெம்பிரான்;
தீர்த்தநீர்த்தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே.ச.

ப-ரை.—அன்று - பாண்டவர்தூதனாய்ச்சென்று துர்யோதநாதிகளை ஒருப்ப டுத்தப்பார்த்தவன்று, அவர்கள் ஒருகோற்குத்து நிலமும் கொடோமென்ன, பாரதம் - மஹாபாரதயுத்தத்திலே, பார்த்தற்கு ஆய் - அர்ஜுநனுக்குக் கையாளாய் நின்று, கைசெய்திட்டு-கையுமணியும் வகுத்து,வென்ற - அவர்களை ஜயித்து, தர்ம புத்ரனை முடிசூடுவித்து த்ரௌபதியைக் குழல்முடிப்பித்து, அத்தாலே, பரஞ்சுடர் - திருமேனியில்மிக்க ஒளியையுடையனாய் ; ஆயர்தம்பாடியில் - திருவாய்ப் பாடியிலே, எங்கோவலன் - ஆச்ரிதர்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே கோபகுலத்தி லவதரித்து, குரவை - குரவைக்கூத்தில், கோத்துப்பிணைந்த - தானுமொருவனாய்க் கைகோத்து ஆடினவனாய் ; ஏத்துவார்தம் - அக்கூத்திலே ஈடுபட்டு அவனை வா யாரவாழ்த்துமவர்களுடைய, மநத்து-மநஸ்ஸில்,உள்ளான்- விடாதே யிருக் [டுரு குமவனாய் ; இடவெந்தை - திருவிடவெந்தையிலே, மேவிய - நித்யவாஸம் பண் ணுகிற, எம்பிரான் - ஸர்வஸ்வாமியானவன் எழுந்தருளியிருப்பதாய், தீர்த்தம் - பாவநமான, நீர் - ஜலத்தையுடைய, தடம் - தடாகங்களாலும், சோலை - பொழில் களாலும், சூழ் - சூழப்பட்டிருக்கிற, திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சமே—.

"குரவையென்ப கைகோத்தாடல்"என்று நிகண்டு.கோத்தங்கு என்றத்தை[உ0 கோ தங்கு என்று பிரித்து - கோஸம்ருத்தியையுடைய என்றும் சொல்லுவர். (ச)

நெஞ்சில் நினைவின்றிக்கே அது முறியும்படி நடந்த சக்தியை யுடையவன். (நேமியான்) தான் கைதொட்டு வ்யாபரிக்கவேண்டா, தன்னையொழிய விரோதியைப் போக்குகைக்கிடான பரிகரமுண்டா யிருக்கச் செய்தேயிறே தான் வந்தகப்பட்டது!.(என்றுமித்யாதி)[உரு நித்யஸூரிகள் ஒருநாடாகப்பரிய விருக்குமவன்கிடீர் தனியே புகுந் தகப்பட்டான்!.(குன்றியித்யாதி)பெரியசிற்றத்தையுடையனாய்க்கொண்டு இந்த்ரனைவன்மேவுங்களைஏவ,அவையும்அவன்கருத்தை யநுவர்த்தி த்துமாரிபொழிந்திட.(ஆநிரைக்கிடர்நீக்குவான்-கடிது-சென்றுகுன்ற மெடுத்தவன்) ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப்பரிகாரமில்லாதவற்றின்மேலே[கூ0 ஒருதுளி விழுவதற்கு முன்பே, அவற்றுக்கிடர் வாராதபடியாகக் கடுநடையிட்டுச் சென்று கோவர்த்தநத்தை யெடுத்தவன். (திருவேங் கடமடை நெஞ்சமே) ஒருமலையை யெடுத்துப் பரிஹரித்தவன் ஒரு மலையிலே நின்று ரக்ஷிக்கப்பார்த்தான், அவனை ஆச்ரயிக்கப்பார் நெஞ்சே யென்கிறார். ... ... ரு

"நின்மலன்" என்ற பதவாஸனை (நெஞ்சிலித்யாதி.)நினைவு - அஸுராவிஷ்டமெ ன்கிற நினைவு. அன்று சென்று குன்றென்றை ஏந்தினதும், இன்று குன்றில் நின்றதும் என்றும்ஆஸ்ரீதர்க்காகவென்றருளிச் செய்கிறார் (ஒருமலையையித்யாதி.) ஒருமலை ஆயேயமாய் ரக்ஷணோபகரணமாய், திருமலை ஆயாரமாய் ரக்ஷணோப கரணமாய்த்து,என்றும்திருமலைபோலேகாணும் ரக்ஷித்ததென்று திருவுள்ளம். ரு.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(பார்த்தற்காய்)பார்த்தனுக்காக.(அன்று பாரதம்கைசெய்திட்டு)பாரதஸமரத்திலே கையுமணியுமாகவருத்துப் படைபொருத்தி. (வென்றபரஞ்சுடர்) தோல்வி துர்யோதநாதிகள் தலையிலேயாய் வெற்றிதன்தலையிலேயாம்படியாகவாய்த்து அவர்கள்[ரு விஷயத்தில் பண்ணினஓரம். (பரஞ்சுடர்)யர்மபுத்ரன்றலையிலே அபிஷேகத்தை வைத்து ஔதார்யம் குழல்முடித்தபின்பு திருமேனியிற் பிறந்தஔஜ்ஜ்வல்யம்; "ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் | க்ருதக்ருத்ய:." (கோத்தித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலே அங்கே குரவைக்கூத்திலே தன்னையுமொருவனாக இடையிலே தொடுத்து. (குரவைபிணைந்த [ம வெங்கோவலன்) குரவைக்கூத்தை மன்றிலேயாடி ஆச்ரிதர்க்கத்தைப் பின்னிக்கொடுத்தவன். (ஏத்துவார்தம் மனத்துள்ளான்) குரவைக் கூத்தை அநுஸந்தித்து அதிலே யீடுபட்டு ஏத்துமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை விடாதே வர்த்திக்குமவன். (இடவெந்தை) பெரியபிராட்டியார்க்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாய்ப் [ம்ரு போலே யாய்த்து ஏத்துமவர்கள்நெஞ்சு விட்டுப்போக மாட்டாதபடி. (தீர்த்தநீரித்யாதி) எல்லாஸம்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கவற்றான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் ச்ரமஹரமா யிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட. ... . ச

நாலாம்பாட்டு.—(பார்த்தற்கித்யாதி) ஒரு வ்ருக்ஷத்தையும் ஒரு பக்ஷியை [உம யும் பேயையும் மருதையும் வென்றவளவேயோ, அதிரதமஹாரதரான பீஷ்மத்ரோணாதிகளை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு கிடந்த தார்வாஷ்ட்ரத்தையும் வென்றான், அப்படிப்பட்டவன், அவைகள் கைகளிலே யகப்பட்டுக் கூத்தாடுகிறானென்று அவனுடைய * வீரச்ருங்கார ரஸத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [உரு

தன் தலையிலே யென்றது - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயான யர்மபுத்ராதிகள் விஷயத்திலே யென்றபடி. ஓரம் - பக்ஷபாதம். கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராக்ஷஸேந்த்ரமித்யாதி) "அபிஷிச்யசலங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் | க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வர:ப்ரமுமோதஹ."“எம்” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (குரவையித்யாதி.) பின்னி - பூர்ணமாகவென்றபடி.[கும "தீர்த்தம்" என்றபடிம் - பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே அது உபலக்ஷணமாய், த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸகலஃபலப்ரதத்வத்தையும் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவித்யாதி.) ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(வண்கையானித்யாதி.) கீழே - ஆச்ரிதர்க்காக ஸௌலப்யஸாரத்யங்களைப்பண்ணினபடியாலேகையாளாக்கினபடி சொல்லிற்று;அவ்வள[கரு வன்றிக்கே, ஆச்ரிதர்க்காகத்தன்னை யிரப்பாளனாக்கியும் மழுவேந்துக்கொடுத்தும் பலவிடங்களிலேயும் அவலாப்ராதிக்ஷணாய் அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்ததயினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—வண்கையானவுணர்க்குநாயகன் வேள்வியிற்சென்று மாணியாய்
மண்கையாலிரந்தான்; மராமரமேழு மெய்த வலத்தினான் ;
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்;
திண்கைமா துயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ரு.

ப-ரை.—வண்கையான் - உதாரமான கையையுடையனாய், அவுணர்க்கு - அஸுரர்களுக்கு, நாயகன் - தலைவனான மஹாபலியினுடைய, வேள்வியில் - யாகசாலையிலே, மாணியாய் - ப்ரஹ்மசாரியாய், சென்று - போய், மண் - பூமியை, கையால் - தன்கையாலே, இரந்தான் - யாசித்தவனாய் ; க்ர்ஷ்ணனை நலிவதாக அஸுராவேசத்தாலேநின்ற, மராமரம்ஏழும் - ஏழுஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், [மு எய்த - ஒருபடிப்படப்போக்கின, வலத்தினான் - மிடுக்கையுடையனாய் ; ஆச்ரித விரோதி நிரஸநபரிகரமான திவ்யாயுதங்களை தரிக்கைக்கு, எண்கையான் - அநேகம் திருக்கைகளையுடையனாய் ; இமயத்து உள்ளான் - ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலெழுந்தருளி யிருக்குமவனாய் ; இருஞ்சோலை - தெற்குத்திருமலையான திருமாலிருஞ்சோலையிலே,மேவிய-நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, எம்பிரான்-ஸர்வஸ்வாமி [மிருயாய் ; முதலையின்கையிலே யகப்பட்ட, திண் - பலிஷ்டமான, கை - துதிக்கையையுடைய, மா - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, துயர் - துக்கத்தை, தீர்த்தவன் - போக்கின ஸர்வேச்வரன் ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற, திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சமே !—.

கைம்மா என்று ஒருசொல்லாகவுமாம் : கைம்மா - யானை. ... (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(வண்கையானித்யாதி) உதாரனாயிருந்தானாய்த்து. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்குத்தலைவனாயிருந்தானேயாகிலும், ஔதார்ய மென்றொரு குணம் கிடக்கையாலே அம்பாலே அழிக்கலா யிருந்ததில்லை. இவன்றான் கொடுக்க வுகந்திருந்தான் ; அவன்உகந்தவழியேவாங்குவோமென்று தன்னையிரப்பாளனாக்கி[உரு வாங்கினானாய்த்து. (மாணியாய் மண் கையாலிரந்தான்) அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகணேறின வடிவைக் கொண்டு சென்று, தன் கையிலே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும்பட்ட பூமியை யிரந்தானாய்த்து. (மராமரம்) ஆஸ்ரிதரை விச்வஸிப்பித்தும் கார்யம் செய்துகொடுக்குமவன். (வலத்தினான்) மிடுக்கையுடையவன். [கூம

மஹாபலி வண்கையானா யிருந்தது ஸ்ரிய:பதி மாணியாகைக்கு ஹேதுவென்று மிடந்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (உதாரனாயித்யாதி.) பருத்திபட்ட பண்டு படுகையாவது-கொட்டைவாங்கிப் பன்னிச்சுருட்டி நூலாக்கியும் பாவோடி நெய்து மடித்து விற்றுப் போகடும்படியும், தோய்த்து உலர்த்தி உடுத்துக் கிழித்துவிடும்படியும் சேதநர்க்கு வச்யமாகை.தார்ஷ்டாந்திகத்தில்,ஈச்வரன் தன்[கூரு னில் விஹக்தமாக்கி, பஞ்சீக்ருதமாக்கி, அண்டமாக்கி, தேவாதிசரீரங்களாக்கி, லோகவ்யவஸ்திதியுண்டாக்கி, அவாந்தர ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ரக்ஷித்து ப்ரஹ்மாதிகளுக்காக்கி, ப்ரளயத்திலே யெடுத்துவயிற்றிலேவைத்து, வயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து, பின்பு ஸம்ஹ்ருதமாக்கியும் செய்தபடிகளை யெண்ணிக் கண்டு கொள்வது. ஆக,இத்தால் - கேவலம் ஸ்வாயத்தமான தென்றதாய்த்து. "த்வம் [சும நிர்மிதாஜாரஹாச தவ த்ரிலோகீகிம்ஹீக்ஷணீயம்ஹ்தே ஹவதாஹுராபா | மத்யே தயாதுகவிசக்ரமிஷேஜமச்சேத்த்வத்விக்ரமை:கயமிவச்ருதிரஞ்விதாஸ்யாத்" என்கிறதநுஸந்தேயம்.

மூ.—எண்டிசைகளுமேழுலகமும்வாங்கிப்பொன்வயிற்றிற்பெய்து
பண்டோராலிலைப்பள்ளிகொண்டவன்; பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவன்;
ஒண்டிறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவன்; ஒள்ளெயிற்றொடு
திண்டிறலரியாயவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. சு.

ப-ரை.—எண்திசைகளும் - எட்டுதிக்குக்களோடேகூடின, ஏழுஉலகமும் - ஏழுலோகங்களையும், பண்டு - மஹாப்ரளயகாலத்தில், வாங்கி - அமுதுசெய்து, தன்னுடைய, பொன் - ச்லாக்யமான, வயிற்றில் - திருவயிற்றிலே, பெய்து - வைத்து, ஓர் - ஒரு, ஆலிலை - ஆலந்தளிரிலே, பள்ளிகொண்டவன் - கண்வளர்ந்தருளினவனும்; பால் - ப்ரகாசகனான, மதிக்கு - சந்த்ரனுக்குவந்த, இடர் - [ம]க்ஷயத்தை, தீர்த்தவன் - போக்கினவனும்; ஒண்திறல் - மிக்கமிடுக்கையுடைய, அவுணன் - அஸுரனான ஹிரண்யனுடைய, உரத்து - மார்விலே, உகிர்வைத்தவன் - திருவுகிரைவைத்துக் கிழித்துப்பொகட்டவனும்; அதுக்காக, ஒள் - ஒளிதங்கின, எயிற்றொடு - பற்களையும், திண் - சலியாத, திறல் - மிடுக்கையுமுடைய, அரியாயவன்-நரஸிம்ஹரூபியானவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருவேங்கடமடை நெ[ம]ஞ்சமே—. ... ... (சு)

(எண்கையான்) ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குறுப்பான திவ்யாயுதங்களையரிக்கைக்கும்பலதிருக்கைகளையுடையவனென்னுதல். அஷ்டிக்கே, திருவட்டபுயகரத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (இமயத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (இருஞ்[உ0]சோலையித்யாதி) மலேச்சஸ்ஸூமியான தெற்கில்திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (திண்கைமா துயர் தீர்த்தவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் முதலையாலே யீடுபட்டு ப்ரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாத வளவிலேவந்து அவனுடைய து:க்கத்தைப் போக்கி ரக்ஷித்தவன். (திண்கை)தன்னையொழிந்தவற்றையடையஇடர்படுத்துமவன்முனிடர்[உரு]பட அத்தைப் பரிஹரித்தானென்கை. (திருவேங்கடம்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் வ்யாபாரம் ஓவுந்தனையும் பார்த்திருந்து, பிற்பாடனுமா குறைதீர ஆச்ரிதர்க்கு முற்பாடனா யுதவுகைக்காக வந்திருக்கிற தேசமாய்த்து. ... ... ரு.

(பலதிருக்கைகளையுடையவன்) என்றது-"எண்கையான்-"எண்ணபட்டகையானென்றசப்தார்த்தத்தைப்பற்ற. இத்தால்-"தோள்களாயிரத்தாய்"என்றத்தை நினைக்கிறது. "மா" என்று - ஆனையாய், இப்போதுஇந்த அபதாநத்தை யருளிச்செய்ததின் கருத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதி.) ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(எண்டிசைகளுமித்யாதி.) மாணியாயிரந்து கொண்டத்தையொரு சிறுப்பிள்ளையாயுண்ட சமத்தும், மதிகெட்டுப்போகாதபடி நோக்கின[கூ0] சமத்தும், அரைகுலையத் தலைகுலைய வரவேண்டாதே * ஸமஸ்மய ஸமுத்பவம் திருவுள்ளத்திலேதோற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்றுஅவதாரிகையிட்டுக்கொள்வது.

மூ.—பாருநீரெரிகாற்றினோடாகாசமு மிவையாயினான்;
பேருமாயிரம் பேசநின்ற பிறப்பிலி பெருகுமிடம்;-
காரும் வார்பனி நீள் விசும்பிடைச் சோருமாமுகில் †தோய்தர
சேருவார்பொழில்சூழெழில் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. எ.

ப-ரை.—பாரும் - பூமியும், நீர் - ஜலமும், எரி - அக்நியும், காற்றினோடு - வாயுவும், ஆகாசமும் - ஆகாசமும், இவை - ஆகிய பூதபஞ்சகமும், ஆயினான் - தானேயாயிருக்குமவனாய்; ஆயிரம்பேரும் - ஆயிரம்திருநாமங்களையும், பேச - சொல்லி ஆச்ரயிக்கலாம்படி, நின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், பிறப்பிலி - பிறப்பின்றிக்கே தான்தோன்றியான ஸர்வேச்வரன், பெருகும் - வளருகிற, [யி இடம் - ஸ்தாநமாவது; காரும் - மேகங்களும், வார்பனி - மிக்கபனியும், நீள் விசும்புஇடை - பெரிய ஆகாசத்தின் இடையிலே, சோரும் - சொரியும்படி யிருப்பதாய், மாமுகில் - பெரியமேகங்கள், தோய்தர - படியும்படி, சேரு - தகுதியாக, வார் - நீண்ட, பொழில் - சோலையாலே, சூழ் - சூழப்பட்டு, எழில் - அழகையுடைத்தான, திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே—. ... ... (எ)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(எண்டிசையித்யாதி) எட்டு திக்குக்களோடே கூடியிருந்துள்ள லோகங்களேழையும் வாங்கி, ச்லாக்யமான திருவயிற்றிலே வைத்து, பண்டு பவனாயிருப்பதொரு ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தையுடையவன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) பால்மதியுண்டு – சந்த்ர[உயி ன், அவனுக்கு யர்மிலோப பர்யஙமாக வேரிடர் வர, அதுஅவ்வளவாகாதபடி பரிஹரித்து அவனிடரைப் போக்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்க மிடுக்கை யுடையனா யிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வுரஸ்ஸிலே திருவுகிரை வைத்தவன்; அதுக்குறுப்பாக, அழகிய திருவெயிற்றோடேகூடவலியாதமிடுக்கையுடையநரஸிம்ஹ [உரு மானவன். திருமந்த்ரம் சொன்ன சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், திருநாமம் சொன்னரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரதுரிதத்தைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற திருமலையை அடையப்பாராய். ... சு.

“பேசுமின்திருநாமம்” இத்யாதிபாட்டை யுட்கொண்டு, சிங்கவேழ்குன்றத்தி லரியானவனோடொருஸாமர்யத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு, “அரி” என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரமித்யாதி.) ஹரதிஹரி: என்கிற யோகார்த்தத்திலே நோக்கு. இத்தால் - சிங்கவேழ்குன்றத்தில் ரூட்யா ஹரிபதவாச்யன், யோகசக்த்யா திருவேங்கடத்திலே வாச்யனா யிருக்கிறானென்று ஸம்மதிஸூசிதமாய்த்து. ... ... சு.

† “சேருமாமுகில்” என்று பாடாந்தரம்.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(பாரித்யாதி) ஸூதபஸுகத்தையும் சொல்லுகையாலே - ஜமதாகாரனுய் நிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. தான் கொடுத்த வுடம்பைக்கொண்டு தன்னுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆச்ரயிக்கலாம்படி நிற்கிறவன். (பிறப்பிலி பெருகுமிடம்) அகர்ம[வ]வச்யனாய் இதரஸஜாதீயனாய் ஜமத்தின்படி யன்றிக்கேயிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிற விடம்.(காரித்யாதி) மேவங்களும், மிக்கபனியும்,பெரிய ஆகாசத்தினிடையிலே சொரிவதாய், பெரியமேவங்கள் படியும்படி நீண்டசோலை சூழப்பட்ட திருவேங்கடம்; பெருகின மிக்கஜலத்தை யுடைத்தாய்,ஆகாசத்திலே வர்ஷிக்கிற மேவங்களானவை. (சேரும்)[ம] என்றுபாமமானபோது, சேருகிற-ஸ்பர்சிக்கும்படி சேருகிற - கிட்டுகிற.பரந்தபொழிலாலே சூழப்பட்டு எழிலையுடைத்தான திருமலையை. காரும்-பெருகுகை. வார் – மிகுகை. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(பாருநீரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - * எங்குமுளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்தஹிரண்யநிரஸநார்யமாகதத்ஸமகாலத்திலேதோற்றின[ம]ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸம்ஹிதமான ஜமதாகாரதையை யநுஸந்தித்து, திருநாமஞ்சொல்ல ஸஹியாத ஹிரண்யனைக்கொன்றவன் நின்ற விடமாகையாலே திருநாமங்கள் சொல்லலாம்படியு மிருக்கிறுனென்றநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்"என்று-பிறப்புச்சொல்லி யிருக்க,"பிறப்[உ]பிலி" என்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அகர்மேத்யாதி.)

"நீள் விசும்பிடை, காரும் - மேவமும், வார்பனியும் சோருமதாய், மாமுகில் தோய்தரும்படி சேருவார் பொழிலாலே சூழப்பட்டதுமாய், எழிலையுடைத்தான திருவேங்கடம்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யொருயோஜனை யருளிச் செய்கிறுர்(மேவங்களுமித்யாதி.)பெரியவாகாசத்தினிடையிலே யிருக்கிறமேவ[உ]ங்களும் மிக்கபனியும் சோருவதாய் என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொண்டு, திருவேங்கடத்துக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. இங்ஙனன்றுகில், மேவங்கள் சோருவதான பெரிய மேவங்களென்ன வொண்ணுதிறே. சோருவதாய் - சொரியும்படி யிருப்பதாய். "தோய்தர" என்றதினர்யம் (படியும்படியென்றது.) நீண்டவென்றது-"சேருவார்" என்றதினர்யம். "சேருவார்" - தகுதியாகநீண்ட[க]வென்றபடி. அன்றிக்கே, "காரும்வார்பனி" என்று - ஸமஸ்தபதமாய், காராநிற்கிற - பெருகாநிற்கிற, வார்பனியானது - மிக்கஜலமானது, நீள்விசும்பிடைச் சொரியும்படி யிருப்பதான மாமுகிலானவை, தோய்தர - ஸ்பர்சிக்கைக்கு, சேரு-அநுருபமான, வார் - நீண்ட, பொழில் சூழெழில் திருவேங்கடமென்று க்ரமேண வொருயோஜனையைவிவக்ஷித்துத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறுர்(பெரு[க]கினவித்யாதி.) (சேருமாமுகில்) என்ற பாடாந்தரத்திலே, நீள் விசும்பிடைச் சோராநிற்கிற - நடந்து வாராநிற்கிற, மாமுகிலென்று சப்தார்யம். இப்போது, காராநிற்கிற வார் பனியையுடைத்தாயென்று விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(அம்பரமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஜமதாகாரத்வமாத்ரமன்றிக்கே உபயவிபூதியோமத்தையுமநுஸந்தித்துக்கொண்டு[ச]"ஸ்ரீயாஸார்யம் ஜமத்பதி:" என்கிறபடியே அங்கிருக்கு மிருப்பை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—அம்பர மனல் கால் நிலம் சலமாகிநின்ற வமரர்கோன்;
வம்புலா மலர்மேல் மலி மடமங்கைதன் கொழுநனவன்;
கொம்பினன்னவிடைமடக்குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்
செம்புனமவை காவல்கொள் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே. அ

ப-ரை.—அம்பரம் - ஆகாசம், அனல் - அக்நி, கால் - காற்று, நிலம் - பூமி, சலம் - ஜலம், ஆகிய பஞ்சபூதங்களும், ஆகிநின்ற - தானேயா யிருக்குமவனும், அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, கோன் - தலைவனும், வம்பு - பரிமளம், உலாம்-வீசுகிற, மலர்மேல் - தாமரைமலரின்மேலே, மலி - எப்போதுமிருக்குமவளாய், மடம்-மடமைக்குணம் நிறைந்த, மங்கைதன்-பெரியபிராட்டியார்க்கு, கொழு [மி நனவன் - நாயகனான ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுமிடமாய், கொம்பு அன்ன - வஞ்சிக்கொம்பு போன்ற, இடை - இடுப்பையும், மடம் - மடப்பத்தை யுமுடைய, குறமாதர் - குறப்பெண்கள், நீள் - உயர்ந்த, இதணம்தொறும் - பரண்கள்தோறும் இருந்து, செம் - தினைமுதலிய பயிர்களாலே சிவந்த, புனமவை - கொல்லைநிலங்களை, காவல்கொள்-காத்துக்கொண்டிருப்பதான, திருவேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியை,நெஞ்சமே !—, அடை - கிட்டப்பாராய் என்கிறார்.

நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்று பெண்களின்குணங்கள் நான்கு; இங்கு, மடமையைச் சொல்லுகிறது : மடம் - ஒடுக்கம். ... ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.— (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) இத்தால் - [உபி அஸாதாரணமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனாய், * அயர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது.(வம்புலா)நித்யஸூரிகள் ஓலக்கங் கொடுக்கப் பிராட்டியும் தானுமாய் பரமபதத்திலே யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. செவ்விமாறாத மலரை வாஸஸ்தானமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன். (கொம்பித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்போடொத்த இடையையும் ஆத்மகுணங்களையுமுடைய, குறமாதருண்டு - குறப்பெண்கள்; ஓக்கத்தை யுடைத்தானபரண்கள்தோறும். (செம்புனம்) பாலைநிலமாகையாலே நிலப்ரயுக்தமான சிவப்பைச்சொல்லுதல். தினைமுற்றி நுணிபழுத்த வளவிலே கிளிகள் புறுக்கள் கடியாதபடி நோக்குகிற திருமலையை. அ.

"அமரர்கோன்" என்ற பதச்சேர்த்தியால் ஃலித்தஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) வம்புலா - பரிமளமுலாவாநின்றுள்ள, மலர்மேல் மலி - ஸந்நித்யையாயிருந்துள்ள, மடமங்கை - ஹ்ருத்யதையையுடைய பிராட்டியென்று சப்தார்த்தமாய், வாக்யத்துக்கு ஃலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (செவ்வியித்யாதி.) வம்பு-புதுமையாய்,அத்தாலே - செவ்வியென்ற தென்னவுமாம்."கொழுநன்"[கடு என்றதின்னர்த்தம் (வல்லபனென்றது.) இன் - சாரியைச்சொல்லாய், கொம்பன்னவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சியித்யாதி.) "இதணம்" என்றதினர்த்தம் (பரணென்றது.) "செம்புனம்" என்றதுக்கு - கதிர்நுணிபழுக்கையாலே வந்த சிவப்பென்று யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (தினையித்யாதி.) புறுக்கள் - கபோதங்கள். ... ... அ.

மூ.—பேசுமின்திருநாமமெட்டெழுத்தும்சொல்லிநின்று, பின்னரும்
பேசுவார்தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம்;
வாசமாமலர் நாறுவார்பொழில் சூழ்தருமுலகுக்கெல்லாம்
தேசமாய்த் திகழும்மலைத்திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. கூ

ப-ரை.—பேசும் - எல்லாராலும் உச்சரிக்கப்படுமதாய், இன் - நாவுக்கு இனிய, திருநாமம் - திருநாமமான, எட்டெழுத்தும் - எட்டுத்திருவக்ஷரத்தையும், சொல்லி நின்று - ஒருதரம் அநுஸந்தித்து, அத்தோடே கைவாங்குகை யன்றிக்கே, பின்னரும் - பின்னையும், பேசுவார்தம்மை - அநுஸந்திக்குமவர்களை, உய்ய-உஜ்ஜீவிக்கும்படி, வாங்கி - அங்கீகரித்து, பிறப்பு - அவர்களுடைய ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தை, அறுக்கும் - போக்கித்தந்தருளுகிற, பிரான் - மஹோபகாரகன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, இடம் - ஸ்தாநமாவது; வாசம் - பரிமளத்தையுடைத்தாய், மா - ச்லாக்யமான, மலர் - புஷ்பங்கள், நாறு - கமழாநின்றுள்ள, வார் - பரந்த, பொழில் - சோலைகளாலே, சூழ்தரும் - சூழப்பட்டிருப்பதாய், உலகுக்கு எல்லாம்-எல்லாலோகங்களுக்கும், தேசமாய்-ஒளியை விளைக்கத்தக்கதாய், திகழும் - பரமபதம்போலே விளங்குகிற, மலை - மலையான, திருவேங்கடம் - திருமலையை, நெஞ்சமே அடை—. ... ... (கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமினித்யாதி)(பேசுவார்தம்மையுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும்பிரானிடம் - பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்சொல்லிநின்று) என்று - இத்தனையும்பரோபதேசமாய், (வாசமாமலர்)என்று - மேலித்தனையும்ஸ்வகதமாகவருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். அன்றிக்கே, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். (பேசுமி னித்யாதி) ஓரதிகாரி ஸம்பத்தி வேண்டாவிறே பெற்ற தாய் பேர் சொல்லுவார்க்கு; அப்படியே, இடர் வந்தபோது எல்லாருமொக்கச் சொல்லிக்கொடுபோரக்கடவதான இனிய திருநாமமான எட்டெழுத்தையும் சொல்லி நின்று.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமினித்யாதி.) "வைகுண்டேது பரேலோகே ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: । ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே யிருக்குமிருப்பைக் கீழ்ப்பாட்டிலே "அமரர்கோன்" இத்யாதியாலே அநுஸந்தித்தவர், "த்யக்த்வா வைகுண்டமுத்தமம்|ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயா ஸஹமோததே" என்று வந்தபடியை யநுஸந்தித்து, அவன் வந்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார் என்றுஅவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

"பேசுமின்" என்னுமது க்ரியாபதத்வேந ப்ரஸித்யமாகையைப்பற்றவொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (பேசுவாரித்யாதி.) (திருநாம மெட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று,பின்னரும்-பேசுவார்தம்மையுய்யவாங்கிப்பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம்-பேசுமின் என்றுஇத்தனையும் பரோபதேசமாய்) என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக் கொள்வது.ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யத்துக்குஅநுகுணமாக, பேசுமதாய் இனிய திருநாமமென்று ஸமஸ்தபதமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) பரோபதேசமென்னும் பக்ஷத்திலே பஹுவசநப்ரயோகத்தாலே எல்லாரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார்(ஓரதிகாரீத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) பாட்டெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாரென்னும் பக்ஷத்திலே அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயிடரித்யாதி.) அன்றிக்கே, இரண்டாம் யோஜனைதன்னிலே, பேசும் என்ற ஸாமர்த்யோக்திக்குத் தாத்பர்யம் (ஓரதிகாரீத்யாதிவாக்யம்) என்று கொள்ளவுமாம்.

மூ.—செங்கயல்திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடத்துறைசெல்வனை
மங்கையர்தலைவன் கலிகன்றி வண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மாலைகள்
சங்கையின்றித் தரித்துரைக்க வல்லார்கள், தஞ்சமதாகவே
வங்கமாகடல் வையம் காவலராகி வானுலகாள்வரே. ய.

ப-ரை.—செம் - இளமையாலே சிவந்த, கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்கள், திளைக்கும் - களித்துவர்த்திக்கிற, சுனை - சுனைகளையுடைய, திருவேங்கடத்து - திருமலையில், உறை - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, செல்வனை - ஸ்ரீயஃபதிவிஷயமாக, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன் - ராஜாவாய், கலிகன்றி - கலிதோஷத்தைப் போக்கினஆழ்வார், வண்-அழகிய, தமிழ் - தமிழ்பாஷையால், சொல் - [ய அருளிச்செய்த, செம் - செவ்விய, மாலைகள் - சப்தஸந்தர்ப்பங்களை, தரித்து - நெஞ்சிலே தரித்து, உரைக்க வல்லார்கள் - சொல்லவல்லவர்கள்; தஞ்சமதாக - நிச்சயமாக, வங்கம் - மரக்கலங்கள் நிறைந்த, மா-பெரிய, கடல் -ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்ட, வையம் - பூமிக்கு, காவலராகி - ரக்ஷகராய்க்கொண்டு, வானுலகு - பரமபதத்தை, ஆள்வர்-ஆளப்பெறுவர்; இவ்வர்த்தத்தில், சங்கை இன்றி - ஸந் [யரு தேஹமின்றிக்கே யிருங்கோ ளென்கிறார். ... ... (ய)

ஒருக்கால்சொன்னோமிறேஎன்றுகைவாங்கியிருக்கையன்றிக்கே, (பின்னரும்) பின்னையுமென்றபடி.வாயாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுமவர்களுக்குஸத்தாஹாநிவாராமேஅவர்களுஜ்ஜீவிக்கும்படிஅங்கீகரித்து, பின்னையும் அவர்களுக்குவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை[உய யறுத்துக்கொடுக்குமுபகாரகன் வர்த்திக்கிற ஸ்தானம்.''ஆக்கைபுகாமலுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்'' என்னக்கடவதிறே. (வாசமித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள மலராலே கமழாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டிருப்பதுமாய். (உலகுக்கெல்லாம் தேசமாய்த்திகழும்மலை) ''நீணிலத்துள்ளது'' என்கிறபடியே-பரமபதத்துக்குண்டான ஏற்றம்போலே திருமலை யிங்கே யாகையாலேஸம்ஸாரமுஜ்ஜேச்யமாம்படி யிருக்கிறதாய்த்து.''திலதமுலகுக்காய்'' என்னக்கடவதிறே. ''நிலமகள்தன் நெற்றிக்குத் திலதமாய் நின்ற'' என்று இட்டுவைத்தான். ... ... சு.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கயலித்யாதி)முக்தர்என்று [நடய மொக்க பஞ்சவிம்சதி வார்ஷிகராய் ஸமவஹுமவமே யாத்ரையாய்க்

'உய்யவாங்கி'' என்ற வநுரம்,''பின்னரும்''என்றபதத்தைஅநுஸந்தித்துக்கொண்டருளிச்செய்கிறார்(பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதி.) ஸம்ஸாரவிமோசநமே [வேங்கடத்தானுகைக்கு ப்ரயோஜந மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஆக்கையித்யாதி.) உலகுக்கெல்லாம்தேஜஸ்கரமாய்ப்ரகாசிக்கும் மலை யென்று சப்தார்த்தம். [நடு ''சென்று கைதொழுவார்கள்- தேவர்கள்'' என்ற பாசுரசேஷத்திலும் நோக்காகத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நீணிலத்தித்யாதி.) திலதமாகப் பின்னையும் சொன்னாருண்டோவென்ன ; தமிழனும்சொன்னானென்கிறார்(நிலமகளித்யாதி.) சு.

பத்தாம்பாட்டு.—(செங்கயலித்யாதி.) ''பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்கும் சுனை'' என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவிசேஷணத்தை யிங்கே நிகமத்திலேயு[சுய மருளிச்செய்தவருடைய வுட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார்(முக்தரித்யாதி.)இத்தால்-

களிக்குமாப் போலே, யௌவநப்புகராலே சிவந்த நிறத்தை யுடைய கயல்களானவை ஒன்றோடொன்று களித்து வர்த்தியாநின்றுள்ள சுனைகளையுடைத்தான திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீயஃபதியை. (மங்கையர்தலைவன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான[ரு] ஆழ்வார், அழகிய தமிழில்செவ்வியசொல்லாலேசெய்த தொடையை யறித்துச்சொல்லவல்லவர்கள் ; நிச்சிதமாகவே, கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ரக்ஷகராய், பின்பு நித்யவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படி ஆகப் பெறுவர்கள். இதுகூடுவதொன்றோ வென்னில் (சங்கையின்றி) இதில் சங்கைபண்ணவேண்டா. ... ... ய.

அடிவரவு.—கொங்கு பள்ளி நின்ற பார்த்தன் வண்கை எண்டிசை பார் அம்பரம் பேசு செங்கயல் தாய்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தாமும் "மீளுய்ப்பிறக்கும் விதியுடையேனுவேனே" என்று மநோரதிக்கிறார்[ய.] என்றதாய்த்து. "வண்" என்றதினர்த்தம் (அழகியவென்றது.) "தஞ்சமதாகவே" என்றதுக்கு பாவிதார்த்தம் (நிச்சிதமாகவேயென்றது.) (வாறுலகாள்வர்;-சங்கையின்றி) இருங்கோள் என்று கூட்டிக்கொள்வது. ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து-ஒன்பதாந்திருமொழி-தாயேதந்தை. ப்ரவேசம்.

வ்யா.—திருமலையை யாச்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார் கீழ் ; அப்படியே அதுவும் பாங்காய் தாமும் அநுபவிப்பாராய் திருமலையிலே வந்து புகுந்தார். ஸர்வஸ்வாமியாய் நிருபாதிக பந்துவுமானவனிங்கேவந்து ஸந்நிஹிதனுகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெறலாமென்று; அக்ரூரன் "மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்றுமநோரதித்துக்கொண்டுவந்தாப்போலேயும்,

---

அ.—தாயேதந்தைப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே - "திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே" என்று பலகால் சொல்லிக்கொண் டநுபவிக்க விழிந்தவர், இத்திருமொழியிலே - பூர்வவ்ருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம் புகுருகைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வஸ்வாமியித்யாதி) "யோகக்ஷேமப்ரதிவீம்ஷத்தே சேவரஸ்ம்ருதி ஸம்ஸ்திதாம் । ஸோவதீர்ணோஜமத்யர்யே மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்று ப்ரமாணசேஷம்.

ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம் போலேயும், இவரும் மநோரதித்துக் கொண்டு வந்தவிடத்தில், அப்படி யெதிரே வருதல் அணைத்தல் ஓர்இன்சொல் சொல்லுதல் "க்ரியதாம்" என்று கைங்கர்யத்திலே யேவுதல் செய்தருளக் காணாமையாலே மிகவும் நொந்து, [டு நித்யஸங்கியியு முண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்தியுமுண்டாய் ப்ராப்தியு முண்டாயிருக்க, அபேக்ஷிதம் செய்யா தொழிகிறது – செய்தருள நினையாமைக் கீடாயிருப்பதொருஹேது இத்தலையிலே யுண்டாகையிறே என்று கைவாங்கினவர்; பின்னையும் கைங்கர்யத்திலுண்டான வ்யபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை[ய மீண்டு, என்னுடையபாபங்களைப்பார்த்தால், அபந்யூக்களை பந்யூக்களாக நினைத்தும், ஹோக்யமில்லாதவிடத்திலே ஹோக்யபுத்தியை ப்பண்ணியும், பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும், ஆர்த்தவிஷயங்களிலே ஐயோ! என்னுதேயும், உன்னை யொழியப் புறம்பே காலத்தைப் போக்கியும் போந்தேன், இங்ஙனே போந்தேனேயாகிலும், இப்போது தேவரை யொழியச்செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன், இத்தலை சேஷமாய், தேவர் சேஷியாய், விடவொண்ணாதபடியான ஸம்பந்தமு முண்டாய், என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப்பிராட்டி ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு, என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைக் கொண்டருளவேணுமென்று, பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுகிறார். இதுதான் * வானிலாமுறுவலிலே செய்ததன்றோ வென்னில்; ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் விடாய்த்தால் பலகாலும் முகத்திலே நீரை யள்ளியிறட்டுக்கொள்ளுமாப்போலே பலகாலும் ப்ரபத்தி பண்ணும்படியாய்த்து இவருடையமார்தவ மிருப் [உடு பது. ஒருக்கால், பெற்றிலோம் என்று கைவாங்குமளவன்றிக்கே பெற்ற வளவும் ப்ரபத்திபண்ணுவராய்த்து; "நிபபாதவிபீஷணः" என்று அவன்திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புக்காப்போலே யாய்த்து. ... ... *

ஸ்ரீபுண்டரீகன்மநோரதமென்றது-திருக்கடல்மல்லையிலேஸ்ரீபுண்டரீகனென்கி[கூய ற ஜீஷி கடலை வற்றஇறைத்து க்ஷீராப்திசாயிக்குகைங்கர்யம்பண்ண நினைத்தநினை வென்றபடி.கைவாங்கினவரென்றது – "நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்றத்தைப் பற்ற.கீழே "திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே" என்றவர் "நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்றத்தாலே கைவாங்கினது அர்த்தஸித்தமென்று கருத்து. (மீண்டு) என்றதுக்கு, (சரணம்புகுகிறார்)என்றத்தோடன்வயம். (பார்த்தால்) என்றதுக்கு, (போந்தேன்) என்றத்தோடன்வயம். "எங்கள் மாதவனே" என்றத்தைப்பற்ற (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழிகளில் தோற்றின பௌநருக்த்யத்தைப்பரிஹரித்து, இதில் பாட்டுத்தோறும் "வந்தடைந்தேன்" என்கைக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதி.) யபாத என்னுதே "நிபபாத" என்றத்தாலே – பலகால் சரணம்புக்கானென்று கருத்து. ... ... *

மூ.—தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளை மக்களென்றும்
நோயேபட்டொழிந்தே னுன்னைக்காண்பதோராசையினால்;
வேயேய்பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங்கடவா!
நாயேன்வந்தடைந்தேன்; நல்கியாளென்னைக்கொண்டருளே. க.

ப. ரை.— வேய் - மூங்கில்கள், ஏய் - நெருங்கி யிருப்பதாய், பூ - புஷ்பித்து, விரைஆர் - பரிமளம்மிக்கிருப்பதான, பொழில்சூழ் - சோலையாலே சூழப்பட்டிருக்கிற, திருவேங்கடவா - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியைநிரூபகமாக வுடையவனே, ஸர்வவித பந்துவான தேவரீ ரிருக்க, தாயே யென்றும் - தாயல்லாதாளைத் தாயா ரென்றும், தந்தையே என்றும்-தந்தையல்லாதவனைத் தகப்பனென்றும், தாரமே என்றும்-[ம] மனையாளல்லாதவளை மனையாட்டி யென்றும், கிளையே என்றும் - பந்துக்களல் லாதவர்களை பந்துக்களென்றும், மக்களே என்றும் - மக்களல்லாதாரைப் பிள் ளைகளென்றும் நினைத்து, நோய்பட்டு ஒழிந்தேன் - அநர்த்தப்பட்டுப் போந்தவ னாய், நாயேன் - நாய்போலே மிகத்தண்ணியனான நான், உன்னை - நிருபாதிக பந்துவான தேவரீரை, காண்பது-காணவேணுமென்கிற, ஓர் ஆசையினால்-ஒரு[மஹ] ஆசையாலே, வந்து - தேவரீர்திருவடிகளிலே வந்து, அடைந்தேன் - சரணம் புகுந்தேன்; என்னை - தாஸபூதனான வென்னை, நல்கி - க்ருபைசெய்து, ஆள் கொண்டருள் - அடிமைகொண்டருளவேணு மென்கிறார். ... ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(தாயேயித்யாதி) "மாதாபிதாப்ராதா" "ப்ராதா பர்த்தாச" "ஏகைகஸலலாஸாய" என்கிறபடியே-தேவ[ரீர] ரோ ஸர்வவிதபந்துவுமா யிருக்க,ஸோபாதிகபந்துக்களாய் இந்த லையில் ப்ரயோஜந முள்ளநாள் கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டு மென்று தங்களைக்கொண்டு அகலநின்று அபகாரத்தையே பண்ணுமவர் களையே பந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார்.

முதற்பாட்டு.—(தாயேயித்யாதி.) [உ௫]
"தாயே" என்கிறவிடத்தில், ஏகாரம்-பிரிநிலையேகாரமாய், தாயாகாதவளை த்தாயே யென்றிருந்தேனென்று தாத்பர்யமாய், இதுதானும் எல்லாபடிகளி லும்அநுவர்த்திக்கையால் ஒருவர்க்கு மொருஸம்பந்தமும் வாஸ்தவமாகஇல்லையெ ன்று ஃபலிக்கையாலே, வேங்கடவனே யிவையெல்லாமாயிருப்பனென்று விவக்ஷி த்து ப்ரமாணங்களையும் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்[நூம] (மாதேத்யாதி.)"மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என் றவிடத்திலும், "அஹஞ்ஞாவர்மஹாராஜே பித்ருத்வம்நோபலக்ஷயே | ப்ராதாபர்த் தாசபந்துச்ச பிதாச மமராகவ:" "பித்ருமாத்ருஸுதப்ராத்ரு தாரமித்ராதயோ பிவா ¶ | ஏகைகஸலலாஸாய ஸர்வலாஸாயகேசவ:."."நாராயண:"என்றவிடத்தி லும், "ஸர்வம்வாக்யம்ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே-நாராயணஏவ[நூரு] என்று கொள்வது. "மித்ராதயோபிவா" என்கிற விடத்திலே, "வா" என்கையா லே-பித்ருத்வாதிகளில்லை, உண்டானாலும் என்னும் (க) அப்யுபகமவாதம் ஸூசி தமாகிறது. ஆக, இந்த ப்ரமாணங்களாலே - மாத்ருத்வாதிகள் மற்றொருவர்க்கு மில்லை,எம்பெருமானுக்கே யுள்ளதென்று சொல்லிற்றாய்த்து.ஸோபாதிகபந்துக்க ளென்றது-தன்னிச்சையாலே ஆரோபிதஸம்பந்தத்வாந்க ளென்றபடி. கர்மோபா திகபந்துக்க ளென்னவுமாம்.

"பந்து-மித்ராதயோபிவா"என்றும்சொல்கிறது.(க)அப்யுபகமவாதம்-ஒத்துக் கொண்டுவாதிக்கை.

தாயேயென்றும் தந்தையேயென்றும் தாரமேயென்றும் கிளையே யென்றும் மக்களேயென்றும் புத்ரமித்ராதிகளை யாசைப்பட்டு. (நோயேபட்டு) இவன்பக்க லுபகாரங்கொள்ளலாமன்றுகொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமென்று அபகாரத்தைப்பண்ணித் தங்களைக் [டு கொண்டு அகலநினைக்குமவர்களை பந்துக்களென்று நினைத்தால், அவர்கள் பந்துக்ருத்யம் பண்ணக்காணாமையாலே க்லேசமேயிறே விஷயிப்பது. இவன் பந்துக்களென்று நினைத்திருக்கு மத்தனையிறே, அவர்கள்பக்கல்அதில்லையே. வேறொரு வ்யக்த்யாதிகளால் வேண்டாதே அவர்கள்தாங்களே க்லேசத்துக்குடலாயிறே யிருப்பது. (பட் [டு டொழிந்தேன்) பட்டேனென்றபடி யாகவுமாம். அன்றிக்கே, நோயே பட்டொழிந்தேன்-விட்டேனென்னவுமாம்.ஐமவத்ஸ்ரணங்கள்உத்தேச்யமென்றறியும்போது ஸதாசார்யோபதேசமும் சாஸ்த்ரமும்வேணும்; ஸம்ஸாரத்தில் த்யாஜ்யதையில் ப்ரத்யக்ஷமே அமையுமிறே. இவைதானே உபாத்யாயர்களாக வாய்த்து விட்டது. (உன்னைக்காண்ப[டு தோராசையினால்)ஸோபாதிக பந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரமித்து அவர்கள் உதவவேண்டுமென்று உதவக் காணாமையாலேநிருபாதிக பந்துவானவுன்னைக் காணவொண்ணுதோ என்னும்படியாய் உன் பக்கலிலே அவைதானே ஆசையைப் பிறப்பித்தன.

"கிளையேயென்றும்" என்றது-ஸம்பந்திகளேயென்றுமென்றபடி."தாயேதந் [உ௰ தை" இத்யாதிக்கு - ஸ்தநந்தயாவஸ்தா ப்ரப்ருதியான விவனுடைய * பாந்தவாஸலோலத்வத்தை அடைவே யருளிச்செய்கையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். இவன் "தாய்" என்று ஆதரித்தானாகில்அவர்களாலே நோயேபடவேண்டுவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவன்பக்கலித்யாதி.) கொண்டு - வாங்கிக்கொண்டு. இத்தால் - இவனாதரிக்கைக் குறுப்பாகத் தாங்களும் தாய்நினைவுகொண்டு வருமத்தனை போக்கி இவனுக்கு உதவுகைக்குறுப்பான தாய் தந்தையன்றிக்கே, பலியிடக்கொடுத்தும்தாங்கள் விற்றுஜீவிக்குமவர்களுண்டென்றதாய்த்து. "தாயே" இத்யாதிகளில் ஏவகாரங்களுக்குத் தாத்பர்யாதர மருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவித்யாதி.) இத்தால் - அவர்களுடைய அபகாரத்தாலே நோவுபடுகையன்றிக்கே அவர்கள்ஸ்வரூபமேநோய்க்கு நிதாநமென்றவ்யாவர்த்தகங்களென்ற[கூ௰ தாய்த்து. இப்பக்ஷத்தில், அவர்கள் நியதஸ்வபாவராகையாலே நினைத்து நினைத்து து:க்கிக்கைக்குறுப்பா யிருப்பர்களென்று திருவுள்ளம்.முழுச்சொல்லாக ஓர் ய மருளிச்செய்து, பதிஹேதுவிவக்ஷயா அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) அநாதியாக ஆதரித்தே போந்தவனுக்கு இப்போது விடுகைக்கு நிமித்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஐமவதித்யாதி.) விசேஷதர்சநத்தால் அநாதிப்ரமம்நிவ்ருத்[கூடு தமாய்த்தென்று கருத்து. (அமையுமிறே) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே என்று சேஷம். விடுகைக்கு ஹேதுவான வளவன்றிக்கே, ஈச்வர விஷயராகஹேதுவுமாய்த்தின வென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸோபாயிகேத்யாதி.)

(வேயித்யாதி) ப்ரயோஜநமுள்ள நான் தொண்டு உதவவே ண்டுமென்றுஆகலமிற்கைபன்றிக்கே, முன்பெல்லாமகலநின்று கார்ய வேளையிலே வந்து முகங்காட்டி உபகரிக்கு மவனுமிருந்தாய் நீ. வே ய்கள்ஏய்ந்திருப்பதாய். (பூம்பொழிலித்யாதி) "ஸர்வகந்த:" என்[டு] றெனஸ்துஉள்ளேயிற்கிறதென்றுதோற்றும்படியாய்த்திருக்கிறது; அப் பரிமளம்வழிகாட்டவந்தேன். (வேங்கடவா) அவனுடையவாத்ஸல்யமு ம்ஸாபலமும்ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயாய்த்திருக்கிறது. அகர்மவச்யனுய்பரமப டத்திலேநித்யஸூரிகளுக்குஓலக்கம்கொடுத்திருக்குமவன், இவைநோவு படுகிற ஸம்ஸாரத்திலே, ப்ரஜை விழுந்த கிணற்றிலே ஒக்கவிழுந்து[டு] எடுக்கும் தாயைப்போலே இங்குவந்திருக்கிறது ரக்ஷிக்கைக்காக விறே. (நாயேன்) நான் செய்து கொண்டபடியைப் பார்த்தால், புறம்புத்தைக்கும் ஆகேன், ஜேவர்க்கு மாகேன். புறம்பே போகில் கல்லையிட்டெறிவர்கள், உள்ளேபுகுரில் தொட்டனவும் தீண்டினவும் போகடவேண்டிவரும். (வந்தடைந்தேன்) அநந்யகதித்வத்தாலே[டு] திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். நீரே யிப்படிசெய்து கொண்டீராகில் இப்போது நம்மைச்செய்யச்சொல்லுகிற தென் னென்ன (நல்கி) அந்த க்ஷுத்ரபதார்யத்தையே ராஜபுத்ரன் செ ருக்காலே மேல்விழுமிறே. (ஆளென்னைக்கொண்டருளே) நீயே, ஸர்வவிஷயசேஷத்வமென்று நினைத்து "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி"[உ] என்று நித்யஸூரிகளைக் கொள்ளுமடிமை யென்னைக் கொண்டருள வேணும். ... ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—சேஷபூதர்களல்லாதாரை சேஷபூதர்க ளென்று நினைத்திருந்தேன், அக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்று சரணம் புகுந்தார்-முதற்பாட்டில்; போக்யமல்லாதவற்றிலே போக்யதாபுத்திபண்ணிப்போந்தேன், அக்குற்றத்தைப் பொறுத் தருளவேணுமென்றுசரணம் புகுகிறாரிதில்.

"உனை" என்று முன்னிலைதோற்றச் சொன்னபோதே ஸம்போத்யதோற்றி யிருக்கவும், "வேங்கடவா!" என்றுஸம்போதித்தவர்க்குஉட்கருத்தையருளிச்செய் கிறார் (ப்ரயோஜநமித்யாதி.) பூத்தபொழிலானபோதே, விரையானது-பரிமள [நடு] மானது, ஆர்ந்திருக்குமே, "விரையார்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்தஇத்யாதி.) இத்தால் - "விரையார்" என்று - ஸர்வேச்வ ரனுடைய பரிமளம் பூர்ணமாய்த்தென்று கருத்து. இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ப்ர க்ருதானுகுண்யம் காட்டுகிறார் (அப்பரிமளமித்யாதி.) "முகங்காட்டி யுபகரிக்கு மவனுமிருந்தாய் நீ" என்று இச்சொன்னஅர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமானபடியையுபபா[நகு] திக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதி.) தீண்டினவுமென்றது-பரம்பராஸ்பர்சமுள்ளனவு மென்றபடி. மேல்விழுமிறே-வேட்டைக்குஉபயுக்தமென்றுஅதிலிழிந்திடுமிறே. க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(மாநேயித்யாதி.)

மூ.—மானேய்கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு மாநிலத்து
நானே நாநாவிதநரகம் புகும் பாவம்செய்தேன் ;
தேனேய்பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கடமாமலையென்
ஆனாய்! வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. உ.

ப-ரை.—தேன் - வண்டுகள், ஏய் - நிறைந்த, பூ - பூக்களையுடைய, பொழில்-சோலையாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, திருவேங்கடமாமலை - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடையனாய், என் - என்னுடைய குற்றங்களை, ஆனாய் - ஆனைபோலேபொறுக்குமவனே!, மானேய் - மான்போன்ற, கண் - கண்களையும், மடவார் - மடப்பத்தையுமுடைய ஸ்த்ரீகளது, மயக்கில் - கண்மயக்கிலே, பட்டு - அகப்பட்டு, மாநிலத்து - மஹாப்ருதிவியிலே, நாநாவிதநரகம் - பலவிதமான நரகங்களிலும், புகும் - ப்ரவேசிக்கும்படியான, பாவம் - பாபத்தை, நானே - அடியேன் ஒருவனுமே, செய்தேன் - பண்ணினவனாய்க்கொண்டு, வந்து—, அடைந்தேன் - தேவரீர் திருவடிகளைச் சரணமாகப்பற்றினேன் ; அடியேனை-சேஷபூதனான வென்னை, ஆள்கொண்டருள் - அடிமைகொண்டருளவேணு மென்கிறார். ... ... (உ)

வ்யா.—(மானேயித்யாதி) மானேய்ந்திருக்கிற நோக்கையுடைய. அகவாய் நஞ்சாயிருக்கச்செய்தேயும் இவனை யொழியச்செல்லாதாரைப்போலே யிருக்க நோக்குமவர்களாய்த்து. அகவாயாராய்கைக்கிடான வளவில்லையே யிவனுக்கு ; கார்யஸ்பர்யா ஆராயாநிற்கச் செய்தேயும்அநந்யப்ரயோஜநைகளாகநோக்குகிறார்களாகக்கொண்டு அதிலே துவக்குண்ணு மாய்த்து. (மடவார்) நாண், மடம், அச்சம் என்கிற விவற்றில் மடப்பத்தை யுடையராயிருப்பர்களிறே. அத்தாலே சொல்லுகிறது – ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான விஷயத்துக்குள்ளதெல்லாம் தங்களுக்குண்டாக நினைத்திருப்பது. (மாநிலத்தில்-நாநாவித நரகம்-நானே - புகும் பாவம் செய்தேன்) வேதநஸௌஷத்துக் கெல்லையில்லையிறே ; அவர்களை கர்மாநுகுணமாக அநுபவிப்பிக்கைக்கு லோகங்கள்தோறும் பண்ணிவைக்கும் நரகங்களுக்கும் ஓரவதியில்லையிறே ; அவையெல்லாவற்றுக்கும் நானொருவனுமே தேவையறுக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். ஈச்வரனுக்குஜகந்நிர்வாஹம் நடக்கவேண்டில் வேறேசில நரகங்கள்ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும். ஸ்ரீராமாயணத்திலே கைகேயியை“நீயென்ன நரகத்திலே புகக்கடவை” என்றுண்டு, அவ்விடத்தை வாசியாநிற்க, நம்பிள்ளை, “முன்பே ஸ்ருஷ்டமான நரகங்கள் போராதென்கிறதோ” என்ன ; “அழகிதாகச் சொல்லிற்று” என்று ஜீயரருளிச்செய்தார்.

அழகில் மண்டியென்னாதே, “மயக்கிற்பட்டு” என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி) அவர்கள் கண்ணாலே மயக்கினால் இவன் கண்ணைக்காணாதே மயங்குவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நெஞ்சுநஞ்சாம்படி யிருக்குமவர்களை “மடவார்” என்று ஸவ்யஙத்தயே நிருபகமாகச் சொல்லப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(அத்தாலே யித்யாதி.) (தேவையறுக்கும்படி) அதாவது-இன்னார்க்கின்ன நரகம் என்று எல்லார்க்குமாகவிட்ட நரகத்தை எல்லாருடைய பாபங்களை யுடையனாய் ஒருவர்க்கு மில்லாதபடி பண்ணுகை.எல்லாநரகத்துக்கு மொருவனே விஷயமாகக்கூடுமோவென்ன ; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமாயணத்திலே யித்யாதி.)

மூ.—கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்;
என்றேனுமிரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன் ;
குன்றேய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா !
அன்றே வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. ரு.

ப-ரை.—குன்று - மலைகளிலே, ஏய் - தங்கியிருந்துள்ள, மேகம் - மேகங்களானவை, அதிர்-நீர்க்கனத்தாலே முழங்காநிற்பதாய், குளிர்-குளிர்த்திமாறுததாய், மா-பெருமைமிக்கிருப்பதான, மலைவேங்கடவா-ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தைநிரூபகமாகவுடையவனே!, குறிக்கோள் ஒன்று-"தேஹத்துக்குவேறாய்ஆத்மா என்றஒன்றுண்டு" என்னும்அறிவு, இலாமையினால் - அடியேனுக்குப்பிறவாமையாலே, பல்உயிரை-எல்லாப்ராணிகளையும், கொன்றேன்-ஹிம்ஸித்துக்கொண்டுபோந்தவனாய், இரந்தார்க்கு-யாசித்தவர்களுக்கு, "தன்கையில் காசில்லாமையாலே யன்றோ இவனிங்ஙன் சொல்லுகிறது" என்று அவர்கள் நினைக்கும்படி, இனிதாக - நல்வார்த்தைகளாலே, என்றேனும்-ஒருகாலத்திலும், உரைத்தறியேன்-சொல்லியறியாதவனான அடியேன், அன்றே-அப்போதே, வந்து அடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—.

(தேனித்யாதி) தேனென்று-வண்டென்னவுமாம். (என்னுறுமா) அவ்வானை வர்த்திக்கிற மலையிலுள்ளதுதன்னையே காட்சியாகக் கொடுக்கவமையும். ஆனை – பெரிய குற்றங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, பொறுக்க வரியன செய்யவற்று யிருக்கையும், ஸதாதர்ஶநீயமாயிருக்கையும். (வந்தித்யாதி) "நாநாவித நரகம்புகும்பாவம்செய்[துஉ]தேன்" என்ற நானே வந்தடைந்தேன் ; அந்நரகாநுபவம் பண்ணும் போதை க்லேஶத்துக்கெதிர்த்தட்டான ஸுகைகதாநமாயிருக்கும் கைங்கர்யத்தை யென்னைக் கொண்டருளவேணும். காமுகனுக்கு அங்கநாபரிஷ்வங்கம்போலே ரஸிக்குமிறே ஶேஷபூதனுக்கு கைங்கர்யம் ; "ரமமாணாঃ." ... ... உ.

அ.—மூன்றும்பாட்டு.—பக்யங்களல்லாதாரை பக்யங்களென்றும்போக்யமல்லாதார்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணியும் போந்தவளவேயோ, தேவர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பரஹிம்ஸையே பண்ணிப்போந்தே னென்கிறார்.

"மாமலையென்னுறாய்" என்றஸமஷ்வயாஹாரலப்யார்த்தையருளிச்செய்[கிறா]கிறார் (அவ்வானையித்யாதி.) (ஆனை) என்றவநுவாதம், என்கிறது என்றுசேஷம். (கண்ணிட்டு) என்றவநுவாதம், இருக்கையும் என்றுசேஷம். (தர்சநீயமாயிருக்கையும்) என்றவநுவாதம், உண்டாகையாலே என்று பூரிப்பது. "ஆட்கொண்டருளே" என்றதுக்கு "அடியேனை" என்றது ஹேதுகர்பமென்னுமிடந்தோற்றதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (காமுகனுக்கித்யாதி.) "ரஸிக்கும்" என்கைக்கு[நடு] ப்ரமாணம் (ரமமாணாஇத்யாதி) "ரம்யமாவஸயம் க்ருத்வா ரமமாணாவநேத்ரயঃ । தேவகந்யர்வ ஸங்காஶாஸ்தத்ரதேஶ்யவஸந் ஸுகம்." ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.—(கொன்றேனித்யாதி.) இவிரண்டு பாட்டோடும் ஸங்கதிதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (பக்யங்களித்யாதி.)

வ்யா.—(சொன்றேன்) மடிதடவி விட்டிலேன். அர்த்தம் கொடு வந்தானாகில், பின்தொடர்ந்தியறக் கொன்று பறிக்கும்; வெறுங்கைய னாகில், நான் அவள்பக்கல் என்கொடுபோகக்கடவேனாக நீ வெறுங் கையே வந்ததுஎன்றுகொல்லுவன். (பல்லுயிரை) அநுதாபம்பிறந்த [ரு திலில்லை, ப்ராயஶ்சித்தாயிகாரமுமில்லை. அநுதாபமுண்டாகில் ஒன் றிரண்டளவிலே மீளுமிறே; அப்போதிறே ப்ராயஶ்சித்தாயிகாரமுமு ள்ளது. இப்போதுஇத்தைக் குற்றமாகச் சொல்லுகிறநீர் அன்று அது செய்வானென்னென்ன (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) தேஹா திரிக்தமா யிருப்பதோ ராத்மவஸ்துவுண்டு, இது செய்யில் நரகா [ம நுபவம் தப்பா தென்றுதல்; அன்றிக்கே, இத்தை யுடையானொரு வனுளன், அவன் ஸர்வஜ்ஞ ஸுஹ்ருத்தாயிருப்பானொருத்தன், அ வனுக்கிது அஸஹ்யமாயிருக்கும் என்று வுபுத்பத்தியிற் படாமையாலே செய்தேன்; அவனைப் பார்த்தல், நாம் நின்றநிலை யிது என்றுதாய் தல்செய்யாமையாலே. ஒருதலையை யறியிலும் பரஹிம்ஸையில் ப்ர[மரு வர்த்தியானிறே. விஷயார்த்தமாக த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணுகிறநாளில் முன்னடி தோற்றாமையாலே பரஹிம்ஸையைப்பண்ணிப்போந்தீராகி ல், பின்பு த்ரவ்யங்களும் பெற்று அபிமதவிஷயங்களும் கைபுகுந்து நீருமவளுமாய் ரஸித்திருக்கிற வளவில்தான் ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ! என்றீரோவென்ன (என்றேனுமித்யாதி காத்திகைப்புதிய[உம துக்கும் நாமிடவேணு மென்னுதல், இவன் ஜீவிக்க வேணுமென் னுதல், செருக்காலே யாதல். இட்டறியே னென்பது அதுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாகிலிறே. (இனிதாக) ஒருவனர்த்தித்து வந்தால், இர ப்பாளனாய் வந்தவனுக்கு "குறைவறத்தரப்பெற்றிலேன்" என்றொரு வார்த்தைசொன்னானாகில், "இவன்றான் செய்வதென், தன் வெறு[உரு மையாலே யன்றோ தாராவிட்டது" என்று அவனும் ஆறிப்போமி றே; அங்ஙனன்றிக்கே, "நாமும் நம்தாரித்ர்யமுமாய்ப் பட்டது படாதே யிவன் வாயில் வார்த்தைகேட்கைக் கென் செய்ய அபேக்ஷித் தோம்" என்று உள்ளதனையும் நெஞ்சு புண்படும்படியாய்த்து இல்லையென்பது. [கூம

பின்தொடர்ந்தியற - தன்பின்னே தொடர்ந்துவாராதபடி. அவள் பக்கல் - * மானேய்கண் மடவாள் பக்கல். கீழ் வாக்யத்துக்கு விவரணம் (அநுதாப முண்டாகிலித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (இப்போதித்யாதி.) குறிக்கோள் - ஜ்ஞா நம். "ஒன்று" என்றது - ஒன்றும் என்றாய், அநேகமுண்டாகிலன்றோ ஒன்று ம் என்னவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தேஹேத்யாதி.) (இருக்குமெ[கூரு ன்று) என்றவநந்தரம், ஆதல் என்று சேஷம். கீழ்ப்பண்ணின ப்ரச்நத்துக்கு உத்தரமாம்படி தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, ஶப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி.) இவற்றிலொன்றறிந்தாலமையுமோவென்ன (ஒருதலை யித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (விஷயேத்யாதி.) "என்றேனும்-ஒருநாளாகிலும், இரந்தார்க் கினிதாகவுரைத்தறியேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காத்திகை[சும யித்யாதி.) இத்தால்-புண்யத்துக்காகவாதல், ஐயோ! என்றிரக்கத்தாலேயாதல் க்யாதிக்காக வாதல், ஒருநாளும் சோறிட்டதில்லையே, நல்வார்த்தையும் சொல்லி யறியே னென்றதாய்த்து.

மூ.—குலந்தானெத்தனையும்பிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன் ;
நலந்தானொன்றுமிலேன் ; நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்;
நிலந்தோய் † நீள்முகில்சேர் நெறியார் திருவேங்கடவா !
அலந்தேன் வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௪.

ப-ரை.—நிலம் - பூமியிலே, தோய் - படிந்த, நீள்முகில் - மஹாமேகங்கள், சேர் - ஸஞ்சரிக்கிற, நெறி - வழியை, ஆர் - உடைத்தான, திருவேங்கடவா - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி நிர்வாஹகனே!, எத்தனைகுலமும் - எல்லாக்குலங்களிலும், பிறந்து இறந்து-பிறப்பது இறப்பதாய்க்கொண்டு, எய்த்தொழிந்தேன்-இளைத்துப்போனவனாய், ஒருநலமும் இலேன் - ஒன்றிலும் ஒருநன்மையும் இல்லாதவனாய், நல் [ல] லது-ஹலத்தோடேகூடியிருப்பதாய்நன்மையையுடைத்தான, ஓர் அறமும்-ஒருஸாத நாநுஷ்டாநத்தையும், செய்திலேன் - பண்ணப்பெருதவனாய்க் கொண்டு, அலந்தேன் - ஜந்மங்கள்தோறும்திரிந்து க்லேசித்த அடியேன், வந்து அடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ௪

(குன்றேய்மேகமதிர்) குன்றிலேயென்னுதல், குன்றுபோ[ல்] லே யென்னுதல். கனக்கநீரைமுகந்தால் ஓரிடத்திலே தங்கிவிடாவர் ஷிப்பது. (அதிர்) இரவாதிருக்கச்செய்தேயும் இனிதாகச் சொல்லு வாரைப்போலேயாய்த்து முழக்கமிருப்பது. (அன்றேவந்தடைந்தேன்) அநுதாபம் பிறந்தாதல் ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணியாதல் அன் றிக்கே,கொன்றகை கழுவாதே உதிரக்கைகழுவாதேவந்து சரண[மா] ம் புகுந்தேன் ; என்செயலைப்பாராதே ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தடிமை கொண்டருளவேணும். பூர்வ வ்ருத்தத்தைப்பார்த்தால் பராஙமுகை யாகில் பண்ணிற்று, இப்போதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணி வந்தாப்போலேயிருக்கச் சொல்லுகிற தென்னென்ன ; அவனைப் பார்த்துத்தம்மைப் பாராதே வார்த்தை சொல்லுகிருர். அவனைப்[பா] பார்த்தால், "அரீநப்ராணுந் பரித்யஜ்ய" என்றிறேயிருப்பது; "ப்ராணுநபி" என்றுவிட்டது அவற்றைக் குவாலாகநினைத்திராமை. காலி லேவந்து விழுந்தவனை முன்புத்தை ஸாத்ரவம் பாராதே ரக்ஷித்த விதோரேற்றமோ என்றிருக்குமவராய்த்து. ... ... ௫.

குன்றிலேயென்றது-குன்றின் கொடுமுடியிலே யென்றபடி. அன்றிக்கே, [கூடு] குன்றுகளிலே வர்த்திக்கக்கடவ மேவமென்று கொள்ளவுமாம்.இப்படி விசேஷித்த தக்கு ப்ரயோஜநம் (கனக்கவித்யாதி.) பல்லுயிரைக்கொன்ற வெனக்கு ப்ரதி கோடியாக பல்லுயிருக்கும் ஜீவப்ரதாநஶீலமாய் இனிதாக வுரைத்தறியாத வெனக்கெதிராக பரமோதாரர் வர்த்திக்கிற தேசத்திலிருக்கும் * ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி ஶிவராலய காளமேகத்தை ஸம்போதிக்கிருரென்று உட்கருத்தையுட் [கூடு] கொண்டு, * அதிர்ப் பதத்துக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிருர் (இரவாதித்யாதி.) "அடியேனை" என்றதக்கு ஹாவம் (என்செயலை யித்யாதி.) "கொண்டருளே" என்றஇதக்கு சங்காபரிஹாரரூபேண ஹாவமருளிச்செய்கிருர் (பூர்வேத்யாதி.) "ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த: பரேஷாம் ஸரணுகத: | அரீ:ப்ராணுந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா." அவற்றை - ப்ராணன்களை. ஆத்மநி ஸஹவச[நம்] நம். குவாலாக நினையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (காலிலேயித்யாதி.) ௫

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(குலந்தானித்யாதி) குலங்களெங்கும் பிறந்திறந்துதிரிந்தேன். அநுலோம ப்ரதிலோம ரூபத்தாலே பிறந்த பிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லையாய்த்து. எல்லா ஜந்மங்களிலும் புக்குப் பிறப்பதிறப்பதாய்இனிப்பிறக்கைக்கீடான கர்மவிசேஷமுண்டாகிறு லும் பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லாதபடி யிளைத்தேன்‡. (நலந்தானொன் றுமிலேன்) இப்படி அநேகஜந்மங்கள் பிறந்து மரித்துப் போருகிற விடத்திலும் நடுவேயொரு ஸுக்ருதமாதல் அதுக்கு ஃபலமான ஜ்ஞாநமாதல் உடையேனாய்த்திலேன். (நல்லதோரறம் செய்துமிலேன்)இப்போது நன்மை பிறக்கைக்கடியாகமுன்புசெய்ததொன்[று றில்லையே யாகிலும், மேலொரு நன்மைபிறக்கைக் கீடாக இப் போது ஏதேனு மொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறதுண்டோ வென்னில்; ஃபலத்தோடே வ்யாப்தமா யிருப்பதொரு ஸாதநாநு ஷ்டாநம் பண்ணப்பெற்றிலேன்.

(நிலமித்யாதி)நிலத்திலேதோய்ந்தமஹாமேகங்களானவை[யுரு போனஅடிப்பாடு ஆர்ந்திருக்குமாய்த்து. கழுத்தேகட்டளையாக நீரை ப்பருகி முகந்த நீர்க்கனத்தாலே கால்வாங்கிப் போகமாட்டாதே நகர்ந்து நகர்ந்து துளித்துத்துளித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற மேகங்கள் போன அடிப்பாடு தெரியும்படியா யிருக்குமாய்த்து. (அலந் தேன்வந்தடைந்தேன்)ஜந்மபரம்பரைகளிலேஅலந்துமுசித்தேன். [உம் (அடியேனை)இனியொருஜந்மம்வரு மென்றஞ்சி ஏங்கவேண்டாதபடி யான தாஸ்யத்திலே யென்னைமூட்டவேணும். ... ... ச.

நாலாம்பாட்டு—(குலமித்யாதி.) "பல்லுயிரை - கொன்றேன்" என்கைக்கு நீர்தாம் ஆசந்த்ரார்க்க ஸ்தாயியா யிருந்தீரோவென்ன; அதொன்றுமில்லை, நான் பட்ட பாட்டைக் கேளீரென்கிறார் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பிறந்தே" என்கிற ஏவகாரம் பிறவாமலிறப்பில்லாமையால் வ்யாவர்த்தக மன்றென்று பிறப்பினுடைய நைரந்தர்ய ஸூசகமென்று விவக்ஷித்து, வ்யாக்யாதா அருளிச்செய்கிறார் (குலங்களித்யாதி) பிறப்பும்இறப்பும் விநா வேறு க்ரியையில்லை யென்றுகருத்து. "எத்தனையும்" என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அநுலோமேத் யாதி.)அநுலோமமென்றது - உத்க்ருஷ்ட வர்ணன் அபக்ருஷ்டவர்ணத்தில் விவாஹம் பண்ணினபெண்பிள்ளைவயிற்றில்பிறக்கை. ப்ரதிலோமமென்றது-அபக்ருஷ்டவர்ண ன் உத்க்ருஷ்டவர்ணத்தில்பரிக்ரஹித்தபெண்பிள்ளைவயிற்றில்பிறக்கை.வாச்யார்த்தக யநமுவேந"எய்த்தொழிந்தேன்"என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லா வித்யாதி.) "ஒன்றும்" என்றபதவாஸனை (இப்படியித்யாதி.) "நலந்தானொன்றுமி லேன்"என்றுசொல்லிவைத்து,"நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்" என்ன ப்ரஸக்[து க்தி யுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி.)

விவரணம் (கழுத்தேயித்யாதி.) முசித்தேன் - க்லேசித்தேன். ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(ஏப்பாவமித்யாதி.) இப்படியெல்லாக்குலங்களிலும்புக்குப் பிறக்கைக்கடியான பாபப்ராசுர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது. [சம

‡ "... ... ல்லாதபடி யிருந்தேன்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—எப்பாவம் பலவு மிவையே செய்திளைத்தொழிந்தேன் ;
துப்பா! நின்னடியேதொடர்ந்தேத்தவும் கிற்கின்றிலேன் ;
செப்பார்திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
அப்பா! வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ரு.

ப-ரை.—செப்புஆர் - செப்புப்போலே ரக்ஷகமாய், திண் - த்ருடமான, வரை - மலைகளாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, திருவேங்கடமாமலை - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், என் - ஆச்ரிதனான யென் போல்வார்க்கு, அப்பா - உபகாரகனானவனாய், துப்பா - ஆச்ரிதர்பாபங்களைப்போக்கி ரக்ஷிக்கைக்கீடான சக்தியை யுடையவனே!, எப்பாவம் பலவும் இவையே - பலவகைப்பட்ட பாபங்களையே, செய்து - பண்ணி, இவற்றுக்கு வரக்கடவ பலங்களைக் கேட்டு, இளைத்தொழிந்தேன் - துக்கித்தவனாய், நின்அடி - தேவரீர் திருவடிகளை, தொடர்ந்து - பின்சென்று, ஏத்தவும் - பக்திபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்கவும், கிற்கின்றிலேன் - சக்தியற்றவனாய், வந்துஅடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... ... (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம், உபபாதகம், மஹாபாதகம் என்றுப்போலே சொல்லுகிற பஹுவிதமான பாபங்களை அநுஷ்டித்து, பின்னை இவற்றுக்கு வரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டேன். இப்படி மஹாபாபங்களையே அநுஷ்டித்துக்கொடுபோராநின்றால் நடுவே யொரு ஸுக்ருதம்பிறந்து அத்தாலே யென்பக்கலிலே ருசியு முண்டாகப் பெற்றதாகில், "நமே பக்த: ப்ரணச்யதி" என்கிற வார்த்தையை விச்வஸித்திருக்கலாமிறே. மஹாபாபங்களைப் பண்ணினானாகிலும் புருஷோத்தம வித்யையுண்டாக அவனுக்கு பாபவிமோசந முண்டாகச் சொல்லாநின்றதிறே. (துப்பா) இப்பாபங்களைப்போக்கி உன்னைப்பற்றினாரை ரக்ஷிக்கைக் கீடானசக்தியோகத்தையுடையவனே. (நின்னடியே) பக்திபூர்வகமாக உன்திருவடிகளை வடிம்பிட்டாச்ரயிக்க க்ஷமனாய்த்திலேன்.

(செப்பாரித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியான திண்ணிய வரைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடைய நிருபாதிக பந்துவானவனே. (அடியேனை) என்னுடைய பாபாநுகூலமாகவன்றிக்கே உன்னோடுண்டான நிருபாதிக பந்தாநுரூபமான கைங்கர்யத்தில் என்னைமூட்டவேணும். ... ... ரு.

"இவையே" என்கிற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்ய கதந முகேந மேலுக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.) அல்பம் ஸுக்ருதருசி யுண்டானால் பாபங்கள் போமோ, இவ்வசநத்தைவிச்வஸிக்கும்படி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மஹாபாபங்களையித்யாதி) வசநபலத்தாலேவிச்வஸிக்கத்தட்டென்னென்று கருத்து.

"செப்பு" என்று - ஆபரணத்துக்கு ரக்ஷகமான பாத்ரமாய், அத்தாலே (அரணாக) என்றது. திருமலைக்குப் புறமலை ரக்ஷகமாயிருக்கையாலே தம்முடைய ரக்ஷகவஸ்து ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கப் பெற்றதென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து. ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(மண்ணாயித்யாதி.) இப்படி அதிபாதகாதிகள்பண்ணுகைக் கடி - ஜ்ஞாநதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தமென்று, அதுதன்னை அநுஸந்தித்து க்லேசித்து சரணம் புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது

மூ.—மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம்
புண்ணாராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன் ;
விண்ணார் நீள் சிகர விரையார் திருவேங்கடவா !
அண்ணா ! வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௬.

ப-ரை.—விண் - ஆகாசத்தை, ஆர் - அளாவும்படி, நீள் - உயர்ந்த, சிகரம் - கொடுமுடிகளையும்,விரை-பரிமளத்தையும்,ஆர்-உடைத்தான,திருவேங்கடவா-திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகவுடையவனாய், அண்ணா - எல்லாவுறவுமுறையுமானவனே!, மண்ணாய்-பூமியாயும், நீராய்-ஜலமாயும், எரியாய்-அக்நியாயும்,காலாய்-வாயுவாயும், மஞ்சு-மேகங்கள்,உலாவும்-ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள,ஆகாசமுமாம்-ஆகாசமுமாகிய[ப] பஞ்சபூதமயமானதாய், புண் ஆர் ஆக்கைதன்னுள் - வ்ரணத்தோடொத்த தேஹத்திலே யகப்பட்டு, புலம்பி - அங்கே கிடந்து கூப்பிட்டு, தளர்ந்து - அதுவும் செய்யமாட்டாதே மெலிந்து, எய்த்தொழிந்தேன் - மிகவும் இளைத்தவனான அடியேன், வந்தடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.—(மண்ணாயித்யாதி) ராஜபுத்ரன் வேடன் கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரமிக்குமாப்போலே, நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் ஏகரூபமாய் ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்து கர்மாநுகுணமாக அசித்தோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாய்த்து. ஏகரூபமான வஸ்து உபயாத்மகமான தேஹத்திலே யகப்பட்டது. (புண்ணாராக்கை) * புண்ணைமறைய வரிந்திறே உடம்[உம்] பிலே வைத்தது. அறிவுடையார், "ஶரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேத்" என்று இதுதன்னையே வ்ரணமாகச் சொல்லாநின்றார்களிறே. தேஹத்திலே புக்ககப்பட்டு, பின்னை அங்கே கிடந்து கூப்பிட்டு, அது தானும் மாட்டாதே தளர்ந்து, பின்னை யிளைத்தேன்.

(விண்ணாரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்போலே வந்தேத்தும்படியாக ஆகாஶாவகாஶத்தளவும்வளர்ந்தபெரிய கொடுமுடிகளையுமுடைத்தாய் பரிமளப்ரசுரமான திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு நிற்கிற. (அண்ணா) கீழே, "அப்பா" என்றார் ; இங்கே, அண்ணா என்னாநின்றார் * தாயேதந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும்விட்டவுறவுமுறைக்கெதிர்த்தட்டானஎல்லா [கூய] வுறவுமுறையு மெம்பெருமானே யென்றாய்த்திவரிருப்பது. (அடியேனை) வெளிறு கழிந்தால் ஸம்பந்தம் நித்யஸூரிகளோடொத்திருக்குமிறே யெனக்கும் ; ஆனபின்பு, அவர்களைக் கொண்டருளுமடிமையை யென்னைக்கொண்டருளவேணும். ... ... ௬.

"அப்பா வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே" என்றத்தாலே-[கூடு] பிதாபுத்ரஸம்பந்தமும் தம்முடைய ஸ்வாஹ்ரவிகாகாரமு மநுஸந்தித்தவர் பஞ்சபூதாத்மகமான * புண்ணாராக்கையிலகப்பட்டமைக்கு ஸத்ஜ்ஞாநமாக ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி.) தேஹம் புண்ணாகைக்கு ப்ரமாணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறார் (புண்ணையித்யாதி) "ஶரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேதந்நம் வ்ரணலேபநம்। ‡ வ்ரணஸேசநவத்பாநம் வஸ்த்ரஞ்ச வ்ரணபட்டவத்" என்ற ப்ர[ளம] மாணசேஷம். வெளிறு - அஸாரம். ... ... ௬.

‡ "வ்ரணஸேசநவத் ஸ்நாநம்" என்றும் ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—தெரியேன்பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்;
பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத்தேழையானேன்;
கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா!
அரியே!வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௭.

ப-ரை.—கரி - யானைகள், சேர் - மிக்கிருப்பதாய், பூ - பூக்கள் நிறைந்த, பொழில் - சோலையாலே, சூழ் - சூழப்பட்டு, கனம் - த்ருடமாயிருக்கிற, மாமலை - பெரியமலையான, வேங்கடவா - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையையாய், அரியே - சத்ருக்களை நிரஸிக்கைக்கு ஸிம்ஹம்போலே செருக்கியிருக்குமவனே!, பாலகனாய் - சிறுப்பிள்ளையானபோது, தெரியேன் - "இதுநன்று, இதுதீது" என்று பகுத்தறியமாட்டாதவனாய், சிறிதுஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு, பலதீமைகள் - அநேகமான கொடிய செயல்களை, செய்து மிட்டேன் - பண்ணிப்போந்தவனாயும், பெரியேன் ஆயினபின் - யௌவநத்தை அடைந்தபின்பு, பிறர்க்கே - ஸ்த்ரீகளுக்கு வேண்டுமவற்றையே, உழைத்து - தேடி, அத்தாலே துக்கித்து, ஏழையானேன் - சதிர்கெட்டுப்போன அடியேன்; ஸர்வேச்வர னொருவனுளன் என்னும் அறிவு பிறந்த பின்பு, வந்தடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... (௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(தெரியேனித்யாதி) (பாலகனாய் - தெரியேன்) சிலநாள் அதிஶைஶவமாய் யுக்தாயுக்தங்களறியாதே கிடந்தேன். அல்பம்அறிவுபிறந்தபின்பு, தோன்றினபடி பலதீமைகள் செய்துதிரிந்தேன்.(பெரியேனித்யாதி)அநந்தரம் யௌவநம்வந்து [உ௰ முகங்காட்டினவாறே, நல்லதொரு பூக்கண்டால் என்தலையிலே வையாதே ஸ்த்ரீபரதந்த்ரனாய் அவர்களுக்கேஆவனதேடி க்லேஶப்பட்டுச் சதிர்கேடனாய் இளிம்பனானேன்.

(கரியித்யாதி) லீலார்த்தமாக ஆனைகள் வந்து சேரப்பட்டு, பூத்த பொழிலாலே சூழ்ந்து திண்ணிதாயிருக்கிற திருமலையை வாஸ [உரு ஸ்தாநமாக வுடையவனே. (அரியே) என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்குகைக்கீடான பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே. (ஆட்கொண்டருளே) பிறர்க்கேயுழையாமே ப்ராப்தவிஷயத்திலே கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணும். ... ... ௭.

ஏழாம்பாட்டு.—(தெரியேனித்யாதி.) "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீச்வராயநிவேதிதும்" என்றும் "ஶரீரமாத்யம்கலுதர்மஸாதநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆவச்யகமானத்தை, "புண்ணராக்கை" என்று நிர்வஹித்துக்கொண்டு வருவானென்னென்ன; அப்படியே யாயிறே *உன்பூவார்கழல்களிலே ஒருபூவிடப்பெற்றேனாகில்; அங்ஙனன்றிக்கே போனபடியைக்கேளா யென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [௩௰

ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான், இளையபெருமாள், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார், இவர்களுக்கெல்லாம் ஆஜந்ம ஸித்தமான பகவத்ப்ராவண்யம் தலையெடுக்கக் காண்கையாலே தாம்அதிசைசவந்தொடங்கிவ்யர்த்தமேபோக்கினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (சிலநாளித்யாதி.) த்ருவன் அஞ்சுவயஸ்ஸிலே பகவத்பஜநம்பண்ணினபடியையுட்கொண்டருளிச் [௩௫ செய்கிறார் (அல்பமித்யாதி.) "பிறர்க்கே" என்கிற ஏவகாரவ்யாவர்த்யம் (என்தலையிலே யென்றது.)

"அரி" என்று - ஸிம்ஹமாய், அத்தாலே (பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தையுடையவனே யென்றது.) ... ... ௭.

மூ.—நோற்றேன் பல்பிறவி யுன்னைக்காண்பதோராசையினால்;
ஏற்றேன்;இப்பிறப்பே யிடருற்றன னென்பெருமான்!
கோற்றேன்பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா!
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. அ.

ப-ரை.—தேனீக்களானவை, கோல் - கோல்களிலே சேர்த்துவைத்த, தேன்- மதுவானது, பாய்ந்து - நிறைந்து வழிந்து, ஒழுகும் - வெள்ளமிடாநிற்பதாய், குளிர் - குளிர்த்தியையுடைத்தான, சோலைசூழ் - பொழில்களாலே சூழப்பட்ட, வேங்கடவா - திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், எம் - ஆச்ரிதரான வெங்களுக்கு,பெருமான்-மஹோபகாரகனாயிருக்குமவனே!, உன்னை-தேவரீரை, காண்பது - காணவேணுமென்கிற, ஓர் - ஒரு, ஆசையினால் - ஆசையாலே, பல் பிறவி - அநேகஜந்மங்க ளுண்டாம்படி, நோற்றேன் - ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிப்போந்த அடியேன், இப்பிறப்பே - இந்தஜந்மத்திலேயே, இடருற்றனன் - ஜந்மத்யாஜ்யம் என்று அறிந்தவனாய், ஏற்றேன் - தேவரீர் கடாக்ஷத்துக்கு யோக்யனானேன் ; அத்தாலே,ஆற்றேன்-மாறிமாறிவரும் பலபிறவிகளை ஸஹிக்கமாட்டாதவனாய், வந்தடைந்தேன்—; அடியேனை ஆள்கொண்டருள்—. ... (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.—(நோற்றேன்பல்பிறவி) (பல்பிறவி-நோற்றேன்) எனக்குப் பல ஜந்மங்களுண்டாம்படியாக வாய்த்து நான்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்று. இப்படி பிறந்துபோராநிற்கச்செய்தே நடுவே யாத்ருச்சிகமாகவொருஸுக்ருதம்பிறந்தது, அத்தாலே உன்னைக்காணவேணுமென்றாசை பிறந்து, தேவர்க்காம்படி யோக்யனானேன். நீர் யோக்யரென்னுமிட மறிந்தபடி யெங்ஙனே யென்ன (இப்பிறப்பேயிடருற்றனன்) இஜ்ஜந்மந்தன்னிலே, நாம்நின்றநிலை சாலப்பொல்லாதென்று என்நெஞ்சிலேபட்டது.

(கோல்தேனித்யாதி) கோல்களிலே வைத்த தேனானது பாய்ந்து வெள்ளமிட்டுக் குளிர்ந்த சோலையாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே. (ஆற்றேன்) ஜந்மபரம்பரைகளுக்கு ஆற்றமாட்டாதே திருவடிகளிலேவந்துசரணம்புகுந்தேன்.

எட்டாம்பாட்டு.—(நோற்றேனித்யாதி.) "பிறர்க்கேயுழைத்தேழையானேன்" என்றிருக்கிற நீர் திருமலையளவும் வந்து சரணம் புகுருகைக்கு நிதாநம்சொல்லிக்காணீரென்ன ; நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளச்செய்தே நீ சில ஸுக்ருதவிசேஷங்களைக் கதிர்பொறுக்கிக் கடாக்ஷித்தாயாக வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"உன்னைக்காண்பதோ ராசையினால் - பல்பிறவி - நோற்றேன்" என்று யதாச்ருதத்திலே தாம் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினமை தோற்றுகையால், அந்நனேயானால், "இடருற்றனன்" "ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்" என்கிற மேலிற்படிகள் சேராமையால், (பல்பிறவி) என்றவநந்தரம்,உண்டாம்படி என்று அத்யாஹரித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) "ஏற்றேன்" என்றதினர்த்தம் (யோக்யனானேனென்றது.) "ஏல்" என்று - தகுதியாய், அத்தாலே ஃலித்ததுஇவ்வர்த்தம். நான்யாத்ருச்சிகாதிகளைத்திரட்டிக்கொண்டதுநீரறிந்ததெத்தாலே யென்னும் ஐமவடிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதி.)

மூ.—பற்றேலொன்றுமிலேன்; பாவமேசெய்து பாவியானேன்;
மற்றேலொன்றறியேன்; மாயனே! யெங்கள்மாதவனே!
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுனைவேங்கடவா!
அற்றேன்வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. கூ.

ப-ரை.—மாயனே - ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களை யுடையனாய், எங்கள் - ஆச்ரிதரான எங்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கும், மாதவனே - பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையனாய், கல் - மலைக்குகையிலே யிட்ட, தேன் - தேனானது, பாய்ந்து - மிக்கு, ஒழுகும் - வெள்ளமிடாநிற்பதாய், கமலம் - தாமரைகள் நிறைந்த, சுனை - அருவிகளையுடைய, வேங்கடவா - திருமலையில் நித் [ய யவாஸம் பண்ணுமவனே!, உன்னையொழியப் புறம்பொருவிஷயத்திலும், ஒன்றும் - ஏகதேசமும், பற்று - ஸங்கம், இலேன் - இல்லாதவனாய், பாவமேசெய்து - பாபத்தையேபண்ணி, அத்தாலே, பாவியானேன் - பாபிஷ்டனாய், மற்று - உபாயாந்தரத்தை, ஒன்றும் - ஏகதேசமும், அறியேன் - அறியாதவனான அடியேன்; அற்றேன் - தேவரீருக்கே அற்றுத்தீர்ந்தவனாய், வந்து அடைந்தேன் —; அடியேனை [மரு ஆள்கொண்டருள் —. ... ... (கூ)

(அடியேனை யித்யாதி) எனக்காற்றாமையுண்டானால் பிறப்பே யாற்றாமையுடைய வுன்னை, என் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டுகிறதென்? நான் ஆற்றாமை யுடையேனா யிருந்தேன்; ஆற்றாமை பிறப்ப தெப்போ [உம தோ! என்று பார்த்துநிற்குமவனாயிருந்தாய் நீ. ... ... அ.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பற்றேலொன்றுமிலேன்) ஹமவத் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொண்டு கைகழியப்போன வஸ்துவுக்கு ஹமவத் ப்ராப்திக் கிடாகச் சொல்லலாவ தொருஸுக்ருத மில்லை; அதில்லாமையாலே, பாபங்களையேபண்ணி, பின்னை நிரூபிக்குமிடத்தில் ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளை யொழிய பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்க வேண்டும்படியானேன். (மற்றேலொன்றறியேன்) ப்ராப்திக்கிடான வுபாய

நான்ப்ரார்த்திக்கைமிகை யென்னுமத்தை யறிந்தே, என்செல்லாமையாலே ப்ரார்த்திக்கிறே னென்னுமுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) விவரணம் (நானாற்றாமை யித்யாதி.) (இருந்தாய்நீ) என்ற வநுவாதம் [நீ-ய இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரார்த்திக்கிறே னென்கிறார் என்று பூரிப்பது. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பற்றேலித்யாதி.) யாத்ருச்சிக ஸுக்ருத மடியாக நாமே யுமக்கு ஸம்ஸாரத்தில்பொருந்தாமையைப் பிறப்பித்தோமாகில்இனிஅபேக்ஷித ஸித்திக்குடலான ஸாதநத்திலே நீரிழிகிறீர், அதுக்கு நம்மைச் சரணம்புகுருவானென்னென்ன; கார்யபலத்தாலேயொருநன்மைஸம்பாவிதமாகச் சொன்னே [நீரு ளித்தனைபோக்கி என்னைப்பார்த்தா லொரு நன்மையுண்டாக ஸம்பாவிதமோ என்று நின்றுகொண்டு, திருவயோத்யைக்குப் போகச்சொன்னபெருமாளை "ஸஹ ராஜபுத்ரஸ்ய ஸீதாமயம் நிபீஸ்ய ரவூநந்தந:|ஸீதாமுவாசாதியசோராகவஞ்சமஹாவ்ரதம்" என்று பிராட்டியை முன்னிட்டு சரணம்புகுந்த இளையபெருமாளைப்போலே, * அலர்மேல்மங்கை யுறை மார்வனைச் சரணம் புகுகிறாரென்று ஸங்கதி [சம கண்டுகொள்வது.

"பற்றேல்" என்றது-பற்றாகிலென்றாய், அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹமவதித்யாதி.)

மூ.—கண்ணாயேழுலகுக்குயிராய வெங்கார்வண்ணனை
விண்ணோர்தாம் பரவும் பொழில் வேங்கடவேதியனை,
திண்ணார்மாடங்கள்சூழ் திருமங்கையர்கோன் கலியன்-
பண்ணார் பாடல் பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பாவங்களே. ௰.

ப-ரை.—ஏழுலகுக்கு - ஏழுலோகங்களுக்கு, கண்ணாய் - கண்போலேயும்,உயிராய - ப்ராணன்போலேயு மிருக்குமவனாய், எம் - ஆஸ்ரிதரான எங்களை அநுபவிப்பிக்கைக்கு,கார் - மேகம்போலே கறுத்த,வண்ணன்- திருநிறத்தையுடையனாய், ஸம்ஸாரிகளேயன்றியே, விண்ணோர்தாம் - நித்யஸூரிகளுங்கூட, பரவும் - ஸ்துதிப்பதாய், பொழில் - சோலைகளையுடைய, வேங்கடம் - திருமலையை யிருப்பிடமாக வுடையனாய், வேதியனை - வேதத்தாலே சொல்லப்படு மவனான ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக, திண்ஆர் - திண்மையை உடைத்தாய், மாடங்கள் சூழ் - மாடங்களாலே சூழப்பட்ட, திருமங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான, கலியன் - ஆழ்வார், பண்ஆர் - ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த, பத்துப்பாடலும் - பத்துப்பாட்டுக்களையும், பயில்வார்க்கு - அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு, பாவங்கள் - எம்பெருமானைக் கிட்டுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமாயுள்ள எல்லா பாபங்களும், இல்லை - "தீயினில் தூசாகும்" என்கிறபடியே விட்டோடிப்போம் என்று நிகமிக்கிறார். ... ... (௰)

விஷயஜ்ஞாநமில்லை; "அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலய:." (மாயனே) இங்ஙனேயிருந்துள்ளவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஆஸ்வர்யஸக்தியுக்தனே. (எங்கள்மாதவனே) இப்படியிருப்பாருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான பிராட்டியை யுடையையாய் அத்தாலே ஸர்வாபாஸ்ரயபூதனானவனே.

(கல்தேனித்யாதி) முழஞ்சுகளிலே வைத்த தேன்களானவை நிறைந்து வழிந்து வெள்ளமிட்டு ஒழுகிவந்து சுனைகளிலே புகுர, [உரு அங்கே தாமரைகள்அலருமாய்த்து.(அற்றேன்)தேவர்திருவடிகளிலே வ்யவஸிதனானேன். (அடியேனை யாட்கொண்டருளே) எனக்குப் புறம்பு பற்றில்லை என்றேனே,எனக்குப்பற்றான நீ லக்ஷ்மீபதியாயிருந்தாயே, ஆனபின்பு, என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டருளவேணும். ... ... சு

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(கண்ணாயித்யாதி) ஸகலலோகங்களுக்கும் த்ருஷ்டிபூதனாய், ஸத்தாஹேதுவான ப்ராணனாய், அதுக்கு மேலே என்னையநுபவிப்பிக்கைக்காக மேகம்போலேஸ்ரமஹரமான வடிவை யுடையனாய், ஏழுலகத்துள்ளாரோபாதி நித்யஸூரிகளுமொருமூலையிலே புகுந்தேத்துகிற திருமலையை வாஸஸ்தாந [கூரு மாக வுடைய வேதைகஸமதிகம்யனை யாய்த்துக் கவிபாடிற்று.

உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் (அஹமித்யாதி) "அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலயோ கிஞ்சநோகதி: | த்வமேவோபாயபூதோமே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: | ஸரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்."

பாட்டெல்லாம் கடாக்ஷித்தத் தாத்பர்யம் (எனக்கித்யாதி.) ... க.

பத்தாம்பாட்டு.—(கண்ணாயித்யாதி.) "ஏழுலகுக்கு - கண்ணாய்" என்றதின் தாத்பர்யம் (ஸகலேத்யாதி.)

(திண்ணார்)"ஸர்வஜ்ஞகுஶலம்ஜேஹ" என்னும்படியாய்த்து.(பண்ணார் பாடல்) பண் மிகுந்திருக்குமாய்த்து ; இவற்றை அப்யஸிப்பார்க்கு ஒருபாபங்களும்வந்துகிட்டாது. ஹகவத்ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தகங்க ளடங்க வோடிப்போம். "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்று [ரு இவரும் சொல்லி ஈஶ்வரனும் அத்தைப்பொறுத்தபின்பு இவருக்கு பாபமில்லையே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை "வய்யதாம்" என்றபோது, அது க்கு விஷயமானார் கூடவந்த நால்வரும் பின்னை அவய்யரானார்கள் ; அப்படியே, இவருடைய பரிகரமாய்இவருடையப்ரபந்தத்தைஅபி கரிக்கவே, இவர்கள் பாபங்களைப் போக்குமாய்த்து.ஈஶ்வரனுக்குத்[ம தம் வ்யக்தஹானியைச் சொல்விவைத்து, அநஹரம் "அடைந்தே ன்" என்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; அதுசொன்னால் அவ னிரக்கத்துக்கடியாமே, அவ்விரக்கம் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்ய த்துக்குடலாம். ... ... ௰

அடிவரவு.—தாய் மான் கொன்றேன் குலம் எப்பாவம் மண் தெரி நோற்று பற்றேல் கண்ணாய் கண்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

இப்போது, "திண்ணார்மாடம்" என்கைக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வமித் யாதி) "பங்க்திம்ஸ்துஜஙிலோ ஹாதஸ்த்வாம் ப்ரதீக்ஷதே|பாஷாகேதே புரஸ்[உம க்ஜேத்ய ஸர்வஜ்ஞ குஶலம்ஜேஹ." ஸ்ரீஹாதாழ்வானார்த்தி கண்டு பெருமா ளை மூந்தருளுவரென்றுநிர்ணயித்துஎல்லாரும்தேறிக்களித்திருந்தாப்போலே, ஆழ்வா ரார்த்திகண்டுதிருவேங்கடமுடையான்ப்ரஸந்நராகக்கடவரென்றுதேறிதிருமங்கை யிலுள்ளார் களித்தார்களென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். "திண்ணார்" என்றது - * திருமங்கைக்கு விசேஷணம். ஆழ்வார்தாம்"பாவியேன்" என்றன்றோ சொன்னார், அவர்ஸம்பந்தங்கொண்டு இவர்கள்பாபங்கள் போம்படி யென் னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பாவமேயித்யாதி.) இதுக்கு த்ஜஷ்டாந்தம் (ஸ்ரீ விபீஷணேத்யாதி.)"வய்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவைஸ்ஸஹ|ராவணஸ்ய க்ஜேஶம்ஸஸ்ய ஹ்ராதாஹ்யேஷ விபீஷண꞉." ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து - ஒன்பதாந்திருமெழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, திருமொழி - க - க்கு, பாட்டு - கம.

வ்யா.—தம்முடைய வெறுமையைச்சொல்லி கைங்கர்ய லாபத்துக்காக சரணம்புக்கார்; பாஷ்யகாரர் சரணம்புக்க வநந்தரம், "ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியைக்கழித்துத் தரவேணும், அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழித்துத்தரவேணும், விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், பரபக்த்யாதிகளைப்பிறப்பிக்கவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தாப்போலே, விரோதிநிரஸநசீலனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமுள்ளத்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனாய் ஸர்வஸுலபனாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரனை, "என்னுடைய விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், உன்னாலல்லது செல்லாமையை ப்பிறப்பிக்கவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க; உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்கைக்கன்றோ நாமிங்கே வந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில் நிலையைக்காட்டி, அநந்தரம் இவர்திருவுள்ளத்திலே வந்து இவர்க்குபரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தானென்கிறது - இத்திருமொழியில். ப்ரபந்நனுக்குமுண்டு பக்தி, பக்திமானாகிற அதிகாரிக்குமுண்டு; "நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் நித்யம்" என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே. ... ... *

அ.—கண்ணார் கடல்சூழ் ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில் - இஷ்டப்ராப்தியை அர்த்தித்தார்; இதில் - அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய வித்யாதி.) (புக்கார்) என்றவநந்தரம், விரோதிநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறார் இதில் என்று சேஷம். இஷ்டப்ரார்த்தனையிலே தானே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ, தனித்தும் ப்ரார்த்திக்க வேணுமோவென்ன; தத்விஷயமாக கத்யமுகேந விஸ்தரமாக ப்ரமேயத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (பாஷ்யேத்யாதி.) "மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்" என்ற சூர்ணிகை யினர்த்தம் (ஸ்தூலேத்யாதி.) இதுக்குக் கீழில் "அநாதிகால" இத்யாதி சூர்ணையில் ப்ரமேயம் (அஹங்காரேத்யாதி.) இதுக்கும் பூர்வமான "மநோவாக்காயை:" இத்யாதி சூர்ணிகாபலிதார்த்தம் (விரோதியைப்போக்கித்தரவேணுமென்றது.) இங்கே வ்யுத்க்ரம மாக வெடுத்ததுக்குக் கருத்து - ப்ரக்ருதி வஶ்யதையாலே அஹங்கார மமகாரங்களும் அவற்றாலே பகவதபசாராதிகளும் பிறக்குமென்கிற க்ரமந்தோற்றவேணுமென்கை. பரபக்த்யாதிகளைப்பிறப்பிக்கவேணுமென்றது- இவையில்லாமையும் கைங்கர்ய விரோதியாகையாலே; ஆகையிறே, ப்ரத்யுக்திரூபமான பகவச்சக்த்யநுவாதத்திலே "பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி விஶ்ந ப்ரதிஹதோபி" என்று விரோதித்வந்தோற்ற வருளிச்செய்தது. ஸர்வரக்ஷகனாயென்றது- "நீரார்கடலும்" என்றபாட்டைக் கடாக்ஷித்து. "உண்டாயுறிமேல்" என்றபாட்டின் ப்ரமேயம் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி.) "மானேய் மடநோக்கி" என்றபாட்டைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷேத்யாதி) "கோனாகணையாய்" என்றத்தைப் பற்றவாதல். "எங்கள்நம்பி" என்றத்தைப்பற்ற (ஸர்வஸுலபனாயென்றது.) நிலையைக்காட்டி யென்றது - ஸ்ரீஹஸ்தமுத்ரையாலே காட்டினமையைப்பற்ற. "என்னெஞ்சினுளான்" என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்திலேவந்தென்றது.) "ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே" என்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றி (பரபக்த்யாதிகளைப்பிறப்பித்தானென்றது.) உபாஸகனுக்கன்றோ பக்தி, ப்ரபந்நனுக்கும் வேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நனுக்கு மித்யாதி.) "ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா: । நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே." "நமஸ்யந்தஶ்ச" என்றது - ப்ரபத்திபரமாகவுஞ் சொல்லுகிறது. ... *

மூ.—கண்ணார்கடல்சூ ழிலங்கைக்கிறைவன்றன்
திண்ணாகம் பிளக்கச் சரஞ்செலவுய்த்தாய்!
விண்ணோர்தொழும் வேங்கடமாமலைமேய
அண்ணா! அடியேனிடரைக்களையாயே. ... ... க.

ப-ரை.—கண்ஆர் - இடமுடைத்தான, கடல்சூழ் - ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட, இலங்கைக்கு - லங்கைக்கு, இறைவன்றன் - தலைவனான ராவணனுடைய, திண் - வரத்தாலே பூண்கட்டின, ஆகம்- சரீரமானது,பிளக்க - பிளக்கும்படியாக, சரம் - அம்புகள்,செல - செல்லும்படி, உய்த்தாய் - நடத்தினவனாய்,விண்ணோர் - ப்ரஹ்மாதி தேவதைகள், தொழும்-ஆச்ரயிக்கும்படி, மா - பெருமைபொருந்தி[ய ,வேங்கடம் - திருமலையிலே,மேய - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்,அண்ணா- ஸர்வவித பந்துவுமானவனே !, அடியேன் - சேஷபூதனான என்னுடைய, இடரை - க்லேசத்தை, களையாய் - போக்கி யருளவேணுமென்று சரணம் புகுகிறார். ... (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(கண்ணார்கடல்)கண்ணென்று – இடம். இடம்மிக்கிருந்துள்ளகடல். பூமியில் வர்த்திக்கும் பதார்த்தங்களிலு மேற்றமுண்டிறே கடலில் வர்த்திக்குமவை ; அவற்றுக் கெல்லாம் வேண்டுமிடம் போந்திருக்கும். அன்றிகே, வைத்த கண் வாங்க வொண்ணாதபடி தர்ஸநீயமான கடலென்னவுமாம். அக்கடலை அகழாக வுடைத்தாகையாலே அரணுடைத்தா யிருக்கிற லங்கைக்கு நிர்வாஹகனாய், அத்தாலே அபிமாநித்திருக்கிற ராவணனுடைய. [உம (திண்ணாகமித்யாதி) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகள் வாய்மடியும்படி தேவதைகள் வரத்தாலே திண்ணிதான உடலானது பிளக்கும்படியாக அம்புசெல்லும்படியாக நடத்தினாய். (விண்ணோரித்யாதி) ராவணனாலே குடியிருப்பிழந்த தேவதைகள் இப்போதுவந்தாஸ்ரயிப்பர்களாயித்து.ப்ரஹ்மாதிகளாஸ்ரயிக்கும்ஸ்வபாவனாய்திருமலையைவாஸ[உரு ஸ்தாநமாகக்கொண்டு ஸந்நிதிபண்ணின நிருபாதிகபந்துவே. (அடியேனித்யாதி) இங்குத்தை யிருப்பு இடர்என்றுஎன்நெஞ்சிற்பட்ட பின்பு என் கைங்கர்யவிரோதியைப் போக்கியருளவேணும். ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—ஆக, கீழ்ப்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும்–அவனுடைய விரோதிநிரஸநஸீலதையைச் சொல்லி, என்[கூம து:க்கத்தைப் போக்கித் தரவேணு மென்கிறார்.

முதற்பாட்டு.—(கண்ணாரித்யாதி.) அபார பாபஸாகரமத்யே * புண்ணாக்கையாகிற லங்கையிலே அநர்த்தஹேதுவான அடியேன் அகப்பட்டு, "நநமேயம்" என்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந விசிஷ்டமான மநஸ்ஸாலே அபஹ்ருதனுக்கிடக்கிற அடியேனிடரைக் களையவேணுமென்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொ[கூரு ள்வது. "இந்த்ரியாநாம் வேகம் யோமநோரஜநீசுரம் | விவேகசரஜாலேந ஸமந்நயதி யோகிநாம்" என்னக்கடவதிறே.

"தன்" என்றதினர்த்தம் (அபிமாநித்திருக்கிற வென்றது.) "தன்" என்றத்தாலே - அவன்மதிப்புத் தோற்றுகிறதிறே. ஸமஹிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (ராவணனாலே யித்யாதி.) ... ... க

இரண்டாம்பாட்டு.—(இலங்கையித்யாதி.) அநாத்யவித்யாகர்ம வாஸநா நிவ்ருத்திகளையும் பண்ணித்தரவேணு மென்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, ஆகஇரண்டு பாட்டுக்கும் ஸமுதாயேந க்ரோடீகரித்து அவதாரிகை யிடுகிறார் (ஆகவித்யாதி.)

மூ.— இலங்கைப்பதிக் கன்றிறையாயவரக்கர்
குலங்கெட்டவர்மாளக் கொடிப்புள் திரித்தாய்!
விலங்கற்குடுமித்திருவேங்கடம் மேய
அலங்கல்துளபமுடியா யருளாயே. ... ... உ

ப-ரை.—அன்று - முற்காலத்திலே, இலங்கைப்பதிக்கு - லங்காநகரத்துக்கு, இறையாய - ராஜாக்களாயிருந்து அரசாண்டவர்களாய், அரக்கர்குலம்-ராக்ஷஸஜாதியராய், அவர் - "நம்மைவெல்லவல்லாரில்லை" என்று செருக்கித்திரிந்த மாலிமுதலியராக்ஷஸர்கள், கெட்டு - தங்கள் நிலைமைகெட்டு, மாள - பாதாளலோகத்திற்புக்கு ஒளிக்கும்படியாக,புள்கொடி - கருடத்வஜத்தை, திரித்தாய் - சுழ [ற்றிக்கொடு திரிந்தவனும், விலங்கல் - சந்த்ரஸூர்யர்கள், விலகிப்போக வேண் டும்படி வுயர்ந்திருப்பதான, குடுமி - கொடுமுடியை யுடைத்தாய், திருவேங்கடம் - திருவேங்கட மென்னும் பேரையுடைய திருமலையிலே, மேய - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனும், துளபம் - திருத்துழாயாலாகிய, அலங்கல் - மாலையாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, முடியாய்-திருவபிஷேகத்தை யுடையவனே!, அருளாய்-[யடு அடியேன்பக்கல் க்ருபைசெய்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார். ... ... (உ)

வ்யா.—(இலங்கைப்பதிக்கித்யாதி) ராவணனுக்கு முன்பு குடியிருந்துபோந்த மாலி ப்ரப்ருதிகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. புற்றானது என்றும் துஷ்டஸர்ப்பங்கள் மாறாதே போருமாப்போலே, என்றுமொக்க ராக்ஷஸருக்குக் குடியிருப்பாயே யா [உய ய்த்துப் போருவது. (குலங்கெட் டவர் மாள) பாதாளத்திலே புக்கொளிப்பாரும் பட்டுப்போவாருமாம்படி த்வஜமான பெரியதிருவடியைச் சுழற்றிக்கொடுதிரிந்தவனே. "கீர்த்திஸ்தாம்பதாகாம் யோலோகே ந்ராமயதி ப்ரபு:."

(விலங்கலித்யாதி) திருவேங்கடமென்றுதிருமலைக்குப்பே[உரு ருண்டாகையாலே, தன்மேலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களுக்கு நேர்கொடுநேர் போகவொண்ணாதே விலங்கிப்போக வேண்டும்படி ஓங்கின ஸிவரத்தையுடைய. (அலங்கலித்யாதி) ரக்ஷணத்துக்கு மாலையிட்டு முடிசூடி யிருக்கிற நீ இனி என்விரோயியைப்போக்குகை யென்றொன்றில்லை, என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணி [கூய யருளவேணும். ... ... உ.

இலங்கையாகிற பதிக்கு - ஸ்தானத்துக்கு என்றும் நியமேந "இறையாய வரக்கர்" என்கைக்கு ராக்ஷஸரே ராஜாக்களாகவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புற்றானதித்யாதி.) இத்தால் - ப்ராக்ருதமான சரீரமானால் விரோயிவர்கம் குறைவற்றிருக்கு மென்றதாய்த்து. "கெட்டு" என்றதின் வாஸனை[கூரு (ஒளிப்பாருமென்றது.) சுழற்றிக்கொடு - அதிலே யேறிச்சுழற்றிக்கொண்டு.

"விலங்கல்" என்று - பர்வதத்துக்கும் பேராகையாலே, "திருவேங்கடம்" என்றத்தோடு பௌநருக்த்யம் வருமென்று, விலங்குதலை யிங்குச்சொல்லுகிற தென்கிறார் (திருவேங்கட மித்யாதி.) விரோயியைப்போக்குகை யென்றொன்றில்லை யென்றது - ஸவாஹநனாய் வந்து நிரஸிக்கும்படி எதிரம்புகோ[சுய த்த விரோயி யுண்டாய்ப் போக்கவேண்டுவதில்லை யென்கை. அருளவே உருமாயுமவைகிடீர் என் விரோயிகளென்று திருவுள்ளம். ... ... உ.

மூ.—நீரார் கடலும் நிலனும்முழுதுண்டு
ஏராலமிளந்தளிர்மேல்துயிலெந்தாய் !
சீரார் திருவேங்கடமாமலை மேய
ஆராவமுதே! அடியேற்கருளாயே. ... ... ௩.

ப-ரை.—நீர்ஆர் - ஜலம் நிரம்பியிருக்கிற, கடலும் - ஸமுத்ரத்தையும், நில னும் - பூமியையும், முழுது - மற்றுமுள்ள எல்லாப்பொருள்களையும், உண்டு - அமுதுசெய்து, ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே, ஏர் - அழகியதாய், இளம் - மிகவும்இளையதான, ஆலந்தளிர்மேல் - ஆலந்தளிரிலே, துயில் - கண்வளர்ந்த ருளினவனாய், அத்தாலே, எந்தாய் - என்போல்வார்க்கு ரக்ஷகனாயிருக்கு மவ[ம] னாய், சீர்ஆர் - ஐச்வர்யம் மிக்கிருப்பதாய், மா - பெருமைபொருந்திய, திரு வேங்கடமலை - திருமலையிலே,மேய -நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,காலமுள்ளதனை யும் அநுபவித்தாலும், ஆரா-த்ர்ப்திபிறவாத, அமுதே-அம்ர்தம்போலே போக்ய னானவனே!, அடியேற்கு - சேஷபூதனான அடியேனை, அருளாய் - இப்போக்ய த்தையை அநுபவிப்பிக்கவேணுமென்கிறார். ... ... (௩)

அ.—மூன்றும்பாட்டு.—(நீராரித்யாதி) ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸூமி க்காக நிர்வாஹகனா யிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நீராரித்யாதி) ஜலராஶியையுடைய கடலும், அதுக்கு உட்பட்டஸூமியும், இத்தையடைய வயிற்றிலே வைத்து. (ஏரி த்யாதி) கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடானா அழகை யுடைய ஆலின் [உம் முகிழ்விரிந்தவளவான தளிரிலே கண்வளர்ந்து,அந்தஅவெடித வடநா ஸாமர்த்யத்தைக் காட்டி யென்னை அநந்யார்ஹ னாக்கினவனே. (சீ ராரித்யாதி) பரமபதத்திற்காட்டிலும் ஐஶ்வர்யம் மிக்குப் போலே காணும் திருமலையிருப்பது. (ஆராவமுதே) இவ்வம்ருதம் ஸ்வர்க த்திலல்லபோலேகாணு மிருப்பது.(அடியேற்கு) இதுவேஹோம்[உரு யமென்றிருக்கிற வென்னை இத்தையநுபவிப்பித்தருளவேணும். ௩.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு.—(உண்டாயித்யாதி) ஆஶ்ரித ஸ்பர்ஶமு ள்ள த்ரவ்யத்தா லல்லது யரியாதானாய், அவர்களுக்குத்தன்னைப் பே ணாதே கார்யம் செய்யும்படி சொல்லுகிறது. உறிகளிலே சேமித்து வைத்த நறுநெய்யை அம்ருதமாக ஸூஜித்தாய்.

மூன்றும்பாட்டு.—(நீரார்கடலுமித்யாதி.) ஒருகடலுக்குட்பட்ட லங்கையில் விரோயிகளை நிரஸநம்பண்ணின வளவேயோ, கடல்களையும் ஸூமியையும் ரக்ஷி த்திலையோ வென்கிறுரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி.)

"ஆரா" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ருதமித் யாதி.) "திருவேங்கடம் மேய" என்ற ஸமஹிவ்யாஹார ஸித்யமாகவுமாம். ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(உண்டாயித்யாதி.) மண்ணையுண்ட பிள்ளைக்கும் வெண்ணெ யுண்டபிள்ளைக்கும் மண்ணையளந்த மாணிக்குமுள்ள ஸாயர்ம்யத்தாலே அத்தை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

அவர்களுக்கு - இத்ராதிகளுக்கு. * வெண்ணெயுண்ட வாயனுக்குறுப்பாக வாதல், மண்ணைக்கொண்ட காலனுக்குறுப்பாகவாதல்.

மூ.—உண்டாயுறிமேல் நறுநெய்யமுதாக;
கொண்டாய் குறளாய் நிலமீரடியாலே;
விண்டோய்சிகரத்திருவேங்கடம் மேய
அண்டா! அடியேனுக் கருள்புரியாயே. ... ... ச.

தேதி......
49, பெரிய
திருமடலை

ப-ரை.—ஆஸ்ரிதஸுலபனான க்ர்ஷ்ணனாய் திருவவதரித்து, உறிமேல் - உறிகளிலே சேமித்து வைத்த, நறு - நல்ல, நெய் - நெய்யை, அமுதாக - அம்ர்தமாகக்கொண்டு, உண்டாய் - அமுதுசெய்தருளினவனாய், ஆஸ்ரிதரான இந்த்ராதி தேவர்கள் கார்யம் செய்கைக்காக, குறளாய் - வாமநாவதாரம் செய்தருளி, மஹாபலியிடத்தில் நீரேற்றுப்பெற்ற, நிலம் - பூமியை, ஈரடியாலே - இரண்டடியாலே, கொண்டாய் - அளந்து கொண்டவனாய், விண்தோய் - பரமபதத்தளவும் செல்லவோங்கின, சிகரம் - கொடுமுடியையுடைய, திருவேங்கடம் - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி யிருக்குமவனாய், அண்டா - அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, அடியேனுக்கு - ஸேஷபூதனான வெனக்கு, அருள்புரியாய் - உன்கைங்கர்யத்தை க்ர்பைசெய்தருளவேணு மென்கிறார். (ச)

(கொண்டாயித்யாதி) ஸர்வாதிகனான நீ வாமநவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து, பரப்புடைத்தான பூமியை யிரண்டடியாலேகொண்டாய். (விண்டோயித்யாதி) பரமபதத்தளவும்செல்லவோங்கினஸிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி நிற்கிறவனே. (அண்டா) இடையனே. அன்றிக்கே, அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. (அடியேனுக்கித்யாதி) யஸோதைப்பிராட்டியும் இந்த்ரனும் பெற்ற பேற்றினளவல்லாத என்னுடைய கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணும். ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(தூணாயித்யாதி) இனி இரண்டுபாட்டாலே - தமக்கு உபகரிக்க வொருப்பட்டபடி சொல்லுகிறாராய், அதுக்குறுப்பாகத் திருமலையிலே வந்து நின்றபடியைச் சொல்லி, அநந்தரம் திருவுள்ளத்திற்புகுந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(தூணாய்) முன்பே நரஸிம்ஹத்தைவைத்துப் பண்ணிற்றென்ன வொண்ணாதாய்த்து. "அளந்திட்ட தூணை" என்றாரிறே.

"அண்டா" என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இடையனேயித்யாதி) அருளாயேயென்னுதே, "அருள்புரியாயே" என்றத்தாலே-ஊதவ்யத்தின்பெருமைதோற்றிற்றென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யஸோதையித்யாதி.) (கைங்கர்யத்தை) என்றவநந்தரம், விரோதியைப்போக்கி என்று ஸேஷம். ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(தூணாயித்யாதி.) வாமநாவதாரத்தைக் காட்டிலும் அத்புதமானவேஷங்கொண்ட முன்புத்தை நரஸிம்ஹத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. (இனி இரண்டுபாட்டாலே) என்ற வநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானேபோதி என்னை யடிமைகொண்டு கைங்கர்யங் கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க அவன் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக்கொள்வது. இங்ஙனம் கூட்டாவிடில், இப்பாட்டிலும் நெஞ்சில் புகுந்தபடி சொல்லாமையால் சேராதிறே. அதுக்கு - உபகரிக்கைக்கு.

"தூணாயதனூடு" என்றது- தூணேயாயிருக்கிறவதிலே யென்றர்த்தமாய், இப்படி விஸேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (முன்பேயித்யாதி.) தூணானமையில் புரையில்லை யென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அளந்திட்டவித்யாதி.)

மூ.—தூணா யதனூ டரியாய் வந்துதோன்றி,
பேணாவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்!
சேணார்திருவேங்கட மாமலைமேய
கோணாகணையாய்! குறிக்கொள்ளெனை நீயே. ... ... ரு

மூ.—மன்னா!இம்மனிசப் பிறவியைநீக்கித்
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள் செய்யுந்தலைவன்,
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய
என்னானையென்னப்ப ¶னென்னெஞ்சிலுளானே. சு.

ப-ரை.—"முன்பே நரஸிம்ஹத்தை வைத்து நட்டதூண்" என்னவொண்ணாத படி தானே தனக்குப் பொருத்தம்பார்த்து நட்ட, தூணாய் - வெறுந்தூணேயா யிருக்கிற, அதனூடு - அதினுள்ளே, அரியாய் - நரஸிம்ஹமாய், வந்து தோன்றி - வந்தவதரித்து, "நமக்குமேலே ஸர்வேச்வர னொருவனுளன்" என்று, பேணா - மதியாத, அவுணன் - ஹிரண்யனுடைய, உடலம் - மார்பை, பிளந்திட்டாய் - இரு பிளவாகக் கிழித்துப்பொகட்டவனாய், சேண் ஆர் - மிக்கவுயர்த்தியை யுடைத்தாய், மா - பெருமை மிக்கிருந்துள்ள, திருவேங்கடமலை - திருமலையிலே, மேய - பொ ருந்தி வர்த்திப்பவனாய், கோள் - மிடுக்கையுடைய, நாகம் - திருவநந்தாழ்வானை, அணையாய் - திருப்பள்ளியாக வுடையவனே!, "சென்றால்குடையாம்" என்கிற படியே ஸகலவிதபரிசர்யைகளும்பண்ணும்படி, எனை - அடியேனை, நீ - தேவரீர், குறிக்கொள் - திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணும். ... ... (ரு)

ப-ரை.—"மின்னில் நிலையில" என்கிறபடியே, மன்னா - நிலையில்லாத, இ - இந்த,மனிசப்பிறவியை - மநுஷ்யஜந்மத்தினின்றும்,நீக்கி-விடுவித்து,தன்-தனக்கு, ஆக்கி - ஆளாக்கிக்கொண்டு, தன் - தன்னுடைய, இன் அருள் - பரமக்ருபையை, செய்யும் - பண்ணாநிற்கும், தலைவன் - தலைமையையுடையனாய், மின் - மின்னலா லே, ஆர் - நிறைந்திருந்துள்ள, முகில் - மேகங்களானவை, சேர் - திரண்டு வர்த் திக்கிற, திருவேங்கடம் - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி யிருப்பவனாய், என் - என்னை அநுபவிப்பிக்கைக்கு, ஆனை - ஆனைபோலே அழகிய வடிவை யுடைய னாய், என் - எனக்கு, அப்பன் - மஹோபகாரகனானவன், என் - என்னுடைய, நெஞ்சிலே - மநஸ்ஸிலேயே, உளான் - நித்யவாஸம் பண்ணாநின்றா னென்கிறார்.(சு)

(அதனூடு) அதினுள்ளே, நரஸிம்ஹமாய்வந்து தோற்றி. (பே ணாவவுணன்) ஸர்வேஸ்வரனைப் பேணாதொழிகையாவது – ஆஸ்ரித ரை நலிகையாய்த்து; "மமப்ராணாஹி" என்றானே. ஓக்கம் மிக்கி ருக்கிற திருமலையிலே நிற்கிற. (கோளித்யாதி) மிடுக்கையுடைய தி ருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவனே; "ப்ரக்ஷேஷ்ட விஜ் ஞாநவலகயாமதி." (குறிக்கொளித்யாதி) ப்ராப்தியொத்திருந்தபின் பு அவன்பெற்ற பேறு நானும் பெறுவேனாகத் திருவுள்ளம் பற்ற வேணும். ... ... ரு.

அ.—ஆறாம்பாட்டு.—உம்முடையபக்கல் விலக்காமைக்கு அவஸ ரம் பார்த்திருக்கிற நாம் உம்மை இரக்கவிட்டு வைப்புதோமோ என்று இசைவு பெற்றவாறே, நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தான்.

அவன் பெற்றபேறு - திருவநந்தாழ்வான் பெற்றபேறு. ... ... ரு.
ஆறாம்பாட்டு.—(மன்னாவித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் "குறிக்கொள்" என்றவர், இப்பாட்டில் "என்னெஞ்சிலுளானே" என்று தம்மிலே அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (உம்முடையவித்யாதி.)

¶ "என்னெஞ்சினுளானே" என்றும்பாடம்காண்கிறது.

மூ.—மானேய்மடநோக்கிதிறத் தெதிர்வந்த
ஆனேழ்விடைசெற்ற வணிவரைத்தோளா!
தேனே! திருவேங்கடமாமலை மேய
கோனே! என்மநம் குடிகொண்டிருந்தாயே. எ.

ப-ரை.—மான் - மான்விழியை, ஏய்-ஒத்திருப்பதாய், மடம் - அழகிதாயிருந்துள்ள, நோக்கிதிறத்து - திருக்கண்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டி விஷயமாக, எதிர்வந்த - பகைத்துவந்த, ஆன் - பசுக்களுக்குள்ளே இச்சைப்படி திரியவிட்ட, ஏழ்விடை - ஏழு ரிஷபங்களையும், செற்ற - கொன்று, அத்தாலே, அணி - அழகு மிக்கிருப்பதாய், வரை - மலைபோலே திண்ணிதான, தோளா - திருத்தோள்களை யுடையனாய், தேனே - எனக்குத் தேன்போலே யினியனாய், மா- பெருமைபொருந்திய, திருவேங்கடமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி வர்த்திக்கிற, கோனே - என்னை யடிமைகொண்டவனே, என் - அடியேனுடைய, மநம் - மநஸ்ஸை, குடிகொண்டு - வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு, இருந்தாய் - நிலைபெற்றிராநின்றா யென்று உகந்தருளிச்செய்கிறார். ... ... (எ)

வ்யா.—(மன்னுவித்யாதி) அஸ்திரமான இம்மநுஷ்யஜந்மத்தில் நின்று மென்னைநீக்கி. (தன்னாக்கி) (க)தன்னோடொக்கப் பண்ணியென்னுதல்; (உ)தனக்காக்கியென்னுதல். "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி." (தன்னின்னருளித்யாதி) இவ்வளவும்செய்து பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய் தன் பேறான வருளைப் பண்ணும் தலைமையை யுடையவன். (மின்னுரித்யாதி) மேவமும் மின்னும் சேர்ந்தது, பிராட்டியும் அவனும் சேர்ந்தாப்போலேயாய்த் திருப்பது. (என்னானை) ஸதாதர்சநீயனா யிருக்குமவன். (என்னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனானவன். உமக்குப் பண்ணின வுபகாரந்தா னென்னென்ன (என்னெஞ்சிலுளானே) என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்து போகமாட்டுகிறிலன். ... ... சு. [உ0] [உரு]

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.—(மானேயித்யாதி) மானேய்ந்த நோக்கையுடையளா யிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்பர்சவிஷயமாயிருக்கைக்காக. மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்யமான நோக்கையுடையளாய், அவ்வளவன்றிக்கே மக்தமாயிருக்குமாய்த்து. (எதிர்வந்த) பகைத்துவந்த ரிஷபங்களேழையு மழியச்செய்த. [ஙு0]

"தன்னோடொக்கப்பண்ணி" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (நிரஞ்ஜநஇத்யாதி.) *ஸ்ரீவேங்கடாத்ரி ஶிவராலய காளமேவத்தோடு ஸாம்யந்தோற்ற "மின்னூர்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தா ரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி.) "உளானே" என்கிற ஏவகாரலப்யார்த்தம் (போகமாட்டுகிறிலனென்றது.) ... ... சு.

ஏழாம்பாட்டு.—(மானேயித்யாதி.) நெஞ்சிலே புகுந்து போக மாட்டாதவனவேயோ, தன் வீர்யபலத்தாலே லப்யையான நப்பின்னையும் தானுமாகக் குடியாயிருந்தா னென்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

"மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்தவித்யாதி) அவள் தன்வீரவாசியைக்கண்டு ஆசைப்படும்படியென்றுகருத்து. நோக்கிலே மடப்பமுந்தோற்று மென்று விவக்ஷித்து, வாக்யஶேஷார்த்தம் (மானினுடையவித்யாதி.) மக்தமாயிருக்குமென்றது - ஸவ்யதை தோற்றவிருக்கு மென்றபடி. [௪0]

(க) ஒக்கப்பண்ணுகை - ஸாம்யாபத்தியைக் கொடுக்கை. (உ) தனக்காக்குகை - தனக்குசேஷபூதனாக்குகை.

மூ.—சேயனணிய னெனசிந்தையுள்நின்ற
மாயன், மணிவாளொளிவெண்டரளங்கள்
வேய்விண்டுதிர் வேங்கடமாமலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. ... ... அ.

ப-ரை.—தன்னைத்தஞ்சமாகப் பற்றாதார்க்கு, சேயன் - மிகவும் தூரஸ்தனாய், தன்னைப்பற்றினார்க்கு, அணியன் - மிகவும் ஆஸந்நனாய், என - என்னுடைய, சிந்தையுள் - மாஸஸிலே வந்து புகுந்து, நின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், மாயன் - யாவரும்கேட்டு ஆச்சர்யப்படத்தக்க செய்கைகளை யுடையனாய், வேய் - மூங்கில்களானவை, விண்டு-பிளவுபட்டு, உதிர்-சிந்திக்கிடப்பதாய், ஒளி- [யு ப்ரகாசத்தையும், வெண் - வெண்மைநிறத்தையு முடைத்தான, தரளங்கள் - முத்துக்களையும், வாள் - ஒளியையுடைத்தான, மணி-ரத்நங்களையுமுடைத்தாய், மா - பெருமை மிக்கிருந்துள்ள, வேங்கடமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தியிருப்பவனாய், ஆயன் - இடையனான க்ர்ஷ்ணனுடைய, அடி யல்லது - திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய, மற்று-பரமபதப்ராப்திமுதலியவற்றை, அறியேன்-ஒரு[யடு பொருளாக மதித்தறியே னென்கிறார். ... ... (அ)

(அணிவரைத்தோளா) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ர்ஹா விஷயமாய், ரிஷபங்களுக்கு இளகாத திண்ணிதான தோளையுடையவனே. (தேனே) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணாதே ரிஷபங்களின் மேலே விழுந்து பண்ணின வ்யாபாரம், அநுஸந்திக்கிறதம் நெஞ்சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன் குடிகொண்டவிடமாய்த்து. (கோனே) என்னை அடிமைகொள்ளுகைக்காகத் திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாய், உன்னுடைய நிரதிசய ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹ மாக்கினவனே. (என்னித்யாதி) ரிஷபங்களையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து, அவளோடேகூட, "அரவத்தமளியினோடும்" என்கிறபடியே வந்து, இனி ஒருக்காலும் பேரான் என்று தோற்றும்படி யிருந்தானாய்த்து. எ.

அ.—எட்டாம்பாட்டு.—ரிஷபங்களை யழியச்செய்து நப்பின்னைப் பிராட்டியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டு என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தபின்பு, இனி இந்நார்ஹஸ்யத்துக்கு எடுத்துக்கைநீட்டு கையொழிய வேறெனக் கொன்றறியே னென்கிறார்.

"அணி, வரை" என்கிற விசேஷண த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதி.) இத்தால் - அவள் கண்ணாலேகாண இவன் தோளாலேதழுவினானென்றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள்மிடுக்குக்குத் தோற்றானென்றும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். "ஏழ் - [கூடு ஆன் - விடை -" ஆன்களுக்குள்ளே யதேச்சாவிஹாரம் பண்ணவிட்ட விடைகளையென்று ஸம்ப்ரதாயம் கண்டுகொள்வது. அரவத்தமளி-சேஷனுக்கிறபடுக்கை.எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(சேயனித்யாதி.) "ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ரிஷபங்களையித்யாதி.) நார்ஹஸ்யத்துக்கு - இவ்விருவருடையகார்யத்துக்கு. எடுத்துக்கைநீட்டுகை-பரிசாரகர்த்யம். வே [சய றெனக் கொன்றறியே னென்றது - * மண்ணாவிம்மனிசப்பிறவியை நீங்கப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுஅவன்வர்த்திக்கிற தேசவிசேஷப்ராப்தி முதலானவை யெனக்கு புருஷார்த்தமாகத் தோற்றவில்லை யிப்போதென்றபடி.

வ்யா.—(சேயனணியன்) அநாஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்த தூரஸ்தனாய், ஆஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்தம் ஆஸந்நனாயிருக்குமிறே; இரண்டும், பாண்டவர்கள் விஷயத்திலும் துர்யோதநாதிகள் விஷயத்திலும் காணலாமிறே. உகப்பார்க்கு அவன்கையாளாயிருக்குமென்னுமிடம் நீரெ[ங்]ங்கேகண்டு சொல்லுகிறீரென்ன (எனசிந்தையுள் நின்றமாயன்) நான் அபேக்ஷியாதிருக்க என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஆஸ்சர்யபூதன். (மணியித்யாதி) வாளென்றும் (-ஒளி,) ¶ ஒளியென்றும் - ஒளி, இவைஇரண்டும் செய்வதென்னென்றால் (மணிவாள் ஒளிவெண்டரளங்கள்)ஒளியையுடைத்தானரத்நம், ஒளியையுடைத்தாய் நீர்மையை யுடைத்தாயிருக்கிற முத்துக்களை, வேய் விண்டுஉதிராநிற்கு மாய்த்து-மூங்கில்களானவை முற்றி வெடித்து முத்துக்களைச் சொரியாநிற்குமாய்த்து; இப்படிப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய. (ஆயன்) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனென்னு மிடத்துக்குஸூசகமிறேயிது. (அடியித்யாதி) இதரநிரபேக்ஷனானவன் அநந்யகதியாய்க்கொண்டு என்பக்கலிலே வந்து புகுர ஸாபேக்ஷனானநான் அவனைவிட்டுப்போவேனோ.அ.

மேலுக்கவதாரிகை (இரண்டுமித்யாதி வாக்யத்வயமும்.) (எங்கேகண்டு) என்றதுக்கு - பாண்டவர்கள் விஷயத்தில்கண்டு சொல்லுகிறீரோ வென்றபடி. இவ்வாழ்வார் "அடியேனையாட்கொண்டருளே," "அடியேனிடரைக்களையாயே," "குறிக்கொள்ளெனைநீயே" என்றுகொண்டு, அவனிருக்கும் தேசத்தில் போகை உத்தேஸ்யமாய் அவ்விடத்தில் கைங்கர்ய ததவிரோதி ப்ராப்திபரிஹாரங்களையே ப்ரார்த்தியாநிற்கவும், அவன்றனக்கு இவர் நெஞ்சில்வருகை உத்தேஸ்யமாய் இவருடைய உக்திகளிலபேக்ஷையாலே மஹிஷீ ஸஹிதனாய் அவஸரம் பெற்றவாறே புகுந்துகொடுநின்றான், இத்தைக்கண்டு "எனசிந்தையுள்நின்ற மாயன்" [உ]ரு என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி) இங்ஙனன்றாகில், கீழ் - ஸாமாந்யேந ப்ரார்த்தித்தமைதோற்ற பாட்டுக்கள் பலவுண்டாகையாலே, நானபேக்ஷியாதிருக்க என்னக்கூடாது. ப்ரதிகம்ரஹணபூர்வகம் ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறார் (மணியித்யாதி.) "வாள்" என்றது - * மணிவிசேஷணமாகவும், "ஒளி" என்றது-* தரளபதத்துக்குவிசேஷணமென்றும்ப்ரத்யுத்தரமானமை [கூ]யையைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, ப்ரதீகம்ரஹண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மணிவாளொளியித்யாதி.) "வாள் - மணி" என்றது - * வேங்கடத்துக்கு விசேஷணம். * வெண்மையினர்யம் (நீர்மையையுடைத்தாய்) என்றது. ரத்நங்களும் முத்துக்களும் கொழிக்கிற தேசவாஸத்வத்தால் ஃலித்தவர்யம் (இதரநிரபேக்ஷனைவ னென்றது.) ... ... அ

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(வந்தாயித்யாதி.) "ஆயனடியல்லது மற்றறியேன்" என்று தம்மிலே தாமநுஸந்திக்கவே, எம்பெருமான், இவர் மற்றொன்று சிலவற்றை ப்ரஸங்கித்தார், அவற்றை யறிந்துவிட்டாரா யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

¶ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

மூ.—வந்தாயென்மனம் புகுந்தாய் ! மன்னிநின்றாய் !
நந்தாதகொழுஞ்சுடரே ! எங்கள்நம்பீ!
சிந்தாமணியே ! திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய்!இனியானுன்னை யென்றும் விடேனே. ... ௯.

ப-ரை.—"ஆதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங்குப் பிறந்த" என்கிறபடியே, வந்தாய் - பரமபதத்தினின்றும் நானிருந்தவிடம் தேடிவந்து, என்மனம் - என்மநஸ்ஸிலே, புகுந்தாய் - புகுந்து, மன்னிநின்றாய் - நிலைபெற்று நின்றவனாய், நந்தாத - இடை வெளியில்லாத, கொழும் சுடரே - மிக்கவொளியை யுடையவனாய், எங்கள்-ஸ்ரீதரான வெங்களுக்கு, நம்பீ-தஞ்சமாக விஶ்வஸிக்கத்தக்க [௰ வனாய், சிந்தா - குற்றமில்லாத, மணியே - ரத்நம்போலே கண்ணுக்கு இனியனான வனாய், திருவேங்கடம் - திருமலையிலே, மேய - பொருந்திநின்று, எந்தாய் - என்னை உனக்கே உரிமையாக்கிக்கொண்டவனாய், உன்னை - சேஷியான வுன்னை, யான் - சேஷபூதனானவடியேன், என்றும் - எக்காலத்திலும், விடேன் - விடுகிறிலே னென்கிறார். ... ... (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(வந்தாய்) ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாயிருக்க, இவரபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் நானிருந்தவிடம்தேடிவந்துபுகுந்தானாய்த்து. வரவேண்டாவென்று விலக்கமாட்டாதேயிருந்தார், அதுவேபற்றாசாக ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான். (மன்னிநின்றாய்)முன்புபுகுரமாட்டாதேநின்றது உறவில்லாமை [௨௰ யன்றிறே,இத்தலையிலிசைவுகிடையாமையிறே ; இனிப்போகில்புகுர அரிதாமென்று அதுவேநிலையாக நின்றானாய்த்து. இப்படியிருக்கிறவிடத்து, ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாக விருக்கக்கடவநாம் இங்கேவந்து சிறைப்பட்டோமென்னும் இன்னாப்போடன்றிக்கே, இவர் பக்கலிலேபுகுந்திருக்கப்பெற்றவிது பெறாப்பேறாய், தனக்குப் [௨௫ பண்டில்லாத ஐஶ்வர்யம் பெற்றானாய் உஜ்ஜ்வலனாகாநின்றானாய்த்து. (நந்தாதகொழுஞ்சுடரே) விச்சேதமில்லாதஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனே. (எங்கள்நம்பீ) இப்பாழும் தாறை ஒருபடி நிரப்புகை. (சிந்தாமணியே) இவன்ஒன்றை எனக்குஎன்று நினைப்பதுகாண் நாமத்தைக்கொடுக்கைக்குஎன்றிராநின்றானாய்த்து.ஜ்ஞாநம்பிறந்தாலும்[௩௰

நானிருந்தவிடம் - * அஹமர்யமிருந்தவிடம். அன்றிக்கே, (இருக்கச்செய்தேயும்)என்ற வநஂஜாரம், வந்தானாய்த்து என்று பூரித்துக்கொண்டு, வ்யாக்யாத்ஜவாக்யமாக்கிக் கொள்வது. (நானித்யாதி) "புகுந்தாய்" என்றதுக்கு ஆழ்வாருடைய ஹார்தஹாவமென்று கண்டுகொள்வது.மேலுக்கவதாரிகா ஸூசகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(இப்படியித்யாதி.)பாழும்தாறை - ஆழமான பள்[௩௫ ளத்தை. விஷாவிஷயஹல ப்ரதமான மணியென்றர்யமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (இவனித்யாதி.) ஸர்வதா விஷாவிஷயமான மணியென்றர்யமாக்கி, த்யாஜ்யமான மணியுண்டோ இப்படி விசேஷிக்கைக்கென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநமித்யாதி.) "ரத்நாநியநயாங்யாநி" என்று - ஜ்ஞாநிக்கு த்யாஜ்யங்களுண்டிறேஎன்று திருவுள்ளம்.அன்றிக்கே, சிந்துதல்-சிதறுதலாய், அதில்லா மணி [௪௰ யென்றர்யமாக்கி, அத்தால் ஃலிதார்யம் (ஜ்ஞாநமித்யாதி) என்றுமாம்.

மூ.—வில்லார்மலிவேங்கடமாமலைமேய
மல்லார்திரடோள் மணிவண்ணனம்மானை,
கல்லார்திரடோள் கலியன்சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவராகுவர்தாமே. ... ... ய.

ப-ரை.—வில்லார் - வில்லை யிடைவிடாமல் தரித்துநிற்கும் திருவேடுவர்கள், மலி - மிக்கிருக்கிற, வேங்கடமாமலை - திருமலையிலே, மேய - பொருந்தி வர்த்திப் பவனாய், மல்லூர் - மிடுக்கு மிக்கிருப்பதாய், திரள் - திரண்டிருந்துள்ள, தோள்- தோள்களையும், மணி - நீலரத்நம்போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையு முடைய னான, அம்மானை - ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக, கல் - மலைபோலே, ஆர் - திண் [ய மையையும், திரள் - திரட்சியையு முடைய, தோள் - தோள்களை யுடையரான, கலியன் - ஆழ்வார், சொன்ன - அருளிச்செய்த, மாலை - மாலாரூபமான இப்பத் துப்பாட்டையும், வல்லாரவர்தாம் - பொருளோடே கற்கவல்லார்கள், வானவரா குவர் - நித்யஸூரிகளைப்போலே கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுவர்கள். ... (ய)

உபேக்ஷியாதாத்ம.(திருவேங்கடம்மேயவெந்தாய்)திருமலையிலே [ய௫ வந்துபுகுந்துஉன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டி யென்னை அநங்யா ர்ஹனாக்கினவனே. (இனியித்யாதி) எனக்காகவந்து நிற்கிறநிலையை விடாய்,ஆனபின்பு நானுனக்காம்படிபற்றின பற்று விடுவேனோ.(என்று ம்) இத்தால்-பரஹக்தி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததென்றபடி. அரைக்ஷண மவனை யொழியச்செல்லாமை யுண்டாகையிறே-பரஹக்தியாவது, [உய வ்திரேகத்தில் ஜீவியாதபடி யானார். ... ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.—(வில்லாரித்யாதி) பரமபதத்திலே நித்ய ஸூரிகள் அஸ்யாநே ஹயஸங்கைபண்ணிப் பரியவிருக்கு மவனிறே ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினான் ; ஸம்ஸாரமாகையாலே ஸ்யாநே ஹயமாயிருக்குமிறே யிங்கு; ஆகையாலே, அங்குத்தைத் திருவேடுவர் எப்போதும் ஏறிட்ட வில்லுந்தாருமாய் உணர்ந்து நோக்குவர்களாய்த்து, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இராவெல்லாமுணர்ந்து நோக்கினாப்போலே. (மல்லாரித்யாதி) ஸிம்ஹம்கிடந்த முழஞ்சை யாய்த்துஇப்படியுணர்ந்து நோக்குகிறது. மிடுக்குமிக்க தோளையுடைய தர்ஸநீயமான வடிவையுடையனான ஸர்வேஸ்வரனை. [கூய

நிற்கிறநிலையை-திருமலையில்நிற்கிறநிலையை.பற்றினபற்று-என்னெஞ்சிலேநீபற்றின பற்று. "என்றும்" என்றது - அல்பகால விவக்ஷயா வருளிச்செய்கிறார் (அரை யித்யாதி.) பரஹக்தி யென்றதுக்கு - பரமஹக்தியிலே தாத்பர்யம்."புரர்விஸ்லேஷ ஹீருத்வம் பரமாஹக்திருச்யதே" என்னக்கடவதிறே. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(வில்லாரித்யாதி.) வில்லை நிரூபகமாகவுடைய வேடரால், மலி - ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, வேங்கடமென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்திலேயித்யாதி.) "திரள் -" மாம்ஸளமான.

(கல்லாரித்யாதி) இருவர்க்கும் அரணாகப்போரும்படியாய்த்துத் திரு மங்கையாழ்வார்தோள் மிடுக்கிருக்கும்படி. (வல்லாரித்யாதி) இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், நித்யஸூரிகளுடைய நித்ய கைங்கர்யமே தங்களுக்கு யாத்ரையாகப் பெறுவர்கள். ... ... ௰

அடிவரவு.—கண் இலங்கை நீர் உண்டாய் தூணாய் மன்னு மானேய் சேயன் வந்தாய் வில் வானவர்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

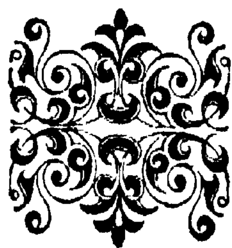
ஆர்தல் -பொருந்துதலாய், கல்லோடொத்த தோளென்று விசேஷிக்கைக்குத்தாத் பர்யம்(இருவர்க்குமித்யாதி;) வேடர்க்கும் வேங்கடத்தானுக்கு மென்றபடி.... ௰.

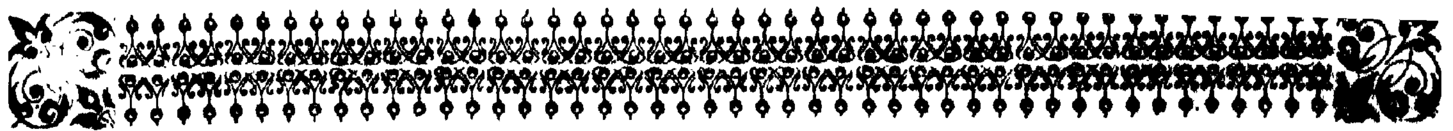
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக, திருமொழி - ௰ - க்கு, பாட்டு - ௱ .

முதற்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழிக்கு,

¶ பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாந்தரம்.

இவ்வாழ்வாராகிறார் - அநாதிகாலம் ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தா ரொருவராய்த்து. ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைக்கையாவது – ஹேயவ் விஷயத்திலே யிழியாமை ; உடம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது - * ஊனுடைக் குரம்பை வாழ்க்கைக்குறுதியே வேண்டி ஶப்தாதிகளிலே ப்ரவணரா[ய ய் அதுவேயாய்ப் போருகை : நிழலாவது—அவன்பாதநிழலேயிறே. [வாஸுதேவதருச்சாயா] போனபோனவிடமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை. [நாதிஶீதாநகர்மதா] அறவவ்விடுதல் வேர்த்தல் செய்யாதொழிகை. [நரகாங்காரஶமநீ] தானேயேறிட்டுக் கொண்ட நரகமாகிற நெருப்பை யுட்பட அவிக்கவற்று. [ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே] [ய ப்ராப்தமன்றென்ன வொண்ணாது, து:க்கநிவர்த்தகமன்றென்ன வொண்ணாது ; அந்நிழலிலே யிருந்துவைத்தே ஒதுங்கிற்றிலேன் என் பாவைச் செய்யலாவதில்லையே. இனி இவர் கண்ணால் காண்கிற விஷயங்களுக்கு அவ்வருகுபடியாராகில் நம்மையும் விஷயங்களோபாதியிவர் கண்ணுக்கிலக்காக்கினால் விரும்பக்கூடுமென்றுபார்த்து,[உய உகந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி யருளி, இவரை விஷயீகரித்து, தன்படிகளை யடையக் காட்டிக்கொடுத்து, தன்னையல்லது செல்லாதபடி பண்ணி இவரை அநுபவிப்பித்து, இங்கே யிருந்தேபரமபதத்திலுள்ளார்படி பண்ணி அத்தேஶப்ராப்தியையும்பண்ணிக்கொடுத்தானென்கிறது–இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும். *

¶ மூன்றாம்பத்து முதல்திருமொழி முதற்பாட்டினரும்பதத்தில் "கருமை-பெருமையாக்கி நஞ்சீயர் வ்யாக்யாநம் பண்ணியிருந்தாலும்" இத்யாதி வாக்யத்தால் நஞ்சீயர்வ்யாக்யாந முண்டென்று தோற்றுகிறதாகிலும், இந்த வ்யாக்யாநத்தில் "இப்புடைகளிலே நினைப்பது அநேகத்தை யிறே என்று ஜீயருளிச்செய்வது"[க - ப - க - தி - உ - பா.], "நஞ்சீயர் ஸந்தேஹித்தருளுகிற [கூய வன்று......என்றருளிச்செய்வர்" [க - ப - ரு - தி - க - பா.] இத்யாதி வாக்யங்களுண்டாகையால்,இதுநஞ்சீயர்வ்யாக்யாநமன்று ; "வேல்வெட்டிநம்பியார், பிள்ளையை......என்றுகேட்க" [க - ப - க - தி - ச - பா.] இத்யாதி வாக்யங்களாலே-நம்பிள்ளைவ்யாக்யாநமு மன்று ; வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச் சீயரருளிச் செய்ததா யிருக்கும் என்று சிலர் அருளிச்செய்வர் : ம்ருக்யமாகக் கண்டு கொள்வது.

இவர்பக்கல் அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய லாகவமுமே இவனை மீட்கைக்குப் பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசியறிகைக்குப் பற்றாசாகவும், அநாதிகாலம் பண்ணின பாபங்களை க்ஷமைக்கு விஷயமாக்குவோம் என்று பார்த்து, இவர் விஷயங்களின் வாசியறிந்து தன்னையறிகைக்கு, கிழிச்சீரையோடே யானைக் கொடுப்பாரைப் போலே, தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னாக தன் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுபவித்து, அயோக்யனான என்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான் என்று, க்ருதஜ்ஞராகையாலே, ஒருக்கால் சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார். பகவத்விஷயத்தில் நேர்கொடுநேர் செய்யலாவதொன்றில்லை, செய்ய வேண்டுவதுமொன்றில்லை; பண்ணின உபகாரத்துக்கு க்ருதஜ்ஞனுமித்தனையே வேண்டுவது அவிஜ்ஞாயாவ்ஸித்தி தோற்ற. ... ☼

முதற்பாட்டு.— நம்மாழ்வார் ஸர்வேஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவம் பெற்ற பேறறியாதே "இந்நின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்று – கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாற்போலே, இவரும், பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பும், தாம் கீழ்ப் பிரிவையெல்லாம் அநுஸந்தித்து (வாடினேன்) என்கிறார். * ஸாயஞ்ஞநாந்நிவாஸ வ்ருக்ஷத்தையிறே யிழந்தது. கொம்பையிழந்த தளிர்போலேயானேன். ☼ தயரதன் பெற்ற மரதகமணித்தடத்தையிறே பிரிந்தது. "ஜலாந் மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்கிறபடியே – ஜலத்தைப் பிரிந்த மத்ஸ்யம்போலே வாடினேன். "பழுதே பலபகலும் போயினவென்றஞ்சி யழுதேன்" என்றும், "தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் தீவினையேன் வாளா விருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்றும், "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்றும், அநாதிகாலம் இழந்த இழவை நினைத்து (வாடினேன்) என்கிறார்.

(வாடி) என்கிறவிசேஷணம் இரண்டிடத்திலும் பொருள் பெற்றுக்கிடக்கிறது. அநாதிகாலம் இவ்விழவு ப்ரஸித்தமாய்ப் போந்ததென்றும் மேலேயொரநர்த்தத்தைவிளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்த அநர்த்த மேதென்ன (வருந்தினேன் மனத்தால்) மாநஸமான க்லேஶத்தை அநுபவித்துப் போந்தேன்; விஷயாநுபவத்தை யாசைப்பட்டு அதுகிடையாமையாலே அதுக்கு ஷீஷயக்லேஶத்தைப்பட்டேன்.

(பெருந்துயரிடும்பையில் பிறந்து) இடும்பையென்றும், துயரென்றும் – து:க்கம்; இரண்டாலும் – மிகவும் பெரிய து:க்கத்தை விளைக்கும் ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணியென்றபடி. து:க்காயதநமாய் து:க்கத்தை விளைப்பதுமாயிருக்கை. (கூடினேன்) அவித்ஸம்பந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னலாம்படி பொருந்தினேன். (கூடினேன்) என்கையாலே – இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று, வந்தேறி என்னு

மிடம் தோற்றுகிறது. அயஃபிண்டத்தை அக்நியினருகே வைத்தால் அக்நிபரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல், வாஸனையாலே யாதல் இதினுடைய ஔஷ்ண்ய ஸ்வபாவத்தையும் ஸஜித்து அது தானென்னலாமாப்போலே, இவ்வாத்மாவும் அவித்[டு ஸம்ஸர்கத்தாலே அது தானென்னலாம்படி அவித்கல்பனுனபடி. (கூடினேன்) ஶரீரவிஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி.

(இளையவர்தம்மோடவர்தரும் கலவியேகருதி ஓடினேன்) ஶரீர ஸம்பந்தத்தால் பிறந்த அநர்த்தமிது என்கிறார். (இளையவர்) பருவத்தால் துவக்குமவர்கள். (தம்மோடு) "ஸாயாவாஸத்வமநுமத்[ய ஹேத்" என்கிறதுவும் இங்கே. "யேநயேநதாதகச்சதி தேநதேந ஸஹகச்சதி" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே யென்கிறார். (அவர்தரும் கலவி) கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தை சொல்லி, இவனகப்பட்டான் என்றறிந்தவாறே, தங்கள்பக்கிகொண்டு எழவாங்குவர். (தரும்கலவியேகருதி) அநுபவித்தேனென்பது அநுபாவ்யந்தானுண்டாகி[ல்லு விறே. இன்னபடி ஸஜிக்கலாம் என்று நினைவொழிய, ஸஜிக்கத்தக்கதொன்றில்லை. உபவங்களிலேயொன்றை ஸுபமென்று பேரிட்டுக் கொண்டாடித் திரிகிறானித்தனை இவன் ப்ராந்தியாலே.

(ஓடி) முன்பெல்லாமிப்படியாய்ப் போரச்செய்தே ஒரு நன்மை யுண்டாய்த்தென்று தோற்றுகிறது. அதேதென்னில் (உணர்வெ[உய னும் பெரும்பதம்) "விஜ்ஞாநமயஃபராப்தம்" "வரவாறொன்றில் லையால் வாழ்வினிதால்" என்கிறபடியே இங்ஙனே ஸம்பவிப்பது. (பெரும்பதம்) அவனுடன் வேண்டா, தத்விஷயஜ்ஞாநமே யமையும் என்னும்படியாய்த்து இதினுடைய பெருமை. "மறப்பின்மையான் வேண்டும்மாடு" என்னும் "உனக்கேயாளாகும்சிறுகாலத்தை யுறு[உடு மோ" என்றும் சொல்லுகிறபடியிறே யிதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) மீண்டு. விஷயங்களில் ஸுஜிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலே மீட்டு மீண்டு. (தெரிந்து) என்று பாடமாகில், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே எல்லாமுள்ளபடி தெரிந்தது. ஆகையாலே, அநாதிகாலம் இருளாய்ப்போந்தமைதோற்றுகிறது.(நாடினேன்)கண்டேன்.கா[ந்டு ற்றுக்கிடப்பட்ட கலம்போலே ஓடின நான், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, நெங்கூரம் விழப்பட்ட மரக்கலம்போலே தரித்தேனென்கிறார். நாடல் – தேடலாய், ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, நாம் கீழ்பட்டதென்? மேல் படப்புகுகிறதென்? என்கிறகேட்டம்பிறந்ததென்கிறது என்றுமாம்.

(நாடி) ஆராய்ந்து. (நான்) ஓடினநான்.— வேல்வெட்டி நம்பியார், பிள்ளையை, "இதரோபாயங்கள்போலே ப்ரபத்திக்கும் ஸஹாயாந்தராபேக்ஷையுண்டோ?" என்று கேட்க; "இது கேட்கைக்கடியென் இப்போது?" என்ன; "சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களோடே ஶரணம்புக்காரே" என்ன; "அந்த உபாயத்துக்கு உடனவநுயா யிருப்பதொன்றில்லை, உபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினவ

ருடைய ஸ்வபாவத்தாலே வந்தது, ராக்ஷஸஜாதீயராகிறார் — தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க, அவர்களிலொருவனான விபீஷணனும் வான் 'ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி' என்று இவருக்கு உபதேசித்தான், அவன்பக்கல் நியதிகண்டிலோம்.'' இத்தால் [உரு] சொல்லிற்றாய்த்து - அநதிகாரி அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரிக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, நின்ற நின்ற நிலைகளிலே அதிகாரிகளாமித்தனை; ஆகையாலே, ஸர்வாதிகார மென்றபடி. (நான் கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன் கண்டாப்போலே யிருக்கை. (நாராயணாவென்னும நாமம்) ப்ரணவபூர்வகமாக சதுர்த்தி முடி[வு] வாகாமையாலே — இதிலே பிழியவமையும் பலபர்யந்தமா மென்கைக்கு, ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும் நாமம்) என்னும் என்கிறது - பலகால் ஆவர்த்தித்துச் சொல்லுகிற அநந்யபரமான நாராயணாநுவாகத்திலே சென்று கேட்டுக்கொள்ளுங்கோ ளிந்தநாமம். (நாமம்) என்கையாலே — அங்காதி நியமமில்லை யென்றபடி. ... க.

அவதாரிகை.— இரண்டாம்பாட்டு.— அநாதிகாலம், ஶப்தாதிவிஷயமென்றொன்றுண்டு என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப் போருகையாலே, "வாடினேன்" என்றும் "ஓடினேன்" என்றும் கீழ்நின்ற நிலையைச்சொல்லி நின்றது; இப்படி கழிந்த காலம் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றே னென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆவியேஅமுதே) "ஆவியேயமுதே யலைகடல்கடைந்த வப்பனே" என்றும் "ஆவியே யாரமுதே" என்றும் ஶப்தாதிவிஷயத்திலே சொல்லக்கடவவார்த்தையையாய்த்து இங்குச்சொல்லுகிறது. "ஜீவிதம் த்வமஸி மே ஹ்ருதயம்" என்றிறே சொல்லிப்போந்தது. (என நினைந்து) "இப்புடைகளிலே நினைப்பது அநேகத்தையிறே" என்[உரு] று ஜீயரருளிச்செய்வது. (உருகி) "'நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்லலாமோ?" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; "நீர்வரிலும் ஶக்தரா யிருந்தீர்" என்றருளிச்செய்தார். (எனநினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து நீர்ப்பண்டம்போலே மங்கிக்கிடப்பர். காலமநாதி, ஆத்மாநித்யன், [கூடு] பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை, அவ்வோ ஶரீரங்கள்தோறும் விஷயங்களுக்கும் எண்ணில்லை, ஆகையாலே (அவரவர்) என்னுமித்தனை. (பணைமுலைதுணையா) ✻ ஶர்மாஸ்ருங்மாம்ஸ மேதோஸ்திமயமான மாம்ஸபிண்டத்தையிறே துணையாகப்பற்றிப்போந்தது. "[மி]ன்னுகுழல் கருநிறத்தென் துணையே" என்னுமாப்போலே இவற்றை[த்] துணையாகப்பற்றுவது. (பாவியேன்) கீழ்நின்ற நிலையை நினைத்து "பாவியேன்!" என்கிறார். (உணராதெத்தனைபகலும்) அநேககாலம். (பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்) ✻ ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைக்கிட்டுப் பிறந்தவனிறே இக்காலத்தைப் பாழேபோக்கினான்.

(தூவிசேரன்னம் துணையொடும் புணரும் சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது) தூவி – சிறகு. (துணையொடும் புணரும்) ஸஹசரத்தோடே புணர்ந்து வர்த்திக்கிற தேசம். ஸர்வஹ்ருத ஸரண்யமான தேசம். அன்னத்தோடே ஸர்வதா ஸாம்யம் சொல்லலாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ்வார் ரமித்து வர்த்திக்கிற தேசம். (சூழ்புனல் குடந்தை) புனலாலே சூழப்படுகையாலே தாபஹரமான தேசம். (குடந்தையேதொழுது) ஆராவமுதாழ்வார் வேண்டா, அத்தேசந்தானே அமையும். (என்னாவினால்) "ஆவியேயமுதே" என்ற என்நாவினால். இத்தையிட்டிறே "எச்சில் வாயால் தூய்மையில் தொண்டனேன் நான் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்" என்று அநுஸந்தித்தது. (உய்யநான்கண்டுகொண்டேன்) உஜ்ஜீவிக்கும்படி நான்கண்டுகொண்டேன். (நாராயணாவென்னும் நாமம்) முன்பிழந்த காலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக்காணப்பெற்றேன்; "சென்றநாள் செல்லாத" இத்யாதியிற்படியே. ... ... உ

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.—அநாதிகாலம் ஸரீரத்துக்கு நன்மை வேண்டி ஐம்புலன்வழியே போந்த நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

வ்யா.—(சேமமேவேண்டி) "இந்த்ருக்கள் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கு நலிவு வாராதொழியவேணும், எல்லாராலும் ரக்ஷை பெற்றுச் செல்லவேணும்" என்றிப்படி நெஞ்சால் நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) ரக்ஷை பெற்றுச்செல்லவேணும் என்றிருந்தால், அது ஸைவமாயபடி அக்ருத்யங்களைப் பண்ணுகைக்குப் பாபத்தையேயாய்த்துக் கூடுபூரிப்பது. (தெரிவையர் உருவமே மருவி) நல்லத்தை வேண்டியிருக்கும் காட்டில் அது வாராதே; செய்ததின் பலமிறே வருவது. பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உருவமேமருவி) அகவாயிலிழிவில் த்யஜிக்கலாமிறே. அகவாயறிந்தால் ஸ்வகார்யபரராயிறே யிருப்பது. அகவாயிலிழிவில் அநாத்மகுணம் கண்டிகைகளாயிருக்குமிறே. வடிவில்தோஷங்களை மறைத்திறே வைப்பது. (மருவி) இத்தையே ஆஸ்ரயமாக ஸங்கம்பண்ணியாய்த்திருப்பது. (ஊமனார்கண்ட கனவிலும் பழுதாய்) ஊமனார் - ஊமைகள். ஊமன்கண்ட கனவிலும் பழுதாய். ஊமன்கண்டகனா வாய்விடமாட்டாவாத்தனை, நினைத்திருக்கும்; அங்ஙனுமன்றியே, நெடுநாளநுபவித்துப் போந்த விஷயங்களிலேபோயிருந்து, அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்றின்றியே யிருக்கை. அங்ஙனன்றிக்கே, ஊமைகண்ட கனா வாய்விட மாட்டிற்றிலனாகிலும் நினைத்திருக்கலாம், இவற்றை நினைத்திருக்கிறது ஹேயாவஹமாகையாலே நினைக்கவொண்ணாதென்கை. ஸ்ம்ருதி விஷயமாவதொன்றில்லை; ஸ்ம்ருதி விஷய

மாய்த்ததுண்டாகில் ஹயாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தனகழிந்தவந்நாள்கள்) "நமேஜ-ஸ்வ0 ப்ரியோ-ஷு நமே-ஸ்வ0 ஹ்ருதேதிவா। ஏதஷேவாநுஶோவாமி வயோஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே" இத்யாதிப்படியே.

நீர்பற்றச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இந்தோஷங்களில்லையோ[ெ]ன்ன (காமரூர்தாநதை) உருவமே மருவிலும் ஊதியம்போரும்; "ஸாக்ஷாத் மந்மதமந்மத:" (நம்முடையடிகள்) வகுத்தவிஷயம்.ஸர்வஸ்வாமி. (தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டி அகப்படுத்திக் கையிலுள்ளதடையமிரஹித்துத் தள்ளிக் கதவடைக்குமவர்களைப்போலன்றியே, தன்னைச்சேர்ந்தார் மநஸ்ஸைவிடாதே யிருப் [ம]பர்; "கல்லுங்கனைகடலும்" இத்யாதி, "நிற்பது மோர்வெற்பகத்து" இத்யாதி. (நாமம் நானுய்ய நான்கண்டுகொண்டேன்) ஸ்வாமித்வஸௌலப்ய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிகளுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக்கண்டுகொண்டேன்.சேமமேவேண்டித் தீவினைப்பெருக்கிப் போந்த நான் கண்டுகொண்டேன்.(நாராயணாவென்னும்நாமம்) குடல்[மரு]துடக்குடைய திருநாமம். ... ... ங.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—ப்ரளயங்கொண்ட ஹூமியை யெடுத்தாப்போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டுஅதிலே அழுந்துகிறநான்,அவரருளாலே, நீர்மைமிக்க திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

வ்யா.—(வென்றியேவேண்டி) பிதாவாகவுமாம் ஆசார்யனாகவுமாம் வென்றியாய்த்து இவன்வேண்டியிருப்பது. தன்னையொழிந்தாரை அகப்படுத்தி தான் மேலாகவாய்த்துவேண்டியிருப்பது. தோல்விசுரணமாம் விஷயத்திலேயாய்த்து வெல்ல நினைப்பது. (வீழ்பொருட்கிரங்கி) கையில்சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே யிவனொருவனையும்மதியாதிருப்பது. அது அஸ்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்குமிறே; அத்தை யிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். கௌரவ்யராயிருப்பார் பக்கல் அபிமாநம் பண்ணக்கடவ தன்றிக்கே யிருக்க அபிமாநம் பண்ணிவர்த்தித்தும்அதுக்குமேலே இரங்கக்கடவதல்லாததுக்கு இருந்து கண்ணநீர்பாயாநிற்கும்.அங்ஙனன்றிக்கே,தேஹாத்மாபிமாநத்தைப் பண்ணித்தன்னையெல்லார்க்கும்மேலாகநினைத்துப்போந்து, அதுக்குமேலே,அஸ்திரமானவுடம்பை "நித்யமாகவேணும்" என்று போகியாநிற்குமென்னவுமாம். (வேற்கணார்கலவியே கருதி) கையிலர்த்த முண்டான காலம் ஹார்யையைச் செங்கற்சீரைகட்டித்திரியவிடுமவன் அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால், அல்லாதாரோடொக்க அவளும் வினவப்புகுரும்; அவனைக்கண்டவாறே, அவ்வர்த்தத்தை யெல்லாமிட்டு ஒரு [ருடு] பணியாகப் பூட்டிக் காணப்பெற்றிலோம் என்று மநோரதியாநிற்கும். கெடுத்த பொன்னைஇப்போது பூட்டத்தேடும். (நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என்செய்கேன்) உர்வஶீ ஸாலோக்யத்துக்கு நாட்டங்க ஸாயநாநுஷ்டாநம் பண்ண, நேரடியே அவள்தானே

வந்து உபஸ்யாநம்பண்ணி முன்னேநிற்க அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக்
கடக்க நின்றானிறே விரக்தியாலே ; இப்படிப்பட்டவன், "தஸ்யாஹம்
நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவ ஸுது:ஷ்கரம்" என்று - ப்ரதிகூல வா
யுவைப பிடித்துக்கூடுகட்டிலும் என்நெஞ்சைப்பிடிக்கப் போகாது [ரு
என்றானிறே. ஒருவிஷயத்திலே அரைக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்
சையுடையேனான நான், என்நெஞ்சைப் பரிகரமாகக்கொண்டு உன்
னைப்பெறுகைக்கீடான உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண என்பதொன்றுண்
டோ. உன்னை யிழக்கைக்குறுப்பா யித்தனை. (என்செய்கேன்) அர்
ஜுநனுக்குப்பதினெட்டோத்திலும் ஶோகத்தைஉத்பாதித்தாப்போலே
கண்டதெல்லாமிவர்க்கு ஶயாவஹமாயிருக்கிறபடி.

நீ ரிப்படி யிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கடியெத்தாலே யென்
றிருந்தீரென்ன ; ப்ரளயங்கொண்ட பூமி தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில்
அஸமர்த்தமாய் அத்தை ரக்ஷித்தான் யாவனொருவன் அவனாலே
யென்கிறார் (நெடுவிசும்பணவும்பன்றியாயன்றுபாரகங்கீண்டபாழி[யரு
யா னாழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ்வரக்ஷணத்தில்
அந்வய முண்டாமன்றிறே விஷயங்கொண்ட நெஞ்சை யுடையே
னான நான் எனக்கு ஹிதசிந்தைபண்ணுவது. ஆகாஶாவகாஶம் வெ
ளி யடையும்படி விம்ம வளர்ந்தான். ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாதபடி யாய்
த்து ரக்ஷகனானவன் வடிவைபரிக்ரஹித்தபடி. பூமிப்ரளயத்திலே[உய்
புக்கு முடிந்து போகப்புக்கவாறே, நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத
மஹாவராஹமானான்;— ஜலஸம்ஶ்லேஷி காணப்பணைக்கும் வடிவைக்
கொண்டான். [மாசுடம்பில் நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம்] மஹிஷி
யுடம்பு பெறாதே பாசிதூர்த்தது என்றவாறே, காதலனான தான் உட
ம்பு பெறாதே மாசேறின உடம்பை யுடையனானான். [மானமிலா]உரு
ஈஶ்வரத்வாபிமாநம் பின்னாட்டாதபடி யிருக்கை. மாயாம்ருகத்தை
இனத்தின் மான்கள் வந்து மோந்து பார்த்து, விஜாதீயம் என்று
கடக்கப்போய்த்தின விறே ; அங்ஙனன்றியே, "ஆத்மாநம்மாநுஷம்
மந்யே" என்கிற இங்கும் அநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங்கீண்ட) பூமிப்
பரப்படங்க அண்டபித்தியோடே புக்குச்சேர்ந்தத்தைஒட்டுவிடு[ந.ய
வித்தெடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடையவன். ரக்ஷிக்குமிடத்தில்
ஒரு பரிகராபேக்ஷையில்லை. (ஆழியான்) ஒருபரிகரங்கொண்டு ரக்ஷிக்க
ப்பார்த்தானாகில் அதுக்கீடான பரிகரமுடையவன். (அருளே) அபி
மாநம் பண்ணக்கடவதல்லாத விஷயங்களிலே அபிமாநம் பண்ணி
யும், ஶோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு ஶோகித்தும், நரகாவஹமான
விஷயங்களை அநுபவிக்க மநோரதித்தும், "நின்றவாநில்லா நெஞ்
சினையுடையேன்" என்கிறபடியே கைகழிந்தவென்னை, இவன் தானாக
மீளமாட்டான் என்று அதுவே ஹேதுவாக எடுக்கவொருப்பட்ட
ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே. அருளே என்னவுமாம், அருளாலே
என்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) "வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்

திரங்கி வேற்கணார்கலவியே கருதி'' என்றுபோந்தவன் ஸம்ஶயமுண்டென்று தெரியாதபடி அஸ்பஷ்ட ஸம்ஸாரமநுபவநம்பண்ணும்படி யானேன். (நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்) "வென்றியே வேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி'' என்று-அபிமாநமும் லோபமுமிறே சொல்லிற்று; இப்படி போந்த நான், அமாநித்வாத்யாத்மகுணமுடையார் பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன். ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கள்வனேனானேன்) விறகுகளவுகண்டவனில் ரத்நாபஹாரம் பண்ணினவனுக்கு பாபம் ப்ரசுரமாயிருக்கும்; ஸுவர்ணத்தை அபஹரித்தவனில் ப்ராஹ்மணதநத்தை அபஹரித்தவனுக்கு பாபம் விஞ்சியிருக்கும்; த்ரவ்யங்களில் தலையான ஆத்மவஸ்துவையாய்த்து அபஹரித்தது. ஸர்வேஶ்வரனுடைமையை யாய்த்து என்னது என்று போந்தது. (படிறுசெய்திருப்பேன்) மிடறு தின்றால் சொறிய வொண்ணாதாப்போலே பஶ்யதோஹரனானேன். நான் தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவேயன்றிக்கே, ஈஶ்வர ஶேஷம் என்றிருப்பானொரு ஆஸ்திகனுண்டாகில், தேஹாதிரிக்த மா யிருப்பதொரு வஸ்துவாவதென்? ஈஶ்வரனாவதென்? என்று காணக்காணப்பறித்தேன். (கண்டவாதிரிதந்தேனேலும்) முன்னடி தோற்றாமையாலே கைவந்தபடி பரிமாறினேனித்தனைபோக்கி, ஶாஸ்த்ரங்கள் ஆகாது என்ற மீண்டிலேன். [நிஷேத்யம்] அல்லாதவற்றோடு பரிமாறுமதை ஜநிபக்கலிலேயும் பரிமாறத்தேடும். ௫

(தெள்ளியேனானேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே.ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி செய்யக்கடவது செய்து அல்லாதது தவிர்ந்துபோவாரைப்போலே விவேகமுடையேனானேன். (செல்கதிக்கமைந்தேன்) நித்யஸம்ஸாரியாகைக் குறுப்பானவற்றைச் செய்துபோந்தநான், "இனி இவன் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான், பரமபதத்துக்காளாமித்தனை'' என்னும்படி சமைந்தேன். செல்லக்கடவதுண்டு-பரமபதம், அங்குத்தைக்காளாம்படி பூர்ணனானேன். "கண்டவாதிரிதந்தேன்'' என்றீர், "தெள்ளியேனானேன்'' என்றீர், வ்யாஹத பாஷணமாயிருந்ததிதென்ன (சிக்கெனத்திருவருள்பெற்றேன்) இனிமீளாதபடி அருளைப்பெற்றேன். நீர்பெற்ற பேறுதானேதென்ன (உள்ளெலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளு எலும்பும் நரம்பு மறவுருகி, அதுதான் த்வநியில் தழுதழுப்பிலே தெரியும்படி யானேன். (உடம்பெலாம் கண்ணநீர்சோர) [ஆஹ்லாத ஶீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருதகாத்ரவாந்] உடம்படங்கலும், பஞ்சஸரும் த்ரிஸரும் இட்டாப்போலே கண்ணநீர் வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவுமித்யாதி) விஷயாநுபவம்பண்ணிக் களித்திருக்கும் போதோடு, விஷயாநுபவம் பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம் பண்ணும்போதோடு வாசியற இவனுக்குத்திருநாமம்சொல்லுகையேயாத்ரையாகப்பெற்றேன்.௬.

அ.—ஆறாம்பாட்டு. இத்தை நீர் போர ஆதரியாநின்றீர், அதுதனக்கு அர்த்தமென்னென்ன ; சொல்லுகிறார். பாடத்தை ஜபித்து அத்தாலே ஃபலம்பெறவிருத்தல், இத்தால் பாபத்தைப்போக்கி மோக்ஷத்துக்கு உடலாக்குதல் செய்கையன்றிக்கே, அர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே தமக்குப் பேறென்று பக்ஷமாகையாலே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.— (எம்பிரான்) எனக்கு உபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன். (என்னுடைச்சுற்றம்) என்னுடைய எல்லாவுறவுமுறையுமானவன். (எனக்கரசு) என்னை ஈரரசுதவிர்த்து ஆண்டவன். (என்னுடைவாணாள்) எனக்கு ப்ராணனானவன். (அம்பினால் இத்யாதி) ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே, அரக்கர் நடுங்கும்படி நெருக்கி, அவர்களுயிரைப் போக்கின என் ஸ்வாமி ; "மாதா பிதா ப்ராதா" இத்யாதிப்படியே. (வம்புலாஞ்சோலை) வம்பு - பரிமளம். உலாவுதல் - வர்த்திக்கை. நித்யவஸந்தமான சோலையென்றபடி. (மாமதிள்) பெரிய மதிள். (தஞ்சமாமணிக்கோயிலே வணங்கி) தஞ்சமாக, அவனுக்கு தருபின அழகிய கோயிலிலே வணங்கி. மணி - அழகு. (நம்பிகாள்) ஹேயவிஷயத்தில் வைராக்யத்தில் பூர்ணராயுள்ளீர். ஹேயவஜ்ஜ்ஞாநத்தில் பூர்ணராயுள்ளீரென்னுமாம். (உய்யவல்லீராகில் இத்யாதி) உங்களைப்போலன்றியே, நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி. (நான் கண்டுகொண்டேன் இத்யாதி) ஸர்வவிலக்ஷணமானவனை என்னுடைய அநுபவத்துக்கு ஸாதகமானது திருநாமம். ... ... ௬.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. அல்லாதாரிருக்கிறார்கள் அவிசேஷஜ்ஞராகையாலே, விசேஷஜ்ஞராய் என்னோடு ஸஜாதீயராய்க் கவியாடித் திரிகிற நீங்களிழக்கிற தென்னென்கிறார்.

வ்யா.—(இல்பிறப்பறியீர்) அவர்கள் மாஹாத்ம்யத்திலே நின்ற நிலை அறியீர்கோள் ; அவர்கள் ஜந்மமறியீர்கோள். (இவரிவரென்றீர்) பண்டு தரித்ரனாய் க்லேசப்பட்டுப் போந்தானொருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக்கால், "இது இவனளவன்றிக்கே யிருந்தது, இதுக்கு வேறே யொருவன் அடியாகவேணும்" என்று அறியமாட்டாதே ஸ்ரீயஃபதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானாய்ப்போந்தானாக நினைப்புதிகோள். அன்றிக்கே, (இவரிவரென்னீர்) என்று ஒருசொல்லாய், ஒருவாசியறியீரென்னவுமாம். (இன்னதோர் தன்மையென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவு இன்னது என்று அறியமாட்டீர். (கற்பகம்) நினையாதே கொடுக்கும் என்புதிகோள். (புலவர்களைகணென்று) விசேஷஜ்ஞராயிருப்பார் சிலர் ஆஸ்ரயித்து வந்தால் ஒளித்துப்போமவனை, "எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்" என்பர்கள். (உலகில் கண்டவாதொண்டரைப்பாடும்) லோகத்தில் நீசவ்ருத்திகளால் திரிவாரை, கண்டவாபாடும்-ப்ரதிபந்தங்களைச் சொல்லித் திரிகிற. (சொல்பொருளாளீர்) ஶப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் நிலவரான நீங்கள். சொல்லுடைமைக்கு உங்களிற்காட்டிலில்லை. ப்ரமேயஜ்ஞாநமுடையார் உங்களத்தனையில்லை. (சொல்லுகேன் வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய

ஜ்ஞானத்துக்கும் சொல்லுக்கும் பாத்தம் போரும்படியான விஷயத்தை நான்காட்டித்தர வாருங்கோள். (சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுமின்) ஓராறும் படைவீடும் வேணுமே உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது. ஆறும்மலையும் படைவீடு முள்ளிட்ட பரிகரங்களும்வேணுமே. (நற்பொருள்காண்மின்) நன்றான அர்த்தைக் கண்டுகொள்ளுங்கோள். பேறும்தானேயாய் தன்னைத்தருவதும் தானேயாயிருக்கை. (பாடிநீருய்மினித்யாதி) வாச்யங்களில்தலையானத்தைக் காட்டித்தந்தேன், அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோள். "யஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வரஃ" என்றதிறே இதினுடைய ஸங்க்ரஹத்தை. வாசகங்களில்தலை - அகாரம்; வாச்யங்களில்தலை - இது நான்சொன்னது. ... ... எ.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. எங்கள்பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்தால் நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாங்கள் அதிகாரிகளாக வல்லோமோ? என்ன;கெடுவிகாள்!, நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக்யனாய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படி யானேன், ஆனபின்பு இவ்விஷயத்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ என்கிறார்.

வ்யா.—(கற்றிலேன்கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்சரிக்க அநுச்சாரணம் பண்ணிப் போராமையாலே, ஸாஸ்த்ரிய ஜ்ஞான முண்டாய்த்ததில்லை. (ஐம்புலன்கருதும்கருத்துளேதிருத்தினேன்மனத்தை) மநஸ்ஸை பரவிஷயமாக்கி விஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற வாஹ்யேந்த்ரியங்களை காஹாவித்கமாகவாகிலும் விஷயங்களினின்றும்மாற்றி ப்ரத்யக்விஷயமாக்கினால் நல்வழி போகைக்குறுப்பாமிறே. ஶ்ரோத்ராதீந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே யிழிந்து தான் நினைத்தபடியே போக மநஸ்ஸையும் அதுக்குறுப்பாக்கிப் போந்தேன் [உடு (திருத்தினேன்மனத்தை) விஷயப்ரவணரானவர்கள் விஷயப்ராவண்யம் போராது என்று ஔஷதஸேவை பண்ணி யிருப்பார்களிறே; அப்படியே, விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை வஶ்ய முட்டிப்போந்தேன். (பெற்றிலேனதனால் பேதையேன்நன்மை) ஸாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநமின்றிக்கே விஷயப்ரவணநாகப்போருகையாலேஅறிவுகேடனாய்வந்தவிஞ்நம் பண்ணப்பெற்றிலேன். (பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம்செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன்) எனக்கு நன்மை ஸம்பாதியாமையன்றிக்கே, பரஹிம்ஸை பண்ணும் விரகே விசாரித்துப்போந்தேன். (பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் மஹாப்ருதிவியி லாத்மாக்களுக்கெல்லாம், சினமேவேண்டி. (திரிதருவேன்) இதுவே பணியாகத்திரிந்தேன். (தவிர்ந்தேன்) ஹேது அறிந்திலேன், தவிர்ந்து கொடுநிற்கக் கண்டேன். (செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி) செல்லக்கடவவழி – பரமபதம், அங்கே புக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை மநோரதித்து. ஆறு - வழி. (நல்துணையாகப்பற்றினேனடியேன்) "பாபேயம்புண்டரீகாக்ஷநாம ஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்னுமதைப்பற்றினேன். (நாராயணா) ரஸாயநஸேவை பண்ணினேன். (நாராயணாவித்யாதி) "நயாமிபரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு வாசகமான நாமம். ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. நீர் இத்திருநாமத்தைப் போர ஆதரியாநின்றீர், இதென்ன நன்மையைத் தருமென்ன; இன்ன நன்மையைத் தருமென்கிறார்.

வ்யா.—(குலந்தரும்) ஸமவத் ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கும். [டு வம்சத்தால் தண்ணியானொருவன் வம்சத்தாலுயர்ந்தா னொருவனுடனே ஸம்பந்திக்க, இன்னானுடைய ஸம்பந்தி என்று இவனையும் உயர்ந்த குலத்திலே எண்ணாநின்றதிறே. (செல்வம் தந்திடும்) ஐச்வர்யத்தைத்தரும். * நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்றன்னையே செல்வந்தான் வேண்டி வருமிறே. மோக்ஷ ஸ்ரீயைத் தரு மென்றுமாம். (அடியார் படு துயரித்யாதி) ஸமவத்ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் கர்மாநுரூபமாகப்படும் துக்கங்களை யெல்லாம் ஸ்யலமேஷமாக்கும். "ஆரே துயருழந்தார் துன்புற்றார்" இத்யாதி. (நீள்விசும்பருளும்) பரமபதத்தைக் கொடுக்கும். (அருளொடு பெருநில மளிக்கும்) அருளுடனேகூட, பெருநில மண்டு – பெரியஸ்யாகம் கைங்கர்யமாகிற பெரியபதம், அத்தைத்தரும். (வளந்தரும்) "ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமான கைங்கர்யத்தையும் தரும். (வலந்தரும்) என்றாலும் அதுதன்னையேகாட்டும். அங்ஙனன்றியே, (வலந்தரும், "யஆத்மதாபலதா" [உம என்று தன்னையுங்கொடுத்து தன்னை அநுபவிக்கைக்கிடான சக்தியையும் கொடுக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, (அருளொடு பெருநில மளிக்கும் வலந்தரும்) தன்னை ஆச்ரயித்தவர்கள் தங்களளவன்றிக்கே, தங்களுடனே ஸம்பந்தித்தார்க்கும், தங்களருளோடே கூட, பெருநிலமண்டு - பரமபதம், அத்தைக் கொடுக்க வல்லராம்படி [உடு யான ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும். (மற்றும்தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இவனறியாதவற்றையும், இவனுக்கிதுவேணும் என்று அவற்றையும் தானேகொடுக்கும். (பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்) "சரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:" என்று சரீரத்தளவிலேயிறே அவர்கள்; ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பிறப்பிப்பானவனே [கூம யிறே. "ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம" என்று - ஜ்ஞாந ப்ரதனுவானவனேயிறே. (நலந்தருஞ்சொல்லை) இந்த நன்மைக ளெல்லாவற்றையும் தருஞ்சொல்லை. (நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணாவித்யாதி) உறவறிந்த நான். ... கூ.

அ.—பத்தாம்பாட்டு. திருநாமம் சொல்லுகைக்குக்காலம் [கூரு கழிந்ததென்னவேண்டா, சரமகாலத்திலே சொல்லவுமமையும், இந்த நன்மைகளெல்லாம் தருமென்கிறார்.

வ்யா.—(மஞ்சுலாஞ்சோலை) மஞ்சுகள்படிந்து ஸஞ்சரிக்கிற சோலை. (வண்டறைமாநீர்) "ஜலத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே ஈக்கள்வண்டோடு மொய்ப்பது" என்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்களாய்த்துத் தமிழர். (மங்கையார்வாள்கலிகன்றி) திருமங்கையிலுள்ளார், ஆழ்வார்வாளே தங்களுக்கு பலமாகவாய்த்து நினைத்திருப்பது. (செஞ்சொலாலெடுத்ததெய்வநன்மாலை) அழகிய செஞ்சொற்களாலே தொடுத்த அப்ராக்ருதமான அழகிய மாலை. (இவைகொண்டித்யாதி) ஶரீராவஸாநத்திலே யமவஶ்யதைக்கஞ்சாதே, இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோள். (துயர்வரில்நினைமின்) இவ்வருகுண்டான வ்யஸநங்கள் வந்தபோதும் இத்தையே சொல்லுங்கோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும்நன்றாம்) மரணதஶையிலே சொல்லவும் நினைக்கவும் போமோவென்ன; ஶரீரக்லேஶமற்று அருகேயிருந்தார்சொல்லிலும்இவனுக்கு நன்மையயக்கும். (நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு) நம்முடைய ஸஞ்சிதகர்மங்களுக்கு, ஆற்றவொண்ணாதநஞ்சு.*தேனும்பாலுமமு [(ழு) துமாயதிருமால்திருநாமம், நம்முடைய ப்ராரப்தகர்மத்துக்குநஞ்சு; இத்தையநுஸந்தியுங்கோள். ... ... (ய).

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து — இரண்டாந்திருமொழி — வாலி. ப்ரவேஶம்.

ஸம்ஸார ஸ்வபாவத்தையுமதம்முடைய இதரவிஷய ப்ராவ [உம் ண்யத்தையும் அநுஸந்தித்து அஞ்சினவர்க்கு, அவ்வச்சமெல்லாம் போம்படி, தன் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே என்னை விஷயீகரித்து, தன் ஸ்வாமித்வத்தையும் எனக்குக்காட்டியருளினானென்றார் - கீழ்த்திருமொழியில்; "அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி" என்று ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து, திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்து; இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான் – ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதிகளிறே; செய்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கிடந்து நோக்கும் க்ருஷகனைப்போலே ஆஶ்ரிதரிருந்த விடத்திலே உகந்தருளின நிலங்களிலேவந்து நின்றருளி நோக்குகையாலே ஸ்வாமித்வம்ப்ரகாஶித்தது. எதிர்த்தலைபாராதே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்அந்தர்யாமி ரூபத்தாலே[ருய) யிருக்குமிது ஸ்வாமித்வ கார்யமிறே. அவ்வளவன்றிக்கே, இவனபேக்ஷித்தபோதே இக்கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி கோயில்களிலேவந்து நிற்கிறஇதுக்கு மேற்படவில்லையிறே ஸௌலப்யத்துக்கு; இப்படி ஸௌலப்யத்துக் கெல்லையான உகந்தருளின நிலங்க ளொ ங்கும்புக்கு, உகந்தருளின நிலங்களுக்கெல்லையான ஹிமவானில்[ருடு) திருப்பிரிதியளவும சென்று, அவ்விடமேதுடங்கி அநுபவிப்பதாகத் திருவுள்ளத்துடனே கூட்டுகிறார். ... ... *

அ.— முதற்பாட்டு. கீழ்-ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, வாலிவதம்பண்ணின சக்ரவர்த்தித்திருமகனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருப்பிரிதியைச் சேரலாமென்று, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(வாலிமாவலத்து) மஹாபலத்தையுடைய வாலி. வால் என்று - மிடுக்குக்குப்பேர்; மிடுக்கையிட்டு இவனுக்கும் பேராய்த்து. மிடுக்குக்கு இவனை யெண்ணினால் பின்னை யெண்ண விரலில்லாமல் நின்று போமித்தனை, இவனை யொக்க எண்ணலாவாரில்லை மிடுக்குக்கு. (உடல்கெட) அவனுடைய ஶரீரம்மங்க. (வரிசிலைவளைவித்து) அழகிய வில்லை வளைத்து. வரியென்று-அழகு. ஏலம் - நறுநாற்றம், கமழாநின்றுள்ள. (தண்டடமிக்யாதி) தழைத்து பரந்த பொழிலையுடைய இமயத்துள். (ஆலிதீக்யா..) ஆலி - சிறுதூறல். சிறுதுளியையுடைத்தான மஹாமேகங்களானவை நிர்க்கனத்தாலே முழங்க. ஆலிமாமுகிலதிர்தர, பீலிமாமயில் நடம் செய்யும். (அருவரை) ஒருவரால் தாவியேறவரிதான மலையிலே. அருவரை முகட்டிலே, பீலித்தழையை யுடைய பெரியமயில் தன் கீழ்வாரிறு மலைமுகட்டிலே அழுந்தும்படி யேறிநின்று கூத்தாடும். நடம்-கூத்து. (தடஞ்சுனைப் பிரிதி) தடம் - பெருமை. பெரிய சுனைகளையுடைய திருப்பிரிதியைச் சென்றடை நெஞ்சே. ... ... க

அ.— இரண்டாம்பாட்டு, வாநரஜாதியைக் கொண்டு ஸேதுவைப்பண்ணி லங்கையை யழித்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனிருக்கிற திருப்பிரிதியைச் சென்றடை யென்கிறார்.

வ்யா.—(கலங்கமாக்கடல்) பெரிய கடலானது கலங்க. "வாபமாநப" என்றபோது கடல் கலங்கினபடி. (அரிகுலம் பணிசெய்ய) உரு குரக்குத்திரள் பணிசெய்ய. குலம்–திரள். "குரக்கினப்படைகொடு" இத்யாதி, "குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை" இத்யாதி. (அருவரையணைகட்டி) பெரிய மலைகளாலே கடலை அணைகட்டி. "கல்லார் கடலையடைத்து" இத்யாதி. (இலங்கைமாநகர் பொடிசெய்த வடிகள்) லங்கையாகிற மஹாநகரத்தைப் பாழாகப் பொடிசெய்த ஸர்வஸ்வாமிகள். (இருந்த நல்லிமயத்து) ராவணவதம் பண்ணின ஶ்ரமமாற வெழுந்தருளி யிருக்கிற அழகிய ஹிமவானிடத்து. விலங்கல்-மலை. மலைபோலே வளர்ந்து. (விறலிரும் சினத்தன வேழங்கள் துயர்கூர) பர்வதோபமமாய் மிடுக்கையுடைத்தாய் மிக்கசினத்தையுடைத்தான ஆனைகள்மிகவும் ஶ்லேவிக்க. (பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதருபிரிதி) பிலத்வாரம் போன்ற பெரியவாயையும் ஒளியையுடைத்தான பற்களையுமுடைய ஸிம்ஹங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற திருப்பிரிதியை அடை நெஞ்சே. ... ... உ.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விரோதியைப் போக்கின க்ர்ஷ்ண னெழுந்தருளி யிருக்கிற திருப்ப்ரீதியை அடை யென்கிறார்.

வ்யா.—(துடிகொள் நுண்ணிடை) துடியொத்த நேரிய இடை. (சுரிகுழல்) சுருண்டகுழல். (துளங்கெயிறு) ஒளிவிடுகிற தந்தபங்க்தியையுடைய. (இளங்கொடிதிறத்து) "பதிஸம்யோகஸுலபம்வய:" என்கிறபடியே ஒருகொள்கொம்பு தேட்டமான பருவத்தையுடைய நப்பின்னை விஷயமாக. (ஆயரித்யாதி) இடையருடைய இடியொத்த வெவ்விய த்வநியையுடைய ரிஷபங்களைத் திரளாக ஒருக்காலே கொன்றவனிருக்கிற நல்ல ஹிமவானில். (கடிகொளித்யாதி) பரிமளம் மிக்கு நன்றான பூவைப் படுக்கையாகக் கொண்டு. அமளி-படுக்கை. மணியறை-மாணிக்கப்பாறை. அறையென்று - பாறை. மாணிக்கப்பாறையிலுதிர்ந்த நல்லவேங்கைப்பூப்படுக்கையின் மேலே. (வேழம் பிடியினோடு வண்டிசை சொலத் துயில்கொளும் ப்ரீதி) களிற்றானை பெண்ணானையுடன், வண்டுகளிசைபாட, அப்பாட்டுத் துடைகுத்தாகத் துயிலும் ப்ரீதியை யடைநெஞ்சே. ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. ஆஶ்ரிதனை ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமய காலத்திலே உதவினவன் வர்த்திக்கிற தேஶத்தை அடையென்கிறார்.

வ்யா.—(மறங்கொளாளரியுருவென வெருவர) க்ரோதந்தானே ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற ஸிம்ஹவடிவைக்கொண்டு, வெருவர - பயப்பட. [மூவுலகும் பிறவுமனைத்து மஞ்ச] கேட்டார் கேட்டாரெல்லாம் பயப்பட. "பீஷணம்" என்றும் "ம்ருத்யு ம்ருத்யும்" என்றும் சொல்லுகிற வடிவுதானே பயாவஹமாயிருக்கை. (ஒருவனதகல் மார்வம் திறந்து) ஒரு...... † த்துக்கொருவன். (அகல்மார்வம்) திருவுகிருக்கு இரைபோரும்படி வரபலம் ஊட்டியாக வளர்ந்த மார்வு. (திறந்து) திறக்கை - நீக்குகையாய், மார்வை நீக்குகையாவது - பிளந்தென்றபடி. (வானவர் மணிமுடிபணிதர) தேவர்கள் அபிஷேகங்களுடனே வந்து திருவடிகளிலே முடிபடவிழுந்து ப்ரணாமம் பண்ணவிருக்கிற நல்ல ஹிமவானில். (இறங்கி யேனங்களித்யாதி) பன்றிகளானவை படிந்து, வளைந்த கொம்புகளாலே யிடந்திட, அருகேகிடந்து அக்நிபோலே ஜ்வலியாநிற்கும் மஹார்க்யமான ரத்நங்கள். (அருவியொடிழிதரு) அருவிகளோடே அந்த ரத்நங்கள் மலைகளினின்று மிழிகிற ப்ரீதி சென்றடை நெஞ்சே. ... ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. அவ்வவதாரங்களுக்கடியாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுஸந்திக்கிறார்.

வ்யா.—(கரைசெய்மாக்கடல் கிடந்தவன்) ஸகலாத்மாக்களையும் கரையேற்றுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தவன். (கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த) நூபுராதி த்வநியையுடைய திருவடிகளை ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் தொழுது ஸ்தோத்ரம்பண்ண. (அரைசெய்

† இவ்விடத்தில் விட்டுப்போன க்ரந்தத்தை கோஶாக்ஷரங்களில் காண்க.

மேகலை) திருவரை பூத்தாப்போலே யிருக்கிற. (அலர்மகளித்யாதி) பெரியபிராட்டியாருடனே பொருந்தியிருக்கிற நல்லஹிமவானிலே. (வரைசெய்மாக்களிறித்யாதி) மலையை யானையாக வகுத்தாப்போலே பெரிய வடிவையுடைய ஆனைகளானவை. (இளவெதிர்[ரு வளர்முளை) வெதிரிலே-மூங்கிலிலே. வெதிர்வளர்முளை - தடிந்தெழுந்த மூங்கிலிடை முளைத்து வளருகிற இளங்குருத்தைப் பிடுங்கி. (அளைமிகுதேன் தோய்த்து) மலைமுழஞ்சுகளிலேவைத்தபெரிய தேனையழித்து, அதிலே மூங்கிற்குருத்தைத் தோய்த்து. (பிரசவாரி தன்னிளம் பிடிக்கருள்செயும்) பிரசம்-தேன். வாரி யென்பது - வெ[ம ள்ளம். தேனிலே மூங்கிற் குருத்தைத் தோய்த்துக் கொடுத்துத் தன்னிளம் பிடிக்கு, தேன்வெள்ளத்தையும் தண்ணீராக விக்காமல் கொடுக்கு மென்னுதல்; பிரசமென்று - தேனீயாய், மிக்கதேனை யழித்து அதில் ஈயை வாரிப்பொகட்டு, அத்தேனிலே இளவெதிர் முளையைத் தோய்த்துக் கொடுக்குமென்றுமாம்: அப்படிப்பட்ட [மரு பிரிதியைச் சென்றடை என்கிறார். ... ... ரு.

அ.—ஆறும்பாட்டு. திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின அப்போரமளியோடே இங்கே வர்த்திக்கிறபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

வ்யா.—(பணங்களாயிரமித்யாதி) ஸஹஸ்ர ஃபணனான அழகிய திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேசுவரனே! என்று. (இணங்கிவானவரித்யாதி) ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் திரண்டு, தங்களுடைய அழகிய அபிஷேகங்களானவை திருவடிகளிலே பணியும்படி யிருந்த அழகிய ஹிமவானில். (மணங்கொளித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள குருக்கத்தி பெரிய கொடிகளைவீசி நிமிர்ந்து, அவை மேலெடுத்தைச்சென்றுமேலைத்தைக்கொள்கொ[உரு ம்பாகப் பற்றி. (பிணங்கு பூம்பொழில்) செருந்திக் கொடிகளும் சோலைப்பணைகளும் தன்னிலே செறிந்த பூம்பொழி லென்னுதல்; "சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்" என்கிறபடியே - கொம்பும் கொடியும் இசலிப்பூக்கும் பொழிலென்னுதல். (நுழைந்து வண்டிசை சொலும்)முக்தர்ஸாமகானம் பண்ணுமாப்போலே, † இவ்வண்டுக[கூம ளும் இப்பொழிலிலே நுழைந்து புக்கு மது பானம் பண்ணிக் களித்து இசைபாடும் பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. ... சு

அ.—ஏழாம்பாட்டு. (கார்கொளித்யாதி) தேவர்கள் புஷ்பவ்ருஷ்டி பண்ணி ப்ரணாமம் பண்ணும்படி ஸுலபனாயிருக்கிற திருப்பிரிதியை நெஞ்சே அடை என்கிறார்.

வ்யா.—(கார்கொள்வேங்கைகள்)* மாமேல் மஞ்சுபடிந்தவேங்கைகளென்னுதல்; காரென்று - பெருமையாய், பெருத்துத் தழைத்த வேங்கையென்னுதல். (கனவரைதழுவிய) பெரிய வரையைத்தழுவிய. (கறிவளர்கொடிதுன்னி) கறியென்பது - மிளகு. பெருக்கக்காய்த்து வளருகிற மிளகுக்கொடி நெருங்கி. (போர்கொள்வேங்கைகள்)

† இங்கேவிட்டிருக்கும் சிலபதங்களை கோசாந்தரங்களில்கண்டுகொள்வது.

யானையுடனே பொருகிற வேங்கைப்புலிகளானவை. (புனவரைதழுவிய) புனங்களையுடைத்தான மலைமுழஞ்சுகளிலே, துணையுடனே யணைந்து கிடக்கும். (பூம்பொழிலிமயத்துள்) (ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத் தடம் படிந்து) அழகியபூக்களை யுடைத்தான சுனைகளின்கரையிலே[ரு] யிருந்து. படிதல் – இருத்தல். (இனமலரெட்டு) * அஷ்டஸா புஷ்பங்களைச் சொல்லுதல்; கைக்கெட்டின பூக்களெல்லா மிட்டென்னுதல்; “எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு” என்கிறபடியே. (இமையோர்களித்யாதி) தேவர்கள், ஆயிரந் திருநாமங்களையுஞ்சொல்லி ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திருவடித்தொழும் பிரிதிசென்றடை நெஞ்சே. ... எ.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே யிருந்து அம்ருதாஶமாக என்னும் ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள்வந்துதொழுகிறபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(இரவுகூர்ந்து) ஆதித்ய கிரணப்ரவேஶ மில்லாமையாலே ராத்ரியேயா யிருக்கும். (இருள்பெருகிய வரைமுழை) இருள்மிக்க முடு மலைமுழஞ்சுகளிலே. (இரும்பசியதுகூர) பெரும்பசியானது மிக. (அரவமாவிக்கும்) அம்மலைமுழஞ்சுகளிலே கிடக்கிற மலைப்பாம்புகளானவை பசியாலே இளைத்து நெடுமூச்செறியும். ஆவிக்கை–நெடுமூச்செறிகை. (அகன்பொழில் தழுவிய) உள்ளான சோலையாலே தழுவியுள்ள.ஒருவரால்ப்ரவேஶிக்கவரிய மலையாகிற ஹிமவானி[உ] லே. (பரமனித்யாதி) ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஜகத்காரணபூதனா யிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரன், எங்களுக்காக அழகிய காளமேகம் போன்ற வடிவழகோடேயிங்கேயெழுந்தருளியிருந்ததே! என்று, தேவர்கள், ப்ரஹ்மாவோடேகூடச்சென்று திருவடித்தொழும் ஸர்வஜ்ஞ, ரமி.(பெருந்தகை) ஸர்வஸ்வாமி; அவனிருக்கிற பிரிதிசென்றடை நெஞ்சே. அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. திருநாமத்தைச் சொன்னாரை ரக்ஷிக்கைக்காகத் திருப்பிரிதியிலே யிருந்தான், அவனைச்சென்றடை நெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(ஓதியித்யாதி) ஓதியாயிரந் திருநாமமென்கிறது – நாராயணனென்ற திருநாமத்தை. *ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கு மதிறே[ரட]அது. திருநாமத்திலே அர்த்தாநுஸந்தாநத்தை யறிந்தவர்களுக்கு. (உறுதுயரடையாமல்) வந்து கிட்டுகிற, துயர் – உத்தராவம், தம் பூர்வாவம்,இவையொன்று மிவனை ஸ்பர்ஶியாதபடி யருளின ஸ்வாமியெழுந்தருளி யிருக்கிற அழகிய ஹிமவானில் (தாதுமல்கிய பிண்டிவிண்டலர்கின்ற) பிண்டி–அசோகு.பிண்டித்தாதும் சுண்ணமும் மிக்கிருந்துள்ள பூக்கள்அலர, அதில் தேஜஸ்ஸை. (தழல்புரையெழில் நோக்கி) அக்னிஜ்வாலையை யொத்த அழகைப்பார்த்து. (பேதைவண்டுகளெரியென வெருவரு) பைதலாய் விளைவதறியாத வண்டுகள் அக்னியென்றஞ்சும் திருப்பிரிதியைச் சென்றடை நெஞ்சே. ... ௯.

அ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்திருமொழியை அப்யஸிப்பார்க்கு தாபத்ரயாதிகளால் வரும்து:க்கம் வாராதென்கிறார்.

வ்யா.—(கரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந்தவைமுழங்கிட) கறுத்துப்பெருத்த மேகஸமூஹங்கள் பர்வதஶிகரத்திலே கிடந்து முழங்க. படலம்-திரள். அம்முழக்கத்தைக்கேட்டு, யானைகள் பிளிறுகிறனவாகக்கொண்டு. (பெரியமாசுணம்) மாசுணமாகிறது - பெரும் பாம்பு. (வரையெனவித்யாதி) மலைநகர்ந்தாப்போலே கரிய முகிற்கணத்தை யானையாக நோக்கிப் பேர்ந்து போகிற திருப்பிரிதியிலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (வரிகொள் வண்டறைபைம்பொழில்) வரி-அழகு. அழகிய வண்டுகள் பாடாநின்றுள்ள அழகிய பொழில். பைம்மை - அழகும், குளிர்த்தியும், பரப்பும். இப்படிப்பட்ட பொழிலையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான விவருடைய இத்திருமொழியில். (அரியவித்யாதி) அருமை - பெருமை யுடைத்தான, இனிய இசையைப்பாடும்அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு. (அருவினையடையாவே) து:க்கங்கள் இவனைச்சேராது. ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிசரணம்.

முதற்பத்து - மூன்றாந்திருமொழி - முற்றமூத்து. ப்ரவேசம்.

தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, திருப்பிரிதியை ஆஶ்ரயி என்று உபதேஶித்தார்; அது தமக்கு வரைக்கிடாகத்வரித்ததில்லை; கெடுவாய்! நாமிருக்கிறவிருப்பின்பொல்லாங்குகண்டாயே, கடிகைஒருக்ஷணம்முற்பட்டதுடலாகஆஶ்ரயிக்கபாராயென்கிறார். கீழ்-திருமந்த்ரத்தைஅநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம், மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிருந்ததேஶத்தை ஆஶ்ரயிப்போமென்கிறார். திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யவஸ்துவேயாகி, ருஷிசந்தோ தேவதைகளென்ன, பீஜஶக்திகளென்ன, ஶோஷணதஹநாதிகளென்ன, இவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமாகக் கடவது. அது வேண்டுவானென்னென்னில்; "நமோநாராயணாயவென்று-பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்னும் இம்மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுவார் நித்யஸூரிகளாய் அவர்களுடையயாத்ரையாய்த்துஇது; அத்தையிறே து:ணத்மிகையான ப்ரக்ருதிவஶ்யனானவிவன் அநுஸந்திக்கப் பார்க்கிறது; ஆகையாலே அவர்களோபாதியாகத் தன்னுடைய ஶரீரத்தையும் பாவித்து அநுஸந்திக்கைக்காக ஶோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது; இனி ருஷிசந்தோ தேவதையை யநுஸந்திக்கிலும் இம்மந்த்ரத்திலுண்டான ஆதராதிஶயத்தாலே பீஜஶக்திகளை யநுஸந்திக்கிறது மோக்ஷப்ரதமென்று அவ்வழியிலே யிவனுக்கும் விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக. கீழ் - "பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே" என்றார்;

க்ரமத்திலே செய்கிறோம் என்று ஆறியிருந்தது நெஞ்சு ; கெடுவாய் ! ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டரா யிருப்பார்க்கு அப்படி செய்கிறோம் என்றாறியிருக்கப்போமோ, அப்ராக்ருதசரீரபரிக்ரஹம் பண்ணிணார்க்கன்றோ பின்னைச் செய்கிறோமென்றாறியிருக்கலாவதுஎன்று, இங்ஙனே, ப்ரக்ருதியினுடைய அஸ்திரதையையும், விஷயங்களினுடைய தண்மையையும், பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி, இருந்தபடி யிதுவானபின்பு ஒருகைகால் முறியவாகிலும் ஒருக்ஷணம் முற்பட்ட துடலாக ஆச்ரயிக்கப் பாராயென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... ௯

அ·—முதற்பாட்டு. (முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை யாச்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசித்தார்; அது தம்த்வரைக்கநுரூபமாக மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது ; கெடுவாய் ! அங்கே ஸ்ரீவதரியை ஆச்ரயிக்க வாராயென்கிறார்.

வ்யா.—(முற்றமூத்து)மூப்புகெல்லாம்மூத்து (கோல்துணை[மிடு யா) முன்பு தானெல்லார்க்கும் ஆபாச்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்பது. "துன்னுகுழல் கருநிறத்தென் துணையே" என்று ஒரு பரம சேதநனைத் துணையாகப் பற்றுகிறானுமன்றே ; ஒருவிறகையிறே துணையாகப்பற்றிற்று.—நஞ்சீயர் ஸந்ந்யஸித்தருளுகிறவன்று "ஜ்ஞாத்யாரணம்பண்ணும்மந்த்ரம்—நீ எனக்குமித்ரமாய்எல்லா ரக்ஷண[உமிங்களும் பண்ணவேணும் என்றாய்த்து ; அத்தைக்கேட்டு, ஒருஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வசக்தி பரமசேதநனை ஓராசார்யன் முன்னாக இவ்வார்த்தையைச் சொல்லிவைத்து இக்காஷ்டத்தையும் இவ்வார்த்தைசொல்லும்படியான இவ்வாச்ரம ப்ராப்திதானெனன் ! என்றிருந்தேன்காண்" என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோக்கிவளைந்து)வளைகிற[ஒ-றினும் ஒருஸாத்விகன் காலில் வளையாதே, தன் புறவடியை நோக்கி வளைந்தாணித்தனை. (இற்ற கால்போல்தள்ளி) ஸந்திகள் கட்டுக்குலைகையாலே முறிந்த கால்போலே வசமற்றுக் கையாலே யெடுத்து முன்னே தள்ளி. (மெள்ளவிருந்து) அந்த ஆயாஸம் பொறாமல் மெள்ளஇருந்து. கோலையூன்றி, முதுகையூன்றி, முழங்காலையூன்றி, நிலத்தையூன்றி, இப்படியிறே யிருப்பது. (அங்கிளையாமுன்)அப்படியிருந்தது தான்பொறாமல் இளைக்குமாய்த்து. இக்லேசங்கள் வருவதற்கு முன்னே. (பெற்றதாய்போல் வந்தபேய்ச்சி) யசோதைப்பிராட்டி தேவகிப்பிராட்டியைப்போலே பாவித்து வந்தபூதனை. (பெருமுலையூடுயிரை வற்றவாங்கியுண்ட) பெரியமுலைவழியே இவனுயிரைப்பாலுட[கூடு னே வற்றும்படி வாங்கி யமுதுசெய்தவனுடைய ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார். ... ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. நம்மை முன்பு ஆதரித்தவர்கள் அநாதரிக்கும்படி சரீரம் ஜரிப்பதுக்கு முன்னே ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால்) நிமிரநின்றவாறே, தௌர்பல்யத்தாலே சரீரபாரம் பொறுக்கமாட்டாதே முதுகுநோமே, நொந்தவாறே முதுகை ஒருகையாலேபற்றி. (முன்னொருகோலூன்றி) மற்றைக்கையாலே, முன்னடியிலே ஒருகோலை யூன்றி. (விதிர்விதிர்த்து) நடுங்கி நடுங்கி. (கண்சுழன்று) கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு. (மேற்கிளைக்கொண்டு) மேல்மூச்செறிந்து. (இருமி) இவரிப்படி யிளைத்தவாறே, கோழையாரும் முகங்காட்டுவரே, அத்தாலே இருமி. (இதுவென்னித்யாதி) தூரத்திலே இவரைக்கண்டவாறே, இதுவென்! — இங்குவருகிறதென்! என்று தங்களிலே சொல்லி, கிட்டினவாறே அப்பா! மூத்தபடியென்! என்று சிரித்து, முன்பு இவனை யாதரித்துப் போந்த யுவதிகள் ஏசாமுன். (மதுவித்யாதி) மதுபாநம் பண்ணி வண்டுகள் செருக்கிப் பண்பாடாநின்றுள்ள வதரியை ஆச்ரயிப்போம். ௨

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. ஸ்நாநத்துக்குத் தலைநீர்ப்பாடான ஸ்ரீவதரியை வணங்காயென்கிறார்.

வ்யா.—(உறியித்யாதி) சரீரம மாம்ஸளமாயிருக்குமே பால்யத்தில்; வார்த்தகத்திலே அதுபசையற வுலர்ந்தவாறே, உறிக்கயிறு வரிந்தாற்போலே உடம்பு நரம்பெழுமே. (ஊன்தளர்ந்து) மாம்ஸம் க்ஷயித்து. (உள்ளம்வெள்கி) நெஞ்சானது விஷயங்களிலே ஆசமிக்கு; ''வெள்குதல்-காமனெறிப்படரும்'' என்றானே. அன்றியே, (எள்கி) என்று பாடமான போது, எள்குதல்-கடுபாடாய், நெஞ்சு தளர்ந்தென்றபடி. (நெறியை நோக்கி) நடுங்கி நடுங்கி நின்று, போகப்புகுகிற வழியின் தூரத்தைப்பார்த்து, அந்தஆயாஸம் பொறாமல் கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு நின்று. (நடுங்காமுன்) அந்த ஆயாஸம் பொறாமல் நடுங்காமுன்; அறிதியாகில், நெஞ்சமே! ஸ்நேஹத்தையுடையையாய். (ஆயிரநாமஞ்சொல்லி) அவன் திருநாமங்களிலே, வேண்டியிருந்ததொரு திருநாமத்தைச்சொல்லி. (வெறிகொள் வண்டு பண்கள் பாடும்) நாறுநாற்றத்தை யுடைய வண்டுகள் மதுபாநமத்தமாய் பண் பாடாநின்றுள்ள ஸ்ரீவதரியை வணங்க வாராயென்கிறார். ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கி) கண்கள் இமைவிழுந்து ஸங்கோசித்துப் பீளைபாய்ந்து. (பித்தெழ மூத்திருமி) பிச்சேறினாற்போலே சொல்லுந்தெரியாதே சொல்லும்படி சித்தஸ்வலநம் பிறக்கும்படி ஜரித்து. (தாள்கள் நோவத் தம்மில் முட்டி) நடக்கப்புக்கவாறே, நெகிழ்த்துக் காலிடமாட்டாமே, முழந்தாள்கள்

தன்னிலே யடித்து. (தள்ளிநடவாமுன்) இப்படிக்குத் தள்ளித்தள்ளி நடவாமுன். (காளையாகிக்கன்றுமேய்த்து) பிள்ளையாய் கன்றுகளை மேய்த்து, பக்வனால் பசு மேய்க்கவேணுமே ; * கன்று மேய்த்தினி துகந்தகாளையிறே. (குன்றெடுத்தன்று நின்றான்) இந்த்ரன் கல்வர் [ஷித்தவன்று, கல்லெடுத்துக்காத்து நின்றான். (வாளையித்யாதி) அருக்கயமாகப் பெரிய தடாகங்களிலே வளருகையாலே ஆனைக்கன்றுபோலே செருக்கி உகளிக்கிற குளிர்ந்ததடாகங்களாலே சூழப்பட்டவதரியை வணங்குவோம் வா என்கிறார். ... ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. பால்யத்தில்விஷயாநுபவம்பண்ணின படிகளைக்கீர்த்தித்து அதுவே காலக்ஷேபமாய் முடிந்து போவதற்கு முன்னே, ஸ்ரீவதரியை யாஸ்ரயிப்போம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(பண்டுகாமரானவாறும்) பூர்வத்தில் தான் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆதரணீயனாய்ப் போந்தபடியும். (பாவையரித்யாதி) ஒருபருவத்தில் பெண்களுடைய வாழ்வைத்தை ஸம்ஜித்தபடியும். (வாழ்ந்தவாறும்) தான் ஜீவித்தபடிகளும். (ஒக்கவுரைத்திருமி) இருமலொக்க அவற்றையும் சொல்லி. பூர்வவ்ருத்தத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி, நடுவே இருமல் வந்தால் இருமி, அநந்தரமாக விட்டுரையிலே சொல்லி, இப்படி இருமலோடொக்க உரைத்து. (தண்டுகாலா வூன்றியூன்றி) தண்டமேகாலாக வூன்றியூன்றி. (தள்ளிநடவாமுன்) இப்படி உடம்[பைத் தள்ளித்தள்ளி நடப்பதற்கு முன்னே. (வண்டுபாடுமித்யாதி) திருமேனியில் ஸ்பர்ஶத்தாலே மது ஸ்யந்திக்கிற திருத்துழாயிலே மதுபானம் பண்ணி வண்டுகள் பாடாநின்ற திருத்துழாய் மாலையையுடையவன் வர்த்திக்கிற திருவதரியை வணங்குவோம். ... ரு.

அ.—ஆறாம்பாட்டு. நம்மை விஷயீகரிக்கைக்கு முற்பாடனாய்வந்த ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(எய்த்தவித்யாதி) வார்த்தை சொல்லவும் மாட்டாதே யிளைத்து, நடுவேகளையிரைக்க ஏங்கியேங்கி யிருமி, ஶரீரமும் தளர்ந்து. (பித்தர்போலச் சித்தம்வேறாய்) ஸ்ராந்தரைப்போலே நெஞ்சு கலங்கி. (பேசிஅயராமுன்) சிலவார்த்தைகளை அநந்விதமாகச்சொ[ல்லி அயர்வதுக்கு முன்னே. (அத்தனித்யாதி) எனக்கு ஜநகனுமாய், உத்பாதகனுமாய், என்னை விஷயீகரிக்கவந்து நிற்கிறவன். (ஆழ்கடலைக் கடைந்த) மஹோததி என்கிறகடலை, ஒரு தாழியில் தயிரைக்கடையுமாப்போலே அநாயாஸேந கடைந்த. (மைத்தவித்யாதி) மைமூரி போன்ற தேஜஸ்ஸை யுடைய வடிவழகாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவன் ஸ்ரீவதரியை வணங்குதுமே. ... ... சா.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. நம்முடைய பொல்லாங்கு சிரியாதே ஆஶ்ரிக்குமவன் வர்த்திக்கிற வதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(பப்ப!அப்பர்மூத்தவாறு) பப்ப! என்று குலைப்புண்டு நடுங்குமாப்போலே நடுங்கும்படியென் ! என்று.(பாழ்ப்பது) பாழு மான ஶரீரம். (சித்திரிகையொப்ப) ஶிரங்யிகள் சிமுற்றினால் இருங்கியிருக்குமாப்போலே யிருந்த. (ஐக்கள்போதவுந்த) சிக்கட்டிபோலே ஶ்லேஷ்மம் தள்ள. (உன்தமர்காண்மினென்று) பருவத்தி லவனுக்கு நல்லராயிருந்த நீங்கள் பாரிகோள் என்று. (செப்புநேரித்யாதி) செப்பொத்திருப்பதாய் விரஹஸஹமல்லாத மார்வத்தை யுடையவர் [மு கள்தாங்கள் சிரிப்பதுக்கு முன்னே. (வைப்பித்யாதி) நமக்குச்செய் நிதியுமாய் ஐஶ்வர்யமுமானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா. ... ... எ

அ.—எட்டாம்பாட்டு. அவினைகள்பக்கலிலே, நாஶஹேது வாம்படியான ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணாதே, நமக்கு உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி ஸ்ரீவதரியிலே ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணி வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(சாபோமின் சுங்கிரேன்மின்) வருவார்க்கு விரோயமாமே இவன் புக்கிருந்தவாறே ; அதுக்காக, சுணைகெட்டோ இங்கிருக்கிற தென் ? என்பர்கள். (இருமிரினாத்திர்) இருமலாலே போர இளைத்தீர். (உள்ளம்கூசியிட்டீர்) நெஞ்சு அஞ்சினீர். (என்றித்யாதி) என்று இப்படி சொல்லுமவர்களாய், குவளைப்பூப்போன்ற கண்ணழகையுடையவர்கள் பக்கல், நமக்கு நாஶகரமான ஸ்நேஹத்தைத் தவிர்ந்து. (நன்னெறிநோக்கலுறில்) நல்வழி போக வேண்டில். (வாசமித்யாதி) பரிமளம் மிக்க திருத்துழாயை யுடையவன் வர்த்திக்கிற வதரியை வணங்குவோம்வா. ... ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. ஶரீரமானதுதான் ஜரித்து நெஞ்சு கலங்குவதுக்கு முன்னே ஸ்ரீவதரியை வணங்குவோம்வா என்கிறார்.

வ்யா.—(புலனித்யாதி) இந்த்ரியங்கள் ஸ்வம்ஸ்வம் விஷயங்களை க்ரஹிக்கமாட்டாதபடி ஶரீரத்திலே ஜரித்து. (போந்தித்யாதி) முன்பு ஆஶ்ரித்தவர்கள் உபேக்ஷித்து "போ" என்று தள்ள, அவர்கள் [கூடு பக்கல் நின்றும், போந்திருந்து – ஆளற்றவிடத்திலே போந்திருந்து, "நாம் பட்டதோ!" என்று நெஞ்சு தளர்ந்து கலங்க. (ஐக்கள்போதவுந்தி) ஶ்லேஷ்மம் தள்ளி. (கண்டபிதற்றுமுன்) ஸ்வலித்து தோற்றிற்றுச் சொல்லுவதுக்கு முன்னே. (அலங்கலாயதண்டுழாய் கொண்டு)அலங்கலென்று–மாலையும், ஒளியும். செவ்வித்திருத்துழாய்[கூடு கொண்டென்னுதல் ; தண்டுழாய் மாலையைக் கொண்டென்னுதல். ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி. (வலங்கொளித்யாதி) வலம் – நன்மை. தங்களுக்கு வேண்டி அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாடுவதாடுவ தாகிற வதரியை வணங்குவோம்வா. ... கூ

அ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்திருமொழியை அப்யஸித்தாரிட்டவழக்கு பரமபதமென்கிறார்.

வ்யா.—(வண்டியாதி) வண்டுகளானவை குளிர்ந்ததேனைப்பருகி வாழுகிற தேசவிசேஷமான வதரியிலே வர்த்திக்கிற ஸர்வேச்வரனை. (கண்டலியாதி) கண்டல் – தாழை. தாழைவேலியாலே சூழ்ந்த திருமங்கைக்கு ராஜாவான திருமங்கையாழ்வார். (நீள்விசும்பியாதி) ஸர்வமாங்யுபரிதநலோகங்களில் மேலான பரமபதம் அவர்களிட்டவழக்கு. அதொழிய வேறு அவர்களுக்கு ஒரு அநுபவமில்லை. ய

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து – நாலாந்திருமொழி – ஏனம். ப்ரவேசம்.

ஸ்ரீபதரி என்றும் ஸ்ரீபதரிகாச்ரமமென்றும் இரண்டு திருப்பதியாய், அதில் அங்குத்தை யிருப்பாகிறது – ப்ரஜையின் ரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகத் தாய் குடிநீர் குடிக்குமாப்போலே இவற்றைவழிப்படுத்துகைக் குறுப்பாக தான் தபஸ்ஸுபண்ணி ஹிதமுரு காமனா யிருக்கிற விடமாய்த்து; இன்றாச்ரயிக்கும் நம் குறையே குறையாக ஆச்ரயணீயனானவன் தன்குறைவறுத்துக்கொண்டிருந்தது, ஆனபின்பு, நாமங்கேபோய் ஆச்ரயிப்போமென்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். இங்கு, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்தவிடமுண்டோவென்னில்; கீழே – "வணங்குதும்" என்றும் உய "அறிதியாகில் நெஞ்சமன்பாய்" என்றும் சொல்லிக்கொடுபோந்து, இதிலும் – "துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே" என்று முடியத் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாராயிருக்கிறது. கீழ் தாம்பெற்றதாக ச்சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வந்திருக்கிற தேசமாயிருக்குமிறே. *

வ்யா.— முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகி) வராஹகல்பத்தின் ஆதியைப்பற்ற, (முன்) என்கிறார். (இருநிலமிடந்து) இருமை – பெருமை மஹாவராஹமாய், ரஸாதலத்திலே அழுந்தின பூமியை யிடந்து. (அன்றிணையடி யிமையவர்வணங்க) ராவணவதாநந்தரம் தேவர்கள் வந்து திருவடிகளிலே வணங்க. (தானவனாகம்) ஆகம் – சரீரம். ௩ய (தரணியிற்புரள) பூமியிலேபுரள. (தடஞ்சிலை குனித்த வென் தலைவன்) பெரிய வில்லை வளைத்த என்நாயகன். (தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த) வண்டுகள் படிந்த கற்பகச்சோலை பூத்த. (தெய்வ நன்னறுமலர்கொணர்ந்து) அப்ராக்ருதமான செவ்விப்பூக்களைக் கொண்டு. தெய்வமென்று – நறுநாற்றமாய், நறுநாற்றத்தையுடைய நல்ல பூக்களைக் கொண்டு. (வானவர்வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்) ப்ரஹ்மேசாநாதிகள்வந்து ப்ரணாமம் பண்ணுகிற கங்காதீரத்தில். (வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை) ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே நிற்கிறவன். க

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. மாயமானைக்கொன்ற சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸ்ரீவதரிகாஶ்ரமத்திலே வர்த்திக்கிறானென்கிறார்.

வ்யா.—(கானிடையுருவை) காட்டிடத்திலுண்டான அழகிய மானை. உருஎன்று–அழகு; "உருவாய மானையமையா" என்றாரிறே. (சுடுசரம் துரந்து) ஶராக்நியை ஏவி. (கண்டு) தோற்றுவது மறைவதான மானைக்கண்டு. (முன்கடுந்தொழிலுரவோன்) முன் கடிய தொழிலைச் செய்த மிடுக்கன். உரவோன் - மிடுக்கன். (ஊனுடையகலத்து) மாம்ஸம் மிக்க மார்விலே. அகலம் - மார்வு. (அடிகணைகுளிப்ப) கொல்லும்படி தைக்க. அடிதல்–கொல்லல். கொல்லுகிற அம்பு பெற்றபடி. (உயிர்கவர்ந்துகந்த வெம் மொருவன்) அவனுயிரைவாங்கி, ஆஶ்ரிதவிரோதி போகப்பெற்றோம்! என்று ப்ரீதனானவன். (தேனித்யாதி) தேன்மாறாத தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடைய ப்ரஹ்மாவுடனே தேவர்கள் சென்று சென்றிறைஞ்சிட. (பெருகுவானிடை முதுநீர்க் கங்கையின்கரைமேல்) ஆகாஶத்திலே பெருகி பகீரதனுடைய தபஸ்ஸாலே வந்து பெருகுகிற கங்கைக் கரைமேல் ஸ்ரீவதரிகாஶ்ரமத்திலுள்ளானவன். ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு. (இலங்கையுமித்யாதி) ஒருவராலழிக்க வரிய லங்கையையும், அதுக்கு அகழான கடலையும், ஒருவரால்அடர்க்க வரிய ஸாமர்த்யத்தையுடையனாய் ஜ்யேஷ்டனான வைஶ்ரவணனைவென்று வாங்கின ஸங்கநிதி பத்மநிதிகளை யுடையனாயிருக்கிற ராவணனையும், அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸ ஜாதியாக நஶிக்கும்படி பண்ணி, இப்படி க்ரூரமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணின ராஜாவானவன். "இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமிஸ்ஸஶைலவநகாநநா" என்னக்கடவதிறே. (கொழுஞ்சுடரித்யாதி) ஆதித்யன் சூழவருகிற மேருவிலே தாக்கி, மேல்நின்றும் விசும்பிலே வெளுத்த துகிற்கொடியை விரித்தாப்போலே அலங்கரித்துக் கொண்டு. வலம் – நன்மை. மணி – அழகு. அத்தீர்த்தத்திலவகாஹிக்க அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் தரும் அழகிய கங்கைக்கரையில் ஸ்ரீவதரிகாஶ்ரமத்தான். ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கி இவர்களுக்கு பரமபதத்தையும் கொடுக்குமவன் ஸ்ரீவதரிகாஶ்ரமத்திலே நின்றருளினான், அவனை யாஶ்ரயியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(துணிவினியித்யாதி) என் துணிவை யுனக்குச் சொல்லுவன் கேள் நெஞ்சே!. (தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்கு) தந்திருவடிகளைத் தொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணும் என்றிருக்குமடியார்க்கு. (பிணியித்யாதி) ப்ராப்ய விரோதிகளையும் போக்கி, * வானவர்நாடான பரமபதத்தைத் தரும். திருவடிகளிலே தொழுத மாத்ரத்திலே யிப்படி செய்யுமோவென்னில் (பேரருளாளனெம்பெரு

மான்) பரமக்ஷேபாவானாகா ணவன். என்னையு மூட்படக் கைக்கொண் டவனன்றோ. (அணியித்யாதி) அழகிய மலரைக் குழலிலேயுடைய ரம்ஹைதுடக்கமானாருடைய துகிலையும் ஆபரணாதிகளையும் வாரிக்கொடுவந்து அழகிய நீரானது தூயமாணிக்கங்களைக் கொழித்து[௫ இறட்டுகிற கங்கைக்கரையில்ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்துள்ளான். ... ௪

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. பூதநாஸ்தநபானம் பண்ணி வளர்ந்த க்ருஷ்ணன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே; அவனை யாச்ரயிப்போம் வா நெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(பேயிடையித்யாதி) தாயாய்வந்தபூதனைமருங்கிலேயிருந்து ஒக்கவருகிற. (மற்றவள் பெருமுலை சுவைத்திட) "பெருமுலையூடு" இத்யாதி; — பெரியமுலை வழியே அவளுயிரையும் வற்றும்படி உண்டவன். * தாயாய் வந்தபேயிடையிலே யிருந்து பெரிய முலைப்பாலையும், அதுவொழிந்த அவள்ப்ராணனையும் சுவைத்திட. (மற்று) என்றது-முலைப்பாலொழிய அவள் ப்ராணனையு மென்[௰ றபடி. (பெற்ற தாயிடைக்கிருத்த லஞ்சுவனென்று தளர்ந்திட) யசோதைப்பிராட்டி, தன் ஒக்கலையி லெடுத்துவைக்க அஞ்சாநின்றோ னென்று தளர்ந்திட. (வளர்ந்த வென்தலைவன்) இப்படிக்குவளர்ந்த என்னையன். இவளஞ்சுகிறது - கண்டாரெடுத்து முலைகொடுக்க, அவர்கள் நினைவறியாதே அவர்கள் முலையை யுண்ணுநின்றதுக்கு வயிறு[௨௰ பிடித்து அஞ்சுகிறாள்; "நலமே வலிதுகொல்" இத்யாதி. (சேயித்யாதி) உயரமோங்கின ஸிகரங்களினுச்சியாலே அண்டத்தை யரிக்கிற, அழகிய பொன்னாலே செய்யப்பட்ட பர்வதமுண்டு - மஹாமேரு, அதிலே விளங்கி நிற்பதாய், இடமுடைத்தான ஸிகரத்தில் நின்று மிழிந்த கங்கைக்கரையில்வதரியாச்சிரமத்திலேவந்து ஸந்[௨௫ நிஹிதனானான். ... ... ௫.

அ.—ஆறும்பாட்டு. நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஸம்ச்லேஷ விரோதியானவ்ருஷபங்களைக்கொன்றவன் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான், அவனை ஆச்ரயிப்போம் வா என்கிறார்.

வ்யா.—(தேரணங்கல்குல்) தேரொத்த நிதம்பம். (செழுங்[௩௰ கயற்கண்ணிதிறத்து) அழகிய கயல்போன்றகண்ணையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிதிறத்து. (ஒரு மறத்தொழில் புரிந்து) அத்விதீயமான கொடிய தொழிலை மிகுத்து. புரிதல் - மிகுதல். (பாரணங்கிமிலே றேழும் முன்னடர்த்த) ஸூமியிலுள்ளார், "இவற்றினுடன் க்ருஷ்ணன் பொரப்புகாநின்றான்" என்று க்லேசிக்க. அணங்கு -[௩௫ வருத்தம். வருந்த என்றபடி. இமில் - கருத்து. (ஏறேழும்முன்னடர்த்த) வ்ருஷபங்களேழையும் முன்பு கொன்ற. (பனிமுகில் வண்ணனெம்பெருமான்) குளிர்ந்த காளமேகம்போன்ற வடிவழகாலே யென்னை அடிமைகொண்டவன்.(காரணமித்யாதி)ஹீரயன்மங்கையை

ஸமுத்ரத்திலே அவதரிப்பிக்கிறபோது நடுவழியிலே ஒருமலை தகைந்து கொண்டு நின்றதாய், அத்தை இரண்டு பிளவாம்படி குத்தி, ஆனைகளையு முருட்டிக்கொண்டு இவ்வருகே போந்திழிந்த தாகச் சொல்லக்கடவது. அதுக்கடியென்னென்றால் (காரணந்தன்று ஹல்) தன்னுடைய தபோபலந்தாலே. ஹஸ்மமாய்க்கிடந்த தன் பாட்டன்மாருடைய ஸத்கதியர்த்தமாக கங்கையைப் பெறவேணுமென்று தபஸ்ஸுபண்ணினானிறே: அந்தப்பழமையாலே வந்த மிடுக்கை யுடைத்தான ஜலத்தை யுடைத்தான கருவரையானது. கருமை-பெருமை. ஹிமவானாகிற பெரியமலையானது பிளவெழும்படியாகக்குத்திக்கொண்டாய்த்துக் குதித்தது. (வாரணம் கொணர்ந்த கங்கை) அப்பர்வதத்திலுண்டான ஆனைகளை யுருட்டிக்கொண்டு வந்த கங்கைக்கரையில் வதரியாச்ரமத்துள்ளான். ... ௬.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. பரமோதாரரான இந்த்ராதிகளுக்குங்கூட ஆச்வஸிப்பித்துக்கடல்கடைந்த ஸர்வேச்வரன் வந்து வர்த்திக்கிறான் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே யென்கிறார்.

வ்யா.—(வெந்திறலித்யாதி) சினத்தையும் மிடுக்கையு முடைய ஐராவதத்தையும், கடல்கடைந்த அம்ருதத்தையும், ஸ்வர்கத்துடனேகூட தேவர்களுக்கு ராஜாவாயிருக்கு மிருப்பையும் இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தருளி, எனக்கும் தன்னைத்தந்தருளின. (எந்தை) எனக்குஜநகனுமாயுள்ளவன். (எம்மடிகள்) எனக்கு ஸ்வாமி. (அந்தரமித்யாதி) ஸ்வர்கத்தில் தேவர்கள் திருவடிகளையாச்ரயிக்க ஒருமுகஞ்செய்து வந்து புகில் கடல் பொறாதென்று பார்த்து, ஆயிரமுகத்தாலே போய்ப்புகு என்று ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமாயருளி, அப்படிமந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் வந்திழிந்ததாய்த்து. அன்றிக்கே, கங்கைதன்னை யாச்ரயிக்க அதுதானருளுகையாகவுமாம். (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலே யிழிந்து, ஹிமவானிலேயிழிந்து, பலமுகமாய் வரும்படியைச்சொல்லக்கடவதிறே. ... ... ௭.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. ருத்ரனுடைய ப்ரஹ்மசாபத்தைப் போக்கினவன் வர்த்திக்கிறதேசம் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமமென்கிறார்.

வ்யா.—(மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்) மாயமானைமுனிந்து அத்தைக்கொல்ல அழகிய வில்லை வளைத்த ராஜா. வரி - அழகு. (பொன்னிறத்துரவோனூன் முனிந்து) பொன்போன்ற நிறத்தையுடையவனாகையாலே அதுவேபேராய், ஹிரண்யனென்று பேரையுடையனாய், மிடுக்கையுடையனாயுள்ளவன். (ஊன்முனிந்தித்யாதி) ஊன்-மாம்ஸம். அவனது, ஊனுடை உடலை-சரீரத்தை வெறுத்து, அது இருபிளவாம்படி உகிர்முனையை அழுத்தி. (அயனித்யாதி) ப்ரஹ்மாவானவன் தன்தலையை ருத்ரனறுக்கையாலே அவனை முனிந்து சபிக்க, அந்த சாபம் தவிர பிக்ஷையிட்டவன். "பிண்டி"

இத்யாதி, "ஊனமர்" இத்யாதி, "முடையடர்த்த" இத்யாதி, "சந்தார்தலை" இத்யாதி, "பாரேறியுண்ட தலைவாய் நிறைய" இத்யாதி. (தவம்புரிந்தித்யாதி) தபஸ்ஸாலே மிகவுமுயர்ந்த ஸமீரயன் கொடுந்தமிங்கைக்கரையில்வதரியாச்சிராமத்துள்ளான். க்ஷத்ரியன் தபோபலத்தாலே ப்ராஹ்மரிஷியானாப்போலே, இவனையும் தபோபலத்தாலே (மாமுனி) என்கிறார். ... ... அ.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. ப்ரளயாபத்தில் ஜகத்தையெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவன் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே யுள்ளானென்கிறார்.

வ்யா.—(கொண்டலித்யாதி) மேகங்கள், வாயுஸ்கந்தம், குலபர்வதங்கள், ஜலராசியையுடைத்தாய் கோஷிக்கிற கடல், இவற்றுடனே லோகங்களையும் வைக்கப்பட்ட பெரிய வயிற்றையுடையவன். எழுலகுமுண்டும் இடமுடைத்தாயிருக்கை. (ஒண்சுடரித்யாதி) அழகிய சந்த்ர ஸூர்யர்களையுடைத்தான உபரிதநலோகங்களும், காலபேதமான காலமும், தான் என்று சொல்லலாம்படியானவன். இவை ப்ரகாரமாக, தான் ப்ரகாரியாய் நின்றான். (அண்டமித்யாதி) அண்டமுண்டு - ப்ரஹ்மலோகம், அதின்நடுவே வழி கண்டுபோந்து, அதுக்கிவ்வருகிலாகாசத்திலே யிழிந்து, எல்லாவற்றையும் பொறுக்கக்கடவ அவனியாளுண்டு-ஸமுத்ரம், அவள் பொறுக்கமாட்டாதே அலமாக்கும்படி. (பெருகும் மணிமாமணி நீரித்யாதி) எங்கு மொக்கப் பரந்து பெருகாநின்றுள்ள தெளிந்த நீரையுடைய கங்கை. ... ... கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (வருந்திரையித்யாதி) பெரிய வேகத்தோடே வருகிற திரைகளையுடைத்தான தெளிந்த ஜலத்தையுடைத்தான கங்கையின்கரைமேல் ஸ்ரீவதரிகாச்ரமத்திலே நிற்கிற ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடுவது. (கருங்கடலித்யாதி) ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர், மூன்றுங்கூடித் தான் கருகியிருப்பதான கடல்வண்ணனை அநுஸந்தித்து, ஆழ்வாரருளிச்செய்த இவைதான். (வரஞ்செய்த) ஸகலத்ப்ரமாணமான பத்துப்பாட்டையும் வல்லவர்கள். (இருங்கடலித்யாதி) வெண்கொற்றக் குடைநிழலிலே பெரியகடல் சூழ்ந்த ஸமுத்ரியை யாண்டு, பின்னை ப்ரஹ்மாதி லோகங்களையாண்டு, பின்பு நித்யஸூரிபதத்தைப் பெறுவர்கள். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து - இவனுடையப்பாட்டெல்லாம் தருமென்றபடி. "அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமென்று காற்கடைக்கொண்ட ஐச்வர்யத்தை 'வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை' என்றும் 'போந்தேன்' என்றும் விதாராமாய்ப்போந்தவிவர், இப்போது ஐச்வர்யத்தை ஃபலமாக அருளிச்செய்வானென்?" என்று ஹட்டரை ஜீயர் கேட்க; "திருமங்கையாழ்வார் திருவவதரித்தபின்பு த்யாஜ்யமானஐச்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்குள்ளே புகுந்ததுகாணும்; ஸமுத்ரனே யாகவுமாம், நித்யஸூரிகளாகவுமாம், ராஜாவாகவுமாம், பரித்ஹா ஸாமவதஶேஷமாக்கலாமாகில் என்றுகாணுமிவரிருப்பது" என்றருளிச்செய்தார். ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்து - அஞ்சாந்திருமொழி - கலையும். ப்ரவேஶம்.

ஸௌபரி போகத்துக்கிடாகப் பலவடிவு கொண்டாப்போலே, ஆஶ்ரிதரை அநுபவிப்பிக்கைக்காக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் ஸந்நிதிபண்ணிற்றைத்து அவன்; இனி இவர்தாமும், * தானுகந்த வூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி யெங்கும் புக்கு அநுபவிக்கவாய்த்[௫ து ஆசைப்பட்டிருப்பது. ஒருவிஷயத்தை அநுபவிக்கப்புக்கால் அவ் விஷயத்தில் அவயவங்கள்தோறும் ஸ்பர்ஶம் பண்ணுமாப்போ லேயாய்த்து இவரெங்கும்புக்கு அநுபவிப்பதாகப் பாரிக்கிறதும். ஆக, விரோதி நிரஸநஶீலனுமாய், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகள் ஆபந்நரானன்று அவ்வாபத்துக் களைப்போக்கி அவர்களுக்கு ஆர்த்திநிவர்த்தகனா யிருக்குமவன், நித்ய ஸூரிகளுடன், தன்பக்கல் ருசியுடையாருடன், கேவலம் ப்ராஹ்மணருடன் வாசியற ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், அங்கே சென்று அவனை ஆஶ்ரயிப்போம் என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ... *

(முதற்பாட்டு. கலையித்யாதி) கலைகளும், யானைகளும், குதிரைகளும் வர்த்திக்கிற காட்டைக் கடந்துபோய். (சிலையுமித்யாதி) வில்லும் அம்பும் துணையாகச் சென்றான் வென்றியை யுடைத்தான ஸமரபூமியிலே. (மலையித்யாதி) பர்வதங்களைக்கொண்டு, அலை மோதுகிற கடலை அணைசெய்து. (மதிளித்யாதி) அரணான மதிளையும், [உ௰ அம்மதிளுக்கு அரணாய் அகழாயிருக்கிற கடலையு முடைய லங்கையில். (வாளரக்கரித்யாதி) ஒருதேவதையை ஆஶ்ரயித்து, அதின் பக்கலிலே ஒருவாளைப்பெற்று, அது தனக்கு ரக்ஷகமாக நினைத்திருப்பானாய். ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணன் தலைபத்தையு மறுத்து, "ஆஶ்ரித விரோதி போகப்பெற்றோம்" [உ௫ என்று உகந்தவன் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை அடை நெஞ்சே என்கிறார். ... ... க

இரண்டாம்பாட்டு. (கடஞ்சூழ்கரியும்) மதஜலத்தை யுடைத்தான ஆனையும். (பரிமா) குதிரை. (ஒலிமான் தேரும்) ஆரவாரத்தை யுடைய பெரிய தேரும்; "ஆனைப்புரவிதேரொடுகாலாளணி[௯௰ கொண்ட" என்கிற சதுரங்க பலத்துடனே. (உடனித்யாதி) இவை யுடனே, பணிமூடினாப்போலே பெருமாளையும் பரிகரத்தையும் சூழ்ந்துகொண்டதாய்த்து. (கடியிலங்கைபொடியா வடிவாய்ச் சரந்துரந்தான்) கடி-அரண். அரணையும் சதுரங்க பலத்தையு முடைய லங்கை பொடியாக. (வடிவாயித்யாதி) வடி-கூர்மை. கூரிய அம்பை ஏவி[௯௫ னான். (இடமித்யாதி) பெரிய ஆகாஶத்தில் தேவர்கள் இடமடையப் புகுந்து வணங்கும். (மணங்கமழுமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்ற தடாகங்களை யுடைத்தாய் அழகாயிருந்துள்ள சாளக்கிராமத்தை யடைநெஞ்சே. ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு. (உலவுதிரையித்யாதி) ஸஞ்சரிக்கிற திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான கடலும், மலையும் தொடக்கமான எட்டுதிக்கும், சிலநாள் வர்த்திக்கக்கடவராயிருக்கிற சந்த்ர ஸூர்யர்களும், அதுக்கு எதிரான இருளுமாய், இவையடையத் தான் என்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையனாய்நின்றான். இத்தால்-ஜகதாகாரனாய் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லிற்று. மேல் அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனாய் நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகிறது (வென்றிவிறலாழிவலவன்) ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை வெல்லும் மிடுக்கையுடைய திருவாழியை வலவருகே யுடையவன். (வானோர்தம் பெருமான்) கையுந் திருவாழியுமான அழகைக், காட்டிலெறித்த† நிலாவாகாமே புஜிக்கும் போக்தாக்கள். (மருவாவரக்கர்க்கு) சேராத ராக்ஷஸர்க்கு. (எஞ்ஞான்றும் சலவன்) எப்போதும் எல்லாக்காலத்தும் ஶத்ரு. (சலஞ்சூழ்ந்தழகாய) ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் சுற்றும் அத்தாலே ஶ்ரமஹரமாய் அழகுதன்னை வகுத்தாப்போலே யிருக்கிற சாளக்கிராமம். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. (ஊரான்குடந்தையுத்தமன்) அதுக்கு முன்னேயுண்டான வாஸஸ்த்தாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக வுடையவன். (குடந்தையுத்தமன்) திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளின ஶீலகுணத்தையுடைய உத்தமன். அன்றிக்கே, திருக்குடந்தையூரான் உத்தமனென்றுமாம். (ஒருகால்) ஒருக்கால். (இருகால்சிலைவளைய) கீழ்க்காலும் மேல்காலுமான சிலை வளைய. (தேராவரக்கரித்யாதி) நாமெதிரிட்டுப் பொரப்புகுகிறது ஆரோடே? நாந்தாமார்? என்று தன்னையும் பெருமானையும் நிரூபிக்க வறியாத ராக்ஷஸஜாதியைச் செற்றவன். தேர் வெள்ளமென்று—சதுரங்க பலத்துக்கு உபலக்ஷணம். (வற்றாவித்யாதி) மாறாதே வருகிற புனலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேர்நகரான். (பேராயிரமுடையான்) ஆஶ்ரிதர்க்கு இழிந்த விடமெல்லாம் துறையாம்படி அநேகமாயிரம் திருநாமங்களை யுடையவன். (பிறங்கித்யாதி) மிகவும்பெரிய சிறகையுடைய வண்டுகள் பாடுகிற மாலையை யுடையவன். (தாராவயல்சூழ்ந்த) தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கின வயலாலே சூழப்பட்ட சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ... ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. அதுக்கு முன்னான ஸௌர்ப்பணகா வைரூப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(அடுத்து) கிட்டி. (ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆர்த்துக்கொண்டு வந்தாள். சக்ரவர்த்தித்திருமகனை நோக்கி எழுந்து கிட்டினவள். (பிலவாய்விட்டலற) பிலத்வாரம் திறந்தாப்போலே பெரியவாய் விட்டுக்கூப்பிட. (அவள்மூக்கயில்வாளால்விடுத்தான்) அயில்—கூர்மை.

† எறித்தல் - ப்ரகாஶித்தல்.

அவளுடைய மூக்கைக் கூரின வாளாலே அம்முகத்தில் நின்றும் விடுத்தவன். "செவியொடுமூக்கு அவளார்க்கவரிந்தான்" என்னக் கடவதிறே. (விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான்) * பரிதிவட்டம் போலும் சுடராடலாழியிறே. விளங்காநின்றுள்ள தேஜஸ்ஸையுடைய[டு திருவாழியையுடையனாய், விண்ணோர்க்கு நாயகனானவன். (நண்ணாரித் யாதி) ஶத்ருக்கள் முன்னே சினத்து ஆரவாரித்துக்கொண்டுவந்த மஹாவர்ஷத்தை ஒருமலையையெடுத்துக் காத்தவன். தடம்-குளம். குளங்களாலே சூழப்பட்ட சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே ... ரு.

ஆறாம்பாட்டு. (தாயாரித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டுவந்த பூதந[ம் யையுடைய ப்ராணனையும் யஶோதைப்பிராட்டி தயிரையும் வெண் ணெயையும் அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தை யுடையவன். (தூயவலி யுருவிற்குறளாயச்சென்று) பழிப்பற்ற அழகை யுடையனாய், அத்தா லே ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் அபஹரிக்கும்படி அழகில் பலத் தையுடைய ஸ்ரீவாமநனாய்ச் சென்று. (மாவலியே) மஹாபலியே நா ஶிரக்க. (மூவடியித்யாதி) மூவடிமண் இப்போதே தரவேணும் என்று வாங்கி, ஸப்தலோகங்களையு மளந்தவன். தாயான் - தாவி னவன்;- கடந்தவன். (காயாவித்யாதி) காயாம்பூப்போன்ற நிறத்தை யுடையவன் சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ... சா.

அ.— ஏழாம்பாட்டு. ஹிரண்யவயவ்ருத்தாந்தத்தைஅநுஸந்திக்கிறார்.

வ்யா.—(ஏனோரஞ்ச) ஶத்ருக்கள் அஞ்ச. (வெஞ்சமத்துள்) யுத்தத்திலே. அரியாய் ஸிம்ஹமாய். (பரியவிரணியனை) பலத் தாலே மிக்க இரணியனை. (ஊனாரகலமித்யாதி) மாம்ஸம் நிறைந்த மார்வைப்பிளந்த அத்விதீயன். (இருசுடரித்யாதி) சந்த்ர ஸூர்யர்களாய், [உடு ஆகாஶமாய், அக்நியாய், காற்றாய், குலபர்வதங்களாய், கடல் சூழ்ந்த பூமியை யுடைத்தானாய், இவை யெல்லாம் தான் என்று சொல்லலாம்படி இவற்றை ஶரீரமாகக் கொண்டு தான் ஶரீரியாய். (தானுமானானித்யாதி) அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. அப்ராக்ருத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனுடைய சாளக்கிராம மடை நெஞ்சே. ... ... எ.

அ.—எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரித்யாதி) ருத்ரனுடைய மஹா பாதகத்தைப் போக்கினவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸாளக்ராம த்தைஅடை நெஞ்சே என்கிறார்.

வ்யா.—(வெந்தாரென்பும்) *பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடு பிஞ்ஞகனாகையாலே, இடுகாட்டிலே வெந்தவர்களுடைய வெந்து வே வாத எலும்பைப் பூண்டு, உடம்பிலே அச்சாம்பலையும்பூசி, கையிட த்து, "மூளையார்சிரம்" என்கிறபடியே - மூட்டுவாயுடைய தலையோ ட்டைக்கொண்டு, ஸப்தலோகங்களையும் பிக்ஷாடநம் பண்ணித்திரி கிற ருத்ரன் தானே சென்று, "என்னையனே! என்பாபத்தைப் போக்கி

யருளவேணும் ''என்று அர்த்திக்க.(இலங்குமதுநீர்திருமார்வில்தந்தான்) விளங்காநின்ற அழகிய திருமார்வில் மிக்கரஸத்தையுடைய நீரைத் தந்தருளினான்; ''முடையடர்த்த சிரமேந்தி'' இத்யாதி. சந்தனப்பொழில் சூழப்பட்ட சாளக்கிராமம். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொண்டித்யாதி) ''வழுவிலாவடிமைசெய்ய வேண்டுநாம்'' என்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளும், நித்யஸூரிகளும், ப்ராஹ்மணரும். (அண்டா) பரமபதநிலயனே. அண்டமென்று–பரமபதம்;பரமபதத்தைவிட்டுஇங்கேவந்தது எங்களுக்காக என்கிறார். எங்களுக்கு வேண்டுவன தாராயென்று சேரும்கோயிற்[ம] பக்கமெல்லாம். (வண்டாரித்யாதி) வண்டுகள் மொய்க்கப்பட்ட பொழிலையும், அழகிய நீர்நிலையானவயலும், அதினருகில் மடுவில் கயல்பாய, குளிர்ந்த தாமரைகள் அங்குத்தை மடவார் முகமொக்க மலரும் சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே. ... ...கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (தாராவாருமித்யாதி) தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நிறையப்பட்ட வயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமத்தில் ஸ்வாமிகளையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. (காரார்புறவிலித்யாதி) மேவங்கள் நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகிற பர்யந்தத்தையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ்மாலை. (ஆராரித்யாதி) லோகத்தில் ஜ்ஞாநாதிகராய்*ஆமாறறிவுடையார் யாவர்சிலர், உங்களு[உ0] க்கு பரமபதத்தை ஆளவேண்டி யிருந்திகோளாகில், அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுங்கோள்; அதுமாட்டிகோளாகில், இத்திருமொழியைச்சொல்லுங்கோளென்கிறார். ... ... 0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து – ஆறுந்திருமொழி – வாணிலா.ப்ரவேஶம்.

திருவுள்ளத்தைக் குறித்து, உகந்தருளின திருப்பதிகளை ஆஶ்ரயி என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொடு போந்தார்; அதுவும் அப்படி செய்வதாக ஒருப்பட்டுநின்றது; அநந்தரம், தம்முடைய நிகர்ஷத்தை தாம் அநுஸந்தித்து, தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், விஷயப்ராவண்யத்தையும், ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ! என்னாதேபோந்தபடி[௩0] யையும், பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப் போந்தபடியையும், இவற்றை யடைய முன்னிட்டு, ''ராவணோநாம து:ர்வ்ருத்த:'' என்று விபீஷணாழ்வான் ஆகாஶத்திலே நின்று ஸ்வநிகர்ஷத்தை முன்னிட்டு ஶரணம் புக்காப்போலே, இவரும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, நைமிஶாரண்யத்திலே நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடியிலே,பெரியபிராட்டியார்முன்னிலையாகஶரணம்புகுகிறார். *

முதற்பாட்டு. (வாணிலாவித்யாதி) ஒளி பரம்பாநின்றுள்ள முறுவலேயும், சிறுநெற்றியையும் ஸௌந்தர்யத்தை மிக்கிருந்த தோளழகையுமுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய அழகியமுலேயுடனேஅணைகையாகிற ப்ரயோஜநத்தையே ஆசைப்பட்டேன். வனமென்பது – அழகு. பேணுதல் - ஆசைப்பாடு; அத்தை (பிழையெனக்கருதி) அதுதப்பென்று நினைத்து. (பேதையேன்) அறிவிலேன். (பிறவிநோயித்யாதி) பிறக்கையாகிற நோயைஅறுக்கவேணும் என்று நினையாதே யிருந்தேன். அறிவிலியாகையாலே (எண்ணினேன்) நாம்முன்பு செய்ததென்? மேல் செய்யவேண்டியதென்? என்றெண்ணினேன். எண்ணல் – ஆராய்தல். [ம் (எண்ணி) இப்படிஆராய்ந்து. (இளையவரித்யாதி) தங்கள் பருவத்தாலே அகவாய் தெரியாதபடி மயக்கி அகப்படுத்திக்கொள்ளும் ஸ்த்ரீகளுடைய கலவியின் ப்ரகாரத்தை நினைத்து லஜ்ஜித்தேன். கலவியின்க்ரமமாவது - அவர்களாதரிக்கும் படியும், உபேக்ஷிக்கும்படியும் இவனை வையும்படியும், குறிக்கும்படியும், பின்னை உடம்புகொடுக்கும்படியும், பிரியப்புகுகிறேன் என்று முதுகுகாட்டும்படியும், இவையிறே. (நாணினேன்) அநுவநுத்தேன். (வந்தித்யாதி) அவர்களைவிட்டுவந்து உன்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம் புக்கவாறே திருவடிகளில் ஸௌந்தர்யத்தை நெஞ்சிலேபட்டது; இத்தை விட்டுப் பாழே காலத்தைப்போக்கினேனென்று இழந்த காலத்துக்கு அநுதபிக்கிறார்.

வ்யா.—(சிலம்படியுருவில்) சிலம்பாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அடியையும், வடிவழகையுமுடைய. (கருநெடுங்கண்ணார் திறத்தனாய்) *அஸிதேக்ஷணைகளாயிருக்கிறவர்கள் திரள்களிலே அகப்பட்டு. [உறு திறம் - திரள். ஒருவிஷயத்தில் பூர்ணமாக அநுபவிக்கலாவதில்லையே. (அறத்தையே மறந்து) "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிற படியே * அறவனையாய்த்து மறந்தது. (க)அனந்தலிலும் வாய்வெருவுவது அவர்களையேயாய்த்து. "அறஞ்சுவராகி நின்ற" என்றும் "க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற தர்மத்தை மறந்து.(புலன்படிந்துண்ணும் போகமேபெருக்கி) இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே படிந்து புஜிக்கும் ஸௌமத்திலே ஆசைபெருக்கி. (போக்கினேன் பொழுதினைவாளா)"வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (அலம்புரிதடக்கையாயனே) கொள்ளுமவர்களுக்கு(உ)அலம்ஹாவம்பிறக்கக்கொடுக்கும்திருக்கையையுடைய க்ருஷ்ணனே. (மாயா) ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. மாயாவானவரென்று – நித்யஸூரிகளைச் சொல்லவுமாம். (வானோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் மிகவும் ஸ்நேஹித்து இறைஞ்சும் திருவடிகளை யடைந்தேன், நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!. ... உ.

(க)அனந்தல் - நித்ரை. (உ)அலம்ஹாவம் - போதும் என்னும் நிலை.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. "போக்கினேன் பொழுதினைவாளா" என்றாரே, பொழுதுபோக்கினபடி தானென்னென்ன ; இப்படி யென்கிறார்.

வ்யா.—(சூதினையித்யாதி) பகற்பொழுது சூதுபொருது அர்யார்ஜநம் பண்ணியும், இரவு களவுகண்டு அர்யார்ஜநம் பண்ணத்[து]துணிந்து புறப்பட்டும். இப்படி அர்யார்ஜநம் பண்ணிக்கொள்ளும் காரியத்தைச்சொல்லுகிறது மேல் (சுரிகுழலித்யாதி) சுருண்டகுழலாலும் மடப்பத்தாலும் அகப்படுத்திக்கொள்ளுகிற ஸ்த்ரீகள்பக்கல் ஆசையைப் பெருக்கி. "நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பன்" என்னுமதுக்கு எதிர்த்தட்டாயிறே யிருப்பது. (கண்டவாதிரிந்த தொண்டனேன்) தோற்றிற்றுச்செய்து திரிந்த ஹேயன். (நமன்தமரித்யாதி) யமபடர் செய்யும் வேதநைக்கு நடுங்கி ஒடுங்கினேன். (வேலையித்யாதி) வெளுத்த திரைகளையுடைய திருப்பாற்கடலைக் கலங்கும்படி மந்தரபர்வதத்தை அதிலே நட்டுக் கடைந்த என்னையனே!, வந்துன்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. அத்தனையோ, இன்னமும் செய்ததுண்டோவென்ன ; இன்னமும் செய்தது சுவாலென்கிறார்.

வ்யா.—(வம்புலாங்கூந்தல்) வம்பு – பரிமளம். நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்த்ரீயை விட்டு (பிறர்பொருளித்யாதி) பரத்ரவ்ய பரதாரங்களை ஆசைப்பட்டவர்கள் மரித்தால், அவர்களை யமபடர் தண்டிக்கும்படி சொல்லுகிறதுமேல் (நமன்றமரித்யாதி) யமபடர்வந்து பிடிக்கும்போது எல்லாக்கலேசமும் பிறக்கும்படியாய்த்து வந்து பிடிப்பது. (எற்றிவைத்து இவனைப்பிடித்துத் தகர்த்துவைத்து. (எரியெழுகின்றவித்யாதி) செம்பாலே, இவனாசைப்பட்ட வடிவுபோலே ஒருபாவையைப்பண்ணி, அத்தை எரியெழக்காய்ச்சி, தங்கள் முகத்தை மாறவைத்து, "மஹாபாபீ! சென்று தழுவிக்கொள்" என்று சொல்லும் வார்த்தை கேட்க அஞ்சி. (நம்பனே வந்துன்திருவடியடைந்தேன்) எல்லாரும்நம்பப்படுமவனே!, *பற்றிலார்பற்றநின்றவனே, வந்துன் திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!. ௪.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. அத்தனையோ, பின்னை யேதேனுமுண்டோவென்ன ; திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமானவையு மெல்லாம் செய்துபோந்தே னென்கிறார்.

வ்யா.—(இடும்பையாலித்யாதி) துக்கத்தாலே நெருக்குண்டு. (இடுமினோதுற்றென்றிரந்தவர்க்கு) தாரித்ர்யத்தாலே துக்கித்து, "எனக்கொரு பிடிசோறிடுங்கோள் எல்லாருமாக" என்று வந்திரந்தவர்களுக்கு. (இல்லையேயென்று) அவர்களுக்கு, இல்லை என்னும் போதும், நெடுஞ்சொல்லாலே மறுத்த நீசனேன். குளிர, இல்லை யென்பதும் செய்யாதே. நெடுமையாவது - க்ரௌர்யத்தின் மிகுதி. இவன் "இல்லை" என்ற சொல்லைக்கேட்டு, "அழகிதாக இவன்பாடே வேண்டி வந்தோம், இவன் வார்த்தை கேட்கவேண்டிற்றே, இதிற்காட்டில்

கஞ்சைத்தின்று முடிந்துபோகவமையாதோ" என்றிருந்தவன் நெஞ்சிலே புண்படும்படியாய்த்து "இல்லையே!" என்பது. (நீசனேன்) இப்படி தண்ணியேன். (நினைக்கிலேன் வினைப்பயன்றன்னை) கீழ்ப்பண்ணின பாபஃபலத்தை அநுஸந்திக்க மாட்டாதே யிருந்தேன். (கடுஞ்[சொ]லாரித்யாதி) வெட்டிய சொல்லையும் க்ரௌர்யமான செயலையுமுடையரா யிருப்பாராய், காலனுக்குஆஜ்ஞாதராயிருக்கு மவர்களாலே படும், கொடுமிறையுண்டு-க்லேசம், அதுக்கு அஞ்சி, நான்வந்துஉன் திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். ... ரு.

அ.—ஆறும்பாட்டு. அத்தனையோ, இன்னமும் செய்ததுண்டோ வென்ன; கைதொடனாய் பரஹிம்ஸைபண்ணிப்போந்தேனென்கிறார்.

வ்யா.—(கோடியவித்யாதி) கோடுதல்-வளைவு. வக்ரஹ்ருதயனாய், மறச்செயல்செய்து. (திரிந்துநாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு) தண்ணியவர்களோடே இச்செயலுக்குத்துணையாயிருப்பாருடனேகளித்துத் திரிந்து (ஓடியுமித்யாதி) ஒருவனை இன்னவிடத்தேபோனால்ஹிம்ஸிக்கலாம் என்றால், அங்கேறஓடியும். (உழன்றும்) இப்படிக்கொத்த காரியங்களிலே உழன்றும். (உயிர்களே கொன்றேன்) ப்ராணிஹிம்ஸையே பண்ணினேன். அதுக்கடி சொல்லுகிறதுமேல் (உணர்விலேனாதலால்) அறிவிலியாகையால். (நமனூர்பாடியித்யாதி) யமபுரத்தை வென்றேன். அன்றிக்கே, கீழோடே யானபோது, இவன்பண்ணின பாப[மு]த்துக்கு இவன் நலியமாட்டான் என்று, வேறேயொரு படைவீடும் புதுக்கோமுற்றமு மிடவேணு மென்னும்படி பாபங்களையே பண்ணிப்போந்தே னென்னுதல். (பரமனே! பாற்கடல்கிடந்தாய்!) உனக்குஶேஷபூதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் கூக்குரல் கேட்கத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளினவனே. (நாடியித்யாதி) "நமக்குப்புகலேது" என்று தேடிவந்து உன்திருவடிகளை யடைந்தேன் நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். ... ... ௬.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. த்ரிவிதகரணங்களாலும் நான் செய்யாத அநீதியில்லை யென்கிறார்.

வ்யா.—(நெஞ்சினாலித்யாதி) நீதியல்லாதன நெஞ்சாலே நினை[ந்]த்தும், வாயாலேசொல்லியும், கையாலேசெய்தும். (துஞ்சினாரித்யாதி) இவர்கள்செத்தால் கொடுபோம்வழியிற் கொடுமையைக்கேட்டு நடுங்கினேன். (விளங்கனிமுனிந்தாய்) விளவாய்நின்ற அஸுரனை முனிந்தவனே. (வஞ்சனேனித்யாதி) அநாதிகாலம் உன்னைவஞ்சித்துப்போந்தநெஞ்சில்பிரியாதே,பரமபதத்திலிருக்கிறப்போலே யிரு[க்]கிறவனே. (தானவர்க்கென்றும்நஞ்சனே) ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு என்றும் நஞ்சானவனே!, வந்துஉன்திருவடி யடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினாரித்யாதி) கலியாரென்கிறாராய்த்து – கலிகாலத்துக் கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர், கலியுங்கோள்ளென்று என்மேலே ஐந்து இந்த்ரியங்களையும் ஏவினார்; எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கும்படி!. (ஐவர்கோவினாரித்யாதி) என்னையும் மநஸ்ஸையும் சுமையெடுத்துக்கொடு திரிகிற ராஜாக்கள் செய்கிற கொடிய செயலைத் திரியவிட்டேன். ஆரைப்பற்றி நீரவற்றை மீட்டதென்ன (குறுங்குடி நெடுங்கடல்வண்ணா) வேறுண்டோ, உன்வடிவழகன்றோ என்கிறார். திருக்குறுங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனான உன்னுடைய கடல் போன்ற வடிவழகன்றோ என்னை மீட்டது. (பாவினாரித்யாதி) ஸந்தஸ்ஸுக்கமாலே பூர்ணமான அழகிய சொற்களாகிற பலபூக்களையும் கொண்டு. (என்நாவினால்) இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணிப்போந்த என்நாவினாலே வந்து உன்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ...அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனுடைச்சுவர்வைத்து) மாம்ஸமாகிற மண்ணைக்கொண்டு சுவராகவைத்து. (என்புதூண் நாட்டி) எலும்பாகிற தூண்களைநாட்டி வீட்டைச்சமைத்து. (உரோமம்மேய்ந்து) மயிராகிற கற்றையாலே இவ்வகத்தை மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசலித்யாதி) ஒன்பது வாசலை யுடைத்தான ம்ஸாரம். (பிரியும்போது) ஶரீரவியோக காலத்துக்கு. (உன்றன்சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்) உன்திருவடியே புகலென்றிருந்தேன். என்கொண்டென்ன (தேனுடையித்யாதி) தேனையுடைத்தான தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடைய பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனே. (திரைகொளித்யாதி) ஸ்வஸங்கல்பாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைய திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டவனே !. (நானுடைத்தவமித்யாதி) உன்னருளாலே உன்திருவடிகளை யடைந்தேன். புண்ணியனே என்று இவருடைய தபஸ்ஸாகிறது அவனருளே யிறே. நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய் !. கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) து:கங்கள் வந்து கிட்டாதபடி மநோரதித்து. (எழுமினோ வித்யாதி) தொழுதெழுமினோ என்று, (க) த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடி தேவர்களுக்கு நாயகனான இந்த்ரன் வந்துஇறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்தெந்தையைப்பாய்த்துக் கலிபாடிற்று. (சிந்தையுளித்யாதி) நெஞ்சிலேவைத்து, பெரிய ஆசையோடே ஆழ்வா ரருளிச்செய்த இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள். (ஓதமித்யாதி) ஶோவிந்தஸ்வாமியைப்போலே ஐஹிகபோகத்தில் ஸ்பர்ஹையுண்டாகில் அத்தையுமநுபவித்து, நித்யஸூரிகளிலே ஒருகோவையாகவும் பெறுவர்கள். ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

(க) த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடி - முப்பத்து முக்கோடி.

''ஒன்பதுவாசல் தானுடைக்குரம்பை பிரியும்போ துன்றன் சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்'' என்றார்; நீரிப்படி ஒருதலையிலவ்யவஸாயமாகச் சொல்லுகிறதென்தான்? இத்தலையில் செயலற்றவளவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அவ்விடத்தேவந்து தோன்றி, அவன்விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோமோ? அக்காலத்திலுதவாதார் இழக்க வேண்டாதபடி, ''உன்னைப் பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு'' என்கிறபடியே - ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்குமாகச் செய்த செயலன்றோ? ஆனபின்பு, உம்மைப் போலிருந்தார்க்கு இழக்கவேண்டாதபடி நீர்கிட்டி யநுபவிக்குமிது[ம வே குறையாகச் சிங்கவேழ்குன்றிலே வந்து நின்றோமே! இப்படி யிருக்க, ஒருதலையிலவ்யவஸாயமேயாக நீர்சொல்லுவானென்? என்று, தான் சிங்கவேழ்குன்றிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைக் காட்டிக்கொடுக்க; அங்கே புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியாருடனே கூடவிருக்கிற விருப்பைஅநுஸந்தித்துஹ்ருஷ்டராய்,[மரு உத்தேஸ்யனு மிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேஸமாகையாலே அங்குள்ளதடைய உத்தேஸ்யமாய், சிலரால்வந்து அணுகவொண்ணாதபடி ஸுரக்ஷிதமாக எழுந்தருளியிருக்கப் பெற்றோம்! என்று ஹ்ருஷ்டராய் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டித் தாமங்கேபோ யநுபவிப்போமென்று பார்க்கிறார். ... ... *

முதற்பாட்டு. (அங்கண் ஞாலமஞ்ச) அழகிய இடத்தையுடைத்தான பூமியிலுள்ளார், ஹிரண்யனுடைய வரபலத்தை அநுஸந்தித்து, என்னாய் விளைகிறதோ! என்று அஞ்ச. அன்றியே, ஸ்ரீநரஸிம்ஹனுடைய புறப்பாட்டை யநுஸந்தித்து, ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கப்புகுகிறதோ! என்று பயப்பட. (அங்கோராளரியாய்) ''ஆங்கே வளர்ந்திட்டு'' என்கிறபடியே நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன் பொங்கவாகம்) ஹிரண்யனுடைய அகன்ற மார்வத்தை. (வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்) வள்-கூர்மை. கூரிய வுகிராலே பிளந்த புனிதனிடம். (பைங்கணானையித்யாதி) பைம்மை-பசுமையும், அழகும். பசுத்த கண்ணையுடைய ஆனையைக்கொன்று அதினுடையகொம்பைப்பி[டு ங்கிக்கொண்டு, சிவந்த கண்ணையுடைய யாளியானது, (க) ஸக்திபுரஸ்ஸரமாக (உ) அக்கோடுகளைத் திருவடிகளிலேயிட்டு வணங்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (அலைத்தவித்யாதி) சீற்றத்தாலே கடைவாயுடனே நாக்கைஎற்றிக்கொள்ளுகிறபெரியவாயையுடைய மிடுக்கை[கூடு யுடைய ஸிம்ஹமாய். கோள் - மிடுக்கு. (அவுணனித்யாதி) கொலைக்கையாளனான ஹிரண்யனுடைய நெஞ்சையிடந்த கூர்த்த திருவுகிரை

(க) ஸக்திபுரஸ்ஸரமாக-ஸக்தியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு,(உ)கோடுகளை-கொம்புகளை.

யுடையவனிடம். (மலைத்தவித்யாதி) மலைத்தல்-எதிர்பொருதல். செல் சாத்து - தீர்த்தயாத்ரை போகிற பெருங்கூட்டத்தைப் பறிக்க வந்திட்டவேடர். எறிதல் - இடுதல். (வன்துடியித்யாதி) துடிக்கு வலிமையாவது-பெருத்திருக்கை. பெரியதுடிவாயிலோசை செவிகடுக்க[டு கேட்டவர்கள் செவியும்கூசி நெஞ்சும் நடுங்க. (சிலைக்கையித்யாதி) கையும்வில்லுமாயிருக்கிற வேடருடைய, தெழிப்பு - வ்யாகுலமும், ஆர்த்துக்கொள்ளுகிற ஆரவாரமுமாய்க்கிடக்கும்சிங்கவேழ்குன்றமே.

மூன்றாம்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி) வடிவிற்பெருமைக்குத் தகுதியாயிருந்துள்ள பெரியவாயையுமுடைத்தாய், ஒளியையுடைத்தான பல்லையுமுடைத்தாய், மிடுக்கையுமுடைத்தான ஸிம்ஹமாய். (அவுணனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய மாம்ஸம்செறிந்த மார்வத்தைக் கூரிய வுகிராலே பிளந்த ஸர்வேஸ்வரனிடம். (ஓய்ந்தவித்யாதி) நிலத்திற்கொடுமையாலே அந்நிலத்தில் வர்த்திக்கிற ஆனை குதிரை துடக்கமானவையும், காட்டுத்தீக் கதுவி விண்டமலைகளும். (அன்றியும்) அதன்றியும். (நின்றித்யாதி) தன்னிலேநின்று இழைந்து நெருப்புப் பற்றி யெரிந்து மிக்க குறைக்கொள்ளியுமொழிய வேறொன்றில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (எவ்வுமித்யாதி) எவ்வம்-துக்கம். எல்லாரையும் ஸ்ஸஹயக்லேஶத்தைப் பண்ணும் கொடியவேலையுடைய ஹிரண்ய[உம் னுடைய நற்சீவனை வாங்கி; தோற்றாவிலே. (ஆகமித்யாதி) அவனுடைய நெஞ்சைக் கூரிய வுகிராலே பிளந்த ஸர்வேஸ்வரனிடம். (கவ்வுநாயும்) வேற்றாள்கண்டபோதே வந்து துடைகளிலே கடிக்கிற நாயும், அப்படிகடித்து விழவிட்ட பிணங்களைக் கவ்வும் கழுகுகளும். (உச்சிப்போதொடுகால்சுழன்று)மத்யாஹ்நத்திலே(க)சூறாவளியுமாய். கால் - காற்று. (தெய்வமல்லாலித்யாதி) தைவங்களுக்கல்லது செல்லவரிதாயிருக்கிற சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலேபல்லோடுமென்ற பெரியவாயையும், ஒளிவிடுகிற எயிற்றையும், மிடுக்கையுமுடைய ஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொன்ற) ஹிரண்யன் முடிய. (ஆகமித்யாதி) அவனுடைய மார்வத்தைக் கூரியவுகிராலே பிளந்த அம்மானிடம். (நின்றவித்யாதி)மாறாமல்நின்று எரிகிற அக்நியைச்(க)சூறாவளி முகந்துகொடு பெரிய ஆகாஶத்திலே போக. ஸ்வர்காதிலோகங்களிலுள்ள அக்நிஜ்வாலையைக்கதுவி பயப்பட்டுப்போக வென்றுமாம். (சென்றித்யாதி) மநுஷ்யர்க்குச் சென்று காணவரிய கோயில் சிங்கவேழ்[௬டு குன்றமே. ... ... ௫.

(க) சூறாவளி - சுழல்காற்று.

ஆறும்பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) சீற்றத்தாலே அக்நிஜ்வாலைபோல் ஜ்வலிக்கிற சிவந்த கண்ணையும், ஒளிவிடாநின்ற பெரிய வாயையும், எயிற்றையும் கண்டு. (இதெவ்வுரு வித்யாதி) இதென்னவுரு! என்று ஐயப்பட்டு, இருவர்ஒருவழிபோகாமே (க) இரிந்து சிதறிஓடும்படி யிருந்த ஸர்வேஶ்வரனிடம். (நெரிந்த வேயினித்யாதி) நெருங்கின மூங்கிற் குத்துமுழையுள் நின்று-மலைமுழஞ்சுகளில் நின்றும் புறப்பட்டு. நெருங்கின மூங்கிற்காட்டிடத்துப் பெரு வழியிலே, உழுவையுண்டு - புலி. (திரிந்த வானையித்யாதி) ஸஞ்சரிக்கிற ஆனைச்சுவடு பார்க்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு. (முனைத்த வித்யாதி) முனை - வலி. வலிய சினத்தாலே – கோபாக்நியாலே, அஞரிக்ஷத்தைப் போய்ச்சுடும். (மூவுலகித்யாதி) த்ரைலோக்யங்களும், மற்றுமுள்ள லோகங்களு மெல்லாம் ஐயப்பட, நாஸிம்ஹ மாயிருந்த அம்மானிடம். (கனைத்த வித்யாதி) செறிந்த அக்நியும் மலைகளும் வில்லுடை வேடருமாய், மிறு வேறொருவர்க்கும் தினைத்தனையும் சென்று கிட்டவரிய சிங்கவேழ் குன்றமே. ... ... ௭.

எட்டாம்பாட்டு. (நாத்தழும்பவித்யாதி) நாவானது தழும்பேறும்படி வநுர்முகனும் ருத்ரனுமாய். முன்பு ஹிரண்யனுக்கு ஐயப்பட்டு மநுஷ்ய வேஷங்களையே கொண்டு திரிந்தவர்கள், இப் [உய] போது ஹிரண்யன் பட்டவாறே, தங்கள் வேஷங்களையே கொண்டு. (முறையாலேத்த) தங்கள் ஶேஷத்வமுறையால் ஏத்த. (அங்கோரித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய மாளிகையில் அவனிருக்கும் மண்டபத்தின் தூணிலே, மிடுக்கையுடைய ஸிம்ஹமாய்த் தோற்றின ஸர்வேஶ்வரனிருந்தவிடம்.(காய்த்தவித்யாதி) காய்த்தவாகைநெற்று[உடு] காற்றாலே கலகலென ஶப்திக்க. (கல்லதர்) மலைவழி. கல் – மலை; அதர் - வழி. மலைச்சாரல்வழியில், வேயானது–மூங்கில், ஆகாஶத்திலே கிட்டவளர்ந்து இழைந்து, தன்னிலே நெருப்புக் கொளுந்தியெரிகிற அக்நிஜ்வாலையாலே ஸ்வர்காதி லோகங்கள் சிவக்கும் சிங்கவேழ்குன்றமே. ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நல்லநெஞ்சே) எனக்குப் பாங்கான நெஞ்சே. (நாம்தொழுதும்) நாம்தொழுவோம். (நம்முடையித்யாதி) நம்முடைய ஸம்ஸாரது:க்கம் போக, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியைத்தொழுவோம். (நம்முடை நம்பெருமான்) நமக்கு ஸுலபனான நாயகன்.(அல்லிமாதர் புல்கநின்ற) * அலர்மேல்மங்கை யணைக்க[கூ] அத்தாலே லப்யஸ்வரூபனாய் நின்ற. (ஆயிரந் தோளனிடம்) "தோள்களாயிரத்தாய்" என்கிறபடியே – அநேகமாயிரம் திருக்கைகளையுடையவனிடம். (நெல்லிமல்கி யித்யாதி) நெல்லிமரங்க ளானவை கல்லிடைகளிலே முளைத்து வளர்ந்து, கல்லிடைகளிலே வேரோடினவை

(க) இரிந்து - ஆரவாரித்துக் கொண்டு.

யாலே, அவ்வேவர்கள் பருத்துக் கற்களைப்பேர்க்க. (புல்லிலை யார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை யீவரிக்க. (அதர்வாய்) அதர் - வழி. வழியிட்த்து. சில்லியுண்டு - சில்லீடு, சில்லி சில்லென்று. (ஒல்லருந்) ஒல் - ஓசை. ஓசையருத சிங்கவேழ்குன்றமே. ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணாளியித்யாதி) சிவந்தகண்ணையுடைய யாளிகளானவை. (இட்டிறைஞ்சும்) யானைக்கோடுகளையிட்டுஇறைஞ்சும். (சிங்கவேழ் குன்றுடைய) சிங்கவேழ்குன்றைத் தனக்கிருப்பிடமாக வுடைய. (எங்களீசனெம்பிரானை) எனக்கு ஸ்வாமியுமாய் எனக்கு உபகாரகனுமானவனை. (இருந்தமிழ் நூற்புலவன்) பெரிய[ய] தமிழ்நூலைச்செய்த ஜ்ஞாநாயிகன். புலவன் – வித்வான். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானவர். (மன்னுதொல்சீர்) நித்யமான கல்யாணகுணங்களை யுடையருமாய். (வண்டித்யாதி) வண்டுகள் மதுபாநம் பண்ணிக்களித்து ஸஞ்சிக்கிற மாலையை யுடைய ஆழ்வார். (செங்கையாளன் செஞ்சொல்மாலை) உதாரமானஅழ[ய]கிய கையையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருமொழியை அப்யஸிக்க வல்லவர்களுக்கு, ஒருநாளும், தீங்குண்டு - பொல்லாங்கு, அது அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் வாராது. ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஸரணம்.

மூதற்பத்து – எட்டாந்திருமொழி - கொங்கலர்ந்த. ப்ரவேஸம்.

விரோதிநிரஸந ஸீலனாய், ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷ ஸ்வபாவனாய், ஸர்வாதாரத்மாவாயிருக்கிற ஹரியானவன், வாயாலே திருநாமஞ்சொன்னதொரு சிறுவனுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவிற்றொரு வடிவைக் கொண்டுவந்து அவன் விரோதியைப் போக்கினவன், அவனொருவனளவில் பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே திருநாமம் சொன்னாரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரது:க்வத்தைப் போக்குவதாகத் திருமலையிலேவந்து நின்றருளினான், அங்கே போய் அநுபவிப்போம் வாவென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ... ... ✻

மூதற்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹியாநின்ற பூவையுடைய குந்தாஸுரனை நிரஸித்த க்ருஷ்ணனான என் உபகாரகன்.[கூய] (சங்குதங்கித்யாதி) ஸங்வநிதிதுடக்கமான பதார்த்தங்களை யுடைத்தாய், ✻ தாளுந்தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பிக் கண்வளருகைக்கு வேண்டும் பரப்பை யுடைய கடலிலே கண்வளர்ந்த புண்டரீகாக்ஷன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்து வந்து தோற்றின பகாஸுரனைவாயைக்கிழித்து, இப்படி விரோ[கூரு]திகளைப் போக்குகை பழைதாகச் செய்து போருகிறவர் வந்து வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்;—மிக்க நீர்வெள்ளத்தை யுடைய சுனைகளிலே களித்துத் துள்ளுகிற அழகிய கயல்களையுடைய திருவேங்கடம்; அத்தை, நெஞ்சே! அடை. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியாவது பாற்கடல்) ஸ்ரஹ்மாதிகளுக்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற படுக்கை, திருப்பாற்கடல். (அரங்கம்) ஸம்ஸாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறது, கோயில். (இரங்க வன்பேய்) ஈடுபட்டு முடிய வலியபூதனை.[இ (முலை பிள்ளையாயுயிருண்டவெந்தை) பேய்முலையை, பிள்ளையாய் அவளுயிரையுண்ட உபகாரகன்; அவன் (பெருகுமிடம்) அவன் அபிமதம் ஸித்திப்பித்து வளருகிற விடம். (வெள்ளியாணித்யாதி) "முன்னைவண்ணம் பாலின்வண்ணம்" "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை" இத்யாதிப்படியே - வெளுத்த திருநிறத்தை யுடையவன், மணி [ய யின்நிறத்தை யுடையவன் யுகந்தோறும் என்றநுஸந்தித்து, நாள்தோறும். (தெள்ளியாரித்யாதி) ஶுத்தஸத்த்வஸ்வபாவரானவர்கள் - அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்கள் வந்தாஶ்ரயிக்கும் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு. (நின்ற மாமருதிற்றுவீழவித்யாதி) அஸுரா[ய(டு வேஶத்தாலே பேராதே நின்ற பெரியமருதுகள் முறிந்து விழும்படி. (நடந்த நின்மலன்) * இணைமருதிற்றுவீழ நடைகற்ற தெற்றலிறே. (நேமியான்) ஸர்வேஶ்வரன். (என்றுமித்யாதி) "நித்யாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா:" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகள் தொழும். (இணைத்தாமரையடியெம்பிரான்) ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பான திருவடித் [உய தாமரைகளை யுடைய என்னையன். (கன்றிமாரிபொழிந்திட) இந்த்ரன் சினந்து மிகவும் கல்வர்ஷத்தைச் சொரிய. (கடிதானிரையித்யாதி) சடக்கெனப் பசுக்களுக்கு வந்த இடரைப்போக்குகைக்காகச் சென்று கோவர்த்தநத்தை யெடுத்தவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ௩.

நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்காயன்று) பார்த்தனுக்காக அன்று. [உ(டு (பாரதம்கைசெய்திட்டு) பாரதயுத்தத்தைக் கையுமணியும் வகுத்திட்டு. (வென்ற பரஞ்சுடர்) துர்யோதநாதிகளை வென்ற பரஞ்சுடர். (கோத்தங்காயரித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுடனே குரவை கோத்து, மன்றிலே குரவைக் கூத்தை விரும்பி யாடினவன். பிணைதல்-விரும்பல் (கோவலன்) கோபாலன். (ஏத்துவாரித்யாதி) [௩ய தன்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமவர்கள் ஹ்ருதயத்தை விடாதே யிருக்குமவன். (இடவெந்தையித்யாதி) எனக்கு உபகரிக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே எழுந்தருளி நிற்கிறவன், பாவநமான ஜலத்தையும் பெரிய சோலையையு முடைய திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி) ஏற்றார்க்கு மாறாதே [௩(டு கொடுப்பானாய், அஸுரர்க்கு தேவனாயிருக்கிற மஹாபலியாமத்திலே வாமநனாய்ச் சென்று. மாண் - அழகு. (மண்கையாலிரந்தான்) * அலம் புரிந்த நெடுந்தடக்கையாலே பூமியையிரந்தான். அவனுசென்ன

(மராமரமித்யாதி) ஸாலவ்ருக்ஷங்களேழையும் ஓரம்பாலே யெய்த வலத்தை யுடையவன். (எண்கையான்)திருவட்டபுயகரத்திலேயெழு ந்தருளி நின்றவன். (இமயத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (இருஞ்சோலையித்யாதி) மலே[ரு ம்ஹஸ்பூமியான தெற்கில்திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (திண்கையித்யாதி) திண்மையுடைய கைம்மாவின் துன்பத்தைப்போக்கினவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே!. ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு. (எண்டிசையித்யாதி) எட்டுதிக்குக்களையும் திக்கு க்களுடனே ஸப்தலோகங்களையும் வாங்கி அழகிய திருவயிற்றிலே[ம வைத்து, ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தவன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) சந்த்ரனுக்கு யர்மிலோபம் வரும்படி வந்த ஆபத்தைப் போக்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்க வலத்தை யுடைய ஹிரண்யன்மார்விலே திருவுகிரை வைத்துப் பிளந்தவன். பிளந்தபோதை வடிவை அநுபவிக்கிறார் மேல் (ஒள்ளெயிறித்யாதி) "அழகியான் தானே அரியுருவன் தானே" என்கிறபடியே – அழகிய எயிறுகளுடனே திண்ணிய மிடுக்கையுடைய வஸிம்ஹமானவன் திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே!. ... ... சா.

ஏழாம்பாட்டு. (பாருநீரித்யாதி) ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களு மாயினான். ஜகச்சரீரியாய் நிற்கிற நிலை. (பேருமித்யாதி) தான் [உம கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு ஆயிரம் திருநாமத்தைச் சொல்லித் தன்னை ஆஸ்ரயிக்கும்படி, கர்மவஸ்யமான பிறவியில்லாதவன் மிகவும் விரும்பி வர்த்திக்கிற தேஸம். பேருகையாவது-தேஸத்திலே ஆசை பேருகை. (காருமித்யாதி) மேவங்களும், மிக்கபனியும், பெரியஆகாஸத்திடையிலேசொரிவதாய். (மாமுகிலித்யாதி) பெரியமேவங்க[உரு ள் படியும்படி மேவபதத்திலே சேரும்படி நீண்ட சோலை சூழப் பட்ட அழகிய திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.(அம்பரமித்யாதி)ஜகதாகாரதையைச்சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) நித்யஸூரிகளுக்கு * ஸதாபஸ்யஙிக்கு விஷயமானவடிவைச் சொல்லுகிறது. (வம்புலாமித்யாதி) நறுநாற்றம்[கூம கமழாநின்றுள்ள மலர்மேலே மிகவும்விரும்பி யிருப்பாளாய், மடப்பத்தை யுடையளாய், "யுவதிஸ்வ குமாரிணீ" என்கிற பருவத்தை யுடையவளுக்கு வல்லபனானவன். (கொம்பினித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்பன்ன இடையையும் மடப்பத்தையு முடைய குறப்பெண்கள். (நீளிதணமித்யாதி) நீண்டபரண்களிலிருந்துஅழகியபுனம் காவல்கொ[கூரு ள்ளுகிற திருவேங்கட மடை நெஞ்சமே. ... ...அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பேசுமினித்யாதி) உங்களுக்கு ஓராயிரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, பேசப்படுவதாய்இனிய எட்டெழுத்தான திருநாமத்தைச் சொல்லவமையும். (சொல்லிநின்றபின்னரும்) பேசிநின்றபின்பும். ஒருக்கால் சொன்னோம் என்றிராதே, பின்னையும் திருநாமத்திலாசை யுடையராய்ப் பேசுவார்தங்களை. (உய்யவித்யாதி) அவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் எடுத்து, அவர்கள்பிறப்பையும் போக்கும் உபகாரகன். (வாசமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள பெரியபூக்களை யுடைத்தாய், ஓங்கின பொழில் சூழப்பட்டு. (உலகித்யாதி) "திலதமுலகுக்காய்" என்கிறபடியே - லோகத்துக்கு தேஜஸ்கரமாம்படி விளங்காநின்றுள்ள திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே. ... ... க.

பத்தாம்பாட்டு. (செங்கயலித்யாதி) அழகிய கயல்கள் களித்து வாழுகிற சுனைகளையுடைய திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீயஃபதியை. (மங்கையரித்யாதி) திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, உதாரமாய் அழகிதான சொல்மாலைகள். (சங்கையித்யாதி) ஃலத்தை யிது தரக்கூடுமோ! என்று அதிசங்கைபண்ணாதே, தரித்துநின்று சொல்லவல்லவர்கள். (தஞ்சமித்யாதி) அறுதியாகவே, * வங்கக்கடலுலகுக்குக் காவலராகி, பின்னையும் பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர். ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து - ஒன்பதாந்திருமொழி--தாயேதந்தை. ப்ரவேஶம்.

திருமலையைஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லித் திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்து நின்றார் - கீழ்; அப்படிக்கு நெஞ்சும் பாங்காய் தாமும் திருமலையிலே வந்து புகுந்தார்; ஸர்வஸ்வாமியுமாய் நிருபாதிகபந்துவுமானவன் வந்து இங்கே ஸந்நிதிபண்ணுகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெறலாமென்று, அக்ரூரன் "மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்று மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தாப்போலவும், ஸ்ரீபுண்டரீகன்மநோரதம்போலவும், இவரும் மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தவிடத்து, அப்படி எதிரேவருதல், அணைத்தல், ஓரின்சொல்லுச்சொல்லுதல், "க்ரியதாம்" என்று கைங்கர்யத்திலே ஏவியருளுதல் செய்யக்காணாமையாலே, ஸந்நிதியுண்டாய், நினைத்தபடிசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஶக்தியுண்டாய், ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்க, நம் அபேக்ஷிதம் செய்யாதொழிகிறது - செய்தருள நினையாமைக் குடலாயிருப்பதொரு ஹேது இத்தலையிலே யுண்டாகையிறே என்று கைவாங்கினவர், பின்னையும் கைங்கர்யத்தி லுண்டான வாபலாதிஶயத்தாலே, மீண்டும் என்பாபங்களைப் பார்த்தால், அவைக்

யர்க்கள்பக்கலிலே பந்துக்வப்ரதிபத்தி பண்ணியும், அபோக்யங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணியும், பரஹிம்ஸை பண்ணியும், ஆர்த்தவிஷயங்களில் க்ருபைபண்ணுதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலம் போக்கியும் போந்தேன், இப்படிபோந்தநான் இப்[ரு] போது தேவரீரையொழியச்செல்லாமையை யுடையனாய் வந்தேன், இனி விடவொண்ணாத ஸம்பந்த முண்டாய், குற்றங்களைப்பொறுப் பிக்கைக்குப் பிராட்டிஸந்நிதி யுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்ஸ்வரூபாநுரூபமான சேஷவ்ருத்தியைக் கொண்டருளவேணுமென்று, பெரிய பிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார். இதுதன்னை * வாணிலாமுறுவலிலே செய்ததன்றே வென்னில் ; ஸுகுமாரராயிருப்பார் விடாய்த்தால் பலகாலும் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிடுமாப்போலே, இவரும் பலகாலும் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார் ; "நிபபாத விபீஷண:" என்று அவன் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து [ம்] [ரு] சரணம் புக்காப்போலே. ... ... ※

முதற்பாட்டு. (தாயேயித்யாதி) "மாதாபிதாப்ராதா" "ப்ராதா பர்த்தா" "ஏகைகஸ்லலாபாய" என்கிறபடியே – தேவரே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்க, லௌகிகபந்துக்களாய, இத்தலையில் ப்ரயோஜநமுள்ளநாள் கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமென்று தங்களைக்கொண்டு அகலநின்று அபராதத்தைப் பண்ணுமவர்களையே பந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். தாயே ! என்றும், தந்தையே ! என்றும், தாரமே! என்றும், கிளையே! என்றும், மக்களே ! என்றும். (நோயே பட்டொழிந்தேன்) நோயென்று – பிறவிக்குப்பேர். பிறந்தே எய்த்தொழிந்தேனென்றபடி. அபந்து[உரு] க்களை பந்துக்களென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி, அத்தால் பெற்ற பேறிது என்கிறார். வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங்கடவா – உன்னைக்காண்பதோர் ஆசையினால் - நாயேன் வந்தடைந்தேன் என்றந்வயம். (உன்னைக்காண்பதோராசையினால்) உன்னைக்காணவேணுமென்கிற ஆசையாலே. (வேயித்யாதி) மூங்கிற்குருத்துக்களா[கூம்] லும் அழகிய பூம்பொழில்களாலும் சூழப்பட்டு பரிமளப்ரசுரமான திருமலையிலே நித்யஸந்நிஹிதனானவனே. (நாயேன் வந்தடைந்தேன்) புறம்பேபோகில் கல்லிட்டெறிவார்கள், உள்ளேபுகுரில் தொட்டதுவும் திண்டிற்றும் போகடவேணும், பாலும்சோறுமிட்டு வளர்த்தவனே திண்டிலும் குளித்து ப்ராயச்சித்தம்பண்ணவேண்டும்[கூ[ரு]] படி தண்ணியேன். நல்கல் - அருட்கொடை. உன் க்ருபையாலே என்னை அடிமை கொள்ளவேணும். ... ... க.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. அபந்துக்களை பந்துக்களாக நினைத்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்றார்–முதற்பாட்டில்; போக்யமல்லாதவற்றிலே போக்யபுத்தி பண்ணிப்போந்தேன்,[சும] அக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்று சரணம்புகுகிறார்– இப்பாட்டில்.

வ்யா.—(மானேய்கண்மடவார்) மான்போன்ற விழிகளையும் மடப்பத்தையு முடையவர்கள். (மயக்கில்பட்டு) அவர்களோட்டைக் கலவியிலே அகப்பட்டு, மயங்கல் - கூடலும், கலத்தலும். * அவர்தரும் கலவியேகருதி ஓடுமவரிறே. (மாநிலத்து)மஹாபாபிஷ்டியில். (நானே நாநாவித்நரகம்புகும்பாவம்செய்தேன்) நாநாவிதநரகம் நானேபுகும் பாபம்செய்தேன். (தேனித்யாதி) வண்டுகள்மொய்த்த பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே நின்றருளின. (என்னையவந்தடைந்தேன்) எனக்கு ஊர்ஜிதனாயிருக்கிறவனை வந்து அடைந்தேன். ஆனையென்றது-செய்ததுக்காகக் காட்சியில்லையென்று அதுக்குக் கருத்து.[௰ இப்படி மஹாபாபங்களைப் பண்ணினவரை, அதுதானே ஹேதுவாக அவனைக்கைக்கொண்டால் கேள்வியில்லையென்றபடி. (அடியேனித்யாதி) என்னை அடிமைகொண்டருளவேணும். ... ... ௨.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு.தேவர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பரஹிம்ஸை பண்ணிப்போந்தேனென்கிறார்.

வ்யா.—(கொன்றேன்பல்லுயிரை)மடிதடவி விட்டிலேன். ஆர்யம் கொண்டு வந்தானாகில் பின்தொடர்ந்தியறக் கொன்று பறித்தும், வெறுங்கையிலானாய் வந்தானாகில் அவன் பக்கலிலே சில உண்டு என்று போய் அது பெறாச் சினத்தாலே அவனையும் கொன்றேன். (பல்லுயிரை) ஒருவரிருவரல்ல. இது பொல்லாதென்று[௨௰ சொல்லுகிற நீர் இப்படி செய்வானென்னென்ன (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) அதுக்கடி - பரஹிம்ஸை அநர்த்தஹேது என்று லக்ஷ்யிபண்ணாமல். (என்றேனு மித்யாதி) பசித்துவந்து அர்த்தித்தவர்களுக்குக் குளிர ஒருவார்த்தையும் சொல்லியறியேன். இட்டறியேன் என்பது அந்த ப்ரஸங்கமு முண்டாகிலிறே. (குன்றேயித்யாதி) குன்றுத்த மேகமென்னுதல், குன்றிலே படிந்த மேக [௨௫ மென்னுதல். கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகினது முகட்டிலே படிந்து முழங்குகிற குளிர்மாமலைவேங்கடவா!. (அன்றேயித்யாதி) கொன்ற கை கறைகழுவாதே அன்றே வந்தடைந்தேன். (அடியேனை யாட்கொண்டருள்) * பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார் செய்வது பொறுக்கவேணுமே. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (குலமித்யாதி) "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்கையே, குலங்களில் நான் பிறவாத குலங்க ளில்லை; "யாதானுமோராக்கை" இத்யாதி. அநுலோம ப்ரதிலோம ரூபத்தாலே நான் பிறந்த பிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லை. குலங்களெல்லாவற்றிலும் பிறந்திறந்து திரிந்தேன். (எய்த்தொழிந்தேன்) இப்படி அநாதிகாலம் பிறப்பதிறப்பதாய்த் திரிந்தேன், இளைத்தேன். அப்படி பிறந்திறந்த ஜந்மங்களில்ஏதேனும் நன்மைகள் செய்ததுண்டோவென்ன (நலந்தானொன்று மிலேன்) ஒருநன்மையென்று பேரிடலாவது த்ரிவிதகரணங்களாலு மில்லை. இப்போதுதான்

ஏதேனும் நன்மை செய்ததுண்டோ வென்ன (நல்லதோரறம் செய்து மிலேன்) ஃபலவ்யாப்தமா யிருப்பதொரு ஸத்கர்மம் பண்ணப்பெற்றிலேன். (நிலமித்யாதி) பூமியிலே நீர் தோயும்படி அருவிகளாலே விழுந்து பெருகும்படி மேகங்கள்வந்து படிந்து வர்ஷிப்பதா[ு ய். (நெறியார் திருவேங்கடவா) நித்யஸூரிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ப்ராப்யமான திருமலையிலே நிற்கிறவனே. அன்றியே, "நெறியார் குழற்கற்றை முன்னின்று" இத்யாதிப்படியே-ஸம்ஸாரத்தைத் துறந்து திருவேங்கடமுடையானைப் பெறுகைக்கு வழிப்படுகிற உபாஸகரையுடைய திருமலை யென்னுதல்.[ம (அலந்தேனித்யாதி) ஜந்ம பரம்பரைகளிலே தோள்மாறி அதிலே யிளைத்து வந்தடைந்தேன், அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ...ச.

அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம் உபபாதகம் மஹாபாதகம் என்றாப்போலே சொல்லுகிற பஞ்சவிதமான பாபத்தைப்பண்ணி, தத்ஃபலத்தைக் கேட்டுக்லேஶப்பட்டேன். துப்பா-[டு ஸமர்த்தனே. இப்பாபங்களைப் போக்கி ரக்ஷிக்கைக்கு ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியுமானவனே. (நின்னடியித்யாதி) உன்திருவடிகளை விடாதே ஆஶ்ரயிக்க வல்லேனாய்த்திலேன். (செப்பார்திண்வரைசூழ்) செப்பம் - வழி, ஆர்தல். நிறைதல். வழியுடையார் வந்து நிறைந்தென்றபடி. ஸ்வரூபாநுரூபமாக வழிப்பட்டவர்கள் வந்துசேருவதா [உம ய், திண்ணிய வரைகளாலே சூழப்பட்ட. (திருவேங்கட மாமலை என்னப்பா! வந்தடைந்தேன்) திருமலையிலே யெழுந்தருளி நின்று, என் ஶேஷத்வத்தையும் தேவரீருடைய ஶேஷித்வத்தையும் (க)உதறிப்படுத்தவனே!, அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ... ரு.

ஆறாம்பாட்டு. (மண்ணாயித்யாதி) பஞ்சபூதங்களாலே நிர்மி[உரு தமான ஶரீரங்களிலே புக்கு, அதுக்குறுதியே வேண்டி, அது கிடையாமல் கூப்பிட்டுத் தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன். (விண்ணாரித்யாதி) ஆகாஶாவகாஶத்தை உடைத்து வளர்ந்த பெரிய கொடுமுடிகளையும் மிக்க பரிமளத்தையு முடைய திருமலையிலே நின்ற. (அண்ணா) கீழ் "அப்பா" என்றாரே ; இங்கே அண்ணா!என்கிறார் *தா [௩ம யேதந்தையில் விட்ட வுறவெல்லாமிவனே யாகையாலே. "மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸ:" இத்யாதிப்படியே என்னை யாட்கொண்டருளே.சு.

ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி) *தெரிந்துணர்வொன்றில்லாமையாலே அநேகம் பொல்லாங்கு செய்து விட்டேன். (பெரியேனாகியபின்†) பக்வனானபின்பு.(பிறர்க்கேயித்யாதி) நல்லதொன்று கண்டால் தனக்கென்னத் தவிர்ந்து, விஷயங்களுக்கு வேணும் என்று அவர்களுக்குத் தேடியிடத்திரிந்தேன் என் கையாலே. *காரியம்நல்லனகளவைகாணில் என் கண்ணனுக் கென்றிருக்குமாப்போலே, நல்லது

(க)உதறிப்படுக்கை - நிஸ்ஸம்ஶயமாக்குகை. † "ஆயினபின்" என்றும்பாடம்.

கண்டால் இன்னாளுக்கு என்று ஸமர்ப்பித்திறே போருவது. (கரிசேரித்யாதி) ஆனைகளானவை யினம்பிரியாதே வர்த்திப்பதாய், அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்டு. (கனமாமலைவேங்கடவா) ஸ்வர்ணமிரியென்று பேருடைத்தாய் மஹார்யமான பெரியதிருமலையிலே நிற்கிறவனே. (அரியே வந்தடைந்தேன்) ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலரான தேவரீரை வந்தடைந்தேன், அடியேனையாட்கொண்டருளே.

எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேனித்யாதி) அநேகம் ஜந்மங்கள் தபஸ்ஸு பண்ணினேன் உன்னைக்காணவேணுமென்னுமாசையினாலே. (ஏற்றேனிப்பிறப்பே) இப்பிறப்பிலே உனக்கேற்கும்படி சமைந்தேன். (இடருற்றனன்) நான்நின்றநிலை சாலப்பொல்லாது என்று என்னெஞ்சிலே பட்டு சால வ்யஸனப்பட்டேன். (கோல்தேனித்யாதி) கொம்புகளிலே வைத்த தேனானது கூடுகொள்ளாதே வெள்ளமிட்டுப் பாய்ந்து அருவியாய் ஒழுகுகிற, குளிர்ந்த சோலைகள் சூழப்பட்ட வேங்கடவா!. (ஆற்றேனித்யாதி) ஜந்மபரம்பரைகளுக்கு ஆற்றமாட்டாதே வந்தடைந்தேன், அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலித்யாதி) ஐஹிக ப்ராப்தி ஸாதநமாயிருப்பதொன்று உடையேனல்லேன். (பாவமேயித்யாதி) து:ஷ்கர்மங்களைப் பண்ணி, அதுவே எனக்கு நிரூபகமாம்படி போந்தேன். ஆத்மாவை ஜ்ஞாநத்தையிட்டு நிரூபிக்குமாப்போலே, பாபத்தையிட்டு, இவன் பாபகர்மா என்னும்படி போந்தேன். (மற்றேலொன்றறியேன்) உன்னைலபிக்கைக்கு ஒரு உபாயவிஷயஜ்ஞாநமுமறியேன் உன்னையொழிய. (மாயனே) ஆஶ்சர்யகுண சேஷ்டிதங்களையுடையவனே. (எங்கள் மாதவனே) எனக்காகப் பெரிய பிராட்டியாரும் தேவரீரும் வந்து என்னை அவஸரம்பார்த்து விஷயீகரிக்க நிற்கிறவனே. (கல்தேனித்யாதி) மலைத்தேனானவை முழஞ்சுகள் கொள்ளாதே வழிந்து புறப்பட்டுச் சோருமாப்போலே ஒழுகுவதாய், தாமரைத்தடாகங்களை யுடைத்தான திருமலையிலே நிற்கிறவனே. (அற்றேனித்யாதி) தேவரீருக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனானேன், அடியேனை யாட்கொண்டருளே. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு. (கண்ணாயித்யாதி) எனக்கு ஸப்தலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனுமாய், தாரகனுமாய், மேகம்போன்ற வடிவையுமுடையவனை. (விண்ணோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஸ்தோத்ராதிகளைப்பண்ணும்படி பெரிய திருமலையிலே நின்றருளின வேங்கடவேஶ்யன். பொழிலென்று – பெருமைக்குப்பேர். (திண்ணாரித்யாதி) திண்மை மிக்க மாடங்களும் மாளிகைகளும் சூழப்பட்ட திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் பண்ணிலே பூர்ணமாகப் பாடின பாடல் பத்தையும் அப்யஸிப்பார்க்கு, விரோதி பாபங்களொன்றுமில்லை. ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

தம்முடைய வெறுமையைச் சொல்லி கைங்கர்யலாபத்துக்காக ஶரணம் புக்கார் - இத்திருமொழியில்; ஸாஷ்யகாரர் ஶரணம் புக்க வநந்தரம், "ஸ்யூலஸூக்ஷ்ம ரூபமான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துத் தரவேணும், அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழித்துத்தரவேணு[டு]ம், விரோதியைப் போக்கித் தரவேணும், பரஸக்த்யாதிகளைப் பிறப்பிக்கவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தாப்போலே, இவரும், விரோதிநிரஸந ஶீலனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது யரியாதானாய் ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனாய் ஸர்வஸுலபனுமுள்ள ஸர்வேஶ்வரனே, என் விரோதியைப் போ[ம]க்கித்தரவேணும், உன்னையல்லது செல்லாமையைப் பிறப்பிக்க வேணும் என்றபேக்ஷிக்க; உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்யவன்றோ நாமிங்கேவந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில் நின்ற நிலையைக்காட்டி, அநந்தரத்திலே இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்து இவர்க்கு பரஸக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தா னென்கிறது - இத்திருமொழியில். ப்ரபந்நனுக்கும் ஸக்தியோகநிஷ்டனுக்கும் ஸக்தியுண்டே; "நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் நித்யம்" என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே. ... ... *

முதற்பாட்டு. (கண்ணாரித்யாதி) கண்ணென்று - இடம். இடமுடைய கடலென்றபடி. பெரிய கடலை அகழாக வுடைய லங்கே[உம]ஶ்வரனுடைய. (திண்ணாகமித்யாதி) திண்ணிய நெஞ்சு பிளக்கும்படி சரத்தை யேவினன். (விண்ணோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் வந்து கைங்கர்யம் பண்ணுகிற திருமலையிலே நிற்கிறவனே. (அடியேனித்யாதி) என்னுடைய கைங்கர்ய விரோதியைப் போக்கி யருளவேணும். க.

இரண்டாம்பாட்டு. (இலங்கையித்யாதி) "என்னது லங்கை, [உடு] என்னதுலங்கை" என்றுலங்கையாகிறபடைவீட்டுக்கு அபிமாநிகளாக, ராக்ஷஸருடையதிரள்கெட்டுநஶிக்கும்படி, கொடியான திருவடிதிருத்தோளிலே நல்தரிக்க விருந்து ஒருசாரிகை வந்தாய். விலங்கல்-மலை. குடுமி - உச்சி. திருவேங்கடமலை யுச்சியிலே மேவிநின்ற. அலங்கல்-மாலை. திருத்துழாய்மாலையைத் திருவபிஷேகத்திலே யுடைய[நடம]ஷேவரீர், அடியேன்விரோதியைப்போக்கியருளவேணும். ... உ.

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. (நீராரித்யாதி) ப்ரளயத்தில் ஜகத்து நஶியாதபடி வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தாப்போலே, ஸம்ஸாரமாகிற ப்ரளயத்தில் நான் நஶியாதபடி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(நீராரித்யாதி) நீர்மிக்க கடலும், மண்ணும், அக்நியு[ந.டு]ம், வாயு, ஆகாஶாதிகளெல்லாம் அமுதுசெய்த. (ஏராலமித்யாதி) ஏர் - அழகு. அழகிய ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தவனே. (சீராரித்யாதி) சீர் - அழகு. அழகிய திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணி நிற்கிற ஆராவமுதே! அடியேற்கருளாயே. ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு. (உண்டா யித்யாதி) ஸ்ரீவாமநனாய் இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யலாபத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தாப்போலே, எனக்கும் கைங்கர்ய லாபத்தைப் பண்ணித்தரவேணு மென்கிறார்.

வ்யா.—(உண்டாயித்யாதி) உறிகளிலே சேமித்து வைத்த நல்ல நெய்யைக் களவுகண்டு இனிதாக அமுதுசெய்தாய். (கொண்டாயித்யாதி) ஸ்ரீவாமநனாய் "என்காலாலே மூவடி தரவேணும்" என்று ஸ-பூமியை யிரத்தியாலே அளந்து கொண்டாய். (விண்டோயித்யாதி) ஆகாசாவகாசமடைய வளர்ந்த சிகரங்களையுடைய திருவேங்கடம் மேய. (அண்டா) பரமபத நிலயனே !, அடியேனுக்கு க்ஷைபையைப் பண்ணியருளவேணும். ... ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதியைப்போக்கினாப் போலே, என் விரோதியைப் போக்கி ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(தூணாயித்யாதி) தூணனுக்குள்ளே. (அரியாய் வந்து தோன்றி) "அளந்திட்ட" இத்யாதி. அத்தூணுக்குள்ளே, நரஸிம்ஹமாய் வந்து தோன்றி. (பேணுவித்யாதி) பின்னை, ப்ரஹ்லாதனைப்பேணாத ஹிரண்யன்மார்வைப் பிளந்திட்டாய். (சேணித்யாதி) சேண் - உயர்த்தி. உயர்த்தி மிக்க திருமலையிலே பொருந்தினவனே. (கோணாகணையாய்) கோள்-மிடுக்கு. ஸர்வேச்வரனும் பெரியபிராட்டியாரும் துகைத்தேறிப் பரிமாறாநின்றால், அந்த ஸோமவெள்ளத்தை யாற்றியறுக்கத் திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவனே !, அடியேனைத் திருவுள்ளம்பற்று. ... ... ரு.

அ.—ஆறாம்பாட்டு. இவருடைய இசைவுபெற்றவாறே, இவர் திருவுள்ளத்தேபுகுந்தான், அவன் புகுந்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(மன்னாவித்யாதி) அஸ்திரமான ஜந்மத்தைத் தவிர்த்து. (தன்னாக்கி) தன்னுடையவனாக்கி. (தன்னின்னருளித்யாதி) தன் நிர்ஹேதுகக்ஷைபையைப் பண்ணின என்னையன். (மின்னாரித்யாதி) மின்னையுடைத்தான மேவங்கள் வந்து சேருகிற திருவேங்கடம் மேவின. (என்னானை) இவர் கவிபாடின ஆனையாய்த்து. (என்னப்பனென் நெஞ்சினுளானே) எனக்கு ஜநகனானவன், என் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தான். ... ... சு.

அ.—ஏழாம்பாட்டு. நப்பின்னைப்பிராட்டியாருடைய ஸம்ஸ்லேஷ விரோதியைப் போக்கினாப்போலே, என் விரோதியையும் போக்கியருளவேணு மென்கிறார்.

வ்யா.—(மானேயித்யாதி) மானொத்த நோக்கையும் மடப்பத்தையு முடைய நப்பின்னைகலவிக்கு விரோதியா யெதிர்ந்து வந்த ஆன்விடை யேழையும் வென்ற அழகிய வரை போன்ற தோளை யுடையவனே. ஆனென்று - எருது; ஆன்விடையென்றும் - எருது; விடையென்றும் - எருது. ஆன்விடை யேழையும் செற்ற என்றபடி. (தேனே) "எனக்குத் தேனேபாலே" இத்யாதி. (திருவேங்கடமித்யாதி) திருவேங்கட மாகிற பெரியதிருமலையிலே நிற்கிற ஸர்வநிர்வாஹகனே. (என்மனமித்யாதி) என்ஹ்ருதயத்திலே, "அரவத்தமளியினோடும்" இத்யாதிப்படியே எழுந்தருளி யிருந்தாயே. எ.

எட்டாம்பாட்டு.(சேயனித்யாதி) அநாஶ்ரிதர்க்கு உதாஸீநனும், ஆஶ்ரிதர்க்கு எளியனுமா யுள்ளவன். எங்கேகண்டோமென்ன (என சிந்தையுள் நின்றமாயன்) என்னெஞ்சிலே நின்ற ஆஶ்சர்யபூதன். (மணிவாளொளிவெண்தரளங்கள்) வாளென்றும்-ஒளி ; ஒளியென்று ம் - ஒளி. ஒன்று மணிக்கும், ஒன்று முத்துக்குமாகக்கடவது வேறின்ற ஒளியையுடைய வெண்முத்தும், ஒளியையுடைத்தான ரத்நங்களையு முடைத்தான திருமலையிலே நின்ற. (ஆயனித்யாதி) க்ருஷ்ணன்திருவடிக ளொழிய வேறொன்றறியேனே. ... ... அ.

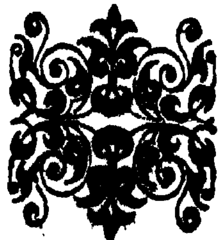
ஒன்பதாம்பாட்டு.(வந்தாயித்யாதி) பரமபதத்தில்நின்றும் வந்து என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக நின்றாய். (நந்தாதகொழுஞ்சுடரே) நந்துதல் - நஶித்தல். நித்யமாய் அத்யுஜ்ஜ்வலமான அழகிய தேஜஸ்ஸை யுடைய எங்கள்ஸ்வாமீ.(சிந்தாமணியே) சிந்தாமணி என்கிற ரத்நம் எல்லார்க்கும் எல்லாம் கொடுக்குமாப்போலே, எல்லார்க்கும் எல்லாபுருஷார்த்தங்களையும்கொடுக்குமவனே. எங்கேநின்றென்ன; திருவேங்கடம் மேய என்னையனே. (இனியானுன்னையென்றும்விடேனே) என்விரோதியைப் போக்கி என் அபேக்ஷிதங்க ளெல்லாம் செய்வாயானபின்பு இனியொருநாளும் உன்னைவிடேனே. ... ... கூ.

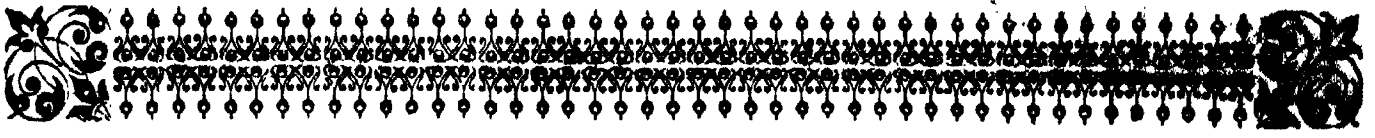
அ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்திருமொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் நித்யஸூரிகள் வரிசையைப் பெறுவரென்கிறார்.

வ்யா.—(வில்லாரித்யாதி) * வேடார் திருவேங்கடமிறே. வில்லையுடைய வேடர் மிக்குள்ள திருமலையிலே நின்ற. அன்றியே, (வில்லார் மணி) என்று பாடமானபோது, ஒளிமிக்க மணிகளையுடைய திருமலை என்றாகக்கடவது. (மல்லார்திரடோள்) மிடுக்குமிக்கு த்திரண்ட தோள்களையுடைய. (மணிவண்ணனெம்மானை) நீலரத்நம் போன்ற வடிவழகாலே என்னையெழுதிக் கொண்டவன். (கல்லாரித்யாதி) மலைபோன்ற திரண்டுயர்ந்த தோள்களையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இச்சொன்மாலை. (வல்லாரவர்) வல்லார் யாவர்சிலர். (வானவராகுவர்தாமே) பரிபூர்ணாநுபவம்பண்ணிநித்யஸூரிகள் வரிசையைப் பெறுவர். ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முதற்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

இரண்டாம்பத்து - முதல்திருமொழி - வானவர். ப்ரவேஸம்.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் வ்யாக்யாநம்.

வானவர் ப்ரவேஸம். "அடைந்தே னடியேனை யாட் கொண்டருள்" என்றும் "இனியானுன்னை யென்றும் விடேனே"[று என்றும், கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸரணம் புக்கு, இக்கைங்கர்யம் நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று இதிலே ப்ரேமம் பிறந்ததாய் நின்றது - கீழ்; நமக்கிப்படி இந்த ஸமாயிதான் பிறக்கைக்கடியென்? என்றுராய்ந்த விடத்து, "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம்" என்கிறபடியே-நாட்டார் பாஹ்யராயும் குத்ருஷ்[டி டிகளாயும் அநர்த்தப்பட்டுப் போகாநிற்க, நமக்குக் கைங்கர்யலாப த்துக்காகத் திருவடிகளிலே ஸரணம் புகுகையும் அதுதான் நித்ய மாய்ச் செல்லவேணு மென்னும் படியான ருசி பிறக்கைக்கும்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம்.

"அடைந்தே னடியேனை யாட்கொண் டருளே" என்[று றும் "இனியா னுன்னை யென்றும் விடேனே" என்றும் கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலேவந்து ஸரணம் புக்கு, இக்கைங் கர்யந்தான் நித்யமாய்ச் செல்லவேணு மென்னும்படி அதிலே ப்ரே மம் பிறந்ததாய்நின்றது; நமக்கிப்படி யிந்தஸமாயிதான் பிறக்கைக்கடி யென்? என்றுராய்ந்து பார்த்தார் உபகாரஸ்ம்ருதிக்காக; அத்தை ஆராய்ந்தவாறே, "மநஏவ" என்கிறபடியே - நாட்டார் பாஹ்ய ராயும் குத்ருஷ்டிகளாயும் அநர்த்தப்பட்டுப் போகாநிற்க நமக்கு கைங் கர்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸரணம் புகுகையும், அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணு மென்னும்படியான

அ.—வானவர் ப்ரவேஸம்.—முதற்பத்தால் - திருமந்த்ரலாபத்தையும், மந்த் ரார்த்தாநுஸந்தாநஞ் செய்தருளினபடியையும், மந்த்ரம் விளைந்த நிலத்தில் தம க்குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்து, மற்றும் ஸ்ரீஸாளக்ராம ஸ்ரீநை மிஸாரண்ய ஸ்ரீஅஹோபில ஸ்ரீவேங்கடாசலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலே அவற் றை யநுபவியாநின்றுகொண்டு, தமக்கு பகவத்விஷயத்தில் ப்ரீதிகாரித நித்ய கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டாராய்த்து; இனி,இரண்டாம்பத்[தா தால் - திருவேங்கடம், திருவெவ்வுளூர், திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக் கடல் மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுயகரம், ஸ்ரீபரமேச்சுரவிண்ணகரம், திருக்கோவலூர், இவற்றிலே உகந்தெழுந்தருளி யிருக்கு மெம்பெருமான்களை அபிநிவேஸாதிஸயத்தாலேபாடாநின்றுகொண்டு,தம்முடைய ஸ்வரூபந்தான் பகவ வதஸேஷத்வபர்யந்தமா யிருக்கும்படியைச்சொல்லி, கீழ்ப்பத்தில் ப்ரார்த்தித்த[கை கைங்கர்யந்தானும் அவன்நினைவாலே வரவேணுமென்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு, அப்புருஷார்த்தத்தை ஓடவைக்கிறாரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அடைந்தேனித் யாதி.) "பொங்குபோதியும்" "துவரியாடையர்" என்கிற பாட்டுக்களைக் கடாக்ஷி த்து (நாட்டாரித்யாதி.)

மூ.-வானவர்தங்கள்சிந்தைபோலவென்னெஞ்சமேயினிதுவந்து, மா
மானவர்தங்கள்சிந்தை யமர்ந்துறைகின்றவெந்தை, [தவ
கானவரிடுகாரகிற்புகை யோங்குவேங்கடம் மேவி மாண்குற
ளானவந்தணற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. க.

ப-ரை.—மா-மிக்க, தவம்-தபஸ்ஸையுடைய, மானவர்தங்கள் - மநுஷ்யர்களுடைய, சிந்தை - நெஞ்சில், அமர்ந்து-பொருந்தி, உறைகின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, எந்தை - என்ஸ்வாமியாய்; கானவர் - வேடர்கள், கார் - வயிரம் பற்றிக்கறுத்த, அகில் - அகில் மரங்களைவெட்டி, இடு - நெருப்பிலிடுகையாலுண்டான, புகை - புகையானது போய் வ்யாபிக்கும்படி, ஓங்கு - உயர்ந்த, வேங்[டி கடம் - திருமலையிலே, மேவி - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்; மஹாபலிபக்கல் நீரேற்றவன்று, மாண் - அழகிய, குறளான - வாமநவேஷங்கொண்ட, அந்தணற்கு - ப்ராஹ்மணனான என்ஸ்வாமிக்கு; வானவர்தங்கள் - நித்ய ஸூரிகளுடைய, சிந்தைபோல - ஹ்ருதயத்திற்போலே, இனிது - இனிதாக, உவந்து - உகந்துவந்து, இன்று-இப்போது, அடிமைத்தொழில்-கைங்கர்யம் பண்ணுகையில், பூண்டாயே-அந்வயித்தாயே!, என்நெஞ்சமே! - எனக்குப் பாங்கான மநஸ்ஸே! என்று தந்திருவுள்ளத்தோடேகூடி இனியராகிறார். ... ... க.

இதெல்லாவற்றுக்கும்அடி என்னெஞ்சிறேஎன்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, உன்னாலே இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாம் பெற்றேனென்று திருவுள்ளத்துடனே கூட்டி யினியராகிறார். ... ... *

முதற்பாட்டு. (வானவர்தங்கள்சிந்தைபோல) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே உகந்துவந்து. (மாதவமித்யாதி) மஹாதபஸ்ஸை யுடையரா யிருக்கிற மநுஷ்யருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற என்ஸ்வாமி. கானவருண்டு-வேடர், அவர்கள்

ருசிபிறக்கையும், இஸ்ஸம்ருத்திக்கடி யென்னெஞ்சிறேயென்று, தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, உன்னாலே யெனக்கு இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாமுண்டாய்த்தென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி யினியராகிறார். *

முதற்பாட்டு.— (வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே என் ஹ்ருதயத்திலான. (மாதவமானவர்தங்கள் சிந்தை யமர்ந்துறைகின்ற வெந்தை) மஹாதபஸ்ஸை யுடையரா[ய் யிருக்கிற மநுஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்வாமி. (கானவரித்யாதி)

"என்நெஞ்சமென்பாய்!" என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்தோடேகூட்டி யென்றது.) இனியராகிறார் - உபகாரஸ்ம்ருதிபண்ணி யுகக்கிறாரென்கை. ... *

முதற்பாட்டு.—(வானவரித்யாதி.) "என்னெஞ்சிலுளானே" என்றும் "என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே" என்றும் "எனசிந்தையுள்நின்ற மாயன்" என்றும் "என்மனம் புகுந்தாயே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - அவன் தன் திருவுள்ளத்தில் அமர்ந்து வர்த்திக்கிறமையை அநுஸந்தித்து, இப்படி மஹாதபஸ்விஹ்ருதயகமலநிலயனாயிருக்கும் "அந்தணற்கு - அடிமை - பூண்டாயே" என்று நெஞ்சைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

ஹ்ருதயத்திலானவென்றது - * எந்தைக்கு விசேஷணம். இப்பக்ஷத்தில், "இனிதுவந்து" என்றதுக்கு - இனிதாக வுகந்திருக்கிற என்று ஸ்வதார்யமாக்கிக் கொள்வது.

மூ.—உறவுசுற்றமென்றொன்றிலாவொருவனுகந்தவர்தம்மை, மண்மி
பிறவியே கெடுப்பானதுகண்டென்னெஞ்ச மென்பாய்!, [சைப்
குறவர்மாதர்களோடுவண்டுகுறிஞ்சிமருளிசைபாடும் வேங்கடத்
தறவனாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. உ.

ப-ரை.—உறவு - கர்மநிபந்தநமான பந்துக்கள், சுற்றம் - ஜ்ஞாதிகள், என்று - என்று இங்ஙனேயுள்ள, ஒன்று-ஒருவுறவையும், இலா-உடையனல்லாத, ஒருவன் - ஒப்பற்றவனாய்; உகந்தவர்தம்மை - தானுகந்தவர்களை, மண்மிசை - பூமியில், பிறவி - பிறக்கையாகிற ஸம்ஸாரஜந்மத்தை, கெடுப்பான் - போக்குமவனாய்; குறவர் மாதர்களோடு - குறப்பெண்களோடே, வண்டு - வண்டுகள், குறிஞ்சி [ய் மருள் - குறிஞ்சி என்னும் பண்ணை, இசைபாடும் - இசைத்துப்பாடுகிற, வேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, அறவன் - பரமதார்மிகனை, நாயகற்கு - ஸர்வேச்வரனுக்கு, அதுகண்டு - அவன்ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து, என்னெஞ்சம் என்பாய்! - என் நெஞ்சு என்கிற நீ, இன்று - இப்போது, அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே—. ... ... உ.

தங்கள் புனங்களில் மரங்களை வெட்டித்திரட்டி நெருப்பையிடுவர்கள்; அது அகில்மரமாகையாலே அகிற்புகை ஓங்காநின்றுள்ள திருமலையிலே மேவி. (மாணிக்யாழ்) அழகிய குறளாய் ப்ராஹ்மணவேஷம் கொண்டவற்கு இன்று கைங்கர்யம் பண்ண ஏன்று கொண்டாயே. ... ... க.

கானவருண்டு – அங்குத்தைத் திருவேடுவர், அவர்கள் தங்கள் புனங்களிலுண்டான மரங்களைவெட்டித் திரளவிட்டு நெருப்பையிடுவர்கள்; அதுதான் அகில்மரமாகையாலே அகிற்புகையானது போய் ஆகாசாவகாசத்தை யிடமடைக்கும்படி யோங்கின சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற. (மாண்குறளான [உரு வந்தணற்கு) தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத் தன்னை யிரப்பாளனாக்கினவற்கு. அந்தணற்கென்றது-ப்ராஹ்மணற் கென்றபடியிறே. மஹாபலிக்கு கொடுத்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி விநீதவேஷத்தோடே சென்றானாய்த்து. (மாண்குறளான வந்தணற்கு - வானவர் தங்கள்சிந்தைபோலவென்னெஞ்சமே யினிதுஉவந்து-அடிமைத்[கூய தொழில் பூண்டாயே) நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்ருதயம் ஹ்ருஷ்டமாகக் கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாயிருக்குமாப்போலே, நீ இவன்திருவடிகளிலே உகப்போடே அந்வயித்தாயே. (மாணிக்யாழ்) அவனடிமை கொள்வதாக வந்து இரந்துநிற்கிறபின்பு நீயும்அவன் நினைவின்படியே போகப்பெறுவதே!. ... ... க.

புனங்களில் - நிலங்களில், (போய்) என்ற வந்வயம், வ்யாபிக்கும்படியான என்று சேஷம். சிகரத்தை யுடையவென்றது - அர்த்த ஸித்யர்த்தம். யோஜநாஹேதம் (மாணிக்யாழ்.) இப்பக்ஷத்தில், "உவந்து" என்று - வ்யவஹிதம். "மாண்குறள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாஹரம் (அவனிக்யாழ்.) அதாவது - மண்ணிரக்க முன்பு மாண்குறளான வளவன்றிக்கே தம்மை யடிமை கொள்ளுகைக்குத் தம் நெஞ்சிலிப்போதொரு வாமநவேஷங்கொண்டானென்றிருக்கிறாரென்கை. அன்றிக்கே, இப்போது இவ்வவதாரத்தை யநுஸந்திக்கைக்குத் தாத்பர்ய கதநரூபேண இவ்வாக்யம் ப்ரஸ்துதமானதென்று ஏகதாத்பர்யமாகவுமாம். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (உறவித்யாதி) கர்மநிபந்தநமான ஒருறவு ஜ்ஞாதிகள் என்று ஒன்றுமில்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி) தானுகந்தவரை யென்னுதல், தன்னையுகந்தவ ரென்னுதல். (மண்மிசை யித்யாதி) பூமியிற்பிறவாமலதுகண்டு, என்னெஞ்ச மென்[று]கிற நீ. (குறவர்மாதரித்யாதி) குறவர் பெண்களுடனே, அவர்கள் குழலிலே யிருந்து வண்டுகளானவை குறிஞ்சியிசையையும் பாடும் வேங்கடத்தே நிற்கிற.(அறவன்)ஸ்வரூபன்.அறம்–ஸ்வம்.நாயகன்–ஸர்வஸ்வாமி; அவனுக்கடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. உ.

இரண்டாம்பாட்டு.—(உறவித்யாதி) பந்துக்கள், ஜ்ஞா[தி]திகள் என்று இங்ஙனே கர்மநிபந்தநமாகச் சொல்லலாவதொரு உறவையுடையனல்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி) தான் சிலரை புகழ்ந்து அவர்கள்பக்கலுகப்பாலே அவர்களுக்குப் பாபந்திதப் போக்குதல் பலத்தைக்கொடுத்துவிடுதல் செய்கையன்றிக்கே, ஸம்ஸாரஜந்மத்தைப் போக்கிக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து. (உகந்தவர்) தன்னை யுகந்தவர்க்கென்றுமாம். (என்னெஞ்சமென்பாய்) அவனைச் சொல்லுவதோ, உன்னைச் சொல்லுவதோ, உன்னை ஆராரென்றுசொல்லுவேன். ஸம்பாவநாப்ரகாரமிருக்கிறபடி. என்னெஞ்சமென்றபடி. (குறவரித்யாதி) குறப்பெண்களோடே கூட வண்டுகளானவை,குறிஞ்சி இந்தளம்என்கிற பண்களைப் பாடாநிற்கிற. (வேங்கடத்தறவனாயகற்கு)தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்து நம்மடிமைபெறுகைக்குத் தம்மை நமக்குத் தந்துகொடுநிற்கிற பரமதார்மிகன். நம்மை யடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணின பரமதார்மிகனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) அவன் திருமலையிலேவந்து நிற்கிற நிலையை நீயொருபடி ஸபலமாக்கினாயே...உ.

இரண்டாம்பாட்டு.—(உறவித்யாதி.) நெஞ்சானது, நீர்நம்மைக் கொண்டாடாநின்றீர், அடிமைத்தொழில் நமக்கு நித்யமாகக் கிடைக்குமோ, விரோதிவிஷயத்திலன்றோ நாமிருப்பதென்ன; அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தைச் சொல்லிக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

* தாயேதந்தையிலே அவனை ஸர்வவிதபந்துவாக அநுஸந்தித்தவர்தா[ம]மே உறவும் சுற்றமுமா யிருக்க, அத்தை இல்லை என்கிறதென்னென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி.) "பிறவியே" என்கிற ஏவகாரவ்யாவர்த்யம் காட்டாநின்றுகொண்டு, பாவமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி.) பலத்தை - ஐஹிகாமுஷ்மிக பலத்தை. "அதுகண்டு -" அத்தைக்கண்டென்றாய், பலிதார்த்தம் (அநுஸந்தித்தென்றது.) ஸம்பாவனை-கொண்டாட்டம். என்னெஞ்சம் - அண்மைவிளி. அதாவது - ஸமீபஸ்தத்தை யழைக்கை. மேலுக்கு விவரணம் (நம்மையித்யாதி.) ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.— (இண்டையித்யாதி.) நித்யவிபூதியில் நித்யகைங்கர்யத்தை யாசைப்படுகிற நெஞ்சை ஆதரத்தாலே மீளவும் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [சுய

மூ.-இண்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களேத்துவாருறவோடும் வானிடைக்
கொண்டுபோயிடவுமதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய்!,
வண்டுவாழ்வடவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனோடும் மீமிசை
யண்டமாண்டிருப்பாற்கடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ௩.

ப-ரை.—என்னெஞ்சமென்பாய்! - எனக்குப் பாங்கான நெஞ்சே, இண்டைஆயின - பூமாலைகளை, கொண்டு - கையில் ஏந்திக்கொண்டு, ஏத்துவார் - வாயாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு அடிமைசெய்கிற, தொண்டர்கள் - பேரபூதரையும், உறவோடும் - அவர்கள் ஸம்பந்த முடையாரையும், கொண்டுபோய் - இங்குநின்றும் சொடுபோய், வானிடை - பரமபதத்திலே, இட - வைக்க, அதுகண்டு - அத்தைக்கண்டு; வண்டு-வண்டுகள், வாழ் - வாழாநின்றுள்ள, வடவேங்கடமலை - திருமலையை, கோயில் கொண்டு - தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டு, அதனோடும் - லீலா விபூதியையும், மீமிசைஅண்டம் - பரமாகாசமான நித்ய விபூதியையும், ஆண்டு இருப்பாற்கு - ஆண்டுகொண்டிருக்கிறவற்கு, அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... ... ௩.

மூன்றும்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி) இண்டையென்று— தாமரையும், பூமாலையும். பூமாலைகள் கொண்டென்னுதல்; "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" என்கிறபடியே. அவர்களை, "ஸபுத்ர பௌத்ரஸ்ஸஹகண:ப்ரேத்ய" என்கிறபடியே பரமபதத்தேறக்கொண்டு போகக் கண்டு. (என்நெஞ்ச மித்யாதி) என் நெஞ்சமான நீ,

மூன்றும்பாட்டு.—(இண்டையித்யாதி) இண்டையென்று - பூமாலைக்குப்பேர். ஆக, பூமாலையென்று பேர்பெற்றவற்றைக் கொண்டு; "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி" என்கிறபடியே. (தொண்டர்களேத்துவார்) ஸமவ்ஷயத்தி லடிமைசெய்யுமவர்கள் கையிலே பூமாலைகளைக்கொண்டு வாயாலே யேத்தாநின்று கொண்டுஅடிமைசெய்கிறவருடைய.(உறவோடும்வானிடைக்கொண்டு போயிடவும்)அவர்களோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளோடு ஒருநாள் கார்யம்செய்தவர்களோடு வாசியற எல்லாரையுமொக்கக் கொண்டுபோய் நித்யவிபூதியிலேவைக்கும் சீர்மையை யநுஸந்தித்து, என்னெஞ்சமே! இங்குத்தையிருப்புத்தன்னையு மிழக்கிறோமோ என்றஞ்சவேண்டியிருக்க அவ்வருகே போய்அடிமைசெய்யவேணும் மென்னுமாசையை யுடையையாவாயே நீ.

"உறவோடும்" என்கிற உகாரம் அநுக்தஸமுச்சய மாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதி.) "வானிடை, அடிமைத்தொழில்" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து, "என்பாய்" என்று கொண்டாடுகிறவருடைய ஹார்தபாவம் (இங்குத்தையித்யாதி.) அஞ்சவேண்டியிருக்க வென்றது - லௌகிகரஞ்சாநிற்க என்றபடி. இத்தால் - இஹலோகபோகத்தை யிழக்கவேணுமே! என்று லௌகிகர் மோக்ஷத்துக்கு யத்நம்பண்ணார்களென்கை.

மூ.—பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமே!பண்டுதொண்டுசெய்தாரை
மேவியாட்கொண்டுபோய்விசும்பேறவைக்குமெந்தை, [மண்மிசை
கோவிநாயகன்,கொண்டலுந்துயர்வேங்கடமலையாண்டு,வானவ
ராவியாயிருப்பாற் கடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ௪.

ப.ரை.—என் நெஞ்சமே—, பாவியாது - நிரூபியாமல், செய்தாய்—; பண்டு - முனபு, தொண்டுசெய்தாரை - அடிமை செய்து போந்தவர்களை, உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, மண்மிசை - இந்த பூமியிலேவந்து, மேவி-திருவவதரித்து, ஆள்கொண்டு - அவர்களை அடிமைகொண்டு, போய் - இங்குநின்றும் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய், விசும்பேறவைக்கும் -பரமபதத்திலே வைக்குமவனாய், கோவி நாயகன் - ஸ்ரீகோபீஜந வல்லபனாய், எந்தை - எனக்கு ஸ்வாமியானவனாய், கொண்டல்-மேகங்கள், உந்து - ஒன்றை மற்றொன்று தள்ளாநிற்கும், உயர் - உயர்த்தியை யுடைத்தான, வேங்கடமலை - திருமலையிலே, ஆண்டு - இரண்டு விபூதியையும் அரசாண்டு, வானவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆவியாயிருப்பாற்கு - ப்ராணபூதராயிருக்குமவற்கு - அடிமைத்தொழில பூண்டாயே—. ௪.

என்னையுமறியாமே,(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபானம்பண்ணி வாழாநின்ற தமிழெல்லையான வடவேங்கடமலை கோயிலாகக் கொண்டு. (அதனோடும்இத்யாதி) அவ்வைஶ்வர்யத்துடனே, அறமேலான அண்டமுண்டு - பரமபதம், அத்தையுமாண்டு இருக்கிறவற்கு அடிமைத்தொழிலை ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... ௫.

(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாந மத்தமாய்க்கொண்டு வாழாநின்றுள்ள திருமலையைத் தனக்கு நித்யவாஸத்துக்கு ஸ்தாநமாகக் கொண்டு. (அதனோடும் மீமிசையண்ட மாண்டிருப்பாற்கு) உபயவிபூதியுக்தனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. அண்டமென்று - ஆகாஶத்துக்குப்பேர். வெறுமண்டமென்னில் ஸ்வர்காதிகளிலு மேறுமென்று, (மீமிசையண்டம்) என்று-பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது; "மஹாகாஶம், பரமாகாஶம்" என்னக்கடவதிறே. உபய விபூதியுக்தனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) அவாப்தஸமஸ்தகாமனுடைய குறையை ஒருபடி நிரப்பினையே. திருமலையிலேவந்து புகுந்து இவரை யடிமைகொள்வதற்கு முன்பு உபயவிபூதியோமத்தால் வந்த ஐஶ்வர்யத்தை யொன்றாக நினைத்திலன் காணுமவன்; யதுலுஞ்யன், ஒருகாசு விழுந்தவிடத்திலே கையெல்லாம் புழுதியாகத் தேடாநிற்குமிறே. ... ... ௫.

"அதன்" என்றது - திருமலையாய், அது உபலக்ஷணமாய், லீலா விபூதியைச் சொல்லுகிறது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி.) (என்னக்கடவதிறே) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே என்றுகூட்டுவது. இவரடிமை செய்யாவிட்டால் அவனுக்குக்குறையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதி.) ௫.

நாலாம்பாட்டு.—(பாவியாதித்யாதி.) "தணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள்தமக்குப்பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேருளாளன்" இத்யாதியாலே பலபடி உபதேஶித்தவராயிருந்தீர், [ஆய் அத்தாலேயன்றோ நான் மோக்ஷ விசாரம் பண்ணுகிறேன், என்னை நீர் பலகாலும் கொண்டாவோனென்னென்னும் ஶங்கையிலே; நானெத்தனை உபதேஶித்தாலும் வாஸநாபலத்தாலே, "உபதேஶோநிரர்த்தக:" என்னும்படி பண்ணாதே கடுக இசைந்தாயே!என்றுநெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நாலாம்பாட்டு. (பாவியாதித்யாதி) அத்தைச்செய்வோமோ இந்தைச்செய்வோமோ என்று விசாரியாதே நீ இதிலே துணிவதே என் நெஞ்சமே!. (பண்டித்யாதி) முன்பு பூமியிலே அநந்ய ப்ரயோஜநராய் கைங்கர்யம் பண்ணினவர்களை அடிமைகொண்டு பரமபத[ரு த்திலே வைக்கும் ஸ்வாமி. (கோவிலித்யாதி†) தனக்கொரு நிர்வாஹகனில்லாத நாயகன்-அநாயகனான நாயகன். (கொண்டலித்யாதி) மேவு பயத்திற் செல்ல வோங்கி அவற்றைத் தள்ளாநின்றுள்ள உயர்ந்த திருவேங்கடமலையிலே நின்று எல்லாரையு மடிமைகொண்டு.

நாலாம்பாட்டு.—(பாவியாதித்யாதி) அத்தைச் செய் [ய வோமோ, இத்தைச்செய்வோமோ என்றிங்ஙனே அலமாவாக்கிடவாதே - நிரூபியாதே, இப்படியிலே அத்யவஸிப்பதே!. என்ன அலஷ்யலாஹமோ!, ஸம்ஸாரத்திலே அத்யவஸிப்பதே!. ஶப்தாதிகளை அநுபவித்திருப்புதோமோ!, பகவத் கைங்கர்யம் பண்ணுவோமோ! என்று இங்ஙனே விசாரியாதே, நீயிதிலே துணிவதே!, உன்னாலேயிறே இப்பேறெல்லாம் பெற்றது. (பண்டித்யாதி) முன்பு அடிமை செய்தவர்களை, தான் ஸம்ஸாரத்திலே வந்தவதரித்து, "இவனென்தோழன், எனக்கு மைத்துனன்" என்று சொல்லலாம்படி அவர்களோடே பொருந்தி, அவர்களுக்கு கைங்கர்ய ருசியைப் பிறப்பித்து அடிமையைக்கொண்டு, அதுதான் அவிச்சின்னமாய்ச் செல்லவே [உம் ணுமென்று, அதுக்குறுப்பாக பரமபதத்திலே கொடுபோய் வைக்கும் ஸ்வாமி. (கோவி நாயகன்) ஸ்ரீஜோபிமாருடன் கலக்குமாப்போலே ஆஸ்ரிதரோடு பரிமாறுமவன். (கொண்டலுந்துயர் வேங்கடம்) மேவங்களைச் சென்று தள்ளும்படி அவ்வளவும் வளர்ந்த ஶிகரங்களையுடைய திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டு. (வானவ [உரு

"பாவியாது" என்றது - பாவியாதே யென்றாய், நிரூபியாதே செய்தாயென்றொருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தை யித்யாதி.) அலமாவாக்கிடவாதே- தடுமாறிக் கிடவாதே. இதுக்கு விவரணம் (நிரூபியாதே யென்றது.) இப்படியிலே - இந்த ப்ரகாரத்திலே. "செய்தாய்" என்றதின் பலிதார்த்தம் (அத்யவஸிப்பதே யென்றது.) இத்தால் - அநாதி வாஸநா பலத்தாலே விஷயங்களை விட [நம் மாட்டாதே, என்னுபதேஶபலத்தாலே பகவத்விஷயத்தையும் விடமாட்டாதே கிடவாதே, கடுக த்வரியாநின்று யென்றதாய்த்து. "பாவியாது" என்றது - நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், பாவியாதது - ஸம்பாவியாதது, செய்தாய் என்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதி.) இத்தால் - "துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்னவே நீ அந்தபகவத்விஷயத்திலேதானே துணிவதே, இது இந்தவிஷயதியில் கிடைப்பதொன்றோ என்றதாய்த்து. முந்தின அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (ஶப்தாதிகளை யித்யாதி.) அன்றிக்கே, அடிதொடங்கி ஏகார்த்தமேயாய், ஆழ்வாருடைய ஈடுபாட்டைப் பலவகையா லருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். முன்பு - முற்காலத்திலே, க்ருதாதிகளிலே யென்றபடி. தோழன் - ஸ்ரீ குஹப்பெருமாள், மஹாராஜராகவுமாம். மைத்துனன்-அர்ஜுனன். இவன் ஸ்வர்கஸ்யஜனனேயாகி[சம் லும் மோக்ஷருசி பிறந்தால் அவனோடேதானே "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் அவனுக்குக்கொடுக்கமாட்டாதே யிராநின்றேறே; அத்தைப்பற்ற (பரமபதத்திலேகொடுபோய் வைக்கும் ஸ்வாமியென்றது.)

---

‡ "கோஇல்நாயகன்" என்று இந்தவ்யாக்யாநத்திற்பாடம்.

மூ.-பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோம்பியர் பள்ளியுள்ளு
தங்கள்தேவரும்தாங்களுமேயாக வென்னெஞ்சமென்பாய்!, [றை
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணாயகற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ரு.

ப-ரை.—என் நெஞ்சமென்பாய் - என்னுடைய மநஸ்ஸென்று அபிமாநிக்க லாம்படியான நீ, பொங்கு-கொம்பும்கிளையுமாகப்பருத்து வாராநின்றுள்ள, போதியும் - அரசமரத்தையும், பிண்டியும் - அசோகவ்ருக்ஷத்தையும், உடை - தங்களுக்குத் தஞ்சமாக வுடைத்தான, புத்தர் - பௌத்தரும், நோன்பியர் - அமணரும், பள்ளியுள்-தங்கள் தேவாலயங்களிலே, உறை - வசித்த, தங்கள் - தங்களு[டை]டைய, தேவரும் - தேவதைகளையும், தாங்களுமேயாக-தாங்களுமேயாகி விடாநிற்கச் செய்தே ; எங்கும் - நாற்புறத்திலும், வானவர் - தேவர்களும், தானவர் - அஸுரர்களும், நிறைந்து - நெருங்கி, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணாநின்றுள்ள, வேங்கடம் - திருமலையிலே, மேவிநின்று - பொருந்தியிருந்து, அருள் - ஆஶ்ரிதரிஷ்டங்களைச்செய்தருளுமவனாய், அங்கண்-அழகிய திருக்கண்களை யுடையனாய்,[டைரு]நாயகற்கு - ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு, இன்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... ... ரு.

(வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாயிருக்கிற வவனுக்கு அடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக் கொண்டாயே. ... ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி)நீரென்னைக் கொண்[உம]டாடுகிறதென்னென்ன; இத்தாலே யென்கிறார்.

ரீத்யாதி)''ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்'' என்கிறபடியே-ஜ்ஞாநிகளைத் தனக்கு ஆத்மஸூதராகவுடையனாயிருக்கிறவனுக்குநீயுமாவியானாயே!.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—''பாவியாது'' என்று – நீ யிப்படி விசாரியாதே துணிவதே ! என்று, என்னைக் கொண்டாட வேண்டின[உரு]ஹேது வென்னென்ன ; (பொங்கு போதியு மித்யாதி) விசாரிக்க வேண்டும்படி யெத்தனை விஷயம் புறம்பே கிடக்கிற தென்கிறார்.

''வைஷீஸம்பத்விமோக்ஷாய'' என்கிறபடியே வானவர்கள் தேவர்களென்னத்தக்க ஜ்ஞாநிகளை ஆவியாகவுடையவற் கென்றருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநீத்யாதி.) வானவர்க்காவியாயென்றாயும்கொள்ளுமளவில்,ப்ரக்ஜதத்துக்கு அத்யந்த மநபேக்ஷி[நம]தமிறே யென்று திருவுள்ளம்.நீயுமாவியானாயென்று - ஆதரவிஷயமானா யென்னுமாயும் கூடாதிறே. ... ... ரு.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பொங்குபோதியுமித்யாதி.) ஸாங்க்யாதிகளுடைய அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலா யிருக்க, இவற்றை விட்டு நித்யமான புருஷார்த்திலே துணிந்ததுக்கே நீராஶ்சர்யப்படுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் என்கிற ப்ரஶ்நாநுவாதம்பண்ணி ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார் (பாவியாதித்யாதி.) ப்ரதிவசநம் தோற்றும்படி ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (விசாரிக்கவித்யாதி) மதிகெட்டுப்போம்படி யித்தனைதுர்மதிகளுண்டேயென்று கருத்து. எத்தனைவிஷயம் - அஸங்க்யாத விஷயமென்றபடி.

வ்யா.—விஸ்த்ருதமாகப்பணைத்த அரசும்; பிண்டி-அசோகு; இவை யிரண்டையும் தங்களுக்கு ப்ரதானமாக நினைத்திருக்கும் பௌத்த ரும், ஆர்ஹதரும். (புத்தர் நோன்பியர்) பௌத்தரையும், அமண ரையும் சொன்னபடி. (பள்ளியித்யாதி) தங்க ளிருப்பிடங்களிலே [ரு யுறைகிற. (தங்கள் தேவரும் தாங்களும்) அவர்கள் தங்கள் தேவதா ஸ்தாநங்களிலே வரித்த தேவதைகளும் தாங்களுமேயாக. அல்லாதா ரடைய முக்தராகலாம்படியாகவாய்த்து. என்னெஞ்சமான நீ. (எங்கு மித்யாதி) எங்குமுண்டான தேவர்களும் ஸுஸூரரான ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களும் நிறைந்தேத்தும் வேங்கடம் மேவிநின்றருள். (அங்க[ய ணித்யாதி) புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேச்வரனுக்கு அடிமை செய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... ரு.

வ்யா.—(பொங்கு போதியும்) விஸ்த்ருத மாகாநின்றுள்ள அர சும். (பிண்டியும்) அசோகவ்ருக்ஷமும். இவையிரண்டையு மாய்த்துத் தங்களுக்கு ப்ரதானமாக நினைத்திருப்பது பௌத்தார்ஹதர்கள்.[யரு (புத்தர் நோன்பியர்) பௌத்தரையும் அமணரையும் சொன்னபடி. (பள்ளி யுள்ளுறை தங்கள் தேவரும் தாங்களுமேயாக) அவர்கள், தங்களுடைய தேவஸ்தானங்களிலே வரித்த தேவதைகளும் தாங்க ளுமாக. அல்லாதாரடங்கலும் முக்தராம்படியாக வாய்த்து. (என் னெஞ்சமித்யாதி) இவருடைய திருவுள்ளம் அவற்றை அநாதரித்து பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாய்த்த தென்றால், பின்னை லோகமாக அவற்றை அநாதரித்து இங்கே ப்ரவணமாம்போலே காணும். (எங்கு மித்யாதி) எங்குமொக்க, தேவர்களும் அஸுரர்களும் நெருங்கிநின்று ஏத்தாநின்றுள்ள. அன்றிக்கே, தானவரென்கிறது – ஸ்தானத்தி லுள்ளாராகவுமாம். (அங்கணாயகற்கு) அக்கண்ணில் குளிர்த்திக் கில க்காவதே !. அக்கண்ணழகிலே "ஜிதம்" என்றெழுதிக்கொடுத்தா யாகாதே !. (அடிமை) "ஜிதம்" என்றெழுதிக் கொடுத்தாருடைய வ்ருத்தியிலே அந்வயித்தாயோ. ... ... ரு.

நோன்பியர் - அஸாதஸ்யராய், அமணரைச்சொல்லுகிறது. பள்ளி - அவர்களு டைய தேவதாலயமென்றருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி.) "தாங்களுமேயா க" என்றதுக்கு - லோகமெல்லா மவர்களேயாய்க் கெட்டுப்போக என்று அவ தாரிகையிலே யருளிச்செய்த தாத்பர்யம் தவிர, தாங்களுமேயாக - தாங்கள் மாத்ரமேயாம்படி யென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, உட்கருத்தருளிச் செய் கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி.) இவ்வாக்யார்த்தைத் தெரியவருளிச்செய்கிறார் (இவ ருடையவித்யாதி.) தாத்பர்யாந்தரம் (அக்கண்ணழகிலேயித்யாதி.) ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(துவரியித்யாதி.) புத்தர்முதலானார் மாத்ரமன்றிக்கே வை ராக்ய ஸூசகவேஷங்கொண்டு அத்யாயம் படிப்பார்படியைக் கேளாயென்கி றாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—துவரியாடையர் மட்டையர் சமண்தொண்டர்கள் மண்டியுண்டு
தமருந்தாங்களுமேதடிக்க, என்னெஞ்சமென்பாய்!, [பின்னரும்
கவரிமாக்கணம்சேரும்வேங்கடம் கோயில்கொண்டகண்ணார்விசு
அமரநாயகற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. [ம்பிடை

ப-ரை.—துவர் - காவி ஏறின, ஆடையர் - வஸ்த்ரத்தை யுடையராய், மட்டையர் - மொட்டைத்தலையராய், சமண்தொண்டர்கள்-க்ஷபணமதத்தை ஆச்ரயிக்குமவர்கள், மண்டி - ஒருவர்க்கொருவர் மேல்விழுந்து, உண்டு - புஜித்து, பின்னரும் - பின்னையும், தமரும் - தங்கள் பந்துக்களும், தாங்களுமே - தாங்களுமாக, கைவந்தபடி புஜிக்கையாலே, தடிக்க-உடம்பு பருத்தவராகிற்க: என் [ய நெஞ்சமென்பாய்! - என்நெஞ்சமானநீ, கவரிமா - சௌரிம்ருகங்களின், கணம் - திரள்களானவை, சேரும் - வந்து சேருகிற, வேங்கடம்-திருமலையை, கோயில் கொண்ட - வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், கண்ஆர் - இடம்உடைத்தான, விசும்புஇடை - பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிற, அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, நாயகற்கு-தலைவனானவனுக்கு, இன்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... ... (௬)

ஆறும்பாட்டு. (துவரியித்யாதி) துவர்பிடித்த புடவையுடையவர். (மட்டையர்) மயிர்பறிக்கையாலே மட்டையான தலையை யுடைய அமணர். சமண் – க்ஷபணர். (மண்டியித்யாதி) அவர்கள் மேல்விழுந்து புஜித்து, பின்னையும், தங்களுக் குறவாய் தந்நிஷ்டரா யிருக்கிறவர்களும் தாங்களும் இவ்வாஹாரஜநம் பண்ணி ஸ்தூலகா [உடியராக; என்நெஞ்சாவது, கவரிமா திரண்டு வர்த்திக்கிற திருமலையைக் கோயிலாகக் கொண்டு. (கண்ணாரித்யாதி) அகல்விசும்பில் நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனானவனுக்கு இன்று அடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... ௬.

ஆறும்பாட்டு.—(துவரியித்யாதி) துவரூட்டி யிருந்துள்ள சிவந்த ஆடையை யுடையராய், தலைமயிரைப் பறித்துப் போகட்டிருக்கிற, சமண்தொண்டருண்டு-அமணராகிறவர், அவர்கள் தாங்கள் கண்டபடி மேல்விழுந்து புஜித்து, அதுக்குமேலே, தங்களோடொத்துத் தங்கள் தர்சநத்திலே ருசியுடையராய் அந்தவேஷதாரணத்தையும் பண்ணியிருக்கிறவர்களும் கடவராயிருக்கிற தாங்களும், சரீரமானது தடிக்கும்படியாக. (என்னெஞ்சம்) அவர்கள் செய்தபடிசெய்ய, வ்யாவ்ருத்தமானபடியை யுடைய வுன்னைத்தானென்பன்!. (கவரியித்யாதி) கவரிகளை யுடைத்தான ம்ருகங்களுடைய திரள் வந்துசேருகிற திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையவன். (கண்ணாரித்யாதி) இடம் மிக்கிருந்துள்ள, விசும்புண்டு – த்ரிபாத் [ந.டு விபூதி, அதிலேயுண்டான அநந்தவைநதேயாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனுக்கு. (அடிமையித்யாதி) அமணருடையவ்யாபாரத்தை அநாதரித்து நித்யஸூரிகளுடைய யாத்ரைகளிலே அந்வயித்தாயே. ௬.

கண்டபடியென்றது - கண்டவிடமெல்லாமென்றபடி. "பின்னரும்" என்றது-பின்னையுமென்றும், அதினர்த்தம் (அதுக்குமேலேயென்றது.) கவரிகளை - சாமரங்களை. "மா" என்றதினர்த்தம் (ம்ருகங்களென்றது.) ... ... ௬.

மூ.—தருக்கிஞற்சமண்செய்துசோறுதண்டயிரிஞல்திரளைமிடற்றிடை
நெருக்குவாரலக்கணதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய்!,
மருட்கள்வண்டுகள்பாடும்வேங்கடம் கோயில்கொண்டதனேடும்வானி
அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. [டை

ப-ரை.—தருக்கிஞல் - வீண்தர்க்கத்தாலே, சமண்-தங்களுடைய க்ஷமணக ஸித்தாந்தத்தை, செய்து - நிலைநிறுத்தி, தண் - ஶைத்யமான,தயிரிஞல்-தயிரை ச்சேர்த்துக்குழைத்த, சோற்றுத்திரளை - சோற்றின்திரளையை, மிடற்றிடை - தங்கள் மிடற்றிலே, நெருக்குவார் - கண்பிதுங்கும்படி நெருக்குமவர்கள் படுகிற, அது - அந்த, அலக்கண் - துக்கத்தை, கண்டு - பார்த்து ; என் நெஞ்சமென்[டு பாய்!—, வண்டுகள் - வண்டுகளானவை, மருள்கள் - மருள்முதலான இசையை, பாடும் - பாடாநின்றுள்ள, வேங்கடம் - திருமலையை, கோயில்கொண்டு - வாஸ ஸ்தாநமாகக் கொண்டு, அதனோடும் - அத்தோடேகூட, வைதிகர் ஆஶ்ரயிக்கு ம்படி, வானிடை - ஆகாசத்தில்ஸஞ்சரிக்கிற, அருக்கன்-ஆதித்யனுக்கு,மேவிநிற்பா ற்கு - அந்தராத்மாவாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—.

ஏழாம்பாட்டு. (தருக்கித்யாதி) கேவல தர்க்கத்தாலே தங்கள் ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்து. "வேதஶாஸ்த்ரா விரோதிநா । யஸ்த ர்க்கேணநு ஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேத" என்கிறபடியே — ப்ரமாணா நுகூலமான தர்க்கங்கொண்டு அர்த்தநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகையன்றிக் கே, ஶுஷ்கதர்க்கங்களைக் கொண்டு அவைதிகமான ஸித்தாந்தஸ்தா பநம்பண்ணி. (சோறித்யாதி) பெருஞ்சோறு என்று ஒன்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது. தயிரும் சோறுமாகத் திரட்டி வ்ர தத்துக் குறுப்பாகக் கண்பிதுங்கும்படி மிடற்றிலே நெருக்குவார்கள்; அப்போது படும் அலக்கணுண்டு – து:க்கம், அத்தைக்கண்டு, என்

ஏழாம்பாட்டு.— (தருக்கிஞற் சமண்செய்து) கேவலதர்க்[உடு கத்தாலே தங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்து. "வேதஶா ஸ்த்ராவிரோதிநா।யஸ்தர்க்கேணநுஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேத நேதர:" என்கிறபடியே ப்ரமாணாநுகூல தர்க்கங்கொண்டு அர்த்தத்தை நிர்வஹி க்கை யன்றிக்கே, ஶுஷ்கமான கேவலதர்க்கங்கொண்டு அவைதிகமாக ஸித்தாந்த ஸ்தாபநம்பண்ணி. (சோறித்யாதி) † வெகுசோறுஎன்[௨௰ றொன்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது. தயிரும் சோறு மாகக்குழைத்துத் திரட்டி வ்ரதத்துக் குறுப்பாகக் கண்பிதுங்கு ம்படி மிடற்றிலே நெருக்குவார்கள் ; அப்போதுபடும்அலக்கணுண்டு-

ஏழாம்பாட்டு.—(தருக்கிஞலித்யாதி.) "தமரும் தாங்களுமே" என்கை க்கு து:ஶாஸ்த்ரஸ்தாபகர் சிலரும் அதுக்குட்பட்டார் சிலருமாயிருக்கைக்கு நிமித்தந் தன்னை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

சமண் - க்ஷபணகஸித்தாந்தம். விவரணம் (வேதேத்யாதி.) வெகுசோறு - அவர்களுடைய ஸங்கேதம். (வெஞ்சோறு) என்றும் ஸ்ரீகோஶங்களிலே யுண்டு. தயிரின் சோற்றை ரஸம்ரஹணம் பண்ணவொண்ணுமையாலே விழுங்குவர்கள். இத்தால் - அவர்களுடைய து:ராசாரம் சொல்லிற்றாய்த்து. ... ... எ.

† அரும்பதத்துக் கநுகுணமாக "வெஞ்சோறு "என்று சிலஸ்ரீகோஶங்கள்.

மூ.—சேயனணியன்சிறியன் பெரியனென்பதும்சிலர்பேசக்கேட்டிருந்
தே,யென்னெஞ்சமென்பாய்!எனக்கொன்றுசொல்லாதே,
வேய்கள்நின்று வெண்முத்தமே சொரி வேங்கடமலை கோயில் மேவிய
† ஆயர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ௮.

ப-வுரை.—பரமபதநாதனை ஆஶ்ரயியுங்கள் என்றால், சேயன் என்பதும்-தூரஸ்தன் என்று குற்றஞ் சொல்லியும், அர்ச்சாவதாரத்தை பஜியுங்கள் என்றால், அணியன் என்பதும் - ஆஸந்நன் என்று அநாதரித்தும், கண்ணனை நண்ணுங்களென்று விபவத்தைக்காட்டினால், சிறியன் என்பதும் - எளிமையைச்சொல்லிக் கைவாங்கியும், வ்யூஹத்தையும் அந்தர்யாமித்வத்தையும்பற்றச்சொன்னால், பெரியன் என்பதும்-எட்டான் என்று பெருமையைச் சொல்லிக்கைவாங்கியும், இப்படி, சிலர்-சிலபுத்திஹீநர், பேச - சொல்லுவதை, கேட்டிருந்தே - கேட்டிருக்கச் செய்தேயும்; என்னெஞ்சமென்பாய்!—, எனக்கு - உன்னைக் கரணமாகவுடைய எனக்கு, ஒன்றுசொல்லாதே - ஒருவார்த்தை சொல்லாமலே; வேய்கள்நின்று - மூங்கில்களினின்றும், வெள்-வெளுத்த, முத்தம்-முத்துக்கள், சொரி - சொரிகிற, வே[௨௫ ங்கடமலை - திருமலையை, கோயில் - வாஸஸ்தாநமாக, மேவிய - பொருந்தியிருக்குமவனாய், ஆயர் - இடையர்க்கு, நாயகற்கு - தலைவனானவனுக்கு, இன்றுஅடிமைத் தொழில் பூண்டாயே—. ... ... (௮)

நெஞ்சமான நீ. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளமாகிற பண்ணைப் பாடாநின்றுள்ள திருமலையை வாஸஸ்யாநமாகக் கொண்டு. (அதனோடும் வானிடைஅருக்கன்மேவி நிற்பாற்கு) அதுடனே கூட, வைதிகராலே ராஶ்ரயிக்கும்படி ஆதித்யாந்தராத்மாவாய் நிற்கிறவனுக்கு இன்று அடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... ௭.

ஊர்வம், அத்தைக்கண்டு. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளம் என்கிற பண்ணை வண்டுகள் பாடாநின்றுள்ள திருமலையை வாஸ[௨௫ ஸ்யாநமாகக்கொண்டு. (அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கு) வைதிகரானோர் ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக ஆதித்யாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நிற்கிறவனுக்கு. (அடிமைத் தொழில் பூண்டாயே) ஆதித்யாந்தராத்மாவாயிருக்கும் என்றநுஸந்தித்துப் போருகை யன்றிக்கே, கண்ணாலே கண்டடிமை செய்து அநுபவிக்கப்பெற்றாயே நீ. ... ... ௭.

எட்டாம்பாட்டு.—(சேயனித்யாதி) சிறியனென்பார் பெரியனென்பாராய்க் கொண்டு நாட்டார் ஸம்ஶயாத்மாக்களாய் அநர்த்தப்பட்டுப் போகாநின்றார்கள், நீ அவர்களோடு கூடாதே உன்னையுடையவனோடும் கூடாதே, அவன்திருவடிகளி லடிமையிலே

எட்டாம்பாட்டு.—(சேயனித்யாதி.) கீழ்மூன்றுபாட்டாலே - பாஹ்யருடைய படியைச் சொல்லிநின்றார்; அவ்வளவன்றிக்கே, ஈஶ்வரஸத்பாவமங்கீகரித்து குத்ஷ்டிகளாய்க் கிடக்குமவர்கள்படியைச் சொல்லிக்கொண்டு நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. குத்ஷ்டிகளென்று - தூர்மதிகளைச் சொல்லுகிறது.

உன்னை யுடையவனோடும்-கரணதயா உன்னையுடையவென்னோடு மென்றபடி.

“எனக்கொன்று சொல்லாதே” என்கிறாரிறே: இத்தால் - “பிரிதிசென்றடை [௲௫ நெஞ்சே” என்றும் “வதரிவணங்குதும்” என்றும் “சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே” என்றும் பலகாலும் நான் சொன்னதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லாதேயென்றதாய்த்து. பரமபதநாதனை ஆஶ்ரயிக்கச்சொன்னால், “சேயன்” என்று குற்றம்

†“ஆயநாயகற்கு” என்று சிலமூலஶ்ரீகோஶங்கள்.

மூ.—கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தாயென்னெஞ்சமென்பாய்! துணிந்[துகேள்;
பாடியாடிப்பலரும் பணிந்தேத்திக் காண்கிலார்‡,
ஆடுதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்தும்வேங்கடத்
தாடுகூத்தனுக்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ௬.

ப - ரை.—என்னெஞ்சமென்பாய!—, கூடி - நாட்டாரோடுகூடி, ஆடி - அவர்கள் புஜிதத்தை புஜித்து, உரைத்ததே - அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளையே, உரைத்தாய் - சொல்லிப் போந்தாய், உனக்கு இன்னமொரு நல்வார்த்தை சொல்லுகிறேன், அத்தை, துணிந்துகேள் - அத்யவஸித்துக் கேள்என்ன; ஆகில் சொல்லவேணும் என்ன; பலரும்—, பாடி,ஆடி - பாடிவந்து ஆடுவதாய்க் கொ[ம் ண்டு, பணிந்து - வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, பின்னையும், காண்கிலார் - உள்ளபடிகண்டறியமாட்டாத வைபவத்தை யுடையனாய், ஆடு-ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு ஸமர்த்தர் என்னும் வெற்றியையுடையரான, தாமரையோனும் - திருநாபீகமலத்திற்பிறந்த ப்ரஹ்மாவும், ஈசனும் - ருத்ரனும், அமரர்கோனும்-இந்த்ரனும், நின்று-தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்துக்கு அநுகுணமாக[யிரு இருந்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்றுள்ள, வேங்கடத்து - திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், ஆடு கூத்தனுக்கு - ஆய்ச்சியரோடு குடக்கூத்தாடின ஸௌசீல்யவானுக்கு, இன்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... (௬)

எ ...ாம்பாட்டு.(செயனித்யாதி)ஊராஸ்யன், ஸங்க்ஷிப்தன், சிறியன், பெரியன் என்று சிலர் சொல்லக் கேட்டிருந்து. (என்நெஞ்சமித்யாதி) என்நெஞ்சமான நீ, எனக்கொருவார்த்தை சொல்லாதே. (வெய்கவித்யாதி) மூங்கில்களானவை வெண் முத்தமே சொரிகிற திருமலையை வாஸஸ்தானமாகப் பொருந்தின. (ஆயர்நாயகற்கு) திருவாய்ப்பாடியி லிடையர்க்கு நிர்வாஹகனானவனுக்கு அடிமைசெய்ய எழுபட்டுக்கொண்டாயே. ... ... அ.

அங்வாறிப்படிநீ!. (செயன்) ஊராஸ்யனென்பார்கள் சிலர்;(அணியன்) ஆஸந்நனென்பார்கள்சிலர்; சிறியனென்று அவனெளிமையைச் சொல்லிக் கைவாங்காநிற்பார்கள் சிலர்; பெரியனென்று எட்டாதானென்று அருமையைச் சொல்லிக் கைவாங்குவார்கள் சிலர்; இப்படி தோற்றினார் தோற்றுகிறபடி சொல்லுகிறவற்றைக் கேட்டுவைத்தேயும், என் [நெஞ்சமென்பாய்!, அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே!. (எனக்கொன்றுசொல்லாதே) அவர்களோடும் கூடாதே, உன்னை யுடையேனுக்கும் ஒன்றுசொல்லாதே. (வெயித்யாதி) வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரிய, அவ்வொளி வழிகாட்ட வந்து புகுந்தவித்தையாய்த்து. (ஆயர்நாயகற்கு)*தன்னோராயிரம் பிள்ளைகளுக்குத்[தலைவனானவனுக்கு. "இனவாயர் தலைவன்" என்னக்கடவதிறே. (அடிமை) வரையாதே ரக்ஷகனானவனுக்கு அடிமைசெய்கையிலே ஒருப்பட்டாயே. ... ... அ.

சொல்லுவார்கள் ; அந்த்ரா அர்ச்சாவதாரத்தைத் தஜ்யுங்காலென்றால, "அணியன" என்று ஆசாரியார்கள் ; கண்ணனை நண்ணுங்கோளென்று விஷவத்தைக்காட்டினால், "சிறியன்" என்பார்கள் ; வ்யூஹங்களையும் அந்தர்யாமியையும் பற்றச்சொன்னால், "பெரியன்" என்பார்கள் ; எல்லாவற்றுக்கு மொருத்துறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்படியை நீகேட்டிருந்தும் இதிலேயொன்றுகிலு மெனக்கு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாதே, அடிமைபூண்டாயே! என்று கொண்டாடுகிறாரென்று விவக்ஷித்து, பதார்யங்கள் தன்னைக்காட்டுகிறார் (ஊராஸ்யனித்யாதி) வேங்கடத்தில் நின்ற விஷவத்திலீடுபட்டாயேநீயென்று கருத்து. ... ... அ.

‡ "காண்கிலா" என்று பாடாந்தரம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கூடியித்யாதி) நாட்டாருடனே கூடி, அவர்கள் சொல்லிற்றைச் சொல்லி அவர்கள் ஸேவித்ததத்தை ஸேவித்து அவர்களுடனே களித்துப்போந்த நீ, அவர்களை விட்டு. (என்னெஞ்சமென்பாய் துணிந்துகேள்) இவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமானவுனக்கு இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன், அத்தைத்துணிந்துகேள். (பாடியாடியித்யாதி) பாடுவது ஆடுவதாய்க் கொண்டு ஆஶ்ரயித்து, பின்னையும் காணமாட்டாதபடியான வைபவத்தை யுடையவன். ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமிடத்து, தங்களோபாதி வேறொருத்தர் பண்ணமாட்டாதபடி தாங்களே ஸமர்த்தரான வெற்றியையுடைய ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள் தங்களதிகாரானுரூபமாக ஆஶ்ரயித்துஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி திருமலையிலேநின்றருளினவனுக்கு. ஆடுஎன்பது-வெற்றி.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கூடியித்யாதி) ஶப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பாரோடே கூடி, அவர்கள் ஸேவிக்கும் விஷயங்களிலே அவகாஹித்து, அவர்கள் விஷயங்களை ஸேவித்துச்சொல்லும் வார்த்தைகளையே சொல்லிப்போந்தாய். (துணிந்துகேள்) இப்போது அவற்றைவிட்டு இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிற வுனக்கு இன்னமொரு நல்வார்த்தை சொல்லுகிறேன், அத்தை அத்யவஸித்துக் கேள். (பாடியித்யாதி) பாடுவதாடுவதாய்க் கொண்டு பலரும்ஆஶ்ரயித்துப்பின்னையும் காணப்பெறார்கள்; அதுக்குமேலே, ப்ரஹ்மாதிகளும் தந்தாமுடைய அதிகாரார்த்தமாக வந்தாஶ்ரயியாநிற்பர்கள். (காண்கிலா) என்றுமாம் - இப்படி ஆஶ்ரயித்தவர்களுங்கூடக் காணப்பெறாதபடியான ஏற்றத்தையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தாஶ்ரயியாநின்றுள்ள வென்னுதல். (ஆடு தாமரையோன்) ஆடுகையென்று-பெருமையாய், அலர்ந்ததாமரையென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆடுகை - நடையாடுகையாய், அதிலே வர்த்திக்கிற வென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆடுகை - உண்டாகையாய், திருநாபீகமலத்தை உத்பத்திஸ்தாநமாக வுடையவனென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆடு-வெற்றியாய், வெற்றியையுடையவென்றுமாம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கூடியித்யாதி.) குற்றங்களைச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாதவர்களன்றிக்கே, ஸாயுஜ்யநிஷ்டராயாஶ்ரயிப்பாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயாஶ்ரயிப்பாருமாகப் பலருண்டு, அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தையானுயே யென்று உகக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(இன்னமொருநல்வார்த்தை)என்றதுக்கு-"துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்கிறபாட்டிலே அவனைத்தொழச்சொல்லினதுக்கிசைந்து அப்படியே செய்கிறுதாய், தொழுமவர்களுக்குள்ளே யிரண்டு கள்ளவழியுண்டு, அவற்றில் போகாதே தொழுகையே ப்ரயோஜநமாகத்தொழவேணுமென்னும்வார்த்தையைக்கேளென்று கருத்து. இப்பாட்டிலே "அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே" என்றதுக்கு - ஸித்யவத்கரித்து ஸ்துதிபண்ணினமையாய், இவ்வர்த்தை நன்றாகவிஶதீபண்ணொன்று உபதேஶிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று கொள்ளவேணும். (காண்கிலா) என்றதுக்கு - பாடாந்தரம். இப்போது, தாமரையோனுக்கும் ஈசனுக்கும் இந்த்ரனுக்கும் விஶேஷணமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.)

மூ.—மின்னுமாமுகில்மேவுதண்டிருவேங்கடமலைகோயில் மேவிய
அன்னமாய்நிகழ்ந்த வமரர்பெருமானை,
கன்னிமாமதிள் மங்கையர் கலிகன்றி யின்தமிழாலுரைத்த விம்
மன்னுபாடல் வல்லார்க்கிடமாகும் வானுலகே. ௰.

ப - ரை.—மின்னும் - மின்னுகிற்கிற, மாமுகில் - பெரியமேகங்கள், மேவு - வந்துசேருகிற, தண் - குளிர்ந்த, திருவேங்கடமலை - திருமலையை, கோயில் - கோயிலாகக் கொண்டு, மேவிய - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், ப்ரஹ்மா மதுகைடபர்கள்கையில் வேதத்தைப்பறிகொடுத்து "கண்ணிழந்தேன், தநமிழந்தேன்" என்று கூப்பிட, அவர்களுக்கு வேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுக்கைக்காக, அன்னமாய் - ஹம்ஸ ஸ்வரூபியாய், நிகழ்ந்த - திருவவதரித்தவனாய், அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, பெருமானை - நிர்வாஹகனானவன் விஷயமாக; கன்னி - ஒருவராலும் அழிக்கவொண்ணாததாய், மா - பெரிய, மதிள் - மதிளையுடைத்தான, மங்கையர் - திருமங்கையி லுள்ளாருடைய, கலி - பாபத்தை, கன்றி - போக்கின ஆழ்வார், இன் - செவிக்கினிதான, தமிழால் - தமிழாலே, உரைத்த - அருளிச் செய்ததாய், நெஞ்சுஞ் சும் தாமும் ஒத்துச்சொன்ன தாகையாலே, மன்னு - எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் நிலைநிற்குமதான, இப்பாடல் - இத்திருமொழியை, வல்லார்க்கு - அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு, வானுலகு - பரமபதம், இடமாகும் - இருப்பிட மாகுமென்கிறார். (௰)

(வேங்கடத்தாடு கூத்தன்) திருவேங்கட முடையா னெழுந்தருளி நிற்கிற நிலைகாணா, வல்லாராடினாப்போலே யாய்த்திருப்பது; அவனுக்கு இன்று அடிமைசெய்ய ஒருப்பட்டாயே. ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு. (மின்னுமாமுகிலித்யாதி) மின்னாநின்றுள்ள பெரிய மேவங்களானவை படிந்து குளிர்ந்த திருமலையைக் கோயிலாக

(ஆடுகூத்தனுக்கு) கூத்தாடிவிட்ட சுவடெல்லாம் தோற்றுமாய்த்து வடிவிலே; "மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும் வடதிருவேங்கடம் மேய மைந்தாவென்றும்" என்று சொல்லுகிறபடியே. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) பலருமவனை ஆச்ரயித்துப் பின்னையும் காணப்பெறார்கள், ப்ரஹ்மாதிகள் தந்தாமதிகாரார்த்தமாக ஆச்ரயியாநிற்பர்கள், நீ அவ்விரண்டுகோடியிலு மன்றிக்கே அவன் பக்கலிலே அடிமை புக்காயே. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.—(மின்னுமாமுகிலித்யாதி) கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகி, தன் வடிவிலிருட்சிக்குத் தானே கைவிளக்குப் பிடித்துக்காட்டினாப்போலே மின்னோடேவருகிறமஹாமேவங்கள் வந்துசேருகிறமநோஹரமான திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு

(புக்காயே) என்றவநுஸாரம், இவ்வாமுத்தை நன்றாகக்கேள் என்றுகூட்டுவது. க.

பத்தாம்பாட்டு.—(மின்னுமாமுகிலித்யாதி.) தன்வடிவி லிருட்சிக்கு தானே கைவிளக்குப் பிடித்துக்கொண்டு திரியும்மேவங்களைப்போலே, தன்னை யறிகைக்கு ஸாதநமானவேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்தவனென்று ப்ரக்ஞோபயோகம் திருவுள்ளத்திலேவைத்துக்கொண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சமுத்தேயித்யாதி.)

மேவின. (அன்னமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு வேத ப்ரதிஷ்டியைக் கொடுக்கைக்காக அன்னமா யவதரித்து, அவர்களுக்கு வேத ப்ரதாநத்தைப் பண்ணி, அவர்கள்அவ்வழியாலே ஆஶ்ரயிக்க நின்ற. (கன்னியித்யாதி) கன்னி-அழிவின்மை. ஒருவராலழிக்க வொண்ணாத பெரிய மதிளை யுடைய திருமங்கையிலுள்ளாருடைய பாபத்தை யோட்டினவர். கலி - பாபம். (இம்மன்னுபாடல் வல்லார்க்கு) திருவேங்கடமுடையானைச் சேர்ந்து அநுபவித்த இத்திருமொழியை அப்யஸிப்பார்க்கு இருப்பிடமாவது பரமபதம். ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ப்ரஹ்மாதிகள் வேதவகூடஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக்கைக்காக அன்னமாய்வந்தவதரித்து பின்னை அவர்களுக்கு அத்தை மீட்டுக்கொடுத்து அவ்வழியாலே அவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனாய் நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனை.(கன்னியித்யாதி) அரணாகப் போரும்படியாய் ஒருவராலழிக்கவொண்ணாதபடி பெரியமதிளை யுடைத்தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரயாநரானஆழ்வார் இன்தமிழாலே யருளிச்செய்தஇப்பத்தும்வல்லவர்க்கு. பாவமர்மமான அர்யமாகையாலே வேதத்தோபாதி என்றுமொக்க நிற்குமாய்த்து.வேதப்ரபாவம் போலேயாய்த்து. (இடமாகும்வானுலகே) ஆண்டவடிமை நித்யமாய்ச்செல்லும்தேஶத்தை யிருப்பிடமாகவுடையராவர். ... ம.

அடிவரவு.—வான் உறவு இண்டை பாவியாது பொங்கு துவரி தருக்குச் சேயன் கூடி மின்னு காசை.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாசசான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

கன்னி - கல்லாலேசெய்யப்பட்டவென்று ஸம்ஸ்காரமாய்,தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்(அரணித்யாதி.)“மன்னு”என்றவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (பாவமர்மேத்யாதி.) அதாவது - நெஞ்சும் தாமுமொத்துச்சொன்னதாகையாலே எம்பெருமான்றிருவுள்ளத்தில் நிலைநின்றதென்று கருத்து. (பாவமர்மமான) வாட்டு. எம்பெருமான் பக்கல் பாவஸர்யத்தோடே சொன்னதென்று ப்ரக்ஞார்யம்; பாவத்தை - நெஞ்சை, மர்மமான - தன்னுள்ளே யுடைத்தானவென்று ரஸம். வேதந்தானும் பரமபுருஷஸங்கல்பாநுவர்த்தியா யிருக்குமிறே. மேழ்வாக்யத்தால் பலித்தவர்யம் (வேதேத்யாதி.) ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

மூ.—காசையாடைமூடியோடிக் காதல்செய் தானவனூர்
நாசமாக நம்பவல்லநம்பி நம்பெருமான்,
வேயினன்னதோள்மடவார் வெண்ணெ யுண்டானிவனென்று
ஏசநின்ற வெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. க.

ப-ரை.—காசை ஆடை - காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு, மூடி - உடம்பை நன்ருக மறைத்து, ஓடி - ராமபயத்தால் பர்ணசாலையிலேவந்து, காதல்செய் - பிராட்டிபக்கல் வ்யாமோஹத்தைப் பண்ணின, தானவன் - அஸுரனை ராவணனுடைய, ஊர் - ஊரானது, நாசமாக - நசிக்கும்படி நினைத்து, நம்பவல்ல-அப்படி செய்து தலைக்கட்டவல்ல, நம்பி - ஸ்ரீயால் பூர்ணனை, நம்பெருமான் - [ய] நம்முடைய ஸ்வாமியாய்; வேய் - மூங்கிலை, அன்ன - ஒத்த, தோள் - தோள்களையும், மடவார் - மடப்பத்தையு முடைய ஸோயிமார்கள், சேமித்துவைத்த, வெண்ணெய் - நவநீதத்தை, இவன் உண்டான் என்று - இவன் திருடி பக்ஷித்தானென்று, சிசுபாலாதிகள், ஏசநின்ற - ஹாஸ்யம் பண்ணும்படி எழுந்தருளியிருக்கிற, எம்பெருமான்-என்ஸ்வாமியானவன், எவ்வுள்-திருவெவ்வுள் என்கிற [யு] திருப்பதியிலே, கிடந்தான் - கண்வளர்ந்தருளினு னென்கிருர். ... (க)

ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில், பிராட்டிமார் பக்கல் பண்ணும் விருப்பத்தைப் பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள் யாதொன்றைச் சொன்ருர்கள் அத்தைச்செய்யும் ஸ்வபாவனுமாய், அவடிதங்களை வடிப்பிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்குஎட்டவொண்ணுத[உய] பெருமையை யுடைய ஸர்வஸ்ருத ஸுஹ்ருதித்துமாய், ஸர்வஸஜாதீயனுமான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு, ஆஸ்ரிதர்பக்க லுண்டான ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே அவர்கள் ஒரு தேஸவிஸேஷத்திலே போனல் செய்யுமடிமையை யிங்கே செய்யலாம்படி திருவெவ்வுளிலே சாய்ந்தருளின ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து இனியராகிருர். ... *

ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் பிராட்டிமார் திறத்திற் பண்ணும் ஓரத்தைப் பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள் காலாலே காட்டிற்றைத் தலையாலே செய்வானுமாய், அவடிதங்களை வடிப்பிக்கவல்லனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அவிஷயமாம்படி பெரியவனுமாய், ஸர்வஸ்ருத ஸுஹ்ருத்துமாய், ஸர்வவிஸஜாதீயனுமானஸர்வேஸ்வரன்,தனக்குஆஸ்ரிதர் பக்கலுண்டானஇனிமையாலே,அவர்கள்ஸரீரஸம்பந்தமற்றுபரமபதத்திலேபோனல் செய்யுமடிமையை *இண்டையாயினகொண்டு தமக்கேத்தலாம்படியாகத் ¶ திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தருளினபடியை அநுஸந்தித்தினியராகிருர். ... ... *

அ.—காசையாடை ப்ரவேசம்.—கீழ் நாலுதிருமொழிகளாலே - திருவேங்கடமுடையானைத் தாமும் நெஞ்சுமாய் யதாமநோரதமநுபவித்துத் தேக்கிட்டு நிற்கிறவளவிலே, * நிலையார நின்ற வழகுக்கு மேலே கிடையழகு கண்டநுபவிக்கவேணு மென்னுமாசைபிறந்து ஸந்நிஹிதமான திருவெவ்வுளூரி லெம்பெருமானை யநுபவிக்கிருரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிருர் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி.)"இன்ருர் தூதனென [சுய] நின்ருன்" என்றதால் பலித்தது (அவர்கள்காலாலேயித்யாதி.) "பாலனுகி" என்கிறபாட்டினர்யம் (அவடிதங்களையித்யாதி.) இனியராகிரு ரென்றது - "கிடந்தானே!" என்கிற ஸ்வரஸஸூசிதார்யம். ... ... *

¶ "திருவெவ்வுளூரிலே" என்று சில ஸ்ரீகோஸங்கள்.

முதற்பாட்டு. (காஷையாடை) காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு உடம்பை ஆச்சாதித்து, பர்ணசாலையிலே வந்து, ஜநநி என்று பாராதே பிராட்டிபக்கலிலே ஆசையைப்பண்ணி, ராமபயத்தாலே ஓடினவனுடைய ஊரானது நசிக்கும்படி திருவுள்ளத்திலே கொண்ட[ரு]ருளி, அப்படி செய்யவல்ல ஸர்வசக்தியான என்னையனே!. (வேயினித்யாதி) வேய்போன்ற தோளழகை யுடையருமாய் மடப்பத்தையுடைய யசோதாதிகள் வெண்ணெயைக்களவுகண்ட முதுசெய்தான் என்று பிசுபாலாதிகள் ஏசும்படி நின்ற என்னையன் திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தான். ... ... க.

முதற்பாட்டு.— (காஷையித்யாதி) காஷாய வஸ்த்ரத்தை யிட்டு உடம்பெங்கும் மறையும்படி மூடி, ராமபயத்தாலே பதறிநடந்து போய், ஜநநியென்றுபாராதே, வீதராகர்வேஷத்தையரித்து ராகத்தைப்பண்ணின வையனுடையவூரானது ஸமஸ்தநாசமாம்படியாகத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளி, அப்படி செய்து தலைக்கட்டுகை[யு]ரு க்கீடான வீரஸ்ரீயால் பூர்ணனானவன். (நம்பெருமான்) அப்படி பிராட்டிதிறத்தில் பண்ணின ஓரத்தை நம்பக்கலிலே பண்ணினவன். (வேயித்யாதி) வேயோடொத்த தோள்களையுடையராய் ஆத்மகுணமற்ற பேதைகளாயிருக்கிற கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமையை யுடையனாய், அவர்களுடைய வெண்ணெயைக் களவுகண்டு அமுதுசெய்து, அவர்கள் அத்தைச்சொல்லி யேசும்படிநிற்கிற ஸர்வேச்வரன். (எவ்வுட்கிடந்தானே) அறிவுடையார் "ராமோராமோராம:" என்ன, தன்பக்கல் நசையுடையவர்கள் இப்படியேச, இவையிரண்டையும்கேட்டு, திருவெவ்வுளிலே கண் வளர்ந்தானாய்த்து. ... ... க.

முதற்பாட்டு.—(காஷையித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியிலே - "தவரியாடையர்" என்று - வேஷதாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையாலே, அப்படிப்பட்ட வேஷதாரிகள் * தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய் என்னுமர்த்தத்தை யநுஷ்டாநபர்யவஸாநமாக்கின சக்ரவர்த்தித்திருமகன்படியை யநுஸந்திக்கிறரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

செய்தானூர் என்னாதே, "அவன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (வீதராகரித்யாதி.) ஓரத்தை-பக்ஷபாதத்தை. "இன்-" சாரியையாய், வேயன்னவென்றாய், அதினர்த்தம் (வேயோடொத்த வென்றது.) ... ... க.

மூ.—தையலாள்மேல் காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன்
பொய்யிலாத பொன்முடிகளொன்பதோடொன்று மன்று
செய்த வெம்போர்தன்னி லங்கோர் செஞ்சரத்தாலுருள
எய்தவெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுட் கிடந்தானே. ௨.

ப-ரை.—தையலாள்மேல் - நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளான பிராட்டி பக்கல், காதல்செய்த - அபிநிவேசத்தைப் பண்ணினவனாய், தானவன் - ஆஸுரப்ரக்ருதியாய், வாள் - ருத்ரன்பக்கல் பெற்றவாளைத் தனக்கு ரக்ஷகமாகவுடையனான, அரக்கன் - ராவணனஸுரனுடைய, பொய்யிலாத - வாஸ்தவாகாரமான, பொன்முடிகள்-ஸ்வர்ண க்ரீடங்கள் தரித்த தலைகள், ஒன்பதோடொன்றும்-பத்தும், அன்று - பிராட்டியை ராவணன் சிறைவைத்த அக்காலத்தில், செய்த - பண்ணின, வெம் - க்ரூரமான, போர்தன்னில் - செவ்வைப்பூசலிலே, உருள-சிதறி விழும்படியாக, ஓர் - ஒப்பற்றதாய், செம் - நெருப்பையுமிழ்ந்து கொடுவருகையாலேசிவந்த, சரத்தால் - கோலேடம்பாலே, எய்த - ப்ரயோகம் பண்ணினவனாய், எந்தை-என்பிதாவாய், எம்பெருமான்-எனக்கு ஸ்வாமியானவன், எவ்வுள்- திரு எவ்வுளிலே, கிடந்தான் - பள்ளிகொண்டருளினானென்கிறார். ... (௨)

பெரி-வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.— (தையலாளித்யாதி) திரியட்டும், ராமாவதார மநுவர்த்திக்கபடி. பட்டரோபாதியும்போருமாய்த்திவர்க்கு, அவ்வவதாரத்தில் பக்ஷபாதம். சிறியாத்தான், பட்டர் ராமாவதாரத்திலே பக்ஷபதித்திருப்பர் என்றருளிச்செய்யும் வார்த்தை கேட்கைக்காக "பெருமாளுக்கெல்லாவேற்றமுமுண்டாகிலும் ஆஸ்ரிதார்யமாகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோனஇவ்வேற்றமில்லையே" என்ன; "அவர் தூதுபோகாமையல்ல, பிறப்பிற் குற்றங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார்; இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யர்கழுத்திலேயோலைகட்டித்தூது போகவிடுவாரைக் கிடையாதே!. அவ்வவதாரத்திலே திருவடி அங்கே போவது இங்கேவருவதாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லித் திரிந்த ஏற்றத்தைக் கண்டு, "நாமு மிப்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தூது போகப்பெற்றிலோம்!" என்று ‡ செவிசிப்பாய்க்கிருந்தது; அதுக்காகவிறே பின்னை வந்தவதரித்து ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தூதுபோய்த்தது; க்ஷத்ரியனென்று நிஸ்சயிக்கில் தூதுபோக விடுவாரில்லை! என்று

இரண்டாம்பாட்டு.—(தையலாளித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலும் - ராமவ்ருத்தாந்தம் ப்ரஸ்துதமாய், இப்பாட்டிலும் அதுவேயானபடியைக்கண்டு வ்யாவ்யாதா ஈடுபடுகிறார் (திரியட்டுமித்யாதி.) திரியட்டும் - புந:, அநுவர்த்திக்கைக் கடியென்னென்ன (அவ்வவதாரத்திலித்யாதி.) (பட்டரோபாதி) என்கைக்கு - பட்டர் ராமபக்ஷபாதியாயிருப்பரோவென்ன (சிறியாத்தானித்யாதி.) இல்லையென்னக்கூடுமோ, உண்டு, தூதுடவாமைக்கு ஹேதுவேறேயென்று பரிஹரித்தருளுகிறார் (அவரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) இவ்வாஸ்ரித பாரதந்த்ர்ய முண்டென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவதாரத்திலேயித்யாதி.) அவர் இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யரானால் க்ருஷ்ணன் யதுவம்ஸ்யனன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியனென்றித்யாதி.) தூதுபோகவிடச்செய்தேஅறியார்களோ

‡ செவிசிப்பாய்கை - விய்யாகை. ஆசரிக்கை.

இரண்டாம்பாட்டு. (தையலாளித்யாதி) ஜநகிபக்கலிலே காதல் பண்ணின ஶத்ருவான ராவணனுடைய, "தாய்தலை யற்றற்றுவீழ" என்கிறபடியே – பொய்த்தலை யன்றியே, அவன் பூவும் புழுகுமிட்டுப் போற்றிவளர்த்த பத்துத்தலைகளும், அன்றுசெய்த கொடிய போரிலே அற்றுவிழ, அழகிய திருச்சரத்தாலே யெய்த என்ஸ்வாமி, திருவெவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான். ... ... உ.

அத்தை மறைத்திறே வளர்ந்தது. அபிஷிக்த க்ஷத்ரியவம்ஶத்தில்பிறக்கில் தூதுபோக விடுவாரைக் கிடையாதே!. (தையலித்யாதி) நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள்பக்கலிலே, ஜநகியென்றுபாராதே[ம] அப்ராப்தமான ஸங்கத்தைப் பண்ணினானாய்த்து ; அதுக்கடி–ஆஸுர ப்ரக்ருதியாகையாலே யாய்த்து. (வாளரக்கன்) தேவதை கொடுத்த வாளை விஶ்வஸித்திருந்தானாய்த்து பெருமாள்திருக்கைப் பார்க்க வறியாதே. (பொய்யிலாத) ஆஸுர ஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமிடத்தில் பொய்யின்றிக்கேயிருக்கிற முடிகளென்னுதல்; அன்றிக்கே, திக்விஜயம் பண்ணி, வீராபிஷேகம் விஜயாபிஷேகம் என்று சிலஉண்டிறே பண்ணுவன ; அவற்றுக் குறுப்பான அபிஷேகங்களில் பொய்யின்றிக்கே யிருக்கை யென்னுதல். (செய்த வெம்போர்தன்னில்) ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலே இருந்தவிடத்திலே யிருந்து தபோபலத்தாலே ஸங்கல்பித்தல், அந்த ராவணனைப்போலே களவுபூசல் செய்தல்[உ௰] செய்கையன்றிக்கே, நேரே பொருத போரிலே. (ஓர் செஞ்சரத்தால்) "தீப்தபாவக ஸங்காஶை:" என்கிறபடியே – நெருப்பெரிந்து கொடு செல்லுகிறபடியாதல், திண்ணிய மார்விலே பட்ட அம்பில் ரக்த ஸ்பர்ஶத்தாலே வந்த சிவப்பைச் சொல்லுதல். வரபலத்தாலே பூண்கட்டின தலைகள் பனங்காய்போலே உருளும்படியாக எய்த. (என[உ௫]தை) எனக்கு ஜநகனானவன். எனக்கு ஸ்வாமியானவன். (எவ்வுள் கிடந்தானே) எழுப்பிக் காரியங்கொள்வார் தாழ்வே யுள்ளது, அவன் வந்து சாய்ந்தான். ... ... உ.

வென்ன (அபிஷிக்தக்ஷத்ரியேத்யாதி.) ஆக, இப்படி கக்ஷ்யாக்ரமத்திலே யாகிலும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனிடத்தில் அஶ்ரீதபாரதந்த்ர்யத்தை ஸாதிக்கும் படடரைப்போலே இவரும் வீரவார்யரிய மவராகையாலே ராவணவத்தை மாறி மாறியருளிச்செய்வ ரென்றதாய்த்து. தேவதையென்றது - ருத்ரனை. "பொய்யிலாத" என்றதுக்கு "தானவன்" என்றபதத்திலே நோக்காகவொரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "வாளரக்கன்" என்றதிலேநோக்காக தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "செய்த - போர்" என்றுவிஶேஷிக்கைக்கு செ[௩௰]ய்யாதபோருண்டோ, போரானபோதே வெவ்விதாயிராதோ, விஶேஷிக்கவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ப்ரஹ்மாதிகளையித்யாதி.) தபோபலத்தாலே-ஆலோசநஸாமர்த்யத்தாலே. ராவணவயார்யதிகளாயிறே போரைஸங்கல்பித்தார்கள். களவுபூசலாகில் தன்மேல்அம்பு தையாதிறே,ந்யாயயுத்தமேயிறே வெம்போரென்று திருவுள்ளம். ... ... உ.

மூ.—முன்னோர் தூது வாநரத்தின்வாயில் மொழிந் தரக்கன்
மன்னூர் தன்னை வாளியினால் மாளமுனிந்தவனே!
பின்னோர்தூதாதிமன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார்
இன்னார்தூதனெனநின்றா னெவ்வுட் கிடந்தானே. ௩.

ப-ரை.—முன் - ராமாவதாரத்திலே, ஓர் - அத்விதீயமான, தூது-தூதவாக்ய த்தை, வாநரத்தின் - திருவடியினுடைய, வாயில் - வாயாலே, மொழிந்து - சொல்லியனுப்பி, அரக்கன் - ராக்ஷஸனான ராவணன், மன்னு - பொருந்திவர்த்திக் கிற, ஊர்தன்னை - லங்கையிலுள்ளாரை, வாளியினால் - அம்பாலே, மாள - நசிக்கு ம்படியாக, முனிந்த-சீறியருளினவனாய், அவனே - அந்தசக்ரவர்த்தித்திருமகன்[ய் முனே, பின் - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே, ஆதிமன்னர்க்கு - ப்ரதாந ராஜாக்களான பாண்டவர்களுக்கு, ஓர் தூதாகி - ஓர்தூதனாய், பெருநிலத்தார் - பெரியபூமியிலுள் ளார், இன்னார்தூதன் என - "இவன் பாண்டவதூதன்" என்று சொல்லும்படி, நின்றான் - அர்ஜுநனுடைய தேர் முன்னே நின்றவன், எவ்வுள்கிடந்தான்—. (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (முன்னோரித்யாதி) முன்பு திருவடிவாயிலே[ய்ரு வார்த்தை சொல்லித் தூதுவிட்டு ராவணன் பொருந்திவர்த்திக்கிற ஊரிலுள்ளார் நசிக்கும்படி திருச்சரத்தை விட்டவனே.

மூன்றாம்பாட்டு.—(முன்னித்யாதி) "ஏசநின்ற" என்றது அநுவர்த்திக்கிறது. உதிதாநுதிதஹோமநிந்தைபோலே யிருப்பதொன் றிறே யிது. புக்கபுக்க துறைதோறும் ஊமைவுவிஷயத்திலே கால்தாழ வல்லராய்த்து. (முன்) த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே, பிராட்டியை ப்பிரிந்து ஆற்றாமை மீதூர்ந்து கடலிலேபுக்குமுடியுமளவானவாறே, ஒரு குரங்கின் வாயிலே வார்த்தைசொல்லிவிட்டான். (அரக்கன் மன்னூர்தன்னை) அரக்கனுடைய வராதிகளாலே பூண்கட்டின வூரை. (வாளியினால்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகளுக்குக் கேளாதவூரை,மனிசர்க்கு ஏகாந்தமான அம்பாலே அழியும்படி சீறினாய்த்து. (அவனே யித்யாதி) கடலில்நீரேநெய்யாகப் பற்றியெரியவல்ல அம்புடையனா யிருக்கச்செய்தே, ஓரியற்றி யில்லாதாரைப் போலே கழுத்திலே

மூன்றாம்பாட்டு.—(முன்னோரித்யாதி.) முதற்பாட்டோடு ஸங்கதிப்ர தர்சநம் (ஏசவித்யாதி.) இப்படியேசும் விஷயத்தை யிவராமைப்பட்டுஆதரம்[ணமி பண்ணுவானென்னென்ன (உதிதேத்யாதி.)உதிதாநுதித ஹோமவிധிப்ரகரணத்தில், "புரோடயாஜ்ஜுஹ்வதி யோக்நி ஹோத்ரம் ப்ராதரநுதிதேவுதே வஷதி" இத்யாதி நிந்தை ப்ரசம்ஸா தாத்பர்யக மானாற்போலே, ஹேயிமாருடைய நவநீத சௌர்யத்திலேச்சுக்கும் ஸௌலப்யகுண ப்ரசம்ஸையிலே தாத்பர்ய மென்று திருவுள்ளம். கீழ்ப்பாட்டில் ராமபக்ஷபாதம் போய் க்ருஷ்ணபக்ஷபாத மெங்[ஙுரு கேவந்ததென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புக்கவித்யாதி.) த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே யென்றது - த்வாபரத்துக்கு ஆதி த்ரேதாயுக மென்று கொள்ளவேணும். இத்தால் - வ்யவஹித பௌர்வாபர்யம் தோற்றிற்றாய்த்து. இங்ஙனன்றாகில் "முன்னோர்" என்றும் "பின்னோர்" என்றும் விசேஷிக்க வேண்டாவிறே. "ஓர்" என்றபதத்தாலே ஸூசிதமான தாத்பர்யம் (பிராட்டியையித்யாதி.) "ஓர்தூ து - " அத்விதீயமான தூதவாக்யத்தை, வாநரத்தினுடைய வாயாலே, மொழி ந்து-சொல்லியனுப்பியென்றபாஸ்தார்யம்."மன்னூர்-"ஸ்திரமானவூர் என்று ஹேது பூர்வகம்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்(அரக்கனுடையவித்யாதி.)இயற்றி - பரிகாரம்.

மூ.—பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால்,
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன், விரிபுகழ்சேர்
நந்தன்மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்,
எந்தைதந்தை தம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. ௪.

ப-ரை.—பந்து—, அணைந்த-பொருந்திய, மெல்-ம்ருதுவான, விரலாள் - விரல்களையுடையளாய், பாவைதன் காரணத்தால் - நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெறுகைக்காக, வெம்-க்ரூரமாய், திறல் - மிடுக்கையுடைய, ஏறு ஏழும் - ரிஷபங்கள் ஏழையும், வென்ற - நிரஸித்து, அத்தாலே, வேந்தன் - * குலவாயர் கொழுந்தாய்; விரி-பரஸித்தமான, புகழ்சேர் - புகழை[யு]டைய, நந்தன்மைந்தனாக - ஸ்ரீ நந்தகோபர் திருமகனாக, ஆகும் - தன்னை அமைத்துக்கொண்டவனாய், நம்பி-ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணனான, நம்பெருமான் - நம் ஸ்வாமியாய், எந்தை தந்தைதம் பெருமான் - நம் குலநாதனானவன், எவ்வுள் கிடந்தானே—. ... ... (௪)

(பின்னோர்தூதித்யாதி) பின்பு த்வாபராந்தத்திலே, ராஜ்யத்துக்கு [யுரு] ப்ரயாநரானபாண்டவர்களுக்காகி.(பெருநிலத்தாரித்யாதி) மஹாப்ருதிவியிலுள்ளார் "பாண்டவதூதன்" என்று தன் பேரிட்டழைக்கும்படி நின்றவன், திருவெவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான். ... ௫.

யோலைகட்டித் தூதுபோனாய்த்து. (ஆதிமன்னர்க்காகி) துர்யோயநாதிகள் ராஜ்யம்பண்ணுநிற்கச்செய்தேயும்,பாண்டவர்களை (ஆதி[உம]மன்னர்) என்கிறாராய்த்து, "ராஜ்யப்ராப்தி யிவர்களது, அவர்கள் (க) கிடந்தானைகண்டேயினவித்தனே" என்று; பள்ளிகளும் கள்ளரும் க்ஷேத்ரமாளாநிற்க ப்ராஹ்மணர் ப்ரமாணங்களைக் காட்டி வைக்குமாப்போலே. அவர்கள் (ஆதிமன்னர்) என்கிறாராய்த்திவர் ஈஸ்வராபிப்ராயத்தாலே. சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லாருமொக்க. (இன்னார்தூதனென நின்றான்) பாண்டவர்கள் தூதனென்ற வத்தாலே யரித்து நின்றானாய்த்து. ஒருபிறப்பாதல் வ்ருத்தமாத லிட்டுச்சொல்ல வொண்ணாதாரைப்போலே தனக்கென்ன இட்டுச்சொல்லலாவதொன்றின்றிக்கே, பாண்டவர்களுக்கு தூதனென்றவத்தாலே யரித்து நின்றானாய்த்து. (ஒருஜந்ம வ்ருத்தாதிகளாலேநிரூபியாமல் இதுவே நிரூபகமாய்த்து.) ‡ "இன்னான் சோற்றாலே யரித்தான், சுவர் மண்ணாலே நின்றது" என்னுமாப்போலே,ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யமிட்டுச்சொல்லுவாரைப் பெறில் உண்ணாதே தடிக்கு மாய்த்து. (எவ்வுட்கிடந்தானே) இவ்விடம் நல்ல நீர் வாய்ப்பா யிருந்தது—பூமியிலேயேவிக் கார்யங் கொள்வாரைப் [௫ரு] பெற்றது, இனி இவ்விடம் விட்டுப் போவோமல்லோம் என்று சாய்ந்தானாய்த்து. ... ... ௫.

"ஆதி" - ப்ரயாநரான, மன்னரென்று ஸஙஞார்யம் விவக்ஷித்து, தாத்பர்யம் (துர்யோயநாதிகளித்யாதி.) ஸத்ஸேஷ்டாதும் விவரணம் (பள்ளிகளுமித்யாதி.) "இவ்விடம்" இத்யாதிக்குவிவரணம் (பூமியிலேயித்யாதி.) ... ... ௫.

(க) கிடந்தஅனை என்பது, கிடந்தானை என மருவிக்கிடக்கிறது: படுத்துக்கொண்டிருக்கிற யானையைத் தானே யேறுகை. ‡துண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

நாலாம்பாட்டு. (பந்தித்யாதி) பந்துபொருந்தி யிருப்பதாய், மெ
ல்லிய விரலையுடையளுமாய், நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடைய நப்பி
ன்னை பொருட்டு. (வெந்திற லித்யாதி) கொடிதாய் மிடுக்கையுடை
ய ரிஷபங்களேழையும் வென்ற ராஜன். (விரிபுகழித்யாதி) ப்ரஸி[ரு
ய்யமான புகழையுடைய ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாகத் தன்னை

நாலாம்பாட்டு.— (பந்தித்யாதி) திரியவும் க்ருஷ்ணாவதா
ரமே பின்னாட்டிற்று. க்ருஷ்ணனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி கையிலே பந்
தைப் பிடித்து, அதுதானும் பொருத மார்தவத்தை யுடைய விரலை
யுடையளாய், நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடைய நப்பின்னைப் பிராட்[ம
டியை லபிக்கைக்காக. (வெந்திறலித்யாதி) கணக்காலே அம்பாலே
பூசல் செய்யலாம் ஜந்மமன்றே, அஜ்ஜாதிக்கு அடைத்த வெற்றியைக்
கொண்டானாய்த்து. ரிஷபங்களையடர்த்து அஜ்ஜாதிக்கு ராஜாவானவன்.
(விரிபுகழ்சேர் நந்தன்) ஆரேனும் பிள்ளை பெறவேணும் என்று
நோன்புநோற்க, "எடுத்த பேராளன்" என்று ஃபலத்திலே அந்வ[யரு
யித்து நிற்கப்பெற்ற புகழையுடையனாய்த்து. (ஆகும்) ஒருபிதா
வின்றிக்கே தான் தோன்றியான எளிமைதீர ஸ்ரீநந்தகோபர்திரு
மகனையின்பாய்த்து "ஸஜலமேகம்" என்னுமாப்போலே உளனா
ய்த்து. (மைந்தனாகவாகும்) [உந்தமடிகள் முனிவர்] யசோதைப்
பிராட்டி அவனை அச்சமுறுத்துகைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தை[உய
யாய்த்து; தான் தாயான எளிமையாலே பொடியமாட்டாளே;
அதுக்காக, உங்கள் தமப்பனார் பொடிவர்கிடீர். [உன்னை] செய்த
தெல்லாம் பொறுக்கும்படி யன்றிறே தீம்பிலே கைவளர்ந்து நிற்கிற
நிலை. [நானித்யாதி] கையிற்கோலைக்காட்டி, "இதிருக்கிறபடி கண்
டாயே, இதுஉன்பேர்" என்னும், இத்தாலே உன்னை நோம்படி[உரு

நாலாம்பாட்டு.— (பந்தித்யாதி.) "எத்திறம்!" என்று ஆழங்கால் படுத்தும்
விஷயமாகையாலே க்ருஷ்ணனிடத்தில் இளமணல் பாய்ந்தநுபவிக்கிறாரென்கி
றார் (திரியவுமித்யாதி.) க்ருஷ்ணன் வந்தணையும்படி பந்தணைந்தாளென்று ப்ரக்ரி
தோபயோகம் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ண
னுக்கித்யாதி.) (கணக்காலே) என்றவாந்தரம், கொள்ளப்போகாதே என்று மே[கூய
ஷம். கணக்கு - மைத்துனமைமுறை. இத்தால் - நப்பின்னையைக் கைக்கொள்ளப்
போகாது ஏறுகளை கந்யாசுல்கமாக வைக்கையாலே, கேவலக்ஷத்ரிய ஜந்மமாகில்
பூசலிலேவென்று கைக்கொள்ளலாம், இரண்டுவழியும் கூடாதே, எருதுகளைத்
தழுவிக்கொன்றாலாய்த்து அவளைத்தழுவிக்கொள்ளுவதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத்
தாத்பர்யம்.

ஆரேனுமென்றது - வஸுதேவதேவகிகளை. எடுத்துவளர்த்த * அசோதை
தன் சிங்கத்தை நந்தன் மைந்தனாகச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கி
றார் (உந்தமடிகளித்யாதி.) எடுத்தபாசுரத்தை வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (யசோ
தையித்யாதி.) "உன்னை" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (செய்ததெ
ல்லாமித்யாதி.) இது உன்பேரென்று -கோலினபேரைச்சொல்லும். அதாவது-[சய
க்ருஷ்ணனெங்கே? க்ருஷ்ணனெங்கே! என்று உன்னைத் தேடித்திரியுமென்கை.
இது, "என்கையில்" என்றவிசேஷணாபிப்ராயம்.

மூ.—பாலனாகிஞாலமேழுமுண்டு பண்டாலிலைமேல்
சாலநாளும்பள்ளிகொள்ளும்தாமரைக்கண்ணன்,எண்ணில்
நீலமார் வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுட் கிடந்தானே. ரு.

ப-ரை.—பாலனாகி-சிறுபிள்ளையாய்,ஞாலமேழும்-ஏழுலோகங்களையும்,உண்டு-திருவயிற்றிலே வைத்து, பண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலிலைமேல் - ஓராலந்தளிரிலே, சாலநாளும் - அநேககாலம், பள்ளிகொள்ளும்-கண்வளர்ந்தருளின, தாமரைக் கண்ணன் - புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேச்வரன்; எண்இல் - எண்ணிமுடியாத, வண்டு - வண்டுகளானவை, நீலம் - கருங்குவளையிலும், நெய்தல் - ஆம்பலிலும், ஆர் - படிந்து, அவற்றிலுண்டான தேனை, உண்டு - பானம்பண்ணி, வாழும் - வாழுகிற, அம் - அழகியதாய், தண் - குளிர்ந்த, கழனி - கழனியையும், ஏலம் - பரிமளம், நாறும் - கமழாநின்ற, பை - பரந்த, புறவில் - புறச்சோலையையு முடைய, எவ்வுள் கிடந்தான்—. ... ... (ரு)

அமைத்த பரிபூர்ணனானநம்ஸ்வாமி.(எந்தையித்யாதி)என்னாயன், என்குடிநாயன் என்குலநாயன் திருவெவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான்.சு.

அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலனித்யாதி) ஒரு சிறுபிள்ளை ஸப்தலோகங்களையும் வயிற்றில்வைத்து முன்பு, பின்னை ஓராலந்தளிரிலே அநேககாலம் கண்வளர்ந்தருளின புண்டரீகாக்ஷன்.

அடிக்கலாமிறே; அதுக்கு எனக்குக் கையெழுகிறதில்லை. (நம்பி)[உ0 ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்தி லிருந்தவிருப்பிலும் இங்கேவந்தவதரித்துத் தான் தாழநின்றபின்பாய்த்து பூர்ணனாய்த்து. (நம்பெருமான்) நமக்கு நாயன். நம் குலநாயனானவன். (எவ்வுட்கிடந்தானே) ஸர்வவிஷயஸங்கவானவனைக் காணலாவது பரமபதத்திலேஎன்று அவ்விடத்தில் போகப் பொதிசோறுகட்ட[உரு வேண்டாதே,ஸங்கக்ஷித்யம் பண்ணலாம்படி திருவெவ்வுளிலேவந்து சாய்ந்தானாய்த்து. ... ... சு.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பாலனாகி) அத்யனும் செம்பால் பாய்கிற பருவத்தை யுடைய பாலனாய், அப்பருவத்திலே ஸகலலோகங்களையு மெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து.(பண்டு)தனக்கொரு பரி[ஙரு வரில்லாத ப்ரளய காலத்திலே, ஒருபவனான ஆலந்தளிரிலே. (சால) பிள்ளை அகாலத்திலே யுறங்காநின்றான்! என்செய்தான்! என்று

"எந்தைதந்தை தம்பெருமான்"என்றதுக்கர்யம் (நம்குலேத்யாதி.) பொதிசோறு - பாக்குப்பாளையிலே பொதிந்தசோறு. பாயேயமென்றபடி. ... சு.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பாலனாகியித்யாதி)ரந்தன்மைந்தனைப்போலேபெற்று[ஙரு ரும் வளர்த்தாருமின்றிக்கே முற்றுக்குழவியானவனை அடியொத்துகிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

செம்பால் - தொட்டால் ரக்தம்பொசிகை.

மூ.—சோத்தநம்பியென்று தொண்டர் மிண்டித் தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆத்தநம்பி செங்கணம்பி யாகிலும், தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பி முக்கணம்பி யென்று முனிவர்தொழு
தேத்தும் நம்பி யெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. ௬.

பதவுரை.— தொண்டர் - அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், மிண்டி - நெருங்கி, நம்பி - ஸமஸ்த கல்யாண குணபரிபூர்ணனே!, சோத்தம் என்று - உன்னை ஸேவிக்கிறேன் என்று கைகூப்பிக் கொண்டு, தொடர்ந்து - இடைவிடாமல், அழைக்கும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற, ஆத்தன் நம்பி - பரமஆப்தனானவன், செங்கண் நம்பி - சிவந்த கண்ணழகால் பூர்ணனாயிருக்கின்றான்; ஆகிலும் - இப்படியிருந்தானை யாகிலும், தேவர்க்கெல்லாம் - தேவர்களுக்கெல்லாம், மூத்தநம்பி - மூன்னேபிறந்த ப்ரஹ்மாவுக்கும், முக்கண் நம்பி - மூன்றுகண்களையுடைய ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை நடத்துகிறவனே!, என்று—, முனிவர் - ஸநகாதி முனிவர்கள், தொழுது - ஆச்ரயித்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, நம்பி - பூர்ணனான, எம்பெருமான் - என் ஸ்வாமியானவன், எவ்வுள்கிடந்தானே - திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தருளினான் என்று ஸ்துதிக்கிறார். ... ... (௬)

(எண்ணிலிக்யாதி) அநந்யபாதகமான வண்டுகள் கருங்குவளையிலும் நெய்தற்பூவிலும் புக்கு மதுபானம்பண்ணி வாழுகிற அழகிய கழனியையும் நறுநாற்றம் கமழாநின்ற புறச்சோலையையுமுடைய திருவெவ்வுளிலே கிடந்தான். புறச்சோலை — பர்யந்தம். ... ௫.

எழுபடுதைக்கு ஒரு பயோஜநாதிகளு மில்லையே. (எண்ணில்) அவை அடிதங்களை யழப்பிக்கும்படி. அது ஆராயப்புக்காலிருக்கும்படி. (நீலமித்யாதி) நெய்தல்பூவிலே படிந்த வண்டுகளானவை மதுபானம் பண்ணி வாழாநின்றுள்ள, நெய்தல்நிலமென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, நெய்தலென்று - ஆம்பலாய், நீலப்பூவிலே படிந்த வண்டுகள் ஆம்பலிலே மதுபானம் பண்ணாநின்றுள்ள வென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, நீலநிறத்தை யுடைய வண்டுகள் நெய்தற்பூவிலே மதுபானம் பண்ணுகிற அழகிய குளிர்ந்த கழனியை யுடைத்தா யிருக்கும் என்னவுமாம். (ஏலமித்யாதி) பரிமள ப்ரவாஹமான பர்யந்தத்தை யுடைத்தான தேசத்திலே அரியது செய்யவல்லவனாய்த் தூக் கண்வளர்ந்தருளுகிறான்; எழுப்பிக்காரியங்கொள்வார் குறையே. ... ௫.

"எண்ணில்-" எண்ணமில்லாதவன். ஆதாவது - எண்ணமுடியாதவென்று ஸங்காரமாய், வலிதார்யம் (அவடிதேத்யாதி.) விவரணம் (அதித்யாதி.) (இருக்கும்படி) என்றவநுஸாரம், எண்ணமுடியாது என்றுபோஷம். கொண்டது பிள்ளைத்தனம், உண்டது உலகேழும், உறங்குவது ஆலிலைமேல், எங்ஙனே யெண்ணும்படி என்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். நீலப்பூ என்று - கருநெய்தல். ஆம்பல் - வெளுத்தது.

ஆறும்பாட்டு. (சோத்தமித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநர் நெருங்கப்புகுந்து சோத்தமிட்டுத் துடர்ந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் பரமாப்தன். (செங்கண்நம்பி) சிவந்த கண்ணழகால் பூர்ணன். (ஆகிலும்) இப்படி யிருந்தானேயாகிலும். (தேவரித்யாதி) தேவர்களுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்த ப்ரஹ்மாவுக்கும், த்ரிணேத்ரனான ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை நடத்துகிறவனை யென்று ஸநகாதிகள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்ற என்நாயன், எவ்வுள் கிடந்தானே. ... ... சு

ஆறும்பாட்டு.—(சோத்தம்) அவன் நெஞ்சிரங்கும்படி சரணம் வரணம் பண்ணுமாப்போலே தாழ்ந்தார் சொல்லுவதொரு பாசுரம். ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனே! சோத்தம் என்றுகொண்டு வைஷ்ணவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டு மேல்விழுந்துமாறுதேயழைக்கும் ஆப்தன். (நம்பி) பரமாப்தியால் குறைவறநிற்குமவன். இப்படியிருக்கிறவன்று ஞொன்னில் (செங்கணம்பி) "யதோஸௌ புருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித:" என்று - புண்டரீகாக்ஷனாக ப்ரமாண ப்ரஸித்தனானவன். (ஆகிலும்) இப்படியிருந்தானே யாகிலும். (தேவர்க்கித்யாதி) தேவதைகளுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்தானாயிருக்கிற சதுர்முகனுக்கும், லலாடநேத்ரனான ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் நடத்துகிறவனென்றுகொண்டு ஸநகாதிகளேத்தும்படி யிருக்கிற பூர்ணனை என்நாயன். ஆக, இப்படி அஸாதாரண திவ்ய விக்ரஹ யுக்தனாய் இதரவிஸஜாதீயனாயிருக்கச் செய்தேயும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நடத்துகிறானென்று ஸநகாதிகளேத்தும்படி யிருக்கிறவன் இங்கே சாய்ந்தானென்றபடி. ... ... சு.

ஆறும்பாட்டு.—(சோத்தநம்பி யித்யாதி.) பரிவரில்லாத ஸாலனென்று நீர் பரியவேண்டி யிருந்ததோ, என்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத்தை மறந்தீரோவென்ன; அவற்றை மேல் மூன்று பாட்டாலே அநுஸந்தித்துக் கொண்டு ஸ்துதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"மிண்டி" என்றதினர்த்தம் (ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டென்றது.) "ஸஹஸ்ரஷீர்ஷா யதாஸம்தாரவ்யாவ்ர வேதவேதார்த நிஸ்சய:" எடுத்த ப்ரமாணத்துக்கு உத்தரார்த்தம். தொகுத்தஹாவம் (ஆகவித்யாதி.) ... ... கூ.

ஏழாம்பாட்டு.—(திங்களித்யாதி.)

மூ.—திங்களப்புவானெரிகாலாகித் திசைமுகனார்
தங்களப்பன் சாமியப்பன் பாகத்திருந்து வண்டுண்
தொங்கலப்பு நீண்முடியான் சூழ்கழல்சூடநின்ற
எங்களப்பனெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. ௭

ப-ரை.—கார்ய வர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக, திங்கள்-சந்த்ரனையும், அப்பு-ஜலம், வான் - ஆகாசம், எரி - அக்நி, கால் - காற்று ஆகிற நாலு பூதங்களையும், ஆகி - சரீரமாகக்கொண்டு தான் சரீரியாய்: திசைமுகனார் தங்கள் - நான்கு முகங்களையுடைய ப்ரஹ்மாவுக்கு, அப்பன் - ஜநகனாய்; சாமிஅப்பன் - ஸாமவேத ஸ்வரூபனாய்; வண்டு-வண்டுகள், உண் - மதுபாநம் பண்ணாநின்றுள்ள, தொங்கல் - கொன்றைமாலையையும், அப்பு - கங்காஜலத்தையும், நீள் - நீண்ட, முடி - ஜடையிலேயுடையனாய், பாகத்து - திருமேனியிலொரு பார்ச்வத்திலே, இருந்தான் - இருக்குமவனான ருத்ரனுடையவன், சூழ் - பூமியெங்கும் பரம்பின, கழல் - திருவடிகளை, சூட - தன் தலையிலே சூடும்படி, நின்ற - நின்றவனாய்; எங்கள் அப்பன்-எங்கள் ஜநகனுமாய்; எம்பெருமான் எங்கள் ஸ்வாமியுமானவன், எவ்வுள் கிடந்தானே—. ... ... (௭

ஏழாம்பாட்டு. (திங்களித்யாதி) கார்யவர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக சந்த்ரனையும் ஸ்தூலபூதங்களையும் சரீரமாகக்கொண்டு, தான் சரீரியாய். (திசைமுகனித்யாதி) சதுர்முகனுக்கு ஜநகனானவன். (சாமியப்பன்) ஸாமவேதப்ரதிபாத்யன். "வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி" என்கிற ஸாமவேதஸ்வரூபன். ருத்ரகனென்றுமாம். (பாகத்தித்யாதி) பார்ச்வத்திலே வண்டுகள் படிந்து மதுபாநம் பண்ணும் கொன்றைமாலையையும், திருவடிவிளக்கின கங்காஜலத்தையும் ஜடையிலேயுடையவன். (சூழ்கழலித்யாதி) * படிக்களவாகப்பரம்பின திருவடிகளைச் சூடும்படி நின்ற எங்கள் அப்பனானவன் எவ்வுள்கிடந்தானே. ... ... ௭.

ஏழாம்பாட்டு.— (திங்களித்யாதி) கார்யவர்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக சந்த்ரனையும், காரணமான மஹாபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக நாலையும் சொல்லி, இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிறவனென்றபடி. சதுர்முகனுக்கும் ஜநகனானவன். (சாமியப்பன்) ஸாமவேத ப்ரதிபாத்யனான காரணபூதன். (பாகத்தித்யாதி) வண்டுகள் மதுபாநம் பண்ணாநின்றுள்ள கொன்றைமாலையையும் கங்காஜலத்தையும் ஜடையிலே யுடையனாய், திருமேனியில் ஏகதேசத்திலே யிருக்கிற ருத்ரன், விஸ்த்ருதமான திருவடிகளைத் தலையாலே சுமக்கும்படி நிற்கிறவன். (எங்களித்யாதி) எங்களுக்கு ஜநகனுமாய், ஸ்வாமியுமானவன். ... ... ௭.

ஸாமத்தை யுடையவன் - ஸாமியென்றும், ஹலிதார்யம் (ஸாமவேதேத்யாதி.) ,'தொங்கல்" என்றதினர்யம் (கொன்றைமாலையையு மென்றது.) ... ௭.

மூ.—முனிவன் மூர்த்திமூவராகி வேதம்விரித்துரைத்த
புனிதன்பூவைவண்ணனண்ணல்புண்ணியன்விண்ணவர்கோன்
தனியன் சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்
கினியனெந்தையெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. அ.

ப-ரை.— ருமுகம் பாதாய்க்கிடந்தவன்ற, முனிவன் - ப்ராஜைசர் முதலானவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்கஸங்கல்பித்தவனாய்; மூர்த்தி மூவர் - ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களுக்குக் கடவரான ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரன் இவர்களுக்கு, ஆகி - அந்தராத்மாவாயிருக்குமவனாய்; வேதம் - வேதார்த்தத்தை, விரித்து - எல்லாரு மறியும்படி, உரைத்த - ஸ்ரீகீதையாலே யருளிச்செய்தவனாய்; புனிதன்-பிறருடைய [ம] ஸம்ருத்தியேப்ரயோஜனமாக ஹிதஞ்சொன்ன சுத்தியையுடையனாய்; பூவை - காயாம்பூப்போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடையனாய்; அண்ணல் - ஸ்வாமியாய்; புண்ணியன் - பரமதார்மிகனாய், விண்ணவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, கோன் - தலைவனாய்; தனியன் - ஒப்பற்றவனாய்; சேயன் - யோகிகளாலு மறியவொண்ணாதவனாய்; தான் ஒருவனாகிலும்-இப்படி தான் அத்விதீயனா யிருந்தா[மு]னேயாகிலும், தன் அடியார்க்கு - தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, இனியன - நல்லவனாய்; எந்தை - எனக்கு ஜநகனாய்; எம்பெருமான் - என்ஸ்வாமியுமானவன், எவ்வுள்கிடந்தானே—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (முனிவனித்யாதி) "ஸ்ரஹ்மா" இத்யாதிப்படி—யேஸர்வமும்ஶூந்யமாய்க்கிடக்கிறவன்று, "பஹுஸ்யாம்" [உம] என்று மநநம்பண்ணினவன். (மூவரித்யாதி) ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து தத்அந்தர்யாமியாய், வேதார்த்தத்தை யெல்லாருமறியும்படி ஸ்ரீகீதாமுகேனவாசார்யனாய் வெளியிட்ட வேதப்ரத்யயிகன். (பூவையித்யாதி) காயாம்பூப்போன்ற வடிவழகையுடைய ஸர்வஸ்வாமி. "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே — பரஸம்ருத்தியே ப்ரயோஜநமாக ஹிதஞ்சொன்ன சுத்தி. பரமதார்மிகன். (விண்ணவா

எட்டாம்பாட்டு.—(முனிவன்) இதனுடைய கரணகளேபரங்களையிழந்து ஸோமஶோகஶூந்யமாய் கார்யாகாரமழிந்து கிடந்தவன்று, "பஹுஸ்யாம்" என்று மநநம்பண்ணினவன், பின்பு ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாயும் ஸ்வேநரூபேணவும் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவன், வேதார்த்தத்தை வ்யக்தமாம்படி வெளியிட்டுச் சொன்னவன். அதாவது — வேதோபப்ரும்ஹணமாக ஸ்ரீகீதையை யருளிச்செய்தபடி. (புனிதன்) "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே ஸ்வப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாக பரஹிதமே சொல்லுகையால் வந்த சுத்தியைச் சொல்லுகிறது. (பூவைவண்ணன்) உபதேசித்த ஹிதம் கிடக்க அஹிதத்தைச் சொல்லிலும் விடவொண்ணாத வடிவையுடையவன். (அண்ணல்) ஸ்வாமி. (புண்ணியன்)

எட்டாம்பாட்டு.—(முனிவனித்யாதி.) இது - இந்தசேதநவஸ்து. "மூவராக" என்றது - வ்யவஹிதமன்று, மூவரானவரென்றபடி. செய்புண்ணியென்றாப்போலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (பின்பித்யாதி.)

மூ.—பந்திருக்கும் மெல் விரலாள் பாவைபனிமலராள்
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன்
அந்தரத்தில்வாழும்வானோர்நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும்தம்பெருமானெவ்வுட்கிடந்தானே. கூ.

ப-ரை.—பந்து - பந்தானது, இருக்கும்-தங்கிய, மெல்-ம்ருதுவான,விரலாள் - விரல்களையுடையளாய், பனி - குளிர்ந்த, மலராள்-தாமரைப்பூவைப் பிறந்தகமாக வுடையளாய், பாவை - நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் ஸ்த்ரீத்வகுணங்கள் நிறைந்த பெரியபிராட்டியார், வந்து - அப்பூவில்தரிப்பு அரிதாய் அதினின்றும் வந்து, இருக்கும்-கூணகாலமும் பிரியமாட்டாதே யிருக்கிற, மார்வன் - திருமார்வையுடையனாய் ; நீலம் - கருங்குவளைப்பூப்போன்ற, மேனி - வடிவழகையுடையனாய் ; மணி - மணிபோலே, வண்ணன் - ஸௌலப்ய ஸ்வபாவத்தையுடையனாய் ; அந்தரத்தில் - ஸ்வர்க்கத்திலே, வாழும்-வாழுகிற, வானோர் - தேவர்களுக்கு, நாயகனும் - நிர்வாஹகனாய், அமைந்த - சமைந்த, இந்திரற்கும்-இந்த்ரனுக்குங்கூட, பெருமான் - ஸ்வாமியானவன். எவ்வுள்கிடந்தானே—. (கூ)

கோன்) * அமரர்களதிபதி. (தனியன்) அத்விதீயன். (சேயன்) "போதிநாயகனையோர் நீயே" என்கிறபடியே - அப்ராப்யன்; இப்படி யிருந்தானேயாகிலும், தன்னடியார்க்கு நல்லவன் ; அநுக்கஹ - எந்தையானவனாலே. என் நாயகனானவன் எவ்வுள்கிடந்தான், அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பந்திருக்குமென்பது) * பந்தார்விரலியாய், பந்திருக்கும்மெல்லியவிரலையுடையவளாய், குளிர்ந்த தாமரைப்பூவைப்

பரமபோக்யன். (விண்ணவர்கோன்) * அமரர்களதிபதி. (தனியன்) அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தனானவன். (சேயன்) அவர்களில் நெடுவாசியையுடையவன் ; இப்படி தான் அத்விதீயனா யிருந்தானேயாகிலும், தன்னடியார்களுக்கு இனியவன் ; என[உறு]க்கு ஜநகனுமாய், ஸ்வாமியுமானவன். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பந்திருக்கும்) ஒருநாளும் பிரிவால் வரும் வ்யஸநமன்றிக்கே நித்யஸம்ஸ்லேஷத்தாலே கையும் பந்துமாய் அதுதான் பொறுமை சிவந்து ஸுகுமாரமான விரலையுடையவள், நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள், குளிர்ந்த தாமரைப்பூவைப்

"விண்ணவர்கோன" என்[illegible]க்காமல் (ஜயர்வித்யா[illegible].) ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பந்துத்யாதி.) இப்படி ஸர்வாத்மதயாவந்த ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு நிருபகையான லக்ஷ்மீ பதித்வத்தை அநுஸந்திக்கிறுரேனாய ஸங்க்ருதி கண்டுகொள்வது.

லீலாபரதையும் ஸௌகுமார்யமும் கர்மக்ஷதஸ்த்ரீத்வமன்றிக்கே யிருக்[கூறு]கையும் பிறந்தகத்தில் சீர்மை யுடையவள் "வந்திருக்கும் மார்வுடையவன்" என்று சொல்லுகையால் ஸர்வாதிகத்வம் ஸஹஜமென்று திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யதாத்பர்யார்த்தங்களை யருளிச் செய்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாதிகளாலே.)

மூ.—இண்டைகொண்டுதொண்டரேத்த வெவ்வுட்கிடந்தானை
வண்டுபாடும்பைம்புறவில் மங்கையர்கோன்கலியன்
கொண்டசீரால்தண்டமிழ்செய்மாலை யீரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதாணையன்றேலாள்வரமருலகே. ௰.

ப-ரை.— இண்டை - பூமாலைகளை, கொண்டு - திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து, தொண்டர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அடிமைசெய்யும்படி, எவ்வுள் - திருவெவ்வுளிலே, கிடந்தானை - கண்வளர்ந்தருளினவன் விஷயமாக; வண்டு - வண்டுகள், பாடும் - பாடுகிற, பை - பரந்த, புறவில் - பர்யந்தத்தையுடைய, மங்கையர்கோன் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்குராஜாவான, கலியன் - [ம ஆழ்வார், கொண்ட - நெஞ்சிலேகொண்ட, சீர் - அவன் கல்யாணகுணங்களை, தண் - இனிமையான, தமிழால் - தமிழ்பாஷையாலே, செய் - அருளிச்செய்ததாய், மாலை - மாலாரூபமான, ஈரைந்தும் - இப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - கற்கவல்லவர்கள், அண்டம் - பரமபதத்தை, ஆள்வது - ஆளுமது, ஆணை - நிச்சிதம்; அன்றேல் - அது வேண்டாவாகில், அமருலகு - ஸ்வர்க்கலோகத்தை, ஆள்வர் - ஆளப [மரு பெறுவரென்கிறார். ... ... (௰)

பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார், அப்பூ நெரிந்சிக்காடோபாகியாய் திருமார்விலே வந்திருக்கிற வைலவத்தையுடையவன். (நீலமேனியித்யாதி) கருங்குவளைபோன்ற வடிவழகையுடையனாய், மணிபோலே முன்தானையிலே முடிந்தாளலாம்படி ஸ்வபா [உம வாதிகளையுடையவன். (அந்தரத்தித்யாதி) ஸ்வர்கத்திலே வாழுகிற முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களுக்குநிர்வாஹகனாகச்சமைந்த இந்த்ரனுக்கு நாயகனானவன், எவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான். ... கூ.
பத்தாம்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி) பூமாலைகளைக்கொண்டு ஸ்ரீ

பிறந்தகமாகவுடையவள். (வந்திருக்கும்) அப்பூநெரிந்சிறுள்ளாய் அடிக்கொதித்துவந்து, "அகலகில்லேன்" என்றிருக்கும்படி மார்வுபடைத்தவன்; நீலமான நிறத்தை யுடைய மணிபோன்ற வடிவையுடையவன். (அந்தரத்தித்யாதி) இது ஸர்வேச்வரனுக்கு விசேஷணமாதல்; அன்றிக்கே, தேவர்களுக்கு நாயனாய்ச் சமைந்த இந்த்ரனு[நூம க்கென்னவுமாம். அவனுங்கூடத் தன்னைப்பற்றித் தன் ஐஶ்வர்யத்தை நடத்தும்படி யிருக்கிறவன். ... ... கூ.
பத்தாம்பாட்டு.— (இண்டையித்யாதி) பூமாலைகளைப் பணிமாறி

அவனுங்கூடவென்றது - "ஸப்ரஹ்மாஸசிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்று கூடவெடுக்க முட்டுப்பொறுத்தவனுங்கூட வென்றபடி. ... ... கூ.
பத்தாம்பாட்டு.—(இண்டைகொண்டித்யாதி.) பணிமாறி - ஸமர்ப்பித்து.

வைஷ்ணவர்கள்ஸ்தோத்ராதிகளைப்பண்ணி அடிமைசெய்யும்படியாகத் திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தருளினவன். (வண்டுபாடும்பைம் புறவிலித்யாதி) வண்டுகள் மஹாபாநமத்தமாய்ப் பாடுகிற பர்யந்தத்தை யுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான வலியையுடைய ஆழ்வார். (கொண்டவித்யாதி) அவன் கல்யாண குணங்களை உள்ளுடையாகக்கொண்டாய்த்து ஆழ்வார் கவிபாடிற்று. சீர்-அழகு. (தண்தமிழ் செய்மாலை) தமிழ்மாலைதொடுத்த மாலை; இப்பத்தும்வல்லார், அண்டமுண்டு - பரமபதம், அத்தை ஆளப்பெறுவர். (அன்றேல்) அது வேண்டாவாகில், ஸ்வர்க்கத்தை ஆளுவர். ... ... ய.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிங்கே அடிமைசெய்து வாழலாம்படி திருவெவ்வுளிலே கிடந்தவனைக் கவிபாடிற்று. மூக்கர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே மஹாபாநமத்தமாய வண்டுகள் பாடாநின்றுள்ள பரந்த பர்யந்தத்தை யுடைத்தான திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்[ம]ருவார். (கொண்டசீரால்) சீரொன்று - கவிக்குஅலங்காரமாயிருப்பதொன்றுண்டு, அத்தைச்சொல்லிற்றுகவுமாம்; அன்றிக்கே, இங்கேவந்து சாய்ந்தபடியாலே ஹ்ருதயத்தை நெஞ்சிலே யூற்றிருந்து சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவை ப்ரேரிக்க, பாடினமாலை யென்னவுமாம். இது கற்றார், அண்டத்தை யாளுநை நிஸ்ஸிதம். (அன்[உ]றேல்) அவனைபபற்றியுமித்தைப் பெறுமதத்தனையோ! என்று விரக்தராலுர்களாகில், அவர்களாளுவது பரமபதம். ... ய.

அடிவரவு.—காசை தையல் முன் பந்து பாலன் சோத்தம் திங்கள் முனிவன் பந்து இண்டை வில்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

"பைம்புறவில்" என்றதினர்த்தம் (பர்யந்தத்தை யுடைத்தானவென்றது.) நெஞ்சிலே கொண்ட சீரால் என்றர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி.) அண்டத்தை - ப்ரஹ்மாண்டத்தை. ஐஶ்வர்யத்தையென்றபடி. ... ... ய.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து-மூன்றாந்திருமொழி-விற்பெருவிழவும். ப்ரவேசம்.

ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணி ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கி ரக்ஷித்த ஸர்வேச்வரன், "இன்னமாரேனு மாச்ரிதர்க்கு இடர்வரினும் நாம்ஸஹாயராக வொண்ணாது" என்றுவந்து திருவல்லிக்கேணியிலே நின்றருளினானை, நான் காணப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார். ... ... *

ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷஸ்வபாவனாய், ஆச்ரிதவத்ஸலனாய், இதர விஜாதீயனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன்; இக்குணங்கள்தான் தர்மிஅநுவர்த்திக்கிற வோபாதி எங்குமநுவர்த்திக்குமவையிறே; இப்படியிருக்கிறவன்; மநுஷ்யராயிருப்பார் புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டாச்ரயிக்கலாம்படி வந்து கிடக்குமாத்ரமன்றிக்கே, ஒருதிர்யக்கு இப்பூவிற்செவ்வி யழியாதபடி திருவடிகளிலே பணிமாறவேணும் என்று இடர்பட, அவ்விடரைத் தீர்க்கைக்காக அதிடர்பட்ட மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத்தலைகுலைய வந்து விழுந்து அத்தையாற்றி, இன்னமும்படியிடர்படுவாருண்டோ! என்றுசாய்ந்தான், நான்கண்டேனென்கிறார்.*

அ.—விற்பெருவிழவின் ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில்-இவரை வசீகரித்த ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களும், திருவெவ்வுள் கிடந்தழகுதானும், சிங்கவேழ்குன்றத்தில் பரிபூர்ணமாக வநுபவித்த அழகியசிங்கரும், திருவேங்கடத்தில் * திண்கைமாதுயர் தீர்த்தபடியுமாக, இவையனைத்தையும் தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொருகலத்திலேசேர்ந்தால்பருகுமாப்போலேயிவர்க்குக்கண்டுபருகலாம்படி திருவல்லிக்கேணியில ஐவகைப்பட்டிருக்கிற விருப்பை எவ்வுள்கிடந்தவன் ஸர்வஸ்வதானம்பண்ணக்கண்டநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இந்தஸங்கதிதன்னை ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதி.) (ஸர்வேச்வரன்) என்றவநந்தரம், இக்குணங்களோடேகூடத் திருவல்லிக்கேணியிலிருப்புக்களைக்காட்டிக் கொடுத்தானென்றபூரிப்பது. இந்தகுணங்களைக் கீழ்த்திருமொழிலநுபவித்தாரே, இங்குமநுபவிக்கவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார (இக்குணங்கள் தானித்யாதி.) "இண்டைகொண்டு" என்கிறபாட்டையும், மேல் "மீனமர் பொய்கை"என்கிறபாட்டையும்கடாக்ஷித்துஸங்கத்யந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.)அதாவது-ஐந்து திருப்பதியையும்ப்ராயாச்யேந அநுபவித்தாரென்றுகீழ்ஸங்கதியாய், இப்போது திருவெவ்வுளில்கிடையழகையே யநுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணியிலே சாய்ந்தருளின * என்னையாளுடையப்பனை யநுபவிக்கையை ப்ரதாநப்ரமேயமாக்கி, அதுக்குஉத்தரோத்தரம் ஸௌலப்யம் தோற்றும்படி மற்றைத் திருப்பதிகளையுமநுபவித்துக்கொண்டு, * இண்டைகொண்டு தொண்டரேத்தினமையையும்காட்ட, * ஆனையின் துயரம் தீர்த்தபடியையநுபவிக்கிறாரென்றருளிச் செய்கிறாரென்கை. ... ... *

மூ.—விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும்வீழச்
செற்றவன்றன்னைப் புரமெரிசெய்த சிவனுறுதுயர் களைதேவை
பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற்கொண்டுபார்த்தன்றன்தேர் முன்நின்றானை
சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப.உரை.—க்ருஷ்ணனை எழுந்தருளப்பண்ணின நல்லைக்காக, வில்பெருவிழவும்-தநுர்யாகமஹோத்ஸவத்தைப் பெருக்கக்கோலின, கஞ்சனும் - கம்ஸனும், அவன் வரவிட்ட விரோதிகளான, மல்லும் - சாணூரமுஷ்டிகராகிற மல்லவர்களும், வேழமும் - குவலயாபீடமென்னும் யானையும், அத்தைநடத்துகையில் வல்லவனான, பாகனும்—, வீழ - விழும்படி, செற்றவன்றன்னை - ஸம்ஹரித்தவனாய்; [யி புரம் எரிசெய்த - த்ரிபுரதஹநம்பண்ணின, சிவன் - ருத்ரன், உறு - அடைந்த, துயர் - குருபாதக பீடையை, களை - போக்கின, தேவை - ஸ்வாமியாய்; பற்றலர் - ஶத்ருக்கள், வீய - நசிக்கும்படி, கோல் - முட்கோலை, கையில் - கையிலே, கொண்டு - பிடித்துக்கொண்டு, பார்த்தன்தன் - அர்ஜுநனுடைய, தேர்முன் - தேர்முன்னே, நின்றானை - ஸாரதியாய் நின்றவனாய்; சிற்றவை-மாற்றுத்தாயான கைகேயியுடைய, பணியால் - சொல்லைக்கொண்டு, முடி - பட்டாபிஷேகம் பண்ணக் கொடுவந்த கிரீடத்தை, துறந்தானை - பரித்யஜித்தவனான ஸ்ரீபார்த்த ஸாரதியை, திருவல்லிக்கேணி - திருவல்லிக்கேணியிலே, கண்டேன் - காணப் பெற்றேன் என்கிறார். ... ... (க)

முதற்பாட்டு.— (விற்பெருவிழவித்யாதி) கம்ஸனுடையபெரிய[உ௰ வில்விழவுக்கு எழுந்தருளி, அந்தவில்லையும் குவலயாபீடத்தையும் அத்தைநடத்துகிற பாகனையும் விழும்படி அடர்த்துப் பொருதவன் றன்னை.(புரமெரிசெய்தவித்யாதி) த்ரிபுரதஹநம்பண்ணின ருத்ரனுக்கு

முதற்பாட்டு.— (வில்) விற்பெருவிழவாய்த்து - ஶத்ருநிரஸநம் பண்ண நினைக்கிறதொகையாலே; பெருக்கக்கோலினதாய்த்து; [உ௫ அத்தைக்கோலின கம்ஸனும், அவனுக்கு பலமாய் மலைதுள்ளினாப் போலே பெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்களும், அவர்கள் கண்பார்க்கிலும் கண்பாராதே யிடையறவீகும்படி மதிப்பித்து வழி யிலே நிறுத்தின ஆனையும், அத்தைத்தள்ளினாலும் அதுதன்னை உயிர்ப் புள்ளதுபோலே நடத்தவல்ல பாகனும். (வீழச்செற்றவன்றன்னை) ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாப்போலே, வினைசெய்தசடக்கு. (புர மித்யாதி) த்ரிபுரதஹநாபதாநத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமாநனான ருத்ரன்

முதற்பாட்டு.—(வில்லித்யாதி.) ஜந்மஶத்ருவை நிரஸித்திறே பார்த்தஸாரதி யாகப்புகுருகிற தென்று, அத்தையு மநுஸந்திக்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது. [௩௫

மேலே "பார்த்தன்றன் தேர்முன் நின்றானை" என்று ஸௌலப்யமநுஸந்தி க்கப் புகுகிறாராகையாலே, அது மஹாகுணமாகைக்காக த்ரிபுராந்தக ஸம்ரக்ஷ ண மநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (த்ரிபுரேத்யாதி.)

ஸ்ரஹ்ம, ஶாபத்தாலே வந்த து:க்கத்தைப் போக்கி அத்தாலே மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவனை. (பற்றலரித்யாதி) ஶத்ருக்கள் நஶிக்கும்படி உழவுகோலைக் கைபிலே கொண்டு பார்த்தனுடைய தேர்முன்னே ஸாரதியாய் நின்றானை. சிற்றவை-சிறிய தாயார், "என்பிள்ளை [ரு
க்கு ராஜ்யம்வேணும். நீராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவொண்ணாது" என என்னதுக்கு நாசமாகத் தலைச்சுமை என்று முடியைத் துறந்தவனை,

காவுபாய் லோகஶருவுமாயிருக்கிறவன்தலையை யறுத்து பாதகியாருக்க; "மதிப்பழுயிருக்கிறவன் எளிவரவு படவொண்ணாது" என்ற அதனைப்போக்கி, அத்தாலே லோகத்துக்கெல்லாம் தானே [ய
ஆபுபடணீயன் என்னுமிடத்தை வெளியிட்டவனை; "தத்ர நாராயண ஸ்ரீமான் மயா பிக்ஷா0 ப்ரயாசித:" [விஷ்ணுப்ரஸாதாத்] ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரஸாதத்தாலே. [ஸஹஸ்ரோணி] அவனைக்கிட்டுகையாலே உன்னுடைய ஸஹஸ்ரமாகப் பெற்றதிறே யென்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலர்வீயக்கோல்கொண்டு - ஶத்ருக்கள், அவர்கள், முடிந்து போம்படி, "ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்" என்றவாறே குதிரைகளை நடத்தும்கோலைக் கையிலேகொண்டு. (பார்த்தன்றன் தேர்முன்நின்றானை) ரதியைச்சிறிஞல் ஸாரதியையிறே யழியச்செய்வது, அவனைப் பின்னேயிட்டுத் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கி நின்றவனை. (சிற்றவைபணியால் முடிதுறந்தானை) * மாற்றுத்தாய் சொன்ன வார்த்தைக்காக, ப்ராப்தமாய் [உய
வருகிற முடியை ஸங்கல்பித்தவனை. [நநூநம்மமகைகேயி] "சக்ரவர்த்தி வார்த்தைசொல்ல மாட்டாமையிருக்கிறானத்தனை, உம்முடைய தம்பிக்குராஜ்யத்தைக்கொடுத்தான், உம்மைக்காடேறப்போகவிடக்காணுமவன் நினைத்திருப்பது" என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச்சொல்ல;

இவ்விடத்திலே - "தத: ஶாப பரீதேந ஸ0ரசத்ரயமேந ச | வாமாங்குஷ்ட நகா [உரு
த்ரேண ஹ்ருத0தஸ்ய ஶிரோமயா | யஸ்மாதநபராதஸ்ய ஶிரச்சி்ந்ந0 த்வயாமம | தஸ்மாச்சாப ஸமாவிஷ்ட: கபாலீத்வ0 பவிஷ்யஸி | ப்ரஹ்மஹா ஶுலிதோ பூத்வா சர தீர்த்தாநி வை ததே | ததோஹ0 கதவாந்தேவி ஹிமவச்சைலமுத்தமம் | தத்ர நாராயண ஸ்ரீமாந் மயாபிக்ஷா0 ப்ரயாசித: | ததஸ்தேந ஸ்வக0 பார்ஶ்வ0 நகாக்ரேண விதாரிதம் | மஹதீ ஸ்ரவதீ தாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ [ரூய
தா | விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணி கபால0 தத்ஸஹஸ்ரதா | ஸ்ஃபுடித0 ஸுஹுபஹுதா0 ஸ்வப்நலப்த0 தநம் யதா" என்கிற மத்ஸ்யபுராணவசநங்கள் அடைவேஅநுஸந்தேயங்கள். இங்கு, "தேவி" என்று ஸம்போதித்திருக்கவும், "ஸுஶ்ரோணி" என்றது - ஸாவதாநமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி.) இத்தால்-விஷயாதரனென்னுமது ஸூசிதமென்றுதிருவுள்ளம். [ரு

"பிதுர்வசநநிர்தேஶாத்" என்றிருக்க, "சிற்றவைபணியால்" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்ன; பெருமாளுடைய அபிப்ராயத்தைக் கண்டருளிச்செய்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு ப்ரமாணம் (நநூநமித்யாதி) "நநூந0 மமகைகேயி கஞ்சிதாஶ0ஸஸேஶூணம் | யத்ராஜாநமவோசஸ்த்வ0 மமேஶ்வரதாரஸதீ" என்று. இந்தஶ்லோகத்தை ஸப்ரகாரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் [சய
(சக்ரவர்த்திரித்யாதி.)

மூ.-வேதத்தை வேதத்தின்சுவைப்பயனை விழுமியமுனிவர் விழுங்கும்
கோதிலின்கனியைநந்தனர்களிற்றைக்குவலயத்தோர்தொழுதேத்தும்
ஆதியை யமுதை யென்னையாளுடையப்பனை யொப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும்மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே உ

ப-ரை.—வேதத்தை - வேதத்தைத் தனக்கு நிலமாகவுடையனாய்; சுவை - ஆஸ்ரயித்தவர்களுடையருசிக்குத்தக்கபடி, வேதத்தின்-வேதத்தின், பயனை-பலத்தைக்கொடுக்குமவனாய்; விழுமிய-ஜ்ஞாநாதிகரான, முனிவர்-ஸநகாதி முநிவர்கள், விழுங்கும் - அநுபவிக்கிற, கோதுஇல் - கோதுஇல்லாத, இன் - இனிய, கனியை - பலம்போலே நிரதிஶயபோக்யனாய்; நந்தனர் - ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு, களிற்[றை - ஆனைக்கன்றுபோலே யினியனாயிருக்குமவனாய்; குவலயத்தோர் - பூமியிலுள்ளவர்கள், தொழுது - ஆஸ்ரயித்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, ஆதியை- ஜகத்காரணபூதனாய்; அமுதை - அம்ருதம்போலே போக்யனாய்; என்னை ஆளுடை - என்னை அடிமைகொண்ட, அப்பனை - உபகாரகனானவனை; ஒப்பவர் - தங்களுக்குஸத்ருஶரானவர்கள், இல்லா - இல்லாத, மாதர்கள்-ஸ்த்ரீகள், [மிகு வாழும் - வாழுமதாய், மாடம் - மாடங்களை யுடைத்தாய், மா - செல்வம்நிறைந்த, மயிலை-மயிலாப்பூரைப்படைவீடாக வுடைய, திருவல்லிகேணிக்கண்டேன்—.

திருவல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தையித்யாதி) "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:" என்கிறபடியே – எல்லார்க்கும் ருச்யநுகூலமாக ஹிதம் [உம் சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விஷயமாக வுடையவனை. (வேதத்தினித்யாதி) ருச்யநுகூலமாக ஆஶ்ரயித்தால் அவர்களாருசியநுகூலமாக ஃபலப்ரதாநம் பண்ணுமவனை.

அத்தைக்கேட்டு, "நம்பிலாச்சி! திருவடிகளிலே அழகிதாக ப... த்தோமென்றிருந்தோம், நம்பக்கலோ ருசியை முண்டாக நினை... ராமையிறே நாம்போகச் சொல்லாதே நுமர் கருத்தாகவர.... ... ததுˮ என்று, "ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை நினைத்திருப்ப... ரை ஈஶ்வரராகவும் உம்மை ஈஶ்வரனையாகவுமிறே ... ... பபது" என்றாரிறே. (விழுமியமுனிவர்விழுங்குமித்யாதி) விரோதி வாராதபடிக் கிழங்கெடுக்குமவனாய், ஈஶ்வராபிமாநிகளுக்கும் இடர் வந்தால் ... போக்குமவனுமாய், தனக்கு ஸ்நேஹிகளானார்க்காகத் தன்னை ... மாறுமவனாய், போலியான ஸ்நேஹிகளுக்கும் எவிற்றுச்செய்யு... னுமானவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வேதத்தை) "த்ரைகுண்யவிஷயா வே... என்கிறபடியே – எல்லார்க்கும் ஹிதம் சொல்லப்போந்த வேதத்... தைத்தனக்கு விஷயமாக வுடையவன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களை யநுஷ்டித்து ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுமுள்ளார்க்கு அவ்வவருடைய ருச்யநுகூலமாக ஃபலப்ரதாநம் பண்ணுமவன்.

புந: ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் பாட்டின் தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்[கி]றார் (வில்லித்யாதி.) ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வேதத்தையித்யாதி.) * கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடிப்பதற்கு முன்னம் தன் மைந்தனாயிருந்தமையை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு, திருத்தேர்த்தட்டில்காட்டின வைஶ்வரூப்யப்ரதர்ஶநாதிமுகத்தாலேவெளியிட்டபரத்வத்தையு மநுஸந்தித்துக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [சுடு.

(விழுமியவித்யாதி) சிறிய ஸநகாதிகள் அநுபவிக்கிற கோதில்லாத நல்ல பலத்தை. (நந்தனுரித்யாதி) நந்தகோபன்திருமகனை. (குவலயத்தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார் ஆஶ்ரயிக்கும்படிஸர்வஜகத்காரண பூதனாய்,நிரவதிகபோக்யனாயுள்ளவனை; என்னையடிமை கொண்டு[ரு] மூபகாரகனை; உபமாநரஹிதமான ஸ்த்ரீரத்நங்கள் வர்த்திப்பதாய், மாடமாளிகையையுடைத்தான திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன்.உ.

மூன்றும்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) க்ருஷ்ணனை வஞ்சிக்கத் தாய்வடிவு கொண்டு வந்த பூதனை கதறிக்கொண்டு பூமியிலே விழ,

---

கர்மபாவனையாதல் உபயபாவனையாதலன்றிக்கே,கேவலம ப்ரஹ்ம பாவனையே யாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிஶய போக்யனாயுள்ளவனை.(நந்தனுர்களிற்றை)ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குத்தன்னுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களாலே யெப்போதுமொக்க இனியனானவனை. (குவலயத்தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார், "காரணந்து த்யேய:" என்கிறபடியே தன்னையே ஆஶ்ரயிக்கும்படி ஜகத்காரணபூதனாயுள்ளவனை.[ம்ரு] (அமுதை) அவர்களுக்கு ப்ராப்யனாயுள்ளவனை; அவர்களுக்கு மெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிற வென்னை யடிமைகொண்ட வுபகாரகனை. (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) "ஒருவல்லித்தாமரையாளொன்றிய சீர் மார்வன்" என்று - பிராட்டி ப்ராயாந்யமேயான வூராகையாலே, பிராட்டிபரிகரமேயாய்த்து."நாரயோர்விஷ்யதேபரம" என்று அவள்[உ ம] விபூதியும் ஈஶ்வரவிபூதியுமாய் இரண்டுகூறாயிறேயிருப்பது. மயிலாப்பூரென்று-படைவீட்டுக்குப்பேர். ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.—(வஞ்சனையித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்டு வஞ்சிக்கவந்த பூதனை கதறிக்கொண்டுபோய் பூமியிலே விழும்படியாக,

---

"விழுமியமுனிவர்-" ஶ்லாக்யரானமுனிவரென்று பாவதார்யமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதி.) விழுப்பு - ஶ்லாக்யதை. "மாதர்கள்வாழும்" என்று விஶேஷிக்கைக்குஹேதுகயநபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவல்லியித்யாதி.) பிராட்டிபரிகரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் (நாரயோரித்யாதி) "தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு புந்நாமா பகவான்ஹரி: | ஸ்த்ரீநாம்நிலக்ஷ்மீர்மைத்ரேய நாரயோர்வித்யதேபரம்" என்று ஶ்லோகஶேஷம். ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.—(வஞ்சனையித்யாதி.) நந்தனூர் களிற்றினுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு கிட்டியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—வஞ்சனைசெய்யத்தாயுருவாகிவந்தபேயலறிமண்சேர
நஞ்சமர்முலையூடுயிர்செகவுண்டநாதனைத் தானவர்கூற்றை
விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர்வியந்துதிசெய்யப் பெண்ணுருவாகி
அஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௩.

ப-ரை.—வஞ்சனைசெய்ய - க்ருஷ்ணனை வஞ்சிக்கைக்காக, தாயுருவாகிவந்த- தாய்வடிவு கொண்டுவந்த, பேய் - பூதனையானவள், அலறி - கதறிக்கொண்டு, மண் - பூமியிலே, சேர - விழும்படியாக, நஞ்சு அமர் - விஷம்நிறைந்த, முலை ஊடு - முலைவழியே, உயிர் - அவள்ப்ராணனும், செக - போம்படி, உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, நாதனை - ஸர்வசேஷியாய்; தானவர் - அஸுரர்களுக்கு, கூற்றை - ம்ருத்யுவாய்; விஞ்சைவானவர் - வித்யாதரர், சாரணர் - சாரணர், சித்தர் - ஸித்தர் முதலான தேவர்கள், வியந்து - ஆச்சர்யப்பட்டு, துதிசெய்ய-ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, பெண்உருஆகி - பெண்வடிவைக்கொண்டு, அன்று - இந்த்ரன் ப்ரஷ்டைச்வர்யனான காலத்திலே, அம்-அழகிய, சுவை-ரஸத்தையுடைய, அமுதம்- அம்ருதத்தை, அளித்தானை - தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தவனை, திருவல்லிக் கேணிக்கண்டேன்—. விஞ்சை-வித்யை. ... ... (௩)

நஞ்சுபொதிந்த முலைவழியே அவள் ப்ராணன் போம்படி அமுது செய்த ஸர்வசேஷியை. (தானவர்கூற்றை) ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்குக் கூற்றமாயுள்ளவனை. (விஞ்சைவித்யாதி) வித்யாதரர் சாரணர் ஸித்தர் உள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ண. (பெண்ணுருவித்யாதி) "பெண்ணாகி யமுதூட்டும் பெருமானார்" என்கிறபடியே - பெண்வடிவைக்கொண்டு அழகிய ரஸத்தை யுடைய அம்ருதத்தை தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தவனைத் திருவல்லிக் கேணியிலே கண்டேன். ... ... ௩.

விஷம் நிரம்பினமுலைவழியே அவளுடைய ப்ராணன் போம்படி அமுதுசெய்த. (நாதனை) தனக்குச் சேராத வடிவைக்கொண்டு, ஜகத்துக்குப்ராணனான தன்னை நலியவந்தவளை முடித்துத்தன்னைத்தந்தவன். "ஸ்தந்யம் தத்." (தானவர்கூற்றை) ஆஸுரவர்கத்துக்கு ம்ருத்யுவானவனை; வித்யாதரர், சாரணர், ஸித்தருள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, புருஷோத்தமனான தனக்குச் சேராத வடிவைக்கொண்டு அம்ருதத்தை அநுகூலரை ஸேவிக்கும்படி பண்ணினவனை. ... ... ௩.

* பெண்ணுருவாகி யமுதமளித்ததுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந, தாயுருவாய் நஞ்சிட்டவளைக்கொன்றதுக்கு ரஸோக்தி தோன்ற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி.) பேய்க்குச்சேராத வடிவிறே - தாயுருவாகை என்று திருவுள்ளம். "தஸ்யாஸ்தாம் பபௌ க்ருஷ்ண: ப்ராணைஸ்ஸஹ நிராயச | ஸ்தந்யம் தத்விஷஸம்மிச்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்று வசநசேஷம். (புருஷோத்தமனான தனக்குச் சேராத வடிவைக்கொண்டு) "பெண்ணுருவாகி" என்றதினர்த்தம். "அம்-" ஸுந்தரமான, "சுவை -" ரஸ்யமான, அமுதமென்று பாவார்த்தம். ஆக, தன்னுருவையழித்து வேறுவேஷம்கொண்டாகிலும் விஷமிட்டு * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரை நலியவந்தவளை நலிந்து தன்னை யழியமாறியாகிலும் அநுகூலர்க்கு அம்ருதம்கொடுத்தும் உயிர்களைத் தரிப்பித்தவனென்று சொல்லிற்றாய்த்து.

௩.— இந்திரனுக்கென்றாயர்களெடுத்தவெழில்விழவிற்பழநடைசெய்
மந்திரவிதியிற்பூசனைபெறாது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்தாயர்
எந்தம்மோடினவாநிரைதளராமலெம்பெருமானருளென்ன,
அந்தமில்வரையால்மழைதடுத்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப-ரை.—இந்திரனுக்கு என்று - மழைபெய்கைக்காக இந்த்ரனுக்கு விருந்திடக்கடவோம் என்று, ஆயர்கள் - இடையர்கள், எடுத்த - ஸங்கல்பித்த, எழில் - அழகிய, விழவில் - யாகோத்ஸவத்திலே, பழநடைசெய் - முன்புசெய்து போரும் க்ரமத்தில், மந்திரவிதியில் - மந்த்ரோக்தமானபடியே, பூசனைபெறாது - பூஜையை அவன் பெறாமையாலே, பசிக்கோபத்தாலே, மழை - கல்வர்ஷத்தை, [௰ பொழிந்திட - வர்ஷிப்பிக்க; ஆயர் - இடையர், தளர்ந்து - மிகவும் நொந்து, "எம்பெருமான் - என்ஸ்வாமியானவனே!, எந்தம்மோடு - நாங்களும், இனம் - இனமினமான, ஆநிரை - பசுத்திரளும், தளராமல் - நோவுபடாதபடி, அருள் - ரக்ஷித்தருளவேணும்," என்ன - என்று அர்த்திக்க; அந்தம் இல் - அளவிடவொண்ணாதபடியான, வரையால் - கோவர்த்தநமலையாலே, மழை - அம்மழை[௰௫ யை, தடுத்தானை - பரிஹரித்தவனை, திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்—. (௪)

நாலாம்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்குப் பண்டு நடத்தும்படியே ஆயர்கொடுத்த சோற்றை. "துன்னுசகடத்தால்" "அட்டுக்குவிசோறு" இத்யாதிப்படியே மஹோத்ஸவமாகக் கொண்டிருக்கிற சோறு பெறாத பஸிம்ராஹத்தாலே இந்த்ரன் கல்லைவர்ஷிக்க. (மந்[உ௰ திரமித்யாதி) "யதஇந்த்ரஹயாமஹே" இத்யாதி ரிக்குக்களாலே ஆவாஹநம் பூஜிக்கிற பூஜை பெறாதே, கோபத்தாலே கல்வர்ஷமாக

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரனித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார், த்ரைலோக்யேஸ்வரனான இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக ஆட்டைக்கொரு விருந்திடக்கடவர்களாய், "நாம்பிறந்து வளருகிற ஊரிலே, [உ௫ புரோடாஸத்தை நாய்தின்றாப்போலே ஒருதேவதை வந்து ஸ்வீகரிக்கையாவதென்!" என்று, "நீங்கள் செய்யப் புகுகிறதுதானென்?" என்றுகேட்டான்; "நாங்கள் இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்புகுகிறோம்" என்றார்கள்; "இந்தமலையன்றோ நமக்கும் பசுக்களுக்கும் ஒதுங்க இடமுந்தந்து புல்லும் தருகிறது, ஆரேனு[௩௰ க்குமோ ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவது, இம்மலைக்கிடுங்கோள்" என்றான்; முகத்தைப்பார்த்தொன்றைச் சொன்னால் மறுக்கலாம்படியன்றே யிருப்பது, ஒன்றாகக் கொடு வந்து குவித்தார்கள் (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு என்று இடையரெடுத்த எழிலுடைத்தான விழவில், முன்புசெய்து போரும்படியிலே மந்த்ரோக்தமான [௩௫ படியேபண்ணுகிற அநுஷ்டாநரூபமான பூஜையைப்பெறாமையாலே,

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரனித்யாதி.) ஒருபேய்ப்பெண்ணைப் பிணமாக்கிவிட்டவளவேயோ, த்ரிலோகாதிபனென்றிறுமாந்திருக்கும் இந்த்ரனிறுமாப்பை யறுத்தபடியும் கண்டோமிறே! என்று, அத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [௪௰

ஸ்வயம்பிஸௌகர்யார்த்தம் கதாஸாரத்தை உபந்யஸிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி.) (கடவர்களாய்) என்ற வநுஷ்டாநம், உத்யோகிக்கவென்றபடி.

இன்துணைப்பதுமத்தலர்மகள்தனக்குமின்பன், நற்புவிதனக்கிறைவன், தன்துணையாயர்பாவைநப்பின்னைதனக்கிறை, மற்றையோர்க்கெல்லாம் வன்துணை,பஞ்சபாண்டவர்க்காகி வாயுரைதூதுசென்றியங்கு மென்துணையெந்தைதந்தைதம்மானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப-ரை.— ஆஸ்ரிதர்க்கு, இன - இனிய, துணை - துணையாய், பதுமம் - தாமரைப்பூவைப் பிறந்தசமாகவுடைய, அலர்மகள் தனக்கும் - பெரியபிராட்டியார்க்கும், இன்பன் - போக்யனாய் ; நல் - எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் தன்மையளான, புவிதனக்கு - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு, இறைவன் - வல்லபனாய் ; தன்துணை - தன்னையே துணையாகவுடையவளாய், ஆயர்பாவை-இடைப்பெண்ணான, நப்பின்னை தனக்கு - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, இறை - ஸ்வாமியாய் ; மற்றையோர்க்கு எல்லாம் - அல்லாதாரெல்லார்க்கும், வல் - வலிய, துணை - துணையாய் ; பஞ்சபாண்டவர்க்கு - பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு, ஆகி - எல்லா வுறவுமுறையும் தானேயாய்க்கொண்டு, வாய் உரை - அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை, சென்று - துர்யோதநாதிகள் பக்கலிலே போயறிவித்து, தூது இயங்கும்-ஸ்ரீதூது எழுந்தருளினவனாய் ; அத்தாலே, என் துணை - என்போல்வார்க்கெல்லாம் ஸஹாயபூதனாய் ; எந்தை தந்தைதம்மானை-என்குலநாதனானவனை,திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே —.

வர்ஷிக்க. (தளர்ந்தித்யாதி) இடையரும் பசுக்களும் போரத்தளர்ந்து "எங்களோடுகூடப் பசுக்களும் நோவுபடாதபடி ரக்ஷிக்கவேணும் என்நாயனே!" என்ன. (அந்தமித்யாதி) இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும் நோவுவாராத மழையை மலையெடுத்து ரக்ஷித்தவனைத் திருவல்லிக் கேணியிலே கண்டேன். அந்தம் – முடிவு. முடிவில்லாதபடி. ச.

அவன் பரிஹாரத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக்க ; அந்தாலே, இடையரானவர்கள் தளர்ந்து, "ரக்ஷகரானஎங்களோடே எங்களுடைய ரக்ஷ்யமான பசுக்களும் தளராதபடி நோக்கியருளவேணும்" என்ன. இத்தால் – புறம்புண்டான ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவமும் அப்ரயோஜக மென்றபடி. (அந்தமில்) அந்தமழையினளவல்லாத பெரியமலையாலே மழையைத்தடுத்து.அப்படியே "ஸஹஸ்ரவர்ஷிணி" என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர்ஷத்தைப் பரிஹரிக்க வந்தவன். ... ... சு.

பரிஹாரத்தாலே யென்றது -" ம்ரஹஏவம்ராஹ:" என்று ம்ரஹரஸ்ஷத்திலே வந்த ப்ரத்யயம் ஸ்வார்த்தத்திலே யாய், ம்ரஹிக்கையாலென்கை. இவ்வளவால் ஃலித்த ஸ்வாபதேசம் (இத்தாலித்யாதி.) "அந்தமில்" இத்யாதிக்கு ஸ்வாபதேசம் (அப்படியேயித்யாதி.) ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(இன்துணையித்யாதி.) இப்படி ப்ரஸித்தமாக ப்ரஸித்தமான அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை யநுஸந்தித்தாராய், * பார்த்தன்றன் தேர்முன்நிற்கைக்கு பூர்வரங்கமான தௌத்யத்தை யநுஸந்தியா, ஸ்ரீஹநுமீ நீளாவல்லபன்செய்தசெயலென்னென்றநுஸந்திக்கிறரென்றுஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

அஞ்சாம்பாட்டு. (இன்துணையித்யாதி) ஆஶ்ரிதர்க்குத் துணையாய், பதுமம் – தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார்க்குப் பித்தன். நற்புவியுண்டு – ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, அவளுக்கு வல்லபன். தனக்குஉசாத்துணையுமாய் ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணுகை[ரு க்கு உகக்கைப்பாடியான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்குவல்லபன். (மற்றையோரித்யாதி) பிராட்டியொழிந்தார்க் கெல்லாம்வலிய துணையாயிருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில் (பஞ்சபாண்டவரித்யாதி) பாண்டவர்கள் ஐவர்க்குமாக அவர்கள்சொன்ன வார்த்தைகளை துர்யோதநாதிகளுக்குச் சொல்லத் தூதுநடந்த இன்துணை. (எந்தையித்யாதி) என் குலநாயனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ... ரு

அஞ்சாம்பாட்டு.—(இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணையாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு – தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்தாநமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார், அவளுக்கின்பனானவன். (தனக்கும்) எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்தான் “அகலகில்லேன்” என்றுவிரும்பிவர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு[மிரு ஸ்ப்ருஹணீயனானவன். ஸர்வேஶ்வரனான தனக்குங்கூட பொறைக்கு உவாத்தாயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார்க்குவல்லபனானவன். (தன்துணையித்யாதி) தன்னையே துணையாக வுடையளான, ஆயர்பாவையுண்டு – நப்பின்னைப்பிராட்டி, அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றையோர்க்கித்யாதி) இப்படியிருக்கையாலே அல்லாதாரெல்லார்க்கும் [உம வலியதுணையானவன். (பஞ்ச) ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக, அவர்கள் வாயிற்சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை அங்கே சென்று சொல்லுவது இங்கேவந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தாழநின்ற நிலையாலே தானே துணை யென்னுமிடத்தை யெனக்கறிவித்தவன். (எந்தை) எனக்குஸ்வாமியாய், என்குலத்துக்குநாயகனானவன்.

“பதுமத்து -” பத்மத்திலே யிருக்கிறவென்றபடி. * நல்பதுப்ரயோஜநதாத்பர்யம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) “தனக்கு” என்றதின் கருத்தாகவுமாம். ஸ்ரீபூமிகளை யொருவன் நீர் வார்த்துக்கொடுக்கவேண்டாமையாலே விஶேஷிக்கவேண்டா, நப்பின்னையாகில் ஸாமாந்யேந எருத்தை முறித்தவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவோமென்று நினைப்பிட்டவளாகையாலே க்ருஷ்ணனைத் துணையாகவிஶ்வஸித்[ருய திருந்தாளென்று இவ்வர்த்தந்தோன்ற விஶேஷிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னையேயித்யாதி.) “இடங்கும் -” ஸஞ்சரிக்கிறவென்றாய், இதினர்த்தம் (இங்கேவந்தறிவிப்பதாய்) என்றது. ... ... ரு.

ஆறாம்பாட்டு.—(அந்தகனித்யாதி.) “அர்ஜுநனுக்கு தௌத்யஸாரத்யங்கள் பண்ணிற்றும் த்ரௌபதியினுடைய மங்கள ஸூத்ரத்துக்காக” என்கிறபடியே[ருரு இவன் பார்த்தஸாரதியானமைக்கும், கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தௌத்யத்துக்கும் ப்ரயோஜநமிவை யநுஸந்திக்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

மூ.—அந்தகன்சிறுவனரசர்தமரசற்கிளையவனணியிழையைச்சென்று
எந்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்ன ;
சந்தமல்குழலாள்†அலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிருமெய்திநூலிழப்ப
இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப - ரை.—அந்தகன் - குருடனான த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய, சிறுவன் - பிள்ளையாய், அரசர்தமரசற்கு - ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்கு, இளையவன்-தம்பியான துச்சாஸநன், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையை - ஆபரணங்களையுடையளான த்ரௌபதியின் பக்கலிலே, சென்று - போய், "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், ஆகையாலே, எந்தமக்கு எங்களுக்கு, உரிமைசெய் - அடிமைசெய்," என - என்ன; அவள், தரியாது - அந்யபேக்ஷத்வத்தைப் பொறாமல், "எம்பெருமான்! - என் ஸ்வாமீ, அருள் - என்பக்கல் க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணும்,"என்ன - என்று அர்த்திக்க; அல் - இருண்ட, சந்தம் - நிறத்தையுடைய, குழலாள் - குழலையுடையளான த்ரௌபதியுடைய, அலக்கண் - துக்கத்தை, நூற்றுவர்தம் - துர்யோதநன் ப்ராதாக்களான நூற்றுவருடைய, பெண்டிரும் - பார்யைகளும், எய்தி-அடைந்து, அதுக்குமேலே, நூல் - மங்களஸூத்ரத்தையும், இழப்ப - இழக்கும்படியாக, இந்திரன்சிறுவன் - இந்த்ரபுத்ரனான அர்ஜுநனுடைய, தேர்முன் - தேரின்முன்னே, நின்றானை-நின்று ஸாரத்யம் பண்ணினவனை, திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்—. (அ)

ஆறும்பாட்டு. (அந்தகனித்யாதி) குருடன்பெற்ற பிள்ளையாய்த்து. இத்தால் – அறிவுகேடு பிறந்துடைய தென்கை. (அரசர்தமித்யாதி) ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்குப் பின் பிறந்தவன் ; அவனாகிறான் – துச்சாஸநன். (அணியிழையித்யாதி) மஹோத்ஸவமாகையாலே ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் நிற்கிறவளைச் சென்று கிட்டி, "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், (எந்தமக் குரிமைசெய்யென) நீ போந்து எங்களுக்கு அடிமைசெய்" என்ன.

ஆறும்பாட்டு.- (அந்தகன்சிறுவன்) குருடன் பெற்ற பிள்ளையாய்த்து. இத்தால் - அறிவுகேடு வழிவழி வருகிறதென்கை. பிதாவானவன் கண்ணற்ச வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான்கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்குப் பின் பிறந்தவன். துச்சாஸந னென்றபடி. அவன் கொண்டாடி வளர்க்கச் செருக்காலே வளர்ந்தவனென்று திம்புக்குறும்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை) மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் நின்றவள்பக்கலிலே கிட்டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள். நீபோந்து எங்களுக்கிழிதொழில் செய்யென்ன.

"அந்தகன்" என்றதுக்குத் தாதபர்யம் (பிதாவானவனித்யாதி.) கண்ணஞ்ச - கண்ணுலேயஞ்ச. துச்சாஸநனை யிப்படி வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி) "யௌவநம் தநஸம்பத்தி: ப்ரபுத்வமவிவேகிதா | ஏகைகமப்யநர்த்தாய கிமுயத்ர சதுஷ்டயம்" என்கிறதாலும் இவனுக்கு புஷ்கலமென்று திருவுள்ளம். அணியப்பட்ட - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையையுடையவளென்று ஸமஸ்தார்த்தமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (மஹோத்ஸவமித்யாதி.)

† "சந்து அமர்குழலாள்" என்று பாடாந்தரம்.

(தரியாது) அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப்பொறுத்திலளாய்த்து; அவ்வளவிலே, என்ஸ்வாமியானவனே! என்பக்கலிலே க்ஷேபண்ணியருளவேணும்என்ன. "ஆண்பிள்ளைகளான ஸர்த்தாக்களிருக்க அஸந்நிஹிதஞய்த-ஏரஸ்யஜனைக்ருஷ்ணன்பேரைச் சொல்லுவானென்?" என்று எம்பாரைக்கேட்க; "அறிந்தோமோ, முன்பே சில ஸநஷநுகேட்டு வைத்தாள்போலேகாணும்-'மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந்ஹரி:' என்று." இதுதன்னை பட்டரைக்கேட்க; "ஸர்த்தாவின்கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோகாநின்றாலும் இடர்நால்அம்மே! என்னக்கடவதுகாண்" என்றருளிச்செய்தார். (சந்தமல் குழலாள்) அலலொத்த குழலாள் என்றுமாம். (சந்தமரித்யாதி) சந்தநப்பூ அமர்ந்தகுழலையுடையாளுடையா நசூவத்வத்தை, ஜ-ஏர்யோபாதிகள் ஸ்க்ரிகள்

(தரியாது) அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப்பொறுத்திலளாய்த்து. இவ்வளவில், ஸ்வாமியான நீ என்பக்கலிலே க்ஷேபத்தைப்பண்ணவேணும் என்ன.

"ஆண்பிள்ளைகளான ஸர்த்தாக்கள ஸந்நிஹிதராயிருக்க. ஜாரஸ்யஜனை க்ருஷ்ணன் பேரைச் சொல்லுவானென்?" என்று எம்பாரைக்கேட்க; "அறிந்திலோம்! முன்பே சில ஸநஷநு கேட்டுவைத்தாள் போலே காணும் 'மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந் ஹரி:' என்று." இதுதன்னை பட்டரைக்கேட்க, "ஸர்த்தாவின் கையைப்பிடித்துப் போகாநின்றாலும் இடர்நால் அம்மே! என்னக்கடவது காண்" என்றருளிச்செய்தார். (க) அதாயிருக்கச்செய்தே. விசைப்புக் கிடந்தபடி காணும்!‡ (சந்தமல்குழலாள்) சந்தமென்று - நிறம், அல் என்கிற வர்த்தாமேல - இருளை லக்ஷித்து, நிறமிருண்ட குழலையுடையவளென்றுதல்; அன்றிக்கே, (சந்தமர்குழலாள்) சந்தநப்பூ மாறாத குழலையுடையாளென்றுதல்; அவள் பட்ட, அலக்கணின்றி - வ்யஸநம், அத்தை ஜ-ஏர்யோபாதிகளுடைய

ஸநஷநு - சாதிஸை அ- நஸதநஸ்வனகை. அதாவது - உபதேசமென்றபடி. "ஜ்ஞாநமடைவலில் ... " என்று பூர்வாசாரம். "எம்பெருமான்! அருள்" என்று இவள் ஆருநாதப்படையை ஆர்த்தால அவ்வளவைக்கொடுத்துவிட்டவாகாதே, நாற்றுவர் பெண்டிரையும் நூல்விழக்கும்படி பண்ணுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதாயிருக்க லித்யாதி.) விசைப்பு - ஸ்நேஹாதிக்யம். "அல" என்று - ராத்ரியாய், அப்படியிருப்பதான குழலென்றும்; (சந்தமர் என்றுபாடமாய, அப்போது, சந்து-ஸந்தநதஸமமாய் அமருகை - பொருந்துகையாய், அப்படிப்பட்ட குழலையுடையவளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (சந்தமென்றித்யாதி' வாக்யத்ரயத்தாலே.)

(க) (அதாயிருக்கச்செய்தே) இத்யாதிக்கு - "எம்பாரருளிச் செயதஅர்த்தமேயாயிருக்க ஓரதிசய மிருந்தபடிகாணும்! என்று வ்யாக்யாதா ஆஸ்சர்யப்படுகிறார்" என்றுஅரும்பதாந்தரம்.

மூ.—பரதனும் தம்பிசத்துருக்கனும்இலக்குமனோடு மைதிலியும்
இரவுநன்பகலும்துதிசெய்யநின்றவிராவணாந்தகனையெம்மானை,
குரவமேகமழுங்குளிர்பொழிலூடுகுயிலொடுமயில்கள் நின்றால [னே.
இரவியின்கதிர்கள்நுழைதல்செய்தறியாத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டே

ப - ரை.—பரதனும் - ஸ்ரீபரதாழ்வானும், தம்பி - அவனுக்குத் தம்பியான, சத்துருக்கனும் - ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும், இலக்குமனோடு - இளையபெருமாளும், மைதிலியும் - பிராட்டியாரும், மற்றுமுள்ளாரும், இரவும் - ராத்ரியிலும், நன் - பதார்த்த ப்ரகாசகமான, பகலும் - பகலிலும், துதிசெய்ய - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, நின்ற - எழுந்தருளியிருக்குமவனாய், எம்மான் - எனக்கு ஸ்வாமியாய், ராவணாந்தகனை - ராவணனை வேரறுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனை; குரவம் - குரவம்பூ, கமழும் - பரிமளிக்கிற, குளிர் - குளிர்ந்த, பொழிலூடு - சோலைக்குள்ளே, குயிலொடு - குயில்களோடே, மயில்கள் - மயில்களானவை, நின்று - ஒருபடிப்பட்டின்று, ஆல - ஆடும்படியாய், இரவியின் கதிர்கள் - ஸூர்யகிரணங்கள், சோலைச் செறிவாலே நுழைதல் செய்தற்கு அருக்காலும் நுழைந்தறியாத, திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. ... ... (எ)

படிப்பாடு. (இந்திரன் [illegible]) இந்த்ரபுத்ரனை அர்ஜுநன் தேர்முன்னே, [illegible] காட்சியமாய் நின்றவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ... கா.

ஸ்த்ரீகளை [illegible], அதில் தன்னோடொக்க [illegible] இருந்தார்களா [illegible]. அவர்களை [illegible] பண்ணினனைய் [illegible]. (இந்த்ராணிக்கு [illegible]) [illegible] அபாஶ்ரயமாகப் பற்றி [illegible] காலை [illegible] இடத்தைச் சொல்லுகிறது. [illegible] அர்ஜுநனுக்கு இந்த்ரன் உதவிற்றிலன். ... ... கா.

(அதில் [illegible] கொருடனை [illegible] குழல் முடிப்பித்தவாற்றை அவர்கள் குழல் [illegible] ; [illegible] உண்டாய்த்து, அவர்களுக்கு [illegible] கருத்து. இவனை "சந்தம ா" என்று [illegible] "பெண்டிர்" என்றத்தாலே ஒலித்த யுட்கருத்து. அவர்களுக்கு [illegible] கைப்பிடித்தவர்த்தாக்கள் [illegible] பெற்றார்கள், அவர்களுக்கு [illegible] கைப்பிடித்த வரையை கள் த்யாஜ்யதா [illegible] பெற்றார்கள், இவ்விரண்டுக்கு மிவனே யடி யென்று கருத்து. இப்பாட்டில் மெய்ந்த வ்யாபதேசம் [illegible] கூறியாதி.) ... கா.

ஏழாம்பாட்டு.—பரதனும்தம்பியாதி.) முதற் [illegible] பாட்டிலே - * பார்த்தன்றன் தேர் முன்நின்றானுடைய [illegible] போகாதிருக, நங்வே வழிபறிப்பாரைப் போலே * [illegible] வடிவைக்கொண்டு நிற்கையாலே அங்கேகண்டேனடி. "சிற்றவை பணியால் முடிதுறந்தானை" என்றொரு பாசுர மிட்டுப்போர்தாராயிருந்தார்; அவர் நெஞ்சிலே யுறைத்து நெஞ்சைப் பறிக்கையாலே வர்த்தேத்துக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஏழாம்பாட்டு. (பரதனித்யாதி) ஸ்ரீபரதாழ்வானும் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும், இளையபெருமாளும் பிராட்டியாரும்; கண்டவர்களுடன் கேட்டவர்களுடன் வாசிபாற திவாராத்ரம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுநின்ற. இப்படிஏத்துவது ராவணவதாபதாந மொன்றையுமாய்த்து. (குரவமேயித்யாதி) குரவம்பூ கமழாநின்றுள்ள ஸுரமஹாமான சோலைக்குள்ளே, குயில்பாட, மயிலாட. (இரவியித்யாதி) ஆதித்யரஸ்மி நுழைந்தறியாத பொழிலென்று பொழிலுக்கு விசேஷணம். இப்படி சோலைச்செறிவையுடைய திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனும்) ஸ்ரீபரதாழ்வானும, அவனோடு கையடைப்பான ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும. (இலக்குமனோடுமைதிலியும்) இதுவுமிங்ஙனே யொருசேர்த்தி. (இரவுநன்பகலும்) ஸமரகாலத்தில் கண்டநுபவித்தவர்களோடு கேட்டார்வாய் கேட்டாரோடு வாசியற ஏத்தாநிற்பார்களாய்த்து. ஜேசிகாடங்கலும் திரள் திரளாக நின்றேத்து வத்துவது. (இரவுநன்பகலும்) நமக்குமோரோசாலம் நெஞ்சொழிந்தபோது ஏத்துவதொன்றுண்டன்றே, அங்ஙனன்றிக்கே, திவாராத்ர விபாகமற கிட்டினதனையுமாழங்கால் படுகைக்குடலான விஷயம். (இராவணாந்தகனை) இப்படியேத்துவதுதான் ராவணவதம் பண்ணின அபதாநமொன்றுமேயாய்த்து; அவர்களோபாதி நாலும் தோற்று ஏத்தும்படி பண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம் கமழாநிற்பதாய், ஸுரமஹாமான பொழிலினூடேகுயில்களோடேகூட மயில்கள் ஸம்ஹ்ரமந்ர்த்தம்பண்ண. (இரவியித்யாதி) ரச்மிராஜ்ஞை நடையாடாத தேசமாய்த்து. "ஹீஷோதேதி" என்கிறது அவ்விடத்தை யொழியவாய்த்து. எ.

"தம்பி" என்றது - பரதனுக்குத்தம்பி யென்றாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடித்யாதி.) இங்ஙனே யொரு சேர்த்தியென்றது - "ஸீதாலக்ஷ்மணம்" என்கிறபடியே தாயும் பிள்ளையுமாயிருக்குமொரு சேர்த்தியென்றுமாம்; "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபி" என்கிறபடியே பெருமாளைப்பிரியில் தரியாமையிலுண்டானசேர்த்தியாகவுமாம்; ராவணவதத்தினன்றுஜ்யாகோஷத்தினசடக்குக் கேட்டிருக்கையிலுள்ள சேர்த்தியாகவுமாம். ஸமரம் - யுத்தம். கேட்டார்வாய்கேட்டார் - பரத சத்ருக்நாதிகள். இந்நால்வரையும் சொன்னது - வாநரமுதலிகளுக்கும், ப்ராஹ்மணர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், அயோத்யாவாஸிகளுக்கும், ஆழ்வார்களுக்கும், ஆசார்யர்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று விவரிக்கிறார் (தேசிகரித்யாதி.) அடங்கலுமென்றது - கண்டறிவாரும கேட்டறிவாரு மெல்லாமென்றபடி. நிலவர்க்கெல்லாமொருக்கால் வேதத்திலே போராதோ, திவாராத்ர விபாகமற ஏத்தவேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நமக்குமித்யாதி.) கிட்டினதனையும் - எத்தனைகிட்டினாலத்தனையு மென்றபடி.

"எம்மானை" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அவர்களோபாதி யித்யாதி.) குரவம்- புஷ்பவிசேஷம். பரதாதிகள் பட்டரைப்போலேயேத்த, குயில்பாட, மயில்களாட, பரிமளிதமாய் ஸுரமஹாமான உத்யாநத்திலே ராமஜ்யாகரண எதிரியான கதிரவனஞ்சும்படி யிருக்கக்கண்டே னென்று இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். ராவணனுக்கஞ்சின ஸூர்யன் ராவணஹநனுக்கஞ்சச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று திருவுள்ளம். ... ... எ.

மூ.—பள்ளியிலோதிவந்த தன் சிறுவன் வாயிலோ ராயிரநாமம்
ஒள்ளியவாகிப்போதவாங்கதனுக்கொன்று மோர் பொறுப்பிலனாகி
பிள்ளையைச்சீறிவெகுண்டுதூண்புடைப்ப,பிறையெயிற்றனல்விழிப்பே
தெள்ளியசிங்கமாகியதேவைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே [ழ்வாய்

ப - ரை.—பள்ளியில - வித்யாசாலையிலே, ஓதி - படித்துவிட்டு, வந்த - தன்னருகேவந்த, தன்சிறுவன் - தன்பிள்ளையான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய, வாயில்-திருப்பவளத்தில், ஓராயிரநாமம்-ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமங்களெல்லாம், ஒள்ளியவாகி - அழகாக, போத - தன்னடையேவர, * மாயன் மணிவண்ணன்தாள் பணியும் புத்ரனைப் பெறப்பெற்றோமே! இதென்ன பாக்யம்! என்று ஸந்தோஷிக்க வேண்டியிருக்க, ஆங்கு - அவ்விடத்திலே, அதனுக்கு - அப்படியெம்பெருமான் திருநாமங்களைச் சொல்லியதற்கு, ஒன்றும் ஓர்-சற்றாயினும், பொறுப்பிலனாகி - பொறுமையில்லாதவனாய்க்கொண்டு, பிள்ளையை - தன்புத்ரனை, சீறிவெகுண்டு - மிகக்கோபித்து, தூண் - அவன்தனக்குப் பொருத்தம்பார்த்து அளந்துநட்ட தூணை, புடைப்ப - அடிக்க, அதிலே, பிறை - மூன்றாம் பிறைபோன்ற, எயிறு - பற்களையும், அனல் - நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தாநின்றுள்ள, விழி - கண்களையும், பேழ்வாய் - பெரியவாயையுமுடைத்தாய், அப்ரிதர்கிட்டி வாழலாம்படி, தெள்ளிய - தெளிந்திருந்துள்ள, சிங்கமாகிய - நர்ஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளின, தேவை - தேவனை, திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (பள்ளியித்யாதி) பருவம், பள்ளியோதுகிற பருவம். (தன்சிறுவன்) தன்புத்ரன். சத்ருவின் புத்ரனை சொல்லிலும் காலிலேவிழவேண்டும் படியானதிருநாமமாய்த்துச் சொல்லிற்று.

எட்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியிலோதிவந்த தன்சிறுவன்) பள்ளியிலோதும் பருவத்திலே சொன்னவையடங்கலும் ப்ரஸாவஹிக்கவேண்டும்படி யிருக்கும்; இதாய்த்துப பருவமிருந்தபடி: அதுக்கு மேலே, தன்வயிற்றிலே பிறந்த ப்ரஜைசொன்னவை யடையப் பொறுக்கவேணும. (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று நாலிரண்டே யாகிலும், பருவத்துக்குத்தக்க வளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே

எட்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியில்தயாதி.) ராவணஜகரூன புருஷஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழாநிற்கச்செய்தே, ராவணனுடைய பூர்வஜந்மத்தின் ப்ராதிகூல்யத்தை யநுஸந்தித்து, அவனுக்கும் அஜசஜூன புருஷஸிம்ஹத்தைக் கண்டு புகழப்புக்காரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நாலிரண்டேயாகிலுமென்றது - திருமந்த்ரமெட்டெழுத்தேயாகிலு மென்றுமாம்; "நாராயணேதிஸப்தோஸ்தி" என்கிறநாலும், * ஹரிரித்யக்ஷரத்வயமும் இரண்டுமேயென்றுமாம்; விஷ்ணுஷடக்ஷரியாகவுமாம்; "ப்ராதர்தேவேதிக்ஜை ஷ்ணேதி ஹோவிந்தேதிவ ஜல்பதாம்|மய்யா ஹ்ரேஸாயராஷ்ணேவ யோவஸாதவிவர்த்யதாம்" என்றஅவன்சொன்னசிலதிருநாமங்களென்றுமாம்.

(ஒள்ளியவாகிப்போத) அழகாகச்சொல்ல. "குழலினிது யாழினிதென்பர்" என்றானே; அதுவுமில்லையாய்த்து இவனுக்கு. (ஆங்கதனுக்கு) அவன்றிருநாமத்தைச்சொன்னதுக்கு. (ஒன்றுமித்யாதி) ஒன்றுமொரு பொறுப்பற்று, பிள்ளையை. சீறி - கோபித்து, "அளந்திட்டதூண்" இத்யாதிப்படியே தூணை அடிக்க. (பிறையித்யாதி) பிறைபோன்ற எயிறுகளும் அக்நிபோன்ற விழிகளும் பெரியவாயையுமுடைய தெள்ளியசிங்கமான தேவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். அ.

குவாலாகச் சொல்லுகிறார். (ஒள்ளியவாகிப்போத) வயிற்றிற்பிறந்தவன் சொல்லுகையாலே யினிதாயிருக்குமிறே. (ஆங்கு) அவ்விடத்தில். (அதனுக்கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி) பள்ளியோதும் பருவத்திற்சொல்லுமவையெல்லாம் பரியமாயிருக்கும்; தன்வயிற்றிலே பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும்; ஒருத்தர் சொல்லிலும் ப்ரஸாவஹிக்கவேண்டுமத்தைச்சொல்லிற்று; அஸாதாரணாசாரப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமம் கேட்கப்பொறுக்கமாட்டாமையாலே முனிந்தானாய்த்து. (பிள்ளையை) திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக, வயிற்றிற்பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன்; திருநாமம் சொன்னாரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருக்கையாலே (பிள்ளை) என்கிறார். (வெகுண்டு தூண்புடைப்ப) கோபத்தாலே, செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட. (பிறையித்யாதி) பிறைபோலே யிருந்த எயிற்றையும், அக்நிபோலே யிருந்த கண்களையும், புறப்படவிடாநின்றுள்ள பெரிய வாயையுமுடைய. (தெள்ளியசிங்கம்) ஹிரண்யனுடைய முருட்டு வடிவைக்கண்டு பிரகாசியாதே, நாஸிம்ஹமாய், இவ்வழியாலே தானே ஆஸ்ரயணீயனென்னுமிடத்தை வெளியிட்டவன். ... ... அ.

தம:ப்ரசுரனுக்குத்திருநாமங்களொள்ளியவாயிருக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வயிற்றிலித்யாதி. "ஒன்றுமோர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பள்ளியோதுமித்யாதி.) ஆனால்பொறுப்பிலனாகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஸஹ்யேதயாதி.) பொறுப்பிலனானபின்பு அவனுக்குப்பிள்ளையென்னுமது விருத்யமாகையாலே, ஆழ்வார், தமக்குப்பிள்ளையாகஅபயவஹித்தாரென்கிறார் (திருநாமமித்யாதி, "புவதயஸ்தாயா:" என்றப்ரீதிவிஷயதயா அப்யவஹிக்கலாமிறே. பிறக்கவார்த்தைபொறுக்கமாட்டாவிட்டால், தூணைப்புடைக்கத்தான் செய்தகுற்றமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கோபத்தாலேயித்யாதி.) புறப்படவிடாநின்றுள்ள - நாக்கைப்புறப்படவிடாநின்றுள்ளவென்றபடி. இது "பேழ்" என்றதால் அர்த்தஸித்தம்; * சிங்கபதலக்ஷ்யமாகவுமாம். "தெள்ளிய -" ஹயலேசமின்றிக்கே தெளிந்தவென்றும், "தேவு" என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்யனுடைய வித்யாதி.) ... ... அ

மீனமர்பொய்கைநாண்மலர்கொய்வான்வேட்கையினோடுசென்றிழிந்த
கானமர் வேழம் கையெடுத்தலறக் கராவதன் காலினைக்கதுவ
ஆனையின் துயரம் தீரப் புள்ளூர்ந்து சென்றுநின்றாழி தொட்டானை,
தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௯.

ப - உரை.—மீனமர்பொய்கை - மீனமர்பொய்கையிலே, நாள் - அப்போதலர்ந்த, மலர் - புஷ்பங்களை, கொய்வான் - பறித்து எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கவேணுமென்கிற, வேட்கையினோடு - ஆசையாலே, சென்று இழிந்த - வந்திறங்கினதாய், கான் - காட்டிலே, அமர் - ஸஞ்சாரம் பண்ணக்கடவதான, வேழம் - யானையானது, கை - தன் துதிக்கையை, எடுத்து - உயரவெடுத்து, அலற - பிளிறும்படி, கரா - முதலையானது, அதன் - அந்தயானையுடைய, காலினை - காலை, கதுவ - கவ்வ, அந்தயானையின் ஆனையின் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, துயரம் - துக்கம், தீர - தீரும்படி, புள்ளூர்ந்து - பெரியதிருவடியைமேற்கொண்டு, சென்று - எழுந்தருளி, நின்று - அப்பொய்கைக்கரையிலே நின்று, ஆழிதொட்டானை - திருவாழியைப்பிடித்த எம்பெருமானை; தேன் அமர் - தேன் மாறாத, சோலை - சோலைகளாலே சூழப்பட்ட, மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன். ... (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமர்ப்பொய்கை) அநுகூலமாகையாலே மத்ஸ்யங்கள் அமர்ந்து வாழ்கிற பொய்கையிலே பூத்த செவ்விப்பூவை பறிக்கவென்று அதிலே இழிந்திருக்க. (நாண்மலர்) நறுநாற்றத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணன் கையெடுத்துக் கூப்பிட. நாள் - நறுநாற்றம். பூமாலை ... பூவையாகையாலே பூநாறுமாப்போலே இதிலுண்டான பூவின் பரிமளமாயத்து. (காலினைக்கதுவ) முதலை ஆனையின் காலைக்கதுவ. (ஆனையின்துயரம்) அவ்வானையின் க்லேசம்தீர,

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(மீனமர்பொய்கை) செவ்வி நாள் பூக்கேடிப்பெருமையாலே பட்டுப்பட்டுக் கொண்டிருந்து, பூத்த தடாகத்தைக் கண்டு, ... மடியாதே வந்து செவ்விப்பூவைப் பறிக்கக்கடவேனென்கிற ஆசையோடே வந்திழிந்த. (கானமர்வேழம்) காட்டிலே ஸஞ்சாரம் பண்ணக்கடவதான ஆனையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடும்படியாக, முதலையானது இதின் காலைக்கதுவ. முதலைக்கு தன்னிலமாய், இதுக்கு வேற்றுநிலமாயத்து. ஆனை நெடுநாள்பட்ட இடரெல்லாம்போம்படியாக,

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(மீனமர்பொய்கை) ஆண்பிள்ளைகளான ஐவருக்கும், பெண்பிள்ளைகளான ... ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் இவர்களுக்கும், பள்ளிப்பிள்ளைகளான சிறுக்கனுக்கும் முதலினவளவன்றிக்கே, ஒருதிர்யக்காலே யொரு திர்யக்குக்கு வந்த நோவையும் பொறுமே அரைகுலையத்தலைகுலைய வந்து உதவினமஹாத்மாவைத்திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேனென்று போயநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"மீனமர்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ஹாவம் (க்ஷாத்ரேத்யாதி.) "கரா" என்றதினர்த்தம் (முதலையென்றது.) ஆனையாயிருந்து நீர்ப்புழுவுக்கைப்பட்டுக் கையெடுத்தலறுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (முதலைக்கித்யாதி.) ... க.

மன்னுதண்பொழிலும்வாவியும்மதிளும்மாடமாளிகையும்மண்டபமும்
தென்னன்தொண்டையர்கோன்செய்த நன்மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி
கன்னிநன்மாடமங்கையர்தலைவன்காமருசீர்க்கலிகன்றி [நின்றானை
சொன்னசொன்மாலைபத்துடன்வல்லார் சுகமினிதாள்வர்வானுலகே.௰.

ப - ரை.—மன்னு - நித்யமாய், தண் - குளிர்ந்திருந்துள்ள, பொழிலும்-சோலைகளையும், வாவியும் - நீர்நிலங்களையும், மதிளும் - மதிள்களையும், மாடம் - மாடங்களையும், மாளிகையும் - மேல்மச்சுகள்ள க்ருஹங்களையும், மண்டபமும் - மண்டபங்களையு முடைத்தாம்படி, தென்னன் - பாண்டிமஹாராஜாவின் வம்சஸ்தனாய், தொண்டையர்-தொண்டைநாட்டி லுள்ளவர்களுக்கு, கோன-தலைவனான தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி,செய்த - ப்ரதிஷ்டிப்பித்த, நல் - அழகிதாயிருந்துள்ள, மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி - மைலாப்பூரைப்படைவீடாகவுடைய திருவல்லிக்கேணியிலே,நின்றானை-நின்றவன்விஷயமாக;கன்னி-அரணுகைபோரும்படியாய், நல் - நன்றாயிருந்துள்ள, மாடம் - மாடங்களையுடைத்தான, மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன் - ப்ரதாநராய், காமர் - அழகிய, சீர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையரான, கலிகன்றி - ஆழ்வார், சொன்ன-அருளிச்செய்ததாய், சொன்மாலை - ஸப்தஸந்தர்ப்பமான, பத்துடன் - பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், இனிதுசுகம்-நித்யாநுபவம்பண்ணும்படியான, வானுலகு - பரமபதத்தை, ஆள்வர் - கிட்டப்பெறுவர்கள். ... ... (௰)

"தூவாயபுள்ளூர்ந்து வந்துதுறை" என்கிறபடியே துறையிலே சென்றுநின்று திருவாழியை விட்டவனை. (தேனமரித்யாதி) வண்டுகள் மொய்த்த சோலையையும் மாடமாளிகையையு முடைய திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு. (மன்னுதண்பொழிலித்யாதி) குளிர்ந்த பொழிலும் * * * சக்ரவர்த்தி செய்த நன்மயிலாப்பூரில் திருவல்லிக் கேணியிலே நின்றவனை. (கன்னியித்யாதி) அழிவில்லாத மாடங்களை * * *

பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து, ஆனைக்கிடரின்றிக்கே முதலைக்கே யிடராம்படி திருவாழியை யேவி றொய்த்து.வண்டுகளமர்ந்த சோலையையும்மாடங்களையுமுடைத்தான மயிலாப்பூரில் திருவல்லிக் கேணிக்கண்டேனே. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு — (மன்னுதண்பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க் குளிர்ந்திருந்துள்ளபொழிலும்.நல்ல நீர்நிலங்களும், அரணுகைப்போரும்படியான மதிள்களும், மாடங்களும், மாளிகைகளும், மண்டபங்களும், இன்னமும் சொல்லிச் சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லா முண்டாம்படியாய்த்து தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி ஏற்றிற்று. (கன்னி) அரணுகைப் போரும்படியாய் நன்றாயிருக்கிற மாடங்களை யுடைய

பத்தாம்பாட்டு.— மன்னுதண் பொழிலுமித்யாதி) சொல்லிச்சொல்லாதநன்மைகளுமெல்லாமென்றது-"நன்மயிலை" என்றவிசேஷித்தநன் .... அது வும் இதுவும் என்கிற சகாரத்தாலே ஸலித்ததென்றுமாம். "....." என்று - அழியாத பதார்த்தத்தை க்காட்டுகையாலே, (அரணுகைப்போரும்படியென்றது.)௰.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

இக்குறிப்புள்ளவிடங்களில் விட்டுப்போன க்ரந்தத்தைக் கோசாந்தரங்களில் கண்டுகொள்வது.

யுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்துப்பாட்டையும் வல்லவர்கள் (ஈகமித்யாதி) ஒருவருத்தமற பரமபதத்தை * * * .. ம.

வாழிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர் திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கைத் துரையர் (காமரு சீர்க்கலிகன்றி) ஸம்ஜ்ஞணீயமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்தையும் அர்த்தமறிக வல்லவர்கள் (ஈகமின்ராளவர் வானுலகே) நித்யாநுபவம் பண்ண லாம்படியான ஸ்ரீயை நிஸ்ஸீமமாகப் பெறுவார்கள். ... ம

அடிவரவு — வில் வேதம் வந்த னீர் நந்தின இனந்துணை
ஆங்கானட்டு தன்னை பண்டு மின்னி மன்னு அன்று பா

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

நான்காம்பத்து—நாலாந்திருமொழி அன்றுயர் ப்ரவேசம்.

விரோதிநிரஸநசீலனுமாய், பரமவிரோதிகளை அநாயாஸேந போக்கவல்லனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன், உகந்தருளின . . ஸந்நிதியிலே . . . வார்த்தையைக்கேட்டு அநாயாஸப் பட்டுப்போகாதே அவனை யாச்ரயித்து க்ருதார்த்தராயப் போருங்கோள் * * * . *

ப்ராட்டிமார்க்கு கூட்டரைந்து விரோதிநிரஸநசீலனுமாய், பரமவிரோதிகளை அநாயாஸேநபோக்கவல்லனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன், உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் பண்ணும் மஹாபப்ரத்தைத் திருச்சித்ரகூடத்திலே பண்ணிக்கொண்டுவந்து ஸந்நிஹிதனு, அவனுடைய திருப்பார்வார்த்தையைக் கேட்டு அநாயாஸப் பட்டுப்போகாதே அவனை யாச்ரயித்து க்ருதார்த்தராயப் போருங்கோள் என்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். . . *

அன்றுயர் ப்ரவேசம் — ஸ்ரீகவேழுகுன்றத்தி லிருந்தவாறும், திருவேங்கடத்தில் நின்றவாறும், திருவெவ்வுளில் கிடந்தவாறுமான விவற்றைத் திருவல்லிக்கேணியிலே யொருமுகஞ்செய்த நூஸ்வியாகிறக, கரிமகரங்களுக்குண்டான வைரமதிரக் கடுநடையிட்டு நடந்தவாறு மநுஸ்வித்தாராயிருந்தார், இவ்வநுஸ பராகாஷ்டத்தாலே, இன்னமிப்படி யநுஸ்விக்கலாமிடங்களுண்டோ என்று திருவுள்ளத்திலே யாராயாநிற்க, திருநறையூர் முதலானவைதோறும், அவையெல்லாவற்றிலுமுண்டான விருப்பத்தைத் திருச்சித்ரகூடத்திலே பண்ணினபடியைய நுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. "அவர்செய்கைவெறுத்து" என்ற [சூடு]தையும், "பேசுமளவன்றிதுவமமின்" என்றபாட்டையு முட்கொண்டருளிச் செய்கிறார் (அங்வஹிதராயிதயாதி.) ... ...

அன்றாயர்குலக்கொடியோடணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி,அவுணர்க்
கென்றானுமிரக்கமிலாதவனுக்குறையுமிடமாவ திரும்பொழில்சூழ்
நன்றாயபுனல்நறையூர் திருவாலி குடந்தை தடந்திகழ் கோவல்நகர்
நின்றானிருந்தான்கிடந்தான்நடந்தாற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.க

ப - ரை.— அன்று - க்ர்ஷ்ணாவதாரத்தில, ஆயர்குலக்கொடியோடு - *தலைவா யர் கொழுந்தான நப்பின்னை ப்பிராட்டியுடனும், அணி - அழகியதாய், மா - ச்லாக்யமான, மலர்மங்கையொடு - தாமரைப்பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியாரம்மமானருக்மிணிப்பிராட்டியுடனும், அன்புஅளவி-ஸ்நேஹந்தோற்றக் கலந்து,என்றும்-எக்காலத்திலும்,அவுணர்க்கு-அஸுரர்கள்பக்கல்,இரக்கம்இலாதவனுக்கு - சீர்மை யில்லாதவனுய்; இரு - பெரிய, பொழில் - சோலைகளாலே, சூழ்-சூழப்பட்டு, நன்றாயபுனல் - நல்லஜலஸம்ர்த்தியை யுடைத்தான, நறையூர் - திருநறையூரிலே, நின்றான் - நின்றவனுய், திருவாலி-திருவாலியிலே, இருந்தான் - இருந்தவனுய், குடந்தை-திருக்குடந்தையிலே, கிடந்தான் - சாய்ந்தவனுய், தடம் - தடாகங்களாலே,திகழ்-ஒளிவிடாநின்றுள்ள, கோவல்நகர்-திருகோவலூரிலே,[ய்ந்] நடந்தாற்கு - நடந்தவனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணும், இடம்ஆவது - ஸ்தாநமாவது, மா-ச்லாக்யமான, மலை - மலையான, நீர்மலை-திருநீர்மலை என்கிறார். ... ... (க)

முதற்பாட்டு. *** பிராட்டியுடனும் அழகிய தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடையபெரியபிராட்டியாருடனும்ஸம்ச்லேஷித்து.[உய் *** வாஸம்பண்ணு மிடமாவது. (இரும்பொழிலித்யாதி) பெரிய பொழிலால் சூழப்பட்ட திருநறையூர், திருவாலி, திருக்குடந்தை, இடமு *** த்திலே. (நின்றானித்யாதி) திருநறையூரிலே நின்று

முதற்பாட்டு.---(அன்றாயர்)முன்பு-பண்டொருநாள்,நப்பின்னைப் பிராட்டியோடும், அழகிய தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடை[உறு ய பெரியபிராட்டியாரோடும் விரும்பிக்கலந்து. (அவுணர்க்கித்யாதி) அவர்களுடன் கூடவிருந்தபோதுமகப்பட அஸுரவர்கத்துக்கு ஒருக்காலு மிரக்கமில்லாதவனுக்கு நித்யவாஸம் பண்ணுமைக்கு ஸ்தாநமாவது ; – பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டு நல்லஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூர், இப்படிப்பட்ட நன்மைகளையுடைய திருவாலி, திருக்குடந்தை, தடாகங்கள் திகழாநின்றுள்ள திருக்கோவலூர், இவைதுடக்கமானவற்றிலே.(நின்றானித்யாதி)திருநறையூரிலே

முதற்பாட்டு.—(அன்றாயரித்யாதி.) "அன்பளவி" என்றதினர்த்தம் (விரும்பிக் கலந்தென்றது.) அளாவியென்றது " அளவி" என்று குறுகிக்கிடக்கிறது. "என்றானும்-" என்றாகிலுமென்றர்த்தமாய்,தாத்பர்யம் (அவர்களுடனித்யாதி.) மூலத்[நரு இலே, (கோவல்நகர்) என்றவநந்தரம்,இவற்றிலே என்றுஅத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வ்யாக்யையிலேயும், (திருக்கோவலூர்இவை) என்று வாக்யத்தைநிறுத்தி, அநந்தரம், திருநறையூர்என்றதொருபதம்அத்யாஹரிப்பது. இவ்வாக்யத்தை மேலுக்கு ஸேஷமாக்கிக்கொள்வது.

காண்டாவநமென்பதோர்காடமராக்கரையனது கண்டவன்நிற்கமுனே
மூண்டாரழலுண்ணமுனிந்ததுவுமதுவன்றியும் முன்னுலகம்பொறை
தாண்டானவுணனவன்மார்பகலமுகிரால்வகிராகமுனிந்தரியாய் [தீர்த்
நீண்டான குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம் மாமலையாவதுநீர்மலையே. உ

ப - ரை.—அமரர்க்கு அரையனது - தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்த்ரனு டையதாய், ஓர் - ஒருவராலும் அழிக்கவொண்ணாதபடியான, காண்டாவநம் என்பது - காண்டவவநம் என்னும், காடு - காட்டை, அவன் - அந்தஇந்த்ரன் நின்றே, கண்டு நிற்க-பார்த்துக் கொண்டிருக்க, முனே - அவன்முன்பே, ஆர் - பூர் ணமான, அழல் - அக்நியானது, மூண்டு - மேல்விழுந்து, உண்ண - புஜிக்கும்படி டி, முனிந்தது - சீறியருளினவனாய்; அதுவன்றியும் - அதுக்குமேலே, முன் - பா ரதயுத்தத்தில், உலகம் - புமியின, பொறை-பாரத்தை, தீர்த்து - போக்கி, ஆண் டான் - லோகத்தை ரக்ஷித்தவனாய், அவுணனவன்-ராக்ஷஸனான ஹிரண்யனுடைய, அகலம்-பரந்த, மார்பு - மார்பை, உகிரால் - திருவுகிராலே, வகிராக - இரண்டு கூறும்படியாக, முனிந்து-சீறியருளி, * அளந்திட்ட தூணை அவன்தட்டினபோதே, அரியாய - ஸிம்ஹரூபியாய், நீண்டான - வளர்ந்திட்டவனாய் ; குறளாகி-வாமநரூபியாய்க் கொண்டு, மஹாபலியிடத்திலே சென்று நீரேற்றபின்பு, நிமிர்ந்தவனுக்கு - த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்தருளின ஸர்வேஸ்வரனுக்கு, இடம்ஆவது-நித்யவாஸஸ்தாநமாவது, மாமலையான நீர்மலை—. ... ... (உ)

திருவாலியிலே யிருந்து, திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்து, கோவலூர் * * * மலையாவது நீர்மலை. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (காண்டாவந மித்யாதி) காண்டாவநமாவது - இந்த்ரனுடைய ப்ரதேசமான * * *

நின்றான், திருவாலியிலே யிருந்தான், திருக்குடந்தை யிலே சாய்ந்தான், திருக்கோவலூரிலே நடந்தான். (இடம்மாமலையாவது)[உரு மலையாயிருக்கச்செய்தே அல்லாதவை வாஸஸ்தாந மாகிறதில்லை யிறே; உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் பண்ணக்கடவ விருப்பத்தைப் பண்ணிக்கொடுவந்து ஸந்நிஹிதனானதேசம் திருநீர்மலை ... (க)

இரண்டாம்பாட்டு.— (காண்டாவநம) வாண்டவ வநமென்று - இந்த்ரனுடைய காவற்காடாய், அதுதான் ஒருவர்க்கும்

"இடம் - ஆவது - மாமலையான - நீர்மலை "என்று அந்வயித்துக்கொள்வது. நீர்ம லையை "மாமலை" என்று விசேஷிக்க வேணுமோவென்ன (மலையாயிருக்க வித்யாதி.) எங்கும் பண்ணக்கடவவிருப்பத்தையென்றது-நின்றதும்,இருந்ததும், கிடந்ததும், நடந்ததுமான விவற்றையென்றபடி. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(காண்டாவநமித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியிலே, "இந்திரன்சிறுவன் தேர்முன் நின்றானை" என்று ப்ரஸ்துதனான இந்த்ரனும், அவனுடைய வநத்தை யழித்தபிள்ளையும், அவனைக்கொண்டு பூபாரத்தை நீக்கினபடியையும், அதோடு தோள்தீண்டியான பிதாபுத்ரர்களுடைய வாய்யவாயக ஹாவ ஸம்பந்தமும் திருவுள்ளத்தில் தோற்றி, அவற்றையநுஸந்தியா, நடந்தானுடைய அபதாநத்தை வீடுபடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

"காண்டா" என்று - நீட்டலாய், வகரம் கடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (காண்டவவநமென்றித்யாதி.)

டாநிற்கச்செய்தே அக்நிஹமவான் "எனக்குவிருந்திடவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்க, "இந்த்ரன்காட்டைபுஜி" என்று * * * ஸிக்கவேணுமென்றத்தைச்சொல்லுகிறது. (அமரர்க்கரையனித்யாதி) இந்த்ரன்பார்த்துக்கொண்டு நிற்க அவன்முன்னே * * * (மூன்னுலகமித்யாதி) ஸம்ஹாரநிர்ஹரணம் பண்ணி லோகத்தை ரக்ஷித்தான். (அவுணனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய அகன்ற * * * ஸிம்ஹியாலே நிமிர்ந்தவனுக்கிடமாமலை நீர்மலை. ... ... உ..

அழிக்க வொண்ணாத படியா யிருக்குமாய்த்து. அர்ஜுநனும க்ருஷ்ணனும் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்கச்செய்தே, அக்நி ஹமவான் "எனக்குவிருந்திடவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்க, "நீ இந்த்ரனுடைய காவற்காட்டைபுஜி" என்று விட்டாருய்த்து, அங்கே ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் புக்கொதுங்கினவாறே அவர்களை நிரஸிக்கவேணுமென்று; அத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரர்க்கரையனுண்டு - இந்த்ரன், அவன்கண்டுநிற்க, அவன்முன்பே. (மூண்டாரழலுண்ணமுனிந்ததுவுமதுவன்றியும்) பேகணித்துப் பிற்காலித்துப்போகக்கடவ அக்நியானது மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாகச்சீறி, அதுக்குமேலே. அன்றிக்கே, மூண்டாரென்று - எதிரிட்டவர்களாய், ஶத்ருக்களாச் சொல்லவுமாம். (மூன்னுலகமித்யாதி) மூண்டு ஸம்ஹாரத்தைப் போக்கி நிர்வஹித்துப்போந்தவன். ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய பரந்த மார்வைத் திருவுகிராலே யிரண்டுகூறும்படி சிறியருளி. (அரியாய்நீண்டான்) அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாகாலத்திலே வந்து உதவிற்றிலனாகில் ப்ராணங்கள் ஸாவயியாம்போலே. (குறளித்யாதி) ஸர்வாதிகனானதான் வாமநவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து நிற்கச்செய்தே மஹாபலி பக்கலிலே சென்றிரந்து திருக்கையிலே நீர்விழுந்தவாறே ஆகாஶாவகாஶ மிடமடையும்படி வளர்ந்து அளந்துகொண்டவனுக்கு வாஸஸ்தாநம். ... ... உ.

இந்திரனநுகூலனன்றோ, அவன்காட்டை அழலுண்ணமுனிந்ததுக்கு ப்ரஸக்தியென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அர்ஜுநனுமித்யாதி.) "முனே" என்றதினர்த்தம் (முன்பேயென்றது.) மூண்டு, ஆர்-பூர்ணமாக, அழல் - அக்நி, உண்ண என்றுமஸ்வாரஸ்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (பேகணித்தித்யாதி.) பேகணிப்பு - வைவர்ண்யம். இத்தால் - இதுக்குஹேதுவான இந்த்ரனிடத்தில் நின்றும் வந்த லஜ்ஜாபயங்களைச் சொல்லிற்றாய்த்து. அக்காட்டி லிருக்கிற மூண்டாரை முனிந்ததுவும் என்று த்விதீயையாக்கி யருளிச்செய்கிருர் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "நீண்டான்" என்றது-உத்க்ருஷ்டனென்று யருளிச்செய்கிருர் (அவனுடையவித்யாதி) ப்ரஹ்லாதனுடைய வென்றபடி. ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.—(அலமித்யாதி.) "முன்னுலகம்பொறைதீர்த்தாண்டான்" என்னுமது க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு ப்ரயாநப்ரயோஜநமாகையாலே அத்தை ஸப்ரகாரமாக ஹவிக்கிருரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

மூ.—அலமன்னுமடற்சுரிசங்கமெடுத்த † தடலாழியினாலணியாருருவில்
புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினாள் பொறைதீரமுனாளடுவாளமரில்
பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோன்மறையப்பணிகொண்டணிசேர்
நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. ௩.

ப-ரை.—அணிஆர் மிகவும் அழகிய, உருவில் - திருமேனியிலே, அடல் - யுத்தோந்முகமான, ஆழியினால் - திருவாழியோடே, அலம் - கலப்பையையும், மன்னும் - ஸர்வதா சேவனைகையில் குடிகொண்டிருக்குமதாய், அடல் - ஶத்ருக்கள் குடல் குழம்பும்படி மிடுக்கை யுடைத்தாய், சுரி - சுரியையு முடைத்தான, சங்கம் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், எடுத்து - தரித்து, முன் - துர்யோதநாதிகள் பொருந்தாசயன்று, புலம் - ஸர்வேஶ்வரனுடைய சக்ஷுராதி காரணங்களும், மன்னு - ஸர்வகாலமும் பரவணமாய்க் கிடக்கும்படியாய, வடம் - ஹாரம்முதலிய ஆபரணங்களாலே, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, கொங்கையினாள் - முலையையுடைத்தான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர - போகக்குகைக்காக, முனாள் - முற்காலத்திலே, அடு - மேகமான, வாள் - ஒளியையுடைத்தான, அமரில் - பாரத யுத்தத்திலே, பலமன்னர் - அநேகராஜாக்கள், பட - நசிக்கும்படி, சுடர் - மிக்க தேஜஸ்ஸையுடைய, ஆழியினை - திருவாழியை, பகலோன் - ஆதித்யன், மறைய - மறையும்படியாக, பணிகொண்டு - காரியங்கொண்டு, அணிசேர் - அழகுமிக்க, நிலமன்னனுமாய் - பூபதியுமாய், உலகு ஆண்டவனுக்கு - லோகபாலநம் பண்ணினவனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. .. ... (௩)

மூன்றும்பாட்டு. (அலமித்யாதி) அலமென்று - கலப்பையும், ஶங்கையும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை நிருப்பவளத்திலே வைத்தாதும். (அடலித்யாதி) மிடுக்கையுடைய திருவாழியைக் கையிலே வாங்கியும் * * * சொல்லைப்பாட்டமுதருவடத்தைக்கொங்கையிலேசாத்தப்பட்ட,

மூன்றும்பாட்டு.—(அலம) ஹலம், நித்யமாய யுத்தோந்முகமாய சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம், இவற்றை யரித்து. (அடலாழியினாலணியாருருவில) யுத்தோந்முகமான திருவாழியோடே, நன்றாயிருக்கிற திருமேனியிலே, கலப்பை, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் என்றிவிவற்றை யரித்தென்றுதல் (அடுத்து) என்று பாடமாகில், அழகியவடிவோடே, திருவாழியோடே மற்றைத்திவ்யாயுதங்களையும் சேர்த்து. அதாவது - “உபாஸம்ஹர” என்ன, மறைத்தபடி. ஆக, வெளியிடிலும் மறைக்கிலும் ஆஶ்ரிதார்த்தமா யிருந்தபடி. (புலமன்னுமித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணங்களும் தன்பக்கலிலே பரவணமாம்படி ஸர்வாபரணங்களாலுமலங்க்ருதமான திருமுலைத்

“அடல்”என்றதினாயம(யுத்தோந்முகமாயென்றது.)“உருவில்”என்றது- [ஞ்சமி ஸப்தமியாக்கி, “அணியாருருவில - அடலாழியினால - அலமன்னுமடற்சுரிசங்கமெடுத்து” என்று அந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (யுத்யேதயாதி.) “உருவில்” என்றதனைத் தத்ரீயையாக்கி, பாடாந்தரத்திலந்வயமப்படியேயாய், தாத்பர்யம் (அழகிய வித்யாதி.) “வடம்” என்று - ஆரமாய, இது ஸகலாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். புனைகை - பூணுகையா யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி.)

† “அடுத்து” என்றுபாடாந்தரம்.

மூ.—தாங்காததோராளரியாயவுணன்றனை வீடமுனிந்தவனுலமரும்
பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்ததுவன்றியும்,வென்றிகொள்வாளமரில்
பாங்காகமுனைவரொடன்பளவிப்பதிற்றைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட
நீங்காச்செருவில் நிறைகாத்தவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே.

பதவுரை.—தாங்காதது - எதிரிகளால் தடுக்க வொண்ணாதபடி, ஓர்-ஒப்பற்ற, ஆளரியாய் - நரஸிம்ஹமாய், அவுணன்றனை - ஹிரண்யாஸுரனை, வீட - ப்ராணன்விடும்படி, முனிந்து - சீறியருளி, அவனால் - அவன்பரிக்ரஹத்தாலே, அமரும் - தரித்திருக்குமவர்களாய், பூ - பூவால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, கோதையர் - மாலைகளையுடையரான ஸ்த்ரீகள், பொங்கு எரி - கிளருகிற அக்நியிலே, மூழ்[ய க - புகும்படி, விளைத்து - பண்ணினவனாய்; அதுவன்றியும் - அதுவேயன்றிக்கே, முன் - துர்யோதநாதிகள பாண்டவர்களுக்கு ஒருகோற் குத்து நிலமும் கொடுக்கவிசையாதவன்று, வென்றிகொள் - வெற்றியோடல்லது மீளாதபடி, வாள் - மதிப்புடைத்தான, அமரில் - யுத்தத்திலே, ஐவரொடு - பஞ்சபாண்டவர்களோடே, பாங்காக - அவர்களுக்குத் தக்கபடி, அன்பு அளவி - ஸ்நேஹம்தோற்றச்[யரு கலந்து, பதிற்றைந்திரட்டிவேந்தர் - துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரும், படை - அவர்களுடைய ஸமூஹமும், பட - முடிந்துபோம்படியாக, செருவில் - பாரதயுத்தத்தில், த்ரௌபதியினுடைய, நிறை - ஸ்த்ரீத்வத்தை, நீங்கா - நீங்காதபடி, காத்தவனுக்கு - ரக்ஷித்தவனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. ... ... (ச)

புலமங்கையுண்டு-ஸ்ரீ-மிப்பிராட்டி, * * * பலராஜாக்கள்பட.(சுடரித்யாதி) நிரவயிகதேஜோரூபமான திருவாழியாலே ஆதித்யன்மறையும்படி அவனை * * * ... ... ரு.

தடத்தை யுடைய ஸ்ரீஸ்ரீமிப்பிராட்டியாருடைய ஸாரமானது போம்படியாக, முன்பு, ஆள்களை முடிக்கிற ஒளியையுடைத்தான பூசலி[உய லே யென்னுதல்; ஆண்பிள்ளைகளா யிருப்பாரை முடிக்கக்கடவ மதிப்புடைத்தான பூசலிலே. (பலமன்னர்பட) நாளொன்றுக்குப் பதினாயிரம் ராஜாக்கள் படும்படியாக, நிரவயிக தேஜோரூபமான திருவாழியை ஆதித்யன் மறையும்படியாகக் காரியங்கொண்டு. அணிசேர்நிலமென்னுதல்; (நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கு)வக்ர[உரு வர்த்தித்திருமகனைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, ஸ்ரீ-ஸாரநிர்ஹரணம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகையாலே க்ருஷ்ணனைச்சொல்லுதல். ... ... ரு.

"வாள் -"மதிப்பென்றுயோஜநாந்தரம்(ஆண்பிள்ளையித்யாதி.)"அணிசேர்"என்றது - *நிலத்துக்கு விசேஷணமாதல், * மன்னனுக்கு விசேஷணமாதலென்று யோஜநாத்வய மருளிச்செய்கிறார் (அணிசேரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... ரூ.

நாலாம்பாட்டு.—(தாங்காதவித்யாதி.) * தெள்ளிய சிங்கத்தையும் * தேவகி சிங்கத்தையும் "பொறைதீர்த்தாண்டான், அரியாய்நீண்டான்" என்றநுஸந்தித்ததன்றியே, தட்மொற்றியநுஸந்திக்கிறார் ஆராமையாலே யென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டிவரம்புருவ மதிசேர் கோலமதிளாயவிலங்கைகெடப் படைதொட்டொருகாலமரிலதிரக் காலமிதுவென்றயன்வாளியினால் கதிர்நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும் நீலமுகில்வண்ணனெமக்கிறைவற்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே.ரு.

ப - ரை.—ஒருகால் - ராவணன் கைவிஞ்சினவன்று; மாலும் - திரைக்கிளர்த்தியையுடைய, கடல் - கடலானது, ஆர - நிறையும்படி, மலைக்குவடிட்டு - மலையின்சிகரங்களைக் கொண்டு, வரம்புருவ - அக்கரையிலே சென்றுதட்டும்படி, அணைகட்டி - ஸேதுபந்தம்பண்ணி, மதிசேர் - சந்த்ரனைஅளாவும்படி ஓங்கியிருப்பதாய், கோலம்-அழகிதான, மதிளாய - மதிள்களையுடைய, இலங்கை - லங்கை[யு யானது, கெட - அழியும்படியாக, படை - ஆயுதங்களை, தொட்டு - பிடித்து, அமரில் - யுத்தத்திலே, அதிர - அதிரும்படி பண்ணினவிடத்திலும், அவன்மேனணி த்திருந்தமையால், இதுகாலம் என்று - இவனைமுடிக்கைக்கு இதுநல்லகாலம் என்று, அயன்வாளியினால் - ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே, கதிர் - ஒளியுடைத்தான, நீள் முடிபத்தும்-பெரியகிரீடங்கள்தரித்த பத்துத்தலைகளையும் அறுத்து-சேதித்து, [யுரு அமரும்-திருவயோத்யையில் பிராட்டியுநதானுமா யெழுந்தருளியிருந்தவனாய், நீலமுகில்-காளமேகம்போன்ற,வண்ணன்-திருநிறத்தையுடையனாய்,எமக்குஇறைவற்கு-நமக்குஸ்வாமியானவனுக்கு, இடமாவது மாமலையானநீர்மலை—. ... ரு.

நாலாம்பாட்டு. (தாங்காதநிந்யாதி)ஒருவரால்தகையவொண் ணாவலி0ஹமாய், ஹிரண்யனை முடித்து அவனாலே எல்லாஹோமங்[உய கருந ✻ ✻ ✻ ண்ணி. (அதுவன்றியுமித்யாதி) அதொழியவும், வெற்றி கொண்டல்லது நில்லாத ஆ ுடைய பூசலிலே. (பாங்காகவித்யாதி) ✻ ✻ ✻ உறவுபண்ணி, ராஜாக்களான ஊர்யோயநாதிகள் நூற்றுவரும், அவர்களுக்குப படைத்துணையானவர்தாமும் பட. (நீங்காவித்யாதி) செருவில் தன்னிறைவும் நீங்காதபடி.நிறைவு-அமைதி.[உரு த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப் பரிஹரித்தவனுக்கு. ... சு.

நாலாம்பாட்டு.—(தாங்காதநித்யாதி) எதிரிகளால் தாங்கவொண்ணாத நரஸிம்ஹமாய், ஹிரண்யன் முடியும்படியாகச் சீறி; அவனாலே பரிக்கிற பூங்கோதையர் ருண்டு - ஸ்த்ரீகள், அவர்கள், கிளர்ந்தெரிகிறநெருப்பிலேபுக்கு முடிந்து போம்படிபண்ணி; அதுவே[நய யன்றிக்கே. (வென்றி யித்யாதி) வெற்றிகொண்டல்லது மீளக்கடவதல்லாத மதிப்புடைய பூசலிலே. (பாங்காக)தான் ஸ்வாமியானமுறை தோற்றவிருக்குமாகில் அவர்களோடும் பொருந்தவொண்ணாதிறே; அதுக்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு,அவர்களோடே உறவுபண்ணிக் கலந்து, அற்றைக்குநூறுராஜாக்களை வெற்றிகொண்டல்லதுமீளாத[நரு பூசலிலே, த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பரிஹரித்தவனுக்கு.சு

“வீட” என்றது - நீட்டலாய், வீட - ப்ராணம்விடும்படியென்று ஸ்வாரஸ்யமாய், ஃலிதம் (முடியும்படியென்றது.) அவர்களோடும் - ஐவரோடுமென்றபடி. ✻அன்பளவிபதார்யம் (கலந்தென்றது.) “பதிற்றைந்து -” ஐம்பது, “இரட்டி-” அதிரட்டி, நூறென்றபடி; “படைவேந்தர் -” ஆயுயஸஹிதரானராஜாக்களென்றுகண்டு கொள்வது. “நிறைகாத்தவன்” என்றது - வீரபத்நித்வ ப்ரயுக்தபூர்த்தியை ரக்ஷித்தவனென்று ஸ்வாரஸ்யமாய், ஃலிதார்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதீத்யாதி) ஸ்த்ரீத்வநிபந்தநமான அச்சத்தையென்றபடி. அச்சம் - ஸ்த்ரீத்வயர்மமிறே.... சு

அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுங்கடலித்யாதி) கத்துகிற கடல் தூர மலைகளையிட்டு அணைகட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே கிட்ட. (மதிசேரித்யாதி) வஜ்ரபஞ்த்திலே கிட்ட ஓங்கின அழகிய மதிளை யுடைய லங்கையையழிய. (படையித்யாதி) ஆயுதத்தை அமரிலே[டு லங்கை யதிரத்தொட்டு ஒருக்கால். (காலமித்யாதி) நல்லகாலம் இவ னைமுடிக்க என்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே ஒளிவிடாநின்ற தலையை யறுத்து. (அமருமித்யாதி) மீண்டு திருவயோத்யையிலே புகுந்து திருவபிஷேகம்பண்ணி, பதினோராயிரம் ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளி யிருந்த காளமேகம்போன்ற வடிவை யுடைய நம்ஸ்வாமிகளுக்கு. டு.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(மாலுங்கடல்) ஜலஸம்ருத்தியாலே பிச்சே றின கடலானது. திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலென்றபடி. (ஆர) நீரிலாழக்கடவ மலையினுடைய பர்வதங்களை முறித்து அணை கட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே சென்று தட்டும்படி. (மதியித் யாதி) வஜ்ரபஞ்த்தளவும் செல்லவோங்கி ஜ்யோதிஸ்ஸ்பர்சியமாயிருக்கிற மதி[டு ளையுடைத்தான லங்கையானது அழியும்படியாக திவ்யாயுதங்களை பிடித்து, யுத்தத்திலே அதிரும்படியாக. அதாவது – கடலையணைசெ ய்து எடுத்துவிட்டு அடைமதிள்படுத்தி முதல்நாளைப்பூசலிலே கெடும்படியாகப்பண்ணி, ''பையல் தானே யினி அநுதாபம் பண்ணி யிளைத்துவருகிறான்'' என்று விட்டிருந்தவிடத்து, பின்னையுமவன்[உயு மிகைக்கையாலே, ''இனியிவனை வைத்துக்கொண்டு நின்று விலாரம் மறுஹவிக்கையாவது – தேவஜாதியை அச்சமுறுத்துகை; இனி யிவனை வைப்போமல்லோம், நல்லகாலம்'' என்று, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத் தாலே, ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற பெரிய முடிகள்பத்தையும் அறு த்து. (அமரும் நீலமுகில்வண்ணன்) ராவணவதம் பண்ணின வந[உடு தரம் திருமேனியிற்பிறந்த பௌஷ்கல்ய மிருக்கிறபடி. நீலமானது அமர்ந்திருக்கிற முகில்போலே ஸ்ரமஹரமானவடிவையுடையவன். (எமக்கிறைவற்கு) அவ்வடிவழகாலே யென்னை அநந்யார்ஹனாக் கினவனுக்கு. ... ... டு.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(மாலுமித்யாதி.)ப்ரஜோஷாதிகளான *பேழ்வாயன்ப்ரஹா வத்தையும், பகலையிரவாக்கின பொய்வாயன்பூசலையும் மாறிமாறிப் பேசியநு ஸவியாநின்றீர், மஹத்தத்வமான கடலையணைசெய்தும் லங்கையை அடைமதிள் படுத்தியும் ராவணனைக்கொன்ற வீரத்தை மறந்தீரோஎன்று தான் ஜயஸ்ரீயோ டேநின்ற நிலையைக்காட்டக் கண்டநுஸவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஸவிதம்(திரைக்கிளர்த்தியையித்யாதி.)ஆர-நிறையவென்றுஸங்கார்யமா[கடு ய், ''மாலும்கடலாரமலைக்குவடிட்டு - வரம்புருவ - அணைகட்டி'' என்றந்வயமா க்கிக்கொள்வது. அமர்ந்திருக்கிற - த்ஜெஷ்டாதமாகப் பொருந்தியிருக்கிறவென்று திருமேனிக்கு விசேஷணம். ... ... டு.

பாராருலகும் பனிமால்வரையும் கடலும் சுடருமிவையுண்டுமெனக்
காராதெனநின்றவ னெம்பெருமா னலைநீருலகுக்கரசாகிய வப்
பேரானைமுனிந்த முனிக்கரையன்பிறரில்லை நுனக்கெனுமெல்லையினான்
நீராரபேரான் நெடுமாலவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. சா.

ப - ரை.—ப்ரளயகாலத்திலே; ஆர் - பரந்த, பாருலகும் - பூலோகமும், பனி - குளிர்ந்து, மால் - பெரிதான, வரையும் - பர்வதங்களும், கடலும் - ஸமுத்ரங்களும, சுடரும் - சந்த்ரஸூர்யர்களும், ஆகிய, இவை - இவற்றை, உண்டும் - அமுதுசெய்தும், எனக்கு—, ஆராதுஎன - போராதுஎன்று, நின்றவன் - எழுந்தருளியிருக்குமவனாய; எம்பெருமான் - எனக்குஸ்வாமியாய ; அலைநீர் - அலை[ய]மோதுகிற கடலாலேசூழப்பட்ட, உலகுக்கு - பூமிக்கு, அரசுஆகிய - ராஜாக்கள் என்கிற, அப்பேரானை - அந்தப்பேரையுடைய க்ஷத்ரியகுலத்தை, முனிந்த - சீறியருளின, முனிக்குஅரையன் - முநிச்ரேஷ்டனான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானாய்; நுனக்கு - உனக்கு, பிறர்இல்லை - புறம்பானவரொருவருமில்லை, எனும் - எனனும்படி, எல்லையினான் - பரகாரியான எல்லையிலேநிற்குமவனாய், நீரார்பேரான் - நீர்வண்ணனெனனும திருநாமத்தையுடையனாய், நெடுமாலவனுக்கு - மிக்கவ்யாமோஹத்தையுடையனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, இடமாவது மாமலையானநீர்மலை—. (சா)

ஆறும்பாட்டு. (பாராரித்யாதி) பாராருலகும் - மேலான உலகும். பாரென்பது - மேல். பாரையும் - ஸ்வர்க்காதி லோகங்களையும், ஹிமவான்துடக்கமான பர்வதங்களையும், ஸமுத்ரங்களையும், சந்த்ர [ஸூர்ய]ர்களையும் அடைய அமுதுசெய்தும். ஆர்தல் - சமைதலும், நிறைதலும். (எனக்காராதென நின்றவனெம்பெருமான்) "உன்னடியார்க்கென்செய்வனென்றே யிருத்தி நீ" என்கிறபடியே - அவற்றை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தும, "இவர்க்கொன்றும்செய்திலோம்" என்

ஆறும்பாட்டு.—(பாராருலகும) மண்மிக்கபூமியும. (பனிமால் வரையும்) அந்தபூமிக்கு ஆணியடித்தாபபோலே யிருப்பதுமாய் மேகங்கள் படிந்து வர்த்திக்கிற குலபர்வதங்களும், ஸமுத்ரங்களும, தேஜஃபதார்த்தங்களும், இவற்றை யடங்க வயிற்றிலே யெடுத்து வைத்து, பின்னையும இவையெனக்குப் போராது என்று தான் கொண்ட கோட்பாடு மாறாதே ரக்ஷ்யமளவுபட்டு ரக்ஷகத்வமே விஞ்சியிருக்குமவன். அதாகிறது-ப்ரஜைகள் விஷயமாக எல்லாம்செய்து பின்னையும ஒன்றும்செய்யாதானா யிருக்கிறபடி. பின்பு ப்ரளயத்தில்நின்று மெடுத்து வயிற்றிலேவைத்து நோக்கினத்தை நினையாதே, முன்பு ப்ரளயத்தில் நோவுபட விட்டத்தையே நினைக்கை.

ஆறும்பாட்டு.—(பாராரித்யாதி.) * குரக்கினப்படைகொடு குரைகடல் [சூ]அடைத்ததும், ராவணன்தலையறுத்ததுமொரு தன்னேற்றமோ, "எல்லாவுலகுமோ ரொருரு" எனகிறபடியே மஹத்தத்த்வங்களை விளாக்கொலை கொண்டத்தையும ராவணனைப் பத்துத்தலைப்பூச்சியாக்கின ஸஹஸ்ரபாஹு துடக்கமானையும் வென்று இருபத்தொருகால அரசுகளைகட்டின வீரசரித்ரத்தையும் காணீரோவென்ன ; அத்தைப் பேசுகிறுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"மால - " பெருமையாய், ஸமஷ்டி வ்யாஹார தாத்பர்யம் (அந்தவித்யாதி.) கோட்பாடு - கொண்ட உத்யோகம். "ஆராது" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பின்பித்யாதி.)

றிருக்கிற என்நாயன். (அலைநீரித்யாதி) கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ராஜாக்களான க்ஷத்ரியகுலத்தையறுத்து,பின்பு முனிகளுக்கு ராஜாவா ய் தபஸ்ஸுபண்ணின ஸ்ரீபரசுராமன்; "மழுவினாலவனியரசை" இத்யாதிப்படியே. (அப்பேரானை முனிந்த) க்ஷத்ரியகுலம் என்கிற பேரானத்தை முனிந்த. அவர்கள் பெருங்கூட நடையாடாதபடி மு னிந்தவன். (பிறரித்யாதி) உனக்குமேலொருவரில்லை என்னும் படி இவற்றை ப்ரகாரமாகக் கொண்டு தான்ப்ரகாரியான எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீராரித்யா)தி நீர்வண்ணனென்கிற திருநாமத்தை யுடைய ஸர்வேஶ்வரன். ... ... ௬.

(எம்பெருமான்) இப்படி தான் ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கிற விருப்பைக் காட்டி யென்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (அலையித்யாதி) இவ்விடத் துக்குப் பொருள் அழகப்பெருமாளரையர் பலரையும் கேட்டுக்கொண்டு திரிந்தாராய், நம்முடையவர்களிலே சிலர், "ஸர்வேஶ்வரனைச்சொ ல்லுகிறதுகாணும்" என்றுவிட்டார்கள். கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு[மிரு] ராஜாக்களாய்ப் போருகிறவர்களை அப்பெருங்கூட நடையாடாதபடி யாக அழியச்செய்த. (முனிக்கரையன்) ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான், இரு பத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியவம்ஶங்களைப் பெரும் நடையாடாதபடி அறுத்துப்போகட்டானிறே. (பிறரில்லை நுனக்கெனுமெல்லையினான்) உனக்குப்புறம்பாயுன்னோடொக்கச்சொல்லலாவதொரு ஸ்வஸ்துவில் லையென்னும்படி, தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாய் தான் ப்ரகாரி யாய்க்கொண்டு எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீரார்பேரான்) "ஆபோ நாரா இதிப்ரோக்தா:" என்கிறபடியே ஜலத்திலே கண்வளர்ந்தரு ளுகையாலே நாராயணனென்னும் திருநாமத்தை யுடையவனென் னுதல்; அன்றிக்கே, நீரென்று-நீர்மையாய்,அத்தாலே — ஸ்வபாவ[உரு] வமாய், அதாகிறது — ஶேஷிதவமாய், ஆக, ஸமஸ்தசேதநாசேதந வஸ்துவும் தனக்கு ப்ராகாரமாக தான் ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராயணனென்னும் திருநாமத்தை யுடையவ னென்னுதல். ஆக, ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நீர்வண்ணனென்று திருநாமமே.

"காணீர்" என்று ஸர்வேஶ்வரன் காட்டிக்கொடுத்தா னென்கைக்கு ஸூசகம் இப்படி மென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.) தாமருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தத்தின் சீர்மை தோற்றும்படி ஜீயரருளி ச்செய்கிறார் (இவ்விடத்துக்கித்யாதி.) "அப்பேரானை -" அந்தப்பேரிட்டுக்கொ ண்டவனை யென்று ஸம்ஶார்த்தமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யா தி.) "நுனக்கு-பிறரில்லை-எனுமெல்லையினான்" என்றுஅந்வயமாக்கி யருளிச்[கூறு] செய்கிறார்(உனக்கித்யாதி.)எல்லையினான் - எல்லை நிலத்திலே வர்த்திப்பா னென்ற த்தாலே, ப்ரஸங்கென்றது - ஸூசிதம். இரண்டாமர்த்தத்தைப் பற்ற, "நெடுமால்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸர்வாதிகனித்யாதி.) ஸர்வாதிகத்வம் சொல்லுகைக்கு "நீரார் பேரான்"என்றுவிஶேஷிக்கவேணுமோவென்ன (நீரித்யாதி.)ஸ்வாஸாவிகஶேஷித்வத் துக்குத்தகுதியானபேருடையவனென்றுஸம்ஶார்த்தம். நீர்வண்ணன் - ஸ்வாபாவிக ஶேஷித்வ ஸூசகவிக்ரஹவானென்று இதுக்கு ஸம்ஶார்த்தம். ... ௬

மூ.—புகாருருவாகிமுனிந்தவனைப்புகழ்வீடமுனிந்துயிருண்டசுரன்
நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்ததுவன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுணன்
பகராதவனாயிரநாமமடிப்பணியாதவனைப் பணியாலமரில்
நிகராயவனெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. எ.

ப - ரை.—ஆர் - மிகச, தேஜஸ்ஸை - புகர் உடைத்தான, உருவாகி - வடிவை யுடையனாய்க்கொண்டு, முனிந்தவனை - *எங்குமுளன் கண்ணன் என்றமகனைக் காய்ந்த ஹிரண்யன்ப்ராதாவான ஹிரண்யாக்ஷனை, புகழ்வீட - புகழ்போம்படி, முனிந்து - சீறியருளி, உயிர் - ப்ராணனை, உண்டு - முடித்து, அசுரன் - அஸுரனானவனுடைய, நகராயின - படைவீடுகள், பாழ்பட - பாழடைந்து, நாமம்எறிந்து - அவன்பேருங்கூடத் தெரியாதேபோம்படி அழியச்செய்து; அதுவன்றியும் - அதுக்குமேலே, வென்றிகொள் - ஜயத்தையுடையனாய், வாள் - வாளையே தனக்குத் துணையாகவுடையனாய், ஆயிரநாமம் - எம்பெருமானுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களில்ஒன்றையும், பகராதவன் - சொல்லப்பெறாதவனாய், அடி - திருவடிகளிலே, பணியாதவன் - வணங்காதவனாய், பணியால் - ப்ரஹ்லாதன்சொல்லாலே, அமரில் - யுத்தத்தில், நிகராயவன் - எதிரான, அவுணனை - ஹிரண்யாஸுரனுடைய, நெஞ்சு - மார்வை, இடந்தானவனுக்கு - பிளந்துபொகட்டவனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகனைச் சொல்லுதல், ஹிரண்யாக்ஷனைச்சொல்லுதல். க்ருஷ்ணனோடொக்கசங்கசக்ரங்களை தரித்து, "நானே வாஸுதேவன்" என்று திரிந்தானாகச் சொல்லக்கடவது பௌண்ட்ரகனை. ஹிரண்யாக்ஷனைப்போது, தானே சொல்லலாமிறே. புகாருருவாய்த்திரிந்தவன், புகழுமவனும் நசிக்கும்படி முனிந்து,

ஏழாம்பாட்டு.—(புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகனைச்சொல்லிற்றுதல்; ஸம்பன்னத்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்[தை]தோடு போலியாகத் தன்வடிவைப் பண்ணிக்கொடு திரிந்தானென்று சொல்லக்கடவது. ஹிரண்யாக்ஷனைப்போது, தானே சொல்லலாமிறே. புகர்ந்தவடிவை யுடையனாயிருக்கிறவனை, இன்னானென்று சொல்லுகிற க்ரமம்போம்படியாகச் சீறி;

ஏழாம்பாட்டு.—(புகாரித்யாதி. பகலையிரவாக்கினதும் ப்ரதோஷகாலத்[தி]லே, *பேழ்வாயனாய்ப் பிறந்ததும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே, அதுதானே நெஞ்சினூற்றிருந்து ஆசேதநையிளம்சிங்கத்தையும் சிங்கப்பிரானையும் மீள அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஹிரண்யாக்ஷனென்றபக்ஷத்திலே, ஹிரண்யனுக்கு ப்ராதாவாகையாலே அவனுடைய நிரஸநமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்தென்று கொள்வது. "ஆகி" என்[று]கிற அநுக்ஷதத்தாலவனுக்கு ஸ்வாரஸ்ய முண்டென்று விவக்ஷித்து, பௌண்ட்ரகனை பக்ஷத்திலே ஸ்வாரஸ்யம் (ஸமீபேத்யாதி) போலியுமாகாதவன் போலியானென்று கருத்து. தானே சொல்லலாமிறே யென்றது-ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யனைப்போலே தேஜோரூபவானா யிருக்கையாலே புகாரார்ந்த வுருவென்றுசொல்லலாமென்றபடி. புகராலே ஆர்ந்தவடிவை யுடையனாய்க்கொண்டு[ம்] "கோயம் விஷ்ணு:?" என்று முனிந்தவனை, அவன்புகழ் போம்படி சீறி, ப்ராணன்களைக்கொண்டென்று ஸ்வாரஸ்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகர்த்தவித்யாதி.)

அவனுயிரை முடித்து அவனுடையபடைவீடுகளானவைபாழ்பட. (நாம மெறிந்து) நாமம்-பெருமையும், பேரும். (வென்றியித்யாதி) புக்கபோரில் வெற்றிகொண்டல்லதுமீளாதஹிரண்யன். (பகராதவனித்யாதி) ஆயிரந் திருநாமத்திலே ஒருதிருநாமத்தைச் சொல்லித் திருவடிகளில்விழாதவன். (பணியால்) ப்ரஹ்லாதன்சொல்லாலே. [மத்பிதுஸ்த்வத்க்ருதம் பாபம்தேவ தஸ்யப்ரணஶ்யது] முன்பிவன்பண்ணினஅபராதங்களைப்பொறுக்கவேணும் என்னப் பொறுத்துப் போந்தவன், இவனிருக்கில் இவ்வாத்மவஸ்து நசிக்குமென்று, நிசராயவன் — எதிரானவன் நெஞ்சிடந்தவனுக்கு. ... ... எ.

பலநகரங்களையும் பண்ணிவைத்தானாய்த்து ; அவனதான நகரங்களானவைபாழ்பட்டுப்போம்படியாக, இன்றுமென்கிறவார்த்தைப்பாடும் போம்படியாக அழியச்செய்து ; அதுக்குமேலே. (வென்றியித்யாதி) வெற்றியுண்டானாலல்லது மீளானாய், தைவங்கள் கொடுத்தவரங்களையே தனக்கு பலமாக நினைத்திருப்பானாய் ; பகருகை-சொல்லுகையாய், ஆயிரந்திருநாமங்களிலொன்றையும்சொல்லாதவன் ; என்றதென்-சொல்லப்பெறாதவனென்றபடி ; அதுக்குமேலே, திருவடிகளிலே விழுந்துஆஶ்ரயியாதே யிருக்கிறவனை. (பணியால்) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய வார்த்தையாலே; "ஸம்ரீவவநாத்" என்னுமாப்போலே. பணிந்து பகர்ந்தவனுடைய வார்த்தையாலே, [மத்பிதுஸ்த்வத்க்ருதம் பாபம்தேவதஸ்ய ப்ரணஶ்யது] முன்புஅவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்தையெல்லாம் பொறுக்கவேணு மென்னப் பொறுத்துப போந்தான் ; இனி இவனிருக்கில்இவனுக்குஅநர்த்தமென்னுமளவில் பின்னை அழியச்செய்துவிட்டானாய்த்து. அமரிலே - யுத்தத்திலே, நானெதிரி என்றுதோற்றினவனுடையமார்வை யிரண்டுகூறும் படிபிளந்து [உருபொகட்டவனுக்கு. ... ... எ.

"அசுரன்" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (பலவித்யாதி.) என்றதென் னென்றது - அதாவதென்றபடி. ஸீதார்யம் (பணிந்தித்யாதி.) ஸமுத்ரத்திலே தன்னைக் கட்டிப்பொகட்டபோது ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஸந்நனாய் "வரங்கொள்" என்ன, என்னுடைய தமப்பனுடைய அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்றவன் [நீய் இப்போது கொல்லச்சொல்லுவனோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (மத்பிதுரித்யாதி.) இவன் - ஹிரண்யன். இவனுக்கு - இந்த ஹிரண்யனுக்கு. அதிப்ராதிகூல்யத்தாலே யென்றபடி. "நிசராயவன்" என்றதுக்கர்த்தம் (நானெதிரியித்யாதி.) ... எ

மூ.—பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகிற்பிணந்தின்மடவாரவர்போலங்ஙனே
அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையாலவர் செய்கைவெறுத்தணிமாமலர்தூய்
நச்சிநமனாரடையாமைநமக்கருள்செய்யெனவுள்குழைந்தார்வமொடு
நிச்சம்நினைவார்க்கருள்செய்யுமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. அ.

ப - ரை.—பிச்சம் - பிச்சங்களையுடைத்தாய், சிறு - சிறிதான, பீலி - மயி லிறகை, பிடித்து - கையில்பிடித்துக்கொண்டு, உலகில்-லோகத்தில், பிணம் - பிண ங்களை, தின்-தின்கிற,மடவாரவர்போல்-ஸ்த்ரீகளைப்போலே, அங்ஙனே - அப் படியே, அச்சம்இலர் - பயமில்லாதவர்களாய், நாண்இலர் - "நிர்வாணிகளாய்த் தி ரியாநின்றோமே!" என்னும்லஜ்ஜையில்லாதவர்களாய், ஆதன்மையால்-இப்படியி[ரு] ருக்கையாலே,அவர்செய்கை-அவர்கள்செய்துபோருமவற்றைக்கண்டு,வெறுத்து—, அணி - அழகியதாய், மா - ச்லாக்யமான, மலர் - புஷ்பங்களை, தூய் - பணிமா றி, நச்சி - ஸர்வேச்வரனை ஆசைப்பட்டு, நமனார் - யமாதிகள், அடையாமை - கிட்டாதபடி, நமக்குஅருள்செய்என - எங்களுக்கு க்ருபை செய்தருளவேணும் என்று, உள்குழைந்து-நெஞ்சுநெகிழ்ந்து, ஆர்வமொடு-ப்ரீதியுடனே, நிச்சம்-[ஐரு] நித்யமாக,நினைவார்க்கு-அநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு, அருள்செய்யுமவற்கு - க்ருபை செய்தருளுமவனுக்கு, இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை—, என்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (பிச்சமித்யாதி) பிச்சமாகச் சிறுக்கப் பீலியை க்கையிலேபிடித்து. (பிணமித்யாதி) புடவையைப்போகட்டுப் பிணம் தின்னப்போரும் ஸ்த்ரீகளைப்போலே நிர்மதஸயருமாய் நிர்லஜ்ஜரு மான அவர்கள் செய்திகளைக்கண்டு வெறுத்து. (அணிமாமலரித்யா தி) அழகிதாய் மஹார்வமான பூக்களென்னுதல்; மாமலரென்று—

எட்டாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து) பிச்சமாயிருக்கிறசிறு பீலித்தழையைக்கையிலேபிடித்து, லோகத்திலே பிணந்தின்னிகளைப் போலேவஸ்த்ரத்தைப்போகட்டுத்திரியாநிற்பர்களாய்த்து; அவர்களை ப்போலே, அப்படியே பிறர் முன்னே நாமிங்ஙனே நிற்கும்படி யெங்ஙனே! என்னுமச்சமாதல், இத்தைப்பிறர் காணில் செய்வ தென்! என்னும் லஜ்ஜை யாதலின்றிக்கே திரியாநிற்பர்கள்; இப் படியிருக்கையாலே. (அவர்செய்கைவெறுத்து) வைதிகமர்யாதையும் ஸமஸ்த—பாஸநமும் வேதோக்தமான அநுஷ்டாநமு மின்றிக்கே, தா ங்கள் நினைத்தபடி செய்து திரியுமவற்றை யநுஸந்தித்து வெறுத்து; அழகிய புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு, அவனை, நச்சி—ஆசை ப்பட்டு, யமாதிகள் கிட்டாதபடி நிச்சம் நினைவாரென்னுதல்;

எட்டாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி.) "என்னெஞ்சமென்பாய், நீதுகேள்" என்று தந்திருவுள்ளத்துக்குச் சொன்ன வுபதேசம் ஸலித்துவிட்ட படி கைகண்டவராகையாலே, இப்படி ஆச்ரிதன் சொல்வழி பரதந்த்ரனைப்பின் பு நீங்கள்ஊர்மதங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு ஆச்ரயியுங்கோளென்று பரோப தேசப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று மேலிரண்டு பாட்டுக்கும் ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.
நிர்வாணிகளாய்ப் பிணம்தின்கிற பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே லஜ்ஜாபயமின் றிக்கே நிர்வாணிகளாய், ஜஸஹிம்ஸையுமாகாதென்று கையிலே வழிசேர்க்கைக் காகப்பிடித்ததத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு திரிகிற க்ஷபணரென்றுவிவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (பிச்சமாயித்யாதி) பிச்சாய்ச் சிறிதாயிருக்கிற மயிலிறகைப் பிடித்துக் கொண்டென்று ஸ்வாரஸ்யம். கீழ்வாக்யவிவரணம் (அவர்களைப்போலேயித்யாதி) "நச்சி"என்றத்தை"தூய்"என்றத்தோடேகூட்டி ஆச்ரிதர்க்கு விசேஷணமா[கா] கவும், "நச்சிநமனா" என்று மேல்பதத்துக்கு விசேஷணமாகவும், இரா யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (அழகிய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

பேசுமளவன்றிதுவம்மின்நமர்பிறர்கேட்பதன்முன் பணிவார்வினைகள்
நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநமதுய்விடம்;நாண்மலர்மேல்†
வாசமணிவண்டறைபைம்புறவின்மனமைந்தொடுநைந்துழல்வாரமதிசேர்
நீசரவர்சென்றடையாதவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. ௯.

ப - ரை.—இது - பகவத்விஷயத்தின்சீர்மை, பேசுமளவுஅனறு - நம்மால் சொல்லிமுடியாது; நமர் - நம்முடையவர்களே ! , இந்தச்சீரியஅர்த்தத்தை, பிறர்-நாஸ்திகரானவர்கள், கேட்பதன்முன் - கேட்குதற்குமுன்பே, வம்மின் - வாருங்கள் ; பணிவார் - தன்னைவணங்கினவர்களுடைய, வினைகள் - பாபங்களை, நாசம் செய்திடும்-நஶிப்பிக்கும் ; ஆதன்மையால்-ஆகையாலே, அதுவே - அவ்விடமே, [ய நமது - நமக்கு, உய்வுஇடம்-உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்தாநம், மனம் - நெஞ்சு, ஐந்தொடு-ஶப்த ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ கந்தங்களிலே, சென்று, அதுகிடையாமல், நைந்து - ஶிதிலராய், உழல்வார்-க்லேஶப்படுமவர்களாய், மதியில்-அறிவுகேடரான, நீசரவர்-தண்ணியர்க்கு, சென்று—, அடையாதவனுக்கு - கிட்டஅரியனானவனுக்கு, இடமாவது-வாஸஸ்தாநமாவது ; நாள் - அப்போதுஅலர்ந்த, மலர்மேல் - பூவிலேபடிகை [யிரு யாலே, வாசம் - பரிமளத்தையுடைத்தாய், அணி-அழகியதான, வண்டு - வண்டுகள், அறை - ஶப்தியாநின்றுள்ள, பை - பரந்த, புறவின் - பர்யந்தங்களையுடைய, மாமலையானநீர்மலை—. ... ... (௯)

தாமரையாய், தாமரைப்பூவைப் பணிமாறியென்றுதல். (நச்சி) ஸர் வேஶ்வரனை ஆஶைப்பட்டு, யமாதிகள்வந்து கிட்டாதபடி எங்களை [உய ரக்ஷித்தருளவேணும் என்று நெஞ்சுருகுறைந்து ப்ரீதியுடனே நித்யாநு ஸந்தாநம் பண்ணுமவர்களுக்கு அருள்செய்யுமவனுக்கு. ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமித்யாதி) சொல்லிமுடிய வொண்ணாது நானுங்களைப் பற்றச்சொல்லுகிற விஷயவைலக்ஷண்யம். (நமர்) நம் முள்ளார்.

நச்சிநமனுரென்னுதல்-"இவர்கள்பாபகர்மாக்களாயிருந்தார்கள், நாம் நினைத்தபடிகாரியங்கொள்ளலாம்" என்று யமாதிகள் கிட்டாதபடி யாக வென்னுதல். (நமக்கு) எங்கள் பக்கலிலே யருளைப்பண்ண வேணும் என்று நெஞ்சு நெகிழ்ந்து, ப்ரேமயுக்தராய்க் கொண்டு நாள்தோறு மநுஸந்திக்கு மவர்களென்னுதல் ; நிச்சமருள் செய்யு மவற்கென்னுதல். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமளவன்றிது) ஸமஸ்த்வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் சொல்லலாவதொன்றில்லாமையாலே சொல்லப்போகாது ; ஸமஸ்த்விஷயத்தில் இயத்தாராஹித்யத்தாலே பேசப்போகாது. (வம்மின்நமர்) நம்மோடொருகுடற்றுடக்குடையாரடங்கலும் [நடு வாருங்கோள்.

"நிச்சம்" என்றது-"நினைவார்க்கு"என்றதுக்காதல், "அருள்செய்யுமவர்க்கு" என்றதுக்காதல்ஶேஷம். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமளவித்யாதி.) "இது" என்றது - மேல்சொல்லப்புகுகிற ஸமஸ்த்ப்ரஶ்நவமென்று விவக்ஷித்து, அத்தை ஸத்ஜேஷ்டாநு முபபாதிக்கிறார் (ஸமஸ்த்வ்யதிரிக்தேத்யாதி.)

(பிறரித்யாதி) பிறராகிறார் - நாஸ்திகர், அவர்கள் கேட்பதுக்கு முன்னே, நம்முடையார் வந்து கேளுங்கோள். "இதந்தே நாத பஸ்காய" இத்யாதி; "இதஞ்தேதஸஹ்யதமம்." (பணிவாரித்யாதி) தன் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்தவர்கள் பாபங்களை நஶிப்பிக்கும்; ஆகையாலே. (அதுவேநமதித்யாதி) அவ்விடமேநமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்யாநம். (நாண்மலரித்யாதி) செவ்வியையும் பரிமளத்தையு முடைய நாட்பூவிலே. அணி-அழகு. அழகியவண்டுகள் மதுபாநம்பண்ணிப் பாடுகிற அழகியபர்யஙகங்களையுடைய திருநீர்மலே. (மனமித்யாதி) நெஞ்சு ஸம்ஸாரிகள்ளந்திலும்ப்ரவணமாய் அது கிடையாமல்ஸ்திதில ராய் மதிகெட்டவேறயர்க்குச் சென்றுகிட்டவரியன். ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலித்யாதி) நீர்மலைமேவிய ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாக.

(பிறர் கேட்பதன்முன்) இதனுக்குப் புறம்பானார் தற்கு முன்பே. "யஇமம்பரமம் ஸஹ்யம்" என்றும் "இதந்தே நாதபஸ்காய" என்றும் - அநதிகாரிகள் கேட்கவுமாகாது, அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லாதொழியவு மாகாது என்றிரண்டு முண்டிறே. (பணிவார்) திருவடிகளிலே விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பாருடைய பாபங்களை வாஸனையோடே நஶிப்பிக்கும். (அது) அவ்வரியத்தையும் செய்யும்; "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே. இப்படியிருக்[உம]கையால் அதுவேநமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்யாநம். (நாண்மலர்தூய்) என்றுபாடமாகில், செவ்விப்பூக்களைத்தூவிப் பணிவா ரென்கிறது, (நாண்மலர்மேல்) என்றதாகில், செவ்விப்பூக்களின்மேலே படிந்து பரிமளிதமான வண்டுகள் ஸேவியாநின்றுள்ள பர்யஙகத்தையுடைத்தான - மாமலையாவது. (மனமித்யாதி)(ஐங்கொடு - மனம் - நைந்து உழல்வார்) ஸம்ஸாரிகளிலே நெஞ்சுக ப்ரவணமாய் நைந்துக்லேஶப்படுமவர்கள்; அறிவுகேடரான நிசர் சென்றடையாதவனுக்கு ... கூ

பத்தாம்பாட்டு.—(நெடுமாலித்யாதி) ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரன் வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருநீர்மலைமேலே,

"வம்மின்" என்று சிலரை யழைத்து, "பிறர்" என்று சிலரைக்கழிக்கிறதெப்படியிருக்கிறதென்ன(யஇமமித்யாதி.) நாசம்என்னுதே, "அது" என்றத்தால் ஸூசி[த]தம் (அவ்வரியத்தை யித்யாதி) அப்படிப்பட்ட அநர்த்தத்தையென்று ஸங்க்ஷார்யம். "புறவில்" என்றதுக்கு "மாமலை" என்றத்தோடு விஶேஷண விஶேஷ்ய ஹாவ ஜ்ஞாபகார்யம் (பர்யங்கத்தை யுடைத்தான மாமலையாவதென்றது.) "இடம் ஆவது - மாமலையான - நீர்மலையே, இது-பேசுமளவன்று, பிறர்கேட்பதன்முன் வம்மின்" என்றந்வயம். ... ... கூ.

நெடுமாலவன்மேவிய நீர்மலைமேல் நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோனமரில்-
கடமாகளியானைவல்லான்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்க்குடனே
விடுமால்வினைவேண்டிடில்மேலுலகுமெளிதாயிடுமன்றியிலங்கொலிசேர்
கொடுமாகடல்வையகமாண்டு மதிக்குடைமன்னவராயடிகூடுவரே. ௰.

ப - ரை.—நீர்மலை - திருநீர்மலையிலே, மேவிய - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நெடுமாலவன்மேல் - ஸர்வேஶ்வரன்விஷயமாக; நிலவும் - நித்யமான, புகழ் - புகழையுடையராய், மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன்-தலைவராய், அமரில் - யுத்தத்திலே, கடம் - மதத்தாலே, மா - மிகவும், களி - களித்த, யானை - யானையை, வல்லான் - நடத்தவல்லவரான, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலிசெய் - ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த, தமிழ்மாலை-இத்தமிழ்த்தொடையை, வல்லார்க்கு - அப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, மால் - மஹத்தான, வினை - கர்மங்கள், உடனே - அப்போதே, விடும்-விட்டுஓடிப்போம்; வேண்டிடில் - வேணுமாகில், மேல்உலகும்-ஸ்வர்க்கம்தொடக்கமான மேல்லோகங்களும், எளிதாயிடும் - ஸுலபமாம்; அன்றி- அன்றிக்கே, இலங்கு - விளங்காநிற்பதாய், ஒலிசேர் - த்வநியை யுடைத்தாய், கொடு - வளைந்திருந்துள்ள, மா - பெரிய, கடல் - கடலாலசூழப்பட்ட, வையகம்- பூமியை, மதிக்குடை - சந்த்ரனையொத்த வெண்கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே, மன்னவராய் - ராஜாக்களாய், ஆண்டு - அரசாண்டு, பின்பு, அடி - அவன்திருவடிகளை, கூடுவர் - கிட்டப்பெறுவர்கள். ... ... (௰)

(நிலவுமித்யாதி) நித்யமான புகழை யுடையருமாய், திருமங்கை[உய]யிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகருமாய், மதத்தாலே மிகவும்களித்த யானையை மேற்கொள்ளவல்ல ஆழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ்மாலையை அப்யஸிக்கவல்லார்க்கு. (உடனித்யாதி) இத்திருமொழி கற்றார்க்கு உடனே பூர்வோத்தராவங்கள் இவனைவிடும். (வேண்டிடிலித்யாதி) வேணுமென்றிருக்கில்,ஸ்வர்ஷாத்யுபரிதந லோகங்களும் ஸுலப[உரு]மாம். (அன்றியித்யாதி) விளங்காநிற்பதுமாய் ஶப்திக்கிறதுமாய்க் கிடக்கிற கடல்சூழ்ந்த பூமியை வெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே ஆண்டு, பின்பு திருவடிகளைச் சேருவர்கள். கோடு - வளைவு. ௰.

நித்யமான புகழையுடையருமாய், திருமங்கையி லுள்ளார்க்கு ப்ரதானராயிருப்பாருமாய், யுத்தத்திலே, மத்தகஜத்தை நடத்தவல்லருமான ஆழ்வார், ஒலியுடைத்தாம்படி செய்த தமிழ்த்தொடை வல்லார்க்கு. (உடனே) ஆஶ்ரயணகாலத்திலே, கர்மங்களடைய விட்டோடிப் போம்; அதுக்குமேலே ப்ராப்தியும் வேண்டியிருக்கில், அதுவும் இவர்க்கு ஸுலபமாம்; அன்றிக்கே, ஐஹிகமான ஸம்பத்து வேண்டியிருப்பர்களாகில், விளங்காநிற்பதாய் த்வநியை யுடைத்தாய் வளைந்திருந்துள்ள கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கெல்லாம் தாங்களே நிர்வாஹகராய், சந்த்ரனைப்போலே யிருக்கிற வெண்கொற்றக்குடைக் கீழே யிருந்து ஐஶ்வர்யத்தை யநுபவித்து, பின்னையும் திருவடிகளோடே கூடப்பெறுவர். ... ... ௰.

அடிவரவு.—அன்று காண்டா அலம் தாங்காத மால்
பார் புகர் பிச்ச பேசு நெடுமால் பார்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.—(நெடுமாலவனித்யாதி.) "மால்வினை -" மாலெனறு - பெருமையாய், அதினீடும் (கர்மங்களடையவென்றது.) ப்ராப்தியும் - தேஶவிஶேஷப்ராப்தியும். "அன்றி" என்றவனந்தரம், "வேண்டிடில்" என்றத்தை அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி) அதிகார்யநுகுணமாக ஸகலபல ப்ரதமென்று கருத்து. ... ... ௰

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து - அஞ்சாந்திருமொழி - பாராயது. ப்ரவேசம்.

ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஸ்ரிய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேச்வரன் ஸர்வஸுலபனாய் வந்து திருக்கடன் மல்லையிலே கண்வளர்ந்தருளினான், நானுமுட்படக்கண்டேன், நீங்களுமவனை ஆச்ரயியுங்கோள் பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களைக்கற்று தேவதாந்தரங்களைப் பற்றி அநர்த்தப்பட்டுப் போகாதே என்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ...

முதற்பாட்டு. (பாராயதித்யாதி) பூமியை ப்ரளயத்தில் நசியாதே வயிற்றிலேவைத்துப் புறப்படவிட்ட. (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும ஸ்ப்ருஹணீயனுமாய், தாரகனுமாயுள்ளவனை. [ம

ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆச்ரிதவத்ஸலனாய், ஆச்ரிதஸுலபனாய், ஸ்வப்ராப்திக்கு உபாயமும தானேயாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைத திருக்கடன்மல்லையிலே நானகப்படக் காணப்பெற்றேன், அவனரியனென்று கைவாங்காதே, அவனையொழிந்த தெய்வங்களும படுகுழி,அவற்றிலேபுக்கு அநர்த்தப்பட்டுப்போகாதே அவனை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போகப்பாருங்கோளென்கிறார். ...

முதற்பாட்டு.—(பாராயது) பாரென்று பேர்பெற்றதெல்லாம் - பூமியென்று பேர்பெற்ற தெல்லாவற்றையும, ப்ரளயத்திலே யெடுத்து வயிற்றிலேவைத்து, பின்னை உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடு காண உமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வரக்ஷணம் பண் [உய ணுகிறவனாகையாலே (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய், தானே தாரகனுமாயிருக்குமவனைத்து.

அ.—பாராயது ப்ரவேசம. திருநீர்மலையிலே திருவுள்ளமானபடி பேசி அநுபவித்துக்கொண்டு, "பேசுமளவன்றிது" என்று ப்ரஸ்துதமான பரோபதேசத்திலே, "அணிமாமலர்-மங்கை-யொடு - ஆயமொடு - நினையாதவர் செய்யுமவன" என்று உபதேசித்தாராயிருந்தார்; இப்படி பூவிடக்கோலினாரிடத்தில் அருள்செய்தவிடமெங்கே யென்று விசாரியா, ஸ்ரீபுண்டரீகாகையில பூவிடுவித்துக்கொண்டு திருக்கடன் மல்லையிலே, இன்னமிவனைப்போலவார் கிடைக்குமோ என்னும் ஆசையாலே தரைக்கிடைகிடக்கிற கிடையழகை நான கண்டுகொண்டேன், நீங்களும் காணவாருங்கோளென்றழைக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. [கூய

இத்திருமொழியிலுள்ள ப்ரமேயோபந்யாஸம்(ஆச்ரிதேத்யாதி.)"தவநெறிக்கோர பெருநெறியை" என்றதைப்பற்ற (உபாயமும்தானேயாயென்றது.)"பூண்டவத்தம"என்கிறபாட்டைகடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(அவனரியனித்யாதி.)"என்னை யென்வணங்கப்படுவானை" என்றததாலே - ஸௌசீல்யம் தோற்றுகிறதிறே.

முதற்பாட்டு.—(பாராயதித்யாதி.) தலசயனத்துறைவாருடைய ஸௌந்தர்ய[கூ0 த்தை யநுஸந்திக்கவே, வடதளசாயி, க்ஷீராப்திசாயி, இவர்களில் ஸௌந்தர்யத்தையும் நெஞ்சிறப்பட்டு, அங்குநின்றும் விரோதிகள் மண்ணுண்ணும்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்து நடமாடி ஆனையின்கையில் பூவிடுவித்துக்கொண்டாப்போலே, இங்கேவந்து ஸ்ரீபுண்டரீகர் பூவிட நெஞ்சுக்கினியனாய்க் கண்வளர்ந்தவனை நான் காணப்பெற்றேனென்கிறாரென்று அவதாரிகை.

"தூண்" என்றபடிவரவலை (தாரகனுமென்றது.)

மூ.—பாராயதுண்டுமிழ்ந்தபவளத்தூணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீரானை யெம்மானைத் தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளேமுளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்
போரானைக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினைக்
காரானையிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டதுநான் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. க.

ப-ரை.—பார்ஆயது - பூமியையெல்லாம், ப்ரளயத்தில்நசியாதபடி, உண்டு-அமுதுசெய்து, உமிழ்ந்த-புறப்படவிட்டருளி, அத்தாலே, பவளம்-பவளம்போலே எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனும், தூணை - தாரகனுமாய்; படு - முத்துமுதலியன உண்டாகிற, கடலில் - கடலிலே, அமுதத்தை - அம்ருதம்போலே போக்யனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுமவனாய்; பரி - கேசி என்னும்குதிரையின், வாய் - வாயை, கீண்ட-கிழித்த, சீரானை - வீரஸ்ரீயையுடையனாய்; அச்செயலாலே, எ[ம்மானை]-எனக்குஸ்வாமியாய்; தொண்டர்தங்கள் - தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுடைய, சிந்தையுள்ளே - ஹ்ருதயங்களிலே, முளைத்து - உண்டாய், எழுந்த - வளருகிற, தீம் - போக்யமான, கரும்பினை - கரும்புபோலேயினியனாய்; போர்-யுத்தோந்முகமான, ஆனை - குவலயாபீடமென்னும் யானையின், கொம்பு - கொம்பை, ஒசித்த - முறித்த, போர்ஏற்றினை-யுத்தத்தில் ஸிம்ஹம்போலே யிருக்குமவனாய்; புணர்-[உ]ஒன்றுஎன்னலாம்படி பொருந்திநின்ற, மருதம் - இரண்டுமருதமரங்கள், இற - முறிந்துவிழும்படி, நடந்த - நடந்துபோன, பொன்குன்றினை - பொன்மலைபோலேஅழகியனாய்; கார் - பெரிய, ஆனை-ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, இடர் - ஆபத்தை, கடிந்த-போக்கின, கற்பகத்தை - கல்பகம்போலே வேண்டிற்றுத்தரக்கடவ பரமோதாரனானவனை, தலசயனம்-ஸ்தலசயனமான, கடல்மல்லை-திருக்கட[ல்]மல்லையிலே, நான்கண்டது - நான்காணப்பெற்றேன், நீங்களும்வாருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ...(க)

ரத்நங்கள் படுகிற கடலிலே ஸ்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆச்ரயணீயனும்படி கண்வளர்ந்தவனை.

(படுகடலிலமுதத்தை) ரத்நாதிகள்படுகிறகடலென்னுதல், ஆழத்தையுடைத்தான கடலென்னுதல்; "மடுப்பட்டது" என்றாப்போலே ஆழத்தைச்சொல்லக்கடவதிறே. இவ்விசேஷணத்தில் கருத்தென்னென்னில்; நல்லதெல்லாம் படுகிற விடத்திலே ஸௌம்யனானவனுமென்கை. ஆழமானபோது, பெறுதற்கரிய வஸ்துவென்கை.

(பெறுதற்கரிய) என்றத்தாலே - க்ஷீராப்திநாயகனைக்காண்கைக்காகக் கடலையிறைக்கத்தடக்கின ஸ்ரீபுண்டரீகர்க்கு அபேக்ஷித்தபோதேபோகக்கூடாமை ஸூசிதமாய்த்து; அப்படி பெறுதற்கரிய வஸ்துகிடீர்இங்கேகண்காணச்சாய்ந்தருளிற்றென்றுகருத்து.

(பரிவாயித்யாதி) குதிரையாய்வந்த அவன்வாயைப்பிளந்த அழகனை. சீர்- அழகு. (எம்மானை) ஸர்வஶேஷியை. (தொண்டரித்யாதி) ஆஶ்ரித ஹ்ருதயங்களிலே முளைத்துவளருகிற நல்லகரும்பை.

(பரிவாய்கீண்ட) ப்ரபலப்ரதிபந்தகங்களை, கேஶிவாயைக்கிழித்தாப்போலே அநாயாஸேந போக்கவல்லவனை. பரியுண்டு--குதிரை, அதின் வாயைக் கிழித்த தவிரஶ்ரீயையுடையவனை. (எம்மானை) ஸப்ரமாதமான செயலையிறே செய்தது. அதின்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னைத்தப்புவித்தசெயலாலே யென்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனை. (தொண்டரித்யாதி) பரிணாமாதிகளில்லையென்னவொண்ணாது இவ்வஸ்துவுக்கு; நித்யவஸ்து என்னவொண்ணாது; "ஸந்தமேநம்" என்னுமாப்போலே யாய்த்து. வஸ்து நித்யமாயிருக்கச் செய்தேயிறே "அஸந்நேவ" என்கிறதும், "ஸந்தமேநம்" என்கிறதும் - அவனை யறியாதவன்று தானில்லையாய், அறிந்தவன்று உண்டாயிற்றதாமாப்போலே, அவனும்தன்னை யிவனறிந்தவன்று தானுளனாய அறியாதவன்று இலனாயிருக்குமாய்த்து. இவனவனுகந்திக்கனை ஸ்ப[illegible]மாய்த்திலனாகில், இவன் ஶேஷபூதனாய அவன் ஶேஷியாய, இவனைத்தனக்கு அதிஶயத்தைப் பண்ண அவனுக்குக்கடவனாய், [illegible] யிவனுக்கு புருஷார்த்த மாயிற்று [illegible]குறையுமிறே. உத்பத்தி வ்ருத்திகளெல்லா மங்கேயாய்த்து. அதுக்கடி யென்னென்னில் (கரும்பினை கட்டியை) ஸ்தாநத்திலே "கரும்பு" என்னில் மிகுமிறே. நெருக்க இனிதாயிருக்கை. (தொண்டர்) நிலமிதியாலேயு மொருநன்மையுண்டிறே.

"பரிவாய்கீண்டசீரானை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யார்த்தத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, "எம்மானை" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸப்ரமாதேத்[உ]யாதி.) "எழுந்த" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதி.) "முளைத்து" என்றபதத்திலே ஶோககாக வருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) "அவிகாராய ஶுத்தாய நித்யாய" என்னப்படுகிற வஸ்துவுக்கு இங்ஙன் சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தமித்யாதி.) விவரிக்கிறார் (வஸ்துவித்யாதி.) ஸர்வேஶ்வரன் ஶேஷியாகையாலே தத்ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள் சேதநனு[டை]டைய ஸத்பாவாஸத்பாவங்களுக்குறுப்பாம்படி அவன் ஸ்ப்ரஹணீயனாகிறான், ஶேஷபூதனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமித்தனை சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனவனுகந்தயாதி.) "முளைத்தெழுந்த" என்றதுக்கு பலிதார்த்தம் (உத்பத்தித்யாதி.) அங்கே - தொண்டர்ஹ்ருதயத்திலே. அதுக்கு - உத்பத்தி வ்ருத்திகளுண்டாகைக்கு. (கரும்பினை) என்றவநந்தரம், கரும்பென்கிற ஸமாதி என்று ஶேஷம். கட்டியை, தேனைஎன்றாப்போலேசொல்லாதே, "கரும்பு" என்றத்தாலே போக்யதாதிஶயம் தோற்றுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கட்டியித்யாதி) "தீங்கரும்பு" என்று விஶேஷிக்கையாலே, கட்டி ஸ்யூதாஹிஷிக்த மானதென்று கருத்து. மிகும்படி யென்னென்ன (நெருக்கவித்யாதி.) இத்தால் கட்டியேயாயிருக்கும் கரும்புண்டாகில் அது உத்தரோத்தரம் ரஸாயிக்யத்தோ[டே] யிருக்குமென்றதாயத்து.

(போரானையித்யாதி) யுத்யோந்முகமான குவலயாபீடத்தைக் கொன்று அதின்கொம்பை முறித்த போரேற்றினை. (புணரித்யாதி) புணராநின்ற மருதுகள் முறியும்படி அவற்றின்நடுவே நடந்தபொற்குன்றினை; "இணைமருதிற்றுவீழ" இத்யாதி. பொன்-அழகு. குன்றென்றது-திரு அழகுதன்னைத்திரட்டி வகுத்ததொருபர்வதம்போலேயாய்த்து க்ருஷ்ணன்வடிவு. (காரானையித்யாதி) பெரிய மஹேந்த்ரனிடரைப்போக்கு பரமோதாரன். ... ... க

(போரானை) யுத்யோந்முகமாயிருந்துள்ள குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்பை அநாயாஸேந முறித்துப்பொகட்டு. யுத்தத்திலே ஸிம்ஹம்போலே யிருக்கிறவனை. (ஏறு) என்றால் - ஸிம்ஹத்தையும், ரிஷபத்தையும் காட்டும்; இங்கு, கீழே ஆனையைச்சொல்லுகையாலே ஸிம்ஹத்தைச் சொல்லிற்றாக வமையுமிறே. யுத்தத்தில்சௌர்யமிருக்கிறபடி. (புணரித்யாதி) பருவம் நிரம்பின பின்பு செய்ததத்தையோ சொல்லுவது. இரண்டு மொன்றே யென்னலாம்படி தன்னிலே பொருந்தி நின்ற மருது முறிந்து விழும்படிக்கீடாக நடை கற்றுவைத்து. நலிவதாகக் கோலிவந்த ஆஸுரப்ரக்ருதிகளையும் கொலையாதே யிருக்கச்செய்தே நடுவேபோனபடி. (பொற்குன்றினை) அஸ்ஸிம்ஹம் வர்த்திக்கும் மேரு என்று சொல்லலாம்படி யிருக்கை. தன்னிலே பொருந்தி நிற்கும் மருதுகளிரண்டும் முறிந்துவிழுகிறபோதை ய்வநியைக்கேட்டுப் புரிந்துபார்த்தபோது இருந்தபடி சொல்லுகிறது; "ததஃகடகடாஶப்த ஸமாகர்ணந தத்பர:." (காரித்யாதி) ஸ்ரீமஹேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபந்நிவாரணத்தைப் பண்ணி, அவனுக்குத்தன்னை முற்றூட்டாக்கிக்கொண்டு நின்றவனை. காரென்று - பெருமை. (கண்டதித்யாதி) இடர்பட்டு வரவும், பிற்பாடாகையன்றிக்கே இவனிடர்பட்ட மடுவின் கரையிலே வந்து உதவினாப்போலே, நான் நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே ஸமகாலத்திலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... க.

"தொண்டர்சிந்தை, போரேற்றினை" என்றதனாலே ஆத்மரக்ஷணமானசௌர்யரக்ஷணயோகம் சொல்லுகையாலே, அந்தரக்ஷணவிசிஷ்டன் திருமேனியை* பொற்குன்றின் ஸ்தாநத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அஸ்ஸிம்ஹமித்யாதி.) "குன்று" என்கையாலே - நிஶ்சலதையும் தோற்றுகிறதென்றதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி.) "வ்யம்ராயாமயதஸ்யாம்ஸகர்ஷமாண உலூகலம் | யமளார்ஜுநயோர்மமய்யேதிர்யம்மசமுலூகலம் | ஹ்ராவுத்தம்ஸாவார்ஜௌதேநதௌயமளார்ஜுநௌ | ததஃகடகடாஶப்த ஸமாகர்ணந தத்பர: | ஆஜகாமவ்ரஜஜநோதத்ருஶசமஹாத்ருமௌ | ஹஸ்கந்யௌ நியதௌ ஹஸாகௌ மஹீதலே | நவோத்மதஸ்வதந்தாம்ஸ்ஸ்மிதஹாஸஞ்சபாலகம்" என்றும் சொல்லுகிற இவ்வசநங்களில், "கடகடாஶப்த ஸமாகர்ணநதத்பர:" என்றது - *வ்ரஜஜநத்துக்கு விஶேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும், கிட்டவிருந்தக்ருஷ்ணனுக்கும் இதொக்குமென்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, "ஸ: உலூகலம் - கர்ஷமாண: - ததஃகடகடாஶப்த ஸமாகர்ணநதத்பர: ஸஸ்-மஹாத்ருமௌ ததர்ஶ- வ்ரஜஜநஶ்ச தாத்ருஶ ஆஜகாம ததர்ஶச" இத்யந்வயோ விவக்ஷித:. இடர்பட்டு - ஆர்த்தரிடர்பட்டென்றபடி. வரவும் - தானிருக்குமிடத்திலே வரவுபெறுபடி. (வரவும்) என்றவநாதரம், ரக்ஷணம் என்றபேக்ஷம். இவன் - ஸ்ரீமஹேந்த்ராழ்வான். ... ... க

மூ.—பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலைமெய்ந்நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டவத்தம்போகாதேவம்மினெந்தை
யென்வணங்கப்படுவானைக் கணங்களேத்தும்
நீண்டவத்தைக்கருமுகிலை † யெம்மான்றன்னை
நின்றவூர்நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக்
காண்டவத்தைக்கனலெரிவாய்ப் பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. உ.

ப - ரை.—அவத்தம் - வ்யர்த்தமான சில காரியங்களை, பூண்டு-ஏறிட்டுக்கொ[ா]ண்டு, பிறர்க்கு - தாழ்ந்தவர்களை, அடைந்து—, தொண்டுபட்டு - அடிமைகள்செய்து, பொய் - மித்யையான, நூலை - பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை, ஓதி-கற்று, அவற்றிற் சொல்லுகிற அர்த்தங்களை, மெய்ந்நூலென்றென்று-மெய்யான வேதாந்தசாஸ்த்ரங்களிற்சொல்லப்படுகிற அர்த்தவிசேஷங்களென்று நம்பி, அவத்தம்-வ்யர்த்தமே, மாண்டுபோகாதே-முடிந்துபோகாமல், வம்மின் - உஜ்ஜீவிக்கும்படிவாருங்கோள்; எந்தை-எனக்குத் தந்தையும், என-என்போல்வார்க்கு, வணங்கப்படுவானை-ஆச்ரயிக்கலாம்படி எளியனும், கணங்கள் - அறிவுடையார்திரள்களாலே, ஏத்தும்-ஏத்தப்படுமவனும், நீண்ட—, அத்தம் - திருக்கைகளையுடையனும், கருமுகிலை - காளமேகம்போன்ற திருநிறத்தையுடையனும், நின்றவூர் - திருநின்றவூரில், நித்திலத்தை - முத்துத்திரள்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையனும், தொத்து - பூங்கொத்துக்கள், ஆர் - மிக்கிருந்துள்ள, சோலை-சோலையையுடைத்தான, காண்டவத்தை-காண்டவம் என்கிற காட்டை, கனல் - கனன்றுகொண்டிருக்கிற, எரி - அக்நியினுடைய, வாய் - வாயிலே, பெய்வித்தானை - புகுவித்த, எம்மான்றன்னை-ஸர்வேச்வரனை, நான் கண்டது—, கடன்மல்லைத்தலசயனத்து - திருக்கடன்மல்லையிலேயாயிருக்கும். (உ)

இரண்டாம்பாட்டு (பூண்டித்யாதி) வ்யர்த்தமாயிருக்கிற சிலகாரியங்களையேறிட்டுக்கொண்டு, அஸேவ்யரை ஸேவ்யரென்று அவர்களை அடைந்து அவர்களுக்கு ஸ்ரீதயராய்.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பூண்டவத்தம்) (அவத்தம்-பூண்டு) வ்யர்த்தமான காரியங்களை யேறிட்டுக்கொண்டு - ஸாத்விகரோடே ஸஹவாஸமும் வைதிகபுருஷார்த்தங்களைப் பெறவேணுமெனனுமதுவும் தவிர்ந்து வ்யர்த்தமானவற்றை யேறிட்டுக்கொண்டு. (பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டு) அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ராப்தவிஷயத்திற்போலே யிருக்கத் தாழ்வுசெய்து. அஸேவ்யரை ஸேவித்து.

இரண்டாம்பாட்டு.— (பூண்டவத்தமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - எம்பெருமானுடைய நிரதிசய ஸௌசீல்யத்தையும் விரோதிநிரஸந சீலதையையும் சொ[ன்]னலாந்திறக்கச்செய்தே, ஸம்ஸாரிகள் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே தொண்டுபட்டுப்போகாநின்றார்கள், ஆகிலும் விடமாட்டாத காருண்யத்தாலே யழைக்கிறார் மூத்த கணமோக என்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

வ்வரணம (ஸாத்விகரோடித்யாதி.) "பிறர்க்குத்தொண்டுபட்டு - பிறரை அடைந்து" என்றநவயித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதி.) [illegible]

† "நீண்ட அத்தக்கருமுகிலை" என்று பாடாந்தரம்.

(பொய்யித்யாதி) மித்யையான ப்ராஹ்மஶாஸ்த்ரங்களையோதி அவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களைமெய்யென்று வ்யர்த்தமே முடிந்து போகாதே வாருங்கோள், நான்சொல்லுகிற அர்த்தத்தைக் கேளுங்கோள். (எந்தையித்யாதி) வகுத்த ஸ்வாமி. (என்வணங்கப்படுவானை) நானுட்பட ஆஶ்ரயிக்கும்படிஸுலபனானவனை. (கணங்களித்யாதி) "நித்யமிந்த்ரிய பயாதிஶம மஹோபாயோமி நாமபிஸுதுஶ்ர மங்யியஃ। அப்யநுஶ்ரவஶிரஸ்ஸுதுர்ஶ்ரஹம்" என்கிறபடியே, வேதவைதிகங்கள் "சூழ்த்தமரர் துதித்தால்" என்கிறபடியேகுறைவிட்டேத்தினாலும் ஏத்தினவிடம் அளவுபட்டு ஏத்தாதவிடம் விஞ்சியிருக்குமவனை. (கருமுகிலை) காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையவனை. (கொத்தாரித்யாதி) கொத்தாகப்பூத்த காண்டவவநத்தை அக்நிஸாத்தாக்கினவனை. ... ... உ.

(பொய்ந்நூலை யித்யாதி) விப்ரலம்பகராயும் அஜ்ஞராயுமுள்ளவர்கள் தந்தாமுடையவுத்ப்ரேக்ஷையாலே வகைந்த ஶாஸ்த்ரங்களை வைதிகஶாஸ்த்ரம்போலேயிருக்க ஆதரித்து அப்யஸித்து, பின்னை அவற்றினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கபடியை யாராய்ந்து மீளுகைக்கு அவகாஶமில்லாதபடி முடிந்து.(அவத்தம் போகாதே)இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும் வ்யர்த்தமேபோகாதே. (வம்மின்) கெடுவிகாள்! கடுகவந்து நில்லுங்கோள்.(எந்தை யென்வணங்கப்படுவானை)எனக்குஜநகனாய், எனக்குச்சென்றாஶ்ரயிக்கலாம்படி ஶீலவானாயுள்ளவனை. (கணங்களித்யாதி) அறிவுடையார் திரள நின்றேத்துகிற அபரிச்சேத்யமான அந்த வஸ்துவை. அன்றிக்கே, (நீண்டஅத்தக்கருமுகிலை) என்றாய் - நீண்ட ஹஸ்தத்தையுடைய வென்னுதல். (எம்மான்றன்னை) திருவடிதோற்ற துறையிலேயாய்த்து இவரும் தோற்றது; "கிமர்த்தம் கவிஜுஶ்ரஷ்டதாஃ." (நின்றவூரித்யாதி) திருநின்ற வூரிலே நிற்கிற, ஶ்ரமஹரமான முத்துத்திரள்போலே யிருக்கிறவனை. (கொத்தாரித்யாதி) கொத்துஆர்ந்திருந்துள்ள சோலையை யுடைத்தான காண்டவவநத்தை, கனன்றுகொடுவருகிற அக்நியின் வாயிலே ப்ரவேஶிப்பித்தவனை. அர்ஜுநனும் க்ருஷ்ணனுமாய்ப் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்க, அக்நிஹவான் "பசித்தேன்" என்ன, பின்னை அக்காட்டை அவனுக்கு விருந்தாகவிட்டு கூடநின்று ரக்ஷிப்பித்தானிறே; இந்த்ரன் கோபத்தாலே வர்ஷிப்பிக்க, அர்ஜுநன் சரக்கூடமாகக் கட்ட மேலேவழிந்துபோய்த்திறே. (கண்டது)காட்டுத்தீயிலே வர்ஷித்தாப்போலே, நான்நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே காணப்பெற்றேன். உ.

"கனன்றென்று" என்கிறவீப்ஸையாலேஹவிதம் (ஆதரித்தென்றது.) பாராவாரத்தைத்யோதகம் பண்ணுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "நித்திலம் - " நிஸ்தலமாய், (முத்தென்றது.) கொத்து - பூங்கொத்து. கனன்று - ஜ்வலித்துக்கொண்டு. முன்பு காட்டுத்தீயை விளைத்தவன்றானே யிப்போது காட்டுத்தீயை யணைக்கைக்குக் கருமுகிலாய் இடக்கிறான், நான்கண்டேன் என்னும் ப்ரகர்ஷோபயோகத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (காட்டுத்தீ யித்யாதி.) ... ... உ.

மூ.— உடம்புருவில்மூன்றொன்றாய்மூர்த்திவேறா
யுலகுய்யநின்றானை யன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாடவல்லானை வரைமீகானில்
தடம்பருகுகருமுகிலைத் தஞ்சைக்கோயில்
தவநெறிக்கோர்பெருநெறியை வையங்காக்கும்
கடும்பரிமேலகற்கியை நான்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ௩.

ப - ரை.—உடம்பு - சரீரத்தினுடைய, உருவில் - ப்ரகாரத்திலே, மூன்று - [மு மூன்றும், உலகுஉய்ய - லோகரக்ஷணார்த்தமாக, ஒன்றாய் - ஒன்றாம்படியையுடைத்தாய், மூர்த்தி - ஸ்வரூபம், வேறாய் - வேறுபட்டு, நின்றானை - நிற்குமவனாய்; அன்று - கஞ்சன பூதனையைக்கொண்டு முடிக்கத்தேடினவன்று, பேய்ச்சி-பேயான அவளுடைய, விடம் - விஷம்கலந்தபாலை, பருகு - குடித்த, வித்தகனை - விஸ்மயநீயனாய், கன்று - கன்று, மேய்த்து - மேய்த்து, அவற்றோடுகலந்து நின்ற தேறு காஸாரனை, விளையாடவல்லானை - விளையாட்டாக நிரஸிக்கவல்லனாய்; வரைமீ - மலைமேலுள்ள, கானில் - காடுகளிலே, தடம் - தடாகங்களில், கன்றுகள்இறங்கிநீர் குடிக்குமபடி, பருகு - தான்முன்னேஇறங்கி கையைமுதுகிலே கட்டிக்கொண்டு தண்ணீர் அமுதுசெய்யுமவனாய், கருமுகிலை - காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனாய்; தஞ்சைக்கோயில் - லோகரக்ஷணார்த்தமாகத் தஞ்சைமாமணிக்கோயிலில் எழுந்தருளிநிற்குமவனாய், தவநெறிக்கு - சனனைக்கிட்டுகைக்குச்செய்யும்உபாயங்களுக்கு, ஓர்பெருநெறியை - ஒரு பெரிதான நெறியாயிருப்பவனாய்; வையம்-ஸகல லோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கைக்காக, கடு - மிக்கவேகத்தையுடைய, பரி மேல - குதிரையின்மேலே, கற்கியை - கல்கயாவதாரம் செய்தருளினவனை, கடி- காவலையுடைய,பொழில்-பொழிலாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, கடல்மல்லைத் தல [உடு சயனத்து—, நான்கண்டுகொண்டேன்—. ... ... ௩.

மூன்றாம்பாட்டு.(உடம்பித்யாதி)உடம்பினுடையபடியில்-உடம்பினுடைய ப்ரகாரத்தில், மூன்றும ஒன்றாம்படியையுடைத்தாய்,

---

மூன்றாம்பாட்டு.—(உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய்) உடம்பினுடைய படியில் – உடம்பினுடைய ப்ரகாரத்தில், மூன்று மொன்றாம் படியையுடைத்தாய்.

மூன்றாம்பாட்டு.— உடம்பித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே - "வம்மின்" என்று ஸா மாநயேந அழையாநிற்கச்செய்தேயும், அவர்கள், பரதத்வ நிர்ணயம் பிறவாதார் சிலரும், விரோதிகளுஞ்சிக்கிடப்பாரும், பக்ஷப்ராயரான எங்களை ரக்ஷிப்பனே! என்றிருப்பாரும், கலிகாலதூஷிதருமா யிருப்பாருமாகையாலே பே[க்ஷி சாதிருந்தார்களென்று, அவனுடைய படிகளை அவர்களறிய வருளிச்செய்கிறா ரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஸ்வேதரூபேண நின்றும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே ஶரீரமாயிடத்தில் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும். (மூர்த்திவேறாய்) ஆக, மூன்றுமொக்குமிறே யென்னில்; (வேறாய்) "ஓருருவம்" இத்யாதிப்படியே-வேறுபட்டு. இப்படிநிற்கிறது எதுக்[கு காகவென்னில் (உலகித்யாதி) லோகரக்ஷணார்த்தமாக இப்படிநிற்கிறது.

ஸ்வேதரூபேண நின்றும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே ஶரீரமாயிடத்தில் ஒருபடிப் பட்டிருக்கும். (மூர்த்திவேறாய்) ஆனால் மூன்றுமொக்குமி றே; [யேஷாம்ஸாம்யே ஸ்திதம்மந:] முன்பே ஐக்யத்தைச் சொல்லி[ய வைத்து பின்னை ஸாம்யம் சொன்னானிறே. இப்படிநிற்கிறதுதா னெதுக்காகவென்னில்; ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாலே ஜக த்ரக்ஷணத்துக்காகவாய்த்து இப்படி நிற்கிறது.

விவரணம் (ஸ்வேதேத்யாதி.) ஒருபடிப்பட்டிருக்குமென்றது - தன்னுடைய திருமேனி தனக்கு விதேயமானாப்போலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தனக்கு[வி விதேயராயிருப்பர்க ளென்கை. இத்தால் - "ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம்ஜநார்தந ஏகஏவ யாதி" என்னும்படியே - மூன்றுவடிவு மவனுக் கே ஶரீரமாகையாலே, ஐக்யம் சொல்லிற்றாய்த்து. ஆனால், த்ரிமூர்த்யைக்ய வாதம் ப்ரஸக்தியாதோவென்ன (மூர்த்திவேறாய்) என்று மூலத்துக்கவதா ரிகை யிட்டுக்கொள்வது. மூர்த்திஶப்தம் - ஸ்வரூபபரம். ஆக, ப்ரஹ்ம [ரு ருத்ரர்களுடைய ஜீவஸ்வரூபங்களும் எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூ பமும் வெவ்வேறாயிருக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கிவர்கள் ஶரீரபூதரென்றதாய் த்து. ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறாகில் ஶரீராத்மபாவம் சொல்லுவானென், ஸா ம்யம்சொல்லலாமிறே யென்று த்ரிமூர்த்திஸாம்யவாதியினுடைய வார்த்தையைக் கிளப்புகிறார் (ஆனாலித்யாதி.) தத்ஸஷ்டாந்தமுமேவாந பரிஹரிக்கிறார் (யேஷாமி த்யாதி) ஐக்யத்தையும் ஸாம்யத்தையும் ஸேர்த்தசொன்னால், இரண்டும் முக்யமாகக் கிடைக்கும்படி ஸ்வரூபபேதமும் ஶரீரஶரீரிபாவத்தால் ஐக்யமும் கொள்ளவே ணுமென்று கருத்து. ஆக, ஸாம்யம்சொன்னத்தாலே - ஸ்வரூபைக்ய வாதமும், ஐக்யம்சொல்லுகையாலே - கேவலஸாம்யவாதமும், அர்த்தாத் - அதிக்ராந்த வாத மும் நிரஸ்தமாய்த்து. ஆனால், ஸாம்யம்தோன்ற நிற்கைக்கு ப்ரயோஜநமேது?[நி என்று ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நாநுவாதபூர்வகம் ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கி றார் (இப்படியித்யாதி) கார்யத்வாராவந்த ஸாம்யமித்தனைபோக்கி ஸ்வரூபஸா ம்யமில்லை யென்றுகருத்து. இத்தால் - "உலகுய்ய நின்றானை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

(அன்றியாதி) பூதனைமுலைகொடுத்தவன்று அவ்விடத்தை யசோதை முலைப்பாலபருகுமாபபோலேபருகவலலஸமர்த்தனே.(கன்றித்யாதி)கன்றுகளை விட்டுமேயாநிற்க,கன்றுகளுடனே கலந்தஅஸுரர்களை விளையாட்டாக லீலையாக நிரஸிக்கவலலவனே. (வரையித்யாதி)மலையிடத்திலும் காட்டிடத்திலுமபசுமேயககபபுக்கால அவ்விடங்களிலதடாகங்களிலே கன்றுகளை நீருட்டபபுககால அவற்றுடனேதானும்புக்குககையைமுதுகிலேகட்டிக்கவிழநதுநின்று தண்ணீரைபபருகும்கருமுகிலே.(தஞ்சையித்யாதி) லோகரக்ஷணார்த்தமாகத தஞ்சைமாமணிக் கோயிலிலே நின்றவனே.

(அன்று பேயசசிவிடமபருகுவித்தகனே)ஸ்ரேஷ்டமான ஜந்மத்திலே க்ருஷ்ணனாயவநதவதரிதது பூதனையுடைய விஷத்தைப் பருகின விஸ்மயநீயனானவனே.இங்கு விஸ்மயமென்னென்றால;முலைவழியேபராணனுமாளுமபடியாக விஷத்தைப பருகினபடியைச சொல்லுதல ; அன்றிக்கே, அவள தாயவடிவுகொண்டு வாசசெய்தேயும் முலைப்பால விரோதிதகாலே வேறுமுலை யெனறறிந்து ஸஜித்தபடியைச சொலலுதல. (கன்றிகயாதி) "ஸாவஸ்ய ஜந்தூபாலெள வத்ஸபாலெள பவிஷ்வதுः.' (வரையித்யாதி) இவவிடத்துக்கு பட்டரருளிசசெய்தாரெனறு ப்ரஸித்தமிறே. இவவிடததுககு ஜீயரருளிசசெய்யாநிறக, பிள்ளையழகியமணவாளபபெருமாளரையர் ஸ்மரிபபித்தருளினவாரத்தையாயத்து ; - "மலைமேல காட்டிலேயுண்டான தடாகங்களிலே கன்றுகள் பின்னேபோயிளைததுவநது தண்ணீர்குடிக்கப்புககால, இளயகன்றுகளாகையாலே நீரிலே முன்னே யிறங்கிக் குடிக்க ஸயபபடுமே, அதனை நீருட்டுகைககு , தான் பின்னே கையைககட்டிககவிழ்ந்துநின்று தண்ணீரமுதுசெய்யுமாய்த்து."ஜாதிப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தைச சொன்னபடி. (தஞ்சையித்யாதி) ஜநத்தையுடைய ரக்ஷகைககாக, பெரிய ஏற்றத்தை யுடைய தஞ்சைமாமணிககோயிலிலே நிறகிற. (கவநெறிகோ பெருநெறியை)

"உலகுயயநின்றானே" என்றதனைக கடாக்ஷித்து,"கன்று" இத்யாதிக்குத தாத்பர்யம (ஸர்வஸ்யேத்யாதி.) இததால-அகிலஜநதரக்ஷணார்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே ஸஜாதீயனானவன, கன்றுமேயகக இடையனாயவநதானென்றதாய்த்து. கன்றுமேயக்கையோடு ஸஜ்ஷ்டயாதிகளோடு வாசியறஇவனுக்கு விளையாட்டென்று திருவுள்ளம். ப்ரஸித்திதானெஙஙனே யென்ன(இவவிடத்துக்கு ஜீயரித்யாதி.) பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியை நஞ்ஜீயாககு அரையர் ஸமரிப்பிக்கையாலே அநேகம் முதலிகளும் கேட்டிருபபர்களென்றுகருத்து. அநதஸ்ரீஸூக்திதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (மலைமேலித்யாதி.) "கானில" என்றதினர்த்தம் (காட்டிலேயென்றது.) "பருகு" என்றால - கையாலேதானே பருகலாமே, பின்னே கையைக்கட்டிக்கொண்டு என்னுமதுதோற்றும்படியென்னெனனில்; "கருமுகிலே" என்றதால - படிந்து வருகைதோற்றும், அத்தாலே இவவர்த்தம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தத்தாலே பலித்ததென்னென்ன (ஜாதீத்யாதி.)

மூ.—பேய்த்தாயை முலையுண்ட பிள்ளைதன்னைப்
பிணைமருப்பில் கருங்களிற்றைப் பிணைமான்நோக்கி
லாய்த்தாயர் தயிர்வெண்ணெ யமர்ந்தகோவை
யந்தணர்தமமுதத்தைக் குரவைமுன்னே
கோத்தானைக் குடமாடுகூத்தன்றன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல் குன்றமேந்திக்
காத்தானையெம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ௪.

ப-ரை.—தாய - தாயின்வடிவுங்கொண்டுவந்த, பேயை - பூதனையாகிய பேயினுடைய, [ய்] முலை-முலைவழியே, அவள் ப்ராணனை, உண்ட-அமுதுசெய்தருளின, பிள்ளைதன்னை - பிள்ளையாய்; பிணை - ஒன்றோடொன்று பிணைந்த, மருப்பின் - கொம்புகளையுடைய, கரு-கறுத்த, களிற்றை-யானைக்கன்றுபோலே இளைய செவ்வி தங்கியவுடையனாய; மான்பிணை - மான்பேடைபோன்ற, நோக்கின் - விழிகளையுடைய, ஆய்த்தாயர் - இடைத்தாயாரான யசோதைப்பிராட்டி, சேமித்துவைத்த, தயிர்-தயிரையும், [ந] வெண்ணெய் - வெண்ணெயையும், அமுதுசெய்து, அமர்ந்த-தங்கியிருந்த, கோவை-நிர்வாஹகனாய்; அந்தணர்தம் - ப்ராஹ்மணர்களுக்கு, அமுதத்தை - அம்ருதம்போலே போக்யனாய்; முன்னே - முன்பொருகாலத்தில், குரவை - குரவைக்கூத்தை, கோத்தானை - பெண்களோடு கைகோத்து ஆடினவனாய், திருவாய்ப்பாடியிலே எல்லாரும் காணலாம்படி அச்செருக்கைச் செய்தவனாய், குடம் ஆடு - குடக்கூத்தாடின, கூத்தனன்னை - விலாஸசேஷ்டிதங்களையுடையவனாய்; இந்திரன் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிப்பித்தவன்று, கோகுலங்கள் - பசுக்கூட்டங்கள், தளராமல் - நோவுபடாதபடி, குன்றம் - கோவர்த்தநமென்னும் மலையை, ஏந்தி - தரித்து, பசுக்களையும் இடையரையும், காத்தானை - ரக்ஷித்தவனாய்; எம்மானை - எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனை, கடி-பரிமளம்மிக்க, பொழில்-சோலைகளாலே, சூழ்-சூழப்பட்ட, கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே கண்டுகொண்டேன். ...

(தவநெறியித்யாதி) ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களில் பெரியநெறியாயுள்ளவனை. (வையாளியித்யாதி) ஐச்வர்யஸூசகமாக, பெரிய ஏற்றத்தையுடைய குதிரையின்மேலே கல்கியுமாயிருந்து, அக்குதிரைக்குளம்பிலே அஸுரர்களைப்பட நசுக்கும்படியிருந்தவனை. ... ... ௫.

ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களில் பெருநெறியாயுள்ளவனை. வழிதப்பிச்சென்று காநெறியே போனாலும், தப்பச்செய்யாதே கூடப்போகும்படியிருக்கை. வ்யபிசரியாத ஸாதநமென்றபடி. (வையமித்யாதி) ஜகத்தையுடைய நோக்குகைக்காக, பெரியவேகத்தையுடைய குதிரையின் மேலேயேறி அக்குதிரைக்காலிலே ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துகைத்துப் பொகடும் வடிவையுடையவனை. பரி - செலவு; கடிதான செலவையுடைத்தாய், மேலான பரியை. (கடியித்யாதி) ஜகத்தையடைய ரக்ஷிக்கக்கடவனாயிருக்கிறவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நாலிப்போது விஷயமானதனுனே னென்கிறார். ... ... ௫.

"பெரு" என்றதுக்கு வாஸனை (வழிதப்பி யித்யாதி.) கானெறி - காட்டுவழி. உபாயாநரம். "ஓர்" என்றதுக்குஸாவம் (வ்யபிசரியாதவித்யாதி.) கடுமையை - வேகத்தையுடைத்தான, பரி - குதிரைமேலே யிருக்கிற, கல்கியென்றும்; கடுமையானநடையையுடைய, மேலான, பரி - குதிரையாயிருக்கிற கல்கியென்றும்; த்விவிதமர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தை யித்யாதி)வாக்யத்ரயத்[தாலே.) இனிமேல் செய்தருளுகிற அவதாரமன்றோவது, கல்கியைநான் கண்டுகொண்டேன் என்னும்படி யெங்ஙனேயென்ன (ஜகத்தையடையவித்யாதி.) ௫.

நாலாம்பாட்டு. (பெய்ததாயிதயாதி) தாய்வடிவுகொண்டுவந்த பூதனையை, அம்முலைவழியே அவளுயிரையுண்ட பிள்ளையை. (பிணை யிதயாதி) மான்பேடைபோன்ற விழியையுடைய இடைத்தாயர் தயி ரையும், வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்து அமர்ந்த நிர்வாஹகனை. (அங் கனிறீயாதி) வராஹமனைந்த அமுதம்போலே ஹோம்யனுனவனை. (நரவைவியாதி) பெண்களுடனே குரவைகோத்துவிளையாடி அச செந்நர்காலை மன்றிலே நடந்த நர்த்தனவனை. (கோகுலமிதயாதி) பசுக்கனோடலாக்கபுர் ... மறைக்காத்தவனை, ஸர்வஸ்வாமியை.

நாலாம்பாட்டு. (... முலையுண்ட பிள்ளைதனை) [(ப பேயான ... நாவடிவு ... , தாயப்பக்கலப்பண்ணக்கடவ விருப் பத்தை அப்பேய்க் ... அவள் முலையையுண்ட மௌக்த்ய ... (...) பிணைந்த மருப்பையுடைய கருங் ... [illegible] ... யுடையவனை. (பிணைமருப்பு) ... ஈரியும்படியைச் சொல லு ... . (...) மான்பேடைபோலேயிருக்கிற நோக் கையுடைய, ... இடைத்தாயர்—யசோதைப்பிராட்டி, ... தயிரையும் ... அமுதுசெய்து ஆஸ்த ... ஸ்ம ... மாகவிருந்தசெயலாலே ... (அநந்தனாதமமுதத்தை) அ ... பாரத்தனவனை (குரவையிதயாதி) ... எல்லாக்கண்முகப் பே ... (...) இப்படி சிலர் கண்டு ... னுமபடியாகக்காட்டினவனை. ... ளவுபட்டபடி, தோற்றிற்[உரு ... (எம்மானை) தன்னுடைய ... எழுதிக்கொண்ட வனை (...) ... க்கண்ணெனறியப்பெற்றேன், இனி ... ... ஈ

... ஹமருத்ராசனத்தேவேவிஷ்ணுவா ... ம்பக்கக்கடவேணுயைதான என்னுதி ... , அவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக் ... ஸ்தி திகைண்டுகொள்வது. பேய ... ஸாயங்கையில் வெண்ணெய்போடு வாசியில்லாமல உண்டபடி, ... உடப்பெண்களோடும் ஒருநீர்ச[(ரு) வாசியின்றி ... க்குரவைக்கை, நடமெடுத்ததோடு குன்றமெடுத்தத தோடு வைஷம்யமில்லாச்செயல்கள் அதிமாநுஷங்களிறே யென்று திருவுள்ளம்.

பிள்ளை என்னுதே, "தன்னை" என்று பிள்ளைத்தனத்தில் தாளுனதன்மையைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பேயானவிதயாதி.) "கோவை" என்றதின் தாத்பர்யம் (லோகத்தையடைய எழுதிக்கொண்டவனையென்றது.) "முன்னே" என்ற பதப்ரயோக தாத்பர்யம் (சிலர்தயாதி.) "தன்னை" என்றபதத் தாலே குடக்கூத்தில அத்விதீயத்வம் தோற்றுகையாலே, ஊராகக்காணவருகை யாவிதமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதயாதி.) கண்டேன் என்னுதே, "கண்டு கொண்டேன்" என்றதுக்கு வாஸனை (அவனிதயாதி.) ... ... ஈ.

மூ.—பாய்ந்தானைத் திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனாயாலிலையிற் பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானை யிலங்கொளிசேர் மணிக்குன்றன்ன
மீரிரண்டுமால்வரைத்தோ ளம்மான்றன்னை
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள் தூதிற்சென்றப்
பொய்யறைவாய் புகப்பெய்த மல்லர்மங்கக்
காய்ந்தானை யெம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ரு.

ப - ரை.—தாயார் காவலாகவைத்த ஶகடத்திலே அஸுரர்கள்புகுந்து நலிய ப்புக்கவாறே, திரி - உருளுகிற, சகடம் - ஶகடாஸுரன், பாறி - சிதம்பிதமாய், வீழ - விழும்படி, திருவடிகளாலே, பாய்ந்தானை - பாய்ந்தவனாய்; பாலகனாய் - சிறுப்பிள்ளையாய், ஆலிலையில் - அப்போதுண்டான ஒருவடதளத்திலே, சாய்ந்தருளி, பள்ளி இன்பம் - நித்ராஸுகத்தை, மேய்ந்தானை - அநுபவித்தவனாய்; இலங்கு ஒளி - மிக்க ஒளியை, சேர் - உடைத்தான, மணிக்குன்று அன்ன - [மேரு ரத்நபர்வதம்போன்ற வடிவழகையும், மால் - பெரிதாய், வரை - த்ருடமான, ஈரிரண்டுதோள் - நான்கு திருத்தோள்களையுமுடைய, அம்மான்றனை - ஸர்வேஶ்வரியாய்; நிலமகள்தோள் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியின் திருத்தோளோடே, தோய்ந்தானை-கலந்தவனாய்; தூதில்சென்று-பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாய்ச்சென்று, பொய்-துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டுவைத்த, அவ்வறைவாய் - அந்த நிலவறையிலே, புக - க்ருஷ்ணனை ப்ரவேஶிப்பித்து நலியவேணும் என்று, பெய்த-ஸங்கேதமாக்கி வைத்த, மல்லர் - மல்லவர்க்கத்தை, மங்க-முடியும்படி, காய்ந்தானை - சீறியருளினவனாய்; எம்மானை-எனக்கு ஸ்வாமியானவனை, கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத் தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன்—. ... ... ரு.

அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானை யித்யாதி) ஶகடாஸுரனைத்

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பாய்ந்தானையித்யாதி) பிள்ளையைத் தொட்டிலிலேவளர்த்தி சகடத்தை வரவழைத்து வைத்துப்போனார்கள்; அதிலே அஸுரர்கள் ஆவேஶித்துவந்து நலியப்புக; "ஸ்தந்யார்த்தீ ப்ரருரோதஹ" என்கிறபடியே - முலைவரவுதாழ்த்துச்சீறித் திருவடிகளாலே பாய்ந்தான்; அதுக்கிலக்காய் முடிந்துபோனார்கள். ஊருகிற † ஶகடமானது பாறிபோம்படியாகப் பாய்ந்தவனை.

அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி.) தாயைப்போலே வந்தபேயைப்போலன்றிக்கே, தாய்தானே காவலாகவைத்த ஶகடத்தைக்காலாலேதள்ளின பிள்ளைகிடீர்! உலகையெல்லாம் வயிற்றடக்கிப் பள்ளிகொள்ளும்பிள்ளை, அவன் ஆஶ்ரிதர்க்குக்கையாளாய் விரோதிகளைக்காணில் சீறும் ஸ்வபாவன், அவனை நான் கண்டேன், நீங்களும்கண்டு ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறானென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

"கதாசித்ஶகடஸ்யாதஶ்ஶயாநோமதுஸூதந:। சிக்ஷேபசரணாவூர்த்வம்ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ॥ தஸ்யபாதப்ரஹாரேணஶகடம் பரிவர்த்திதம்। வித்வஸ்தகும்பபாண்டம்தத்விபரீதம் பபாதவை" என்று ப்ரமாணஶேஷம். தாத்பர்யமருளிச்செய்து, ஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஊருகிறவித்யாதி.)

† "உருளுகிற" என்றும் காண்கிறது.

மூ.—கிடந்தானைத்தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரிய வதனின்பின்னே
படர்ந்தானைப் படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப் பாரிடத்தையெயிறுகீற
விடந்தானை வளைமருப்பினேனமாகி
யிருநிலனும்பெருவிசும்பு மெய்தாவண்ணம்
கடந்தானையெம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே. ௬.

ப-ரை.—தடம்-பரந்த, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, பணங்கள் - திரு[வனந்தாழ்வான் படத்தின்கீழே, மேவி - பொருந்தி, கிடந்தானை - கண்வளர்ந்தருளினவனாய்; கிளர் - கிளர்ந்து, பொறிய - நாநாவர்ணமான புள்ளிகளையுடைய, மறி - மான்குட்டியை, பிராட்டி "பிடித்துத்தரவேணும்" என்ன, திரிய - அது அங்கேயிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதனின்பின்னே - அதின்பின்னே, படர்ந்தானை - தொடர்ந்துபோனவனாய்; படு - ஒழுகாநின்றுள்ள, மதத்த-மதஜலத்தையுடைய,[பெரு களிற்றின்-குவலயாபீடத்தின், கொம்பு-கொம்பை, பறித்தானை-பிடுங்கிப்போகட்டவனாய்;வளை-வளைந்த, மருப்பின - கொம்பையுடைத்தான, ஏனமாகி - பன்றி வடிவுகொண்டு, இடம் - பரந்த, பாரை - பூமியை, எயிறு - திரு எயிற்றாலே, கீற - கிழியும்படி, இடந்தானை-ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்தவனாய்; இரு-மஹத்தான, நிலனும்-பூமியும், பெரு-பெரிய,விசும்பும்-ஆகாசமும், எய்தாவண்ணம் - போராதபடி [உய ர்ந்த யாக, வளர்ந்து, கடந்தானை - லோகத்தைத் திருவடிகளாலே அளந்துகொண்டவனாய்; எம்மானை - என்னையடிமைகொண்டவனான ஸர்வேச்வரனை, கடிபொழில் சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன்—. ... ...(௬)

திருவடிகளாலே துகளாம்படி பாய்ந்தவனை.(பாலகனித்யாதி)சிறுப்பிள்ளையாய் ஆலிலைமேலேபள்ளிகொண்டவனை, அத்தாலே ஸ்நேஹித்தவனை. (இலங்கொளியித்யாதி)மிக்கவொளியையுடைய ரத்நபர்வதம்போன்ற வடிவும் நாலுதிருத்தோள்களையுமுடைய ஸர்வசேஷியை. (தோய்ந்தானை நிலமகள்தோள்) ஸ்ரீபூமிபிராட்டி திருத்தோளுடனே கலந்தவனை. (தூதித்யாதி) பாண்டவர்களுக்குத் தூதுபோனவிடத்திலே, தன்னை நிலவறையிலே ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணுமென்று, பதிகிடந்தமல்லரை முடியும்படி சீறினவனை. (எம்மானை) என்னையனை. ரு.

(பாலகனித்யாதி) அத்யந்தமுக்தனாய், ஒருபவனான ஆலிலையிலே, விழுக்காடுபாராதே நிர்பாஸ்வம் அநுபவித்தவனை. (இலங்கித்யாதி) மிக்கவொளியையுடைய நீலகிரிபோலேயிருக்கிற திருத்தோள்கள் நாலையுமுடையவனை.அந்தவுதுர்ஜநனிறேஸர்வேச்வரனுவான்.[௩௫ (தோய்ந்தானை நிலமகளதோள்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி திருத்தோளிலே அவகாஹித்தவனை. (தூதிலித்யாதி) பாண்டவர்களுக்கு தூதனாய்ச்சென்று, "நிலவறையிலே ப்ரவேசித்து நலியவேணும்" என்று பதிபடைகிடந்த மல்லர் முடிந்துபோம்படி சீறினவனை. (எம்மானைபித்யாதி) அந்தக்ஷேத்ரிமத்தைத்தப்பி யென்னையெழுதிக்கொண்டவனை.

பதிபடை - அந்த ஸ்தாநத்திலேகிடந்தஸேனை. துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டு க்ருஷ்ணனைப்பிடிப்பதாக அநேகம் மல்லவர்கத்தை க்ருதஸங்கேதராக்கி அவதரித் தானென்றுகருத்து, ... ரு.

ஆறும்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி) பெரியகடலிலே திருவனந்தாழ்வான் ஃபணங்களின்கீழே பொருந்தி. (கிளர்பொறியவித்யாதி) கிளர்ந்து பொறியையுடைத்தாய்–நாநாவர்ணமான பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியை, பிராட்டி "பிடித்துத்தரவேணும்" என்ன; உத்க்ருஷ்டம்ஸ்ரமமாகையாலே அது அங்கேயிங்கே ஸஞ்சரிக்க; அதின் பின்னே அடிதீயப்போனவனை. மதம்படுகிறகளிறுண்டு - குவலயாபீடம், அதின்கொம்பைப்பறித்தவனை. (பாரிடமித்யாதி) ஸ்ரீவராஹரூபியாய் எயிற்றிலே பூமியைக் கீறியிடந்தவனை; வளைந்த, மருப்பை - கொம்பையுடைய, பன்றியாய். (இருநிலனுமித்யாதி) மஹாப்ருதிவியும்பெரியஆகாஶமும் போராதபடி திருவடிகளாலே அளந்தவனை.

ஆறும்பாட்டு.—(கிடந்தானை) கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான பரப்பையுடைத்தான கடலிலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே, (மேவி) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் நிரப்பவொண்ணாதபடி கண்வளர்ந்தருளினவனை. (கிளரித்யாதி) கிளர்ந்து நாநாவர்ணமான [பொறி] பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியை, பிராட்டி "பிடித்துத்தரவேணும்" என்ன; உத்க்ருஷ்டம்ஸ்ரமமாகையாலே அது அங்கேயிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதின்பின்னே அடித்தீயப்போனவனை. பிராட்டி பிரிவுவிளையும்படியாகவிறே கைகழியப்போனபடி. பெரிய மதநீருடைய கொம்பை, குப்பைக்கீரைபோலே அநாயாஸேந பிடுங்கினவனை.[௨௰ (பாரிடத்தையித்யாதி) வளைந்தகொம்பையுடைய மஹாவராஹமாய், பரப்பையுடைத்தான பூமியைத் திருவெயிற்றிலே கிடக்கும்படி யிடந்தவனை. உடம்புநோவ வ்யாபரித்தபடி சொல்லுகிறது. (இருநிலனித்யாதி) பூம்யந்தரிக்ஷாதிகள் போராதபடியாக வளர்ந்து லோகத்தை அளந்துகொண்டவனை. (எம்மானை) எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்த நீர்மையாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவனை.(கண்டு கொண்டேன்) அவன்தானே திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து வைத்தவன்று தப்பின நான், இன்று இங்கே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ௬.

ஆறும்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி) பாசையுறுபாசியிலேயிற் பள்ளிகொண்டவளவேயன்றிக்கே, * பாற்கடலுள்பாம்பணைமேல பள்ளியமர்ந்து பல அவதாரங்கள்செய்துவந்து பள்ளிகொண்டருளக் கண்டேனென்று ஸங்க்ரஹிக்கிறதுகொள்வது.

"பணங்கள்" என்றது - லக்ஷணயா, திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிறதென்றதாய், "தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவி - கிடந்தானை" என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கண்வளர்ந்தித்யாதி.) பொறி - புள்ளிகள். மறி - மான்குட்டி. அடித்தீய-அடிதெரியாதபடியென்கை. அதனின்பின் படர்ந்தானை[௩௰ என்றதே, "பின்னே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பிராட்டியித்யாதி.) குப்பைக்கீரைபோலேயென்றது -"பறித்தானை" என்ற பதவாஸனை. "வளைமருப்பிலேனமாகி - பாரிடத்தை யெயிறுகீறவிடந்தானை"என்று அந்வயாநுகுணம் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வளைந்தவித்யாதி.) ஆக, இப்பாட்டில் - திருவனந்தாழ்வாரோடு, பிராட்டியாரோடு, மதுரையிற் பெண்களோடு, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடு, பூ[சம்பந்தி]யிலுள்ளாரோடு வாசியற எல்லார்க்கும் தன்னைக் கையடைப்பாக்கினவனை நான் கண்டேனென்று, அவனுடைய பாரார்த்யதையைச் சொல்லுகிறதாயிற்றென்றதாய்த்து. ... ... ௬.

மூ.—பேணாதவலியரக்கர்மெலியவன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்தன்றவுணர்கோனைப்
பூணாகம்பிளவெடுத்த போர்வல்லோனைப்
பொருகடலுள்துயிலமர்ந்த புள்ளூர்தியை
ஊணாகப்பேய்முலைநஞ்சுண்டான்றன்னை
யுள்ளுவாருள்ளத்தே யுறைகின்றானைக்
காணாதுதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ஏ.

பதவுரை.—அன்று ராவணனை நெருக்கினவன்று, பேணாத - ஸர்வேச்வரனென்று ஆதரியாத, வலி - பலத்தையுடைய, அரக்கர் - ராக்ஷஸர், மெலிய - இளைக்கும்படியாக, பெரு - பெரிய, வரை - மலைபோன்ற, தோள் - தோள்கள், இற - முறியும்படி, நெரித்து - கட்டிக்கொண்டவனாய், அன்று - ஆச்ரிதனான ப்ரஹ்லாதனை ரக்ஷித்தவன்று, அவுணர்கோனை - அசுரர்கள்தலைவனான ஹிரண்யனுடைய, பூண் - ஆபரணங்களணிந்த, ஆகம் - மார்வை, பிளவெடுத்த - பிளந்துபோகட்ட, போர் - யுத்தத்தில், வல்லோனை - ஸமர்த்தனானவனாய்; பொரு - திரைகள் மோதுகையுடைய, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, துயிலமர்ந்த - கண்வளர்ந்தருளின, புள்ளூர்தியை - கருடவாஹநனாய்; பேய்முலை - பூதனையின் முலையிலுண்டான, நஞ்சு - விஷத்தை, ஊணாக - தாரகமாக, உண்டான்றன்னை - அமுதுசெய்தருளினவனாய், உள்ளுவார் - பூதநாநிரஸநத்தை நினைத்து ஈடுபடுமவர்களுடைய, உள்ளத்தே - நெஞ்சிலே, உறைகின்றானை - நிலையாக நிற்குமவனானவனை, காணாது - காணாமல், திரிதருவேன் - தேடித்திரிகிற நான், கடிபொழில் சூழ் கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே கண்டுகொண்டேன்—. ... ... ஏ.

ஏழாம்பாட்டு. (பேணாதவித்யாதி) ஆசைப்படாதே முன்கை நீட்டினராயிருந்த ராக்ஷஸர் [illegible]ரும்படி, பெரியமலைபோன்ற தோள் முறியும்படி நெரித்து.

ஏழாம்பாட்டு.—(பேணாதவித்யாதி) ஸர்வேச்வரனென்று கொண்டாடாதே முன்கை நீட்டிக்காலே தோற்றினபடி நடந்து திரிகிற ராக்ஷஸ ஜாதியானது மெலியும்படியாக "எங்ஙனேயுயவர் தானவர் நினைந்தால்" என்கிறபடியே அசுரர்களைப்போலே சீற்றமின்றிக்கேயிருப்பார் பிழைக்கும்படித்தனையல்லது, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் எங்ஙனே யுஜ்ஜீவிக்கும்படி என்னக்கடவதிறே; அப்படியே ராக்ஷஸ ஜாதியானது மெலியும்படியாகப் பண்ணி; அன்று, பெரியவரை போலேயிருக்கிற தோள்களானவை இறும்படியாகக் கட்டிக்கொண்டு;

ஏழாம்பாட்டு.(பேணாதவித்யாதி. இப்படி ஆச்ரிதார்த்தமாக இவன் அநேக [உப]காரங்களைப் பண்ணினவனைச் செய்தேயும், வாஸநாபலத்தாலே நெஞ்சுநெகிழாதே யிருக்குமவர்களைச் சிதித்து அச்சமுறுத்துகைக்காக, நீங்களவனைப் பேணாவிடில் கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பேயராய்ப்போகிறீர்களென்னுமது தோற்ற. ராவண ஹிரண்ய பூதநா நிரஸநங்களை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பேணுகை - ஆதரிக்கையாய், தாத்பர்யம் (ஸர்வேச்வரனித்யாதி.) இறும்படியாக - முறியும்படியாக. "நெரித்து" என்றதினர்த்தம்(கட்டிக்கொண்டென்று) ஸேனையாலே நெருக்கியென்றபடி.

(அன்றித்யாதி) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன்று, அஸுரேஶ்வரனுடைய அலங்க்ருதமான மார்வைப்பிளந்து பொர வல்லவனை. (பொருகடலித்யாதி) திரைபொருகிறகடலிலே துயிலமர்ந்த மருவவாஹநனை. (ஊனுகவித்யாதி) ஊனுகப்பேய்முலையில் [வி]ஷ நஞ்சையுண்டவனை. (உள்ளுவாரித்யாதி) தன்னை நினைப்பார் நெஞ்சிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை. (காணுதித்யாதி) அநாதிகாலம்காணுதே திரிந்தநான் கண்டுகொண்டேன். ... ... எ.

ஆஸுரவர்கத்துக்கு நிர்வாஹகனுனவனை, ஆஹரணங்களாலே அலங்க்ருதமானஶரீரம் இருபிளவாம்படி கிழித்துப்பொகட்டு யுய்புத்தி[யி]லே ஸமர்த்தனுனவனை. (பொரு) அதுக்குடலாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனை. (புள்ளூர்தியை) ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல்கேட்டு, அங்குநின்றும் பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறி, அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும்படிசொல்லுகிறது. (ஊனுகவித்யாதி) பூதனை தாய்வடிவுகொண்டுவந்து முலைகொடுக்க, அவள் [மு]லைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொடுத்தாப்போலே, தானும் முலையுண்ணுவிடில் தரியாதானுய் முலையுண்டபடிசொல்லுகிறது. (உள்ளுவாரித்யாதி) செவ்வியார்க்கு தானும் செவ்வியனுய்ப் பரிமாறும்படியும், துஷ்டர்க்கு தானும் அபபடியிருக்கும்படியும் சொல்லுகிறது. பருவம் நிரம்பாதிருக்கச்செய்தேயும் பூதனைகையிலேயகப்[ப]ட்டு அத்தைத் தப்பிப்போகப்பெற்றது, அதொன்றுமேயாய்த்து இவர்கள்நெஞ்சில்கிடப்பது. (காணுதித்யாதி) யாதநாஶரீரம்போலே காணவேணுமென்று ஆஶைப்பட்டுத்தட்டித்திரிகிற நான், பசித்தவன் ஜீவிக்கப்பெற்றுப்போலே காணப்பெற்றேன். (கடியித்யாதி) ஶாஸ்த்ரங்களிலே கேட்டு ஒரு தேஶவிஶேஷத்திலேசென்றல் காணவிருக்கையன்றிக்கே, விடாய்த்த விந்நிலத்திலே காணப்பெற்றேனென்கிறர்.

இவ்வளவும், ராவணவிஜயம்பண்ணின ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தம்; "அன்றவுணர்" இத்யாதிக்கு - ஹிரண்யநிரஸநம்பண்ணினபடியாக விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறர் (ஆஸுரேத்யாதி.) இங்ஙனன்றகில், பாட்டிலே இரண்டு "அன்று" என்ற பதம்வேண்டாவிறே. ராமந்ருஸிம்ஹர்களுடையவும் ராவணஹிரண்யர்களுடையவும் யர்மையைக்யத்தாலே ஏகமாக உபந்யஸித்தருளினுனென்றுகொள்வது. அதுக்கென்றது - ராவண நிரஸநத்துக்கென்றபடி. யத்வா, "மெலியவன்று" என்று மேழைகூட்டி, ராமாவதாரபரமாகவும், "பெருவரை" இத்யாதியையெல்லாம் அழகியசிங்கர்விஷயமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். இப்போது, கட்டிக்கொண்டென்றது - த்வத்வயுப்யபரம். அதுக்கு - ஸாமாந்யேநவிரோயி நிரஸநத்துக்கென்றபடி. இத்திருமொழியில், "பேய்ச்சிவிடம் பருகுவித்தகனை" என்றும் "பேய்த்தாயைமுலையுண்ட பிள்ளைதன்னை" என்றும் "ஊனுகப் பேய்முலைநஞ்சுண்டான்றன்னை" என்றும் - முக்காலும் அநுஸந்திக்கும்படியிருக்குமதொன்றுகையாலே, "உள்ளுவார்" என்றதக்கும் - இத்தை அநுஸந்திப்பாராகவே தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து, அதுக்கு ஹேதுமுகேநவருளிச்செய்கிறர் (பருவமித்யாதி.) தட்டித்திரிகைக்கு[ஶ]ய த்ருஷ்டாந்தம் (யாதநாஶரீரம்போலேயென்றது.) அதாவது - துஃகாநுபவம்பண்ணுகைக்கு உசித்த ஶரீரமாகையாலே இஷ்டலாபங்கள் கிடையாதிறேயென்கை. எ.

மூ.—பெண்ணாகியின்னமுதம்வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப்பெருகினானைத்
தண்ணாந்தவாரபுனல்சூழ் மெய்யமென்னும்
தடவரைமேலகிடந்தானைப்பணங்கள்மேவி
எண்ணானை யெண்ணிறந்தபுகழினானை
யிலங்கொளிசேரரவிந்தம போன்றுநீண்ட
கண்ணானை கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடன்மலலைத்தலசயனத்தே. ௮

ப-ரை.—இன-இனிதான, அமுதம-அமாதததை, அஸ-ராகள் புஜியாதபடி, பெண் ஆகி- ஸ்தரீவடிவைக் கொண்டு, வஞ்சித்தானை- அவாகளை வஞ்சிததவனுய்; அன்று- ஹிரணயனுடைய பரஹலாதன நோவுபடடவனறு, பிறை- சநத்ரனையொத்த, எயிறு- பறகளையும, அடல- மிடுக்கையு முடைய, அரியாய் - நரஸிம்ஹமாய, பெருகினானை- வளாநதவனுய, தண ஆரநத-குளிாததிலை யுடைததாய், வார - ஒழுகாநின்றுள்ள, புனல-ஜலததாலே, சூழ-சூழபபட்ட, மெய்யமஎனனும்-திருமெய்யமஎன்கிற,தடவரைமேல-பெரியமலையிலே,பணஙகள-திருவனநதாழ்வானமேலே,மேவி-பொருந்தி, கிடநதானை- சாயநதருளுமவனுய் ; எணணானை-எலலாராலும்எணணபபடுமவனுய்; எண இறநத-அளவுஇல்லாத, புகழினானை-கலயாணகுணங்களையுடையனுய்; இலங்கு ஒளிசேர-மிககஒளியையுடைய, அரவிநதம் போனறு-தாமரையிதழ்போலே பரந்து, நீணட—, கண்ணானை - திருக்கண்களை யுடையனுனவனை, கடிபொழிலசூழ் கடன் மலலைததலசயனதது—, கண் ஆர-கண்களின்விடாயதீரும்படி, கண்டுகொண்டேன்.

பெரி-வ்யா.—எடடாம்பாட்டு.—" ஸர்வேஶ்வரனுகிறன்—தன்னை ஆஶ்ரயித்தாககுத தன்னேடொத்த வரிசையைக் கொடுப்பா னெருவ னென்றுகொண்டு, அவனுடையநீரமையைசசொலலுகைக்காக, அல்லாதார்கருஉதகாஷததைசசொலலாநிற்கும பரமாணங்கள்; அவர்கள் [உடு தாயகளும், (க) புழுககுறிததெழுததாறுபபோலே சிலவற்றைத் தோற்றசசெயயும; அவற்றைககண்டு, 'இவர்கள்பக்கலிலேயும குவாலுண்டு' என்று நாட்டார் ஸரமிக்கைக்குடலாயிருக்கும் ; ஆக,

எட்டாமபாட்டு.—(பெணணுகியிதயாதி.) "ராவணுதிநிரஸநததில அவனுடைய ஆண்பிள்ளைததனத்தைததிரளசசொலலாநின்றீர், இவனறுனேபெண்ணுடையுடுநடுவு ததிலலையோ ? என்று மதததைக்கொண்டு ஶைவஸமயத்திலே சொலலாநின்றீர்" எனறு ஸம்ஸாரிகளுககுக்கருத்தாக ; அப்படி பெண்ணுனதும், லோகவிஸஜாதீய மான நரஸிம்ஹத்தோபாதி ஆஶ்ரிதார்த்தமென்றருளிச்செயகிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பெண்ணுகி" என்றத்தாலே- அம்ஜதமத்ந வஜத்தாலும் ப்ரஸ்துதமாகையால், தேவதாந்தரத்தினுடைய விஷஹக்ஷணப்ரயுக்த ஸாமர்த்யமும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்த்ரீத்வமும்தோன்ற ப்ரமாணங்களிருக்கைக்கு ப்ரயோஜநகத்நபூர்வகம், பெண்ணுகைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் ஒரு ஸம்வாதமுமேவ வருளிச்செயகிறுர் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி.) அலலாதார்க்கு - ருத்ராதிகளுக்கு. சிலவற்றை - விஷயாராஜவாப்ரதாநாதிகளை. குவால்-ஆழிக்யம். (உடலாயிருக்கும்) ப்ரமாணமதிஎன்று[சுயை] கருதது.

(க) புழுக்குறித்த தெழுத்தானது - த்ரிபுரதஹநாதிகள்.

எட்டாம்பாட்டு. (பெண்ணித்யாதி) ஸ்த்ரீவடிவைக்கொண்டு, நல்ல அம்ருதத்தை அஸுரர்கள் புஜியாதபடி அவர்களை வஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி) பிறைபோன்ற எயிறுகளையும் மிடுக்கையுமுடைய ஸ்ரீநரஸிம்ஹமாய் வளர்ந்தவனை. (பெருமானை) "ஜ்வலந்தம்" என்கிற மந்த்ரலிங்கத்தை நினைக்கிறது. (தண்ணார்ந்தவித்யாதி) குளிர்த்தியையுடைய பெரியநீர் சூழப்பட்ட திருமெய்யத்தில் பெரியவரையிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளினவனை.

ப்ரமாணமதியிருந்தபடியாலும், சேதநர் மந்தமதிகளாயிருந்தபடியாலும், இவற்றின் தாத்பர்யமறியாதே ஸம்ஸாரஸாகரமென்று சொல்லுகிற கடலிலே புக்குப்போமித்தனையிறே அவற்றை அநுஸந்தித்துச் சொன்ன இவ்வாழ்வார்களீரச்சொல்லன்றாகில்" என்று ‡ பட்டரருளிச்செய்தார்.

(பெண்ணாகியித்யாதி) தனக்குச்சேராத செயலைச்செய்தும் ஆச்ரிதர்கார்யம் செய்யுமவனை. புருஷஶப்தத்தாலும் புருஷோத்தமஶப்தத்தாலும் சொல்லப்படுகிறவனிறே! தன்படிக்குச்சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு, "இனியவஸ்து, அஸுரர்கள் பக்கல் சேரவொண்ணாது" என்று வஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி) முருட்டு ஹிரண்யனாலே சிறுக்கன் நோவுபடுகிறவன்று, பிறைபோலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய; (அடலரியாய்) யுத்தம்பண்ணுகைக்கு உடலான படியான நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு; (பெருகினானை) அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே அவ்வடிவைக்கொண்டு தோற்றி, பிறந்தில் சுருங்கிக் கையற்றுநைந்து, தன்னுடைய ரக்ஷகத்வமிழந்து கையிலான். (தண்ணார்ந்தவித்யாதி) பித்ராதிகள் ரக்ஷகராகைதவிர்ந்து பாதகராகப்புக்கபின்பு, "இனி அவர்கள் கையில் காட்டிக்கொடுப்போமல்லோம்" என்று ரக்ஷகன் தான்வந்து சாய்ந்தாயித்து. "வத்ஸலராய் உபகாரகராய் நோக்குகைக்கு பித்ராதிகளென்று நிலைச்சொல்லிவிட்டோம், அவர்கள் பாதகராய் தாங்களேயாய் நின்றபின்பு இனி நாம் அஸந்நிஹிதராவோமல்லோம்" என்று நேமிதானான தான் வந்து சாய்ந்தருளினானாயித்து. ப்ரஹ்லாதனுக்கு ஒழுகாநின்றுள்ள புனலையுடைத்தான திருமெய்யத்திலே திருவனந்தாழ்வான் மேலேவந்து சாய்ந்தருளினவனை.

(ஈரச்சொல்லன்றாகில்) என்றதுக்கு, (போமித்தனையிறே) என்ற வாக்யத்தோடு அந்வயம்.

தனக்கென்றது-புருஷோத்தமனான தனக்கென்றபடி. விவரணம் (புருஷேத்யாதி.) "அன்று - பிறையெயிற்று - அடலரியாய்ப்பெருகினானை" என்று அந்வயித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முருட்டித்யாதி.) சுருங்கி - பெருத்தகையில்லாதவளவன்றிக்கே குறைந்து. கையற்றான் - அஶக்தனானான். இத்தை உபபாதிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி.) கையிலான் - கைம்முதலில்லாதான், அஶக்தனென்றபடி. நரஸிம்ஹத்தை அநுஸந்தித்தவுடனே திருமெய்யத்தில் கிடையை யநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பித்ராதிகளித்யாதி.) விவரணம் (வத்ஸலராயித்யாதி.) ஸங்க்ஷார்த்தம் (ப்ரஹ்லாதனையித்யாதி.)

‡ "பெண்ணாகி". என்று ஈஶ்வரனை அழியமாறி ரக்ஷிக்கையாலே, ஈஶ்வரனே ரக்ஷகன், அல்லாத ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடத்தை இப்படி விஶதமாக ஆழ்வார்களருளிச்செய்யாவிட்டால், சேதநர் ஸம்ஸாரத்திலே விழுந்து போவர்களென்று பட்டர் பேட்டாரென்றபடி.

(எண்ணுநே) நித்யரும் முக்தரும் முமுக்ஷுக்களும் எப்போதும் எண்ணப்படுகிறவனே. (எண்ணிறந்தபுகழினானே) அளவிறந்த கல்யாணகுணங்களையுடையவனே. (இலங்கொளிசேர்தயாதி) பரம்பாநின்ற ஒளியையுடையதாமரைபோன்ற கண்ணழகையுடையவனே. (கண்ணாரக்கண்டு கொண்டேன்) கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டுகொண்டேன். அ.

(எண்ணானே) அப்படிச்சைகயிற சாய்ந்தருளினால பண்ணும ஜமஷ் ரக்ஷண சிந்தையைச்சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங்கேவந்து சாய்ந்தருளுவதே! இதென்ன நீர்மை! என்று எப்போதும் எண்ணப்[படு படுமவனென்னுதல். (எண்ணிறந்தபுகழினானே) ஜமஷ ரக்ஷண சிந்தைபண்ணுகையாலவந்த புகழ்க்கு எல்லையில்லையென்னுதல்; குணங்களுக்கெல்லாம் அந்தமிலாததிலக்கடவொண்ணாத குணங்களைச்சொல்லுதல் (இலங்கிதயாதி) அம்மணங்கொழிப்பவே விடவொண்ணாதபடி யிருக்குமாய்த்து வடிவழகு. மிக்க வொளியையுடைத்தாய், விகாஸாதிகளுக்கு தாமரையையொப்பாகச் சொல்லலாய்த்து, அது வட்டணிக்கிருக்குமிறே, அங்ஙனன்றிக்கே ஒழுந்நின்று நாருமாயிற்று, அன்றிக்கே, ஸௌம்யதை அளவிறந்திருக்குமென்னுதல. (கண்ணார) கண்ணாரமூலமாம் நிறைந்தாப்போலே, "காணவேணும்" என்று உருவிப்பட்டினிவிட, கண்களினு[உம் டையவாறுவிகல நீரக் காணப்பெற்றேன். விலக்ஷணஸரீரத்தை பரிக்ரஹித்து வந்தருளினதே போயக்காணகையாகிறது-ஆரோரும்பாக ஆசோறும் தீர்க்காப்போலே யிருப்பதொன்றிறே. காணவேணுமென்று உருவின கண்களோடே காணப்பெற்றேன்; "மாத்ரா ஸமோதாலீகாபராதா."ாஸ்." .. ... அ.

* எண்ணுகைத்-நாராயணனை, ஐக்கைந்தனை, இரண்டாயமருளிச் செய்கிறார் (உபபத்கைபிறமிடார். "புகழ்" என்றது-கல்யாணஸாதல,ஸகலகல்யாண குணங்களாகும் என்று விஷசூ ஜ, கிரியைகளைச்சொன்ன ஆயுதவயாளுஷ்ணமதாயிதவாயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகரக்ஷணசிந்தையிகயாதி.)வட்டணித்திருக்குமென்றது - அராசிரமம வட்டணிக்கிருக்குமென்கை. "நீண்ட" என்றதுக்கு அர்யாதாம (அன்றிக்கேயாசி யார்.) "கண்டுகொண்டேன்" என்றதேயமைந்திருக்க, "கண்ணார" என்றுவிசேஷித்ததுக்கு - பிள்ளைகள் "வயிறுநிறையப்பெற்றேன்" என்னுமாப்போலே, கண்கள் வயிறுநிறையப்பெற்றேன் என்று ஸ்வாமஹாயமவிவக்ஷிதத, தாதபாயமருளிச்செய்கிறார் (வைஷம்யவதயாதி.) (நிறைந்தாப்போலே - பட்டினிவிட) என்ற அந்வயம. பட்டினிவிடுகை ஜாமாத்ரிமிருகை. கண்ணாரக்காணகை "ஸதாபஸ்யந்தி"என்று பரமபதத்திலேயன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் † (மாத்ரிதயாதி.) "இவ்வாகயத்வயமும ஒன்பதாமபாட்டிலே சில ஸ்ரீகோஸங்களிலே யுண்டாகில், அப்போது, இப்பாட்டோடேகூடடுவது" என்று சொல்லுவர்கள். "யதாதஓபுருஷவ்யாஷ்ரஓ மாத்ரைஸ்ஸமோதாஹிகர்ஷிதை:! ஸஓஸரயேயஓ"கா மாஹஓகயா தருஷ்யாஓமயி." ... ...

† (விலக்ஷணஸரீரேதயாதி.) உருவினகரணங்களோடே கூடினபேருணையோ என்றுரைப்பட்ட பேருணடோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார்

௰.—படநாகத்தணைக்கிடந்தன் றவுணர்கோனைப்
படவெகுண்டு மருதிடைபோய்ப் பழனவேலித்
தடமார்ந்த கடன்மல்லைத்தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண்டுயிலமர்ந்த தலைவர்தம்மை,
கடமாரும்கருங்களிறுவல்லான் வெல்போர்க்
கலிகன்றியொலிசெய்த வின்பப்பாடல்
திடமாக விவையைந்துமைந்தும்வல்லார்
தீவினையைமுதலரிய வல்லார்தாமே. ௧0.

ப-ரை.—படம் - படங்களை யுடைய, நாகம் - திருவனந்தாழ்வானை, அணை-படுக்கையாகக் கொண்டு, கிடந்து - சாய்ந்தருளினவனாய் ; அன்று - ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமயத்திலே, அவுணர்கோனை - அஸுரர்களதலைவனான ஹிரண்யனை, பட-முடியும்படி, வெகுண்டு - சீறியருளினவனாய்; மருதுஇடை - இரண்டு மருதமரங்களின்நடுவே, போய் - தவழ்ந்து போனவனாய்; பழனம் - நீர் நிலங்களை, வேலி - சுற்றிலுமுடைத்தாய்,தடம் -தடாகங்களாலே, ஆர்ந்த -நிறைந்த,கடன்மல்லை - திருக்கடல்மல்லையிலே, தலசயனத்து - நிலத்தைப் படுக்கையாகக்கொண்டு, தாமரைக்கண்துயிலமர்ந்த - புண்டரீகாக்ஷனென்றுமதுதோற்றக் கண்வளர்ந்தருளின, தலைவர்தம்மை - ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக ; கடம்ஆரும் - மதம்மிக்க, கரு - பெரிய, களிறு - யானையை, வல்லான் - நடத்தவல்லவராய், போர் - யுத்தத்தில், வெல் - சத்ருக்களை வெல்லவல்லவராய், கலிகன்றி-கலிதோஷத்தைப் போக்கின ஆழ்வார், ஒலிசெய்த - சப்தஸந்தர்ப்பங்களை யுடைத்தாம்படி யருளிச்செய்ததாய், இன்பம் - இனிமையை விளைப்பதான, இவை ஐந்துமைந்து பாடலும்-இப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள் ; தீவினையை -எம்பெருமானைக்கிட்டுகைக்கு விரோதியான பாபங்களை, தாமே - தாங்களே, திடமாக- நிச்சயமாக, முதல் அரியவல்லார் - வாஸநையோடேபோக்கவல்லராவர். ... ... (௧0)

பத்தாம்பாட்டு. (படநாகமித்யாதி) விகஸிதமான ஃணங்களை யுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி. (அவுணனித்யாதி) அஸுரேசனைப்படும்படி சினத்து.

பத்தாம்பாட்டு.—(படமித்யாதி) தன்னோட்டைச் சேர்த்தியாலே விகஸிதமான ஃணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி. அப்படுக்கையும்விட்டுப் போயழியச்செய்யும் ஆச்ரிதவிரோதிகளுண்டானால்.

பத்தாம்பாட்டு.—(படமித்யாதி.) (உண்டானால்) என்றதுக்கு, (அழியச்செய்யும்) என்று மேலே அந்வயம். "அவுணர்கோன்" என்று-ஹிரண்யனாய்,அவன் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். "வெகுண்டு-" கோபித்து.

(மருதித்யாதி) யமளார்ஜுநங்களின்நடுவே அவைமுறியநடந்து. (பழனமித்யாதி) அழகிய நீர் நிலங்களையுடைத்தாய், தடாகங்களாலே நிறைந்த திருக்கடல்மல்லையிலே நிலத்தைப் படுக்கையாகக்கொண்டு கண்வளர்ந்த புண்டரீகாக்ஷனை. (கடமாருமித்யாதி) மதம்மிக்க பெரிய ஆனையைமேற்கொள்ளவல்லதிருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த இனிய பாடலை அழகிதாக அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், பகவத்ப்ராப்தி விரோதிகளைத்தாங்களே போக்கவல்லராவர். ... ௧௦.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

(மருதிடைபோய்) ஒன்று என்னலாம்படி பொருந்திநின்ற [யமருது முறிந்து விழும்படி நடைகற்று; நீர் நிலங்களாலே சூழப்பட்டு அழகிய தடாகங்களையுடைத்தான திருக்கடன்மல்லைஸ்தலஶயநத்திலே, "யஜ்ஞோஶாயஜ்ஞபுருஷ:" என்கிறபடியே - ஸர்வாதிகனான புண்டரீகாக்ஷனென்று தோற்றும்படி கண்வளர்ந்தருளினவனையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. (கடமித்யாதி) மத்தகஜத்தைத் தம் நினைவிலே நடத்தவல்லவராய், யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டல்லது மீளாத ஆழ்வார், ஒலியுடைத்தாக அருளிச்செய்த இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (தீவினையைமுதலரிய வல்லார்தாமே) ப்ராக்தநமான கர்மங்களை, தாங்களே வாஸனையோடே போக்கவல்லராவர். பாபங்களைக் கூடுபூரித்துக்கொள்ளுமித்தனைபோக்கி, எலியெலும்பனானவிவனால் இது போக்கிக்கொள்ளலாமோ, இதுகூடுமோவென்னில்; அதிலொருதட்டில்லை, இது ஸுஸம். ... ... ௧௦.

அடிவரவு.— பார் பூண்டு உடம்பு பேய் பாய் கிடந்த
பேறைப் பெண் தொண்டு படம் நண்ணாத.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

ப்ரதிபந்த விரோதிநிரஸநத்துக்கு உபலக்ஷணம் மருதிடைபோனதென்று திருவுள்ளம்பற்றி "மருது" என்றதுகவுந்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றித்யாதி.) *ஆர்தலாலே ஸூசிதம் (அழகியவென்றது.) "யஜ்ஞோஶாயஜ்ஞபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸஂஜ்ஞக:" என்று இவ்வளவும் விவக்ஷிதம். (மத்தகஜம்) இத்யாதிக்கு - அபிஜநவித்யாவ்ருத்தங்களாலே மத்தகஜங்கள்போன்ற ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தவல்லருமாய், புத்தர்நோன்பியர் முதலானோரை வெல்லவும் வல்லரானவரொன்று வ்யங்க்யார்த்தம்கண்டுகொள்வது. இப்படி க்ஷேத்ரார்யாநுஸந்தாநம்பண்ணுகையன்றிகில், ஐஶ்வர்யத்தைக்காற்கடைக்கொண்டபடி சொல்லிக்கொள்ளவொண்ணாதிறே. "திடமாக" என்றதுக்கு - "அறியவல்லார்" என்றத்தோடு அந்வயமாக்கி, தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களையித்யாதி.) எலியெலும்பன் - அஶக்தனென்றபடி. ... ... ௧௦.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து - ஆறாந்திருமொழி - நண்ணாத. ப்ரவேஶம்.

“அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்” இத்யாதி, “ஸாபேக்ஷேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்” என்று-ஶரணாகதிக்கு லக்ஷணம்சொல்லிற்று ; அதுதன்னை, * வாணிலாமுறுவலிலும் * தாயேதந்தையிலும் அநுஸந்தித்தார் ; அதுதன்னை “காணாது திரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்” என்றும் “தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்” என்றும் அதுதன்னை அநுபாஷித்தார் ; “ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்” என்று அவனுக்கு ஸம்பாவிதமாய் அநந்தரம்வரும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறதாய்த்து; அவை தமக்குப்பிறந்தபடியைச்சொல்லுகிறது.

“அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்” இத்யாதி, “ஸாபேக்ஷேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்” என்று-ஶரணாகதிக்கு லக்ஷணம் சொல்லிற்று; அதுதன்னை, * வாணிலாமுறுவலிலும் * தாயேதந்தையிலுமாக அநுஸந்தித்தார்; அதுதன்னை, “காணாதுதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்” என்றும், “தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்” என்றும் அநுபாஷித்தார் ; “ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்” என்று-அவனுக்கு ஸம்பாவிதமான, அநந்தரஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறதாய்த்து; அவை தமக்குப்பிறந்தபடி. சொல்லுகிறதாய்த்து இதில்.

அ.—நண்ணாத ப்ரவேஶம். ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வ வ்ருத்தாநுஸந்தாநபூர்வகம் திருமந்த்ரலாபத்தை அநுஸந்தித்து, தந்திருவுள்ளத்துக்குப பலதிருமொழிகளிலேயுமுபதேஶித்து, நெஞ்சுஇசைந்தவாறே, ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளிலேஶரணம் புக்கு இஷ்டமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்து அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் அர்த்தித்து கைங்கர்ய வர்த்தகமான பக்தியையுமபேக்ஷித்து தம்நெஞ்சைக் கொண்டாடி, அநந்தரம்,அவன்நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகஇருக்கும்படியைப் பல திருப்பதிகளிலே அநுபவித்துக்கொண்டு வந்து, கீழ்த் திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளைஅவந்தாஶ்ரயிக்கச்சொல்லிநின்றார்; இத்திருமொழியிலே - “நின்திருவெட்டெழுத்தும்கற்று நானுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை” என்கிறபடியே - உட்பொருளான பாகவதஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்து, அத்தைத் தந்திருவுள்ளத்துக்குப் பலபடி உபதேஶிக்கிறாரென்று மஹாவாக்யஸங்கதியை யுட்கொண்டு, “எண்ணாதேயிருப்பாரையிறைப்பொழுதுமெண்ணோமே” என்றும், “ஆறெண்ணும் நெஞ்சுடையாரவரெம்மை யாள்வாரே” என்றும் - ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாநுகூல்யஸங்கல்பங்களை அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதிஅருளிச்செய்கிறார் (அஹமஸ்மீத்யாதிவாக்யபலத்தாலே.) “நான் கண்டுகொண்டேன்” என்னுமதுதன்னை அநுபாஷித்தார் என்றதுக்கு - ஸித்தோபாயத்தைக் கண்டேனென்றாய், அத்தை ஆஶ்ரயித்தேன் நான், நீங்களும் ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று பரார்த்தமநுபாஷித்தாரென்று கருத்து. ஆக, தன்னுடையஅபராதங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டுரக்ஷகாந்தரோபாயாந்தரஶூந்யனாய் அவன்றன்னையே உபாயமாக அநுஸந்திக்கை ப்ரபத்திக்குலக்ஷணம்,இப்படி ப்ரபந்நனானவனுக்கு அவஶ்யாதஸ்வேதம்போலே ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்கள் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளென்றதாய்த்து.

அவைதானிரண்டும் லக்ஷணமாகவேண்டிற்றில்லை பரஸ்பரவிரோதத் தாலே; "த்வமேவ" என்று-உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச்சொல்லுகை யாலும், இதில் - அங்கங்களோடே கூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகை யாலும். ஆகையாலே அது லக்ஷணமாய் இது அவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமாயித்தனை.

அவைதானிரண்டும் லக்ஷணமாக வேண்டிற்றில்லை பரஸ்பர விரோத த்தாலே; "த்வமேவ" என்று-உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச்சொல்லுகை யாலும், இதில் – அங்கங்களோடே கூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகை யாலும்; ஆகையால், அது லக்ஷணமாய், இது அவனுக்கு ஸம்பா[ம விதஸ்வபாவமாயித்தனை.

"அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி:| த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதி ப்ரார்த்தநாமதி:| ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்றும் "ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்| ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணந்ததா| ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே ஷட்விதாஶரணாகதி:" என்றும்சொல்லுகிற விவையிரண்டும் லக்ஷணமென்ன வொண்ணாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவைதானிரண்டுமித்யாதி.) பரஸ்பரவிரோதந்தன்னைக்காட்டு கிறார் (த்வமேவேத்யாதி.) அதாவது - "த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" என்கிற ப்ரார்த்தநையானது சைதந்யகார்யமான உபாயபரிக்ரஹரூபமாகையால் உபாய மல்லாமையாலே, யாகாதிபலஸாதநங்களுக்குப்போல ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி களை அங்கமாக வசநம் விதிக்கமாட்டாதாகையால், பலோபாயனான வவன்றன க்கே யிவற்றை அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்னுமளவில்; ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ ஶக்தனாயிருக்குமவனுக்கு அங்காபேக்ஷை யில்லாமையாலும், அவன் நிரபேக்ஷோ பாயமாகையாலும், அவை அங்கமென்னு மதுக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகன் நிர பேக்ஷோபாய மென்கைக்கும் சேராதென்கை. "ஆநுகூல்யஸ்ய" இத்யாதியே[உரு லக்ஷணமாய், "அஹமஸ்மி" இத்யாதி ஸம்பாவிதஸ்வபாவபரமென்ன வொண்ணா து; ஸாங்கப்ரபத்யநுஷ்டாதாவுக்கு தத்தேகோபாயத்வபுத்தி பிறவாமையாலும், உபாயாந்தரஸாத்ருஶ்யதை யில்லாமையாலும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயம் ப்ரஸங்கிக் கையாலே; ரக்ஷகாந்தர ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலும் ஶ்லோகார்த்தம் தட்டுகையா லெ; இனிஅதிகாரிபேதத்தாலே லக்ஷணமென்ன வொண்ணாதோவென்னில்; ஓர திகாரிக்கே அவையெல்லாம் ஸம்பாவிதங்களாயிருக்க கல்பநாகௌரவம் ப்ரஸ ங்கிக்குமென்று யிவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, உத்தரார்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி.) இவ்வாக்யத்துக்குக்கீழே, வி ரோதம்ஸ்பஷ்டமிறே என்றுகூட்டிக்கொள்வது. பகவத்ப்ரபந்நனுடைய ஸம்பா விதஸ்வபாவங்களை யருளிச்செய்கிறாராகில், "நினைவாரென்நாயகரே" "எங்கள் குலதெய்வமே" என்று - பாகவதர்களை ஶேஷிகளாகவும், அவர்களை "நச்சென் றன் நன்னெஞ்சே" இத்யாதிகளாலே ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லி விதிக்கிறதென்

"பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவ ஸம்ஶ்ரயா:। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்று—பாகவதஸமாஶ்ரயணத்தை, ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாநுரூபமான வ்ருத்தமுமொழியவேயும் பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ம்ருகபக்ஷ்யாதிகளை[யு]யுங் கூடவெடுக்கிறதிறே. இவைதான் பின்னையிரண்டோ? பாகவதஸமாஶ்ரயணமாவது - பகவத்ஸமாஶ்ரயண காஷ்டையன்றோ வென்னில்; அவ்யவதாநேந பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென்றிருப்பதொன்றுண்டு, பாகவத ஸமாஶ்ரயணத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுமதுமொன்றுண்டு, அந்த முவபேதத்தைப்பற்றச்[சொ]சொல்லுகிறது. பாகவத ஸமாஶ்ரயணமொழிய பகவத்விஷயத்திலிழியும் துறையில்லை.

"பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்று- பாகவதஸமாஶ்ரயணத்தை, ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாநுரூபமான வ்ருத்தமுமொழியவேயும் பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றதிறே; ம்ருகபக்ஷ்யாதிகளையுங்கூட எடுக்கிறதிறே. இவைதான் பின்னையிரண்டோ? பாகவதஸமாஶ்ரயணமாவது - பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்திலுடைய காஷ்டை யன்றோ வென்னில்; அவ்யவதாநேந பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென் றிருப்பதொன்றுண்டு, பாகவதஸமாஶ்ரயணத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுவதுமொன்றுண்டு, இந்த முவபேதத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. பாகவதஸமாஶ்ரயணமொழிய பகவத்விஷயத்திலிழியும் துறையில்லை.

வருளிச்செய்கிறார் (பஶுரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) பகவத்ப்ரபந்நனுக்கு பாகவதர்களேஉபாய மென்கிறவதுவும் ஸம்பாவிதமென்றுதிருவுள்ளம். ஆனால் அவனேயுபாயம் என்றத்தோடு ததீயரேஉபாயமென்கை விரோதியாதோஎன்னும் ஶங்காநுவாதம்பண்ணி பரிஹரிக்கிறார் (இவைதானித்யாதி.) (இரண்டோ) என்றதுக்கு- இரண்டினால்விரோதியாதோ என்றுகருத்து. (முவபேதத்தைப்பற்ற) என்றதுக்கு - ப்ரகாரபேதமொழிய ஸ்வரூபபேத மில்லையாகையாலே விரோதியாதென்றுகருத்து. ஆக, பாகவதர்களை புருஷகாரமாக்கி பகவானேஉபாய[மா]மென்றிருக்கையும் பாகவதரை உபாயமென்றுகொண்டு பகவானே உபாயமென்றிருக்கையுமே முவபேதமென்றதாய்த்து. ஸ்வரூபபேதமின்றிக்கே இரண்டிலும் உபாயத்வம் பகவானுக்கேயானால், இந்தமுவபேதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (பாகவதேத்யாதி.) (துறையில்லை) என்றதுக்கு- பாகவதர்களை புருஷகாரமாக்கிக் கொண்டு பகவானேஉபாய மென்றிருக்கும் அதிகாரிக்கு பகவந்நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கண்டுஅஞ்ச ப்ரஸக்தியுண்டாகையாலே, பாகவதர்களைஉபாய மென்றுகொண்டிருக்கையொழிய வேறு வழியில்லையென்றுகருத்து.

[மாருயவித்யாதி] வேருக வேத்தியிருப்பாரார் ? மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாரார்? இதை ஒருஉதாஹரண நிஷ்டமாக்கிக் காட்டலாமோவென்னில் ; வேருகவேத்தியிருப்பாராகிருர் - ஸர்வேஶ்வரனைக் கண்டவநந்தரம் தம்மைப்போலே ஸமவத்ஸம்ருத்யிக்கு மங்களாஶாஸநம்பண்ணும பெரியாழ்வார்போல்வார் ; மற்றவரைசசாத்தியிருப்பாராகிருர்- " தங்கள்தேவரை வலலபரிசுவருவிப்பரேலதுகாண்டும்" என்றிருக்கும் ஆழ்வார்திருமகளார்போல்வார். இனி, இவர்தாம் ஸாமவதராக நினைத்திருபபது - உகந்தருளின நிலஙகளில் நீர்மையிலே ஈடுபட்டிருககுமவர்களை ; அஸாமவதராக நினைத்திருப்பது - [ம அங்குத்தை வாசியறியாதாரை. [ஆநுகூலயஸ்யஸங்கலபஃ] என்று- ஒனறுசெய்து தலைக்கட்டிறருய, ஓாளவிலே மீளுமதல்லாமையாலே பராப்திஉமைமயிலும அநுவாத்திககுமது இஙகோரளவிலமீளாதிறே. [ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம] பாராபதியளவுமிறேநிற்பது. ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்திபிறந்தாலுண்டாமதாகையாலே ஆநுகூல்யம் பிறபட்டதிறே; அந்தப்ராதிகூலயநிவ்ருததி தமககுண்டானபடியைச சொலலுகிருர்.*

[மாருயவித்யாதி] வேருகவேத்தி யிருப்பாராகிருரார்? மற்றவரைச் சாத்தி யிருபபாராகிருரார் ? இத்தை ஒரு உதாஹரணநிஷ்டமாகக் காட்டலாமோவென்னில்; வேருக ஏத்தியிருபபாராகிருர்–ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்ட வநந்தரம தம்மைபபோலேதே ஸமவத்ஸம்ருத்யிக்குமங்களாஶாஸநம்பண்ணும் பெரியாழ்வாாபோலவார் ; மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாராகிருர் – " வலலபரிசுவருவிபபரேலதுகாண்டுமே" என்றிருககும் ஆண்டாளபோலவார். இனி, இவர்தாம ஸாமவதர்களாக நினைத்திருபபது - உகநதருளின நிலஙகளில நீர்மையிலே யீடுபட்டிருக்குமவர்களை;அஸாமவதராக நினைதகிருபபது–அஙகுத்தை வாசி[உடு யறியாதவர்களை. [ஆநுகூலயஸ்யஸங்கலபஃ] என்கிறது - ஒன்றுசெய்து தலைக்கட்டிறருய் ஓரளவில மீளுமதலலாமையாலே ; பராப்திஉமைமயிலும் அநுவர்த்திககுமது இங்கோரளவில்மீளாதிறே ; [ப்ராதிகூலயஸ்யவாஜநம] பாராபதியளவுமிறே நிறபது. பராதிகூல்யநிவ்ருத்தி பிறந்தாலு முண்டாமதாகையாலே ஆநுகூலயம பிறபட்டதிறே; அந்த பராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தமக்குண்டானபடியைசசொலலுகிருர் – முதற் பாட்டில். இதுதாமுண்டாகவமையுமிறே ; ஸமபைந்யமின்றுக வுண்டாக்கவேண்டாவே ; தானேறிடடுககொண்டத்தைத் தவிருமித்தனையிறே வேண்டுவது. ... ... *

இபபடி யிருநதவாக்குததான ஈஶ்வர ஸ்வாதநதர்யததுக்கு அஞ்சவேண்டாவோவெனன; வேண்டா, இதுகார்யகரமென்று விவக்ஷிதது ப்ரமாணமகாட்டுகிருர் (மாருயவித்யாதி.) தங்களைப்பேணுதே, ஸமவதஸம்ருத்யிக்கே மஙகளாஶாஸநம பண்ணுமவாகளையே தனபேற்றுக்கு உபாயம் எனறிருக்குமவனிடத்திலே ஈஶ்வர ஸ்வாதநத்ர்யம் ஜீவியாதே, இவர்களிடத்தில ப்ரேமாதிஶயத்தாலே இவர்களபேக்ஷிதம் *கையிலஙகுநெலலிக்கனியாமென்று திருவுள்ளம்."கடன்மல்லைத[சயதலசயனம் நச்சித்தொழுவாரை" என்று விஶேஷிப்பானென்னெனன வருளிச் செய்கிருர் (இனியித்யாதி.) ஸம்ஹாவிதஸ்வஹாவங்களைச்சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன க்ரமம்தவிர, ப்ராதிகூல்யவர்ஜநத்தை முற்தற அநுஸந்திப்பானென்னென்ன ; இரண்டுவியமாக பரிஹாரமருளிச்செய்கிருர் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி, வேண்டுவது என்னுமளவும்.) அதிலிரண்டாம்பரிஹாரம் (இததானித்யாதி.) *

மூ.— நண்ணாதவாளவுணரிடைப்புக்கு வானவரைப்
பெண்ணாகி யமுதூட்டும்பெருமானார், மருவினிய
தண்ணார்ந்த † கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரை
யெண்ணாதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணோமே.

ப-ரை.—நண்ணாத - தன்னைக்கிட்டாதவர்களாய், வாள் - வாளையுடையரான, அவுணரிடை - அஸுரர்கள் நடுவே, பெண்ணாகிப்புக்கு - ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டு புக்கு, வானவரை-தேவர்களை, அமுது ஊட்டும்-அம்ருதத்தை புஜிப்பிக்கும், பெருமானார்-பெருமையையுடையனாய், மருவ - பொருந்தி வர்த்திப்பதற்கு, இனிய - இனியதேசமாய், தண் ஆர்ந்த - குளிர்த்திமாறாததாய், கடல் - கடற்கரையிலேயுள்ள, மல்லை - ஸ்ரீமல்லாபுரியிலே, தலசயனத்து - பூமியாகிற திருப்பள்ளியிலே, உறைவாரை - பள்ளிகொண்டருளுமவனை, எண்ணாது - நினையாமல், இருப்பாரை - அந்த க்ஷேத்ரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவர்களை, இறைப்பொழுதும் - க்ஷண காலமும், எண்ணோம் - நினையோமெனகிறார். ... ... (௧)

பெரி-வ்யா.—அ.—முதற்பாட்டு.—(நண்ணாதவித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரராய்த் தன்னையுகவாதேயிருப்பாக்குங்கூட அபேக்ஷித ஸம்விதாநம்பண்ணுமவன், "நம்மையுகப்பாரையுங்கிடைக்கவற்றே" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் இங்கே வந்துகிடக்கிற இந்நீர்மையை யநுஸந்தியாதே, புறம்பே உண்டுடுத்துப் போதுபோக்குவாரை ஒரு வஸ்துவாக நினைத்திரோமென்கிறார்.

வ்யா.—(நண்ணாத) ஸ்ரீவிதுரர்பட்டது படுகிறாராய்த்து நடுவேயிவர். "ஸம்ஸ்ப்ருச்யாஸநம் சௌரேர்மஹாமதிருபாவிசத்" என்றதிறே - கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கும்போலே காணும் மஹாமதிகளென்று. துர்யோதநன் க்ருஹத்திலே யெழுந்தருளினபோது பொய்யாஸநமும் வஞ்சநமுமாய்ப்புகுந்த ப்ரமாதத்தை நினைத்திருந்தபடியாலே, "நாமுமொருகுலையில்காயன்றோ, நாமும் ஸம்ஸாரிகளிலே யொருவரானபின்பு நம்மைத்தான் விச்வஸிக்கவொண்ணுமோ" என்று தம்மை அதிசங்கைபண்ணினபடியாலே, தாம்படுத்த படுக்கையையும் தடவிப்பார்த்தாரிறே. பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்,

முதற்பாட்டு.—(நண்ணாதவாளித்யாதி.) "பெண்ணாகியின்னமுதம் வஞ்சித்ததானை" என்று அவ்வபதாநத்திலே நெஞ்சுகூண்டிருக்கையாலே அத்தை ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறானென்று விவக்ஷித்து, இப்பாட்டுக்குத்தொகுத்துத் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதி.)

"அவுணரிடைப்புக்கு" என்று சொல்லுகையாலே தோற்றின பயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிதுராரித்யாதி.) (நடுவேயிவர்) என்றதுக்கு-மோஹநாஸ்த்ரத்தை அவுணர்மேலே ப்ரயோகித்துவிட்டான், வானவர் அமுதுண்டுகளித்தார்கள், இவ்வாழ்வார்அஸ்தாநே பயசங்கிகளாகையாலே அஞ்சுகிறாரென்றுகருத்து. மஹாமதிகளானால் கலங்கக்கூடுமோவென்ன (கடலித்யாதி) ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்க வாதம் என்னுமாப்போலே மதியுள்ளதனையும் கலக்கத்துக்குடலென்றபடி. (என்று)என்ற வதாரம், கருத்து என்றுசேஷம்.(தம்மை அதிசங்கைபண்ணி)என்றதுக்கும் - மருண்டவன்கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம்பேய் என்று தன்நிழலையும் தானதிசங்கைபண்ணுமாப்போலே பண்ணினாரென்றுகருத்து.

† "தண்ணார்ந்த" என்றுவாதிகேஸரிஅழகியமணவாளச்சீயர்வ்யாக்யாநத்திற்பாடம்.

முன்றாம்பாட்டு. (நஞ்ஞாதவித்யாதி) தன்னைக்கிட்டாத அஸுரர்கள் நடுவே பெண்ணாய்ப்புக்குத் தேவர்களை அம்ருதத்தை ஹுஜிப்பிக்கும்பெருமானை.

பெருமாளெழுந்தருளப்புக்கால் சொட்டைமுட்டியிலே கையை வைத்துக்கொடுஸேவிப்பராம், ஒருவரிட்டுறுதல் போதல் செய்தாகில் தம்மை முடித்துக்கொள்வாராக, அதனையநுஸந்தித்து, நம்முதலிகள் இவரை "மஹாமதிகள்" என்றும் அழைப்பது. கலங்குகை போலேகாணும் மஹாமதிகளாவது, அஸ்தாநேபயசங்கைபண்ணுவாரகளெல்லாம் பேராயக்கொள்ளீர் - மஹாமதிகளென்று. (நஞ்ஞாத) ஸர்வ விஷயத்தில் நுவேஷம் பரகஷ்டியாயாயத்திருப்பது. மநுஷ்யஜந்மமாயிருக்கச்செய்தே அஸுராவேசத்தாலே பொருந்தாதேயிருப்பாருண்டு, அங்ஙனன்றிக்கே, பிறப்பே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருக்குமவர்கள், அதுக்குமேலே, ஸாயுதருமாயிருக்குமவர்கள் நடுவே போய்ப்புக்கு.

இப்படி போய்ப்புக்கு நின்று ஒருபாவலாஜன போலவாகக்கொண்டு வெண்ணில (வானவரை) அம்ருதம் கொண்டவந்தாரம், "உன்னோடொத்த நாங்களும் நித்யர்" என்று நிக்க அம்மாநிதந்து நம்படியான தேவர்களுக்காகவாயத்து. (பெண்ணாகி) புருஷோத்தமனான தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு. *(அமுதூட்டும்) அவன்றன்னை உகந்து, "நீ எங்களுக்குவேணும்" என்னையன்றிக்கே, உப்புச்சாறு அமையும் என்றிருப்பார்க்கும் அதனைக் கொடுக்குமவனாயத்து. அம்ருதபாநத்திலே யாயத்து அவர்களுக்கு அந்வயம். கடல் கடைகை தொடக்கமான வ்யாபாரங்களடைய தன் தலையிலே யேறிட்டுக்கொண்டு. (பெருமானை) உறங்குகிற ப்ரஜையை யெழுப்பியூட்டும் தாயைப்போலே, இந்நின்ற நிருபாதிகமாமவன்பக்கல்.

முட்டி - ஆச்ரிதரென்றபடி சொட்டை முட்டியில கையிட்டாராகில் ஹஸ்த பரிகரங்களில்லாரை என்செய்யப்போமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரித்யாதி.) அஞ்சல் பரக்ஷசுத்திலே என்னென்ன (அதனையித்யாதி) இவ்வைதிகஹததாலே-ஸாவதவிஷயத்தில் கலங்குமபடி பரிமமவருகையே மஹா மதித்தவமென்று பெரியோர்களுக்குத் திருவுள்ளமென்றாயத்து. எத்தனை சொன்னாலும் *மதிபூமகலக்கத்தைச்சொல்லுமோ, விபரீதம் ஸூசிக்கையாலே சொன்னால் சொல்லலாமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கலங்குகையித்யாதி வாக்யசவட்சத்தாலே.) இத்தால் - ஜ்ஞாந விபாககாரயமான கலக்கம் கையாலே சொல்லலாமென்கை. "அவுணர்" என்றபோதே நஞ்ஞாத்த ஸித்தமன்றோ, விசேஷணமிடவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யேத்யாதி)

காமாருபணமான வானிலிருப்பு ஸாவதியாயிருக்கச்செய்தேயும் அதனை ஸ்திரமென்றே நினைத்திருக்குமவர்கள் கருத்தை அநுஸரித்து, "வானவர்" என்று நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு பரம்பரத்வசநமூட்டத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) "ஆக" என்கிற அவ்யத்த தத்ஸாவணுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புருஷோத்தமனித்யாதி.) "தலசயனத்துறைவாரை யெண்ணாதேயிருப்பாரை - எண்ணோம்" என்னுமவர் "அமுதூட்டும்" என்று இதனை ஒரு புருஷார்த்தமாகவெண்ணாதே என்று விவக்ஷித்து, தத்ஸூசணமாக *அமுதுபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.) கொடுக்கும் என்னாதே, "ஊட்டும்" என்கையாலே ஸித்தவாயம் (அம்ருதேத்யாதி.) "ஊட்டும்" என்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யாநுஸந்தானமாக "பெருமான்" என்ற ஸ்வாமித்வஸம்பந்தாநுஸந்தானத்துக்கு உட்கருத்து (உறங்குகிறவித்யாதி.)

(மருவினியவித்யாதி) (கண்ணார்ந்தவித்யாதி) இடமுடைத்தான திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை நினையாதிருப்பாரை க்ஷணகாலமும் நினையோமே. ... ௧.

(மருவினிய)ரஸவஸ்துவை ஆதரிப்பாரைப்பெற்றது. "ஸர்வரஸ:" என்கிற நம்மையும் ஆதரிப்பாரைக்கிடைக்குமோ! என்று (௧)படுகாடு கிடந்தானாய்த்து. (மருவினியவித்யாதி) மருவவினியதேசமாய், ச்ரமஹரதை விஞ்சியிருப்பதாய், சிறுதிவலை திருமேனியிலேவந்து ஸ்பர்சிக்கும்படியா யிருக்கிற திருக்கடன் மல்லையிலே, ஆச்ரிதனை யுகந்து ஸ்தலசயநத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை. (எண்ணாதே) "நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கக்கடவவஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தரைக்கிடைகிடப்பதே!, இதொரு நீர்மை யிருக்கும்படியே!" என்று அநவரதம் பாவித்தல் சொல்லுதல் செய்கையாய்த்து சேதநர்க்குச்செய்யவடுப்பது ; இது செய்யாதேயிருப்பாரை. அவனிடையாட்டங்கொண்டு கார்யமற்று கேவலதேஹபோஷண பரராயிருப்பாரை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) "எண்ணப்பெற்றிலோம்" என்னும் அநுதாபமு மின்றிக்கேயிருப்பாரை ; அவஸ்துக்களை யெண்ணும்போது ஒரு காலவிசேஷ முண்டிறே, வஸ்து ப்ரதியோகியாக எண்ணுமதுண்டிறே, அவ்வளவிலும் எண்ணோமென்கிறார். ... ... ௧.

கீழ்ப்பதங்களிலேநோக்காக, "தலசயனத்துறைவாரை" என்னுமளவுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸேத்யாதி.) மருவ என்றஅகாரம் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, பாஷார்யம் (மருவவித்யாதி.) ஆச்ரிதனை-புண்டரீகனை. "பெருமானார், தலசயனத்துறைவார்" என்ற பதங்களிலே நோக்காக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) சொல்லுதலென்றது- அர்த்தஸித்தியார்த்தம். ஏவகாரதாத்பர்யம் (அவனித்யாதி.) "இருப்பார்" என்ற பதத்துக்கு தாத்பர்யகதநமுவேந "இறைப்பொழுதும்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (எண்ணவித்யாதி.) அவன்தரைக்கிடையை யெண்ணாதேபோனால் தரைக்கிடைகிடக்கவிருப்பது அநுதாபமில்லாமையிறே யென்றுதிருவுள்ளம். இத்தால் - எண்ணாதேயிருக்கை இறைப்பொழுது மெண்ணாமைக்குஹேது என்றதாய்த்து. (வஸ்துப்ரதியோகியாக வெண்ணுமதுண்டிறே) என்றதுக்கு - "உத்வேஜநார்த்ததயா பரிஹார்யதயா வஸ்மர்த்தவ்ய:" என்கிறந்யாயத்தாலே - அவர்களைக்கண்டு நடுங்குகைக்கும் பரிஹரிக்கைக்குமாக அஸத்துக்களை நினைக்கவேண்டிவருமே, அப்படியும் நினைக்கைக்கு க்ஷமனாகிறிலேனென் றருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து.

---

(௧) படுகாடு - இடையநெறிந்தமரம் என்று வானமாமலைஜீயர் ; வெட்டி விழுந்த காடு என்று பெரியஜீயர்.

மூ.—பார்வண்ணமடமங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி
நீர்வண்ணன்மார்வத்தி லிருக்கையைமுன்நினைந் தவனூர்
கார்வண்ணமுதுமுந்நீர்க்கடன்மல்லைத்தலசயனம்
ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையாரவரெம்மையாள்வாரே. ௨.

ப-ரை.—வண்ணம் - பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், மடம் - க்ஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருக்கிற, பார்மங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, நீர்வண்ணன - நீர்வண்ணனுடைய, (இடவருகு) இருக்கையை - இடவருகிலிருக்கையையும், பனி - குளிர்ந்து, நல் - அழகியதாய், மா-ச்லாக்யமான, மலர்க்கிழத்தி - செந்தாமரைமலரைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார், மார்வத்திலிருக்கையை- வலத்திருமார்விலிருக்கையையும், முன்-முதலிலே, நினைந்து-நினைத்து; அவன் புருஷகாரமும்மிகையானவனுடைய,ஊர-ஊராய்,கார்வண்ணம்-கறுத்த நிறத்[உடை]தையுடைத்தாய், முது-பழையதாயிருந்துள்ள, முந்நீர்-கடலினருகேயுள்ள, கடல் மல்லை - திருக்கடல்மல்லையில், தலசயனம - ஸ்தலசயநத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கையை, எண்ணும் நெஞ்சுடையார் ஆர் - அநுஸந்திக்கும் மநஸ்ஸுடையார் எவர்களோ, அவர் - அவர்கள, எம்மை - எங்களை ஆள்வர் - அடிமைகொள்ளத்தக்கவரென்கிறார். ... ... (௨)

பெரி-வ்யா.—அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—(பாரித்யாதி) முதல் தன்னிலே நம்குற்றம் அவன் திருவுள்ளத்தில் படாதபடிபண்ணும் ஸ்ரீபூமிபிராட்டியும், அவன் தன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நம்குற்றத்தைக் கண்டானேயாகிலும் அவன்றன்னை "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி"[ஞ] என்று பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும் அவன்பக்கலிலேகிட்டவிருக்கையாலே நமக்கினி யிழக்கவேண்டாதபடி ஸுலபனென்று, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசத்தை ஹ்ருதயத்தாலே அநுஸந்திக்குமவர்கள் என்னை யடிமைகொள்ளுமவர்களென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.(பாரவண்ணமித்யாதி.)பூமிப்பிராட்டியையும் பெரியபிராட்டியாரையும் ஸாஹவதரிப்போது அநுஸந்திப்பதுபூர்வவண்டத்திற்போலே புருஷகாரத்வேநவும் அவனை ப்ராபகத்வேநவும் என்று விவக்ஷித்து, பாட்டுக்குத்தொகுத்த ஸாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதலித்யாதி.) ஆக, இத்தால் - பிராட்டிமாரை புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபகனாகவும் அத்யவஸித்திருக்குமவர்களே தமக்கும் ப்ராபகரென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று கருத்து. குற்றமென்றது - குற்றத்தின்கார்யமான தண்டநமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், "குற்றம்திருவுள்ளத்திற் படாமை" என்றத்தோடும் "பூமிப்பிராட்டியைப்பொறைக்கு உவாத்தாய்"என்று மேற்சொன்னத்தோடும் விரோதிக்குமிறே. கண்டானேயாகிலுமென்றது - கண்டு தண்டிக்க நினைத்தானேயாகிலுமென்றபடி. பொறுப்பிக்குமென்றது - பொறுக்குமதுக்குஹேதுவான க்ஷமையையுண்டாக்குமென்றபடி. அடிமைகொள்ளுமவர்[களு]களென்றது - ஸலஸாயுஜ்யத்தைத் தொள்வர்களென்கை.

இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி)பாரைத்தனக்கு ப்ரகார மாகவுடையஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (பனியித்யாதி) குளிர்ந்து நன்றான தாமரைப்பூவைத் தனக்குப்பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார். (நீர்வண்ணன் மார்வத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து) தமக்குபுருஷகாரமாகத் திருமார்விலே நித்யவாஸம்பண்ணும் பெரியபிராட்டியா ரென்று வ்யாப்திபண்ணி.

வ்யா.—பாரைவண்ணமாகவுடையளாய் - பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையளாய், ஆத்மகுணத்தையுடையளாயிருக்கிற ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி. பூமிக்கு அபிமாநியாயிருக்குமவளிறே. அவன்றி றனக்குங்கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிறே யிவளிருப்பது; தன்பக்க லிலே யெல்லாப்ராதிகூல்யத்தையும் பண்ணிக் காலிட்டுத்துகையா நின்றாலும், "துகையாநின்றோம்" என்று கூசவேண்டாதேயிறே யிருப்பது ; க்ஷமையென்றேயிறேபேர்.

(பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) பிறர்குற்றம் நெஞ்சிற்படாதபடியான மார்த்தவத்தையுடைய தலைவி. "ஸர்வகந்த:" என்கிற வஸ்துவை யும் தன்னுடைய ஸௌரப்யத்தையாலே துவக்கி ஆச்ரிதர்குற்றம்நெஞ் சிற்படாதபடி பண்ணுமவள். அழகிய தாமரைப்பூவில் பரிமளம் உபாதாநமாகப்பிறந்தவள். இத்தால் - ஸர்வேச்வரனுங்கூடத் தன்னோ டே பணிபோரும்படியான ஸௌரப்யத்தையுடையவளென்கை.

இவர்கள், (நீர்வண்ணன்மார்வத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து) கடல் போலே யிருக்கிற குளிர்ந்தவடிவில் இடவருகிலும் திருமார்விலும் எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யநுஸந்தித்து. "நமக்கு புருஷகார பூதைகளான நாய்ச்சிமார்கள் அங்கே சேரவிருந்தார்கள்" என்று அநுஸந்தித்தால்,பின்னை நமக்குக் கிட்டுகையென்றொரு குறையில்லை யிறே. மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தவிடத்தில் ப்ரஜைகளுக்குச் சென்று கிட்டுகையிலோரருமையில்லை.

அவனுக்கு ஸ்வத: க்ஷமையுண்டாயிருக்குமே, இவளுண்டாக்குகை யென்னெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) இத்தால - ஸ்வாதந் த்ர்யத்தில் அவன் பொறை தலைமடங்கினால் இவளுண்டாக்குவளென்று கருத்து.

"பனி" என்றத்தாலே-குளிர்த்தியைச்சொல்லி, அத்தால் ஸலிதார்யம்(பிறரித் யாதி.) மார்த்தவத்தை - நெஞ்சில்மார்த்தவத்தை. "மாமலர்" என்றத்தால் ஸலிதார் யம் (ஸர்வேத்யாதி.) * நல்பதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு, அவனைத் துவக்கும்படியான ஸௌரப்யத்தைதானும் ஸ்வாபாவிக பரிமளவத்வத்தைப்பற்ற என்றருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி.)

(நீர்வண்ணன்) என்றவநந்தரம், இடவருகும் என்று அத்யாஹரித்தருளிச் செய்கிறார் (கடலித்யாதி.) "நினைந்து-எண்ணும் நெஞ்சுடையார்" என்னும்போது பௌர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்க, "முன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (நமக்கித்யாதி) த்வயத்தில் "பெரியபிராட்டியாராலேபேறு" என்கிறபடியே இதுவே ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. (கிட்டுகை) என்றவநந்தரம், இல்லையென்றுசேஷம்.

பெரி-வயா.— [[illegible]] கீ[illegible]ணனும் [illegible] அர்ஜுநனும் [illegible] மாக காலமேல் [illegible] கிட்டவொண்ணாதபடி ஏகா[illegible]மாகவ[illegible] நிலே, "[illegible]ஜயனவனதான்" என்றறிவிக்க; "இவ[illegible] [illegible]தனை, இதுதனை உகவாதார மான [illegible] சொலலவலலார் [illegible]வன், [illegible]" என்றுனிறே. [[illegible]] மாதாபிதாக்களிருந்த விடத்தில [illegible] இல்லையிறே; [illegible] கிட்ட வொண்ணாதபடி [illegible] அழைத்துக் காட்சி [illegible]

அ[illegible] [illegible]விஷயமாக, ஸா[illegible] [illegible]தாநாம" என்கிற படி[illegible], இவனுடைய

"[illegible]" அர்ஜுநாதிக [illegible]

[illegible] எண் [illegible] இத்திரு [illegible] திருவுள்ளம் [illegible], இனி "பிராட்டி மார் [illegible] [illegible]ணாயதத்தை [illegible] இத்திருமொழிக்கு [உரு] [illegible] பரவேபாமுமருளிச செய[illegible] செயதருளுகிறார் (அநாதி கா[illegible]) [illegible] நித்தத்தினதுக்குக்கருத்து - இப்பாட்டில் [illegible] இந்த மஹாதா தபா[illegible] [illegible]ணமாயிருக்குமெனனுமது. ஆக, "முன [illegible]" என்றது [illegible]காரமாக [illegible] என்றும், பராபயதவேத [illegible] தெனறும [illegible]ல், "[illegible]" "[illegible]" இத்யாதி படிகளுக்கு - உ[illegible]மாக [illegible]யென்று திருவுள்ளம். "நாஸௌ புருஷகாரேண [illegible]| கேவலம ஸ்வேச்சயைவாஹம ப்ரேக்ஷே கஞ்சித கதாசந" என்கிற வசநத்தைய[illegible]கொண்டு, இவ்வாழவாரதாம கேவலேஸ்வர ஸௌஹார்தபலாயததமான ஆஹிமுக்யாதிகளைப்பெற்றவராகையாலே, *வாடி னேனவாடிக்கு[illegible] தமக்குப்பிறந்த உபாவிசேஷங்களை அநுஸந்தித்துக்கொ ணடு அவனை பராபயபராபகதவேத அநுஸந்தித்து, அநநரமதமக்குப்பிறந்த[illegible]

43

ஸத்க்ரியைக்கு ஸவ்யாப்தியுண்டாகாநின்றால் அவனுடைய அநுக்ர ஹத்துக்கு ஸவ்யாப்தியின்றிக்கேயிராதிறே; ஆகையாலே, அதுதான் ஒரு நாள் வரையிலே ஏகாகாலத்திலே ஃபலிக்கவும் கடவதாயிருக்குமிறே; அத்தாலே ஈச்வரன்பக்கலிலே இவனுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்து, அதடியாக அவன் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ண, அநந்தரம் இவனுக்கு அவன்பக்கலிலே ருசிவிச்வாஸங்கள்பிறந்து, ப்ராபகனும் ப்ராப்யனுமவனே என்றத்யவஸித்தால், பின்பு இவனிருக்கக்கடவபடியைச் சொல்லுகிறது.

இனி, உபாயத்தில்வந்தால், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் உபய விபூதியுக்தனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநன் உபாயமாக வரித்தால், பின்னை அவன் இவனுடைய ஸர்வபாரங்களையும் தானே மேற்கொண்டுநின்றானாகில், அவன் செய்யுமதுக்கு இவன்றானும் ஒருதலை பற்றவேண்டுமது யாயிராமையாலே பின்னை இத்தேஹத்தில் தனக்குச் செய்யவேண்டுவ தொன்றில்லை; உபேயமாகிறது கர்மநிபந்தநமாக பரிக்ரஹித்த இத்தேஹஸம்பந்தமற்று ஒருதேஹவிசேஷத்தாலேபோய் ஒருதேச விசேஷத்திலேபுக்கால் பண்ணுமதொரு வ்ருத்திவிசேஷமாகையா லே, அது இதுவாகக்கூடாது; ப்ராபகாம்சத்தில் கர்த்தவ்யாம்சமில்லை யாகில், ப்ராப்யாம்சத்திலே அந்வயியாதாகில், பின்னை இதுவானவது பழைய விஷயப்ராவண்யமே ஸம்பவித்து விடுகிறதோவென்னில்; கூடாதிறே, ப்ராப்யமின்னதென்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ராபகஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே. அதாகிறது - ப்ராப்யவிஷயங்களில் ருசிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாகவிறே ப்ராப்யப்ரதிபத்தி; ஆகையாலே, ஐஹிகபோகா ஸ்தமிறே அது. [உ-டு

பாகவதர்களே ப்ராப்யமென்கிறநிலையை அநுஸந்திக்கிறதிருமொழியினை யருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலம என்றுதொடங்கி, படியைச்சொல்லுகிறது என்னு மளவும்.) இத்தால்-அஜ்ஞாதஸுக்ருதமூலமாக ஆபிமுக்யாதிகள் பிறந்து புருஷ காரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஈச்வரனை ப்ராபக மென்னும்அதிகாரிக்கு ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சஸம்பாவனையுண்டாகையாலே தத்ஸம்பந்தியான பாக வதர்களே ப்ராபகமென்கிறஜ்ஞானம் அஸாதாரணமாம்; அங்ஙனன்றி, கேவலம் ஸௌஹார்தத்தாலே தனக்குத்தானே உபாயமானான் என்று அநுஸந்திக்கும் அதி காரிக்கு அஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே அநந்தரம் இருக்கும்நாள் பாகவதரை ப்ராப்யத்வேந அநுஸந்திக்கை ஸம்பாவிதமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. ஸத்க்ரி யைக்கு - யாத்ருச்சிகாதிகளுக்கு. (இருக்கக்கடவபடியை) என்றது - அபாகவத ஸஹவாஸம் அப்ராப்யமென்றும் பாகவதஸம்ச்லேஷமே ப்ராப்யமென்று மிருக் கையென்றபடி.

பாகவதஸம்ச்லேஷத்தை ப்ராப்யமென்னவொண்ணாது என்னும்சங்கையை ப்பரக்க அநுவதிக்கிறார் (இனியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.)

“ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய” என்கிறவிடத்தில், விஹிதகர்மங்களும் நிஷித்தபரிஹாரார்த்தமாகச் செய்யுமவையுமெல்லாம் - தர்மஶப்த வாச்யமாகையாலே, இவையும்த்யாஜ்யவிஷயமாய்அந்வயிக்குமென்று, அர்த்தப்ராப்தமாய் பழையபாபங்களையே சொல்லிற்றாய்வாராதோழு வென்னில்; வாராதிறே, உபாயஸ்வரூபத்தாலும் அதிகாரிஸ்வரூபத்தாலும்; அப்படியேயிருக்கிறதிதுவும். ஶரீரஸமநந்தரத்திலேப்ராப்யஸித்தியாயிருக்கையாலும், இனி ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனை உபாயமாக வரிக்கையாலும், இவன்றான் விதிபரதந்த்ரனாய் ஸாதநவை-ம்யா இங்கேஅநுஷ்டிப்பதொன்றில்லையாகையாலும், ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்புசெய்யுமவையெல்லாம் தான் ஸ்வீகரித்த ப்ராப்யத்தோடும் ப்ராபகத்தோடும்சேர்ந்ததல்லதிராது. நினைந்தார் நினைத்தபடி மூலையடியே திரிகிற அஜ்ஞரிற்காட்டில் இவனுக்கொரு வ்யாவ்ருத்தியும் வேணுமிறே.

இன்றுநாளை நீர்வரும் ஆறு அங்கேயிங்கே (க) சினையாறுபட்டுக் காட்டுமாப்போலே; மேல்தான், “யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:” என்றும் “அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை” என்றும் - அவர்களோடுகூடி அநுபவிக்குமத்தைப்பேறாகச் சொல்லுகையாலே, இவனுக்கு இது சரமஶரீரமானபின்பு இவை யிங்கே பிறக்கக்காணவேணுமிறே. அவையாகிறவைதானவையென்னில்; அஸாமவதர்களோடு பொருந்தாமையும், ஸமைகர்களை யொழியச்செல்லாமையுமிறே; அவையிரண்டும் தமக்குண்டானபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸார்யைக்கு அறிவு பிறக்கப்பிறக்க ஸர்த்தாவின்பக்கல் ஸாவபந்தமுண்டாம்; ஸர்த்ராந்தரபரிக்ரஹம் பண்ணுமதிறே யிவளவனுக்கு ஆகாதொழிகையாவது; “திருவடிதன்நாமம்மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்” என்னுநின்றதிறே; - ப்ரபந்நருடைய லக்ஷணம்சொல்லுகிறது.

ஶ்ருதோதிரஸ்தமானபடிக்குத்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்மாந்த்யாதி.) (உபாயஸ்வரூபத்தாலும்) என்ற வசநம், உபேயஸ்வரூபத்தாலும் என்றுகூட்டுவது. பழையவிஷயப்ராவண்யமாய்த் தலைக்கட்டாது என்னுமர்த்தத்தைப் பலஹேதுக்களாலே நிகமிக்கிறார் (ஶரீரேத்யாதி.) ஜ்ஞாநிக்குஅஜ்ஞவ்யாவ்ருத்தி யுண்டாகையாலும்விஷயப்ராவண்யம் வாராதென்றும் ஹேத்வந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தாரித்யாதி) இத்தால்-அதிகாரி ஸ்வரூபத்தாலும்ஸம்பவியாதென்கை.

ஶரீரஸமநந்தரத்தில்வரும் ப்ராப்யத்தோடு இதுசேரும்படிதானெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இன்று நாளையித்யாதி.) ஸாத்யா: - ப்ராப்யா:. அஸாமவதரோடு பொருந்தாமையை முந்துறவருளிச்செய்வானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸார்யைக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) எடுத்தபாசுரத்துக்கு ஸாவம்(ப்ரபந்நரித்யாதி.)

(க) சினையாறுபடுகை-ஆறு, நீர்வரவணித்தாலும் பொசிந்து உள்ளேஜலமுண்டாயிருக்கை.

இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் உத்தேஶ்யனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறக்கப் பிறக்க ஸாதநதர்பக்கல் ஸாபேக்ஷ்யம் (க) உண்டாகலாம்; இந்த ஜ்ஞாநகார்யமாக விடவேணுமிறே அஸாதநஸம்பந்தம். இனி ஸாதநராகிறார் – ப்ரதமதஶையிலே விஸஜாதீயருடைய வ்யாபாரஸாபேக்ஷத்தையறிவித்து அவ்வழியாலே [illegible] ; இவன்றான் சேதநனாய் உபகாரங்கொண்டவனாகையாலே [illegible] கடவன் ; இனி [illegible] ப்ராப்யத்திலே [illegible] கையாலே அவன்றன்னோடொக்க உத்தேஶ்யராயிருக்கக்கடவர் ; இனி நடுவுபட்டநாள் இவனுக்கு [illegible] [ம] உடலாயிருப்பர்கள் ; ஆகையாலே. [illegible] இவர்கள் உத்தேஶ்யர் என்னுமிடம் சொல்லிற்று.

"ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:" இத்யாதிகளாலே [illegible] வாகையாயிருக்கும் ஶரணாகதியென்று சொல்லாநின்றது. "[illegible] யோ உகிஞ்சோ [illegible] தன் ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டு [illegible] என்று அபேக்ஷிக்குமத்தை ஶரணாகதியாகச் சொல்லாநின்றது.

இதிலொன்றைவிட்டு [illegible] [illegible] துக்கு அப்ராமாண்யம் [illegible] இவை யிரண்டும் அங்கமாக [illegible] ; "[illegible]" என்கிறவிடத்திலே – உபாயம் [illegible] † [illegible] கையாலே. ஶரணாகதி [illegible] கத்தாலே ; அர்ஜுநனுக்கு [illegible] னவனுக்கு ஸஹாயித ஸ்வாந்தநங்களைச் சொல்லுகிறது இந்த ஶ்லோகத்தாலே.

ப்ரதாநமாகையாலே முக்தராய் அருளிச்செய்தார் [illegible] அருளிச்செய்து, ஸாதநசப்ராவண்ய வர்த்தமானதாலும் [illegible] பரிஹாரமாக அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] நிலைநிற்கைக்காக. இந்த [illegible] ப்ராப்யாம் [illegible], பிராட்டிமாரும் எம்பெருமானும் நித்யமாயிருக்குமிவர்களோபாதி [illegible] ப்ராப்யமென்னுமர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறார் (இனி [illegible] வாக்யத்தாலே.)

உசாத்துணையாகிற அபிசாரம் [illegible] ப்ராப்யமன்று இவனுக்குப் பிறந்த [illegible] செய்ய வேண்டிற்றில்லாமையாலே என்றுக்கின்றீர், ஸர்வ [illegible] பரிஹாரார்யமாக ஸாங்க ப்ரபத்தியை விதித்திருக்கிறதிறே. அவற்றைச் செய்யவேண்டாவோ [கு] வென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி.) ஆக, இத்தால்- "த்வமேவ" இத்யாதியோடு விரோதிக்கையாலே, அங்க அங்கியென்று சொல்லாமையாலே செய்யவேண்டும் விஹிதமோக்ஷமில்லையென்றுகருத்து.

அந்த ஶாஸ்த்ரத்துக்கு அப்ராமாண்யம்வாராதோ என்னும் ஶங்கையைஅநுவதிக்கிறார் (இதிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

(க) உண்டாகலாம் - க்ரமேண உண்டாகலாமென்றபடி.

† "ஸஹாயாந்தரைரபேக்ஷயம்" என்றும்சொண்கிறது.

ஸாரஜ்ஞமதியினுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் வேறொன்றைப் பொறுதபடியா யிருக்கும்; இனி ஒதுங்கின ஆஶ்ரயத்தைப் பார்த்தால் இவ் ஸ்வபாவங்களோடே கூடியல்லதிராது. "ஷட்வியாஸாரஜ்ஞமதிः" என்றுகொண்டு இம்மலக்ஷணங்களை ஸாரஜ்ஞமதிக்கு[ரு] அங்கமாகச்சொல்லாநிற்க. இவனுக்கு ஸம்பாவிதஸ்வபாவமென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; "ப்ராப்யப்ராமந்நிः ஸாரஜ்ஞமதிः" என்கிறவிடத்திலே, ப்ராப்யநாவஶ்யம் இச்சேதநன்கையிலே கிடக்கச் செய்தே எங்ஙனே [illegible] கிடக்கிறபடி ?. "ஆநுகூல்யஸ்ய" என்கிற [illegible] ஸ்வதந்த்ரமாய்ச் செய்யுமன்று ஸாபேக்ஷையில்லாதபோது தவிரலுமாயிருக்கும்; ஸ்வரூபநிவேஶியாமன்று செய்யாதபோது ஸ்வரூபஹாநியை [illegible]க்குமிறே. ஸ்வர்க (க) காமனை [illegible] தவிரலாயிருக்கும்; அங்ஙனே செய்யவொன்றுபடியாயிருக்குமிறே யித்தலையாலொருஸாலம்பொல்லாத [illegible]. ... *

இதில், முதற்பாட்டில்,— [illegible]பொருந்தாமை சொல்லுகிறது. [illegible] க்ரமவிவக்ஷைக்குக் கருத்தென்னென்னில்; [illegible] இல்லாமையாலே

அங்கமென்றுசொல்லுகை [illegible] செய்கிறார் ஸாரஜ்ஞதீத்யாதி) [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களங்க[illegible] [illegible]கொன்றுகல்பிக்கும்படி [illegible] என்னும்ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் [illegible] "[illegible]" என்றுவிதிக்கச் செய்தே [illegible] தள்ளினது கண்டிருக்க [illegible] அங்கத்திலை த்தள்ளுகையில்[உரு] அருமையில்லை [illegible] (ப்ராப்யேதித்யாதி.) உபாய [illegible] அங்கங்களென்ன வொண்ணுமென்று கீழே அருளிச்செய்தது, [illegible] அப்போது தவிரலாயிருக்குமது [illegible] யாகையால் ஸர்வதையிலும் அநுவர்த்திக்கும் ஆநுகூல்யாதிகள் என்னைக்கூடாதென்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி.)[கூய] இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் அடைவே த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்கேத்யாதி.) இத்தால் - ஸ்வர்ககாமனையில்லாதபோது ஜ்யோதிஷ்டோமாங்கங்கள் தவிரலாயிருக்கக்கண்டோமிறே, அப்படியே ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளும் அங்கங்களாகில் ஸாபேக்ஷையில்லாத தஶையில் தவிரலாயிருக்கவேணும், அப்படியிராமையால் அங்கங்களென்றுகருத்து. ... ... *

முதற்பாட்டு.—(சொல்லுகிறது) என்றவநந்தரம், என்றுகொள்வது என்று போஷம். (ஸார்ஜ்யைக்கு) இத்யாதிவாக்யங்களாலே - கீழே க்ரமவிவக்ஷைக்கு ஹேதுக்களருளிச்செய்தாரேயாகிலும், ஹேத்வந்தரங்களருளிச்செய்கைக்கு ப்ரஸங்கத்தைக் கிளப்புகிறார் (இவையித்யாதி.) ப்ராதிகூல்ய ப்ரஸக்தியுள்ளவளவும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாகையாலே ஸார்வதிகமென்று அல்பகாலஸாத்யத்வத்தைப்பற்ற முற்பட்டதென்றொரு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யத்துக்கித்யாதி.)

(க) காமனை - ஆசை.

ஸங்கல்பமேயமைந்தது; இதில்(க)முதலடியிட்டாறுவதும் இஸ்ஸ்வ ஸாவமுண்டாறுலாகையாலே இத்தை முதல்சொல்லுகிறது. விரோதி த்யாக பூர்வகமாகவிறே உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்றும் "த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" என்றுமிறே "ராகவம் ஶரணம் கத:" என்கிறது. தன்னைப்பெறுதேப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காக உடம்புநோவக் கடலகடைந்து அம்ருதத்தைக்கொடுத்த ஸர்வேஶ்வரன், "அந்த அம்ருதத்தோபாதியாகிலும் நம்மை விரும்புவார்சிலரைக் கிடைக்கவற்றே!" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு சாய்ந்தருள; அவனைவிட்டுப் புறம்பேபோதுபோக்குகிற[ரு] வர்களை நானொருவராக ஸேவிப்பண்ணியிரேனென்கிறார்.

(நண்ணாதவாளவுணரிடைப்புக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் நடுவே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காகப் போய்ப்புக்கு. ஸர்வேஶ்வரன் தேவாஸுரவிமர்த்தம் பண்ணுகிறவிடத்தில் இவ்விரண்டாகாரமும்எங்குமொக்கவுண்டாம்படிபண்ணினானாய்த்து; அப்போது, [ரு] அர்ஜுநன் "நான் எக்கோடியிலேயாகிறேனே!" என்று ஶோகிக்க, "மாஶுச: ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ" என்று—உனக்கென், நீ ஸத்ப்ரக்ருதியல்லையோ என்றானிறே; மநுஷ்யராயிருந்து வைத்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் கோடியிலன்றிக்கே, இவர்களுடைய ஆஸுரத்வம் ஜந்மப்ரயுக்தமுண்டாயிருக்கை; க்ஷத்ரியஜந்மத்திலே பிறந்துவைத்து உக்ரஸேநன்கீழேயல்லவாம்படியிறே கம்ஸனுக்குண்டான ஆஸுரத்வம். ஈஶ்வரனோடு பொருந்தாமை ஸ்வபாவமாகவுடையராய், தாங்கள் அதுக்குமேலே ஶாயுபருமாயிருப்பார்கள். (வாளவுணரிடைப்புக்கு) * தொடையொத்ததுளவமும் கூடையும் பொலிந்துதோன்றியதோள்கண்டுருகிறதோ; பாண்டவரைப்பண்ணுகைக்காக பரிகரங்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நடுவேயிறே போய்ப்புக்கது.

இப்படி போய்ப்புக்காலுமாமிறே தன்னையாயறிவார்சிலர்க்குச் செய்யப்பெற்றதாகில் (வானவனை) கார்யகாலத்தில் பயங்காட்டி, அநந்தரம் அவனைத்தள்ளி, "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்க்காகவாய்த்து.

ஹேத்வந்தரம் (இதிலித்யாதி, ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் பிறந்தாலிறே ஆநுகூல்யஸங்கல்பந்தானுண்டாவ தென்று கருத்து. இந்தஇரண்டாம் ஹேதுவுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விரோதீத்யாதி வாக்யத்வயமும்.) இந்தப்ராப்ய பரப்ரயோஜநாநுஷ்டானம் பாட்டுக்குத் தொகுத்தஸாவம் (தன்னையித்யாதி.)

அவுணரை "நண்ணாத" என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி, ஆஸுரத்வமென்னுமளவும்.) வாக்யார்யம் (ஈஶ்வரனோடித்யாதி.)[ரு]

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி.) வானோர் என்னாதே, "வானவர்" என்றதாலே-வானிலிருக்குமவர்அப்படிப்பட்டவரென்று ஶப்தார்யம் விவக்ஷித்து, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கார்யேத்யாதி.)

(க) முதலடி - ஶ்ரவத்விஷயத்தில் முதலடி.

இவனைத் தங்களோடு ஸஜாதியனாக பு்த்திபண்ணுதல், அன்றிக்கே, இவனொருபடி (க)மூங்கில்வளைத்தபோதாக நம்மிலயிகன் என்றிருத்தல் செய்யுமவர்களிறே. இதிலின்னம் அந்தஸஜாதீயபு்த்திதானே நன்றிறே. அவ்வவுணரிலிவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்திபெரிதல்லவாய்த்து; அவர்கள் இவனுடைய ரக்ஷ்யவர்கத்தை யழியச்செய்துகொடு திரியப்புக்கார்கள், இவர்கள் அவன்பக்கலிலே அபேக்ஷித்தார்களித்தனையாய்த்து வாசி. இவர்களுக்குக்காரியம் செய்தாலுமாமிறே தன்ஸ்வரூபமழியாதபடிகாரியம்செய்யப்பெற்றோமாகில்!. (பெண்ணாகி) தன்னை அழியமாறிநிற்கச்செய்தேயும், நாதுபோவது, ஸாரஸ்யம்பண்ணுவது தானொனிறே; அவ்வளவல்லவாய்த்து. "அஹமஸ்மிமஹாபாஹோ" என்றும் "இமௌஸ்ம முநிஸார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ" என்றும் - ஈஷிகள் ஏவிற்றுச்செய்வானாகத் தன்னைத்தாழவிட்டுத் திரிந்தவனாய்த்து. புருஷோத்தமனானை தன்னையிறே தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி அழியமாறிற்று.

¶ "கிழக்கே ஆயாற்றிலே யாதவராயர் வந்திருக்க, ஜீயர் என்னை இறையிலிக்காரியத்துக்காக அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடப் போகவிட்டார், நான்அவன்கூடாரத்திலேவந்து அவஸரம் பார்த்திருக்கச்செய்தே பலரும்வந்து என்னைஅநுவர்த்திக்கக் கண்டவாறே, அங்கேமஹாமஹோபாத்யாயனாயிருப்பானொருநையாயிகன், 'பிள்ளாய்! நீர் பொருளுக்குக்கடவீரென்று கேட்டோம், எங்களுடையவற்றிலே 'அரியல்லால் தேவியில்லை' என்றுண்டாயிருந்தது, அதுக்குப்பொருள் சொல்லவேணும்' என்ன; 'நானிதுக்கு அதிகரித்தேனொருவனல்லேன்' என்ன; 'ஆகிலும் எல்லாம் தெரிந்திராதோ வுமக்கு' என்ன;

"அவர்" என்றது அப்படி "ஏபவஸ்ஹம" என்றிருப்பதொன்றுமத்தைக் காட்டும்படி ப்ரஸித்தியுண்டோவென்ன; "ஸ்ஸர்வவரூத்த்ஸ்ஷ்ட்வாஸைஸவிஷ்ணுபராக்ரமை:| அதிசேமேநிரேவிஷ்ணும்தேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்ததா" என்கிறவசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நம்மிலயிகன் என்னும் ஞானம் ப்ராந்திபாதஸஜாதீயபு்த்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதி.) விபரீதஜ்ஞாநநிவர்த்தகமல்லாமையால் ஆதிக்யஜ்ஞாநம் நல்லதன்றென்றுகருத்து. இப்படிவிபரீதஜ்ஞாநவிஷ்டராலும் அஸுரர்களிலிவர்க்குவ்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலே இவர்களுக்கு கார்யம்செய்வானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவுணரிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) மேலிற்கு ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (இவர்களுக்கித்யாதி.) ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தன்னை அழியமாறுகை அவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க, இதுக்கு ஈடுபடவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி.)

இறையிலி - மாந்யம்.

(க) மூங்கில்வளைக்கை - வில்லைவளைக்கை.

¶ புருஷோத்தமனானதான் ஆஸ்ரிதார்த்தமாக ஸ்த்ரீரூபத்தைக்கொண்டு ரக்ஷித்தது மஹாகுணம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஒரு ஐதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (கிழக்கேயித்யாதி) ஸைவர் அஜ்ஞராகையாலே, ஸர்வேஸ்வரன் பெண்வடிவுகொண்டத்தை ருத்ரனபேக்ஷிக்கையாலே இவனைஸ்த்ரீயாகவும் அவனைபுருஷனாகவும் நினைத்து, அவனேபரதேவதையாக நினைத்திருப்பார்கள்; அத்தை நிரஸித்தாரென்றபடி.

‘நீதான் தேவர்க்கு ஒரு உத்கர்ஷத்தையும் ஈச்வரனுக்கு ஒரு அபகர்ஷத்தையும் நினைத்துக் கேட்கிறாயாகில், புருஷோத்தமனென்று புராணங்கள் சொல்லாநிற்க ஆச்சர்யமாக அவன் தன்னை ஆச்ரயமாகிறான் என்றால் இது அவனுக்கு மேன்மையாகிறதென்னையல்லது தோஷமாயிருவாகாது, இனி ‘ஆண்பிள்ளைச் சோறுண்வியை ஸ்த்ரீயென்று தொடர்ந்து திரிவாரைப்போலே தொடர்ந்து திரியாநின்றார்’ என்று தேவதாந்தராக்குவதிற்காட்டில், ‘இதுசொன்னவன் அநாப்தன், அஜ்ஞன் என்றிருக்கவமையாதோ’ என்றுசொன்னேன்’’ என்றருளிச்செய்தார்.

(அமுதூட்டும்) இப்படி அரியனாயிருக்குமாமிறே, தன்னையே [ம விரும்பிப்பெற்றதாகில்; சரீரத்தைப் பூண்கட்டிக் கொடுப்பதானத்தையிறே விரும்புகிறது. (ஊட்டும்) கடல்கடைகையும் யத்நிக்கையுமெல்லாம் தனக்குப்பணியாக, இவர்கட்கு அமிர்தம் ரக்ஷிக்கையிலேயாய், இவர்கள் மிடற்றுக்கு விழுங்குமத்தனையாக உபகரித்தார்களாயிருக்கும்; எங்களுக்கு அமுதம் வேணும் என்றால் அத்தை உத்பாதித்துக் கொடுத்துவிடுமத்தனையிறே; அதுபோராதென்று பெண்ணு வடிவைக்கொண்டு நின்று ரக்ஷிக்கிறது தன்னினைவாயிறே. உறங்குகிற ப்ரஜையையெழுப்பி முட்டும் தாயைப்போலே இதுதான் தன் பேறாகவாய்த்துச் செய்தது. இப்படி செய்கைக்கு நிமித்தமென்னென்னில் (பெருமானார்) லோகத்துக்கெல்லாம் பிதாவான ஸம்பந்தமுடையத்து.

(மருவினியவித்யாதி) மருவினிய மைந்தனாய்த்து. (கன்றுநேர்ந்த) ப்ரமஹரனை விடுவிக்கை அரிதிறே – ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோலே ரக்ஷ்யம் பெற்றிலேன் பெண்ணும் துணைக்கிருக்கையாயிருக்கை. (கடன்மல்லைத்தலசயனம்) ஸ்ரீதங்கைப்பணிசெய்தான் ஜ்ஞானப்ர அவனுக்காக வந்து காத்துக்கொள்ளும்படியாக வந்து தரையிலே சாய்ந்தருளினவிடமிறே. (உறைவான்) ஆர்க்கும் விட்டுப்போக மாட்டாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம். அவ்வாஸனை ப்ரக்ருதிகளில் குறைவாதார் நடுவேயிறே வந்து கிடக்கிறது. (எண்ணாதே திருப்பாலை) திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தருளினவன் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் குறைவற இருக்கக்கடவ அவன் ஸம்ஸாரிகள் நடுவே தன்னைப்பேணாதே சாய்ந்தருளினபடி நமக்காகச்செய்தான்!. “நின்றிருந்து வெஃகணைக்கிடந்ததென்ன நீர்மையே” என்று இத்தை அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, இதில்நினைவின்றிக்கே, புறம்பேஉண்டுடுத்து காலக்ஷேபம் பண்ணித் திரியுமவர்களை.

சோறுண்வி - சோறுக்குமவள். ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டிருக்கும் புருஷனென்றபடி.

கொடுக்கும் என்னுதே, “ஊட்டும்” என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கடலென்றது தொடங்கி, ஸம்பந்யமாய்த்து என்னுமளவும்.)

“பெருமானார், தலசயனத்துறைவாரை” என்ற பதங்களில ஹலிதார்யங்களை யு மூட்கொண்டு, எண்ணுதுஎண்ணாதே “எண்ணாதே” என்றதுக்குத் தாத்பர்ய[ஸ மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி.)

(இருப்பாரை) எண்ணாதேயிருக்கையாவதும் ஒழியலாவதும் அதுக்கடி யான கர்மக்ஷயம் பிறவாமையாலே; வைதந்யகார்யமிறே "இப்படி செய்திலோம்" என்னும் அநுதாபம் பிறக்குமது; அதுவுமின்றிக்கே யிருக்குமவர்களை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) சேதநராயிருந்து அஜ்ஞராயிருப்பாரை யெண்ணுவதொருபோதுண்டிறே, அப்போ தும் எண்ணக்கடவோமல்லோம். அவஸ்துக்களை பரிமணிப்பது மொ ருபோதுண்டிறே, அப்போதும் எண்ணோம். அவர்கள் தாங்கள் தங் களைக்கனக்க நினைத்திருந்தார்களாகிலும் அவர்களையொன்றாக நினைத் திரோம். இவர்தாம் நினைக்கிற்போலே அவர்களுக்கு வஸ்துத்வமுண்[௰ டாவது ; "மானிடவரல்லலொன்றென் மனத்தேவைத்தேன்" என்னக் கடவதிறே ; கல்லிலும்செம்பிலும்வெட்டிற்று என்னுமாப்போலே. "அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்" என்றிறே தம்மை ச்சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்றுகாணும் இவர்க்கு நிரூபகம், ஶேஷத்வமேஶேஷத்வமாய்த்து. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பார்வண்ணமித்யாதி) நீர்பொருந்தாதாரை யின்றென்றறிந்தோம், நீர்பொருந்துவாரும் சிலருண்டோவென்ன; அவர்கள் ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் கொண்டு கார்யமில்லை, அவர்கள்தாங்க ளாரேனு மாகவமையும், இதுண்டாமித்தனையே அவர்கள் நம்மை நிர்வஹிக்கைக்கு என்கிறார். நீர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்திலிருக்கும்[உ௰ படி யறிந்தோம், அநுகூலர் விஷயத்திலிருக்கும்படி யென்னென்ன;

"எண்ணாதே" என்றவேவகாரத்துக்கு ஸ்ஹிருதகமாகத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (எண்ணாதேயித்யாதி.) "இருப்பார்" என்றஅம்ஶத்துக்கு (இப்படியித்யாதி.) "இறைப் பொழுதும்" என்றதுக்குஉட்கருத்து (சேதநரித்யாதி.) (போதுண்டிறே) என்றது-ஸவா ஸ வாஜநார்யமாக எண்ணும்போதுண்டென்றபடி. "எண்ணோமே" என்ற ஏவகாரத் துக்கு வ்யாவர்த்யம்காட்டுகிறார் (அவஸ்துக்களையித்யாதி.) "எண்ணோம்" என்ற உத்தமனுக்குஉதாவம் (அவர்களித்யாதி.) எண்ணேனே என்னாதே, பூஜ்யதைதோற்ற ஸஹவசநப்ரயோகம்பண்ணினதுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித் யாதி.) செம்பிலும்-தாம்ரஶாஸநத்திலும். இனி எண்ணுகைக்கு விஷயந்தானென் னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அடிகளித்யாதி.) பாரதந்த்ர்யம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி.) க.

இரண்டாம்பாட்டு.—"கடன்மலைத்தலசயனம்-எண்ணும் நெஞ்சுடையார்" என்னவமைந்திருக்க, "ஆரெண்ணும்" என்கையாலே - ஜந்மவ்ருத்தங்களில் எவ் வகைப்பட்டாரேயாகிலும் அவர்கள் என்று ஶைஷார்யமாய், அத்தைப்பற்ற ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநமுகத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீர்பொருந்தாதாரையித்யாதி.) (இன்றொன்றறிந்தோம்) என்றதுக்கு - எத்தனைதேஹாநுபந்திகளாகிலும்[௩௰ எண்ணாதாராகில் அவர்களை யெண்ணோம் என்றுநின்றியொன்றறிந்தோமென்று கருத்து. (சிலருண்டோ) என்றதுக்கு - எண்ணுமவர்களான திருமேனிஸம்பந்திக ளுண்டோ என்று கருத்து. இதென்றது - இச்சேர்த்தியே உத்தேஶ்யமென்ற படி. "எண்ணாதாரை - எண்ணோமே" என்றவோபாதி எண்ணும் நெஞ்சுடையா ரையெண்ணுவோமே என்ன வேண்டாவோ, "ஆள்வாரே" என்றதேதென்ன ;[௪௰ அதுக்கு ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுகேந ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (நீர்ப்ரதிகூலர்விஷயத்தி லித்யாதி.) (இருக்கும்படியென்னென்ன) என்றது - எண்ணும்படியென்றபடி. அவர் களை ஸத்துக்களாக எண்ணியிருப்பீரோ என்று கருத்து.

(அவனூரித்யாதி) புருஷகாரந்தானும் மிகையானவனுடைய ஊர். (கார்வண்ணம்) கறுத்தநிறம். (முதுமுந்நீரித்யாதி) பெரிய கடல்விளும்பில் கடன்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்தை யாவர்சிலர் அநுஸந்திப்பார், அவர்கள் எங்களை அடிமைகொள்ளக்கடவர். ... ... ௨.

அங்கு, நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை, இதுக்கெல்லாம் கடவாரவர்களென்கிறார்.

(பார்வண்ணமடமங்கை) ஸர்வபூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், க்ஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருந்துள்ள ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) ஸுபோக்யமாய் விகஸிதமாய் அழகிதாயிருந்துள்ள தாமரைப்பூவை ஜந்மமாக வுடையவள். இவர்கள், (நீர்வண்ணன் மார்வத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து) ஸுபோக்யமான திருமேனியில் இடவருகைப் பற்றவும் அத்திருமார்வைப் பற்றவுமிருக்கிற விருப்பையும் அநுஸந்தித்து. (நீர்வண்ணன் மார்வத்தில்- பனிநன் மாமலர்க்கிழத்தி) என்று அந்வயமாகவுமாம்; மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தால் ப்ரஜைகளுக்குக் கடுகசசென்று கிட்டலாயிருக்குமிறே.

(அவனூரித்யாதி) அவன் பரமபதத்தைவிட்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸுபோக்யமான திருக்கடன்மல்லையை. கறுத்த நிறத்தையுடைத்தாய், பழையதா யிருந்துள்ள—மூத்து முதிர்ந்த, முந்நீருண்டு-[உயகடல், அதினருகேயிறே. (ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையார்) ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம், ஏதேனும் வ்ருத்தமாகவுமாம், ஏதேனும் ஜ்ஞாநமாகவுமாம், இவ்விடத்தை யெண்ணும் நெஞ்சுடையரா மித்தனையே வேண்டுவது. (அவரித்யாதி) அவர்கள் நின்றநிலைகளிலே, ப்ரமாணம் காட்டாதே, நம்மைக்காரியங்கொள்ளவுரியார். ... ௨.

அங்கு - அந்தஹாமலதவிஷயத்திலென்றபடி. (நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை) என்றதுக்கு - அவர்களை ஸத்துக்களென்று எண்ணுகையும் எண்ணுமையும் நமக்குக்கூடுமோ, அவர்களுடைய எண்ணுகையாலும் எண்ணுமையாலும் நம்முடைய ஸத்த்வாஸத்த்வங்களென்று கருத்து. இதுக்கெல்லாம் - எண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்குமென்கை. கடவர்களென்றது-நம்மைஆட்கொண்டு ஸத்தையை நடத்துமவர்களென்கை.

"அவன்" என்றதுக்கு - வேதாந்தப்ரஸித்தனே பரமவ்யோமநிலயனென்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்த, "அவனூர்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.) (பழையதாயிருந்துள்ள) என்றது - "முது" என்றதின் பலிதார்த்தம். மூத்து முதிர்ந்த என்றது-ஸஸ்வதார்த்தகதாம். (முந்நீருண்டு) என்றது- ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம், ஆக மூன்றுவகைப்பட்ட நீரென்றபடி. ப்ரமாணங்காட்டாதே-கைங்கர்யத்திலிவ்வளவு இவ்வளவு என்னும்படிதானேயென்கை.

மூ.—ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில்கொண்டான் ;
வானத்திலவர்முறையால்மகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ள†,
கானத்தின்கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைகின்ற
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்நாயகரே. ௩.

ப-ரை.—ஏனத்தினுருவாகி - வராஹரூபியாய், நிலமங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய, எழில - அழகழியாதபடி, கொண்டான் - அண்டத்தினின்றும்விடுவித்து எடுத்துக்கொண்டவனாய், வானத்திலவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், முறையால் - தங்கள்தங்களுடைய அதிகாராநுகுணமாக, மகிழ்ந்து-ஸந்தஷ்டசித்தராய்க்கொண்டு, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, வரம் கொள்ள-தங்கள் அபேக்ஷிதங்களை வேண்டிக்கொள்ளும்படிக்கீடாக, கானத்தின் - மேற்புறத்திலேகாட்டையும், கடல் - கீழ்ப்புறத்திலே கடலையுமுடைத்தான, மல்லை - மல்லாபுரியிலே, தலசயநத்து - ஸ்தலசயநத்திலே, உறைகின்ற - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், ஞாநத்தின்ஒளி உருவை - ஜ்ஞாநப்ரகாசகமானவிக்ரஹத்தையுடையவனை, நினைவார் - நினைப்பவர்கள், என் - எனக்கு, நாயகர் - ஸ்வாமிகளாவர். ... ...(௩)

மூன்ரும்பாட்டு. (ஏனத்தினித்யாதி) வராஹரூபியாய், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியழகழியாதபடி எடுத்துக்கொண்டான்.

வ்யா.—மூன்ரும்பாட்டு.—(ஏனமித்யாதி) அப்போது ஏறிட்டுக்கொண்ட வடிவைக்காட்டிப் பழைய வடிவை அழித்தான், அபிமத விஷயத்தோடே கலக்கைக்காக அவர்களுகக்கும்படியே ஒப்பிப்பாரை போலே. பரிக்கைப்பற்றைநோக்கிப்ரயோஜநமஹிஷியக்கல்முகம்பெறுவாரைப்போலே,மஹாவராஹமான வடிவிலெழிலைக்காட்டி யிவளெழிலைக் கொண்டான். பூமிப்பிராட்டியுடைய விபூதியை ப்ரளயம் கொள்ள, அத்தை யெடுக்கைக்காக நீருக்கும் சேற்றுக்கு மிளையாத வடிவைக்கொண்டுவந்தெடுத்துநோக்கி,"நித்யஸூரிகள்நடுவேஓலக்கமிருக்கக்கடவவன் இவ்வடிவைக்கொண்டது நமக்காகவிறே !" என்று அந்நீர்மையிலே தோற்று எழிலிழந்தாளாய்த்து.

மூன்ரும்பாட்டு,—(ஏனத்தினித்யாதி.) * அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்குமவன் என்று சொல்லுகையாலே - பெரியபிராட்டியார்க்கு புருஷகாரத்வமும் கைங்கர்யவர்த்தகத்வமும் கூடிற்றேயாகிலும், * பார்வண்ணமடமங்கைக்கு அவையுண்டென்கைக்கு பதிவால்லப்யம் கண்டதுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிருனென்று ஸங்கதி.

"ஆகி" என்ற அநுகதத்தாவனுக்கு ஹாவம் (அப்போதித்யாதி.) பரிக்கைப்பற்று - ஸ்த்ரீகளுடைய மஞ்சள்காணி. கீழ்வாக்யவிவரணம் (பூமியித்யாதி.)(நோக்கி)என்றவநுஷங்கம், இருக்க என்று சேஷம்.

† "வரங்கொள்ள" என்று பாடாந்தரம்.

(வானத்திலவரித்யாதி) ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் தந்தாம் அதிகாராநுரூப மாக ப்ரீதியுடனே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி தங்களபேக்ஷிதங்கள் வேண்டிக் கொள்ள.(கானத்தினித்யாதி)காடொருபுறமானதிருக்கடல்மல்லையிலே ஸ்யலசயநத்திலே உறங்குகிற. (ஞானத்தினித்யாதி) ஜ்ஞாநஸ்வரூப னுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமாய், அவற்றுக்கும் ப்ரகாசகமான விக்ரஹ த்தை யுடையவனை நினைப்பார் என்நாயகர். ... ... ௩.

(வானத்திலவர்) பரமபதத்தில்நித்யஸூரிகள். (முறையால் மகி ழ்ந்தேத்தி) "இதுநன்று" என்னும் வ்யவஸ்யாலேயிறே இங்குள் ளார் ஏத்துவது; ப்ரீதிபூர்வகமாக ஏத்துவார் அவர்களிறே. (முறை[ம] யால்) எங்கேனும் புகுரிலும் முறைதப்பாமல் ஏத்துமவர்களிறே. அவர்கள், பரமபதத்தில் அடிமைசெய்யும் க்ரமத்திலேயேத்தி அநு கூலவ்ருத்தி பண்ண. (கானத்தித்யாதி) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி யெழு விழுக்க, நித்யஸூரிகள் ஏத்தாநிற்க, இவற்றை யடையக் காற்கடைக் கொண்டு, தன்ஜாதிக்கநுரூபமாகக் காட்டை விரும்பினானாய்த்து.[மரு] ஏனமானதுக்கு அநுரூபமாகக் காட்டை விரும்பினான். (கடல்மல்லைத் தலசயனத்து) "ப்ரளயம் வந்தால் உதவப்பார்த்திருக்க வொண்ணா து" என்று, ஏற்கவே இவற்றை ரக்ஷிக்கும்படியை அநுஸந்தித் துக் கொண்டிருக்கிறவனை. (ஞானத்தினொளியுருவை) ஜ்ஞாநஸ்வரூப னாயுள்ளவனை. (நினைவார் என்நாயகரே) ஒருதலைக்காமமாய்ப்போகா மே, "இவன்வந்து கிடக்கிறது நமக்காக" என்று தாங்களும் நினை க்குமவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள். அவர்கள் ஆனாதபோது வேறு சிலர்க்கு சேஷபூதரல்லோம். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—(விண்டாரைவென்று)அவன் ப்ரதிபக்ஷ நிரஸந ஸமர்த்தனாயிருக்கச்செய்தே ஆநுகூல்யத்தாலே கார்யங்கொ ள்வானாக நினைத்து வந்து கிடக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து ஈடுபடு மவர்கள், என்னொருவனளவு மன்றிக்கே என்குலத்துக்காக நாய ரவர்களென்கிறார்.

" வலங்கொள்ள" என்றதினர்த்தம் (அநுகூலவ்ருத்திபண்ணவென்றது.) இப் போது, "ஞானத்தினொளியுருவை"என்றதுக்குத் தாத்பர்யகதநமுகேந வருளிச்செ ய்கிறார் (ப்ரளயமித்யாதி.) ஸங்க்ஷார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி.)ஸ்வரூபனென்றது-ஸ்வம் மான அஸாதாரண தர்மமாகவுடையவனென்கை. " நாயகரே" என்ற ஏவகாரதாத் பர்யம் (அவர்களித்யாதி.) ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(விண்டாரையித்யாதி.) நிலமங்கைக்காகச்செய்த செயல் மாத்ரமன்றிக்கே,நிலமகளானமலர்மங்கைக்காகச்செய்த ராவணநிரஸநத்தை[ரூடு] அநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரக்ஞோபயோகம் காட்டாநின்றுகொண்டு, தொகுத்த தாத் பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் ப்ரதிபக்ஷத்யாதி.)

மூ.—விண்டாரைவென்றாவிவிலங்குண்ண, மெல்லியலார்
கொண்டாடும்மல்லகலமழலேற வெஞ்சமத்துக்
கண்டாரைக் கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரைக்
கொண்டாடும்நெஞ்சுடையாரவரெங்கள்குலதெய்வமே. ௪.

ப-ரை.—விண்டாரை-சிலசத்ருக்களை, வென்று - நிரஸித்து, அவர்களுடைய,ஆவி-சரீரத்தை, விலங்கு - நாய்நரிமுதலிய ம்ருகங்கள், உண்ண - உண்ணும்படியாகவும், மெல் இயலார் - ம்ருதுஸ்வபாவைகளானஸ்த்ரீகள், கொண்டு - விரும்பி, ஆடும்-அணைக்கத்தக்க,மல்-மிடுக்கையுடைய, அகலம்-ராவணனுடைய மார்வத்தை, அழல் - அக்நியானது, ஏற ஏறிபுஜிக்கும்படியாகவும், வெம்சமத்து-க்ரூரமான[ய] யுத்தத்திலே, கண்டாரை - கண்டவராய், அந்தப்ரமமாறும்படி, கடல்மல்லைத்தல சயநத்துறைவாரை-திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்டருளுமவனை, கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார் - நெஞ்சுடனே கொண்டாடுமவர்கள்யாவர் சிலர்,அவர்-அவர்கள்,எங்கள் குலதெய்வம்-எங்கள்குலத்துக்குத்தெய்வங்களாவர். ()

நாலாம்பாட்டு. (விண்டாரையித்யாதி) ஶத்ருக்களை வென்று,

வ்யா.—(விண்டாரைவென்று) நல்லவார்த்தை சொல்லச்செய்தேயும், "நநமேயம்" என்றிருப்பாரையாய்த்து வெல்லுவது. வாலியை நிரஸித்து, கடலை அணைசெய்து, ஊரைச்சூழப்போந்து, லங்கையை அடைமதிள்படுத்தி, இனித்தான் அநுகூலிக்குமோ! என்று அங்கதப் பெருமாளைப் போகவிட்டு நல்வார்த்தை சொல்லுவித்து; அதுவும் கேளாதொழிய, பையல்கண்முகப்பே பரிகரத்தையடைய நிரஸித்து, அதுக்குப் பொருந்தாதே வந்து எதிரிட நிராயுதனாக மிடுக்கறுத்துப் பண்ணிவிடச்செய்தேயும், பிற்றைநாளும்வந்து "என்னைக்கொல்ல வமையும்" என்ன, பின்னையிறேகொன்றது. விண்டாரையாய்த்து[௨௫] வெல்லவல்லது. அநுகூலஶங்கையுள்ள விடங்களில் "ஸுக்ரீவம்ஶரணம் கத:" "ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி" என்று,தான்ஶரணம்புகாநிற்கும். "பெருமாள், 'நத்யஜேயம் கதஞ்சந' 'ஏதத்வ்ரதம் மம' என்றுநின்றார்; மஹாராஜர், 'வத்யதாம்' என்றேநின்றார்" என்று இவ்விடத்துக்கு பட்டரருளிச்செய்யும்படி. இருவரும் ஶரணாகதரக்ஷணத்துக்குப் பிணங்குகிறார்கள்.

விள்ளுகை - ஒட்டற்றுப்போகையாய், அதுவே நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே, எத்தனை ஸமாதாநம்பண்ணினாலும் நெஞ்சில்கலவாதே விண்டேபோகை தோற்றுகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதி.) இவர்தாம் நல்ல வார்த்தை சொன்னதுண்டோ, ராவணன் நல்வார்த்தைக இசைவனோவென்ன[௩௫] (வாலியையித்யாதி.) "விண்டாரைவென்று" என்றதினாலேதானே - விள்ளாதார்க்குத் தோற்பன்என்று தோற்றுகையால், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (விண்டாரையாய்த்தித்யாதி.) பெருமாளும் சரணம்புகுந்தார் என்கைக்குஜஜிஜ்ஞாஸயம் (பெருமாளித்யாதி.) பிணங்குகை - விவாதம்பண்ணுகை. (பிணங்குகிறார்கள்) என்றவ தாரம், என்னென்று ஶேஷம்,

அவர்கள் ஆவியுண்டு - ஶரீரம், அவற்றை, நாயும் நரியும் தின்ன. (மெல்லியலாரித்யாதி) மெல்லியலார் ஆதரித்து அணைக்குமிடுக்குடையமார்வானது அக்நியேறி ஸஞ்ஜிக்கும்படி. மெல்லியலார் ஏறி ஸஞ்ஜிக்கும் மார்வம் அழலேறிஸஞ்ஜிக்க. (வெஞ்சமத்தித்யாதி) யுத்தத்திலே இப்படிகண்டு அந்தஶ்ரமமாறத் திருக்கடல்மல்லையிலே கிடக்கிறவனை. (கொண்டாடுமித்யாதி) அவனை நெஞ்சுடனே கொண்டாடுவார் யாவர்சிலர், அவர் எங்கள்குலத்துக்குதைவம். ... ... ௯.

(ஆவிவிலங்குண்ண) அவர்கள்பேணிப்போந்த ப்ராணன்களை, கழுகும் பருந்தும் பற்றிமுடிக்க. அதாவதென்னென்னில் ; குற்றுயிராகக்[ய] கிடக்கிற ஸமயத்திலே பிவைவந்து மேலிட்டபடியாலே ஶோஷித்த ப்ராணன்கள் அவற்றோடேபோகையைச் சொல்லுகிறது.

(மெல்லியலாரித்யாதி) ஸ்த்ரீகள் ஆதரிக்க, அத்தாலே பேணி வளர்ந்து போந்த மார்விலே, துஷ்டஸத்த்வங்களைக் கண்ட நாய்கள் மேல்விழப் பிற்காலிக்குமாப்போலே பிற்காலித்துப்போந்த அக்நிதத்த்வமானது வந்து ப்ரவேஶிக்க. (வெஞ்சமத்து - மல்லகலம்அழலேற - கண்டவனே) தனியிடத்திலே அநுகூலவேஷத்தோடே வந்துதோற்றி வஞ்சுகரான பையல்களைக் கூட்டிக்கொடுவந்து ராஜபுத்ரர்களை அகற்றிக் களவிலே பிடித்துக்கொடுபோன பையல்களைப் போலன்றிக்கே, நேரே செவ்வைப்பூசலிலே. பிராட்டிதானும், "உடோ!, வாராய் ![உய]வீரர்கள் வர்த்திக்கும் வழியிலல்லகாண்நீசெய்தது" என்றாள். (அழலேற—கண்டானை) "அத்யைவநிர்ஹயாஸ்யந்தி ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்ய ரஶ்மய:" என்கிறபடியே – அவன் பட்டுக்கிடக்க, "துணுக்கென்று எழுந்திருக்கும்" என்றுபார்த்து, "உன்னெல்லைக்குள்ளே ஆதித்யகிரணங்கள்வந்து புகுராநின்றனகிடாய் !" என்றாளிறே; அப்படி மதிப்பனாயிருக்கிற அவனுடைய மார்விலே அக்நியை ப்ரவேஶிப்பித்து.

(கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவானை) "ஸாமத்துக்குச் செல்லாதாகிலன்றோ தண்டத்துக்கழியவேண்டுவது" என்று வலைப்புக கிடக்கிறவனை. (கொண்டாடும்நெஞ்சுடையார்) "இவர் என்ன அபேக்ஷையாலே வந்துகிடக்கிறார், நமக்காகவிறே" என்று, "நின்றிருந்து வெஃகணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே" என்று இதிலே யீடுபடுமவர்கள். (எங்கள்குலதெய்வம்) "குலதைவதம்தத்பாதாரவிந்தம்" என்னுமளவிலல்ல எங்களது. ... ... ௬.

"விலங்கு -" திர்யக்காய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி.) ஶரீரத்தையுண்ணுமதொழிய ப்ராணனையுண்ணுமோ என்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி.) குற்றுயிர் - குறுகினவுயிர்.

"மெல்லியலார் -" ம்ருதுவாயிருக்கிற வார்த்தையுடையாரொன்று ஶப்தார்த்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளித்யாதி.) துஷ்டஸத்த்வம் - வ்யாக்ராதிகள். "வெஞ்சமம்-" யுத்தமாய், இப்படிவிஶேஷணத்துக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் பாவமருளிச்செய்கிறார் (தனியிடத்திலேயித்யாதி.) உடோ-ஸம்போதநம். "கண்டானை" என்கையாலே - காணுதது கண்டானென்று தோற்றுகையாலே, ஸத்ஜேஷ்டாநுரூபபாதிக்கிறார் (அத்யேத்யாதி.)

"எங்கள்" என்றபடிவாஸநை (குலதைவதமித்யாதி.) ... ௬.

மூ.—பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர் முதலாயோர்
விச்சைக்கிறையென்னு மவ்விறையைப்பணியாதே,
கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
நச்சித்தொழுவாரை நச்சென்றன்நன்னெஞ்சே. ௫.

ப-ரை.—பிச்சம்-திரளானமயிலிறகையும்,சிறு-சிறிய,பீலி-மயில்தோகையையு ங்கையில்கொண்டுதிரிகிற, சமண்-அமணர்,குண்டர்-வேதபாஹ்யரானநீசர்,முதலாயோர்-முதலானவர்கள்,விச்சைக்கு-ஸகலவித்யைகளுக்கும், இறைஎன்னும்-நிர்வாஹகனென்று ஒருவனைக்கைக்கொள்ளுவர்கள் ; அவ்விறையை-அவர்களால்ஏற்படுத்தப்பட்டஅந்தப்பொய்த்தேவனை,பணியாது-ஆச்ரயியாமல், ஆச்ரிதர்க்காக, கச்சி-திருவெஃகாவிலே, கிடந்தவன் - கண்வளர்ந்தருளுமவன், ஊர் - ஆச்ரிதனான புண்டரீகரிஷிக்காக எழுந்தருளின ஊரான, கடன்மல்லைத்தலசயனம் - திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்டருளுகையை, நச்சி - ஆசைப்பட்டு, தொழுவாரை - தொழுமவர்களை, என்றன் - என்னுடைய, நல் - விலக்ஷணமான, நெஞ்சே—, நச்சு-நீயும் ஆசைப்பட்டுத்தொழு என்கிறார். ... ...(௫)

அஞ்சாம்பாட்டு. (பிச்சமித்யாதி) பீலியைச்சிறுகப் பிச்சமாகப் பிடித்துக் கையிலேகொண்டுதிரிகிற அமணராகிற வழிகருக்கள்முதலாக. “கொழுநற்பிழைத்துப்பெறுமகன், குண்டகன்” என்பவர்களிறே. (விச்சைக்கிறையென்னும்) ஸர்வஜ்ஞன் என்று ஒருபேரைக்

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர்) நிழலுக்கிடாகக் கையிலே பிச்சத்தைப்பிடித்து, ஒருகையிலே பீலித்தழையைப்பிடித்து,கண்டார்க்கு“இவர்களும் சிலதார்மிகரோ”என்று தோற்றும்படி அநுகூலவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து. (சமண்குண்டர்) அமணதர்சநத்தை யறித்துக்கொண்டுநிற்கிற நீசர்.குண்டென்று-ஆழமாய், அத்தால் - தாழ்ச்சியைச்சொல்லிற்றாய், நீசரென்றபடி. வேதவாஹ்யரான நீசர்.(முதலாயோர்)முதலானரென்றபடி.அவர்கள்[௨௫ துடக்கமான வைசேஷிகரையும் லோகாயதிகரையும் நினைக்கிறது. (விச்சைக்கிறையென்னும்) வேதைகஸமதிகம்யனானஈச்வரனை இல்லை

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி.)“கொண்டாடும்நெஞ்சுடையார்-எங்கள்குலதெய்வம்”என்று தம்முடைய வ்யாமோஹத்தைத் தாமநுஸந்திக்கவே; “ *வஞ்சலோஹிமாக:- * நின்றவாநில்லாநெஞ்சன்றோ, நமக்கு இவ்விஷயத்திலே[௩௰ இது நிலைநிற்கவற்றோ, அவைதிகஸமயங்கள் பல நடமாடாநிற்கிறதே !” என்று தன்னெஞ்சைச் சேரப்பிடித்துக்கொண்டு உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பிச்சத்தை - திரளானமயிலிறகை. அல்பமானமயிலிறகு - (பீலித்தழையென்றது.) தார்மிகரோவென்றது - ஜநங்களை மிதிக்கவொண்ணாது என்று வழியொதுக்கிக்கொண்டு போருகையைப்பற்ற. “ விச்சைக்கு-” வித்யைக்கு. “ இறை[௩௫ யென்னும் ” என்றத்தாலே - அவர்களிலொருவனைச் சொல்லுமத்தனை போக்கி வேறில்லையென்று தோற்றுகையாலே, அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதைகேத்யாதி.)

கல்பித்துக்கொள்ளுவர்கள், பின்னையும் அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ
த்துக்கு ப்ரமாணம்தேடவரும்; அதுகிடையாமையாலே தங்கள் உக்திக
ளாலே வர்ஷிக்கப்பார்ப்பர்கள்; அதுபின்னை அப்ராமாணமாய் அதில்லை
யாய்க் காட்டும்; (அவ்விறையைப்பணியாதே) அத்தேவதையை[ந]
ஆஸ்ரயியாதே. (கச்சியித்யாதி) திருக்கச்சியிலே திருவெஃகாவிலே
பள்ளிகொண்டவனூர். திருக்கடல்மல்லையை ஆசைப்பட்டுத் தொழு
வானை, நன்னெஞ்சே! நியுமாசைப்படு. ... ... ரு.

என்று, ஸர்வஜ்ஞன் என்று ஒருவனை கல்பிப்பர்கள்; பின்னை அவ
னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் தேடவேண்டிவரும்; அது
தன்னைத் தந்தாமுடைய உக்திகளாலே ஸாதிக்கப்பார்ப்பர்கள்; அது
பின்னை அப்ரமாணமாய் அதில்லையாய்க்காட்டும்; விஷ்ணுக்கு நிர்வா
ஹகன் என்று ஒருவனைக்கொள்வர்கள்; அவ்விறையைப்பணியாதே.
(அவ்விறை) என்று-முகத்தைத் திரியவைத்துச்சொல்லுகிறார். (பணி
யாதே) ஆப்தனென்றுகொண்டு அவர்கள்சொல்லுகிறவற்றை ஆஸ்ர
யித்து வர்த்தியாதே. (கச்சியித்யாதி) ஆஸ்ரிதர்க்காகத்திருவெஃகாவிலே
படுக்கைமாறிக்கைமாறிக்கிடந்தவனை. ஓராஸ்ரிதனுக்காகத்தரைக்கிடை
கிடக்கிற தேஸம். அவன்தனக்கு பாமப்ராப்யமாகக் கொண்டுவந்து
கிடக்கிற தேஸத்தை. (நச்சித்தொழுவானை) கர்த்தவ்யமென்று தொ
ழாநிற்கச்செய்தே, புறம்பேநெஞ்சு அந்யபரமாயிருக்கையன்றிக்கே,
ஆசையின்கார்யம்தொழுகை என்று தோற்றும்படியிருக்கை. திருக்
கடல்மல்லையைத் தொழுகிறவர்களுடைய அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்
குடலாக அவர்களைஸ்நேஹி. (என்றன்நன்னெஞ்சே) இது சொல்லு
கிறதுஎன்வாபலமிறே. என்னுடைய உபதேஸநிரபேக்ஷமாக முன்னே
ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிறவுனக்குச் சொல்லவேண்டா
விறே. எனக்குங்கூட வழிகாட்டுகிறவுனக்கு, நான் வழிகாட்டுகிறே
னே. "மநஏவமநுஷ்யாணாம் காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:" என்னக்
கடவதிறே. ... ... ரு.

ஆஸ்ரிதர்க்கென்றது - திருமழிசைப்பிரான், கணிகண்ணனென்பான், இவர்களுக்
கென்றபடி. ஓராஸ்ரிதனுக்காக-ஸ்ரீபுண்டரீகர்க்காக. அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்[கூடு]
குடலாக வென்றது - அவர்கள் ஸைவத்விஷயத்திலே பண்ணுமவையெல்லாம்
நமக்காகப் பண்ணுகிறார்களென்று ஸ்நேஹியென்னுதல், அவையெல்லாம் நமக்கு
அவர்கள் விஷயத்திலேயுண்டாம்படிஸ்நேஹியென்னுதல். * முந்துற்றநெஞ்சான
தம்முடையநெஞ்சை அதிஸங்கைபண்ணி, "அவ்விறையைப்பணியாதே" என்றும்
"நச்சு" என்றும் சொல்லுகையெங்ஙனேசேருமது, ஒருபடிசேர்ந்தாலும் இப்போது
"நெஞ்சே" என்றதுசேருமோவென்ன; அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (இதுவித்யாதி.)
இத்தால்-நன்னெஞ்சாகையாலேதானே தத்ஸ்வீகாரணத்துக்காகச் சொன்னதும் வாப
ல்யப்ரயுக்தமென்றதாய்த்து. ... ... ரு.

ரூ.—புலன்கொள்நிதிக்குவையோடு புழைக்கைம்மாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவையுஞ்சுமந்தெங்கும்நான்றொசிந்து
கலங்களியங்கும்மல்லைக் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
வலங்கொள்மனத்தாரவரை வலங்கொள்ளென்மடநெஞ்சே. சுா.

ப - ரை.—புலன் - ஸர்வேந்த்ரியங்களையும், கொள் - தன்வசமாக்கிக்கொள்ளுகிற, நிதிக்குவையோடு - பொற்குவையையும், புழை - துளையையுடைத்தான, கை- கையையுடைத்தாய்,மா-பெரிதாயிருந்துள்ள,களிற்றினமும்-யானைத்திரளையும், நலங்கொள் - நன்றான, நவமணிக்குவையும் - நவரத்நத்திரளையும், சுமந்து-தாங்கி, எங்கும் - பார்த்தவிடமெங்கும், ஏறினசரக்கின்கனத்தாலே,நான்று-தாழ்ந்து,[மி] ஒசிந்து - அலையாநின்றுள்ள, கலங்கள் - மரக்கலங்களானவை, இயங்கும்-ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள,மல்லை-பெருமையையுடைத்தான,கடன்மல்லைத்தலசயனம்-கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலேபள்ளிகொண்டிருக்குமவனை,வலங்கொள்மனத்தாரவரை-ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகை ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று நினைத்திருக்குமவர்களை, என்மடநெஞ்சே - எனக்குக்கீழ்ப்பட்டிருக்கும் மநஸ்ஸே, கால்படைத்தப்ரயோஜநம்பெறும்படி, வலங்கொள் - வலம்வந்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராயென்கிறார். ... (சுா)

ஆறும்பாட்டு. (புலன்கொளித்யாதி) ஸர்வேந்த்ரியாபஹ பொற்குவையுடனே, துளையையுடைத்தான கையையுடைய யானைத்திரளும். (நலமித்யாதி) நன்றான நவரத்நத்திரளையும் சுமந்து. (எங்கும்) பார்த்த விடமெங்கும், கனத்தைவிழவிட்டுஅவைநாலுகையாலே போகமாட்டாதே நீரிலேநின்றுஅலைகிற, கலமுண்டு - மரக்கலம், அப்படிப்

ஆறும்பாட்டு.— (புலன்கொள் நிதிக்குவையோடு) கண்டார்க்கு "மமேதம்" என்னவேண்டும்படியிருக்கிற பொற்குவையோடே. (புழைக்கைம்மாகளிற்றினமும்) துளையையுடைத்தான கையையுடைய பெரியமத்தகஜங்களினுடைய திரளும். (நலமித்யாதி) நவரத்நத் திரளும். (நலங்கொள்) என்கிறது - இக்கரையிலேகொடுவந்து ஒருவர் கையிலேயிட்டு நன்மைபார்க்க வேண்டாதபடியாயிருக்கை. (சுமந்து) நற்சரக்காகையாலே "பொறுக்கும், பொறுது" என்றுபாராதே ஏறிடுவர்களாய்த்து. (சுமந்தெங்கும் நான்றொசிந்து) ஏறின சரக்கின் பெருமையாலே எங்குந்தாழ்ந்து, ஒசிந்து- "அங்கேயிற்றது, இங்[கேய]கே முறிந்தது" என்னும்படி ஸயத்தோடே மரக்கலங்களானவை

ஆறும்பாட்டு.—(புலன்கொளித்யாதி.) நன்னெஞ்சாகையாலே இவர்சொன்ன உபதேசம்பலித்தது, ஆகையாலே பொன்னும்மணியும் கொழிக்கும்படியும் மஹாஸைச்வர்யம் குறைவறும்படியுமாகக் கலங்களநடமாடுகிற திருக்கடல்மல்லையில் ஸௌஹ்யதையை யநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு, ஸாமவதவிஷயத்தி லநுகூலவ்ருத்தியைச் செய்யச்சொல்லிவிடுகிறொன்று ஸங்கதி.

"புலன்-" இந்த்ரியங்களை, "கொள்ளுகை-" க்ரஹிக்கையாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டார்க்கித்யாதி.) "குவை -" குவியல். ராசியென்கை. நற்சரக்கு - ஏலவஸ்துக்கள். "நான்று-" தாழ்ந்தளென்றும், அதினர்த்தம் (ஏறினவித்யாதி.) "ஒசிந்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்யகதநமுவேந மேலுக்கர்யும்(அங்கேயித்யாதி)

மூ.—பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி மருவாத
வஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்டவண்ணல், முன் நண்ணாத
கஞ்சைக்கடந்தவனூர் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழுவாயென் தூய்நெஞ்சே. ௭.

ப - ரை.—பஞ்சி - பஞ்சுபோலேம்ருதுவாய், சிறு - குழன்றுபிடித்துக்கட்டவொண்ணாதபடி சிறிதாயிருந்துள்ள, கூழை - மயிர்முடியையுடைத்தான, உருவாகி - பாலருடையவடிவையுடையளாய், மருவாத - பொருந்தாது, வஞ்சம் - வஞ்சனையை யுடையளான, பெண் - பூதனையுடைய, நஞ்சு - முலையில் விஷத்தை, உண்ட - அமுதுசெய்த, அண்ணல் - ஸர்வஸ்வாமியாய், முன் - முன்னே, நண்ணாத - தன்னைக்கிட்டி ஆஸ்ரயியாத, கஞ்சை - கம்ஸனுடையகருத்தை, கடந்தவன் - கடந்த ஸர்வஜ்ஞனுடைய, ஊர் - ஊரான, கடல்மல்லைத்தலசயநம் - கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கையை, நெஞ்சில - நெஞ்சோடேகூட, தொழுவாரை - தொழுமவர்களை, என் - எனக்குபவ்யமாய், தூய் - பரிசுத்தமான, நெஞ்சே!—, தொழுவாய்-தொழப்பாராயென்கிறார். ... ... (எ)

பட்டமரக்கலங்கள் மேலேமேலேவருகிறமல்லை. (கடல்மல்லையித்யாதி) திருக்கடல்மல்லைத்தலசயனம் வலங்கொள் மநஸ்ஸையுடையவர்களை நீயும்வலங்கொள், எனக்குஸவ்யமானநெஞ்சே!. ... ௬.

ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள பெருமையையுடைத்தான கடல்மல்லைத்தலசயனம். இதுகொண்டு தாம்விநியோகம் கொள்ளுகைக்காகச் சொல்லுகிறாரன்றிறே. அச்சோலையோபாதி அங்குத்தைக்கு அலங்காரமென்று இவர் ஆதரிக்கிறது. (வலங்கொள்மனத்தாரவரை) திருக்கடல்மல்லையிலே சுழிக்கும்நெஞ்சுடையவர்களை. "பிள்ளை திருநறையூரரையரும்பட்டருமாக ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணும்போது நான்பின்னேபோனேன், நம்மைப்போலே தேவைக்கு பரகுபரகு என்று வருகையன்றிக்கே, திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொடுபோரும்படிகாண்!" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (அவரைவலங்கொள்) நமக்கு அவர்கள்நின்ற நிலைபோராது, அவர்கள்பக்கலநுவர்த்தநத்திலே அந்வயிக்கவேணும். (என்மடநெஞ்சே) என்னோடு ஒருமிடறாய் எனக்கு ஸவ்யமானநெஞ்சே என்கிறார். ௬.

"மல்லை" என்றதுக்கர்த்தம் (பெருமையென்றது.) திருக்கடல்மல்லையை யிப்படி வர்ணித்தவர்க்குஉட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதித்யாதி.) நெஞ்சு சுழிக்கும்படிக்கு ஒரு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி.) தேவைக்கு - அகார்த்தவ்யத்துக்கு. அவர்கள் நின்றநிலை - நெஞ்சுசுழிக்குமளவு. இத்தால்-நான்காயிக பர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்தியைப்பண்ணும்படி ஆசைப்படவேணுமென்றதாய்த்து.

ஏழாம்பாட்டு.—(பஞ்சியித்யாதி.) நீர் "மடநெஞ்சே" என்று மிகவுங்கொண்டாடி, பகவத்விஷயத்தில் காயிகபர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணச் சொல்லாநின்றீர், சொல்லும்போது மெய்யென்றுதோற்றுகையும், அநந்தரம் அந்த ருசி நிலைநில்லாதேபோகையுமாய் வருகைக்கு ஹேதுவான விரோதிவர்கம் கழியக்காணேனென்ன; அதுக்கு கம்ஸாரியிருக்கிறான், நீஅவர்களைத் தொழாயென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஏழாம்பாட்டு. (பஞ்சியித்யாதி) பஞ்சுபோலே ம்ருதுவானவுடம்பும், பிடிகொடாக்குழலையுமுடைய, தாயுருவாய். (மருவாதவித்யாதி) பொருந்தாவஞ்சநத்தையுடைய பூதனைநஞ்சை அமுதுசெய்த ஸர்வஶேஷியை. (முன்னித்யாதி) முன்பு கம்ஸனுடையநினைவைக் கடந்த க்ருஷ்ணனுடையவூர் கடல்மல்லைத்தலசயனத்தை. (நெஞ்சித்யாதி) நெஞ்சோடேகூடத்தொழுவாரை நீயும் தொழப்பாராய் நெஞ்சே!. ௭.

ஏழாம்பாட்டு.— (பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி) பஞ்சுபோலே ம்ருதுவாய்க் குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பாலருடைய வடிவையுடையளாய் ; "பெய்யும்பூங்குழல் – பின்னை" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, (கூழை) என்றால் – ஸ்த்ரீகளுடைய குழலுக்குப் பேராகையாலே, ம்ருதுவாய்க் குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பூதனையுடைய மயிர்முடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். யஶோதைப் பிராட்டிவடிவைக்கொண்டு வருகிறாளாகையாலே, தன்னைப்பேணிக்கொண்டுவருமிறே. (சிறுகூழை) என்றதுக்குச் செய்வதென்னென்னில் ; எல்லாம் செய்தாலும் பின்னையும் பாறிப்பறந்து கிடக்குமிறே. (மருவாதவஞ்சப்பெண்) ஹ்ருதயத்தில் ப்ராதிகூல்யத்தையுடையளாய், அது தன்னை ஆநுகூல்யஹாவந்தாலே பேணிக்கொண்டுவருமிறே. சமைந்துவந்த பூதனையுடைய. (நஞ்சுண்டவண்ணல்) அவளுடைய விஷத்தை அமுதுசெய்த ஸ்வாமி. "ஸ்தந்யம் தத் விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்னக்கடவதிறே. ஜகச்சேஷியான தன்னையிறே நோக்கித்தந்தது.

(முன்நண்ணாதவித்யாதி) முன்பு கம்ஸன்வரவிட்ட விரோதிகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று ; விரோதிவர்கத்துக்கு வேர்ப்பற்றான இப்பையல்தன்னைக் கிழங்கெடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. "ஒருபடியாலும் கிட்டோம்" என்றிருந்த கம்ஸனை நிரஸித்து, அநுகூலர்க்குத் துணையாகவேணும் என்றுவந்து கிடக்கிறவனுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (நெஞ்சில்தொழுவாரை) வாய்விடக்ஷமரன்றிக்கேயிருக்குமவர்களை. (தொழுவாய்) அந்தத் திருக்கடல்மல்லையையும் அங்குக்கிடக்கிற நாயனாரையும் தேடியிராதே, தொழுவார்களுக்கு ஶேஷபூதராய்த்தொழு. (என்தூயநெஞ்சே) ததீயஶேஷத்வத்தளவிலே நிற்கும்படியான ஶுத்தியையுடையையிறே நீ. ... ... ௭.

குழன்று - கூட்டி. இது, * சிறுமையின் தாத்பர்யம். கூழை, ஐம்பால், ஓதி, கூந்தல், கோதை என்று-மயிர்முடிக்குப் பேராகையாலே, அருளிச்செய்கிறார் (மயிர்முடியையென்று.) யஶோதையைப்போலே பேணிவருகிறாளாகில் "சிறுகூழை" என்னப்போமோ என்னும் ஶங்கையை அநுவதித்துப்பரிஹரிக்கிறார் (சிறுகூழையித்யாதி.) எல்லாம்செய்தாலும் - எத்தனை எண்ணெய்தடவிக் கோதிமுடித்தாளேயாகிலும். "அண்ணல்" என்று விஶேஷித்தவருடைய ஹ்ருதயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதி.)

முன் - முந்துறமுன்னம், நண்ணாத, கஞ்சை - கம்ஸனை என்று ஶப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) "நெஞ்சில்" என்று விஶேஷித்ததுக்குக்கருத்து (வாயித்யாதி.) * தூய்மையாவது - ப்ரக்ருதாநுகுணமாக [illegible] வத்தைஸ்வமறிகையென்றருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதி.) ...

௮.—செழுநீர்மலர்க்கமலந்திரையுந்து வன்பகட்டால்
உழுநீர்வயலுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த
கழுநீர்கடிகமழும் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென்னாய்நெஞ்சே.

ப-ரை.—வயல்-வயல்களை, உழுநீர்-உழுகைஸ்வபாவமாகவுடையரான, உழவர்-உழுநரானவர்கள், செழு-அழகிய, நீர்-நீரிலே, மலர்-அலர்ந்த, கமலம்-தாமரைகளானவை, திரை-நீர்த்திரைகள், உந்து-தள்ள, வன்-வலிய, பகட்டால்-எருதுகளைப்பூட்டி, உழ-வயலைஉழ, பின்முன்-பின்னும்முன்னும், பிழைத்தெழுந்த-தப்பியெழுந்த, கழுநீர்-செங்கழுநீரும்தாமரையும், கடிகமழும்-[ம நறுநாற்றம்கமழாநின்றுள்ள, கடல்மல்லைத்தலசயநம்-கடல்மல்லைஸ்தலசயநத்தை, தொழு-தொழுகிற, நீர்-நீர்மையையுடைத்தான, மனத்தவரை-மநஸ்ஸையுடையவர்களை, என்னாய்நெஞ்சே—, தொழுவாய்-தொழப்பாராயென்கிறார். (௮)

எட்டாம்பாட்டு. (செழுநீரித்யாதி) செழுமை-அழகும், பெருமையும். அழகியநீரிலே அலர்ந்த தாமரைகளானவை நீர்த்திரைகள் தள்ள. (வன்பகடு) வலியஎருதுகளைப்பூட்டிவயலைஉழ, பின்னும்முன்னும் தப்பியெழுந்த தாமரையும் செங்கழுநீரும் நறுநாற்றம் கமழும்

எட்டாம்பாட்டு.—(செழுநீரித்யாதி) மலர்ந்த தாமரைகளையும் ஜலஸம்ருத்திகளையு முடைத்தாயாய்த்து வயலிருக்கும்படி; இவ்வயலைத்தரைகண்டு உழுகைக்காக, அத்திரைகளையும் தாமரைகளையும் காலாலேதள்ளுவர்கள். (வன்பகட்டால்) ப்ரளயத்திலேயும் உழவற்றாயாய்த்து அவ்வெருதுகள்தானிருப்பது. (உழுநீர்வயலுழவருழ) எப்போதும் நடுவது உழுவதாய்ப் போருகையாலே உழுகையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவயலை, கர்ஷகரானவர்கள்உழ. (பின்முன்பிழைத்தெழுந்தகழுநீர்கடிகமழும்) இவர்கள் உழாநிற்க, பின்[உறு னும் முன்னும் தப்பிநின்ற செங்கழுநீரானது, இவர்கள் ச்ரமத்தை ஆற்றுகைக்குறுப்பாக பரிமளத்தை ப்ரவஹியாநிற்கும். அன்றிக்கே, இவர்கள்முன்னேயுழுதுகொடுபோகாநிற்க, பின்னேதப்பிநின்ற கழுநீர் கடிகமழுமென்றுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே, (வயலுழவருழப்பின்முன் பிழைத்தெழுந்த) முன்பே ஒருக்கால் உழுதுவைப்பாகவிறே.[௩௰

எட்டாம்பாட்டு.—(செழுநீரித்யாதி.) பூதநாகரஸநிரஸநமாத்ரமன்றிக்கே, புண்டரீகருடைய அபேக்ஷிதம்செய்து பூவிடுவித்துக்கொண்டவன் வர்த்திக்கிற ஊரில் ஸமாராதநோபகரணங்களான புஷ்பஸம்ருத்திதன்னை அநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு, அவ்வூரைத் தொழுமவர்களைத் தொழச்சொல்லிவிடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"மலர்க்கமலம்-செழுநீர்-திரையுந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (மலர்ந்தவித்யாதி.) "பகடு" என்று-வ்ருஷபங்களாய், அதின் வன்மையை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலேயுமித்யாதி.) உழவர்களுடைய முன்ப்ரதேசமும் பின்ப்ரதேசமும் பிழைத்தென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "முன்-உழ, பின்-பிழைத்து" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து, ஸ்தலபரமாகவும் காலபரமாகவும் இரண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

மூ.—பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடுபிஞ்ஞகனோடு
இணங்கு திருச்சக்கரத்தெம்பெருமானார்க்கிடம், விசும்பில்
கணங்களியங்கும்மல்லைக் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
வணங்கு மனத்தாரவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே. ௯.

ப-ரை.—பிணங்கள் - பிணங்களைச்சுடுகிற,இடுகாடதனுள் - சுடுகாட்டிலே, நடமாடு - ந்ருத்தம் பண்ணுமவனாய், பிஞ்ஞகனோடு - ஸம்ஹாரகர்த்தாவானருத்ரனோடேகூட, இணங்கு - பொருந்திய, திருச்சக்கரத்து - திருவாழியாழ்வானைத் திருக்கையிலேயுடைய,எம்பெருமானார்க்கு-என்னுடையநாதனுக்கு,இடம்-இடமாய், விசும்பில் - ஸ்வர்க்காதி லோகங்களிலுள்ள, கணங்கள் - தேவகணங்கள், இயங்[ழ]கும் - வந்துஆஶ்ரயியாநின்றுள்ள,மல்லை - பெருமையையுடைய, கடல்மல்லைத்தலசயனம் - கடல்மல்லைத் தலசயநத்தை, வணங்கு மநத்தாரவரை - வணங்கும் நெஞ்சுடையாரை, என்றன்மடநெஞ்சே! வணங்கு—. ... ... (௯)

கடல்மல்லைத்தலசயனத்தைத் தொழுகிற நீர்மையையுடைய நெஞ்சு உடையாரை, என்னுநெஞ்சே! தொழு. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிணங்களித்யாதி) பிணங்கள்சுடுகிற சுடுகாட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற ருத்ரனுடனே, இவனுமொரு அதிகாரிபுருஷன் அப்போது தப்பிநின்ற செங்கழுநீர்அலருகைக்கு ஒருஸஹாரம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கும். (கடல்மல்லையித்யாதி) திருக்கடல்மல்லையைத்தொழுகை காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து,ஸ்வபாவமாம்படியான நெஞ்சை யுடையாரை. (தொழுவாயென்னுநெஞ்சே)அவர்களுக்கு ஊரைத்தொழுகை யாத்ரையானவோபாதி, அவர்கள்தங்களைத் தொழுகைகிடாய் உனக்குயாத்ரை!. பாகவதஶேஷத்வம் நன்றுஎன்று உபதேஶிக்கலாம்படியிறே உள்ஸம்ஹயியிருக்கிறது. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பிணங்களித்யாதி) மனிச்சுக் கலவாத நெஞ்சையுடைய ருத்ரனோடேகூட.ஶ்மஶாநபூமியிலே ஆடாநின்றுள்ள ருத்ரனோடேகூட. அதிமாநோபஹதரானவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்குமொக்கத் திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்து நிற்கும்

ஸஹாரம்பண்ணினாப்போலே - களைகொத்தினாப்போலேயென்கை. செங்கழுநீர் ஸம்ருத்தமாய் வருகைக்காக உழவாகிற ஸஹாரம்பண்ணினாப்போலே என்ற[கூ]வாக்யார்த்தம். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பிணங்களித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டுஆஶ்ரயிப்பார்க்கு உறுப்பானவன்ஸௌஶீல்யத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

சுடுகாட்டில்பேயாய் மநுஷ்யருடைய வ்யாபாரமில்லாமையால் (மனிச்சுக் கலவாத நெஞ்சையுடைய) என்கிறது. வாக்யார்த்தம்(ஶ்மஶாநேத்யாதி.) பிஞ்ஞகன் - பிநாகியென்றும், அவன்உபலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிமாநேத்யாதி.)

மூ.—கடிகமழுநெடுமறுகிற்கடன்மல்லைத்தலசயனத்
தடிகளடியேநினையு மடியவர்கள்தம்மடியான்
வடிகொள்நெடுவேல்வலவன் கலிகன்றியொலிவல்லார்
முடிகொள் நெடுமன்னவர்தம் முதல்வர் முதலாவாரே.௧0.

ப - ரை.—கடி - நறுநாற்றம், கமழும் - கமழாநின்றுள்ள, நெடு - பெரிய, மறுகின் - வீதிகளையுடைத்தான, கடல்மலலை-திருக்கடல்மல்லையிலே,தலசயனத்து-ஸ்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்ட, அடிகள் - ஸ்வாமியுடைய, அடி - திருவடிகளை, நினையும்அடியவர்கள்தம் - நினைப்பாருடைய, அடியான் - அடியாராய், வடிகொள் - கூர்மையையுடைத்தாய், நெடு-பெரிய, வேல்வலவன் - வேலாலபொரு[டு] வல்லரான, கலிகன்றி - ஆழ்வார், ஒலி - அருளிச்செய்ததிருமொழியை, வல்லார் - கற்கவல்லவர்கள், முடிகொள் - கிரீடதாரிகளான, நெடுமன்னவர்தம்முதல்வர் - ராஜாதிராஜாக்களுக்கும், முதலாவார் - ப்ரதாநராவரென்கிறார்.... ... (௧0)

என்று எண்ணலாம்படி தன்னைமறைத்து, கூடநிற்கிற கையுந் திருவாழியுமான என்னையனுக்கிடம். (விசும்பிலித்யாதி) ஸ்வர்காதிலோகங்களில் தேவகணங்கள் தங்களபிகாராவாப்திக்குவந்து ஆச்ரயிக்கும் திருக்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தை வணங்கும்நெஞ்சுடையாரை, மடநெஞ்சே ! நீயும்வணங்கு. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு. (கடிகமழுமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ளபெரியதெருவையுடைய திருக்கடல்மல்லையிலே ஸ்தலசயநமாகப் பள்ளிகொண்ட ஸர்வஸ்வாமி திருவடிகளை நினைப்பாருடைய. (அடியவர்கள் தம்மடியான்) இவருடைய *பயிலுஞ்சுடரொளியிறே இத் திருமொழி.

நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானைச் சொல்லுகிறவிடம் - நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (விசும்பில்கணங்களியங்கும் மல்லை) இங்கேவந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையை அநுஸந்தித்து, நித்யஸூரிகள் ஸஞ்சரிக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.அன்றிக்கே, ஆகாசத்திலே ஸோமப்ரயாநரான யக்ஷகந்தர்வர்கள் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள பெருமையையுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (வணங்குமனத்தாரவரை) தொழும் நெஞ்சுடையாரை. (வணங்கு-மடநெஞ்சே)[நடு] அவர்கள் தொழும் விஷயத்தைத் தேடியிராதே, உனக்குத்தொழுகைக்கு விஷயம் அவர்கள்தாங்கள் கிடாய் !. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.—(கடிகமழுமித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள பெரியவீயிகளையுடைத்தான திருக்கடல்மல்லையிலே வந்து கண்வளருகிறஸர்வஸ்வாமியுடைய திருவடிகளையேஅநுஸ[நடு]ந்திக்கும் சேஷபூதர் சேஷத்வத்திலே நின்றவன். ஜ்ஞாநாநந்தங்களல்ல நிரூபகம், ஸாமவதசேஷத்வமென்கிறார்.

" மல்லை" என்றதினர்யம் (பெருமையென்றது.) ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.—(கடியித்யாதி.) " மறுகில்" என்றதினர்யம் (வீயிகளையுடைத்தானவென்றது.)

(வடிகொளித்யாதி) கூரிய பெரியவேல்வல்ல ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருமொழிவல்லார். (முடிகொளித்யாதி) லோகத்தைரக்ஷிக்கைக்கு ப்ரயோநரான ராஜாக்களுக்கும் ப்ரயோநராவார். ... ... கo.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

(வடிகொள்நெடுவேல்வலவன்) காக்கைக்குக் கையிலே வேல்பிடித்தாப்போலேயாய்த்து ஶேஷத்வத்திலும்ஹாமவதஶேஷத்வத்திலே நின்றபடி. கூர்மையையும் ஒழுகுநீட்சியையு முடைத்தான வேலையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷநிரஸந ஸமர்த்ராயிருந்துள்ள ஆழ்வாருடைய இத்திருமொழியை அப்ய க்கவல்லார். (முடிகொளித்யாதி)முடியையுடையராய் நாட்டுக்கு அநந்யப்ரயோநராயிருந்துள்ள க்ஷத்ரியர்க்கு ப்ரயோநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகரான நித்யஸூரிகளோடு ஸஹபோராகப்பெறுவர். ... ... கo.

அடிவரவு.—நண்ணாத பார் ஏனம் விண்டார் பிச்ச புலன் பந்தி செழு பிணம் கடி திவள்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

காக்கைக்கு-ரக்ஷிக்கைக்கு. (ஹாமவதஶேஷத்வத்திலேநின்றபடி) என்றதுக்கு- பிற்காலியாதேநின்றபடி என்றுகருத்து. க்ஷத்ரியர்க்கு-மநு மாந்தாதா போல்வார்க்கென்றபடி. ... ... கo.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து - ஏழாந்திருமொழி - திவளும். ப்ரவேஶம்.

ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக ஹமவதநுஹவம்பண்ணுகையாலே தம்முடைய அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய்நின்றார்-கீழ்;

ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக ஹமவதநுஹவம் பண்ணுகையாலே தம்முடையஅநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய்நின்றார்;

அ.—திவளும்வெண்மதி ப்ரவேஶம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே - ஹமவதர்களே ப்ராபக ரென்று மநுஸந்தித்த ஆழ்வார்தமக்கு நிரூபகத்வேந திருவடிகள் ப்ரஸ்துதமாய்த்து; தாய்முலையைநினைத்த ப்ரஜையோபாதி ப்ரவணமாய் இவர்திருவுள்ளம் அவர்களுக்கு உத்தேஶ்யமான திருவடிகளில் பிணியுண்டது; நினைத்தபோதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றிலர்; அத்தால் கடற்கரையெல்லாம் ஆராயத்தடங்கினார்; அங்ஙனே ஒருபெண்பித்தனுயிருக்கக்கண்டு திருவிடவெந்தை யெம்பெருமான்றன் நயந்தாளாய்த்து;அதுதானும் நினைத்தபோதே பெறுமை பெண்ணுடையுடுத்து ஆர்த்தியோடிருக்க, கீழ்த்திருமொழியில் ததீயர்இவ்வர்த்தத்தை அவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யும்படியை அந்யாபதேஶத்தாலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டுகொள்வது.

(ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக ஹமவதநுஹவம் பண்ணுகையாலே) என்றது - "அடிகளடியேநினையு மடியவர்கள்தம்மடியான்" என்றத்தைப்பற்ற.

அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்துக்கு லக்ஷணம்சொல்லுகிற விடத்தில் " நின் திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நான் - உற்றது முன்னடியார்க் கடிமை" என்றுரிறே ; தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையாக அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்தவிடத்து அது தமக்கு ரஸித்தபடியாலே அணைத்து அநுபவிக்கப்பார்த்தார் ; அது அப்போதே கைபுகுராமையாலே தாமானதன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதஶையை ப்ராப்தராய், அதுதன்னிலும் புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி தஶையை ப்ராப்தராய், ஆற்றுமைமீதூர்ந்து,ஸ்திதிகமநஶயநாதிகளிலும் ஒருநியதியற்று நோவுபடுகிற இவள்தஶையை யநுஸந்தித்திருத்தாயார், இவள்தஶைக்குத் தன்னுற்செய்யலாவதற்றிருக்கிறபடியையும்அவனலல்லது பரிஹாரமற்றிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து,

---

அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்குலக்ஷணம்சொல்லுகிறவிடத்திலே, "நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான்–உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றுரிறே; தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்தவிடத்தில், அது தமக்கு ரஸித்திருக்கும்படியாலே அவனைஅநுபவிப்பதாகப் பாரித்தார் ; அப்போதே நினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெற்றிலர் ; அவ்விழவாலே தாமான தன்மைபோய், பிரிவாற்றுமையாலே நோவுபடுகிறு ளொரு பிராட்டி தஶையை ப்ராப்தராய்,அந்நிலைதானும் போய்க்குலைந்தது.அதாவது– தன்னுற்றுமையைத் தானே வாய்விட்டாற்றுகை யன்றிக்கே, பிறர் வாயாலே சொல்லுகையிறே.ஆக,நாயகனேடு நினைத்தபடிகளைப் பரிமாறுமையாலே நம்முடைய கோயில்திருவாய்மொழிப்படியாலே ஸ்திதிகமநஶயநாதிகளிலொருநிலையன்றிக்கே அரதியாய் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடைய தஶையைஅநுஸந்தித்த திருத்தாயார்; இவளுக்குண்டான செல்லாமையையும், அவனிவ்வளவில்வந்து முகங்காட்டாதே யிருக்கிறவிருப்பையும், இவளுடைய தஶைக்குத் தன்னுலொருபரிஹாரமின்றிக்கே யிருக்கிறபடியையும், அவனையிட்டே பரிஹரித்துக் கொள்ளவேண்டும்படியாயிருக்கிற விருப்பையும் அநுஸந்தித்து ;

ததீயஶேஷத்வம் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்ன, அருளிச்செய்கிருர் (அநந்யேத்யாதி.) (தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தவிடத்தில்) என்றதுக்கு - தமக்கு ஶேஷிகளான ததீயர்க்குமவனே ஶேஷியென்று அநுஸந்தித்த விடத்திலென்றபடி. (ரஸித்திருக்கும்படியாலே)என்றதுக்கு-தமக்குஉத்தேஶ்யரான பாகவதர்க்கு உத்தேஶ்யதம மாகையாலே பகவதநுபவம் தமக்கு மிகவும் ரஸித்ததென்று கருத்து. (நம்முடையகோயில்திருவாய்மொழி) - "கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழி. (செல்லாமை) என்கிறது -" ஆசைவிடாளால் " இத்யாதியைப்பற்ற, "பேதையேன்" என்றத்தைப்பற்ற (தன்னுலொருவித்யாதி.)

திவளும்வெண்மதிபோல்திருமுகத்தரிவைசெழுங்கடலமுதினிற்பிறந்த
அவளும்நின்னாகத் திருப்பதுமறிந்து மாகிலுமாசைவிடாளால் ;
குவளையங்கண்ணி கொல்லியம்பாவை சொல்லுநின்றாணயந்திருந்த
இவளையுன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே.

ப-ரை.—திவளும் - ஒளிவிடாநின்றுள்ள, வெள் - வெளுத்த, மதிபோல - சந்திரனைப்போன்ற, திரு - அழகிய, முகத்து - திருமுகத்தையுடையளாய், அரிவை - அரிவைப்பருவத்தளாய, செழு - பெரிய, கடல் - கடலில், அமுதினில் - அமுதத்தலே, பிறந்த - அவதரித்தவளான, அவளும் - பெரியபிராட்டியாரும், நின் - தேவரீருடைய, ஆகத்து - திருமார்விலே, இருப்பது - எழுந்தருளியிருக்குமது[வு]ம், அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், ஆகிலும் —, ஆசை - தேவரீர்பக்கல் ஆசையை, என்பெண்பிள்ளை, விடாள் - விடுகிறிலள், அம் - அழகிய, குவளை - குவளைப்பூப்போன்ற, கண்ணி - கண்களையுடையளாய், கொல்லி - கொல்லிமலையில் செய்யப்பட்ட, அம் - அழகிய, பாவை - பாவைபோன்றவடிவழகையுடையளாய், நின் - தேவரீருடைய, தாள் - திருவடிகளை, நயந்து இருந்த - ஆசைப்பட்டிருக்கிற, இவளை - இவள்விஷயத்தில், உன்மனத்தால் - தேவரீர்திருவுள்ளத்தாலே, என்னினைந்திருந்தாய் - என்னநினைந்திருந்தீர்; பரமபதத்தைவிட்டு, இடவெந்தை - திருவிடவெந்தையிலே வந்துநிற்கிற, எந்தைபிரானே - எங்குலநாதனே!, சொல்லு ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்யவேணுமென்று கேட்கிறதிருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமதசையை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்.

அரிவை - பெண்பருவம். . . (க)

இவள்விஷயத்தில் தேவர்செய்யக்காண நினைத்திருக்கிறதென்? என்று, திருவிடவெந்தையில் நாயனார் திருவடிகளிலே கொண்டுபோய்ப்பொகட்டு எங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு உம்முடைய ஸௌசீல்யாதிகளிலே யகப்பட்ட இவள்விஷயத்தில் தேவர் நினைத்திருக்கிறதென்? என்றுகேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப்பிறந்த தசையையறிவிக்கிறார்.

“இதுக்கு நேரே நிதானமாய் நக்கிற வஸ்துக்க வழியே போவார் ரோபாதியாலா நமக்கு இது தெரியுமோ, ஆனபின்பு, அவர் தம்மையே இதுக்கொரு போக்கடி கேட்போம்” என்றய்யவருளித்தது; திருவிடவெந்தை நாயனார் திருவடிகளிலே யிவளைக்கொண்டுபோய்ப் பொகட்டு, எங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு உம்முடைய ஸௌசீல்யாதிகளிலே துவக்குண்டவிவள் உம்மை நினைத்தபடி யநுபவிக்கப்பெறாமையாலே மிகவும் நோவுபடாநின்றாள், நீர் இவளுடைய திறத்துச்செய்ய நினைக்கிறதென்? என்று கேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப்பிறந்த தசையைப்பேசுகிறாராயத்து. ..

“என்னானங்கினுக்குறாயறியேன்” என்றதை நினைத்து (நமக்கிது தெரியுமோவென்றது.) “தாணயந்திருந்த” என்றதாலே (திருவடிகளிலே பொகட்டென்றது.) “எனக்கன்பொன்றிலள்” என்றதைக் கடாக்ஷித்து (எங்களைக்காற்கடைக்கொண்டென்றது.) “ஊழியிற்பெரிதால்” இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (மிகவும் நோவுபடாநின்றாளென்றது.) ... ...

முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி) திவளுதல் – ஒளிவிடுதல். ஒளிவிடாநின்றுள்ள சந்த்ரனைப்போன்ற அழகிய முகத்தையுடையளுமாய், பெரியகடலிலே அம்ருதத்திற் பிறந்தவவளும். செழுமை – பெருமையும், அழகும்.

முதற்பாட்டு.—(திவளுமித்யாதி) இவளுடைய ஆசைக்கு அளவில்லாமைசொல்லுகிறது. தன்னில் அளவுடையார் ஆழங்கால்படக்கண்டால் கரையிலேநின்றார்க்குத் தப்பவிறேயடுப்பது. (திவளும் வெண்மதிபோல்) ஆழங்காலேயாகிலும் முழுகி மண்கொள்ளுகைக்கீடான அளவுடைமையைச்சொல்லுகிறது. (திவளும்) ஒளிவிடுகையாதல்; ஒளியின்மிகுதியாலே பளபளத்திருக்கிறபடியைச்சொல்லுதல். (வெண்மதிபோல்) யௌவநத்தாலே பாண்டுரமாயிருக்கை. நித்யாநுபவம்பண்ணாநிற்கச்செய்தேயும் அத்ருப்திமாறாதேயிருக்கையைச்சொன்னபடி. (திருமுகத்து) முககாந்திக்கு நேர்கொடுநேர் சந்த்ரனொப்பாகப்போராமையாலே, (திருமுகம்) என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறது. “சந்த்ரகாந்தாநநம்ராமமதீவப்ரியதர்சநம்” என்னக்கடவதிறே. மறுவுங்குறைகையு மின்றிக்கேயிருக்கை. எப்போதும் ஏகரூபனாய், தன்பக்கலுள்ளதெல்லாம் அநுபாவ்யமாயிருப்பானொரு சந்த்ரனைப்போலேயிருக்கை. (அரிவை) முகத்தில்காந்தியொழியவேயும் துவக்கவற்றாய்த்துப் பருவமிருப்பது. இது பருவமிருந்தபடி. மேல்பிறப்பிருக்கிறபடிசொல்லுகிறது (செழுங்கடலமுதினிற்பிறந்த) முதலிலே பாற்கடலாய், அதுதன்னைக் கோதாக்கி அம்ருதமாய், அவ்வம்ருதந்தான்கோதாம்படி பிறந்தவளாய்த்து. “விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும்பெண்ணமுது” என்னக்கடவதிறே. பரார்த்தமாகக் கடல்கடைந்தான் என்று ஔதார்யம் கொண்டாடினதடையப்

முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி.) “ஆழ்ந்துமாசைவிடாளால்” என்றதைக் கடாக்ஷித்துத்தொகுத்தபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதி.) இத்தை உபபாதிக்கிறார் (தன்னிலித்யாதி.) அவன்ஸௌந்தர்யத்தாலாழங்காற்பட்ட பிராட்டியைவர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆழங்காலேயித்யாதி.) மண்கொள்ளுகையாவது-கரைகாண்கையாய், அத்தால்-தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அல்பமாக்கியநுபவிக்கவல்லவளென்றபடி. யௌவநத்திலே வெளுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யாநுபவமித்யாதி.) உபமாநத்தைச்சொல்லிக் கொண்டு வர்ணித்து அதுபோராமை, “திரு” என்று விசேஷித்தாப்போலே, விசேஷித்தவிடமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதி.) “சந்த்ரகாந்தாநநம்” என்று சொல்லிவைத்துப் போராமை, அதில் “ப்ரியதர்சநம்” என்றானிறேஎன்று கருத்து. உபமாநம் நேரில்லாமைக்கு உபமாநத்துக்குக்குற்றந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மறுவுமித்யாதி.) நேர்நிற்கமாட்டாததை மூந்துறச்சொல்லுவானென்? கழிப்பானென்னென்ன; இவ்விரண்டாலும் ஸம்பந்த-அஸம்பந்தோபமை யென்கிறார் (எப்போதும் ஏகரூபனாயித்யாதி.) பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பரார்த்தமாகவித்யாதி.) ஔதார்யம் கொண்டாடினதென்றது – “வானவனாய்ப் பெண்ணாகி யமுதூட்டும்” என்றதைப்பற்ற.

(நின்னித்யாதி) உன்திருமார்வத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவதுவு மறிந்தும் உன்பக்கல் ஆசைவிடுகிறிலள். (குவளையித்யாதி) குவளைப் பூப்போன்ற கண்ணழகையும்

போய், தனக்கு நல்லதுபெற வ்யாபரித்தாளித்தனை. (அவளும்)[ரூ வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் பிறப்பாலும்வந்த ஏற்றத்தையுடைய ளானவளும். (நின்னாகத்து) அவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான மார் வாய்த்து. "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபடியே - இம்மார்விலி ருப்புக்கு ஏதேனுமிழவுவரிற்செய்வதென்! என்று துணுக்குத்துணு க்குஎன்றாய்த்து வர்த்திப்பது.(இருப்பதும்)இருந்தால் கலந்தாளா[ய ய், பின்னை பிரியும்பொறுக்கமாட்டாள். (அறிந்தும்) அவள்மார்வி லிருக்கிறதறியாமை பற்றின்றென்னவொண்ணாதே, அவளிருக்கிற விருப்பு தனக்குப்பற்றுகைக்குப்பற்றாசென்று பற்றினவளை.(ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்) "அவருமங்கேயிருக்கச்செய்தேஎனக்கிழக்கவேண் டுகிறதென்?" என்று அதுதானேயிவளுக்கு ஆசைக்குடலாய்த்து; அதுவாய்த்து இவளுக்கு ஆசைப்படுகைக்கு ஆலம்பநம்.

(குவளையங்கண்ணி) அவளிலிவளுக்குண்டான ஏற்றம்சொல்லு கிறது. திருமுகமென்று - ஸமுதாயசோபையிறே அவளுக்குச்

பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லி, கேவலம் "நின்" என்றத்தா ல்-இவளுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் வாசாமகோசரங்களென்று தோற்றுகை[உயி யாலே, ஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவளுக்குங்கூட வித்யாதி.) இது க்கு ப்ரமாணம் (அகலவித்யாதி.) ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இம்மா ர்விலித்யாதி.) "இருப்பதும்" என்கிற உகாரம் - விரோதியாய், இருப்புக்கு ப்ரத் யநீகாசாரமான பிரிவால் வந்த வ்யஸநத்தைக்காட்டுகிறதென்று விவக்ஷித்து, அது க்குஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இருந்தாலித்யாதி.) இருந்தத்தாலே கலவிவந்த தாய், அதுதானும விச்லேஷாஜுமா யல்லதிறாதென்று விச்லேஷித்துளராக வெண்ணி அவ்வழியாலே அவள்படுகிறபாடுதான் வாசாமகோசரமென்றுகருத்து. "அறிந்தும்" என்கிற உகாரம் - பிராட்டியுடைய விச்லேஷஹீருத்வத்தையறியா திருந்தாளாகில் ஆசைப்படக்கூடும், ஸங்கிக்கலாமென்கிற நினைவாலேயறிந்தாளா கில் கலவியிலும் பிரிந்திருக்கைய நன்றென்று ஆசைவிடவேண்டியிருக்கும்.[ரூய அதிசங்கைய விஷயமாகையாலே என்று இவ்வர்த்தத்துக்குஸூசகமென்று திரு வுள்ளம் பற்றி, இப்பெண்பிள்ளையறிந்ததுக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (அவ ளுமித்யாதி.) *நிகயாநபாயிநியும் நித்யாதிசங்கையோடேநித்யாதிசங்கைபண் ணுகிற்க, அவளோட்டை ஸாம்யாபந்நையானநானிழந்திருக்கையாவதேதென்று தாத்பர்யமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, பிராட்டிக்கு வேறொருவடிகரில்லாமையாலே அதிசங்கைபண்ணுகிறாளத்தனை, எனக்கு அவளைவடிகையாயிருக்கையால் அதி சங்கையும் பண்ணவேண்டுவதில்லை என்று ஆசைப்படுகிறாளென்று தாத்பர்யமாக வுமாம்.

குவளைக்கண்ணிஎன்றதே, "அம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அவளிலித்யாதி.) இப்பாட்டினடியிலே, (தன்னிலளவுடையார்) என்று - பிராட்டியைஇப்பெண்பிள் ளையேற்றமாகச்சொன்னாளாயிருக்கிறது, இங்கேஇப்பெண்பிள்ளைக்கேற்றஞ்சொல் லுகிறுள், இதுசேரும்படியென்னென்னில்; அப்போது அவள்முகத்தைப்பார்த்த வாறே விலக்ஷணவிஷயங்களிப்படிபேசவிக்கும், ஆசையாலவிரோதமில்லை யென்ற தாய்த்து.

கொல்லிமலையில்பாவைபோன்ற வடிவழகையுமுடைய இவளை ; நின் தாள் நயந்திருந்த இவளை தேவர்திருவுள்ளத்திற் செய்தருள நினைத்திருந்ததென். நயத்தல் - ஆசைப்படல். ... ... க.

சொல்லுகிறது; குவளையங்கண்ணியென்று-அவயவசோபையிலுண்டான ஏற்றம்சொல்லுகிறது இவளுக்கு. அவன்றன்னிற்காட்டில் *அஸிதேக்ஷணையென்று அவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றத்தோபாதியும்போருமாய்த்து அவளிற்காட்டில் இவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றமும். (கொல்லியம்பாவை) கொல்லிமலையிலே ஒருபாவையுண்டு - எல்லாரும் உருவகுப்புக்குத் தமிழாசொல்லுவதொன்று. பிறப்பாலொப்புச் சொல்லவொண்ணாது, ஒன்றிலேயெழுதிக்காணில் காணுமித்தனை. (சொல்லு) இதுக்கொருபோக்கடி நீர் நினைதகிறாமையில்லையிறே ; அவ்வளவும்போராது, எங்களுக்கு ஸமதிநம்படி "மாஸுவ:" என்றுப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.

(நின்தாள்நயந்திருந்த) இதுவும் அவளிற்காட்டில் இவளுக்குமிகு உண்டான ஏற்றம். அவள், மார்வை ஆசைப்பட்டாள்; இவள், திருவடிகளை ஆசைப்பட்டாள். அவன்வாசியறிந்தார், அவன்மார்வை ஆசைப்படுவர்கள்; அவனோடு கூடினவன வாசியறிந்தார், அவன்றிருவடிகளைப்பற்றுமித்தனையிறே. (இவளை) சொன்னசொன்ன ஏற்றமெல்லாம் போராதபடியிருக்கையாலே, கையாலேகாட்டி (இவளை) என்கிறாள். (உன்மனத்தால) கைகழிந்தவறாகிலும் ஒருபோக்கடி பார்த்திருக்கக்கடவவுன்திருவுள்ளத்தால நினைத்திருந்ததென். உன்மனத்தால்) என்னெஞ்சாலிதுக்கொருபோக்கடி தேடமாட்டேன் நான் கைவிட்டேன், இனி உன்னெஞ்சால் நீ நினைத்திருந்ததென். (இடவெந்தையெந்தைபிரானே) : கலங்காபபெருநகரத்தேபுகப்பெருமதுபெறு கழியப்போனாலும் பிறைக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற என்குலநாயனானவனே ; "பின்னானார்வணங்குஞ்" என்கிறபடியே. (சொல்லு) என்று - க்ரியை. ... ... க.

அவன்றானும், * மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல் செய்யாள் (அவன்றன்னிலித்யாதி.) அவளொருவனை உத்தேச்யமாகக்கண்டு உகக்குமஸௌந்தர்யமவளது, இருவரையும உத்தேச்யமாகக் கண்டுகக்கும் ஸௌந்தர்யமிவளது; ஸௌந்தர்யாதிஸயத்துக்கு வசமானநேத்ரலக்ஷணம்விஞ்சியிருக்குமென்றுகருத்து. (பாவையுண்டு) என்றது - ஸ்த்ரீப்ரதிமையெழுதியிருக்குமென்றபடி. அப்ஸரஸ்ஸுக்களோபாதி அழுதிறபிறந்தாளென்னலாயத்து அவளை, என்வயிற்றிற்பிறந்தாளென்னவொண்ணாத, "ஒருத்தரத்தோபாதியிவள்வடிவு "என்றுமித்தனை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பிறப்பாலித்யாதி.) "என்னினைந்திருந்தாய்?" என்றுகேட்குமதுக்குமுன்னே "சொல்லு" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (இதுக்கித்யாதி.)

கைகழிந்தவறாகிலும் - ஊர்வசீத்தத்தாலே ஸ்வரூபம்குலைந்த சேதநவஸ்துவுக்குமென்றபடி. அப்ராப்யார்த்தமாகவிறே அர்ச்சாவதாரமென்று திருவுள்ளம். தாத்பர்யாநுஸாரம் (உன்மனத்தாலித்யாதி.) க்ரியையென்றது - இத்திருமொழிக்கெல்லாம் பொதுவானக்ரியையென்றபடி. ... ... க.

துளம்படு முறுவல் தோழியர்க்கருளாள், துணைமுலை சாந்துகொண்டணியாள்,
குளம்படு குவளைக் கண்ணிணை யெழுதாள், கோலநன்மலர் குழற்கணியாள்,
வளம்படு முந்நீர் வையமுன்னளந்த மாலென்னும், மாலினமொழியாள்
இளம்படி யிவளுக்கென்னினைந்திருந்தாய் இடவெந்தை யெந்தைபிரானே.

ப - ரை.— என் பெண்பிள்ளை ஆசைப்பட்டது பெருமையாலே; துளம்படு - மாதுளவிரை போன்ற, முறுவல் - புன்சிரிப்பைக்கொண்டு, தோழியர்க்கு - தன் தோழிமார் முன்பே, அருளாள் - ஸ்மிதம்பண்ணுகிறிலள், துணை - சேர்த்தியழகை யுடைய, முலை - முலைகளை, சாந்துகொண்டு - சந்தனத்தாலே, அணியாள் - அலங்கரிக்கிறிலள்; குளம் - தடாகத்தில், படு - உண்டான, குவளை - குவளைமலர்போன்ற, கண்ணிணை - இரண்டுகண்களிலும், எழுதாள் - அஞ்சனமெழுதுகிறிலள்; கோலம் - அழகியதாய், நல் - நன்மையான, மலர் - புஷ்பங்களை, குழற்கு - குழலில், அணியாள் - அணிகிறிலள், வளம் - ரத்நமுதலான செல்வங்கள், படு - உண்டாகிற, முந்நீர் - கடல் சூழ்ந்த, வையம் - பூமியை, முன் - மஹாபலிபக்கல் நீரேற்ற அன்று, அளந்த - அளந்தருளின, மால் - [illegible] பெரியோனான என்னுமவள், [illegible] மால் - [illegible], இனம் - சேர, மொழியாள் - பேச்சை யுடையவளாய், இளம்படி - [illegible], இவளுக்கு - இவள் திறத்தில், என் நினைந்திருந்தாய் - [illegible] இடவெந்தை எந்தைபிரானே என்றவாறு—. ... (உ)

இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படு முறுவல்) தோழிமாரைப் பட்டினி கொள்ளாநின்றாள். துளம் - மாதுளம் மாதுளவிரையை முறுவலுக்கு ஒப்பாகச் சொல்லக்கடவது. இம் [illegible] தோற்றுப்படும்.

இரண்டாம்பாட்டு.—(துளம்படு முறுவல்) துளமென்று - மாதுளமாய், அதனுடைய [illegible] சொல்லக்கடவதிறே, அதனைச் [illegible] "[illegible] சொல்லுகிறது' என்று [illegible] "[illegible] செய்யவர்" என்றருளிச் செய்வர், [illegible] பண்ணுகையாவது - உண்டாகைக்காட்ட, துளம்படு முறுவல் - இதைக்கண்டவாறே அது [illegible] விஷயமானதை, [illegible] கையாவது - அழிகையாட, முறுவல் [illegible] தோழிமார்க்குச் சொல்லுமிறுகல், இரண்டுவகைப்பட உபமானம் [illegible] (தோழியர்க்கருளாள்) தோழிமார் முன்பு, தன்னோடு பரிமாறுமவர்களோ, இனி நாயகனுக்கு [illegible] காமினியிறே, "காஞ்ஸமிதா" என்று அவனிப்படியிறே, அதுவேயிறே தோழிமார்க்கு ஜீவநம்.

இரண்டாம்பாட்டு — துளம்படு [illegible]. [illegible] ஆசையுடைய பெண்பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டபோதே கண்டியாமையாலே பிறந்த வெறுப்பின்காரியத்தைச் சொல்லுகிறதொன்று ஸங்கதி.

மாதுளம் - மாதுளவிரை. (உண்டாகைப்பாட) என்றவிடத்திலே, கடலிலுண்டா பட்டது என்னுமது கண்டுகொள்வது விவரணம் இதனையிதயாழ்.) செய்திலள் என்றதே "அருளாள்" என்று விவக்ஷிதார்த்தகத்தக்கருத்து (தாயமாரிதயாழ்.) "படிகடந்து புறப்படுகை தலமாயானைச் சுட்டாதகாண" என்று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களாகையாலே வெறுத்து ஸ்மிதம்பண்ணுகிறிலள் என்று கருத்து. முறுவலித்தைக்கருளிச்செய்தது [illegible] (இனியிதயாழ்.) "ஸாவஸ்யம்" என்னுமதுக்கு ஸூசகப்ரமாணம் காஞ்சுகடாரி.) "[illegible] ஸீலா [illegible] பூர்வ முபயாவிஷ்டா, காஞ்ஸமிதாலக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா [illegible] ஜாதம்" "அருளாள்" என்றபதவாஸநை (அதுவேயிதயாதி.)

என்னுதல்; படுதல் உண்டாகையாய், மாதுளத்துக்கு உத்பத்திபிங்கே யென்னுதல். (துணையித்யாதி) சேர்த்தியழகையுடைய முலையில் சந்தன மிடுகிறிலள். சாந்து – சந்தனம். (குளமித்யாதி) அழுக்கற்ற கயத்து அலர்ந்தகுவளைப்பூப்போன்றகண்களில் அஞ்ஜநமெழுதுகிறிலள். (கோலமித்யாதி) மிகவுமழகிய பூ, குழலிலணிகிறிலள்.

ஆக, தன் கைபார்த்திருக்கிற தோழிமாரைப் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். இவள் நாயகனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த ஹர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினால அதுவே தாரகமாகவாய்த்து அவாக ளிருப்பது.

(துணைமுலையித்யாதி) நாயகனையும் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். (துணைமுலை) புறம்பு உபமாநமின்றிக்கே தன்னில்தானுபமாநஞ்சொல்ல வேண்டும்படியிருக்கிறமுலைகள். (சாந்துகொண்டணியாள்) இவள் அவன்வரவை உத்தேஶித்து முலைகளைச்சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்புக்காளிறே "இவளுக்கிது அபேக்ஷிதமாகாதே." என்று அவனுக்கு கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு அவகாஶமுள்ளது; ஆகையாலே, அவனுக்கு அவகாஶப்ரதாநம் பண்ணுகிறிலள்.

(குளமித்யாதி) அழுக்கயத்தில்நின்று அலர்ந்த குவளைபோன்ற கண்களை, மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். ரத்நாகரம்போலே* மநோஹரமானவஸ்துவை அநுபவிக்கிற கண்ணுடைமையாலேஒன்றுகொண்டுஅலங்கரிக்கவேண்டாவிறே. இனி, அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிப்பது மங்களார்த்தமாகவிறே; இவள் அஞ்ஜநத்தாலே அலங்கரிக்கப்புகுமன்றிறே அவனுக்கு கிஞ்சித்கரித்தானாக அவகாஶமுள்ளது; அது செய்கிறிலள்.

(கோலமித்யாதி) கலம்பகனல்லது தனிப்பூச்சூடப்பொறாத குழலை, புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். * வாசஞ்செய் பூங்குழலாளாகையாலே புஷ்பங்கொண்டலங்கரிக்க வேண்டாவிறே; மங்களார்த்தமாக புஷ்பங்கொண்டலங்கரிக்கிறிலள். நாயகனாவிரும்பியிருக்குமிடங்களை இவளலங்கரியாதொழிகையாவது – அவனுடைய தாரகத்ரவ்யத்தை விலக்குகைபிறே.

ஜீவநமானபடியைஉபபாதிக்கிறா (இவளித்யாதி.) "தோழியர்க்கருளாள்" என்று- தோழிமாருடையதாரகத்தைய்ழிததாளென்னும்ப்ரகரணத்துக்குச்சேர, "குழற்கணியாள்" என்னுமளவுக்கும்தொகுத்தஹாவம் (நாயகனித்யாதி.) விஶ்லேஷதஶையிலே சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்ரஸக்தியுண்டோ அதவனுக்குதாரகமாய் அத்தையழிக்கைக்கென்னவருளிச்செய்கிறா (இவளவன்வரவையித்யாதி.) "கொங்கைமேல்குங்குமத்தின்குழம்பழியப்புகுந்தொருநாள் - தங்குமேலென்னாவி தங்கும்" என்றாளிறே சூடிக்கொடுத்தநாள் என்றதிருவுள்ளம். இத்தால் - இவளலங்கரித்திருந்தால் அவனுடிரித்திருப்பனென்றதாய்த்து.

அழுக்கயம் - ஜலஸம்ஜிய்மிமாருதஷ்ரஷம், "குளம்படுகுவளை" என்று த்ஜேஷ்டா ஜமதவிஶேஷணத்தாலேஃலித்தஅர்த்தத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, "மங்களார்த்தமாக" என்றத்தைஸ்வீகரிக்கிறா (ரத்நேத்யாதி.)

(வளம்படுமித்யாதி) நன்றான கடல்சூழ்ந்தஹூமியை முன்பு மஹாபலிபக்கலிலேவாங்கி அளந்துகொண்ட பெரியோனேயென்னும்; வ்யாமுக்தனேயென்னுமென்றுமாம். (மாலினமொழியித்யாதி) மிகவும் கலங்கினபேச்சையுடையளாய் மிகவும்பாலையான விவளுக்குச் செய்தருள நினைத்ததென். ... ... உ.

(வளம்படுமித்யாதி) ஸர்வஸாதாரணமான ரக்ஷணத்தைப்பண்ணுமவன் என்னளவிலே நெகிழ இராநின்றான். (வளம்படுமுந்நீர்) ரத்நாகரமென்னுதல்; (வளம்படும் - வையம்) என்று - வஸுமதி என்னுதல். (மாலென்னும்) தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்கத்தினுடையடு ரக்ஷணத்தில் பிச்சேறியிருக்குமவன் இவ்வ்யக்தியொன்றையும் உபேக்ஷித்திராநின்றான். (மாலினமொழியாள்) தன்னுடையவ்யாமோஹத்துக்குச்சேர்ந்த பேச்சையுடையவள். வ்யாமோஹம் வழிந்து புறப்பட்டு அதுசொல்லாறுப்போலேயிருக்கை.

(இளம்படியிவளுக்கு) இளைதானபடியையுடைய விவளுக்கு. [மிருதுஸ்வபாவையான விவளுக்கு; - உம்முடையபக்கலில் நின்றும் பிரித்து பத்துமாஸம் அசோகவநிகையிலே வைத்தவிடத்திலும், பின்னையும் "தத்தஸ்ய" என்றிருந்தவவள்படியல்லாத மார்த்வத்தையுடைய விவளுக்கு. ஸட்டரநாதிச்செய்தாராகப்ரஸித்யமிறே-"உண்ணவும் பொறாதே பட்டினிவிடவும் பொறாதேயிருக்கும் ஸுகுமாரனைப்போலே, அதிகமான ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாதபடியான திருமங்கையாழ்வார் மார்த்வமிருக்கும்படி" என்று. (இவளுக்கித்யாதி) இவளுடையப்ரக்ருதியறிந்து கலக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்திருந்தருளியிருக்கிறநீ, உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருக்கிறதென்? ... ... உ.

நாடகவிஷயத்தில் அவன் "அளந்தமால்" என்னக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரித்யாதி.) "இனம்" என்றது-ஒப்பாய். அதினர்த்தம் (சேர்ந்தவென்றது.)

"படி"என்று - ஶரீரமென்று கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரம் (ம்ருதுஸ்வபாவையானவித்யாதி) இத்தைவிவரிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதி.) மார்த்வம்இவளுக்கு ஸ்வாபாவிகமென்னுமத்தை ஆப்தஸம்வாதத்தாலே ஸ்திரீகரிக்கிறார் (பட்டரித்யாதி.) இத்தால் - ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள், விஶ்லேஷத்திலாறியிருக்கவும் ஸம்ஶ்லேஷத்திலநுபவிக்கவும் வல்லள்; ஸ்ரீபராங்குஶநாயகியார், விஶ்லேஷத்தில் "கடியன்கொடியன்" என்னவும், ஸம்ஶ்லேஷத்தில் க்ரமப்ராப்தி பொறுக்கமாட்டாதேபதறவும் வல்லராயிருப்பர்; ஸ்ரீகுலஶேகரர் பிராட்டியார், தன்ராஜகுலத்தாலே அடைவுவிஷயத்தில் விஶ்லேஷத்தில்தணிவின்றிக்கேயிருக்கவும் வல்லர்; பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகில், விஶ்லேஷத்தில் தன்னைஅலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தும் ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அவனைக்கண்டகாட்சியிலே தணியுமவளாயிருப்பள்; திருமங்கைநங்கை, கலக்கவும்பொறாது பிரியவும்பொறாது,மார்த்வமேப்ரக்ருதியாயிருக்குமென்றதாய்த்து. "பிரான்" என்றதுக்குப்ரயோஜநபயோஜநம்காட்டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதி.) உ.

சாந்தமும்பூணும் சந்தனக்குழம்பும் தடமுலைக்கணியிலும்தழலாம்,
போந்தவெண்டிங்கள்கதிர்சுடமெலியும்,பொருகடல்புலம்பிலும்புலம்பும்,
மாந்தளிர்மேனிவண்ணமும்பொன்னும், வளைகளுமிறைநில்லா,என்ற
னேந்திழையிவளுக்கென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே.

ப - ரை.—சாந்தமும் - சாந்தும், பூணும் - முத்தாரமும், சந்தனக்குழம்பும்—, தடம்முலைக்கு - பெரியமுலையிலே, அணியிலும்—, தழலாம் - நெருப்பாகாநின்றது; போந்த - எல்லார்தாபமுமாற்றுகைக்குத்தோற்றின, வெண் - வெளுத்த, திங்கள் - சந்த்ரகிரணங்கள், கதிர்சுட - அக்நிபோலேதஹிக்க, மெலியும் - அத்தாலே நோவுபடாநின்றாள்; பொரு - அலைபொருகிற, கடல் - ஸமுத்ரமானது, புலம்[பி]பில - கோஷிக்கப்புக்கால், புலம்பும் - இவளும்கூப்பிடாநின்றாள்; மாந்தளிர் - மாந தளிர்போன்ற, மேனி - திருமேனியின், வண்ணமும் - நிறமும், பொன்னும் - விவர்ணமாகாநின்றது; வளைகளும் - முன்கைவளைதடக்கமான வளைகளும், இறை - சற்றேனும், நில்லா - தொங்குகிறனவில்லை; என்றன் - என்னுடைய, ஏந்து - தரிக்கப்பட்ட, இழை - ஆபரணத்தையுடைய, இவளுக்கு என்னினைந்திருந்தாய் இடவெந்தை யெந்தைபிரானே!—. ... ... (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (சாந்தமுமித்யாதி) "சந்தனமாஞ்சாந்தஞ்சந்து." சாந்தென்று – சந்தனத்திலேயொருஜாதி, பச்சை வெட்டை என்றாப்போலே சில ஜாதிகளுண்டே; அந்தஜாதித்தையிட்டு, சாந்தென்கிறது. பூண்–முத்துவடம். சந்தனக்குழம்பும். தடம்-பெருமை. பெரியமுலையிலே அணியிலும், தழலாம் – அக்நியாம்.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சாந்தமுமித்யாதி) எங்களால் நோக்கலாமெல்லைகழிந்தது. பழகப்புதைத்து ஆறிக்குளிர்ந்தசாந்தும், முத்தாரமும், சந்தனக்குழம்பும். (தடமுலைக்கணியிலும்) "நிதானமறியாதே, நாமிருந்து ஒருபரிஹாரம் பண்ணுகையாவதென்" என்று முன்புஎல்லாரும் கைவாங்கியிருப்பார்கள்; பின்னையும், இவள்பக்கலொருவாசியின்றிக்கே நோவுபடக்காண்கையாலே,"இனிநாட்டார்செய்யுமவற்றையாகிலும்செய்துபார்ப்போம்" என்று இவற்றைக்கொண்டுசிசிரோபசாரம்பண்ணப்புகுவர்கள்;புகுரால்,அவைதானே (க) இந்தனமாகவேவாநிற்கும். (பூண்) என்ன - முத்தாரமென்று தோற்றுமோ வென்னில்;[நடு] ஆச்வாஸகரமாகப்பண்ணுகிறதாகையாலே முத்தாரமாயிருக்குமிறே.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சாந்தமுமித்யாதி.) வடகணிடத்திலும் வெறுப்போடிருந்தவளவன்றிக்கே, விரஹஜ்வரம்கிளர்ந்து சாம்யமடையாநின்றாளென்கிறாளொன்று ஸங்கதி.

"அணியிலும் தழலாம்" என்கைக்குஹார்தஹாவம் (எங்களாலித்யாதி.) சாந்து-குங்குமகஸ்தூரிமுதலானபரிமளவஸ்துவோடே மாதித்ததென்றும்,சந்தனக்குழம்பும் - கேவலசந்தனபங்கமென்றும் ஹஜம் கொள்ளுவது. தோழிமார்களித்தனைபோதும் சாந்தைகொண்டணியாதிருக்கத்தாங்களாறியிருந்தவநந்தரம் அணியவந்ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (நிதானமித்யாதி.)

(க) இந்தனம் - விறகு.

(போந்தவித்யாதி) எல்லாரையும் தாபமாற்றப்போந்த வந்த்ரகிரணம் ஊஹிக்கும்; அத்தாலே நோவுபடும். (பொருகடலித்யாதி) அலைபொரு கிற கடலோசைபொறுக்கமாட்டாமை கூப்பிடும். (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிர்போன்ற வடிவழகும் பொன்பயந்தது. வண்ணம்-நிறமும், அழகும்.

சாந்து வெவ்வியபடீர்யமன்றோவென்னில்; அதுக்காகவிறே-ஆறிக் குளிர்ந்த என்றது. சாந்தென்னுங்காட்டில் இஸ்ஸம்ஸாரங்களோ டே † கூடினதென்று தோற்றுமோ வென்னில்; ஸிஸிரோபவாரத்து க்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறதாகையாலே வரும், பூணென்றவிடத்தில்- ஹாத்தாரமென்றுப்போலே. (சாந்தமுமித்யாதி) வயிரமும் வயிரத் தோளும் ஒன்றாக வேமாப்போலே யாய்த்து இவையெல்லாம் ஒன்றாக வேகிறபடி. உலர்ந்தவிறகிலே நெருப்பைக்கொளுத்தினப்போலே, விரஹக்லேஶமான ஶரீரத்திலேயிவைபட்டவாறேபற்றியெரியாநின்ற தாய்த்து.

(போந்தவித்யாதி) அப்போது தோற்றின வந்த்ரனுடைய இள நிலாவானது பட, அத்தாலே மெலியாநின்றாள். நிலாச்சுடப்புக்கால் விலக்கலாவ தொன்றில்லையே!. இனித்தான் கூடியிருந்தபோது, "முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா" என்று அநுகூலமாமிறே.— (பொருகடல்)திரையோடுதிரை பொராநின்றுள்ள கடல் வோஷம்[உம் க்கப்புக்கவாறே, எதிரேயொருகடல் ஸ்பர்மித்துக் கூப்பிடுமாப்போ லே தானுமொக்கக்கூப்பிடாநிற்கும். (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிரி னுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற நிறமும் விவர்ணமாகாநின்றது.

(வெவ்வியபடீர்யமன்றோ)என்றதுக்கு-குங்குமகஸ்தூரிகளின் ஔஷ்ண்யம்கலந்தி ராதோவென்றபடி.(ஸம்ஸாரங்கள்)என்றதுக்கு-நஞ்சும்குட்டியுமாயிருக்கும்ஸம்ஸா ரத்தைப்போலே அநேகவிஶேஷங்களென்றபடி. ப்ரதீகப்ரஹணபூர்வகம் ஒருத்ஜேஷ்டாஷமருளிச்செய்கிறார் (சாந்தமுமித்யாதி.) அஜ்ஞாதமானத்தை யுருவாநே தானேயுதறினால் அதிலேபிறந்த நெருப்புப்பொறியாலே யெல்லாம் வெந்துபோமாப் போலே, இவளுடம்பில்பிறந்தவிரஹாக்நிதானே இவளுடையசாந்தமுதலானவற் றையும் எரிக்கிறதென்னுதாத்பர்யம். அன்றிக்கே, வயிரமும் அதின்தோளுங்கூடப் பச்சையாயிருக்கச்செய்தேயும் மரத்திலேயுலர்ந்த கொம்பிழைந்துபிறந்தஅக்நியா லே யெல்லாம் வேமாப்போலே யென்றுயோஜிக்கவுமாம்; இத்தை விவரிக்கிறார் (உலர்ந்தவித்யாதி.)

இப்பெண்பிள்ளை தாபமாற்றுகைக்காக அம்ஜசஹஸ்தனை ஓஷதீஶன்வந்து கையாலே குளிரத்தடவப்புக்கான், அதுதானும் ஒருநெருப்பாய்அதுக்குமெலி[கூறு யாநின்றுளென்றுவ்வகூதித்தருளிச்செய்கிறார்(அப்போதித்யாதி.)"அப்போதுதோற் றின"என்கிறவிஶேஷணத்துக்கு-இப்படிதாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமிறே. அநுகூல மே ப்ரதிகூலமானால் செய்யத்தக்கதுண்டோ என்னு மீடுபாட்டையருளிச்செய்கி றார் (நிலாவித்யாதி.) வந்த்ரனைக்கண்டவாறே கடல்முழங்கத்தொடங்கிற்று, அது தானும் நெருப்பையுருக்கி வார்த்தாப்போலேயிருக்கையாலே புலம்பப்புக்காளெ ன்னும் ஹாவத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (திரையோடித்யாதி.) (ஸ்பர்மித்து) என்றத் தால் இவ்வர்த்தம் ஸூசிதமிறே. "கடலுமாலுமாலோ" என்று வாயசகோடிவடி தமிறே.

† "இஸ்ஸம்ஸ்காரங்களோடே" என்றும்பாடம்.

மூ.— ஊழியிற்பெரிதால் நாழிகையென்னும்,
ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும்,
ஆழியும்புலம்புமன்றிலுமுறங்கா,
தென்றலுந் தீயினிற்கொடிதாம்,
தோழியோவென்னும், துணைமுலையரக்கும்,
சொல்லுமினென்செய்கேனென்னும்,
ஏழையென்பொன்னுக்கென்நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. ௪.

ப - ரை.— நாழிகை-ஒருநாழிகைப்பொழுது, ஊழியில்-ஒருகல்பத்தைக்காட்டிலும், பெரிது - மிகநெடிசாகின்றது, என்னும்-என்றுசொல்லாநின்றாள்; ஒண் - மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையனான, சுடர் - ஆதித்யன், துயின்றது - அஸ்தமித்தான், என்னும் —; ஆழியும் - ஸமுத்ரமும், புலம்பும் - கோஷியாநின்றது; அன்றிலும்-அன்றில் பறவையும், உறங்கா - உறங்காதேகதறுகின்றன; தென்றலும் - தென்றலகாற்றும், தீயினில்-நெருப்பைக்காட்டிலும், கொடிதாம்-கொடிதாகவீசாநின்றது;[மரு தோழி - பாங்கி!, ஓ! என்னும் - ஓ! என்று கூப்பிடாநிற்கும்; துணைமுலை - இரண்டு முலைக்கண்களையும், அரக்கும் - அரக்சாநின்றாள்; என்செய்கேன் - என்னசெய்வேன், சொல்லுமின் - சொல்லுங்கோள், என்னும்—; ஏழை - அதிசபலையான, என் - என்னுடையவயிற்றிற்பிறந்தவளாய், பொன்னுக்கு-ச்லாக்யையான இப்பெண்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே! என் நினைந்திருந்தாய்சொல்லு—.

(வளைகளுமித்யாதி) முன்கைவளை தொடக்கமான ஆபரணங்களும் சற்றும்தொங்கா. (என்றனித்யாதி) என்னுடைய பரிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய். ... ... ௩.
நாலாம்பாட்டு. (ஊழியித்யாதி) ஓரு நாழிகை ஒருகல்பத்தில்

(வளைகளுமிறைநில்லா) ஆகாசத்திலே நிற்பதொரு வளையில்லையே. [ஸைதில்ய ப்ரயாந்த்யாஸ கரேஷுவலயாந்யபி] க்ருஷ்ணனோயன்றிக்கே இன்னமிவற்றிலவனுக்கு வாசியுண்டு ; - அவன் "பிரியேன்." என்று பிரிவையுணர்த்தியாகிலும் போமிறே, இவை சடக்கெனப் போய்க்கொடு நின்றது.

(என்றனேந்திழை) என்னுடைய, பரிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவள். இவள் ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாயிருக்கு மிருப்பைக் கண்டுகொண்டிருக்குமதுவே தாரகமாகக் காணும் இவள்தான் நினைத்திருப்பது. இவளாபரணம் பூண்டிருக்கு மிருப்பைக் கண்டநுபவிக்கை, எனக்கிவ்வளவோடே பர்யவஸிக்குமாப்போலே யிருந்தது. (இடவெந்தை) "நைவார்யைர் நவஹஸ்துஷணை:" என்னும்படி பண்ணுகைக்கோ நீயிங்குவந்திருக்கிறது ; ராமாவதாரத்திலிழவு தீர்க்கைக்காகவன்றோ இங்குவந்திருக்கிறது. ... ௩.
நாலாம்பாட்டு.— (ஊழியில்பெரிதால் நாழிகையென்னும்) ஒரு கல்பமாகிலும் ஸஹ்யமாய்க்கிடக்கிறது பாடாற்றலாம்,

"வளைகளுமிறைநில்லா" என்றதுக்கு ஸவாதம் (ஸைதில்யமித்யாதி.) "ஆஸ" [சுரு என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனேயித்யாதி.)
இப்போது ஆபரணங்களுண்டோவென்ன (இவளித்யாதி. "என்நினைந்திருந் தாய்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளாபரணம் பூண்டித்யாதி.) "பிரானே" என்றதுக்குக்கருத்து (ராமாவதாரத்திலித்யாதி.) ... ௩.
நாலாம்பாட்டு.—(ஊழியிலித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில்புலம்புதலைமுக்தகண்டமாகக் காட்டுகிறாரென்று ஸங்கதி.
"ஊழி-" ப்ரளயகாலமாய், அப்போது நாயகனையறிய யோக்யதையில்லாமையாலும், பாதகபதார்த்தங்களில்லாமையாலும் பாடாற்றலாம் ; அதிலும்க்ரூரம் இந்நாழிகை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகல்பமித்யாதி.)

பெரிதென்னும்; ஆதித்யன் அஸ்தமித்தானென்னும். (ஆழியுமித்யாதி) கடலும் கதறும; அன்றிலும் உறங்காதேகதறும்.

அந்நாழிகைகளைக் காணலாயிருக்கிறதில்லை. "நேதிநேதி" என்கையொழிய, இன்னத்தோடொக்குமென்று சொல்லவொண்ணுது. ஊழி பெருத்து நாழிகை சிறுத்திருக்கக்கடவதான மர்யாதைகுலைந்தது!.— (ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும்) நாழிகையைஅளந்து தருகிறஆதித்யனும் போய் முடிந்தானென்னுகின்ருள். கல்பத்திலும் உபஸம்ஹ்ருதமாய் பதார்த்தங்களோடே ஸம்ஹார்யனுமவனிறே ஆதித்யன்; இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே உளனாய் ஸஞ்சரியாநிற்கச்செய்தேயும்[ம]கார்யம்பிறக்கக்காண்கிறிலோம். தன்னுடைய ஸந்நிதியாலே ராத்ரிவ்யஸநத்தையடையப் போக்கிக்கொடுவந்து தோற்றக்கடவ ஆதித்யனும் வந்து தோற்றுகிறிலன். "பீஷோதேதிஸூர்ய:" என்கிற ஈச்வராஜ்ஞையும் குலைந்ததுபோலே!. நித்ரையைநினைத்தல், தீர்வநித்ரையை நினைத்தல.

(ஆழியும்புலம்பும்) "நம்மில் சிறியவன்வாயகனுகாநிற்க நாந்தாம் பேசாதிருக்கிறதென்?" என்று, கடலானது வாயகமாகப்புக்கது. பேரளவுடைய கடலானது தைர்யஹங்கம்பிறந்து புலம்புகிறபடி. பேரளவுடையவன் தன்னளவிலே தைர்யஹங்கம்பிறந்து பேசும் பேச்சுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலியாநின்றதாய்த்து.—(அன்றிலுமுறங்கா)அன்றிலினுடைய வுறங்காமை, ஸம்ச்லேஷஸமயத்தில் நாயகனுடைய நித்ராவிரஹத்துக்கு ஸ்மாரகமாகாநின்றதாய்த்து. (தென்றலும்தீயினிற்கொடிதாம்) தென்றலினுடைய குளிர்த்தியானது, காதனுடைய கரஸ்பர்சத்துக்கு ஸ்மாரகமாய் வாயகமாகாநின்றது. தென்றலினுடைய வெம்மை ஆற்றவேண்டில், கேவலாக்நியிலேபொகட்டு ஆற்றவேண்டும்படியிராநின்றது.

"பெரிது" என்கையாலே - "இப்படியன்று, இப்படியன்று" என்று சொல்லுகையால், ஸத்ருசமாகச்சொல்லப்போகாதென்னுமது தோற்றுகிறதென்கிருர்(நேதீத்யாதி.) "ஆல்!" என்ற ஆச்சர்யத்துக்குஹாவம்(ஊழிபெருத்தித்யாதி;) விஷாதஸூசகமாய், அத்தாலே ஸூசிதமாகவுமாம்.

"பெரிதால் நாழிகை" என்றவநந்தரம் சொன்னதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிருர் (நாழிகையையித்யாதி.) (முடிந்தான்) என்றது - (தீர்வநித்ரை) என்னும் பக்ஷத்திலே; "முடிந்தான்" என்கைக்குஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (கல்பத்திலுமித்யாதி.)கேவலநித்ரையானபக்ஷத்திலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தன்னுடையவித்யாதி.) அன்றிக்கே, கீழ்வாக்யம் கேவலநித்ராபக்ஷத்துக்கு உபபாதகமாய், இவ்வாக்யம் உண்மையைச் சொன்னதுக்குத்தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். "ஆல்" என்றதின்கருத்து (பீஷோதேதீத்யாதி.)

சிறியவன் - ஸூர்யன். வாயகமாம் வழியைக்காட்டுகிருர் (பேரளவுடையவித்யாதி.)

"தீயினிற்கொடிதாம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (தென்றலினுடையவித்யாதி.)

(தோழியோவென்னும்)என்தோழியெங்கே? என்னும்.(துணைமுலையரக்கும்)வாய்வாய் என்பாரைப்போலே முலைக்கண்ணை அரக்கும்; என்செய்கேன், சொல்லவல்லிகோளேயென்னும். (ஏழையித்யாதி) அதிசபலையான என்பெண்பிள்ளைக்குச் செய்தருள் நினைத்ததென். ௬.

(தோழியோவென்னும்) தனக்கொன்று வ்யஸநமானால் "அம்மே!" என்கைக்கு நான்ஸாம்யம்பண்ணிற்றிலேன் !. "அவனோடே சேரவே ஸகலபதார்த்தங்களும் அநுகூலமாய்க்குடநீர்வார்க்குங்காண்" என்று சொன்னாயே பாவி ! நீ, ஊர்பகையாம்படிபண்ணினாயே !.—இவள் "தோழியோ"என்னப்பார்த்திராதே பருவம் (துணிமுலை யர[மி]க்கும்) முலைகளானவை "எனக்கடைத்தவிஷயத்தை நீகாட்டு" என்று நலியப்புக்கவாறே, க்ஷாமகாலத்தில் ப்ரஜைகள் "சோறு, சோறு" என்றால், "வாய், வாய்" என்பாரைப்போலே, முலைகளை அரக்காநிற்குமாய்த்து. [முன்னிருந்து மூக்கின்று]காணக்காணப் பருவம் கழியாநின்றதாய்த்து. பருவம்கழிவதானால் பின்னையிவை மூதுகிலேயானாலாகாதோ!.—(சொல்லுமின் என்செய்கேனென்னும்) தென்றல்துடக்கமான பதார்த்தங்கள்போலுமன்றிறே முலைகள் நெருக்கப்புக்காலுண்டானநலிவு. அவை வ்யஸநமாகிறபோது, "தோழியோ!" என்றாள் ; இவை வ்யஸநமாகப்புக்கவாறே, தோழிமாரோடு தாய்மாரோடுவாசியற எல்லாரையும்சேர்த்து, சொல்லுங்கோளென்கிறாள்.—(ஏழை) "கிடையாதுகாண்" என்றால், கிடைக்குமதிற்போலே சாபலத்தைப் பண்ணுமவளாய்த்து.

(என்பொன்னுக்கு)"இவளும் தன்சாபலமும்பட்டதுபடுகிறாள்" என்று கைவாங்கியிருக்க வொண்ணாதபடி ச்லாக்யையாயிருக்குமவள். (இடவெந்தை) உக்தியாலே தன்சாபலம் தோற்றவிருக்கிற இவளைப்போலன்றிக்கே, க்ரியையாலே சாபலம்தோற்றவிருக்கிற நீ நினைத்திருக்கிறதென் ?. ... ... ௬.

லோகத்திலே இடறினால் அம்மே! என்னக்கண்டோமே, இத்தனை வ்யஸநங்கள் நலிந்தால், இவள் " தோழி" என்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி.) அவனைத்தான்ஸந்தோஷிக்கைக்குக் கருதினமுறுவல் தோழியர்க்கருளாத வளவன்றோவென்ன (அவனோடேயித்யாதி.) குடநீர்வார்க்கும் - குளிரப்பண்ணும், "ஓ!" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஊர்பகையித்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (இவளித்யாதி.) இவள்க்லேசத்தைப்பார்த்து நில்லாதே முலைகளென்றுகருத்து. வாய்வாயென்கை - கபோலதாடநம் பண்ணுகை. அரக்காநிற்கும் - அடக்காநிற்கும். இவளடக்கும்படி முலைகள்வளருமோவென்ன (முன்னித்யாதி.) "மூக்கின்று" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (காணவித்யாதி.) "முன்னிருந்து" என்றதுக்கு ஸார்த்தபாவம் (பருவமித்யாதி.)

"தோழி" என்றுஏகவசநமாகச்சொல்லியிருக்க,இங்கே"சொல்லுமின்"என்று பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் பாவமருளிச்செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி.)

(க்ரியையாலே)என்றது-திருமுலைத்தடத்தில் திருமுகத்தைவைத்துக்கொண்டேயிருக்கையாலே யென்கை. ... ... ௬.

மூ.—ஓதிலுமுன்பேரன்றிமற்றோதாள்,
உருகும்நின்திருவுருநினைந்து,
காதன்மைபெரிது,கையறவுடையள்,
கயல்நெடுங்கண்துயில்மறந்தாள்,
பேதையேன்பேதைபிள்ளைமைபெரிது,
தெள்ளியள்வள்ளிநுண்மருங்குல்
ஏதலர்முன்னாவென்நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. ரு.

ப - ரை.— ஓதிலும் - வாய்திறந்து வார்த்தைசொல்லும்போது, உன்பேரன்றி - உன்பேரையொழிய, மற்று - மற்றொருவர்பேரையும், ஓதாள் - சொல்லுகிறிலள்; நின் - உன்னுடைய, திருவுரு - வடிவழகை, நினைந்து - நினைத்து, உருகும்- உருகாநின்றாள்; காதன்மை - உன்விஷயத்திலுண்டான ஆசையானது, பெரிது- மேன்மேலும்பெருகாநின்றது; அத்தாலே, கைஅறவுஉடையள் - கைப்பொருளிழந்தாரைப்போலே வருத்தமுறாநின்றாள்; கயல்-கயல்போன்ற, நெடு - நீண்டிருக்கின்ற, கண் - கண்கள், துயில் - நித்ரைகொள்ளுகையை, மறந்தாள்-மறந்துவிட்டாள்; பேதையேன்பேதை - மிகவும்சபலையான என்பெண்ணினுடைய, பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தனம், பெரிது - பெரிதாயிராநின்றது; உம்மளவில்வந்தால், தெளியள் - மிகத்தெளிவுடையளாயிராநின்றாள்; வள்ளி - வள்ளிக்கொடிபோன்ற,நுண்-நுண்ணிதாயிருந்துள்ள, மருங்குல்-இடையையுடையளான வில உடையனே, இடவெந்தையெந்தைபிரானே!—, ஏதலர்முன்னா - உகவாதார்முன்னே, என் நினைந்திருந்தாய் - செய்யநினைத்திருக்கிறதென் என்றாள். ... ... (ரு)

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓதிலுமித்யாதி) வாய்திறந்து வார்த்தைசொன்னாளாகிலும் உன்பேரன்றிச்சொல்லாள். (உருகுமித்யாதி) உன்னுடைய வடிவழகைநினைத்து உருகாநிற்கும். (காதன்மைபெரிது) ஆசை பெரிது. (கையறவுடையள்) கையறல் - செயல்மாட்சி.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (ஓதிலும்) முதல்தன்னிலே வார்த்தைசொல்லாதேயிருக்கும்போதே பெரியது; சொன்னாலோ (உன்பேரன்றி மற்றோதாள்) "ஐயர், ஆச்சி" என்னத்தவிர்ந்தாள்.— (உருகும்நின் திருவுருநினைந்து) நாமஷ்வாராயர்மியை அநுஸந்தியா, நீர்ப்பண்டம் போலே மங்கியிருக்கும் †.—(காதன்மைபெரிது வடிவழகினளவல்ல வாய்த்து ஆசையின்பெருமை.—(கையறவுடையள்) ஆசையினளவல்ல வாய்த்து இழவின்கனம்.— இழவுக்கு அவயியென்னென்னில்

அஞ்சாம்பாட்டு.— (ஓதிலுமித்யாதி.) "சொலலுமினைசெய்கேன" என்று அவள்கேட்டவாறே, நீங்களெல்லாருங்கூடிப் போதுபோக்காக கரியாவசேஷங்களைச்சொல்லிக்கொண்டுநெஞ்சைஅந்யபரமாக்கியுமதாங்கப்பண்ணினாலாமே! என்னும்ஆகாங்க்ஷையிலே சொல்லுகிறாளென்கிறானென்று ஸங்கதி.

ஓதுகையாவது - சொல்லுகையாய், அதுதானும் பெண்பிள்ளைக்குஸம்ருத்வாவஸ்தையிலவார்த்தைசற்கையாய், அத்தசையிலும் உனபேரன்றி மற்றறியாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முதல்தனனிலேயித்யாதி.) பெரியது - தெரியாதது. ஓதும்போதிலுமென்று ஸம்பந்தார்த்தம். யர்மியை - விக்ரஹவிஶிஷ்டனான நாமரூபரயனை. வடிவென்றது - ஈஶ்வரன்வடிவென்றபடி. "கை" என்று - கையில் பொருளைச்சொல்லிற்றாய், "அறவு" என்று - இழக்கையைச்சொல்லிற்றாய், "உடை" என்கிறது - ஸப்தமியிலேயாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதி.)

† "உக்கியிருக்கும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

(கயலித்யாதி)கயல்போன்றபெரிதான கண்களுறங்காள்.(பேதையித்யாதி) மிகவும் அபலையான என்பெண்பிள்ளை.பிள்ளைத்தனம்பெரிது.(தெள்ளியள்) உம்மளவில் சாலத்தெளிவையுடையவள். வள்ளிபோன்றபடி. வள்ளிக்கொடிபோன்றநுண்ணிய இடையையுடையவள். (ஏதலரித்யாதி)உகவாதார்முன்னே இவளைநீர்செய்ய நினைத்திருக்கிறதென். ௫.

(கயலித்யாதி)கயல்போலேமுக்யமாய்ப்பரப்புடைத்தாயிருக்கிற கண். பெரியவூர்கள் குடிவாங்கிறாப்போலே, கண்ணில்பரப்படங்கலும் நித்ராதத்வம் குடிவாங்கிற்று.—(பேதையேன்பேதை) அறிவுகேடியான என் பெண்பிள்ளை. விளைவதறியாதே இவளைப்பெற நோன்புநோற்கும்படியான அறிவுகேட்டையுடைய ; "நெடுங்காலமும்கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம்" என்கிறபடியே. (பிள்ளைமைபெரிது)பருவத்தினளவல்லவாய்த்து மௌக்த்யத்தின்பெருமை.லோகயாத்ரையிலவந்தால், தன்பருவத்திலுள்ளார்க்குள்ள வறிவுபோராது.—(தெள்ளியள்) உம்மளவில்வந்தால், ச்ருதோபநிஷத்கரளவிலுமல்லள்.— (வள்ளிநுண்மருங்குல்) இவள் ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்துக்கைவிடவொண்ணாதபடியாய்த்து வடிவில்பசை. பிள்ளைத்தனமும் தெள்ளிமையும் அப்ரயோஜகம், வடிவுபோருமாய்த்து உமக்குக்கைவிடவொண்ணாமைக்கு.

(ஏதலர்முன்னா) "ஆசைப்பட்டாயிறே! அழகிதாகவுண்டாயிறே!" என்றுஏசுகிற ஶத்ருக்கள்முன்பே.(என்நினைந்திருந்தாய்)[உப [த்வஷம்ரேஶரணமதாநாம்பராபவ:] "உகவாதார்முன்பே நம்முடையார் நோவுபடவிட்டுப்பார்த்திருக்குமது நமக்குப்போராது" என்றிருக்கக்கடவநீர், இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருக்கிறதென். [நதே அநுரூப:] ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்காகிலபோருமென்னவுமாம்;இப்படி கைவிட்டிருக்குமது உமக்குப்போராது. ... ... ௫.

"பேதை" என்று சொல்லிவைத்து, "பிள்ளைமை" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பருவத்தினித்யாதி.) இப்படி மௌக்த்யத்தைச்சொன்னால், "தெள்ளியள்" என்று மேலே சொல்லுமத்தோடு விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி.) வள்ளிக்கொடிபோலே நுண்ணிதானஇடையையுடையவளென்று ஶப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி.)(அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம், கைவிடநினைத்தாலும் என்றுகூட்டுவது.

"நாத! ந - அநுரூப:" என்னவேயமைந்திருக்கவும், "தே" என்கையாலே - அர்ச்சாவதாரமாக விருக்கும்தேவர்க்கு என்று தாத்பர்யமாகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி.) (என்னவுமாம்) என்றது - சொல்லலாமென்றபடி; பக்ஷாந்தரஸூசகமன்று. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (தன்குடிக்கித்யாதி.) தரும்புநறுக்கில் ஸாயநமாமென்று துணிந்திருக்குமுங்கள்வயிற்றிற்பிறந்தபெண்பிள்ளை என்பேரை யோதுகிறதும் என்னுருவை நினைத்து உருகுகிறதும் செய்தாளென்றால் இது மெய்கொள்ளப்போமோ என்று அவனுக்குக்கருத்தாக; சொல்லுகிறாளென்கிறானொன்று ஸங்கதி.

மூ.—தன்குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்,
தடங்கடல்நுடங்கெயிலிலங்கை
வன்குடிமடங்கவாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட்டின்புறும், மயங்கும்,
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்கமேல்நெருங்கி
மென்முலைபொன்பயந்திருந்த
என்கொடியிவளுக்கென் நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. ௬.

ப-ரை.—தன்-தன்னுடைய, குடிக்கு - குலத்துக்கு, தக்கவா - தகுந்தமார்[யா]க்கம், ஏதும் - ஒன்றும், நினையாள் - ஆராய்ந்தறிகிறிலள்; தடம்-பெரிய, கடல் - கடலையும், நுடங்கு - விளைந்திருந்துள்ள, எயில் - மதிளையுமுடைய, இலங்கை - லங்கையிலுள்ள, வன் - வலியராக்ஷஸருடைய, குடி - குலமாக, மடங்க - அழியும்படி, வாள் அமர்-கொடியயுத்தத்திலே, தொலைத்த-நிரஸித்த, வார்த்தை-வ்ருத்தாந்தத்தை, கேட்டு—, இன்புறும்-ஆநந்திக்கும்; திரியட்டும், மயங்கும்-மயங்காநிற்கும்; மின் - மின்னலையும், கொடி - வஞ்சிக்கொடியையுமொத்த, மருங்குல் - இடையானது, சுருங்க - நுடங்கும்படி, மேல் - மேலே, நெருங்கி-நெருக்கமாக, பொன் பயந்திருந்த - பொன்நிறமானபசலைபூசநுக்கிடக்கிற, மெல் - மெல்லிய, முலை - ஸ்தநங்களையுடையளான, என்கொடிஇவளுக்கு - என்பெண்ணானஇவள்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே! என் நினைந்திருந்தாய் சொல்லு—. (௬)

ஆறும்பாட்டு. (தன்குடியித்யாதி) ப்ரபந்நக்குடிதனக்கும் தன் குடிக்கும் சேரும்சேராதுஎன்றறிகிறிலள்.

ஆறும்பாட்டு.—(தன்குடிக்கேதும்) (தன்குடி) நங்குடிஎன்றுதே, (தன்குடி) என்கிறுளாய்த்து, "எம்பெருமானார்தரிசநம" என்னுமாப்போலே. நம்பிரதிபத்தியாலே சொன்னேமாகையன்றிக்கே, பெருமாள் "இராமாநுசனுடையார்" என்றே அருளிச்செய்வர். "பெருவிலையனிருடையதொரு ரத்நத்தை நடுவேயிட்டுக்கோத்தால் முன்னும் பின்னுமொக்க விலைபோமாப்போலேகாண்" என்று பிள்ளான். (தன் குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்) இவள் நிலையிருந்தபடியிது, நீரினி உம்முடையமர்யாதைநோக்கிக்கொள்ளப்பார்த்தீரோ இல்லையோ[ளு] என்கிறுள். இவளைத்தொடங்கிக்காணும் இக்குலமர்யாதை நடத்துவதாக நினைத்திருந்தது; தன்னைத்தொடங்கி குலமர்யாதைநடத்துவதாக நினைத்திருக்க, தாலித்தைக் கடலிலே கவிழ்க்கப்பார்க்கிறுள். (தன் குடிக்கு) "ஜநகாநாம்குலே" என்கிறபடியே இவள்பிறந்தபின்பாய்த்து இக்குடியில் முன்பில்லாதனவற்றமெல்லாமுண்டாய்த்து.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி "எம்பெருமானார்தரிசநம்" என்று எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்திபிறக்கும்படி தம் ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தமாத்ரமன்றோ வென்ன (நம்ப்ரதிபத்தியாலேயித்யாதி.) முன்புள்ளாரும் பின்புள்ளாருமிருக்க இவரையிட்டே நிரூபிக்கைக்குஹேது வென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (பெருவிலையனித்யாதி.) உம்முடையமர்யாதை என்றது - இவள்ஸ்வயத்நத்திலே மூளுவதற்குமுன்னே முகங்காட்டுகையென்கை. தன்குடியின்மர்யாதைகளைச்செய்ய நினையாளென்றுதே, "குடிக்கு - தக்கவா" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (இவளையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) (நினைத்திருக்க)-திருத்தாயார் நினைத்திருக்க. குலமர்யாதை முன்புதானே நடந்துகொண்டுவாராதோ, இவளைத்தொடங்கி நடத்துவதென்றாலே? என்னும் ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் ப்ரதிசம்ரஹணம் (தன்குடிக்கென்று.)

(தடமித்யாதி) பெரியகடலையும் வலைந்தமதிளையுமுடைய லங்கையில், வன்குடியுண்டு - பொல்லாவரக்கர்குடி மாளயுயத்திலே தொலைத்த வார்த்தைகேட்டு இன்புறும்,

ஒருநாள்பட்டர்இனிதாகவாசித்தவற்றைக்கேட்டருளி†எம்பாரொழுந் திருந்து நின்று கண்ணநீரை விழவிட்டு ஸஜ்வராகக்காணராய், பட்டரைக்காட்டி, ''ஜநகாநாஂகுலேகீர்த்திமாஹரிஷ்யதிமேஸுதா'' என்றருளிச்செய்தாராம். "தத்தஸ்ய" என்கிறபடியே - நம்முடைய பேற்றுக்குநமக்கு வருந்துகைக்கு ப்ராப்தியில்லை, "அவனாலேபேறு" என்றிருக்கும் குடியாய்த்து. "பெறுவதுவனையாகில் இக்க்ரமங்கொண்டு[ெ] கார்யமென்" என்றிராநின்றாளவள் ; " முகத்திலே விழித்துக்கொடு நின்று க்ரமம்பார்க்கவமையாதோ" என்றிராநின்றாளிவள். (ஏதும் தக்கவாநினையாள்) மடலைக்கடைக்கணிப்பது, வேண்டியுத்ப்ரயநத்திலே யொருப்படுவதாகாநின்றாள்.(நினையாள்)திருத்தாயார்தான்இவள் நினைவையும் அடியொத்துகிறாள்காணும் இவளை யிழக்கமாட்டா[ம]ை மையாலே.

(தடங்கடலித்யாதி)வேண்டியுத்ப்ரயநத்திலொருப்பட வேண்டாத படி வந்துதவும்படியை யநுஸந்தித்து இனியளாகாநிற்கும் ; அதிலே யொருப்பட்ட வளவிலே வந்துதவினவனிறே. பரப்புடைத்தான கடலை அகழாகவுடைத்தாய், ஶத்ருக்கள் கேட்டபோதே நடுங்கும் படியான மதிளையுடைத்தாய. அன்றிக்கே, புரிப்புடைத்தான மதிளென்னுதல். (இலங்கைவன்குடிமடங்க) ஊரிலரணையன்றிக்கே, வரவலத்தாலே பலகிப்பரந்திருந்துள்ள குடியானது திரியட்டும் முடிந்துபோம்படியாக ; ராக்ஷஸரைப்போலே மாயையாலன்றிக்கே, நிறமுடைத்தான பூசலிலே வன்குடிமடங்கத் துலைத்தவார்த்தையுண்டு-ஸ்ரீராமாயணவக்தாதும், அத்தைக்கேட்டு. (இன்புறும்) " நம்மவஸ்யையையுடையளா யிருப்பாளொருத்திக்கு உதவினபோதே யினி நமக்கும் உதவினவனன்றோ" என்று அத்தாலே இனியளாம்.

இந்தத்திருத்தாயாரைப்போலேசொன்னார்தானுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்தஸ்யேத்யாதி.) ஆனால் த்வரிக்கவேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறுவதித்யாதி.) இது - ஸமாயம். " ஏதும்" என்கைக்குத்தாத்பர்யம் (மடலையித்யாதி.) " நினையாள்" என்கைக்கு-அவள் நினைவுதெரியுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி.)

அதிலே - வேண்டியுத்ப்ரயநத்திலே. நடுங்கும்படியான - நடுங்கும்படியானவென்றபடி. " எயில்"என்றதினர்யம்(மதிளென்றது.)புரிப்புடைத்தான - கோ[கு]ணமாகவளைப்புடைத்தான. " வாள்" என்று - ஒளியாய், அதாவது-செவ்வையான பூசலென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸரைப்போலேயித்யாதி.)

---

† " வாசித்தபடியைக்கேட்டருளி" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்,

திரிய மயங்கும். (மின்கொடியித்யாதி) மின்போலவும் கொடிபோலவுமிருக்கிற இடை நுடங்கும்படி மேலேநெருங்க, அழகிய முலை பொன்பூக்கவிருந்த என் பெண்பிள்ளையான இவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய். ... ... ௬.

(மயங்கும்) "உதவாதவன்உதவாதொழிகையன்றிக்கே உதவும்ஸ்வபாவனுமிருந்துவைத்து,நம்தசையுமிதுவாயிருக்கஉதவாதொழிவதே!" என்றுமோஹிக்கும்."நம்தசையையுடையாளொருத்திக்கு உதவினவனன்றோ" என்று அந்தஅண்ணுமையையநுஸந்தித்தினியளாம்;"அணித்தாக வுதவினவன் நமக்குதவாராதொழிவதே!" என்று மயங்கும்.

(மின்கொடியித்யாதி) மயங்கிறு விழுக்கலாமவளோ இவள். மின்கொடிபோலேயிருக்கு மிடையானது சுருங்கும்படியாக மேலே நெருங்காநிற்குமாய்த்து. மேலேயிருந்து கீழேவெட்டுவாரைப்போலே தன்குடியிருப்பை யழியாநின்றதாய்த்து. (மென்முலை) முலைக்கு காடிந்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்கச்செய்தே,"மென்முலை" என்கிறது-[மு]விரஹஸஹமல்லாமையாலே. (பொன்பயந்திருந்த) இதனுடைய மண்ணீடாய்க் கழிந்ததாய்த்து. (என்கொடி) இவளுடைய வைவர்ண்யத்துக்கு உதவாதொழியிலும், தன்வயிற்றிற்பிறப்புக்குஉதவாதொழிய வொண்ணுதென்றிருக்கிருள். (இவளுக்கென் நினைந்திருந்தாய்) இவளுடைய வைவர்ண்யமும், அத்யவஸாயமும், செல்லாமையும், வடிவழகும், பிறப்பிருந்தபடியாலும்,உமக்குஉதவாதொழியப்போமோ.(இடவெந்தை) இவளிற்காட்டிலுமக்குண்டான வைவர்ண்யத்யோதகமிறே திருவிடவெந்தையிலிருப்பு; உடம்புவெளுப்பன்றாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யிருக்கவமையுமிறே. உம்முடைய வைவர்ண்யந்தோற்றத் திருவிடவெந்தையிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருந்ததென். ... ... ௬.

வார்த்தைகேட்கை இரண்டுக்கும் ஹேதுவாமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (நம்தசையையித்யாதி.)

சுருங்கமேல் நெருங்குகை-இடையொடியும்படி முலைமேலே பணைக்கைஎன்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (மேலேயிருந்தித்யாதி.) ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.— (உளங்கனிந்தித்யாதி.) உங்கள்குலமர்யாதைகளைப்பேணச்சொல்லி நீங்கள் பெண்பிள்ளையைமிரட்டி நிறுத்தினிகோளாகில் அவள்தானே ஆறியிராளோ, என்னைக்கேட்கிறதென்னென்ன ; அங்ஙன்செய்யவொண்ணுதபடியிறே அவள்தசையென்கிருளென்கிருரென்று ஸங்கதி.

பெண்பிள்ளையை "என்நினைந்திருந்தாய்" என்று நாங்கள்கணக்கமறுமாற்றம் சொல்ல, நினைந்துஉன்னையேத்துமென்னவமைந்திருக்கவும், "இருக்கும்" என்கையாலே - வாய்விடமாட்டாதே. திருவுள்ளம் கனிந்திருக்குமென்று தாத்பர்யம்

மூ.—உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையேபிதற்று
முனக்கன்றியெனக்கன் பொன்றிலளால்
வளங்கனிபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை
மாயனேயென்று வாய்வெருவும்
களங்கனிமுறுவல் காரிகைபெரிது
கவலையோடலம் சேர்ந்திருந்த
இளங்கனியிவளுக்கென் நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. ௭.

ப - ரை.—இப்பெண்பிள்ளை, உன்னையேயெப்பொழுதும் நினைக்கையாலே,[ய
உளம்கனிந்திருக்கும்-ஸர்த்ரஷ்டசித்தையாயிராநின்றாள்; வாய்விட்டுப்பேசப்புகில்,
உன்னையே - ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விஷயபூதனானவுன்னையே, பிதற்றும் - அடைவு
கெடப் பேசாநின்றாள் ; உனக்கன்றி - உன்விஷயத்திலல்லாமல், எனக்கு - நெ
டுங்காலம் நோற்றுப்பெற்ற என்விஷயத்திலே, ஒன்று - அல்பமும், அன்பிலள் -
ஸ்நேஹமில்லாதவளாயிராநின்றாள் ; வளம்-மிக்கஇனிமையுடைத்தான, கனி-[யரு
கனிகளையுடைய, பொழில் - சோலைகளாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை-
திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிற, மாயனேஎன்று - ஆச்சர்ய
பராக்ரயுக்தனேயென்று, வாய்வெருவும்-வாய்பிதற்றுகின்றாள்; களங்கனி-களங்கனி
போலேயினிதான, முறுவல் - புன்சிரிப்பையும், காரிகை - அழகையுமுடைத்தான
என்பெண்ணானவள், பெரிதுகவலையோடு - மிக்கமனவருத்தத்தோடே, அலம்
சேர்ந்திருந்த - அழகழிந்திருக்குமவளாய, இளம்கன்னி-சிறுப்பெண்பிள்ளையான,
இவளுக்கு - இவள்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே'—, என்நினைந்திரு
ந்தாய்—, சொல்லு என்கிறாள். ... ... (௭)

ஏழாம்பாட்டு.(உளமித்யாதி) உன்னளவிலே நெஞ்சுடையளாயிரு
க்கும் ; உன்னையல்லது வாய்புலத்தாள்.

ஏழாம்பாட்டு.— (உளங்கனிந்திருக்கும்) உள்ளமானது இங்ஙா
னே பக்வமாய், அகவாயிலோடுகிறது வாய்விடமாட்டாதேயிருக்கும்.
ஹ்ருதயம் பக்வமாகையாவதென்னென்னில்; ஸம்ஶ்லிக்கக்கடவவன் ஸம்ஶ்
லிஷ்டனில்லையாகில் ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்கை.—(உன்னையேபிதற்றும்)
"இதுதான் ஸாவஶ்யத்தாலேயோ" என்றிருந்தாள் இவள் வாய்[நடய
விடுமளவும் திருத்தாயார்; உம்முடையபக்கலிலுமொருஅபிஸந்தியின்
றிக்கே, "ஜாமதக்ந்யஸ்யஜல்பதஃ" என்கிறபடியே - அடைவுகேடாகச்
சொல்லாநின்றாள். ஒருஅபிஸந்திபூர்வகமாக வந்ததாகில் அடைவு
பட்டிருக்குமிறே.

விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளமானதித்யாதி.)ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்கையென்
றது - பழமானது ஸம்ஶ்லிஷ்யாதபோது அழிந்துபோமாப்போலே ஈஶ்வரன் அநுஸந்தி
யாதபோது அழியும்படியிருக்கையென்கை. இதுதானென்றது - உளங்கனிந்திருக்
கைதானென்றபடி. தான் "என்னினைந்திருக்கிறாய்" என்றதுக்கு வாய்விடாதேயிரு
ந்தது அவனிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே என்றிருந்தாள் திருத்தாயார், நெஞ்சழிந்து
வாய்புலத்தப்புக்காள் பெண்பிள்ளை, அத்தைவிட்டு "உன்னையேபிதற்றும்" என்கிறு
ளென்னும் ஸாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி.)

உன்னையொழியப் பெற்ற என்பக்கல் ஓரு ஸ்நேஹமில்லை. (வளமித்யாதி) நன்றான ஸலாதிகளையுடைய பொழில்சூழப்பட்ட திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளின ஆஸ்சர்யபூதனேயென்று வாய்வெருவும். (களங்கனிமித்யாதி) களாம்பழம்போன்ற முறுவலையுடைய[வு]

(உனக்கித்யாதி) "நம்மையுமொருக்கால்சொல்லாளோ" எனனும்நசையறுத்தாள். அவனுக்காமபடியிவ்வளவாக்கினார் பக்கலிலேயாதல், அவன்பக்கலிலேயாதலிறே ஸாவபௌமமிவளுக்கு.

(வளமித்யாதி) இவ்வளவான ப்ரேமத்துக்கு அவன்க்லேஶிபண்ணினபடியைசசொல்லி வாயவெருவும். ஸம்ருத்தமானஸலங்களையுடை[யி]த்தான பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே, ஆரியர்களிகழ்ந்த ம்லேச்சபூமியிலுள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்து நிற்கிற ஆஸ்சர்யபூதனை சேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து, பின்னைவாஸனையே உபாயயாயராகச் சொல்லுமதொழிய உணர்த்தியுடன் சொல்லுவதொருவார்த்தையில்லை. (வாய்வெருவும்) [விவிந்த்யவாசாஸ்ருவதீதமேவ] மூறபட அநுஸந்தியா, பின்னை அதுதானும் மாட்டாதே வாஸனையாலே சில சொல்லுமித்தனை.

(களங்கனிமுறுவல்) பிள்ளாய்! ஆர் வாய்வெருவக்கடவத்தை ஆர்வாயவெருவுகிறாள். "ஸீதேதிவாருததீம்" என்று அவனிறே வாய் வெருவுவான். "எதிர்த்தலையைத் தோற்பித்தோமாக வேணும்" என்றிருக்கிறவர்களகவாய் இப்படிவிலக்ஷணமாய் பக்வமாய்த்தோற்றினது போலேயாய்த்தது முறுவலிருபபது.

[அஸ்மிந்] முன்புதாமும்பிராட்டியுமாய் ஜலக்ரீடாதிகள் பண்ணிஸரஸமாகப்பரிமாறிறவிடத்திலே, பிராட்டியைப்பிரிந்துதாமும் இளையபெருமாளுமாயத் தேடிக்கொடுவாராநிறகசசெய்தே, அவ்விடத்தைக்

உட்கருத்தையருளிசசெயகிறா (நமமையுமித்யாதி;) பின்னையுமொருக்கால் சொல்லாளோஎன்னுமாசை. "எனக்கனபொன்றிலள்" என்னபரஸக்தியெங்ஙனேயென்ன (அவனுககிதயாதி.)

"ராமேதிராமேதி ஸதைவபுத்த்யாவிசிந்த்யவாசாஸ்ருவதீதமேவ." இதுக்கர்த்தமருளிச்செயகிறா (மூறபடவிதயாதி.) "வாய்வெருவும், களங்கனிமுறுவல்" என்ற ஸமஹிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி.) பிளளாயென்னுமது - பூஜ்யவாசகமாகையாலே, இடவெந்தைபிரானை யங்ஙனே ஸம்போதிக்கிறானென்று கருத்து. வாய்வெருவும்படியான பாகம் முடிகினவிவளை குலமர்யாதையிலே நிறுத்துகைக்கு ஷஷ்கரமென்று கருத்து. "களங்கனிமுறுவல" எனற வளவுக்குத் தாத்பர்யம் (எதிர்த்தலையித்யாதி.) களாப்பழம் போனறமுறுவலென்று ஸௌம்யதா[நு]மாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமெனறு திருவுள்ளம். "களம்" என்று-கலமென்றதாய், அவ்யக்தமதுரமெனறபடி; இதவ்யாக்யானாந்தரத்திலர்த்தம். "வாருததீம்" என்றது அழகிபதுங்களையுடையவளென்றபடி. தோற்பித்தோமாகவேணுமென்றிருக்கிறவர்கள் - பிராட்டிமார்.

அவன் பிராட்டிமுறுவலுக்குத்தோற்றமைக்குப்ரமாணாந்தரம் காட்டிக்கொண்டு வயாக்யானம் பண்ணுகிறார் (அஸமிநித்யாதி.)

பெரி-வ்யா.—கண்டு இளையபெருமாளைப்பார்த்தருளிச்செய்கிருர்[அஸ்மிந்]இப்படிவெறுந்தறையாயிருக்கிறவிடத்திலேகாண் அன்றுநாமெடுப்பெடுத்தது. [மயாஸார்யம்] ப்ரணயயாஜையில் தம்மைத்தாம் சாலமதித்திறேயிருப்பது.நாமுங்கூட காணவந்தசோழரோபாதியாகக் கடக்கநிற்கும்படி அவளுடைய அளவுடைமையும் விஷயமாகப் பரிமாறினபடியுங்காண். [உதாரஶீலா] படைவீட்டிலிருந்தநாள், மாமனார் மாமியார்க்குக் கூசிப் படிவிடுவாரோபாதி அளவுபடவாய்த்து ஸோமம் செல்லுவது ; இப்போது, அவ்வளவன்றிக்கே, ஏகாந்தஸ்தலமாகையாலே தன்னை முற்றூட்டாக ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாளாய்த்து.[ஶிலாதலேபூர்வம்]ஜலக்ரீடைபண்ணுகிறதோரிடத்திலேஶிலாதலமாய் இளைத்தவிடத்திலேயதிலேயேறுவதாகப் பெருமாள் முற்கோலிக்(க)கணிசிக்க,“ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா:”என்கிறஅதிலேயுமொரு ஸம்வைங்யமுண்டிறே யிவளுக்கு ; அத்தை யிவருடைய இங்கிதாதிகளைக்கொண்டறிந்து இவரையிளைப்பிக்கவேணும் என்று பார்த்து, பெருமாளேறுவதாகக்கணிசித்த துறையையடைத்துக்கொண்டிருந்தாள். [உபோபவிஷ்டா] அப்படியாயிருக்குமிறே யெங்கும். [காகுஸ்மிதா] வெறும்புறத்திலேதானே துவக்கவல்லவள் ; முறுவலைச்சேர்த்தாப்போலேயாய்த்து முகந்தானிருப்பது. அதுக்குமேலே, அப்போது பிறந்தவெற்றியாலே * ஜாதஹாஸையானளாய்த்து. [த்வாமாஹ] இதுக்குமுன்பு, துடங்கினவற்றில் தலைக்கட்டாதே மீளுமதில்லையிறே பெருமாள் ; இதொன்றும் தலைக்கட்டப் பெற்றதில்லை ; அத்தாலே லஜ்ஜித்துக்கவிழ்தலையிட்டார் பெருமாள்; அவரைவிடா, இவரைப் (உ.) போரப்பொலியச் சொல்லிக்கொண்டாடும் இளையபெருமாள் முகத்தைப்பார்த்தாள்; “பாரீரோ தம்பியார்!நீங்கள் நினைத்ததெல்லாம் தலைக்கட்டினீகோளிறே ; நீங்கள், வல்லவலிய ஆண்பிள்ளைகள் ; நாங்கள், பெண்பெண்டுகள் ; நீங்கள், வேட்டைக்கும்

எடுப்பு-நிக்ஷேபம்.அஸ்மத்ஶப்தநாத்பர்யமருளிச்செய்து, தஜ்ஜீயைஅப்ரயாஜேயாய்,ஜலக்ரீடாரஸாநுஸவத்திலிருக்கும் ப்ராயாங்யத்தையருளிச்செய்கிருர்(நாமுங்கூடவித்யாதி.)காணவந்தசோழரோபாதி-மல்லயுத்தம்பார்க்கவேணுமென்றுவந்தசோழராஜாக்களோபாதியென்றபடி.“பூர்வம்” என்னுமது-இதுக்குபூர்வமென்னவேண்டுகையாலே,அத்தை யருளிச்செய்கிருர்(ஜலக்ரீடையித்யாதி.)“உப,உப” என்கிறத்விருக்தியாலே - ஸமீபத்தில் துறைதுறை தோறுமிருந்தாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (அத்தையித்யாதி.) “ஜாதஹாஸா” என்று - காதாவித்சஹாஸம்போலன்றிக்கே,“காகுஸ்மிதா”என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் [கூறு (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ப்ரணயயாஜையில் பெருமாளோடு வார்த்தைசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டாயிருக்க, இளையபெருமாளோடு வார்த்தையருளிச்செய்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர்(இதுக்குமுன்பித்யாதி.) வாக்யஜாதந்தானென்னென்ன (பாரீரோவித்யாதி.)

(க) கணிசிக்க - உபக்ரமிக்க. (உ) போரப்பொலிய - மிகவும் பூர்ணமாக.

மூ.—அலங்கெழுதடக்கையாயன் வாயாம்பற்
கழியுமாலென்னுள்ள மென்னும்,
புலங்கெழுபொருநீர்ப் புட்குழிபாடும்,
போதுமோநீர்மலைக் கென்னும்,
குலங்கெழுகொல்லிக் கோமளவல்லிக்
கொடியிடை நெடுமழைக்கண்ணி
இலங்கெழில்தோளிக் கென்னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தை பிரானே. அ.

ப - ரை.—என் பெண்ணானவள், அலம்-ஹலமெனனும்ஆயுதம், செழு-விளங்குகாநின்றுள்ள, தடம் - பருத்த, கை - திருக்கைகளையுடைய, ஆயன் - இடையனான க்ருஷ்ணனுடைய, வாய் - திருப்பவளத்தில்வைத்தூதுகிற, ஆம்பற்கு - இலைக்குழலோசைக்கு, என்னுள்ளம் - என்மநஸ்ஸானது, அழியும் - அழியாநின்றது, என்னும் - என்றுசொல்லாநின்றாள்; புலம் - இந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், செழு - தன்பக்கல் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியான, பொரு - அலைபொருகிற, நீர்-நீரையுடைய, புட்குழி-திருப்புட்குழிவிஜயராகவன்விஷயமான காதைகளை, பாடும்- பாடாநின்றாள்; நீர்மலைக்கு-திருநீர்மலைக்கு, போதுமோ-போங்கோள், எனனும்-என்றுசொல்லாநின்றாள; கொல்லி-கொல்லிமலையிலுண்டானபாவைபோன்று, செழு-ஶ்லாக்யமான, குலம்-குலத்திற்பிறந்தவளாய், கோமளம்-அழகிதான, வல்லி - கொடிபோல்மென்மைத்தன்மையளாய், கொடி - வஞ்சிக்கொடியையொத்த, இடை-இடையையுடையளாய், நெடுமழை-பெருமழைபோலே நீர்த்தாரைகள்இடைவிடாமல்ப்ரவஹிக்கிற, கண்ணி - கண்களையுடையளாய், இலங்கு - விளங்காநின்றுள்ள, எழில் - அழகிய, தோளிக்கு - தோள்களையுடையளான இப்பெண் விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே—, என்நினைந்திருந்தாய்—, சொல்லு என்கிறாள். ... ... (அ)

காரிகை மிகவும் நெஞ்சுஉ-லவைத்துடனே அழகழிந்திருக்கும். கவலை-உ-லவைம். (இளங்கனியித்யாதி) மிகவும் சிறுப்பெண்பிள்ளையளவில் நினைத்திருக்கிறதென். ... ... எ.

வினைக்கும்போய் வ்யாபரிக்குமவர்கள்; நாங்கள், வீடுவிட்டுப்புறப்பட்டறியோம்; உங்களுக்கு நினைத்தவகைகளெல்லாம் தலைக்கட்டலாயிறே, உங்கள்தமையனார் வென்றாரிறே" என்று வைஹாமுலவமாகக் கொண்டு இவ்வார்த்தையருளிசெய்தாளாய்த்து.

(காரிகை) நிருபாயிகஸ்த்ரீத்வமுடையவள்.— (பெரிதித்யாதி) கவலையும் அவலமுமாகிறது - மாநஸமாயும் ஶாரீரமாயும்வரும் வ்யஸநம். கவலையாகிறது-நெஞ்சில்தடுமாற்றம்; அவலமாகிறது-வடிவு நிறம் கெடும் வைப்பேறுமை. (இளங்கனி†) நீர்வில்லைமுறித்துச்சென்று கைப்பிடித்த ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளிலும் இளையளிவள். உம்மைப்பிரிந்தால், அவளைப்போலே "ஸமாஃவாஃஸதத்ராஹம்" என்று ஆசையிட்டு தரிக்கவல்லவளன்று. இப்படி பருவமிளையளாகில் முன்பே ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரஸக்தமாகிலன்றோ இப்படி படக்கடவதென்னில்; இயற்கையிலே அவன் கலந்துவைக்குமே, அத்தைத்தாயாரறியாளே. (என்னித்யாதி) ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளைக் கைப்பிடிக்கைக்காக ஸ்ரீமிதிலையில் புறச்சோலையிலே விட்டுக்கொண்டிருந்தாப்போலே, இவளைப் பெறுகைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே விட்டுக்கொடிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் என்நினைந்திருந்தீர். ... ... எ.

இயற்கையிலே-உத்யாநாதி... லி... ளிலே, யாத்ருச்சிகஸம்ஶ்லேஷத்திலே. எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(அலமிதி...தி.) "உனக்கன்றி யெனக்கன்பொன்றிலன்" என்று நீசொல்லும்படியாகமுஹூர்த்தஎன்னை வாய்வெருவினளேயாகிலும்தாயான

† "இளங்கனி-இளங்கன்னி: இளங்கன்னிகையென்றபடி" என்றுஅரும்பதார்த்தம்.

எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி) ஹலம்பொருந்தியிருந்துள்ள பெரிய திருக்கையையுடைய க்ஷீஷ்ணன் திருப்பவளத்திலிலேக்குழலுக்கு என்னெஞ்சுமழியுமென்னும். (புலமித்யாதி) டிர்ஸநீயமாய் ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் தன்பக்கலிலே சேர்த்துக்கொள்ளும்படியான

எட்டாம்பாட்டு.— (அலமித்யாதி) நெஞ்சிலழிவைமறைக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, நெஞ்சிலழிவைத் தாயானவென்முன்னே சொல்லாநின்றாள். அலமென்று – ஹலம் ; கலப்பைசேர்ந்திருந்துள்ள சுற்றுடைத்தான கையையுடைய க்ஷீஷ்ணனுடையவாயில் குழலோசையிலே,ஒன்றுக்கழியாத என்னெஞ்சழியாநின்ற தென்றுநின்றாள். வயிரமுமுருக்குங்காணும் வாயில் குழலோசை. இலேக்குழலென்று நிர்வஙயிக்கிறுருமுண்டு. ஹலத்தையுடைய என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; கையிலாயுதத்துக்கு எதிரிகளழியுமாப்போலே, குழலோசைக்கு இவளழியாநின்றுளென்கை. " தாய் தமப்பனுக்கு பாதந்த்ரனைகயாலே குறித்தகாலத்திலே வரப்பெற்றிலேன்" என்றுப்போலே சிலவற்றைக் குழலோசையிலே தோற்றவைத்திறே யூதுவது ; " ஜமௌளகளபடீ0 ஸௌரிஸ்தாரமந்த்ரபதக்ரமம் ரம்ய0மீதய்வாதி0ஸ ருத்வாஸந்த்யஜ்யாவஸய0ஸ்தடீா" என்று சொல்லுகிறபடியே. அன்றிக்கே, ஆறுநீர்வர முன்னே சினையாறுபடுமாப்போலே, க்ஷீஷ்ணன் வரவுக்குறுப்பாக முன்னேவரும்(க)நம்பி மூத்தபிரான் குழலோசையாகவுமாம்.

அதிற்காட்டிலு மழிக்கும்போலேகாணும் அதுக்கிவ்வருகில்உகந்தருளின நிலத்திலிலே. (புலம்) என்று – வெளிநிலத்தை† ச்சொல்லிற்றுகவுமாம். அன்றிக்கே, கண்டாருடைய இந்த்ரியங்கள் பிணிப்புண்ணும்படியாய்,

---

வுன்னைக் கண்டபோதே அஞ்சி உனக்கு மறைக்க அவளுக்கு ப்ராப்தமாகாதோ, ஆகையாலே குலமர்யாதையிலே நிறுத்தலாமே என்று ஹவஅபிப்ராயமாக ; என்னைத் தாயென்றுமறியாதே, தோழியோபாதியாக எண்ணி என்முன்னேதானே வாய்விட்டாளென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (நெஞ்சிலித்யாதி.) "செழு" என்றதினர்யம் (சேர்ந்திருந்துள்ளவென்றது.) வயிரமுமுருக்குமென்றது - வஜ்ரத்தையுமுருக்குமென்றபடி. " ஆம்பல்" என்றதுக்கு - மூங்கிற்குழலென் றருளிச்செய்து, இலேக்குழலென்று அர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறுர் (இலேயித்யாதி.) குழலோசைக்கிவளழிவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (தாயித்யாதி.) குழலோசைக்கு ஈடுபட்டிருப்பர்களோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஜமாவித்யாதி.) தாரமென்றும் மந்த்ரமென்றும் சொல்லுகிற ஸ்வரவிஸேஷங்களையுடைய பதங்களினுடைய க்ரமத்தையுடையவென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (அதிலித்யாதி.) அதிற்காட்டிலும் - விஹவாவதாரங்களிற் காட்டிலும். செழுகை - சேருகையாய், அதினர்யம் (பிணிப்புண்ணும்படியாயென்று.)

(க) நம்பிமூத்தபிரான்-பலராமன். † "விளைநிலத்தை" என்று சிலஸ்ரீகோஸம்.

அலைபொருகிறநீரையுடைய திருப்புட்குழியைப்பாடும். போரீரோ நீர்
திருநீர்மலைக்கென்னும். (குலமித்யாதி)குலோத்தாரகையாய்,உருவகுப்
புக்குகொல்லிமலையிலே நிற்பதொருபாவையைஷ்டாஜமாகத்தம
மூர்கொண்டுபோருவர்கள். (இலங்கெழிலித்யாதி) விளங்காநின்ற அழகு
கியதோளையுடைய இவளளவில் நினைத்திருந்ததென். ... அ.

தன்னில்தான் பொராநின்றுள்ள ஜலஸம்ருத்தியையுடைய திருப்பு
ட்குழியிலே நிற்கிற நிலையை அநுஸந்தித்தவாறே, நான்தாயென்று
பாராதே வாய்விட்டுப்பாடாநின்றாள்.

(போதுமோ நீர்மலைக்கென்னும்) "நம்மிசையிருந்தபடியால் திரு
நீர்மலையிலேபோய்ப் புக்கேவிடுவோம்போலேயிருந்தது !" என்று,
விலக்க நினைக்கிற தாயாரோடே,தோழிமார்க்குச்சொல்லுமாப்போலே
சொல்லாநின்றாள்.

(குலமித்யாதி) கொல்லிமலையிலே யொருபாவையுண்டு - வகுப்
பழகிதாயிருப்பது;அதுபோலேயாய்த்து இவளுக்குண்டானஏற்றமுடு
மும், பிறப்பும்,அநுகூலருமடுத்துப பார்க்கப்பொறாத ஸௌகுமார்ய
மும். "என்னுடைக் கோமளக்கொழுந்து" என்னக்கடவதிறே.(கொடி
யித்யாதி) கொடிபோலேயிருந்துள்ள இடையையுடையளாய், ஒரு
க்கால் கண்ணாலே நோக்கினால ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தாப்போலே
இலக்கானார் திமிர்க்கும்படியான நோக்கையுடையளாய், உஜ்ஜ்வல
மாகாநிற்பதாய் கீழ்ச்சொன்னதுகளெல்லாம் மேலே அழகிதான
தோள்களையுடையளான இவளுக்கு. (என்னித்யாதி) "ராவணோ
உர்ஹதிவைதேஹீம" என்னும்படியோ உமக்குத் தகுதியாம்படியிருக்
கிறஇவளிடையாட்டத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென். ... அ.

தாயாரோடேயென்றது - தாயாரான வென்னோடேயென்றபடி.

நல்லகுலத்திலே சேர்ந்தவளாய் கொல்லிப்பாவைபோலேயானவளென்று
ஸஷ்டார்யமாய், வ்யுத்க்ரமேண அர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொல்லியித்யாதி.)வகுப்
பு - அவயவஸம்ஸ்தாநம். ஏற்றமும் - ஸௌகர்யாதிசயமும்." வேதஹ்ஜைராலோகி
தை ரந்ரம்லாநி" என்னுமதையுட்கொண்டு, "கோமளவல்லி" என்றதுக்குத்தாத்
பர்யம்(அநுகூலருமித்யாதி.) (பிறப்பும், ஸௌகுமார்யமும்-அதுபோலேயாய்[கூடி
த்து) என்றுஅந்வயம். கொல்லிமலைப்பாவைக்கு மலைஉதக்ஜைஷ்டதேசமாகையால்
ஆபிஜாத்யமும்கூடும், பாவையிலேயும் ஸௌகுமார்யம் தோற்றும்படியிருக்கை
யால் ஸௌகுமார்யமுண்டென்று திருவுள்ளம். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பொன்னித்யாதி.)" நான் ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைச்
செய்ததும், திருமாலிருஞ்சோலை, திருப்புட்குழி, திருநீர்மலை, திருவிடவெந்தை,
இவற்றிலே முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது மிவளுக்காகவன்றோ ? இங்ஙனே
யிருக்கச்செய்தேயும் இப்படி வாய்வெருவிக்கொண்டு விரஹக்லேசம் தலையெடுக்
கைக்கு நிதானமேது ? அத்தைச்சொல்லில் அதுசெய்கிறோம்"என்று எம்பெருமா
னுக்குக்கருத்தாக ; அவளிப்படி விவர்ணையானாள், எதிலேயீடுபட்டாளோ எனக்
குத்தெரிகிறதில்லை, நீரே திருவுள்ளத்தில் விசாரித்துத் தீர்த்தருளவேணுமென்று
தான்கைவிட்டுநிற்கிறாள் திருத்தாயாரென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—பொன்குலாம்பயலை பூத்தனமென்தோள்,
பொருகயற்கண் துயில் மறந்தாள்,
அன்பினாலுன்மே லாதரம்பெரிதிவ்
வணங்கினுக்குற்றநோ யறியேன்,
மின்குலாமருங்குல் சுருங்கமேல் நெருங்கி
வீங்கியவன முலையாளுக்
கென்கொலாம்குறிப்பிலென் னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தை பிரானே. ௯.

ப - ரை.— மெல் - மெல்லிய, தோள் - தோள்களானவை, பொன்-பொன்[ம நிறத்தை, குலாவும் - கொண்டாடாநின்றுள்ள, பயலைபூத்தன - வைவர்ண்யத்தையுற்றன; பொரு - தம்மில் ஒன்றோடொன்று பொராநின்றுள்ள, கயல் - கயல் மத்ஸ்யம்போன்ற, கண் - கண்கள், துயில் - நித்ராகொள்ளுகையை, மறந்தாள் - மறந்துவிட்டாள்; உன்மேல் - உன்விஷயத்திலுண்டான, அன்பினால் - ஸ்நேஹத்தாலே, ஆதரம் - அபிநிவேசமானது, பெரிது - மேன்மேலனப்பெருகாநின்றது; இவ்வணங்கினுக்கு - அழகையுடையளான இப்பெண்பிள்ளைக்கு, உற்ற-நேர்பட்ட, நோய் - வ்யாதியை, அறியேன் - அறிகிறிலேன்; மின்-மின்போலே, குலாம்-வளையாநின்றுள்ள, மருங்குல்-இடையானது, சுருங்க-சுருங்கும்படியாக, மேல்-மேலே, நெருங்கி—, வீங்கிய-வளராநின்றுள்ள, வனம் - அழகிய, முலையாளுக்கு - முலைகளையுடையவளுக்கு, என்னும்-யாதாய்முடியும்; இடவெந்தையெந்தைபிரானே!—, குறிப்பில்-திருவுள்ளத்திலே, என்நினைந்திருந்தாய்—, சொல்லுஎன்கிறாள். (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொன்குலாமித்யாதி) ம்ருதுவான தோளானது பொன்பூத்தன. குலாவல் – சொல்லல். பொன்பூத்ததென்று சொல்லப்படுகை. (பொருகயற்கண்துயில்மறந்தாள்) கயல்பொருதாப்போலேயிருக்கிற கண் துயில்மறந்தாள். (அன்பினாலித்யாதி) ஸ்நேஹத்தாலே உன்பக்கலிலே அபிநிவேசம் பெருகவுடையவள்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பொன்னித்யாதி) பொன்னை, குலாவாநின்றுள்ள – கொண்டாடாநின்றுள்ள, வைவர்ண்யத்தை ஸஜித்தன விரஹஸஹமல்லாத தோள். (பொருகயலித்யாதி) பொராநின்றுள்ள கயல்போலே ரம்யமாயிருந்துள்ள கண்ணில் நித்ராதத்வம் அடியே பிடித்து வ்யுத்பத்திபண்ணவேண்டும்படியாக வாஸனையோடே மறந்தாள்.—(அன்பினாலித்யாதி) ஸங்கமடியாக உம்முடையபக்கல் பிறந்த காமமானது அறப்பெரிது.

பொராநின்றுள்ள கயல்போலே என்றது - யுய்யோர்முவமான இரண்டு மத்ஸ்யங்கள்ஒன்றுக்கொன்றுநேரேயிருக்குமாப்போலேயிருக்கிறஸந்நிவேச[கூடு ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற.

(இவ்வணங்கிற்செய்யாதி) "தெய்வமும் தெய்வத்துவமைசெய்யாதரும், மையலுமலருந்தரு மணங்கென்றேனே." (மின்குலாமிதயாதி) மின்னென்றுசொல்லப்பட்ட இடை துவளவருகிற அழகியமுலையையுடையவளுக்கு. வனம - அழகு. என்கொலாம்-என்னாம். குறிப்பில நெஞ்சில.

(இவ்வணங்கிற்குச்†) பிறப்பித்தனப்கசமிலே ஆச்ரமபிறக்குமபடி அழகையுடைய விலக்ஷணையானவிவளுக்கு. (உற்றநோயறியேன்) இவளுக்கு முருடுகொளுந்துமபடி பிறக்கிறநோய் இன்னதென்றறிகிறிலேன். பாலைபூத்தாள், கண்துயில்மறந்தாள், அன்பாளனுமேலாகரமபெறிது என்று நோயுமசொல்லி நோவுறுத்தியோமசொல்லாநிற்க.[ழி] (அறியேன்) என்கிறது - இவ்விஷயத்தனனில் நிதானவிசேஷத்தைப் பாறற. அதாகிறது - முறுவலிலேயோ நோக்கிலேயோ வடிவிலேயோ ஸௌந்தர்யத்திலேயோ அகப்பட்டது ஒன்றை விசேஷமறிகிலேன்.

(மின்குலாமிதயாதி) மின்போலே அசையாநின்றுள்ள இடையானது துருதுமபட்டு மேலேநெருங்கி வளராநின்றுள்ள முன்போ "இறைப்பு, பூரித்து" என்றுமபடிபாபத்து இடையிருப்பது; அதுக்குமேலே, ஆச்ரயத்தைப்பாராதே நெருங்கிவளராநின்றுள்ள அழகிய முலையையுடையவிவளுக்கு. (என்கொலாம்) தான் கைவிட்டமை தோன்றப்பொல்புகிறவாக்யம் இவளுக்கு அவ்வளவாயத்தலைகாட்டநடவேதா — (நம்பம்யாதி) தாம் கைவிடுதல் தான்கைவிடுதல்செய்தால் நகக்கொண்டு நோக்குகைக்கிடாக்கத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற, உம்முடைய திருவுளத்தால் நினைத்திருக்கிறதென். வாசக்க மேல் கண்டோமிறே ஸ்ரீதாக்கப்ருதவாதபடி, ஸ்ரீபாஷ்யாத்யுபன்யாசங்கலிலே கண்டோமிறே தமப்பனுதவாதபடி, தான் கன்னி பருவத்தத்துரான ஆஜ்ஞானுக்கு "மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ" என்னக்கண்டோமிறே அவளுக்குமபடி. ௬.

"அணங்கு-" தெய்வப்பெண் என்று வதாயம திருவுளமபற்றி சாதாயயம செய்கிறார் பிறக்கதபாரி.) பிறகு காப்களுக்க. "உற்ற" என்றதுக்குத் தாதயாயம (முருடிசயாதி.) முருடு - காடடம கொளுந்துமபடி-பராபிக்கும்படி. ஊஷ்பரிஹாரமான நோயென்றபடி. நிதானமென்றது - அவனிடத்திலனைபை.

முலையானபோதேஇடைக்குமேற்பாயிருக்க, "மேல்நெருங்கு" என்னவேணுமோவென்னவருள்செய்கிறார் (முன்பயிதயாதி.) "வனம" என்றதினாயம (அழகியவென்றது. தானகைவிடுதல் - கைவிடுதலே விடுதல். .. ... ௬.

---

† "என்னணங்கிறுக்கு" என்று சில ஸ்ரீகோசங்களை.

மூ.—அன்னமுமீனுமாமையுமரியுமாய வெம்மாயனேயருளாய்
என்னுமின்தொண்டர்க்கின்னருள் புரியுமிடவெந்தையெந்தைபிரானை
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன் மானவேற்கலியன்வாயொலிகள்
பன்னியபனுவல்பாடுவார்நாளும் பழவினைபற்றறுப்பாரே. ௧௦.

ப - ரை,—அன்னமும் - ஹம்ஸாவதாரமும், மீனும் - மத்ஸ்யாவதாரமும், ஆமையும் - கூர்மாவதாரமும், அரியுமாய - நர்ஸிம்ஹாவதாரமும் செய்தருளின, எம்மாயனே - ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனான என்னுடையஸ்வாமீ ; அருளாய் - க்ருபை செய்தருளவேணும், என்னும் - என்றுப்ரார்த்திக்கிற, இன் - விலக்ஷணரான, தொண்டர்க்கு-தாஸபூதருக்கு, இன் அருள் புரியும்-பரமக்ருபைசெய்தருளுமவனான, இடவெந்தையெந்தை பிரானை - திருவிடவெந்தையில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற நித்யகல்யாணன்விஷயமாக ; மன்னும் - ப்ரளயத்திலும் அழியாததாய், மா - பெரிய, மாடம் - மாடங்களையுடைத்தான, மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன்-நிர்வாஹகராய், மானம் - அசன்ற இலையையுடைத்தான, வேல் - வேலை தரித்த, கலியன் - ஆழ்வாருடைய, வாய்-திருப்பவளத்திலுண்டாய், ஒலி-ப்ரவஹித்த மாம்படி, பன்னிய - விஸ்தரித்தருளிச்செய்த, பனுவல்கள்-பாட்டுக்களை, பாடுவார்-ப்ரீதிப்ரேரிதராய் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், நாளும் - எந்நாளும், பழவினை - தங்களுடைய பூர்வகர்மங்களினுடைய, பற்று - ஸம்பந்தத்தை, அறுப்பார் - ஸவாஸநமாகப்போக்கப்பெறுவர்கள். ... ... (௧௦)

பத்தாம்பாட்டு. (அன்னமித்யாதி) விஜாதீயமான அவதாரங்களான என்னுயனே அருளாய். மதஸ்யாத்யவதாரங்களெல்லாமான ஆஶ்வர்யபூதனே. இவ்வவதாரங்களெல்லாம் தமக்காக அவதரித்தருளினனென்றிருக்கிறார். (அருளாயென்றுமித்யாதி) அருளவேணும் என்றபேக்ஷித்த ஶேஷபூதர்க்கு நல்லவருளைப்பண்ணும் இடவெந்தையெந்தைபிரானை. (மன்னுமித்யாதி) பர்வதங்கள்போலே ஸ்தாயியான மாடங்களையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகர்.

பத்தாம்பாட்டு.—(அன்னமித்யாதி) அறிவு கூடும்போது சேவுபட தமக்கறிவுகொடுத்த அவதாரங்களை நினைக்கிறார். (நின்தொண்டர்க்கின்னருள்புரியும்) இப்படிப்பட்டருசியுடையாராய் அவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டவர்களுடைய இழவு தீர்க்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற உபகாரகனையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. மன்னுமாமாட மங்கையர் தலைவனாய்த்துக் கவிபாடினார்;- ப்ரளயத்துக்குங்கூட அழியாத மாடங்களையுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார்.

பத்தாம்பாட்டு.—(அன்னமித்யாதி.)இப்போது வேறுசிலஅவதாரங்களையருளிச்செய்யலாகாதோவென்ன, கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்யாதி.) "அன்னமு[மு]மும் மீனுமாமையு மரியுமாயவெம்மாயனேயருளாய்" என்னும் தம்மைப்போலேயிருக்கிற இனியதொண்டர்க்கு இனிதான அருளைக்கொடுக்குமென்று பஸங்காரியம திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.) இப்படிப்பட்டருசியுடையராயென்றது-தம்மைப்போலேருசியுடையராயென்றபடி. "(எந்தைபிரானை)- உள்வீடாகச்சொன்ன" என்றுகூட்டி, ஆழ்வார்விஶேஷணமாகத்திருவுள்ளம் பற்றியருளிச்செய்கிறார்(உபகாரகனையாய்த்துக்கவிபாடிற்றென்று.)

(மானவேலித்யாதி) அவ்வேல்தான் வைநாவாஹிமாநத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ஆழ்வாரருளிச்செய்த பனுவல்பாடவல்லார். ஒலி- பரவப்பி. பன்னிய பனுவல் - சொன்னசொல். (பாடுவாரித்யாதி) சொல்லுவார், நாளும் பழவினையை வாஸநையோடே போக்குவர்.— "திருமங்கையாழ்வாருடைய கோயிற்றிருமொழி யித்திருமொழி" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். ... ... ௧௦.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(மானவேல்கலியன்) வேல்பிடித்தவர்களுக்குத் தம்மோடொக்க ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுண்டாக்கும் வேலென்னுதல், இலை அகலியவேலென்னுதல். ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாகச்செய்தவை. (பன்னிய பனுவல்) லக்ஷணங்களிலொன்றும் குறையாதபடி விஸ்தீர்ணமாகப் பாடின ப்ரபந்தத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (நாளும்பழவினை பற்றறுப்பாரே) பராக்குமானகர்மங்கள் வாஸநையோடே போக்கப்பெறுவர்கள். தாம் மோக்ஷப்ரதத்வமாகத் திருத்தாயார் கூப்பிடுகிறதாகவேண்டாதபடி ஸம்ஸாரஹேவமே யாதாயானதேசத்திலே புக்கநுபவிக்கப்பெறுவர்கள். ... ௧௦.

அடிவரவு.—திவள் நாளம் சாந்துரழி ஒதிலும் தன்
உளம்பொன் அன்னம் திரிபுரம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

"மாமென்று" "நாஸ்மாத்ஹம்" என்கிற வசனமாகமாயும், அதைக்கொடுக்குமவராய், வேலையுடைய கலியனென்ற ஸம்பந்தத்தாலும் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (வேலேத்யாதி). "மாம்" என்று-அமமாயு, ஆயுஷ ஜரம (இலையித்யாதி) "பன்னிய-" விஸ்தரிக்கப்பட்ட, "பனுவல்" ஸ்ரீஸூக்தி யென்று ஸம்பந்தமாயருளிச்செய்கிற லக்ஷணங்களைத்தபடி ... ௧௦.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பாட்டு-எட்டாந்திருமொழி திரிபுரம்-ப்ரவேசம்.

"ஹ்ரீரேஷாஹம் மமாதுலா" என்னவும் மாட்டாதே நிற்கிற விடமிறே அவனிப்படிப்ராணிகில் ஆஸ்ரயணீயனுகமாட்டானே.

"ஹ்ரீரேஷாஹம் மமாதுலா" என்னவும் மாட்டாதே நிற்கிறவிடமிறே யிவ்விடம், அவனிப்படிப்ராணிகில் ஆஸ்ரயணீயனுகமாட்டானே.

திரிபுரம் ப்ரவேசம்— * திவளும்வெண்மதிபோல் நாயகிபட்ட அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு ஸர்வேஸ்வரன் திருவட்டபுயகரத்தே முந்துறவே தான ஆஸ்ரிதராய்மாக இருக்கும் நிலையைக்காட்டக்கண்டு, தனக்கவனேறுடிறகக உகதிப்ரயுக்தியாய ஹமான அநுஹவத்தையநுஸந்திக்கிறென்று ஸங்ஹ்ரஹஸங்ஹத்துக்கூட்டிக்கொள்வது.

முந்துறவே ஆஸ்ரிதராய்மாக இருக்கவேணுமோ, ஆபத்துக்களிலே தோற்றியுதவி பிற்பாட்டுக்கு "ஹ்ரீரேஷா" என்னுமாபம்பாலே வினவலாகாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரீரேஷாஹம்) பிற்பாட்டுக்கையும் வினவுகையும் அவதயமென்னும் நினைவாலே அறசெய்யுமாட்டாதே முந்துறவந்து நின்றுனென்று கருத்து. இடமென்றது - திருவட்டபுயகரம். இப்படி அவன் முற்பாடனாயிருக்கவேணுமோ வென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.)

தான்யுக்தாயுக்தங்களையறியாதேநிற்பதுஇருப்பதுவிழுவதாய்க்கொண்டுமோஹித்துக்கிடந்த ஒருபிராட்டியையநுஸந்தித்த திருத்தாயார் அவன் படிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிடக்கேட்டும் தான்வாய்வெருவியும் அவ்வழியாலே அல்பம் தெளிவுபிறந்தது; அவன்குணங்கள் நெஞ்சிலே[நு]யூற்றிருந்து அறிவுகலங்கும் ஆபத்திலேவந்துதவும் ஸ்வபாவனென்று அவன் படிகளை யநுஸந்தித்து ஆச்வஸ்தையாய், பின்பு திருவட்டபுயகரத்தில் நாயனாரையநுஸந்தித்து அவரையேபாவித்து அந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்உருவுவெளிப்பாடுபோலேயாய் அவர்க்குத் தான் சிலவார்த்தைசொல்லுகிறாளாகவும்[மு]சொல்லிற்றைக்கேட்ட பந்துவர்கமெல்லாம் "நீ ப்ரமித்தாயோ, நீ சொல்லுகிற தென்னென்பது" என்ன ; திருவட்டபுயகரத்துநாயனாரைச் சில வார்த்தைகேட்டேன், அவரெனக்குச் சில வார்த்தையருளிச்செய்தாரென்று, அவ்வார்த்தையைத் தோழிமார் தாய்மார்க்குச் சொல்லுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது. ... ... ※

தான்யுக்தாயுக்தங்களறியாதே நிற்பதுஇருப்பதுவிழுவதுஎழுவதாய்க் கொண்டு மோஹித்துக்கிடந்த ஒருத்தியை யநுஸந்தித்த திருத்தாயார் அவன்படிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிடக்கேட்டும், தான்வாய்வெருவியும், அவ்வழியாலே அல்பம் தெளிவுபிறந்தது ; அவன் குணங்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்தது; அறிவுகலங்கும் ஆபத்திலேவந்துதவும் ஸ்வ[உ0]பாவனென்று அவன்படிகளை யநுஸந்தித்து ஆச்வஸ்தையாய். பின்பு திருவட்டபுயகரத்துநாயனாரை யநுஸந்தித்து அவரையே பாவித்து, அந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே, ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய் உருவுவெளிப்பாடுபோலேயாய் அவர்க்குச் சிலவார்த்தைகள் தான் சொல்லுகிறாளாகவும் அவர் அதுக்குச் சில மறுமாற்றங்கள் சொல்லுகிறாராகவும் சிலவற்றைச்சொல்ல ; அத்தைக்கேட்ட பந்துவர்கமெல்லாம், "நீ ப்ரமித்தாயோ, சொல்லுகிறதென்னப்பது" என்ன ; திருவட்டபுயகரத்துநாயனாரை நானிங்ஙனே சில வார்த்தைகளைக்கேட்டேன், அவர் எனக்குச்சில மறுமாற்றங்களருளிச்செய்தாரென்று, அவ்வார்த்தையைத் தாய்மார் தோழிமார்க்குச சொல்லுகிறாளாய்ச செ[கூ௰]ல்லுகிறது. ... ... ※

கீழ்த்திருமொழியில்மோஹித்துக்கிடந்தபெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் தெளிந்து உத்திப்ரத்யுக்திரூபேண அநுபவிக்கைகூடுமோஎன்னும் சங்கையைப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, விஸ்தரஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தான்யுக்தேத்யாதி.) யுக்தாயுக்தங்களென்றது - ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டியிடத்தில் வ்யாமுக்தனும் இடவெந்தையிலிருக்குமவன் நமக்குமிடங்கொடுப்பனென்றுறியிருக்கை யுக்தம்,இப்படி துடிக்கை அயுக்தமென்றபடி.

யத்வா, கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் கிடந்து அநுபவிக்கைக்குஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரீரித்யாதி.)

மூ.—திரிபுரமூன்றெரித்தானும் மற்றைமலர்மிசைமேலயனும்வியப்ப
முரிதிரைமாகடல்போல்முழங்கி மூவுலகும்முறையால்வணங்க,
எரியென கேசரவாளெயிற்றொ டிரணியனாகமிரண்டுகூறா
அரியுருவாமிவராரொகொலென்ன, அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப-ரை.— திரி - ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற, மூன்றுபுரம் - மூன்றுபடைவீட்டையும், எரித்தானும் - தஹித்த ருத்ரனும், மற்றை —, மேல - விலக்ஷணனாய், மலர்மிசை அயனும் - திருநாபீகமலத்திற்பிறந்த ப்ரஹ்மாவும், வியப்ப - விஸ்மயப்படவும்; முரி - உலாவாநின்றுள்ள, திரை - அலைகளையுடைய, மா - பெரிய, கடல் போல் - கடல்போலே, முழங்கி - இரைத்துக்கொண்டு, மூவுலகும் - மூன்றுலோகத்திலுள்ளாரும், முறையால் - ப்ராப்தமானபடியே, வணங்க - காலிலேவிழவும்; இரணியன் - ஹிரண்யனுடைய, ஆகம் - சரீரமானது, இரண்டுகூறு - இரண்டுகூறும்படியாக, எரியென - நெருப்புப்போன்ற, கேசரம் - உளைமயிரையும், வாள் - ஒளியையுடைத்தான, எயிற்றொடு - எயிற்றையுமுடைய, அரியுருவாம் - நரஸிம்ஹரூபியான, இவர் ஆர்கொல் என்ன - இவர் ஆர் என்றுகேட்க; அட்டபுயகரத்தேன் - நான் [எட்டு] திருவட்டபுயகரத்திலுள்ளேன், என்றார் - என்றருளிச்செய்தார் என்று, தாயமார் தோழிமார்க்குப் பெண்பிள்ளை சொல்லுகிறாள். ... ... (க)

முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) ஸஞ்சரிக்கிற படைவீட்டை.

முதற்பாட்டு.— (திரிபுரமித்யாதி) அவர்வந்து தோற்றினபோதிருந்தபடி.

(திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) (திரிபுரம்)(திரிகிற-) † ஸஞ்சரிக்கிற

"உன்மைந்தனால் என் நினைந்திருந்தாய்" என்றுகேட்ட திருத்தாயார்க்கு மறுமாற்றமும் சொல்லமாட்டாதே நாணியிருந்து அத்தாலே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனாய் இடவெந்தைபிரானை நீக்க நீயறியாதே இப்படி படுவதே' என்று திருத்தாயார்தானே ஸந்தேகியாய், அவன்படிகளை சொல்லக்கேட்டுத் தெளிவுபிறந்ததென்று கருத்து. (மாட்டாதே) என்ற ஸந்தர்ப்பம், ஆகையாலே என்றபேக்ஷம். அவன்படியிதுவாகையாலே அறியிருக்கையுக்தம், இப்படிப்படுகை அயுக்தமென்று ஹேதுவாகக்கொள்வது. "திண்ணனும், மயக்கும்" என்று மோஹமமாத்ரம்சொல்லிற்றேயாகிலும், * சந்தேஹபக்ஷத்தில் "எழுந்தலாமயக்கம்" என்று திருத்தாயார்சொன்ன மயக்கமேயிறே ஸந்தேகமாகையாலே, அங்குச்சொன்ன ஸம்க்ஷிப்த ஸம்ஶயநாதிகள் இங்கும் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (திறப்பதிருப்பது விழுவதெழுவதாயென்று.) ப்ராப்தலக்ஷஸமாப்யாகாரமாயென்றது - மாநஸப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாயென்றபடி. உருவுவெளிப்பாடுபோலேயாயென்றது - ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷம்போலேயுமாயென்றபடி. ... ... *

முதற்பாட்டு.— (திரிபுரமித்யாதி.) இவளுக்கு அரியுருவாயவன் தோற்றினதுவும் அப்போது ப்ரஹ்மாதிகள் கொண்டாடினதுவுமோ இங்குச்சொல்லுகிறதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவர்வந்தித்யாதி.) தோற்றினபோதென்றது - தானே வந்து தோற்றினபோதென்றபடி.

மேலே த்ரிபுரதஹநத்தாலே என்று வ்யாக்யாநமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீகம் (திருபுரமூன்றெரித்தானுமென்று.) "திரிபுரம்" என்றும "மூன்று" என்றும் புநருக்தமன்றோ என்றும் சங்கையிலே, இரண்டுவிதமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஸஞ்சரிக்கிற

† குண்டலித்தவாக்கியம் சில ஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

மூன்றையுமெரித்த ருத்ரனும் மற்றை ப்ரஹ்மாவும் விஸ்மயப்பட. (முரிதிரையித்யாதி) ஓதம்கிளர்ந்த கடல்போலே யிரைத்துக்கொண்டு த்ரைலோக்யமும் ப்ராப்தமானபடியே வணங்க.

புரம். அதாவது — ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிப்பனவுமாய், ஓரோவிடங்களிலே† போயிருந்தவாறே கீழ்ப்பட்டவையடைய நசிக்கக்கடவதாயிருப்பது மூன்றுபடைவீடுண்டிறே; அப்படியாகவுமாம். அன்றிக்கே, த்ரிபுரமென்று — "பஞ்சபஞ்சஜநா:" "ஸப்தஸப்தர்ஷய:" என்று, தனித்தனியே நாமதேயமாகவுமாம். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஸஞ்ஜாதவீரனை ருத்ரனும். (மற்றையித்யாதி) ஸம்ஹாரத்துக்கிவன்கடவனாகில் தான் ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவனாய், இவனுக்கும் ஜநகனாய், திருநாபீகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்து, இதரவிஸஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடையனாகையாலே—அஜனென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாவும். (வியப்ப) தாந்தாம்சில அத்புதகர்மங்களைப்பண்ணிப்பிறர் விஸ்மயப்பட விருக்கிறதாங்கள், கொக்கு கடலைக்கண்டாப்போலே விஸ்மயப்பட.

(முரியித்யாதி) ஸாஹ்மாதிகளையொழிந்தாரடைய, உலாவாநின்றுள்ள திரைகளையுடையபெருங்கடல்போலே வோஷித்துக்கொண்டு. (மூவுலகும் — வணங்க) * மஞ்சாக்ரோசந்திபோலே. (முறையால்) ஹிரண்யனுடைய அநீதியாலே முறைகெட்டு அவன்காலிலே விழுந்து திரிந்தவர்கள், அவன்பட்டுப்போகையாலே அவன்சேஷியான ஸ்வபாவத்திலே வணங்கவென்னுதல்; பர்யாயேணவென்னுதல்.

வித்யாதி.) த்ரிபுரமென்று - த்ரிபுரமென்று சொன்னது. (பஞ்சபஞ்சஜநா:) என்றது - "யஸ்மிந்பஞ்சபஞ்சஜநா ஆகாசஸ்ச ப்ரதிஷ்டித:" என்ற வாஜஸநேயவாக்யத்திலோதப்பட்டது. பஞ்சஜநசப்தம் - "ப்ராணஸ்யப்ராண:, உதசக்ஷுஷஸ்சக்ஷு:,ஸ்ரோத்ரஸ்யஸ்ரோத்ரம்,அந்நஸ்யாந்நம்,மநஸோமநவியேவிது:" என்ற வாக்யசேஷத்திற் சொல்லப்பட்ட ப்ராணசக்ஷுஸ்ஸ்ரோத்ராந்ந மநஸ்ஸுக்கள் அஞ்சுக்கும்பேராக ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்வஹிக்கப்பட்டது. (ஸப்தர்ஷய: என்று) "ஸப்தர்ஷய:" என்றாப்போலே. "மற்றை - மேல் - மலர்மிசை-அயனும்" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரத்துக்கித்யாதி.) "மற்றை -" விலக்ஷணனென்று பதார்த்தமாய், அதுதானும் ருத்ரனுக்கில்லாத வைலக்ஷண்யமென்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவனுமென்று.) "மேல்" என்று-மேலான அஜனென்றாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கும் ஜநகனுமென்று.) சிவனும் பிரமனும் வியப்பஎன்னாதே, அவர்களுக்கு விசேஷணமிட்டுக்கொண்டு, "வியப்ப" என்றதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாந்தாமித்யாதி.)

"முரி" என்றதினர்த்தம் (உலாவாநின்றுள்ளவென்றது.) அவன் சேஷியான வென்றது - ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியானவென்றபடி.

† "விரோதித்தவிடங்களிலே" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

வெந்திறல்வீரரில்வீரரொப்பார் வேதமுரைத்திமையோர்வணங்கும்
செந்தமிழ்பாடுவார்தாம்வணங்கும்தேவரிவர்கோலந்தெரிக்கமாட்டேன்;
வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்து மாவலிவேள்வியில் மண்ணளந்த
அந்தணர்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப - ரை.—இமையோர் - ப்ரஹ்மாதிகள், வேதமுரைத்து - வேதாத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, வணங்கும் - ஆச்ரயிக்குமவராய், வெந்திறல் - வெவ்விய மிடுக்கையுடைய, வீரரில் - சூரர்கள் ஈடுபடும்படியான, வீரரொப்பார் - ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே மேன்மையையுடையராய், செம் - அழகிய, தமிழ் - தமிழை, பாடுவார்தாம் - பாடும்முதலாழ்வார்கள்[ம்] வணங்கும் - ஆச்ரயிக்கிற, தேவர் - திருவேங்கடமுடையானைப்போலே ஸீலத்தையுடையராயிராநின்றார், இவர்கோலம் - இவர் இன்னாரென்று, தெரிக்கமாட்டேன் - அறிகிலேன்; மாவலி - மஹாபலியின், வேள்வியில் - யஜ்ஞவாடத்திலே, குறளுருவாய் - வாமநவேஷத்தைக்கொண்டு, வந்து—, திருக்கையில் நீர்விழுந்தவாறே, நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, மண் - பூமியை, அளந்த - அளந்துகொண்ட, அந்தணர்போன்ற - பிரமசாரியைப்போலேயுமிராநின்றார், இவரார்கொல்? என்ன—; அட்டபுயகரத்தேன் என்றார்—. .. .. (உ)

(எரியித்யாதி) அக்நியொத்த உளைமயிரும் வளைந்த எயிறுமுடைய அரியுருவாய் இரணியனை மார்வம் இருகூறும்படியான இவரார்? என்ன; அட்டபுயகரத்தேனென்றார். ... ... க.

(எரியித்யாதி) அக்நிகல்பமான உளைமயிரையும் ஒளியையுடைத்தான எயிறையுமுடையராய், சிலபதார்த்தங்களினுடைய தோற்றரவிலே ஸஹஜாகாரவத்தாலே பிறந்துபோம் பதார்த்தங்கள்போலே, ஹிரண்யனுடைய சரீரமானது இரண்டுகூறும்படியாக நரஸிம்ஹமானார். (இவரார்கொலென்ன) ஒரு சிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகை[உடு]யாக அவனிலும் மிக்க ... நோக்கினவனைப்போலே யிராநின்றார், இவர்தான்? என்கிறாள். அடையாளம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே நிர்ணயிக்கவொண்ணாதபடியிறே விஷயஸ்வபாவம். (அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே) ஒரு சிறுக்கனுக்காக வந்துதவினவனலனோ, உனக்கு உதவுகைக்காக இங்கேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார். ... . க.

ஸிம்ஹத்தைக் கருவிலேகண்ட ஆனைமுடியுமாப்போலே என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (சிலபதார்த்தங்களித்யாதி.) "ஆர்கொல்?" என்று ஸம்சயிக்கிறாளாகையாலே இங்கே ஈடுபடுகிறாளாக வ்யாக்யாநம்செய்ததுக்கு நியாமகம் அருளிச்செய்கிறார் (அடையாளமித்யாதி;) இயத்தயா நிர்ணயிக்கவொண்ணாதபடியான ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்து ஈடுபட்டு, ஆர்கொல்? என்கிறாளென்று கருத்து. சிறுக்கனுக்குத் தன்மையிலே யீடுபட்டிருக்குமிவள் தனக்குச் சடக்கென உதவினமை சொல்லாதே, "இவர்" என்று படாக்கையாகச்சொன்னதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருசிறுக்கனுக்கித்யாதி.) ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.(வெந்திறலித்யாதி)வெவ்வியமிடுக்கையுடைய ஶூரர் பெண்ணுடை யுடுக்கும்படியான வீரத்தையுடையவர்.(வேத மித்யாதி) தேவர்கள் வேதாத்யயநம்பண்ணிக்கொண்டு வந்தாஶ்ரயிக்க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி) வெவ்வியதிறலுண்டு-பராபிபவநஸாமர்த்யம் ; அத்தையுடையாரான வீரர்கள்தாங்கள் மடலெடுக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையவர் - சக்ரவர்த்தித்திருமகனார். [ஶத்ரோ:] கெடுவாய் ! என்னுடைய ஶத்ருவை யாரென்று நினைத்துத் தேரை மீட்டுக்கொடுபோந்தாய். [ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய] எதிரிகளான நம்படைவீட்டிலும் ப்ரஸித்தமாயன்றோ அவருடைய[ு] ஆண்பிள்ளைத்தனமிருப்பது, நீ கேட்டறியாயோ ; அது ஏறிப்பாயாத மேடில்லைகாண். [ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:] கண்டு பராக்ரமிக்கவொண்ணாதபடி அளவற எதிரிமுடுகினால், அதுநிலமாக்கிக்கொண்டு பராக்ரமிக்கும்படியைப் பார்த்தால், காமிநிகாமுகனை விரும்புமாப்போலே எதிரிகளுக்கும் விரும்பவேண்டும்படிகாண் அவராண்பிள்ளைத்தனமிருப்பது. (வேதமித்யாதி) ராவணவதாநந்தரம், ப்ரஹ்மாதிகள், நாராயணனாக ஸித்தமான பதங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்-வெந்திறல்வீரரில் வீரரொப்பார்;-இது மேன்மையிருக்கும்படி.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே ஒருசிறுக்கனுக்காக வந்தீரென்றதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாக, "உனக்குதவ வேணும் என்ற அபேக்ஷையாலே வந்திருக்கிறேன்" என்னச்செய்தேயும்,மெய்கொள்ளாதே, அவருடைய மேன்மையையும் ஸௌஶீல்யத்தையும் கண்டு ஈடுபடாநின்றுகொண்டு, "நீர் பிறர்க்காக மனஞ்செய்யாலேவந்தீரித்தனை" என்ன ; நான் எனக்காகப் பெண்ணாசையாலே வந்தேனென்கிறீரென்று ஸங்கதி.

மடலெடுக்கும்படியான - ஈடுபடும்படியான. ப்ரதிலோகத்துக்குத்தொத்தத் தாத்பர்யம் (கெடுவாயித்யாதி;) நம்மாலே ஜயிக்கத்தக்கவனென்றோ, நாலுபேர்களும் "ஜயித்துவந்தான்" என்று தோற்றும்படிபோர் மீட்டுக்கொடுவந்தாயென்று தாத்பர்யம். ப்ரோபஸர்கமாயும் (எதிரிகளித்யாதி.) முந்தினால-மேலிட்டால. "ஸவாந நாராயணோதேவ:" என்றத்தையுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதி.) "வேதம்" இத்யாதி - * தேவர்க்கு விசேஷணமாக ஸ்வாஸமாக அநுபவிக்கச்செய்தேயும், * வீரர்க்கு விசேஷணமாக இங்ஙன் அநுபவித்தது, "ஈசன் வானவர்க்கென்பனென்றால் அது தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு" என்று - தேஜஸ்கரமாகாமையாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

"இருந்தமிழ் நன்மாலையிணையடிக்கே சொன்னேன் பெருந்தமிழனல்லேன் பெரிது" என்றுசொன்னபாசுரத்தை "செந்தமிழ்பாடுவார்" என்றதுக்கு ப்ரமாணமாக எடுக்கவேண்டியிருக்க, "பெருகுமதவேழம்" என்று மேல்பாட்டையெடுத்தது - எம்பெருமான் "ஆழ்வீர் ! நீர் 'பெருந்தமிழனல்லேன்' என்றீர், வல்லீராகில் ஒருகவிசொல்லிக்காணும்" என்ன ; அவனுகக்கும்படி யிப்பாட்டைப்பாடி,

(செந்தமிழ்த்யாதி) அழகிய தமிழ் பாடுகிற முதலாழ்வார்கள் வந்து தொழும் தேவரிவர், அறிகிலேன. (வந்தித்யாதி) வாமனரூபி யாய்வந்து மஹாபலிபக்கல் மூன்றடிமண்ணை யிரந்து நிமிர்ந்த அந்தணர்போலேயிருக்கிற இவரார்? என்ன. ... ... உ.

(செந்தமிழித்யாதி) ஶீலத்தைப்பார்த்தால், அநுகூலராயிருப்பாரெல்லாரும் ஏத்தும்படியிருப்பர். "பெருகுமதவேழம்" என்கிற படியே - கல்பற்ற பசுந்தமிழ்பாடும் முதலாழ்வார்கள்; அவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனான திருவேங்கடமுடையானைப்போலேயும் இரா நின்றார். (தெரிக்கமாட்டேன்) வீரத்தைப்பார்த்தவாறே, ஶத்ருக்களும் ஏத்தும்படியாயிருந்தது, மேன்மையைப்பார்த்தவாறே, ப்ரஹ்மாதிகளும் ஏத்தும்படியாயிருந்தது; ஶீலத்தைப்பார்த்தவாறே, அநுகூலரடைய ஏத்தும்படியாயிருந்தது, இவரை இன்னாரென்று நிஶ்சயிக்கப் போகிறதில்லையீ'. ஆக, மேன்மையும் தரைகாணவொண்ணாதாயிருந்தது; ஶீலமும் தரைகாணலாயிருந்ததில்லை.

(வந்தித்யாதி) மஹாபலியஜ்ஞவாடத்திலே வாமநவேஷத்தைக் கொண்டுவந்து, திருக்கையிலே நீர்விழுந்தவாறே வளர்ந்து பூமியை அளந்துகொண்ட விநீதவேஷத்தையுடைய ஸ்ரீவாமநனைப்போலேயுமிராநின்றார். ஶுக்ராதிகள், "ஈஶ்வரன்கிடாய் உன்னை வஞ்சிக்க வருகிறான்" என்னச்செய்தேயும், "விநீதவேஷத்தைக்கண்டுவைத்து எங்ஙனே கொடாதொழியும்படி" என்றானிறே (இவராரகொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே) கழுநீர்மண்ணிரந்துவந்தவனல்லேன், உன்னையிரந்துவந்தவன் நானென்றார். பிறர்க்காக இரந்தவனல்லேன், எனக்காக இரந்தேனென்றார். ... . உ.

மேலநெஞ்சைப்பார்த்து ஸ்வாநுபவம்பண்ணினாராகையாலே அநுஸந்தபாட்டே ப்ரமாணமாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்(பெருகித்யாதி.)

(ஸ்ரீவாமநனைப்போலேயும்) என்கையாலே - மேன்மையும் ஶீலமும் தரைகாணாதிருந்தாலும் அர்த்தியாய் வந்தவரைப்போலேயிருக்கிறதென்கை ஸூசிதம். "போன்று" என்றது - போன்றவரென்று விவக்ஷிதம், அத்தால் ஹஸ்தத விநீதவேஷத்தை யருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரக்ஜோதபயோகம்காட்டுகிறார் (ஶுக்[ரா]ராதிகளித்யாதி) வேஷாயயயநாது விநீதவேஷத்தைக்காட்டி மாவலியை வாயமாளப் பண்ணினானென்று கருத்து. ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(செம்பொனித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில்-எனக்காக நான் பெண்பித்தனாய்வந்தேன், பிறர்க்காக மண்ணாசையால்வந்தேனல்லேன் என்றானிறே; அத்தை அநுவதிகரித்து,நீஉனக்காகப்பெண்ணாசையாலேவந்தாயாகிலும்,ஸ்ரீமயூ[ரூ]ரையிற் பெண்களிடத்தில் பித்தனாய் அவர்களுக்கு அச்சம்தீர்க்கவும் வஶீகரிக்கைக்கும் பரிகரமான திவ்யாயுதச்சோதியோடு வந்தீராகவேணுமென்ன; அன்னன்று, உன் பயம்தீர்க்கவந்தேனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளிதிண்சிலைதண்டொடுசங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுடராழியோடு கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே!
வெம்புசினத்தடல்வேழம்வீழ வெண்மருப்பொன்று பறித்திருண்ட
அம்புதம்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப - ரை. — வலங்கை - வலத்திருக்கையில், இலங்கு-ப்ரகாசியாநின்றுள்ள, செம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட, வாளி - பாணங்களையும், திண் - பலதரம் வளைத்தாலும் இளகாத, சிலை - வில்லையும், அப்படிப்பட்ட, தண்டொடு - கதையையும், சங்கம் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், ஒள்-விளங்காநின்றுள்ள, வாள்-திருக்குற்றுடைவாளையும், உம்பர்-ஆயுதங்களுக்கெல்லாம்மேலாய், இருசுடர் - மிக்ககாந்தியையுடைய, ஆழியோடு - திருவாழியாழ்வானையும், கேடகம் - கடகையும், ஒள் - அழகிய, மலர் - புஷ்பத்தையும், பற்றி - தரித்துக்கொண்டு, எற்றே! - என்னே!, வெம்புசினம் - மிக்ககோபத்தையும், அடல் - மிடுக்கையுமுடைய, வேழம் - குவலயாபீடமென்னும் யானை, வீழ - முடியும்படி, வெள்மருப்பு ஒன்று-வெளுத்த தந்தமொன்றினை, பறித்து-முறித்து, இருண்ட- ஜலஸம்ருத்தியாலே கறுத்திருந்துள்ள, அம்புதம்போன்ற - மேகம்போலேயிருக்கிற, இவர் ஆர்கொல் என்ன—; அட்டபுயகரத்தேனென்றார்—. ... ... (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) காகுத்ஸ்தபூஷணமான அம்பு வலத்திருக்கையிலே.

மூன்றாம்பாட்டு.—(செம்பொனித்யாதி) எதிரிகள்மேலே சினத்தெழும்போதைக்கும், அபலைகளை வஶீகரிக்கைக்கும், இரண்டுக்கும் பரிகரமாய்த்து திவ்யாயுதங்கள். (செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளி) [தீப்தபாவகஸங்காஶை:] கையிலிருக்கும்போ திருக்குமாப்போலே யன்றுகிடாய்விட்டாலிருக்கும்படி; எரித்துக்கொண்டாய்த்துவருவது. [ஶிதை:]அல்லாத அம்புகளோபாதியாக நினைத்திராதே; பட்டால் எரித்தல் பொறுக்கவொண்ணாதபடியாய்க்கிடாயிருப்பது. [காகுத்ஸ்தபூஷணை:] அநுகூலரான என்போல்வாரையும் தோற்பிக்கும் துறையுண்டுகிடாய். [நத்வாமிச்சாம்யஹம்த்ரஷ்டும்] ஸௌஹார்த்தம் பின்னாட்டுகையாலே சொல்லுகிறேன். [ராமேண நிஹதம்ஶரை:] புக்கு முடிகைக்கும் விடாய் தீருகைக்குமுடலாயிருக்குமிறே மடு; அதுபோலே அவரழகையநுபவிக்கையொழிய, அவ்வம்புக்கிலக்காய் நீமுடிந்து போக நானிச்சிக்கிறிலேன்.

இப்போது திவ்யாயுதங்களைச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எதிரிகளித்யாதி.) திருச்சரங்கள் ப்ரதிகூலரை வெல்லுகைக்கும் அநுகூலரை வஶீகரிக்கைக்கு முடலாயிருக்குமோவென்ன (தீப்தபாவகேத்யாதி.) "த்வாம்-ஸ்ராதாவாணவுன்னை" என்றதின் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹார்த்தமித்யாதி;) இவன் து:ர்வ்ருத்தனாகையாலே ஸௌஹார்த்தம் தமக்கற்றதென்று கருத்து. ராவணேன என்னாதே, "ராமேண" என்று அவர் ஸௌந்தர்யம் சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புக்கித்யாதி.) நானென்றது-ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை. திருச்சரங்கள்போலேமற்றை ஆயுதங்களும் இங்ஙனிருக்குமென்று திருவுள்ளம்.

(திண்சிலேயித்யாதி) திண்ணியவில், தண்டு, சங்கு, வாள், ஹேதிராஜன் திருவாழி.(கேடகம்)கடகு. அழகியதாமரைப்பூ.(பற்றி)பிடித்து.(எற்றே!)என்னே !.(வெம்பித்யாதி)மிக்கசினத்தையும்மிடுக்கையுமுடைய குவலயாபீடம்பட்டுவிழ,வெளுத்த கொம்பைமுறித்து. (இருண்ட[மு]வித்யாதி)இருண்டகாளமேகம்போன்றவடிவையுடையவிவராரென்ன.

(செம்பொனித்யாதி) வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷகமாயாய்த்துத் திருக்கைதானிருப்பது ; அதுக்குமேலே, பொற்பகழியையுடைய அம்புகளையுமுடைத்தாயாய்த்திருப்பது. ஸ்வதஃஸ்ப்ருஹணீயமுமாய் பிடியாலும் ஆகர்ஷகமாயாய்த்து அம்புகள்தானிருப்பது. (திண்சிலே) எதிரிகள்[மு] மேலே நாலிரண்டு பண்ணைவலித்தாலும்(க)மெல்காத வில். (தண்டு) அப்படியிருக்கிற தண்டு; சங்கம். (ஒள்வாள்) பிடித்தபிடியாலே அழகிதாயிருக்கிற வாள். (உம்பரித்யாதி) ஆயுதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதானமாயிருக்கையாலே மிக்க புகரையுடைத்தாயிருக்கிற திருவாழியோடே. (கேடகம்) (உ)கடகு. (ஒண்மலர்) காமனைப்போலே அபலைகளை அழிக்கைக்குப்பரிகரமான மலர். (எற்றே!) என்னே!.

(வெம்பித்யாதி) மிக்கசினத்தையுடைத்தான, யுத்யோந்முகமாயிருக்கிறகுவலயாபீடத்தை முடியும்படியாக, நிறத்துக்குபராஹமமான வெண்மையையுடைய கொம்பைப்பறித்து, இருண்டமேகம்போலேயிருக்கிறவிவரார்தான்? என்ன. மேல்வார்த்தை(அட்டபுயகரத்தேன்) கம்ஸப்ரேரிதமான குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து கம்ஸன் படைவீட்டில் பெண்கள் பயத்தைப்போக்கின வவ்வளவேயல்ல, உன் பயந்தீர்க்கைக்காகவந்து நிற்கிறவனென்றார். ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (மஞ்சுயரித்யாதி) க்ருஷ்ணாவதாரம்பின்னாட்டுகிறபடி.

இலங்குவலங்கையில் செம்பொனுடைத்தான வாளியென்று ஸம்பந்தமாயருளிச்செய்கிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) செம்பொன்போலேயுமாய், இலங்காநின்றுள்ள வாளியென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வத இத்யாதி.) பிடி – கைப்பிடி. நாலிரண்டுபண்ணை – நாலிரண்டுப்ரகாரம். இது உபலக்ஷணம். எத்தனைவட்ட மிழுத்தாலுமென்றபடி. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (மஞ்சுயரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் – ஸ்ரீமதுரைப்பெண்களுக்காகவன்று உனக்காகவந்தேன் என்னச்செய்தேயும், " கருமலர்கூந்தலொருத்திதன்னை" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே – ஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லனென்றெண்ணி அவர்வார்த்தை மெய்கொள்ளாதே இடைச்சிகளுக்காக மலையெடுத்தும், மதுரைப்பெண்களுக்காக யானைகொன்றும், * தன்னுடைச்சோதியில் இருப்பத்தூடனிருந்தும், எனக்காக விருக்கிறேனென்று வேதவாக்யம்போலே சொல்லாநின்றாரென்றுகொண்டு ஈடுபட ; நானுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனுமிருக்கிறேன் என்றாராக ஸங்கதி ஸ்வீகரித்து ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி.)

(க) மெல்காத – இளகாத. (உ) கடகு – பரிசை. ரக்ஷகமென்றபடி.

மூ.——மஞ்சுயர்மாமணிக்குன்றமேந்தி மாமழைகாத்தொருமாயவானை
யஞ்சவதன்மருப்பன்று†வாங்குமாயர்கொல்மாயமறியமாட்டேன்
வெஞ்சுடராழியும் சங்குமேந்தி வேதமுன்னோதுவர் நீதிவானத்
தஞ்சுடர்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௪.

ப-ரை.—மஞ்சு-மேகமண்டலமளவும்,உயர்-உயர்ந்த,மாமணி-ஶ்லாக்யமான ரத்ந ங்களையுடைத்தான, குன்றம்-கோவர்த்தநகிரியை,ஏந்தி-பூவேந்திஞப்போலேதூக்கி, மாமழை-பெருமழையை,காத்து-தடுத்து,ஒரு-ஒப்பற்ற,மாயம்-ஆஶ்சர்யமான,ஆனை-குவலயாபீடம், அஞ்ச-நடுங்க, அதன்மருப்பு ஒன்று-அதின்தந்தமொன்றினை, வாங்கும்-பறிக்கும்,ஆயர்கொல்-க்ர்ஷ்ணனோ,மாயம்-ஆஶ்சர்யமானசெயல்களை,அறியமாட்டேன்-அறிகிறிலேன்;வெம்சுடர்-உக்ரதேஜஸ்ஸையுடைய,ஆழியும்-திருவாழியாழ் வானையும், சங்கும்-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும்,ஏந்தி-தரித்து; வேதம்முன்-வேதம்போலேயிருக்க, ஓதுவர்-வார்த்தைசொல்லாநின்றார்; நீதி - முறைதப்பாத, வானத்து - பரமபதத்திலே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, அஞ்சுடர்போன்ற - பரஞ்சோதிபோலேயிராநின்றுள்ள, இவரார்கொல் என்ன—; அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே—. (௪)

நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயர்) மஞ்சுபடியும்படி உயர்ந்து அழகிதான மலையையெடுத்துப் பெருமழையைககாத்து ஆஶ்வர்யமான யானை அஞ்சும்படி அதின் கொம்பைப்பறிக்கும் க்ருஷ்ணனோ மாயமறியமாட்டேன்.

மேவபடித்தளவும் செல்லவோங்கி ரத்நங்களையுடைத்தாயிருக்கிற உயர் கோவர்த்தநகிரியையெடுத்து. [கடுவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக் கவளமெடுத்துக் கொடுப்பானவன்போல்] மத்தகஜம்போலேயாய்த்து மேவங்கள்; அவற்றுக்குக் கவளம்கொடுப்பாரைப்போலேயாய்த்து மலையையெடுத்துக்கொடு நின்றபோதிருந்தபடி. (மாமழைகாத்து) விநாஶத்தைப்பண்ணுவதாய் பரிஹரிக்கவரிதான மழையைப்பரிஹரித்து. (ஒருமாயவானை) அகப்படிலுமகப்படுத்தப்பிலும் தப்பலாம்படியிருக்கும் கேவலமானையன்றிக்கே, புத்திபூர்வகமாக நலியவேணுமென்று நிறுத்தினதாய்த்து. (அஞ்ச) இதுக்குமுன்பு பயம் வ்யுத்பத்திபண்ணியறியாதது பயப்பட. (அதன்மருப்பன்று† வாங்கும்)அதினுடையகொம்பை, குப்பைக்கீரை பிடுங்குமாப்போலே அநாயாஸேந வாங்கும். (ஆயர்கொல்) ஆனைவாசியறியாமையாலே ஜலித்துக்கொண்டு நின்றவித்தனை‡. (மாயமறியமாட்டேன்) அவனுடைய ஆஶ்வர்யமானசெயல்கள் எனக்கொன்றும் தெரிகிறதில்லை.

"மா" என்றதுக்கு - ஶ்லாவ்யமென்று அர்த்தமாய், * மணிக்காதல்பெருமைஎன்று அர்த்தமாய்,* குன்றத்துக்காதல் விஶேஷணமாகைஸ்பஷ்டமென்று வாக்யார்த்தருளிச்செய்கிறார் (மேவேத்யாதி.) "ஏந்தி" என்று - பூவேந்தியென்றாப்போலே சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(கடுவாயித்யாதி.)ஜலித்துக்கொண்டு-முன்னேதோற்றிக்கொண்டு.

† "ஒன்று" என்றுசில ஸ்ரீகோஶங்கள். ‡ இடையனுகையாலே ஆனைவாசி யறியாமல் கொன்றானென்றபடி.

கலைகளும்வேதமும்நீதிநூலும்கற்பமும் சொற்பொருள்தானும் மற்றை
நிலைகளும் வானவர்க்கும்பிறர்க்கும் நீர்மையினாலருள்செய்து,நீண்ட
மலைகளும்மாமணியும் மலர்மேல்மங்கையும் சங்கமும்தங்குகின்ற
அலைகடல்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௫.

ப - ரை.—கலைகளும - வேதத்தில மேல்பாகத்தையும் வேதாந்தஸூத்ரங்களை
யும், வேதமும - முன்பாகத்தையும், நீதிநூலும் - இதிஹாஸாதிகளையும், கற்பமும்-
கல்பஸூத்ரங்களையும், சொலலும் - வ்யாகரணத்தையும், பொருளும் - மீமாம்
ஸையையும், நிலைகளும - இவற்றிற்சொன்னபடி அநுஷ்டிப்பாரடையும் பூமிகளை
யும், நீர்மையினால - ஸௌசீல்ய ஸ்வபாவததாலே,வானவர்க்கும்-பிரமன்முதலா[யி
னோ]ர்க்கும், பிறர்க்கும் - மநுஷ்யர்களுக்கும், அருள்செய்து - தந்து; நீண்ட
மலைகளும் - உயர்ந்த மேருபர்வதம்போன்ற திருத்தோள்களும், மாமணியும் -
ஸ்ரீகௌஸ்துபமும், மலர்மேலமங்கையும் - தாமரைப்பூவைப்பிறந்தகமாவுடைய
பெரியபிராட்டியாரும், சங்கமும் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும், தங்குகின்ற - எப்போ
தும நிலைபெற்றிருக்கிற, அலைகடல்போன்ற-அலையெறியும் கடல்போன்ற, இவரார்
கொலென்ன—; அட்டபுயகரத்தேனென்றார்—. ... ... (௫)

(வெஞ்சுடரித்யாதி)வெவ்விய சுடரையுடைய திருவாழியையும் ஸ்ரீபா
ஞ்சஜந்யத்தையுமதரித்து, வேதம்போலேயிருக்க வார்த்தைசொல்லா
நின்றார். (நீதிவானமித்யாதி) முறையிலேபரிமாறுகிற பரமபதத்தில்.
(அஞ்சுடரித்யாதி) "அயமதஃபரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே." ச.
அஞ்சாம்பாட்டு. (கலைகளுமித்யாதி) வேதத்தில் உபரிதநபாகத்
தையும், வேதாந்தஸூத்ரங்களையும். (வேதமும்) பூர்வபாகமும்.

(வெஞ்சுடராழியுமசங்குமேந்தி) திவ்யாயுதங்களையரித்து. (வேத
முமோதுவர்) அருளிச்செய்கிற வார்த்தையடைய வேதம்போலே
யிராநின்றது. (நீதிவானத்து) முறைகெடாதபடி பரிமாறக்கடவ பரம
பதத்திலே. (அஞ்சுடர்போன்று) "அயமதஃபரோதிவோஜ்யோ
திர்தீப்யதே." (அட்டபுயகரத்தேன்) அதத்தைஸ்ரஸ்யனென்று கை
வாங்கவேண்டா,உனக்காகக்கிட்டவந்துநிற்கிறவனகாண்நானென்றார்.
அஞ்சாம்பாட்டு.— (கலைகளும் வேதத்தில் உபரிதநபாகத்தை
யும, வேதாந்தஸூத்ரங்களையும். (வேதமும) பூர்வபாகமும்.

பரமபதநாயனை தேஜஸ்ஸாக சொல்லுவாருண்டோவென்ன வருளிச்செய்
கிறார் (அயேத்யாதி.) ... ... ௪.
அஞ்சாம்பாட்டு.—(கலைகளுமித்யாதி.)நானுனக்காகவே ஸங்கிஹிதனாயிருக்கச்
செய்தேயும், ஸௌசீல்யமுறையாலே பஹுவிதோபகாரங்களைப்பண்ணி பெருமை
யாலும் கடல்போலிருக்கையால் பரிச்சேதிக்கப்போகாதேயிருக்கிறாரென்று நினை
த்து, உம்மை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப்போகிறதிலை என்று பிற்காலிக்க; நீ
அநுபவிக்கலாம்படியனாரே இங்கே வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறானென்று
ஸங்கதி.

"கலைகளும்" என்னுமிடத்தில - வேதம்முதலானவற்றையெல்லாம் சொல்லு
ம்போது, மேல் தனித்தெடுக்கிறவற்றுக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையால், ஸங்
கோசிக்குமளவில்,ஆராய்யமான ஹரவத்ஸ்வரூபபரங்களும் ஆராயகஸ்வரூப ப்ரதி
பாதகங்களும், அந்த உபயோபஸ்லேஷணங்களும், ஆராயகப்ரகாரவேதயங்க
ளும், இவையித்தனைக்கும் ஸம்திர்வாஹகங்களும் அர்த்தநிர்வாஹகங்களுமாக
ஒருசேர்த்தி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (வேதத்திலித்யாதி.)

மூ.—எங்ஙனுங்காமிவர்வண்ணமெண்ணிலேதுமறிகிலமேந்திழையார்
சங்கும்மநமும் நிறைவுமெல்லாம் தம்மனவாகப்புகுந்து தாமும்
பொங்குகருங்கடல் பூவைகாயாப்போதவிழ்நீலம் புனைந்தமேகம்
அங்ஙனம்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப - ரை.— நாம்—, இவர்வண்ணம் - இவர்படிகளை, எங்ஙன் - எந்தப்ரகாரத்தாலே, எண்ணிலும் - அறியப்புகிலும், ஏதும் - ஒன்றும், அறிகிலம்-அறியப்போகிறதில்லை; ஏந்து - தரிக்கப்பட்ட, இழையார் - ஆபரணத்தையுடைய அபலைகளாது சங்கும் - வளையும், மநமும்-மநஸ்ஸும், நிறைவும் - அடக்கமும், எல்லாம் - இவையெல்லாம், தம்மனவாக - தம்மதாகஅபிமாநித்துகொண்டு, புகுந்து - வந்து;[ம] பொங்கு - பெரியகிளர்த்தியையுடைய, கரும் - கறுத்த, கடல் -ஸமுத்ரம், பூவை - பச்சிலைமரம், காயா - காசாம்பூ, போது அவிழ் - காலத்திலே அலர்ந்த, நீலம் - கருநெய்தல், புனைந்த - இவற்றுடனே சொல்லப்பட்ட, மேகம் - மேகஸமூஹம், அங்ஙனம் போன்ற - அப்படியிருக்கிற, இவர்தாமும் ஆர்கொல்என்ன—, அட்டபுயகரத்தேன்என்றாரே—. ... ... (௬)

(நீதிநூலும்) அத்தை உபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும், கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) பதங்களை நிர்வஹித்துக்கொடுக்கிற வ்யாகரணமும்.(பொருள்) அர்த்தவிசாரம்பண்ணுகிற மீமாம்ஸை. (நிலைகளும்) இவற்றிற்சொல்லுகிற ஸாதநங்களை அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகிற பூமிகளும்.(வானவரித்யாதி)ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்,[உம] மநுஷ்யர்க்கும் நீர்மையினாலருள்செய்து. சேஷித்வஸ்வபாவத்தாலேகொடுக்க. (நீண்டவித்யாதி) மேருபோன்ற தோள்களும், ரத்நத்துக்குத்தானே கௌஸ்துபம், பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் தங்குகின்ற. இவையொருக்காலுண்டாய் ஒருக்கால் இல்லையாம் கடல்போலன்றிக்கேதங்குகிற அலைகடல்போலிருக்கிறவிவரார்கொலென்ன.

(நீதிநூலும்) அவற்றைஉபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும். (கற்பமும்)கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) பதங்களைநிர்வஹித்துக்கொடுக்கக்கடவவ்யாகரணமும்.(பொருள்)அர்த்தவிசாரம்பண்ணக்கடவமீமாம்ஸையும்.(நிலைகளும்)இவற்றிற்சொல்லுகிறஸாதநங்களை அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகிற பூமிகளும். ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும். (நீர்மையினாலருள்செய்து) சேஷித்வஸ்வபாவத்தாலே கொடுத்து. (நீண்டவித்யாதி)மேருபோலேயிருக்கிறதோள்களும்; ரத்நங்களுக்குத்தானே கௌஸ்துபமுண்டாயிருக்குமே; பெரியபிராட்டியாரும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (தங்குகின்ற) இவை யொருக்காலுண்டாய் ஒருக்காலில்லையாம் கடல்போலன்றிக்கே, தங்குகின்ற கடல்போலேயிருக்கிறவிவர்ஆர்தான்?. (அட்டபுயகரம்) கடல்போலே யிழியவொண்ணாதபடி அபரிச்சிந்நன் என்றிருக்கவேண்டா; உனக்கு நெஞ்சாலே பரிச்சேதிக்கலாம்படிவந்து நிற்கிறவனென்றார். ௫.

ஆராய்யஸ்வரூபமாகையால்கீழ்ப்ரஹ்மஸூத்ரம்சொல்லப்பட்டாலும்,இங்கேதஜர்யவிசாரபரங்களும் விவக்ஷிதங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தவிசாரமித்யாதி.) கடலில்மலைகளுக்கு த்ஜேஷ்டாந்தமாகத் தோள்களைச்சொல்லிற்றேயாகிலும்,கடலில் ரத்நங்களுக்கு த்ஜேஷ்டாந்தமேதென்னும் சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ரத்நங்களுக்கித்யாதி.) (தானே) என்ற வந்தரம், த்ஜேஷ்டாந்தமேதென்ன என்று கூட்டுவது. வர்த்தமாநார்த்தம் (இவையொருக்காலித்யாதி.) ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(எங்ஙனுமித்யாதி.)பரிச்சேதித்துஅநுபவிக்கலாம்படியிங்கே

ஆறாம்பாட்டு. (எங்ஙனுமித்யாதி) இவரடிகளையறிய என்று புகிலொன்றும் தெரிகிறதில்லை. (ஏந்திழையாரித்யாதி) பூணப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய அபலைகள். சங்கும், மாமும், நிறைவும் - அடக்கமும், இவையெல்லாம் தம்மதாக அபிமானித்துக்கொண்டு போருமவர். (பொங்கித்யாதி) கிளர்ந்து அலைமோதுகிற கருங்கடல், பூவை, காயா, காலத்திலேயலர்ந்த செவ்வித்நீலப்பூ, இவற்றுடனே சொல்லப்பட்ட மேகம், அப்படியிருக்கிற விவாரோவென்ன. .. ௬.

ஆறாம்பாட்டு — (எங்ஙனுமித்யாதி) ஆபாதபர்யந்தமாத்ரமன்றிக்கே, நம்முடைய இயற்றியெல்லாங்கொண்டு இவரையுள்ளபடியெல்லாமறியவேணுமென்று பார்த்தால், ஒன்றுமறியப்போகிறதில்லை. (ஏந்திழையித்யாதி) "திருவுடையாபரணபரிகரங்களோடு ஆபரணபரிகாரங்களோடு வாசியறத் தம்மதாகவேணும்" என்று அதுக்காக ஆபரணம் பூண்டிருக்கக்கடவ அபலைகளுண்டு, அவர்களுடைய வளையும், மநஸ்ஸும், அகவாயிலடக்கமும், இவையெல்லாம். (தம்மனவாகப் புகுந்து) நம்மதென்றிருந்தவையெல்லாம் கண்டபோதே தம்மதாக அப்படியாயத்து வந்தது (தாழும்மித்யாதி) தம்மதாக்கினபரிகரத்தைச் சொல்லுகிறது. ஒன்றும் உபமாநமாகப்போராமையாலே, அங்குமிங்குமாகக்கதிர்பொறுக்குகிறார். பெரியகிளர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கிற கருங்கடல், பூவை, காயா, செவ்வியிலே யலர்ந்தநீலம், இவற்றோ[உய டோகந்தத்தொடுத்தமேகம். (அங்ஙனம்போன்று) சொன்ன உபமாநந்தான உபமேயத்துக்குப்போராமையாலே, அங்ஙனம் போன்றிவரோ கொல்லென்ன (அப்ரபுத்தம்) உணக்கப்பாமைக்கு தடலாகச்சொல்லா நின்றும், பேயிலைக்காக வந்து நிற்கிறவன்னன்றோனென்றார். ௬.

வந்திருக்கிறேனென்னீர், எனக்குக்கண்டுகாட்டத்தன்னிலே ஸர்வஸ்வாபஹார[உருக்ஷமானவடிவை அநுபவிக்கப்போகிறதில்லையேயென்ன, எல்லாருங்கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி வந்தேனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"எங்ஙனும்" எந்தயத்னத்தாலும், நாமிவரடியெல்லாம் எண்ணப்புகில் என்று பாவதாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆபாதேத்யாதி.) இயற்றியெல்லாம் - யத்நமெல்லாம். "பொங்கு" இத்யாதி - "அங்ஙனம்போன்றிவர் தாமும் - ஆர்கொல்" என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மதாக்கினவித்யாதி.) * போதிலே - உசிதகாலத்திலே, விகஸிக்கிற, நீலம் - கருநெய்தலென்று பாவதாத்பர்யமாக, ஸஹிதார்த்தம் (செவ்வியிலேயித்யாதி.) ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.—(முழுசியித்யாதி) எல்லாருங்கண்ணாலே யநுபவிக்கலாம்படி வந்து நிற்கிறேனென்னுமிதனீர், உம்முடையகோலமும், இமைகொட்டாமல்[கூறு பார்க்கிறகண்களும், திருமார்வும், தோள்களும், வாயும், ஸ்ரீஹோம்யமாயிருக்கிறதென்று கூசினவளை, கூசவேண்டா என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

முழுசிவண்டாடியதண்டுழாயின்மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும்மேனியம்சாந்
திழிசியகோலமிருந்தவாறெங்ஙனம் சொல்லுகேன்; ஓவிநல்லார்
எழுதியதாமரையன்னகண்ணு மேந்தெழிலாகமும் தோளும்வாயும்
அழகியதாமிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. எ.

ப - ரை.— வண்டு - வண்டுகள், முழுசி - தேனிலேமுழுகி, ஆடிய-ஸஸம்ப்ரம
நர்த்தம் பண்ணாநின்றுள்ள, தண் - குளிர்ந்த, துழாயின் - திருத்துழாயினுடைய,
மொய் - செறியத்தொடுத்த, மலர்க்கண்ணியும் - பூமாலைசாத்தியருளினப்ரகாரத்
தையும், மேனி - திருமேனியிலே, அம் - அழகிதான, சாந்திழிசிய - சந்தநத்தா
லேயெழுதப்பட்ட, கோலமிருந்தவாறும்-அலங்காரமிருந்தப்ரகாரத்தையும், எங்ங
னம் - எப்படி, சொல்லுகேன் - சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகிறேன்; ஓவி - சித்திர
மெழுதவதில், நல்லார் - வல்லவர்கள், எழுதிய - எழுதின, தாமரையன்ன-தாம
ரையிதழ்போன்ற, கண்ணும் - திருக்கண்களும், ஏந்தெழில் - மிக்ககாந்தியையுடை
த்தான, ஆகமும் - திருமார்வும், தோளும் - திருத்தோள்களும், வாயும் - திருப்பவ
ளமும், அழகியதாம் - அழகாயிராநின்றது; இவர்-இப்படிப்பட்ட அழகையுடைய
இவர், ஆர்கொல் என்ன—, அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) வண்டுகள் தேனிலே முழுகிக்
களித்தாடுகிற தண்டுழாயினழகிய பூக்களையுடைய மாலையையும்.
(மேனியித்யாதி) அழகிய சாந்து பூசினவாறிருந்தபடியும். (எங்ஙனம்
சொல்லுகேன்)ஏதென்றுஎத்தைச் சொல்லுவேன். ஓவி-சித்ரம்.[உ-ம
நல்லார் – வல்லார். சித்ரமெழுதவல்லாராயிருப்பார். சித்ரத்திலே
எழுதின தாமரைப்பூப்போன்றகண்ணும். (ஏந்தெழிலித்யாதி) அழகு
யரிக்கப்பட்ட திருமார்வும், தோளும், திருப்பவளமும் அழகியதா
மிவரார்கொலென்ன. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(முழுசியித்யாதி) கிண்ணகத்திலிழிவாரைப்போ
லே வண்டுகளானவை மயூபாநமத்தமாய்க் களித்தாடாநின்றுள்ள
திருத்துழாயினுடைய செறியத்தொடுத்த மாலையும். (மேனியித்யாதி)
“ ஆவயோர்மாத்ரஸஹ்ஸம்” என்கிறபடியே – ஸ்வத: நன்றான திரு
மேனியிலே, பழகப்புதைத்து ஆறினசாந்தை, அங்கேயிங்கே யினி
ம்பாகப்பூசுகையன்றிக்கே வேண்டுமிடங்களிலே சாத்தினகோலமிரு
ந்தபடியும். (எங்ஙனம்சொல்லுகேன்) வாசகஸ்ஷமில்லாததுக்கு
என்றால் வாசகஸ்ஷமிட்டுச்சொல்லப்போமோ. (ஓவியித்யாதி)
சித்ரமெழுதுகையில் குஸலராயிருக்குமவர்கள் எழுதின தாமரைப்
பூப்போலேயிருக்கிற கண்களும் ; அதாகிறது – கண்டபின்பு இமை
யாதேயிருந்தபடி. (ஏந்தெழிலித்யாதி) மிக்க எழிலையுடைத்தாயிருக்கிற
திருமார்வும், தோள்களும், வாயும் அழகியராயிருந்தார் ; இவரார்
கொலென்ன. (அட்டபுயகரம்) இவ்வொப்பனை யழகைக்கொண்டு
பரமபதத்திலேயிருக்கிறவனென்று கூசவேண்டா, உனக்காகவந்து
நிற்கிறவன் நானென்றார். ... ... எ.

(இழிவாரைப்போலே) என்றவநுஸாரம், ஒன்றுக்கொன்று துளைதேடியிழிந்த
என்று கட்டளை. “அஞ்சாந்து” என்கைக்கு சாந்துக்கழகேதென்ன (பழகவித்
யாதி.) இனிம்பாக - அசாதுர்யமாக. இமையாதே - இமைகொட்டாதே. எ.

மேவியெப்பாலும்விண்ணோர்வணங்கவேதமுரைப்பர்முந்நீர்மடந்தை
தேவியப்பாலதிர்சங்கமிப்பால்சக்கரம் மற்றிவர்வண்ணமெண்ணில்
காவியொப்பார் கடலேயுமொப்பார் கண்ணும்வடிவும் நெடியராயென்
னாவியொப்பாரிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௮.

ப - ரை.— விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், எப்பாலும்-எல்லாதிக்குக்களிலும், மேவி - தங்களபிமாநத்திலேவந்து, வணங்க - வணங்கி, வேதம் - வேதங்களாலே, உரைப்பர் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறவர்கள்; முந்நீர் - திருப்பாற்கடலில் திருவவதரித்த, மடந்தை - பெரியபிராட்டியார், தேவி - இவருக்குப்பட்டமஹிஷியாயிராநின்றாள்; அதிர் - முழங்காநின்றுள்ள, சங்கம்-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வான், [ய
அப்பால் - இடவருகேயிராநின்றான்; சக்கரம் - திருவாழியாழ்வான், இப்பால் - வலவருகேயிராநின்றான்; மற்று - அதுக்குமேலே, இவர்-இவருடைய, வண்ணம்- நிறத்தை, எண்ணில் - ஆராய்ந்து சொல்லப்புக்கால், காவி - கருநெய்தல் பூ நிறத்தை, ஒப்பார் - ஒப்பவரும், கடல் - ஸமுத்ரத்தின் நிறத்தை, ஒப்பார் - ஒப்பவரும், கண்ணும் - திருக்கண்களினழகிலும், வடிவும்-வடிவழகிலும், நெடியராய்- இப்படிப்பட்டவைகளொன்றும் அளவிடக்கூடாதவரும், என - எனக்கு, ஆவியொப்பார் - ப்ராணனையொக்குமவருமாயிராநின்றார், இவர் ஆர்கொலென்ன—; அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... ... (௮)

எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி) ஸர்வதோதிக்கமாக நித்யஸூரிகள்வந்து வணங்க. (வேதமித்யாதி) சொல்லும் வார்த்தையெல்[உய
லாம வேதமாயிராநின்றது. (முந்நீரித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலே பிறந்த பெரியபிராட்டியார் இவனுக்குப் பட்டத்துக்குரிய மஹிஷி. (அப்பாலித்யாதி) அவ்வருகே முழங்குகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்,

எட்டாம்பாட்டு. – (மேவியித்யாதி) இந்த்ராதிகள், தரையில் கால் பாவாதேயிறேயிருப்பது; அவர்கள் – தங்கள் மத்யத்தையும் அருவருத்திருக்கக்கடவ நித்யஸூரிகள், பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் அங்குப்போலே பரிமாற. (வேதமுரைப்பர்) இவர் வாயாலசொல்லுகிறது வேதமாயிராநின்றது. (முந்நீர்மடந்தைதேவி) முந்நீர்மடந்தையென்று– (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி; அன்றிக்கே,) † பெரியபிராட்டியாராகவுமாம் ‡. (அப்பாலதிர்சங்கம்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியானபோது, அவ்விடத்திலே அதிருகிற ஸங்கமென்றாகிறது; பெரியபிராட்டியாரானபோது,

எட்டாம்பாட்டு.— (மேவியித்யாதி.) நீர் ஸூரிபோக்யராயிருந்தீரென்றது பொய்யோ, ஸூரிகள்வணங்க நாய்ச்சிமாரும் நீருமாய், "தமஸ: பரமோதாதா ஸங்கசக்ரகதாதர:" என்கிறபடி - ஆயுதச்சேர்த்தியும் பரமபுருஷலக்ஷணமான கண்ணும்வடிவுமாயிருந்தீரே, இட்டியது ஸஹிக்கமாட்டேனென்றுநின்றுகொண்டு, உம்மைப்பிரிந்தால் பிழைக்கவும்மாட்டேனென்ன; நீயிங்ஙன்படுகிறதென், உன்னைவிட்டுப்பிரியக்ஷமனன்றுகாண் நானென்றாரென்று ஸங்கதி.

அங்குப்போலே - பரமபதத்திற்போலே. 'மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடைய இந்த ஸமுத்ரம்போலேயிருக்கிற க்ஷீராப்தியில்பிறந்த மடந்தையென்று ஸஸ்வதாரமும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முந்நீரித்யாதி.) மூந்நீர்சூழ்ந்தமடந்தையென்று அர்யாஹாரம்(ஸ்ரீபூமியித்யாதி.)

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோசங்களிலில்லை. ‡ "முந்நீர்மடந்தையென்று- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாராகவுமாம், பெரியபிராட்டியாராகவுமாம்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

தஞ்சமிவர்க்கென்வளையுமில்லா நெஞ்சமும்தம்மதே சிந்தித்தேற்கு
வஞ்சிமருங்குல் நெருங்கநோக்கி வாய்திறந்தொன்று பணித்ததுண்டு
நஞ்சமுடைத்திவர்நோக்கும்நோக்கம் நானிவர்தம்மையறியமாட்டேன
அஞ்சுவன்மற்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௯.

ப - ரை.— என் - என்னுடையவை என்று சொன்ன ப்ரயோகப்படியாக, வளையும் - வளைகளும். தஞ்சம் - நிஸ்சிதமாக, இவர்க்கு - இவர்க்காக, இல்லா - கழலாநின்றன; சிந்தித்தேற்கு - ஆராய்ந்தவென்னுடைய, நெஞ்சமும் - மனஸ்ஸும், தம்மதே - அவரதாயிருந்தது; வஞ்சி - சீர்வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற, மருங்குல் - இடையானது, நெருங்க - துவளும்படியாக, நோக்கி-பார்த்து, வாய்திறந்து-திருப்பவளத்தைத்திறந்து, பணித்தது - அருளிச்செய்தது, ஒன்று - மிகவும்ரஹஸ்யமான ஓரர்த்தம், உண்டு—; இவர்—, நோக்கும் நோக்கம் - பார்க்கிறபார்வை, நஞ்சம் உடைத்து - விஷத்தோடு கூடியதுபோலேயிராநின்றது; நான்—, இவர் தம்மை - இவர்படிகளை, அறியமாட்டேன் - ஒன்றும் அறிகிறிலேன்; மற்று - அதற்குமேலே, இவரைப்பார்த்தவாறே, அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன்; இவரார்கொல் என்ன—; அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... ... ௯.

இவ்வருகே விளங்காநின்றுள்ள திருவாழி. (மற்று) வேறு. (இவர்வண்ணமித்யாதி) இவர்வடிவழகு சொல்லில். (காவியித்யாதி) கருங்குவளையொப்பர், கடலேயுமொப்பர். (கண்ணுமித்யாதி) திருக்கண்களும் திருமேனியும் அபரிச்சிந்நமானஸௌம்யதையுடையாராய். எனக்கு பரமஸமரானவிவரார்கொல். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) இவர்தமக்கென்வளையும்

அவரிருக்கிறவிடத்துக்கு மற்றையிடத்திலே யதிஸஞ்சாரம். (இப்பால் சக்கரம்) ஓரிடத்திலே நின்றால், மற்றையிடத்துக்கு இப்பால் என்னக்கடவதிறே. (மற்றித்யாதி) இவருடைய நிறத்தைப்பார்க்கில் காவிபோலேயும் கடல்போலேயுமிராநின்றார். (கண்ணித்யாதி) கண்ணுக்கும் வடிவுக்கும் உபமானமில்லை; கண்ணுக்கெல்லையுண்டாகிலாய்த்து வடிவுக்கெல்லையுள்ளது. (என்னையித்யாதி) வ்யதிரேகத்தில் ஜீவிக்கவரிதாம்படி யிராநின்றார்; இவரார்தான் என்ன. (அட்டபுயகரம்) சொன்னபடிபொல்லாது; —* ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் கேட்டறியாயோ என்றார். உன்னையொழிய ஜீவியாதவன்காண் நாமென்றார். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(தஞ்சமித்யாதி) நிஸ்சிதமாக, இவர்க்கென்

சொன்னபடிபொல்லாதென்றது - நீயெனக்கு ஆத்மாவாயிருக்க நம்மை உனக்கு ஆத்மாவாகச்சொன்னபடி பொல்லாதென்றபடி. ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. — (தஞ்சமித்யாதி.) நானுன்னைவிட்டுப்பிரியக்ஷமனன்று என்றுநின்றுகொண்டு தாமிவளோடுகலந்து பரிமாற, இவளந்தலையில் மேல் வரப்புகுகிறவிஸ்லேஷத்தை யெண்ணி அஞ்ச, இவளச்சம் அவர்தீர்த்தாராக உருவு வெளிப்பாட்டிலநுபவத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

தஞ்சமாகநினைத்திருப்பார்; நெஞ்சுமவர்க்கே; (சிந்தித்தேற்கு) விசாரித்தேனுக்கு.(வஞ்சியித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற இடையை விடாதேபார்த்து வாய்திறந்து சொல்லிற்றுமொருவார்த்தையுண்டு.

வளை நிற்கிறதில்லை. இங்கேகுடியிருப்பாய், அவர்க்காகவர்த்திக்கிறனென்று வாயிருந்தன. [பைம்பொனித்யாதி] அவரைப்போலே வளையும்நிற்கிறனவில்லை. இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தோடு ஸாம்யமுண்டாயாய்த்து இவற்றுக்கிருப்பது. (என்வளையும்) என்னுடைய என்று ஸ்ரமித்த வளையெல்லாம், கட்டினவாறே அவரதாயிராநின்றது. வாஹ்யபரிகரங்களிப்படியானாலும் உள்ளுள்ளவைதான் நமக்குத்தொங்குமோவென்றிருந்தேன் (நெஞ்சமுமதம்மதே சிந்தித்தேற்கு) [உற்றெண்ணில் அதுவுமப்படுங்கவன்றன்னதே] ஆபாதப்ரதீதியில் நம்மதென்றிருந்தவித்தனையாய், ஆராய்ந்தவாறே அந்தக்கரணமும் அவரதாயிருந்தது. (வஞ்சியித்யாதி) பண்டே தொட்டார்மேலேதோஷமாய், "இற்றது, முறிந்தது" என்னும்படியாய்த்து இடைதானிருப்பது; [இது இதிலேஅவையாயன்றோ அது துவளும்படி நோக்கிநாய்த்து.(வாயித்யாதி) உருவுவெளிப்பாட்டிற்சொன்னவார்த்தை இப்போதென்னுடைய சொல்லப்போகாது. அப்போதுசொன்ன பாசுரம் கிடக்கச்செய்தேயும் அபரவ்யாபாரத்திலே துவக்குண்டமைதோற்ற (வாய்திறந்து) என்கிறாள். (ஒன்று) இன்னமும் அவன்சொல்லில் [உய்]சொல்லுமித்தனை: என்னதுவுமது அநுஸந்திக்கப்போகாது. அதுக்குக் கருத்து – இவையெல்லாம் நம்பாமையாயிராநின்றது; ஒழியாதபடி என் தோளையே அணைப்பிக்கிறு என்றுபோலே.

வளை நில்லாவிட்டால், "என்வளை" என்பானேன்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கேயித்யாதி). "வளையும்" என்ற உகாரதாத்பர்யம் (அவரைப்போலேயித்யாதி.) இப்போது அவர் பிரியமாட்டேனென்றிருக்கிறாரோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவருடையவித்யாதி). அதாவது – * பேதைநின்னைப்பிரியேனென்றகன்றவரன்றோ வென்கை. அன்றிக்கே, வ்யாக்யாத்ருவாக்யமாய், ஆழ்வாருடைய பூர்வவ்ருத்தம்போலே வளையும் கழலுகிறதென்னவுமாம்; அதாவது – எம்பெருமான் கிட்டினவாறே பிற்காலிக்கிற ஆழ்வாரைப்போலே யென்கை. * வளைவேழுலகு தலையெடுக்கை எல்லார்க்கும் ஒக்குமிறே. "என்" என்றதுக்கு யோஜநாந்தரம் (என்னுடையவித்யாதி.) நீர்வஞ்சிக்கொம்புபோலே யிருக்கிற, மருங்குலுண்டு-இடை, அதுநெருங்க-துவளும் படியாக, நோக்கி – ஸம்ஸ்லேஷித்து என்று பாவார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதி.) "ஒன்று" என்றஸாமாநயோகத்துக்குத்தாத்பர்யம் (உருவுவெளிப்பாட்டிலித்யாதி.) "ஒன்றுபணித்ததுண்டு" என்றவளவு அமைந்திருக்க, "வாய்திறந்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அப்போதித்யாதி.) "ஒன்று" என்றது – அத்விதீயமென்றாய், அதிரஹஸ்யமென்றாய், தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதி.) "வஞ்சிமருங்குல்நெருங்க" என்றவாக்யத்தையும், மேல் "அட்டபுயகரத்தேன்" என்றபதத்தில் தோற்றின எட்டுத்தோள்களையும் திருவுள்ளம்பற்றி, அந்தபரமரஹஸ்யந்தன்னைவெளியிடுகிறார் (அதுக்கித்யாதி.) மத்யமபதமான நமஸ்ஸில் பிறந்ததுணிவு மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிராநின்றது, ரக்ஷகத்வப்பாரிப்பாலே நானே ரக்ஷிக்கிறேனென்றவரமரஹஸ்யமென்று இதுக்குஸ்வாபதேசம்.

மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும்நீண்முடிமாலைவயிரமேகன்
தன்வலிதன் புகழ்சூழ்ந்த கச்சியட்டபுயகரத்தாதிதன்னை
கன்னிநன்மாமதிள் மங்கைவேந்தன் காமருசீர்க்கலிகன்றி குன்றா
வின்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மாலையேத்தவல்லார்க்கிடம்வைகுந்தமே.

ப - ரை.— வயிரமேகன் - வயிரமேகனென்னும், மன்னவன் - ராஜாவான, தொண்டையர்கோன் - தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தியாலே, வணங்கும்-ஸேவிக்கப்படுமவராய், அத்தாலே, நீள் - நீண்ட, முடி - திருமுடியையுடைய, மால்-ஸர்வேச்வரனாய், தன் - அந்தராஜாவினது, வலி - மிடுக்காலும், தன்புகழ் - அவன்யசஸ்ஸாலும், சூழ்ந்த - விரும்பின, கச்சி - கச்சிநகரில், அட்டபுயகரத்து-திருவட்டபுயகரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதிதன்னை - ஸர்வகாரணபூதன்விஷயமாக; கன்னி - ஒருவராலுமழிக்கவொண்ணாத, நல் - நன்றான, மா-பெரிய, மதிள் - மதிளாலேசூழப்பட்ட, மங்கை- திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவாய், காமரு-எல்லாரும் விரும்பும்படியான, சீர்-குணங்களையுடையரான, கலிகன்றி-ஆழ்வார், குன்றா-குறைவில்லாத, இன் - இனிய, இசையால்-இசையுடனே, சொன்ன - அருளிச்செய்த, செம்-அழகிய, சொல்மாலை-சப்தஸந்தர்ப்பத்தையுடைய இத்திருமொழியைக்கொண்டு,ஏத்தவல்லார்க்கு—,இடம்—, வைகுந்தம்-பரமபதமென்கிறார். (௧0)

(நஞ்சமித்யாதி) நம்மை முடிக்கும்படியாய்ப் பார்க்கிறபார்வை; நானிவர் தம்மை யறிகிறிலேன். நீரார்? என்றுகேட்க; அஞ்சாநின்றேன். ... ௬.

(நஞ்சமித்யாதி) இவர் பார்க்கிறபார்வை,விஷம்போலே நம்மை முடிக்கும்போலேயிராநின்றது. சொன்னவார்த்தையை காரியஞ்செய்துவாரைப்போலே யிராநின்றார் ; அதொரு உபகாரமாகாமே, அத்தை அர்த்தக்ரியாகாரியாக நினைக்கிறார்போலேயிராநின்றது. (நானித்யாதி) இவர் ரக்ஷகராயிருக்கிறாரோ, நம்மை முடித்துவிடவிருக்கிறாரோ, அறிகிறிலேன்.

(அஞ்சுவன்) இவர்சொல்லுகிறவார்த்தைதான் பொல்லாததல்லவிறே ; ஆகிலும், அவரையும் நம்மையும் பார்த்தவாறே அஞ்சாநின்றேன். அப்பெரியவனுக்கு இவ்வார்த்தையுண்டாகக் கூடுமோ என்று அஞ்சாநின்றேன் ; இவரார்தானென்ன. (அட்டபுயகரம்) ஒருவசநம் கொண்டு ஈச்வரன் என்றஞ்சவேண்டா, நீ அஞ்சாமைக்கு உன்னோடு ஸஜாதீயனாய்வந்து நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார். ... ௭.

இவர்ஸம்ச்லேஷிக்கிற ஸம்ச்லேஷம் விஷமிச்ரமாயிருக்கிறது என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி.) இப்போது * ஆநந்தகந்தாவஹமாயிருக்கையால் இத்தனையும் விச்லேஷகாலத்தில் வாயகமாய்முடிக்குமென்று கருத்து. கீழே "நெருங்கநோக்கி" என்றாளே; மீளவும் "நோக்கும்நோக்கம்" என்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவித்யாதி.) விவரணம் (அதொருவித்யாதி;) இடையொடியாமைநோக்காலே அனைத்தஸம்ச்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

(சொல்லுகிறவார்த்தை) என்றது - ஸ்வாபதேசத்தில் உபச்லோகம். (ஸஜாதீயனாய்)என்றது - "மாம்" என்றதில் ஸாரஸ்யமாய் ஸஜாதீயனானப்போலே, இவனுடன் கலந்துபரிமாறினமையைப்பற்ற. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) ராஜாவானதொண்டைமான் சக்ரவர்த்திவணங்கும். (நீண்முடிமாலே) அத்தொண்டைமான்சக்ரவர்த்திவணங்கினபின்பாய்த்து முடி நற்றரித்ததும் ஈஶ்வரத்வம் நிலை நின்றதும். வயிரமேகனென்று-அவனுக்குப்பேர். (தன்வலியித்யாதி) அவன்மிடுக்காலும் புகழாலும் விஞ்சினகாஞ்சிபுரத்து திருவட்டபுயகரத்திலே நின்றருளின ஸர்வகாரணனை. கன்னி — அழிவின்மை. ஒருவராலழிக்கவொண்ணாத நன்றானமதிளாலே சூழப்பட்ட திருமங்கைக்கு ராஜாவான. (காமருசீரித்யாதி) எல்லாரும் விரும்புமழகையுடைய ஆழ்வார்குறைவற நல்ல இசையுடனே சொன்ன அழகிய சொல்மாலையை யேத்தவல்லார்க்கிடம் பரமபதம். ௧0.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.—(மன்னவனித்யாதி) ராஜா தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி: அவன் ஸம்ராஜமாகியாய் அவன் வணங்கினபின்பாய்த்து, ஈஶ்வரன்முடி நல்தரித்ததும் ஸர்வேஶ்வரத்வம் நிலைநின்றதும். முன்பெல்லாம் ஈராசுபட்டுப்போந்தது. (வயிரமேகன்) வயிரமேகனென்று-அவனுக்குப்பேர்†. (தன்வலி) எதிரிகளை அழியச்செய்கைக்கீடான அவன் மிடுக்கும், ரக்ஷணத்தால்வந்த புகழும் விஞ்சியாய்த்திருப்பது. திருவட்டபுயகரத்திலே நின்ற ஜகத்காரணனை—அதனைக் கவிபாடிற்று. (கன்னியித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியாய் புதுசாயிருக்கிற மதிளை [உடையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதானராய், எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹைபண்ணவேண்டும்படியான ஸௌந்தர்யலக்ஷ்மியையுடைய ஆழ்வார். (குன்றா) தான் குறையக்கடவதன்றிக்கே, கேட்டார்செவிக்கும் ஆகர்ஷகமாம்படியான இசையையுடைத்தாய், ஆதரயந்தான் செவ்வித்தாயிருக்கிற இவற்றைக்கொண்டு. (ஏத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே) உருவுவெளிப்பாட்டாலே அநுபவித்து பிறர்க்கிருந்து சொல்லவேண்டாதே, "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்கிறபடியே நித்யாநுபவம் பண்ணிக்களிக்கலாம்தேஶத்திலே புகப்பெறுவார். ... ௧0.

அடிவரவு.—நீர் வெந்திறல் செம்பொன் மந்தரம் கலை எங்ஙனும் புகழ் மேனி தரு தம் மன்னவன் சொலலு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (மன்னவனித்யாதி.) (ஈராசுபட்டிறே) என்று - வணங்குகைக்குமுன் "த்வம்மே அஹம்மே" என்றிறேபோந்தது; "யதா ராஜா ததா ப்ரஜா:" என்று எல்லாரும் வணங்கினார்களென்று கருத்து. அவற்குப்பேர் - சக்ரவர்த்திக்குப்பேர். ஆதரயந்தானென்றது - ஸாகாஶ்ரயமானது செஞ்சொல்லாயிருக்குமென்கை. ... ... ௧0.

ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

† "அவற்குக்குடிப்பேர்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

**சொல்லுவன்சொல்பொருள்தானவையாய்ச்சுவையூறுவொலிநாற்றமும்தோற்றமுமா
நல்லரன்நான்முகன் நாரணனுக்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச் [சி
பல்லவன் வில்லவனென்றுலகில் பலராய்ப் பலவேந்தர்வணங்குகழல்
பல்லவன் மல்லையர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. க.**

ப - ரை.—சொல்லு - கண்ணாற்காண்கை முதலியவற்றுக்கு விஷயமான அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கடவதான சப்தம், வன்சொல் - அதுதன்னிலும் அருமையான வேதம், பொருள் - வேதார்த்தம், அவை - ஆகிய அவற்றுக்கு, தான்—, ஆய் - நிர்வாஹகனாய் ; சுவையும் - ரஸமும், ஊறவும் - ஸ்பர்சமும், ஒலியும் - சப்தமும், நாற்றமும் - கந்தமும், தோற்றமும்-கண்ணாற்காணும்ரூபமுமாகிற விஷயங்களுக்கு[ம் ஆய் - நிர்வாஹகனாய்; நல் - நல்ல, அரன் - ஸம்ஹார்த்தாவான ருத்ரனுக்கும், நான் முகன் - ப்ரஹ்மாவுக்கும், ஆய் - அந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை நடத்துமவனாய், நாரணனுக்கு - தன்னுடைய நிஜரூபங்களைக்கொண்டு பாலனத்தைப் பண்ணியருளுகிற நாராயணனுக்கு, இடந்தான் - இடமாவது ; அழகாய - அழகிய, தடம்-தடாகங்களாலே, சூழ்ந்து-சூழப்பட்டு, அழகாய-அழகியதாயிருக்கிற, கச்சி-கச்சிநகரிலே, பல்லவனென்று-பல்லவனென்றும், வில்லவனென்று-வில்லவனென்றும், பலராய்-அநேகராய், உலகில்-இந்தபூமியைஅரசாண்ட அக்காலத்திலே, பலவேந்தர்-பலராஜாக்கள், வணங்கு-வணங்குகிற, கழல் - வீரக்கழலையுடையனும், மல்லையர் - மல்லாபுரியென்னும் திருக்கடல்மல்லையிலுள்ளவர்களுக்குக், கோன் - அரசனை, பல்லவன் - பல்லவனெனபவன், பணிந்த - ஆச்ரயித்த, பரமேச்சரவிண்ணகரம் - பரமேச்வர விண்ணகரமாம். ... ... (க)

" மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீள்முடிமாலை" என்று தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி திருவட்டபுயகரத்திலே அநுகூலித்தபடியை யநுஸந்தித்தார் ; அந்த ப்ரஸங்கத்தாலே, பல்லவனென்பானொருவன் பரமேச்வரவிண்ணகரத்திலே அத்யாச்சர்யமான ஆநுகூல்யங்களைப்பண்ணி, ஒரொன்றே எடுத்ததாயிரமாமபடி பண்ணிணாய்த்து ; பின்பு சோழன்கண்டு அது பொறுக்கமாட்டாமையாலே அவற்றைத் தவிர்த்தான். ஐஹவ்ஷயத்திலே ஓரடி நின்றாரைத் தமக்கு உத்தேச்யராகவிறே இவர்தாம நினைத்திருப்பது ; அத்தாலே அவன்படிகளை யநுஸந்தித்துப்பேசுகிறார். ... ... ☼

" மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீள்முடிமாலை" என்று - தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி திருவட்டபுயகரத்திலே அநுகூலித்தபடியை யநுஸந்தித்தார் ; அந்த ப்ரஸங்கத்தாலே, பல்லவனென்பானொருத்தன் பரமேச்வரவிண்ணகரத்திலே அத்யாச்சர்யமான ஆநுகூல்யங்களைப்பண்ணி ஓரோவொன்றையெடுத்தது ஆயிரமாம்படி பண்ணிணாய்த்து ; பின்பு சோழன்கண்டு, அதுதான் பொறுக்கமாட்டாமையாலே அவைதன்னை யமைத்தவித்தனை. இனித்தான், ஐஹவ்ஷயத்தில் ஓரடி வரநின்றார் தமக்குத்தேச்யராகவிறே யிவர் நினைத்திருப்பது ; அத்தாலே - அவன்படிகளெல்லாம் தமக்கு இனிதாயிருக்கையாலே அவற்றை யநுஸந்தித்துப்பேசுகிறார். ... ☼

சொல்லுப்ரவேசம்.— கீழ்த்திருமொழியில் - உருவுவெளிப்பாட்டிலே தாய்மாரோடுசொல்லிக் கொண்டிருந்தவிவருக்கு பரமேச்சுரவிண்ணகரத்திலிருப்பைக்காட்டக்கண்டு தாமானதன்மையாலே அவன்படிகளெல்லாம் பேசி, அநுகூலத்தைக்கு இஹிதகரித்தார்படியில் திருவுள்ளமூன்றியநுஸந்திக்கிறொன்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மன்னவனித்யாதி.) (ஓரோவொன்றையெடுத்தது) என்றதுக்கு-ஒரொரு ஆஹரணங்களாயிரம்பண்ணிவைத்தானென்றுகருத்து. இப்போது காணுமேயென்ன (பின்புசோழனித்யாதி.) அமைத்து - சேமத்திலே யமைத்து. அநுகூலனுகிலித்தை கொண்டாட வேணுமோவென்ன (இனியி ... ... ✻

முதற்பாட்டு. (சொல்லு வன்சொல்லித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு விஷயமான அர்த்தத்தைச்சொல்லக்கடவதான ஶப்தம்; அதுதன்னிலும் நிஶ்சயமானவேதம். (பொருள்) வேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு தான்வாச்யனாய். "அந்நாயனார்பக்கலாதரத்தாலே அவரெழுந்தருளி[நு]யிருக்கிற திருப்பதியைவிரும்பி ஒருக்கால் சொன்னாப்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லுவேனென்கிறார்" என்று பிள்ளையமுதனார். (சுவைமித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐஶ்வர்யத்தை அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான ஶப்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய். (சுவையித்யாதி) ரஸம், ஸ்பர்ஶம், ஶப்தம், கந்தம், சக்ஷுர்விஷயமான ரூபம். (நல்லாரனித்யாதி) ருத்ராந்தர்யாமியாயும் ப்ரஹ்மாந்தர்யாமியாயும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணும் நாராயணனுக்கிடந்தான்.

முதற்பாட்டு. (சொல்லு) ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு விஷயமான அர்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதான ஶப்தம். (வன்சொல்) இதுதன்னிலும் நிஶ்சயமானவேதம். (பொருள்) ஸாரவத்தரமானவேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய். (சுவைமித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐஶ்வர்யத்தை அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான ஶப்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய். (சுவையித்யாதி) ரஸம், ஸ்பர்ஶம், ஶப்தம், கந்தம், சக்ஷுர்விஷயமான[உ]ரூபம். (நல்லாரனித்யாதி) முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யவஸ்துவான ஜகஜ்ஜந்மாதிஹேதுவும் தானேயென்கிறது. (நல்லரன்) தந்தாம் கர்மத்தாலே க்லேஶப்படுகிற ப்ராணிகளை, தீம்பிலே கைவளர்ந்த ப்ரஜையைக் காலிலும் கழுத்திலும் விலங்கிட்டுவைக்கும் பித்ராதிகளைப்போலே, இவற்றுக்கு ஹிதபரமாக ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணும் ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், "த்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே" என்கிறபடியே-ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸ்ருஷ்டித்தும், ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணியும்போருகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு† வாஸஸ்தாநமாகிறது.

முதற்பாட்டு.— (சொல்லித்யாதி.) ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கித்யாதி.) புபுக்ஷூபாஸ்யத்வம் சொன்னதாய், மேல் முமுக்ஷூபாஸ்யத்வம் சொல்லுகிறதாக உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுக்களுக்குமித்யாதி.) ஸம்ஹர்த்தாவுக்கு நன்மையேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமித்யாதி.) ஸம்ஹர்த்தாவையும் ஸ்ரஷ்டாவையும்சொன்னபோதே நடுவேபாலநகர்த்தாவையும் சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேநேத்யாதி.) * நாராயணபரார்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றது.)

† "நல்லரன்நாரணன் நான்முகனுக்கிடந்தான்" என்று சில மூல ஸ்ரீகோஶங்கள்; "ருத்ரனுக்கந்தர்யாமியாயும், ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணியும், "த்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே" என்கிறபடியே-ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டித்தும்போருகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு" என்று சில வ்யாக்யாந ஸ்ரீகோஶங்கள்.

கார்மன்னுநீள்விசும்பும் கடலும்சுடரும்நிலனும் † மலையும்தன்னுந்தித்
தார்மன்னு தாமரைக்கண்ணனிடம் தடமாமதிள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேர்மன்னுதென்னவனைமுனையில்செருவில்திறல்வாட்டியதிண்சிலையோன்
பார்மன்னு பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௨.

ப-ரை.— கார்மன்னு - மேகங்கள்ஸஞ்சரிக்கிற, நீள் - பெரிய, விசும்பும் - ஆகாஶமும், கடலும் - ஸமுத்ரங்களும், சுடரும் - சந்த்ரஸூர்யர்களும், நிலனும் - பூமியும், மலையும் - குலபர்வதங்களும், தன் உந்தித்தார் - தன்திருநாபியில் தாமரைப்பூவிலே, மன்னு - உண்டாம்படியிருக்கிற, தாமரைக்கண்ணனை - புண்டரீகாக்ஷனுக்கு, இடம்-இடமாவது; தடம் - தடாகங்களாலும், மா-உயர்ந்திருக்கின்ற [ம] மதிள்-மதிள்களாலும், சூழ்ந்து-சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகாயிருக்கின்ற, கச்சி - கச்சிநகரிலே, தேர்மன்னு - மஹாரதனான, தென்னவனை - பாண்டியனை, செருவில முனையில் - யுத்தமுகத்தில், திறல் - மிடுக்கை, வாட்டிய - அழித்த, திண் - திண்ணிய, சிலையோன் - வில்லையுடையனாய், தன் ஸ்ரீயை, பார் - பூமியிலே, மன்னு - நிலைநிற்கச்செய்த, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜனானவன், பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே—. ... ... (௨)

(தடமித்யாதி) அழகியதடாகங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகாஞ்சீபுரத்தில் பல்லவனென்றும்வில்லவனென்றும் அக்காலத்தில் ராஜாக்கள்; அவர்களைச்சேர்ந்த ராஜாக்களும் பலரும்வந்து வணங்குகிற காலையுடைய. (மல்லையர்கோன்) அவனுக்குத் திருக்கடல்மல்லையாய்த்து படைவீடு. மல்லையர்கோன்பணிந்த. ... ... க.

(தடமித்யாதி) நல்ல நீர்நிலங்கள்சூழ்ந்து அழகிதாயிருக்கிற கச்சியில். (பல்லவன்) பல்லவனென்றும் வில்லவனென்றும் சில ராஜாக்களுண்டாய்த்து அக்காலத்திலே; அவர்களும் அவர்களைச்சேர்ந்தவர்களுமடையவணங்கும் கழலையுடையனாயிருக்குமாய்த்து அவன். (மல்லையரித்யாதி) திருக்கடன்மல்லையாய்த்து படைவீடு; அவனாஶ்ரயிக்கிற பரமேஶ்வரவிண்ணகரம். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.— (காரித்யாதி) சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ராவணவதம் பண்ணினத்தோடு இவன் ஶத்ருவதம் பண்ணினத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த்து இவருடைய ஆதரம்.

“இடந்தான் - பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே” என்று அந்வயம். ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.— (காரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - “நல்லான்நான்முகனை” என்று-ஸம்ஹர்த்தாவுக்கும் அந்தர்யாமியாய், பாலநகர்மம்தானே நடத்தி ஸ்ரஷ்டாவுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்தாரிறே; அதில், * நான்முகனுக்குங்கூட ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே வந்த வவனுடைய ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்தை முந்துற இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

உகந்தருளின நிலத்துக் கநுகூலித்தானுகையால் அவனுடைய விஜயமும் உத்தேஶ்யமாய்த்தென்கிறார் (சக்ரவர்த்தித்திருமகனித்யாதி.)

† “நீள்விசும்பும் சுடரும் கடலும் நிலனும்” என்று வ்யாக்யாநத்துக்கநுகுணமாக பாடமாகவுமாம் ; அன்றிக்கே, அந்வயித்தருளிச்செய்கிறாராகவுமாம்.

உரந்தருமெல்லணைப்பள்ளிகொண்டானொருகால்முன்னம்மாவுருவாய்க்கடலுள்
வரந்தருமாமணி வண்ணனிடம் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
நிரந்தவர்மண்ணையில்புண்ணுகர்வேல்நெடுவாயிலுகச்செருவில்முனநாள்
பரந்தவன் பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௩.

ப - ரை.—முன்னம ஒருகால - முன்பொருநாளிலே, மா உருவாய் - விலக்ஷணமான வடிவோடே, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, உரம்தரும் - பலத்தையுடைய, மெல - மிருதுவான, அணை - திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டு, பள்ளிகொண்டான் - சயனித்தருளினவனாய், வரம்தரும் - எல்லாருடைய அபேக்ஷிதங்களையும் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கையாலே அருளாளப்பெருமாள் என்னும் திருநாமத்தையுடையனாய், மாமணி - வேண்டிற்றுத் தரக்கடவ சிந்தாமணிபோன்ற, வண்ணன் - ஸ்வபாவத்தையுடையனுக்கு, இடம் - வாஸஸ்தாநமாவது; - மணி - ரத்நமயமான, மாடங்கள் சூழ்ந்து - மாடங்களால்சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகிதான, கச்சி - கச்சிநகரில ; மண்ணையில்-மண்ணை என்னும் படைவீட்டிலுள்ள, நிரந்தவர் - சத்ருக்களுடைய, சரீரத்தில், புண் - மாம்ஸத்தை, [மிரு] நுகர - புஜிக்கிற, வேல - வேலின், நெடுவாயில் - பெரியவாயிலே, அவர்கள், உக - முடியும்படியாக, முனநாள் - முன்பு, செருவில - யுத்தத்தில், பரந்தவன் - தானே யாம்படி பரந்தவனான, பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—.

இரண்டாம்பாட்டு. (கார்மன்னுநீளித்யாதி) மேவங்கள்ஸஞ்சரிக்கிற பெரிய ஆகாசமும், ஸமுத்ரமும், பர்வதங்களும். (சுடரும்) அக்நி ஆதித்யாதிகள், சந்த்ர ஸூர்யர்களாதல். (நிலனும்) பூமியும், தன் திருநாபியில் தாமரைப்பூவிலே யுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனும். செந்தாமரைக்கண்ணனென்கிற நாயனார்திருநாமம். (தடமித்யாதி) பெரியமதிள்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சி. (தேர்மன்னுமித்யாதி) மஹாராஜனை பாண்டியனைக்கூசியிலே யுத்தத்திலே அவன் மிடுக்கைகொட்டுமை திண்ணியசிலையையுடையவன். (பாரித்யாதி) பூமிக்கு ராஜாவான பல்லவர்கோன்பணிந்த. ... ... ௨.

(காரித்யாதி) மேவங்கள்ஸஞ்சரிக்கிற ஆகாசமும், அவ்வாகாசவர்த்திகளான சந்த்ரஸூர்யர்களும், பூமியைச்சூழ்ந்த கடலும், அதுக்குட்பட்ட பூமியும், அதுக்கு ஆணியடித்தாப்போலேயிருக்கிற மலையும், இவையுடைய, திருநாபீகமலத்திலேயுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனுக்கு வாஸஸ்தாநம்.—தடாகங்களாலும், மதிள்களாலும் சூழ்ந்து தர்சநீயமான கச்சியில். (தேரித்யாதி) மஹாராஜனாய் தேரிலே யேறிப்போகக்கடவனாயிருக்கிற பாண்டியனை. (செருவில்) யுத்தத்தில். (முனையில்) தூசித்தலையிலே, மிடுக்கையழித்த திண்ணியவில்வலியையுடையவன். (பாரித்யாதி) தானில்லையானாலும்தன்னுடையவீரஸ்ரீ நிற்கும்படி வாழ்ந்தவன். ... ... ௨.

"உந்தித்தார்" என்றதினர்த்தம் (திருநாபீகமலத்திலேயென்றது.) ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு.—(உரமித்யாதி.) முதற்பாட்டில் ஆர்யமானபாலகர்மத்தை, திருப்பாற்கடலில் தண்வளர்ந்தும் ஹஸ்திகிரியில் அருளாளராயும் நடத்தினபடியை யநுஸந்திக்கிறதென்று ஸங்கதி.

மூன்றாம்பாட்டு. (உரந்தருமித்யாதி.) "ப்ரக்ஷிஷ்ட விஜ்ஞாநபலைக தாமநி" என்கிறபடியே - பலத்தையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டு அதிலே பள்ளிகொண்டானொருகாலத்திலே விலக்ஷணமானவடிவுடனே திருப்பாற்கடலிலே; "வரந்தரும்பெருமான்" என்று விருதுபிடித்து ஸர்வர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளுகிறவனுக்கிடம். (மணிமாடமித்யாதி) மணிமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்து அழகிதானகச்சி. நிரந்தவர் - ஶத்ருக்கள். (மண்ணையில்) மண்ணை - படைவீட்டுக்குப்பேர். நிரந்தவாஶரீரத்தில் மாம்ஸாதிகளை நுகருகிற வேலினுடைய நெடியவாயிலே அவர்கள்[ம் ப்ராணனுக.

மூன்றாம்பாட்டு.—(உரமித்யாதி) "ப்ரக்ஷிஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி" என்கிறபடியே - பிராட்டிமாரும் தானுங்கூட எறித்துகையா நின்றால் பொறுக்கைக்கீடான தாரணஸாமர்த்யத்தையும், வேண்டின விடங்களிலே திருவுள்ளக்கருத்தறிந்து குழைந்து கொடுக்கைக்கீடான மென்மையையுமுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே, முன்பொருநாளிலே ஶ்லாக்யமான வடிவையுடையனாய்க்கொண்டு கடலிலே கண் வளர்ந்தருளினான். (வரமித்யாதி) அருளாளப்பெருமாளாய்நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்தாநம்;—ரத்நமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்து தர்ஶநீயமாயிருக்கிற கச்சியில். (நிரந்தவ[உய ரித்யாதி) மண்ணையென்று - ஆற்றுக்கும், படைவீட்டுக்கும்பேர்; * திருச்சிற்றாறென்று - ஆற்றுக்கும் திருப்பதிக்கும் பேராகிறாப்போலே. அப்படைவீட்டிலுண்டான, நிரந்தவருண்டு--ஶத்ருக்கள், அவர்களுடைய, புண்ணுண்டு - மாம்ஸம், அதக்கை, நுகரக்கடவதாய் - போஜிக்கக்கடவதாயிருக்கிற வேலினுடைய பெரியவாயிலே, அந்த[உரு ஶத்ருக்கள் உக - அவர்கள்முடிய. திருமங்கையாழ்வார் மதிக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமிறே அவரது. "கடமாகளியானை வல்லான்" என்றும், "ஆடல்மாவலவன்" என்றும், "மருவலர்தமுடல் துணிய

உரத்தை - பலத்தை, தரும் - உடையவனென்று வ்யாக்யாதாக்களும் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ஷிஷ்டேத்யாதி.) குழைந்துகொடுக்கையென்றது - திருமுடிப்பக்கமுயர்ந்து கொடுக்கையும், மற்றையிடம் தாழ்ந்து கொடுக்கையும். (கடலிலே - திருவநந்தாழ்வான்மேலே - கண்வளர்ந்தருளினான்) என்றந்வயித்து, இதுக்கீடாக மூலத்தையுமந்வயித்துக்கொள்வது. வரம் தருமவனாய் - "வரதஸ்ஸர்வபூதாநாமத்யாபி பரித்ருஶ்யதே" என்கிற வரதனாய், மாமணி-சிந்தாமணிபோலே ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனென்று வ்யாக்யாதாக்களும் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அருளாளப்பெருமாளாயித்யாதி.) அருளாளப்பெருமாளென்று - தேப்பெருமாளுக்குப்ரஸித்தமான திருநாமமிறே. எம்பெருமானார், யஜ்ஞமூர்த்திக்கு அருளாளப்பெருமாளென்று தேப்பெருமாளுடைய திருநாமம்சாத்திற்றும் ப்ரஸித்தமிறே. "திருமங்கையாழ்வார் வீரரென்று ப்ரஸித்தர்" என்கைக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (கடமாவித்யாதி.)

மூ — அண்டமுமெண்டிசையும்நிலனுமலைநீரொடுவானெரிகால்முதலா
வுண்டவனெந்தைபிரானதிடமொளிமாடங்கள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
விண்டவரிண்டைக்குழாமுடனே விரைந்தாரிரியச்செருவில்முனிந்து
பண்டொருகால்வளைத்தான்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௪.

ப - ரை.—அண்டமும் - அண்டங்களும், எண்திசையும் - எட்டுதிக்குக்களும், நிலனும் - பூமியும், அலை - அலையெறியாநின்றுள்ள, நீரொடு - ஸமுத்ரங்களும், வான் - ஆகாசமும், எரி - அக்நியும், கால் - காற்றும், முதலா - முதலாக, உண்டவன் - அமுதுசெய்தருளினவனுமாய்; எந்தைபிரானது - என்குலநாதனானவனுக்கு, இடம் - இடமாவது;-ஒளி - விளங்காநின்றுள்ள, மாடங்கள்-மாடங்களால், சூழ்[ம]ந்த - சூழப்பட்ட, அழகாய - அழகிய, கச்சி - காஞ்சீநகரத்தில்; செருவில் - யுத்தத்தில், விரைந்தாருடனே - விரைந்து வந்தவர்களும், விண்டவர் - ஶத்ருக்களுடைய, இண்டை - திரண்ட, குழாமுடனே - கூட்டமும், இரிய - சிதறியோடும்படியாக, முனிந்து - சீறி, பண்டு ஒருகால் - முன்பொருகாலத்திலே, வளைத்தான் - வில்லைவளைத்த பல்லவராஜா, பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... (௪)

(செருவிலித்யாதி) யுத்தத்திலே பரந்தவன். ... ... ௯.

நாலாம்பாட்டு. (அண்டமுமித்யாதி) அண்டமும் எட்டுதிக்கும் பூமியும் ஸமுத்ரங்களும் ஆகாசமும் அக்நியும் காற்றும்முதலாக அமுதுசெய்த என்னுடையநாதனுக்கிடம். (ஒளிமாடமித்யாதி) [உ]விளங்காநின்றுள்ள மாடங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சி. விண்டவர் - ஶத்ருக்கள். இண்டை - திரட்சி: இண்டையென்றும் - திரட்சி.

வாள்வீசும் பரகாலன்” என்றும், துறைதோறும் தலையாயிருக்கிற திருமங்கையாழ்வாரிறே மதிக்கிறார். ※ ரஞ்ஜநீயஸ்யபோலேயிருக்கிறதிறே. (செருவிலித்யாதி) இவன் யுத்தத்தில் ஶத்ருக்களடங்கலுமழிந்து தானேயாம்படி விஸ்தரித்தருளினவன். ... ... ௯.

நாலாம்பாட்டு.— (அண்டமித்யாதி) அண்டமும், எட்டுதிக்குக்களும், பூமியும்; காரணமாயும் கார்யமாயுமுள்ளவையடையத் திருவயிற்றிலேவைத்து நோக்கினவன். (எந்தைபிரானதிடம்) எனக்கு ஜநகனானவனுக்கு ஸ்வாமி. என் குலநாதனென்றபடி.(ஒளி) ரத்நங்களுடைய ஒளியையுடைத்தான மாடங்கள் சூழ்ந்து தர்ஶநீயமான கச்சியில். (விண்டவரித்யாதி) செருவிலே - யுத்தத்திலே, விரைந்தவ

துறைதோறுமென்றது - ஆனைபாருகையும், குதிரைநடத்துகையும், வாள்வீசுகையுமாகிற துறைதோறுமென்றபடி. தாம்வீரஶிகாமணியாயிருந்து ஒருவன்வீரத்தைக் கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஞ்ஜநீயஸ்யேத்யாதி.) இத்தால்-ஶத்ருவாய் வீரனாயிருந்த ராவணன் பெருமாளைக்கொண்டாடினால், அநுகூலன் விஷயத்திலே கேட்கவேணுமோஎன்றதாய்த்து. ... ... ௯.

நாலாம்பாட்டு. — (அண்டமித்யாதி.) முதற்பாட்டில் “நல்லரன்” என்றுசொன்ன ஸம்ஹார்த்ஜத்வத்தை ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

“அண்டம்” இத்யாதிக்கெல்லாம் தொகுத்தஸாவம் (காரணமாயுமித்யாதி.) “பிரான்” என்றதுக்குஃபலிதார்த்தம் (ஸ்வாமியென்றது.) ... ... ௯.

தூம்புடைத்திண்கைவன்தாள்களிற்றின்துயர்தீர்த்தரவம்வெருவமுனநாள்
பூம்புனல்பொய்கைபுக்கானவனுக்கிடந்தான்தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேம்பொழில்குன்றெயில்தென்னவனை†த்திசைப்பச்செருமேல்வியந்தன்றுசென்ற
பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௫.

ப - ரை.—தூம்புடை - துளையையுடைய, திண் - திடமான, கை - துதிக்கையையும், வல் - வலிய, தாள் - தாளையுமுடையனான, களிற்றின் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, துயர் - துக்கத்தை, தீர்த்து - போக்கி; அரவம்-காளியனென்பவன், வெருவ-அஞ்சும்படியாக, முனநாள்-முன்பு, கடம்பமரத்தேறி, பூம்புனல்பொய்கை-நச்சமடுவான பொய்கையிலே, புக்கானவனுக்கு-பாய்ந்தவனுக்கு, இடம்-இடமாவது;-[ம] தடம் - தடாகங்களாலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகிய, கச்சி - கச்சியில்; தேன் - தேனையுடைய, பொழில் - சோலையையும், குன்று - மலைபோன்ற, எயில் - மதிளையுமுடைய, தென்னவன் - பாண்டியன், திசைப்ப - அறிவுகெடும்படி, அன்று - முன்பு, செருமேல் - யுத்தத்தில், வியந்து - பெரிய ஆச்சரியத்தோடே, சென்ற-வந்துகிட்டினவனும், பாம்புடை - நாகத்தைக்கொண்ட ஸர்ப்பக்கொடியைக் கொடியாகவுடைய, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜன், பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (ம)

திரள்களுடனே கூட விரைந்து எதிர்த்துச்சென்றவன் இவ்விடத்திலே முடனேசிதற. (பண்டித்யாதி) முன்பு வில்லேந்தினவன் பணிந்த. அ.

அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்பித்யாதி) துளைக்கைம்மாவின் துயர்தீர்த்து, காளியன்நடுங்க முன்புறகிய பொய்கையிலே புக்குநின்கடம்பேறிப் புகப்பாய்ந்தவனுக்கிடம; —தடாகங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சி.

ருண்டு-பெரியகிளர்த்தியோடே "காட்டு, காட்டு" என்று தூசியோடி வருகிறவர்கள்; அவர்களோடே. (விண்டவரிண்டைக்குழாம் - இரிய) ஶத்ருக்களுடைய செறிந்த ஸமூஹமானது சிதறியோட. (முனிந்து) சீறி. (பண்டித்யாதி) முன்பொருநாளிலே கையில் வில்லேந்தினவன் பணிந்த. ... ... அ.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(தூம்புடையித்யாதி) துளையையுடைய திண்ணிய கையையுமுடைத்தாய், வலிதான தாளையுமுடைய ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஜலவாஸத்வத்தால்வந்த ஆர்த்தியைத் தீர்த்துப்போக்கி. (அரவமித்யாதி) காளியனென்பவன் ஒருதடாகத்தை விஷத்தாலே தூஷிக்க, அவனஞ்சியோடும்படியாகத் தானதிலேபோய்ப் புக்கானையித்து.

அஞ்சாம்பாட்டு. — (தூம்புடையித்யாதி.) முதற்பாட்டிற்சொன்னகாரணத்வத்தை மூன்றுபாட்டிலும் விஸ்தரித்தநுஸந்தித்து, அதுதான்ஸித்த முமுக்ஷூபாஸ்யத்வத்தை, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அநிஷ்டநிவர்த்தநமுகேந அருளிச்செய்து கொண்டு, இதுக்குக்கீழ் "சுவையூறொலிநாற்றமும் தோற்றமுமாய்" என்றபடிக்குதல் தோற்றின ஸர்வோபாஸ்யத்வத்தை மேலெட்டாம்பாட்டளவும் அநுஸந்திக்கிறாராய்; அதில், காளியனுக்கும் இடைச்சேரியில் கோபஜநங்களுக்கும் ஜீவநப்ரஸாதோபயுக்தமான ஆபத்தையநுஸந்திக்கிறதொன்று இங்குண்டான ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

முனநாள் பூம்புனல்பொய்கையானதில் - அரவம்வெருவ - புக்கானென்றுதல்; பூம்புனல்பொய்கையாம்படி புக்கானென்றுதல் ஸம்ப்ரதாயம் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காளியனுணவனித்யாதி.)

† "தென்னவன்" என்று பாடமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, "தென்னவனை" என்றே பாடமாய், ஏகாரம் அவ்யயமாகவுமாம்; கோஶாந்தரங்களில்காண்க.

திண்படைக்கோளரியினுருவாய்த்திறலோனகலம்செருவில்முனநாள்
புண்படப்போழ்ந்த பிரானதிடம் பொருமாடங்கள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
வெண்குடைநீழலசெங்கோல்நடப்பவிடைவெல்கொடிவேல்படைமுன்னுயர்த்த
பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

ப - ரை.—திண் - திண்ணிய, திருவுகிராகிற, படை - ஆயுதத்தையும, கோள்-மிடுக்கையுமுடைய, அரியின் உருவாய் - நரஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு, திறலோன்-பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய, அகலம் - மார்வை, முனநாள்—, செருவில்-யுத்தத்திலே, புண்பட - புண்படும்படி, போழ்ந்த - பிளந்த, பிரானது - உபகாரகனுக்கு, இடம் - இடமாவது; - பொரு-ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற, மாடங்கள் சூழ்ந்தஅழகாயகச்சி—; வெண்குடைநீழல்-வெண்கொற்றக்குடைநிழலின் கீழே, செங்கோல்நடப்ப - தன் ஆஜ்ஞைசெல்லும்படி, வெல் - ஜயஸூசகமான, விடைக்கொடி - ஸர்ப்பத்வஜத்தை, வேல் படைமுன் - வேல்முதலிய ஆயுதங்களோடே பொருகிற ஸேனைகளின்முன்னே, உயர்த்த - உயர எடுத்தவனாய், பண்புஉடை - அழகிய ஸ்வபாவத்தைபுடையவனான, பல்லவர்கோனபணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (௬)

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைய பொழிலாலே சூழப்பட்ட குன்றை என்கிற படைவீட்டையுடைய தென்னவனை. (திசைப்படவித்யாதி) கலங்கப்பூசலிலே யியாந்துசென்ற. (பாம்புடையித்யாதி) நாகலோகத்தை வென்று அதுதானே கொடியாக எடுத்தாடினையுத்து. யாம்பிறே அவனுக்குக்கொடி. பல்லவர்க்கு ராஜாவானவன் பணிந்த. ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (திண்படையித்யாதி) திண்ணிதான ஆயுதத்தையுடைய மிடுக்கையுடைய ஸிம்ஹமாய், மிடுக்கனான ஹிரண்யன் மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும்படி பிளந்த உபகாரகனிடம். பொரு-ஒப்பு. ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற மாடங்கள்சூழ்ந்தழகாய கச்சி.

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைத்தான கற்றில்சோலையையும் மலைபோலேயிருக்கிறமதிளையுமுடைய தென்னவனானவன் அறிவுகெடும்படியாக, யுத்தத்திலே பெரிய ஆசையத்தோடேசென்றுகிட்டின. (பாம்புடை) நாகலோகத்தைவென்று ஸர்ப்பத்தை த்வஜமாக எடுத்தானாகச்சொல்லக்கடவது ; அவன் பணிந்த. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(திண்படையித்யாதி) ஹிரண்யனுடலுக்கு வளையாத திருவுகிரை ஆயுதமாகவுடைய நரஸிம்ஹமாய், பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும்படிபோழ்ந்த பிரானதிடம். பொருவென்று-ஒப்பு. ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற.

"எழில" என்றதனாலும் (மதிளென்றது.) ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(திண்படையித்யாதி.) இனிமூன்றுபாட்டால் - விரோதிகளைப் போக்கி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக்கொடுத்தமையையருளிச்செய்கிறானென்று ஸங்கதி.

(ஒப்பு) என்றத்தால் ஃபலிதம் (ஒன்றோடித்யாதி.)

இலகியநீண்முடிமாவலிதன் பெருவேள்வியில் மாணுருவாய்முனநாள்
சலமொடுமாநிலங்கொண்டவனுக்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
உலகுடைமன்னவன்தென்னவனைக்கன்னிமாமதிள்சூழ்கருவூர்வெருவப்
பலபடைசாயவென்றான்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. எ.

ப - ரை.—இலகிய - ஒளிவிடாநின்ற, நீள் - நீண்ட, முடி - அபிஷேகத்தை யுடைய, மாவலிதன் - மஹாபலியின், பெருவேள்வியில் - பெரியயாகத்திலே, மாணுருவாய் - வாமநரூபியாய்ச்சென்று, முனநாள்—, மா - பரப்புடைத்தான, நிலம் - பூமியை, சலமொடு - உதகபூர்வகமாக, கொண்டவனுக்கு - கொண்டு அளந்தவனுக்கு, இடந்தான் - இடமாவது ;-தடம்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி—; கன்னி-[ம] அழிவில்லாத, மாமதிள் - பெரியமதில்களாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, கருவூர் - கருவூரானது, வெருவ - அஞ்சும்படியாகவும், பலபடை - சதுரங்கஸேனையானது, சாய - முடியும்படியாகவும், உலகுடை - லோகத்துக்கெல்லாம், மன்னவன் - ராஜாவான, தென்னவனை - பாண்டியனை, வென்றான் - வென்றவன், பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (எ)

(வெண்குடையித்யாதி) வெண்கொற்றக்குடை நிழலிலே தன்செங்கோல்செல்ல. வெல்லப்பட்ட ரிஷபக்கொடியை ஸாயுதராய்ப்பொருகிற படைமுன்னேயெடுத்த. (பண்புடையித்யாதி) அழகியஸ்வபாவத்தை யுடைய பல்லவர்கோன்பணிந்த. ... ... சு.

ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி) ஒளிவிடாநின்ற ஆதிராஜ்ய[ஸூ]ஸூசகமான அபிஷேகத்தையுடைய மஹாபலியுடைய யாகத்திலே குறளுருவாய், முனநாள். (சலமித்யாதி உதகபூர்வகமாகவென்னுதல்; சலத்துடனேயென்னுதல். மஹாப்ருதிவியைக்கொண்டவனுக்கிடம் ;-

---

(வெண்குடையித்யாதி) தன் வெண் கொற்றக்குடை யொன்றுமேயாகத் தன்னுடையஆஜ்ஞை நாட்டிலே நடக்கும்படி மிடுக்கை[உரு] யுடையவனென்னுதல். விடையாதல், விடமாதல், விறலென்னுதல். (விடை) என்றபோது - இளம்பாம்பாகிறது ; (விடம்) என்றபோது- விஷத்தையென்றாய், ஸர்ப்பமென்றபடி ; (விறல்) என்றபோது - மிடுக்கையுடைத்தாய், வெற்றிக்குப்பரிகரமான கொடியையும் வேலாகிற ஆயுதத்தையும் முன்பேயெடுத்தவன். (பண்புடையித்யாதி) அழகிய ஸ்வபாவத்தையுடைய பல்லவர்கோன் பணிந்த. ... சு.

ஏழாம்பாட்டு.—(இலகியவித்யாதி) உஜ்ஜ்வலமாய் ஆதிராஜ்ய ப்ரகாசகமான முடியையுடைய மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே, இரப்பிலே தகணேறின வடிவையுடையனாய், முன்பொருநாளிலே கையிலே நீர்விழுந்தபோதே, பரப்புடைத்தான பூமியைக் கொண்டளந்தவனுக்கு.

“விறல்” என்றுபாடமாய், ராஜாவுக்கு விசேஷணமாக ஒருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (தன்வெண்கொற்றக்குடையித்யாதி.)பாடாந்தரங்களையும் காட்டிக்கொண்டு, *விறல்பாடத்தில் கொடிக்குவிசேஷணமாக யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார்(விடையித்யாதிவாக்யவஹுஷ்டயத்தாலே.) ... ... சு.

குடைத்திறல்மன்னவனுயொருகால்குரங்கைப்படையாமலையால்கடலை
யடைத்தவனெந்தைபிரானதிட மணிமாடங்கள்சூழ்ந் தழகாயகச்சி
விடைத்திறல்வில்லவன்நென்மெலியில்வெருவச்செருவேல்வலங்கைப்பிடித்த
படைத்திறல்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

ப - ரை.—குடை - வெண்கொற்றக்குடையையும், திறல் - பெருமிடுக்கையுமுடைய,மன்னவனுய்-சக்ரவர்த்தித்திருமகனுய், ஒருகால்-ராவணன்பிராட்டியைப்பிரித்தவன்று, குரங்கை-வாநரங்களை, படையா-ஸேனையாகக்கொண்டு, மலையால்-மலைகளாலே, கடலை - ஸமுத்ரத்தை, அடைத்தவன் - அடைத்தவனுய், எந்தைபிரானது - என்தலைநாதனானவனுக்கு, இடம் - இடமாவது;-அணி - அழகிய, [மணி]மாடங்கள்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி—; விடை - ரிஷபம்போன்ற, திறல் - மிடுக்கையுடையனுய், நென்மெலியில் - நென்மெலியென்கிற படைவீட்டையுமுடையனை, வில்லவன் - வில்லவனென்னும்ராஜா,வெருவ-அஞ்சும்படி, செரு - யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான, வேல் - வேல்என்னும் ஆயுதத்தை, வலங்கைப்பிடித்த-வலக்கையிலே பிடித்தவனுய்,படை-ஆயுதங்களை தரிப்பதில்,திறல்-மிடுக்கனை,பல்லவர்கோன்[மிரு] பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (அ)

தடங்களாலே சூழப்பட்டு அழகியகச்சி. (உலகுடையித்யாதி) லோகத்துக்கெல்லாம நிர்வாஹகனான பாண்டியனை, அழிவில்லாத மதிளாலே சூழப்பட்ட (க) கருவூர் அஞ்ச. (பலபடையித்யாதி) * ஆனைப்புரவித்தேரொடு காலாலணிகொண்ட சேனைத்திரள்வென்றான் பணிந்த. எ.

எட்டாம்பாட்டு. (குடைத்திறலித்யாதி) வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ராஜாவாய் ஒருக்கால் குரங்கைப் படையாய்க்கொண்டு மலைகளாலே கடலையடைத்தவன் எந்தைபிரானதிடம். (அணிமாடங்கள் சூழ்ந்தித்யாதி) அழகியமாடங்களாலே சூழப்பட்டு அழகியகச்சி. (விடைத்திறலித்யாதி) ரிஷபம்போல் மிடுக்கையும்செருக்கையுமுடைய வில்லவன். (நென்மெலியில்) நென்மெலி என்கிற படைவீட்டில்.

(உலகுடை) லோகத்துக்கெல்லாம் தானேநியந்தாவான பாண்டியனை, அரணுடைத்தான பெரியமதிளாலேசூழப்பட்ட (க) கருவூர் அஞ்சும்படியாக ஸேநாஸமூஹமானது சாயவென்றவன் பணிந்த. ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(குடைத்திறலித்யாதி) வெண்கொற்றக்குடையையும் பெருமிடுக்கையுமுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனுய். (குரங்கைப் படையா) பூசல் என்றாலஞ்சக்கடவ குரங்குகளைப் படையாகக்கொண்டு, நீரிலே ஆழக்கடவமலையாலே கடலையடைத்தவன். (எந்தையித்யாதி) எனக்கு ஜநகனுய் உபகாரகனானவனுக்கிடம்; —அழகிய மாடங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சியில். (விடை) ரிஷபம் போலேயிருக்கிற மிடுக்கையுடைய வில்லவன், நென்மெலியென்கிற

ஏழாம்பாட்டு. — (இலகியவித்யாதி.) (பாண்டியனை - வென்றவன்) என்றந்வயம். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. — (குடையித்யாதி.) அவதாரப்ரயோஜநமான ராவணநிரஸநத்தைவிட்டு குரங்காலகடலடைத்ததைச்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பூசலித்யாதி.) அதிலுமிது அதிமாநுஷசரித்ரமென்று கருத்து. ... அ.

(க) கருவூர் - பாண்டியன் பட்டணம்.

பிறையுடைவாணுதல்பின்னைதிறத்துமுன்னேயொருகால்செருவில்லுருமின்
மறையுடைமால்விடையேழடர்த்தாற்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
கறையுடைவாள்மறமன்னர்கெடக்கடல்போல்முழங்கும்குரல்கடுவாய்
பறையுடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

ப - ரை.— பிறை - பிறைபோலேயாய், வாள் - ஒளியை, உடை - உடைத்தான, நுதல் - நெற்றியையுடைய, பின்னைதிறத்து - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, முன்னே ஒருகால் - முன்பொருநாளிலே, செருவில் - யுத்தத்திலே, உருமின் - இடிபோன்ற குரலையும், மாறை - ஸாத்ரவத்தையும், உடை - உடைய, மால் - பெரிய, விடை எழு - ரிஷபங்கள் ஏழையும், அடர்த்தாற்கு - நிரஸித்தவனுக்கு, [ ] இடம்—; - தடம்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி—; கறை உடை - கறைசமூவ அவஸரமில்லாத, வாள் - வாளையும், மறம் - மிக்க கோபத்தையுமுடையரான, மன்னர் - ராஜாக்கள், கெட - குடல் குழம்பும்படி, கடல்போல் - ஸமுத்ரமபோலே, முழங்கும் - கோஷிக்கிற, குரல் - த்வநியையும், கடுவாய் - கடிய வாயையுமுடைய, பறை - வாத்யத்தை, உடை - உடையரான, பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (௯)

(வெருவவித்யாதி) யுய்யத்திலேயஞ்சப்படி வேலை வலங்கையிலேபிடித்த. (படைத்திறல்) படையில் மிடுக்கையுடைய பெரியபல்லவர்கோன் பணிந்த. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) பிறைபோன்ற ஒளியையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிபொருட்டு. (முன்னேயொருகாலித்யாதி) முன்பொருநாளிலே யுய்யத்திலே. (உருமு) உருமுபோன்ற மறத்தை யுடைய பெரியரிஷபங்களைச் செற்றவனுக்கிடந்தான் ;-தடாகங்களாலே சூழப்பட்டு அழகியகச்சி.

படைவீட்டிலேயஞ்ச, யுய்யத்துக்குப் பரிகரமான வேலைக் கையிலே பிடித்த.(படைத்திறல்) ஆயுயோரணஸாமர்த்யத்தையுடையபல்லவர்கோன். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பிறையித்யாதி) பிறைபோலேயிருப்பதாய் ஒளியையுடைத்தான நுதலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, முன்பொருநாளிலே, யுய்யத்திலே, உருமுபோலேயாய். உருமு - இடி. நெஞ்சிலே க்ரௌர்யத்தையுடைத்தான ; மாறுய்வருமென்னவுமாம். பெரியரிஷபங்களை யடர்த்தவனுக்கு.

ஒன்பதாம்பாட்டு. — (பிறையித்யாதி.) ஸம்ஸாரிகளான தேவர்களுக்கும் முமுக்ஷுவுக்கும் அநிஷ்டநிவர்த்தகமுகத்தாலே உபாஸ்யனானதானுபகரித்தபடியையிவ்வளவுமநுஸந்தித்து, இவ்வளவன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளில்தலையான நீளாதேவியினுடைய அவதாரமான நப்பின்னைதிறத்தில்பண்ணின உபகாரத்தையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"பிறை" என்றது-பிறைஸாம்யத்தை லக்ஷணயாசொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (பிறைபோலேயென்று.) உருமுபோலேயாயென்றது- "உருமின்"என்றவிடத்தில், இன் - சாரியையாய், இடியின்த்வநிபோலே யிருக்கிற குரலையொத்தாயிருக்குமென்கை. மாறை - "மறை" என்று குறைந்துகிடக்கிறதாய், ஸாத்ரவத்தைச்சொல்லுகிறதென்றர்யாஹரம் (மாறுயித்யாதி.)

பார்மன்னுதொல்புகழ்ப்பல்லவர்கோன்பணிந்தபரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல்
கார்மன்னுநீள்வயல்மங்கையர்தந்தலைவன் கலிகன்றி குன்றாதுரைத்த
சீர்மன்னுசெந்தமிழ்மாலைவல்லார் திருமாமகள்தன்னருளா லுலகில்
தேர்மன்னராயொலிமாகடல்சூழ்செழுநீருலகாண்டுதிகழ்வர்களே. க௦.

ப - ரை.—பார் - பூமியிலே, மன்னு - நிலைநின்ற, தொல்-பழையதான,புகழ்-புகழையுடைய, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜா, பணிந்த - ஆஸ்ரயித்த, பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல் - பரமேஸ்வரவிண்ணகரம் விஷயமாக, கார் - மேகம், மன்னு - படிந்த, சோலைகளையும், நீள் - பெரிய, வயல் - வயலையுமுடைய, மங்கையர்தம் தலைவன் - திருமங்கைக்கு ராஜாவான, கலிகன்றி-ஆழ்வார், குன்றாது-[மு]ழுசெந்தமிழ்ச்சொற்கள் நாதனிலொன்றும் குறையாதபடி, உரைத்த - அருளிச்செய்ததாய், சீர் - சீர்த்த லக்ஷணங்கள், மன்னு - பொருந்தியிருக்கிற, செம் - அழகிய, தமிழ்மாலை - தமிழ்த்தொடையை, வல்லார் - ஆதரத்துடன் அதிகரிக்கவல்லவர்கள்; திருமாமகள்தன் - பெரியபிராட்டியாருடைய, அருளால்-கடாக்ஷத்தாலே, உலகில் - லோகத்திலே, தேர்-மஹாரதரான,மன்னராய-ராஜா[மு]க்களாய், ஒலி - கோஷிக்கிற, மாகடல் - பெரிய ஸமுத்ரத்தால், சூழ் - சூழப்பட்டு, செழு - அழகிய, நீர் - நீரையுடைய, உலகு - பூமியை, ஆண்டு—, திகழ்வர்கள்-விளங்குவார்கள் என்றவாறு .. (க௦)

(கனையுடையத்தார்) கழறாதபூவ அவஸரமில்லாத வாளையும் மறத்தையுமுடைய ராஜாக்களங்கெட, ஸமுத்ரம்போலே கோஷிக்கிற [உம]கொடிய ரவத்தையுடைய பறையையுடைய பல்லவர்கோன் பணிந்த. வாயியம்பு நு- ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (பார்மன்னு) பூமியிலே நிலைநின்ற பெரிய புகழையுடைய பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேஸ்வரவிண்ணகரம்விஷயமாக. (கார்மன்னு நீள்வயல் பாசுரம்) மேகம்படிந்தசோலைகளையும் பெரிய (கனையியார்) தருவாரமில்லை தைசசுக கறைகழுவாதேயிருக்கிறவாளையுடையராய் பெரியசினத்தையுடையராஜாக்களகெட,கடல்போலே கோஷியாநின்றுள்ள த்வநியையுடைத்தாய், அந்த த்வநியைக்கேட்டபோதே யெதிரிகள் கெட்டோடும்படியான கடியவாயையுடைய "கனறப்பறைகறங்க" என்று திருவரையில் கோத்துக்கட்டின பறையோபாதியாய் தோற்றுகிறதாய்த்து இவர்க்கிது. கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(பார்தயாதி) பூமியிலே நிலைநின்ற பழைதான புகழையுடைய பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேசுரவிண்ணகர்மேல். (கார்தயாதி) சினைகொண்ட வயலையுடைத்தாயிருக்குமாய்த்து, முகத்தர பக்ஷவிமோசநி வாஷிகராயிருக்குமாபோலே. "கருநெல்சூழ் பறையையாணிபபாறென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கனறவிதயாதி.) ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. — (பார்தயாதி.) "கார்" என்று - கறுப்பாய், கறுத்தநிறமட்டேறுகிற உபாவிசேஷத்தைச்சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (சினைகொண்டவிதயாதி.) சினைகொள்ளுகை - செழித்திருக்கை.

வயலையுமுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் செந்தாம ரைக்கண்ணர் சீர்களிலொன்றுங்குறையாதுரைத்த. (சீமன்னுமித்யாதி) சீர்பொருந்தியுள்ள அழகியதமிழ்மாலைவல்லார் பெரியபிராட்டியாரருளாலே பூமியிலே, தேர்மன்னராய்-ராஜாக்களாய். (ஒலிமுந்நீர்க்கடலித்யாதி) ஶப்திக்கிற கடல்சூழப்பட்டு அழகியநீர்மையுடைய ராஜ்யத்தையுமாண்டு விளங்கப்பெறுவர். ... ... ௧0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

கண்ணமங்கையுள்காண்டுமே." (குன்றாதித்யாதி) கவிக்குச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்களொன்றும் குறையாதபடி யருளிச்செய்த, ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை நெருங்கத்தொடுத்த செவ்வியதமிழ்த்தொடைவல்லார்; பெரியபிராட்டியாருடைய கடாக்ஷத்தாலே, லோகத்திலே மஹாராஜராய், கடல்சூழ்ந்தபூமியையடைய ஆண்டு; (திகழ்வர்கள்) உஜ்ஜ்வலராவர்கள். ‡ இந்த ஐஶ்வர்யமடைய மலடாய்ப்போகாமே, இவரைப் போலே ஸாமவததேஶமாக்கப்பெறுவர்.

ஆக, இத்திருமொழியால் - ஸர்வேஶ்வரன் விரும்பும் நிலமாகையாலே இத்தேஶம் ஆஶ்ரயணீயமென்றும், அதுதான் ஸர்வஸுலபமாஶ்ரயணீயமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. அதாகிறது – ஸமமமாக்யுபேதர்க்கிறே ஆஶ்ரயணத்திலயிகாரமுள்ளது; அவையில்லாதவனுமடியாருமாஶ்ரயிக்கும்படியான தேஶமிறே. ... ... ௧0.

அடிவரவு.— சொல்லு கார் உரம் அண்டம் தூம்பு மின் இலகிய குடை பிறை பார் மருசாடு.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

"செழுநீர்" என்று - ஊற்றுநீரைச் சொல்லுகை ஸ்பஷ்டமெனறருளிச்செய்கிறார் (பூமியையென்று.)ஔஜ்ஜ்வல்யந்தன்னைவிவரிக்கிறார் (இந்தவித்யாதி‡.) மலடாய்-ஸ்வஹோமமாத்ரத்துக்குடலாய்.

இத்திருமொழியால் பரிநிஷ்பந்நமானதத்வார்த்தைப்பாட்டுத்தோறும் பூர்வார்யத்துக்கு முட்கருத்தாக க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (ஆகவித்யாதி.) ராஜஸுனுபல்லவர்கோனும் பணியும்படியானதேஶமாகையால் ஶமதமாதிகளில்லாதார்க்கு மாஶ்ரயிக்கலாயிருந்ததேயென்று விவரிக்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி.) ௧0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

‡ ஐஶ்வர்யமடைய ஹோமத்துக்குடலாயப்போகாமே, ராஜாவும்வந்து ஆஶ்ரயிக்கையாலே, காந்திலைய தேஶந்தானே பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி.

இரண்டாம்பத்து-பத்தாந்திருமொழி-மஞ்சாடு. ப்ரவேசம்.

“யுத்³தே⁴வாபயபலாயநம்” என்றும் “ஜ்ஞாநமீஸ்வரஹாவஸ்ய” என்னும் சொல்லுகிறபடியான அவனுங்கூட ஆஶ்ரயித்தபடியையநுஸந்தித்தார்; ஸ்வவர்ணாஸ்வாஶ்ரமோசிதமான கர்மங்களை ஃபலாபிஸந்திரஹிதமாக ஸ்வத்ஸமாராதநவேஷய்யா அநுஷ்டித்து ஶமதமாத்யுபேதராயிருக்கும் ப்ராஹ்மணர்க்கு ஆஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு பிராட்டிமாரும் தானுமாய் திருக்கோவலூரிலே வந்து நின்றான், அவையொன்றுமில்லாத நானும் அங்கேகண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ❋

முதற்பாட்டு (மஞ்சாடித்யாதி) மேகங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற ஸப்தகுலபர்வதங்களும், ஸப்தஸமுத்ரங்களும், ஸ்வர்காதிலோகங்களும், ஹிமியும், மற்றும் அநந்தமானவையுமெல்லாம். (எஞ்சாமல்) நஶியாமல்,

“யுத்³தே⁴வாபயபலாயநம்” என்றும் “ஈஸ்வரஹாவஸ்ய” என்னும் சொல்லும்படியானவனுங்கூட ஆஶ்ரயித்தபடியையநுஸந்தித்தார், ஸ்வவர்ணத்துக்கும் ஸ்வாஶ்ரமத்துக்கும் உசிதமான கர்மங்களை ஃபலாபிஸந்திரஹிதமாக ஸ்வத்ஸமாராதநவேஷய்யா அநுஷ்டித்து ஶமதமாத்யுபேதராயிருக்கும் ப்ராஹ்மணர்க்கு ஆஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு பிராட்டிமாரும் தானுமாகத் திருக்கோவலூரிலேவந்து நின்றான், அவையொன்றுமில்லாத நானும் அவனையங்கே கண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ... . ❋

முதற்பாட்டு. ஆயனாயினனென்கிறது. (மஞ்சாடித்யாதி) மேகங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற ப்ரதேசமெல்லாம் ஆணியடித்தாப்போலேயிருக்கிற மலைகளோடும், அவற்றையடைய அசையாமே சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற கடல்களோடும், இவற்றுக்கடைய அவகாஶப்ரதாநம்பண்ணுகிற ஆகாஶமும், இவற்றுக்கு ஆதாரமான ஹூமியும், இவற்றுக்குட்பட்ட அநந்தமான ஸர்வபதார்த்தங்களும். (எஞ்சாமல்) இவைசுருங்கி அழிந்து

மஞ்சாடு ப்ரவேசம். வர்ணாஶ்ரமசிஷ்டமானுஷ்டாநம்பூர்வகமாக ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (யுத்³தே⁴த்யாதி,) “யுத்³தே⁴வாபயபலாயநம்” என்றது க்ஷத்ரியதர்மமேயாகிலும், “மின்னனைத்தொண்டாமத்தென திருமாலிருஞ்சோலை” என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலத்திலே பாவனனான தென்னவனை வெல்லுகையாலே கேவலம் அஹிம்ஸாதர்மமென்றுதோற்றுகையால் ஸாத்விகமாமென்றென்று கருத்து. “ஈஸ்வரஹாவஸ்ய” என்றது - “ஈஸ்வரோஹம்” என்கிற அபிப்ராயமுண்டென்கை. ‘அவனுங்கூட’ என்கையாலே - தாமங்கேகண்டநுபவித்தது ஆஶ்சர்யமன்றென்று கருத்து. ஶமதமாத்யுபேதர் ஆஶ்ரயிக்கும்திருக்கோவலூரில் நான் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றது ஆஶ்சர்யமென்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவர்ணத்துக்குமித்யாதி.) ... ...

முதற்பாட்டு. — (மஞ்சாடித்யாதி.) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தொகுத்தபாவம் (ஆபத்ஸவனித்யாதி.) “வரையேழும்” இத்யாதிகளில வகாரங்கள் உக்தஸமுச்சயங்களன்றிக்கே ப்ராயாசத்திலேயாக்கி அவ்வவற்றுக்குள்ள ஏற்றங்களையருளிச்செய்கிறார் (மேகங்களித்யாதி.)

௯ —மஞ்சாடுவரையேழும் கடல்களேழும்
வானகமும்மண்ணகமும் மற்றுமெல்லாம்
எஞ்சாமல்வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோ
ரிளந்தளிரில்கண்வளர்ந்த வீசன்றன்னை
துஞ்சாநீர்வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்
தூயநான்மறையாளர் சோமுச்செய்ய
செஞ்சாலிவிளைவயலுள் திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௯.

ப - ரை.—மஞ்சு - மேகங்கள், ஆடு - ஸஞ்சரிக்கிற, வரையேழும்-ஸப்தகுலபர்வதங்களும், கடல்களேழும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், வானகமும் - ஸ்வர்க்காதிலோகங்களும், மண்ணகமும் - பூமியும், மற்றும் - மற்றுமுண்டான, எல்லாம் - எல்லாபதார்த்தங்களும், எஞ்சாமல் - நசியாமல், வயிறு - திருவயிற்றிலே, அடக்கி-எடுத்துவைத்து, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆலின் - ஆலிலையின், இளந்தளிரின்மேல் - இளந்தளிரிலே, கண்வளர்ந்த-யோகநித்ரைகொண்டருளின, ஈசன்றன்னை - ஆயதஸகஜ ஸர்வேச்வரனை; துஞ்சா - மாறாதே, வளம்நீர் - அழகியஜலம், சுரக்கும்-பெருகாநின்றுள்ள, பெண்ணைத்தென்பால் - பெண்ணையாற்றுத்தென்கரையிலே, தூய - ஒருப்ரயோஜநத்தை நச்சிச்செய்யாத தூயமையையுடையராய், நான்மறையாளர் - நான்குவேதத்துக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், சோமு - ஸோமயாகங்களை, செய்ய - பண்ண, அத்தாலே, செஞ்சாலி-செந்நெல், விளை-விளையாநின்றுள்ள, வயலுள் - வயலிலே, திகழ்ந்து - அழகியதாக, தோன்றும் - தோற்றுகிற, திருக்கோவலூரதனுள் - திருக்கோவலூரிலே, நான—, கண்டேன் - காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... (௯)

திருவயிற்றிலேவைத்து அத்விதீயமான ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளினஸர்வேச்வரனை: (துஞ்சாநீரித்யாதி) மாறாதே அழகியநீர் பெருகும்பெண்ணையாற்றுத்தென்கரையிடத்து. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநராய்புருஷவ்யதிரேகமின்றியிலேயிருக்கிற நாலுவேதத்துக்கும்வ்யாஸபதம்செலுத்தவல்லவர்கள் ஸோமயாகம்

போகாதபடியாகத் திருவயிற்றிலே யெடுத்துவைத்து, ப்ரளயத்துக்கஞ்சவுமறியாதே, ஓராலின்மேலே. அதுதன்னிலும் மொருபவனை இளந்தளிரிலே, யோகநித்ரைகொண்டருளின, ஆதாரமேயுமாவம் தன்வையயீநமாம்படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை. "ஆலன்றுவேலை நீருள்ளதோ" என்கிறபடியே.

(துஞ்சாநீரித்யாதி) நீர்வரவு மாறாதேயிருப்பதாய், பொன், முத்து, மாணிக்கங்களைக்கொழித்திடாநின்றுள்ளபெண்ணைத்தென்[கு]க்கரையிலே. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரானார் ஸோமயாகங்களை

"ஈசனை" என்னாதே, "தன்னை" என்றததால்தோற்றின தானுனதன்மை யையாவம் என்று விவக்ஷித்தருளிச்செயகிறார் (ப்ரளயத்துக்கஞ்சவுமறியாதேயென்று.) வரை தொடக்கமான பூந்தரபதார்த்தங்களை அதிகோமளமான தன்வயிற்றில்வைத்ததும், தன்னிலுமிளந்தளிரில் தான்கண்வளர்ந்ததும் உபபந்நமாகைக்கு ஹேது-வீரனுகை யென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆதாரேத்யாதி.) இவற்றுக்குத்தன்திருமேனி ஆதாரமாகையும், தன்திருமேனிக்கு ஆலிலைஆதாரமாகையும், இவை ஆதேயமாகையும், தன்ஸங்கல்பாயீநமென்றுகருத்து. அப்படி அவன்வையயீநமாயிருக்குமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆலன்றித்யாதி.) (என்கிறபடியே) இருக்கும் என்று சேஷம். ... ...

மூ கொந்தலர்ந்தநறுந்துழாய் சாந்தம்தூபம்
தீபங்கொண்டமரர்தொழப் பணங்கொள்பாம்பில்
சந்தணிமென்முலைமலராள் தரணிமங்கை
தாமிருவரடிவருடும் தன்மையானை
வந்தனைசெய்திசையேழாறங்கமைந்து
வளர்வேள்விநான்மறைகள் மூன்றுதீயும்
சிந்தனைசெய்திருபொழுது மொன்றும்செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே ௨.

ப - ரை.—கொந்து அலர்ந்த - கொத்துக்கொத்தாக அலர்ந்தின்றுள்ள, நறு - பரிமளத்தையுடைய, துழாய் - திருத்துழாய்மாலையும், சாந்தம் - சந்தனத்தை யும், தூபம் தூபத்தையும், தீபம் தீபங்களையும், கொண்டு கையிலேந்திக்கொண்டு, அமரர் - பிரமன்முதலானோர், தொழ - ஆராதிக்கும்படி, பணம்கொள் - பரந்த படங்களையுடைய, பாம்பில் அநந்த தாழ்வானின்மேல், சந்து - சந்தனத்தாலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மென் - மிருதுவான, முலை முலைகளையுடையவளாய், மலராள் - தாமரையில் பிறந்த ... ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமா கிற, இருவர்தாம் இருவரும், அடி திருவடிகளை, வருடும் - திருக்கைகளாலே ஸ்பர்சிக்கப்பெற்ற, தன்மையான் - ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனை, ஏழிசை - ஏழுஇசை யகளையும், ஆறு அங்கம் ஆறு அங்கங்களையும், ஐந்து வளர் வேள்வி - பஞ்ச மஹாயஜ்ஞங்களையும், மூன்று தீயும் மூன்று அக்நிகளையுங்கொண்டு, வந்தனை [உம்] செய்து - அவனை ஆராதித்து, நான்மறைகள் நான்கு வேதங்களைக்கொண்டு, இருபொழுதும் - இரவும் பகலும், சிந்தனைசெய்து அநுஸந்தித்து, ஒன்றும் - ஆஸ்ரயிக்கும், செல்வம் - ஸம்பத்தையுடைய, திருக்கோவலூரதனுள் நான்கண்டேன்—.

...மை, ...மாக (செந்நெல்லியித்யாதி) அழகிய ... அழகிதாகத்தோற்றும். க.

இரண்டாம்பாட்டு (கொந்தலர்ந்து) கொத்துக்கொத்தாக அலர்ந்து

... (செந்நெல்லியித்யாதி) அவர்கள் ... மாக ... செய்ததாலும், ... அங்கேயொருக்ஷேப ... அங்கேயொருக்ஷேப பரா ... போமவனுக்கு ... ப்ராயத்தாலே ஒருபலம் வரத்தவிராநின்றேன், ஆகையாலே உத்திஷ்டபலங்கள் ஸமஸ்த்ய மாய்ச் செல்லாநிற்குமாய்த்து. செந்நெலியுண்டு - செந்நெல், அது விளைகிறவயலிலே நெருங்கித்தோன்றுநின்றுள்ள திருக்கோவலூரிலே நான் காணப்பெற்றேனென்கிறார். . ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கொந்தலர்ந்தவித்யாதி) கொந்தலர்ந்நின்றுள்ள

இரண்டாம்பாட்டு.— (கொந்த்தியாதி.) ப்ரளயகாலத்தில் ஆபத்ஸகனாய ஆலிலையில் கண்வளர்ந்தபடியை யநுஸந்தித்தார்—கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - ப்ரளயம் கழிந்தபின்பும் ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல்கேட்கத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந் தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொந்தலர்ந்நின்றுள்ள-கொத்துக்கொத்தாக அலர்ந்நின்றுள்ள.

நாற்றத்தையுடைய திருத்துழாய் தொடக்கமான திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் யக்ஷ்பாதிகளையுங்கொண்டு ஸூரிகள்விகஸிதமான ஃபணங்களையுடையதிருவநந்தாழ்வான்மேலே. (சந்தணிமித்யாதி) சந்தந மணியப்பட்ட ம்ருது-வான முலையையுடைய அலர்மேல்மங்கை‡, ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டி, இவர்களிருவரும் திருவடிகளை வருடவிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனை ப்ரணாமம்பண்ணி. இசையேழும்-ஸப்தஸ்வரம், இத்தையும், ஆறங்கங்களையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும், மூன்று அக்நிகளையும் கொண்டு, வந்தனைசெய்து - அவனையாஶ்ரயித்து, நான் மறைகளைக்கொண்டு - சிந்தனைசெய்து, இரவும் பகலும்,“ஆத்மேத்யேவதும்க்ருஹ்ணீயாத்” “ஆத்மேதிதூபகம்யஹ்ணந்தி க்ராஹயந்திச” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிக்கிறவனை. ... ... ௨.

செவ்வித் திருத்துழாய்மாலையையும், ஶங்க யக்ஷ்ப தீபங்களையுங் கொண்டு, ப்ரஹ்மாதிகளிக்கரையிலே நின்றாஶ்ரயியா நிற்பர்களாய்த்து. (பணமித்யாதி) தன்மேனிட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான்மேலே, ஶோபயோக்யமாம்படி ஒப்பித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும், ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டியுமாகிற இருவரும். ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குற்றமில்லாமை யேத்துவாரும், குற்றங்காணாமைக்கு உவாத்தாயிருப்பாருமாய்த்து. (அடிவருடும்) ஸர்வஜ்ஞதைகயாலே அவனறியப்புக்காலும், தங்களுடைய[மெல்] திருக்கை ஸ்பர்ஶத்தாலே அவன் மயங்கியுறங்கும்படி பண்ணுவார்களாய்த்து. (வந்தனையித்யாதி) க்ருதப்ரணாமராய். ஏழிசையாலும், ஆறங்கங்களாலும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞத்தாலும், மூன்று அக்நிகளாலும், வந்தனைசெய்து - அவனை ஆஶ்ரயித்து ; நான்மறைகளைக்கொண்டு ; (சிந்தனைசெய்து) “ஆத்மேத்யேவதும்க்ருஹ்ணீயாத்” “ஆத்மேதிதூபகம்யஹ்ணந்தி க்ராஹயந்திச” என்கிறபடியே - அவன் ப்ரகாரியாகவும், தங்களை ப்ரகாரமாகவும், காலங்கள்தோறும் ஒருபடிப்பட அநுஸந்தித்துச்செல்லுகிற அந்த ப்ராஹ்மியான லக்ஷ்மி மாறாதேசெல்லுமாய்த்து. ... ... ௨.

இக்கரையிலே-திருப்பாற்கடலுக்கிக்கரையிலே. “அமரர்” என்றது-நித்யஸூரிகளாக நஞ்ஜீயர்படி. “சந்தணிமென்முலைமலராள்” என்றதுக்கு-“சந்தனம் அணியப்பட்ட ம்ருது-வானமுலையையுடையஅலர்மேல்மங்கை” என்றுநஞ்ஜீயர்படியில்ஸ்வாரஸ்யம் கண்டுகொள்வது. ஏழிசையாலும் - ஸப்தஸ்வரத்தாலும். “வளர்” என்றதினர்த்தம் (மஹாவென்றது.) ப்ராஹ்மி என்றது-ப்ரஹ்மஸம்பந்தியான லக்ஷ்மியென்கை. அதாவது - ஜ்ஞாநோபாஸநரூப ஸம்பத்தென்கை. ... ... ௨.

மூன்றும்பாட்டு.— (சொழுந்தித்யாதி.) ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உதவவந்தமாத்ரமன்றிக்கே, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபத்தைப்போக்கினானென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

‡ இங்குள்ள அரும்பதவாக்யத்தால், இத்தவ்யாக்யாநம் நஞ்ஜீயர்படி என்று சொல்லவேண்டிவருவதினால், அப்படியேகொள்ளவேண்டும்.

மூ.— கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக் குழாங்கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலைவாளெயிற்றுக் கொண்டற்கெள்கி
அழுந்தியமாகளிற்றினுக் கன்றாழியேந்தி
யந்தரமேவரத்தோன்றியருள்செய்தானை
எழுந்தமலர்க்கருநீல மிருந்தில்காட்ட
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன்காட்டச்
செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௩.

ப - ரை.—கொழுந்து - தளிர்களையும், அலரும்-விகஸிக்கிற, மலர்-புஷ்பங்க[ளை]யுமுடைய, சோலைக்குழாங்கொள்-சோலைசூழ்ந்திருந்துள்ள, பொய்கை-தடாகத்திலே, கோள் - மிடுக்கையுடைய, முதலை—, வாள் - கட்கம்போன்ற, எயிறு-பற்களினாலே, கொண்டற்கு - க்ரஹித்ததற்கு, எள்கி - ஈடுபட்டு, அழுந்திய - மடுவிலே முழுகின, மாகளிற்றினுக்கு - மத்தகஜேந்த்ராழ்வானுக்காக, அன்று- ஆதிமூலமேயென்றுகூப்பிட்ட அக்காலத்திலே, ஆழி-திருவாழியை, ஏந்தி-கையிலேந்[தி]க்கொண்டு, அந்தரம் - ஆகாஶம், ஏவர - வெளியடையும்படி, தோன்றி-தோற்றி, அருள்செய்தானை - அவ்வானைக்கு க்ருபைபண்ணினவனை ; எழுந்த-நீரிலுண்டான, கருநீலமலர்-கருநெய்தற்பூ, இருந்தில்-கரியை, காட்ட-காட்டவும், இரும்புன்னை-பெரியபுன்னைமரங்கள், மொட்டாலே, முத்துக்காட்ட - முத்துக்களைக்காட்டவும், அரும்பி - மலர்ந்து, செம்பொன்காட்ட - பசும்பொன்னைக்காட்டவும், செழுநீர்-நீர்ச்செழிப்பையுடைய, தடம - தடாகங்களிலே, கமலம - தாமரைகள், தீவிகைபோல்-விளக்குப்போலே, காட்டும் - தோன்றுகிற, திருக்கோவலூரதனுள் நான் கண்டேன்—. ... ... (௩)

மூன்றும்பாட்டு.(கொழுந்தலருமித்யாதி) கொழுந்துகளையும் அலர்ந்தபூக்களையுமுடைய சோலைத்திரளையுடைய பொய்கையிலே கிடக்கிற மிடுக்கையுடைய முதலையுடைய வளைந்த எயிறென்னுதல்; ஒளியையுடைய எயிறென்னுதல். அவ்வெயிற்றிலே ஆனைக்காலைக்கவ்விக்கொள்ளுகையாலே யீடுபட்டு மடுவிலேயழுந்திய கஜேந்த்ரனுக்காகக் கையிலே திருவாழியைவாங்கி ஆகாஶத்திலேவந்து தோன்றி ஆனைக்கருள் செய்தவனை.

மூன்றும்பாட்டு.—(கொழுந்தித்யாதி) கொழுந்தையும் அலருகிற மலரையுமுடைய சோலைசூழ்ந்த பொய்கையிலே.(கோள்முதலை)மிடுக்கையுடைய போலே இத்தனையடைய முடிக்கவந்த முதலை, வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றாலே இதனை க்ரஹித்ததாய்த்து ; அதுக்கு, (எள்கி) ஈடுபட்டு. (அழுந்தியவித்யாதி) வாயிலேயகப்பட நீர்புகும்படியழுந்தின மத்த[கஜே]ந்த்ரத்துக்காக. (அன்று) தன்மிடுக்கற்றவன்று. (ஆழியேந்தி) கையில் திருவாழியையும்விடவறியாதே ஆகாஶாவகாஶத்தை யிடமடைத்துக் கொண்டுதோற்றி அருள்செய்தானை. ஏவர - வெளியடைய. அதினுடைய புண்ணாறும்படியாக†த் திருக்கையாலே ஸ்பர்ஶித்துத் திருப்பரியட்டத் தலையாலே யொற்றிப்பண்ணின ஶிஶிரோபசாரங்களை நினைக்கிறது.

இத்தனையடைய என்றது - காலைத் துண்டித்துக்கொண்டு போகையன்றிக்கே ஆனையெல்லாமென்றபடி. அருள்செய்தப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார்(அதினுடைய வித்யாதி.)

† "ஆகாஶாவகாஶத்தை யிடமடைத்துக்கொண்டு தோற்றி. (அருள்செய்தானை) வாய்வெளியடைய அதினுடைய புண்ணாறும்படியாக" என்றும், "(அருள்செய்தானை) ஏவாய்வெளியடைய" என்றும் சில ஸ்ரீகோஶங்கள் ; ஏவாய் - அம்புபட்ட வாய்.

ரு.— தாங்கரும்போர் மாலிபடப்பறவையூர்ந்து
தராதலத்தோர்குறைமுடித்த தன்மையானை
ஆங்கரும்பிக்கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரு
மடியவர்கட்காரமுத மானான்றன்னைக்
கோங்கரும்புசுரபுன்னை குரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டிசைபாடும் பாடல்கேட்டுத்
தீங்கரும்பு கண்வளரும் கழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே.

ப - ரை.—தாங்குஅரும் - ஒருவராலும்தாங்கவொண்ணாதபடி, போர்-யுத்தம் பண்ணும், மாலி - மாலிதொடக்கமானராக்ஷஸர்கள், பட - முடியும்படி, பறவை-பெரியதிருவடியை, ஊர்ந்து - நடத்தி, தராதலத்தோர் - பூமியிலுள்ளாருடைய, குறை - குறைகளை, முடித்த - போக்கின, தன்மையானை - ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்; ஆங்கு - விரோதியைப்போக்கினஸமயத்திலே, கண்ணீர் - கண்ணநீர், அரும்பி—, சோர்ந்து - பெருகி, அன்புகூரும்-அம்புமிக்க, அடியவர்கட்கு-மோக்ஷபூதருக்கு, ஆர் - பரிபூர்ணமான, அமுதமானான்றன்னை - அம்ருதம்போலேபோக்யனானவனை; கோங்குஅலரும் - கோங்கம்பூக்களும், சுரபுன்னை - ஸுரபுன்னைகளும், குரவு - குரவுகளும், ஆர் - செறிந்த, சோலை - பொழில்களிலே, வரி - ரேகைகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளின், குழாம் - ஸமூஹமானது, மதுபானமத்தமாய்க் கொண்டு, இசைபாடும்-இசைபாடுகிற, பாடல் - பாட்டை, கேட்டு—, தீங்கரும்பு - இனியகரும்புகள், கண்வளரும் - ஒருகண்ஏறிவளருகிற, கழனி - கழனிகளாலே, சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, திருக்கோவலூரதனுள்நானகண்டேனா—. (ரு)

(எழுந்தவித்யாதி) நீரிலே யெழுந்தகருநெய்தற்பூ கரியைகாட்ட, பெரியபுன்னை முத்தரும்பி அதில்தாதுகள் செம்பொன்காட்ட, அழகியநீரையுடைய தடாகத்திற்கமலம் தீபிகைபோல்காட்டும் திருக்கோவலூர். ... ... ரு.

(எழுந்தவித்யாதி) எழுந்தமலரையுடைத்தான கறுத்த நிலமானது, (இருந்தில்) கரியைக்காட்ட; பெரியபுன்னைகளானவை, மொட்டாலும் அலர்ந்த பூவாலுமாக பொன்னையும் முத்தையும்காட்ட; மிக்க ஜலத்தையுடைத்தான தடாகங்களில் தாமரைகளானவை, தீபிகைகளைக் காட்டாநிற்குமாய்த்து. ஆக, கரியும் முத்தும் பொன்னும் நெருப்புமாய் (க) பொற்களரிபோலேயாய்த்து வயலடையவிருப்பது. ரு

நாலாம்பாட்டு.— (தாங்கருமித்யாதி) பழம்புற்று பாம்பறுதாப்போலே, ராவணனுக்குமுன்பு மாலியுள்ளிட்ட ஊர்வர்மம் மாறுதேயாய்த்து லங்கையிருப்பது ; அவர்களைநிரஸித்தபடி.

பொற்களரி - (உ) கண்வட்டஸ்யலம். ... ... ரு

நாலாம்பாட்டு.— (தாங்கருமித்யாதி.) ஒரு நீர்ப்புழுவைவென்று ஆனைக்கு உதவினவளவன்றிக்கே, புவியிலுள்ளார்களெல்லாம் ஆபத்துநீங்கும்படி மாலியை வென்ற ஆபத்ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றி ; மாலை அத்தனை விரோதியோவென்ன வருளிச்செய்கிறர் (பழம்புற்றித்யாதி.)

(க) பொற்களரி - பொன்பணிசெய்கிறஸ்தலம் ; அன்றிக்கே, போர்க்களமென்று - யுத்தரங்கமாகவுமாம். (உ) கண்வட்டஸ்யலம் - டங்கசாலை.

மூ.—கறைவளர்வேல் கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினாலேமடிய விலங்கைதன்னுள்
பிறையெயிற்றுவாளரக்கர் சேனையெல்லாம்
பெருந்தகையோடுடன்துணித்த பெம்மான்றன்னை
மறைவளரப்புகழ்வளர மாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும் வாரமோதச்
சிறையணைந்தபொழிலணைந்த தென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுட் கண்டேனானே. ௫.

ப - ரை. - கறைவளர் - மிக்க கறையையுடைய, வேல - வேலையுடையரான, [மு] கரன்முதலா - கரனை தொடக்கமாக, கவந்தன்வாலி - கபந்தன்வாலியென்கிறவிவர்கள், கணையொன்றினாலே - ஓரம்பாலே, மடிய - முடியும்படி, இலங்கைதன்னுள் - லங்கையில், பிறை - பிறைபோலிருக்கிற, எயிறு - எயிற்றையுடையராய், வாள் - வாளை ஆயுதமாகவுடையரான, அரக்கர்சேனையெல்லாம் - ராக்ஷஸஸேனையையெல்லாம், பெருந்தகையோடுடன் - அவர்களையாள்கின்ற ராவணனோடேகூட, துணித்த - அறுத்துப்போகட்ட, பெம்மான்றன்னை - ஸர்வேச்வரனை; மாடந்தோறும் - க்ருஹங்கள்தோறும், மறை - வேதத்வநியானது, வளர - மிகுதியாகவும், புகழ் - கீர்த்தி, வளர - வளரவும், மண்டபம் - மண்டபங்களிலுண்டான, ஒண்டு - ஊஞ்சற்கட்டின, ஒளிஅனைத்தும் - சரவடிகளிலும், வாரமோத - ஓதனவிடுதலைச்சொல்லவும், சிறை - நீரணை, அணைந்த - அணைந்திருக்கிற, பொழில் - சோலையிலே, அணைந்த - படிந்த, தென்றல் - தென்றற்காற்றானது, வீசும் - பரிமளத்தைக்கொடுக்கிற, திருக்கோவலூரதனுள் நான் கண்டேன்—.

காளமேகமாட்டி. (தாங்கருமித்யாதி) ஒருவராலே தாங்கவொண்ணாதபடி யிருக்கும் ராவணனுமை மாலி ஸுமாலி மால்யவான் துடக்கமானார் படும்படி பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு நடத்தி, பூமியிலுள்ள ஸாத்விகருடைய துயரங்களைப் போக்கும் ஸ்வபாவனை. ஆங்குக்கண்ணீர் ததும்பிச் சோர்ந்து அன்புமிக்க அடியவர்களுக்கு பரிபூர்ணமான அம்ருதமானவனை (கோங்கித்யாதி) பூத்தகோங்குகள் ஸுரபுன்னை குரவுகளாலே செறிந்த சோலைகளிலே வண்டுகள் திரண்டு மத்தமாகப் பண்ணியிசைபாடும் பாடலைக்கேட்டு. (இங்கரும்பித்யாதி) இனியகரும்புகள் ஒருகண்ணேறிவாருகிறகழனிகள் சூழப்பட்ட. ... ௬.

ஒருவராலேதாங்கவரிதாம்படியுபயத்தில்வ்யாபாரத்தையுடையமாலிபடும்படியாகப் பெரியதிருவடியை நடத்தி. (தராதலம்) அரைக்ஷணம்பின்னையும்மாலியிருந்தானாகில் ஜகத்தாக அழியுமாயத்து. (ஆங்கித்யாதி) ஸ்வவிஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே கண்ணநீர்ததும்பி, அதுதான் கண்ணைவிட்டுச்சோர, ப்ரேமபரவசராம்படியவர்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனை. (கோங்கித்யாதி) கோங்கம்பூக்களும் ஸுரபுன்னைகளும் குராக்களும் மிக்கிருந்துள்ள சோலையிலே திரண்டவண்டுகளானவை மதுபானமத்தமாய்ப்பாடுகிற பாட்டைக்கேட்டு, அத்தாலே நீர்பாய்ந்தாப்போலே யிருக்கிற இனியகரும்பானது ஒருகண்ணேறிவாராநிற்குமாய்த்து.

வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார்(ஒருவராலித்யாதி.)"ஆங்கு-"விரோதிநிரஸநஸமயத்திலேயென்றாய், ஹலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயத்திலித்யாதி.) குராக்கள்-வ்ருக்ஷவிசேஷங்கள். கண்ணேறிவருகை - ஒரு கணுவானது ஏறிவருமென்கை. ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (கறைவளரித்யாதி) கறைமிக்குவளருகிற வேலையுடைய கரதூஷணாதிகள் கபந்தன் வாலி இவர்கள் ஓரம்பாலே முடிய, இலங்கையில் பிறைபோன்ற எயிற்றையுடையருமாய் வாளையுமுடையருமாய் ராக்ஷஸஸேனையெல்லாம் அவர்கள் ஸ்வாமியுடனே கூட அறுத்துப்பொகட்ட ஸர்வேச்வரனை. (மறையித்யாதி) வேதங்களும் புகழும். மண்டபங்களுடைய வேதமும் வேதப்ரதிபாத்யன்புகழையும் ஓதாநிற்பார்கள். ஒளி-ஒழுங்கை. "நிரைச்சந்தமாடவீதி" என்கிற

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கறையித்யாதி) பரஹிம்ஸையிலே த்வரையாலும் எப்போதுமொக்க சத்ருநிரஸநம் பண்ணுகையாலும் கறை கழுவுகைக்கு அவகாசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே மிக்ககறையையுடைத்தாயிருக்கிற வேலையுடைய கரன் துடக்கமாக கபந்தன் வாலி என்கிறவிவர்கள். கரன், விராதன், இவர்கள்வந்து தோற்றுகிறபோது, ஸிம்ஹங்கள் புலிகள் இவற்றை சூலத்திலே கோத்துக்கொண்டு வந்திறே தோற்றுவது. (கணையொன்றினால்மடிய) கைசெட்டிப்பிறு ஒரம்பாலே முடித்தானிறே. தலைக்காவலிருந்தவர்கள் பட்டது (இலங்கையித்யாதி) இலங்கையில், பிறைபோலேயிருக்கிற எயிற்றையுடையருமாய், வாளையுடையருமாயிருக்கிற ராக்ஷஸஸேனையெல்லாம். (பெருந்தகையித்யாதி) பெருந்தகையென்று-பெரியோனென்றபடி. பெருந்தகை - நிர்வாஹகன். * ராக்ஷஸராஜனிறே. இவர்களுக்குடைய ப்ரபுவாய் அஞ்சினோம்புகலிடமாய் அங்கே செய்த பாபங்களுக்கும் புக்கொதுங்குகைக்கு நிழலாயிருக்கிற ராவணனோடேகூட அழியச்செய்த ஸ்வாமிதன்னை. உடையவனிறே யுத்தத்தில் கிளப்பிக்குவான். ராவணவதாநந்தரத்தில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தில் அத்யயநாநுவாகங்கள் மாறுதாப்போலேயாய்த்து அவன்பட்டபின்பு திருக்கோவலூரும்.

(மாடந்தோறும்) க்ருஹங்கள் தோறும் வேதகோஷமானது மிக்குவர, அந்தவேதகோஷத்தினுடைய அபிதேயத்தால வந்த கீர்த்தி மிக்குவர. இதுவாய்த்து க்ருஹங்களிருக்கும்படி. மண்டபங்கள்; (ஒண்டொளி) அழகியதொளி. தொளியென்கிறத்தைக் குறைநீட்டித்து, தொளியாய் - ப்ரதோளியென்றபடி.. மண்டபங்களிலும்,

---

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கறையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில், இலங்கையிலமர்வினை வென்றபடி அநுஸந்தித்தார்; இப்பாட்டில், இலங்கையில துர்வர்க்கத்துக்கெல்லாம் ஒதுங்குநிழலாய் தலைபத்துப்படைத்தானைவென்ற ஆபத்ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கறைவளருகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (பரஹித்யாதி.) விராதனை இப்பாட்டிலே எடாவிட்டாலும், பெருமாள் அவனையும் வெல்லுகையால் அவனையும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். மேலுக்கவதாரிகை (தலைக்காவலித்யாதி.) (இது) என்றவநந்தரம், முதலாளிபட்டபடி சொல்லுகிறார் என்று ஸேஷம். வாக்யார்த்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்(இவர்களுக்கித்யாதி.) ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதி.) அத்யயநம் - சொல்லுகை. அநுவாகம் - அநுக்தியாய், உருச்சொல்லுகை.

மூ.—உறியார்ந்தநறுவெண்ணெ யொளியால்சென்றங்
குண்டானைக்கண்டாச்சி யுரலோடார்க்கத்
தறியார்ந்தகருங்களிறே போலநின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை
வெறியார்ந்தமலர்மகள் நாமங்கையோடு
வியன்கலையெண்டோளினாள் விளங்குசெல்வச்
செறியார்ந்தமணிமாடம் திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே. ௬.

ப - ரை.—உறி - உறியிலே, ஆர்ந்த - சேமித்துவைத்த, நறு-செவ்விமாறுத,[ம வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, ஒளியால் - ஸமிதம்பண்ணும்போது திருமுத்தில் புறப்படும் ஒளியாலே, சென்று—,உண்டானை-அமுதுசெய்தவனை, ஆச்சி - யசோ தைப்பிராட்டி, கண்டு - களவோடேகண்டு, உரலோடு - உரலோடே, ஆர்க்க-கட் ட, தறிஆர்ந்த - கம்பத்திலேசேர்த்துக்கட்டப்பட்ட, கருங்களிறுபோல - கறுத்த ஆனைபோலே, நின்று - கட்டுண்டிருந்து, தடங்கண்கள்-பெரியதிருக்கண்கள்,[மரு பனிமல்கும் - நீர்அரும்பும்படியான, தன்மையானை - ஸ்வபாவத்தையுடையவனை; வெறிஆர்ந்த - பரிமளத்தையுடைய, மலர்மகள்-தாமரைப்பூவிற்பிறந்தபெரியபிரா ட்டியாரோடும், நாமங்கையோடு - ஸரஸ்வதியோடும், வியன் - விஸ்மயமான,கலை- கலையைவாஹநமாகவுடையளாய, எண்தோளினாள் -எட்டுத்தோள்களையுடைய துர் க்கையோடும்,விளங்கு - விளங்குகிற, செல்வம்-செல்வத்தையும், செறிஆர்ந்த-[உம மிகவும்செறிந்த, மணிமாடம் - ரத்நமயமானமாடங்கள், திகழ்ந்து - உஜ்வலமாய், தோன்றும் - தோற்றுகிறஐச்வர்யத்தையுமுடைய,திருக்கோவலூரதனுள்நான்கண் டேன்—. ... ... (௬)

படியே. (வாரமோத) பரிசைஷசொல்ல. (சிறையித்யாதி) ஒருவர் ப்ரவேசிக்கவொண்ணாத நகரவேலியுடையபொழிலிற்பரிமளத்தைக்கொ ண்டு தென்றல்வீசும் திருக்கோவலூர். ... ... ௫.

நாற்சந்திகளிலும், வட்டக்கிடைஓதாநிற்பார்கள்.(சிறையித்யாதி)காவல் பட்டிருக்கும்படி. காற்றுப்புகுதல, * காற்றிற்கடியவன்புகுதல் செய் யுமித்தனை. ஊராருடைய அகழ்மையனைத்திருந்தாள்ள சோலையிலே புக் கவொட்டத் தென்றலானது, அந்நிர்நிலத்தில் திவலைகளையும் சோலையில் பரிமளத்தையும் கொண்டுவந்து இவ்வோவிடங்களில் ஆய்யயநம் பண்ணுகிறவர்களுடைய ச்ரமமாறும்படி ஶிஶிரோபசாரம் பண் ணுகிற்குமாய்த்து. ஒளி – ஒழுங்கை. ஊராருகளைநத்திருக்கை யென்னு தல். ... ... ௫.

. ——க்கிடை - ஓதனவிடத்தைச்சொல்லுகை. "வாரமோத" "பரிசைஷசொல்ல" என்று நஞ்ஜீயர்படி. "சிறை" என்றதினர்டும் (காவலென்றது.) காவல் பட்டிருந்ததாகில், மேல் "தென்றல்வீசும்" என்றபடி யெங்ஙனே ?, அவ ரூர்க்குக் காற்றடிக்கப்போமோவென்ன; ரஸோக்திமுவத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (காற்றித்யாதி;) *காற்றிற்கடியனோயோடியகம்புகும் ஆயனார்க்கும் அங்குள்ளார்க்கு ஶிஶிரோபசாரம்பண்ணுகிற காற்றுக்குமொழிய, ப்ரதிகூலர்க்கு ஊஷ்ப்ரவேசமி வம் வஸிய்யமென்று கருத்து. "ஔ,தொளி"என்று பதவிஹாமம்செய்து,ப்ரதோளி; அதனால் - சநதியாக்கிக் கீழருளிச்செய்து, "ஔண்டு, ஒளி" என்று பதவிஹாமம் திரு வுள்ளம்பற்றி அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒளியித்யாதி.) ஒழுங்கை - சாவடி. * ஒண்டுக்கார்டும் (ஊரித்யாதி;) ஊரைக்கிட்டின சாவடிகளிலும் வாரமோதவென் றபடி. கீழே "சிறை" என்ற பதத்தாலே - அகழைச்சொன்னபடி யெங்ஙனேயெ —— வாருளிச்செய்கிறார் (நீர்ச்சிறையென்று;) ஜலது்ர்கமென்று கருத்து. ௬.

ஆரும்பாட்டு (உறியார்ந்தவித்யாதி) உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயைக் களவுகண்டு அமுதுசெய்தவனைக் களவோடேகண்டு ஆச்சிஉரலோடேகட்ட. (தறியார்ந்தவித்யாதி) கம்பத்தோடேசேர்ந்த ஆனைபோலேநின்று பெரியதிருக்கண்கள் பனியரும்பும்ஸ்வபாவத்தை

ஆரும்பாட்டு.—(உறியித்யாதி) உறியிலேவைத்துச்சிக்கெனக்கள்ளாக்கயிறுமுருவிச் சேமித்துக் கடைந்தபோதைச் செவ்வி மாறாத வெண்ணெயை. கடைகிறபோதே தொடங்கி யிதுகொடுபோய்ச் சேமிக்குமிடம் அடியொத்தாகிற்குமாய்த்து. (ஒளியால்சென்றங்குண்டானை) களவாலேயன்றியே; "நாளிளந்திங்கள்" இத்யாதிப்படியே. "மநுஷ்[ய]யால் அபஹ்ருதமாய்த்தோன்றவிலையிது, தைவம்கொண்டது" என்னும்படியாகவாய்த்து அமுதுசெய்தது. (கண்டு) அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யம் தனக்கு தாரகமாய், அதுபெறாதபோது அவன்முடியுமளவாயிருக்குமாப்போலே. அவன்வ்யாபாரம் தங்களுக்கு தாரணகரமாயிருக்கும்படியாலே, அத்தைத் தேடாநிற்பார்களிறே யிவர்கள்; ஆகையாலே, கொண்டியோடேபிடித்துக்கொண்டு. (ஆச்சி) பரிவுடையளாகையாலே விழுக்காடறியாமையாலே† (உரலோடார்த்த) இவனகப்பட்டபோதாக வேறொன்றுதேடிப்போகிலிவனகப்படும் என்று, ஸந்நிஹிதமாய்க்கிடந்ததொருவுரலைக் காலாலேவாரவிருந்தபடி, அதோடேபந்திக்க. (தறியித்யாதி) மதித்துணரிலே புகுந்து மிறுக்கிக்கொண்டு திரிகிற ஆனையானது யாத்ருச்சிகமாகப் பிடிபட்டு ஒரு கம்பத்திலே சேர்த்துக்கட்டுண்டு நிற்குமாப்போலே, தானகண்டபடி திரிந்தவன் கட்டுண்டு, கண்ணீர்பாய்ப்படையப் பரப்புமாறும்படி

ஆரும்பாட்டு.— (உறியித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - பிறவர்களுக்கு சொல்வழிப் பரதந்த்ரனாய் ராவணவதம்பண்ணினபடியை யநுஸந்தித்தார்; இதில் - அவ்வளவன்றிக்கே இடைச்சிகளுக்குக் கட்டுண்டு மடிக்கவுமாம்படி யெளியனானவமையை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

சேமித்தவெண்ணெயை இவன் கண்டபடியெங்ஙனேயென்ன (கடைகிறவித்யாதி.) "ஒளியால் -" திருமுகத்தில் முறுவலொளியால், இருளை நீக்கிக்கொண்டு சென்று, அங்குண்டானையென்று ஸௌந்தர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யாவர்த்யபூர்வகம் ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (களவாலேயித்யாதி;) ஒளியாலென்றாயும்; அன்றிக்கே, (இத்யாதிப்படியே)என்றவநுஸாரம், அர்த்தம்கண்டுகொள்வது என்று சேஷம். "ஒளியால்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யராலித்யாதி;) இருட்டில் வைத்தத்தை விளக்கின்றிக்கே மநுஷ்யரால் கொள்ளக்கூடாமையால் ஆய்ச்சியர்க்கு ஆச்சர்யமாய்த்தென்று திருவுள்ளம். உண்ணும்போது இவர்கள் காணமலுண்ணச்செய்தே அவர்கள்கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) பரிவுடையளாகையாலேயென்றது - "வயிறுபிள்ளைபரமன்று" என்று ப்ரீதிதலைக்கொள்ளுகையாலேயென்கை. விழுக்காடறியாமையாலே யென்றது-"தடம்கண்கள்பனிமல்கும்" என்றறியாமையாலேயென்கை.

† "விழுக்காடறியாமையாலே" என்று அரும்பதம்.

யுடையவனை. (வெறியித்யாதி) நறுநாற்றமுடைய மலர்மகள், ஸரஸ்வதி இவர்களுடனே. (வியன்கலையித்யாதி) விஸ்மயநீயமான்கலையை வாஹநமாகவுடைய, எண்டோளியுண்டு - தூர்க்கை, இவளுடனும் விளங்குகிறசெல்வத்தையும். (செறியார்ந்தவித்யாதி) மிகவும் செறிந்[து]ந்த மணிமயமானமாடங்கள் விளங்குகிற ஐஶ்வர்யத்தையுமுடைய திருக்கோவலூர். ... ... ௬.

கண்ணநிர்மலன் ப்ரதிக்ரியையற்று நின்றவனை. (தன்மையானே) மேன்மைநெகிழ்ச்சியுடு; இதுவேயாய்த்து இவனுக்கு ஸ்வபாவம். "யதிரஸ்ம்நோஷி" என்றுமிறே. (கருங்களிறேபோல) தன்னையுணராதேநின்ற நிலை. ப்ரதிகூலரான ஜாம்பவாதிகள் கட்டினகட்டாகிலிறே அவிழ்த்துக்கொடு போகவல்லது; அநுகூலர்கட்டினால் அவிழ்த்துக்கொடு போகமாட்டானிறே.

(வெறியார்ந்தமலர்கள்) இவ்வானை தன்னையுணராவுழற்றுமை நோக்குவாளைச்சொல்லுகிறது. தன்ஸந்நிதியாலே,பிறர்குற்றம் நெஞ்சில்படாதபடி நுவக்குமாய்த்து. ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியார்; ப்ராஹ்மணருடைய நாவிலே நிற்கக்கடவளாய் பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷபூதையான ஸரஸ்வதி; அவள், விளைநீராம்படி யேத்துகைக்குப் பரிகரமாம். (வியன்கலை) விஸ்மயநீயமான கலையை வாஹநமாகவுடையளாய், எட்டுத்தோளையுடைய தூர்க்கை; அவளாய்த்து அவ்வூர்க்குக்காவல். "பிறந்தவன்று காட்டிக்கொடுத்துப்போனோம்" என்று மிழவுநீர, அவளுணர்ந்து நோக்குகிற தேஶமாய்த்து. (செறியித்யாதி) மிகவும் செறிந்திருப்பதாய் ரத்நமயமான மாடங்கள் உஜ்ஜ்வலமாய்த் தோற்றுகிற திருக்கோவலூரிலே காணப்பெற்றேன். (நான்) இதுக்குமுன்பு இங்ஙனேயிருப்பதொரு லாபம் ப்ராப்தப்படுவதில்லாத நான், ஸுரக்ஷிதமான தேஶத்திலே காணப்பெற்றேன். ... ... ௬.

"களிறே" என்ற வ்யவகாரதாத்பர்யம் (தன்னையித்யாதி.) "நின்று" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரதிகூலரானவித்யாதி.)

உணராவுழற்றுமையென்ற து-யானை தன்னைத்தானறியாதேமதமேறும்படியும், கண்டவிடமெங்கும் திரியாதபடியும் நோக்கும் ஆனைப்பாகரைப்போலே, தன்னைத்தானறியாதபடியும், ஸ்வைரசாரம்பண்ணுமையும் நோக்குவாரைச் சொல்லுகிறது. "வெறியார்ந்தமலர்மகள் -" நாற்றத்தையுடைய மலர்மகளென்று ஸம்ஷார்யம். அத்தால் தோற்றினஹோம்யதாதிஶயத்துக்கு ப்ரக்ஜதோபயோகம்காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) நாமங்கையையிங்குச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ஜதோபயோகம் (விளைநீரித்யாதி;) விளைநீர்போலே ப்ராஹ்மணர்க்கேத்தபரிகரமென்கை. தூர்க்கையைச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ஜதோபயோகம்(அவளாய்த்தித்யாதி.)

மூ.—இருங்கைமாகரிமுனிந்து பரியைக்கீறி
யினவிடைகளேழடர்த்து மருதம்சாய்த்து
வரும்சகடமிறவுதைத்து மல்லையட்டு
வஞ்சம்செய்கஞ்சனுக்கு நஞ்சானானைக்
கரும்கமுகுபசம்பாளை வெண்முத்தீன்று
காயெல்லாம்மரதகமாய்ப் பவளங்காட்டச்
செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. எ

ப-ரை.—இரு-நீண்ட,கை-துதிக்கையையுடைய,மா-பெரிய,கரி-குவலயாபீடம் என்னும் ஆனையை, முனிந்து - சீறியருளி, பரியை - கேசியென்னும் குதிரையின் வாயை, கீறி - பிளந்து, இனம் - ஒன்றுக்கொன்றொப்பான, ஏழ்விடைகள் - ஏழு ரிஷபங்களையும், அடர்த்து - கொன்று, மருதம் - மருதுகளை, சாய்த்து - முறித்து, வரும் - அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துவருகிற, சகடம் - சகடமானது, இற - முறியும்படி, உதைத்து - திருவடிகளாலேபாய்ந்து, மல்லை - மல்லர்களை, அட்டு - முடித்து, வஞ்சம்செய் - க்ருத்ரிமத்தாலே இவனைநலியநினைத்த, கஞ்சனுக்கு - கம்ஸனுக்கு, நஞ்சானானை - ம்ருத்யுவானவனை; கரு - கறுத்தநிறத்தையுடைய, கமுகு - பாக்குமரத்தின், பசம்பாளை - அழகியபாளையானது, வெள் - வெளுத்த, முத்து - முத்துக்களை, ஈன்று - தந்து, காயெல்லாம் - அதின்காய்கள், மரதகமாய் - மரதகத்தைக்காட்டவும், பழங்கள், பவளம்காட்ட - ப்ரவாளத்தைக்காட்டவும், செருந்தி - ஸுரபுன்னையானது, மிகமொட்டு - பெரியமொட்டுக்களை, அலர்த்தும்-அலரச்செய்யுமதாய், தேன்கொள - தேனையுடைத்தான, சோலை - சோலைகளையுடைய, [illegible] காவலூரதனுள் நான் கண்டேன்—. ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (இருங்கைமாவித்யாதி) பெரியகையையுடைய குவலயாபீடத்தைக்கொன்று, கேசி குதிரையாய்வர அதின்வாயைப் பிளந்து, இனவிடைகளேழையும் கொன்று, மருதுகளை முறித்து,

ஏழாம்பாட்டு.— (இருங்கையித்யாதி) ஆனையைவழியிலே நிறுத்தி நிறுத்து ப்ரமாதம் புகுந்ததென்கைக்காக. எங்கேனும்போகிலும் நீட்டிப்பிடிக்கைக்கிடான பெரியதுதிக்கையையுடைத்தான குவலயாபீடத்தை வேண்டோமென்று. (பரியித்யாதி) "வ்யாதிதாஸ்யோ[ம]ஹாரௌத்ர:" என்கிறபடியே பெரியசினத்தோடே.வாயை அங்காந்து கொண்டு வந்ததாய்த்துக் குதிரை; அதின்வாயிலே கையையிட்டுப் புரித்தான் ; இரண்டுகூறாய் விழுந்ததாய்த்து. விரோதியானவையே தோற்றின கேசிவாயைக்கிழித்து. (இனமித்யாதி) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழாய், ம்ருத்யுபோலேயிருக்கிற ரிஷபங்களை முடித்து;வழிபோகாநிற்கச்செய்தே மருதுகள்முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்து; காவலாகவைத்தசகடமே

ஏழாம்பாட்டு.— (இருங்கையித்யாதி.) பிள்ளைத்தனத்திலாச்சிக்கெளியனானவனுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தையெல்லாம் தோற்றினபடியே யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

வேண்டோமென்றது-"முனிந்து"என்றதினர்த்தம். த்வேஷித்தென்றபடி. புரித்தான்-திருப்பினான்.

ஊர்ந்துவருகிறசகடம் முறியவுதைத்து, வாணூர முஷ்டிகர்களைக் கொன்று, க்ஷத்ரியனான கம்ஸனை முடிக்க நஞ்சானவனே. (கருங்கமுகித்யாதி) பெரியகமுகானது அழகியபாளையிலே வெளுத்தமுத்தை யீன்று, காய்த்த காய் மரதகங்காட்ட, பழுத்தபழம் ப்ரவாளத்தைக் காட்ட, செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத் திருக்கோவலூர். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (பாரேறித்யாதி) ஸமுமியிலே யேறின பெரிய ருமைதிர,

அஸுராவேஶத்தாலே பார, அது துகளாய்ப்போம்படி திருவடிகளாலே பாய்ந்து ; "பிளந்துவீய." துஷ்டயாமீஶம் பட்டுப்போனபின்பு மலை துள்ளிறைபோலே துள்ளிக்கொடுவந்த மல்லவர்மத்தைமுடித்து. (வஞ்சமித்யாதி) விலவிழவு என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டழைத்து க்ஷத்ரிமத்தாலே நலியநினைத்த கம்ஸனை, அவன் நினைவை அவன்றன்னோடே போக்கி அவனுக்கு ம்ருத்யுவானவனே.

(கருங்கமுகித்யாதி) ஸ்வபாவத்தாலே கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான கமுகினுடைய, பசுமையையுடைத்தான பாளையானது வெண்முத்தையீன்று, அது காய்த்தவாறே மரதகமாய், அதுபக்வமானவாறே ப்ரவாளத்தைக்காட்ட. (செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்) "இதோரா ஶ்சர்யமிருந்தபடியென்!", ஒன்றையெல்லாவற்றையும் காட்டுவதே!" என்று ஸ்மிதம்பண்ணினாற்போலே யிருக்கு. (செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்) "கார்யகாரணங்களினுடைய ஏகஸ்தான்ய நியமமின்றிக்கே யிருந்தபடியே!" என்று ஸ்மிதம்பண்ணுவாரைப்போலே யிருக்கை. (தேன்கொள்சோலை) வண்டுகளை யுடைத்தானசோலை யென்னுதல்; தேனையுடைத்தானசோலை யென்னுதல். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (பாரேறுபெரும்பாரந்தீர) க்ஷமையென்றும்பொறையென்றும் பேரிறே ஸமுமிக்கு. பொறையென்று பேரையுடைத்தானஸமுமியானது, பொறுக்கமாட்டாதபடியேறின பெரியபாரமானது போம்படியாக. பொறுக்கைக்குப் பேர்கொண்டிருக்கிறவதுதான் பொறுக்கமாட்டாதபடியாய்த்து. அஸுராவேஶத்தாலே கனத்தபடி.

சகடநிரஸநத்துக்கு ப்ரமாணம் (பிளந்துவீயவென்று.)

ஐகஸ்தான்யமென்றது - ஐகரூப்யமென்றபடி. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (பாரித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்தி லநுகூலரிட்டவழக்காய் ப்ரதிகூலரைமுடித்தானென்கிறார் - கீழிரண்டுபாட்டால்; இதில் - பெரியவனானபின்பும், ஆஸ்ரிதர்க்காக ஸாரத்யாதிகளை மைத்துனனுக்குச்செய்து தத்விரோதிகளைப்படையறுத்தானென்கிறதென்று ஸங்கதி.

பெருமையினுடைய எல்லைநிலத்தையருளிச்செய்கிறார் (க்ஷமையித்யாதி.) பொறுக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (பொறுக்கைக்கித்யாதி.)

மூ.—பாரேறுபெரும்பாரந்தீரப் பண்டு
பாரதத்துத்தூதியங்கிப் பார்த்தன்செல்வத்
தேரேறுசாரதியாயெதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றான்றன்னைப்
போரேறொன்றுடையானு மளகைக்கோனும்
புரந்தரனும்நான்முகனும் பொருந்துமூர்போல்
சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே. ௮.

ப-ரை.—பார் - பூமியிலே, ஏறு - ஏறின, பெரும்பாரம்-பெரியசுமையா[ன]து, தீர - போம்படி, பண்டு - முன்பு, பாரதத்து-மஹாபாரதயுத்தத்திலே, தூது இயங்கி - தூதுபோய், பார்த்தன் - அர்ஜுநனுடைய, செல்வம் - அழகிய, தேர்-ரதத்திலே, ஏறு - ச்ரேஷ்டமான, சாரதியாய் - ஸாரதியாய்க்கொண்டு, எதிர்ந்தார்சேனை - எதிரிட்டசத்ருக்களுடையசேனையானது, செருக்களத்து - யுத்தரங்கத்திலே, திறல்அழிய - மிடுக்குஅழியும்படி, செற்றான்றன்னை-நிரஸித்தவனை; போர் - செருக்காலே களைபொருகிற, ஏறுஒன்று - ரிஷபம்ஒன்றையுடையானும்-வாஹநமாகவுடையருத்ரனும், அளகைக்கோனும் - வைச்ரவணனும், புரந்தரனும்-இந்த்ரனும், நான்முகனும் - ப்ரஹ்மாவும், பொருந்தும - சேர்ந்திருக்கிற, ஊர்போல்—, ஏறு - மிக்க, சீர் - குணத்தையுடையராய், மறையாளர் - வேதத்துக்குநிர்வாஹகரானப்ராஹ்மணர், நிறைந்த - திரண்ட, செல்வம்-ஐச்வர்யத்தையுடைய, திருக்கோவலூரதனுள்நான்கண்டேன்—. ... ... (௮)

முன்பு மஹாபாரதயுத்தத்திலே தூதுபோய், பார்த்தனுடைய அழகிய தேரிலேயேறி, அதுக்கு ஸாரதியாய்.

(பண்டு) அவன் தூதக்ருத்யம்பண்ணாவிடிலவனது மொருநாளேதானா என்கிறார். (பாரதத்துத்தூதியங்கி) "எங்கள் பாண்டவர்களும் ஜீவிக்க வேணும்" என்றாரிவர்கள்; "பாண்டவர்கள் ஜீவிக்கில் நாங்கள் ஜீவியோம்" என்றார்கள் துர்யோதனாதிகள்; இரண்டுதலையும்பொருந்தவிடுகைக்காக தூதக்ருத்யத்திலேஅதிகரித்துப் போவது வருவதாய்; பின்பு அவர்கள், "ஒருபடியாலும் நீசொல்லுகிறவார்த்தைகளுக் கிணங்கோம்" என்ன; பூசலைவிளைத்து; "உன்னை ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்" என்று அவர்கள்சொல்ல; தேர்க்காலாலே முடித்துப்பொகட்டானாய்த்து. (பார்த்தன் செல்வத்தேர்) இவனைத்தோழனாகவும், மைத்துனனாகவும், தூதனாகவும், ஸாரதியாகவுமுடைய அர்ஜுநனுடைய தேரிறே. "மஹதிஸ்யந்தநே" என்னக்கடவதிறே. (சாரதியாய்) ரதியானானாகில், வெற்றிதன்தலையிலேகிடக்குமே!; அதுக்காகத் தான் ஸாரதியாய் நின்று வெற்றியுமவன்றலையிலே கிடக்கும்படிபண்ணினானாய்த்து.

தூதியங்கினது அழிக்கைக்கு ஹேதுவானபடி யென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (என்கிறித்யாதி.) தேர்க்காலாலே-பண்டியாலே. சக்ரத்தாலேயென்று ஸ்வர்யாரும். தேர்க்குச்செல்வமேதென்ன (இவனையித்யாதி.)

எதிரிட்ட மூதுக்களபடை பூசற்களத்திலே மிடுக்கழிந்து படும்படி செற்றவனை. (போரேறித்யாதி) செருக்காலே கரைபொருகிற ஜ்ஞாநத்தை யொன்றையும் வாஹநமாகவுடைய ருத்ரனும் வைச்ரவணனும் இந்த்ரனும் ப்ரஹ்மாவும் சேர்ந்த வூர்போல. (சீரேறித்யாதி) [நி]மிக்கச்சீரையுடைய வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்தவல்ல ப்ராஹ்மணராலே நிறைந்த ஐச்வர்யத்தையுடைய திருக்கோவலூர். அ.

(எதிர்ந்தார் படாரி) அவன்றன்னையிலேவொப்பிட்டகுமபடி தன்னைத்தாழ விட்டாலும், அடியறியுமவர்விட்டாரே. அர்ஜுநனொரு நிமித்தமாத்ரம், அவனை அபிமாநசேமமாயிருக்கவைத்து வென்று னிவனேயிட்டரென்கிறார் எதிரிட்டவர்ஸேனையானது, செருக்களத்திலே, மங்கையிலே கொண்டுபோய மடுவிலே தள்ளுதல், அரக்குமாளிகையிலே யேற்றிவிட்டு நெருப்பிலே தள்ளுதல், சூதிலே தோற்பித்தலாய், வஞ்சனையாலே நலியவிறே அவர்கள் பார்ப்பது அங்ஙனன்றிக்கே, நேர்கொடுநேரே யுத்தபூமியிலே மிடுக்கழியும்படி செற்றவனை

(போரேறித்யாதி) அஸ்வாபத்தைமுதலிற்பிறப்பு தேவஜாதியை யுடைய ஓரிடத்திலே நெருங்கத்தோன்றினாற்போலேயாயத்து அவ ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணர் ஜ்ஞாநவாஹநனான ருத்ரனும், வைச்ரவணனும், இந்த்ரனும், சதுர்முகனும், பொருந்தினாற்போல. நினைத்தாரை ஸம மாக்கவல்லராகைக்கும், ஸ்வஸந்நிதியிலே ஸங்கத்தை விளைத்தவனை யிறே நேத்ராக்னியாலே தஹித்தது† குறைவறக்கொடுக்கைக்கும், கொடுக்கக் கொடுக்க இரட்டிக்கைக்கும், ஸ்வவிஷயத்திலுள்ளாரை ஸ்வ வசராக்குகைக்கும், (நான்முகனும் சாதிக்கும¶, ஸர்வத்தையு முத்பாதிக்கைக்கும். (சீரித்யாதி) இவ்வோ குணங்களால பூர்ணரான ப்ராஹ்மணர் கொண்ட ஐச்வர்யத்தாலே குறைவற. .. அ.

பதிகனுன அர்ஜுநனிருக்க, ஸாரதி என்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவன் றன்னையிலேயித்யாதி.) அப்பாக-பூஜ்யராக.

அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணர்க்கு, ப்ரயோஜநாந்தரபரராய அஹங்கார க்ரஸ்தரான தேவர்களை தத்ஸத்ருசராக்கிப் பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தாரையித்யாதி.) . . .. .. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (தூவடிவிலித்யாதி.) காலவிப்ரக்ருஷ்டங்களான அவதா ரங்களில ஆபத்ஸகத்வமும் ஆச்ரிதர்ட்டவழகாயிருக்குமதுவும். தேடிப்போக வேணுமோ, இப்போது திருக்கோவலூரில்நின்றநிலைதன்னி லாச்ரிதஸுலபமாயிருக்கிறானென்று ஸங்கதி கிறுனென்ன றநுஸந்தித்து, அவன்வடிவழகில கலந்தநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி

† நேத்ராக்நியாலேதஹித்தது-காமனை. ¶ "சாதிக்கும்" என்று பாடமாகில், சாதி - ஜாதி வர்ணமென்றபடி.

மூ.— தூவடிவில்பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழிசங்கிருபால் பொலிந்துதோன்றக்
காவடிவில்கற்பகமே போலநின்று
கலந்தவர்கட்கருள்புரியும் கருத்தினானைச்
சேவடிகைதிருவாய்கண் சிவந்தவாடை
செம்பொன்செய்திருவுருவ மானான்றன்னைத்
தீவடிவிலசிவனயனேபோல்வார்மன்று
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௯.

ப - ரை.—தூ - அழகிய, வடிவில் - வடிவையுடைய, பார்மகளோடு - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடும், பூமங்கையோடு - பெரியபிராட்டியாரோடுங்கூட, சுடர் - தேஜோரூபமான, ஆழி - திருவாழியாழ்வானும், சங்கு - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானும், இருபால் - இரண்டருகும், பொலிந்துதோன்ற - விளங்கித்தோற்றம்படி; காவடிவில் - சோலைசெய்திருக்குள்ள, கற்பகம்போலநின்று - கல்பகம்போலேநின்று; கலந்தவர்கட்கு - தன்னையே எல்லாவுறவுமுறையுமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, அருள்புரியும் - வேண்டியதைத்தரும், [ய்கு] கருத்தினானை - திருவுள்ளத்தையுடையவனாய்; சே - சிவந்த, அடி - திருவடிகள், கை - திருக்கைகள், திருவாய - திருப்பவளம், கண் - திருக்கண்கள், சிவந்த —, ஆடை - திருப்பீதாம்பரம், இவற்றையுடைத்தாய், செம்பொன்செய் - அழகியபொன்போன்ற, திருவுருவமானான்றன்னை - வடிவழகையுடையவனாயிருக்கிறவனை; தீவடிவில் - அக்நிவர்ணனான, சிவன் - ருத்ரனையும், அயனேபோல்வார் - ப்ரஹ்மாவையும் [உய்] போலே, ஸாபாநுக்ரஹஸமர்த்தர், மன்று - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருக்கோவலூரதனுள் நான்கண்டேன்—. ... ... (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூவடிவித்யாதி) அழகியவடிவையுடைய ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், பெரியபிராட்டியாரும், இவர்களுடனே, சுடராழியும் சங்கும் மிகுத்துத்தோன்ற. (காவடிவித்யாதி) கல்பகச்சோலைபோலே நின்று

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(தூவடிவித்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீகமான விக்ரஹத்தையுடையளாய் பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய் அதுக்கபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, தாமரைப்பூவைப்பிறப்பாகவுடைய பெரியபிராட்டியாரோடேகூட; இச்சேர்த்திக்கு ரக்ஷகமாகப் போரும்படியான திவ்யாயுதங்கள், வஹ்ந்யாதித்யர்கள் சேரவுதித்தாப்போலே விளங்கித்தோற்ற. (சுடரித்யாதி) ஒருகல்பகதரு பணைத்தாப்போலேயாய்த்து பிராட்டிமாரோடே திவ்யாயுதத்தை யரித்தாவிருக்கும்படி. (காவடிவில்கற்பகமேபோலநின்று) தனிக்கற்பகமன்றிக்கே, சோலைசெய்திருப்பதொரு கல்பகம்போலே நின்று. அதாகிறது - ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாயிருக்கும்படி.

பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியைக்கடாக்ஷித்து ஆயுதஸமாயியைத்திருவுள்ளம்பற்றிக் கிழொருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, ஆபரணஸமாயியால்வந்த ஸௌந்தர்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி மேலேக்கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருகல்பகதருவித்யாதி.) தனிக்கற்பகம் - தனிக்கோப்பாயிருக்கும் கல்பகம். சோலைசெய்து - சோலைபோலேதழைத்து.

மூ.— வாரணங்கொளிடர்கடிந்தமாலை நீல
மரதகத்தை மழைமுகிலேபோல்வான்றன்னைச்
சீரணங்குமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனென்று
வாரணங்குமுலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
வாட்கலியனொலி யைந்துமைந்தும்வல்லார்
காரணங்களாலுலகம் கலந்தங்கேத்தக்
கரந்தெங்கும்பரந்தானைக் காண்பர்தாமே. ௧0.

ப - ரை.—வாரணம் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், கொள்-கொண்ட, இடர் - துக்(ு)கத்தை, கடிந்த - போக்கின, மாலை - ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனாய், நீலம் - கருநெய்தலையும், மரதகம் - மரதகமணியையும், மழை - குளிர்ந்த, முகில் - மேகத்தையும், போல்வான்றன்னை - போன்ற வடிவழகையுடையவனான ஸர்வேச்வரனை, அணங்கு - எல்லாரும் விரும்பும்படியான, சீர் - ஆத்மகுணங்களையுடைய, மறையாளர் - ப்ராஹ்மணர், நிறைந்த - திரண்ட, செல்வம் - ஐச்வர்யத்தையுடைய, திருக்கோவலூரதனுள் - திருக்கோவலூரிலே, கண்டேன் என்று - காணப்பெற்றேனென்று; வார் - கச்சு அணிந்த, அணங்கு - அழகிய, முலை - ஸ்தநங்களையுடைய, மடவார் - ஸ்த்ரீகள் நிறைந்த, மங்கை - திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவாய், வாள் - விரோதிநிரஸநத்துக்குபகரணமான வாளையுடைய, கலியன் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, ஒலி - சப்தஸந்தர்ப்பங்களையுடைய, ஐந்தும்ஐந்தும் - பத்துப்பாட்டையும், வல்லார்கள் - கற்கவல்லவர்கள்; உலகம் - லோகத்திலுள்ளார், காரணங்களால் - ஐச்வர்யம் தொடக்கமான புருஷார்த்தங்கள் பெறுகைக்காக, கலந்து - திரண்டுவந்து, ஏத்த - ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்க, ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கச்செய்தேயும், கரந்து - ஒருவர்க்கும் காணவொண்ணாதவனாய், எங்கும்பரந்தானை - எங்கும்புக்கு வ்யாபித்துநிற்கிற ஸர்வேச்வரனை, காண்பர் - காணப்பெறுவரென்கிறார். (௧0)

தன்னைச்சேர்ந்தார்க்கு வேண்டிற்றெல்லாம்கொடுக்கும் திருவுள்ளத்தையுடையவனை. (சேவடியித்யாதி) சிவந்த திருவடிகள், திருக்கைகள், திருப்பவளம், திருக்கண்கள், சிவந்தபீதாம்பரம். (செம்பொன்செயித்யாதி) "ருக்மாபம்" "பொன்னிவர்" என்கிறபடியே - அழகிய பொன்னில்புகரை வடிவாக வகுத்தாப்போலேயிருக்கிறவனை. (தீவடிவிசித்யாதி) அக்நிவர்ணனான ருத்ரனையும் ப்ரஹ்மாவையும்போலே ஸாபாநுக்ரஹஸமர்த்தர் மன்னும் திருக்கோவலூர். ... ... ௬.

(கலந்தவரித்யாதி) "நாங்களெங்களுடைய ரக்ஷணத்துக்குக்கடவோமல்லோம், நீயேகடவாய்" என்று, தன்கைபார்த்திருக்குமவர்கள் பக்கலிலே மிக்கப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும்படியை மநோரதிக்குமவனை.

(சேவடியித்யாதி) 'அருள்பண்ணிவிட்டால்தான்விடலாமோ இவ்வடிவைக்கண்டால்.

(தீவடிவிசித்யாதி) அக்நி, கண்ணுக்குத்தோற்ற வடிவு கொண்டாப்போலேயாய்த்து அவர்களிருப்பது. அங்குள்ளார், ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களையும் தாங்களே பண்ணவல்லரென்கை. ... ௬.

...கக, இவர்களும் அதுக்கிசைந்து நெஞ்சுலர்ந்தவரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதி.)

சிவந்ததிருவடிகள் முதலானவையுடைத்தாய், "ருக்மாபம்" "பொன்னிவர் மேனி" என்கிறபடியே - அழகிலும் பொன்னிற்புகரைவடிவாக வகுத்தாப்போலேயிருக்கிறவனை என்று ஸ்வாரஸ்யம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அருளித்யாதி.) ... ...

பத்தாம்பாட்டு. (வாரணங்கொளித்யாதி) ஸ்ரீமஜேந்த்ரன் து:க்ஷ்வத்தைப்போக்கின ஸர்வேஶ்வரனை ; நீலம்போலவும் மரதகம்போலவும் *மழைமுகிலும் போன்ற வடிவழகையுடையவனை. (சீரணங்கித்யாதி) நன்ஞானவேதத்தை யுடைய ப்ராஹ்மணர் மிக்கஐஶ்வர்யத்தை [நி]யுடைய திருக்கோவலூரிலே கண்டேனென்று.(வாரணங்கித்யாதி)கச்சார்ந்த அழகியமுலைமடவார் திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டையும் கற்கவல்லார். (காரணமித்யாதி) ஐஶ்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்குவந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி ஸர்வவ்யாபியாய், ''அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்வ்யாப்ய'' என்று வ்யாபித்துநிற்கிறஸர்வேஶ்வரனைத்திருக்கோவலூரிலேகாணப்பெறுவர். ௧௦.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.—(வாரணமித்யாதி) பிறர்க்கு இடரைவிளைக்கக்கடவதான அது கொண்டவிடரைப்போக்கி அதின்பக்கலிலே வ்யாமுக்தனானவனை. (நீலமரதகத்தை) அதினுடைய விடாயடங்கலும் †போம்படி குளிரவர்ஷித்துக்கொடுநின்றபடி.(சீர்த்யாதி) ஆத்மகுணங்களாலே தங்களை விரும்பும்படியிருக்கிற ப்ராஹ்மணர் திரண்ட ஐஶ்வர்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற. (திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனென்று) அறுகாதப்பயணம்போயன்றிக்கே. (வாரணங்கித்யாதி) முலைக்கு ஆவரணமான கச்சுத்தான் நிறம்பெறும்படி முலைபடைத்தவர்கள். அணங்கென்று – விருப்பத்துக்குப்பேர் ; அழகுக்கும்பேர். தன்னழகேயன்றிக்கே, முலைக்கச்சால் வந்தவழகையுடைய. (வாள்கலியன்) ப்ரதிபக்ஷநிரஸந ஸ்வபாவமான வாளையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (காரணங்களால்) ஐஶ்வர்யத்துக்காகவும், ஆத்மப்ராப்திக்காகவும், பகவத்ப்ராப்திக்காகவும், லோகத்திலுள்ளார திரண்டாஶ்ரயிக்க. (கரந்தித்யாதி) ஆஶ்ரயித்தபோதே, ஆஶ்ரிதர்க்கபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கைக்காக எங்கும்புக்கு வ்யாபித்து அந்யைரத்ருஷ்டனாய், "நம்மை ஆஶ்ரயிப்பாராரோ !'' என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறவனைக் காணப்பெறுவர். ... ... ௧௦.

அடிவரவு.— மஞ்சு கொந்து கொழுந்து தாங்கு கறை உறி இருங்கை பார் தூவடி வாரணம் இருந்தண்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (வாரணமித்யாதி.) "வாரணம்" என்கையால ஸத்தவர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி.)* வாருக்கு அழகுகொடுக்கிறமுலையென்று [கூறு] ஒருயோஜனையருளிச்செய்து, வாராலேவந்த அழகையுடைய முலையென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகேயன்றிக்கேயித்யாதி.) அவஸரப்ரதீக்ஷனையென்றது - அந்தர்யாமியை. ... ,... ... ... ௧௦.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

---

† "இடரடங்கலும்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

மூன்றாம்பத்து - முதல்திருமொழி - இருந்தண். ப்ரவேசம்.

திருக்கோவலூரிலே திருவுலகளந்த செவ்வியுடனே நிற்கிற ஆயனுடைய ஸௌலப்யாதி குணங்களையும் வடிவழகையுமநுபவித்து நின்றார் கீழ்த்திருமொழியில்; அநந்தரம், "ஆங்குமாவலி வேள்வியிலிரந்துசென்ற குறளுமானது" என்று அவ்வடிவிடாதே போய்த் திருவயிந்திரபுரத்திலே புகுந்த தெய்வநாயகன் வடிவழகையும்

அவ்வோ நிலைகளுக்கு அபிமானவர்த்தையிட்டுச் சொல்லக்கடவர்களாய்த்து கவிகளானவர்கள்; அப்படியன்றிக்கே, யதாவஸ்தித வாதிகளான ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின நிலங்கள் விஷயமாகச் சொல்லுமளவில் நாயகன் பக்கல் குறைந்தமை கொள்ளும்படி யெங்ஙனேயென்றால்; அவர்களுடைய ப்ரேமத்துக்கு அவதியில்லாமையைக் கொண்டு அதிலே; ஸம்புத்தன் விபரீதமாக்கச் செய்தேயும் அல்லாதவர்களுடைய ப்ரகாசங் காட்டிலும் ரூபவாறைத்தோற்றுமிறே ப்ரேமத்தாலே; அப்படியே, இவர்களுக்கப்புக்க அவதியில்லாமையாலும், சொன்ன சொன்ன வெற்றியெல்லாம் பொருக்கும்படி ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாகச் சொல்லுகையாலும், இப்படியாக்கையிலொரு தட்டில்லை. காரணமான ப்ரேமத்துக்கு அவதியில்லாமையாலே, அதின் கார்யமாய் வருமவையுமெல்லா முண்டாகைக்கொரு குறையில்லையிறே.

ராஜாக்களைப் போலே பல்லவருங்கூட ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி பரமபதத்திலும் ஸந்நிஹிதனானபடியை யநுஸந்தித்தார்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஸந்நிதியாய் ஸ்வாஶ்ரமோசிதமான கர்மங்களை ஸ்வகர்மமாக ஒருமிப்பாயாமதே அநுஷ்டிக்கும்ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸதாசாரமாய்க்கொண்டு திருக்கோவலூரிலே ஸந்நிஹிதனானபடியை யநுஸந்தித்தார்; தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமி என்கிற ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணி அவ்வோ ரூபங்களாலே ஆஶ்ரயிக்கை யன்றிக்கே, அவன்றன்னையே ஆஶ்ரயிக்கும் அநுகூலர்க்காக; ஜகத்துக்கு ஆபத்ஸகமாகவுண்டாம் ப்ரளயத்தைப்போக்கி நோக்குமாப்

இருந்தண் ப்ரவேசம்.— கீழ்த்திருமொழிகளிலும், மேல்திருமொழிகளிலும், இத்திருமொழிகளிலும் திருப்பதிகளுக்குச் சிறப்பிட்டுச்சொன்னதுக்குக் கருத்தை ஸங்க்ரஹபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார் (அவ்வோ நிலங்களுக்கித்யாதி.)

கீழ்த்திருமொழிக்கோடு இத்திருமொழிக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ராஜாக்களைப்போலே; ராஜஸராயும் ஸாத்விகராயுமிருக்கிற இவர்களுக்கு முகங்காட்டிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்தலங்களிலநுபவித்திற்காட்டிலும், அநுகூலர்க்கு முகங்கொடுக்குமிடத்தில் இவர்களோடு தாமுமநுபவிக்கை பரமப்ராப்யமென்று, திருவயிந்திரபுரத்துத்தெய்வநாயகனை யநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். (அநுகூலர்க்காக) என்றதுக்கு, (நிற்கிறவிடமாகையாலே) என்றத்தோடந்வயம். இங்கு, அநுகூலரென்றது - இத்திருமொழியிலநுஸந்திக்கப்படுகிற வண்டுகள், குரக்கினம், அன்னம், சோலைகள் முதலானவையெல்லாம்; ஸ்வாபதேசாத்திலே, ஸாத்விகரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "இருந்தண்மாநிலம்" இத்யாதியைபற்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாதி.)

மூ.—இருந்தண்மாநிலமேனமதாய் வளைமருப்பினிலகத்தொடுக்கிக்
கருந்தண்மாகடல்கண்டுயின்றவனிடம் கமலநன்மலர்த்தேற
லருந்தியின்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொதுளியம்பொழிலூடே
செருந்திநாண்மலர்சென்றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே. க.

ப-ரை.—இருந்தண் - மிகக்குளிர்ந்த, மாநிலம் - பெரிய பூமியை, ப்ரளயங் கொண்டவன்று, ஏனமதாய் - வராஹரூபியாய், வளைமருப்பகத்தினில - வளைந்த கொம்பினிடத்திலே, ஒடுக்கி - அடக்கி; பின்பு, கருந்தண்மாகடல் - கறுத்துக்குளிர்ந்த பெருங்கடலில், கண்டுயின்றவன் - யோகநித்ரைசெய்தருளுமவனுக்கு, இடம் - வாஸஸ்தாநமாவது:- கமலம் - தாமரையினுடைய, நல் - அழகிய, மலர் - பூவிலுண்டான, தேறல் - தேனை, அருந்தி - பானம்பண்ணி, இன்இசை - இனியராகத்தை, முரன்று - பாடி, எழும் - கூத்தாடாநின்றுள்ள, அளிகுலம் - வண்டின் கூட்டங்கள், பொதுளி - திரண்டு, அம் - அழகிய, பொழிலூடே - சோலையிலே, செருந்தி - செருந்திமரத்தின், நாண்மலர் - அப்போதலர்ந்த புஷ்பத்தை, சென்று அணைந்து - போய்க்கிட்டி, உழிதரு - ஸஞ்சரிக்கிற, திருவயிந்திரபுரமே - திருவயிந்திரபுரமென்னும் திவ்யதேசமேயாம். ... ... (க)

ஆபத்ஸகத்வாதி குணங்களை மநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் முதலில்.

முதற்பாட்டு. (இருந்தண்மாநிலமித்யாதி) பெருந்தகைக்குளிர்ந்த பூமியை ப்ரளயங்கொள்ள, வராஹரூபியாய்க்கொண்டு
போலேயும், நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாநுபவமானபேறு முகைகளுக்குத்தன்னைக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்குமாப்போலேயும், ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னை "இவனிவ்வளவிலுள்ளான்" என்று இவர் பரிச்சேதித்து ப்ரதிபத்திபண்ணலாம்படி தன்னுடைய நிலைகளுக்குக் காட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவிடமாகையாலே, அவ்விடந்தான் ப்ராப்யமென்று ஸூசிப்பிக்கிறார், அந்நகரப்ரேமயுக்தராய். ※

முதற்பாட்டு.—(இருந்தண்மாநிலம்) மாநிலமென்று - பூமிப் பரப்பைச்சொல்லுகையாலே, தட்பத்தாலே - ஷோடசஸஹஸ்ரயோஜந ரண ஜோமஸ்யாந ப்ரவஹமாயிருக்கும்படியாய், இந்நிலையால் அதில் பெருமையாய்க்கிடக்கிறது. இத்தை ப்ரளயங்கொண்டவிடத்தில் [கூம வேதநர்க்குறுப்பா மாகாரமேயாய்த்துத் திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கிடக் கிறது.(ஏனமதாய்) காரியம்தெரிந்தவாறே தன்னை அழியமாறினான்.

"மின்னுமாழியங்கையவன்" என்றதைப்பற்ற (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதி;) அன்றிக்கே, இத்திருமொழிக்கு உயிர்ப்பாட்டான "வையமேழுமுண்டு" என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தாரென்னவுமாம். "அடியவர்க்குமெய்யனுகிய" என்றிறேயிருக்கிறது; "தெய்வநாயகன்" என்றிறே அதிலபாசுரம். ... *

முதற்பாட்டு.— (இருந்தணித்யாதி.) அழிந்தநிலையில் ஹோம்யாதிகளுண்டாகக்கூடுமோவென்ன வருளிசெய்கிருர் (இத்தையித்யாதி;) ப்ரளயத்துக்கு முன்புள்ள ஆகாரம் ஆழ்வார்திருவுள்ளத்தேகிடந்ததென்று திருவுள்ளம்; எம்பெருமான்திருவுள்ளத்தில் கிடந்ததென்னவுமாம். காரியம் தெரிகையாவது - ப்ரளயங்கொண்டபூமியையெடுக்க விசாரிக்கை.

வளர்ந்தசோட்டினிடத்திலேயொடுக்கி.(கருந்தணித்யாதி)கருமை-பெருமை ; மாவும் - பெருமை : மிகவும்பெரிய திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தவனிடம். (கமலமித்யாதி) அழகியதாமரைப்பூவில் மதுபாநம் பண்ணி நல்ல இசையைப்பாடி வண்டுகள்திரளா. அளி-வண்டு. [குலம் - அதின்திரள். பொதுளி - செறிவு. செறிந்து,

நீருக்கும் சேற்றுக்குமிருயாத வராஹவிக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்தான். வளர்ந்தகொம்பிலகவாயில் ஏகதேசத்திலே அடக்கினான். இத்தால்-ரக்ஷ்யத்தினாலெல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பைச்சொன்னபடி. இது ஸாரகுதமென்று திருவுள்ளத்தேபட்டவாறே (கருந்தணித்யாதி)[ம கடல்கள்தோறும் கண்வளர்ந்தருளும் என்றொரு ப்ரமாணப்ரவசிப்பியுண்டு; அத்தாலே, "உயர்க்கும் கருங்கடல் நிருள்ளான்" என்கிற படியே சொல்லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, திருப்பாற்கடல்தான் மஹாவராஹத்திநுடைய தேஹம்பிலே தகளாய்க்குழம்பித் தன்னிறம்போயிற்றென்னவுமாம்.

(கமலமித்யாதி) தாமரையினுடைய செவ்விபெற அலர்ந்த விலக்ஷணமானபுஷ்பங்களிலே வண்டுகளானவைபுக்கு மதுபாநத்தைப் பண்ணும் ; மதுத்தேக கடடளையாக மதுபாநத்தைப் பண்ணுகையாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, இனிய இசையை முரலாநிற்கும் - செவிப்பாடுடைத்தாகவுளர்நிலையாநிற்கும். உள்ளேபுக்க[உம ரஸ்யம் இதநுடைத்தி விருக்க வொட்டாமையாலே, கொண்டு கொர்ந்தெழுகிற வண்டுகளினுடைய ஸமூஹமானது, தாமரையிலே மதுபாநம் பண்ணைச்செய்கை, பின்னையும் வாயலாதிசயத்தாலே செருந்தியிலேபோய் மதுபாநம்பண்ணுவதாகநினைத்து அதின்தேன் வெள்ளத்தை மதுஸங்கித்து ; விண்ணாகத்திலிழிவார் கைகோத்துக் கொண்டிழிய அதன்ரள்பார்த்திருப்பாரைப்போலே ; (பொதுளி) வண்டுகள்வந்து செறியுமளவுமிருந்து, அவைதிரண்டவாறே,தர்சநீயமாகப்பூத்த, பொழிலூடே - சோலையினுள்ளே, செருந்தியினுடைய செவ்விப்பூவிலே சென்றுகிட்டும்.

"ஏனமாய்" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, "அதாய்" என்றதுக்குக்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (நீருக்குமித்யாதி.) மேலுககவதாரிகை (இதுவித்யாதி.) * கருமை - பெருமையாக்கு நஞ்ஜீயர்வ்யாக்யாநம்பண்ணியிருந்தாலும், ப்ரஸித்யப்ராசுர்யத்தைப்பற்ற கறுப்பையே விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கடல்கள்தோறுமித்யாதி.)

கமலம் - தாமரையுடைய, நல - விலக்ஷணமான, மலரில், தேறலை - தேனை, அருந்தி - பாநம்பண்ணி, இனிதானஇசைமுரன்று எழாநின்றுள்ள, அளி - வண்டுகளினுடைய, குலம் - ஸமூஹமானது, பொதுளி - திரண்டு, அழகியபொழில் நடுவே, செருந்தி என்கிறவிருக்ஷவிசேஷத்தின் நாட்பூவில்சென்று கிட்டி ஸஞ்சரியாநிற்கிற திருவயிந்திரபுரமென்று ஸம்பந்தார்யம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையினுடையவித்யாதி.) விவரணம் (செவியித்யாதி.) செவிப்பாடு - செவிக்கினிதாகப்பாடுகை.

மூ.—மின்னுமாழியங்கையவன் செய்யவளுறைதருதிருமார்வன்
• பன்னுநான்மறைப்பல்பொருளாகியபரனிடம் வரைச்சாரல்
பின்னுமாதவிப்பந்தலில்†பெடைவரப் பிணியவிழ்கமலத்துத்,
தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திருவயிந்திரபுரமே.

ப - ரை.—மின்னும் - மினுங்கினவுள்ள, ஆழி - திருவாழியை, அம்-அழகிய, கையவன் - திருக்கையிலேயுடையனும், செய்யவள் - பெரியபிராட்டியார், உறைதரு - "இறையும் - அகலகில்லேன்" என்று நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்வன் - திருமார்வையுடையனும், நான்மறை - நான்குவகைப்பட்ட வேதங்களால், பன்னு - சொல்லப்படும், பல்பொருள் - பதார்த்தங்களெல்லாம், ஆகிய-தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடைய, பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கு, இடம் - வாஸஸ்தானமானது; வரைச்சாரல் - மலைப்பக்கங்களில், பின்னும் - நெருங்கியிருந்துள்ள, மாதவிப்பந்தலில் - குருக்கத்திப்பந்தலிலே, மதுபானம் பண்ணவிழ்ந்த, வண்டு - ஆண்வண்டானவை, ப்ரணயரோஷத்தாலே ஒளிந்துக்கொண்டிருந்த, பெடை - தங்கள் பேடைகள், வர - வருகைக்காக, பிணிஅவிழ் - கட்டுஅவிழுகிற, கமலத்து - தாமரைப்பூவிலே புக்கு, தென்னஎன்று-தென்னு! தெனா! என்று, இன்இசைமுரல்தரு - இனிய இசை பாடாநின்றுள்ள, திருவயிந்திரபுரமே— ... ... (உ)

அழகிய பொழிலில.(செருந்திநாண்மலர்க்கிடந்த)செருந்தியிற்செவ்விப் பூவிலேசென்று சேர்ந்து மதுபானம்பண்ணி ஸஞ்சரிக்கிற திருவயிந்

(பொதுவி) இரண்டிருந்து - உழிதராநிற்கும், தாமரைப்பூவில் ஆசையாலே யிழிந்து மதுபானம் பண்ணினவண்டினம், செருந்தியில் மது வெள்ளத்தை அநுஸந்தித்து விவாரியாதேயிழிந்து, அகப்பட்டுக்கொண்டு நிற்குமது காரியமல்ல என்றுபார்த்து, வெள்ளத்துக்கஞ்சிய அருசி கரையிலேநின்று உலாவுவாரைப்போலே, செருந்திப்பூவைச் சென்றுகிட்டி அதிலிழிய அஞ்சி கரையிலேநின்று இதஸ்தத:ஸஞ்சரியாநிற்கும் மாய்த்து. (பொதுவி) செறிவு. *பொழிலுக்கு விசேஷணமாகவுமாம்.

அந்வயம்காட்டுகைக்காக மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (பொதுவியித்யாதி.) உழிதருகைக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாமரைப்பூவிலித்யாதி;) ஷட்பதைகங்ஷ்ராண ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்,தெய்வநாயகன்திருவடித்தாமரைகளிலதேனைக குறைவறப்பருகி உண்டு, ஆசையாலே நித்யஸூரிபரிஷத்தருடன * வாஸுதேவதருவின் பாதமா மலரில்தேனை புஜிக்கக்கோலி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பர்களென்று ஸ்வாபதேசத்தில் ஊவித்தவர்யும். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(மின்னித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில்-ஸ்ரீவராஹமாய் ஜகத்துக்குவந்த ப்ரளயாபத்விஜத்தியைச்செய்து கண்ணுறங்கக்கிடந்தவனவந்திருக்கிற விடமாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்தார்; இதில் - ஸர்வஸ்மாத்பரன்வர்த்திக்கிறவிடமாகையால் ப்ராப்யமென்றநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

† "பந்தரில்" என்று சில மூல ஸ்ரீகோசங்களில் பாடம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னுமித்யாதி) மின்னுநின்ற திருவாழியை க்கையிலேயுடையவன் ; செய்யவளுண்டு - பெரியபிராட்டியார், உறை கிற திருமார்வையுடையவன். (பன்னுமித்யாதி) நான்மறையாலும் சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான் ப்ரகாரி யாய், ஸர்வஸ்மாத் பரனானவனிடம்;- (வரைச்சாரல்) மலைச்சாரல். மலைப்பக்கம். (மின்னுமாதவியித்யாதி) நெருங்கித் தன்னிலே பின்னின

இரண்டாம்பாட்டு. -- (மின்னுமித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரத்வலக்ஷண மாகிறது - திருவாழியைக்கையிலே வழியாதேபிடித்தல், லக்ஷ்மீபதி யாதல், வேதைகஸமதிகம்யனாதல், இவையாய்த்து ; இவைமூன்றும் முண்டிங்கு. (மின்னுமாழியங்கையவன்) மேவத்திலே மின்னினைப் போலேயிருக்கிற திருவாழியைக்கையிலேயுடையவன். (செய்யவளித் யாதி) அங்க மின்கொடிதான் ப்ரஹேஸாதரத்திலே தழுவினைப்போலே யாய்த்து பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலே யுடையனாயிருக்கும் படி. (பன்னித்யாதி) பரந்துநாலுவகைப்பட்ட வேதத்தில் அவ்வோ விடங்களிலே நாலும்சொல்லப்பட்டபதார்த்தங்களடங்க தனக்குஶரீரதயா ப்ரகாரமாய், தானொருவனுமே ப்ரகாரியாயிருக்கையா லேஸர்வஸ்மாத் பரனானவன். "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவவேத்ய:" என்றானிறே. "ஹ்ரீஶ்சதே" "அஸ்யேஶாநா."

(வரையித்யாதி) பிராட்டியும் தானுமான சேர்த்தியில் ப்ரணயகலஹம் மாறுதே செல்லுமாப்போலேயாய்த்து அங்குத்தை திர்யக் குக்களுடைய யாத்ரையும். மலையின்பர்யந்தத்தில் நெருங்கப்பட்டிருந்துள்ள மாதவிப்பந்தலிலே மயூபாநம்பண்ணவிழ்ந்த வண்டுகளானவை, தன்னில் தான் ப்ரணயரோஷத்தாலே "நீ, நான்" என்ன ; அவ்வளவிலே பேடையானது, "இனி நீ ஜீவிக்கும்படியெல்லாம் நான் காண்கிறேன்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, மாதவியிலே செறிய பூத்த பூவிலே புக்கொளித்தது ; அத்தையொழிய அரைக்ஷணம் ஜீவிக்கமாட்டாமையாலே, "நைவஶக்ஷ்யாமி" "நஜீவேயம்" என்று படுமிறே சேவல் ; அப்படி நோவுபட்டு, எல்லாஸாயநங்களையு மநுஷ்ரித்து,

---

"மின்னுமாழி" இத்யாதிக்கு வ்யுத்க்ரமேணப்ரமாணப்ரதர்ஶநம் (வேதைரித்யாதி ;) "வேதை:" என்கிறபன்மையால் - ஹேதுஶ்ருதி, அஹேதுஶ்ருதி, வடகஶ்ருதி எல்லாம் சொல்லுகையால், "பொருளாகிய" என்றதுக்குப்ரமாணமென்று கருத்து. (அஸ்யேஶாநா) என்றவநந்தரம் "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்யஶ்ரீரஜயஶ்ஶாஶ்வதோஸ்ருவ:। தமஸ: பரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதர:" என்றதநுஸந்தேயம்.

"உறைதிருமார்வன்" என்னவமைந்திருக்கவும், "தரு" என்கையாலே - ப்ரணயகலஹம் மாறுதேசெல்லுகைஸித்தமென்று இத்தைத்ருஷ்டாந்தமாக்கி, பெடைவரும்படி இன்னிசைமுரலாநிற்கும் என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமித்யாதி.) ஸாயநங்களையுமென்கிறது - தூதப்ரேஷணாதிகளைப்பண்ணி யென்றபடி.

மூ.—வையமேழுமுண்டாலிலைவைகியமாயவ னடியவர்க்கு
மெய்யனாகியதெய்வநாயகனிடம் மெய்தகுவரைச்சாரல்
மொய்கொள்மாதவிசெண்பகம்முயங்கிய முல்லையங்கொடியாடச்
செய்யதாமரைச்செழும்பணைதிகழ்தரு திருவயிந்திரபுரமே. ௩.

ப - ரை.— வையமேழும் - கீழ்ஏழுலோகங்களையும், உண்டு - அமுதுசெய்து, ஆலிலை - வடதளத்திலே, வைகிய - பள்ளிகொண்டருளின, மாயவன் - ஆச்சர்ய பாக்தியுக்தனாய், அடியவர்க்கு - தனக்கேஎல்லாவடிமையும் செய்யுமவர்களுக்கு, மெய்யனாகிய - தன்னையுள்ளபடிகாட்டுமவனான, தெய்வநாயகன் - தெய்வநாயகனுக்கு, இடம் - இடமாவது; - மெய்தகு-எம்பெருமான்திருமேனியின்மார்த்[வ] வத்துக்குத்தக்க, வரைச்சாரல் - மலைப்பக்கத்தில், மொய்கொள் - நெருங்கியிருந்துள்ள, மாதவி - குருக்கத்தியானது, செண்பகம் - செண்பகத்தை, முயங்கிய- தழுவின, முல்லை - நிர்ஜலப்ரதேசத்தில், அக்கொடி - முல்லைக்கொடியானது, ஆட- அசைய, அத்தாலே, செழு - செழித்த, பணை - நீர்நிலங்களையுடைய மருதநிலத்தில், செய்யதாமரை-செந்தாமரை, திகழ்தரு-ஒளிசெய்கின்ற,திருவயிந்திரபுரமே—.

குருக்கத்திப்பந்தலிலே பெடைவர, சட்டவிழ்க்கமலத்து மதுபானம் பண்ணி,"தென்ன, தென்ன" என்று நல்ல இசையைப்பாடுமெழுகிற திருவயிந்திரபுரமே. ... ... உ.

பல்பன்னிரண்டும் காட்டினவிடத்திலும் அதுக்குக் கேட்டில்லையாய்த்து ; "இனிச்செய்வதென்" என்று பார்த்து, "வகுத்தியப்போக மாட்டாது, நாம் படுவதுகாண மறைந்தவித்தனை, நாமிடற்றோசையாலே முகங்காட்டுவித்துக்கொள்வோம்" என்றுபார்த்து (பின்னுமாதவிப்பந்தலில்பெடைவர) அதிலேபுக்க பேடையானது, ஊடல்தீர்ந்து வந்து முகங்காட்டும்படி அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரையிலே போய்ப்புக்கு, தென்ன ! என்று ஆளத்திவைக்கத்தொடங்கிற்றாய்த்து. நக்குண்டார் நாவெழாரிறே. பாடப்பாடத்திருமென்பதிறே ; "பேதை நெஞ்சறவறப்பாடும்பாட்டை" என்னக்கடவதிறே. ... உ.

பல பன்னிரண்டும்காட்டி என்றது - நெஞ்சுமென்றபடி. செருகும்போது, பதினாறும் என்னாதே, பன்னிரண்டு என்றது - மந்தஸ்மிதஸமயிலும் நாலு தோற்றுகிறது ஸ்ய்யமாகையால் அதிகமாகத்தோற்றுவது பன்னிரண்டேயென்[கை] ன்கை. (அப்போதலர்ந்ததாமரையிலேபுக்கு) என்றதுக்கு - எங்கும்தேடித்திரிந்து காணாமையால் நாக்கொட்டிக்கிடந்தது, பாடும்போது நாக்குநனைக்கக்கண்டு அவிழ்தாமரையில் போய்த்தென்று கருத்து. நெஞ்சினால்வராதது பாடினால்வருமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (நக்குண்டாரித்யாதி.) நக்குண்டார் - ஜீவித்தாரம்பெற்றவர்கள். நாவெழார் - குற்றம் சொல்லமாட்டார். இத்தால் - "தஸ்மாத்ஜாயஸு ஸ்த்ரிய:காமயந்தே" என்கிறபடியே - ஜாகரஸம்கேட்கில் குற்றம்சொல்லமாட்டாரேவருமென்றதாய்த்து. பாடப்பாடத்தீருமோவென்ன (பேதையித்யாதி).

மூன்றும்பாட்டு.— (வையமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன பரத்வத்தை தத்கார்யமான அகடிதகடநாஸாமர்த்யமுவேம அநுஸந்திக்கிறாரென்றுஸந்தி

மூன்றாம்பாட்டு. (வையமித்யாதி) ஸப்தலோகங்களையும் அமுது செய்து ஆலிலையிலே பள்ளிகொண்ட ஸர்வேச்வரன். வைகல் - தங்கல். (அடியவரித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரானவர்களுக்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயகனிடம். (மெய்த்தகுவரையித்யாதி) மேம்பாடுடைய திருவரைப்பக்கத்து.

மூன்றாம்பாட்டு.—(வையமித்யாதி) ஸப்தபர்வதங்களும் வயிற்றிலே யடங்கும்படி வைத்து ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின ஆச்சர்யபூதன். அகடிதங்களைச் செய்தும் ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன் (அடியவர்க்கித்யாதி) ஸாக்ஷாத்கமாக ஜந்மத்துக்கு வந்த ப்ராப்யத்தைப் பரிஹரித்தாப்போலன்றிக்கே தன்னை நித்யாநுபவம் பண்ணுமவனாயும் என்றிருப்பார்க்கு, அதுக்கொரு க்ஷணம் விச்லேஷம் வருகையாவது - நித்யப்ரளயமிறே, தனக்கு அஸாதாரணமாயிருப்பார்க்குத் தன்படிகளையெல்லாம் "இவனுக்குள்ளதிவ்வளவு" என்று பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கலாம்படி வெளியிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற. (தெய்வநாயகனிடம்) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்படிகளெல்லா மநுபவிக்கலாம்படி கொடுத்துக்கொண்டு நிற்குமாபோலே, இங்குள்ள ஆச்ரிதர்க்கும் தன்னை அநுபவிக்கலாம்படி கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற விடம், "அயமேவ" என்றாரிறே - நான் ஹஸ்தகயைகலஹயன் என்றாரிறே, "பரமேச்வரபார்யோ" என்று கேட்டருளுகைபடியாலே - ஸௌந்தர்யஸாகரத்திலே வடிவழகு தன்னையென்ன [அஹமேவ.] நாட்டில் பரிமாறும்படி கண்டு சொல்லவொண்ணாது காண், அவர்வாய்ப்பகர்ந்தால் கண்டபடி சொல்லவேணுங்காண், என்கிறார் என்றுமாம்.

(மெய்த்தகு) மெய்த்தக்கிருக்கை - மென்மையையுடைத்தாயிருக்கை. தெய்வநாயகனாயிருந்துள்ள மலையின் பாயலத்திலே.

வையமேழும் - ஸப்தலோகங்களும், உண்டு, ஆலிலையில், வைகிய - போது போக்கின என்று அமுதுசெய்கிறார் (உண்டித்யாதி.) ஸப்தபர்வதங்களுமென்றது - ஸப்தலோகங்களுக்கு உபலக்ஷணங்களாகையாலே. மேலுக்கவதாரிகை (அடியவர்க்கித்யாதி.) அடியவர்க்கு மெய்யனாகுமும் வையமுண்டது போல அகடிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கத்தேத்யாதிவாக்யத்தாலே. (ப்ரளயமிறே) என்றவந்தரம், அகையாலே அதுவாராதபடி என்று பேஷ்பூர்ணம் பண்ணிக்கொள்வது. அபரிச்சிந்நனான தன்னை பரிச்சேதித்தநுபவிக்கும்படி பண்ணுகை அகடிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். நித்யஸூரிகள் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே தன்படிகளெல்லாமநுபவிக்கலாம்படி பண்ணினானேயாகிலும், இங்குள்ளார்க்கு அநுபவிக்கைகூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஹமித்யாதி.) விவரணம் (நானித்யாதி.) ஸ்வரூபதோஷணத்ஸ்வநிரதிசய ஸ்ந்ஹத த்ரவ்யிகதேஜோரூபமானவஸ்து லோகத்துக்கு ஸுலபமாயநுபவிக்கலாம்படி பண்ணினுயென்றால் இது நாட்டிலகண்டதில்லையேயென்ன (நாட்டிலித்யாதி.) ஸஞ்சாரம் - ஸ்வபாவம்.

மெய்க்கென்றது - தெய்வநாயகன் திருமேனிக்கென்றபடி. மென்மையையுடைத்தாயிருக்கை - எம்பெருமான் திருமேனியில் மார்த்வம்போலே மார்த்வத்தையுடைத்தாயிருக்கை.

மாறுகொண்டுடன்றெதிர்ந்த வல்லவுணன்றன்மார்வகமிருபிளவாக்
கூறுகொண்டவன்குலமகற்கின்னருள்கொடுத்தவனிடம் மிடைந்து
சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழைதகைவிசும்புற மணிநீழல்
சேறுகொண்டதண்பழனமதெழில்திகழ் திருவயிந்திரபுரமே. ௩.

ப - ரை.—மாறுகொண்டு - நான் ஶத்ருஎன்றுகொண்டு, உடன்று-கோபித்து, எதிர்ந்த - எதிரிட்டுவந்தவனாய், வல் - தேவர்களுடைய வரத்தாலே மிக்கபலத்தையுடைய, அவுணன்றன் - ராக்ஷஸனான ஹிரண்யனது, மார்வகம் - மார்வானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாம்படி, கூறுகொண்டு-கூறுசெய்து, அவன குலமகற்கு- அவனுடைய குலபுத்ரனான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு, இன் அருள்கொடுத்தவன்-[ம] நல்ல அருள்செய்தவனுக்கு, இடம் - இடமாவது ;- மிடைந்து - ஒன்றோடொன்று நெருங்கி, சாறுகொண்ட - ஸாரமானதுபெருகாநின்றுள்ள, மெல் - மிருதுவான, கரும்பு - கரும்பினுடைய, இளங்கழை - குருத்தின்நுனியானது, விசும்பு - ஆகாஶத்தை, உற - கிட்ட, தகை - அத்தாலேதகையப்பட்டிருப்பதாய், அக்கரும்பினுடைய, மணிநீழல் - அழகியநிழலையுடைத்தாய், சேறுகொண்ட-கருப்பஞ்சாற்றாலே வெள்ளமிட்ட சேற்றையுடைத்தாய், தண்-குளிர்ந்த, பழனமது - நீர்நிலங்களின், எழில் - அழகு, திகழ் - ஒளிவிடுகிற, திருவயிந்திரபுரமே—. ... (௩)

(மொய்யித்யாதி) அழகுமிக்க குருக்கத்தி, அப்படிப்பட்ட செண்பகத்தைத்தழுவிய முல்லைக்கொடியாட. (செய்யதாமரையித்யாதி) அழகிய செந்தாமரையையுடைய அழகியநீர்நிலங்கள் விளங்காநின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே. ... ... ௩.

(மொய்கொளித்யாதி) மொய்யென்று - வலிக்கும், செறிவுக்கும்பேர். இங்கு, செறிவாய் - நெருங்கியிருந்துள்ள குருக்கத்தியானது, செண்பகத்தைச்சென்று சுட்டிக்கொண்டது ; முல்லைநிலத்திலே அந்தக் கொடியானது காற்றாலே அசைய, மருதநிலத்திலுண்டான தாமரைகளிலலருமளவாய்நின்ற பூக்களானவை இக்கொடி அசைகிற காற்றுப்பட்டு அலராநிற்குமாய்த்து. சிவந்த தாமரைகளையுடைத்தான நீர்நிலங்களிலே உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள. (திருவயிந்திரபுரமே) அவைபிதங்களைவடிப்பித்தும் அவற்றுஶ்ரீதாக்ஷணம் பண்ணுமாப்போலே, விருப்பமான தேஶத்தில் அவையிரண்டையும் ஏககாலத்திலே கிட்டி அநுபவிக்கலாம் தேஶமாய்த்து. ... ... ௩.

மொய்கொள் - நெருங்கியிருந்துள்ள, மாதவியானது, செண்பகத்தை, முயங்கிய- தழுவிய, முல்லை - முல்லை நிலத்திலே - நிர்ஜலப்ரதேஶத்திலே,அங்கொடியானது- அக்கொடியானது - முல்லை என்ற ஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட கொடியானது, ஆட, அத்தாலே, செழும்பணையில் - மருத நிலத்தில் - நீர்நிலத்தில்,செய்ய தாமரை - திகழ்தரு திருவயிந்திரபுரமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மெய்யென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) முல்லையங்கொடி - அழகிய முல்லைக்கொடி, ஆட, தாமரையுடைய செழும்பணையிலே விளங்குகிற என்று ஆர்யாசாரமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி.) முந்தினவர்யத்தில், குறிஞ்சிநிலமான மலைச்சார்விலே முல்லைநிலமும் மருதநிலமுமிருக்கக்கூடுமோ என்னும் ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (அவைபிதங்களையித்யாதி.) விருப்பமானதேஶத்தில் - அவையிரண்டுக்கும் விருப்பமானமருதநிலத்திலென்றபடி. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(மாறுகொண்டித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் "அடியவர்க்கு மெய்யனாகிய" என்றருளிச்செய்தார் ; அவர்களை அடியராக்கினபடியையநுஸந்தித்துக்கொண்டு, அவனிடம் ப்ராப்யமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

நாலாம்பாட்டு. (மாறித்யாதி) எதிரிட்டெழுந்து. உடன்று - சினத்து, எதிர்ந்த. (வல்லவுணனித்யாதி) தேவர்கள்கொடுத்த வரபலத்தையும் புஜபலத்தையுமுடைய ஹிரண்யன்மார்வு இருபிளவாக் கூறுசெய்து, அவனுடைய சிறுபிள்ளை ப்ரஹ்லாதனுக்கு நல்ல அருள் செய்தவனிடம். குலம் - சிறுமையும், திரளும், வம்ஸமும், இவை மூன்றுக்கும்பேர். "தன்சிறுவனவாயிலோராயிரநாமம்" இத்யாதி.

நாலாம்பாட்டு.— (மாறுகொண்டித்யாதி) "ஸம்ஹர்த்தா ஸர்வஜந்தூநாம்" என்றிருக்குமவனோடே, "நாண்மாறு" என்று வந்தானாய்த்து,– "நாண்ஸத்ரு" என்றுகொண்டு. (உடன்று) "நாண்ஸத்ரு"[ம] என்று சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும், அகவாயிலின்றிக்கேயிருக்கவுமாமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, ‡ அகவாயில த்வேஷத்தோடே யெதிரிட்டு முன்னேவந்த. (வல்லவுணன்) ஹிரண்யனுடைய, ஸத்ரு என்று வாயாலே சொல்லுமதுவும், அதுக்கடியான நெஞ்சில த்வேஷமும், அதின்காரியமான முன்னேவந்து நிற்கையும், மூன்றையும் சொன்னபடி. தேவர்களுடைய வரத்தைக் கூட்டடியாகவிட்டு வளர்த்த மிக்க வலத்தையுடையனான ஆஸுரப்ரக்ருதியுடைய. (மார்வித்யாதி) பரந்த மார்வானது இரண்டுபிளவாம்படி கூறுசெய்தவன். சீற்றத்தோடே நரஸிம்ஹமாய்வந்து தோற்றின தோற்றங்கண்டவாறே மெலிகிறான்; பின்னை இரண்டு கூறாக்கிப் பொகட்டானாய்த்து. குலவிரோ[தி]யான ஹிரண்யனைப்போக்கி, அவன் குலபுத்ரனுக்குத் தன்பேருள் அருளிப்பண்ணினவன். ஸர்வேஸ்வரனானவனிறே, பிதாவுக்கு பரஞ்ஜ்யோதி போலே வாத்ஸல்யத்தைக்காட்டி அவனை நோக்கும்படி பண்ணுகிறான்; அதில் அந்த வாத்ஸல்யம்போல நானேதானாம்படி தோற்றி நின்றவாறே, தான் தம்பியிலனாகிய புறவாய வந்தாகவினாய்த்து.

(மிடைந்தித்யாதி) பொருந்தப்பண்பையாக அவனிலணிய வுறவாயுத்வியாயனான் த்ருந் தன்னிலணாயவுறவில்லையிறே புறம்பு;

"மாறுய" என்கும்போது, "கொண்டு" என்றதால் தோற்றின உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹர்த்ருமித்யாதி.) "உடன்று -" என்றது என்றும், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டாயாதி.) ‡ தீழமலித்தவாய்ந்ததையநுவதித்துக்கொண்டு * வன்மையை உபபாதிக்கிறார் (ஹிரண்யனுடையவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) (படி) என்றவக்ஷரம், அதுக்குடலாக என்று மோக்ஷம். இருபிளவாக்கினவன் என்னவே அமைந்திருக்க, "கூறுகொண்டவன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தோடேயித்யாதி.) "குலமகன்" என்கைக்கு ஈஸ்வரன் பிதாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனானேயித்யாதி.)

"அவுணன் - குலமகற்கு இன்னருள் கொடுத்தவனிடம் - திருவயிந்திரபுரம்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பெற்றவித்யாதி.)

‡ "மாறுகொண்டு" என்று - வாசிகமும் "எதிர்ந்து" என்று - காயிகமும் சொல்லுகையாலே, "உடன்று" என்றது - மாநஸம்.

மூ.—ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்துசென்றகலிடமளந் தாயர்
பூங்கொடிக்கினவிடைபொருதவனிடம் பொன்மலர்திகழ்வேங்கை
கோங்குசெண்பகக்கொம்பினில்குதிகொடுகுரக்கினமிரைத்தோடித்
தேன்கலந்ததண்பலங்கனிநுகர்தரு திருவயிந்திரபுரமே. ரு.

ப-ரை.—மாவலி - மஹாபலியின், வெள்வியில் - யஜ்ஞவாடத்திலே, சென்று - இரப்பாளனாய்ச்சென்று, இரந்து - மூன்றடிமண் தரவேணும் என்று அர்த்தித்து, கையில் நீர்விழுந்தவாறே, ஆங்கு - அவ்விடத்திலேயே, அகல் இடம் - பரந்த பூமியை, அளந்து - அளந்துகொண்டவனாய்; ஆயர் - இடையருடைய, பூங்கொடிக்கு - பூத்தகொடிபோன்ற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, இனவிடை-இனமான[ய] ஏழுரிஷபங்களையும், பொருதவன் - எதிரிட்டு நிரஸித்தவனுக்கு, இடம் - இடமாவது; - குரக்கினம்-குரங்கின்கூட்டமானது,பொன்மலர்-பொற்பூப்போலே, திகழ்-விளங்காநின்றுள்ள, வேங்கைகோங்குசெண்பகம் - வேங்கைகோங்குசெண்பகம் என்கிறவிவற்றின், கொம்பினில் - கொம்பிலே, குதிகொடு - குதித்துக்கொண்டு, இரைத்து - பெரிய ஆரவாரத்துடனே, ஓடி-ஓடிவந்து, அவ்வருகுபோகமாட்[டு]டாதே, தேன்கலந்த - தேன்மிக்க, தண் - அழகிய, பலங்கனி - பலாப்பழத்தை, நுகர்தரு - புஜியாநின்றுள்ள, திருவயிந்திரபுரமே—. ... ... (ரு)

(மிடைந்தித்யாதி)நெருங்கியாட்டக்கரும்புறுடித்துவிட்டதிலேபிறந்து அழகியகருப்பங்கழையுண்டு-குருத்து, அக்குருத்து விசும்புற அழகிய நிலத்திலே சேறுகொண்ட குளிர்ந்த நீர்நிலங்களிலழகு விளங்காநின்ற திருவயிந்திரபுரமே. ... ... சு.

இப்படியிருக்கிறதானும், "ஆத்மைவரிபுராத்மந:" என்கிறபடியே தனக்குத்தானே பகையாய் தன்னை முடிக்கப்பார்த்தவன்று உன்னை உன் கையில் காட்டித்தாரேனென்று நோக்குகைக்காக வந்து நிற்கிறவிடம்; பரஸ்பரம்நெருங்கி அந்நெருக்கம் பொறுமையாலே ஸாரமானது ப்ரவஹியாநின்றுள்ள மெல்லியகரும்பினுடைய, இளங்கழையுண்டு - நுனியானது, ஆகாசத்திலே சென்றுவவார. "இனிஅவ்வருகு போகவொட்டோம்" என்றுதடுக்குமாய்த்து ஆகாசம். இப்படிவளர்ந்த கரும்பினுடைய அழகிய நிழலையுடைத்தாய் கருப்பஞ்சாற்றாலே வெள்ளமிட்டசேறுகளையுடைத்தாயிருந்துள்ள நீர்நிலங்களிலழகு உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே. [தாழ் இக்கொண்டு போரவுணன்றன்னைச் - சுழித்தெங்கும் - தாழ்விடங்கள்பற்றிப் புலால்வெள்ளந்தானுகள] வ்யாபரித்தபோது ஹிரண்யனுடைய ருதிரவெள்ளத்தாலே பார்த்தபார்த்தவிடமெங்கும் சேறுசெய்தாப்போலே, கரும்புகளொன்றோடொன்றுநெருங்கி ப்ரவஹித்த சாற்றுவெள்ளத்தாலே ஸூமியெல்லாம் சேறாய்க்கிடக்குமாய்த்து. ... சு.

வாக்யார்யம் (பரஸ்பரமித்யாதி.) "மணி" என்றதினர்யம் (அழகியவென்றது.) "மதுவகமிருபிளவாக்கூறுகொண்டவன்" என்றத்தை த்ஜேஷ்டாஜமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(தழ்இக்கொண்டித்யாதி.) புலால்வெள்ளம்-ரக்தப்ரவாஹம். சு.

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆங்கிதயாதி) மஹாபலிதாநம்பண்ணுகின்றான் என்றுகேட்டு அவன்பக்கலிலேயிருந்து பூமியையளந்து, ஆயருடைய பூங்கொடியுண்டு - நப்பின்னை, அவளுக்காக ரிஷபங்களேழையும் பொருதவனிடம். (பொன்மலரித்யாதி) பொற்பூப்போலே விளங்காநின்றுள்ள பூவையுடைய வேங்கையும் கோங்கும் செண்பகமும் இவற்றின் கொம்பின்மேலே குதிகொண்டு குரக்கினமானது இரைத்துக் கொண்டோடி, நிமபலங்கனியுண்டு - அழகிய பலாப்பழம், அதில்தேனை நுகருகிற திருவயிந்திரபுரம். ௫

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆங்கித்யாதி) "மஹாபலிதாநம்பண்ணுகின்றான்" என்று கேட்டவாறே, அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே தன்னை அர்த்தியாக்கிக்கொண்டு, அவன்கையிலே தன்கையிலே விழுந்தவாறே அவனிட்டதண்ணீரிலே நின்றே பூமியைப் பரப்படைய அளந்து கொண்டு, பூங்கொடிபோலேயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக. ஏழு எருதுகளையும் பொருதவனாய்த்து. "பதினாறாயிரவர் தேவிமார்" என்கிறபடியே ஒருகாள்கொம்பிலே கூட்டில கிடைக்குமவர். இவ்வளவு பரிமேலாம பிறக்குமளவாயிருக்கை. இப்படிப்பட்டவனுடைய பொருதவனுடைய ஸ்தாநம்.

(பொன்மலரித்யாதி) குரக்கினமானது, பொன்போலேயிருக்கிற மலர் விளங்காநின்றுள்ள, வேங்கை கோங்கு செண்பகக்கொம்பினில்- இவற்றில் பெரிய வேகத்தோடேவந்து; அவ்வருகுபோக்கன் றிக்கே (தேனாலே) தேனிலிருந்துள்ள பலாப்பழத்தை ஸேவிப்பதும் இடம். ... ... ௫.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (ஆங்கித்யாதி.) அனகப்ரதானேபகையான இச்சேதநனை போகம்பொருட்டுப்போகிறோமென்று நினைக்கப்பாட்டில; அதனாலே, அநந்யப்ரயோஜநரான அடியவர்க்கு மெய்யனைகை சேடகவேணுமோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட தன்னையழியமாறிக் காரியம்செய்தானிறே என்று வாமநாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, அடியவர்க்கு மெய்யனைகைக்குதன் ஸ்வபாவமாகக்கருதி நப்பின்னைபிராட்டியின் வ்யாமோஹத்தாலசெய்த செயலையுமநுஸந்தித்து, அவனிருந்தவிடம் ப்ராப்யமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மாவலிவேள்வியில - சென்று - இரந்து - ஆங்கு - அகலிடமளந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலியித்யாதி.)

"தேட்டபழம் - மதுச்சொரியும" என்கிறபடியே - பலங்கனியில்தேனசொரியுமென்றருளிச்செய்கிறார் (தேனித்யாதி.) ... ... ௫.

ஆரும்பாட்டு.— (கூனித்யாதி.) ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கும் தன்னையாஸ்ரயித்த இந்த்ரனுக்காகத் தன்னையழிமாறினது கேட்கவேணுமோ, க்ரூரையான கூனி சொற்கொண்டு காப்புக்கயிற்றோடே ராஜ்யம்விட்டுக்காட்டுக் கெழுந்தருளினானிறே என்று அந்த அபதாநத்தையநுஸந்தித்து, அவனிடம் ப்ராப்யமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கூனுலாவியமடந்தைதன்கொடுஞ்சொலின்றிறத்திளங்கொடியோடும்
கானுலாவியகருமுகில்திருநிறத்தவனிடம் கவினாரும்
வானுலாவிய மதிதவழ்மால்வரை மாமதிள்புடைசூழத்
தேனுலாவிய செழும்பொழில்தழுவிய திருவயிந்திரபுரமே. ௬.

ப - ரை,—கூன்உலாவியமடந்தைதன் - கூனேறின முதுகையுடைய, கொடும் சொலின்திறத்து - கடியபேச்சுக்காக, இளம்கொடியோடும் - பிராட்டியுந்தானுமாய், கான் - காட்டிலே, உலாவிய - எழுந்தருளினவனாய், கருமுகில் - கறுத்த மேகம்போன்ற, திருநிறத்தவன் - வடிவழகையுடையவனுக்கு, இடம் - இடமாவது; - கவின் - அழகு, ஆரும் - மிக்கிருந்துள்ள, வான் - ஆகாசத்திலே, உலாவிய - (ம) ஸஞ்சரிக்கிற, மதி - சந்த்ரன், தவழ் - தவழும்படி, மால்வரை - உயர்ந்த மலைகளும், மாமதிள் - பெரியமதிள்களும், புடைசூழ - பக்கங்களிலே சூழ்ந்திருப்பதாய், தேன்உலாவிய - வண்டுகள் ஸஞ்சரிக்கிற, செழும்பொழில் - அழகிய சோலைகளால், தழுவிய - சூழப்பட்ட, திருவயிந்திரபுரமே-- ... ... (௬)

ஆறும்பாட்டு. (கூனித்யாதி) கூன்பரவியிருக்கிறமான கூனி. "கொடியவள்வாய்க்கடியசொற்கேட்டு;" அதுக்காக (இளங்கொடியித்யாதி) பிராட்டியுடனே காடேறப்போன கருமுகில்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனுக்கிடம்.

ஆறும்பாட்டு.— (கூனித்யாதி) "ஸர்வாத்மநாங்ய:" என்று கண்ணில்குருடேயன்றிக்கே நெஞ்சும் குருடுபட்டிருக்கு மென்றாப்போலே, முதுகில் கூனேயன்றிக்கே நெஞ்சும் க்ரூரமாயாய்த்திருப்பது. கூனியுடைய கொடுஞ்சொல்லுண்டு - "ராமேவாஸரதேவாபி விஶேஷந்நோபலக்ஷயே" என்ற கைகேயி "யதேமேஜீவிதஸ்யாதேந ராமோயத்யஹிஷித்யதே" என்று சொல்லும்படி பண்ணின கொடிய சொல்லாய்த்து. (இளங்கொடியோடும்) கொள்கொம்பு தேட்டமாயிருப்பது, அதில் தானே சென்று பற்றமாட்டாதேயிருப்பதான பருவமாய்த்து. (கானுலாவிய) ஒருஸர்வமாக, பெருமாள்தாமே, "உனக்குக்காட்டில் வெம்மைபொறாது" என்றருளிச்செய்தாரிறே. (கருமுகில்) மின்கொடித்தழுவ ஒருமேகம் ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே, காட்டிலே யிருவருமாயுலாவினபடி.

கூனால்வந்த ஓர்ஶநீயதையையும், "மடந்தைதன்" என்றத்தாலே சொன்ன தாஸனதன்மை நெஞ்சில் க்ரௌர்யமென்னுமத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார் (ஸர்வாத்மநேத்யாதி.) ஸர்வாத்மநாந்யன் - த்ருதராஷ்ட்ரன். இளங்கொடியாகில் இவளோடே கானுலாவுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸர்வமாகவித்யாதி ;) ஆயிருக்கச்செய்தேயும் கொடியாகையாலே கூடத்தொடர்ந்தாளென்று கருத்து.

மின்னின்னுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம் விலங்கலின்மிசையிலங்கை
மன்னன் நீண்முடிபொடிசெய்தமைந்தனதிடம் மணிவரைநீழல்
அன்னமாமலரரவிந்தத்தமளியில் பெடையொடுமினிதமரச்
செந்நெலாரவரிக்கவரிவீசு தண்டிருவயிந்திரபுரமே. ௭.

ப - ரை.—மின்னில் - மின்னைப்போன்ற, நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - இடையையும், மடம்-மடப்பத்தையுமுடையளாய, கொடிகாரணம்-கொள்கொம்பு தேட வேண்டும் பருவத்தளான பிராட்டிக்காக, விலங்கலின்மிசை - ஸுவேலமலையின் மேற்கட்டப்பட்ட, இலங்கை - லங்கைக்கு, மன்னன்-ராஜாவான ராவணனுடைய, நீள்முடி - பெரியமுடிகளைப்பத்தையும், பொடிசெய்த - பொடிபடுத்தின, மைந்தனது - மிடுக்கனானவனுக்கு, இடம் - இடமாவது ;- மணிவரை - ரத்நபர்வதத்தின், நீழல் - நிழலிலே, அன்னம்-ஹம்ஸங்களானவை, மா-பெரிய, அரவிந்தமலர் - தாமரைப்பூவாகிய, அமளியில் - படுக்கையில், பெடையொடும்-தங்கள்பேடையோடே, இனிது - இனிதாக, அமர - உகந்திருக்கும்படி, செந்நெல் ஆர்கதிர் - செந்நெல் நிறைந்த கதிரானது, கவரிவீசு - சாமரம்போலேவீசுகிற, தண் - குளிர்ந்த, திருவயிந்திரபுரமே— ... ... (௭)

(கவிஞ்ஞம்) அழகாரும் வானிலே ஸஞ்சரிக்கிற அழகிய மதிதவழும்படி பெரியவரையையும் பக்கத்தே சூழ்ந்த மதிளையும். (தேனித்யாதி) வண்டுகளை ஸஞ்சரிக்கிற பெரியபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவயிந்திரபுரமே. ... ... சா.

ஏழாம்பாட்டு (மின்னித்யாதி) மின்னிற்காட்டிலும் நுண்ணிய இடையையும் மடப்பத்தையுமுடைய பிராட்டிபொருட்டாக.

கவின்னாறு அழகு, அழகுயிருந்துள்ள ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுக்கு, குழவிகளை சுரமேறுமாபோலே தவழ்ந்தேறவேண்டும்படியான உச்சத்தையுடைய பெரியமலைகளையும் பெரிய மதிள்களையும் சுற்றிலேயுடைத்தாய, வண்டுகள் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள அழகியபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவயிந்திரபுரமே. முன்பு வநவாஸமபண்ணின சக்ரவர்த்திதிருமகனுக்கு, திருச்சித்ரகூடத்தையும் தண்டகாரண்யத்தையும் விஸ்மரித்து வர்த்திக்கலாம் தேசமாயத்து. . . .. சா.

ஏழாம்பாட்டு.— (மின்னித்யாதி) மின்னோடொத்த நுண்ணிய இடையையுடையளாய, ஆத்மகுணங்களுக்கெல்லாம் தானே ஆச்ரயமாய, ஒரு உபலம்பத்தோடே சோகக்கவேண்டும்படியான பருவத்தை யுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் ஹேதுவாக.

திருவயிந்த்ரபுரத்துக்குத் தர்மதுளசகளைச்சொல்லுகை ப்ரவாணநோபயுக்த மாகிலும், மலைகளையும் மரங்களையும் வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) ... ... சா.

ஏழாம்பாட்டு.— (மின்னித்யாதி.) "இளங்கொடியோடும் கானுலாவிய" என்றநுஸந்தித்தவாறே அங்குண்டான அபதாநமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலேயோடி அவன் மிடுக்கைஅநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மின்னில்" என்றபஞ்சமியை உபமாநார்த்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (மின்னோடித்யாதி.)

(**விலங்கலின்மிசையிலங்கை**), ஸுவேலசைலமாய், அதின்மேலேத்ரிகூடமாய், அதின்மேலேயிறேபடைவீடு. (இலங்கையித்யாதி) லங்காபதியினுடையபெரியமுடிபொடிசெய்தமைந்தனதிடம். (மணிவரையித்யாதி) அழகியரத்நபர்வதஸ்ஸாநுவிலேஅன்னமானதுபெரியதாமரைப்பூவைப்படுக்கையாகக்கொண்டு, அதிலே பேடையுடனே இனிதாகஸஞ்சிக்க.

பிரிவில் ரக்ஷகனை யிவ்வார்த்தை சொல்லுவிக்கும்படியான அழகிறே [புரேவமேவாநுஜநிம்] மாயாம்ருகத்தின் பின்னேபோவதுக்கு முன்பு "இம்மானைப்பிடித்துத்தரவேணும்" என்றமுறைவலோடேசொடிவந்து காட்டிற்றிலர்களாகில். [அநிந்திதாம்] "அவளைப்பெருமையாலே ஜநஸம்ஸஹாரம்பண்ணினார்" என்றால், "அவளுக்காக இதுசெய்யக்கடவ, தப்பச்செய்தார்" என்னவல்லாருண்டோ. [யுக்தமித்யேவமேநஜ] என்னுமித்தனையாகாதே ;- பிராட்டியைஉள்ளபடி யெல்லாமறியாதவனுக்கு மிருந்தபடியிது ; இனி யிவனை யுள்ளபடி அறிவார் என்நினைந்திருப்பர்களோ. [ஸதேவேத்யாதி] இத்தை வருக்கைக்கு நெஞ்சால்பட்ட விடாபடவேணுமோ அழிக்கைக்கு. (விலங்கலித்யாதி) ஸுவேலசைலமாய், அதின்மேலேத்ரிகூடமாய், அதின்மேலே படைவீடாயிறே யிருப்பது ; இப்படி ஒருவராலழிக்கவொண்ணாத படைவீட்டுக்கு நான் ராஜாவல்லேனோ ! என்று அபிமாநித்திருக்கிற வையனுடைய, தேவதைகளுடைய வரங்களாலே பூண்கட்டியிருக்கிற முடிகளபத்தும் துகளாம்படிபண்ணின மிடுக்கனானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்.

(மணிவரைநீழல்) ரத்நபர்வதஸாநுவிலே. (அன்னமித்யாதி) அன்னமானது, பெரியமலரான தாமரைப்படுக்கையிலே. அதாகிறது- குளித்தல், உண்ணுதல், மதுபாநம்பண்ணுதல், ஊடுதல் ஒருவரையொருவ ரணித்தாகாதப்படி கடக்கக்கிடக்கைக்கு வேண்டுமிடம் [உறு] போரும்படி பரப்புடைத்தான படுக்கையிலே. ஜாத்யாவண்வாளரைப்

சீதைகாரணமாக என்னவமைந்திருக்க, இங்ஙன்வர்ணித்துச்சொன்னது அழகேகாரணமென்கைக்காக வென்றருளிச்செய்கிறார் (பிரிவிலித்யாதி.) "இவ்வார்த்தை" என்றவார்த்தைதானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புரேவேத்யாதி.) (கொடுவந்து) என்றவநந்தரம், ஜநத்திலுள்ளார்என்றுபோஷம். திருவடிபிராட்டியைக்கண்டபின்பு, பெருமாள் பிரிவால்படுகிறபாடெல்லாமுசிதம என்றிருந்தால், நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் கொண்டாடுகை கைமுத்திகந்யாயஸித்தமென்கிறார் (பிராட்டியையித்யாதி.) இத்தை - ஜநத்தை.

"மா" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அதாகிறதித்யாதி.) (பண்ணுதல்) என்றவநந்தரம், என்னையொழியச்செய்தாய்என்றுஇவ்வளவும்கூட்டுவது. ப்ரணயகலஹம் பிறந்தால் தனியேகிடக்கவேணுமோ, பொறுக்கவொண்ணாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜாத்யாவண்வாளரையித்யாதி.)

விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்வில்லிறுத் தடல்மழைக்கு
நிரைகலங்கிட வரைகுடையெடுத்தவன் நிலவியவிடம் தடமார்
வரைவளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு மலைவளரகிலுந்தித்
திரைகொணர்ந்தணைசெழுந்திவயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. அ.

ப - ரை.— விரை - நறுநாற்றம், கமழ்ந்த - கமழாநின்றுள்ள, மெல் - மாதுவான, கருங்குழல்காரணம் - கறுத்த திருக்குழலையுடைய பிராட்டிக்காக, வில் - வில்லை, இறுத்து - முறித்தவனும்; இந்திரனால் வர்ஷிப்பித்த, அடல் - யுத்தோந்முகமான, மழைக்கு - வர்ஷத்துக்கு, நிரை - பசுக்கூட்டம், கலங்கிட - நோவுபட, வரை - கோவர்த்தநகிரியை, குடை - குடையாக, எடுத்தவன் - [எ]டுத்துக்காத்தவன், நிலவிய - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, இடம்-இடமாவது;- தடம்- தடாகங்கள், ஆர் - நிறைந்த, வரை - மலைகளில், வளம்-அழகாயக்கொண்டு, திகழ்- விளங்காநின்றுள்ள, மதகரி - மத்தகஜத்தின், மருப்பொடு - கொம்பையும், மலைவளர் மலையில் வளருகிற, அகில்-அகில்மரத்தையும், உந்தி-தள்ளி, திரை-அலையானது, கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, அணை - சேருகிற, செழுந்தி-அழகியஆறு,[பெ]ருவயல் - வயலை, புகு - பாய்கிற, திருவயிந்திரபுரமே—. ... (அ)

(செந்நெலித்யாதி) செந்நெற்றலையார் கவரிவீசு தண்டிருவயிந்திரபுரமே . .. . எ.

எட்டாம்பாட்டு. (விரைத்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள மெல்லிய மயிர்முடியையுடைய பிராட்டிகாரணமாக வில்லைமுறித்தவனை.[உய்]

பொழுதுகாயும் பரண்யாபராய ஐங்கைகளைப் பொறுப்பாரில்லையிறே, "பாகாரத்திடைப்பட்ட" என்னுமாப்போலே (செந்நெலித்யாதி) அப்படிகளையிலே பேடையோடே யினிதமருமபடியாக, அவ்வருவூலத்துக்குத் தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே, இனிதமர வியாபாத்துச் செந்நெல், ஒரு வேதநன்னொன்று துணுக்கென்னவேண்டாதே, நிறைந்த பாக்யத்தை விசாரிக்குமாயத்து. ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— விரைத்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநிற்பதாய் மார்த்தவமான கருங்குழலையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் ஹேதுவாக வில்லைமுறித்து. "ஸாவமர்ந்ய" என்கிறவஸ்து, "முடியும், முடியாது"

தாமத்துக்குக் கட பாண்யக்ஸஹபராஸக்தயுண்டோமென்ன வருளிச்செய்கிறார்[கூய்] (பயன்மையைத்தியா . (தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே) என்றதுக்கு - கேவலம் தண்ணீரில் பிறந்தவையமாய்ப்போகாமே, வேதநகஜீதயமான கவரிவீசிறறென்றும், கேவலபேதுமாய ஹேமபரத்வநயகமாகாமலிருந்ததென்றும் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(விரையித்யாதி) பிராட்டியழகில துவக்குண்டு ராவணனை வென்ற மைந்தன் என்றார் - கீழ்ப்பாட்டில; அவ்வளவோ, அவனைக்கைப்பிடிக்கப்போனவன்றே பரிமளத்தில நசையாலே வில்லைமுறித்த மிடுக்கையும, அவ்வளவன்றியே சஜீஷ்ணுவாய மலையெடுத்தானென்று மநுஸந்தித்து, அந்தமிடுக்கனிருக்குமிடம் பாரப்பமெனகிறாரென்று ஸங்கதி.

கமழ்ந்த மென்கருங்குழல் என்றுலமையாதோ, "விரை" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்த இத்யாதி.)

அடல் - யுயம். இந்த்ரன் யுத்யோந்முவனாய் பசுக்கள்நிரை கலங்க வர்ஷிக்க, வரை குடையாக எடுத்துக் காத்தவனிடம். (தடமித்யாதி) தடங்களையுடைய வரை அழகுவிளங்காநின்றுள்ள மத்தயானைமருப்புடனே மலையிலேவளர்ந்த அகிற்களையும் தள்ளிக்கொண்டு

என்று பாராதே மேல்விழுந்து வில்லை முறிக்கும்படியாய்த்துக் குழலில்பரிமளம். அதாகிறது - அவ்வருகுபெறவிருக்கிறது இவனையாகில் நடுவுண்டான ப்ரதிபந்தகங்கள்கொடு கார்யமென்! என்றிருந்தார். (அடல்மழைக்கு) அவளழகிலேதுவக்குண்டுசெய்த செயலையன்றிக்கே, ஸ்வரக்ஷணத்திலந்வயமில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்குமாக மலையையெடுத்து மழையைப்பரிஹரித்தானாய்த்து. இந்த்ரனாலே யேவப்பட்ட மேவங்கள் வர்ஷிக்க, அதிலே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடப்புக, கோவர்த்தநகிரியையெடுத்து ரக்ஷித்தானாய்த்து. (அடல்மழைக்கு) "போர்க்களத்து" என்னுமாப்போலே - யுத்யோந்முவமான வர்ஷத்துக்கு. (நிரைகலங்கிட) "அதிவார்த்தம்" என்கிறபடியே நோவுபட. (நிரைகலங்கிட - அடல்மழைக்கு - வரைகுடையெடுத்தவன்) விஶ்வாமித்ராதிகளோடாதல், நகராதிகளோடாதல்கூட்டிச்செய்யும் ஜந்மமன்றே!. தோற்றிற்றொருமலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தானாய்த்து. (நிலவியவிடம்) இந்த்ரன்வர்ஷிப்பிக்கப் பிற்பாடராய் நோவுபடவிட்டாப்போலே யாகவொண்ணாதென்று, எற்கவே நோவுபடாமே நோக்குகைக்காக வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற விடமாய்த்து.

(தடமித்யாதி) தடமென்று - தாழ்வரையாய், தான்வளராநின்றுள்ள வுரைபோலே அழகுவிளங்காநின்றுள்ள மத்தகஜத்தினுடைய வென்னுதல்; அன்றிக்கே, தடமென்று-தடாகமாய், தடங்கள் மிக்குடைத்திருந்துள்ள வரைக்கழகாய்க்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள மத்தகஜத்தினுடைய மருப்போடேகூட வென்னுதல். மலைக்குச்சிறப்பாக ஆனைகளைச்சொல்லக்கடவதிறே. (மலைவளரகிலுந்தி) மலையிலே மநுஷ்யாதிகளால்வரும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஆகாஶாவகாஶத்தை யிடமடைத்துக்கொண்டு தான்கண்டபடிவளருகிற அகிலை வேரோடே பறித்துத்தள்ளிக்கொண்டு.

வியவ்யாக்யாத்ஜவாக்யம் (அதாகிறதித்யாதி.) ஒருகார்முகன், வ்யாமோஹத்தாலே கார்முகத்தை முறித்தானென்கிறவிது மிடுக்காகவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவளித்யாதி.) மலையெடுக்கும்படி மழைவர ப்ரஸக்தியைக்காட்டாநின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (இந்த்ரனித்யாதி.) மழையை யுத்யோந்முவமானதாகச்சொல்லுருண்டோவென்ன (போர்க்களத்தென்னுமாப்போலே) என்கிறார்; -"சலமாமுகில் பல்கணப்போர்க்களத்துச் சரமாரிபொழிந்து" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தாப்போலேயென்று கருத்து. அர்ஜுநனைப்போலே சரக்கூடமாகக் கட்டாதே, மலையெடுப்பானென்னென்ன; இடையனாகையாலே பெருமானைப் போலே விசாரியாதே செய்தானென்கிறார் (விஶ்வாமித்ரேத்யாதி.)

ஆர்தல் - மிகுதியாய், வளர்த்தியைச்சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார் (தடமென்றித்யாதி.) ... ... அ.

வேல்கொள்கைத்தலத்தரசர்வெம்போரினில்விசயனுக்காய் மணித்தேர்க்
கோல்கொள்கைத்தலத்தெந்தைபெம்மானிடம்குலவுதண்வரைச்சாரல்
கால்கொள்கண்கொடிக்கையெழக் கமுகிளம்பாளைகள்கமழ்சாரல்
சேல்கள்பாய்தருசெழுநதிவயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. ௯.

ப - ரை.—கைத்தலத்து - கையில், வேல்கொள்-வேலையுடையரான, அரசர்-துர்யோதநாதிகளுடைய, வெம் - பயாவஹமான, போரினில் - பாரதயுத்தத்தில், விசயனுக்கு ஆய் - அர்ஜுநனுக்கே அநுகூலனாய், அவனுடைய, மணித்தேர் - அழகிய தேர்முன்னே, கோல் - உழவுகோலை, கைத்தலத்து -கையில், கொள்-கொண்டு நின்ற, எந்தை - என்குலநாதனான, பெம்மான் - ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, இடம்-[டு இடமாவது; - குலவு - எல்லாராலும் கொண்டாடப்படுகிற, தண் - குளிர்ந்த, வரைச்சாரல் - பர்வதபார்ஶ்வத்தில், கால் - வெற்றிலைக்கால்கள், கண்கொள் - கண்தோற்றம்கிளைக்கிற, கொடி - கொடியானது, கையெழ - கைஎழாநிற்குமதாய், கமுகு-பாக்குமரங்களின், இளம்பாளைகள் - இளைதானபாளைகள், கமழ்-பரிமளியாநிற்கிற, சாரல் - பர்யந்தத்தையுடைத்தாய், சேல்கள் - சேல்மத்ஸ்யங்கள், பாய்தரு-பாய்கிற, செழுநதி - அழகிய ஆறானது, வயல்புகு - வயலில்பாயாநின்றுள்ள, திருவயிந்திரபுரமே—. ... ... (௯)

திரைகொண்டுவந்து சேருகிற அழகிய ஆறு வயலிலேபாய்கிற திருவயிந்திரபுரமே. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி) வேலைக்கையிலேயுடைய து-ர்[உ]யோதநாதிகளுடைய யுத்தத்திலே

(திரையித்யாதி) வர்ஷித்தவாறே, மலையருவிகளானவை ஆனைக்கொம்பையும் அகில்மரத்தையும் முறித்து தன் திரைகளாகிற கைகளாலே யேந்திக்கொண்டு வயலிலே வந்துபுகுருமாய்த்து. அளவுபட்ட வாய்த்தலைகளாலேயாதல், கைவாய்க்காலாலேயாதல் புகுருகையன்றிக்கே, விளைவில்லாக்கடலிலே போய்ப்புகுகையுமன்றிக்கே, ஆறுதானே வயலிலேவந்துபுகுருமாய்த்து. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (வேலித்யாதி) ஹஸ்தத்தனில் குறைந்தாரில்லையிறே அங்கேயினபேரில்; * பார்த்தஸாரத்யபண்ணவேண்டும்படியிறே. (அரசர்) பரிகரம்தூசியேற ராஜாக்கள்கடக்கநிற்கையன்றிக்கே, ராஜாக்களே தூசியேறின போராய்த்து. (வெம்போர்) ஸாரதஸமரமென்றால் கேட்டவர்களுக்கும் வயிறெழுகவேண்டும்படியான யுய்யத்திலே. காணவந்தசோழர்க்கும் தங்களை நோக்குகைக்குக்கையிலேஒராயுயம்பிடித்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டும்படி ஸயாவஹமிறே.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (வேலித்யாதி.) மலையெடுத்து மழைதடுத்தானென்று க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, அவனுடைய ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

போரில்வருமரசர்க்கு ஆயுதங்களநுக்தஸித்யமன்றோ, விஶேஷிப்பானென்னென்ன; கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஹஸ்தத்தனிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே;) "உரஸாயாரயாமாஸபார்த்தஸாரத்யமாயவ:" என்கிறபடியே-ஹஸ்தத்தன்விட்ட அஸ்த்ரத்தைக்க்ருஷ்ணன்திருமார்விலேற்று அர்ஜுநனைரக்ஷிக்கவேண்டினால், அவனிலும்மிகுத்த அரசர்வேல்கள் க்ரூரங்களென்கைக்காகவிஶேஷித்தாரென்று கருத்து.

அர்ஜுநனுக்காய். (மணித்தேரித்யாதி) அழகியதேரிலே உழவுகோலைக் கையிலேகொண்டு தேரைநடத்தின என்பரமசேஷியிடம். குலவல் – கொண்டாடல். சாரலழகு. எல்லாரும்கொண்டாடப்படுகிற பர்வதபார்ஶ்வத்தில். (கால்களித்யாதி) வெற்றிலைக்கால்களிலே கண்[டு]தோறும் பல்லிபற்றின கொடி கைமாறெழ, கமுகிளம்பாளைகள் மணங்கமழுகிற சாரலையுடைத்தாய். (சேல்களித்யாதி) களித்துஉகளிக்கிற அழகியஆறு வயலுக்குப் பாய்கிற திருவயிந்திரபுரம். ... ௬.

(விசயனுக்காய்) அர்ஜுநனுக்காகத் தன்னை அழிவுக்கிட்டு. ரதியைச்சீறினவன் ஸாரதியையிறே யழியச்செய்வது. உடம்புக்கு (க)[ம]ஈடிடாதே தன்னை அழிவுக்கிட்டு நின்றானாய்த்து. தான்கொண்ட விஜயமும் அர்ஜுநன்றலையிலே கிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டு வைத்தானாய்த்து; "மலைபுரைதோள்" இத்யாதி. (மணியித்யாதி) ஶ்லாக்யமான தேரிலே, கையிலே உழவுகோலைக்கொண்டு நின்ற எம்குலநாயனுடைய ஸ்தாநம்.

(குலவித்யாதி) கொண்டாடப்பார்த்தால் தன்னையேகொண்டாடும்படியாயிருக்கிற குளிர்ந்த மலைச்சாரலிலே – பார்ஶ்வத்திலே. (கால்கொள்கண்கொடி) காலுண்டு – வெற்றிலைக்கால்; அதுமறையும்படியாகக்கண்தோறும் பல்லிபற்றுமாய்த்து வெற்றிலைக்கொடி; அக்கொடிகள், கமுகுகளினுடைய இளம்பாளைகள் விரிந்தபரிமளத்தாலே[உம]யெருவிட்டாப்போலே யிருக்க, கையெறாநிற்கும். கையென்று-வெற்றிலைக்கிளைகளிறே. இப்படிப்பட்ட சோலையையுடைத்தாய், இச்சோலைக்கணித்தாயிறே ஆறுமிருப்பது; அப்பரிமளத்திலே மதுபாநம் பண்ணினாப்போலே களித்து சேல்கள் பாயாநிற்குமாய்த்து; இப்படியிருக்கிற அழகிய நதியானது வயலிலே புகுமாய்த்து. அதாவது – இவ்வயலளவுமாய்த்து ஆறாய் வருவது; இங்கேவந்தவாறே வயலிலே புகுந்தாய்த்துப் போவது.

"விசயன்மணித்தேர்க்கோல்கொள்" என்றதாலே – தன்மேன்மையழிந்து ஸாரதியாய் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கினமை தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுக்காகவித்யாதி.) ரதிக்கன்றோ அழிவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ரதியையித்யாதி.) "விசயனுக்காய்" என்றது – விஜயனுக்கேயாயென்று ஸாவதாரணமாக்கித்தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (உடம்புக்கித்யாதி;) ஸ்வாதந்த்ர்யமாக உடம்பிலே கவசம்போடாமலிருந்தானென்று கருத்து. பார்த்தர்க்காயென்னாதே, "விசயன்" என்று அவனைநிருபித்ததுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி) தான்கொண்டவிஜயம் அவன்மேலேயேறிட்டதுக்கு ப்ரமாணம் (மலையித்யாதி.) "அலைவலை"என்கையாலே – தான்செய்தவிஜயத்தையெல்லாம் அர்ஜுநன்மேலேயேறிட்டு தானே கொண்டாடினானென்று கருத்து.

குலவுதல் – குலாவுதலாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டாடவித்யாதி.) வெற்றிலைக்காலென்றது – வெற்றிலைக்கொடி வளரும்படியான கொள்கொம்பு. பல்லிபற்றுகை – கிளைக்கை. ... ... ௬.

(க) ஈடிடாதே – கவசம்தரியாதே.

மூ.—மூவராகியவொருவனை மூவுலகுண்டுமிழ்ந்தளந்தானைத்
தேவர்தானவர்சென்றுசென்றிறைஞ்சத்தண்டிருவயிந்திரபுரத்து
மேவுசோதியை வேல்வலவன்கலிகன்றி விரித்துரைத்த
பாவுதண்டமிழ்ப்பத்திவைபாடிடப் பாவங்கள்பயிலாவே. ௧0.

ப - ரை.— மூவர்ஆகிய - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய், ஒருவனை - அவரவர்கள் காரியம்நடத்துகிற அத்விதீயனாய், மூஉலகு - மூன்றுலோகங்களையும், உண்டு - அமுதுசெய்து, உமிழ்ந்து - வெளிநாடுகாணப்புறப்படவிட்டு, அளந்தானை - மஹாபலிபக்கலில் நின்றும் மீட்டளந்துகொண்டவனாய், தேவர் - தேவர்களும், தானவர்-அஸுரர்களும், சென்று சென்று-பலகாற்சென்று, இறைஞ்ச-ஆச்ரயிக்கலாம்படி, தண் - பரமஹாமான, திருவயிந்திரபுரத்து - திருவயிந்திரபுரத்திலே, மேவு - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, சோதியை - ஸர்வலோகவிஷயமாக; வேல்வலவன் - வேலாலே எதிரிகளைஜயிக்கவல்ல, கலிகன்றி - ஆழ்வார், எல்லாரும் அறியும்படி, விரித்து - விஸ்தரித்து, உரைத்த - அருளிச்செய்ததாய், பாவு-பரந்த, தண் - அழகிய, தமிழ்-தமிழ்ப்பாஷையான, இவைபத்து-இப்பத்துப்பாட்டுடையும், பாடிட - பாட, பாவங்கள் - பாபங்கள், பயிலா - சேரமாட்டா. (௧0)

பத்தாம்பாட்டு. (மூவராகியவித்யாதி) ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய் அவ்வவர்கள்காரியம் நடத்துகிற அத்விதீயனை. (மூவுலகித்யாதி) த்ரைலோகயமெடுத்து அமுதுசெய்து, அவற்றை வெளிநாடுகாணஉமிழ்ந்து மஹாபலிபக்கலில்நின்றும் மீண்டளந்தவனை. (தேவர்தானவரித்யாதி) தேவாதிகள் தங்கள் காரியங்களுக்குச்சென்றாச்ரயிக்கும்படி திருவயிந்திரபுரத்திலே

ஆக, பாரதம் பாரதயத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் க்ஷேமமாய்த்து. தான் வெல்லச்செய்தேயும் "அர்ஜுநன்வென்றான்" என்று சொல்லலாம்படி க்ருஷ்ணன் அவனுக்குப்பரிகரமாய்அநுஷ்டித்து நிற்குமாபோலே, தான் விளைவிக்கச்செய்தே "வயல்விளைந்தது" என்று சொல்லலாம்படியாய்த்திருப்பது. ... ... ௬.

பத்தாம்பாட்டு.—(மூவரித்யாதி)ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய ஶரீரத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் அநுராத்மதயாநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணுகையாலும்; ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணுகையாலும்; (மூவராகிய ஒருவனை) "ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்." ஆக, ஸர்வநியந்தாவாய்த்து. (மூவுலகித்யாதி) ஆபத்ஸகனுமாய்த்து. (தேவரித்யாதி) "தேவாநாம்தாநவாநாஞ்ச" என்கிறபடியே-தன்னாலே ஸ்ருஜ்யரானவவர்களிரண்டுதிறத்தார்க்கு மொத்திருக்கையாலே தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதஸித்யர்த்தமாக தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கு மடையச் சென்றாச்ரயிக்கலாம்படி திருவயிந்திரபுரத்திலே

பத்தாம்பாட்டு.—(மூவரித்யாதி.) "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் விஷ்ணுவேபண்ணுகிறான்" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஹ்மேத்யாதி;) "ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்| ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேக ஏவஜநார்தந:" என்று ப்ரமாணமேஷம்.

நித்யவாஸம்பண்ணுகிறஸர்வஶேஷியை.(வேலித்யாதி)வேலாலேசத்ருக்களைஜயிக்கவல்ல ஆழ்வார் எல்லாரும்உஜ்ஜீவிக்கும்படி யாக அருளிச் செய்த. பாவுதல் - பரம்புதல். (தண்டமிழ்) அழகியதமிழ். (பத்தித்யாதி) இப்பத்துப்பாட்டையும்பாடப் பாவங்கள் சேரா. ... க0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

நித்யவாஸம்பண்ணி, அத்தாலே பரமபதத்திற்காட்டிலும் உஜ்வலனாயிருக்கிறவனை. எல்லாமில்லையிறே பரமபதத்தில்; இவர்களுக்கு அபேக்ஷிதஸம்ஶ்லேஷமாநம்பண்ணுகையால்வந்தவேற்றமுண்டிறே யிங்கு. (வேல்வலவன்) "ஆழிவலவன்" என்னுமாப்போலே. (விரித்துரைத்த)சொல்லுகிறலக்ஷணங்களுண்டாம்படிசொன்ன. "விரித்துரைத்த" என்றும், "தொகுத்துரைத்த" என்று முண்டிறே. இவிட்டென்ன நெஞ்சிலேபடும்படி பண்ணுகையும், இவர்களுக்குப்பரக்கச் சொல்லுகையும், இவையெல்லாம் வேணுமிறே. (பாவு) பரந்த ஸபாதலக்ஷமாயிருக்கை யன்றிக்கே பத்தாய்த்து. (பாவங்கள் பாறும்றுலாவே) பாபாநுபவம் பண்ணுகைக்காகவிறே ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கிறது; அவை யநுபவிக்கவந்த விஷயத்திலே இத்தையபிகரிக்கில்,அவைதான்"நமக்கிருப்பிடமல்ல"என்று விட்டோடிப்போம். க0.

அடிவரவு.— இருந்தண் மின் வையம் மாறு கு
கூன் மின் விரை வேல் மூவர் ஊன்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

எல்லாமில்லையிறேயென்றது-அநுகூலப்ரதிகூல விபாகமில்லையிறேயென்கை.

நெஞ்சிலேபடும்படி ஸங்க்ரஹமாக வுரைக்கவலமையாத்தா, விரித்துரைப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விரித்தித்யாதி) அதிஸங்க்ரஹவிஸ்தரமாயிருக்கச் சொன்னாரென்கை. ... ... சு0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

மூன்றாம்பத்து - இரண்டாந்திருமொழி - ஊன்வாட, ப்ரவேஶம்.

(நஞ்சீயர்படி.)

"அடியவர்க்குமெய்யனாகியதெய்வநாயகன்" என்று ஆஶ்ரிதஸுலபத்வார்த்தமாகத் திருவயிந்திரபுரத்திலே ஸந்நிஹிதனானானென்கிறார்-கீழ்;

(பெரியவாச்சான்பிள்ளைவ்யாக்யாநம்.)

"அடியவர்க்கு மெய்யனாகியதெய்வநாயகன்" என்று ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாகைக்காகத்திருவயிந்திரபுரத்திலேஸந்நிஹிதனானானென்றார்;

ஊன்வாடப்ரவேஶம்.— திருவயிந்திரபுரத்திலே * அடியவர்க்கு மெய்யனாய் தெய்வநாயகனிருக்கையால் அங்கேதானே ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லலாயிருக்க,"திருச்சித்திர கூடத்தில் சென்று சேர்மின்கள்" என்று உபதேஶிப்பானென்னென்கிற ஶங்கையிலே ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அடியவர்க்கித்யாதி.) ஆஶ்ரிதர்க்கென்றது-திருமேனியோடிருக்கு மாஶ்ரிதர்க்கென்றபடி. ... ... *

அவன்படி யிதுவானபின்பு, ஸம்வத்ஸராபத்திவிரோதியான சரீரத்தை வைராக்யாதிசயத்தாலே ஒறுக்கத அவனைப்பெறவேணுமென்று, "மனனுமழல் நுகர்ந்தும் வண்டுடக்கிடந்தும்" என்கிறபடியே - கோடைகாலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தராயும் சீதகாலம் தடாகங்களிலே அவகாஹித்து மாஸத்தைப்பண்ணி அதிலே பாசிபடக்கிடந்து இப்படி சரீரத்தையொறுத்து அம்புபக்ஷராயும் வாயுபக்ஷராயும் சாகமூலபலாதிகளை ஸ்வீகரித்தும் தபஸ்ஸைப்பண்ணி க்லேசிக்கவேண்டா, பரண்யாபத்திலே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்குமவனாய ராவண ஹிரண்யாதிகளாலே நலிவுபட்ட காலத்து ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணி ரக்ஷித்தும் இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரீப்ருதி ஹிமசிகரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனை, அத்தேசத்தைச்சென்று சேரவே ஸகலவிரோதிகளும்போய் அவனைப் பெறலாம் சடக்கென அத்தேசத்தைச்சென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம்பண்ணுகிறார். †

மூலபாடம் (ஊன்வாடவிவரம்) சரீரமானது மாம்ஸமவற்றியுலர ரோகங்கள் ... பாணனைப்போகாமைக்கு அவஸ்தாபக்ஷாதிகளைப்பண்ணி ... ததுடன் ஸஹஜமான இந்த்ரியங்களையொறுத்து

அவன்படி யிதுவானபின்பு, விரோதியான தேஹத்தைக்கழித்து[உம்] ஸம்வத்ஸராந்தி பண்ணவேண்டியிருப்பாராகத், (சரீரத்தையொறுத்து ஸாயுஜ்யம் ... பண்ணவேண்டா, அவனுகந்து வர்த்திக்கிற திருப்பிரிதியைச் ... ப்ராப்யங்கொள்ளுங்கிறார்.) † "மனனுமழல் நுகர்ந்தும் வண்டுடக்கிடந்தும்" என்கிறபடியே - கோடைகாலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தராயும், சீதகாலம் தடாகங்களிலே அவகாஹித்து மாஸத்தைப்பண்ணி அதிலே பாசிபடக்கிடந்தும், இப்படி சரீரத்தையொறுத்து அம்புபக்ஷராயும், வாயுபக்ஷராயும், சாகமூலபலாதிகளை ஸ்வீகரித்தும் தபஸ்ஸைப்பண்ணி க்லேசிக்கவேண்டா, பரண்யாபத்துக்களிலே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்குமவனாய், ராவண ஹிரண்யாதிகளாலே நலிவுபட்ட காலத்து ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணி ரக்ஷித்தும், இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வேச்வரனை, ஸ்ரீப்ருதி, ஹிமசிகரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனை, அத்தேசத்தைச்சென்று சேரவே ஸகலவிரோதிகளும்போய அவனைப்பெறலாம், சடக்கென அத்தேசத்திலேசென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம்பண்ணுகிறார்.

மூலபாடம் —(ஊன்வாட) மாம்ஸமானது குறைய அம்புவலாதிகளைக் குறைத்து, ப்ராணனைகளைய போகாதபடி அல்பபக்ஷண வாயுபக்ஷணங்களாலே காற்கட்டி, சரீரத்தைவிட்டுப்போகாத இந்த்ரியங்களைந்தும் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களைப்பெறுமையாலே நொந்திடும்படி

மூலபாடம்.— (ஊனிதயாதி.) "உணர்த" என்றது உடாமைக்கு உபலக்ஷணமாயருளிச்செய்கிறார் (வஸநாதிகளையென்று.)

† குண்டலத்தகாத்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

மூ.—ஊன்வாட வுண்ணா துயிர்காவ லிட்
டுடலிற்பிரியாப்புலனைந்தும் நொந்து
தாம்வாடவாடத் தவம்செய்யவேண்டா
தமதாவிமையோருலகாள கிற்பீர்!
கானாடமஞ்ஞைக் கணமாடமாடே
கயலாடுகானீர்ப் பழனம்புடைபோய்த்
தேனாடமாடக் கொடியாடுதில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ௩.

ப - ரை.—இமையோருலகு - பரமபதத்தை, தமதா - தங்களதாக, ஆளகிற்பீர் - ஆளவேண்டிருக்குமவர்களே!. ஊன் - மாம்ஸமான உடல், வாட - வாடியுலரும்படி, உண்ணாது - போஜநாதிகளைத் தவிர்ந்து, உயிர் - ப்ராணனை, போகாதபடியாக நீர் சாற்று முதலானவற்றால், காவலிட்டு - காத்திட்டு, உடலிற்பிரியா - சரீரத்தை விட்டுப்போகாத, ஐந்துபுலனும் - ஐந்து இந்த்ரியங்களையும், நொந்து - வருந்த, தாம் - தாங்கள், வாடவாட - மேன்மேலும் க்லேசிக்கும்படி, தவம்செய்யவேண்டா - தபஸ்ஸுபண்ணவேண்டா; கான் - வண்டுகள், மதுபானமத்தமாய்ப் பாடவும், மஞ்ஞைக்கணம் - மயில்திரள்கள், ஆட - நடனமிடவும், மாடே - பக்கத்திலே, கயல் - கயல்மத்ஸ்யங்கள், ஆடு - ஸஞ்சரிக்கிற, கானீர் - தேனொழுகுற நீரையுடைய, பழனம்புடை - நீர்நிலங்களினருகே. போய் —, தேன் - வண்டுகள், ஆட - மேலேயெழப்பறக்க, அக்காற்றாலே, மாடம் - மாடங்களிலுள்ள, கொடி - கொடிகள், ஆடு - அசையாநிற்கிற, தில்லைத் திருச்சித்ரகூடம் - தில்லைத் திருச்சித்ரகூடத்தை, சென்று சேர்மின்கள் - சென்று சேருங்கள். [illegible] விரோதிகளும்போய் அவனைப்பெறலாம் என்று பரிஹாரம் [illegible].

இப்படி செய்கையாலே சரீர ஸம்பந்தத்தாலே நீங்கள் வாடிவாடி நின்று தபஸ்ஸுபண்ணவேண்டா. அங்கேயன்னை ப்ராப்த்தாலே மோக்ஷம்பெறுவதென்ன; இத்தாலேயென்கிறார் (கானாத்யாதி) கானென்று - வண்டும், தேனும், இசையும், நறுநாற்றமும், காடும், இவையைந்துக்கும்பேர். (கானாட) வண்டுகள் மதுபானமத்தமாய்ப் பாட. (மஞ்ஞைக்கணமாட) மயில்திரள்கள் மதுபானமத்தமாயாட. (மாடே) பக்கத்தே. (கயலாடுகானீர்ப்பழனம்புடைபோய்த்தேனாட) கயல், ஆடு - ஸஞ்சரிக்கிற, தேனுகிற நீரையுடைய நீர்நிலங்களருகேபோய் வண்டுகள் மதுபானம்பண்ணி ஆட. (மாடக்கொடியாத்யாதி) கொடியணிமாடத்தில்லைச் சித்ரகூடம்சென்று சேர்மின்களே. க.

தாங்கள் மேன்மேலும் க்லேசிக்கும்படி தபஸ்ஸுபண்ணவேண்டா. (தமதாவித்யாதி) பரமபதத்தைத் தங்களதாக ஆளவேண்டியிருக்கிறீர்!.— (கானாட) சோலையசையும்படியாக மயிலினங்களாட, அத்தாலே சோலையிலநின்றும் கிளம்பின வண்டுகளானவை, அச்சோலையருகே கயல்கள்களித்துப் பாயாநின்றுள்ள நீரோடு காலையுடைத்தாயிருக்கிற நீர்நிலங்கள் அருகிட்டுப்போய், தேனுண்டு - வண்டுகளானவை, மேலேயெழப் பறக்க, அக்காற்றாலே மாடத்திலுண்டான [சுயி] கொடிகளானவை அசையாநிற்குமாய்த்து. ... ... க.

"வாடவாட" என்றமீமிசையினாயும் (மேன்மேலும்க்லேசிக்கும்படியென்றது.) "இமையோருலகு - தமதா-ஆளகிற்பீர்" என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்தையித்யாதி.) "மஞ்ஞைக்கணம்" என்றதினாயும் (மயிலினங்களென்றது.) "மாடே" என்றதினாயும் (சோலையருகேயென்றது.) "நீர்-கால - பழனம்" [சுரு என்றந்வயித்தாயுமருளிச்செய்கிறார் (நீரோடித்யாதி.) "புடை" என்றதினாயும (அருகிட்டென்றது.) ... ... க.

மூ.—காயோடுநீடு கனியுண்டுவீசு
கடுங்காலநுகர்ந்து நெடுங்காலமைந்து
தீயோடுநின்று தவஞ்செய்யவேண்டா
திருமாலவனைச் சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்!
வாயோதுவேதம் மலிகின்றதொல்சீர்
மறையாளர்நாளும் முறையால்வளர்த்த
தீயோங்கவோங்கப் புகழோங்கு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ௨.

ப. — [illegible] ஸ்ரீ[illegible]யை, சிந்தையுள் - நெஞ்சில், வைத்து[illegible]ம் [illegible] என்பீர் - [illegible] மென்பீர், காயோடு - இளங்காய்களையும், நீடு கனி - நெடு[illegible] பழுத்தவையும், உண்டு - புஜித்து, வீசு - அடிக்கிற, கடுங்கால - வெட்டிய [illegible] பணனி, நெடுங்காலம் நெடுநாள், ஐந்து தீயோடு நின்று [illegible] யஸ்தராய் நின்று, தவம்செய்யவேண்டா - தபஸ் [illegible] வேண்டா, [illegible] வேதம் - வேதமானது, மலி[illegible] - [illegible] தால ஸ்வயாபிகமான, சீர் ஸம்பத்தையுடைய, மறை [illegible] [illegible] நாளும், முறையால் முறையாலே, வளர்த்த [illegible] வளர, அதனாலே, [illegible] - [illegible] யுடைய, தில்லைத்திருச்சித்ரகூடம் சென்று சேர்மின்கள் - (௨)

[illegible] கருகாய்களையும் பெரியபழ ங்களையும் [illegible] ஆஹாரமாக [illegible] இப்படி நெடு நாளும் [illegible] நின்று தபஸ்ஸுபண்ணவேண்டா. (திருமாலவனையிட்ய [illegible]) ஸ்ரீ[illegible]யை நெஞ்சிலேகொண்டு. திருச்சி த்ரகூடம் [illegible] (வாயோதுவேதம்) வாயாலே யெப்போதும் வே [illegible] [illegible] யுடைய ப்ராஹ்மணர் நாள் தோறும் [illegible] வளர்த்த [illegible] யோங்க அதனாலே யோங்குகிற புகழையுடைய தில்லை திருமாலவனைநெஞ்சிலே வைத்துக்கொள்ள வேணுமென்னுகிறீர். .. ... ௨.

(இரண்டாம்பாட்டு — (காயோடுதயாதி) பருவமில்லாதான காய்க ளையும், [illegible] முலர்ந்து பசையற்ற கனிகளையும் [illegible], வீசினவெட்டிய பதார்த்தங்களைப்பருகி, நெடுங்காலம் பஞ்சாக்நி மத்யஸ்தராய் நின்று தபஸ்ஸுபண்ணவேண்டா, ஸ்ரீயப்பதியை ஹ்ருத யத்திலேபிரியாதபடி வைத்துக்கொள்வோமென்பீர்!.— (வாயோதித யாதி) வாயாலேயோதும் வேதம் குறைவறுகையாலவந்த ஸ்வாஹா யாதி விசேஷஸம்பத்தையுடைய ப்ராஹ்மணர் என்றுமொக்க முறையாலே அநுஷ்டித்த அக்நி வளர்வளரப் புகழோங்காநின்றுள்ள தில்லை. ௨.

இரண்டாம்பாட்டு.— (காயிதயாதி.) ஊனவா—வுணர்த்தா உயிரைக்காவ லிடும்படியெங்ஙனேயென்ன, அதனை விவரியாநின்றுகொண்டு, தபஸ்ஸினுடைய து:ஷ்கரதையும் காட்டுகிறாரென்றுமாம்.

நீடுகனி - நெடுநாளுலர்ந்தகனியென்றுமாய, அங்ஙன் காய்க்குவிசேஷணமிட்ட மையால, இளங்காயென்று பரகரணத்துக்குச்சேர அருளிச்செய்கிறார் (பருவமில் யாதி.) வெட்டிய - உஷ்ணமான. ... ... [illegible]

ங.—வெம்புஞ்சினத்துப் புனக்கேழலொன்றாய்
விரிநீர்முதுவெள்ளமுள்புக்கழுந்த
வம்புண்பொழில்சூழுலகன்றெடுத்தா
னடிப்போதணைவான் விருப்போடிருப்பீர் !
பைம்பொன்னுமுத்தும் மணியுங்கொணர்ந்து
படைமன்னவன்பல்லவர்கோன் பணிந்த
செம்பொன்மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ங

ப - ரை.—வம்பு - புதிதாய், உண் - ஊணுக்கு விஷயமான, பொழில் - சோலை(யி)னால் சூழ் - சூழ்ந்த, உலகு - பூமியானது, விரி - பரந்த, முதுநீர்வெள்ளமுள் - மஹாஜலமான கடலிலே, புக்கு அழுந்த - மக்னையாக, அன்று - அப்போது, வெம்பும் சினம் - மிக்க கோபத்தையுடைத்தாய், புனம் - காட்டிலேவர்த்திக்கிற, ஒன்று - ஒப்பற்ற, கேழலாய் - மஹாவராஹமாய்க்கொண்டு, அத்தை, எடுத்தான் - இடந்தெடுத்தவனுடைய, அடிப்போது - திருவடித்தாமரைகளை, அணைவான் - சேரவேணுமென்கிற, விருப்போடு - ஆதரத்தோடே, இருப்பீர் - வர்த்திக்கிறவர்களே !; பைம் - அழகிய, பொன்னும் - பொற்பூக்களையும், முத்தும் - முத்துக்களையும், மணியும் - மாணிக்கங்களையும், கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, படை - பரிகரத்தோடே கூட, மன்னவன் - ராஜாவான, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜா, பணிந்த - ஆச்ரயித்ததாய், செம்பொன் - அழகியபொன்னாலும், மணி - மாணிக்கங்களாலும் செய்யப்பட்ட, மாடங்கள் - மாடங்களால், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்கள்—, ... ங)

மூன்றாம்பாட்டு. (வெம்பித்யாதி) மிகக் கோபத்தையுடைத்தாய் காட்டிலே வர்த்திக்கும் வராஹமாய். (விரிநீரித்யாதி) பரந்தமஹாஜலத்திலே பரிமளப்ரசுரமான பொழில் சூழ்ந்த லோகத்தையெடுத்தவன் திருவடித்தாமரைகளைச் சேரவேணுமென்றிருக்கிற ஆதரமுடையீர். (பைம்பொனித்யாதி) அழகிய பொற்பூக்களையும் முத்து மாணிக்கங்களையும்கொண்டு ஸபரிகரமாகவந்து பல்லவர்கோன் பணிந்த. (செம்பொனித்யாதி) அழகிய பொன்னாலும் மாணிக்கங்களாலும் செய்யப்பட்ட மாடங்கள்சூழ்ந்த தில்லை. ... ... ங.

மூன்றாம்பாட்டு.—(வெம்புமித்யாதி) மிக்க சினத்தையுடைத்தாய் புனத்திலேவர்த்திக்கும் மஹாவராஹமொன்றாய், பரந்திருந்துள்ள கடலிலே பூமியழுந்த, அப்போது பலமூலங்களையுடைத்தான பொழில்சூழ்ந்த பூமியையெடுத்தவனுடைய திருவடித்தாமரைகளையணையவேணுமென்னும் விருப்பத்தோடே வர்த்திப்பீர்!.— (பைம்பொன்னித்யாதி) ரத்நாதிகளைக்கொண்டு பரிகரத்தோடும் பல்லவர்கோன் பணிவதும்செய்து, செம்பொன்னாலும்மணியாலும்செய்த மாடங்கள் சூழாநின்றுள்ள தில்லை. ... ... ங.

மூன்றாம்பாட்டு.— (வெம்புமித்யாதி.) "தவம்செய்யவேண்டா, திருச்சித்திரகூடம் - சேர்மின்கள்" என்றீர், நாங்கள் ஸம்ஸாரப்ரளயத்திலழுந்திக்கிடக்க உஜ்ஜீவிப்பதென்னை ; ப்ரளயார்ணவமக்னையான பூமியை யெடுத்தாப்போல் உங்களை உஜ்ஜீவிக்கவல்லவனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

வம்பு - புதிசாய், உண் - ஊணுக்குவிஷயமாய், அவற்றையுடைத்தான பொழிலென்று விலக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஷலேத்யாதி.) பைம்பொன் - அழகிய பொற்பூக்கள். ... ... ங.

மூ — அருமாநிலமன்றளப்பான் குறளா
     யவுணன்பெருவேள்வியில் சென்றிரந்த
பெருமான்திருநாமம்பிதற்றி நுந்தம்
     பிறவித்துயர்நீங்குது மென்னகிற்பீர்!
கருமாகடலுள் கிடந்தானுவந்து
     கவைநாவரவினணைப் பள்ளியின்மேல்
திருமால்திருமங்கையொடாடு தில்லைத்
     திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ச.

ப-ரை. — அன்று - இந்த்ரன் தன்ராஜ்யத்தையிழந்தவன்று, அரு - அளக்கவரிதான, மாநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, அளப்பான் - அளக்கைக்காக, குறளாய் - வாமநரூபியாய், அவுணன் - அஸுரனான மஹாபலியினுடைய, பெருவேள்வியில் - மஹாயாகத்தில், சென்று இரந்த - சென்று அர்த்தித்த, பெருமான் - ஸர்வேச்வரனுடைய, திருநாமம் - திருநாமங்களை, பிதற்றி - அடைவுகெடச்சொல்லி, நுந்தம் - உங்களுடைய, பிறவித்துயர் - ஜந்மதுக்கத்தை, நீங்குதும் - போக்குவோம், என்னகிற்பீர் - என்று சொல்லவல்லீர்காள்; கருமா - மிகவும் பெரிய, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, கவைநா - இரண்டு நாவையுடைய, அரவின் அணைப்பள்ளியின்மேல் - திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே, உவந்து - உகந்து, கிடந்தான் - பள்ளிகொண்டருளின, திருமால் - ஸ்ரீய:பதி, திருமங்கையொடு - பெரியபிராட்டியாரோடே, ஆடு - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்கள். ... (ச)

நாலாம்பாட்டு. (அருமாநிலமித்யாதி) அளக்கவரிதான மஹாப்ருதிவியை, தன்னையொழிய வொருவராலளக்கப்போகாதே. (அவுணனித்யாதி) அஸுரனுடைய யாகத்திலே வாமநனாய்ச்சென்று இரந்த ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லி உங்கள் பிறவியாகிற துக்கத்தை நீக்கவேணுமென்றிருப்பீர். கருமை - பெருமை; மஹத்தையும் - பெருமையைச்சொல்லும் பெரியகடலிலே. இரண்டு நாவையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையனாயக்கொண்டு அதின்மேலே உகந்து பள்ளிகொண்ட ஸ்ரீய:பதி. (திருமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரோடே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற. ... ... ச.

நாலாம்பாட்டு. — (அருமாவித்யாதி) அளக்கவரிதான மஹாப்ருதிவியை அளக்கைக்காக வாமநனாய், அஸுரனுடைய மஹாயாகத்திலே சென்றிரந்த ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தை அடைவுகெடப் பேசி உங்களுடைய ஜந்மதுக்கத்தைப் போக்குவோமென்று சொல்லியிருப்பீர்! — (கருமாவென்று தொடங்கி) இரண்டுநாவுடைய திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே, கறுத்துப்பெருத்த கடலிலே, [கூடு] உகந்து கண்வளர்ந்தருளின ஸ்ரீய:பதி, பெரியபிராட்டியாரோடேகூட விடாதே ஸஞ்சரிக்கிற தில்லை. ... ... ச.

நாலாம்பாட்டு. — (அருமாவித்யாதி.) ஸ்ரீலக்ஷ்மிபிராட்டிக்கு அவன்பரமபாவனையாகையாலுதவினானாகிலும், அதுகொண்டு நாங்கள்தேறும்படியெங்ஙனேயென்ன; தன்னை ஆச்ரித்தார்க்காகவேதானர்த்தியாய்க்காரியம்செய்து தலைக்கட்டினவனன்றோ, உங்களபேக்ஷிதமும்செய்யவல்லனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"கடல்களுள்தோறும் கண்வளர்ந்தருளுமென்றொரு ப்ரமாணப்ரஸித்தியுண்டு" என்று முன்னே தாம் நிர்வஹித்த நிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (கறுத்துப்பெருத்தகடலிலே யென்று.) ... ...

௫.—கோமங்க வங்கக்கடல்வையமுய்யக்
குலமன்னரங்கம் மழுவில்துணியத்
தாமங்கமருள்படைதொட்டவென்றித்
தவமாமுனியைத்தமக்காக்க கிற்பீர் !
பூமங்கைதங்கிப் புலமங்கைமன்னிப்
புகழ்மங்கையெங்கும் திகழப் புகழ்சேர்
சேமங்கொள்பைம்பூம் பொழில்சூழ்ந்ததில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ௫.

ப - ரை.—கோ - ராஜாக்கள், மங்க - அடங்கவும், வங்கம் -மரக்கலங்கள்[மி]ந்நிறைந்த, கடல - கடல்சூழ்ந்த, வையம் - பூமியிலுள்ளார், உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவும், குலமன்னர் - ராஜாக்களுடைய, அங்கம் - சரீரமானது, மழுவில் - மழுவிலே, துணிய-துணியும்படியாகவும், தாம் - தாமே, அமருள்-பூசலிலேபுக்கு, படைதொட்ட - ஆயுதமேந்தி, வென்றி - ஜயிக்குமவரும், தவம் - பின்பு தபஸ்ஸுபண்ணப்புக்க, மாமுனியை-மஹாமுனியான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானை.[யு]ந் தமக்கு - தந்தாமுக்கு, ஆக்ககிற்பீர்-ஆக்கிக்கொள்ளவேணடியிருப்பீர் !; பூமங்கை-பெரியபிராட்டியார்,தங்கி-திருமார்விலேதங்கியும், புலமங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, மன்னி-இடவருகேபொருந்தயும்,அத்தாலே,புகழ்மங்கை—, எங்கும்-எங்குமொக்க, திகழ - உஜ்ஜ்வலமாய்விளங்காநிற்க, புகழ்சேர்-புகழையுடைத்தாய், சேமம்கொள்-அரணையுடைத்தான,பைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த-பரந்தபூத்தசோலையால்சூழப்பட்ட, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம சென்றுசேர்மின்கள்—. ... ... (௫)

அஞ்சாம்பாட்டு. (கோமங்கவித்யாதி) ராஜாக்களென்று பேர் பெற்றுார் அடங்க. ராஜாக்கள் ஶரீரமானது மழுவிலேதுணிய. (தாமங்கமித்யாதி) தாமேபூசலிலேபுக்கு ஆயுதமேந்தி அவர்களையறுத்துப் பொகட்டுச் சினந்தீர்ந்தபின்பு தபஸ்ஸுபண்ணப்புக்க மஹாமுனியை உமக்காகவேணுமென்றிருப்பீர் !.— (பூமங்கைமித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே புகழ்மங்கைஎங்கும் உஜ்ஜ்வலமாய் விளங்காநின்ற.(புகழ்சேரித்யாதி) மிக்கபுகழையும் அரணையும் அழகியபொழில்சூழ்ந்த தில்லை. ௫.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கோமங்கவித்யாதி) ராஜாக்களென்று பேர் பெற்றாரடங்கலும் மங்க, கடல்சூழ்ந்தபூமி உய்ய, ராஜாக்களுடைய ஶரீரம் மழுவிலேதுணித்தவிடத்திலும் கோபம்மாறாதே ஆயுதம் தொட்ட அதிமாத்ரமான மஹாவீர்யத்தையுடையருன ஸ்ரீபரஶுராமாழ்வானைத் தந்தாமுக்காக்கிக்கொள்ள வேண்டியிருப்பீர் !.— (பூமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நித்யவாஸம்பண்ணி, புகழ்மங்கை யெங்குமுஜ்ஜ்வலமாய் வர்த்திப்பதும் செய்து, புகழையும் காப்பையுமுடைய பொழில்சூழ்ந்த தில்லை. ௫.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கோமங்கவித்யாதி.) இக்ஷ்வாகுவுக்குவிரோதியாய் க்ஷத்ரஜாதமஹாபலிபோலேயோ எங்களுடைய ப்ரபலவிரோதிகள் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு விரோதிநிரஸநஶீலத்தையை யருளிச்செய்யக்கோலி, ஸ்ரீவாமநாவதாரத்துக்கு அநந்தரபாவியான ஸ்ரீபரஶுராமாழ்வான் வீரசரிதத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மழுவில்துணித்தபின்பும் படைதொட்டிருக்கையால் ஶமித்தவர்யம் (கோபம் மாறாதேயென்று.) ... ... ௫.

மூ.— நெய்வாயழலம்புதுரந்து முந்நீர்
துணியப்பணிகொண்டணியார்ந் திலங்கும்
மையார்மணிவண்ணனை யெண்ணி நுந்தம
மனத்தேயிருத்தும்படி வாழவல்லீர்!
அவ்வாயிளமங்கையர் பேசவுந்தா
னருமாமறையந்தணர் சிந்தைபுகச்
செவ்வாய்க்கிளி நான்மறைபாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ௬.

ப - ரை.— நெய - கூரிய, வாய் - வாயையும, அழல - அக்நிபோன்ற தேஜஸ்[ஸை]யுமுடைய, அம்பு - அம்பை, துரந்து - விட்டு, முந்நீர் துணிய - கடலும்கலங்கி ராவணனும் பரிகாரமும் துணிய, பணிகொண்டு - அசுரைச்சாரியுங்கொண்டு, அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே, ஆர்ந்து - பூர்ணமாய், இலங்கும் - விளங்காநிற்பதாய், மைஆர் - கருமைமிக்க, மணிவண்ணனை - மணிபோன்றவடிவழகையுடையவனை, எண்ணி - ஆதரித்து, நுந்தம - உங்களுடைய, மனத்தே - நெஞ்சிலே, இருத்தும்படி - நித்யவாஸம்பண்ணும்படி, வாழவல்லீர் - வாழவேண்டியிருப்பீர்!; அவ்வாய் - அவ்விடத்திலே, இளமங்கையர் - சிறுபெண்கள், தமப்பன்மார் அசயயநம்பண்ணக்கேட்டிருக்கையாலே, அருமாமறை - வேதத்தை, பேசவும் - சொல்லவும், அப்பெண்களுடனேகூட, செவ்வாய்க்கிளி - சிவந்தவாயையுடையகிளிகள், அந்தணர்சிந்தைபுக - ப்ராஹ்மணர்ஹ்ருதயத்திலே புகும்படி, நால்மறை - நான்குவேதங்களையும், பாடு - பாடிற, தில்லைத்திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்கள்—.

ஆறும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) நெய் - கூர்மை. கூரியவாயையும் அக்நிபோன்ற தேஜஸ்ஸையுமுடைய அம்பைவிட்டு. (முந்நீரித்யாதி) கடலும்கலங்கி ராவணனும் பரிகாரமும் துணியப் பணிகொண்டு. (அணியித்யாதி) ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமாய் விளங்காநிற்ப[உரு]த்தான ரத்நம்போன்ற வடிவழகையுடையவனை, உங்கள்நெஞ்சிலே வைத்து வாழவேண்டியிருப்பீர்!— (அவ்வாயித்யாதி) அவ்விடத்தில் சிறுபெண்கள், தமப்பன்மார் அத்யயநம்பண்ணக்கேட்ட செவியேற்றாலே, அப்பெண்களுடனேகூட, சிவந்தவாயையுடைய கிளிகளானவையும் ப்ராஹ்மணர்ஹ்ருதயத்திலே புகும்படி நாலுவேதங்களையும் பாடும். இளமங்கையர் அருமாமறைபேச, கிளி நான்மறைபாட என்று கொள்வது. ... ... ௬.

ஆறும்பாட்டு.— (நெய்வாயித்யாதி) கடைந்து நெய்யிட்ட வாயையுடைத்தாய், நெருப்பையுமிழுகிற அம்பையேவிக் கடலைத் துணித்து, அத்தைப்பணிகொண்டு, உஜ்ஜ்வலமாய் கருமைமிக்கிருந்துள்ள மணிபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தோடேகூடின விக்ரஹத்தையுடையவனை யநுஸந்தித்து, உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படி வாழவல்லீர்!.— (அவ்வாயென்றுதுடங்கி) தன்வாயில் பழுப்புப்போலேயிருக்கிற பாலைகளான பெண்கள் ஓத்துக்கேட்ட செவியேற்றாலே சொல்லவும் ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயத்துக்கேற, சிவந்தவாயையுடைத்தான கிளியானது நல்ல ஸ்வரத்தோடே நாலுவேதத்தையும் பாடாநின்றுள்ள தில்லை. ௬.

ஆறும்பாட்டு.—(நெய்வாயித்யாதி.) லோகத்திலுள்ள ராஜாக்களை வென்றாலும் எங்களுடைய அபாரஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை வெல்லவல்லனோ வென்ன; அந்தராவதாரத்தில் கடலைக்கலக்கின அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தையருளிச்செய்கிறாரென்னுமஸங்கதி.

அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே, ஆர்ந்து - பூர்ணமாய், இலங்குமதாயென்று விக்ரஹவிசேஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமாயென்று.) “அவ்வாயிளமங்கையர் - அருமாமறை - பேசவும், அந்தணர்சிந்தைபுக, செவ்வாய்க்கிளி - தான் - நான்மறைபாடு” என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி.) ... ... ௬.

௲.—மௌவல்குழலாய்ச்சி மென்தோள்நயந்து
மகரஞ்சுழலச் சுழல்நீர்பயந்த
தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்கு
திருமார்வனைச் சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர் !
கௌவைக்களிற்றின் மருப்பும்பொருப்பில்
கமழ்சந்துமுந்தி நிவாவலங்கொள்
தெய்வப்புனல்சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. எ.

ப - ரை.— மௌவல - முல்லைமலரை, குழல்-கருகுழலையுடைய, ஆய்ச்சி - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய, மென் - ம்ருதுவான, தோள் - திருத்தோளோடே, நயந்து - கலந்து, மகரம் - மகாமத்ஸ்யம் தொடக்கமானவை, சுழல-சுழலும்படி, சுழல - சுழன்றுவருகிற, நீர்பயந்த - கடல்பெற்ற, தெய்வம் - அழகிய, திருமாமலர்மங்கை - பெரியபிராட்டியார், தங்கு - தங்குகிற, திருமார்வனை-திருமார்வையுடையவனை, சிந்தையுள் - நெஞ்சில், வைத்துமென்பீர் - வைக்கவேண்டியிருப்பீர் !; ஸிம்ஹத்தோடே பிணங்குகையாலே, கௌவை - பிளிறுகிற, களிற்றின் - யானையின், மருப்பும் - கொம்பையும், பொருப்பில் - பர்வதத்தில், கமழ்-நறுநாற்றம் கமழுகிற, சந்தும் - சந்தநத்தையும், உந்தி - தள்ளிக்கொண்டுவருகிற, நிவா - வெள்ளாறு, வலங்கொள - வலங்கொள்ளாநிற்கிற, தெய்வம் - அழகிய, புனல்சூழ்ந்து - ஜலம்சூழ்ந்து, அழகாய - தர்சநீயமான, தில்லைத்திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்கள்—. ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (மௌவலித்யாதி) மௌவற்பூவைக் குழலிலே யுடைய நப்பின்னையுடைய ம்ருதுவான தோளுடனே கலந்து. (மகர மித்யாதி) மகரமென்கிற மத்ஸ்யவிசேஷந்தொடக்கமானவை சுழன்று வருகிற கடல்பெற்ற பெரியபிராட்டியார் தங்குகையாலே திருமாரவனென்னும் திருநாமத்தையுடையவனை நெஞ்சிலே வைக்கவேண்டியிருப்பீர். கவ்வை - ஆரவாரம். யானைகள்பிளிறி ஆரவாரிக்க, யானைகள்கொன்றுபறித்த கோடுகளும் பர்வதத்தில் நறுநாற்றமகமழுகிற சந்தனத்தையும் கொண்டுவந்துதள்ள நிவாஎன்கிற ஆறு சூழப்பட்டு அழகிய புனல்சூழ்ந்து அழகிய தில்லை. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.— (மௌவலித்யாதி) மௌவலோடேகூடின திருக்குழலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ம்ருதுவான திருத்தோளிலே கலந்து, அங்குண்டான மத்ஸ்யங்கள் சுழலும்படி சுழன்றுவருகிற கடல்பெற்ற பெரியபிராட்டியார்தங்கும் திருமார்வையுடையவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொள்வோமென்பீர் !.—(கௌவையித்யாதி) ஸிம்ஹத்தோடு பிணங்கிப் பிளிறுகிற ஆனையினுடைய கொம்பும், மலையிலபரிமளிதமான சந்தநத்தையும் தள்ளி, நிவாஎன்கிற ஆறு வலங்கொள்ளாநிற்கிற விலக்ஷணமான புனல்சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லை. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.— (மௌவலித்யாதி.) "ஸ ஸாரஸமுத்ரத்தைக் கலக்கவல்லவனதிருக்கிறக்ஷேத்ரத்தில் சென்று சேர்மின்கள்" என்னுகின்றீர், எங்களால்கிட்டப்போமோவென்ன ; புருஷகாரபூதர் அருகேயுண்டு, பிற்காலியாதேசென்று சேருங்கோளென்கிறாரென்று கருத்து.

மௌவலோடேயென்றது - முல்லைமலரோடேயென்றபடி. அங்குண்டானவென்று - மேலேசொல்லப்படுகிற ஸமுத்ரத்திலுண்டானவென்றபடி. கௌவை - ஆரவாரமாய், (பிளிறுகிற) என்றருளிச்செய்கிறார். ... ... எ.

மூ.— மாவாயினங்கம் மதியாதுகீறி
மழைமாமுதுகுன்றெடுத் தாயர்தங்கள்
கோவாய்நிரைமேய்த் துலகுண்டமாயன்
குரைமாகழல்கூடும் குறிப்புடையீர் !
மூவாயிரநான்மறையாளர் நாளும்
முறையால்வணங்க வணங்காயசோதித்
தேவாதிதேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. அ.

ப - ரை.— மா - கேசி என்னும் குதிரையின், வாய்-வாயையும், அங்கம்-[டு உடலையும், மதியாது - ஒருசரக்காகநினையாதே, கீறி - பிளந்துபொகட்டு; இந்திரன் வர்ஷிப்பித்த, மழை - கல்வர்ஷத்துக்கு, மா - எல்லாரும் ஒதுங்க இடம்போரும்படிபெரிதாய், முது - பழையதான, குன்று - கோவர்த்தநமென்னும் மலையை, எடுத்து - குடையாக எடுத்து, ஆயர்தங்கள்கோவாய் - இடையர்க்குத்தலைவனாய், நிரை - பசுத்திரளை, மேய்த்து—; ப்ரளயாபத்திலே, உலகு - லோகத்தை, உண்ட - திருவயிற்றிலேவைத்த, மாயன் - ஆச்சர்யபூதனுடைய, குரை - ஆபரணங்களால் சப்திக்கிற,மா-பெருமைதங்கிய,கழல் -திருவடிகளை, கூடும்-சேரவேணுமென்னும், குறிப்புஉடையீர்! - நினைவுடையீர் !; மூவாயிரம் - அநேகம், நான்மறையாளர் - ப்ராஹ்மணர், நாளும் - நாள்தோறும், முறையால் - ஸ்வரூபத்துக்குத்தக்கபடி, வணங்க - ஆச்ரயிக்க, அணங்காய - அப்ராக்ருதமான, சோதி - தேஜஸ்ஸையுடைய, தேவாதிதேவன் - ஸர்வேச்வரன், திகழ்கின்ற - விளங்குகிற, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்கள்—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (மாவாயித்யாதி) கேசிவாயையும் அதினுடலையும் ஒருசரக்குப்பண்ணுதேபிளந்து. (மழையித்யாதி) ஆயர்கோவாய், மழைக்கு, யானைகளையுடைய பெரியமலையையெடுத்து அவற்றை மேய்த்து. (உலகுண்டவித்யாதி) ப்ரளயாபத்திலே லோகம் நசியாமே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தஸர்வேச்வரன் நூபுராத்யாபரணங்களாலே சப்திக்கிற பெரியதிருவடிகளைச் சேரவேணுமென்னும் நினைவுடையீர் !.— (மூவாயிரமித்யாதி) மூவாயிரம் ப்ராஹ்மணர் நாள்தோறும் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவணங்குகிற அப்ராக்ருதமானதேஜஸ்ஸையுடைய ஆதிதேவன் விளங்குகிற. ... ... அ.

எட்டாம்பாட்டு.— (மாவாயித்யாதி) கேசியுடைய வாயோடேகூட உடம்பை அநாயாஸேந இரண்டாகக்கிழித்து, இந்த்ரனால்வந்த மழையிலே பெருத்துப் பழைதான கோவர்த்தநத்தையெடுத்து, ஆயர்தலைவனாய்ப்பசுமேய்த்து,லோகத்தைத்திருவயிற்றிலேவைத்த ஆச்[சர்ய ஸ்வபாவனுடைய, ஆபரணவொலியையுடைத்தாய் சோம்யதைமிக்க திருவடிகளைக் கூடவேணுமென்று குறிப்புடையீர் !.— (முறையால்வணங்க அணங்காயசோதி) சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறபடியே ஆச்ரயிக்க, அவர்களுக்காச்ரயணீயனாய் தேஜஸ்ஸையுடைய ஸர்வேச்வரன். ... ... அ.

எட்டாம்பாட்டு.— (மாவாயித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னபுருஷகாரஸந்நதரைமுன்னிட்டாச்ரயித்தார்க்கு விரோதிபாபங்களைப்போக்கி உக்தவர்ஷத்தை நீக்கித்தன்வயிற்றிலே வைத்துநோக்கவல்லனென்னுமதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமான அபதாநங்களைஸூசிப்பித்து, அவனிருக்கும் தேசத்திலே சேருங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

அணங்காய - அப்ராக்ருதமான, சோதியென்றாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (தேஜஸ்ஸையுடைய வென்று.) ... ... அ.

மூ.— செருநீலவேற்கண் மடவார்திறத்துச்
சினத்தோடுநின்று மனத்தால்வளர்க்கும்
அருநீலபாவமகலப்புகழ்சே
ரமரர்க்குமெய்தாத வண்டத்திருப்பீர் !
பெருநீர்நிவாவுந்தி முத்தங் கொணர்ந்தெங்கும்
வித்தும்வயலுள்கயல்பாய்ந்துகளத்
திருநீலநின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. கூ.

ப - ரை.—செரு - யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான, வேல் - வேல்போலேகூரிதாய், நீலம் - நீலம்போலேகுளிர்ந்த, கண் - கண்ணழகையுடையராய், மடவார்திறத்து - மடப்பத்தையுமுடைய ஸ்த்ரீகளிடத்தில், புசிக்குநினைத்தபோகங்களைவிலக்குவார் பக்கல், சினத்தோடு - கோபத்தோடே, நின்று - இருந்து, மனத்தால் - நெஞ்சிலாசையாலே, வளர்க்கும் - வளர்த்து வருமதாய், அரு - போக்கவொண்ணாத, நீலம் - தண்ணிய, பாவம் - பாபமானது, அகல-போம்படி, புகழ்சேர்-புகழை[யு]டையுடைய, அமரர்க்கும் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், எய்தாத - கிட்டவரிய, அண்டத்து - பரமபதத்தில், இருப்பீர்! - இருக்கவேண்டியிருப்பீர்!, பெருநீர் - மிக்கநீரையுடைய, நிவா - வெள்ளாறு, முத்தம்கொணர்ந்து - முத்துக்களைக்கொண்டுவந்து, உந்தி - தள்ளி, வித்தும் - விதைக்கிற, வயலுளெங்கும் - வயல்தோறும், கயல - கயல மத்ஸ்யங்கள், பாய்ந்து உகள - குதித்துத்தள்ள, திருநீலம் - அழகியசெய்தல்மலர், நின்று - எங்குமொக்கப்பரந்து, திகழ்கின்ற - விளங்குகிற, தில்லைச் திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்கள்—. ... ... (கூ)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) செருவேல்போலவும் நீலம்போலவும் கூர்த்துக்குளிர்ந்த கண்ணழகையுடையருமாய் மடப்பத்தையுடைய ஸ்த்ரீகள்விஷயமாக ஸ்நேஹிக்க நினைத்தபோகங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகரானவர் பக்கல் சினத்தாலே வளர்த்துவந்த உங்கள் நெஞ்சை யிருளப்பண்ணினபாபமகல. (புகழித்யாதி) புகழையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்கிட்டாதபரமபதத்தேயிருக்கவேண்டியிருப்பீர். (பெருநீரித்யாதி) மிக்கநீரையுடைய நிவாவந்து முத்துக்களைக்கொண்டுவந்து தள்ளி வயல்தோறும்வித்த, அத்தாலே அவ்வயலிற்கயல்கள் கல்லிட்டெறிந்தாப்போலே ஹயப்பட்டுத்துள்ளிப்போக. (திருநீலமித்யாதி) அழகிய நீலமானது விளங்காநின்றவயலையுடைய தில்லை. கூ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (செருவித்யாதி) யுத்தத்துக்குப் பரிகரமாய் நீலமானநிறத்தையுடைய வேல்போலேயிருக்கிற கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள்திறத்தில், அதுக்கு ப்ரதிபந்தகர்பக்கல் சினத்தோடே நெஞ்சிலாசையாலே வளர்ந்து பரிஹரிக்கவொண்ணாதே தண்ணிதானஸம்வத்ப்ரதிபந்தகமானபாபம்போக ப்ரஸித்தரானப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டவரிய பரமபதத்திலே யிருக்கவேண்டியிருப்பீர் !.— (பெருநீரென்றுதுடங்கி) மிக்கநீரையுடைய நிவாஎன்கிற ஆறு முத்தைக் கொடுவந்துவித்துகிற வயலிலே விக்ஷிதமானகயல்கள் பாய்ந்து தாவித்திரிய தர்ஶநீயமான நீலம் நின்று திகழாநின்றுள்ள தில்லை. ... கூ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (செருவித்யாதி.) தாமுபதேஶித்த ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஸஸ்வரூபந்தான் ப்ராப்யாநுரூபஸித்தி பூர்வகஸம்வத்ப்ராப்தி என்றுஸஹௌரவத்தை நெஞ்சில்படுத்துகிறாரென்று ஸங்கதி.

"நீலம்" என்று - கறுப்பாய், அத்தால் - தண்ணிமையைச்சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (தண்ணிதானவென்று.) விக்ஷிதமானவென்றது - முத்தைவித்துகையாலேகல்லிட்டெறிந்தாப்போலேஹயப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. நீலம்-நெய்தல்.

மூ.— சீரார்பொழில்சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடத் துறைசெங்கண்மாலுக்
காராதவுள்ளத்தவர் கேட்டுவப்ப
வலைநீருலகுக்கருளே புரியும்
காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி குன்றா
வொலிமாலையோ ரொன்பதொடொன்றும்வல்லார்
பாராருலகமளந்தானடிக்கீழ்ப்
பலகாலம்நிற்கும்படி வாழ்வர்தாமே. க0.

ப - ரை.—சீர் ஆர - அழகுமிக்க, பொழில்சூழ்ந்து - சோலையால்சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகையுடைத்தான, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடத்து—, உறை - நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற, செங்கண்மாலுக்கு - சிவந்த கண்ணழகையுடைய ஸர்வேச்வரன்விஷயமாக, ஆராத - பகவதநுபவத்தில்திருப்தி பிறவாத, உள்ளத்தவர்-நெஞ்சையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், கேட்டு—, உவப்ப - ஸந்தோஷிக்கும்படியாக, அலைநீர் - அலையெறிகிற ஜலத்தையுடைய கடலால் சூழப்பட்ட, உலகுக்கு - பூமியிலுள்ளார்க்கு, அருளே - ப்ரஸாதத்தையே, புரியும் - பண்ணும் ஸ்வபாவத்தையுடையராய், கார்ஆர் - மிகவும்பெருத்த, புயல் - மேகம்போலே, கை-உதாரரான, கலிகன்றி - ஆழ்வார், குன்றா - குறையாத,ஒலி - ஓசையையுடைத்தாம்படியருளிச்செய்த, மாலை - ஸந்தர்ப்பத்தையுடைய,ஓரொன்பதோடொன்றும் - பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள், பார் ஆர் உலகம் - பூமியையும், ஸ்வர்க்காதிலோகங்களையும், அளந்தான் - அளந்துகொண்டவனுடைய, அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே, பலகாலம் - ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படிவாழ்வர்- அடிமைசெய்து வர்த்திக்கும்படியான வாழ்வைப்பெறுவர்கள். ... (க0)

பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) அழகார்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்டு அழகிய தில்லைத்திருச்சித்ரகூடத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரிகாக்ஷனைச்சொன்ன. (ஆராதவித்யாதி) ஸமவத்நுபவத்தால் ஒருக்காலுமாராத வ்யஸநத்தையுடைய ஸூரிகள்கேட்டுகக்க. (அலைநீரித்யாதி) கடல்சூழ்ந்தபூமிக்கு அருளேபண்ணும். (காராரித்யாதி) கார் - பெருமை. மிகவும்பெருத்த மேவம்போலே வரையாதேகொடுத்தகையையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்துப்பாட்[டுமி]டையும் வல்லார்.

பத்தாம்பாட்டு.— (சீராரித்யாதி) அழகுமிக்க பொழில்சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லையில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு, ஒருநாளும் ஆராத ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்கேட்டு ஸந்தோஷிக்க, கடல்சூழ்ந்தபூமிக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும் ஸ்வபாவராய், கார்காலத்து மேவம்போலே பரமோதாரரான திருமங்கையாழ்வார்குறையாதவோசையையுடைத்தாகவருளிச்செய்ததிருமொழி பத்தும் வல்லார் ;

பத்தாம்பாட்டு.— (சீராரித்யாதி.) "உள்ளம்" என்கிறபதம் லக்ஷணயா ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹத்தையென்று.) "அருளே புரியும்" என்கிற அவயாரணலஹ்யார்யம் (ஸ்வபாவராயென்றது.) க0.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

(பாராரித்யாதி) ஸூமியையும் ஸ்வர்காதிலோகங்களையுமளந்தவன்திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமுமடிமைசெய்து நிற்கும்படியான வாழ்ச்சியைப்பெறுவர். ... ... ௧0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப்ருதிவீப்ரப்ருதிமானலோகத்தை யளந்தவன்றிருவடிகளின்கீழே காலமெல்லாம் வர்த்திக்கும்படியான வாழ்வைப்பெறுவர். ... ௧0.

அடிவரவு.—ஊன் காய் வெம்பு அருமா கோ நெய் மௌவல் மாவாய் செருச் சீரார் வாட.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

ஆக, திருமொழி - ௨௨ - க்கு, பாட்டு - ௨௨0.

மூன்றாம்பத்து - மூன்றாந்திருமொழி-வாடமருதிடை. ப்ரவேஶம்.

திருவவதரித்தபோது துடங்கி விரோதிநிரஸநஶீலனான க்ருஷ்ணன் பூதநாஶகடயமளார்ஜுநாதிகளை நிரஸித்தாப்போலே த்வதுநுஸவிரோதியான அவித்யாதிகளைப்போக்க ஆஶ்ரிதஸௌலப்யத்தைக்கொண்டு திருச்சித்ரகூடத்திலே க்ருஷ்ணன் நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றான், அவனை நீங்கள் சென்றாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார். *

க்ருஷ்ணாவதாராதிகளிலிழவுதீரத் திருச்சித்ரகூடத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், எல்லாருமாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ... *

அ.— வாடமருதிடைப்ரவேஶம்.— கீழ்த்திருமொழியில் ராமக்ருஷ்ணாதிவிபவங்களிலபதாநங்களை யாஶ்ரயிக்கைக் குறுப்பாகச்சொல்லி, “திருச்சித்திரகூடத்தில் சென்று சேர்மின்கள்” என்றார்; இதுகேட்டசேதநர்க்கு விபவத்தில்நெஞ்சு சென்று அங்கே ஆஶ்ரயிக்கையில் ருசிபிறந்து அதுகாலாதீதமென்று பிற்காலிக்கவும் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அந்தவிபவங்களில் விரோதிநிரஸநஶீலதையை ஸஹேதுகமாகவருளிச்செய்துகொண்டு, அவனே திருச்சித்திரகூடத்துள்ளானென்றுஸம்ஸாரிகள்நெஞ்சில்படுத்துகிறாரென்னும்ஸங்கதியை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரேத்யாதி.) ஆதிஶப்தத்தாலே - ராமாவதாரமும், நரஸிம்ஹாவதாரமும் சொல்லுகிறது. ... ... *

மூ.—வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக்கொன் றொக்கலித்திட்
டாடல்நன்மாவுடைத் தாயராநிரைக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்
கூடியமாமழைகாத்த கூத்தனென வருகின்றான்
சேடுயர்பூம்பொழில்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. க.

ப - ரை.— கம்ஸன்வரவிட்ட விரோதிகளான, மருதிடை - இரண்டுமருதமரங்களின்நடுவே, வாட - அவைமுறிந்து விழும்படி, போகி - தவழ்ந்துபோய்; மல்லரை - சாணூரமுஷ்டிகராகிறமல்லவர்க்கத்தை, கொன்று - நிரஸித்து; ஒக்கலித்திட்டு - நடைபழகினதாய், ஆடல் - ஆடிக்கொண்டு வருமதாய், நல் - அழகிதான, மா - குதிரைவடிவுகொண்டு வந்த கேஶியை, உடைத்து-கொன்று; அன்று-இந்த்ரன்வர்ஷிப்பித்தவன்று, ஆயர் - இடையருடைய, ஆநிரைக்கு - பசுக்கூட்டத்துக்குவந்த, இடர் - துக்கத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்காக,கூடிய - திரண்ட, மாமழை-கல்வர்ஷத்தை, சோவர்த்தநமலையையெடுத்து, காத்த-ரக்ஷித்த, கூத்தன் என-மநோஹாரிசேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்லும்படி, வருகின்றான் - வருமவன் ; சேடு - இளகிப்பதித்ததாய், உயர்-ஓங்கின, பூம்[உடு]பொழில் - அழகியசோலைகளையுடைய, தில்லைச்சித்திரகூடத்து - தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்திலே, உள்ளான்-நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றான் ; அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ... ... (க)

முதற்பாட்டு. (வாடமருதிடையித்யாதி) வாணூரமுஷ்டிகரைக்கொன்று,ஆவாலங்கொட்டி ஆடஉர்ஸநீயமான குதிரைவடிவுகொ[உம்]ண்டுவந்த கேஶியைக்கொன்று. (ஆயரித்யாதி) இடையருடைய பசுநிரைக்கு இந்த்ரனாலே ஆபத்துவந்தவன்று, இடர்தீர்ப்பான். (கூடியவித்யாதி) திரண்டகல்வர்ஷத்தை மலையெடுத்துக்காத்த கூத்தனென வருகின்றான். (சேடித்யாதி) சேடு - திரட்சியும், இளமையும். இளகிப்பதித்து ஓங்கின பொழிலையுடைய தில்லை. ... ... க.

முதற்பாட்டு.— (வாடவித்யாதி) அஸுராவேஶத்தாலே வந்த மருதாகையாலே இவன்கிட்டக்கிட்ட அவைவாட, மருதின்நடுவே போய்.(மல்லரைக்கொன்று)வாணூரமுஷ்டிகரைநிரஸித்து; ஆவாலம்கொட்டி;(ஆடல்)தன்ஸஞ்சாரத்திலேயிவன்அந்யபரனும்படிஆடிக்கொண்டுவந்து தோற்றின கேஶியைக்கொன்று, இடையருடைய பசுநிரைக்கு அன்றிடர்தீர்க்கைக்காக இந்த்ரன்ப்ரேரித்த புஷ்கலாவர்த்தகாதிமேவங்களெல்லாம் கூடிவர்ஷித்தபெருமழையைக்காத்த மநோஹாரிவேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்று எல்லாரும்சொல்லவருகிறவன்.—(சேடு) இளமையும், திரட்சியும். ... ... க.

முதற்பாட்டு.— (வாடவித்யாதி.) "இணைமருதிற்றுவீழ" என்னுமாப்போலே-முறிந்து விழுகையைச்சொல்லவேண்டியிருக்க, "வாட" என்றதுக்கு - வாடும்போது போனானென்று விவக்ஷித்து, ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி.) ஒக்கலித்திட்டு - பழகின, ஆடலுடைத்தாய் நல்லதானமாஎன்று ஸ்வாரஸ்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவாலமித்யாதி.) ஆவாலங்கொட்டுகை - குதிரைநடைபழக்குகைக்குக்கொட்டுகை. ... க.

மூ.— பேய்மகள் கொங்கைநஞ்சுண்ட பிள்ளைபரிசிது வென்றால்
மாநிலமாமகள் மாதர்கேள்வனிவனென்றும் வண்டுண்
பூமகள்நாயகனென்றும் புலன்கெழு†கோவியர்பாடித்
தேமலர்தூவவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. உ.

ப - ரை.— பேய்மகள் - பேயான பூதனையுடைய, கொங்கை - முலையில், நஞ்சு - விஷத்தை, உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, இது - ஆச்சர்யமான விச்செயல், பிள்ளைபரிசு என்றால் - பிள்ளையுடைய ப்ரகாரம் என்றால்; இவன்—, இளம்பிள்ளையல்லன், மா - பஞ்சாமூத்சோடிவிஸ்தீர்ணையான, நிலமாமகள்மாதர் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வன் என்றும்-வல்லபன் என்றும்,வண்டு-வண்டுகள்,உண்-[ம] மதுபாநம் பண்ணவிழிகிற,பூமகள் - தாமரைப்பூவைப்பிறந்தகமாகவுடையபெரிய பிராட்டியார்க்கு, நாயகன் என்றும் - பதிஎன்றும், புலன்கெழு - கண்டார்நெஞ்சைக்கவரும் வடிவையுடைய, கோவியர் - இடைப்பெண்கள், பாடி - ஸ்தோத்ர பூர்வகமாகப்பாடி, தேன்மலர் - செவ்விகுன்றாதபூவை, தூவ-பணிமாற, வருவான்-வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான்—. ... ... (உ)

இரண்டாம்பாட்டு. (பேய்மகளித்யாதி) பூதனைமுலையில் நஞ்சையுண்ட பிள்ளைப்ரகாரமிது வென்றால். (மாநிலமித்யாதி) இவனிளம்பிள்ளையல்லன், லக்ஷ்மீஸ்ரீமிகளுக்குவல்லபனிவனென்று. (புலமித்யாதி) கண்டாருடைய இந்த்ரியங்கள் பிணிப்புண்ணும்படி அழகையுடைய பெண்கள் இவனைப்பாடிச் செவ்விப்பூவைப் பணிமாறவரும் க்ருஷ்ணன் சித்ரகூடத்துள்ளான். ... ... உ.

இரண்டாம்பாட்டு. — (பேய்மகளித்யாதி) பிள்ளையுடையபடி— பேயாய்வந்தஸ்த்ரீயினுடைய முலையில்நஞ்சையுண்ட ஆச்சர்யமான செயலென்றால், "இவன் கேவலம் பிள்ளையல்லன், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்குவல்லபன், பெரியபிராட்டியார்க்கு நாயகன்" என்று, கண்டாருடைய இந்த்ரியங்களைப்பிணிக்கும் வடிவையுடைய இடைப்பெண்கள்பாடி, செவ்விப்பூவைத்தூவ வருமவன். (பொலன்கெழுகோவியர்) என்று - பொன்னாலே செய்த ஆபரணத்தையுடைய கோவியரென்னவுமாம். ... ... உ.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பேயித்யாதி.)மேலவர்யமோயபராணதி அதிமாநுஷ[சேஷ்டிதங்களைச்செய்தவனே சித்ரகூடத்துள்ளானென்றறிந்து நிர்ணயிக்கும்படி யெங்ஙனே? என்னும் ஜிஜ்ஞாஸையிலே; இடைப்பிள்ளையாயிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீய:பதியென்று நிர்ணயித்தார் இடைப்பெண்கள் கண்டீர்களே, அங்ஙனே நீங்களும் கொள்ளுங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"பிள்ளைபரிசு - பேய்மகள்கொங்கைநஞ்சுண்ட - இதுவென்றால், மாநிலம்" இத்யாதி என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி.) (பிள்ளையுடையபடி) என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிலுண்டாயிருக்கும்; அப்போது, அந்வயத்திலே திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, சிலஸ்ரீகோசங்களில் (பிள்ளையுடையபடியே) என்று முண்டு; அப்போது, பிள்ளையைப்போலே மாநுஷ்யமானபடியே! என்றாய், "பேய்" என்றும் "மகள்" என்றும்சொன்னபதத்வயத்துக்கும்-பேயானதுமநுஷ்ய வேஷங்கொண்டதென்று கருத்தருளிச்செய்கைக்கு த்ருஷ்டாநமென்று கொள்ள வேணும்; இப்போது, யதாவஸ்திதமேயந்வயம். பொலன் - ஆபரணம், கெழுமுகை - சேருகையாய், அருளிச்செய்கிறார் (பொலனித்யாதி.) உ.

† "பொலன்கெழு" என்று பாடாந்தரம்.

மூ.—பண்டிவன்வெண்ணெயுண்டானென்றாய்ச்சியர்கூடியிழிப்ப‡
எண்டிசையோரும்வணங்கவிணைமருதூடு நடந்திட்
டண்டரும்வானத்தவரு மாயிரநாமங்களோடு
திண்டிறல்பாடவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ௩.

ப - ரை.— இவன - இச்சிறப்பிள்ளை, வெண்ணெய்உண்டான் என்று - வெண்ணெயைக்களவுகண்டு அமுதுசெய்தான் என்று, ஆய்ச்சியர் - இடைப்பெண்கள், கூடி - திரண்டு, இழிப்ப - பழிக்க ; எண்திசையோரும் - எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும், வணங்க - ஸேவிக்கும்படியாக, இணைமருதூடு - ஒன்று என்னலாம்படி சேர்ந்து நின்ற இரண்டுமருதின்வடிவுகொண்ட அஸுரர்களின்நடுவே, நடந்திட்டு-தவழ்ந்துபோய், அண்டரும் - நித்யஸூரிகளும்,வானத்தவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளும், ஆயிரநாமங்களோடு - ஸஹஸ்ரநாமங்களையுஞ்சொல்லி, அவனுடைய, திண் - திண்ணிதான, திறல் - ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை, பண்டு—, பாட—, வருவான் - வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான்—. ... ... (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (பண்டித்யாதி) பண்டு வெண்ணெயைக் களவுகண்டு அமுதுசெய்தானென்று இடைச்சிகள் திரண்டுகூப்பிட. (எண்டிசையித்யாதி) எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் வணங்க, சேரநின்றமருதுகள் நடுவேபோய். (அண்டருமித்யாதி) நித்யஸூரிகளும் ப்ரஹ்மாதிகளும் ஆயிரந்திருநாமங்களைச்சொல்லி, திண்டிறல்பாடவருவான். ௩.

மூன்றாம்பாட்டு.— (பண்டித்யாதி) "இவன்வெண்ணெயுண்டான்" என்று இடைப்பெண்கள் கூடியேச, எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் திருவடிகளிலே வணங்கும்படியாக, நிர்விவரமானமருதினுள்ளிட்டுப்போய், இடையர்களும் தேவர்களுமாய் ஆயிரந்திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, தன்னுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைப்பண்டுபாடவருவான்.

மூனறாம்பாட்டு.— (பண்டித்யாதி) பேய்முலையுண்டபடியைக்கண்ட இடைப்பெண்கள் மேன்மைபேசினாராகிலும், வெண்ணெயுண்டபோது இடைப்பிள்ளையென்றே ஏசவுங்கண்டோமீ! என்ன ; வெண்ணெயுண்டுகட்டுண்டு நின்றபோதே, நின்றமருதிறுத்து தேவராலும் இடையராலும் கொண்டாடப்பட்டான் கண்டீரென்று நெஞ்சிலுறைக்கச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

அழைக்கை-கூப்பிடுகையாய், ஃலித்தவர்யம்(ஏசவென்றது.) "இவன்" என்று தொடங்கி "திண்டிறல் - பண்டு - பாடவருவான்" என்றந்வயம். ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (வளையித்யாதி.) மருதிறுத்தவளவன்றிக்கே யாம்பின்படத்தில்தானேபோய் நடமாடின அபதாநத்தாலும் அவர்கள் பரனென்றிருந்தார்களென்று ஶ்யாமகாஞர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

‡ "அழைப்ப" என்று நஞ்ஜீயர்படியிலும் அரும்பதத்திலும் பாடம்.

மூ.—வளைக்கைநெடுங்கண்மடவாராய்ச்சியரஞ்சியழைப்பத்
தளைத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத்தண்டடம்புக்கண்டர்காண
மூளைத்தவெயிற்றழல்நாகத்துச்சியில்நின்றதுவாடத்
திளைத்தமர்செய்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ௪.

ப - ரை.— வளை-வளைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, கை - கைகளையும், நெடு- நீண்ட, கண் - கண்களையும், மடவார் - மடப்பத்தையுமுடையாரான, ஆய்ச்சியர்- ஸ்ரீகோபிமார்கள், அஞ்சி - பயப்பட்டு, அழைப்ப - கூப்பிட; தளை அவிழ் - கட்டு அவிழுகிற, தாமரைப்பொய்கை - தாமரைத்தடாகத்தின், தண்- குளிர்ந்த, தடம்- கரையிலே, புக்கு - போய், அண்டர் - இடையர், காண-காணும்படியாக, மூளை[மு]த்த—, எயிறு - பற்களையும், அழல் - விஷாக்நியையுமுடைய, நாகத்து உச்சியில்- காளியனுகிற பாம்பின்தலையிலே, நின்று - ஒருபடிப்படநின்று, அது வாட - அது இளைக்கும்படி, திளைத்து - களித்து, அமர்செய்து - பூசல்பண்ணி, வருவான் - வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான்—. ... ... (௪)

நாலாம்பாட்டு. (வளைக்கையித்யாதி) வளைகளாலே அலங்க்ருதமான கையையும் அழகிய கண்ணையுமுடையராய், மடப்பத்தையுமுடைய ஸ்ரீகோபிமாரஞ்சிக்கூப்பிட. (தளைத்தவிழித்யாதி) தளைஅவிழுகிற-கட்டு அவிழுகிற, தாமரைப்பொய்கையில் குளிர்ந்தகரையிலேசென்று, அண்டர்காண – இடையர்காண, மூளைத்தபல்லையும் விஷாக்நியையுமுடைய காளியன்தலையிலேநின்று, அதுவாட – அது இளைக்க, அதினுச்சியிலே நின்று திளைத்துப் பூசல்பண்ணிவருவான். ... ... ௪.

நாலாம்பாட்டு.—(வளைக்கையித்யாதி) வளையாலேஅலங்க்ருதமான கையையும், லீலைகளாய்ப்பார்க்கும் நோக்கையுமுடைய இடைப் பெண்கள் அஞ்சிக்கூப்பிட, கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த தாமரைப்பொய்கையி னுடைய ப்ரமஹரமான கரையிலேசென்று; இடையர்காண, மூளைத்த வெயிற்றையுடைய பாம்பினுடைய வுச்சியிலேபுக்குநின்று, அதுவாடு ம்படி கூடவிளையாடி அமர்செய்துவருமவன். ... ... ௪.

"தளைத்தவிழ்" என்றவிடத்தில், "அத்து" - சாரியைச்சொல்லாய், "தளை-அவி ழ்" என்று யருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்ந்தலர்ந்தவென்று.) அமர்செய்து-யுத்தம் பண்ணி. ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பருவமித்யாதி.) கீழ்நாலுபாட்டாலும் - அவனதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி, அத்தால் அவன் பரன்என்றாப்போலே நீங்களுமவனை நிர்ணயித்தாச்ரயியுங்கோளென்றார்; இனிமேல்பாட்டுக்களில் - நப்பின்னைமுதலா னார்க்கு விரோதிநிவர்த்தநமுவத்தாலே யுதவினாப்போலே உங்களுக்கு முதவு வானென்பாராய், அதில் நப்பின்னைக்குதவினவித்தை யிதிலருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.---பருவக்கருமுகிலொத்து முத்துடைமாகடலொத்து
அருவித்திரடிகழ்கின்ற வாயிரம்பொன்மலையொத்து
உருவக்கருங்குழலாய்ச்சித்திறத் தினமால்விடைசெற்றுத்
தெருவில்திளைத்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ரு
எய்யச்சிதைந்ததிலங்கை; மலங்கவருமழைகாப்பான்
உய்யப்பருவரைதாங்கி யாநிரைகாத்தானென்றேத்தி
வையந்தொழவரும்‡வணங்க வணங்கெழு மாமலைபோலே
தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. சு.

ப-ரை.— பருவம் - காரகாலத்திலுண்டான, கருமுகில்ஒத்து - காளமேகம் போலேயும், முத்துஉடை - முத்துக்களை உடைய, மா - கறுத்த, கடல்ஒத்து - கடல்போலேயும், அருவித்திரள - அருவிகளாலே, திகழ்கின்ற-விளங்காநின்றுள்ள, ஆயிரம் பொன்மலைஒத்து - அநேகமாந்தபர்வதங்கள்போலேயுமாய், உருவம் - அழகிய வடிவையும், கரு - கறுத்த, குழல் - திருக்குழலையுமுடைய, ஆய்ச்சிதிறத்து - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, இனம் - ஒன்றுக்கொன்றொத்த, மால்விடை-பெரிய ரிஷபங்களை, செற்று - நிரஸித்து, தெருவில் - வீதியிலே, திளைத்து - களித்துவிளையாடி, வருவான் - வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான்—. . ... (ரு)

ப-ரை.— எய்ய - * எரிசித்துறும்சரத்தாலே இவன்எய்தபோது, இலங்கை - லங்கையானது, சிதைந்தது - அழிந்தது; திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள இடையரும், ஆநிரை - பசுத்திரளும், மலங்க - கலங்கும்படி, வரும் - வருகிற, மழை-மழையை, காப்பான் - போக்குகைக்காக, உய்ய - அவைஉஜ்ஜீவிக்கும்படி, பருவரை - பெரிய மலையை, தாங்கி-எடுத்து, அவற்றை, காத்தான் என்று - ரக்ஷித்தான்என்று, வையம்-பூமியிலுள்ள, எவரும் - எல்லாரும், ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, வணங்க - ஆச்ரயிக்கும்படியாக, அணங்குஎழு - தேவாவிஷ்டமான, மா - பெரிய, மலைபோலே-மலையைப்போலே, தெய்வம் - அழகிய, புள் - பெரியதிருவடிமேலே, ஏறி - ஏறிக்கொண்டு, அரைக்குலையத்தலைகுலைய, வருவான்-வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான்—,

அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) கார்காலத்தில் காளமேகத்தை யொத்து, முத்துப்படுகிற கருங்கடலொத்து.மா-கறுப்பு. (அருவியித்யாதி) அருவிகளாலே விளங்காநின்ற அநேகம் பர்வதங்களையொத்து.உருவம்--அழகு. அழகியகருங்குழலையுடைய நப்பின்னை[நிமித்தமாக]பொருட்டு இனமான பெரிய விடைகளைச்செற்று, வீதியிலேசெருக்காலே யாடிவருவான். ... ... ரு.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (பருவமித்யாதி)வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயும், முத்துடைய பெருங்கடல்போலேயும், அருவித்திரள்களாலே விளங்காநின்றுள்ள ஆயிரம் பொன்மலைபோலேயுமாய், அழகிய வடிவையும், கறுத்த திருக்குழலையுமுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டி யிடையாட்டத்துக்காக,திரண்டுபெருமையையுடைய ஜிஷபங்களைக்கொன்று, தன்பருவத்திற்பிள்ளைகளோடே தெருவிலே கூடிவிளையாடிவருமவன்.

நப்பின்னை க்ருஷ்ணனோடொத்தநிறமுடையவளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷுகேத்யாதி.)பொன்மலைபோலேயுமென்றது-ஆஹரணச்சேர்த்தியாலே.

ஆறாம்பாட்டு.— (எய்யவித்யாதி.) இதில் - பிராட்டிக்கும் பசுக்களுக்கு முதவினப்போலே யுதவுமவனென்றருளிச்செய்கிறாரென்ற ஸங்கதி.

‡ "வையத்தவரும்" என்றும் பாடம்.

மூ.—ஆவரிவைசெய்தறிவாரஞ்சநமாமலைபோலே
மேவுசினத்தடல்வேழம் வீழமுனிந்தழகாய
காவிமலர்நெடுங்கண்ணார்கைதொழவீதிவருவான்
தேவர்வணங்குதண்டில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ௭.

ப - ரை.— ஆஸ்ரிதர்க்காக, இவை - இப்படிப்பட்ட (க) ஆனைத்தொழில்களை, செய்தறிவார்ஆர்?-செய்தார்ஒருவருமில்லை; அதாவதென்னென்னில்; மா-பெரிய, அஞ்சநமலைபோலே - அஞ்ஜநகிரிபோலேயாய், சினம்-கோபத்தை, மேவு-ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாய், அடல் - மிடுக்கையுடைய, வேழம் - குவலயாபீடம் என்னும் யானை, வீழ - விழும்படி, முனிந்து - சீறியருளி, அழகாய-அழகையுடைத்தாய், காவிமலர்-நீலோத்பலம்போலே கறுத்து, நெடு - நீண்ட, கண்ணார் - கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகள், கைதொழ - ஸேவிக்கும்படியாக, வீதி - திருவீதியிலே, வருவானை - எழுந்தருளுமவன; தேவர்வணங்கு - தேவர்கள்வந்து ஆஸ்ரயிக்குமதாய், தண் - ரமணீயமான, தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளான்—. ... ... (எ)

ஆறாம்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இவன்கிட்டினவளவிலே லங்கை அழிந்தது. (எய்ய) அம்புஎய்யவென்னுதல். (மலங்கவித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியி லிடையருமிடைச்சிகளும் கலங்கும்படி வந்த மழையைக்காக்கைக்காக. (உய்யவித்யாதி) பஸ்வாதிகளெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி பெரியமலையையெடுத்து ரக்ஷித்தானென்று ஸூமியிலுள்ளாரும் மற்றுள்ளாரும் ஏத்திவணங்க. (அணங்கித்யாதி) தைவாவிஷ்டமானதொருமலைபோலே அப்ராக்ருதமான புள்ளை மேற்கொண்டு வருவான். ௬.

ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரிவைத்யாதி) இவ்வரியதொழில் செய்தார்

.ஆறாம்பாட்டு.— (எய்யவித்யாதி) இவன்பண்ணெய்ய, லங்கை அழிந்தது; பசுக்களுமிடையரும் மலங்கும்படியாக வருகிற மழையைக் காக்கைக்காக, அவைஉய்யும்படிக்கிடாகப் பெரியமலையையெடுத்துக் காத்தானென்றேத்தி, ஸூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்வணங்க, தேவாவிஷ்டமான மலைபோலே பெரியதிருவடிமேலே ஏறிவருமவன். ௬.

ஏழாம்பாட்டு.—(ஆவரித்யாதி) எவரிவைசெய்தறிவார்?;

(ஸூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்) என்றதுக்கு "ஸ்வயத்த்யவா" என்கிறபடி ததாஸ்ல ஸூஜனர்களைச்சொல்லிற்றேயாகிலும், ஸத்வப்ரசுரரானதைவப்ரக்ருதிகளெல்லாரையும்சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.— (ஆவரித்யாதி.) ஆநிரைகாத்தவளவேயன்றிக்கே, ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்குக் களிறுதருபுணர்ச்சிகொடுத்தவன்உங்களுக்குதவுவனென்கிறாரென்று ஸங்கதி. அதாவது-ஆனையால்வந்த ஆபத்தைப்போக்கித்தன்னைக்கண்ணாரக்கண்டநுபவிக்கக் கொடுத்தானென்கை. குவலயாபீடத்தின்மேலே யானைவருமதுவேபெண்களுக்காபத்திறே.

(எவரிவைசெய்தறிவார்) என்றதுக்கு - மூன்றுயோஜநை. அதாவது - செய்தவிவை - குவலயாபீடநிரஸநாதி வ்யாபாரங்களை, எவரறிவார் - ஒருவருமறிவாரில்லை என்று ஆழ்வார் தம்மிலே தாம்நொந்து எத்தனைநாளுபதேஸித்தாலும்திருந்தாவாற்றிதாயிருந்ததென்று கூப்பிடுகிறாரென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஆஸ்ரிதர்க்காக

(க) ஆனைத்தொழில்கள் - அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்கள்.

மூ.—பொங்கி யமரிலொருகால் பொன்பெயரோனைவெருவ
அங்கவனாகமளைந்திட்டாயிரந்தோளெழுந்தாடப்
பைங்கணிரண்டெரிகான்றநீண்டவெயிறொடுபேழ்வாய்ச்
சிங்கவுருவில்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. அ.

ப-ரை.— ஒருகால் - எங்குமுளன்கண்ணன் என்ற தன்மகனை ப்ரஹ்லாதனைச் சீறினவன், அமரில் - யுத்தத்தில், பொன்பெயரோன் - ஹிரண்யன், வெருவ - அஞ்சும்படி, பொங்கி - கிளர்ந்துதோற்றி; அங்கு - அவ்விடத்திலே, அவன்ஆகம் - அவனுடைய உடம்பை, அளைந்திட்டு - பிளந்து, ஆயிரம்தோளெழுந்தாட - அநேகம் திருத்தோள்களும் தோற்ற வ்யாபரித்து, எரிகான்ற - நெருப்பை உமிழாநின்றுள்ள, பை - பசுத்த, இரண்டுகண் - இரண்டுகண்களையும், நீண்ட —, எயிறு - கோரைப் பற்களையும், பேழ் - பெரிய, வாய் - வாயையுமுடைய, சிங்கவுருவில் - நரஸிம்ஹ ரூபியாய், வருவான் - வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான் —. ... (அ)

இன்னதொன்று சொல்லக் கேட்டறிவாரில்லை. பெரிய அஞ்சநகிரிபோலே யிருக்கிறவனாயும் பொருந்தின சினத்தையும் மிடுக்கையுமுடைய குவலயாபீடம் விழும்படி முனிந்த. (அழகியதாழி) அழகிய கருங்குவளைபோன்று மிசைந்தோளையுடைய கன்னியர் கைதொழ வீதி வருவான். (தேவர்வணங்கு) ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் வணங்கு. எ.

எட்டாம்பாட்டு. (பொங்கியித்யாதி) கிளர்ந்துகொண்டு யுத்தத்திலே

பெரியதொரு அஞ்சநகிரிபோலே, ஸ்வாபாவிகமான சினத்தையுடைத்தாய் பெரியதாய் முலமான ஆனை குட்டிச்சுவர்போலே விழும்படி சீறி, ஊர் [illegible]யங்களாய காயாமலர்போலே கறுத்து நெடியகண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள் கைதொழும்படி வீதியிலே வருமவன், தேவாஸுராதிகளும் தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(பொங்கியித்யாதி) யுத்தத்திலே பண்டொருகால்

இவர்கள் தொழுகைகளைச் செய்தாரார் - ஒருவருமில்லை என்று எம்பெருமானுடைய ம்ஷ்டித்வத்தில் ஈடுபடுகிறாரென்றுதல்; அங்ஙனுமன்றிக்கே, ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களிட்டாய, "செய்தறிவார்" என்றவநுஸாரம், என்று என்றொருபக்ஷத்தை மூலமாகயாங்களில் அத்யாஹரித்துக்கொண்டு, (கைதொழும்படி) என்றபக்ஷத்தோடு அந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம். (அஞ்சநகிரிபோலே) என்றதுசத்-(வீதியிலேவரு[கிற]மவன்) என்றதோடு அந்வயம். (அஞ்சநகிரிபோலேயிருக்கிற) என்ற-குவலயாபீடத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (பொங்கியித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே-திருந்துவாரொருவருமில்லை என்றபக்ஷத்தில், தம்முடைய வ்யாமோஹத்தாலே திருந்தாதலோகத்தார்க்கு அச்சம் பிறக்கும்படி, விலங்கிப்போனாரெல்லாரும் ஹிரண்யன்பட்டது படுவரென்கிறாரென்று ஸங்கதி; மற்றைப்பக்ஷங்களில், பெண்களுக்குதவினவளவன்றிக்கே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினாப்போலே யுதவுமவனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"அமரிலொருகால பொன்பெயரோனைவெருவ- பொங்கி-அங்கு" இத்யாதிவ்யயமுவேபரவருளிச்செய்கிறார் (யுய்பத்திலேயித்யாதி.)

மூ.—கருமுகில்போல்வதோர்மேனி கையனவாழியுஞ்சங்கும்
பெருவிறல்வானவர்சூழவேழுலகும்தொழுதேத்த
ஒருமகளாயர்மடந்தை யொருத்திநிலமகள் மற்றைத்
திருமகளோடும்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ௯.

ப - ரை.—கருமுகில்போல்வது - காளமேகம்போலேகறுத்த, ஓர் - ஒப்பற்ற, மேனி-வடிவழகையுடையனாய், ஆழியும்-திருவாழியாழ்வானையும், சங்கும்-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானையும், கையன - திருக்கைகளிலுடையனாய், பெருவிறல் - மிக்கமிடுக்கையுடைய, வானவர்-தேவர்கள், சூழ-சூழ்ந்து ஸேவித்துநிற்கவும், ஏழுலகும்-ஏழுலோகங்களிலுள்ளாரும், தொழுது-ஸேவித்து, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படிக்கீடாக; ஒருமகள் ஆயர்மடந்தை - நப்பின்னைப்பிராட்டியோடும், ஒருத்தி நிலமகள் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடும், மற்றை—, திருமகளோடும்-பெரியபிராட்டியாரோடுங்கூட, வருவான்-வருமவன், சித்திரகூடத்துள்ளான்—. (௯)

ஒருக்கால். (பொன்பெயரோனித்யாதி) ஹிரண்யனஞ்சும்படி அவன் வக்ஷகமளைந்திட்டு ஆயிரந்தோள்களும் தோற்ற வ்யாபரித்து (பைங்கணித்யாதி) பசுத்த கண்களிரண்டும் அக்நிஜ்வாலையாய்நிற்க, நீண்ட எயிறுகள் பெரியவாயையுமுடைய ஸ்ரீநரஸிம்ஹமாய்வந்தவன். அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமுகிலித்யாதி) காளமேகமொத்தவடிவு; கையன ஶங்கசக்ரங்கள்; மிகமிடுக்கையுடைய தேவர்கள் ஸேவிக்க ஸப்தலோகங்களிலுள்ளாரும் தொழுது ஸ்தோத்ரம்பண்ண. (ஒருமகளித்யாதி) ஒருத்தி நப்பின்னைப்பிராட்டி, ஒருத்தி ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, மற்றைப் பெரியபிராட்டியாருடனே வருகிறவன். ... ௯.

ஹிரண்யனை வெருவும்படிசெறி, அவ்விடத்திலே அவனுடைய வுடம்பை யளைந்து, ஆயிரந்தோள்தோற்ற வ்யாபரித்த, ஜாத்யுசிதமாக எரிகான்றபசுமையையுடைய கண்ணும், நீண்ட எயிறும், பெரிய வாயு[உ]மான ஸிம்ஹரூபத்தைப்புடையனாய்வருமவன். பொங்குதை-மிகுதி. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கருமுகிலித்யாதி) காளமேவம்போலேயிருக்கும் வடிவையும், கையில்திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமுடையனாய், பெரியமிடுக்கையுடையப்ரஹ்மாதிகள் சூழ்ந்துஸேவிக்க, ஸப்தலோகத்திலுள்ளாரும் திருவடிகளிலே விழுந்தேத்த, பிராட்டிமார் மூவரோடுங்கூட வருமவன். ... ... ௯.

பொங்குதை-மிகுதியாய், கோபத்தால வந்த மிகுதியாய, ஷலிதவீர்யம் (சீறியென்றது.) கான்ற-உமிழ்ந்த. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கருமுகிலித்யாதி.) கீழ் - எம்பெருமானுடைய அபதானங்கள்சொல்லிக்கொண்டுமிக்கை ஆச்ரயணோபயுக்தமாகச்சொல்லி, இவையொன்றுமில்லாவிட்டாலும் விடலாமோ விவனுடையஸௌந்தர்யத்தையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகும் ஆயுதச்சேர்த்தியழகும் பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியும் கண்டு ஸர்வாதிகளான ப்ரஹ்மாதிகளும் வணங்கும்படி பாரீரென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ... ... ௯.

மூ.—தேனமர்பூம்பொழில்தில்லைச் சித்திரகூடமமர்ந்த
வானவர்தங்கள்பிரானை மங்கையர்கோன்மருவார்
ஊனமர்வேல்கலிகன்றியொண்டமி ழொன்பதோடொன்றும்
தானிவைகற்றுவல்லார்மேல் சாராதீவினைதானே‡. ௧0.

ப - ரை.— தேன் - வண்டுகள், அமர் - மொய்த்த, பூ - அழகிய, பொழில்- சோலையையுடைய, தில்லைச்சித்திரகூடம் - தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்திலே, அமர்ந்த - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, வானவர்தங்கள் பிரானை - அயர்வறுமமரர்களுக்குத்தலைவனானவனை விஷயமாக; மங்கையர்கோன் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்குராஜாவாய், மருவார் - ஶத்ருக்களுடைய, ஊன - ஶரீரத்தில், அமர் - பொருந்தித்தைக்கும்படி,வேல்-வேல்தொழிலில்வல்லரான, கலிகன்றி- ஆழ்வார், அருளிச்செய்த, ஒண்டமிழ்-அழகியதமிழ்பாஷையாலான, இவை ஒன்பதோடொன்றும்-இப்பத்துப்பாட்டையும், கற்று-அர்த்தத்துடன் அப்யஸித்து, வல்லார்மேல்-அதிகரிக்கவல்லவர்கள் பக்கல், தீவினை - பாபங்கள், சாரா - கிட்டமாட்டா. ... ... (௧0)

பத்தாம்பாட்டு. (தேனமரித்யாதி) வண்டுகள் மொய்த்து அழகியபொழிலையமர்ந்த தில்லைத் திருச்சித்ரகூடமமர்ந்த * அயர்வறுமமரர்களதிபதியை. (மங்கையரித்யாதி) திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகராய், ஶத்ருக்களுடம்பிலே தைக்கும் வேலைவல்ல ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டையும் கற்றவர்கள்மேல்சாராவினைகள். ௧0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) வண்டுகள்படிந்து பூத்த பொழிலையுடைய தில்லையில் சித்திரகூடத்திலே யமர்ந்த*அயர்வறுமமரர்களதிபதியை, திருமங்கைக்குராஜாவாய் ஶத்ருக்கள்ஶரீரமேதனக்கு உறையாகவுடைய வேலையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த அழகிய தமிழான விப்பத்துமப்யஸித்தவர்கள்பக்கல், அவர்கள்பண்ணினபாபம் மேலாறுஶைத்துக்காகச் சாரா. ... ... ௧0.

அடிவரவு.— வாடப் பேய் பண்டு வளை பரு எய் ஆவர் பொங்கிய கருமுகில் தேனமர் ஒருகுறள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (தேனித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் "வானவர்" என்றபதத்தை ஆஶ்ரயிப்பார்க்குறுப்பாக ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தாஶ்ரயிக்ககண்டீர்களேயென்ன வேண்டுகையால், அதுக்காக ப்ரஹ்மாதிகள் பரமாக்ஞரேயாகிலும்,இப்பாட்டில் "வானவர" என்றதுக்கு - "தங்கள்" என்று அஸாதாரணயம் தோற்றச்சொல்லுகையாலும், ஆழ்வார்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் பிரானென்றது-அதிமயமாய்த் தோற்றுமையாலும், "அமரர்க்குமெய்தாதவண்டத்திருப்பீர்" என்றுமலஸ்வரூபத்தைக் கீழ்த்திருமொழியிலருளிச்செய்தத்தோடு இதத்திருமொழிக்கு ஏகவாக்யத்தைச்சொல்லுகையாலே ப்ராபயகோட்வெடிதரான நித்யஸூரிகளேயாகவேணுமென்றருளிச்செய்கிறார்(அயர்வறுமமரர்களதிபதியையென்று;)இப்பதத்துக்கு அருளிச்செய்த) என்றத்தோடவயம். "மருவார்" என்றதினர்யம் (ஶத்ருக்களென்றது.) ௧0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

---

‡ "சாரகில்லாவினைதானே" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

நீங்களவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப் பண்ணும ஸாயநாநுஷ்டா நத்தை அவன்றானுங்களைப் பெறுகைக்குறுப்பாக ராமக்ருஷ்ணாத்யவ தாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு வந்தான், அவற்றுக்குப்பிற்பாடரு மிழக்க வேண்டாதபடி அர்ச்சாவதாரஸுலபனாயநின்றான், அவனுரு படியிதுவானபின்பு,அர்த்திக்வம்துடக்கமாக மேலுள்ளவற்றை அவன் தலையிலே யேறிட்டு நீங்கள அவனுகந்தருளுகிற ஸ்ரீராமவிண்ணகரை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ... ...

முதற்பாட்டு. (ஒருகுறளாயித்யாதி) அவ்விதியமான குறள்வடி வைக்கொண்டு, மஹாப்ருதிவியை "மூவடிமண்" என்றுவேண்டி.[ம

நீங்கள் அவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப பண்ணும ஸாயநாநுஷ் டாநத்தை அவன்றான் உங்களைப்பெறுகைக்குறுப்பாக அவதாராதி முவெங்களாலே பண்ணிககொடு இங்கேவந்து நின்றானென்றார்; அவன் படியிதுவானபின்பு, அர்த்திக்வம் துடக்கமாக மேலுள்ளவற்றை யெல லாம் அவன்கையிலேயேறிட்டு நீங்கள் அவனுகந்த ஸ்ரீராமவிண்ணகரை யாஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். இவன்பரமஹம்ஸபர்யந்தமாகப பண்ணி னாலும் அதடைய ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்திமாத்ரத்திலே நிற்கும்படி யிறே பேற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தால்இருப்பது.

முதற்பாட்டு.— (ஒருகுறளாய) வடிவைக்கண்டபோதே சொல லிற்றடையக் கொடுக்கவேண்டும்படியான அவ்விதியவாமநனாய. (இரு நிலம்) பரப்பையுடைத்தான ஊ-மியை. (மூவடிமண்வேண்டி) தன க்கென்னக் காலபாவுகைக்கு ஓரிடமில்லாதானைப்போலேஇத்தையவனு க்காக்கி, அவன்பக்கலிலே யிரந்து. இந்தலோகங்களுடைய இரண்டடி

அ.—ஒருகுறளின் ப்ரவேசம். ஸ்ரீரிரண்டுதிருமொழியமாக - நீங்களொரு ஸாயநாநுஷ்டாநம பண்ணவேண்டா, சித்ரகூடத்துள்ளானை யாஸ்ரயியுங்கோ ளென்னுகின்றீர்; பேற்றினகனத்தைப்பார்த்தால இவ்வளவினாலே ஹலம கைபபடு மென்று நாங்கள் விஸ்வஸிக்கும்படி யெங்ஙனே யென்னும் ஸங்கையிலே, வகு த்த ஸ்வாமியாகையா லுங்களைப் பெறவேணுமென்று, ப்ராபகாவும் ப்ராபகனும் ப்ராப்திக் குசப்பானுமவனாயிருக்கையா லுங்களுக்கு விஸ்வஸிக்கத்தட்டென்,அவ னிலும் அவனுகந்தவூரை யாஸ்ரயிக்கையேயமையுமென் றருளிச்செய்கிறாரென் னும் ஸங்கதியையருளிச்செய்கிறா(நீங்களித்யாதி.)அர்த்திக்வமாத்ரமாகிலும் இவன பக்கலிலேவேண்டாவோ, இதையு மவன்தலையிலேயேறிட்டு நிர்ப்பரனாயிருக்கக கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி;) பேற்றுக்கு அப்ரதிஷேத மேவேண்டுவது அதுக்குமேற்பட்ட அர்த்திக்வம் முதலானவையெல்லா மிவனுக்கு வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையென்று கருத்து. ... ...

முதற்பாட்டு.—(ஒருகுறளித்யாதி.) "மூவடிமண்வேணுமென்று-இருநிலத்தை- வேண்டி" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக் கென்னவித்யாதி.)

மூ.—ஒருகுறளாயிருநில மூவடிமண்வேண்டி
யுலகனைத்துமீரடியாலொடுக்கி யொன்றும்
தருகவெனுமாவலியைச் சிறையில்வைத்த
தாடாளன்தாளணைவீர் ; தக்ககீர்த்தி
யருமறையின்றிரள்நான்கும் வேள்வியைந்து
மங்கங்களவையாறு மிசைகளேழும்
தெருவின்மலிவிழாவளமும் சிறக்கும்
காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. க.

ப - ரை.— ஒரு - அத்விதீயமான, குறளாய்-வாமநவடிவைக்கொண்டு, மஹாபலியக்ஞத்திலே சென்று, இருநிலம் - பரந்தபூமியில், மூவடிமண் - மூன்றுஅடிமண், வேண்டி - தரவேண்டுமென்று இரந்து, கையில்நீர்விழுந்தவாறே, உலகனைத்தும்-லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஈரடியால்-இரண்டடியாலே, ஒடுக்கி-அடக்கி, ஒன்றும்-மற்றைஓரடியும், தருகஎன-தரவேண்டுமென்று, மாவலியை - மஹாபலியை, சிறையில்வைத்த - பாதாளமாகிறசிறையிலேவைத்தவனாய், தாடாளன்-ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தாழ்ந்தான் என்னும் பெருமையையுடையவனது, தாள்-திருவடிகளை, அணைவீர்-கிட்டவேண்டியிருப்பீராயின்; தக்க - அவனுக்குத்தகுதியான, கீர்த்தி-பெருமையையுடைத்தாய், அரு-காணற்கரிதான, மறையின-வேதங்களின், திரள் - திரள்கள், நான்கும் - நாலும், ஐந்துவேள்வியும் - பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும், ஆறுஅங்கங்களும்—, ஏழிசைகளும்—, மலி-மிக்கிருப்பதாய், விழா - உத்ஸவங்களின், வளமும்-அழகும், சிறக்கும் - சிறக்கப்பெற்றதான, தெருவின் - வீதிகளையுடைய, காழி-காழியில், சீராமவிண்ணகர் - ஸ்ரீராமவிண்ணகரத்தை, நீர்-நீங்கள், சேர்மின் - ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ... ... (க)

லோகங்களெல்லாவற்றையும் இரண்டடியிலே அடக்கி. (ஒன்றுமித்யாதி) சேஷித்தஒரடியும்தரவேணுமென்று மஹாபலியைச சிறை[உரு]யிலேவைத்த தாடாளன்திருவடிகளைச் சேரவேண்டியிருப்பீர் ; அவனுக்குத்தகுதியானகீர்த்தியை கீர்த்திக்கிற ப்ரகாரத்தையுடைய வேதங்கள்நாலும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும், ஆறங்கங்களும், ஏழிசைகளும், தெருவிலேமிக்க உத்ஸவங்களிலழகும் சிறக்கும் சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ... ... க.

யாலேஅடக்கி, "மூன்றடிதருகிறேனென்றாய், மற்றை ஓரடியும்தாராயோ" என்று. (மாவலியைச்சிறையில்வைத்த) அநந்தரம், இந்த்ரபதம் அவன்பெறக்கடவனாக அவனைபாதாளத்திலேவைத்த.(தாடாளன்தாளணைவீர்) "ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் தாழ்ந்தான்" என்னும் மேன்மையையுடையவன்திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.—(தக்ககீர்த்யாதி) அபௌருஷேயத்வநிபந்தனமான கீர்த்தியையுடைய வேதங்களினுடையதிரள்கள்நாலும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும், ஆறங்கங்களும், ஏழிசைகளும், தெருவிலேமிக்கிருந்துள்ள உத்ஸவத்தால்வந்த அழகும், இவையெல்லாமடையச் சிறக்கும்படியான காழியில் சீராமவிண்ணகரை யாஸ்ரயியுங்கோள். ... ... க.

தாடாளன்-ஸர்வாதிகன். சிறக்கும்படியான-ஸம்ருத்தமாம்படியான. ...

மூ.— நான்முகனுள்மிகத்தருக்கை யிருக்குவாய்மை
நலமிகுசீருரோமசனால் நவிற்று நக்க
னூன்முகமார்தலையோட்டொழித்தவெந்தை
யொளிமலர்ச்சேவடியணைவீர் ; உழுசேயோடச்
சூன்முகமார்வளையளைவா யுகுத்தமுத்தைத்
தொல்குருகுசினையெனச்சூழ்ந்தியங்க எங்கும்
தேன்முகமார்கமலவயல் சேல்பாய்
காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ௨

ப - ரை.— நான்முகன் - ப்ரஹ்மாவினுடைய, நாள்-ஆயுஸ்ஸு, மிக - அதிசய[ம]யிக்க, அத்தாலவனுக்குண்டான, தருக்கை - கர்வத்தை, இருக்கு - ரிக்வேதத்தை, வாய்மை - உச்சரியாநின்றவனாய், நலம்மிகுசீர் - மிக்கஆசாரத்தையுடையனான, உரோமசனால்-ரோமசமுநிவானாலே, நவிற்று-போக்குவித்து; நக்கன்-நக்நனான ருத்ரனுடைய கையிலே ஒட்டியதாய், ஊன்ஆர் - மாம்ஸளமான, முகன்தலையோடு-ப்ரஹ்மகபாலத்தில், ஊண்-இரந்துண்கிறஊணை, ஒழித்த-போக்கின, எந்தை-ஸர்வ ஸ்வாமியினது, ஒளிமலர்-செவ்விமலர்போன்ற, சேவடி-சிவந்ததிருவடிகளை, அணைவீர்-சேரவிரும்புவீர்களானால்; உழு - உழுகிற, சே - எருதுகள், ஓட-செருக்காலேஓட, சூல்முகமார்-ப்ரஸவகாலமாயிருக்கிற, வளை-சங்குகள், அளைவாய் - வங்குகளில், உகுத்த-ஈன்ற, முத்தை-முத்துக்களை, தொல்குருகு-பெரியகுருகுகளானவை, சினை என்ன-தங்களுடையமுட்டைஎன்று, சூழ்ந்துஇயங்க-சூழப்பறவாநிற்பதாய், அக்காற்றுலே, எங்கும்-பார்த்தவிடமெல்லாம், தேன்-தேன்வெள்ளத்தை, முகமார் - முகத்தாலே சொரிகிற, கமலம்-தாமரைமலர்களையுடைத்தாய், சேல்-சேல்மத்ஸ்யங்கள், பாய்-பாயாநின்றுள்ள, வயல் - வயல்களையுடைய, காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே—.

இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனித்யாதி) நாளென்பது - ஆயுஸ்ஸு, ப்ரஹ்மாவானவன் "நம்மில்மிக்க ஆயுஸ்ஸுடையாருண்டோ?" என்று, தன்ஆயுஸ்ஸைப்பார்த்துமிகவும்கர்விக்க, அந்தகர்வத்தை, ரிக்வேதம்உச்சரியாநின்றவனாய் ஆசாரப்ரயாநனான ரோமசமஹர்ஷியானாலே

இரண்டாம்பாட்டு.— (நான்முகனித்யாதி) ரோமசமஹர்ஷியான், "ப்ரஹ்மாக்களென்று சிலர் நீர்க்குமிழிபோலே தோற்றுவது மறைவதாய்ப்போகக்கடவது எத்தனைபேர்" என்றுரைத்து. சதுர்முக[ப்ர]னுடைய ஆயுஸ்ஸின்மிகுதியாலுண்டான ஸாபிமாநத்தை, வேதங்களை உச்சரியாநிற்பானாய் ஆசாரப்ராயாந்யத்தால்வந்த வேற்றத்தையுடையனான ரோமசமஹர்ஷியானாலே,

---

இரண்டாம்பாட்டு.—(நான்முகனித்யாதி.)தன்னை யிரப்பாளனாக்கி ஆஸ்ரிதார்க்கரியனசெய்யுமவன் வந்திருக்கும் காழிச்சீராமவிண்ணகரை யாஸ்ரயியுங்கோளென்னச்செய்தேயும் ஆறியிருந்தீர்கள், இதுக்கடி - உங்களுடைய ஸ்திரத்வபுத்தியும் பெருமையுமன்றே, ப்ரஹ்மாவினாயுஸ்ஸின்படி கேட்டீகோளே, ருத்ரனெளிவரவையும் கண்டீகோளேயென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(என்றுரைத்து)என்றவநுஸாரம், அந்த புராணப்ரஸித்தியைக்கொண்டருளிச்செய்கிறாரென்று பாவம். நான்முகனுடைய, நாளானது-ஆயுஸ்ஸானது, மிக-[அ]திசயிக்க, அத்தாலுண்டான, தருக்கை - கர்வத்தை என்று ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகனித்யாதி.) "இருக்கு" இத்யாதிக்கு ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களையித்யாதி.)

போக்குவித்து, ருத்ரனுடைய கையில் மாம்ஸப்ரவஹமான தலையோட்டிலிருந்தவன் இறையனை யொழித்தவெந்தை செவ்விமலர்போன்ற திருவடியைச் சேரவேண்டியிருப்பீர் !. (உழுசேயித்யாதி) உழுகிற எருதுகளானவை ஸர்வத்தாலேயோட, "இப்போது, பின்னை" என்னும்படி பரவசகாலமாயிருக்கிற சங்குகள் அவைவாயிலே புகுத்த முத்தை, பெரியதுதுகள் முட்டையென்று நினைத்து விட்டுப்போகமாட்டாதே அருப்பறவாநிற்பதுமாய்,

" வதுர்முகஸஹஸ்ரங்களுக்கும் கடவேன், என்னோபாதி ஆயுஸ்ஸுடையாருண்டோ " என்கிற அபிமாநத்தைத் தவிர்த்து. (நக்கனித்[ய யாதி) ருத்ரனுடைய பிதாவுமாய லோககுருவுமா யிருக்கிற வனைத தலையையறுத்து அந்தாலே பாதகியாய் மாம்ஸப்ரவஹமான தலையோட்டிலேயிருந்து அதிலே ஜீவித்துத்திரிகிற எளிவரவை† த்தவிர்த்த ஸ்வாமி. ஜகத்துக் கீச்வரர்களாக ப்ரஸித்தரிருவருமிறே; அவர்களிருவருடையவும் அபிமாநத்தைக் கழித்தானாய்[யெ ருத்து. (சேவிமலர்ச்சேவடியணைவீர்) அவனுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஐச்வர்யத்தாலேவந்த புகரையுடைய திருவடிகளைப் பெறவேண்டியிருப்பீர் — (உழுசேயித்யாதி) ஆனைபோலேயாய் பெரியமிடுக்கையுடைய சேக்கள்யிறேபூட்டியுழுவது. அவைதவழுவோடினவாறே, "அப்போது பாலவித்தது, இப்போது பாலவித்தது" என்னும்படி தோன்றும்படி தொட்டார்மேலேயுமாம்படியிருக்கிற சங்குகள், தான்கிடக்கிற வங்குகளினுடையவாசலிலேமுத்துக்களையீன்றன; அவற்றை, தொல்குருகுகண்டு- என்றும் மொக்கப்பழகசெய்தேயும் "இது முத்து, இது முட்டை" என்று வாசியறியமாட்டாதபடிமுத்துக்குருகுகள், அவை, தன்னுடையமுட்டையாகக்கொண்டுவிட்டுப்போகமாட்டாதே சுற்றும்பறவாநிற்குமாய்த்து;

"தவிர்த்த" என்றது - சொல்லுவிக்கையாய், அறுதானும் நீர்க்குமிழிபோலே யெத்தனைபேர் ஸ்ரஷ்டாக்களென்ற வார்த்தையாய், அத்தால்பலித்த ஸர்வநிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகேத்யாதி.) "முகம்" என்றது - முகன் என்றாய், பரமபுருஷன ஸ்ரஷ்டமாவாய, நக்கனுடைய முகனூர்தலையோட்டினானை யொழித்தவெந்தை என்றந்வயமாய் ; தாத்பர்யமருளிச்செய்கி [நும றார் (ருத்ரனுடையவித்யாதி) * மனக்களழுறிவருமிறே. " நக்கனுடைய " என்றதுக்கு, " ஊன்" என்றத்தோடந்வயம். இவ்வளவுக்கு முட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாதி.) ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் போன்ற சேக்களைக் கொண்டு பத்தியுழுமவனை யெம்பெருமான் பழம்புனமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்க, அவர்கள் "ஈச்வரோஹம்" என்று கைகழியவோட, நம்பூர்வர்கள்போன்ற சங்குகள் ஸ்வஸ்வரூபாவனைப்பெறுவிக்க ஆதிமூலமான வெம்பெருமான் தனக்கஸாதாரணபுத்ரத்வப்ராதிபத்தியாலே யிவர்களிடத்தில் வ்யாமுஹ்யமுமிருக்க, அத்தால் கமலமலர்மேலபாவைமுகக்கமலம்விகஸித்து, அநுராகாதிசயம் வெள்ளமிட, அதிலேதுள்ளாநிற்பர் நித்யஸூரிகளென்னும் வ்யங்க்யார்த்தத்துக்கு ஸூசகமாக, திருப்பதிக்குச்சிறப்பையருளிச்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (ஆனைபோலேயித்யாதி.) "வளை" என்றதினர்த்தம் (சங்குகளென்றது.) அளை - வங்குகள். உகுத்த - ஈன்ற.　உ.

† " திரிகிறவனுபத்தை" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

௩.—வையணைந்தநுதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லாமிடந்தெடுத்து மதங்கள்செய்து
நெய்யணைந்ததிகிரியினால் வாணன்திண்டோள்
நேர்த்தவன்றாளணைகிற்பீர்! நெய்தலோடு
மையணைந்தகுவளைகள் தங்கண்களென்றும்
மலர்க்குமுதம்வாயென்றும் கடைசிமார்கள்
செய்யணைந்து களைகளையாதேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே.

ப - ரை.— வைஅணைந்த - கூர்மைபொருந்திய, நுதி - முனையையுடைய, கோடு - கொம்பையுடைத்தான, ஒன்று - ஒப்பற்ற, வராகமாய் - பன்றியுருக்கொண்டு, மண் எல்லாம் - பூமிமுழுவதையும், இடந்து - பிளந்து, எடுத்து - தூக்கிக்கொண்டு, ஏறி, ஈச்வரத்வத்தால் வந்தசெருக்காலே, மதங்கள் - மதகார்யமான வ்யாபாரங்களை, செய்து - பண்ணி, வாணன் - பாணாஸுரனது, திண் - த்ருடமான, தோள் - புஜங்களை, நெய்அணைந்த - கூர்மைமிகும்படி நெய்பூசிய, திகிரியினால் - திருவாழியாலே, நேர்த்தவன் - துணித்தஎம்பெருமானுடைய, தாள் - திருவடிகளை, அணைகிற்பீர் - சேரவிரும்புமவர்களே!; கடைசிமார்கள் - பள்ளஸ்த்ரீகள், நெய்தலொடு - நெய்தல்மலரையும், மைஅணைந்த - கருமைமிகுந்த, குவளைகள் - குவளைமலரையும், தம் கண்களென்றும் - தங்கள்கண்களாகவும், குமுதமலர் - சிவந்த ஆம்பல்மலரை, தம் வாயென்றும் - தங்கள் வாயாகவும் எண்ணி, செய் - வயல்களில், அணைந்து - களை பறிக்க இழிந்து, களைகளையாது - களைபறியாமல், ஏறும் - வெறுமனே கரையேறுகின்ற, காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே—. ... ... ௩.

தேன்வெள்ளத்தைத் தன் முகத்தாலேசொரிகிற தாமரைத்தடங்களையும் வயலையும் சூழவுடைத்தாய்ச்சேல்பாய்கிற சோலையுமுடைத்தாய் காழிச்சீராமவிண்ணகரைச்சேருங்கோள். ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு. (வையணைந்தவித்யாதி) வை - கூர்மை. கூரிய முனையையுடைய கோட்டு வராஹமொன்றாய், மண்ணெல்லாமிடந்தெடுத்து, ஈச்வரத்வச் செருக்காலே மதகார்யமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணி.

அவை பறக்கிறகாற்றாலே, பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம், பக்வமாய்த் தலையிலே மிக்க தேனையுடைத்தாயிருக்கிற தாமரைப்பூக்களலராநிற்குமாய்த்து; அந்தமதுவைப் பானம்பண்ணின கயல்களானவை பாயாநிற்குமாய்த்து. ... ... ௨.

மூன்றாம்பாட்டு.—(வையித்யாதி) கூர்மை மிக்கிருந்துள்ள முனையையுடைய கொம்பையுடைத்தான அத்விதீயமஹாவராஹமாய், பூமிப்பரப்படைய இடந்தெடுத்துக்கொண்டேறி, ஈச்வரத்வத்தால்வந்த செருக்காலே மதகார்யமான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணி.

மூன்றாம்பாட்டு.— (வையணைந்தவித்யாதி.) நீங்கள் ப்ரளயாபத்ஸகனானவன்படியறிந்தாச்ரயிக்கவிடில் வாணன்பட்டது படுவீர்கோளென்கிறா ரென்று ஸங்கதி.

மூ.—பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னைதிறத்து முன்னாள்
பாய்விடைகளேழடர்த்துப் பொன்னன்பைம்பூண்
நெஞ்சிடந்துகுருதியுக வுகிர்வேலாண்ட
நின்மலன்றாளணைகிற்பீர் ! நீலமாலைத்
தஞ்சுடையவிருள்தழைப்பத் தரளமாங்கே
தண்மதியின்நிலாக்காட்டப் பவளந்தன்னால்
செஞ்சுடர்வெயில்விரிக்கு மழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ச.

ப - ரை.—பஞ்சிய - செம்பஞ்சூட்டிய, மெலஅடி - ம்ருதுவான திருவடிகளையுடைய, பின்னைதிறத்து - நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக, முன்னாள் - முற்காலத்தில், பாய் - கண்டார்மேலே விழுகின்ற, எழ்விடைகள் - ஏழுரிஷபங்களையும், அடர்த்து - அழித்து; பொன்னன் - ஹிரண்யனது, பைம்பூண் - அழகிய ஆபரணங்கள் நிறைந்த, நெஞ்சு - மார்பை, இடந்து - பிளந்து, குருதி - ரக்தம், உக - பீறிப்புறப்பட, உகிர்வேல் - நகங்களாகிறவேலை, ஆண்ட - காரியங்கொண்ட, நின்மலன் - பரிசுத்தனான எம்பெருமானது, தாள் - திருவடிகளை, அணைகிற்பீர் - அணையவிரும்புமவர்களே!; நீலம் - மாடங்களிற்பதித்த நீலரத்நங்கள், மாலை - அந்திப்பொழுதை, தஞ்சுடைய - தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய, இருள் - இருட்டை, தழைப்ப - தழைக்கவும், ஆங்கு - அவற்றின் நடுவேயழுத்தின, தரளம் - முத்துக்கள், தண் - குளிர்ந்த, மதியின - சந்த்ரனது, நிலா - நிலவை, காட்ட - காட்டவும், பவளம் - பவழங்கள், தன்னால் - இடையிடையே தாங்களழுத்தப்பட்டிருப்பதினால், செஞ்சுடர் - ஸூர்யனது, வெயில் - காந்தியை, விரிக்கும் - பரப்பவும், அழகு ஆர் - இவற்றாலமைந்த அழகையுடைய, காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீர்—. (ச)

(நெய்யாழியாதி) நெய் - கூர்மை. கூர்மையுடைய திருவாழியாலே, வாணனுடைய திண்ணிய தோள்களைத் துணித்தவன்தாள் [உரு அணைகிற்பீர். (நெய்தலித்யாதி) நெய்தலோடு மையணைந்த குவளைகளைத் தங்கள் கண்களென்றும். (மலரித்யாதி) மலர்க்குமுதத்தை வாயென்றும் கடைசிமார்கள் செய்யைச்சேர்ந்து களைபறிக்க என்று களைபறியாதேயொழும் காழிச்சீராம விண்ணகரைச் சேருங்கோள். ரு.

(நெய்) கூர்மை. கூர்மையுடைய திருவாழி. கடைந்துநெய்யிட்டிருந்துள்ள திருவாழியாலே, தேவதாந்தரபஜநத்தைப்பண்ணி அத்தாலேதனக்கு மிடுக்காகநினைத்திருக்கிற வாணனுடையதிண்ணியதோள்களை நேர்த்தவன்றிருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்!.—நெய்தற்பூவோடேகூட கறுப்புமிக்கிருந்துள்ள குவளைகளைத் தம் கண்களென்றும், மலரையுடைத்தான அரக்காம்பலைத் தந்தாமுடைய வாயென்றும், கடைசிமார் களைபறிப்பதாக அடுத்துவயலிலேயிழிந்து, கண்ணுக்கும் வாய்க்கும் அவற்றோடுண்டான ஸர்வதாஸாம்யத்தாலே களைபறியாதே போந்தேறுகிற காழியில். ... ... ரு.

"நெய்" என்றதினர்த்தத்தையும் தந்த்ரேணவருளிச்செய்கிறார் (கூர்மையித்யாதி.) "நேர்த்த" என்றது - துணித்தவென்றபடி. அரக்காம்பல் - சிவந்தஆம்பல். கடைசிமார் - கடைசியான ஜந்மத்தையுடைய பள்ளச்சிகள். ... ரு.

நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) பஞ்சொத்தமெல்லடி யென்னுதல்; செம்பஞ்சியிட்டமெல்லடி யென்னுதல். பஞ்சொத்த மெல்லிய வடியையுடைய பின்னைபொருட்டு, பண்டு பொருகிற ஸைஹங்களை யும் அடர்த்து. (பொன்னனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய அகன்ற மார்வைப்பிளந்து குருதிகொழிக்கும்படி உகிராகிறவேலையாண்ட ஹேயப்ரத்யநீகன்தாளணைவீர். (நீலமித்யாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்நமானது, மாலையைத்தஞ்சமாகவுடைய ராத்ரியைத்தனக்கபாஸ்ரயமாகவுடைத்தாயிருக்கிற விருளைத்தழைக்க ; நடுநடுவே யழுத்தின முத்தானது, குளிர்ந்தவந்த்ரனுடைய நிலவைக்காட்ட; பவளமானது, நடுநடுவேகிடந்து புகரையுடைய ஆதித்யனுடைய சிவந்தசுடரைக்காட்டாநிற்க; இத்தால் - எல்லாக்காலத்திலும் இருவரும் வந்த்ரோதயமும் வெய்யிலுமொக்கக்கண்டநுஸவிக்கலாம் தேஸமென்றபடி. ச.

நாலாம்பாட்டு.— (பஞ்சியவித்யாதி) செம்பஞ்சுபோலே மிருதுவான திருவடிகளையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, பண்டொருநாள், கண்டார்மேலேவிழுகிற ஸைஹங்களையழியச்செய்து; ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான நெஞ்சை அநாயாஸேந கிழித்துப்பொகட்டு; ரக்தமானது சொரிந்துப்புறப்படும்படியாக, ஆகிட்டுச்செய்தல் ஆயுதத்தாலே அழியச்செய்தல் செய்கையன்றிக்கே, ஆஸ்ரிதவிரோதியைத் தானே கைதொட்டுத் திருவுகிராகிற வேலாலே யழியச்செய்து அத்தால்வந்த ஸௌந்தர்யமையுடையவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர் !.— (நீலமித்யாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்நம், மாலையைத்தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய, அதாவது - ராத்ரியைத்தனக்கபாஸ்ரயமாக வுடைத்தாயிருக்கிற விருளைத்தழைப்ப; நடுவே யழுத்தின முத்தானது, குளிர்ந்த வந்த்ரனுடைய நிலாவைக் காட்ட; இடையிடையே யழுத்தின பவளமானது, புகரையுடைய ஆதித்யனுடைய ப்ரகாஸத்தைக் காட்டாநின்றது.—ஆக, ஏககாலத்திலே இருவரும் வந்த்ரோதயமும் வெய்யிலுமொக்கக் கண்டநுஸவிக்கும்படியான தேஸமாய்த்து. ... ச.

நாலாம்பாட்டு.— (பஞ்சியவித்யாதி.) வாணனைப்போலே கைகழிகைமாத்ரமன்றிக்கே ஹிரண்யன் பட்டதுபடுவீர்கள் அவனையாஸ்ரயியாவிடில், ஆஸ்ரயித்தால் நப்பின்னையிடத்திற்போலே வ்யாமுக்தனவனென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

“ தனக்குத்தஞ்சமாகவுடைய ராத்ரியை” என்றதுக்கு விவரணம் (தனக்கபாஸ்ரயமித்யாதி.) “அழகார்” என்றதின் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஆகவித்யாதி.)

மூ.—தெய்வவாயமறமன்னர் குருதிகொண்டு
திருக்குலத்திலிறந்தோர்க்குத் திருத்திசெய்து
வெவ்வாயமாகீண்டு வேழமட்ட
விண்ணவர்கோன்றாளணைவீர் ! விகிர்தமாத
ரவ்வாயவாணெடுங்கண் குவளைகாட்ட
அரவிந்தம்முகங்காட்ட வருகேயாம்பல்
செவ்வாயின்திரள்காட்டும் வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ரு.

ப - ரை.—தெவ் ஆய - ஶத்ருக்களாகிய, மறம்மன்னர்-வீரமுள்ள ராஜாக்களுடைய, குருதிகொண்டு - ரக்தத்தாலே, திருக்குலத்தில் இறந்தோர்க்கு - தன் வம்சத்தில் முடிந்தவர்களுக்கு, திருத்திசெய்து - உதகக்ரியையால் திருப்திசெய்வித்து; வெம் - க்ரூரமான, வாய - வாயையுடைய, மா - குதிரையுருவாய்வந்த கேஸியையவனை, கீண்டு - கிழித்து, வேழம்-குவலயாபீடமென்னும் யானையை, அட்ட - முடித்த, விண்ணவர்கோன்-அயர்வறுமமரர்களதிபதியினது, தாள் -[ம்ரு] திருவடித்தாமரைகளை, அணைவீர் - சேரவிரும்புமவர்களே !; விகிர்தம் - விலக்ஷணமேனியையுடைய, மாதர் - ஸ்த்ரீகளுடைய, அவ்வாய - அப்படிப்பட்ட, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நெடு - காதளவும் நீண்ட, கண் - கண்களை, குவளை - நீலோத்பல மலர்கள், காட்ட - காட்டவும், அரவிந்தம் - தாமரைமலர்கள், முகம் - முகத்தெளிவை, காட்ட - காட்டவும், அருகே - ஸமீபத்திலுள்ள, ஆம்பல் - செவ்வல்லிமலர்கள், செவ்வாயின் - சிவந்த வாயின், திரள் - கூட்டங்களை, காட்டும் - தோற்றுவிக்கிற, வயல்சூழ் - கழனிசூழ்ந்த, காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீர்—. ... ... (ரு)

அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) ஶத்ருக்களாய் மறத்தையுடையராஜாக்கள்ரக்தத்தாலே தன்வம்சத்தில்முடிந்தவர்களுக்கு உதகக்ரியைபண்ணி; "மழுவியறல்" இத்யாதி. (வெவ்வாயவித்யாதி) வெவ்விய வாயையுடைய கேஸியைப்பிளந்து, குவலயாபீடத்தை முடித்த விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர்.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (தெவ்வாயவித்யாதி) ஶத்ருக்களாய் மறத்தையுடையராயிருக்கிற ராஜாக்களையழியச்செய்து, அவர்களுடைய ருதிர வெள்ளத்தைக்கொண்டு, வம்சத்திலே முடிந்துபோனார்க்கு உதகக்ரியைகளைப்பண்ணி. இவ்வளவாலே—ஸ்ரீபரஶுராமாழ்வானை நினைக்கிறது. வெவ்விதான வாயையுடைத்தாயக்கொண்டு ஐயாவஹமாம்படி தோற்றின ஆஶ்ருதவிரோதியானகேஸிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து, குவலயாபீடத்தை முடித்து, *அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, இப்படி ஆஶ்ருதவிரோதிகளைக் கைதொட்டுப்போக்குமவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர் !.—

அஞ்சாம்பாட்டு.— (தெவ்வாயவித்யாதி.) ஹிரண்யனைப்போலே தானபட்டுப்போனவளவன்றிக்கே, "மூவெழுகால்கொன்ற" என்கிறபடியே ப்ராதிகூலரைக் குலமாக அழிக்குமவன்கிடீர், அவன்விஷயத்திலநுகூலித்து ஜீவித்துப்போங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருத்தி-த்ருப்தியென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உதகேத்யாதி.) "அட்ட" என்றதினர்த்தம் (முடித்தென்றது.)

மூ.—பைங்கண்விறல்செம்முகத்து வாலிமாளப்
படர்வனத்துக்கவந்தனொடும் படையார்திண்கை
வெங்கண்விறல்விராதனுக விற்குனித்த
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் ! வெற்புப்போலும்
துங்கமுகமாளிகைமே லாயங்கூறும்
துடியிடையார்முகக்கமலச் சோதிதன்னால்
திங்கள்முகம்பனிபடைக்கு மழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. சு.

ப - ரை.—பைங்கண் - பசுமையான கண்களையும், விறல் - மிடுக்கையும், செம்முகம் - கோபத்தால் சிவந்தமுகத்தையுமுடைய, வாலி - வாலியென்னும்வாநரம், மாள - முடியும்படியாகவும், படர்-பரந்த, வனத்து - காட்டிலுள்ளஜந்துக்களுடைய கலும் வாரிவாய்ப்பெய்த, கவந்தனொடும்-கபந்தனென்னும் அரக்கனும், திண் - திண்மையான, படை - ஆயுதங்கள், ஆர்-நிறைந்த, கை-கைகளையும், வெம்கண்-உக்ரமான கண்களையும், விறல் - வெற்றியையுமுடைய, விராதன் - விராதனென்னும் ராக்ஷஸனும், உக - உயிர்விடும்படி, வில்குனித்த-வில்லைவளைத்த, விண்ணவர்கோன் - தேவதேவனை சக்ரவர்த்தித்திருமகனது, தாள்-பாதபங்கஜத்தை, அணைவீர்-கூடவிரும்புமவர்களே !; வெற்புப்போலும் - மலைகள்போலே, துங்கம்-உயர்ந்த, முகம் - முன்ப்ரதேசத்தையுடைய, மாளிகை - மாளிகைகளின், மேல் - மேல்நிலத்திலே நின்று, ஆயம் கூறும்-தோழமைசொல்லியழைக்கின்ற, துடி-உடுக்கைபோலும், இடையார்-மத்யப்ரதேசத்தையுடைய ஸ்த்ரீகளது,முகக்கமலம்-முகபங்கஜங்களினுடைய, சோதி தன்னால் - காந்திகளினாலே, திங்கள் - ஆகாசத்திலாயும் சந்த்ரனது, முகம் - வதநமானது, பனி - துக்கத்தாலுண்டான கண்ணீரை, படைக்கும் - இடைவிடாமற்கொண்டிருக்கும்படி, அழகு ஆர் - அழகுநிரம்பிய, காழிச்சீராம விண்ணகரே சேர்மின்நீரே—. ... ... (சு)

(விகிர்தமித்யாதி) வேறுபட்டவழகையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய ஒளியையுடைத்தான கண்களையும் முகத்தையும் வாயையும், அவ்விடத்தே நின்ற குவளை கண்ணழகையும் தாமரை முகவழகையுங்காட்ட, அருகேநின்ற ஆம்பலானது வாயழகைக்காட்டும் வயல்சூழ்ந்த காழி.

(விகிர்தமாதர்) விஸஜாதியஸ்வபாவைகளாயிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகளுடைய அப்படிப்பட்ட ஒளியையுடைத்தான பரந்தகண்களைக் குவளைகளானவை காட்ட,தாமரைப்பூவானது முகத்தில்தேஜஸ்ஸைக்காட்ட, அருகேஅலர்ந்துநின்ற அரக்காம்பலானது சிவந்த அதரத்தினுடைய திரளைக்காட்டுகிற. ... ... ரு.

"விகிர்தம்" என்றது-விலக்ஷணவிகாரமுடைய என்றாய், ஹலிதமருளிச்செய்கிறார் (விஸஜாதீயேத்யாதி.) ... ... ரு.

ஆரும்பாட்டு.— (பைங்கணித்யாதி.)ராஜலோகத்தைவென்றவளவேயன்றிக்கே வரபலத்தாலே பெருமிடுக்கனாய் எதிரின்றிக்கேயிருந்த வாலியையும் வென்ற மிடுக்கன்கிடீரென்று ராமாவதாரத்தில் வீரசரிதத்தை யினி யிரண்டுபாட்டாலே யநுஸந்தித்து, இவனிருந்ததேசத்தைப் பற்றினவாறே உய்யலாமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஆருரம்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணிற்பசுமையையும், மிடுக்கையும், சீற்றத்தாலே சிவந்தமுகத்தையுமுடைய வாலிபட ; பரந்தகாட்டிலேயுண்டான ஸத்த்வங்களையடைய இரண்டுகையாலும்வாரி ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டுவருகிற கபந்தனுடனேகூட, வெவ்வியகண்ணையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக வில்லை வளைத்த விண்ணவர்கோன் தாளைவீர். மலைபோலேயோங்கின முகத்தையுடைத்தாயிருக்கிற மாளிகை மேல்நிலத்திலேநின்று அயல் மாளிகையில் தோழிமாரை விளையாடவழைக்கிற பெண்களுடைய முகச்சோதியாலே சந்த்ரமுகம் பனிப்பையுடைத்தாம். பனியென்று-[ம] ஜாட்யத்துக்கும, நடுக்கத்துக்கும், குளிர்த்திக்கும்பேர் ; இவர்கள் முகத்திற்சோதிக்கு சந்த்ரன் முகங்கெட்டபடி. ... ௬.

ஆருரம்பாட்டு.— (பைங்கணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணில் பசுமையையும், மிடுக்கையும், சீற்றத்தாலே சிவந்த முகத்தையுமுடைய வாலி முடியும்படியாக, பரந்தகாட்டிலேயுண்டான ஸத்த்வங்களையடைய இரண்டுகையாலும் வாரிஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டுவருகிற கபந்தனோடே கூட. (படையார்திண்கை) திண்ணியபடையார்ந்த கை, வெவ்விய கண்களையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக, வில்லை வளைத்த. (விண்ணவர்கோன் தாளைவீர்) விரோதியைப்போக்கி தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைப் பண்ணிக்கொடுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கவேண்டியிருப்பீர்!.— (வெற்பித்யாதி) மலைபோலேயோங்கின முகத்தையுடைத்தாயிருக்கிற மாளிகைகளின் மேல் நிலத்திலேநின்று தோழமையைச் சொல்லியழைத்து விளையாடுகிற துடிபோன்ற இடையையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய முகமாகிற கமலத்திலுண்டான தேஜஸ்ஸாலே சந்த்ரனுடைய முகமானது தாழ்வத்தை ப்ராப்யமாகிற்கும் ; - “நாமென்ன ஜீவநம் ஜீவிக்கிறோம், இவர்களோடொப்பச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே ஒப்புப்போராதபடியிருப்பதே!” என்று தாழ்வுப்படாநிற்குமாய்த்து. சந்த்ரனுக்கு சந்த்ரனிவர்கள்; தேஜஸ்ஸை சந்த்ரனுக்குண்டாக்குமவர்களென்னவுமாம்.

“படர்வனத்து” என்று விசேஷிக்கைக்கு வேறுகபந்தனுண்டோவென்ன ; அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரந்தவித்யாதி.) ஸத்த்வங்களை-ஜந்துக்களை. விராதனுக்கு விசேஷணமிட்டிருக்க, “திண்கை” என்னவேணுமோவென்னும் சங்கையிலே அந்வயம்காட்டுகிறார் (திண்ணியவித்யாதி.) கபந்தனிடத்தில் வில்குனித்ததில்லையாகிலும், வில்குனித்தது உபலக்ஷணமாய், வாள்பிடித்தமையும் சொல்லக்கடவது. “ததஸ்தௌ தேசகாலஜ்ஞௌ கட்காப்யாமேவ ராகவௌ। அச்சிந்தாதாம் ஸவ்யஸவ்யௌ பாஹூ தஸ்யாம் ஸதேசத:” என்றிறே ப்ரமாணமுகி. முகத்தை - அப்ரதேசத்தை. “ஆயம்கூறும்” என்றதினர்த்தம் (தோழமையைச்சொல்லியழைத்தென்றது.)

“பனி” என்று - கண்ணீராய், அத்தால் தோற்றினதாழ்வத்தின் ப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னவித்யாதி.) “பனி” என்றத்தால் - குளிர்த்தியாய், ப்ரஸாதத்தை விவக்ஷித்து, அது படைக்குமென்றர்த்தாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... ௯.

மூ.— பொருவில்வலம்புரியரக்கன்முடிகள்பத்தும்
புற்று மறிந்தனபோலப் புவிமேற்சிந்தச்
செருவில்வலம்புரிசிலைக்கைமலைத்தோள்வேந்தன்
திருவடிசேர்ந்துய்கிற்பீர்! திரைநீர்த்தெள்கி
மருவிவலம்புரிகைதைக்கழியூடாடி
வயல்நண்ணி மழைதருநீர்த்தவழ்கால்மன்னித்
தெருவில்வலம்புரி தரளமீனும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ௭

ப - ரை.— பொரு இல் - ஒப்பு இல்லாத, வலம் - பலத்தை, புரி-கொண்ட(ு) அரக்கன் - ராவணனாகிய ராக்ஷஸனது, முடிகள்பத்தும் - கிரீடம் ஒன்றும் பத்து த்தலைகளும், புற்று மறிந்தனபோல-புற்றை வெட்டித்திருப்பின் புரைபுரையாய்த் தோற்றுவனபோல, புவிமேல் - யுத்தபூமியிலே, சிந்த - சிதறிக்கிடக்க, செருவில் - யுத்தத்தில், வலம் - வெற்றியை, புரி - தரத்தக்க, சிலை - ஸ்ரீகோதண்டத்தைத் தரித்த, கை - கையையும், மலை - ஒருவராலுமசைக்கவொண்ணாப் பர்வதம்போன்ற, தோள - புஜங்களையுமுடைய, வேந்தன் - ராஜபுத்ரரான பெருமாளது, திருவடி - சரணம்புஜத்தை, சேர்ந்து - கிட்டி, உய்கிற்பீர் - உஜ்ஜீவிக்கக்கருதுமவர்களே!; வலம்புரி - சங்கங்கள், திரை - அலைகடலை, நீர்த்து - விட்டு, தெள்கி - இளைத்து, போந்தேறி, கைதைக்கழி-கைதைக்கழியை, மருவி-அடைந்து,ஊடு-உக்கழிநடுவே, ஆடி-அங்குமிங்குமுலாவி, பின்பு, வயல் - கழனிகளில், நண்ணி-ப்ரவேசித்து, மழை தருநீர் - மழைஜலம், தவழ் - வந்துவிழுகிற, கால் - வாய்க்காலிலே, தெருவில் மன்னி - தெருக்களில்புக்கு, நீர்வடிந்தவாறே,வலம்புரி-சங்கங்களையும்,தரளம்-முத்துக்களையும், ஈனும்-பெற்றுத்தருகின்ற,காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே—.

ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி) ஒப்பில்லாத பலத்தைப் பண்ணுகிற ராவணன்தலைபத்தும் புற்றுமறிந்தாப்போலே விழுந்து சிதற. (செருவிலித்யாதி) யுத்தத்திலே வெற்றியைத்தருகிற ஸ்ரீசார்ங்கத்தையும் கையிலேயுடையனாய், மலைபோன்ற தோள்வலியையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகன்திருவடிகளைச்சேர்ந்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருப்பீர்.

ஏழாம்பாட்டு.— (பொருவிலித்யாதி) ஒப்பில்லாத பலத்[ருடி]தைப் பண்ணுநின்றுள்ள ராவணனுடைய தலைகள் பத்தும், புற்றுமறிந்துகிடக்குமாப்போலே, தேவதைகளுடைய வரத்தாலே பூண்கட்டினவை ஸூமியிலே சிதறும்படியாக, அவனைப்போலே வஞ்சனத்தாலன்றிக்கே யுத்தத்திலே பலத்தைப பண்ணுநின்றுள்ள வில்லையுடையனாய், ஶத்ருக்களால் வலிப்பிக்கவரிதான தோளையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனைக்கிட்டி, அவன் விரோதியைப்போக்க அவன்திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருப்பீர் !.—

ஏழாம்பாட்டு.— (பொருவிலித்யாதி.)புற்றுமறிந்து கிடக்குமாப்போலேயென்றது - புற்றைவெட்டித்திருப்பினால் புரைபுரையாயிருக்குமாப்போலே யென்கை. புரை - பாழி.

(திரைநீர்த்யாதி) கடல்திரையை, நீந்து - விட்டு, எங்கிப்போயெ ன்றபடி. வலம்புரியானது, வலமாகப்புரிகிற தாமரையையுடைத்தான கழியுடைய குந்து ஸஞ்சரித்து அங்கேபொருந்தி, அக்கழியில்நின் றும் மெதுந்தடமேலவயலிலேபுகுந்து. (மழையீத்யாதி) மேவும்வர்ஷி க்கும் மேகமமென்பொருந்தினாற்ற காலிலேபுகுந்து, அவ்வெள்ளக்கால் வழியே நெருங்கப்பட்டு வழியே வலம்புரி முத்தையீன்கிற காழிச்சீராம விண்ணகர. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (பட்டரவீத்யாதி) பட்டையுடைத்தாய் அரவொ க்க அழகியஅல்குலையும், பவளம்போன்ற அழகிய சிவந்தவாயையும், மூங்கில்போன்ற அழகிய தோள்களையும், மான்கண்போன்றகண்களையும், பாலொத்தநல்ல சொல்லையுமுடைய மதுவார்குழலிக்காய்.

(திரைநீர்த்யாதி) கடல்நீரிலே அலைகள் மோதுகிறதென்றுகல்; அன் றிக்கே, திரை, நீந்து விட்டு, கடலைவிட்டு, வலம்புரியானது போந்தேறி சஞ்சரித்து, தாமரையையுடைத்தாயிருக்கிற கழியிலேபோய்ப்புக்கு, அங்கே நின்றுந்தந்தஸஞ்சரித்து, அந்தக்கழிதான் வயல்களளவும்வர வெ ள்ளம் கோத்தத்தாடியாலே வயலிலேவந்து கிட்டி, அவ்விடத்தன்னிலே வர்ஷஜலம் சேர்ந்திறைத்து அது வாய்க்காலாலே ஊரிலேவந்து புகுர அவ்வழியாலே சேர்ந்துநில்லாதே, அங்கே வழிக்கவாறேபின்னை போக மாட்டாதே அவ்விடத்தன்னிலே கிடந்து வலம்புரியையும் முத்தையும் ஈனுகிற்குமாய்த்து. வலம்புரிவாய்திலே வலம்புரிபிறக்கத் தட்டி லவிமே. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (பட்டத்யாதி) படையுடைத்தாய் அரவு போலேயாய் அழகியதாய் அகன்றிருந்துள்ள நிதம்பப்ரதேசத்தை யுடையவருமாய், பவளம்போலே சிவந்த அதரத்தையுடையவருமாய், மூங்கில்போலே நெடிய தோள்களையுடையவருமாய், மான்போலே யிருந்துள்ள நோக்கையுமுடையளாய், பாலென்று சொல்லலாம்படி யினியபேச்சையுமுடையளாயிருந்துள்ள, மதுவெள்ளமிடாநின்று ள்ள குழலையுடைய ஸ்ரீஸத்யபாமைப்பிராட்டி ஹேதுவாக,

“திரை” என்று - கடலைச்சொல்லிற்றாய், நீரில “தெள்க” என்று-தேங்குகிற தலாய், அதகால - ... ஸமேத்தென்றருளிச்செய்கிறார் (கட லீத்யாதி. திரையை, நீந்து - நீங்கியென்றாய், விட்டென்றாய், எங்கி-இளைப்பா லே யீடுபட்டென்றாய், பாடாந்தரத்தில் இப்படியதுவிஹாரம் விவக்ஷித்தருளிச்செய் கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி;) பாடமேதுமில்லாமல் கேவலபதத்தைப்பிரித்து அர்த்த ஞாம் சொன்னதென்னலாம்படி, “நீர்த்து” என்று, ரேஃபஞ்சேடகூட சில ஸ்ரீகோசங்களிலுண்டு. “மருவ” என்றதின் ஹலிதார்த்தம் (சற்றிருந்தென்றது.) எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (பட்டித்யாதி.) நீங்கள் நான்சொன்னபடி அநுகூலித்தி கோளாகில், ஸ்ரீஸத்யபாமைப்பிராட்டியிடத்திற்போலே உங்களுக்குவ்யாமோஹ ஞ்ய அர்யனசெய்து கொடுக்குமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.— பட்டரவேரகலல்குல் பவளச்செவ்வாய்ப்
பணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண் பாலாமின்சொல்
மட்டவிழுங் குழலிக்கா வானோர்காவில்
மரங்கொணர்ந்தானடியணைவீர் அணில்கள்தாவ
நெட்டிலையகருங்கமுகின் செங்காய்வீழ
நீள்பலவின்தாழ்சினையில் நெருங்குபீனத்
தெட்டபழம் சிதைந்து மதுச்சொரியும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. அ.

ப - ரை.— பட்டு-பட்டாலாகிய [illegible], அரவு-பாம்பின்படம்போல் [illegible] ஏர்-அழகியதாய், அகல்-பரந்த, அல்குல்-நிதம்பப்ரதேசத்தையும், பவளம்-பவழம்போலும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், பணை-மூங்கில்போல், நெடு-நீண்ட, தோள்-தோள்களையும், பிணை-பெண்மானின் கண்போல், நெடுங்கண்-விசாலமானகண்களையும், பால்ஆம்-அமுதமென்னலாம்படியான, இன்சொல்-இனிய சொற்களையுமுடைய, அப்போதலர்ந்தபூக்களின் [illegible]. மட்டு-அவிழும்-மதுவெள்ளமிடாநின்றுள்ள, குழலிக்கா-அளகபாரத்தையுடைய ஸ்ரீஸத்யபாமைப்பிராட்டிக்காக, வானோர்-தேவர்களுடைய, [illegible] கத்திலுள்ள, காவில்-சோலையிலிருந்தும், மரம்-பாரிஜாதவ்ருக்ஷத்தை, கொணர்ந்தான்-பிடுங்கிக்கொணர்ந்து பூமியிலே நாட்டிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, அடி-திருவடிகளை, அணைவீர்!-சேரவிருப்பவர்களே!; அணில்கள்-அணில்கள், தாவ-கிளையினின்றும் கிளையில் தத்தித் [illegible], நெடு-நீண்ட, இலைய-இலைகளையுடைய, கருங்கமுகின்-[illegible], செங்காய்-பழுக்காய்கள், வீழ-உதிர்வதனால், நீள்-நீள்[illegible] தழைத்த, பலவின்-பலாமரங்களின், தாழ்-[illegible] சினையில்-கிளைகளில், நெருங்கு-நெருங்கியிருக்கின்ற, பீனம்-பருத்த, தெட்ட-[illegible] பழம்-பலங்கள், சிதைந்து-[illegible], மது-தேனை, சொரியும்-சொரிகின்ற, காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே.— ... ... (அ)

(வானோரித்யாதி) தேவர்களுடையதாய் [illegible] கற்பகத்தைக் கொண்டு வந்தவனுடைய திருவடிகளைச் சேரவேண்டியிருப்பீர். (அணில்களித்யாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ண நெடிதான இலையையுடைய பெரியகமுகின் பழுக்காயானது, ஓங்கின பலாவில் தாழ்ந்த சினையாயிருக்கும் பணைகள், அவற்றில் [illegible] நெருங்கிச் சதைந்து பக்வமான [illegible] த்திலேவிழ, அப்பழம் சிதைந்து மதுவொழுகும் காழி. ... அ.

என்றுமொக்க ஸ்வாமித்வத்திலே நிற்கக்கடவதான [illegible] லேகொடுவந்துநிறுத்தினவனுடைய. இத்தால்-ஆச்ரிதர்செய்யும் ஆச்ரித ரக்ஷணம் பண்ணுமவனென்கை. — (அணிலித்யாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரமாகத்தாவ, நெடிதான இலையையுடைத்தாய் கறுத்தநிறத்தை யுடைத்தான கமுகுகளில் சிவந்தகாயானது தொட்டார்மேலே ஜோதை மாகவிழ, ஓங்கினபலாவின் தாழ்ந்தபணைகளிலே நெருங்கி வளர்ப்பதாய், தசைந்து, பக்வமாய், — தொட்டார்மேலே ஜோதைமாயிருக்கிற பழமானது, தேங்கிநிற்கிறதுக்கொரு போக்குக்கண்டு விட்டாப்போலே மது-வெள்ளமிடாநிற்குமாய்த்து. ... ... அ.

தெட்டபழம்-பசலமெல்லாம். கனியப்பழுத்தபழமென்று தாத்பர்யம் தொட்டார் மேலேயித்யாதி.) ... ... அ.

மூ.— பிறைதங்குசடையானை வலத்தேவைத்துப்
பிரமனைத்தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்துக்
கறைதங்குவேல்தடங்கண் திருவைமார்வில்
கலந்தவன்றாளணைகிற்பீர்! கழுநீர்கூடித்
துறைதங்குகமலத்துத்துயின்று கைதைத்
தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுண்ணம் நண்ணிச்
சிறைவண்டு களிபாடும்வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ௧.

ப - ரை.— பிறைதங்குசடையானை - சந்த்ரனைத் தன்ஜடாமகுடத்தில் அணிந்த ருத்ரனை, வலத்தேவைத்து - வலவருகேவைத்து, பிரமனை - அவனுக்குஜநகனான ப்ரஹ்மாவை, தன்னுந்தியிலே - தன்திருநாபிகமலத்திலே, தோற்றுவித்து-உண்டாக்கி, கறைதங்கு - சத்ருக்களின் ருதிரமாம்ஸங்கள் தங்கிய, வேல் - வேல்போன்ற, தடம் - விசாலமான, கண் - திருக்கண்களையுடைய, திருவை-பெரியபிராட்டியாரை, மார்வில் - தன் திருமார்பிலே வைத்து, கலந்தவன் - மஹோபகாரியான நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுமவனது, தாள் - திருவடிகளை, அணைகிற்பீர் - சேரவிரும்புமவர்களே!; சிறைவண்டு - இறகையுடைய வண்டுகளானவை, கழுநீர்-செங்கழுநீர்ப்பூக்களில், கூடி - சேர்ந்திருந்து, அவ்வளவில் திருப்தியடையாமல் பின்பு, துறைதங்கு - துறையிலேயுள்ள, கமலத்து - தாமரைப்பூக்களில், துயின்று - பள்ளிகொண்டு, பின்பு, கைதைத்தோடு ஆரும் - பெரியமடல்களையுடைய தாழம்பூவிலே, பொதி - அதனுள்நிறைந்த, சோறு - சாரமான, சுண்ணம் - பொடிகளும், தன்னுடம்பிலேயேயாம்படி, நண்ணி - கிட்டியனுபவித்து, களி - இப்படிப்பெற்ற ஸந்தோஷாதிஶயத்தால், பாடும்-பாடப்பெற்ற, வயல்சூழ் காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே—. (௧)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறைதங்கியாதி) பிறையேறு சடையானை வலவருகேவைத்து, அவனுக்கு ஜநகனான ப்ரஹ்மாவைத் திருநாபியிலே தோற்றுவித்து. (கறைதங்கியாதி) கறைசூழ்வாளேவேல்போலே செவ்வரியையும் கூர்மையையும் புகரையுமுடைய திருக்கண்களையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேவைத்து

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பிறைதங்கியாதி) ஸாபராதருமாய் ஸோமப்ரயாநனுமாயிருக்கிறருத்ரனைத் தன்திருமேனியில் வலவருகேவைத்து, ப்ரஹ்மாவைத் தன்னுடைய திருநாபீகமலத்திலேயுத்பாதித்து, கறை கழுவ அவஸரமில்லாதபடியான வேல்போலேயிருக்கிற பரந்த திருக்கண்களையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் தன் திருமார்விலேசேர்த்து

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பிறைதங்கியாதி.) ஸ்ரீஸகயஜாமைபிராட்டி அதிவல்லக்ஷணையாகையாலே அவளிடத்தில அரிபணசெயதானேயாகிலும், நாங்கள் ஆர்மாநிகளன்றோ, எங்களுக்குமவை அரியனசெய்வனென்னப்போமோவென்ன ; அவனுடையபக்ஷலைத்தையப்பாரீர்தான் - திருவிக்ரமர்த்தில் வ்யாமுற்பாளுயுடம்புகொடுத்தாப்போலே கதர்காபாலிகளுக்கு முடம்புகொடுத்தானகண்டீர்களென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

(கறைசமூழ அவஸரமில்லாதபடியான) என்றத்தாலே - ஆள்களைவெல்லுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கைஹேதிக்கையாலே, அநுக்ஷணம் எம்பெருமானை "ஜிதம்" என்னப்பண்ணவல்ல கண்களென்று தாத்பர்யம். "மார்வில்" என்றவநந்தரம், (சேர்த்து என்று அபிமாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிருர் (தன்திருமார்விலேயித்யாதி.)

கூ.— செங்கமலத்தயனனையமறையோர் காழிச்
சீராமவிண்ணகரின் செங்கண்மாலை
அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாட
னருள்மாரியரட்டமுக்கியடையார்சீயம்
கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன்
கொற்றவேல்பரகாலன் கலியன்சொன்ன
சங்கமுகத்தமிழ்மாலை பத்தும்வல்லார்
தடங்கடல்சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே. சு0.

ப - ரை.— செங்கமலம் - அழகிய திருநாபீகமலத்திற் பிறந்த, அயன் அனைய - ப்ரஹ்மாவையொத்த, மறையோர் - ப்ராஹ்மணர்கள் வர்த்திக்கிற, காழிச்சீராமவிண்ணகரின் - சாழிச்சீராமவிண்ணகரில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, செங்கண்மாலை - புண்டரீகாக்ஷன் விஷயமாக; அம - அழகிய, கமலம் - தாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த, தடம் - தடாகங்களும், வயல் - கழனிகளும், சூழ் - சுற்றிலுஞ் சூழ்ந்த, ஆலிநாடன் - திருவாலிநாட்டுக்குத் தலைவராய், அருள்மாரி - அநுகூலர்க்கு அருள்பொழியும் மேகம் போன்றவராய், அரட்டு அமுக்கி - சத்ருக்களைத் தலையெடாதபடி அமுங்கச்செய்பவராய், அடையார் - சத்ருக்களுக்கு, சீயம் - ஸிம்ஹம்போன்றவராய், கொங்கு - தேன் நிறைந்த, மலர் - பூக்களை, குழலியர் - கூந்தலிலுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு, வேள் - காமன்போன்றவராய், மங்கை - திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவாய், பரகாலன் - சத்ருக்களுக்கு யமன்போன்றவராய், கொற்றம் - வெற்றிதருகிற, வேல் - வேலைப்பிடித்த, கலியன் - ஆழ்வார், சொன்ன - அருளிச்செய்த, சங்கம் - ஸங்கத்தார், முகம் - எதிர்கொண்டு அநுபவிக்கலாம்படியான, தமிழ் மாலை பத்தும் - தமிழ்த்தொடையாகிய இதையும், வல்லார் - ஓதவல்லவர்கள், தடம் - பெரிய, கடல் சூழ் - கடல் சூழ்ந்த, உலகுக்கு - லோகத்தில், தலைவர் - எல்லாருந் தங்களையே பூஜிக்கும்படி மேலாயிருப்பர். ... ... (சு0)

உஜ்ஜீவிக்கிறவன் திருவடிகளைச் சேரவேண்டியிருப்பீர். (கழுநீர்த்யாதி) செங்கழுநீருடனே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி, அத்தாலேவந்த ப்ரமமாறும்படி துறையிலேயுண்டான தாமரைப்பூவிலேபள்ளிகொண்டு, அநந்தரம் பெரியமடலையுடைய தாழம்பூவிலே போய்ப்புக்கு, அதிலுண்டான சேற்றில்சுண்ணத்தைப்பெறுறு, சுண்ணமும் அதிலே பரிமளமும் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதிலேபுரண்டு, சிறகையுடைய வண்டானது களித்துப் பாடாநின்ற வயல்சூழ்ந்த காழி. ... ... கூ.

அவளோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகிறவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்!. அபிமாநிகளான ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடு அநந்யபரையான பிராட்டியோடு வாசியறத் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைப்பெறவேண்டியிருப்பீர்! - (கழுநீர்த்யாதி) செங்கழுநீரிலேபோய்ப்புக்கு நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி, அத்தாலேவந்த ப்ரமமாறும்படி துறையிலேயுண்டான தாமரைப்பூவிலே புகுந்து மதுபாநம் பண்ணிப் பள்ளிகொண்டு, அநந்தரம், தாழையுடைய பெரியமடலையுடைத்தான பூவிலேபோய்ப்புக்கு, அதிலகவாயிலுண்டான தாதும் சுண்ணமும் பரிமளமுமெல்லாம் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதிலேகிடந்து புரண்டு, சிறகையுடைத்தானவை மதுபாநத்தாலும் பரிமளத்தாலுமாகக் களித்துப்பாடாநின்றுள்ள.கூ.

"கைதை - ஆரும - சேறு - பொதிசோறு" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிறார் (தாழையுடையவித்யாதி.) மடலிலேபொதிந்து கிடந்த சோறு - தாதுகள்,

பத்தாம்பாட்டு. (செங்கமலமித்யாதி) அழகிய தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவை யொத்தப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற காழிச்சீராமவிண்ணகரிலே நிற்கிற என்செங்கண்மாலை. (அங்கமலமித்யாதி) அழகியதாமரைப்பூவையுடைய தடாகங்களையும் வயலையுமுடைத்தான திருவாலிநாடன், அருள்பொழியும்மேவம். (அரட்டித்யாதி) யோஹ்யஸமயங்களில் மிடுக்கைப்போக்குமவராய், ஶத்ருக்களுக்கு ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயராய். (கொங்கித்யாதி) தேன்வெள்ளமிடுகிறமலரைக்குழலிலேயுடையஸ்த்ரீகளுக்குக்காமனைப்போன்றவர். (மங்கையித்யாதி) திருமங்கைக்குராஜாவாய், வெற்றிவேலையுமுடைய

பத்தாம்பாட்டு.— (செங்கமலமித்யாதி) "வால்மீகிர் பகவாந் ருஷி:" என்னுமாப்போலே. பெருமாளுக்கு வல்லபனாயிருப்பானொரு திருவிளக்குப்பிச்சன் பலரையும் திருமுன்பே க்ஷேபிக்கிற ப்ரகரணத்திலே, ஆழ்வார்களைத் திருவுள்ளமாய், "நம் பக்தர்களுக்கொரு குறைசொல்லிக்காணாய்" என்று திருவுள்ளமானாராய்; இப்பாட்டை விண்ணப்பஞ்செய்து, "நாயந்தே! 'தேவரைக்கவிபாட' என்று தொடங்கி தம்மைக்கவிபாடிக்கொண்டார்" என்ன; "அதுவும் நம்மையன்றோ சொல்லிற்று" என்று திருவுள்ளமானார். சதுர்முகனைப்போரான ப்ராஹ்மணர் திரண்ட தேஶத்தில் சீராமவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷனைக் கவிபாடிற்று; அழகிய தாமரைகளாலே அலங்க்ருதமான தடாகங்களையுடைத்தான வயலாலே சூழப்பட்ட திருவாலிநாட்டுக்கு ப்ரயோஜநரானவர்; அநுகூலவர்கத்துக்கு வாத்ஸல்யத்தைப் பண்ணுமவர்; எதிரிட்ட ஶத்ருக்கள் தலையெடாதே அழியும்படி பண்ணுமவர்; ஶத்ருக்களுக்கு வந்தணுகவொண்ணாதபடி ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயரானவர்; எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயரானவர்; திருமங்கைக்கு ப்ரயோஜநராயுள்ளவர்; ஸர்வேஶ்வரன் ஆயுதம்பிடித்தாப்போலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகப்பிடித்த வேலையுடையராய்,

நிகமம்.— (செங்கமலமித்யாதி.) எம்பெருமானைக்கவிபாடுகிறவர் தம்மைத் தாமே கொண்டாடுவானென்னென்ன; ஆப்திக்குடலாகக்கொண்டாடினாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்குஷ்டேஷ்டாநுமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (வால்மீகிரித்யாதி.) ஆப்திக்குடலானமாத்ரமன்றிக்கே அதுதானே பகவத்ஸூக்தியென்று பரிஹாராந்தரத்தை ஐதிஹ்யமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்கித்யாதி.) நம்மையன்றோசொல்லிற்றென்றது - நம்மநுபவத்தால் வந்த ஏற்றத்தால் தம்மைக்கொண்டாடினால் அது நம்மைக் கொண்டாடினபடியன்றோவென்றபடி.

"கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்" என்றதுக்கு - தேன் வெள்ளமிடுகிற மலரைக்குழலிலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுக்குக் காமனைப்போலே அநுகூலர்க்கெல்லாம் ரூபகுணத்தாலும் த்ரஷ்டவ்யரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி.)

ஆழ்வாரருளிச்செய்த. (சங்கமித்யாதி) தமிழுக்குக்கடவராயிருந்தாரிரு ந்தவிடத்தே கொண்டாடும்படியான இத்தொடைபத்தையும் வல்லார், பெரியகடல் சூழ்ந்தவுலகில் தலைவராவர். ... ... ௧0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, †தமிழுக்குக் கடவார் திரளவிருந்தால்இத்தையே எப்போதுமொக்கக் கொண்டாட வேண்டும்படியிருக்கிற இத்தொடையல்பத்தும்வல்லார். (தடங்கடல் சூழுலகுக்குத்தலைவர்தாமே) ஸர்வேஶ்வரனைப்போலே எல்லார்க்கும் தாங்களே ஆஶ்ரயணீயராவர். ... ... ௧0.

அடிவரவு.— ஒரு நான் வை பஞ்சி தெள்வாய் பைங்கண் பொரு பட்ட பிறை செங்கமலம் வந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

அரட்டமுக்கி அடையார்சீயமாகையாலே பாசாலனென்று பேர்பெற்றனென னுமதுதோன்ற யோமார்யத்தைக்காட்டுகிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்துக்கித்யாதி.) ௧0.
ஜீயர்திருவடிகளே ஶரணம்.

மூன்றாம்பத்து-அஞ்சாந்திருமொழி வந்துனதடியேன். ப்ரவேஶம்.

எல்லாரும் தந்தாமுக்கு நன்மைவேண்டியிருக்கில் ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய்க்கொண்டு ஶ்ரீராமவிண்ணகரை யாஶ்ரயியுமி ங்கோளென்றார் – கீழ்; அங்ஙனன்றிக்கே, தம்மளவிலே வந்தவாறே, திருவாலியையிருப்பிடமாகக் கொண்டு அங்கேயெழுந்தருளியிருக்கிற ஆலிநகர்க்கதிபதிதானே ஸ்வயம்வரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறப டியை யநுஸந்தித்து, “பரமப்ராப்யனாயிருக்கிற நீ என்பக்க லர்த்தித் வமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாய்,

எல்லாரும் தந்தாமுக்குநன்மைவேண்டியிருக்கில் ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய்க்கொண்டு ஶ்ரீராமவிண்ணகரை யாஶ்ரயியு ங்கோளென்றார் ; அங்ஙனன்றிக்கே, தம்மளவில்வந்தவாறே, திருவா லியையிருப்பிடமாகக்கொண்டு அங்கேயெழுந்தருளியிருக்கிறஸர்வேஶ் வரன் தானே ஸ்வயம்வரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறபடியை யநுஸந் தித்து.“பரமப்ராப்யனாயிருக்கிறநீஎன்பக்கலர்த்தித்வமின்றிக்கேயிருக்கச் செய்தே என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாய், எனக்குன்னையொழியச்

அ.—வந்துனதடியேன் ப்ரவேஶம்.— கீழ் பரோபதேஶத்தில் ப்ரவ்ருத்தரா னவர் இப்போது திருவாலிபமமானைக் குறித்துத் தம் தவமையையறிவிப்பிக்கிற தென்னென்கிற ஶங்கையிலே ஸங்கதியையருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருமித்யாதி.) அங்ஙனன்றிக்கேயென்றது-தமக்குத்தாம் நன்மைதேடுகையும், ஒருவருபதேஶிக்க ஒருநியமத்தைப் பற்றியிருக்கையுமன்றிக்கே யென்றபடி. தம்மளவில்வந்த வாறே - தம்மைத்தாமே விசாரித்தவாறே.

† சங்கம் - ஸமூஹம், மோக்ஷியானது, அதலது, முகங்கொண்டு - எதிர்கொ ண்டு அநுபவிக்கும்படியிருக்கை.

மூ.—வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின்வணங்குமென்
சிந்தனைக்கினியாய் திருவேயென்னாருயிரே
அந்தளிரணியாரசோகினிளந்தளிர்கள்கலந் தவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே. க.

ப - உ.— அம - அழகிய, தளிர் - தளிர்களால்வந்த, அணிஆர் - அழகுமிக்கிருக்கிற, அசோகின் - அசோகமரத்தினுடைய, இளந்தளிர்களவை - இளந்தளிர்களானவை, எங்கும்கலந்து - எங்குமொக்கப்பரிமாறி, செம் - சிவந்த, தழல்புரையும் - அக்நியோலிருக்கிற, திருவாலிஅம்மானே - திருவாலியையிருப்பிடமாகவுடையவனே!, வந்து - நானிருந்த விடந்தேடிவந்து, உனது அடியேன் - ஆச்ரிதவத்ஸ[ல]லனான (தேவரீர்க்கே சொல்லிச்செய்து தரிப்பு போக்யபூதனான வென்னுடைய, மனம் - நெஞ்சில், நானபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தே, புகுந்தாய் - ப்ரவேசித்தாய்; புகுந்ததற்பின் - நீ புகுந்தபின்பு, வணங்கும் - ஆச்ரயிக்கிற, என்சிந்தனைக்கு - என் மநஸ்ஸுக்கு, இனியாய் - போக்யனானவனே!, திருவே - எனக்கு ஸம்பத்தானவனே!, என் ஆருயிரே - உன்னைப்பிரியில் பிழையாதபடி எனக்குதாரகனானவனே! என்று அவன் பண்ணின உபகாரத்தை ஸ்மரித்து அநுபவிக்கிறார். (க)

மனக்குன்னையொழியச் செல்லாமையைப்பிறப்பித்தாய், உன்னைப்பிரிந்தால நான்பிழையாதபடி பண்ணினாய். இங்ஙனேயிருந்தபின்பு, இனி நீபோகில் நான் பிழையேன், போகவொட்டேன், உனக்கென்றனை ஜயநியரில்லை, ஆனபின்பு, என்னை நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும்" என்று, ப்ராப்யமானவன்திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தையபேக்ஷித்து. அப்போதே கிடையாமையாலே அதிலக்ரமப்ராப்திபற்றுத தம்த்வரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்க் கலைக்கட்டுகிறார். ... *

செல்லாமையைப் பிறப்பித்தாய், உன்பக்கல் விச்லேஷத்திலே நான்பிழையாதபடி பண்ணினாய், இங்ஙனேயிருந்தபின்பு இனி நான் நீபோ[உ]கில் பிழையேன், போகவொட்டேன், உனக்கு என்றனை ஜயநியரில்லை, ஆனபின்பு என்னை நித்யகைங்கர்யத்தைக் கொண்டருள வேணும்" என்று ப்ராப்யமானவன்திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷித்து; அப்போதேகிடையாமையாலே அதிலக்ரமப்ராப்தி பற்றுமையாலுண்டான தம்த்வரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்த் தலைக்கட்டுகிறார். *

முதற்பாட்டு.— (வந்து) நிரதிசயஸௌரம்யமான திருவாலியை யிருப்பிடமாகவுடையையாய், நீயிருந்தவிடத்திலே நானேவந்துகிட்ட வேண்டியிருக்க என்பக்கல் அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்து.

"ஆருயிரே" என்றத்தைப்பற்ற (விச்லேஷத்திலித்யாதி.) "மனம்வாட நீநினையேல்" என்றத்தைப்பற்ற (இனிநானித்யாதி.) "கைதொழுதெழும் புந்தியேன்" என்றத்தைப்பற்ற (நித்யேத்யாதி.) "இனிப்போயினலைநோ வுமையாவொரு மாற்றமெந்தாய்" என்னுமதைப்பற்ற (அப்போதேயித்யாதி.) ... *

முதற்பாட்டு.— (வந்தித்யாதி.) "அந்தளிர்" இத்யாதி "அணியாலியம்மானே, வந்து" என்றதுவயம் திருவுள்ளம்பற்றி, வருகைக்கொருஹேது சொல்லாமையால ஃபலிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதி.)

முதற்பாட்டு. (வந்துனதித்யாதி) "புகுர விட்டவழியடியானென்று" இத்யாதிப்படியே - அடியானென்று பேரிட்டுக்கொண்டாய்த்துப் புகுந்தது. (புகுந்ததற்பினித்யாதி) ஶத்ருவேயாகிலும் தன்ஸந்நிதானத்திலே புகுந்தால் ஆஶ்ரயிக்குமாப்போலே, புகுந்தபின்பாய்த்து வணங்கிற்று; "யயோர்ஹூ0கேஶவே வ்ருத்திமவஶாஃப்ரதிபேதிரே" என்றுமாப்போலே. (என்சிந்தனைக்கினியாய்) என்னெஞ்சுக்கு நிரவதிக போக்யனானவனே.

வ்யாபாரசரக்குக்களிரண்டும் தன்னிலேயங்கதமாயிடத்தில் இரண்டும் பாதிபாதிவழிவந்துகூடுதல் (க) ஒன்றேவருதல் செய்யும்வழக்குமிறே; அதில், இவருடையபேற்றுக்கு இவ்வளவாக வழிவந்தானிவனாய்த்து. (உனதடியேன்) வருகிறபோது புகுருகைக்கடியாக அவன்கையோடுகொடுவந்த ப்ரமாணம். "அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்" என்றுமாப்போலே - நீயோ உன்காரியத்துக்குக் கடவாய்?, நான்காண் என்று, தானே ஸர்வபரங்களையும் நிர்வஹிப்பானாகவாய்த்து ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது. வந்துபுகுரப்புக்கால், இசையாதே, "அல்லேன்" என்னாதைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானாய்த்து. அவன்புகுந்த பின்பு இவர்செய்ததென்னென்னில் (வணங்கும்) ஶத்ருஸமமேயாகிலும், புகுந்தால் ஆஶ்ரயிப்பவர்களிறே; அவ்வோபாதி, பின்னை வணங்கினாராய்த்து; "யயோர்ஹூ0கேஶவே வ்ருத்திமவஶாஃப்ரதிபேதிரே" என்னுமாப்போலே. (என்சிந்தனைக்கினியாய்) இப்படிபுகுந்தவன்தானே "போவேன்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியாய்த்து நெஞ்சுக்கினியனானபடி.

"அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே" என்றதை விவரியாநின்றுகொண்டு, "புகுந்தாய்" என்னவமைந்திருக்கவும், "வந்து" என்கையாலே வருகையிலே ஊக்கத்தைத் தோற்றுகிறதென்றுவிவக்ஷித்து, திருவாலியம்மானுக்குத் தம்முடைய ஸம்யக்யத்தாலே நெடுந்தூரமாய்த் தோற்றுமென்றும், இப்படியிருக்க, வருகைக்குப்ரயோஜநத்தையும்காட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யாதாவருளுகிறார் (வ்யாபாரேத்யாதி.) அதிலென்றது-ஒன்றே வருமிடத்திலென்றபடி. "உனதடியேன்" என்ற - இவர்ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவராகத் தம்மையநுஸந்திக்க, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகவந்தானென்னச்சேருமோவென்று ஶங்கிக்க; வாஸ்தவாகாரத்தைப் பற்றி அவன்நினைத்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (வருகிறவித்யாதி.) "உனதடியேன்" என்ற ஆழ்வாருடைய பாசுரமானது ஸர்வேஶ்வரன் கையதானப்ராமாண்யமாகையாலே அவன்கையிலோரெழுத்தைத் தாம் கண்டு அர்த்தத: அநுஸந்தித்தாரித்தனையாகையால் இந்தபாசுரம் ப்ரமாணமென்று கருத்து. "அடியேன்" என்னவேயமைந்திருக்க, "உனது" என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (நீயோவித்யாதி.) "மனம்" என்றதுக்குக்கருத்து (வந்துபுகுரவித்யாதி.) "புகுந்ததற்பின்வணங்கும்" என்கையாலே - அவ்யவஹிதகாலத்திலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநகார்யமான வணக்கமிவருக்குவரஸம்பாவனையில்லையேயென்று ஶ்ரோத்ருஶங்காநுவாதம் பண்ணுகிறார் (அவனித்யாதி.) இதுக்குத்தரம் (ஶத்ருவித்யாதி.) "வணங்கும்" என்கிறப்ராதிகம் ஶங்கைக்கு முற்றுறஅநுஸந்திப்பது. இவர் வசமாகவணங்கினாராகிலும் அவன் சிந்தனைக்கினியனானபடியால் எல்லைநிலத்தைக் காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி.)

(க) ஒன்றேவருதல் - சரக்குப்பிடிக்கிறவனே முற்றும்போகை.

மூ.— நீலத்தடவரைமாமணி நிகழக்கிடந்ததுபோ லரவணை
வேலைத்தலைக்கிடந்தா யடியேன்மனத்திருந்தாய்
சோலைத்தலைக்கணமாமயில்நடமாடமழை முகில்போன்றெழுந் தெங்கு
மாலைப்புகைகமழு மணியாலியம்மானே. ௨.

ப-ரை.— ஆலைப்புகை - கருப்பஞ்சாறட்டபுகை, எங்கும் - எவ்விடத்தும், மழைமுகில் போன்று - வர்ஷகாலமேகம்போலே, எழுந்து - மேலெழுவதனால், கமழும்-பரிமளத்தையுடைத்தான, சோலைத்தலை-சோலையிலே, மாமயில்கணம்-பெரிய மயில்கூட்டங்கள், நடமாட-களித்து ஆடாநின்றுள்ள, அணி-அழகிய, ஆலி அம்மானே - திருவாலிநாட்டுக்கு ஸ்வாமியானவனே!; நீலம் - நீலநிறத்தையுடைய, தடவரை - பெரியமலையானது, மாமணி - பெருவிலையனரத்நம், நிகழ-தன்மேல் ப்ரகாசிக்கும்படி, கிடந்தது போல் - சாய்விருந்ததுபோலே, வேலைத்தலை-திருப்பாற்கடலில், அரவணை - திருவனந்தாழ்வான்மேலே, என்னைக்கிட்டுவதற்குமுன்னே, ஸ்ரீகௌஸ்துபம் விளங்கும்படி, கிடந்தாய் - பள்ளிகொண்டவனே!, பின்பு அவஸரம் பெற்றவாறே, அடியேன் மனத்து - சேஷபூதனான என்ஹ்ருதயத்தில், இருந்தாய் - புகுந்து நீங்காதபடி நிலையாக நின்றவனே! என்று ஈடுபடுகிறார். (௨)

(திருவே) எனக்குஸம்பத்தாயுள்ளவனே. (அந்தளிரித்யாதி) அழகிய தளிராலே அலங்க்ருதமான அசோகத்தினிளந்தளிர்கள் செந்தழலொக்கும் திருவாலியம்மானே. ... ... க.

(திருவே) "திருவுக்குந்திரு" என்கிறபடியே - இவருடைய ஸம்பத்தாய்த்து இவன். (என்னாருயிரே) ஸம்பத்துத்தானாய் தாரகம் வேறொன்றாயிருக்கையன்றிக்கே, எனக்குதாரகனானவனே. வ்யதிரேகத்தில் பிழையாதபடியா யிராநின்றானாய்த்து. (அந்தளிரித்யாதி) எனக்குதாரகனுமாய் நிரதிசயபோக்யனுமானநீ திருவாலியையிருப்பிடமாகவுடையையாய்வைத்து, தனக்கென்னவோரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தாயே!. அழகிய தளிர்களாலே வந்த அழகுமிக்கிருக்கிற அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய இளந்தளிரானவை எங்குமொக்கப்பரப்புமாறி அக்நிகல்பமாயிராநின்றதாய்த்து. சிவந்தஇளந்தளிர் எங்குமொக்கப் பரப்புமாறித்தளிர்த்து நின்றபோது, எங்குமொக்கநெருப்புக்கொளுத்தினாப்போலே ஊர்ஜிதமா யிராநின்றதாய்த்து. இப்படி அந்யதாஜ்ஞாநஜநகமான தேசத்தை யிருப்பிடமாகவுடைய ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... ... க.

(என்னாருயிரே) என்றவிடத்தில் "என்" என்றதை இங்கும்கூட்டி, "என்திரு" என்றவிவக்ஷித்து, ஸஷ்ஜேஷ்டாக மருளிச்செய்கிறார் (திருவுக்குமித்யாதி.) தாத்பர்யமருளிச்செய்து, பலஸ்வார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி.) திருவாலிநகரை யிங்ஙன் வர்ணித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.— (நீலமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில்-மனம்புகுந்தபடியை யருளிச்செய்தார்; இதில் - ஸ்வஸ்திரனாய்மனத்திருந்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

னென்னெல்போய்வருமென்றென்றெண்ணியிராமையென்மனத்தேபுகுந்த
‡ திம்மைக்கென்றிருந்தே னெறிநீர்வளம்செறுவில்
செங்நெற்கூழைவரம்பொரீஇயரிவார்முகத்தெழூ†வாளைபோய்க் கரும்
¶ பந்நற்காடணையுமணியாலியம்மானே. ரு.

ப-ரை.— எறி - அலைவீசாநின்றுள்ள, நீர்வளம - நீர்வளப்பத்தையுடைய, செறுவில்-வயல்களிலுண்டான, செங்நெற்கூழை-வயிரம்பற்றிய செங்நெற்பயிரை, உள்ளிறங்கியறுக்க வொண்ணாமையால், வரம்பு ஒரீஇ-வரப்புகளில் அதின் தலைகளைச்சேர்த்து, அரிவார் - அறுக்கின்றவர்களுடைய, கைப்பிடியிலகப்பட்ட, வாளை-வாளைமதஸ்யங்கள், முகத்து - அவர்கள் முகத்தில், எழப்போய்-எழப்பாய்ந்து [ய] போய், அ - அந்த, நல் - அழகிய, கரும்புக்காடு - கரும்பங்காட்டை, அணையும-சேருகிற, அணியாலி அம்மானே !—; னென்னெல்-நேற்று, போய்—, வரும்-நாளை வரும், என்றென்று எண்ணி-என்று இப்படிப்பட்ட மநோரதத்தை, இராமை-இராமல், என்மனத்தே - அடியேன் மனத்தில், புகுந்து-நீவந்திருந்தது, இம்மைக்கு என்று இருந்தேன்-இவ்வுலகில் எனக்குஇனிமைவிளைக்கைக்காக எனறிருந்தேன் என்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) நீலநிறத்தையுடைய பெரிய பர்வதத்திலே யொருநிலாத்கம் கிடந்து விளங்குமாப்போலே, திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டாய்; பின்பு வந்து என்மநஸ்ஸிலேபுகுந்தாய். (சோலையித்யாதி) சோலையிடத்திலே மயில்திரளானவை நர்த்தம்பண்ண, நீர்கொண்டெழுந்தகாளமேகம் போலே யெழுந்து ஆலைப்புகைகமழுமணியாலியம்மானே. உ.

இரண்டாம்பாட்டு.— (நீலமித்யாதி) ஒருநீலகிரியானது தன்மேலே பெருவிலையனாயிருப்பதொருரத்நம் உஜ்ஜ்வலமாம்படி சாய்ந்தாப்போலேயாய்த்துத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே அழகிய திருமேனியிலே ஸ்ரீகௌஸ்துபம் விளங்கக் கண்வளர்ந்தருளும்படி. (அடியேன்மனத்திருந்தாய்) திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளிற்று இவர்நெஞ்சிலே புகுருகைக்கு † விலக்காமைக்கு அவஸரம் பெறுமளவுமாய்த்து ; விலக்காமைபெற்று இவர்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தபின்பு ஙீதக்ஙீதயனாயிருந்தாருய்த்து. (சோலையித்யாதி) சோலைத்தலையிலே பெரிய மயில்திரளானது நடமாடும்படியாக, வர்ஷுகநீலவலாஹகம்போலே தோன்றி,எங்குமொக்க ஆலைப்புகை கமழுமாய்த்து. மழைமுகில்போலே யெழுகிற ஆலைப்புகையைக்கண்டு சோலைத்தலைகணமாமயில் நடமாடாநிற்குமாய்த்து. இப்படி விபரீதஜ்ஞாநஜநகமானதேஸத்தை யிருப்பிடமாகவுடையையாயிருந்துவைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... ... உ.

இப்போது திருப்பாற்கடலில்கிடக்கையைச்சொல்லுகைக்குத் தாதபர்யகயந பூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதி.) ... ... உ.

† "புகுந்திருகைக்கு" என்று சிலஸ்ரீகோஸங்கள். ‡ "இனிமைக்கு" என்றுபாடாந்தரம். ‡ "எழா" என்னும்பாடம் கோஸாந்தரங்களிற்காண்க ; அன்றிக்கே, எழு என்பதற்கே எழவைப் பொருள்கூறுவாருமுளர். ¶ "அன்னல்" என்று, பெரியவாச்சான்பிள்ளைவ்யாக்யாநத்தின் மூலபாடம்.

மூன்றும்பாட்டு. (நென்னெலித்யாதி) நேற்றுப்போய்த்து, இன்று வந்தது, நாளைத்தானேவரும் என்று இப்படிகாலங்கழிந்து, * ஆக்கை விடும்பொழுதெண்ணிக்கொண்டிராமல், என்னெஞ்சிலே புகுந்தது, இஹலோகத்திலே யென்னைவாழ்விக்கஎன்றிருந்தேன். (இன்மை) என்றபோது, இனிமைக்கென்றுகிறது. (எறிநீரித்யாதி) அலையெறிகிற நீரையுடைய அழகியவயலில் செந்நெல்தலைவரம்புகளிலே ஒருக்கி யறுக்க, வாளை முகத்திலேயெழப்பாய்ந்துபோய், செடிமிக்ககருப் பங்காட்டைச்சென்றடையாநிற்கும். (கரும்பந்நற்காடணையும்) அந்த அழகியகருப்பங்காட்டை அணையும். ... ... ௩.

மூன்றும்பாட்டு.— (நென்னெலித்யாதி) "நேற்றுப்போனான், இன்றுவரும்" என்றுகொண்டு மாறுமேதமநோரதித்துக்கொண்டிராதபடியாகவென்னுதல்; "நேற்றுப்போய்த்தது, இன்றுவந்தது, நாளையும் வாக்கடவது" என்று மநோரதித்துக்கொண்டு காலம்செல்ல விடவிதாம்படி யிராமேயென்னுதல். (என்னித்யாதி) இப்படி மநோரதத்தாலே நான் காலக்ஷேபம்பண்ணுதபடியாக என் ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தது இஹலோகத்திலே எனக்கினிமை விளைக்கைக்காக என்றிருந்தேன். (இம்மை) என்றபோது, இஹலோகத்திலேயென்றுகிறது; (இன்மை) என்றபோது, இனிமையென்றுகிறது. (எறிநீரித்யாதி) அலையெறியாநின்றுள்ள நீரையுடைத்தாய், அழகியதாயிருந்துள்ள, செறுக்களுண்டு - செய்கள், அவற்றிலுண்டான, செந்நெற்கூழையென்று - செந்நெல்தலையாய், அத்தை வாம்பிலே (க) ஒருக்கி அரிகிறவர்களென்னுதல்; "பைங்கூழ்" என்கிறபடியே, கூழையென்றது - கூழென்றாய், செந்நெல்பயிராய், அத்தை அரிவாரென்னுதல். (வரம்பொரீஇ) நேர்கொடுநேர் சென்றிழிந்து அறுக்கவொண்ணாதபடி வயிரம்போலேயிருக்கையாலே வரம்புகளிலே தலைகளைக்கொடுபோந்து ஒதுக்கி, நுனியிலே அரிவர்களாய்த்து; அவர்கள் சேரப்பிடித்தபிடியிலேயகப்பட்ட வாளைகளானவை அவர்கள்முகத்திலே யெழப்பாய்ந்து, ஸாபாயமான நிலத்தைவிட்டு நிரபாயமாக வர்த்திக்கைக்காக அருகேயுண்டான செடிமிக்க கருப்பங் காட்டிலே சென்றடையாநிற்குமாய்த்து; போய், அரணைப்பற்று மாய்த்து; - அந்த அழகிய கருப்பங்காட்டிலேயடையும். ௩.

மூன்றும்பாட்டு.— (நென்னெலித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - "அடியேன்மனத்திருந்தாய்" என்றார்; அந்த மனத்திருந்தபடிதானும் அவிச்சின்னமாக விருந்தானென்றும், காலவிளம்பம் நெஞ்சில்படாதபடி நிரதிசயபோக்யதைதோற்ற விருந்தானென்று மருளிச்செய்கிறார் என்று இரண்டுவிதமாக ஸங்கதி.

வீப்ஸாதாத்பர்யம் (மாறுதேயித்யாதி.) "கூழை" என்றது - கதிராகவும் பயிராகவும் அர்யத்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, கதிராகுகையும் எழுச்சிகொய்கையுமாக்கி க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயித்யாதி.) ஒருக்கியென்றது - உறுக்கியென்கை. * அன்னல்பகுத்துக்கார்யம் (செடிமிக்கவென்றது.) அந்தநல் லென்றர்யாதாரமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதி.) ... ... ௩.

(க) ஒருக்கி - உறுக்கி - சேர்த்து.

ரு.—மின்னின்மன்னு நுடங்கிடைமடவார்தம்சிந்தைமறந்துவந்து நின்
மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்
புன்னைமன்னுசெருந்திவண்பொழில்வாயகன்பணைகள்கலந்தெங்கு
மன்னமன்னும்வயலணியாலியம்மானே. ௪.

ப - ரை. —புன்னை - புன்னைமரங்களும், செருந்தி - சுரபுன்னைமரங்களும், மன்னு - நிறைந்திருக்கிற, வண் - அழகிய, பொழில்வாய் அகன் - சோலையின் உள்ளே, பணைகள் - பொய்கைகளில், அன்னம் - ஹம்ஸங்கள், எங்கும் கலந்து - எங்கு மொக்க ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து, மன்னும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வயல் - கழனிகளையுடைய, அணிஆலி அம்மானே—; மின்னில் மன்னு-மின்னோடொத்த,[ம] நுடங்கு - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - இடையையுடைய, மடவார்தம்-ஸ்த்ரீகள் பக்கலுண்டான, சிந்தைமறந்து - வாஞ்சையைத்தவிர்ந்து, வந்து-உன்பக்கலிலே வந்து, மன்னு - எப்போதும் ஏகரூபமான, நின் - உன்னுடைய, சேவடிக்கே - அழகிய திருவடிகளையே, மறவாமை-நான்மறவாதபடி, வைத்தாய்-செய்தருளினாய் ; ஆல்!- இதென்ன ஆச்சர்யம் ! என்று உகக்கிறார். ... ... (ரு)

நாலாம்பாட்டு. (மின்னினித்யாதி) மின்னொத்த நுண்ணிய இடையையுடையராய் மடப்பத்தையுமுடையவர்கள் பக்கல், நெஞ்சைவாங்கி,

நாலாம்பாட்டு.— நீரிங்ஙனேகிடந்து நெஞ்சுளுக்குப்படாநிற்கிறதென்னென்ன ; ஸ்த்ரீகளை விஸ்மரித்து உன்திருவடிகளை மறவாதபடி பண்ணினாயாகில் இனி நீசெய்வதென்னென்கிறார்.

(மின்னித்யாதி) மின்னோடொத்திருப்பதாய், நுடங்காநின்றுள்ள இடையையுடையரான, மடவாருண்டு – ஸ்த்ரீகள், அவர்கள் விஷயமாக வுண்டான, (சிந்தைமறந்து) இவனெப்போதுமொக்க அவர்களை போக்யைகளாக அநுஸந்திக்கும் சித்தத்தைபோக்கி, அவைதன்னை இவன்தான் லஹித்தானுகை பெரும்பணியிறே.

நாலாம்பாட்டு.—கீழ்ப்பாட்டுச்சகலோரம்ஸங்ரஹத்தையத் தாமேகாட்டுகிறார் (நீரித்யாதி;)அர்ச்சிராதிகளின்றிக்கேயிருக்க வந்து புகுந்து ஸ்திரமாக விருந்தாயென்று வெறுமைசொல்லி நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தால் நோவுபடுவானென், “எனக்கார்பிறர் நாயகரே” என்றுகளித்துக்கொண்டு அநுபவித்திருக்கவொண்ணாதோவென்றுமவங்கா தாத்பர்யம். உபகாராதிசயம் என்னையிப்படிபடுத்துகிறதென்கிறாரென்னும் பரிஹாரந்தன்னையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளையித்யாதி.)

“மின்னின்” என்றவிடத்தில், இன் - சாரியையாய், மின்னைமன்னு - அதின் ஸாதர்ம்யத்தையுடைத்தான என்றுதல்,மின்னில்என்றுஉபமார்த்தில் பஞ்சமியாய், அத்தைப்போலே யிருக்கிற என்றுதல் ரஸ்யார்த்யம் விவக்ஷித்து வெளிதார்த்யமருளிச் செய்கிறார் (மின்னோடொத்திருப்பதாயென்று.) கலவியைமறந்து என்னாதே, “சிந்தைமறந்து” என்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி.) அவைதன்னை - அந்தஹோமங்கள் தன்னை, பெரும்பணி-துஷ்கரமென்று கருத்து.

மூ.—நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநின்னிணையடிதொழுதேத்துமென்மனம்
வாடநீநினையேல் மரமெய்தமாமுனிவா
பாடலின்னொலிசங்கினோசைபரந்துபல்பணையால்மலிந்தெங்கும்
ஆடலோசையறாவணியாலியம்மானே. ௫.

ப - ரை.—பாடல் - பகவத்காதைகளைப்பாடுகிற, இன்-இனிய, ஒலி-த்வநியும், சங்கின்ஓசை - சங்கத்வநியும், பரந்து - எங்கும்பரவி, பல்பணையால் - பலவகைப் பட்ட வாத்யகோஷங்களால், மலிந்து - மிக்கு, எங்கும் - பார்த்தவிடமெங்கும், ஆடல்ஓசை - ந்ர்த்தம்பண்ணும்த்வநி, அறா - மாறாத, அணிஆலிஅம்மானே !—, மரம் - மராமரங்களேழையும், எய்த - ஒருக்காலே விழும்படி எய்த, மாமுனிவா-மஹாசீலனே !, நின - உன்னுடைய, இணைஅடி - ஒன்றுக்கொன்றொப்பான திருவடி களில், பல் - பலவகைப்பட்ட, மலர் - புஷ்பங்களையும், மாலை - கலம்பகன் மாலையையும், நீடு - நெடுங்காலம், இட்டு - பணிமாறி, தொழுது - ஸேவித்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, என - அடியேனுடைய, மனம் - மநஸ்ஸு, வாட - உன்னைப்பிரிந்து தளிர்போலே வாடும்படி, நீ - ஆச்ரிதவத்ஸலனான நீ, நினையேல் - நினையாதொழியவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ... ... (௫)

அவர்களை மறந்துவந்து. (நின்னித்யாதி) உன்னுடைய அழகியதிருவடி களை மறவாதபடி பண்ணிவைத்தாய். ஆல் - அசை. (புன்னையித்யாதி) புன்னையும் செருந்தியும் செறிந்து அழகிய பொழிலிடத்து உள் ளான நீர்நிலங்களிலும் அன்னங்கள் கலந்து மன்னுகிற வயலையுடைய அணியாலி. ... ... ௪.

அப்ராப்தவிஷயங்களிலுண்டான வாஸனையைத்தவிர்த்து,ப்ராப்தவிஷ யத்தையாசைப்படப்பண்ணினவிதுதான் போருமிறேஉபகாரம்!; அவ ற்றைநானேகைவிட்டு,உன்பக்கலிலேவந்து,ஸௌகுமார்யமான வுன்திரு வடிகளிலே,எனக்கு மறவாமையாகிற பேறுண்டாம்படியாக, நானபே க்ஷிக்கவன்றிக்கே தன்னளிர்பார்த்ததல்லைப்பாரோபாதி நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினாய். புன்னை, செருந்தி இவை மன்னுநின்றுள்ள அழகிய பொழிலினுள்ளே பொய்கைகளிலே அன்னங்களானவை அந்யோந்யம் கலந்துநித்யவாஸம்பண்ணுகிற வயலையுடைத்தாய் ஸ்பர்சநீயமான திரு வாலியில்நிற்கிற ஸர்வேச்வரனே. ... ... ௪.

அத்தைமறந்து என்றும், "அடி-மறவாமை" என்றும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) "வைத்தாய்" என்ற பத வாஸனை (நானித்யாதி.) பொழில்வாய் - பொழிலிடமாய், அகன் - அதுக்குள்ளே யிருக்கிற, பணைகள் என்று பரஸ்பரம்தொடர்ந்திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பொழிலினுள்ளேயென்று.) "பணைகள்" என்றதினர்த்தம் (பொய்கைகளிலே யென்றது.) ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கீழித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - அவன்செய்தமஹோபகார த்தைச்சொல்லுகைக்காக, விஷயாந்தரங்களை மறக்கும்படிபண்ணினாய் என்றார்; அந்தப்ரஸங்கத்திலே, அவை வாஸநாபலத்தாலே மறுவலிடில்செய்வதென் என்று அஞ்சி, "மனம்வாடநினையேல், நினைத்தாயாகில் பிழையேன்" என்றப்ரார்த்திக்கிறா ரென்று ஸங்கதி.

அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடித்யாதி) நீடு - காலநீட்சி. "ஒழிவில்கால மெல்லாம்" "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" என்கிறபடியே - உன் திருவடிகளிலேநல்லபூக்களையும்மாலைகளையும்சாத்தி, "தொழுதெழு" என்கிறஎன்நெஞ்சை. (வாடவித்யாதி) என்மநஸ்ஸானது உன்னைப் பிரிந்து வாடும்படி நினையாதொழியவேணும் மராமரமெய்த மாமுனிவா. (பாடவித்யாதி) ஐமவஷ்மாயைகளைப்பாடுகிற ஸ்வநியும் ஸங்வ ஸ்வநியும். (பல்பணை) பணையென்று – முரசும், பல்லியமும்பெறும்; இயமென்பது - வாத்யம். மலிதல் - மிகுதல். ஸாநஸ்வநிதடக்கமான வற்றாலே யெங்கும் மிக்கு ந்ருத்தம் பண்ணுகிற வேஷமும் மாறாத அணியாலி. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (கந்தமித்யாதி) ஸுகந்தமான புஷ்பங்களெட்டை யுமிட்டு. அவையாவன – கருமுகை, கற்பகம், நாழல், மந்தாரம், ஸௌகந்தி, செங்கழுநீர், தாமரை, கேதகை.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(நீடித்யாதி)"ஒழிவில்காலமெல்லாம்" "எண் டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" என்கிறபடியே - பலவகைப்பட்ட மல ரையுடைத்தான மாலைகளையிட்டு, உன்னுடைய ஒன்றுக்கொன்றுஒப் பாயிருக்கிற திருவடிகளைத்தொழுதேத்துகிற என்னுடைய மநஸ்ஸா னது தளிர்போலே வாடும்படியாக நீநினையாதொழியவேணும் (மரா மெய்தமாமுனிவா) ஆஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வாஸத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கு மவனன்றோ !. (மாமுனிவா) எங்களுடைய நினைவுபோலே தப்பிலும் தப்பி ஸ்விக்கிலும் ஸ்விக்கும்படி யன்றிறே உன்நினைவிருக்கும்படி. பாட்டின்னியஸ்வநி, மற்றுமுண்டான ஸங்வஸ்வநி, இவைபரம்பி, பின் னையும் பலவகைப்பட்டிருந்துள்ள வாத்யகோஷங்களும்மிக்கு, பார் த்தவிடமெங்கும் ஆடுகிறவர்களுடைய ஸ்வநிமாறாத. பணை - முரசும், பல்லியமும். ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (கந்தமித்யாதி) ஸுகந்தமான விலக்ஷணபுஷ் பங்களெட்டையுமிட்டு. அவையாவன – கருமுகை, கற்பகம், நாழல், மந்தாரம், ஸௌகந்தி, செங்கழுநீர், தாமரை, கைதை.

நீட்சி - காலக்ருதமான நீட்சியாய், அதுதானும் "இட்டு" என்றதுக்கு விசே ஷணமென்று ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (ஒழிவிலித்யாதி.) (என்கிறபடியே) என்ற பின், காலமெல்லாம் என்றபேக்ஷம். மரமெய்த, மாமுனி - மஹத்தான, மநநத்தை யுடையவனே என்று ஸாங்காரியமாய், ஸ்விதார்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித் யாதி.) மஹத்வத்தை விவரிக்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதி.) பல்லியம் என்றதும்- வாத்யவிசேஷம். ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(கந்தமித்யாதி.) "என்மனம்வாட நீநினையேல்" என்று-நம் மை விட்டு விஷயாந்தரபரராய்ப்போகாமல் நினைப்பிடச்சொன்னீர், நானும்மைப் பெறுகைக்காகவந்து புகுந்திருக்க அதுக்கு ப்ரஸக்திதானுண்டோ, நீர்தானே வாஸநாவலத்தாலே நம்மைவிட்டு மீண்டுபோக நினைத்தீராகில் நாம்செய்வதென் என்னும் ஸங்கையிலே, நானென்னை யுனக்காக்கி ஒழிஸாய்யவஸாயநிஷ்டனாயிரு க்கும்படி நீவந்தபின்பு நான்போகவொட்டுவேனோ வென்கிறாரென்றுஸங்கதி.

மூ.—கந்தமாமல ரெட்டுமிட்டு நின்காமர்சேவடிகைதொழுதெழும்
புந்தியேன் மனத்தேபுகுந்தாயைப் போகலொட்டேன்
சந்திவேள்விசடங்குநான்மறையோதியோது வித்தாதியாய்வரும்
அந்தணாளரறுவணியாலியம்மானே. ௯.

ப - ரை.—சந்தி - நித்யகாமங்களையும், வேள்வி - நைமித்திக கர்மங்களையும், சடங்கு - காம்யகர்மங்களையும், இவற்றின் அநுஷ்டாநப்ரகாரங்களை விதிக்கிற, நான்மறை - நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களையும், ஆதியாய் - ஸ்ருஷ்டி தொடங்கி, ஓதி - முன்புள்ளவர்களிடத்தில்கற்றும், ஓதுவித்துவரும்-பிறர்க்குக்கற்பித்தும்போருகிற, அந்தணாளர் - ப்ராஹ்மணர், அறு - மாறுதேவர்த்திக்கிற, அணி ஆலி அம்மானே!—, கந்தம் - பரிமளப்ரசுரமாய், மா - ச்லாக்யமான, எட்டு மலரும் - எண் வகைப்பூக்களையும், நின் - உன்னுடைய, காமர் - அழகிய, சேவடி - சிவந்த திருவடிகளில், இட்டு-ஸமர்ப்பித்து, கைதொழுது-கையாலேதொழுது, எழும்-உத்தவேனுமென்கிற, புந்தியேன் மனத்து - அத்யவஸாயத்தையுடையவன் நெஞ்சில், புகுந்தாயை - உனைப்பெருகவந்து புகுந்தவுன்னை, போகலொட்டேன் - இனிநான்போகவொட்டேனென்கிறார். ... ... (௯)

ஸ்வாபதேசம் - †பரமபோக்யமான திருமந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாத்யமான வஸ்துவின்பக்கலிலே தன்னை ஸமர்ப்பித்து; "ஸர்வமங்கள" என்கிற வஸ்துவாகையாலே. (காமரித்யாதி) காமர் – அழகு. அழகிய சிவந்த திருவடிகளைத் தொழுதெழவேணுமென்று அத்யவஸாயமுடைய வென்னெஞ்சிலே புகுந்தவுன்னைப்போகவொட்டேன்.

ஸ்வாபதேசம் †பரமபோக்யமான திருமந்த்ரத்தாலே ப்ரதிபாத்யனான வஸ்துவின்பக்கலிலே தன்னை ஸமர்ப்பித்து; "ஸர்வமங்கள" என்கிறவஸ்துவாகையாலே: உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான சிவந்த திருவடிகளைக் கையாலே தொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் அத்யவஸாயத்தையுடைய என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே (புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்) நானுன்னை அபேக்ஷியாதிருக்க நீயேவந்து புகுந்தபின்பு, இனிப்போகவொட்டேன். நினைவின்றிக்கேயிருக்க வந்த ஸம்பத்தைத் தள்ளுவாருண்டோ!.

"பணமலர்மாலையிட்டு" என்று கீழ்ச்சொன்னவர், இப்பாட்டில "எட்டு" [கூறு] என்று ஒரு ஸங்க்யாவிசேஷஞ்சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதேசமென்று.) அத்தையருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதி.) இத்தால் - பரிமளப்ரசுரமான மலர்போலே ஓரோவெழுத்தே பரமபோக்யமாயிருக்கிற திருவெட்டெழுத்தாலே தத்ப்ரதிபாத்யவஸ்துவில் தன்னை ஸமர்ப்பிக்கை விவக்ஷிதமென்கைக்காகச் சொன்னதென்றதாயிற்று. * எட்டெழுத்துக்கு பரிமள[கூறு] ப்ரசுரபுஷ்பஸாம்யமதென்னுகைக்கு மூலமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேதயாதி.) "நின்" இத்யாதிக்கு பாவார்த்தம் (உன்னுடையவித்யாதி.) "கைதொழுதெழும்புந்தி" என்னும்படி அத்யவஸாயநிஷ்டையுண்டானபின்போ அவன்புகுந்ததென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையித்யாதி.) மனத்தேபுகுருகையாவது - நெஞ்சுக்கு விஷயமாகையாலே, இவருக்கு அத்யவஸாயம் பிறந்தபின்பு அவன் புகுகையென்றொன்றில்லாமையால், முதற்பாட்டிற்சொன்னபடியே முன்னேபுகுந்தத்தை யருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. "ஒட்டேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நினைவின்றிக்கேயித்யாதி.) ... ... ௯.

† "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரியநிக்ரஹ:| ஸர்வபூததயா புஷ்பம் க்ஷமா புஷ்பம் விசேஷத:|| த்யாநபுஷ்பம் தப:புஷ்பம் ஜ்ஞாநபுஷ்பம் ததைவச| ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் பவேத்" என்கிற ச்லோகம் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

உலவுதிரைக்கடல் பள்ளிகொண்டுவந் துன்னடியேன்மனம்புகுந்த அப்
புலவபுண்ணியனே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்
நிலவுமலர்ப்புன்னை நாழல் நீழல் தண்டாமரை மலரின்மிசை மலி
யலவன்கண்படுக்கு மணியாலியம்மானே. எ.

ப - ரை.— நிலவு - எப்போதும்மலராநின்றுள்ள, மலர் - புஷ்பஸம்ருத்தியை யுடைய,புன்னை—,நாழல்-பலிசு, இவற்றின்,நீழல்-நிழலில்,தண்-குளிர்ந்த, தாமரை மலரின்மிசை-தாமரைமலரின்மேல், மலிஅலவன்-பெரியஆண்நண்டுகள், கண்படுக்கும்-பள்ளிகொள்ளுகிற, அணிஆலிஅம்மானே ! —;திரைஉலவு-திரைக்கிளப்பத்தை யுடைய,கடல-திருப்பாற்கடலில், பள்ளிகொண்டு-கண்வளர்ந்தருளி, என்பக்கல்[ப] புகுருகைக்குஅவஸரம் பெறறவாறே, உன் அடியேன் - உனக்கு சேஷபூதனுன என்னுடைய,மனம் - நெஞ்சில், வந்து புகுந்த-உன்பேருகவந்துபுகுந்த, அப்புலவ - அந்த ஸர்வஜ்ஞனுனவனே !. புண்ணியனே - எனக்குஸாதநமானவனே !, புகுந்தாயை - நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்தவுன்னை, போகலொட்டேன் - நான்போகவொட்டேன் என்கிறூர். ... ... (எ)

(சந்தியித்யாதி) நித்யகர்மம், நைமித்திககர்மம். (சடங்குநான்மறை) காம்யகர்மம். இவற்றினநுஷ்டாநங்களைவிதிக்கிற நாலுவேதம். (ஓதியித்யாதி) முன்புள்ளாருடனே தாங்களோதி, பின்புள்ளார்க்குத் தாங்களோதுவித்துவருகிறஸ்ராஹ்மணராறுத அணியாலி. ... சூ.

ஏழாம்பாட்டு. (உலவித்யாதி) திரைக்கிளப்பத்தையுடைய கடலிலே பள்ளிகொண்டபின்பு, வந்துன்னடியேன்மனம் புகுந்த.

(சந்தியித்யாதி) நித்யகர்மம், நைமித்திககர்மம், சடங்கு - காம்யகர்மம், நான்மறை - இவற்றினுடைய அநுஷ்டாநப்ரகாரங்களை விதியாநின்றுள்ள நாலுவகைப்பட்டவேதம், இவற்றை, முன்புள்ளவர்களோடே தாங்களோதி, பின்புள்ளாரைத் தாங்க ளோதுவித்து, இப்படி பழையராய்ப் போருகிற ஸ்ராஹ்மணர் மாறுத திருவாலியிலே, அவர்களுக் காஸ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனே, அவர்களுமுண்டாயிருக்க நீயேவந்து என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தபின்பு இனிப்போகலொட்டேன். ... ... சூ.

ஏழாம்பாட்டு.— (உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரையையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி; அங்குச்சாய்ந்தருளிற்று என்பக்கல்புகுருகைக்கு அவஸரம் பெறுமளவுமாய்,பின்பு என்பக்கலிலே விலக்காததொரு அவகாஸம் பெற்றவாறே, உனக்குப் புகுருகைக்கு யோக்யமாயிருக்கிற என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த.

ஏழாம்பாட்டு.—(உலவித்யாதி.) நீர் "போகலொட்டேன்" என்றீர், நான் நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்தவன, நானேபோகில் நீர் செய்வதென், நீரென்னபலங்கொண்டு இங்ஙன்சொன்னதென்று, இவர்நெஞ்சை சோதிக்கைக்காகச்சொல்ல; இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே - திருப்பாற்கடலிலே யென்னைப்பெறுகைக்காகவேகிடந்து வந்து நீபுகுந்த பலங்கொண்டே "நான்போகலொட்டேன்" என்கிறூரென்று ஸங்கதி.

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (அங்கித்யாதி.)

மூ.—சங்குதங்குதடங்கடல் கடன்மல்லையுட்கிடந்தா யருள்புரிந்
திங்கென்னுள்புகுந்தா யினிப்போயினாலறையோ
கொங்குசெண்பகம்மல்லிகைமலர்புல்கியின்னிளவண்டுபோயிளந்
தெங்கின்தாதளையும் திருவாலியம்மானே. அ.

ப - ரை.—இன்னிளவண்டு-இனியவிளம்வண்டுகளானவை, கொங்கு-பரிமளம் மிகுந்த, செண்பகமலர் - செண்பகப்பூவையும், மல்லிகைமலர்-மல்லிகைப்பூவையும், புல்கி - மதுபாநத்திற்காகவிழுந்து தழுவி, அவைகொதித்தவாறே, இளந்தெங்கின் - இளம்தெங்கிலே, அவ்வெம்மையாற்றுகைக்காக, போய் - சென்றுபுக்கு, தாதுஅளையும் - அதின்தாதைஅளையாநின்றுள்ள, திருவாலியம்மானே—, சங்கு- சங்கங்கள், தங்கு - மாறுதேயிருப்பதான, தடம் - பெரிய, கடலுள் - திருப்பாற் கடலிலும், கடன்மல்லையுள்-திருக்கடன்மல்லையென்னும் திவ்யதேசத்திலும், கிடந்தாய் - பள்ளிகொண்டருளினவனே, இங்கு - இவ்விடத்திலே, என்னுள்-தாஸனான என்ஹ்ருதயத்தில், அருள்புரிந்து புகுந்தாய் - க்ருபைபண்ணிவந்து போந்தாய்; இனிப்போயினால் - இனிநீயேவிட்டுப் பிரிந்துபோனாயாகில், அறையோ-அறையோ வறை (ஜயம்). ... ... (அ)

(அப்புலவவித்யாதி)புலவன்—வித்வான். ஸர்வஜ்ஞனானவனே!, எனக்கு ஸுலபமானவனே,புகுந்தவுன்னைப்போகவொட்டேன்.(நிலவித்யாதி) நித்யமானமலரையுடைத்தான புன்னை, ஞாழல், இவற்றின்நிழலிலே. ஞாழல் - ஸுலிநீ. குளிர்ந்த தாமரைமலரின்மேலே பெரிய ஆண்நண்டானது பள்ளிகொள்ளுமணியாலி. "பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட பகுவாயலவன்" என்னும்படியே. ... ... எ.

(அப்புலவ)விசேஷஜ்ஞனல்லேயோ!. அவஸரமறியாயோ புகுருகைக்கு. (புண்ணியனே)உன்னைப்பெறுகைக்கொரு கைம்முதலில்லாதபடியிருக்கிறவெனக்கு ஸுலபமானவனே. (புகுந்தாயைப்போகவொட்டேன்) நீயேவந்து புகுந்தபின்பு, உன்னை நானினிப்போகவொட்டேன். (நிலவித்யாதி) நித்யமான மலரையுடைத்தாயிருக்கிற புன்னை, ஞாழல், இவற்றினுடைய நிழலிலே பரந்ததாமரைமலரின்மேலே. (மலியலவன் கண்படுக்கும்) அப்பரப்புக்கெல்லாம் போரும்படி பெரியவடிவையுடைய ஆண்நண்டானது, மற்றொருநியமத்தையறியாதே படுக்கைவாய்ப்பாலே கிடந்து உறங்காநிற்குமாய்த்து. வயலாலிமணவாளனுடைய வ்யாபாரத்தோடு அங்குண்டான திர்யக்குக்களுடைய வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த்திவர்க்கு அந்நிலத்திலுள்ளவை யாகையாலே. ... ... எ.

"ஞாழல்" என்றது - ஸுலிநீஎன்கிற வ்ருக்ஷம். தண் - தட்பமாய், பெருமையைச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (பரந்தவென்று.) நியமத்தை - ஸம்ஶ்லேஷத்தை. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்குகள் வர்த்திக்கிற பெரிய கடற்கரையிலே திருக்கடன்மல்லையிலே பள்ளிகொண்டாய்; பின்னை அருள்பண்ணி யிங்கே என்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தாய்; இனிப்போனாயாகில் அறையோவறை: "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" இத்யாதிப்படியே. (கொங்கித்யாதி) தேனையுடைத்தான செண்பகப்பூ, மல்லிகைப்பூ, இவற்றைத்தழுவி, நல்ல இளவண்டுகள்போய் இளந்தெங்கின் தாதளையும் திருவாலியம்மானே!, இனிப்போயினாலறையோவறை. ௮.

எட்டாம்பாட்டு.— (சங்கித்யாதி) சங்குமாறாதே யிருப்பதாய் பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினாய்; அங்குநின்றும் ஆஸ்ரிதனுக்காகத் திருக்கடன்மல்லையிலே கண்வளர்ந்தருளினாய்; இவ்வோவிடங்களானைக்குவாஸஸ்தானமா யிருக்க, என்பக்கலிலே க்ஷேபைபண்ணிவந்து புகுந்தாய். (இனிப்போயினாலறையோ) உனக்கந்த க்ஷேபைமாறாதபடி யிருக்கையாலே, இனிநீபோனாயாகில் அறையோவறை. ஹேதுமாறிலிறே அதின்கார்யமும் மாறுவது. உன்னாலல்லது செல்லாதவென்னைவிட்டு நீயிருக்கவுமாய்ப்போகவுமாயிருப்பார்நெஞ்சி லிருக்கவொண்ணாது. (கொங்கித்யாதி) பரிமளத்தையுடைத்தான செண்பகம், மல்லிகைமலர், இவற்றிலே, மதுபாநார்த்தமாக இழிந்தவண்டுகளானவை அவற்றோடேதழுவி, அவைகொதித்தவாறே அந்தவெம்மையாற்றுகைக்காக, கோடையிலே நோவுபட்டவர்கள் வந்துநபங்கத்திலே கைவைத்துக்கொண்டுகிடக்குமாப்போலே, இளந்தெங்கிலேபோய் அதின்தாதை அளையும்திருவாலியம்மானே. ௮.

எட்டாம்பாட்டு.— (சங்கித்யாதி.) "போகவொட்டேன்" என்றுசொன்னத்தைக்கேட்டு எம்பெருமான் "இவரிப்போதுசொல்லும் சொலவுகேட்கவேணும்" என்று போக்கிலேயொருப்படவே, நீஸ்ரீபுண்டரீகர்க்காகத் திருப்பாற்கடலிலே[உ]நின்றும் வந்து தரைக்கிடைகிடக்கிறப்போலே என்னெஞ்சிலருளாலே புகுந்தாய், இனி "போகிறோம்" என்று நீபோனாயாகில் நானென்னேன், என்னை விட்டுப்போறுக்கமாட்டாதே நீயே வருவாயென்கிறானென்று ஸங்கதி.

அறையோவறையென்றது-நீபோனால்எனக்கேஜயமென்றஜயம்கூறுகிறபடி. போனாகில் போனவிடத்திலிருக்கமாட்டாமையால் க்ஷேபையாலேவருகை ஸித்தமாகையால், தாம்ஜயித்தமைவலிப்பம், அவன் போகவேமாட்டானென்று கருத்து. அவன் க்ஷேபையாலே போகமாட்டாதவனானால் நான்ஜயித்தேனென்னப்போமோ, இந்த உக்தியாலே அவன்போனாலோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஹேதவித்யாதி.) இவர் எத்தனை வெற்றிதோற்றச்சொன்னாலும், "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" என்கிறபடியே க்ஷேபை அவனைக்காற்கட்டுமென்று கருத்து. க்ஷேபை கால்கட்டப் போகமாட்டாமையைக் கண்டு தாமவனைவென்றாராய், அவனைநியாம்யனாக்கி நியமித்தாரோவென்ன; பிறரொருவர், "வன்னெஞ்சம் புக்கிருக்கவொட்டேன்" என்றாரே என்று விவக்ஷித்து, அந்தபாசுரார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலித்யாதி.) (ஒண்ணாது) என்றவாதாம், என்றாரிறேஎன்று போஷம். "புல்கி" என்றதினர்த்தம் (தழுவியென்றது.) ... ... ௮.

மூ.—ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்திநின்னடைந்தேற்கொருபொருள்
வேதியாவரையாவுரையா யொருமாற்றமெந்தாய்
நீதியாகிய வேதமாமுனியாளர் தோற்றமுரைத்து மற்றவர்க்
காதியாயிருந்தாயணியாலியம்மானே. ௯.

ப-ரை.— நீதியாகிய - நாட்டாரநுஷ்டிக்கும்படியை விதிக்கக்கடவதான, வேதம் - வேதம், மாமுனியாளர் - அவ்வேதத்துள் மந்த்ரரூபமானவறைக்காண வல்லரானமஹர்ஷிகளுடைய, தோற்றம் - உத்பத்தி, ஆகியவிவற்றை, உரைத்து-சொல்லி, மற்றவர்க்கு - மற்றெல்லார்க்கும், ஆதியாய்இருந்தாய் - காரணபூதனாயிருக்கிறவனே, அணியாலியம்மானே—, வேதியா-வேதமொன்றினாலேயே யறியத்தக்கவனே, அரையா - குறும்பறுத்தாள்பவனே, எந்தாய் - எனக்குஸ்வாமியானவனே, ஆயிரநாமமும்ஓதி - உன்ஸஹஸ்ரநாமங்களையுஞ்சொல்லி, பணிந்து ஏத்தி-திருவடிகளில் விழுந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, நின் அடைந்தேற்கு - உன்னைத்தஞ்சமாகப்பற்றினவெனக்கு, ஒருபொருள்-அத்விதீயபுருஷார்த்தஸாதநமான, ஒருமாற்றம் - ஒருவார்த்தை, உரையாய்-பராங்முகம்பண்ணாது அருளிச்செய்யவேணும். (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி) ஆயிரந் திருநாமங்களையும் வாயாரச் சொல்லி உன்திருவடிகளிலே பணிந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணி உன்னையடைந்தவெனக்கொருபொருள். (வேதியாவித்யாதி)வைதிகஸமயிமம்யனே. (அரையா) என்னை வன்னியமறுத்தாண்டவனே. (உரையாயித்யாதி) "உனக்கென்னைப்பெறுகைக்கு உபாயமிதுதான்" என்று ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும். உனக்கு ஒருவார்த்தை, எனக்கு ஸத்தாஹேறது.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (ஓதியித்யாதி) திருநாமங்களாயிரத்தையும் வாயாலே சொல்லித் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்தோத்ரத்தைப் பண்ணி உன்னைக்கிட்டினவெனக்கு. (ஒருபொருள்)"உனக்கென்னைப் பெறுகைக்குஸாயநமிதுவே" என்று ஓரர்யத்தைச் சொல்லவேணும். (வேதியா)வைதிகஸமயிமம்யனே. (அரையா) என்னை வன்னியமறுத்தாளுகிறவனே, எனக்கு ஸ்வாமியானவனே, ஒருவார்த்தையருளிச் செய்யவேணும் - "மாஶுச:" என்று நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (ஓதியித்யாதி.) "இனிப்போயினாலறையோ" என்று தாம் வெற்றிதோற்றச்சொனனவர், அவன் தம்மைவிட்டுப்போகாமலிருக்கச்செய்தேயும் தமக்குப்பிறந்த ப்ராப்யத்வரையாலே உபாயவிஶேஷப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதி.

திருநாம ஸங்கீர்த்தநாதிகளையெல்லாம் அதிகாரிஸ்வரூபத்திலே சேரவெழுதி, ஸித்தோபாயமவனென்றிருக்கச் செய்தேயும் அதுசடக்கென ஃலியாமையால் உன்வாயாலே "நானே உபாயம்" என்றொருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றுகேட்கிறாரென்றருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதி.) வன்னியம் - குறும்பு. "எந்தாய்" என்றதினர்த்தம் (எனக்கித்யாதி.)

புல்லிவண்டறையும்பொழில்புடைசூழ் தென்னாலியிருந்தமாயனைக்
கல்லின் மன்னுதிண்டோள் கலியனொலிசெய்த
நல்லவின்னிசைமாலைநாலுமோரைந்துமொன்றும்நவின்று தாமுடன்
வல்லராயுரைப்பார்க்கிடமாகும் வானுலகே. ௧0.

ப - ரை.— வண்டு - வண்டுகளானவை, புல்லி - ஒன்றாக்கொண்டு ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு, அறையும் - பாடாநின்றுள்ள, பொழில - சோலை, புடைசூழ் - சுற்றுஞ்சூழ்ந்த, தென் - அழகிய, ஆலி - திருவாலியென்னும் திவ்யதேசத்திலே, இருந்த - எழுந்தருளியிருக்கிற, மாயனை - ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரனை விஷயமாக, கல்லின் - மலைபோலே, திண் - திரடமாயும், மன்னு-நித்யமாயுமிருந்துள்ள, தோள் - தோளையுடைய, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலிசெய்த - அருளிச்செய்த, நல்ல- அழகிய, இன் இசை-இனிய இசையையுடைத்தான, மாலை நாலும்ஓரைந்தும்ஒன்றும்- பத்துப்பாட்டையும், நவின்று-சொல்லி, தாம்உடன்வல்லராய் உரைப்பார்க்கு-எப்போதும் அதினர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பவர்க்கு, வானுலகே- பரமபதமே, இடமாகும் - இருப்பிடமாகும். ... ... (௧0)

(நீதியித்யாதி) நாட்டார்க்கு அநுஷ்டாநத்தை விதிக்கிற வேதம். (மாமுனியாளர்தோற்றம்) அவ்வேதத்தில் மந்த்ரரூபமானவற்றைக் காணக்கடவராயிருக்கிற ரிஷிகளுடைய உத்பத்தி, இவற்றைச்சொல்லி, எல்லார்க்கும் காரணபூதனானவனே. "யதாபூர்வமகல்பயத்" என்கிறபடியே-பூர்வக்ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டியாநிற்கிறவ[௨௰]னென்னுதல்; அதாவது-ஸுர: என்று ஸுரியை ஸ்ருஷ்டித்து, இவ்வகைகளிலே அவற்றைச்சொல்லிச்சொல்லி ஸ்ருஷ்டிக்கை. ௬.

(நீதியித்யாதி) நாட்டாரநுஷ்டிக்கும்படியை விதிக்கக்கடவ வேதம். (மாமுனியாளர்தோற்றம்) அதில் மந்த்ரரூபமானவற்றைக் காணக்கடவராயிருக்கிற ரிஷிகளுடைய உத்பத்தி ; இவற்றைச்சொல்லி,[௨௫] எல்லார்க்குமொக்க காரணபூதனாயிருக்கிறவனே. வேதபாஷ்யத்தின்படியே பூர்வக்ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டியாநிற்கிறவனென்னுதல். அதாகிறது - "ஸுர:" என்று ஸுரியை ஸ்ருஷ்டித்து, இவ்வகைகளிலே அத்தைச்சொல்லி ஸ்ருஷ்டிக்கை. ... ... ௬.

வேதமுரைக்கை - நேரே வேதஸ்ருஷ்டியாய், முனிகளுடைய தோற்றத்தையுரைக்கையாவது - ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாய், அதுவும் பரம்பரயா முனிகளுக்கு ஸ்ருஷ்டியாமென்றுதாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்வாரஸ்யம் காட்டுகிறார் (நாட்டாரித்யாதி.) நீதியாகிய வேதமுரைத்து, அவ்வழியால், மாமுனியாளர்தோற்றமென்ன, மற்றவரென்ன, இவையெல்லாவற்றுக்கும் ஆதியானவனே என்று யோஜநாந்தரம் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதி.) ... ... ௬.

பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) வண்டுகளானவை ஒன்றுக்கொன்று ஆலிங்கநம்பண்ணிப் பாடாநின்றுள்ள பொழில் சுற்றுஞ்சூழ்ந்தழகிய திருவாலியிலே யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (கல்லித்யாதி) கல்லைப்போலே திண்ணியதோளையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த.(நல்லவித்யாதி) அழகிய இனிய இசையையுடைத்தான பத்துப்பாட்டையும் கற்கவல்லவர்க்கு பரமபதமிருப்பிடமாம். ... க0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (புல்லியித்யாதி) வண்டுகளானவை தழுவி மயானபாநமத்தமாய்க் கொண்டு அறையாநின்றுள்ள பொழிலே பர்யந்தத்திலே யுடைத்தான திருவாலியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆஶ்சர்ய ஸ்வபாவனைக்கவிபாடிற்று. மலைபோலே திண்ணியதாய் நித்யமாயிருந்துள்ள தோளையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த நல்ல இன்னிசையான தொடை; இதிலுண்டான ஆதராதிஶயத்தாலே விடமாட்டாமை பிரித்துப்பிரித்தருளிச் செய்கிறார். ... ... க0.

அடிவரவு.— வந்து நில செங்கனல் மின்னில் நீடு கந்தம் உலவு சங்கு ஓதி புல்லி தூவிரி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (புல்லியித்யாதி.) அறையாநின்றுள்ள - பாடாநின்றுள்ள. "மனனு" என்றதின் அர்த்தம் (நித்யமாயென்றது;) சிரகாலஸ்தாயியா யென்றபடி. "தாமுடன் - கவின்று-வல்லாராயுரைப்பார்க்கு" என்றதுக்கு - தங்கள் மனத்தோடே கூடக்கட்டிச் சொல்லவல்லார்க்கென்று ஸம்ப்ரதாயம்கண்டு கொள்வது. க0.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மூன்றாம்பத்து - அஞ்சாந்திருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, திருமொழி - உரு - க்கு, பாட்டு - உருO.

மூன்றாம்பத்து - ஆறாந்திருமொழி - தூவிரிய. ப்ரவேசம்.

"வந்துனதடியேன்மனம் புகுந்தாய்" என்றும் "அடியேன்மனம் புகுந்ததிம்மைக்கென்றிருந்தேன்" என்றும்மாநஸாநுபவமாய்நின்றது- கீழ்த்திருமொழி; அதுதான் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய், அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகார மென்றிருக்கையன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமென்றே[று] ப்ரதிபத்திபண்ணி அநந்தரம் வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து, அது தாம் நினைத்தபடி அநுபவிக்கக்கிடையாமையாலே ஆற்றாமை மிக்கு ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், அதுதானும் புணர்ந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டிதசையாய், ஆற்றாமைகைகொடுக்கவுத்யாநத்திலே புறப்பட்டு, அங்கே வர்த்திக்கிற வண்டுகளைத் தூதுவிடுகிறார்.

நஞ்ஜீயருடையநோவிலே பெற்றி அறியப்புகுந்து, "இவகுத்தைக்கு வேண்டியிருக்கிறதென்?' என்றுகேட்க; * தூவிரியமலருழக்கிப்பாட்டுக்கேட்கவும், பெருமாளெழுந்தருள பின்னும் முன்னும் சுற்றும்வந்து திருவடித்தொழவும் வேண்டியிராநின்றேன் என்றருளிச் செய்தருளினார்; அப்போதே, வரந்தரும்பெருமாளரையரை அழைத்துவிட்டுப் பாட்டுக் கேட்டருளாநிற்க, "மீனையகொடி நெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவேனோ" என்னுமளவிலே வந்தவாறே, "காமஶரங்களாலே ஏவுண்பதுக்கு முன்பே வாராவிட்டால், பட்டபுண்பரிஹரிக்கவாகிலும் வந்தாலாகாதோ!" என்றருளிச்செய்தருளினார்.

"வந்துனதடியேன் மனம் புகுந்தாய்" என்றும், "அடியேன் மனத்திருந்தாய்" என்றும், "என்மனத்தே புகுந்ததின்மைக் கென்றிருந்தேன்" என்றும் - மாநஸாநுபவமாத்ரமாய்நின்றது - கீழ்த்திருமொழி; மாநஸாநுபவமானது முதிர்ந்து, அதுதான் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய், அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸ[மானாகா]ர மென்றிருக்கையன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமென்றே ப்ரதிபத்தி[பண்]ணி, அநந்தரம் வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து, அதுதான் நினைத்தபடியநுபவிக்கக்கிடையாமையாலே ஆற்றாமைகரைபுரண்டு, ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், அவள் பேச்சாலே ஸ்வதசையைப்பேசுகிறார்.

தூவிரிய ப்ரவேசம்.— அதிகாரிகளுக்கெல்லா மித்திருமொழியில் மிகவு மாதரமுண்டாகைக்காக அபியுக்தாபிமதமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (நஞ்ஜீயரித்யாதி.) பெற்றி-நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்திலவர். ஆளவந்தார்க்கு * அறுக்கும்வினை அபிமதமானாப்போல் இவர்க்கு இது அபிமதம். திருமொழிகளெல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருமொழி அபிமதமாகைக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயித்யாதி;) தாம்நோவுபட்டது பின்தசையாகையாலே நோவுபடுவதற்குமுன்பே யுதவவேணும், இதில்லாவிட்டால் நோவுபட்டபின்பாகிலும் உதவலாகாதோவென்னும் கருத்தாலே, அபிமதமாய்த்தென்று கருத்து.

ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (வந்தித்யாதி.)

அவ்வளவில் அவன்தான் ஸந்நிஹிதனாக, அவனுக்குத்தன்னளவுகளைச் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். ... ... *

[யதாம்நிஸந்தாத்கநகமபதோஷம் ப்ரஜாயதே । ஸம்ஶ்லிஷ்டம் வாஸுதேவேந மநுஷ்யாணாம்ததாமந:] பொன் நெருப்பிலேயிடவிட அழுக்கற்றுத் தன்னிறம்பெற்று ஸூர்யமாமாப்போலே, ஸமவஷ்விஷயத்திலே அவகாஹிக்க அபதோஷனும்; பின்னை, பிராட்டிமார்படியுண்டாகக்கடவதாய்த்து ஸகலாத்மாக்களுக்கும். பிராட்டிமார்தசை பிறந்தபடிதா னென்னென்னில்; அநந்யார்ஹஶேஷத்வமென்றொன்றுண்டு; அது இரண்டுதலைக்குமொத்திருக்கும்; கலந்தபோது ப்ரீதி பிறக்கையாலும், பிரிந்தபோது ஆற்றாமைபிறக்கையாலும், ததேக ஸோமத்தாலும், அவன் நிர்வாஹகனாக இத்தலை நிர்வாஹ்யமாகையாலும், ஸ்வயத்நத்தாலே பேறென்றிருக்கையன்றிக்கே அத்தலையாலே பேறென்றிருக்கையாலும், பிராட்டிமார்படி யுண்டாகத்தட்டில்லை. ஸர்வயாஸாத்ருஶ்யம் சொல்லுகிற விடங்களிலே வந்தால், தாமரை போலே கண்கால் என்னுமத்தை தாமரைதானென்று தாமரை என்றே வ்யவஹரிக்குமிறே; "நவஶீதாக்வயாஹீநாநவாஹமபி" என்றருக்கச்சொன்னாரிறே இளையபெருமாள்; இவ்வோவழிகளால் பிராட்டிமார்தசையை ப்ராப்தராகத் தட்டில்லை. நாயகனோடேயியற்கையிலே கலந்து பிரிந்து பிரிவாற்றாமைநோவுபடுகிறளொரு பிராட்டி, அவன் வருந்தனையும் பொறுத்திருக்க மாட்டாமையாலே தூதுவிடப்பார்த்து, அதுக்குத் தன்பரிகரத்தில் கால்நடைதந்து போகவல்லாரில்லாமையாலும், இனித்தான் வேதநாவேதநவிஸாமற இரங்கவேண்டும்படியான தசையை யுடையளா யிருக்கையாலும், ராமாவதாரத்துக்குப் பின்பு திர்யக்குக்கள் போனகாரியம் தலைக்கட்டிவரக்கண்ட வாஸனையாலும், கண்ணால்கண்ட பக்ஷிகளையடையத் தூதுவிட்டு, தூதர்க்குச்சொல்லுகிற வார்த்தையாலே, தன்னெஞ்சுதான் புண்பட்டிருக்கிற ஸமயத்திலே அவன்றான் ஸந்நிஹிதனாய்க்கொண்டுவர, அவனுக்குத் தன்னிழவுகளைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாய்ச்செல்லுகிறது. ... *

அதில், ஒருவண்டைக்குறித்துத் தூதுவிடுகிறாள்-முதற்பாட்டில். உனக்கு உன்காரியம் குறையற்றிருந்தது, எனக்கென்காரியம் குறைபட்டிருக்கிறபடிகண்டாயே!, என்குறை தீர்க்கைக்காக வந்திருக்கிறவனுக்கு அறிவியாயோ என்கிறாள்.

பெரியதசையில் பிராட்டிமார்தசை பிறக்கக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (யதேத்யாதி.) அபதோஷனாய்த் தன்னிறம்பெற்றாலும் நித்யரோபாதிபேசலாயித் தனைபோக்கி, பிராட்டிமார்தசைபிறக்கக்கூடுமோ என்னும் ஶங்கையையநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (பிராட்டிமார்தசையித்யாதி.) பிராட்டிமாரோட்டை ஸாயர்ம்யமுண்டானாலும் அவள்தானாகச்சொல்லுகை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வயாவித்யாதி.) ஸூர்யிஸௌகர்யார்யம் திருமொழியில் ப்ரமேயத்தை உபந்யஸிக்கிறார் (நாயகனோடேயித்யாதி.) ... ...

முதற்பாட்டு.— (அவிரியவித்யாதி.) தூதுவிடுகிறாளென்றது-தூதவாக்யத்தை வாய்விடுகிறா ளென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதி.)

௲.— தூவிரியமலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே
பூவிரியமதுநுகரும் பொறிவரிய சிறுவண்டே
தீவிரியமறைவளர்க்கும் புகழாளர்திருவாலி
ஏவரிவெஞ்சிலையானுக் கென்னிலைமையுரையாயே. க.

ப - ரை.— தூ - சிறகு, விரிய - விரியும்படியாக, மலர் - கழியமலர்ந்தமலரை, உழக்கி - மிதித்து, துணையோடும் - ஸஹசரத்தோடும், பிரியாதே - பிரியாமலே, பூ - பூக்களானவை, விரிய - விகஸிக்க, மது - அவற்றிலுள்ள தேனை, நுகரும் - பானம் பண்ணுகின்ற, பொறி - புள்ளிகளையும், வரிய - ரேகைகளையுமுடைய, சிறுவண்டே - சிறுத்தவண்டே, தீவிரிய - அக்நிவிஸ்தீர்ணமாம்படி, மறை - வைதிகமர்யாதையை, வளர்க்கும் புகழாளர் - குறைவற நடத்துகையால்வந்த புகழையுடையவர்கள் து, திருவாலி - திருவாலியிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, ஏவரிவெஞ்சிலையானுக்கு - அம்பையும் அழகியவில்லையும் கையிலேந்திய ஸர்வேச்வரனுக்கு, என்நிலைமை - என் தசையை, உரையாய் - மறவாதுசொல்லவேணுமென்று தூதுவிடுகிறாள். (க)

முதற்பாட்டு. (தூவிரியவித்யாதி) தூவியுண்டு - சிறகு, அது விரியும்படியாக மலரையுழக்கி யென்னுதல்; அன்றிக்கே, தூய்தாகவிரித்த - கழியமலர்ந்தமலரையுழக்கி யென்னுதல்; அன்றிக்கே, தூவியாலே - சிறகாலே, பெரியமலரையுழக்கியென்னுதல்.

(தூவிரியமலருழக்கி) தூவிரிய - தூவிரியும்படியாக - சிறகுவிரியும்படியாக, மலரையுழக்கியென்னுதல்; அன்றிக்கே, தூய்தாகவிரிந்த - கழியவலர்ந்த, மலரையுழக்கியென்னுதல். பிரிவாலே பூக்காணவிருப்பது ஒடுங்காநின்றாளிறே தான்; அவை, ஸம்ச்லேஷத்தால்வந்த ஹர்ஷத்தாலே சிறகை விரியாநின்றன வாய்த்து. [நைஷா பச்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந் । ஏகஸ்த ஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநு பச்யதி] ராக்ஷஸீதர்சநத்தோடு புஷ்பபலத்ருமங்களினுடைய தர்சநத்தோடுவாசியற்றிருக்கிறதிறேயிவளுக்கு. [நமோத்தமம் புஷ்பிதமாஸஸாத] எரிகிறநெருப்பைச் சென்று கிட்டுவாரைப்போலே; ஓங்கிப்பரப்படங்கலும் புஷ்பமேயாய்க்கிடக்கை. [ஆஸஸாத] தன்ஜீவநத்திலே நைராச்யம் விளைந்தமைதோற்றியிருக்கிறது. (மலருழக்கி) இவளுக்கு நெருப்பானபூ, அவற்றுக்கு அள்ளற்சேறுபட்டது படாநின்றது. அல்லியும், தேனும், தாதும், சுண்ணமும், ஒன்றுகலுழாநின்றதாய்த்து. புஷ்பம் என்றால் கூசி அடியிடவேண்டாவே அவற்றுக்கு; "புன்னைமேலுறை பூங்குயில்காள்" என்னுமாப்போலே: நெருப்பிலே அடியிட்டாப்போலே யிருக்குமிறே தனக்கு.

"மலருழக்கி" என்னவமைந்திருக்கவும், "தூவிரிய" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பிரிவாலேயித்யாதி.) பிரிவிலே பூக்காண ஒடுங்கின விடமெங்கேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நைஷேத்யாதி.) "ராக்ஷஸ்ய:" என்கிற ப்ரதமை - த்விதீயார்த்தேயாக்கி, அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸீத்யாதி.) "தூய்தாம்படி கழியவலர்ந்த" என்ற இரண்டாமர்த்தத்தில் - இவளுக்கு அக்நிஸாத்ருச்யம் தோற்றிற்று என்றுவிவக்ஷித்து, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார் (நமோத்தமமித்யாதி.) அள்ளற்சேறு - குளிர்ந்தசேறு. ஜலநபங்கமென்கை. ஏறி என்னாதே, "உழக்கி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லியுமித்யாதி.) தானும் * மலர்மேல்மங்கையன்றோ, இவற்றை "உழக்கி" என்கிற தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புஷ்பமென்றாலித்யாதி.)

(துணையோடுமித்யாதி)ஸஹவரத்துடன் பிரியாதே. (பூவிரியவித்யாதி) பூக்கிங்கிணிவாய்ச்செய்தவளவிலே புக்கு மதுபாநம் பண்ணும்,

நம்முடைய நெருப்பிலே யிவைஅடியிடுகைக்கு ஹேதுவென்? என்று விசாரித்துப்பார்த்தாள்; அம்நிஸ்தம்ஹநமந்த்ரம் கையிலே[டு யுண்டாயிருந்தது; அம்மந்த்ரந்தானிருக்கிறபடி (துணையோடும்) இருவராயிருப்பார்க்குப் பூவும் பொறுக்குமாகாதே!; என்னைப்போலே தூதுவிடாதே கூடவர்த்திக்கப்பெறுவதே!. (துணையோடும்) தன் வாஸனையிருக்கிறபடி. துணையென்றால், ஒருதலை கழுத்துக்கட்டியாய், ஒருதலை ரக்ஷகமாயேகாணு மிருப்பது; "துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகிலை" என்னக்கடவதிறே. சிறியாத்தான், "துணையென்றால்-த்வி நிஷ்டமன்றுகாண், ஏகாச்ரயத்திலேகிடக்கும்" என்னுமாம். உன்னைப் பிரிந்தார் என்னவேண்டும் ஸ்யாநத்திலே, "துணைபிரிந்தார்" என்கிறதிறே; இப்போதும் (துணை) என்கிறது-இங்கு சேவலை. (பிரியாதே) இவ்வர்யம் முன்னம் ஓரிடத்திலேயுண்டாகப்பெற்றோமே!. (தூவிரிய மலருழக்கித்துணையோடும்பிரியாதே) இதென்னநோயாசைதான்!. [மயூரஸ்யவநேநூநம் ரக்ஷஸாநஹ்ருதாப்ரியா] இந்தமயில்களிருந்த விடத்தில் வந்திலனோ அப்பையல் என்கிறார். இருவராயிருப்பாரெல் லாரையும் தனியாக்கினானென்றேயாய்த்திருப்பது.

(பூவிரியமதுநுகரும்)செருக்கராயிருக்கும் ராஜபுத்ரர்கள் முசிந்த படுக்கையைக் காற்கடைக்கொண்டு செவ்விப்படுக்கையிலே சென் றேறுமாப்போலே, கழியவலர்ந்த பூவில்நின்றும்போய் செவ்விப்பூ விலே படிந்துகாணும் மதுபாநம் பண்ணுகிறது; இவற்றினுடைய ப்ரவேசமும் பூவலருகையுமொத்தாய்த்திருப்பது.

மேலுக்கவதாரிகை (நம்முடையவித்யாதி.) துணையோடிருக்கைமலருழக்குகை க்குறுப்பென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்து, தூதுவிடுகைக்கு உபயுக்தமென்று தாத் பர்யாதாமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதி.) சேவலோடென்னாதே, "துணை" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி.) கழுத்துக்கட்டி-ரக்ஷயம். நாயகனே துணையென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (துணைபிரிந்தாரித்யாதி.) துணை - மாத்ராதிகளாகவொண்ணாதோ, நாயகனேயாகவேணுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (சிறியாத்தானித்யாதி.) நாயகனே துணையென்னுமதுக்கு ஜ்ஞாபகமே தென்ன (உன்னையித்யாதி.) "துணையோடு" என்றத்தாலே - ஸாஹசர்யம் தோற்றி யிருக்க, "பிரியாதே" என்றது - தான்பிரிந்திருக்கிறதசையில் முந்துறவிவைபிரியா திருக்கை அஸம்பாவிதம்!, இதென்ன ஆச்சர்யம்!, இதுபெற்றோமே!என்றதுதன் கார்யத்துக்குடலென்றநுஸந்திக்கிறாளென் றருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்யமித்யாதி.) ஸம்ச்லேஷம் உத்தமமாகில் அதுஸாத்மிக்கைக்காகவும் பிரியாதேயிருப்பதே!, இதென்ன ஆச்சர்யம்!" என்னும் தாத்பர்யாதாரம்சொல்லுகைக்காக ப்ரதிகந்ர ஹணம் (தூவிரியவித்யாதி.) தான் பிரிந்திருக்கும்போது எல்லாரும் பிரிந்திருக் கிறதாகவெண்ணின விடமுண்டோவென்ன (மயூரஸ்யேத்யாதி.)

"விரிய" என்றநந்தரம் "நுகரும்" என்கையாலே ஃபலித்த காலஸாமீப்யத் தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (இவற்றினுடைய ப்ரவேசமுமித்யாதி;) இத்தால் - சாற்றும் புதராத நூதநமான தேனை நுகர்ந்ததென்றதாய்த்து.

பெரி - வ்யா.— தென்றலோபாதி, ஆதித்யகிரணத்தோபாதி, காலத்தோபாதி, இவற்றின் ஸந்நிதியும் பூவினுடைய விகாஸத்துக்குறுப்பாயிருக்கை. க்ருதஸங்கேதராயிருப்பார் உள்ளே நின்று கதவைத்தொட்டவாறே திறக்குமாப்போலே, இவற்றின் சிறகின்[று] காற்றாலே அலரும்படியாயிருக்கை. (பூவிரிய) இவற்றினுடைய வரவு, புஷ்பத்தினுடைய ஸங்கோசஹேது வாகையன்றிக்கே விகாஸஹேது வாகாநின்றதாய்த்து. (மதுநுகரும்) [நமாம்ஸம் ராகவோபுங்க்தே நசாபிமதுஸேவதே] * உபவாஸக்ருஶையாயிருக்கிற வென்படிக்கு எதிர்த்தட்டாயிராநின்றதீ உன்படி!; அத்தைப் பழியிடுகிறாள். ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக பலாயநம் பண்ணுகிறபடி. (நுகரும்) மதுபாநம் பண்ணிற்றாய் மீளுவதொரு போதில்லை; தனக்குத்தான் மதுபாநம்பண்ணிலிறே மீளுவது. ஒன்றுக்கொன்று பரார்த்தமாகவிறே ஜீவிப்பது; ஒன்றுக்காக ஒருகலத்திலே யெடுக்குமாப்போலே; மிடற்றுக்குக்கீழேயிழியிலிறே தெகுட்டி மீளுவது. இனித்தான் தேன்யாரகமாக விழுந்ததொன்றன்றே!; கூடவொன்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கைக்குக் கைதொடுமானமாகக் கொண்டதொன்றன்றோ!. என்னையுமிப்படி ஜீவிப்பித்து ஜீவித்தாலன்றோ உங்கள் ஸௌஹார்தத்துக்குச் செலவுள்ளது. இராவுண்ணாதாரை யூட்டி யுண்ணவேண்டாவோ; இதென்னகுறையற்றுவர்த்திக்கைதான்!.

ராஜபுத்ரர்கள் ஸமாதியாலே-முசிந்துபடுக்கையை விட்டுப்போருப்போலே, அலரா மலரில்போனால் அது நிராகாலமாயன்றோ விருப்பது, அப்போது தென்றல் முதலாகஇல்லையே, இவற்றினுடைய ப்ரவேஶமும் அலருகையும் ஏககாலமாம்படி விகஸிக்கைக்குஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி.) ஸந்நிதி - சிறகின்காற்று. கீழ்வாக்யவிவரணம் (க்ருதேத்யாதி.) ஸ்வாபதேஶார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இவற்றினுடைய வரவித்யாதி.) ஸாத்வதர்களுடைய ஸந்நிதி ஹ்ருதயகமலவிகாஸஹேதுவாய்த்தென்று கருத்து. என்னைப்பிரிந்து வருமவரைப் பிரிந்து நானுமுண்ணாதிருக்க நீயும் துணையோடே மதுநுகருகை உங்களுக்குத் தகுமோ என்கிறாளென் றருளிச்செய்கிறார் (நமாம்ஸமித்யாதி;) ப்ரமரம் தன்னைப்போலே பண்ணுமென்னும் ஶங்கைக்கு ஹாநிவரும் என்கிற நிலையை உரையாயாநிலென்று கருத்து. மதுநுகருகை தூதுபோகைக் குடலன்றோ, பழியிடுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாகவித்யாதி;) தூதுபோகைக்குக் காலநடைதரவேணுமென்றன்றோ நீங்கள் மதுநுகருகையென்று கருத்து. வர்த்தமாநார்த்தம் (மதுபாநமித்யாதி.) மீளாதே மதுநுகரக்கூடுமோ, வாய்நோவாதோவென்ன (தனக்குத்தானித்யாதி;) ஸ்வார்த்தமாகில் நோவுதெரிவதென்று கருத்து. பரார்த்தமேயாகிலும் தெகுட்டாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்காகவித்யாதி.) ஒருகலத்திலேயெடுக்கை - ஒருகார்யார்த்தமாக ரஸ்யபதார்த்தங்களை ஒரு பாத்ரத்திலே வைத்துக்கொடுக்குமாப்போலே,நெஞ்சிலே வைத்துக் கொடுக்கையாலே பரார்த்தமுமாய் கீழிழிச்சாமையாலும் தெகுட்டாதென்று கருத்து. மதுநுகருகை - ஒன்றுக்கொன்று பலாயநார்த்தமாகவென்றொரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, கூடியிருக்கையில் ஹோம்யதயா என்று தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார்(இனித்தானித்யாதி.)கூடவொன்றை-துணையானவண்டை. கைதொடுமானமென்றது - ஆலம்பநமென்றபடி. செலவு - ப்ரயோஜநமென்றபடி

பொறியையும் அழகையுமுடைய சிறுவண்டே. (தீவிரியவித்யாதி) அம்பி

(பொறிவரிய) பொறியையும் வரியையுமுடைத்தான வண்டே. ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்தபுகரடங்கலும் வடிவிலே தொடைகொள்ளலாம்படியிருக்கை. வடிகராயிருப்பாருடைய தேஹகுணத்தோடு ஆத்மகுணத்தோடு வாசியற உத்தேஶ்யமாகக்கடவதிறே. சேர்ப்பார்பக்கல் ஜாத்யாவரும் தன்மைபார்க்கக் கடவதல்லவாய்த்து. (சிறுவண்டே) இவள் கார்யம் செய்கைக்கு முன்பே சிரமம் செய்திருப்பாரைப்போலே வடிவுசிறுத்திருந்ததாய்த்து. கார்யகாலத்தில்வந்தவாறே அணுத்வத்தையேயிட்டுக்கொள்ளவேண்டாதே யிருக்கை. "ப்லவங்கமாத்ர:" [யெ] என்று சிறுக்கினுனிறே. "வஹாரநாநாவிபவேஷயாரீ †" என்னவேண்டாவாய்த்து இவற்றுக்கு.

(பொறிவரியவித்யாதி) ‡ [ப்ராப்ஸத மஹாகபிம்] என்னுமாப்போலே—"ஏத்தவேத்தவெங்கெய்தும்" என்னும் நிலையிறே (க) இவனது; கடலைவற்றஇறைக்கக்கோலுவாரோபாதியிறே ரென்கிருர். [ததஸ்ஸா] திருவடி ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லக்கேட்டவநந்தரம் உளளாள். [ஹ்ரீமதீ] "ஸஹியர்மணிய்மாஸ்விந்த்யஞ" இதிந்யாயேநஸத்தை யுண்டாகவுண்டாமது உண்டாய்த்து. [பாலா] ஹர்ஷம் பொறுக்கவொண்ணுதவளாய்த்து. [ஹர்த்துஸ்ஸந்தேஶஹர்ஷிதா] ரக்ஷகரானவர்வார்த்தைகேட்டு ஹ்ருஷ்டையாளுள். [பரிதுஷ்டா] அந்தஹர்ஷம் புறவெள்ளமிட்டபடி. [விஶாலாக்ஷீப்ராப்ஸத] ஏத்தத்துடங்கினுள். [மஹாகபிம்] கடலைவற்ற இறைக்கக் கோலுவாரைப்போலே.

இப்படிசொன்னவாறே, வண்டு லஜ்ஜித்து, "நீஏவிற்றுச்செய்யவிருக்கிறவெங்களைக் கிடந்து இங்ஙனே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறதென்?, உன்னோடே கலந்து பிரிந்து உன்தஶையைக்கண்டு மிரங்காதேபோனவன் எங்கள் வார்த்தைகேட்குமோ! என்றன்றோ எங்களுக்கு விளம்பம்" என்றனவாகக்கொண்டு, மேல்வார்த்தைசொல்லுகிருள் (நீவிரியவித்யாதி) நீங்கள் அது நினைக்கவேண்டா,

---

பொறியையுமென்றது - மாநஸோல்லாஸத்தால்வந்த புகரையுமென்கை. ஸ்வாபதேஶம் (வடிகரித்யாதி.) "வரி" என்றத்தைப்பற்ற (தேஹகுணத்தோடென்றது.) த்ரியககாணவண்டைச் சொன்னதுக்கு ஸ்வாபதேஶம் (சேர்ப்பாரித்யாதி.) வண்டுக்குண்டான ஸ்வாபாவிகமான சிறுமையை யிங்குச்சொல்லுகைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (இவளித்யாதி;) திருவடியைப்போலே கார்யகாலத்தில்சிறுக்க வேண்டாதபடி வ்ஜ்யபஸாமஞரானஸேனைமுதலியார்முன்புபோகக்கூசாதே, அவன்வளையத்தில் வண்டுகளோடு ஒருவண்டாய்ப்போய், என்னிலைமை சொல்லும்படி யமைந்திருந்தாயே யெனகிருளென்று கருத்து.

‡"மஹாகபிம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஏத்தவித்யாதி.) எங்கெய்தும் - எங்கேகிட்டுவோம், கரைகாணமாட்டோமென்கை. ஆனுல், ப்ரஶம்ஸிக்கக்கூடுமோ வென்ன (கடலையித்யாதி.) எடுத்தப்ரமாணத்துக்கெல்லாம் வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிருர் (ததஇத்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி.)

---

† "ஸஹாருநாநாவிபரூபயாரீ" என்று அச்சுஸ்ரீகோஶங்கள். ‡ "பொறிவரிய சிறு வண்டு" என்று இப்படிகொண்டாடின விடமுண்டோவென்ன; பிராட்டி திருவடியைக் கொண்டாடினுளென்கிருள் (ப்ராப்ஸதமஹாகபிமித்யாதி.)
(க) இவனது-திருவடி வைபவம்.

விஸ்த்ருதமாம்படி வேதோக்தமானபடியே அக்நியை வளர்க்கும் புகழா ளர்திருவாலி. (ஏவரிவெஞ்சிலையானுக்கு) அம்பையும் அழகியவில்லை யும் கையிலேயுடையவற்கு, என்னுடைமையைச்சொல்லவேணும். ...க.

அவ்வூரிலுள்ளார் தார்மிகராயாய்த்திருப்பது, நீங்களென்னுடைமையை யங்கேயறிவிக்க அவனைப்புறப்பட விடுவர்கள்; — "ஸ்த்ரீவாதுக னாயிருக்கிறவவன்நடுவேயோ நாம்வஜிக்கிறது" என்று புறப்பட விடு வர்கள், அறிவிக்குமதுவே வேண்டுவதென்கிறாள். நொந்தாரை "ஐ யோ!" என்னுமவர்களாய், யுக்தகாரிகளாடங்கலும் திரண்ட தேசங் காணுங்கோள்; புறப்படவிடுவர்கள்; புறப்படவிட்டால், பின்னை அவ னுக்கு நாணல்லது மதியில்லை. (தீவிரியவித்யாதி) அலர்ந்த தாமரை போலே அக்நிவிஸ்த்ருதமாம்படி வைதிகமர்யாதையைக் குறைவற நட த்துகையால் வந்த புகழையுடையவர்களுடைய திருவாலியில்.

மஹாவித்துக்கள் திரண்டவிடமாய்த்து; உங்கள்வடிவைக்காட்டி "ஸ்த்ரீவாதுகன்கிடிகோளிவன்" என்று பழிசொல்லிப்போருங்கோள் நீங்கள்; "நாங்கள் சென்றறிவித்தாலும், அவன்றான் வருவானொரு லும், வழியிலே ப்ரபலப்ரதிபந்தகங்களுண்டாகிற் செய்யலாவ தில்லையே!" என்ன; "அதுவேண்டாகாண் கையில்விலிருக்க" என் கிறாள் - வரப்புக்கால் ப்ரதிபந்தகமொன்று கிடவாது அவனுக்கு (ஏவரிவெஞ்சிலையானுக்கு) ஆர்த்தர்வந்தி செவிப்படாமைக்கன்றோ[உம் கையிலே விற்பிடித்தது. ஆரேனையுமாகக் கையிலே விற்பிடித்தானை யுய்யத்திலே மூட்டுமதாய், கட்டையுடைத்தாகையாலே வரிவரிப்பட்டு தர்சநீயமாய், பிடித்தபிடியிலே யெதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியான வில்லைக் கையிலேயுடையவனுக்கு. தூதுபோகிற எங்கள்படிசொன் னாய், நாங்கள்போயறிவிக்குமவன்படி சொன்னாய், உன்வார்த்தை யாக நாங்களவனுக்குச் சொல்லுவதென்னென்ன(என்னிலைமை)பாசுர மில்லாததுக்கு என்றாலே பாசுரமிடப்போமோ!. என்வடிவிருக்கிற படி கண்டிகோளே; இனி நீங்களே பாசுரமிட்டுச்சொல்லுமித்தனை. தன்னிலும் தன்னைக்கண்டார்க்குப் பாசுரமிட்டுச்சொல்லலாமென் றிருக்கிறாள்.ஒரு ஸம்ஸ்க்ருதவ்யாகரணபண்டிதனோபாதியாகக்காணுமிவள் தானித்தை நினைத்திருக்கிறது. (உரையாயே) ஒருமங்யார்வன் தூர் யோயநனைக் கட்டிக்கொடு போகாநிற்கச்செய்தே, யர்மபுத்ரன்பே ரைச் சொல்லிக்கூப்பிட, அவனை பின்னை ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே மீட் டான் என்றுநின்றது; அங்ஙனன்றிக்கே, தன்னையாசைப்பட்டுப் பிரி ந்திருந்து நோவுபடுகிறபடியைக்கேட்டால் உதவாத ஸ்வபாவனோ! என்கிறாள். (உரையாயே) கொடுவரவேண்டா, அறிவிக்குமித்தனை யிறே இத்தலைக்குவேண்டுவது; வருகை அவன்பணியே; வாரா தொழியுமன்று ரக்ஷகனுக்குக் குறையாமே. நீங்களறிவித்தவநந்தரம் உங்கள் பேச்சுக்கேட்டுத் தானே வாராநிற்கும். ... க.

உத்தரார்யத்துக்கெல்லாம் தொகுத்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து,அத்தை[ஸம விவரிக்கிறார் (ஸ்த்ரீவாதுகனித்யாதி.) மேலுக்குஉக்திப்ரத்யுக்திரூபேண தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்(மஹாணேத்யாதி, கிடவாது அவனுக்குஇத்யந்தம்.) ஸங்க்ஷார்யம் (ஆர் த்தர்வநியித்யாதி.)உரைகேட்டுஉதவுமென்கைக்கு ஸம்வாதம் (ஒருமங்யார்வனித்யாதி.)

மூ.—பிணியவிழுநறுநீலமலர்கிழியப் பெடையோடும்
அணிமலர்மேல்மதுநுகரு மறுகாலசிறுவண்டே
மணிகழுநீர்மருங்கலரும் வயலாலிமணவாளன்
பணியறியேன் நீசென்றென்பயலைநோயுரையாயே. ௨.

ப - ரை.—பிணிஅவிழும் - கட்டவிழாநின்றுள்ள,நறுநீலமலர் - செவ்விய நீல மலர்கள், கிழிய - கிழியும்படி, பெடையோடும் - துணையுடனே, அணிமலர்மேல்- செறிந்தபூக்களில்இருந்து, மதுநுகரும் - தேனைபபருகுகிற,அறுகால-ஷட்பதமான, சிறுவண்டே - சிறந்தவண்டே, மணி - அழகிய, கழுநீர் - செங்கழுநீர், மருங்கு- பார்ப்பக்கத்திலும், அலரும் - விகஸிக்கிற, வயல் - கழனிசூழ்ந்த, ஆலி - திருவாலி யிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற,மணவாளன் - ஸ்வாமியினுடைய,பணி-க்ரியையை,அறி யேன் - நானறியமாட்டேன்; நீசென்று - நீபோய், என்பயலைநோய் - என்னுடம் படைய வைவர்ண்யம் பரந்திருப்பதை, உரையாய்-அநாதரவுபண்ணமற் சொல்ல வேணும். .. .. (௨)

இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியித்யாதி) கட்டவிழுகிற நறுநாற்றத் தை யுடைய நீலமலரானது கிழியும்படியாகவும்,

இரண்டாம்பாட்டு. — (பிணியவிழுநறு நீலமலர்கிழிய) இதினு டைய ப்ரவேஶம் பாதியும் காலம் பாதியுமாகவாய்த்துப் பூவில்பிணி அவிழ்வது. கழியவலர்ந்துபோனவற்றுக்கும், பிஞ்சாய்ப்பருவமிளா தானவற்றுக்கும் வாசியறிந்திருக்கை. இத்தால்—அவன் வாய்விடும[உம் போதே அவன்கருத்தறிந்து பரிஹரிக்கவற்றென்கை. (பிணியவிழு ரித்யாதி) கட்டவிழாநின்றுள்ள செவ்வியையுடைத்தான நீலமலர்கிழி யும்படியாகவாய்த்து மதுபாநம்பண்ணுகிறது. ஆவதென்னென்னில்; போகவிடுகிறவிடத்தில் அளவறிந்துகாரியம் செய்யவற்றென்கை.

இரண்டாம்பாட்டு.— (பிணியித்யாதி.) என்றும் இவர்கள் பேடையைமுன் னிட்டே சேவலைக்கார்யங்கொள்ளுமவர்களாகையாலே, கீழ்ப்பாட்டில் * துணை யோடும்பிரியாத பெண்வண்டைமுன்னிட்டுத்தூதுரைத்தாள்; இதில், அத்தோடு கூடின சேவலையபார்த்துத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பிணிப்பவிழாநின்றுள்ள நறுநீலமாகிற மலர்ந்தபுஷ்பமென்று ஸாமாநாதிகரண்ய மாகையால்,அவிழாநிற்கைக்கும்மலருகைக்கும்வ்யுத்க்ரமேணஹேதுஹேதுமத்பாவம்காட்டு கிறார் (இதினுடையவித்யாதி.) காலம் - ஸம்போகோபக்ரமம். "நறுநீலமலர் கிழிய" என்னவமைந்திருக்க, "பிணிட்டவிழும்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார்(கழியவித்யாதி.) இத்தால்-கழியவலர்ந்தவற்றையும் கேவலமிளை தானவற்றையும்விட்டு, மத்யமாவஸ்தாபந்நமானவற்றில் வாசியறியவல்ல விசே ஷஜ்ஞதையுண்டென்றதாய்த்து.இந்தவிசேஷஜ்ஞதை சொன்னதுக்கு ப்ரக்ஷேபோப யோகம்காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி;) அவ்வூரில் தார்மிகரானவர்கள் "ஸ்த்ரீவதம் பண்ணினான்" என்றுபுறப்படவிடுவர்கள் என்னாநின்றாய், அதுக்கு அவனுண்ணிட த்தில் குற்றங்களைக்காட்டினால் செய்வதென்னென்ன; அவன்கருத்தையறியுமுன் விசேஷஜ்ஞதை கண்டோமே, அதுக்கு நீயே பரிஹரிக்கவல்லை என்கிறாளென்று கருத்து. ஸாமாநாதிகரண்யபூர்வகம் தாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கட்டித்யாதி.) (ஆய்த்து) என்றவந்வயம், பேடையோடு கலந்து என்று சேஷம்.

மற்றுமுண்டான அழகிய பூக்களின்மேலேபுக்கு மது பானம்பண்ணும் அறுகால சிறுவண்டே.

(மலர்கிழிய)பேணிக்கலக்க வறியாவாய்த்து; தன் செருக்காலே தன் படுக்கைஎன்றும் பாராதே யழித்துப்பொகடுகிறதாய்த்து, இவை[டு] தா னங்கு ஜபிக்கைக்குப் புகுகிறனவன்றே!. காரியப்பாடற்றுக் கலக்கிறவற்றுக்கு மற்றொன்று தெரியாதிறே; உந்மத்தங்காய் தின்றிரு ப்பார்க்கு நெஞ்சிருண்டு வேறொன்றுதெரியாதிருக்குமிறே. அந்த உந் மத்தங்காய்தா னேதென்றால் (பெடையோடும்)இவைதனக்கொரு படு க்கைவேண்டா, ஆகாசத்தேகலக்கவற்றுக்காலும், ஒன்றினுடம்பிலே றவொன்றுக்குப்படுக்கை ; " தவாங்கேஸமுபாவிசம்" என்னுமாப் போலே. (அணிமலர்மேல் மதுநுகரும்) செறிந்தபூவிலேயிருந்து மது பானம்பண்ணாநிற்கும். ஒருபூவிலேயிருந்து மதுபானம்பண்ணா நின்றால், மற்றைப்பூவிலே போம்போது பறந்து போகவேண்டாதபடி யிருக்கை. பொய்கையடங்கப் பரப்புமாறப்பூத்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கிக்கிடக்கையாலே,ஒன்றில்நின்றும் மற்றையதில் போம்போது நடந்துசென்று மதுபானம்பண்ணலாயிருக்கை. பூவில்செறிவு தேட் டமாய் மதுபானம்பண்ணுமிதுவே யாத்ரையாயிருப்பதே உங்களு க்கு!. (அறுகால) இரண்டுகாலுடையாரைப்போலன்றிக்கே, ஆறுகா லுடையார்க்குக் கடுகப்போய்க் காரியம் தலைக்கட்டலாமிறே. "'நித் யம்யதீயசரணௌசரணம்மதீயம்' என்று — சேர்ப்பார்காலேயிறே யிவர்கள் ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது, என் ஜீவநம் கூடுபூரித்துக் கிடந்தபடியென்றான்!" என்கிறாள். "சரணௌ" என்று மிறுக்குப்பட வேண்டாதபடியாயிருக்கை. (சிறுவண்டே) காரியவாய்ப்புப்பெருத்து எம்பார்திருமேனிபோலே வடிவுசிறுத்திராநின்றனவாய்த்து.

(மணிகழுநீர்மருங்கலரும்) மணிகளும் செங்கழுநீருமாயாய்த்து பர்யந்தங்களடங்கலுமிருப்பது. அன்றிக்கே, மணியென்று - அழகாய், அழகியசெங்கழுநீர் அலருமென்னுதல்.

கிழியாதேகலக்கவொண்ணாதோவென்ன (பேணியித்யாதி.)அதுக்கு ஹேது(தன்னித் யாதி.)கலவாதே மதுநுகரலாகாதோவென்ன (இவைதானித்யாதி;)மது நுகர்ந்தால அநந்தரம் ஜபிக்கை இதின்கார்யமன்றே என்றுகருத்து. மலர்கிழியப்பெடையோடு கலந்து, அநந்தரம் மதுநுகரும்போது மூநதுறச்செருக்குவாஹேதுவென்னென்ன (காரியப்பாடித்யாதி.) காரியப்பாடு - வேறொருகார்யம். உந்மத்தங்காயான பேடை யோடேகலக்கிற வண்டை "தூதுபோ" என்றால், படுக்கையை விட்டுப்போமோ வென்ன ; "வண்டு" என்றத்தைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார்(இவைதனக்கித்யாதி.) கீழ் வாக்யவிவரணம் (பொய்கையித்யாதி.) வெறுப்பாக இதுக்கு ப்ரக்ஷேபயோஜம் காட்டுகிறார் (பூவிலித்யாதி.) வண்டானபோதே அறுகாலுமுண்டாயிருக்குமே, இப்படிவிசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்(இரண்டித்யாதி;) இறகாலே பறந்தும் போகச்செய்தே இளைப்பாலுல் காலாலே நடக்கவும் மும்மடங்காயிருக் கிறதிறே உனக்குமமகலாயுமென்று கருத்து. ஸ்வாபதேசத்தில் தாத்பர்யம் (நித்யமித்யாதி.) ஓவிவநமாகையாலே (மிறுக்சென்றது.) கீழேவிசேஷஜ்ஞதை யைச்சொல்லி, சிறுமையைச்சொன்னால்சேருமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (கா ரியவாய்ப்பித்யாதி.)

(மணியித்யாதி) அழகிய செங்கழுநீரானது பக்கத்திலே அலரா நின்ற. (வயலாலிமணவாளன் பணியறியேன்) இங்கேவரவிருக்கிறானோ, அன்றிக்கே, ஜாம்பவதிபோல்வார்க்குப் பூப்பறித்துத்தொடாநிற்கு மோ, அறியேன். அன்றிக்கே, ஶகுந்தலையை உபேக்ஷித்த து:ஷ்யந்த னைப்போலே அறியாமை பாவித்திருக்குமோ, அதுவுமறியேன் ; நீ சென்று

(மணிகழுநீரித்யாதி) அழகியசெங்கழுநீர்களானவை அலராநின்றுள்ள பர்யந்தங்களையுடைத்தான வயலாலே சூழ்ந்த திருவாலியிலே வந்திரு ந்தவன். அன்றிக்கே, நீர்களானவை கொழித்தெறடாநின்றுள்ள மணி களையும் செங்கழுநீரையுமுடைத்தான பர்யந்தங்களென்றுமாம். (வய லாலிமணவாளன்பணியறியேன்) என்னையணைக்கையே தொழிலாய் இங்கேறவருகையிலே யொருப்பட்டிருக்கிறானோ ; அன்றிக்கே, ஜாம் பவதிபோல்வார்க்குப் பூப்பறித்துத்தொடாநிற்குமோ, அறியேன். அன்றிக்கே, பணியென்று-ஶகுந்தலையையுபேக்ஷித்த து:ஷ்யந்தனைப் போலே அறியாமைபாவித்திருக்குமோ, அதுவுமறியேன். அன்றிக் கே, நாவிலும்பல்லிலும் நீரற்று "என்செய்தாள்? என்பட்டாள்?" என்று கேட்கிறானோ ; உக்தியிலும், க்ரியையிலும் கொள்ளக்கடவது.

அவன்படிநிஶ்சயிக்கவொண்ணாவிட்டாலும்நமக்கவனையொழியச் செல்லாதிறே (நீசென்று) நமக்கு முன்னமவனைப்போலே யிருக்க வொண்ணாதிறே. அவனுக்கு நம்மையொழியச்செல்லுமென்ன, நமக்கு மவனையொழியச்செல்லாதே. (நீசென்று) முறைகெடவாகிலும் நீ முற்படச்சென்று. அவன்தானே வரப்பெறவிருக்குமதாய்த்து முறை.

* மணிபதத்துக்கு அர்த்தத்வயங்காட்டி, த்விதீயார்த்தாநுகுணமாக ஸமுதா யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி.) முந்தினவர்த்தத்தில் - மணிகள்வரு கைக்குஹேதுவைக் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றி க்கேயித்யாதி.) "பணி" என்று - வ்யாபாரமும், உக்தியுமாகையாலே, வ்யாபார பக்ஷத்தில் - மூன்றர்த்தமும் ; உக்திபக்ஷத்தில் - ஓரர்த்தமுமாக வருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதி.) "மணவாளன்" என்றதுக்கு-தன்மணவாளனென்று விவக்ஷித்து, முந்தினவர்த்தமும் நாலாமர்த்தமும், நாயகாந்தரத்துக்குமணவாளனென்று இரண் டர்த்தமுமாகக் கண்டுகொள்வது. (பாவித்திருக்குமோ) என்றது - மாநஸக்ரியை யென்றுகருத்து. ஶகுந்தலையென்கிற கண்வர்புத்ரியை து:ஷ்யந்தனென்கிற ராஜா வேட்டைக்குப்போனவிடத்திலே காந்தர்வவிவாஹம்பண்ணி ஒரு பிள்ளைபிறந்த வுடனே "திரும்பிவருகிறோம்" என்று தன்னூரேபோக, அநேகநாள்வாராமை யாலே இந்தப்பெண்ணை அங்கேபோகவிட, அப்போது இவளைக்கண்டு அறியாதது மை பாவித்திருந்தானென்று கதைகண்டுகொள்வது. (ஶகுந்தலையை) என்றவாக் யத்துக்குமுன்னேயிருக்கிற (பணியென்று) என்றபதத்தை, (உக்தியிலும்) என்ற வாக்யத்துக்கு அடியிலே கூட்டுவது.

மேலுக்கவதாரிகை(அவனித்யாதி.) விவரணம் (அவனுக்கித்யாதி.)

மூ.— நீர்வானம் மண்ணெரிகாலாய் நின்றநெடுமால் தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே
சீராரும்வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல் வாழும்
கூர்வாயசிறுகுருகே குறிப்பறிந்து கூறாயே. ௩.

ப-ரை.— மண்நீர்எரிகால் வானம்ஆய் - ப்ருதிவி அப்பு தேஜஸ்ஸு வாயு ஆகாசமாகிய பஞ்சபூதங்களுமாகி, நின்ற-அவற்றுக்குக்கார்யயோக்யதையுண்டாம் படி அந்தர்யாமியாய்நின்ற, நெடுமால - ஸர்வேச்வரனானவன், தன்-தன்னுடைய, தாராய - மாலிகைபாங்கிய,நறும்துளபம்-செவ்வித்திருத்துழாயை, பெறுந்தகையேற்கு - பெறில்ஜீவிக்கும்ஸ்வபாவத்தையுடைய அடியேனுக்கு,அருளானே-தாரானே; சீராரும்-ஊர்வளப்பத்தைக்காட்டும்பெருமையிருந்த, வளர்பொழில் - வளரவளர முதலையன்றிக்கேயிருக்கும்சோலை, சூழ்-சுற்றுஞ்சூழ்ந்த, திருவாலி-திருவாலியெ ன்னும்நகரின், வயல் - கழனியில், வாழும்-வாழுகிற, கூர்வாய்சிறுகுருகே - கூரிய வாயலகையுடைத்தான சிறுத்தபக்ஷியே, குறிப்புஅறிந்து-அவன்கருத்தையறிந்து கொண்டுவந்து, கூறாய் - நான்தரித்திருக்கும்படி அச்சொல்லைச் சொல்லவேணும் என்று, வண்டைத்தூதனுப்பின அநந்தரம் பக்ஷியைத்தூதுவிடுகிறாள். (௩)

என்வடிவில் வைவர்ண்யத்தைச் சொல்லவேணும். ... ௨.

அங்குப்போனால் சொல்லுமதுதானேதென்னில் (என்பயலைநோயுரையாயே) "தஷாவஸீந்நிஷ்ப்ரஹோத்பர்யம் ராஹுக்ரஸ்த இவாம்ஸுமாந்†" என்று-பெருமாளுடைய ஆற்றாமையை மஹாராஜர்க்கு[உம் இளையபெருமாளறிவிக்க, அவ்வார்த்தை செவிப்பட்டு அழிந்தவழிந்த வளவுதோறுமுடம்பு வெளுத்து வந்ததிறே; அப்படியே, என்னுடம்பில் வைவர்ண்யமு மவனுடம்பிலேகாணும்படிவார்த்தைசொல்லு. (பயலைநோயுரை) * வாவாமமோவரமிறே இவளுடைய வைவர்ண்யந் தான். வாக்குக்கு அவிஷயமானவற்றுக்கும் பாசுரமிட்டுச்சொல்லவற்றுக்காணும்இவைதான்.(என்பயலைநோயுரையாயே)என்னுடம்படைய வைவர்ண்யம் பரந்திருக்கிறபடியைச சொல்லு. உன்னுடைய சொல் கலந்த விடமடைய வைவர்ண்யம் பரக்கும்படியாகச் சொல்லிப்போரு என்கிறாள். (என்பயலைநோயுரையாயே) ஸ்வதந்த்ரர்படி கொண்டு காரியமென் நமக்கு, நீசென்று இத்தனையுமறிவித்துப்போராய். ௨.

"உரையாய்" என்றது-வருகைக்குஹேதுவான உரையாகவேண்டுகையாலே,அதின் கருத்தைஸஷ்டமாகவுபபாதிக்கிறார் (தஷாவஸீதித்யாதி.)வைவர்ண்யத்தில் ப்ரகார விசேஷம்சொல்லாமையால்ஃலித்தவர்த்தமருளிச்செய்கிறார்(வாவாமித்யாதி.)ஸவ்ஃபார்யம் (என்னித்யாதி.) ஜாம்பவதிபோல்வார்க்குப் பூப்பறித்துக்கொடுத்துக்கொண்டுஅவனிருந்தால்அவனுடம்பில் வைவர்ண்யமேறும்படி சொல்லுகையெங்ஙனே? அவர்கள் ஸந்நிதியாலே வைவர்ண்யமேறுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உன்னித்யாதி.) துஷ்யந்தனைப்போலே உபேக்ஷித்தால் என்செய்வோமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரரித்யாதி.) ... ... ௨.

† "ராஹுக்ரஸ்த இவாம்ஸுமாந்" என்றுசில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூன்றாம்பாட்டு. (நீர்வானமித்யாதி) ப்ருதிவ்யாதிஸமஸ்தங்களைத் தனக்குப் ப்ரகாரமாகக்கொண்டு தான் ப்ரகாரியாய் நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தன் தாராயநறுந்துழாயாகிலும்

மூன்றாம்பாட்டு.—(நீர்வானம் மண்ணெரிகாலாய்நின்ற நெடுமால்) ப்ருதிவ்யாதி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் கார்யயோக்யமாம்படி ஒன்றோடொன்றைச்சேர்த்து, அவற்றுக்கொரு வஸ்துத்வமும் நாமமும் உண்டாம்படி தானவற்றுக்குள்ளேபுக்குநின்று, பின்னை அவற்றைச்சொன்னசொல் தன்னளவிலேவந்து பர்யவஸிக்கும்படிநிற்கிற பெரும் பிச்சன். தன்னுடைமையைவிடமாட்டாமையாலே வேறுபடாதே கலந்துநிற்கிறவன். (நீர்வானமித்யாதி) ஆசையில்லாத ஜடத்தையும் தானாசைபட்டுமேல்விழுந்து. ப்ருதிவ்யாதி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையுமுண்டாக்கி, அவற்றுக்கு கார்யயோக்யதையுண்டாம்படி, நீரையும் சதுகையும் மண்ணையுங் கூட்டிக்குழைத்து வடபடாதிகார்யங்களாக நிர்மிக்குமாப்போலே அத்தோடே வேதநஸமஷ்டியைக்கூட்டி தேவாதி கார்யத்தையுமுண்டாக்கி, உண்டானவிவற்றினுடைய ஸத்தாஹேதுவாக தான் அநுப்ரவேஶித்து, அவற்றைச்சொல்லும் சொல்லு தன்னையே சொல்லும்படி நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. நாட்டில் வடபடாதிபதார்த்தங்கள் பரமாத்ம பர்யவஸாயியாநம் பண்ணவியல்லதிறாநிற்க [தத்ஸ்ருஷ்ட்வா இத்யாதி] இவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து, இவற்றினுள்ளே அநுப்ரவேஶித்து, அந்த அநுப்ரவேஶத்தாலே ஸத்தும் அஸத்தும் தானென்று சொல்லலாம்படி நிற்கிறவனாய்த்து. (நெடுமால்) தன்பக்கல் ஆநுகூல்யலேஶமில்லாத ஜடத்தின் பக்கலிலும் தான் மிக்கவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி யிருக்குமவன்.— (தன்தாராயநறுந்துழாயும் பெறும்தகைமைபெறுநாளானே) தன்பக்கல் ஆசையில்லாதாரையும் விடமாட்டாதே யிருக்கிறவனுக்கு நான் பிரிந்திருந்தாசைப்படுத்துநோவுபடுகிறதோ குற்றம். தான் விஷயீகரிக்கில் உளேனாய், இல்லையாகில் இல்லையாம்படியிருக்கிற வெனக்கு.

மூன்றாம்பாட்டு.— (நீரித்யாதி.) வடானதி, * மென்மலர்ப் பள்ளியின் வாய்ப்பாலும், உடமைத்தங்காய்போலேபிச்சேற்றவல்லவிப்படையின்மயக்குக்களாலும், மதுநுகருமைகடாலுண்டான பாரவஶ்யத்தாலும்,*உணமையபோரு செகுடார்வார்த்தை போலேடாயப் போகையாலே, அவற்றைவிட்டு, கூர்வாயசக்குருகைக் கூறச் சொல்லித் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பிசுகுத்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தனவிடித்யாதி.) ஆசை என்று- ?க்காய், மத்யஸ்தரயில்லாத என்று காட்ட. விவரணம் (ப்ருதிவ்யாதீத்யாதி.) சதுகு - களம். ஸாரவம் - மடக்கு. ப்ரமாணங்காட்டுகைக்காக அடிக்கோலுகிறார் (காட்டிலித்யாதி.) ப்ரமாணார்த்தம் (இவற்றையித்யாதி.)

அருளநமக்கு ஹேதுவேதென்ன, "கூறுய" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கலித்யாதி;) இதுபோக்கி வேறுகுற்றம் காணேமென்று கருத்து. வேறுகுற்றமில்லையோவென்ன (தானித்யாதி.)

நாம்பெறுமளவு மருளானே. (சீராருமித்யாதி) அழகார்ந்து வளர்ந்து வருகிற பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவாலிவயலிலே வாழுகிற, தன்மேதாளிவிட்ட செவ்விமாலைபெறில் ஜீவித்து, பெறவிடில் முடியும் படியாயிருக்கிற வெனக்கு. (தன்தாராயாகிலுந்துளபம் பெறுந்தகைமையேற்கு)என்று-தம் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடி யென்தான்!.(அருளானே) ப்ராணிநியார்த்தி பரிஹரிக்குமதுபோலல், நாட்டொப்பானவருளு மின்றிக்கே யொழியவேணுமோ !. (தன்தாராயவித்யாதி) தனக்கே அஸாதாரணமாய் தாரையுடைத்தாயிருந்துள்ள செவ்வித் திருத்துழாயைப்பெறில் உளேனாய், இல்லையாகில் இல்லையாம்படியிருக்கிற என்பக்கல் க்ருபைபண்ணுனே. கந்தல்கழிந்தால், பின்னை திருத்துழாயோபாதி, கௌஸ்துபாத்தோபாதி ஸ்ப்ருஹணியமாயாய்த்து வஸ்து ஸ்வபாவமிருப்பது. (அருளானே) ஸாமாந்யரக்ஷணம் தப்பநில்லாத வன் விஶேஷரக்ஷணத்திலே தப்பநிற்குமோ !. ஆசையில்லாத ஜகத்தையும் ரக்ஷிக்குமவன், தன்னைப்பெறில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படியிருக்கிற வென்விஷயத்தில் நெகிழநிற்குமோ !. அவனுடையப்ராணித்வத்துக்கு விஷயமாய்த்திலோமாகிலும் அவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகாதொழிவதோமோ !.

(சீராருமித்யாதி) வாழ்ந்தார்க்குக் கெட்டாரை யெடுக்கவேண்டாவோ. (சீராரும்வளர்பொழில்சூழ்) "ஊர்வளம் கிளர்சோலை"[உ0] என்கிறபடியே -ஊரில் ஸம்ருத்தியடையச் சோலையே கோடிகொள்ளித்தரும்படியாயிருக்கை. (வளர்பொழில்) "வளரிளம்பொழில்" என்னுமாப்போலே – வளரவளர முதுமையின்றிக்கே இளகிப்பதித்திருக்கை. ஐஶ்வர்யத்திலுடைய ஸம்ருத்தியைத் தெரிவியாநின்றுகொண்டு வளர்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவாலியிலே வாழுகிறசிறுதருமே. அங்குத்தைவர்த்தநந்தானே வாழ்ச்சியாயிருக்கை; கோயில்வாஸம் போலே.

கீழ்வாக்யவிவரணம் (தன்தோளிவித்யாதி.)வ்யாக்யாதாவின் படாய(தன்தாராயவித்யாதி.)நாயிகையானவள்,வாராநின்றுளென்றுதே"அருளானே" என்னைக்கூடுமோவென் னவருளிச்செய்கிறார்(ப்ராணிநியித்யாதி. வாக்யார்த்தம்(தனக்கேயித்யாதி.) அஸவத் தைப்பெறுகைக்குயோக்யமான ஸ்வபாவத்தையுடையவளென்றுமபிப்ராயமாய்க் கீழருளிச்செய்து, அஸவத்திலுடைய, பெறும்தகையேற்கு - எம்பெருமான் லஹி க்கும்படியான ஸ்வபாவம்போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடைய வெனக்கு என்று மபி ப்ராயமாக்கி, தாத்பர்யாஸ்ரமருளிச்செய்கிறார் (கந்தலித்யாதி.) வஸ்து - ஆத்ம வஸ்து. "அருளானே" என்றது - பிரிநிலையேகாரமாய, அருளும் என்றுக்கி ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாந்யேத்யாதி.) விவரணம் (ஆசையில்லாதவித்யாதி.) விஶேஷரக்ஷணத்தில் தப்பநில்லானாகில் உன்னை யிப்படிப்படுத்தினவன் நான்போனபின்பு தப்பிநானோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(அவனுடையவித்யாதி;) ப்ரணயத்தாலே வாராவிடிலும் உபாயஞ்வானகையாலே என்னார்த்தியைக்கேட்டுவருமென்று கருத்து.

தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்து, அபிப்ராயம் (ஐஶ்வர்யத்திலுடையவித்யாதி.)

மூ. — தானாகநினையானேல் தன்னினைந்து நைவேற்கோர்
மீனாயகொடிநெடுவேள் வலிசெய்ய மெலிவேனோ
தேன்வாயவரிவண்டே திருவாலிநகராளும்
ஆனாயற்கென்னுறுநோ யறியச்சென்றுரையாயே. ௪.

ப - ரை.— தானாக - அவன்தானாகவே, நினையானேல் - தன்னுடைமையான வென்னை நினையாதொழிலும், தன்னினைந்து - தரிக்கைக்குஹேதுவாகிய அவனையே நினைத்துக்கொண்டு, நைவேற்கு - நையுமென்னை, ஓர்மீனாயகொடிநெடுவேள் - அத்விதீய மகரத்வஜனான மந்மதன், வலிசெய்ய - பீடிக்கும்படி, மெலிவேனோ - நான்இளைத்துப்போவேனோ; தேன்வாய - இனியபேச்சையுடைய, வரிவண்டே - ரேகை[யு சிறந்தவண்டே!, திருவாலிநகர் ஆளும் - திருவாலியென்னும் திவ்யதேசத்திலே வர்த்திக்கிற, ஆனாயற்கு - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாகத்திருவவதரித்த ஸர்வேச்வரனுக்கு, என் உறு நோய் - மேலெழப்போமதன்றிக்கே என்மர்மாந்தமான நோவை, சென்று - நீபோய், அறியஉரையாய் - அவனறியும்படி சொல்லவேணும் என்று பின்னுமவ்வண்டையே தூதுவிடுகிறாள். ... ... (௪)

கூர்வாயசிறுகுருகே. (குறிப்பு) அவன்நினைவை யறிந்து சொல்லவேணும். ... ... ௫.

(கூர்வாயசிறுகுருகே) கூரிய வாயலகையுடைய சிறுகுருகேயென்றுதல்; அன்றிக்கே, அறுதிப்பாடுடைத்தான வார்த்தைசொல்லவல்லகுருகேயென்றுதல். ராஜபுத்ரர்களைக்கண்டருசி நாலுமூன்று[உ]யோஜனை ஓடிப்போன மஹாராஜர்வந்துகிட்டி, "ஏக0ஜூவெ0ஸூவெதுநௌ" என்று நிற்கும்படிக்கீடாகவிறே வார்த்தைசொல்லிற்று.

(குறிப்பறிந்துகூறாயே) அவன்கருத்தறிந்து வந்து எனக்குச்சொல்லென்றுதல்; நாணற்றமையாலே கண்ணழிந்துசுழலையிட்டுச்சொன்னவற்றையெல்லாம் அங்குச்சொல்லாதே, அவன்பரிக்கும்படி அளவறிந்து வார்த்தைசொல்லென்றுமாம். மிகச்சொல்லிலவனைக்கிடையாது, அவன்கருத்தையறிந்துவந்து சொல்லென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; நம்முடைமையையறிவித்தால் "நமக்குத்தலைவேணும்" என்றானாகில் நம்மாற்றமை பாராதேயாகிலும் நாம்ஜீவித்துக்கிடக்க, வேண்டா என்றானாகில் நாம்முடிந்துபிழைக்கும்படி. ... ௫

நாலாம்பாட்டு.— (தானாகநினையானேல்) "வேம்பு" என்பாரைப்போலே.

அறுதப்பாடுடைத்தான - நிஷ்கர்ஷைய்யியாலுண்டான. ... ௫.

நாலாம்பாட்டு.—(தானாகவித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் குருகைக்குறித்து "கூறாய்" என்றவாறே வண்டானது வந்து முகங்காட்டி "நீயெங்களைத் தூதுவிட நாங்கள் மெய்மறந்திருந்தோமல்லோம், அவன் உன்படியறிந்துவைத்தும் இப்பாடுபடவிட்டு நினையாதிருந்தான், நாம் போனாலும் பற்கடித்திருந்தால் என்செய்வோமென்றிருந்தோமித்தனை" என்று இனிதாகச்சொல்லிக்கொண்டுவர, அத்தைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேம்பித்யாதி;) "வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணாது" என்றவிடத்தில், அவன்குற்றத்தையிட்டு வேம்பென்று குறைசொன்னாப்போலே அவன் தன்னை நினையாதிருக்கை குற்றமென்று அவனுக்குக் குறைசொல்லுகிறாளென்று கருத்து.

நாலாம்பாட்டு. (தானுகவித்யாதி) நஞ்ஜீயருடைய நோவிலே பெற்றி அறியப்புகுந்து, "இங்குத்தைக்குவேண்டியிருக்கிறதென்?" என்று கேட்க; "* தூவிரியமலருழக்கிப்பாட்டுக் கேட்கவும், பெருமாளெழுந்தருளப் பின்னும் முன்னும் சுற்றிலேவந்து ஸேவிக்கவேண்டியிராநின்றேன்" என்றருளிச்செய்தருளினார்; அப்போதே பெருமாளுக்குச் சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் ஜீயர்க்கருளப் பாடிட்டு * தூவிரியமலருழக்கி கேளாநிற்க, "மீனையகொடிநெடுவேள்வலிசெய்யமெலிவேனோ" என்கிறவளவிலே வந்தவாறே, "காமஶரங்களாலே ஏவுண்பதற்கு முன்னே வாராவிட்டாலும் பட்டபுண் பரிஹரிக்கவாகிலும் வம்தாலாகாதே" என்றருளிச்செய்தார். (தானுகவித்யாதி) தானும்படி செய்யானாகில், தானப்படி செய்யானாகிலென்றபடி. அப்படிசெய்யாதபோது யாது வர்ஷியாதே. (தன்னினைந்தித்யாதி) தன்னைநினைந்துஶிதிலையாகிற வென்னை ஒருமகரத்வஜன் நலிய மெலியக்[illegible]வேனோ.

உடைமையை அவனாக நினைக்குமது கிடையாதாகில், முறைசெய்யானாகில். அவனுக்கு ஆஶ்ரிதரை நினையாமை ஸ்வாபாவிகமாகில்; தன்ஸத்தையுண்டாகைக்கிடாக நினையானாகிலென்றுமாம். (தன்னினைந்து நைவேற்கு) நாமவனைப்போலே யாகமாட்டோமே; நாமும் நினையாமைக் கொருநெஞ்சுபடைக்கப் பெற்றிலோம். பெறவுமுபாயத் தவிரவுமாயிருக்கும் விஷயமாகிலிறே அநுஸந்தித்தால் யாதிருக்கலாவது; இதரவிஜாதீயமாயிருக்கும் விஷயமானாலே அநுஸந்தித்தவநேரம் நோவுபடுமத்தனையிறே. (ஓர்மீனாயகொடிநெடுவேள் வலிசெய்ய மெலிவேனோ) தன்னையாசைப்பட்டு நைகிறவென்னை மகரத்வஜனோ நலிவான். அவஶ்யம்நாங்கள் நோவுபடுகை தவிரோமாகில், "கருளக்கொடியொன்றுடையீர்" என்கிற தாம் நோவுபடுத்த நோவுபட்டாலென்செய்யவேணும். ஜீயர்வார்த்தையை நினைப்பது.

ஸ்வாபதேஶம் (உடைமையையித்யாதி.) தானுகவே நினைக்கை முறை, அது செய்யாமல் போனானாகிலென்று நிர்வஹித்தருளிச்செய்து, தானுகையாவதுவென்றும் தானுகைக்காகவென்றும் ஸ்வாபதேஶம் விவக்ஷித்து, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே;) ஸத்தையுண்டாகைக்காகநினைக்கவேணுமது செய்யாமற்போனானாகிலென்றும், ஸத்தையுண்டாகைக்காக நினையாதேயிருந்தானாகிலென்றும், மூன்றாம் தாத்பர்யத்தை யிரண்டுவிதமாக யோஜித்துக்கொள்வது. நினையாதவனை நாம் நினைப்பானென்னென்ன (நாமித்யாதி.) மாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன (நாமுமித்யாதி.) ஒரு நெஞ்சு - பேர்சொல்லப்போகாத கல்நெஞ்சு. நினைத்தால் நைவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறவுமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) விரஹிணிகளைமதனன்வலிசெய்யுமது லோகப்ரஸித்தமாயிருக்க, "மெலிவேனோ" என்று க்லேஶிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி;) யத்வா "வேள்வலிசெய்ய" என்னவமைந்திருக்க, "ஓர்மீனாய கொடி" என்றதுக்குக் கருத்தாகவுமாம். ஜீயர்வார்த்தை-ப்ரவேஶத்தில்வார்த்தை.

ரூ. — வாளாயகண்பனிப்ப மென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாளுநின்னைந்து நைவேற்கோ ! மண்ணளந்த
தாளாளா ! தண்குடந்தை நகராளா !வரையெடுத்த
தோளாளா ! என்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே. ௫.

ப - ரை. — மண் அளந்த - பூமியை அளந்த, ஓ! தாளாளா - திருவடிகளையுடையவனே !, ஓ ! தண்குடந்தை நகர்ஆளா - ஸ்ரமஹரமான திருக்குடந்தையில் கண் வளர்ந்தருள்பவனே, வரை எடுத்த-கோவர்த்தநத்தைக்குடையாவெடுத்துப்பிடித்த, ஓ! தோளாளா - திருத்தோள்களையுடையவனே !, வாளாயகண்பனிப்ப-வாள்போன்ற கண்களில் கண்ணீர் பெருகவும், மென்முலைகள் பொன் அரும்ப-ம்ருதுவான ஸ்தநங்களில் வைவர்ண்யம் தோன்றவும், நாள்நாளும் - ப்ரதிதிநமும், நின்று நினைந்து - ஏகாக்ரமாய் உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு, நைவேற்கு என்தனக்கு- வருந்துகின்ற எனக்கு, ஓர் துணையாளன் ஆகாய் - ஒப்பற்ற ஸஹாயபூதனாக வேணும் என்று. பாவப்ரகாசத்தாலே அவனோடே வார்த்தைசொல்லுகிறாள். (௫)

(தேனிக்யாதி) இனியபேச்சையுடைய அழகியவண்டே, திருவாலிநகராளனாயிற் சென்று நீபோய் அவனறியும்படி சென்றுசொல்ல வேணுமே ... ... ௬.

(தேன்வாயவரிவண்டே) இனியபேச்சையுடையவண்டே. பிராட்டி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்திலே திருக்குழலைக்கொடுபோய்ப் பிணைக்கப்புக்க ஸமயத்திலே அவனுக்குதவி, “அவஷாஹ்யார்ணவம்ஸ்வப்[உய] ஸ்வயம்” என்கிற ஸமயத்திலே இவருக்குவந்துதவி, இரண்டுதலையும் முண்டாம்படிக்கடாக வார்த்தைசொல்ல வற்றாயிருக்கை. அவனித்தனையில் வாநினைக்கவறிலும் உங்கள்பேச்சினினிமையிலே துவக்குண்டு வரும்படி வார்த்தைசொல்லவல்லிகோளிறே.

(திருவாலிநகராளனாயற்கு) திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்பத்தோடே திருவாலியில் ஸம்பத்தையும் கையடைப்பாகிறாறல், பின்னை அவனுக்கு நெருக்காரை “ஸ்மோ!” என்ன அவஸரமுண்டோ. (என்னுடைய்நோய்)மேலெப்போமதன்றிக்கே பரிபாகமான நோவை (அறியச்சென்றுரையாயே) அறியாமைவாராதொழிந்தானத்தனை,நீபோய் அவனறியும்படிசொல்லு. அன்றிக்கே, (அறியசென்றுரை) உன்நடையில் தளர்த்தியில் பித்தலியிலாற்றாமையடைய வலையறிந்து, நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்று உடம்புவெளுக்கும்படி சென்று சொல்லென்றுமாம்.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (வாளாயவித்யாதி) அத்தலையித்தலையாய்த் தன்னைப் பெறவேணுமென்று நாஸைசப்பட்டு நோவுபடாநிற்க தான் தன்னைக் கொண்டருமைப்படுத்திருமென்று சொல்லுங்கோளென்று ஊதர்க்கு வார்த்தைசொல்லப்புக்கு, அதுதான் போய், பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன் முன்னே நின்றாககொண்டு அவன்றனக்கு வார்த்தைசொல்லிச் செல்லுகிறது — மேலிற்பாட்டுக்கள். ஸ்ரீராமாயணத்திற்படிபோலே யிருக்கிறதாய்த்திதுவும். ஊதர்க்கு வார்த்தை சொல்லாநிற்கச்செய்தே,பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன்றன் ஸந்நிதியைக்கொண்டு அவனுக்குவார்த்தைசொல்லுகிறாளிறே!. “க்ஷமமேஸதம் மஹீபதே” என்னுமாப்போலே.

அவனருளையாமைக்கு ஹேதுவையக்காட்டுகிறதாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியில்தயாதி.) ... ... ௭.

அஞ்சாம்பாட்டு.— வாளிர்யாதி) கிழெல்லாம்தாதவிட்டவள் இப்போது முன்னிலையாகச்சொல்லி நோவுபடுகைக்கெங்ஙனே யென்ன; பேடிகோலஸங்கதியருளிச் செய்கிறார் (அத்தலையித்யாதி.)

அஞ்சாம்பாட்டு. (வாளாயவித்யாதி) வாள்போன்ற கண்கள் துளிக்க, மீடீ-வானமுலேகள் பொன்பூக்க,

(வாளாயகண்பனிப்ப) அத்தலேயித்தலேயானபடி. எதிர்த்தலேயிலே காணக்கடவ கண்ணநீரிறே இவள்கண்ணிலே காண்கிறது!. பிறரைத் தோற்பிக்கைக்கீடான பரிகரமுண்டாயிருக்கக்செய்தேதான் இப்படிபட் டது!. கையிலே ஆயுதமிருக்க முடிந்து கிடப்பாரைப்போலே. அவன் போகவொருப்பட்ட ஸமயத்திலே, "போகாதேகொள்" என்று கண் ணாலே விலங்கிட்டு அநுபவிக்கலாயிருக்க, லஜ்ஜையாலே கவிழ்ந்திரு ந்து"கெட்டேன்!" என்கிருள்.அப்போது அவனைக்கடாக்ஷித்துவிட்டே ளுகில் அவன்றன் தானுவிடவிருக்கலாய்த்தே!. (வாளாயகண்பனிப்ப) ஓராளுமொருநோக்கும்நேரான கண்கள் படு மெலிவரவே!. பழியாய் வைத்து உகிர்மூறிந்தேன் என்கிருள். திருத்தாயார் சொல்லுமாப் போலே சொன்னுளே தன்னைத்தானே; எல்லார்க்கு முள்ளது சொல்ல லாயிருக்குமிறே. அவன்றன் "இதொருகண்ணழகே!" என்று[மிரு] சொல்லக்கேட்டிருக்குமே!. அத்தலேக்குறுப்பான ஸ்வஸ்வருபமும் ப்ராப்யாஞர்மதமாயிருக்குமிறே. (மென்முலேகள் பொன்னரும்ப) முலேக்கு காரியம் ஸ்வபாவமாயிருக்கச்செய்தேயும், மென்முலே என் கிறது – விரஹஸஹமல்லாதபடியாலே. விரஹஸஹமல்லாத முலேகள் பயலேமைபூக்க.

(வாளாயகண்பனிப்ப மென்முலேகள் பொன்னரும்ப) தன்னைக் கண்டுகொண்டிருக்க வமைந்திருக்கிறதுகாணு மிவள்தனக்கும். இவள்தனக்குமமையும், அவன்றனக்குமமையும். ✽ ஸௌமித்ரே ஹஸ்தி: இறே. [ஆஹ்லாதஜலதநேத்ராம்பஸா:] ஸம்வஸ்ரூ ஸம் ஜநிதஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த கண்ணநீருந்தானுமாயிருக்கை. [புளகீக்ருத மாத்ரவாந்]த்ரிஸரமும் பஞ்சஸரமுமிட்டாப்போலே. [பராஹ்ருஷ்டவிஷ்டா:]

வ்யாக்யாதாவினுடைய ஈடுபாடு (அத்தலேயித்யாதிவாக்யத்வயம்.) தாதபர்யம் (பிறரையித்யாதி.) கண்ணுனது ஆயுதமாகிற வழியென்னென்ன வருளிச்செய்கி ருர் (அவனித்யாதி.) ஹார்தபாவமருளிச்செய்கிருர் (அப்போதித்யாதி.) ஸங்கதார் யும் (ஓராளுமித்யாதி.) "குவளையங்கண்ணி" "பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்ப" என்று திருத்தாயார் சொன்னுப்போலே என்று வ்யாக்யாதா அருளிச்செய்கிருர் (திருத் தாயாரித்யாதி.) தாய்சொல்லிற்றைத் தான் சொல்லலாமோவென்ன வருளிச்செ ய்கிருர்(எல்லார்க்குமித்யாதி.) தன் கண்ணழகு தான்கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவன்றனித்யாதி.) தான்சொல்லப்போமோ என்றதுக்குப்பரிஹாராந்தரம் (அத் தலேக்கித்யாதி.)

"பனிப்ப" என்றும் "அரும்ப" என்றும் சொன்னத்தால் பலித்த அழகினை ல்லேநிலத்தை யருளிச்செய்கிருர் (தன்னையித்யாதி.)ஸம்வஸ்ரூஸம்வபரருடைய வடிவு வைத்தகண வாங்கவொண்ணுதிருக்குமென்கைக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிருர் (ஸௌமித்ரேத்யாதி. ஆஹ்லாதஜலதநேத்ராம்பஸா: - விச்லேஷிக்க விரண்டு பார்ச்வத்திலும் விழுகையாலும் புளகீக்ருதமாத்ரவானுனென்று விவக்ஷித்து, ஹ்ருஷ்டாஞமரு ளிச்செய்கிருர்(த்ரிஸரமுமித்யாதி.)முத்துத்தார்வடங்கள் குளிர்த்தியால் மயிர்கூச் சுண்டாகப் பண்ணுமென்று திருவுள்ளம்.

நாள்தோறு முன்னை நினைந்து நைகிறவெனக்கு.

உள்ளீடுமுண்டாயிருக்கை. [த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:] இப்படியிருப்பதொருவனுளனாலே, அவனைக்காண்கையாய்த்து ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினவத்தால் ப்ரயோஜநம். [ஸதா - த்ரஷ்டவ்ய:] இனி ஸதாதர்ஶநத்துக்கொரு தேஶவிஶேஷந்தேடிச் சோறுபொதிந்துகொண்டு அறுகாதப்பயணம் போகவேண்டா. அவனுக்குப்பொருளைவிடப்பிரிய வேண்டா, பிரிகிறதுதான் பொருளுக்காகவே. "இம்முத்தையும் பொன்னையுங்கொள்" என்று பரித்துக்காட்டினாப்போலே யாய்த்து கண்ணநீருமுடம்பில்வைவர்ண்யமுமிருக்கிறபடி; "ஒண் முத்தும் பைம்பொன்னுமேந்தி" என்னக்கடவதிறே.

(நாளுநாளுமித்யாதி) வரவுதாழ்க்கைக்கு உன்னை யொருநாள் நினைத்து மற்றொருநாள் மற்றொன்றை நினைக்கிறேனோ. (நாளுநாளும்) ஒருநாள் நோவுபட்டு ஒருநாள் ஸுகித்திருக்கிறேனோ. (நின்னினைந்து நைவேற்கு) என்னையன்றோ நீயறியாதது, உம்மை நீரறியீரோ. "நம்மைப்பிரிந்தார் தரித்திருக்கமாட்டார்கள்" என்றிருக்கவேண்டாவோ. உன்னைக் கண்டறைப்புறந்தீறுங்கண்டறியாயோ. (நின்நினைந்து நைவேற்கு) அநுஸந்தியா மடியேற்குமவளோநாள். "தேஹமே" என்கிற விது ஆற்றாமையிலே கிடக்கிறது.

(மண்ணளந்த தாளாளா) அபேக்ஷையில்லாதார் தலைமேலே வைத்த திருவடிகள் இப்பொன்பூத்த முலைகளுக்கு அரிதாவதே!.

வெள்ளியையோ ரெனம்பூணாப்போலே கண்ணீராய், இதுசதுர்ஹேதுவான ஹர்ஷ வஸ்துவும் உள்ளுக்காரணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளீடித்யாதி). வினைமேல் பிரிவென்னும், பொருள்மேல்பிரிவென்னும் சிலபிரிவுண்டு; அதில், வினைமேல் பிரிவாவது-ப்ரணயிநியைவிட்டுப்போக வேணும்படி வேறொரு கார்யத்தைக் குறித்துப்பிரிகை; பொருள்மேல்பிரிவாவது - ப்ரணயிநியோட்டை போகத்துக்குறுப்பாக த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணப்போகை; அவற்றில் வினைமேல் பிரிவில்லை என்னுமதைக் கீழருளிச்செய்தாராய், பொருள்மேல் பிரிவும்வர ஸம்பாவநையில்லை யென்னுமதை உபபாதிக்கைக்காக, இரண்டாவதுமான பிரிவு வரப்ரஸக்தியில்லையெனகிறார் (அவனுக்கித்யாதி.) பொருள்வையில-பொருள் வினை யென்று சொல்லப்படுமவையில.

"நாளுநாளும்" என்றதை "நினைந்து" என்றதோடேகூட்டி தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "நைவேற்கு" என்றதோடேகூட்டி தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதி.) "நின்" என்றதுக்குக்கருத்து (என்னையித்யாதி.) "நைவேற்கு" என்று-நைகிறவெனக்கு என்றபடி†, எனக்கு என்கிற ஏகவசநத்தால் தோற்றுகிற கௌரவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உம்மையித்யாதி.) * யாவரானுமஹிகௌரவ மன்றோ, நீ "துணையாளாகாயே" என்று ப்ரார்த்திக்கிறீயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தேஹீத்யாதி.)

"மண்" என்றபதம்- லக்ஷணயா மநுஷ்யரைச்சொல்லிற்றாய், உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷயித்யாதி.

† இதுவாக்யமேயோஜநீயம்.

(ஓர்மண்ணளித்யாதி†) ஓரடியாலே பூமியையளந்த திருவடிகளையுடையவனே. (வரையெடுத்ததோளாளா) *குடந்தையெங்கோவலனிறே. * குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தவனிறே.

(ஓ! மண்ணளந்ததாளாளா ஆரபேக்ஷிக்கத்தான் நீ அன்றெல்லார் தலைமேலும் திருவடிகளை வைத்தது !. ஆர் கண்ணில் கண்ணநீரும் ஆறுடம்பின் வைவர்ண்யமும் கண்டுதான் திருவடிகளைக்கொண்டுவந்து வைத்தது !. உன்னைப்பெறாதே விவர்ணமாயிருக்கிற இம்முலைமேலே திருவடிகளை வைத்தாலாகாதோ !.

(தண்குடந்தைநகராளா) அதுக்குப்பிற்பாடாரும் பிறவாமைக்கு வந்திருக்கிற தன்னேற்றந்தான் பெறலாகாதோ !. (தண்குடந்தைநகராளா) "இன்னமெல்லை நடப்பித்துக்கொள்வாரார் ஏறு முன்னேடா" என்று ச்ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தபடி.

(வரையெடுத்த தோளாளா) அங்ஙன் "பிற்பாடர்" என்கிற பொதுவன்றிக்கே, விசேஷித்து என்பருவத்திற்பெண்களையுமிடையரையும் ரக்ஷித்தவனன்றோ!. (வரையெடுத்ததோளாளா) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே தொலையப்புக, மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தாயாய்த்து. ஆச்ரிதர்க்குப்பணிசெய்த தழும்பாயாய்த்துத் திருமேனியடையக்கிடப்பது; "தழும்பிருந்த" இத்யாதி. "நம்மைச்சிலர் கட்டுண்ணையாவதென், நாம் சிலர்க்குக் கட்டுண்கையாவதென். இதுபின்னை நாடறிகையாவதென்" என்று, அத்தை மறைக்கப்புக்கான் ; ஒருதழும்பாகிலன்றோ உன்னால் மறைக்கலாவது, உன்னுடம்படங்கலும் ஆச்ரிதர்க்காகக் காரியம்செய்தத்தால் வந்த தழும்பன்றோ என்கிறாள் [தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவாமங்கை] அழகிய திருக்கையானது, *ஜ்யாகிணாங்கரூமாய்க்கிடக்கும்; அழகிய திருக்கையானது. ஸ்ரீசார்ங்கத்தைப்பிடிக்கையால்வந்ததழும்பைச்சுமந்தது; திருவடிகளானவை, சகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணி அத்தால்வந்த தழும்பைச் சுமந்தது ; இனி, *விங்கோதவண்ணர்விரல் செய்ததென்னென்றால் [பூங்கோதையாளித்யாதி] கிளர்த்தியையுடைத்தான ஓதம்போலேயிருந்துள்ள வடிவையுடையரானவருடைய திருவிரலானது, பிராட்டிக்காகவிறே சிறுக்கனுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப்பிளந்து போகட்டது ; அப்படிப்பட்டவனுங்கூட, விளைவதறியாதே "இதென்னாகப் புகுகிறதோ" என்று அஞ்சும்படி ஹிரண்யன் மார்வைப்பிளந்து போகட்ட தழும்பிருந்த. உன்னையழித்து ஆச்ரிதர்க்காகப்பார்த்தநீ.

"ஓ!" என்றவிஷாதத்தினபடியை விவரிக்கிறார் (ஆர்த்யாதி.)

உட்கருத்தையருளிச்செய்த, மேற்படித்தோட்டை ஸமஹிவ்யாஹாரதாத்பர்யபூர்வகம் ஸாஷார்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதி.)

வரையெடுத்தமை தோளாலே யாயிருக்க, "தோளாளா" என்று விசேஷிக்கையால், திருமேனியெல்லாம் ஆச்ரிதர்க்காகச் செய்தசெயலில் தழும்பேறினமை தோற்றுகையாலே விசேஷித்தாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதி.) எடுத்தபாசுரத்துக்குவ்யாக்யாநம் பண்ணுவதாகக் கீழ்ப்பாட்டோடு ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (நம்மையித்யாதி.)

† "ஓர்மண்ணளந்த" என்று நஞ்சீயர்படியில் பாடம்.

மூ.—தாராயதண்டுளவ வண்டுழுதவரைமார்பன்
போரானைகொம்பொசித்த புட்பாகனென்னம்மான்
தேராரும்நெடுவீதித்திருவாலிநகராளும்
காராயனென்னுடைய கனவளையுங்கவர்வானே. ௬.

ப - ரை.— வண்டு - வண்டுகளானவை, தாராய - மாலிகையாகிய, தண்துளபம் - திருத்துழாயிலுள்ள, தேனும் சுண்ணமும் வாஸனையுங் கொண்டு, உழுத - சேறுக்கின, வரைமார்பன்-அகன்றதிருமார்பையுடையனாய், போர்ஆனை - யுத்தோத்முகமான குவலயாபீடத்தின், கொம்புஒசித்த - தந்தத்தைமுறித்தவனாய், புள்பாகன - பெரியதிருவடியை வாஹநமாக உடையனாய், என்அம்மான் - எனக்கு ஸ்வாமியானவனாய், தேர்ஆரும் - ரதங்களையுடைத்தாய், நெடு - தனக்கும் தன்பரிகாரத்துக்கு மினைமெழுந்தருளப்போதுமான, வீதி - திருவீதியையுடைய, திருவாலிநகர்ஆளும்-திருவாலிநகரத்தில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனாய், காராயன் -ஸ்ரமஹாமன திருமேனியையுடைய ஸ்ரீக்ர்ஷ்ணனுமான ஸர்வேஸ்வரன், என்னுடைய-தன்னையே நினைந்து நையுமடியேனுடைய, கனவளையும் - கையிலிட்டபொன்வளைகளையும், கவர்வானே - அபஹரியாநிற்பனே! என்று தன்னிலே தான் நொந்து படுகிறாள். ... ... (௬)

(என்றனக்கித்யாதி) உன்னையன்றித் துணையில்லா வெனக்குத் துணையாகாயே. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (நாராயவித்யாதி) துளவத்தாரில் தாதும்சுண்ணமும் தேனுலே சேறாய் வண்டுகள்புக்கு உழக்கியுழுத வரைமார்வன்.

(என்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே) அந்நொய்யமோவர்யநதிரியைப் பொகட்டு,என்னுற்றுமையிலே பாதியைச்சுமக்கவல்லையே !. (துணையாளனாகாயே) என்றது - ஆகவொண்ணுமென்றபடி. ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. —(தாராயவித்யாதி, வரைமார்பன்) தனக்கஸாயாரணமான திருத்துழாய்மாலையானது மடைவெள்ளமிட்டுச் சேறு யாய்த்துத் திருமார்விருப்பது. திருமார்விலசாத்தின திருத்துழாய்மாலையில் தேனும் சுண்ணமும் பரிமளமும் புறப்பட்டுத் திருமார்வடங்கலும் வண்டலிட்டு வண்டுகளுழுது சேறுசெய்து கிடக்குமாய்த்து. இனி இவள் பொன்னரும்பின முலைகளைக் கொண்டுவந்து நடுகைக்கு நல்லவளாய்த்து ; இளமுலைகளைக் கொண்டுபோய் நடுமத்தனை.

அந்நொய்ய - அந்தநொய்ப்பமான, தன்நோயைப்பார்த்தால் மலை ஸூக்ஷ்மமென்னலாமென்று கருத்து. பாதியென்றது - "துணை" என்றதைப்பற்ற. ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (தாரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - "துணையாளனாகாயே" என்று முன்னிலையாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும், அது உருவுவெளிப்பாடு மாத்ரமாகையாலே கைவளைகழலக்கண்டபடியாலே, முன்னிருந்தவன்கழற்றிக்கொண்டு மறைந்தானென்று தன்னிலே தான்நொந்து படுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"தண்டுளவவண்டு" என்னவமைந்திருக்க, "தாராய" என்றத்தாலே - "மதுவிரிதுழாய்முடி" என்னுங்கிருபகமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி.) சேறுகைக்கு மண்வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (திருமார்விலித்யாதி.)

(போரானையித்யாதி) யுத்யோந்முகமான குவலயாபீடத்தின் கொம்பை முறித்த மருகவாஹநன்,என்ஸ்வாமி. (தேராருமித்யாதி)தேரும் பரிகரமும்வரும்போது நெருக்குப்படாமல் வரலாம்படியான பெரிய திரு வீதியையுடைய திருவாலிநகரை ஆளும் பெரிய க்ருஷ்ணன்[ஞ] என்னுடைய பொன்வளையும் கொள்வானே. கனம் – பொன். சா.

ஆசையில்லாதாரே வேணும்போலேகாணும் மார்வுக்கு ; எப்போது மொக்க அணைக்கலாம்படியாய்த்து அம்மார்விருப்பது.

(போரானைகொம்பொசித்த) யுத்யோந்முகமான குவலயாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்தவன் வருமிடத்தில் வழியில் ப்ரதிபந்தகந்தானுண்டோ. (புட்பாகன்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவன், விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனுமாய், தான் வரும்போதே தூரத்திலேகண்டு விடாய்தீரலாம்படியான பரிகரத்தை யுடையவன். (என்னம்மான்) ஶோளேந்த்ரஸிம்ஹனிலிருப்பைக் காட்டியாய்த்து இவளை அநந்யார்ஹையாக்கிற்று.

(தேராரும்நெடுவீதி) தனக்கும் தன் பரிகரத்துக்கும் இணைந்து வருகைக்குவேண்டும் பரப்புப்போருமாய்த்துத் திருவீதி. * தன்னை ராயிரம் பிள்ளைகளோடே வரலாமாய்த்து. (காராயன்) ஶ்யாமஹாரமான வடிவைக்காட்டி பசுலக்ஷ்ம்குடியிற் பெண்கள் வளை கவர்ந்தவன்,என் கையில் வளைபெறுவிடில் உண்டதுருக்காட்டானுயிராநின்றான். ஸமகாலத்தில் பிறவாதார் வளையும் கொள்ளவேணுமோ. இவனுக்கு ஒருராக வளைகொண்டதுவும் உண்டதுருக்காட்டுகிறதில்லைகாணும் இவள் கையில் வளை ரக்ஷிக்கில் !. ... ... சா.

இளமுலைநமெத்தனையானுல் நடலாகாதோ, "வளை கவர்வானே" என்று நோவுபட விடுவானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதி;)இதுவாடீ. ஆசையுடையனுனலாகாதோ, ஆசையில்லாதாரேவேணுமோ என்று ப்வநி ; யத்வா, ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணு மென்னுமாசையில்லாதவண்டேயாகவேணுமோ என்றும் ப்வநியாகவுமாம்.

"புட்பாகன்" என்றபதஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (ஶோளேந்த்ரேத்யாதி;) ஶ்ரீஶத்ருஞ்ஜயன் என்றாப்போலே, ஶோளேந்த்ரஸிம்ஹனென்று - நம்பெருமாளானைக்குத் திருநாமம். "மஜேஶமஹாதாயாதும்" என்ற-அயோத்யாஜநங்களை யீடுபடுத்தினப்போலே, கோயில் பெருமாளும் அரங்கன் திருமுற்றத்தடியாரை யீடுபடுத்துவர்; அப்படியே இவளும் பெரியதிருவடிமேலிருப்பிலீடுபட்டாளென்றகருத்து.

"ஆயன்" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னைரித்யாதி.) "வளையும்" என்ற உகாரதாத்பர்யம் (ஸமகாலத்திலித்யாதி.) வ்யாக்யாதாவினீடுபாடு (இவனுக்கித்யாதி.) ... ... சா.

ஏழாம்பாட்டு.—(சொண்டித்யாதி.)கீழ்ப்பாட்டிலே"கனவளையும் கவர்வானே" என்று தன்னிலேநொந்தவாறே, கழற்றிக்கொண்டுபோனவளையைக் குலுக்கிக்கொண்டு முன்னேதோற்ற, அவனைப்பார்த்து, என் வளைக்கு நான் கடவளல்லேனோ என்று பறிக்கத்துடங்குகிறாளென்று ஸங்கதி.

மூ.—கொண்டரவத்திரையுலவுகுரைகடல்மேல்குலவரைபோல்
பண்டரவினணைக்கிடந்து பாரளந்தபண்பாளா
வண்டமரும் வளர்பொழில்சூழ்வயலாலிமைந்தா என்
கண்டுயில் நீகொண்டாய்க்கென்கனவளையுங்கடவேனோ. ௭.

ப - ரை.—பண்டு - மஹாபலிமுதலானவர்களால் இப்பூமிக்கு அநர்த்தமுண்டாவதற்கு முன்னே, அரவம்திரைஉலவு - கோஷத்தையும் அலைகளையுமுடைய, குரைகடல்மேல் - பரந்ததிருப்பாற்கடலில், அரவின் அணை-திருவநந்தாழ்வான்மேலே, குலவரைபோல்-ஓர்பெரிய பர்வதம் சாய்ந்திருந்தாப்போல், கொண்டுகிடந்து- இத்தேசம் ஆஸ்ரித ரக்ஷணத்துக்கு ஏகாந்தஸ்தலமென்று திருவுள்ளத்திற்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளி, பின்பு அம்மஹாபலியால் அநர்த்தம் விளைந்தவாறே, பாரளந்த பண்பாளா - பூமியை அளந்து அவனுண்டவுலகைமீட்டு இந்திரனுக்குக்கொடுத்த நீர்மையையுடையவனே, வண்டு அமரும் வளர்பொழில்சூழ் - வண்டுகள்படிந்து ஓங்கினமரச்சோலைசூழ்ந்த, வயல் - கழனியையுடைய, ஆலி-திருவாலியிலிருக்கிற, மைந்தா - யுவாவானவனே, என்கண்துயில் - என் தூக்கத்தை, நீகொண்டாய்க்கு- முற்றுமபஹரித்தவுனக்கு, என் கனவளையும்-என்கையிலுள்ளபொன்வளையும், கடவேனோ - இழக்கக்கடவேனோ! என்று அவன்விரும்பப் புக்கவாறே என்னதென்று ஒருதலை தானும்பற்றுகிறாள். ... ... (௭)

ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டரவித்யாதி) ஆரவாரித்துக்கொண்டு திரைகள் ஸஞ்சரிக்கிற பரந்த கடல். குரை-பரப்பு. (குலவரையித்[உயாதி) பெரியவரைபோலேயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வான்மேலே பண்டு கண்வளர்ந்து பூமியையளந்த ஸ்வபாவத்தையுடையவனே. (வண்டித்யாதி) வண்டுகளாலே மொய்த்து வளரப்பட்டபொழிலாலே சூழப்பட்ட வயலாலிமைந்தா!,

ஏழாம்பாட்டு.— (கொண்டு) ரக்ஷணத்துக்குப்பாங்காய் ஆர்த்தருடைய கூக்குரல் கேட்கும் தேசமிதுவென்று திருவுள்ளத்திலே கொண்டு. இவ்விடம் ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுகைக்கு ஏகாந்தமான ஸ்தலமென்று திருவுள்ளத்திலே கொண்டு. ஆரவாரத்தையுடைத்தாய்-கோஷியாநிற்பதாய், திரைகளானவை ஸஞ்சரியாநிற்பதாய், பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ஒருகுலகிரிசாய்ந்தாப்போலே யாய்த்துத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. குரையென்று - பரப்புக்குப்பேர். அக்கடல் பாழ்தீரும்படி ஒருகுலகிரிசாய்ந்தாப்போலே. (பண்டு)மஹாபலிபோல்வாரால் பூமிநோவுபடுவதற்கு முன்பாய்த்து அப்படுக்கையில் கண்ணுறங்குவது. (பாரளந்த பண்பாளா) படுக்கையை விட்டுவந்து இத்தையடைய அளந்து கொண்டானாய்த்து. ஆக, மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியைமீட்டு இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்த நீர்மையையுடையவனே.

(வண்டமருமித்யாதி) அந்நீர்மைக்குப் பிற்பாடரானருமிழவாமைக்காகவாய்த்துத் திருவாலியிலே வந்துநிற்கிறது. பரிமளம்படிந்தாப்போலேவண்டுகள்படிந்து மதுபானம்பண்ணுநின்றுள்ளஓங்கினபொழிலாலே சூழப்பட்டவயலையுடைத்தான திருவாலியிலே நிற்கிறவனே.

விவரணம் (இவ்விடமித்யாதி.) "அரவம்" என்றதினர்த்தம் (ஆரவாரத்தையென்றது.)

மூ.—குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ்தண்குடந்தைக்குடமாடி!
துயிலாதகண்ணிணையேன் நின்னினைந்து துயர்வேனோ;
முயலாலுமிளமதிக்கேவளையிழந்தேற்கிதுநடுவே
வயலாலிமணவாளா கொள்வாயோமணிநிறமே. ௮.

ப - ரை.—குயில ஆலும் - மதுவுண்டு களித்துக் குயில்கள் ஆலாநின்றுள்ள, வளர்பொழில் சூழ் - ஓங்கின சோலைசூழ்ந்த, தண்குடந்தை - குளிர்ந்த திருக்குடந்தையில்வர்த்தியாநிற்கிற, குடமாடி - குடக்கூத்தாடினவனே, துயிலாத - உறக்கங்கொள்ளாத, கண்ணிணையேன் - கண்ணிணையுடைய அடியேன், நின்னினைந்து - உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு, துயர்வேனோ - துக்கிக்கக்கடவேனோ?; முயலாலும் இளமதிக்கே - தன்னுடம்பில் துள்ளுகிறமுயலைப்போக்கமாட்டாமலும் பருவம் நிரம்பாமலுமிருக்கும் சந்த்ரனுக்கே, வளையிழந்தேற்கு - வளைகளையிழந்தவடியேனுக்கு, வயலாலிமணவாளா - கழனிசூழ்ந்ததிருவாலியிலுள்ள ஸ்வாமியே, இதுநடுவே - இப்பாதகவர்க்கத்தின்நடுவே, நீயும்வந்து, மணிநிறமேகொள்வாயோ - அழகியநிறத்தையும் கைக்கொண்டு அனபத்தைப்பண்ணுவாயோ! என்கிறாள். (௮)

என்காண்டியிலைக் கொண்டவுனக்கு என்பொன்வளையும் கடவேனோ. எ.

திருப்பாற்கடலில் நின்றும் ஸ்ரீவாமநனாயவதரித்து மஹாபலியை யகப்படுத்திக்கொண்டாப்போலேயாய்த்து திருவாலியிலேவந்துநிற்கிற தன்யௌவநத்தைக்காட்டி யிவரையகப்படுத்தினபடி. (என்காண்டியில் நீகொண்டாய்க்கு) திருவாலியிலே உத்தேஶ்யவஸ்து ஸுலபமாய்த்தென்றவாறே, கண்ணுறக்கம் குடிபோய்த்தாய்த்து. (என்வளையும்கடவேனோ) என்னுடம்பிலுள்ளது வேணுமாகில்கொள்ளுகிறாய், நான்பொன்னிட்டுக் கொண்ட வளையிலென்ன ப்ராப்தியுண்டு. அவனும் பொன்கொடுத்திறே கொண்டுபோகிறது. இவனுக்கும் இவளுடம்பிலுள்ளது கொள்ளும்போது இவள் (௧) மேலெழுத்திடவேண்டாகாணும். ஸ்வாபாவிகமானத்தோடு ஔபாதிகமானத்தோடு வாசியின்றிக்கே, என்னதென்னுமித்தனையோநீகொள்ளைக்கு வேண்டுவது. அவனித்தை விரும்பப்புக்கவாறே, என்னது என்று ஒருதலை தானும் பற்றுகிறாள். ... ... எ.

உடம்பிலுள்ளது - நித்ரை. கடவனல்லேனோ என்று பாவதார்யம் விவக்ஷிதமாய் [அருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி.) ஸ்த்ரீதநமான பொன்னிட்டுக்கொண்டவளையை அவன் கொள்ளக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனுமித்யாதி.) பொன்கொடுத்து - வைவர்ண்யத்தைக்கொடுத்து. ஆகில், இவளிசைவு வேண்டாவோவென்ன (இவனுக்குமித்யாதி;) ப்ராப்தனாகையால் அவன் பொன்னிட்டே அவள் கைவளையைக்கொண்டானென்று கருத்து. அவனப்படி கைக்கொண்டால இவள் என்னது என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.) எ.

(௧) மேலெழுத்திடுகை - ஸம்மதிக்கையென்றபடி. "மேலெழுத்து வேண்டாகாணும்" என்று சில வ்யாக்யாந ஸ்ரீகோஶங்களில்பாடம்; அநுகுணமாக, "மேலெழுந்த வளையைக் கொள்ளவேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்குமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)மேலெழுந்தது வேண்டாகாணுமென்றது - ஸாமாந்யமானதாகாது, ஸாமாந்யமானவளையாகவேணுமென்றபடி" என்று அரும்பதார்த்தம்.

எட்டாம்பாட்டு. (குயிலாலுமித்யாதி) குயில்களானவை சோலையில் மலங்களை ஸ்ஜித்து ஆலிக்கிற வளர்பொழிலாலே சூழப்பட்ட ப்ரமஹாமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற குடக்கூத்தனே. (துயிலாதவித்யாதி) கண்ணுறக்கமற்று உன்னையாசைப்பட்டு ஈடுபடக்கடவேனோ.

எட்டாம்பாட்டு.— (குயிலாலுமித்யாதி) அவ்வூரில்குயில்கள் ஸஞ்சாரமங்கீத்தம் பண்ணுநிற்குமாய்த்து. அவ்வூரில் குயில்களானவை மயூரநம்பன்னனிக் களித்தாலியாநிற்குமாய்த்து; இவ்வூரில் குயில்களொன்றுமின்றே உருவிக்கிடக்கிறது. இடைப்பெண்களுடைய க்ராமமாம்படி மன்றிலே குடக்கூத்தாடி தன்னழகை ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணினவன் பிற்பாடரிழவாமைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே வந்து கண்வளர்ந்தவாறே, கண்ணுறக்கம் குடிபோய்த்தாய்த்து. அவன் ப்ரத்யாஸந்நனானவாறே உறக்கம்குடிபோய்த்தாய்த்து இவளுக்கு. உறங்காமைக்கு † இரண்டிலக்ஷ்மணர்களைப்போலேயாய்த்து கண்களிரண்டும். இளையபெருமாள்பிறந்த முஹூர்த்தத்திலேயாய்த்து இவள்கண்களும் பிறந்தது. "ஜஹோ" என்று ஒருநாளாக விடவேண்டாவாய்த்து, ஆதராக்ஷேப்யுறங்காதபடி பண்ணவேணுமோ. இக்கண்ணுக்கிலக்காகாவிட்டால்*உட்கண்ணுக்கிலக்காகவேணுமோ. "நெஞ்சென்னுமுட்கண்" என்னக்கடவதிறே. அணைக்கவொட்டாவிட்டால் அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ. (துயர் வேறு) மறந்துபிழைத்தாலோ நாங்கள்.

எட்டாம்பாட்டு.— (துயிலித்யாதி.) இப்பாட்டில் "என்கணவனையும் கடவேன்று" என்று தாமொருதலைபற்றிமன்றாடாநிற்குமளவிலே அங்கீரோதயமாக, அவளிருந்த உத்ஸவகுரியாலியவே கைவளைகழன்றுயிற, அவ்வளவிலும் அவனைக் கொண்டுபோகாதே முன்னிலையாய்த் தோற்றிநின்றபடியைக்கண்டு நிறமிழக்கிற வளையுமாய், அவனைப்பார்த்து நீநிறக்கேடாக்கிக்கொள்வாயோ என்று சொல்லுகிறுமொன்று லெய்ந்நி.

அவ்வூரில் - திருக்குடந்தையிலென்றபடி. ஹேதுகர்மபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (அவ்வூரிலித்யாதி.) உட்கருத்து (இவ்வூரிலித்யாதி.) துயிலாதநான் என்னவமைந்திருக்கவும், கண்ணிணைகள் துயிலாததென்று விபேஷித்து, அதுக்குஸங்கேஷ்டார்த்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உறங்காமைக்கித்யாதி;) காண்கையிலாசை கண்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யேன பிறந்ததென்று கருத்து. இளையபெருமாள் பிறந்தமுஹூர்த்தத்திலே பிறந்தனவாகில், பிறந்தநாள்தொடங்கி உறங்காதவரன்றிக்கே காட்டுக்கெழுந்தருளினபோதன்றோ நித்ரையின்றிக்கே யிருந்ததென்ன; ஆம், இங்குவிபேஷமுண்டென்று விபேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜஹாவித்யாதி.) "பிழைத்து" என்றபதத்துக்குத்தாத்பர்யம் (ஆதரேத்யாதிவாக்யத்வயமும்.) பிழைத்தாலோ-பிழைத்தாலாகாதோவென்றபடி.

† "திருவடிகளைப்போலேயாய்த்து" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—நிலையாளாநின்வணங்க † வேண்டாயேயாகிலு மென்
முலையாளவொருநாளுன்னகலத்தாலாளாயே
சிலையாளா மரமெய்ததிறலாளா திருமெய்ய
மலையாளா நீயாளவளையாளமாட்டோமே. ௬.

ப - ரை.—சிலைஆளா - ஸ்ரீகோதண்டக்கையனே,மரம்எய்ததிறல்ஆளா - மராமரம் வேரோடுவிழக் கணைவிடவல்லவனே,திருமெய்யமலைஆளா- திருமெய்யத்தில் கண்வளருமவனே,நிலையாளாநின்வணங்க-நான் அநந்யப்ரயோஜனையா யுன்னை ஆஸ்ரயிக்க,வேண்டாயேஆயினும்-வேண்டேனென்றிருந்தாயேயாகிலும்,என்முலையாள-என்முலைகளாட்செய்யும்படி, ஒருநாள்-ஒருநாளாகிலும், உன்அகலத்தால் ஆளாய்-உன் அகன்றமார்பாலணைத்து என்னைநிர்வஹிக்கவேணும் ; நீஆள - நீபரிக்ரஹித்தபின், வளையாளமாட்டோமே - வளைகளைநிர்வஹிக்கஸக்திதேடமாட்டோமே. (௬)

(முயலாலுமித்யாதி) முசலகவாயிருக்கிற இளம்பிறைக்கு வளையிழந்திருக்க மதிகேடனாயிறே யிவள்வளையைவாங்கிற்று. (இதனடுவே) இவ்வாயகவர்மத்தின் நடுவே. (வயலாலிமணவாளா) ஆலிங்கநபுரியிலே நீவந்திருக்கிறது என்னுடைய அழகிய நிறத்தைக் கொள்கைக்கோ. ... ... அ.

(முயலாலுமித்யாதி) நீ கைதொடனாய் நலியவேண்டும்படியோ என் உபையிருக்கிறபடி !. தன்கறைகழுவவும் மாட்டாதே தன்குறை பரிஹரிக்கவும்மாட்டாத சந்த்ரனுக்கு வளையிழந்தன்றோ நானிருக்கிறது. தன்னுடம்பிலே துள்ளுகிற முயலைப்போக்கவும் மாட்டாதே, பருவம்நிரம்பாதே யிருக்கிறவனுக்கு வளையிழந்தேற்கு. (இதுநடுவேயித்யாதி) விஹ்ருதியையிட்டு நலிகையன்றிக்கே, நீரும்தூசியேறப்புக்கீரோ ; —போரிலே த்வந்த்வயுத்தம்பண்ணாநிற்கச்செய்தே நடுவே வந்து பொருவாரைப்போலே. விடுநகமும் சம்மட்டியுமிட்டு நலியாநிற்க“அதுபோராது” என்று உடையவன் தானே நலியுமாப்போலே, விஹ்ருதியையிட்டு நலிகைதவிர்ந்து நீதானே கைதொடனாய் நலியப்பார்த்தாயோ. (கொள்வாயோ மணிநிறமே) அவன் கூடவிருந்தபோது, “இதொருநிறமே !” என்று வாய்புலத்தக்கேட்டிருக்குமே; அல்லது, தன்வடிவைத் தானே ஸ்லாகிக்கிறாளன்றே. ... அ.

“இளமதிக்கே” என்கிற அவதாரணதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதி.) கைதொடனாய் - ஸஹாயமாய். * மதிக்கு விசேஷணமிட்டதால் பலித்தவர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி.) வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடம்பிலேயித்யாதி.) முயலை - சசத்தை. விஹ்ருதி என்றது-சந்த்ரனை. கீழ்வாக்யவிவரணம் (போரிலேயித்யாதி.) விடுநகம் - விரல்கிட்டி. ... ... அ.

† “ வேண்டாயேயாயினும்” என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நிலையித்யாதி) ஆத்மாஹமாக உன்திருவடிக ளிலே கைங்கர்யம்பண்ணவாய்த்து இத்தை வகுத்தது; அது திருவு ள்ளத்தாலே வேண்டா என்றிருந்தாயாகிலும்.(என்முலையாளவித்யாதி) என்முலையானது ஆட்செய்ய,

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (நிலையாளாவித்யாதி) ஸத்தையுள்ளதனையு மவன்றிருவடிகளிலே வணங்கி வர்த்திக்குமிதுவேயாய்த்து ஸ்வரூபத் தோடு சேர்ந்தசெயலாவது. (நின்னித்யாதி) அதப்படியேயாகிலும், "இவனுமிப்பேற்றைப்பெறுவான்" என்று அவன் நினைக்கிலிறே அது ஸித்திப்பது.(நிலையாளா நின்வணங்க † வேண்டாயேயாகிலும்;)கிடை க்கில் பெறவேண்டியிருப்பது இதுகாணும். கடக்கநின்று ஒரு ப்ர யோஜநங்களைக்கொண்டுபோகையன்றிக்கே, கிட்டநின்று அவன்றிருவ டிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்பண்ணவாய்த்து ஆசைப்படுவது. ஸ்ராஹ்ம ணர் பிச்சேறினாலும் ஓத்துச்சொல்லுமாப்போலே, தலைமகளான ஸமயத்திலும் சேஷத்வாநுரூப வ்ருத்தியையே யாசைப்படுகிறளிறே. (நிலையாளாநின்வணங்க) என்றத்தாலே - ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணி ற்று; (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே – ப்ராபகநிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று. அவன்வேண்டியிராதவன்று இப்பேறு கிடையாதிறே. இது நமக்கு உபேக்ஷாவிஷயம் – வேம்பென்றிருந்தாயேயாகிலும். (என்முலையாள) நான் ஸத்தைகொண்டு நிர்வஹித்தேனும்படியாக.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (நிலையாளாவித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - "கொள்வாயோ மணிநிறமே" என்னச்செய்தேயும், அவனிவளுக்கு முன்னிலையாய்த் தோற்றின மாத்ரமாகையாலே ஒருபடியேதோற்றிக்கொண்டு நிற்க, அது முன்னிலையாகத் தோற்றின மாத்ரமென்றறியாதே, அவன்தானே தன்னை வேண்டாதிருக்கிறானாகக் கொண்டு தான் திருமுலைத்தடங்கள் அனைக்கையிலே கணிசிக்க, செய்வதறியாதே அவனைக்கலவியிரக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

நிலைநின்ற ஆளாய்க்கொண்டு நின்னைவணங்கி நித்யகைங்கர்யம்பண்ண உன க்குவேண்டா விட்டாலும் என்று ஸ்வார்த்தமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸத்தையித்யாதி.) கைங்கர்யத்தைவேண்டுமவர் தாமாயிருக்க, அவனை " வேண் டாயேயாகிலும்" என்கிற தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி.) "ஆகிலும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கிடைக்கிலித்யாதி;) நிலையாளாய் வணங்கு கையே பரமபுருஷார்த்தம், அது கிடையாமையால் "அகலத்தால் - ஒருநாள் - ஆளா ய்"என்கிறாளென்று கருத்து. விவரணம் (கடக்கவித்யாதி.)ஒருப்ரயோஜநமென்று- ஸ்வார்த்தமான காதாதிக்க ஸம்ஸ்லேஷமென்றபடி. நாயிகையாயிருக்குமிவளுக்கு ஸம்ஸ்லேஷத்தை ப்ரார்த்திக்கையே புருஷார்த்தமாமித்தனைபோக்கி, சேஷவ்ருத்தி யையபேக்ஷிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ராஹ்மணரித்யாதி.) ப்ரா ஸங்கிகமாக ப்ரமேயஶிக்ஷைசெய்தருளி, வேண்டாயாகிலும் என்னாதே "வேண் டாயே" என்கிற ஏவகாரத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுநமக்கித்யாதி.) வேம்பென்றது - தாத்பர்யாக்ஷரம். அதாவது - த்யாஜ்யமென்றபடி.

† "வேண்டாயேயாயினும்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

உன்திருமார்விலே அவற்றை யடிமைகொள்ளாயாகில். (சிலையாளா) ஸ்ரீஸார்ங்கத்தையடக்கி யாளுகிறவனே. (மரமித்யாதி) மாராமரம் ஏழையுமெய்த பெருமிடுக்கனே.

"கொங்கைகிளர்ந்து குமைத்து" என்று-க்ஷாமகாலத்தில் ப்ரஜைகள் "சோறு, சோறு" என்று அலைக்குமாப்போலே, இம்முலைகளுக்காற்ற மாட்டாதே நோவுபடுமது தவிர்ந்து என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நிர்வஹித்தேனும்படி. (என்முலையாள) மத்தகஜத்தைநக்கட்டி யாள்வாரைப்போலே என்முலையை நான் நிர்வஹிக்கைக்காக. நமக்கபேக்ஷையின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே உன்ப்ரயோஜநத்துக்காக நம்மை யிப்படிசெய்யச்சொன்னுலதுசெய்யப்போமோவென்ன (ஒருநாள்) நித்யமாய்வருமதுதவிருகிறது; ஒருநாள் பிறருகந்தவைகாளிலே பரிமாறினுலாகாதோ.(ஒருநாள்) பலநாள்வேணுமென்றிருக்கவேண்டா, ஒருநாளாகிலுமமையும். அவ்வொருநாள் என்நெஞ்சிலிலியையாகில் செய்யப்போமோ வென்ன (உன்னகலத்தாலாளாயே) உன்நெஞ்சை நீயுகந்தார்பக்கலிலேவைத்து உடம்பைக்கொண்டணையவமையும்.

நெஞ்சை நினைத்தார்க்குவைப்பது, வேறுமார்வாலெங்களையணைவது, இப்படிதான் செய்யவேண்டுகிறதென், வேண்டியிராதவிஷயத்திலே யொருநாள்தான் செய்யவேண்டுகிறதென்னென்ன (சிலையாளா) என் ஆர்த்தய்வநிகேளாமைக்காக."க்ஷத்ரியைர்யார்யதே" என்கிறபடியே — ஆர்த்தய்வநிகேளாமைக்கன்றே நீர்விற்பிடித்திருக்கிறது. நாம் விற்கொண்டெங்கே காரியங்கொள்ளக்கண்டு வினாக்கிறதென்ன (மரமெய்ததிறலாளா) உன்னைவிஸ்வஸியாதாக்கும் மறுவேந்திக்காரியம் செய்யுமவனன்றோ; உன்னை ஆஸ்ரயித்த மஹாராஜரார்த்தி போக்குகைக்காக மராமரங்களையெய்து மறுவேந்திக்கொடுத்திலையோ.

கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (கொங்கையித்யாதி.) மேலுக்கவதாரிகை (நமக்கித்யாதி.)

(உபேக்ஷாவிஷயம்) என்றத்தைப்பற்ற - "ஒருநாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்து, (வேம்பு) என்ற தாத்பர்யாநுகுணமாக, "ஒருநாள்" என்றதுக்கு-உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண வருளிச்செய்கிறார் (வேண்டியித்யாதி.) வேண்டியிராத விஷயத்தில் - வேம்பான விஷயத்தில். ஒருநாள்தானென்றது - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி.

ஒருநாளாகிலுமமையு மென்றது - உனக்கு வேம்பானாலும் வேப்பங்குடிநீர் போலே ஸ்வீகரிக்கலாமென்றபடி. இத்தால் - உனக்குக்கைத்தவம், எனக்கு இனித்தானத்தைச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்திக்கிறாளென்றதாய்த்து. பாரார்யமாகவாகிலும் செய்யவேணும் என்னும் நினைவுவேண்டாவோ என்னும் ஸங்கையையநுவதித்து, "அகலத்தால்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வொருநாளித்யாதி.)

அநுவாதபூர்வகம் மேலுக்கவதாரிகை (நெஞ்சையித்யாதி.) கீழ்ப்பண்ணின ப்ரஸ்நத்துக்குத்தரம் (ஆர்த்தய்வநிகேளாமைக்காகவென்றது.) இவ்வர்யம் இந்த பக்ஷத்தில் ஸுலிக்குமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியைரித்யாதி.)

(திருமெய்யமலையாளா) திருமெய்யத்தில் நீசாய்ந்தருளிற்று எங்களுடைய ரக்ஷணீயமாகவன்றோ. அம்மங்கியம்மாளுடைய சரமதசையிலே, நஞ்ஜீயரறியவெழுந்தருளினவர், அவர்படுகிறக்லேசத்தைக்கண்டு, "இங்குத்தை ஆசார்யஸேவையும் பகவத்குணங்களோடே போதுபோக்கினபடியுமெல்லாங்கிடக்க, அல்லாதாரைப்போலே இப்படிபடவேண்டுவதே!" என்ன; "'நீயாளவளையாளமாட்டோமே' என்றன்றோ—பகவத்பரிக்ரஹமானால் க்லேசப்பட்டே போமித்தனைகாணும்" என்றார்.

பின்னை நீரும் அவ்வவதாரத்திலே வந்துதவிற்றிலீரேயென்ன (திருமெய்யமலையாளா) அவ்விழவு தீர்க்கைக்காகவன்றோ திருமெய்யத்திலே வந்து சாய்ந்தருளிற்று. இருந்தபடியால் உன்பரிக்ரஹமாகையும் கையில்வளை தொங்குகையுமென்றொரு பொருளுண்டோ. இப்போது தன்னாற்றாமையாலேயொன்றைச்சொல்லுகிறாளத்தனைபோக்கி ஒருக்காலும் கையில்வளை தொங்குகைக்கு விரகில்லைகாணும். கிட்டினால் தானே ஹர்ஷத்தாலே பூரித்து நெரிந்திற்றுப்போம்; பிரிந்தானில் தானே கழன்றுபோம். உன்னுடையபரிக்ரஹமாய்எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நோக்குகையென்றொருபொருளுண்டோ.

அம்மங்கியம்மாளுடைய சரமதசையிலே நஞ்ஜீயரறியவெழுந்தருளினவர், அவர்படுகிற க்லேசங்களைக்கண்டு, "இங்குத்தை ஆசார்யஸேவைகளும் பகவத்குணங்களைக்கொண்டு போதுபோக்கினபடிகளுமெல்லாம் கிடக்க அல்லாதாரைப்போலே யிப்படி படவேண்டுவதே!" என்ன; "'நீயாள வளையாளமாட்டோமே' என்றன்றோ—பகவத்பரிக்ரஹமானால் க்லேசப்பட்டேபோமித்தனைகாணும்" என்றார்.

"நீயாள" இத்யாதிக்குக்கருத்து (இருந்தபடியாலித்யாதி.) இருந்தபடியாலென்றது-நீ மெய்யமலையாளனாயவைத்தும் என்முலையாளவொருநாளுமாளாதேயிருந்தபடியாலென்றபடி. நீயென்னையாளவும் நானவனையாளவும் இருவரும் மாட்டோமே யென்று ஸம்ஹார்யமாகையால், அவனிவளையாளமாட்டினால் அத்தால் இவள் இவ்வளையை ஆளவல்லளோவென்ன; வ்யாக்யாதாபரிஹரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி;) ஆற்றாமையால் சொல்லும்பாசுரமத்தனையென்றுகருத்து. நான் திருமெய்யமலையாளனாய் உன்போல்வார்க்குவந்திருக்கின்றேனென்றறிந்துவைத்து, "உனகலத்தாலாளாயே" என்று நான்மற்றுச்சொல்லுகை உன்ஸ்த்ரீத்வத்துக்குச் சேருமோவென்னும் சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக, "நீயாளமாட்டோம்" என்கிறாளென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதி;) நீயாளுகையாலே நாங்களவனையாண்டிருக்க மாட்டோமென்று ஸம்ஹார்யம். இத்தால் - ப்ரணயிகவிஷயமாகையால் ஆறியிருக்கமாட்டோமென்கை.

"வளையாளமாட்டோமே" என்கிற அவதாரணத்துக்கு - பகவத்பரிக்ரஹமானார்க்கு து:க்கமேஶேஷிக்குமென்று கருத்தாய், அதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அம்மங்கியித்யாதி.) இப்படி படவேண்டுவதே என்றது - ஆசார்யஸேவை, பகவத்குணாநுபவம், இவையே காலக்ஷேபமாகவிருக்கிற உமக்கு, அதுக்கவகாசமில்லாதபடி ஸம்ஸாரிகளைப்போலே நோவுபடவேண்டிற்றேயென்கை.

மூ.—மையிலங்கு கருங்குவளை மருங்கலரும் வயலாலி
நெய்யிலங்குசுடராழிப்படையானை நெடுமாலைக்
கையிலங்குவேற்கலியன் கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை
ஐயிரண்டுமிவைவல்லார்க் கருவினைகளடையாவே ௧0.

ப - ரை.—கையிலங்குவேல்கலியன் - ப்ரகாசிக்கிறவேலைக்கையிலேயுடைய ஆழ்வார், மையிலங்குகருங்குவளை - அஞ்சனம்போல விளங்கும் கறுத்தகுவளைமலர்கள், மருங்கு - பார்ச்வத்திலே, அலரும் - விகஸியாநின்றுள்ள, வயல் - கழனி சூழ்ந்த, ஆலி-திருவாலியிலேயிருக்கிற, நெய் - கூர்மையுடைத்தாய், இலங்கு - விளங்காநின்ற, சுடர் - புகரையுடைய, ஆழிப்படையானைநெடுமாலை - திருவாழியைக் கையிலேந்திய ஸர்வேச்வரனை, கண்டு - எதிரில் கண்டு, உரைத்த-அருளிச்செய்த, தமிழ்மாலைஐயிரண்டும் இவைவல்லார்க்கு - தமிழ்த்தொடையத்தும் நன்றாக அறிய வல்லவர்களுக்கு, அருவினைகள் - துஷ்கர்மங்கள், அடையாவே-சேரவேமாட்டா என்று நிசமிக்கிறார். ... ... (௪0)

புறப்பட்டபின்பு, நஞ்ஜீயர், பிள்ளையைப்பார்த்து, "முடிகிற விவ்வளவிலு மிவ்வார்த்தைசொல்லுகிறது - விச்வாஸத்தின் கனமான ஸாவஸ்யத்திலூற்றமிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

ஆக, இப்பாட்டால் - ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷமும், ருசியுடையரானபடியும், ஸரண்யனானவனுக்கு ரக்ஷகத்வம கண்ணழிவற்றபடியும், இத்தலையிலபேக்ஷைகுறைவற்றிருக்கிறபடியும், இவையெல்லாவற்றையும சொல்லுகிறது. (நிலையாளா) என்கையாலே-ப்ராப்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்று; (மரமெய்த) என்கையாலே-ரக்ஷகத்வம் கண்ணழிவற்றபடியும், இத்தலையிலபேக்ஷை குறைவற்றிருக்கிறபடியும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. ... ... ௭.

புறப்பட்டபின்பு, நஞ்ஜீயர், பிள்ளையைப்பார்த்து, "முடிகிறவிவ்வளவிலேயுமிவ்வார்த்தைசொல்லுகிறது - விச்வாஸத்தின் கனமான ஸாவஸ்யத்திலூற்றமிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

ஆக, இப்பாட்டால் - ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷமும், ருசியுடையார்படியையும், ஸரண்யன்படியையும், அவனுக்கு ரக்ஷகத்வம் கண்ணழிவற்றிருக்கிறபடியையும், இத்தலையில் அபேக்ஷைகுறைவற்றிருக்கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது (நிலையாளா) என்கையாலே - நித்யகைங்கர்யம் பெறுகையே ப்ராப்யமென்னுமிடம சொல்லுகிறது ; (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே - உபாயஸாவஸ்யமவன்பக்கலிலே யென்னுமிடம் சொல்லிற்று ; (என்முலையாளவொருநாள்) என்கையாலே - ருசியுடையார்படி சொல்லிற்று ; (சிலையாளா) என்கையாலே-ஸரண்யதைசொல்லிற்று ; (மரமெய்த) என்கையாலே-ரக்ஷகத்வம் கண்ணழிவற்றிருக்கிறபடியையும், இத்தலையிலபேக்ஷை குறைவற்றிருக்கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும்சொல்லுகிறது.

"க்லேசப்பட்டேபோமித்தனை" என்னப்போமோவென்ன ; ஸாவஸ்யத்திலுறைப்பாலே அங்ஙன்சொன்னதென்று கருத்ததை வெளியிட்டபடியையுங் காட்டுகிறார் (புறப்பட்டவித்யாதி.) ... ... ௧.

பத்தாம்பாட்டு. (மையிலங்கித்யாதி) மைபோலேவிளங்காநின்ற கருங்குவளையானது பர்யந்தத்திலே அலருகிற வயலையுடைய திருவாலி. (நெய்யித்யாதி) நெய் - கூர்மை. கூர்மையையுடைத்தாய் விளங்காநின்ற புகரையுடைய திருவாழியைக்கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனை.

பத்தாம்பாட்டு.—(மையிலங்கித்யாதி) இதுவாய்த்து பயிரேறாதே தரிசான நிலமிருக்கும்படி. ஊரில்தரிசுகிடக்கும் நிலமிருக்கும்படியிதுவாய்த்து. மையானது மிகவும் விளங்காநின்றுள்ள கறுத்தகுவளைப்பூக்களலர்ந்து கிடக்குமாய்த்து பர்யந்தங்களையுடைய. நாள்செல்ல நாள் செல்லக்குறைந்துவருகையன்றிக்கே நிறமுஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ளகருங்குவளைகளானவை அலருகிற பர்யந்தங்களையுடைத்தான வயலையுடைய திருவாலி. (நெய்யிலங்கித்யாதி) புறம்பு அவையும் உள்ளில் அவனுடைய நிறமுமாய் முன்னடிதோற்றாதாய்த்து கையில் திருவாழியன்றாகில். (நெய்யிலங்கித்யாதி) வயலிலிருட்சிக்கும், குவளைப்பூவால்வந்த விருட்சிக்கும், கையில் திருவாழியால்வந்த வொளியல்லவாகில் முன்னடி தோற்றாதுகாணும். (நெடுமாலை) தூதுவிடவும் வார்த்தைசொல்லவும் மாட்டாதே நிற்கிறேன்போலேகாணும். தூதுவிடமாட்டாதபடியாய்த்து அத்தலைபட்டுக்கிடக்கிறது. இத்தலை "ஸர்வஸமாஸநஜீவிஷ்யே" என்றால், "நஜீவேயம்" என்னுமித்தனையிறே அத்தலை.

பத்தாம்பாட்டு.— (மையித்யாதி.) உட்கருத்தை முதலுறவருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதி.) செங்கமலங்களுண்டாயிருக்கலாமே, இதுவே என்று சொல்லுகைக்கு நிமித்தமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஊரிலித்யாதி;) தேசவிப்ரக்ருஷ்டமான பரமபதமன்றிக்கே, காலவிப்ரக்ருஷ்டங்களான விபவங்களுமன்றிக்கே, கரணவிப்ரக்ருஷ்டமான அந்தர்யாமியுமன்றிக்கே, தாமிருந்ததிருவாலியிலிருந்தவளைக்குறித்துத் தூதுவிடுகையும், அவன் முன்னிலையாகத் தோற்றினானைக்கொண்டு தன் உண்மையையறிவிக்கையுமாம்படி ஜ்ஞாநவிபாககார்யமான அஜ்ஞாநம் விளைந்தமைதோற்றும் விசிஷ்டாநுமாநமாக, குவளைகளின ஸம்ருத்தியைச்சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. ஒருபடிக்கையிலே பிரியுமிறந்தாற்போலே இவர்க்கு இத்திருமொழியில் ஸாரமும்; அத்தையட்கொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறாரென்று கொள்ளுவது. "ஊர்" என்கையாலே - ஆழ்வார்தாமும் அப்படியிருக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது; இங்ஙனன்றாகில் இரண்டுவாக்யமும் புநருக்தமாமிறே. இவ்வாழ்வாருடைய ஜ்ஞாநகார்யமான அஜ்ஞாநத்தின் ஸீமாவதிக்குப்போரும்படி குவளைக்குள்ள நிறத்தின் மிகுதியைச்சொன்னத்தை நியாமகமாகக்காட்டுகிறார் (மையானதித்யாதி.) "குவளை" என்றபோதே கருமைதோற்றுமே, இங்ஙனிருக்கச்செய்தேயும், "கரும்" என்றும் "மையிலங்கு" என்றும் விசேஷணத்வயமிடுகையாலே தம்முடைய தசைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னாரென்னுமிடம் ஸூசிதமிறே யென்று திருவுள்ளம். வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நாளித்யாதி.) இப்போது * சுடராழியையிட்டு விசேஷிக்கைக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புறம்பித்யாதி.) இத்தால் - விச்லேஷித்தாராக வெண்ணியிருக்கிற தம்படியாலும் அவனும் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே "*மயர்வறமதிநலம்பெற்றவர் இங்ஙன் விச்லேஷித்துப் படுகிறபாடுகாண்கையாலே நான்றானும் விச்லேஷித்தேனாகவேணும்" என்றுகலங்கித் தூதுவிடவும் மாட்டாதே உருவுவெளிப்பாட்டால் வாய்விடவும்மாட்டாதே யிருக்கிறதசையிலே, நெஞ்சறியுமவனை திருவாழியாழ்வான் இருவருக்கும் வெளிச்சிறப்பைக் கொடுத்தானென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். கீழ்வாக்யத்தைவிவரிக்கிறார் (வடிவிலித்யாதி.)

(கையிலங்கித்யாதி) கையிலே விளங்காநின்ற வேலையுடைய ஆழ்வார் ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்டுசொன்ன தமிழ்மாலைபத்தும் வல்லவர்களுக்கு அருவினைகள் சேரா. ... ... க0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

(கையிலங்கு) ஹட்டர், "ஸர்வேஶ்வரன் திருமங்கையாழ்வார்க்குப் பக்கக் குதிரையேறிப்போமாகாதே!, அவன்கையில் திருவாழிஅழகுக்குடலாக வொப்பித்திருக்குமத்தனை, இவர்கையில் வேல் ஶத்ருநிரஸநத்தாலே கறைகழுவ அவஸரமின்றிக்கேயிருக்குமாய்த்து." அவன் ஶேஷித்வ ஸூசகமாகத் திருவாழியைப்பிடித்தாப்போலேயாய்த்து இவர் ஶேஷத்வஸூசகமாகத் திருவேலைப்பிடித்தபடி. (கண்டுரைத்த) ஈஶ்வரர்க்கு வார்த்தை சொன்னபடிகேட்டு அவன் முன்னேவந்து நிற்கக்கண்டு சொன்ன. (அருவினைகளடையாவே) அவனைப்பிரிந்து நோவுபட்டுத் தூதுவிடுகைக்கு ஹேதுவான பாபங்கள் கிட்டாது. ஸர்வேஶ்வரனைப் பிரிந்து தூதுவிடப்புக்கு அதுதானுங்கூட மாட்டாதேபடும் வ்யஸநம்படவேண்டா இப்பத்தையுமப்யஸித்தார்க்கு. தூதுவிடுவானவன்றாய்த்து. ... ... க0.

அடிவரவு.— தூவிரிய பிணி நீர் தான் வாள் தாராய
கொண்டு குயில் நிலை மையிலங்கு கள்வன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

இவ்வாழ்வார் திருவாலியம்மானை விஶ்லேஷித்தாராகக்கொண்டு நோவுபடுகிறவேளையிலே திருவாழியாழ்வான் செய்யூட்டிய புசர்படைத்துத் திருவுள்ளத்தைக் குடிகொள்ள, இவர் அவ்வழகில் கண்வைத்து அவனுள்ளத்தையுங்கண்டு ஈஜதார்யராய், "இச்சேர்த்திக் கென்வருகிறதோ" என்று கையில் வாள்பற்றியிருக்கிறுரென்று விவக்ஷித்து, "கையிலங்கு" என்று விஶேஷணமிடாமையாலே ஹலித்தகறையைச் சொல்லுகையாலே இப்படிசொல்லலாமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறுர் (ஹட்டரித்யாதி, இருக்குமாய்த்து என்னுமளவும்.) ஶத்ருநிரஸநத்துக்குடலாக வேலைப்பிடித்தாரொன்றருளிச்செய்து, சேவகனுக்கு வேல்திருபகமென்று ஸஜ்ஜீவ்ஷ்டாதும் தாத்பர்யாதரமருளிச்செய்கிறுர் (அவனித்யாதி.) பாட்டுக்களெல்லாம் கண்டு சொன்னதுகளன்றேயென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஈஶ்வரர்க்கித்யாதி.) ... ... க0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

மூன்றும்பத்து - ஆறுந்திருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, திருமொழி - உகூ - க்கு, பாட்டு - உகூ0.

மூன்றும்பத்து - ஏழாந்திருமொழி - கள்வன்கொல். ப்ரவேசம்.

"திருமெய்யமலையாளா நீயாளவளையாளமாட்டோம்" என்று அவனேயின்றாக; அவனும், "இப்படி நம்மையின்றாம்படி நோவுபட விட்டோமாகாதே" என்று லஜ்ஜித்து, "என்முலையாள வொருநாளுன்னகலத்தாலாளாயே" என்று இவளாசைப்பட்டபடியே வந்து தன் மார்விலே இவளையாரவணைத்து, இவளுடனேகலந்து, "ஒருநாள்" என்றிவள்சொன்ன ஆற்றாமையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, "நிலையாளா நின்வணங்கவேண்டாயேயாகிலும்" என்றதுவும் திருவுள்ளத்திலேகிடந்து, இனி யிவளைவிடப்போகவொண்ணாது என்று இவளையுங்கொண்டு ஒருவரறியாதபடி அர்த்தராத்ரத்திலே புறப்பட்டுப்போக, திருத்தாயார்

நாதுவிட்டு ஊதர்க்குச்சொன்ன பாசுரம் நெஞ்சிலே யூற்றிருந்து அத்தைநாவித்து, ஹாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன்றான் முன்நின்றுகைக்கொண்டு அவனுக்கு வார்த்தைசொல்லும்படி பிறந்த உபாவிசேஷம் அவன் திருவுள்ளத்திலேபட்டு, அதுபொறுக்கமாட்டாதவனுகையாலே தானேவந்து முகங்காட்டி, இவளைக்கூடக்கொண்டு போக; அநிவாஹிகரைவரக்காட்டிக்கொண்டுபோம் சிலரை, பெரிய திருவடியை வரக்காட்டிக்கொண்டுபோம் சிலரை, "நயாமி" என்று தானே கொடுபோம் சிலரை; அப்படியே, தானேவந்து அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக் கொண்டுபோக; அதேரங்கமாகக்காத்துக்கொடு கிடந்த திருத்தாயாருணர்ந்து படுக்கையிலிவளைக் காணாமையாலே, போனவன் படிகளையும், தனக்கவளையொழியச் செல்லாமையையும், எதிர்த்தலையிப்படி படவேண்டும்படியிருக்கிற விவளுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும், தன்னிழவையும் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது.

கள்வன்கொல் ப்ரவேசம்.— கீழ்த்திருமொழியில் ஹாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே "என்முலையாள - உன்னகலத்தாலாளாயே" என்று ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் அவன் செய்யாமலிருக்கையால், அவனை "ஆளமாட்டோமே" என்றுகிடந்த இப்பெண்பிள்ளை, இத்திருமொழியில் பினதுடர்ந்து போனாளாகக்கொண்டு திருத்தாயார் சொல்லுகைக்கு ஸங்கதி யென்னென்ன; வ்ருத்தவர்த்திஷ்யமாண கதாக்ரமேவ வருளிச்செய்கிறார் (நாதுவிட்டித்யாதி.) இத்தால்-மாநஸாநுபவத்தில் ஒரு வைசஷ்யத்தாலே அவன் வந்தானாகவும், தன்மகளும் வயலாலிமணவாளனும் ஒருபடுக்கையில் சேர்ந்தார்களாகவும், தான் கிட்டக் காத்துக்கொண்டிருந்தாளாகவும், இங்ஙனிருக்க தான் கண்ணுறங்க, அப்போது "நிலையாளா நின்வணங்கவேண்டாயேயாகிலும்" என்று இவள்சொன்ன இழவுதிருவுள்ளத்திற்பட்டு அதுதீர இப்பெண்பிள்ளையைக்கொண்டு புறப்பட, படுக்கையிற்காணமல் தானும்புறப்பட்டு, கண்டுகொண்டிருக்கவே கொண்டுநடந்தான் என்றவொருஉபைபிறந்து அநுபவிக்கிறாளென்றதாய்த்து. (முகங்காட்டி) என்றவுந்தரம், ஸம்ஶ்லேஷித்து என்றபடி. தானே வந்து கொடுபோனபடியைத்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (ஆதிவாஹிகரையித்யாதி.) "கள்வன்" என்றத்தைப்பற்ற (அத்தவாளத்தலையாலேயித்யாதி.) அத்தவாளத்தலை - தலைமுன்தானை.

உணர்ந்து படுக்கையைப்பார்த்து, படுக்கையிற்காணாதபடியாலே,"இவளைக்கொண்டிவன்போனான்,எவ்வழியேபோய் எங்கேபுகுகிறார்களோ,

அவனிவளைக்கொடுபோகையாவதென், – ஸ்வாபதேசத்திலோடு கிறதென்னென்னில்; மாநஸாநுபவமாயிருக்கச்செய்தே வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்போலே யிருக்கப்பண்ணிக்கொடுத்ததொரு வைஶத்யத்தைச்சொன்னபடியிறே. [ஸ்மிதேமநஸி] * நின்றவாநில்லாநெஞ்சும் ஓரிடத்திலே நிற்கப்பெற்று, உபயாத்மகமான ஶரீரமுமங்கேயிங்கேயஸ்திலமாகாதே ஒருபடிப்பட்டு, யாதுக்களுமொன்று மடங்கி ஒன்றாநிமிருகையன்றிக்கே ஸாம்யாவஸ்யையைஸஜித்து, இப்படி ஶரீரத்திலே யொருலாவவம்பிறந்து ஸத்வமுத்ரிக்தமான ஸமயத்திலே, ஆரேனுமொருவனாகவுமாம், தான் கீழ்ஸம்ஸாரியாய் நின்ற நிலையையும்,இத்தைக்கழித்துக்கொள்ளுகைக் கீடாயிருப்பதொரு கைம்முதல் தன்பக்கலின்றிக்கேயிருக்கிறபடியையும், அவனைப்பற்றியே கழிக்கவேண்டும்படியிருக்கிறபடியையும்,இதில்நின்றும் கரையேற்றுகைக்கீடான ஶக்தியும் ப்ராப்தியுமவன்பக்கலிலே யுண்டாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே ஸந்யாஸத்தைப்பண்ணுவது. பின்னை பேற்றுக்கு இவ்வளவமையுமோவென்னில் ; ஶரீரத்தைப்பற்றி வருமவற்றுக்கு ஆத்மாஸ-வஅஹ்வாநுபவம் பண்ணுமாப்போலே, இவற்றுக்கு வருமவை தன்னதாம்படி விஶ்வஶரீரனுமாய், இவன்றன்னையுமொருக்காலநுஸந்தித்தால் பின்பிவனைப்போலே மறக்கைக்கடியான ஜந்மநிபந்தநமான கலக்கமின்றிக்கே யிருக்குமவனுமாகையாலே அவ்வளவமையும். இப்படி ஒருநாளநுஸந்தித்தவன் ப்ரக்ருதிவஶ்யனாய் பின்பு தன் தேஹயாத்ரையிலே அந்யபரனாய்த்திரிந்து பின்பு ஸ்மரிக்கைக்குங்கூட. யோக்யதையில்லாதபடி * காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபனாய்க்கிடக்குமன்று, இவனைப்போலே ஒருக்கால் ஸ்மரித்தால் பின்பு விஸ்மரிக்குமவ னன்றிக்கேயிருக்கிற நான் ஸ்மரித்தபடியே யிருப்பன்.

"இவளைக்கொடுபோகையாவதென்" என்றத்தை விவரிக்கிறார் (ஸ்வாபதேஶாத்திலித்யாதி.) ஓதஷ்டாதமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஶ்லோகத்துக்கு வ்யாக்யாநம் (ஸ்மித இத்யாதி.) மநஸ்ஸ்வாஸ்ய்யாதிகளைச் சொன்னவித்தால்ஃபலித்த அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்(இப்படிஶரீரத்திலேயித்யாதி.)"ஸ்மிதேமநஸி" என்று இப்போது சொல்லுகையால்-முன்பு விஷயப்ரவணமாயிருந்தமை தோற்றுகையாலே,அத்தைப்பற்றிவரும்ஸ்மரணவிஶேஷத்தையும்,"ஶரீரே-ஸ-ஸ்வஸ்யே"என்கையால்தோற்றின பூர்வத்திலஸ்வஸ்யதையால்ஃபலித்தகர்மயோகதோஷயோகத்தைப்பற்றிவரும்ஸ்ம்ருதியையும்," மாம்"என்றபதத்தில்விவக்ஷிதமான உபாயபாவத்தைப்பற்றிவரும்நினைவையும், * அஜபதத்திலும் * விஶ்வரூபபதத்திலும் அர்த்தமான ஶக்தி ப்ராப்திகளைபற்றிவரு மநுஸந்தானத்தையும் - "ஸ்மர்த்தா" என்றபதத்துக்கு அர்த்தமாகத்திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தால் பிறந்த நைர்பர்யாநுஸந்தானத்தளவு மர்த்தமாகவருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதி,அமையுமென்னுமளவும்.) "தம்" என்றத்தால் ஸூசிதமாக ஒருநாள் ஸ்மரித்து மறந்திருந்தவனென்று அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியொருநாளித்யாதி.)

மூ.—கள்வன்கொல்யானறியேன் கரியானொருகாளைவந்து
வள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதவென்று
வெள்ளிவளைக்கைபற்றப் பெற்றதாயரைவிட்டகன்று
அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகுவர்கொலோ. க.

ப-உரை.—கள்வன்கொல் - கள்ளனோ உடையவனோ, யான் அறியேன் - நானறியமாட்டேனே, கரியான் ஒருகாளை வந்து - கறுத்தவனாயொருயௌவநபுருஷன் வந்து, வள்ளிமருங்குல் - நுண்ணிடையையுடைய, என்றன் மடமானினை - நல்ல யுவதியான எனபெண்ணை, போத என்று - வாவாவென்று த்வரைபண்ணி, வெள்ளிவளைக்கைபற்ற - வெள்ளிவளைகளணிந்த கையைப்பிடிக்க, உடனே அவள், பெற்ற தாயரை - பெற்றதாயான என்னை, இட்டு அகன்று - தனியேவிட்டுவிட்டுப்போய், ஒன்றுசேர்ந்த இருவரும், அள்ளல் அம்பூம் கழனி - அழகிய பூக்கள்நிறைந்த நீர்நிலங்களையுடைய, அணி ஆலி - பூஷித்த ஆபரணமான திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவார்களோ! என்னவோ! என்று தாயார்தசையைப் பேசிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்.

அடியேனுக்கு ஒருவார்த்தை யறிவியாதேபோனாள், நான்றான்[ம]டு பெற்றிலேன், இருவருமிருவர்க்கு முமத்தங்காயாய்த்து, என் செய்கிறார்களோ, வழியிலே யென்படுகிறதோ!" என்று திருத்தாயார் வயிறடிக்கிறாள். ... ...

[மத்] ஸ்மரிக்கைக்கு யோக்யதையில்லாதவன்று ஸ்மரித்திலே யென்று கைவிடுத்தவள் நாராயணனையோ அவன்பற்றிற்று. [அஹம் ஸ்மராமி] ஐச்வர்யகாமனுக்கும், ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும், ஹக்திகாமனுக்கும ¶, அந்திமஸ்ம்ருதியுண்டு; இவன் முதலிலேதுடங்கி ஸர்வஸாங்யாஸம் பண்ணினவனாகையாலே இவனுக்காக நான்நினைப்பன். [நயாமி பரமாங்கதிம்] இப்படிநினைத்து நானே கைதொடனாய் வந்து கொடுபோவன். ச்லோகத்வயமென்று, எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்வமிறே யிவை. ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே வர்த்தித்த வைஷ்ணவன் அந்திமஸமயத்தில்பட்ட க்லேசத்தைக்கண்டு பெரியநம்பிக்கும் எம்பெருமானார்க்கும் பிறந்த ஸம்வாதத்தைத்† நினைப்பது. "மத்பக்தம்" என்கிறவிடமும் பக்திமானையே சொல்லிற்றாறேலோ, ப்ரபந்நனைச் சொல்லிற்றென்கைக்கு நியாமகாரென்ன ; அவனுக்கு அந்திமஸ்ம்ருதி விதிக்கிற பராஸ்த்ரம். ... ...

"மத்" என்கைபாலே தேவதாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறானென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரிக்கைக்கென்றத்யாதி.) அந்திமஸ்ம்ருதிதானு மிவனுக்கு வேண்டா, இவன் ஸந்யாஸம் பண்ணுகையாலே நானே அந்தஸ்ம்ருதிதன்னையுமேறிட்டுக் கொள்ளுவனென்கிறானென்றருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யேத்யாதி.) ஹக்திகாமனென்றது - ஹக்திஸாத்யஹாவப்ராப்திகாமனென்றபடி. ஊாமி எனாதே, "நயாமி" என்கையாலே ஹலித்தஸஹாயஹாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நினைத்தித்யாதி.)(என்று) என்றவந்தரம், பேராய் என்றபேக்ஷம். ...

¶ "ஹக்திமானுக்கும" என்றுசில ஸ்ரீகோசங்களில் காணப்படுகிறதாயினும், பாங்க்தபாடம்அரும்பதத்துக்குச்சேரும். †"ஸம்மோஹத்தை" என்றும்காண்கிறது.

முதற்பாட்டு. (கள்வன்கொலித்யாதி) கள்ளனே அறிகிறிலேன். கறுத்த நிறத்தையுடையான்

முதற்பாட்டு.— (கள்வன்கொல்) "சோரேண" என்று இவனுடைய ஆத்மாபஹாரத்தோபாதியாயிருக்கிறதாய்த்து. உடையவனு தன்னுடைமை கொண்டுபோனதும் என்னதென்றுபோந்த வாஸனையாலே. (கொல்) உடையவன் உடைமைகொண்டுபோனானாகையாலும், காணக்கொடுபோகையாலும், கள்வன் என்னப்போகிறதில்லை; ஆகிலும், கள்வன் என்னலுமாயிராநின்றது மமகாரத்தினுற்றத்தாலே. (யானறியேன்) காத்துக்கிடக்கிற தானறியாளாகில் கொண்டுபோனவனைப்போலேகாணும் கேட்பது.

அறியாயாகிலும் அறிந்த அம்ஶத்தைச் சொல்லலாகாதோவென்ன (கரியானித்யாதி) பிள்ளையமுதனார், "கூடுகிடக்க வாளையுருவிக்கொடுபோவாரைப்போலே, தாயாரணைத்துக்கொடுகிடக்கக் கொண்டுபோனான்" என்று நிர்வஹித்தார்; அத்தை பட்டர் கேட்டருளி, "அத்தனை பணிப்படவேண்டாகாண், சிலகள்ளர் விளக்குக்களையும்பிடித்து 'பிள்ளை, பிள்ளை' என்கிறவளவிலே கொண்டுபோமாப்போலே கொண்டுபோனான்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

முதற்பாட்டு.— வயலாலிமணவாளன வந்துகலந்து கைக்கொண்டுபோனானாகில், அவனை "கள்வன்" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சோரேணேத்யாதி.) "என்றன் மடமானினை" என்று திருத்தாயார் பண்ணின மமகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னதென்றித்யாதி.) ஆனால் "கொல்" என்று ஸம்ஶயிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உடையவனித்யாதி.) "யானறியேன்" என்கைக்கு இனி அறியத்தக்காருண்டோ, இது ஆரைக்கேட்கிறாளென்றருளிசெய்கிறார் (காத்தித்யாதி.) "யானறியேன்" என்கையால் - அறிந்தாரைக்கேட்கை தோற்றுமென்று திருவுள்ளம். இனி அவனைத்தானே கேட்கிறாளாகவேணுமென்று ரஸோக்தி.

இப்படி அவனையே கேட்கிறாளாய்க்கொண்டு இவள் புறப்பட, அசலகத்து நங்கைவந்து ப்ரஶ்நம்பண்ணுகிறாளாக, மேல் "இட்டகன்று" என்னுமளவுக் கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (அறியாயாகிலுமித்யாதி.) கரியான் காணக்கொடுபோகச்செய்தே இவள் கொடுபோகவொட்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையமுதனாரித்யாதி.) கூடு - கத்தியுறை. அணைத்துக்கொடுகிடக்க வென்றது - பெண்ணிடத்தில் மமதையாலே கொடுபோக வொட்டாமல் கட்டிக்கொண்டிருக்க வென்றபடி. யத்வா, பிள்ளையமுதனார்க்கு, பெண்ணும் தானுமாய்ப்படுக்கையிலே கிடக்க காணாதபடிவந்து அவன்கொடுபோனானென்று கருத்தாகவுமாம். இப்பக்ஷத்தில், "கரியான்" இத்யாதிகளும் "கைபற்ற" என்றதும - திருவாலிமணவாளன் மேல் பித்தேறினவள் தன்னைவிட்டுப்போகையாலே அவனே வந்தானாகவேணுமென்று ஊஹித்துச் சொல்லுகிறாளென்று நிர்வஹித்துக்கொள்வது. "இப்படியருமைப்படவேணுமோ, பர்யதோஹாரனாய் தானே கொண்டு நடந்தானென்னலாம்" என்னும் பட்டர்நிர்வாஹத்தையருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி.) பணிப்படவேண்டா - காணாமல்கொண்டுபோனானென்று சொல்லி இத்திருமொழியில் பதங்களுக்குப் பொருள்கட்டி அருமைப்படவேண்டாவென்கை. பிள்ளைபிள்ளையென்கிறவளவிலே-பிள்ளைபிள்ளையென்றுகூப்பிட்டுக்கொண்டுபின்துடரச்செய்தேயென்றபடி.

ஒரு காலோவந்து. வள்ளியென்றும் மருங்குலென்றும் பர்யாயம். (வள்ளியித்யாதி) வல்லிக்கொடிபோன்ற இடையையும்

(ஒரு) வாய்புகுநீரிலே புக்காரைப்போலே, நிறத்தைச்சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும் இன்னதென்று நிர்யரிக்கமாட்டாதே, "கஸ்விதஸ்தி"[ரு என்னுமித்தனையாய்த்து. (காலோ) போனவிடம் அவன்குற்றமன்றென்கிறாள்; அவன்பருவத்தின்குற்றம். இவள்போனவிடம்பழியென்று குற்றமாகச்சொல்லுகிற இவள் தனக்கொரு ப்ராப்தியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, அப்பருவத்தைச்சொல்லும்படியிறே அது இவள்தன்னையும் துவக்கினபடி. போன என்மகள்தானும் "இதுபழி" என்று நினையாமையில்லை; அநர்ஹம் பார்த்து மீளவொண்ணாதபடியான பருவத்திற்குற்ற மென்கிறாள். வைரூப்யத்தைவிளைத்து விட்டார்கள் என்று முறைப்படச்சென்றவளிறே "தருணௌ" என்றாள்;† பின்பு சொன்னது பூர்வவாஸநையே அநுவர்த்தித்தபடியாலே. அன்றாகில் தான் பட்டத்தை முறைப்படுகிறதுக்கு இதுஎங்கே உபயோகியாய்ச் சொல்லுகிறாள். நடுவுபிறந்தவற்றையும் ஸம்ஶ்லேஷத்தில் நடுவுபிறந்த விமர்தத்தோபாதியாக நினைத்திருந்தாள். (வந்து) நிறமும் பருவமுமிவையாகில் ஸர்ப்பயாகத்தில் ஸர்ப்பங்கள்போலே தானிருந்தவிடத்திலே பெண்பிறந்தாரடையச்சென்று விழவேண்டும்படியிருக்க, வரவுமத்தலையிலேயானால் இவள் போகாதிருப்பளோ. ஆசேனுமாகவுமாம், ஸமவல்லாஸமுண்டாகில் அத்தலையில் வரவல்லதில்லை.

(வள்ளியித்யாதி) அவனைக்கொடுவந்த விஶ்வாமித்ரனைச்சொல்லுகிறது. இவனுடைய அழகாய்த்து அவனையழைப்பித்தது. அவனுக்கு அநேகத்தைச்சொல்லிவைத்து இவனுக்கோரழகைச் சொல்ல அமைந்திருக்கிறதிறே; "மாதுலுங்க" என்று துடங்கி அவனுக்கு அநேகத்தைச்சொல்லி, இவனை "கொங்கலரேலக்குழலி" என்னுமாப்போலே.

மாமியாரான தான் பருவத்தைச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவள்போனவிடமித்யாதி.) மகள்தான் தன்னையும் விட்டுப்போகை பழியென்றறியாளோவென்ன (போனவித்யாதி.) அநர்ஹமுண்டானாலும் விடவேண்டாதபடியாயிருக்குமோ பருவமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வைரூப்யத்தையித்யாதி.) "தருணௌ" என்றவள் பின்புதன்வைரூப்யத்தைச் சொல்லிமுறைப்படுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பின்பித்யாதி.) கொண்டாடினானென்கைக்குஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அன்றாகிலித்யாதி.) ஆனாலும் நாஸிகாச்சேதத்தைமறந்து இங்ஙன்சொல்லக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நடுவித்யாதி.) "வந்து" என்கையாலே ஸ்வாபதேஶத்தில் பரமதஸ்வீகாரமேயுபேக்ஷயமென்றுதோற்றுமென்கிறார் (ஆசேனுமித்யாதி.) வல்லிஎன்றது - "வள்ளி" என்றுகிடக்கிறதாய், அதுபோலேயிருக்கிறஇடையைவர்ணிக்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி.) அழகுஅழைப்பித்ததென்கைக்குநியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி.)

† "பின்பும் பூர்வவாஸநையே" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

மடப்பத்தையுமுடையளாய், மானைப்போன்ற விழியையுடைய என் பெண்பிள்ளையை, போகஎன்று. (வெள்ளிவளைக்கையித்யாதி) வெள்ளிவளையிட்ட கையைப்பிடிக்கப்பெற்ற தாயரைவிட்டுப்போய்.

(என்றன்மடமானினை) என்மகளாவது, முக்தையாவது - தன்று ஸௌகுமார்யத்தையாதல், ஸ்த்ரீத்வத்தையாதல், போகிற வழியிலருமையாதல், இவையொன்றையும் நினைக்கமாட்டாத முக்தையிறே. (என்றன்) அவன்வந்து கொடுபோகப்புக்கவாறே, ''என்மகள்'' என்று தானுமொருதலைபற்றுகிறாள். (போகவென்று) ''உத்தமர்ஹிமதுரா'' என்றுரைத்து. எயாக்காலைவந்து ''போத, போத'' என்றுரைத்து. ஸர்வேஸ்வரனைப்பெறுகைக்கு இவன்பண்ணும் கர்மஜ்ஞாநம்போலே, அவன்றனிவளைப் பெறுகைக்கு பண்ணின வ்யாஜமாத்ரமாயிருக்கிறபடி. (வெள்ளிவளைக்கைபற்ற) உக்தியிலேறுவைக்கண்டு ஸ்தம்பமாய் நின்றாள்; அவ்வளவிலேவந்து கையைப்பிடித்தான்; ''நடராமணிக்ஷீகடபாணிர்வால்யே வாலேநபீவிதா'' என்கிறபடியே - பிடிக்க பிடியிலே ''அங்கண்ணனுண்ட வென்றுநயிர்க்கோதிது'' என்னும்படியாய்த்துப் பிடித்தது. ஏன்பு நெடுங்காலம் தாய்பக்கல் பண்ணின வாஸனை ஏதலடியிலேவந்து கழியும்படியாய்த்து பற்றினபடி. ‡ இடைச்சிகள் பொன்னையும் மாணிக்கத்தையுமழியமாறி வெள்ளிவளையாயிடுவது.

பற்றினபற்றியூற்றமெல்லாமுபோறுமென்னில் (பெற்றதாயரை) நான்வளர்த்துக்கொண்ட தாயோ நினைத்தபோது போகட்டுப்போகைக்கு. (இட்டு) போகட்டுப்போகாநின்றாளும், போகட்டோமென்றும் அநுதாபமும் நெஞ்சிலே கிடக்கும்படியிறே. சிலஅவஸ்துக்களைப் போகட்டுப்போமாப்போலே போகட்டு. (அகன்று) தான் விட்டாலும் நமகுத்தொடர்ந்து சென்று பற்றவொண்ணாதபடி தூரியப்போய்.

(முக்தையாவது) என்றவநுஸாரம், ''போத'' என்கைக்குஹேது - [illegible]. காலையானவன்கருதிவரும்படியான பருவத்தால ஹேதுத்தஸௌகுமார்யத்தையும், ''மடம்'' என்றபதத்தால் ஹேதுத்தஸ்த்ரீத்வத்தையும், ''கள்ளப்புகழ்'' என்றபதத்தையும் கடாக்ஷித்து முக்தையை விவரிக்கிறார் (சன்னித்யாதி.) பின்னையும்ஹேது நிர்வாஹத்தில் முக்கிணயோஜநையைப்பறவருளிச்செய்கிறார் (அவன்வந்தித்யாதி.) ''உத்தமர்ஹிமதுரா'' என்று - ஜனகிழ்ஸ்த்ரீயைத் தானே ஸங்கோஜமறவ்யவஹரித்தாப்போலே, தன்கீழ்ப்பெண்பிள்ளையைத்தான் ''போத'' என்றுவிஷித்தாமெனவைசை.

கீழ்த் தான் ஸாபராநுஷ்டாநம் பண்ணியிருக்க, கையைப்பற்றவானென்னென்ன (உக்தியிலேயித்யாதி.) கையைப்பிடித்தாளுநேலும் தாய்க்கஞ்சிவிம்மிக்கொள்ளவொண்ணுதோவென்ன (ப்ராமாணிக்ஷீதஇத்யாதி;) இளம்பருவத்தில் பிடித்த பிடியிலே அளவுபடப்பிடிக்கப்பட்டதில்லையாய்த்து. ''கை'' என்கையாலே - ஸமஸ்த லேஷாஸமநுஹவிக்குமளவும்பற்றினபற்றுவிட்டானில்லையென்றுதோற்றுகையால், அப்படி இவளையுமுண்டு கோதாக்கினனென்கிறானென்று திருவுள்ளம்.

(போகைக்கு) என்றவநுஸாரம், க்ஷேத்ரனைப்போலேஎன்று பேஷம். ''அகன்று'' என்று மேலிருக்கச்செய்தே, ''இட்டு'' என்றதுக்குக்கருத்து (போகட்டித்யாதி.)

‡ ''ஐச்வர்யமில்லையோ, 'வெள்ளி' என்கிற தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இடைச்சிகளித்யாதி)'' என்று அரும்பதாஸாரம்.

மூ.—பண்டிவனுயன்நங்காய் படிறன்புகுந்தென்மகள்தன்
தொண்டையஞ்செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானையுகந்தவன்பின்
கெண்டையொண்கண்மிளிரக் கிளிபோல்மிழற்றிநடந்து
வண்டமர்கானல்மல்கும் வயலாலிபுகுவர்கொலோ. ௨.

ப - ரை.— நங்காய் - அசலகத்துப்பெண்ணே, இவன் - இந்தயுவாவானவன், பண்டு - முன்னெல்லாம், ஆயன் படிறன்-திருவாய்ப்பாடியில்பெண்களைத்திருடும் இடையக்கள்ளனுயிருந்தான்; இப்போது, புகுந்து - அகத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாக ப்ரவேசித்து, என்மகள்தன் - பருவம் நிறைந்த என்பெண்ணினுடைய, தொண்டை அம் செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானை -கொவ்வைக்கனிபோற்சிவந்த அதராம்ருத ஸம்பர்தபானம் பண்ணின அவனை, உகந்து - என்பெண்ணானவள் விரும்பிக்கொண்டு, கெண்டை ஒண்கண்மிளிர - கெண்டைபோலே அழகிய திருக்கண்கள் அபூர்வதர்சனத்தாலே அகன்றுமிளிர, கிளிபோல்மிழற்றி - கிளிபோலே லலிதவசனங்களைப்பேசிக்கொண்டு, அவன்பின் நடந்து - அவனுடையபின்னேயே நடந்துபோய், சேர்ந்துகொண்ட அவ்விருவரும், வண்டு அமர் - வண்டுகள்நிறைந்த, கானல் மல்கும்வயல்- கடற்சோலைகளுடன் கழனிகளையுடைய, ஆலி - திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவார்களோ, என்னவோ, இந்தத் திவ்யதம்பதிகளென்றுசொல்லும் தாய்மார்தசையை யருளிச்செய்கிறார். ... ... (௨)

(ஆய்மகளிர் இத்யாதி) அறச்சேருப் அழகியதாய் பொன்னையுடைத்தான [illegible] ழகியவழகுடைய அழகிய திருவாலியிலே புகுவார்களோ? லங்கா[மு] த்வாரத்திலே புகுவார்களோ. ... ... ௧.

(ஆய்ச்சாலயித்யாதி) இவ்விரண்டுகாலும் பின்னைமாறியிருப்படி. புகுவார்களிலே பாம்படியான ஸௌமமாய்த்து. "பாதாருத்வமேவ பங்கஜம்" என்னும்படியாலே அதுதானவருக்குஸாமக்ரமாயிற்று. (ஆலிகாலே ஸௌகாதருக்கு ஆஸ்ரமமானதிருவாலி.(புகுவர்கொலோ) ¶ இதுவும் ஒன்று ஸபையாய்த்து; - மாயாம்ருகத்தை பிடித்துத் தந்தா என்றாளும், அதைப்பிரப்பதாக அதின்பின்னேபோவாருமாம். லங்கா த்வாரத்திலே சென்று நிற்கலாகாதோ † என்று நில்லாதே ஈதேஷீய ஸஞ்சாரத்திலே பகலே புக்கார்களாகவல்லர்களோ. இருவருமொருவர்க் கொருவர் அழகாயிற்று. ... ... ௧.

"ஆம்கலம்" என்னு - சேருப், அதிலேயிருக்கிற அழகிய பூக்களையுடைய கழனி யென்று புஷ்பஸம்ருத்தியைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்யாதி.) இவ்வூரென்று - திருமங்கையென்றபடி, தன்பெண்பிள்ளையின் ஸௌகுமார்யத்தை யறிந்து அவனுக்குத்தக்கபடி மடிப்புடவை யிவ்வூரிலேயிருக்கு வைத்தாளாகக் கொண்டு அவ்வூரில் பூவிலே அடியிடுகைக்குத் தானுமேன் ஈவிஸ்க்கிற தென்னெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (பாதேத்யாதி.) ¶ ... ... ௧.

இரண்டாம்பாட்டு.— (பண்டித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - தன்ஸௌந்தர்யாதிக ளைக்காட்டி வாய்சொல்லிக் கையைப்பிடித்தாலுகையாலே என்னை யிட்டுப்போனு னென்றாள ; அங்கனன்றாகாண், அவன் பூர்த்தவ்யாபாரங்களாகிற அம்மான் பொடிபோட தானே நடந்தாள்காணென்று அசலகத்து நங்கையோடு சொல் லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

¶ "ஸமாயமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இருவருமித்யாதி.) மூம்யதை- ஒருவர்க்கொருவர்வைலக்ஷண்யத்திலேயீடுபட்டு அறிவழிந்திருக்கை. (போவாரும்) ஆயிற்றேயிருப்பது என்றபூரிப்பது" என்று அரும்பதஞ்ஞாநம். † "சென்று நிறக்கலா காதோ" என்றும் காண்கிறது.

இரண்டாம்பாட்டு. (பண்டித்யாதி) பண்டிவன்க்ருஷ்ணனாய்த் திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களையும் வெண்ணெய்களையும் களவுகண்டு திரிந்தவன். (படிறன்) கள்ளன். இன்று புகுந்து என்மகளுடைய தொண்டைபோலே சிவந்து அழகியகனிபோலே யினிதாய வாயை நுகர்ந்து ஸ்வீகரித்தவனையுகந்து. (அவன்பினித்யாதி) அவன்பின்னே, கெண்டைபோலே அழகியகண்ணானது மிளிரக் கிளிபோலே பேசி நடந்து.

இரண்டாம்பாட்டு.— (பண்டிவனாயன்நங்காய்) பண்டிவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்னுமாப்போலே இப்போதை அவஸ்தை. வெண்ணெய்களவுகாணப்புக்கு அக்களவு தலைக்கட்டமாட்டாத இளிம்பன் கிடீர் என்மகளையிப்படி செய்தான்!. அங்ஙனன்றிக்கே, பண்டிவன் *காடுவாழ்சாதி, இப்போது நாகரிகனானான்.—(படிறன்புகுந்து) பண்டு, காணாமல் களவுகாணுமித்தனை; இப்போது, பஶ்யதோஹரனானான். (என்மகளித்யாதி) ஸௌந்தர்யாதிகளால் தோற்பிக்கையன்றிக்கே ப்ரணயரீதியில் வைதக்த்யத்தாலே தோற்பிப்பதே!. (அவன்பின்) *பேதைநின்னைப்பிரியேனினி யென்றுகன்றவன்பின்பு. தோற்கும்படி சில வ்யாபாரங்களைப்பண்ணினானித்தனையல்லது, "போரு" என்றழைத்திலன். வாஶம்ஸிதமான (க) அம்மான்பொடியையிட்டுக் கொண்டுபோனபடி. (செண்டையொண்கண்மிளிர) அபூர்வதர்ஶநங்களாலே கண்ட பதார்த்தங்களை "இவையென்ன, வினவு" என்று கண்ணாலே கேட்கை. (கிளிபோல்மிழற்றி) கண்ணால்கேட்டுக்கேளாதவற்றை வாயாலே கேட்டு. (நடந்து) அவனுக்கு முன்னேக்கிப்போகவொண்ணாதபடி அவன் பின்னே நடந்து.

இவனிப்போது பெண்பிள்ளையைக்கொண்டு நடந்த அதுரன், பண்டு இடையன் கிடாய் என்று ஸம்ஸ்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதி.) பண்டு ஆயனானவன் இப்போதை அவஸ்தையில சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே அதுரனானானென்கை. முன்புத்தையில் சாதுர்யத்தையும் இப்போதையில் சாதுர்யத்தையும் காட்டுகிறார் (வெண்ணெயித்யாதி.) இவன் திருவாலித்திருநகரியில் வஸிக்கும், இவன் பண்டு ஆயன், காடுகர்கிடாயென்று ஸம்ஸ்தார்த்தம் விவக்ஷித்து, தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கேயித்யாதி.) படிறன் - தூர்த்தனென்றாய், ஸட்டார் நிர்வாஹத்தில் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பண்டுகாணாமல் இத்யாதி.) ப்ரணயவிரையில் - ப்ரணயமார்க்கையில். கீழே "இவன்" என்று சொல்லி வைத்து, இப்போது "அவன்" என்றுசொன்னதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பேதையித்யாதி.) போரு என்று - வா என்று. பின்னை என்செயதானென்ன (வாஶித்யாதி.) வினவென்று-சொல்லென்றபடி. இவள் முன்நடந்தாளாகில் * உந்மத்த ப்ரவ்ருத்திக்கு ஸ்ராமப்ராப்திபோலே ஒருபடி திருவாலியிற் புகலாயிருக்கும்; இவள் பின்நடக்கையாலே புதுகையில் ஸஹாயிக்கவேண்டிற்று எனனும் ஹாவம் ஸ்புரிக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி.)

(க) அம்மான்பொடி -வஶீகரணஸாதநமான மூலிகாசூர்ணம். அதாவது-கள்ளர் பாலர்களைவஶீகரிக்கைக்காகஅவர்கள்மேலேஅம்மான்என்றுசொல்லிஒருபொடிவிஶேஷத்தைத்தூவினால்அந்தபாலர்கள், கள்ளர்பின்னே "அம்மான், அம்மான்" என்றுசொல்லிக்கொண்டு போவர்கள்; அந்தப்பொடியென்றபடி. அப்படியே, ஆஶ்சர்யமாகவஶீகரிக்கும் ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

மூ.— அஞ்சுவன்வெஞ்சொல் நங்கா யரக்கர்குலப்பாவைதன்னை
வெஞ்சினமூக்கரிந்தவிறலோன்றிறம்கேட்கில்மெய்யே
பஞ்சியமெல்லடியெம்பணைத்தோளி பரக்கழிந்து
வஞ்சியந்தண்பணைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ. ௩.

ப - ரை.— வெஞ்சொல் - வின்கொடுமைசொல்லுகிற, நங்காய் - அசலகத்துப்பெண்ணே, அரக்கர்குலப்பாவைதன்னை - ராக்ஷஸகுலத்துக்கெல்லாமொருபெண்ணாய்க்கொண்டாடப்பட்ட சூர்ப்பநகையினது, வெஞ்சினமூக்கு - கூரியமூக்கினை, அரிந்த - அறுத்தழகழித்த, விறலோன் - மிடுக்கையுடைய அந்தயுவாவினது, திறம்-ப்ரகாரத்தை, கேட்கில - இப்போதுகேட்டால்,மெய்யே அஞ்சுவன்-போனகாலத்திலது நிகழ்காலம்போலே தோற்றிப்பயப்படுவேன்; அப்படியிருக்க, பஞ்சிய மெல்லடி-செம்பஞ்சூட்டிய ம்ருதுவான பாதங்களையும், எம்பணைத்தோளி-மூங்கில்போன்றபுஜங்களையுமுடைய எம்பெண்ணணவள், பரக்கு அழிந்து - அடக்கமின்றி, அவனோடுசேர்ந்துகொள்ள, அவ்விருவரும்,வஞ்சி-கொடிக்கூட்டங்களாலும், அம்-அழகிய, தண்பணை-குளிர்ந்தமூங்கிற்புதர்களாலும், சூழ்-சூழப்பட்ட, வயல்-கழனியையுடைய,ஆலி-திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ-புகுவாரோ, என்னவோ. (௩)

(வண்டமரித்யாதி) வண்டுகள்மொய்க்கிற நெய்தல்நிலத்தில் கழிமிக்க வயலாலி புகுவர்கொலோ. ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு. (அஞ்சுவனித்யாதி) இப்பாட்டை ஊட்டாருளிச்செய்து, "ஒருஸ்த்ரீயை விரூபையாக்கினவன் திறங்கேட்கிலஞ்சுவனென்கையால் இத்தலைக்கு ஸௌஹாநியாய்த்தோற்றுகின்றது,இத்தை

(வண்டித்யாதி) "நவபுநராவர்த்ததே" என்றுபுக்கதிர்யக்குக்களுங்கூடயினாதவூரிலே புகுவர்கொலோ.தனக்காசைப்படவேண்டாளென்கிறாள்.

மூன்றும்பாட்டு.—(அஞ்சுவனித்யாதி) (அரக்கர்குலப்பாவைதுடங்கி, மெய்யே - அஞ்சுவன்) ஊட்டர் இப்பாட்டை யருளிச்செய்து, "ஒரு ஸ்த்ரீயை விரூபையாக்கினவனுடைய திறம்கேட்கில் அஞ்சுவன் என்கையால் - இத்தலைக்கு ஸௌஹாநியாய்த் தோற்றுகின்றது,

"கானல்" என்று-காடாய், காடுபோலேயிருக்கிற தோப்புக்களின் ஸம்ருத்தியைச்சொல்லி, அத்தை "வண்டமர்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ஷதோபயோகம் காட்டுகிறார் (நவேத்யாதி.) ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.— (அஞ்சுவனித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே "அவன்பின் கெண்டையொண்கண்மிளிரக் கிளிபோல்மிழற்றி" என்கையாலே - "அம்ரதஃப்ரயயௌ ராம: ஸீதாமத்யே ஸுமத்யமா" என்று கூடப்போனபோது வழியில்கண்டவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு நடந்தாப்போலே போனபடிதோன்றுகையால், அநந்தரம் அவ்விடத்திலே சூர்பணவிவர்ததை இருவர்க்கும் பிரிவுவருகைக்கு மூலமானபடியை நினைத்து, திருத்தாயாரஞ்சுகிறாளென்று ஸங்கதி.

அந்வயம்காட்டுகிறார் (அரக்கரித்யாதி.) தன்னை யாசைப்பட்டுவந்த ஸ்த்ரீயை மூக்கரிந்தாப்போலே இவளையும்செய்து விடுகிறானோ என்றஞ்சுகிறாளென்றால் கீழ்ச்சொன்ன ப்ரணயித்வத்துக்கு ஸௌஹாநிவாராதோ, இது ப்ரகாரணத்தோடுசேருமபடியென்னென்னும் ஶங்கையை ஸவாதமுவத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஊட்டரித்யாதி.) இத்தலைக்கு - ஸௌவஹ்விஷயத்துக்கு.

ஆழ்வாரருளிச்செய்துவைத்தார், இதெங்ஙனே சேரும்படி?'' என்று ஆச்சானைக்கேட்க; "எம்பெருமானார்தாமே யருளிச்செய்துவைத்தார்'' என்ன; "அருளிச்செய்தபடி யெங்ஙனே?'' என்றுகேட்க; "முன்பொருபுணர்ந்துடன்போக்கிலே பிறந்த ப்ரமாதத்தைக்கேட்டு, அத்தைநினைத்து இப்போது பயப்படுகிறாள்'' என்றருளிச்செய்தார். (மெய்யே – அஞ்சுவன்) பூதகாலத்திலது வர்த்தமாநகாலம்போலே தோற்றி பயப்படுகிறாள். (அரக்கரித்யாதி) ராக்ஷஸகுலத்துக்கொரு பெண்ணைக்கொண்டாடப்பட்டவளை, "சீதைக்குநேராவன்'' என்று சினத்துவந்தவளை * செவியொடுமூக்கவளார்க்கவரிந்த மிடுக்கன் ப்ரகாரத்தைக்கேட்கில். (பஞ்சியவித்யாதி) பஞ்சொத்தமெல்லிய அடியையுடையவளாய், மூங்கில்போன்ற தோளையுடைய என்பெண்பிள்ளை அடக்கமின்றி. பரக்கு-அடக்கம், அழிந்தென்றபடி.

இது ஆழ்வாரருளிச்செய்யக்கூடாது, இதெங்ஙனே சேரும்படி?'' என்று ஆச்சானைக்கேட்க; "துடிப்பிருக்கக் கைவேகவேறுமோ,எம்பெருமானார்தாமே யருளிச்செய்து வைத்தாரிறே'' என்ன; "அருளிச்செய்தபடியெங்ஙனே?'' என்றுகேட்க; "முன்பொரு புணர்ந்துடன்போக்கிலேபிறந்த ப்ரமாதத்தைக்கேட்டு அத்தைநினைத்து இப்போது பயப்படுகிறாள்''என்றருளிச்செய்தார்.(மெய்யே-அஞ்சுவன்)அதுபூத காலத்திலே, இது வர்த்தமாநகாலத்திலே என்று தோற்றுகிறதில்லை; ஏககாலத்திற்போலேபயமாகாநின்றது.—(பஞ்சியமெல்லடி) இதுபடுக்கையிலிருக்கிலும் † பயப்படவேண்டும்படி மிருதுவான பாதங்களையுடையவள். (எம்பணைத்தோளி) சுற்றுடைமை, பசுமை, நேர்நிட்சி, இவையெல்லாவற்றாலும் மூங்கில்போன்றிருந்துள்ள தோளையுடையவள். (பரக்கழிந்து) பழியஞ்சாதே. பரக்கழிவு – மிகவும் கழிவென்றுமாம்.

உடன்போக்கிலே பிறந்தப்ரமாதமாவது - சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் பிராட்டியும் கூடப்போகிறபோது சூர்ப்பணகைவந்தேயாய்,அவள்வாலே ப்ரமாதத்தைவிளைத்தாப்போலே, இவர்களுடையபோக்கிலுமென்ன ப்ரமாதம்வருமோ என்று பயப்படுகிறாளென்று எம்பெருமானார் நிர்வாஹம்; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) புணர்ந்து - திருவயோத்யையிலே "ஸமாஷ்வாதசஸமாஹம்'' என்கிறபடியே ஸம்ஸ்லேஷித்து. அரக்கருடையகுலத்துக்கு கொல்லிமலைப்பாவைபோலே கொண்டாடப்படுமவளான சூர்ப்பணகைதன்னை அவளுடைய வெவ்வியவினைமடியாக மூக்கரிந்திட்டமிடுக்கையுடையவன் விஷயத்தைக்கேட்டால் மெய்யேயஞ்சுவன், இதவெஞ்சொல்கிடாய் நங்காய் என்றுவாக்யார்த்தங்கண்டுகொள்வது.

"பஞ்சிய'' என்று விசேஷித்திருக்கவும், "மெல்'' என்றதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இதித்யாதி.) (இதுபடுக்கையில்) என்று சிலஸ்ரீகோசங்களில் பாடமுண்டு; (இதுகையில்) என்று சிலவற்றிலுமுண்டு; இப்போது, இது-இவ்வடி, கையிலிருக்கிலும் - மடியிலிருக்கிலும் என்றர்த்தங்கொள்வது. "பரக்கு -'' பழியாய், அத்தால்வரும் பயமழிந்து என்று ஸங்க்ஷேபமாயருளிச்செய்கிறார் (பழியஞ்சாதேயென்று.) பர - மிகவும், கழிந்து என்று பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதி.)

---

† அரும்பதத்துக்கநுகுணமாக "இதுகையிலிருக்கிலும்'' என்றுசிலஸ்ரீகோசங்கள்.

ரூ·—ஏதவன்தொல்பிறப்பிளையவன் வளையூதி மன்னர்
தூதுவனாயவனூர்சொல்லுவீர்கள் சொல்லீரறியேன்
மாதவன்றன்துணையாநடந்தாள் தடஞ்சூழ்புறவில்
போதுவண்டாடுசெம்மல் புனலாலிபுகுவர்கொலோ. ௪.

ப - ரை.—அவன - அந்தயுவாவின், தொல்பிறப்பு - பூர்வஜந்மமானது, ஏது அறியேன்-க்ஷத்ரியஜந்மமோ, இடையர்ஜந்மமோ, ஈதென்று நானறியமாட்டேன்; ஆகிலும், இளையவன்-பாலிசன், வளையூதி -சங்கநாதத்தால் தான்நிற்குமிடத்தை வெளியிடுமவன், மன்னர் - ராஜாக்களுக்கு, தூதுவனாயவன் - கழுத்திலே ஓலைகட்டிக்கொண்டு தூதுபோனவனுமான அவனுடைய, ஊர்-ஜந்மத்தை, சொல்லுவீர்கள்-[ய]ஈதென்றறிந்து சொல்லவல்லவர்களே,சொல்லீர்-உண்மையாக இதுவென்று சொல்லுங்கள்; [illegible], மாதவன்-ஸ்ரீய:பதியென்கிறநாமமேகொண்டு, தன் துணையாக நடந்தாள்-அவன் தனக்குஸஹாயமாமபடி நடந்துபோனாள், போன அவ்விருவரும, வண்டு - வண்டுகளானவை, தடஞ்சூழ் - தடாகங்களாற்சூழப்பட்ட, புறவில் - பரியபக்கத்திலே அலர்ந்த, செம்மல்போது - பெரியபூக்களிலே, ஆடு-மதுபானத்தினாலே [illegible] தன்னா, புனல்ஆலி - நீர்வளம் நிறைந்த திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவாரோ, என்னவோ. ... ... (௪)

(வண்டுபரிந்தாடு) வண்டுகளாலும் அழகிய பணைகளாலும் சூழப்பட்ட வயல்களையுடைய திருவாலியாகிய ஊரகத்தில். ... ௫.

நாலாம்பாட்டு. (ஏதவனித்யாதி) க்ஷத்ரியஜந்மமோ, கோபஜந்மமோ; அவன்றான் பாலிசன்; “பற்றார்நடுங்க முன் பாஞ்சசன்னியத்தை வாய்வைத்த” என்றபடியே-திருப்பவளத்திலே சங்கை வைத்து எதிரிகளைப் பறக்கடிக்குமவன். எதிரிகள், இவனூதப்பறந்துபோவர்கள். (மன்னரித்யாதி) ராஜாக்களுக்குக் கழுத்திலேயோலைகட்டித் தூதுபோமவன்.

(வண்டுபரிந்தாடு) தனக்கு உபமாநமுள்ள தேசத்தேறப்புகுமோ. ௫.

நாலாம்பாட்டு.—(ஏது அவன் தொல்பிறப்பு) க்ஷத்ரியஜந்மமோ, இடையர்ஜந்மமோ, அறியேன்.(இளையவன்)பாலிசன். (வளையூதி) தான்நின்றவிடத்தை வெளியிடுமவன். (மன்னர் தூதுவனாயவனூர்) உகவாதாரிருந்தவிடத்தே வெறுங்கையே செல்லுமவனுடையவூர்.

உபமாநமென்றது - வண்டுகளும், மூங்கிலுமென்றபடி. ... ௫.

நாலாம்பாட்டு.—(ஏதவனித்யாதி)நங்கையானவள், “நீயேனஞ்சுகிறாய்,அவன் ஸோமகுலத்தில் பிறந்த ஆண்பிள்ளையன்றோ, விரோதிகளைக் கிழங்கெடுக்கவல்லன் கிடாய்” என்ன ; அதற்குத்தரமாக, அவன் மிடுக்கனுனை சக்ரவர்த்தித்திருமகனோ இடையனோ எனக்குத்தெரிகிறதில்லை, நீங்கள் எவனைச்சந்திரா அவன்க்ஷத்ரியன் என்றுசொன்னால் சொல்லுங்கோள், எனக்குநிர்ணயிக்கப்போகிறதில்லை யென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

“ அவனதொல்பிறப்பு - ஏது” என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியேத்யாதி.) நீயறிந்தபடிதானேதென்ன ; சொல்லுகிறதாகச்திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செயகிறார் (பாலிசனென்று;) விளைவதறியாதேயொன்றைச்செய்யுமவனென்கை. இதெங்கேகண்டாயென்ன; சொல்லுகிறாளாகத்திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீருக்மிணிப்பிராட்டிக்சாக, அந்தபுறச்சோலையிலே ஸிஸுபாலாதிகளறியும்படி சங்கூதவில்லையோ எனனும் ஹாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி.) * அதிர்குரல்முரசங்களன்றோ, விரோதிகள்மண்ணுண்ணர்களோவென்ன; ஆயுயங்களைப்பொகட்டுத்தூதுபோனவனன்றோ என்கிறாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதி.)

(ஊரித்யாதி) அவனூரின்னவூரென்று சொல்லவல்லிகோளே, நானறிகிலேன். (மாதவனித்யாதி) அம்மிதுணையாக ஆமிழிந்து, அவனைத் துணையாகப்பற்றிப்போனாள். (தடமித்யாதி) தடாகங்களாலேசூழப்பட்ட பர்யந்தங்களிலே பெரியபூக்களிலே வண்டுகள்மதுபானம்பண்ணும் புனலாலி. செம்மல் - பெருமையும், அழகும், பூவும். ... ௬.

(அவனூர்சொல்லுவீர்கள் சொல்லீரறியேன்) க்ஷத்ரியஜந்மத்திலே பிறந்தான் என்றுரைசைப்படுவார், இடையனாய்ப்பிறந்தான் என்றுரைசைப்படுவாராய், ஆசைப்படாநின்றீகோள்; எனக்கிரண்டும் தோற்றுகிறதில்லை.—(மாதவனித்யாதி) ஆழங்காலே மிதப்பென்று வ்யவஸாயம்பண்ணினாள். அளவுடையவர்களகப்பட்ட விஷயமென்றால், தனக்கு நிலமன்றென்று மீளவறியாதேபோனாள்.—(தடஞ்சூழித்யாதி) அவ்வூரில் பூக்களலர்ந்தபோது தேன்வெள்ளத்தாலே வண்டுகளுக்கு இழிந்துபானம்பண்ணப்போகாது. கழியவலர்ந்து மதுவெள்ளம் அரையாறுபட்டாலாய்த்து வண்டுகளுக்கு பானம்பண்ணலாவது. கழியவலர்ந்த பூக்கள் தேடி வண்டுகள் மதுபானம்பண்ணும் திருவாலியிலே புகுவர்கொலோ. போது - புதுப்பூ. அப்போதலர்ந்தபூ. செம்மல் - பெருமையும், பழமையும், பூவும். ... ... ௬.

வெறுங்கையோடுபோகிலும், "அஞ்சனகுஞ்சிபிடித்தடித்தபிரான்" என்கிறபடியே முடிக்கவல்ல குடியிற்பிறந்தவன்கிடாய் யாதவகுலத்திற் பிறந்தானென்னா; நீங்கள்வேண்டினபடி சொல்லுங்கோள், எனக்கச்சந்தேஹகைக்குடலல்ல வென்கிறாளென் றருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியேத்யாதி.) "ஊர்" என்றது - குடியாய், ஜந்மத்தைச்சொல்லுகிறது. இரண்டும் தோற்றுகிறதில்லையென்றது - இடையனானும் க்ஷத்ரியனானும் நிர்ணயமாயிருக்கைக்குடலாகத் தோற்றுகிறதில்லையென்கை.

க்ஷத்ரியனானு லென்னுயம் திராதென்ன (மாதவனித்யாதி.) சொல்லுகிறாளாக உட்கருத்து (ஆழங்காலித்யாதி;) பிராட்டி பாஹுபலத்தை விச்வஸித்துப் போயிருக்கச்செய்தேயும் அதுதானே மூச்சரிகைக்குடலாய்ப் பிரிவுவிளைத்ததே; அவள் "ஸீதோஹவ" என்னவல்லவள், "ஹஸ்மீஹவ" என்னவும் வல்லளிவள். "மடமான்" என்னும் ஹாவத்தையுமுட்கொண்டு ஸீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அளவித்யாதி.) ... ... ௬.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(தாயெனையித்யாதி.) நீ "மாதவன்றன் துணையாநடந்தாள்" என்று வயிறு பிடிக்கிறதென், இப்படிப்பட்டவுன்னைவிட்டு அவன்பின்போகைக்கு ஹேது வென்னென்ன; அவன்ஸௌந்தர்யத்தையேபார்த்து ப்ரணயித்வத்தைநச்சி நடந்தாள்காணென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.—தாயெனையென்றிரங்காள் தடந்தோளிதனக்கமைந்த
மாயனைமாதவனைமதித்தென்னையகன்றவிவள் †
வேயனதோள்விசிறிப்பெடையன்னமெனநடந்து
போயினபூங்கொடியாள் புனலாலிபுகுவர்கொலோ. ரு.

ப - ரை.—தடம்தோளி - பெரியதோள்களையுடைய இவள், எனை-மனம்வருந்தும்என்னை, தாய்என்றுஇரங்காள் - பெற்றதாயென்றும் க்ருபைபண்ணிப்பாராள்; தனக்கு அமைந்த-தன்ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுக்குத்தகுந்த ரூபலாவண்யாதிகளையுடையவனுகிய, மாயனை மாதவனை-ஆச்சர்யபூதனை ஸ்ரீய:பதியையே, மதித்து-தஞ்சமாகநினைத்து, என்னை அகன்று - என்னைத்தனியேவிட்டுநீங்கி,வேய்அனதோள் விசிறி - மூங்கில்போன்ற தோளை வீசிக்கொண்டு, பெடைஅன்னம் என - அன்னப்பெடைபோல், அவன்பின்நடந்து போயின - அவன்பின்னேயே நடந்துபோன, பூங்கொடியாள்-அழகிய கொடிபோலுமிடையையுடைய என்பெண்ணும், அவனும், புனல்ஆலி-நீர்வளமிகுந்ததிருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ-புகுவாரோ, என்னவோ.

அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையித்யாதி) என்னைத்தாயென்று க்ருபைபண்ணிற்றிலள். (தடந்தோளியித்யாதி) மிக்கஹோம்யதாப்ரகர்ஷத்தையுடைய தோளழகையுடையவள், தனக்குச்சேர்ந்த அழகையுடைய ஆச்சர்யபூதனைத்தஞ்சமாக நினைத்து,என்னைவிட்டு,அவன் பின்னே. (வேயனவித்யாதி) வேய்போன்றதோளைவீசி, அன்னப்பெடைபோல் நடந்துபோன அழகிய கொடிபோன்ற இடையை[உடை]யுடையவள். ... ... ரு.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (தாயெனையென்றிரங்காள்) தாய்வயிறெரியும் என்றிரங்குகிறிலள். (தடந்தோளிதனக்கமைந்தமாயனை) அவனுடைய ஸர்வாங்கஸௌந்தர்யமும், இவளுடைய தோளழகொன்றுக்கும்போருமத்தனை. (மாதவனைமதித்தென்னையகன்றவிவள்) ப்ரணயஸிரையில் ஸ்ரோத்ரியனென்னுமித்தையொன்றையும் நினைத்து என்னைக் கைவிட்டவிவள்.— (வேயனதோள்விசிறி) மூங்கில் போன்றிருந்துள்ள தோள்வீசி. (பெடையன்னமெனநடந்து) வெறும்அன்னமென்னில் ஆணுமுமென்று, (பெடையன்னம்) என்றாள். (போயினவித்யாதி)இருவருங்கூடஜலக்ரீடைபண்ணிவர்த்திக்கலாம் தேசத்திலே புகுவர்கொலோ. ... ... ரு.

"அகன்றவிவள்" என்றும் "அகன்றவன்பின்" என்றும் பாடம்வயமுண்டு; அதிலே, முந்தினபாடானுஸரணமாக வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயேத்யாதி.) மற்றை பாடம் - வ்யாக்யானாதரஸித்யம்.

(ஆணுமும்) என்றது - ஆண்நாறும் என்றாய், பும்ஸ்த்வகந்யமுண்டாமென்று ஸங்காரயம். ... ... ரு.

ஆரும்பாட்டு.— (என்னித்யாதி.) "தாயெனையென்றிரங்காள்" என்றத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதி.

† "அகன்றவன்பின்" என்றுபாடாந்தரம்.

ரு.—என்துணையென்றெடுத்தேற் கிறையேனு மிரங்கிற்றிலள்
தன்துணையாயவென்றன்தனிமைக்கு மிரங்கிற்றிலள்
வன்துணைவானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையும்
இன்துணைவனொடும்போ யெழிலாலிபுகுவர்கொலோ. ரு.

ப - ரை.— என் துணை என்று - எனக்குத்துணை என்று, எடுத்தேற்கு - பெற்றெடுத்த வெனக்காக, இறையேனும் - கொஞ்ச மாகிலும், இரங்கிற்றிலள்-இரக்கங் கொண்டிலள்; தன் துணை ஆய - தனக்குத்துணையான, என்தன் தனிமைக்கும் - நான்தனியே இருப்பதற்காகவும், இரங்கிற்றிலள் - இரக்கங்கொண்டிலள்; இப்படிப்பட்டவென்பெண், வானவர்க்கு - தேவதைகளுக்கு, வன் துணையாய்-வலிய[டு] துணையாகப்போய், வரம்செற்று-இலங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர்களின் வரபலத்தை அடக்கி, தேவகார்யம்முடித்து, அரங்கத்து உறையும் - நமக்கு நற்றுணையாகக் கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, இன் துணைவனொடும்போய் - இஷ்டமான ஸஹாயபூதனோடுங்கூடப்போய், சேர்ந்துகொண்ட அவ்விருவரும், எழில் ஆலி - அழகிய திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவாரோ, என்னவோ. ... (ரு)

ஆறும்பாட்டு. (என்துணையித்யாதி) எனக்குத்துணையென்று பெற்றெடுத்தவெனக்கு அல்பமும் இரங்கிற்றிலள்; தனக்குத்துணையான என்னுடைய தனிமையை நினைத்தும் இரங்கிற்றிலள். (வன்துணையித்யாதி)தேவர்களுக்கு வலியதுணையாய்,அவர்கள் விரோதியை அழகாகச்செற்று. (அரங்கமித்யாதி) நமக்கு நற்றுணையாகக்கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனுடனே போய், அழகியதிருவாலி புகுவர்களோ,எங்கேனும்போவர்களோ. ... ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(என்துணையித்யாதி)எனக்குத்தஞ்சமான துணையென்றுகொண்டாடி வளர்த்தேன் என்றொருசற்று மிரங்கிற்றிலள்.— (தன்துணையித்யாதி) ஸ்நேஹமில்லையாகிலும், நோவுபட்டாரை[ப்]பார்த்து “ஐயோ!” என்று இரங்குவர்களிறே ; அதுவும் செய்திலள்.— (வன்துணைவானவர்க்காய்) தேவர்களுக்காகத் தன்னைப்பேணாதே அம்புக்கிலக்காக்குகை – வன்துணையாவது. (வரம்செற்று) தேவர்கள் கொடுத்த வரங்களையுமழித்து. தங்கள் தலையாலுள்ளவையெல்லா மழிக்காலாகாதே அவன் துணையாவது. (அரங்கத்துறையுமித்யாதி) நிரதிசயபோக்யனுமாய் ஸுலபனுமாய் ரக்ஷகனுமானவனோடேகூட. ராவணவதம்பண்ணி மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவயோத்யையை கோடித்தாப்போலே, திருவாலியும் கோடிக்கப்பண்ணிப் புகுகிறார்களிறே.

பெண்பிள்ளையானவள் தன்ஸ்நேஹத்தாலே இவளெனக்குத் துணையென்றும் எடுத்துவளர்த்தாளென்றும் இரங்காமல் போனாளென்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) தனக்கு ஸ்நேஹமில்லாவிட்டாலும் தன்னையே துணையாக வெண்ணியிருக்கிற என்னுடைய தனிமைக்காகிலு மிரங்காமல்போனாளென்னும் பாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹமித்யாதி.)

ஸ்வாபதேசம் யிவங்கும்படி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதி.) “இன்” என்றதினர்த்தம் (நிரதிசயேத்யாதி.) “அரங்கத்து” என்றதால் லலிதம் (ஸுலபனுமாயென்றது.) “எழில்” என்றதுக்கு பாவம் (ராவணேத்யாதி.) ரு.

மூ.—அன்னையுமத்தனுமென் றடியோமுக்கிரங்கிற்றிலள்
பின்னைதன்காதலன்றன் பெருந்தோள்நலம்பேணினளால்
மின்னையும்வஞ்சியையும்வென்றிலங்கு மிடையாள்நடந்து
புன்னையுமன்னமுஞ்சூழ்புனலாலி புகுவர்கொலோ. எ.

ப - ரை.— அன்னையும் - தாயும், அத்தனும் - தமப்பனும், என்றடியோமுக்கு - என்று தேஹஸம்பந்தத்தை யேறிட்டுத் தன்னிடத்தில் விஶேஷப்ரீதிபண்ணின எங்களுக்காக, இரங்கிற்றிலள் - இரக்கம்கொண்டிலள்; பின்னைதன் - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, காதலன்தன் - நாயகனுடைய, பெருந்தோள் நலம் - மஹாபுஜாலிங்கநஸுகத்தை, பேணினள் - விரும்பினவளாய், மின்னையும் வஞ்சியையும் - மின்னலையும் வஞ்சிக்கொம்பையும், வென்று - தோற்பித்து, இலங்கும் - விளங்காநின்றுள்ள, இடையாள் - மத்யதேசத்தையுடையஎன்மகள், நடந்து - நடந்துபோய், சேர்ந்துகொண்ட அவ்விருவரும், புன்னையும் - புன்னைப்பொழிலும், அன்னமும் - ஹம்ஸக்கூட்டங்களும், சூழ் - சூழ்ந்த, புனல் ஆலி - நீர்வளமுள்ள திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவரோ, என்னவோ. ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (அன்னையுமித்யாதி) தான்போகிறாள், எங்களைப் பழியிட்டுப்போறாள். அடியோங்களைத்தாய்தமப்பனென்று பேரிட்டுப் பொகட்டுப் போறாள் இரங்காதே. (பின்னையித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குப் பித்தனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணன் பெரியதோளழகை யாசைப்பட்டு. பேணுதல்-ஆசைப்பாடு. (மின்னையுமித்யாதி) மின்னையும்[உம்] வஞ்சிக்கொம்பையும் தோற்பித்து விளங்காநின்றுள்ள இடையையுடையவள் போய். (புன்னையுமித்யாதி) புன்னைப்பொழிலும் அன்னப்புனலும் சூழ்ந்ததிருவாலி. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.— (அன்னையுமித்யாதி) போகநினைந்தால் பழியிட்டுப்போகவேணுமோ. அடியோமானவெங்களை தாயும் தமப்பனுமென்று பேரிட்டு இரங்கிற்றிலள். நியாம்யரை நியாமகரென்று பேரிட்டுப்போகவேணுமோ.— (பின்னையித்யாதி) இங்கே யிருவரைக்கைவிட்டால் அங்கே யிருவரைப் பற்றவேணுமிறே. நம்மைவிடுகைக்கடி - அங்கநாஸ்வயவிஷயத்திலுடைய பெருமையாகாதே !.— (மின்னையுமித்யாதி) மின்னையும் வஞ்சிக்கொம்பையும் தோற்பிக்குமிடையையுடையவள் நடந்து. (புன்னையித்யாதி) ஸஹோமஸ்யாநங்களும் தன்னினங்களுமுள்ளவூரிலே புகுவர்கொலோ. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.— (அன்னையுமித்யாதி.) கீழிரண்டுபாட்டிலும் - தாயென்றிரங்காமல் போனாளென்றுசொல்ல, "பிதரமாதரம்" என்று-விட்டுப்பற்றவேண்டும் விஷயமாகையாலே உங்களைவிட்டுப்போனாள், இதுக்கு நீ கரையவேணுமோ? என்று நங்கைக்குக்கருத்தாக; நானங்ஙன் நினைத்திருக்குமவளோ, வயிற்றிற்பிறந்தாரையும் பெண்ணென்று எண்ணுவதுண்டோ, நாங்கள் பரதந்த்ரரன்றோ என்கிறாளென்று ஸங்கதி.

உட்கருத்து (போகவித்யாதி.) ஸ்வாபதேஶம் (அடியோமித்யாதி.) பேரிடுகை - பழியென்கை. கீழ்வாக்யவிவரணம் (நியாம்யரையித்யாதி.) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குப் பித்தனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணன் பெரியதோளழகை, பேணினள் - ஆசைப்பட்டாளென்று ஸ்வாபதேஶமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேயித்யாதி.) ஆல் - அசை. "பெருந்தோள்" என்று விஶேஷித்ததுக்கு ஹேதும் (நம்மையித்யாதி.)

மூ.—முற்றிலும்பைங்கிளியும் பந்துமூசலும்பேசுகின்ற
சிற்றில்மென்பூவையும்விட்டகன்றசெழுங்கோதைதன்னைப்
பெற்றிலேன்முற்றிழையைப் பிறப்பிலிபின்னேநடந்து
மற்றெல்லாம்கைதொழப்போய்வயலாலிபுகுவர்கொலோ.

ப - ரை.— முற்றிலும் - முச்சிலையும், பைங்கிளியும் - பச்சைக்கிளியையும், பந்தும் - கந்துகத்தையும், ஊசலும் - ஊஞ்சலையும், சிற்றில் - சிறு கூட்டிலிருந்து, பேசுகின்ற - பேசுகிற, மென்பூவையும்-மிருதுஸ்வபாவையான நாகணவாய்ப் பக்ஷியையும், விட்டு அகன்ற - விட்டுநீங்கிப் புறம்போன, செழுங்கோதைதன்னை முற்றிழையை - அழகியமாலைபோன்ற வென்பெண்ணை, பெற்றிலேன் - நான் கண்ணாற் காணப்பெற்றிலேன்; அவள், மற்றெல்லாம்கைதொழ - ஸர்வஜநங்களுமெல்லாம் கண்டு ஸேவிக்கும்படி, பிறப்பிலிபின்னே-ஹேயப்ரதிபடன்பின்னே, நடந்துபோய்-நடந்துசென்று, ஒன்றுசேர்ந்த அவ்விருவரும், வயல்ஆலி - ஸஸ்யஸம்ருத்தியையுடைய திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவாரோ, என்னவோ. ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலுமித்யாதி) முற்றில், துதை, பந்து, [மிரு] ஊசல், இவற்றையும், சிறுகூட்டிலே யிருந்து பேசுகிற அழகிய கிளியையும், பூவையையும்விட்டகன்ற அழகியமாலைபோன்ற என்பெண்பிள்ளையை. (பெற்றிலேனித்யாதி) பிறப்பிலியாய் தான்தோன்றியானவன் பின்னே நடந்துபோகிறபோது, பின்பு கடைப்பணிக்கூட்டமும்

எட்டாம்பாட்டு.—(முற்றிலித்யாதி) சிறுகூட்டிலே நின்று பேசாநின்ற மிருதுஸ்வபாவமான பூவையையும் விட்டகன்ற. (செழுங்கோதைதன்னை) லீலோபகரணங்களைவிட்டு அவனைப்பற்றினபின்பு உடம்பிலே பிறந்த பௌஷ்கல்யம். (பெற்றிலேன்முற்றிழையை) முன்னே போகவிட்டு, கடைப்பணியும் கொக்குவாய்க்கூட்டமும் கண்டு பின்னே போகப்பெற்றிலேன்.—(பிறப்பிலிபின்னேநடந்து) "உனக்கிது மர்யாதைகாண்" என்று சொல்லி மீட்கைக்குமொருபிறப்புடையனன்றிக்கேயிருக்கிறவன் பின்னே நடந்து. (மற்றெல்லாம்கைதொழப்போய்)

எட்டாம்பாட்டு.— (முற்றிலித்யாதி.) நீயிப்போது விட்டுப்போனபின்பு "அடியோமுக்கு" என்று சொல்லுமதித்தனைபோக்கு, அவள் நாயகனைவேண்டிப்போகவொருப்பட்டபோது "படிகடந்து புறப்படுகை குலமர்யாதைக்குப் போராது காண்" என்று தகையவில்லையோ, ஆகையால் சொல்லாதே நடந்தாளென்ன; ஆகில் என்னைப்போலே நியாமகரோடொத்தவைகளன்றோ லீலோபகரணங்கள், அவற்றையும் விட்டுப்போனாளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

முற்றிலும் - முச்சிலையும், பைங்கிளியும் - பச்சைக்கிளியையும், பந்தையும், ஊசலும் - உஞ்சலையுமென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வதென்று விவக்ஷித்து, "பேசுகின்ற" இத்யாதிக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சிறுகூட்டிலேயித்யாதி.) செழுங்கோதை-அழகிய மாலைபோன்ற பெண்பிள்ளையென்று பாவார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லீலேத்யாதி.) இழைமுற்றுமுடையவளைப் பெற்றிலேனென்றால், பெற்றவளான தான் அங்ஙன் சொல்லவொண்ணாதென்று (பின்னேபோக) என்று கூட்டியருளிச்செய்கிறார் (முன்னேயித்யாதி.)

மூ.—காவியங்கண்ணியெண்ணில்கடிமாமலர்ப்பாவையொப்பாள்
பாவியேன் பெற்றமையால் பணைத்தோளிபரக்கழிந்து
தூவிசேரன்ன மன்னநடையாள் நெடுமாலொடும் போய்
வாவியந்தண்பணைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ. ௯.

ப - ரை.— காவியங்கண்ணி - காவிபோலே அழகியகண்ணையுடையவளாய், எண்ணில் - விசாரிக்கப்புகில், கடிமலர் - பரிமளம்மிக்க தாமரைப்பூவில்வஸிக்கிற, மலர்ப்பாவையொப்பாள் - பெரியபிராட்டியாரை ஒப்பவளாய், தூவிசேர் - இறகையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பெடையோடு, அன்னநடையாள் - ஸத்ருசமானநடையையுடையவளாய், பணைத்தோளி - மூங்கில்போன்ற திருத்தோள்களையுடையவளாகிய என்பெண், பாவியேன் - பாபிஷ்டையான நான், பெற்றமையால்- பெற்றதோஷத்தினாலே, பரக்குஅழிந்து-அடக்கம்சிறிதுமில்லாமல், நெடுமாலொடும்- தீர்க்கவ்யாமோஹமுடையவனோடு, போய் - தனியேபோய், ஒன்றுசேர்ந்த இருவரும், வாவி - தடாகங்களும், அம்தண்பணை - குளிர்ந்து அழகிய நீர்நிலங்களும், சூழ் - சுற்றும்சூழ்ந்த, வயல் - ஸஸ்யஸம்ர்த்தியையுடைய, ஆலி - திருவாலியிலே, புகுவர்கொலோ - புகுவாரோ, என்னவோ. ... ... (௯)

பிறகுவாவியுங்கண்டு பின்னேபோகப்பெற்றிலேன். ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (காவியித்யாதி) கருங்குவளைபோன்ற கடைக்கண்ணையுடையவள். இவளுமொரு அவிதேக்ஷணை. (எண்ணில்) ஆராயில். ஒப்பு ஆராயில், அலர்மேல்மங்கையையொக்கும்.

தாயான குற்றத்தாலே யெனக்கொருத்திக்குமிறே தொழவொண்ணாதது, அல்லாதார்க்கெல்லாம் தொழுது பின்னே போகலாமிறே. (வயலாலிபுகுவர்கொலோ) தன்னைக்காண்பார்க்குக் காட்சி கொடுக்க விடமுள்ள தேசத்திலே புகுமோ. அங்ஙனன்றிக்கே, எல்லாஹோமங்களுமுண்டாம்படியான தேசமென்னவுமாம். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(காவியித்யாதி) ஈஶ்வரனிற்காட்டில் பிராட்டி * அவிதேக்ஷணை என்னுமேற்றத்தையுடையளானாப்போலே, பிராட்டியிலேற்றமுமிவளுக்கு (காவியங்கண்ணி) என்று. இருவரையும் சேர அநுபவிக்கிற கண்ணிறே யிவளுடைய கண்கள்.

கீழ்ப்பாட்டில் "அடியோமுக்கு" என்றவள் இங்கே தாயாகை - தோழி கூடாமைக் குடலென்றும், மற்றெல்லாரும் தொழப்போயினளென்கிறாள். இதுக்குக்கருத்து - ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தாலே ஸமவஷ்விஷயத்தில் கைவைத்தவளென்று எனக்கும் தொழலாயிருந்தாலும், வழிநடையாகையாலேநாட்டார்க்காகத் தாயான முறையிலே நிற்கவேண்டிற்றே! என்று சொல்லுகிறாளென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (தாயானவித்யாதி.) ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (காவியித்யாதி.) "இப்படி பெற்றாரையும் உற்றாரையும் விட்டு லீலோபகரணங்களையும் காற்கடைக்கொண்டு "உன்மகளைப்போலே யோருவாருண்டோ" என்று நங்கைபழியிட; அதுக்கு, பிறந்தகத்தையும் திருவயோத்யையில் லீலோபகரணங்களையும் விட்டு "யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க:" என்று போனவளைப்போலே போனாள், என்செய்கேன், பரக்கழிந்தாளென்கிறாளென்றுஸங்கதி.

காவியிற்காட்டிலும் கருநெய்தலிற்காட்டிலு மழகியகண்ணுடையவளென்று ஸ்வாரஸ்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனித்யாதி.)

மூ.—தாய்மனம் நின்றிரங்கத் தனியே நெடுமால்துணையாப்
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலிபுகுவரென்று
காய்சினவேற்கலிய னொலிசெய் தமிழ்மாலைபத்தும்
மேவியநெஞ்சுடையார் ‡ தஞ்சமாவது விண்ணுலகே. க0.

ப-ரை.— தாய் - தாயானவள், நின்றுமனம் இரங்க - வயிறெரிந்திரங்காநிற்க, நெடுமால் - தன்னிலுங்காட்டில் வ்யாமோஹத்தால் கலங்கியிருக்கிறவனை, துணையா - ஸஹாயமாகக்கொண்டு, தனியேபோயின - ஸஜாதியரில் ஒருவரும் துணையின்றிப்போன, பூங்கொடியாள் - அழகியகொடியையொத்த இடையையுடைய என்மகளும், அவனும், ஆகியஇருவரும், புனல் ஆலி-நீர்வளமிகுந்த திருவாலியிலே, புகுவரென்று - புகுவரோ என்னவோ என்று, காய்சினம் - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல் மிக்ககோபத்தையும், வேல் - அவற்றை நிரஸிக்கத்தக்கவேலையுமுடைய, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலிசெய் - அருளிச்செய்த, தமிழ்மாலைபத்தும் - தமிழ்த்தொடைபத்தையும், மேவிய நெஞ்சுஉடையார் - ஸஹ்ர்தயமாகஅப்யஸிக்கவல்லவர்க்கு, விண்ணுலகே - பரமபதமே, தஞ்சமாவது - ஸத்யமானஸ்தாநம் ஆம் என்று நிகமிக்கிறார். ... ... (௪0)

(பாவியேன்பெற்றமையால்)அப்பூவை அவள்நினையாதாப்போலே,என்னையுமிவள்நினையாதேபோனாள். (பணைத்தோளிளித்யாதி)வேய்போன்ற தோளழகையுடையவள், அடக்கமற்று. (தூவியித்யாதி) கூட்டுச்சேர்ந்திருந்துள்ள அன்னம் போன்ற நடையையுடையவள்,நெடுமாலுடனே போய். (வாவியித்யாதி) வாவிகளையும் குளிர்ந்தபழனங்களையும் சூழவுடைய வயலாலிபுகுவர்கொலோ. ... ... ௫.

(பாவியேனித்யாதி) என்வயிற்றிற்பிறக்கையிலே யிவளுக்குத் தனியே போகவேண்டிற்று.(தூவிசேரித்யாதி)நடையாலே பிச்சேற்றவல்லவள். (நெடுமாலொடும்போய்) நடைக்குப்பிச்சேறி வ்யாமோஹிக்குமவன். (வாவியித்யாதி) ஸ்நாநஸந்நிக்ரியைபண்ணி விளையாடலாம் தேசத்திலே புகுவர்கொலோ. ... ... ௬.

பிராட்டி,தாஸதாஸீஜநங்களைக் கொடுத்தனுப்பவும்,இளையபெருமாள் குறைப்பட்டுக் கொண்டுவரவுமிறேதுடர்ந்துபோனாள்;உன்பெண்ணைப்போலேஒருவரோடும்சொல்லாதே தனியேநடந்தாளோவென்ன(பாவியேனித்யாதி.)சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்வயிற்றிலித்யாதி.) போனாளாகில், நீ "வயலாலி புகுவர்கொலோ" என்று புலம்புவானென்னென்ன (தூவிசேரித்யாதி.) சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடையாலேயித்யாதி.) இத்தால்-அவன் புரிந்துபார்த்து இவள் நடையில்பித்தேறிமுன்னடிதோற்றாதேயிருக்கையால்"இனி திருவாலியில் சேர்த்துவிடுவாரில்லை !" என்று புலம்புகிறேனென்றபடி. ஸ்நாநஸந்நிக்ரியை பண்ணியென்றது - புஷ்பங்களைக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்றெறிந்து ஜலக்ரீடைபண்ணியென்கை. ... ... ௬.

‡ "நெஞ்சுடையார்க்கு" என்றும் சிலஸ்ரீகோசங்கள்.

பத்தாம்பாட்டு. (தாய்மனமித்யாதி) பெற்ற தாய் வயிறெரிந்து நெஞ்சுருகுதளர, தனியே – ஸஜாதீயரிலொருவர் துணையின்றி, விஸஜாதீய னானவன் துணையாகப்புறப்பட்டுப்போன அழகிய கொடியானவள் புன லாலியிலே புகுவர்கொலோ என்று. (காய்சினமித்யாதி) ப்ரதிபக்ஷத்தின் மேலே மிக்கசினத்தையும் வேலையுமுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்துப்பாட்டையும் பொருந்தின நெஞ்சையுடையவர்கள் ஆளுவது விண்ணுலகு ; இது நிஸ்ஸிதம். .. .. க0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (தாய்மனமித்யாதி) தாயார்வயிறெரிந்திரங்கா[நி நிற்க தன்னிலுங்காட்டில் வ்யாமோஹத்தாலே கலங்கியிருக்கிறவன் துணையாகப்போன விலக்ஷணையான பெண்பிள்ளை, ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருவாலியிலே புகுமென்று, பிராட்டிபேச்சாலே யாதையன்றிக்கே திருத்தாயார் பேச்சாம்படி, ஶத்ருவஷ்விஷயத்திலே பாவனையாய் ப்ரதிபக்ஷத்தின் சினத்தையுடையராய் அத்தைத்துணிக்கவல்ல வேலையுடையரான திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த. (பத்தும் மேவியநெஞ்சுடையார்க்குத் தஞ்சமாவது விண்ணுலகே) இப்பத்தும் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகக் கற்கவல்லார்க்கு பரமபதம் நிஸ்ஸிதம். தாயார் தனி வழியே போனுளென்று ஸயப்படப்போகவேண்டா, ஆதிவாஹிகர்களத்தோடே தாமே வழிகாட்டிக்கொடுபோம். ... ... க0.

அடிவரவு.— கள்வன் பண்டு அஞ்சுவன் ஏதவன் தாய் என்துணை அன்னை முற்றில் காவி தாய்மனம் நந்தா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

கிடமம்.— (தாய்மனமித்யாதி.) "நெடு" என்றதினர்த்தம் (தன்னிலுமித்யாதி.) ஆத்தால் - இவன் துணையாகமாட்டானென்று கருத்து. "பூ" என்று-அழகாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணையானவென்று.) "புகுவர்" என்ற ஬ஹுவசநம்-பூஜ்யோக்தியென்று விவக்ஷித்து, (புகும்) என்கிறார். காயாநின்றுள்ள சினத்தையுடையாரென்று ஶப்தார்த்தமாய், அதுக்குவிஷயம் ப்ரதிபக்ஷமாகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்திலேயென்று.) "விண்ணுலகு" என்று - விண்ணிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகனென்றாய், தஞ்சமாவது - பரமபதத்தைக்கொடுப்பனென்று விவக்ஷித்து, ஃலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்பத்துமித்யாதி.) தஞ்சமாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாயாரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) தானே - எம் பெருமானே. ... ... க0.

ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

ஸமஸ்த்விஷயத்திற்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தை பார்ஸ்வஸ்தர் பேச்சாலே யநுபவித்தார் ; அதாகிறது – மாதாபிதாக்களுக்காகாதே வயலாலிமணவாளனுக்கேயாயிருக்கிறவிருப்பைத்திருத்தாயார்பேச்சாலே யநுபவித்தாராய் நின்றது–கீழ் ; இப்படி திருவாலியிலே புக்கு[டு] அநுபவித்தவிடத்திலும் ஆராமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யம் உகந்தவிஷயத்தைக் கண்ணாலேகண்டு ஸ்பர்சாதிகளையபேக்ஷிக்குமாப் போலே அநுபவிக்கையிலேமூட்ட, அப்போதேபெறாமையாலே திருவுள்ளம்பதற, பதறினதிருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடி, அத்தைப்பெறுந் தனையு மிங்கேயநுபவிக்கைக்காகவன்றோ உகந்தருளினநிலங்களிலே அவன்நிற்கிறதுஎன்று ஸர்வர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும்செய்கைக் காகத் திருமணிமாடக்கோயிலிலே யெழுந்தருளி நின்றான், அங்கே நீயும்சென்று அநுபவியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார். ... ... *

ஸமஸ்த்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தை பார்ஸ்வஸ்தர் பேச்சாலே யநுபவித்தார்; அதாகிறது – மாதாபிதாக்களுக்காகாதே வயலாலிமணவாளனுக்கே யாயிருக்கிற விருப்பைத் திருத்தாயார்பேச்சாலே யநுபவித்தாராய் நின்றார் – கீழ்; இப்படி திருவாலியில் புக்கநுபவித்த விடத்திலும் ஆராமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யம், உகந்தவிஷயத்தைக்கண்ணாலே கண்டு ஸ்பர்சாதிகளை[உம்] அபேக்ஷிக்குமாப்போலே அநுபவிக்கையிலே மூட்ட, அப்போதே பெறாமையாலே திருவுள்ளம்பதற, திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடி, "அப்பேறு பெறுந்தனையுமிங்கே யநுபவிக்கைக்காகவன்றோ உகந்தருளினநிலங்கள்" என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குத் தந்தாமபிமதங்க ளபேக்ஷிக்கலாய், அவ்வோகாலங்களிலிழந்தாரெல்லார்க்கும் எல்லா இழவுகளும் தீர்க்கைக்காகத் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், அங்கேசென்றநுபவி என்று திருவுள்ளத்தை அநுசாஸிக்கிறார். ... ... *

அவதாரிகை. முதற்பாட்டு.— (நந்தாவிளக்கே) ப்ரஹ்மாதிகள் "எங்களபிமதங்கள் செய்யவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கிற திருமணிமாடக்கோயிலிலே நெஞ்சே! நீயும் சென்றநுபவி யென்கிறார்.

நந்தாவிளக்கின் ப்ரவேசம்.— திருவாலியி லெம்பெருமானை அநுபவித்தும் த்ருப்திபிறவாமையாலே திருமணிமாடக்கோயிலிலே யநுபவிக்கிறரென்னும் ஸங்கதியை வ்யக்தவர்த்திஷ்யமாண கதாக்ரமேவோவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்யாதி.) அநுபவிக்கையிலே-தழுவிமுழுசிப் பரிமாறுகையிலே. அநுசாஸிக்கிறார் - [கூடு] வியிக்கிறார். ... ... *

முதற்பாட்டு.— (நந்தாவித்யாதி.) பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்தபாவம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி.)

மூ.— நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியாய்
நரநாரணனே கருமாமுகில்போ
லெந்தாயெமக்கே யருளாயெனநின்
றிமையோர்பரவுமிடம் ;- எத்திசையும்
சந்தாமந்தேனிசைபாட மாடே
களிவண்டுமிழற்ற நிழல் நுழைந்து
மந்தாரநின்று மணமல்கு † நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. க.

ப - ரை.— நந்தாவிளக்கே - நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையவனே, அளத்தற்கு அரியாய்-பரிச்சேதிக்க அஸக்யனானவனே, நரநாரணனே-நரநாராயணாவதாரமெடுத்தவனே, கருமாமுகில்போலெந்தாய்-கறுத்த மஹாமேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய என்ஸ்வாமீ, எமக்கே-அநுகூலராய் அநந்யப்ரயோஜனரான எங்களுக்கே, அருளாய்-ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி யருளவேணுமென்று, இமையோர் - தேவதைகள், நின்று - ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் பூமியில்வந்து நின்று, பரவும் இடம் - ஸ்தோத்ராஞ்ஜலிபண்ணி ஆஸ்ரயிக்கிற ஸ்தானமாய்; அம் தேன் - அழகிய வண்டுகள், எத்திசையும் - ஸர்வதிக்குக்களிலும், கந்தாரம் இசைபாட - கௌசாந்தாரிராகம்பாடவும், களிவண்டு - மதுபானமத்தப்ரமரங்கள், மாடே - பார்ச்வத்திலே, மிழற்ற - ஆளத்திவைக்கவும், நிழல்நுழைந்து - அவ்வண்டுகளுக்கு நிழலைக்கொடுத்து, மந்தாரம் நின்று மணம்மல்கும் - மந்தாரவ்ருக்ஷங்கள் எல்லாக் காலத்திலும் மலர்ந்து நின்று பரிமளம் ஸம்ருத்தமாக்காநிற்கிற, நாங்கூர்-திருநாங்கூரிலேயுள்ள, மணிமாடக்கோயில் - திருமணிமாடக்கோயிலை, என்மனனே-என்மநஸ்ஸே, வணங்கு - ஆஸ்ரயி என்று தன்மநஸ்ஸை ப்ரேரேபிக்கிறார். (க)

முதற்பாட்டு. (நந்தாவிளக்கே) விச்சேதியாத விளக்கு. அவியாத விளக்கு. ப்ரஹாமான்களாயிருக்கையிறே - விளக்காகிறது. நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபமாகவுடைய னென்றபடி. (அளத்தற்கரியாய்) ஸ்வரூபகுண விபூதிகளால் அபரிச்சேத்யனானவனே. (நந்தாவிளக்கே அளத்தற்கரியாய்) "ஆழ்வார் 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்கிறார்காணும்" என்று ஆழ்வான் பணிக்கும்.

வ்யா.— (நந்தாவிளக்கே) விச்சேதியாத விளக்கு. ப்ரஹாப்ரஹாவான்களாயிருக்கையிறே - விளக்காகிறது. நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையவனென்றபடி.— (அளத்தற்கரியாய்) விபூத்வத்தாலும் மற்றுமுண்டான குணவிபூத்யாதிகளாலும் அபரிச்சேத்யனானவனே. " 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்கிறார்காண்" என்று ஆழ்வான் பணிக்கும்.

(விளக்காகிறது) என்றவநந்தரம், ஆகையால் என்றபேக்ஷம். (ஜ்ஞானத்தை) என்றவநந்தரம், குணமாகவும்ஸ்வரூபமாகவும் என்றுகூட்டுவது. அளத்தற்கு-அளக்கைக்கு-பரிச்சேதிக்கைக்கு, அரியாய்-அருமைப்படும்படியிருக்கிறவனே என்றுய், அர்யமருளிச்செய்கிறார் (விபூத்வேத்யாதி.) ஆழ்வானுக்தத்தாலே - விப்ரஹவேஷ்டிதங்களைச்சொல்லுகிறது. ஸத்யம்-ஸ்வரூபதோஷகுணதஸ்ஸஜ்ஜகரூபம் என்றும், "நந்தா" என்றதினர்த்தம். ஜ்ஞானம் - ஸ்வயம்ப்ரகாசம் ; இதுவும், ஸ்வரூபதோகுணதஸ்ஸ்வயம் ப்ரகாசம் என்றும், விளக்கு என்றதினர்த்தம். "அநந்தம்" என்றதாலும் - ஸ்வரூபதோகுணதோரூபாதிதச்ச பரிச்சேதராஹித்யமாய், "அளத்தற்கரியாய்" என்றதினர்த்தமென்று விவக்ஷித்து, ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (ஸத்யமித்யாதி.)

† "மணம்நல்கும்" என்று பாடாந்தரம்.

(நரநாரணனே) நரநாராயணரூபத்தாலே வெளிப்பட்டு ஸர்வாசார்யனாய் மாகத் திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டவனே. (கருமாமுகிலித்யாதி) காள மேவும் போன்ற வடிவழகையுடைய என்ஸ்வாமீ!, எங்களுக்கருளாய் என்று நின்று ப்ரஹ்மேசானாதிகள் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமிடம். (எத் திசையுமித்யாதி) பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அழகிய வண்டுகளானவை கந்தாரமென்கிற பண்ணையிசையுடனேபாட. (மாடே) பக்கத்தே. (களிவண்டித்யாதி) மதுபானம்பண்ணிக்களித்த வண்டுகளானவை மிழற்ற. மிழற்றல் - நிரம்பாமென்சொல். (நிழல்துதைந்து) நிழலாக நெருங்கி நின்று. (மந்தாரநின்றுமணமல்கும்) மந்தாரம் - கல்பகத்திலே ஒருபேதம். ... ... க.

இப்படியிருக்கிறவன்றான் நரநாராயணா ப்ராதுர்பாவத்தாலே தன்னை வெளியிட்டபடி.— (கருமாமுகில்போலெந்தாய்) அப்போதை அநுரூபமோக்யமானவடிவு. அன்றிக்கே, கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வபாவங்களிற்காட்டில் ஆகர்ஷகமாய் மேவம்போலே ச்ரமஹரமான வடிவைக்காட்டி எங்களை அநந்யார்ஹமாக்கினவனே.— (எமக்கேயருளாயித்யாதி) "தேவாநாம்தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" என்கிற ஸமஸ்த ஸாமாந்யத்தைப் பார்த்து அஸுரர்களுக்கருள்செய்கை தவிர்ந்து அநுகூலராய் ※ அநந்யசரணரான எங்களுக்கே ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளவேணுமென்று தேவர்கள்வந்து ஸ்தோத்ராதிகளைப்பண்ணி யாச்ரயிக்கிற ஸ்தானம்.

(எத்திசையுமித்யாதி) பார்த்த பார்த்த விடமெங்கும், கந்தாரமென்கிறபண்ணை, அந்தேனுண்டு - ஸ்ப்ருஹணீயமான வடிவையுடைத்தாய்த் தேனென்று பேரையுடைத்தான வண்டுகளானவை மதுபானம்பண்ணியிசைசொல்ல. (மாடேயித்யாதி அதினுடைய பார்ச்வத்திலே, ஸம்ச்லேஷத்தாலே ஹ்ருஷ்டமாய்க்களிக்கிற வண்டுகளானவை, மிழற்ற-நிரம்பா மென்சொல்லாலே ஆளத்திவைக்க. (நிழல்துதைந்து) அவற்றுக்கு போகயோக்யமாம்படி நிழலைச்செறியப்பண்ணி; பாடுவார்க்குக் காவணமிட்டுக்கொடுப்பாரைப்போலே. மந்தாரமென்று - கல்பகவ்ருக்ஷத்திலேயொருவிசேஷம். எல்லாக்காலமும் நின்று மணத்தை மிகவுமுண்டாக்காநின்றுள்ள. (மணம்மல்கும) என்னவுமாம் - பாடுவார்க்குப் பரிசில் கொடுப்பாரைப்போலே கந்தத்ரவ்யங்களைக் கொடாநின்றது. இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில் திருமணிமாடக்கோயிலை யாச்ரயியென்கிறார். ... ... க.

கீழ்ப்படிகளாலே பரத்வம் ஃலித்ததாய், இத்தால் ஆச்ரயணோபயோகியான ஸௌலப்யம் சொல்லிற்றென்கிறார் (இப்படியித்யாதி.) நரநாரணனாயிருக்கும் போதையில் வடிவாகக் கீழருளிச்செய்தது, மணிமாடக்கோயிலெம்பெருமான்வடிவாக ஆர்யாஜாரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி.)

(பண்ணை - இசைசொல்ல) என்றன்வயம். காவணம் - பந்தல். ... க.

மூ.— முதலைத்தனிமாமுரண்தீர வன்று
முதுநீர்த்தடத்துச் செங்கண்வேழமுய்ய
விதலைத்தலைச்சென்றதற்கேயுதவி
வினைதீர்த்தவம்மானிடம்; — விண்ணணவும்
பதலைக்கபோதத் தொளிமாடநெற்றிப்
பவளக்கொழுங்காலபைங்காற்புறவம்
மதலைத்தலைமென்பெடைகூடு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. உ.

ப - ரை.— அன்று - அக்காலத்திலே, முதுநீர் - பழையநீரையுடைய, தடத்து - தடாகத்திலே, யானையின்காலைக்கவ்வின, தனிமாமுதலை - ஒப்பற்றபெரியமுதலையினது, முரண்தீர - கரைகாணவொண்ணாத மிடுக்கறும்படியாகவும், செங்கண் வேழம் - சீற்றத்தாற் சிவந்த கண்களையுடைய அவ்யானை, உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவும், விதலைத்தலைச் சென்று - நடுங்கியதசையிலேவந்து, அதற்கே உதவி - அந்த யானைக்கு ப்ரஸாதித்து, வினைதீர்த்த - அதின் வ்யஸநத்தைத்தீர்த்தவனான, அம்மான் - ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாய்; விண் அணவும் - ஸ்வர்க்கத்திலே சென்ற உன்னதத்தையும், பதலை - கும்பநிரைகளையும், கபோதம் - கபோதவொழுங்குகளையும், ஒளி - ஒளியையுமுடைத்தான, மாடநெற்றி - ஸௌதாக்ரங்களிலே, பவளக்கொழுங்கால - பவளம்போற்சிவந்து கொழுவியதான காலையுடைத்தாய், பைங்கால்புறவம் - பசுமைநிறத்தையுடைய புறவானது, மதலைத்தலை - பிள்ளைத்தூண்களின்தலையிலே, மென்பெடை - ஸம்ச்லேஷிக்கவும்பொறாத மார்த்தவமான தன் பேடையோடே, கூடும் - கூடிக்கலந்திருக்கிற, நாங்கூர் - திருநாங்கூரிலேயுள்ள, மணிமாடக்கோயில் - திருமணிமாடக்கோயிலை, என்மனனே - என்மநஸ்ஸே, வணங்கு - நீபோய் ஆச்ரயி என்கிறார். ... ... (உ)

இரண்டாம்பாட்டு. (முதலைத்தனிமாவித்யாதி) அத்விதீயமான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய பெரியமுதலையின் மிடுக்கறும்படியாக. (அன்று) ஆனையிடர்ப்பட்டவன்று. (முதுநீரித்யாதி) பெரியநீரையுடைய தடாகத்திலேயழுந்துகிற சிவந்தகண்ணையுடைய ஆனை உய்ய,

இரண்டாம்பாட்டு.— (முதலையித்யாதி) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபத்தைப்போக்கினவன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! உன்துக்கமெல்லாம்கெட அங்கே சென்றநுபவியென்கிறார்.

வ்யா.— (முதலையித்யாதி) முதலையினுடைய, உபமாநரஹிதமாய் கரைகாணவொண்ணாத மிடுக்கறும்படிக்காக. (முதுநீர்த்தடத்து) பழைதானநீரையுடைத்தென்று ப்ரஸித்யமிறே. (செங்கண் வேழமுய்ய) மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கச்செய்தே, தன்நிலமல்லாமையாலே அம்மிடுக்குக்கொண்டு வ்யாபரிக்கவொண்ணாதபடியால் வந்த சீற்றத்தாலே சிவந்தகண்ணையுடைத்தான ஆனை உய்யும்படி. செங்கணென்று-செயலறுதியாலேசிவந்தகண்ணையுடைய ஆனையென்றுமாம்.

இரண்டாமபாட்டு.— (முதலையித்யாதி.) ஸங்கதிஸூசிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதி.) "ப்ரஹ்மாதிகளான ப்ரயோஜநாந்தரபரராச்ரயிக்குமளவன்றிக்கே" என்று வாக்யாதியில் கூட்டுவது.

(செயலறுதியாலே) என்றவுக்தமாம், வந்ததுக்கத்தாலே என்று கூட்டுவது.

அது துதிக்கையழுந்தி நடுங்குகிறவளவிலே சென்று அதின் நடுக்கத்தைப்போக்கி முதலையின் வினையைத்தீர்த்த அம்மானிடம். விதலை-நடுக்கம். "இரண்டும்போயிரண்டின்வீடு" என்கிறபடியே-முதலை ஶாபமோக்ஷமும் கஜேந்த்ரன் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷமுமிரேபெற்றது. (விண்ணணி த்யாதி) ஸ்வர்க்கத்திலேசென்று கிட்டுகிற. பதலை - கும்பநிரையையும் கபோதவொழுங்குகளையுமுடைத்தாய், நவரத்நஶோபிதமாய் ஒளிவிடுகிற புலிமுகவாசலையுடைய. நெற்றி - முகவாசல். (பவளக்கொழுங்காலபைங்கால்புறவம்) பவளம்போற்சிவந்து அழகிதான காலையும் பசுமையுமுடைத்தான புறவானது, பிள்ளைத்தூண் தலையிலே, மென்பெடை கூடும் நாங்கூரில். ... ... உ.

(சென்று)கைகழிந்ததென்று மீளாதேஆபத்திலேயுதவி.(விதலைத்தலை) விதனப்படுகிறவளவிலே. (வினைதீர்த்தவம்மானிடம்) அதினுடைய வ்யஸநத்தைப்போக்கின ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்தாநம். வினைதீர்க்கையாகிறது-அது நினைத்தபடியே திருவடிகளிலே பூவைப்பணிமாறலாம்படி. சென்று முகங்காட்டுகை.

(விண்ணணவுமித்யாதி) ஸ்வர்க்கத்திலேசென்ற ஓக்கத்தையுடைத்தாய், கும்பநிரைகளையும் கபோதவொழுங்குகளையுமுடைத்தாய், பொன்னாலும் ரத்நங்களாலும் சமைக்கையாலே ஒளியையுடைத்தான மாடத்தினுடைய, நெற்றியுண்டு - புலிமுகங்களில். பதலையென்று - கும்ப நிரை. (பவளக்கொழுங்காலபைங்கால்புறவம்) பவளம்போலே சிவந்து கொழுவிதான காலையுடைத்தாய் பசுமையையுடைத்தான புறவானது. (மதலைத்தலை) பிள்ளைத்தூண்களின் தலையிலே.(மென்பெடை கூடும்) ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும்பொறுத ம்ருதுவானபேடையோடே கூடக் கலந்து வர்த்திக்கிற திருநாங்கூரிலே. ... ... உ.

அவதாரிகை. மூன்றாம்பாட்டு.—ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு விரோதியான முதலையைப்போக்க அத்தாலே ப்ரீதையானபிராட்டி வைரவயத்திற்போலேயணைக்க, அவளோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பெற்ற எம்பெருமான் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே ! அங்கேசென் றநுபவியென்கிறார்.

விதனப்படுகிற - வ்யஸநப்படுகிற.

கும்பநிரை - மாடங்களின்மேலில் மகுடாகாரங்களான கும்பபங்க்தி. (புலிமுகங்களில்) என்றதுக்கு, (புறவானது) என்றத்தோடு அந்வயம். பிள்ளைத்தூண்-தூண்மேலே நிற்கிற சிறுதூண். ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சொலையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீகஜேந்த்ரரக்ஷண[ரூ]த்தையநுபவித்துக்கொண்டு, அத்தால் திருமுகம் பெற்றாளென்னும் ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கித்யாதி.)

மூ.—கொலைப்புண்டலைக்குன்ற மொன்றுய்யவன்று
கொடுமாமுதலைக் கிடர்செய்து கொங்கா
ரிலைப்புண்டரீகத் தவளின்பமன்போ
டணைந்திட்டவம்மானிடம் ;— ஆளரியா
லலைப்புண்டயானைமருப்புமகிலு
மணிமுத்தும்வெண்சாமரையோடு பொன்னி
மலைப்பண்டமண்டத்திரையுந்து நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. ௩.

ப-உரை.— அன்று - அக்காலத்தில ; கொலை-கொலைத்தொழிலையும், புண்[ய]தலை - பாகன்முதலானோர் குத்துண்டபுண்டலையையுமுடைய, குன்றம் ஒன்று - ஓர்பெருமலைபோலும் கஜேந்த்ராழ்வான், உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, அதின் காலைக்கவ்வின, கொடுமாமுதலைக்கு - க்ரௌர்யத்தையும் மிக்கபலத்தையுமுடைத்தான முதலைக்கு, இடர்செய்து - துக்கத்தைப்பண்ணி, பின்னுமிவ்வாறே ஆச்ரித ரக்ஷணம் பண்ணிக்கொண்டு, கொங்கு இலைஆர் - தேனும் இலைகளும் மிக்கிருந்துள்ள, புண்டரீகத்தவள் - தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருடைய, இன்பம் - ஸம்ச்லேஷஸுகத்தை, அன்போடு அணைந்திட்ட - ஸ்நேஹாதிக்யத்தோடநுபவித்துக்கொண்டுவர்த்திக்கிற, அம்மான் - ஸர்வஸ்வாமியானவனது, இடம் - ஸ்தானமாய் ; பொன்னி - காவேரியானது, ஆள் அரியால் - பௌருஷமுள்ள ஸிம்ஹங்களாலே, அலைப்புண்ட - ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட, யானை-யானைகளினுடைய,[உ]மருப்பும் - தந்தங்களையும், அகிலும் - அகருவ்ருக்ஷங்களையும், அணிமுத்தும்-அழகிய முத்துக்களையும், வெண்சாமரையோடு - வெளுத்த சாமரங்களையும், மலைப்பண்டமண்ட - பர்வதங்களில் மற்றுமுண்டான வஸ்துக்களையுமுடைய, திரை உந்து - அலைகளாலே தள்ளிக்கொண்டுவந்து கொடுக்கிற, நாங்கூர்—. ... (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (கொலைப்புண்) கொலைத்தொழிலையும் புண்ணையுடைய தலையையுமுடைய, குன்றுபோன்ற ஆனை உய்ய, அன்று கொடிதான பெரியமுதலைக்கிடர்செய்து.

வ்யா.— (கொலைப்புண்தலைக்குன்றமொன்று) கொலை - கொலைத்தொழிலையும், புண்ணுறுத்தலையையுமுடைய, குன்றம்போலேயிருக்கிற, ஆனையுண்டு-ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான். துறோட்டியிட்டுக்கொத்துகையாலே புண்ணுறுமென்னுதல்; காட்டானையாகையாலே ஆனைகளோடேபொருது புண்ணுறுயிருத்தல் ; ஜாதிப்பண்பாகையாலே சொல்லிற்றாகவுமாம். (உய்ய) அதிடர்பட்டவன்று அது உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக. (கொடுமா முதலைக்கிடர்செய்து) க்ரௌர்யத்தையும்மிக்கவலத்தையுமுடைத்தான முதலைக்கு உபத்ரவத்தைப்பண்ணி. (கொங்காரித்யாதி) ப்ரஜைகளி[ரு]னுடைய உபத்ரவத்தைப்போக்கித்தாய்பாடேமுகம்பெறுவாரைப்போலே.

துறோட்டி - அங்குசம். ஸத்த்வஸ்யரான ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு புண்தலையுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜாதிப்பண்பித்யாதி.) "அன்று - உய்ய" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அதித்யாதி.)

(கொங்காரித்யாதி) அழகியஇலையையும் பரிமளத்தையுமுடைய தாமரையாளுடன் ஸ்நேஹத்துடனே இன்பமுண்டாகக் கலந்த அம்மானிடம். கொங்கென்று-தேனுக்கும்பேர். (ஆளரி) அரியென்றும் ஆளரியென்றும் — ஸிம்ஹத்துக்குப்பேர். ஸிம்ஹத்தாலே கொலையுண்ண்ட ஆனைக்கோடும், அகிலும், யானைமஸ்தகத்திலுதிர்ந்த அழகிய முத்தும், வெண்சாமரங்களும், இவற்றைத் திரட்டிக்கொண்டுவந்து, பொன்னியானது, பர்வதங்களில் பொன்துடக்கமான மலைப்பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து, அண்ட - சேர, திரைகொடுவந்து தள்ளுகிற நாங்கூர். ... ... ௩.

(கொங்கார்) கொங்கென்று - தேனுதல், பரிமளமாதல். தேனாலே மிக்கிருப்பதாய். (இலைப்புண்டரீகத்து) ஶ்ரமஹரமான இலையையுடைத்தான தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய. (அவளின்பமரித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரோட்டை ஸம்ச்லேஷஜனிதமான, தன்னுடைய ப்ரேமமுண்டு - ஸ்நேஹம், அத்தோடேகூட அநுபவித்த ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

(ஆளரியித்யாதி) ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையுடைத்தான ஸிம்ஹங்களானவை ஆனைகளைப்பிடித்து அலைத்திட்டுவைக்கும். அலைக்கை - கொல்லுகை. அவ்வளவிலே ஆறுநீர் வந்து கொம்புகளைப் பறித்துக்கொண்டுபோய்த்தது. (அகிலுமணிமுத்தும்) அதின்மஸ்தகத்தில் நின்றுமுதிர்ந்த அழகிய முத்துக்களும் வெண்சாமரைகளையுங்கொண்டு. (பொன்னியித்யாதி) காவேரியானது, சொல்லிச்சொல்லாத மலைச்சரக்குக்களையும் கொண்டுவந்து, கொள்ளைச்சரக்குக் கொடுப்பாரைப் போலே திரைக்கைகளாலே கொண்டுவந்து கொடாநின்றதாய்த்து; அப்படிப்பட்ட திருநாங்கூர். ... ... ௩.

அவதாரிகை. நாலாம்பாட்டு.— (சிறையித்யாதி) மாலி ஸுமாலி துடக்கமான ராக்ஷஸரையுடைய பண்டு லங்கையிலேவென்ற ஸர்வேச்வரன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே வந்து நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

“அண்ட” என்றதுக்கு - சேர என்று அர்த்தம்திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தால் - எல்லாமென்றாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (சொல்லியித்யாதி.) ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (சிறையித்யாதி.) ஒருநீர்ப்புழுவை வென்றவளவன்றிக்கே, ப்ரபலரான மாலிமுதலானாரை வென்றான்கிடாயென்று, வீரவாசிபறியுமவராகையாலே அத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியைஸூசிப்பிக்கிறார் (மாலியித்யாதி.)

மூ.— சிறையாருவணப்புள்ளொன்றேறியன்று
திசைநான்கும் நான்கு மிரியச்செருவில்
கறையார்நெடுவேலரக்கர்மடியக்
கடல்சூழிலங்கைகடந்தானிடந்தான்
முறையால்வளர்கின்ற முத்தீயர்
நால்வேத ரைவேள்வியாறங்கரேழினிசையோர்
மறையோர்வணங்கப்புகழெய்து நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. ௪.

ப - ரை.— அன்று-கொடுமைமிருந்தகாலத்திலே, சிறை-தமநஸாதநமான[ய] சிறகுகள், ஆர் - நிறைந்திருந்துள்ள, ஒன்று - ஒப்பற்ற, உவணப்புள்-கருடனென்னும் பெரியதிருவடியின்மேலே, ஏறி - ஏறிக்கொண்டெழுந்தருளி, செருவில்-யுத்தத்திலெதிர்த்த, கறை ஆர்நெடுவேல் - கறைகழுவவொண்ணாதபடியாய் நெடிதான வேலையுடைய, அரக்கர்-ராக்ஷஸர்கள், திசைநான்கும்நான்கும்-எட்டுத்திக்குகளிலும், இரியமடிய - ஓடி ஓடி மடியும்படி, கடல்சூழ் - கடலாகிய அகழாற் சூழப்பட்ட, இலங்கை - லங்கையென்னும் நகரை, கடந்தான் - ஜயித்தவனான எம்பெருமானுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாய்; முறையால்-வேதோக்த க்ரமத்தாலே, வளர்கின்ற—, முத்தீயர் - மூன்றுஅக்நியையுடையராய், நால்வேதர்-அப்படியேநாலுவேதங்களையுமதிகரித்திருப்பாராய், ஐவேள்வி ஆறு அங்கர்-பஞ்சமஹாயஜ்ஞஷடங்கமுடையவராய், ஏழினிசையோர் - ஸப்தஸ்வரங்களையுமுள்ளபடியே அறிந்திருப்பவருமான, மறையோர் - விலக்ஷணரான ப்ராஹ்மணர்கள், வணங்க - ப்ரணமபூர்வகமாக ஆச்ரயிப்பதினால், புகழெய்தும்-மிக்க புகழ்பெற்றிருக்கிற, நாங்கூர்—. (௪)

நாலாயிரப்படி. (சிறையாரித்யாதி) சிறையென்று - சிறகு. சிறையார்ந்திருக்கிற உவணமாகிற புள்ளையூர்ந்து. உவணமென்று-பருந்துஜாதிக்குப்பேர். புள்ளென்று - பக்ஷிஸாமாந்யத்துக்குப்பேர். (உவணமித்யாதி) அதுவினைமேற்கொண்டு அன்றுதிக்குக்களெட்டும் சிதற, யுத்தத்திலே. (கறையாரித்யாதி) கறைகழுவாத நெடியவேலையுடைய ராக்ஷஸர் முடிய,

வ்யா.—(சிறையாருவணப்புள்) சிறையென்று – சிறகு. ஸமஸாதநமான சிறகு குறைவற்றிருந்துள்ள. (உவணப்புள்) உவணமாகிற புள். உவணமென்று – பெரியதிருவடிக்குப்பேர். புள்ளென்று – பருந்துஜாதிக்குப்பேர்† (ஒன்றேறி) அத்விதீயமான புள்ளையேறி. (திசைநான்கும் நான்குமிரிய) எட்டுதிக்குக்களும் இரியும்படியாக. (செருவில்) யுத்தத்திலே. (கறையாரித்யாதி) கறைகழுவவொண்ணாதபடியாய் நெடிதானவேலையுடைய ராக்ஷஸஜாதி மடிய. ஒளித்துப்போவாரும், முடிவாருமாகை.

எட்டுதிக்குக்களும் - எட்டுதிக்குக்களிலும். இரியும்படி - சிதறும்படி. "இரியும்படி" என்றத்தால் ஹேத்வார்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒளித்தித்யாதி.)

† "புள்ளென்று - ஜாதிக்குப்பேர்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.— இழையாடுகொங்கைத் தலைநஞ்சமுண்டிட்
டிளங்கன்றுகொண்டு விளங்காயெறிந்து
தழைவாடவன்தாள்குருந்த மொசித்துத் தடந்
தாமரைப்பொய்கை புக்கானிடந்தான்;—
குழையாடவல்லிக் குலமாடமாடே
குயில்கூவநீடு கொடிமாடமல்கு
மழையாடுசோலை மயிலாலுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (௫).

ப-ரை.— இழை - ஆபரணங்கள், ஆடு-ஆடாநின்ற, கொங்கைத்தலை-பூதனையின் ஸ்தநாக்ரத்திலுள்ள, நஞ்சம்-விஷத்தை, உண்மிட்டு - உண்டு, விளங்காய்-விளங்காயாய் நின்ற அஸுரன்மேல், இளம்கன்று கொண்டு எறிந்து - சிறுகன்றாய் வந்த அஸுரனைத்தூக்கி அவ்விருவருமிறும்படிமோத, வன்தாள் - வலிய தாளையுடைய, குருந்தம்-குருந்தமரத்தை, தழைவாட - அதன் தழைகளெல்லாம் வாடி யுலரும்படி, ஒசித்து - முறித்து, பின், தடம் - பெரிதான, தாமரைப்பொய்கை-பத்மஸரஸ்ஸிலே, புக்கான் - போய் அங்கு க்ரீடைபண்ணும் ஜலக்ரீடாஸஞ்சாரம் பண்ணின கண்ணனுடைய, இடம்-ஸ்தானமாய்; குழை - மாந்தளிர்களின் தளிர்கள், ஆட - மந்தமாருதத்தாலசைந்தாடுவதினால், வல்லிக்குலம் - கொடிகளின்மேல் படர்ந்த புஷ்பக்கொடிக்கூட்டங்கள், ஆட-ஆடவும், மாடே-பக்கங்களில், குயில்-கோகிலங்கள், கூவ-கூவவும், மழையாடு - மேகங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற, சோலை - சோலையிலே, மயில்ஆலும் - மயில்கள் நர்த்தம் பண்ணப்பெற்றதாய், நீடு-நீண்ட, கொடி-த்வஜங்கள் நாட்டப்பட்ட, மாடம்-ஸௌதங்கள், மல்கும்-நெருங்கியிருக்கப் பெற்றதுமான, நாங்கூர்—. ... ... (௫)

கடல்சூழ்ந்தலங்கையில்ராக்ஷஸரைக்கொன்றவனிடம். (முறையாலித்யாதி) த்ரேதாக்நிகளையும் ஶாஸ்த்ரவோதிதமானபடியே வளர்க்கின்றவர்களாய், நாலுவேதத்தையும் பஞ்சாக்நிகளையும் ஏழிசைகளையும் வேதோதிதமானபடியே வல்ல மறையோர் வணங்கப் புகழ்சேரும் திருநாங்கூரில் மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. ... அ.

(கடல்சூழ்ந்தித்யாதி) கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய், புற்றுகள் பாம்பபுற்றேயிருக்குமாப்போலே ராக்ஷஸர்கள்சேருமிடமான லங்கையைக்கடந்தான். மாலி, ஸுமாலி, மால்யவான்முதலானவரை, பெரிய திருவடிமேலே யெழுந்தருளி நிரஸித்ததாகச்சொல்லக்கடவதிறே. (கடந்தானிடந்தான்) அவ்வூரைஜயித்தவன் வாஸஸ்தாநம்.

(முறையாலித்யாதி) ப்ராப்தமானபடியேயென்னுதல்; வேதோக்தமான க்ரமத்தாலே வளர்க்கின்ற அக்நித்ரயங்களையுமுடையராய், நால்வேதர் - அப்படியேநாலுவேதத்தை உச்சரித்திருப்பாராய், பஞ்ச மஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநங்களில் வைகல்யமின்றிக்கே அங்கங்களாறும் கைவந்திருப்பாருமாய், ஸப்தஸ்வரங்களையு முள்ளபடியேயறிந்திருக்கும் ப்ராஹ்மணர். (வணங்கவித்யாதி) இப்படிப்பட்ட விலக்ஷணராஶ்ரயியாநின்றார்களென்கிற புகழையுடைத்தான திருநாங்கூர். ச.

“முறையால்” என்றது - மேலெல்லாமநுஷங்கிக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (அப்படியேயென்றது.) ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு. (இழையாடித்யாதி) பெற்ற தாய்போலே ஒப்பித்துவந்த பூதனையுடைய ஆபரணமசைந்த முலைத்தலையில் நஞ்சை யமுதுசெய்து, இளங்கன்றைக்குணிலாகக்கொண்டு விளவாய்நின்ற அஸுரனையெறிந்து விழவிட்டு, தழைத்துநின்ற வலிதான தாளையுடைய குருந்தைமுறித்து, பெரியதாமரைப்பொய்கையிலே.

அவதாரிகை. அஞ்சாம்பாட்டு.— ப்ரதிகூலவர்கத்தைப்போக்கி இடைப்பெண்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தவன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினன், நெஞ்சே! அத்தேசத்தை யாச்ரயியென்கிறார்.

வ்யா.—(இழையாடித்யாதி) இழையென்று - ஆபரணம். ஆபரணங்களாடாநின்றுள்ள கொங்கைத்தலைநஞ்சையுண்டு. பூதனை பேய்வடிவைமாற்றி யசோதைப்பிராட்டிவடிவாக வொப்பித்துவர, அந்த ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான முலையில்நஞ்சை யுண்டாளாய்த்து. (இளங்கன்றித்யாதி) கன்றாய்நின்ற அஸுரனைக்கொண்டு விளாவாய்நின்ற அஸுரனையெறிந்து, இருவரையும் தங்களிலே முடியும்படி பண்ணி. (தழைத்தித்யாதி) அஸுராவேசத்தாலே உயிரையுடைத்தாயிருந்த மரமானது இவன்கிட்டச்சென்றவாறே தழைவாடிற்றாய்த்து. வலிய தாளையுடைத்தான குருந்தைமுறித்து. (தடந்தாமரையித்யாதி) தனக்கும் பெண்களுக்கும் ஜலக்ரீடைபண்ணுகைக்கு யோக்யமான இடத்தைக் காளியன்புக்கு தூஷித்துக்கிடக்க, அங்கேபோய்ப் புக்கானாய்த்து; பெண்கள் நீராடப்புக்க விடத்தையுமுடைத்தாய் தாமரையையுமுடைய பொய்கையிலே புக்கு அவர்கள் துகிலை வாங்கினபடியாகவுமாம்; அவன் வர்த்திக்கிற தேசம்.

(குழையித்யாதி) தழைகளானவையும் பூங்கொடிகளும் மந்தமாருதத்தாலே அசைந்துவர. (மாடே குயில்கூவ) பர்யந்தங்களிற்[உ]ண்டு சோலையில் புஷ்பங்களினுடைய பரிமளத்தை ஆக்ராணம்பண்ணி, முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே குயில்கள் கூவாநின்றனவாய்த்து. (நீடுகொடிமாடமல்கு) நெடியகொடிகளையுடைத்தான மாடங்களாலே நெருங்கியிருப்பதாய்.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (இழையித்யாதி.) யாதவப்ரகாசமான பெரியதிருவடி மேலேறி மாலிமுதலானோரை வென்றவீரத்திலும் பிள்ளைச்சேவகத்தில் திருவுள்ளம் குடிபோயநுபவிக்கிறானென்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி.) பெண்களோடேயென்றது-“தாமரைப்பொய்கைபுக்கான்” என்றத்தைப்பற்ற.

“தழைவாட” என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம் (அஸுரேத்யாதி.) விரோதிநிரஸநப்ரகரணத்துக்கு லக்ஷணமாக காளியன்பொய்கையாக விவக்ஷித்தது, அப்போது “தாமரை”என்றுவிசேஷிப்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (தனக்குமித்யாதி;) ஸுநாஸுநிக்ரியைக்கு லக்ஷணமாக விசேஷித்தாரென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (பெண்களித்யாதி.)

மூ.—பண்ணேர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச வஞ்சப்
பருவாய்க்கழுதுக் கிரங்கா தவள்தன்
உண்ணா முலை மற்றவளாவியோடுமுடனே
சுவைத்தானிடம் ;-ஓங்குபைந்தாள்
கண்ணார்கரும்பின் கழைதின்றுவைகிக்
கழுநீரில்மூழ்கிச் செழுநீர்த்தடத்து
மண்ணேந்திளமேதிகள் வைகுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. ௬.

ப - ரை.— பண்ணேர் - கானத்தோடொத்த, மொழி-பேச்சையுடைய, ஆய்ச்சியர் - இடைச்சிகள், அஞ்ச - பயப்படும்படி, தாயுருக்கொண்டுவந்த,வஞ்சம்-வஞ்சனையையும், பருவாய் - பெருத்தவாயையுமுடைய, கழுதுக்கு - பூதனையினிடத்தில், இரங்காது-தான்நோவுபடாமல், அவள்தன்-அப்பூதனையினது,உண்ணா-விஷம்தடவியிருப்பதால் அயலாராலுண்ணமுடியாத, முலை - முலைப்பாலை, அவள்ஆவியோடும் - அவளுயிருடனே கூட, உடனேசுவைத்தான் - ஏககாலத்திலே அமுதுசெய்த ஸ்ரீக்ரஷ்ணனுடைய, இடம் - ஸ்தானமாய் ; இளமேதிகள் - எருமைநாகுகள், ஓங்கு - உயர்த்தியையும், பைந்தாள் - பசிய தாளையும், கண்ஆர் - குறுகிணகணுக்களையுமுடைய, கரும்பின் - இக்ஷுதண்டங்களின், கழைதின்று - தலையாடியைத்தின்று, வைகி-சிலகாலம் அவ்விடத்திலேயேகிடந்து,பின் அவ்வெம்மையாற்றுகைக்காக, கழுநீரில் - செங்கழுநீர்ப்பணையில், மூழ்கி-புக்குமுழுகி, அநந்தரம்.[உம் செழுநீர்த்தடத்து-அழகிய நீரையுடைய தடாகத்திலே, போய்முழுகி, மண்ணேந்துவைகும் - சேற்றுமண்கொண்டு கரையேறுதேகிடக்கிற, நாங்கூர்—. (௬)

(குழையித்யாதி) மேவங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற சோலையையும்,அவ்விடத்தில் மேவதர்ஸநத்தாலே யாடுகிறமயிலையுமுடைய நாங்கூர். ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (பண்ணேரித்யாதி) பண்ணொத்தபேச்சையுடைய ஆய்ச்சியரஞ்சும்படி,

---

(மழையாடுசோலை மயிலாலுநாங்கூர்) உயர்ந்தசோலையின் தலையிலே மேவங்கள்ஸஞ்சரிக்க அவற்றைக்கண்டு வர்ஷாவாகக்கொண்டு சோலையில் வர்த்திக்கிற மயில்களானவை ஆடத்துடங்கும் ; இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில். ... ... ௫.

அவதாரிகை. ஆறும்பாட்டு.— பூதனையை அப்போதே ப்ராணன் போம்படி முலையுண்ட ஸர்வேஶ்வரன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே ! அங்கே சென்றநுபவியென்கிறார்.

வ்யா.— (பண்ணேர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச) பண்ணோடொத்த மொழியையுடைய இடைச்சிகளஞ்சும்படி.

வர்ஷாவாக - வர்ஷத்துக்காக. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(பண்ணேரித்யாதி.) பிள்ளைச்சேவகங்களில்வைத்துக்கொண்டு கேவலம் பால்யத்திற்செய்த சேவகமாகையாலே பூதநாநிரஸநம் பின்னாட்டிற்றென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பூதனையையித்யாதி.)

வஞ்சத்தையும் பெரியவாயையுமுடைய பேய்க்கு ஈடுகொடாதே, அவள்தன்னுடைய, ஒருவருமுண்ணாத விஷத்தைப்பொதிந்தமுலைப்பாலையும்அதுக்குவேருனப்ராணனையுங்கூடவுண்டவனிடம்.(ஓங்கித்யாதி) ஓங்கிவளர்ந்து பரந்த அடியையும் பலகண்களையுமுடைய, கரும்பின் கழையுண்டு-குருத்து, அத்தைத்தின்று, அதிலேதங்கி, அவ்வுஷ்ணமாறச் செங்கழுநீரோடையிலேமுழுகி,அதினின்றும்போந்து,பெரிய நீரையுடைய தடாகத்திலே விடாயெல்லாங்கெட்டுக் கரையிலேயேறிக் கரைபொருது, கோடுகளில் மண்ணையும் யரித்துக்கொண்டு இள வெருமைகள் தங்குகிற நாங்கூர். ... ... ௬.

(வஞ்சமித்யாதி) வஞ்சநத்தையுடையளாய், ஸயாவஹமாம்படி ஜாத்யுசிதமான பெரியவாயையுடையளான, கழுதுண்டு - பேய், அதுக்கிரங்காதே. இரங்குகையாவது-நோவுபடுகையாய், அதின்கையில் தான் நோவுபடாதே. (அவள்தனுண்ணுமுலை) விஷமாகையாலே வேறுசிலருண்டாரில்லையிறே; அப்படிப்பட்ட முலை. (மற்றவளாவியோடு முடியுண்டனே சுவைத்தானிடம்) விஷத்தை வாங்குகையன்றிக்கே, அதுக்காச்ரயமான ப்ராணனையுங்கூட ஒருக்காலே அமுதுசெய்தவன் வர்த்திக்கிற தேசம்.

(ஓங்குபைந்தாளித்யாதி) உயர்த்தியையுடைத்தாய் பசுமையையுமுடைத்தாய் தாளையுமுடைத்தாய் கண்குறுகின கரும்பினுடைய, கழையுண்டு - தலையாடி, அத்தைத்தின்று, தன்னளவல்லாதபடி மிகத்தின்கையாலே ஸஹிக்கமாட்டாமை அவ்விடந்தன்னிலே இடம்வலங்கொண்டு விடாயாறி, பின்னைப்போய் அந்த உஷ்ணமாறும்படி செங்கழுநீர்ப்பணையிலே புக்குமுழுகி. (செழுநீரித்யாதி) அழகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கிற தடாகத்திலே புக்குமுழுகி, * கோட்டுமண்கொண்டு, அந்தைச்சுமந்து இளருமாய்ந்து மஹாவராஹம் கிளர்ந்தாப்போலே. (வைகுநாங்கூர்) பின்னை அடித்து ஏறவிடவும் போகாதபடி அவ்விடந்தன்னிலேகிடக்குமாய்த்து; அப்படிப்பட்டதிருநாங்கூரில்.— இவ்விடத்தை பிள்ளைவிழுப்பரையரும்ஆப்பானுங்கூட அநுஸந்தித்து, "இரண்டிடத்திலே 'வைகி' என்றுண்டாயிருந்தது, இது செய்யும்படியென் ?" என்று ஹட்டரைக்கேட்க ; "ஸௌகுமார்யத்தாலே யிரண்டிடத்திலுங்கிடந்தது" என்றருளிச்செய்தார். ... ௬.

"பகு" என்றதினர்த்தம் (பெரியவென்றது.) "மற்று" என்றத்தாலே - வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகையாலே, அத்தைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார் (அதுக்காச்ரயமானவென்று.)

ஆர்தல் - மிகுதியாய், அதினர்த்தம் (குறுகினவென்றது.) தலையாடி - கொழுந்தாடை, "வைகி" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (தன்னளவித்யாதி.) பணையிலே-நீர்நிலத்திலே, (கிளருமாய்த்து) என்றவநஹரம், இளமேதிகள்-எருமைநாகுகள் என்று கூட்டிவது.

இதுசெய்யும்படி யென்னென்றது - இரண்டிடத்திலுங்கிடந்து காலத்தைப் போக்கிற்றென்றத்தால் ப்ரயோஜநமென்னென்ன வென்றபடி. ... ௬.

மூ.— தளைக்கட்டவிழ்தாமரைவைகுபொய்கை
தடம்புக்கடங்காவிடங்காலரவம்
இளைக்கத்திளைத் திட்டதனுச்சிதன்மே
லடிவைத்தவம்மானிடம் ;-மாமதியம்
திளைக்கும் கொடிமாளிகைசூழ்தெருவில்
செழுமுத்து வெண்ணெற்கெனச்சென்று முன்றில்
வளைக்கைநுளைப்பாவையர் மாறுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. எ.

ப - ரை.— தளைத்தாமரை - மொட்டுத்தாமரையும், கட்டவிழ்தாமரை-அலர்ந்ததாமரையும், வைகு - தங்குகிற, பொய்கைத்தடம் - ஸரஸ்ஸிலே, புக்கு-ப்ரவேசித்து, அதனுள்ளேயிருந்த, அடங்கா - அடங்காத கிளர்ந்தெழுந்தபடியாய், விடம்கால் - விஷத்தைச்சுக்குகின்ற, அரவம் - காளியன், இளைக்க - இளைத்துப் போம்படி, திளைத்திட்டு - வ்யாபரித்து, அதன் உச்சிதன்மேல - அதின் சிரஸ்ஸிலே, அடிவைத்த - திருவடிகளையிட்டுகர்வபங்கம்பண்ணின, அம்மான் - ஸர்வேச்வரனுடைய, இடம் - ஸ்தாநமாய் ; வளைக்கை - வளையலணிந்தகையையுடைய, நுளைப்பாவையர்-நுளைச்சிகள்,மாமதியம்-சந்திரனானவன், திளைக்கும்-தாண்டிப்போம் பெருதேவியாகிற, கொடி-கொடிகளையுடைய, மாளிகைசூழ்-மாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட, தெருவில் - வீதிகளிலே, செழுமுத்து - பெருமுத்துக்களை, வெண்ணெற்கு - வெளுத்தநெல்லுக்கு, என - தருகிறோமென்று, கூவிக்கொண்டேபோக, ஒருவருங்கேளாமையாலே, முன்றில் - ஒவ்வொருவர்வீட்டுவாசல்தோறும், சென்று மாறும் - தாமேவலியப்போய்மாற்றித்திரிகிற, நாங்கூர்—. ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (தளைக்கட்டவிழ்த்யாதி) மொட்டித்த தாமரையும் கட்டவிழுகிற தாமரையும் தங்குகிற பொய்கைக்கரையிலே

அவதாரிகை. ஏழாம்பாட்டு.— காளியனுல்வந்த ஆபத்தைப்போக்கின எம்பெருமான் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கே சென்றநுபவி என்கிறார்.

வ்யா.— (தளைக்கட்டவிழ்தாமரைவைகு பொய்கைத்தடம்புக்கு) தளைத்தாமரையும் கட்டவிழ்தாமரையும்;-மொட்டுத்தாமரையும் அலர்ந்த தாமரையும், தங்குகிற பொய்கைக்கரையிலே புக்கென்னுதல்;

ஏழாம்பாட்டு.—(தளையித்யாதி.) கீழ்ச்சொன்ன பூதநாஸ்தநவிஷம் அம்ருதமென்னும்படி வைஹ-மூலமாக விஷத்தைக் கக்குகிற காளியன்தடத்திலே "அஹியா தாப்ரஹார்த்தாவ" என்கிறபடியே தானேபோய் நிரஸித்த செயலாகையாலே இவ்வபதாநத்திலே நெஞ்சுசென்று அநுபவிக்கிறாரென்னும் ஸங்கதியை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காளியனுலித்யாதி.)

கீழ்ச்சொன்னவிரண்டையும் க்ரமேண விவரியாநின்றுகொண்டு, "தடம்" என்று - கரையாக வருளிச்செய்கிறார் (தளையித்யாதி.) "புக்கு" என்ற பதத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தைப் பற்ற, "தடம்" என்றதுக்கு - இடம் என்றாய், அத்தால

சென்று. தடம் - கரை. ஒருவர்க்கு மடங்காதே விஷத்தை உமிழுகிற காளியனினைக்க, அதின்தலையிலே பாய்ந்து நின்று ந்ருத்தம் பண்ணினவனிடம். (மாமதியமித்யாதி) பெரிய சந்த்ரனானவன் மாடங்களில் ஸௌம்யதையாலும் அலங்காரத்தாலும் ஜநவதாஜ்ஞையாலே ஸஞ்சரிக்கிறவன், அத்தைமறந்து துவக்குண்டு இங்கே விளையாடுமாய்த்து. கொடிமுடிந்து வழியிலிட்டால் அவனாலும் போகவொண்ணாதே. (தெருவிதியாதி) திருவீதியிலே அழகிய முத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து கழியருடைய பெண்கள் சென்று முற்றங்களிலே புக்கு முத்து நெல்லுக்கு மாறும் நாங்கூர். ... ... எ.

பொய்கையினுள்ளே புக்கென்னுதல். (அடங்காவிடங்காலரவம்) அடங்காதேகிளர்ந்தெழாநிற்பதாய், விஷத்தைக் காலாநின்றுள்ள, அரவமென்று-காளியன், அது இளைக்கும்படி வ்யாபரித்து அத்தோடே விளையாடி, "அடிச்சியோம் தலைமிசைநீயணியாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான திருவடிகளை அதின்தலையிலேபாய்ந்துவைத்தது. (அம்மானிடம்) இப்படி ஸர்வரக்ஷணங்களையும் பண்ணும் ஸர்வேஶ்வரன் வர்த்திக்கிறதேசம்.

(மாமதியமித்யாதி) சந்த்ரனானவன் ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காக ஸஞ்சரிக்கிறவன் கொடிக்களிலே துவக்குண்டு, போகப்பெறாதே அவற்றோடே விளையாடுமாய்த்து; இப்படியேயிருக்கிற கொடிக்களையுடைத்தான மாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட தெருவில். (செழுமுத்து வெண்ணெற்கென) "போகங்கிற நெல்லமையும், அழகியமுத்து" என்னாநின்றார்கள். (வெண்ணெற்கென) செந்நெல்வேண்டா, வெண்ணெல்லமையும் என்னாநின்றார்கள். (சென்று) வந்துகொள்வாரில்லைமிகுதியாலே; கொண்டுசென்று விற்குமித்தனையாய்த்து. முன்றில்[உடுகளிலே - வாசல்களிலே. (விலைக்கைநுளைப்பாவையர்மாறும்) இடைச்சிகள் ஒப்பித்துத்தயிர்கடையுமாப்போலே, நுளைச்சிகளும் ஒப்பித்தாய்த்து முத்துவிற்கப்போவது; இப்படி அலங்க்ருதைகளான நுளைச்சிகள் முத்துவிற்கைக்கு ஸஞ்சரிக்கிற திருநாங்கூரிலே. எ.

மெலித்தது-ஸப்தம்யர்த்தமாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (பொய்கையித்யாதி.) காலாநின்றுள்ள - கக்காநின்றுள்ள. "திளைத்திட்டு" என்றதினர்த்தம் (விளையாடியென்றது.) மிதித்தென்னாதே, "அடிவைத்த" என்றதால் தோன்றின ஏற்பாட்டையருளிச்செய்கிறார் (அடிச்சியோமித்யாதி.) அதிப்ரதிகூலன் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கைக்குஹேது அம்மானாகை என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.)

வெண்ணெல்லமையு மென்றது - அஶ்லாக்யமான நெல்லமையு மென்கை.

மூ.— துளையார்கருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்
துகில் வாரியும் சிற்றில் சிதைத்தும் முற்று
விளையார்விளையாட்டொடு காதல்வெள்ளம்
விளைவித்தவம்மானிடம் ;-வேல்நெடுங்கண்
முளைவாளெயிற்று மடவார்பயிற்று
மொழிகேட்டிருந்து முதிராதவின்சொல்
வளைவாயகிள்ளை மறைபாடுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. அ.

ப-ரை.— துளை ஆர் கருமென் குழல-துளைமிக்கிருந்து கறுத்தும் ம்ருதுவான கூந்தலையுடைய, ஆய்ச்சியர்தம்-கோபஸ்த்ரீகளின், துகில்வாரியும்-வஸ்த்ரங்களை அபஹரித்தும், சிற்றில் சிதைத்தும்-அவர்கள் சிற்றில்களைக் காலாலே பழித்தும், முற்று விளையார் விளையாட்டொடு - மிக்கயௌவநம் வாராத பாலிகரோடுண்டான பாலக்ரீடையோடே, காதல்வெள்ளம்- ப்ரேமஸாகரத்தை, விளைவித்த-பிறப்பித்தும் இன்னும் இவை போலும் பலவிசித்ரகார்யங்களைச்செய்த, அம்மான்-ஸர்வேச்வரனது, இடம்-ஸ்தானமாய் ; வேல் - வேல்போலே கூர்மையுடைத்தாய், நெடுங்கண - நெடிதான கண்களையும், முளை - முளைக்கிறவளவாய், வாள் - காந்தியையுடைத்தான, எயிற - தந்தபங்க்தியையுமுடைய, மடவார் - வைதிகஸ்த்ரீகள், பயிற்று-அப்யஸிப்பிக்கிற, மொழி - வேதபதங்களை, கேட்டு இருந்து - கேட்டுக்கொண்டிருந்து, பின் அவர்கள் அப்பால் அகன்றவாறே, முதிராத இன்சொல்-கடினமாகாத இனியசொல்லையும, வளைவாய - வளைந்தவாயையுமுடைய, கிள்ளை-கிளிகள், மறைபாடும் - வேதபாராயணம் பண்ணுகிற, நாங்கூர்—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (துளையித்யாதி) துளையாநிற்கிற கருமென் குழலாய்ச்சியர்

அவதாரிகை. எட்டாம்பாட்டு.— திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்களோடே நிரவதிகஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணின க்ருஷ்ணன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கே சென்றநுபவியென்கிறார்.

வ்யா.— (துளையார்கருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்) துளையாரென்று-துளைமிக்கிருக்கை. அதாவது-சுருண்டு கறுத்து ம்ருதுவான [கூய] குழலையுடையராய், கரையிலே பரியட்டங்களை யிட்டுவைத்து முழுகியேறும் பருவமாயிருந்துள்ள இடைப்பெண்களுடைய.

எட்டாம்பாட்டு.—(துளையாரித்யாதி.) அஞ்சாம்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான "தடந்தாமரைப்பொய்கைபுக்கான்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யத்தாலே யருளிச்செய்தாராகையாலே முந்தினதாத்பர்யத்தைக் கீழ்ப்பாட்டி லருளிச்செய்தார் ; இரண்டாம்தாத்பர்யத்தை யிப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றுதல்; அன்றிக்கே, கீழ்ப்பாட்டில் பொய்கைபுக்கது ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸம்ஜ்ஞதமான வஸ்த்ராபஹாரணத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுதல் ஸங்கதிதிருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி.)

துகில் வாரியுமென்றபடி. இப்பொருள் சால அழகிது. துகில் வாரியு மென்கிற ப்ரகரணத்துக்குப் போரச்சேரும். துளை யென்பது - தலைக்கோலம். தலைக்கோலத்தை யுடைத்தாய், கருகி ம்ஜீஊ-வான குழலையுடைய ஆய்ச்சியர். அன்றியே, துளை-மூங்கிலாய், துளையான தோளும். கரு .மென்குழலாய்ச்சியரென்றுமாம். (ஆய்ச்சியரித்யாதி) இடைப்பெண்கள் பரியட்டங்களை விட்டுவைத்துக் குளிக்கப்புக, அவற்றை வாரிக்கொண்டு குருந்திலே யேறியும், அவர்கள் சிற்றிலிழைத்து விளையாட அத்தையழித்தும், மிகவும் சிறுப்பெண்களுடனேவிளையாடி அவர்களுக்குத் தன் பக்கலிலே ஆசைவெள்ளத்தை விளைவித்த அம்மானிடம். (வேலித்யாதி) வேல்போன்ற கூர்மையையும் புகரையும் ஒழுகுநீட்சியையுமுடைய கண்ணையும், முளைக்கிறவளவாய் ஒளியையுடைய ஊதபங்க்தியை யுடையருமாய், மடப்பத்தையுடைய பெண்கள் அந்யோந்யம் பேசுகிறபேச்சைக் கிளிகள்பேசுகிறதோஎன்றுகேட்டிருந்து, வளைந்தவாயையுடையகிளியானது பண்டு தனக்கு வாஸிதமான மறையைப்பாடும் நாங்கூர். அ.

துளையாநிற்கிறவென்றுமாம். (துகில்வாரியும்சிற்றில்சிதைத்தும்) அவர்கள் கரையிலேயிட்டுவைத்தபரியட்டங்களை, "மசிமையிலீகூறைதாராய்" என்னும்படி வாரிக்கொடுபோய்க்குருந்திலே யேறியும், "தீமைசெய்யும் சிரீதராஎங்கள் சிற்றில் வந்து சிதையேல்" என்னும்படி சிற்றில்சிதைத்தும். (முற்றுவிளையார்விளையாட்டொடு) விளையாட்டுக்கு அவ்வருகு காரியங்கொள்ள வொண்ணாதபடியான பருவத்தையுடையவர்கள். யௌவநம் (௧) ஊசாடாதபருவம்; அவர்களோடேயுண்டான விளையாட்டோடேகூட. (காதலித்யாதி) அவர்களுக்கு ப்ரேமஸாகரத்தை விளைத்த ஸர்வேஸ்வரனுடைய வாஸஸ்தாநம்.

(வேல்நெடுங்கணித்யாதி) வேல்போலே கூர்மையையுடைத்தாய் நெடிதான கண்களையுமுடையராய் முளைக்கிறவளவாய் ஒளியையுடைத்தான ஊதபங்க்திகளையுமுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள். (பயிற்றும்மொழிகேட்டிருந்தும்) அவர்கள் "முத்தமிடா" என்றுப்போலே சிலவார்த்தைகள் சொல்லிக்கற்பிப்பார்களே, அவற்றைக்கேட்டிருந்தேயும்; அவைமிடக்கச்செய்தே. (முதிராதவித்யாதி) முற்றாதேயிருக்கையாலே ம்ஜீஊ-வாய் இனிதான சொல்லையுடைத்தாய் வளைந்த வாயையுமுடைத்தான கிளியானது. (மறைபாடும்) தனக்கு வாஸிதமான வேதத்தைப் பாடாநிற்கும். அவ்வூரிலுள்ளார் வேதபாராயணம் பண்ணிப்போருகையாலே அதுவேயிறே யிவற்றுக்குவாஸிதமாயிருப்பது; ஆகையாலே இவர்கள் சொல்லுகிறதுகிடக்க அவற்றைச்சொல்லாநின்றனவென்னுதல். அன்றிக்கே, இவர்கள்தாங்கள் உபாத்யாயருடைய பெண்களாகையாலே வேதபதங்களை அப்யஸிப்பிக்க, அவற்றைச்சொல்லாநின்றன வென்னுதல். (முதிராதவின்சொல்) கற்பிக்கிறவர்கள் பேசுகப்போலே யன்றிறே இவற்றினுடையபேச்சு; இப்படியிருக்கிற திருநாங்கூர். ... ... அ.

துளையாநிற்கிற - ஜலத்திலே துளையாநிற்கிறவர்களான வென்றபடி. அ

(௧) ஊசாடுதல் - ஊடாடுதல், நடமாடுதல்.

மூ.— விடையோடவென்றாய்ச்சிமென்றோள்நயந்த
விகிர்தா விளங்குசுடராழியென்னும்
படையோடுசங்கொன்றுடையாயெனநின்
றிமையோர்பரவுமிடம்;-பைந்தடத்துப்
பெடையோடுசெங்காலவன்னம் துகைப்பத்
தொகைப்புண்டரீகத்திடைச்செங்கழுநீர்
மடையோடநின்றுமதுவிம்முநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. ௯.

ப - ரை.— விடை - ஸம்ச்லேஷத்துக்குபாதகமானஸப்தரிஷபங்களும், ஓட - ஓடிநசிக்கும்படி, வென்று - அவற்றைஜயித்து, ஆய்ச்சி-நப்பின்னைப்பிராட்டியின, மென்தோள் - ம்ருதுபுஜாலிங்கநத்தை, நயந்த - விரும்பின, விகிர்தா - வ்யாவ்ருத்தமான செயல்களையுடையவனே, விளங்கு - விளங்காநின்றுள்ள, சுடர் - புகரையுடைய, ஆழியென்னும்படையோடு-திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூட, சங்கு ஒன்று உடையாய் - அத்விதீயமாயிருக்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையவனே, என நின்று-என்று சொல்லாநின்றுகொண்டு, இமையோர்-ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், பரவும்-இடைவிடாதேஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, இடம் - ஸ்தாநமாய்; பெடையோடு-பெட்டையோடுகூடின, செங்கால - சிவந்தகாலையுடைய, அன்னம்-அன்னமானது, மதுபாநத்தால்முன்னடி தோற்றாமையாலே, பைந்தடத்து-அழகியதடாகத்திலேயுள்ள, தொகைப்புண்டரீகம் - திரண்டதாமரைப்பூக்களை, துகைப்ப-துகைக்க, அத்தாலே, இடை - அத்தாமரைகளின்நடுவேயுள்ள, செங்கழுநீர்- செங்கழுநீர்ப்பூக்களானவை, மடைஓட -மடைகள்நிரம்பியோடும்படி, நின்றுமதுவிம்மும்-மதுவெள்ளமிடாநின்றுள்ள, நாங்கூர்—. ... ... (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (விடையித்யாதி) நப்பின்னைப் பிராட்டியுடன் ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு விரோதியாய்நின்ற ரிஷபங்களையும் கொன்று, அவளுடனே ஸம்ச்லேஷித்து வ்யாவ்ருத்தமான செயல்களைச் செய்தவனே

அவதாரிகை. ஒன்பதாம்பாட்டு.— நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக எருதேழடர்த்தசெயலையும் திவ்யாயுதங்களோட்டைச் சேர்த்தியழகையும் சொல்லி தேவர்களேத்தத்திருமணிமாடக்கோயிலிலேநின்றருளிறுன், நெஞ்சே! அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

வ்யா.— (விடையோட) நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்குப்ரதிபந்தகமான ரிஷபங்கள் ஓடும்படிவென்று. (ஆய்ச்சிமென்தோள்நயந்த விகிர்தா) அவளுடைய ம்ருதுவான தோளை விரும்பின வ்யாவ்ருத்தமான செயல்களையுடையவனே.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(விடையித்யாதி.) பலகாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு ஐக்யம் சொல்லாநின்றீர், மணிமாடக்கோயிலிலிருக்குமவன் க்ருஷ்ணனோவென்ன; ப்ரஹ்மாதிகள் அங்ஙனேத்துகிறார்கள் கேளாயென்கிறாரென்று ஸங்கதியிட்டுக்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதி.)

ஓடும்படி - தோற்கும்படி.

மூ.—வண்டார்பொழில்சூழ்ந்தழகாய நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் நெடுமாலுக் கென்றும்
தொண்டாயதொல்சீர் வயல்மங்கையர்கோன்
கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலைவல்லார்
கண்டார்வணங்கக்களியானைமீதே
கடல்சூழுலகுக்கொருகாவலராய்
விண்டோய் நெடுவெண்குடைநீழலின்கீழ்
விரிநீருலகாண்டுவிரும்புவரே. க0.

ப-ரை.— வண்டு ஆர்-வண்டுகள்மிக்கிருந்துள்ள, பொழில்சூழ்ந்து - சோலைகளாலே சூழப்பட்டு, அழகாய-அழகாயிருக்கும், நாங்கூர்-திருநாங்கூரில், மணிமாடக்கோயில்-திருமணிமாடக்கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நெடுமாலுக்கு-ஸர்வேச்வரனுக்கு, என்றும் தொண்டாயதொல்சீர் - நித்யகைங்கர்யத்தில் அதிகரிக்கையாலே வந்த நிரவதிகஸம்பத்தையுடையராய், வயல்மங்கையர்கோன்-கழனிசூழ்ந்த திருமங்கைக்குநாதரான, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலிசெய் - அருளிச்செய்த, தமிழ் மாலைவல்லார் - தமிழ்த்தொடைப்பத்தையும் ஸஹ்ருதயமாக அப்யஸிக்கவல்லவர்கள்; கண்டார்வணங்க - கண்டவரெல்லாம் தங்கள் காலிலேவிழுந்து ஸேவிக்கும்படி, களியானைமீதே - மதத்தையுடைத்தன யானைமேலேறி, பவனிவலம்வந்து, பின், கடல்சூழுலகுக்கு ஒருகாவலராய் - ஸமுத்ரஸ்வாகரபர்யந்தையான பூமிக்குத்தாங்களே அத்விதீயர்களானாசகராய், விண்தோய - ஆகாசஸ்பர்சமான, நெடுவெண்குடை நீழலின் கீழ் - பெருமைதாங்கும்படியான குடையின் கீழ் இருந்து, விரிநீருலகாண்டு - ஆவரணஜலமேலும்பதியான பூமியையடைதலையாண்டுகொண்டு, விரும்புவர் - நிரவதிகப்ரீதியுக்தர்களாயிருப்பார்கள். ... ... (க0)

விளங்காநின்ற சுடராய்யாகிற ஆயுதத்துடனே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக் கையிலேயுடையவனையென்று நித்யஸூரிகள்வந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமிடம். (பைந்தடமித்யாதி) பையென்று - அழகும், குளிர்த்தியும், பரப்பும். அழகாய்க் குளிர்ந்து பரந்ததடாகத்திலே சிவந்த காலையுடைய அன்னம்பேடையும் தானுமாய்ப்புக்குத்துகைக்க, துகைப்புண்ட தாமரைகளில் நின்றுவன்ற செங்கழுநீரானது, செய்களில் மடைகள் விட்டு வெள்ளமிடும்படி மதுச்சொரியும் நாங்கூர். ... க.

(விளங்கித்யாதி) திருநெற்றுக்குப் பகைக்கொடையாக விளங்காநின்றுள்ள சுடரையுடைய திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூடின அத்விதீயமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையவனே, (எனநின்று) இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு. (இமையோர்பரவுமிடம்) ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள் விடாதே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறவிடம்.

(பைந்தடமித்யாதி) அழகிய பொய்கைகளிலே மதுபானம்பண்ண இழிந்த சிவந்த காலையுடைய அன்னமானது, பேடையோடே கூட இழிகையாலே மதுபானத்தாலே முன்னடி தோற்றுமையாலே ஆச்ரயத்தைப் பேணிப் பரிமாற வழியறிகிறதில்லை; அத்தாலே துகைக்கப்பட்ட. (தொகையித்யாதி) திரண்ட தாமரைப்பூவின் நடுவே செங்கழுநீரின் மதுவெள்ளமானது மடையாலே போகாநிற்கச்செய்தேயும், அதினுடைய மிகுதியாலே உள்ளே நின்று விம்மாநிற்குமாய்த்து. திரண்டபுண்டரீகங்களின் நடுவே அன்னங்கள் துகைக்க, நடுவுநிற்கிற செங்கழுநீரானது மதுவெள்ள மிடாநிற்கும்; இப்படியிருக்கிற திருநாங்கூரிலே. ... ... க.

பகைக்தொடையாக - பரஹாமமாக. ஆச்ரயத்தை-கமலத்தை. "தொகை-" ஸமூஹமாய், அதினர்மம் (திரண்டவென்றது.) விம்மாநிற்கும் - தேங்காநிற்கும். க.

பத்தாம்பாட்டு. (வண்டாரித்யாதி) வண்டுகள்மொய்த்த பொழிலாலே சூழப்பட்ட நாங்கூர் மணிமாடக்கோயில் நெடுமாலுக்கு என்றும் தொண்டுபட்ட பெரியசீரையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ்மாலையை அப்யஸிக்க வல்லார். (கண்டார்வணங்கவித்யாதி) கண்டார் கண்டவிடத்திலே வணங்கும்படி, மதயானைமேலே, கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு அதிபதியநிர்வாஹகராய், ஆகாசத்திலேசெல்ல ஓங்கின வெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே. (விரிநீரித்யாதி) கடல்சூழ்ந்த பூமியிடத்திலுள்ளார் கொண்டாடப்படுவர். ஆண்டென்பது-அவ்விடமென்றபடி. விரி நீருலகு [ஸ]கத்திடத்தாரென்றபடி. கடல்சூழுலகுக்கொரு காவலராயென்று - கடல்சூழுலகு முன்பே சொல்லுகையாலே, விரிநீருலகென்று அது தன்னையே சொல்லில் புநருக்தமாம்.

"ஐச்வர்யத்தைபுருஷார்த்தமாகச் சொல்லுவானென்?" என்று பட்டரைநஞ்ஜீயர்கேட்க; "ஈச்வரனேயாகிலும் ஒருக்கால் பிறந்து

அவதாரிகை. பத்தாம்பாட்டு.—இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(வண்டார்பொழில்சூழ்ந்து) சோலையென்று பேர்மாத்ரமாய், மது-பாநம்பண்ண இழிந்த வண்டுகளையாய்க் கிடக்குமாய்த்து. (அழகாயவித்யாதி) தர்சநீயமான திருநாங்கூரில் திருமணிமாட[ம]க்கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு. (என்றும் தொண்டாய கோலிசீர்) நித்யகைங்கர்யத்திலே அதிகரிக்கையாலே வந்த நிரவதிகஸம்பத்தை யுடையராய். (வயல்மங்கையர்கோன்) நல்லவயலையுடைய திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வார். (ஒலிசொல் தமிழ்மாலை வல்லார்) ஒலியையுடைத்தாக அருளிச்செய்த தமிழ்த்தொடையாகிற இத்திருமொழியைக் கற்றவர்கள். (கண்டார்வணங்க) அநுகூல ப்ரதிகூலோபயஸாதாரணரென்று வாசியின்றிக்கே, லோகமாகத் தங்கள்காலிலே வந்து விழும்படி மத்தகஜத்தின்மேலேயேறி. (கடல்சூழுலகுக்கொருகாவலராய்) க்ஷத்ரியஜந்மத்திலேபிறந்து * சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தையான பூமிக்குத்தாங்களே நிர்வாஹகராய். (விண்டோயித்யாதி) ஆகாசத்திலேசென்று கிட்டும்படியான முத்துக்குடையின் கீழே கடல்சூழ்ந்த பூமியையாண்டு, விரும்பப்படுவர்; நிரவதிக ப்ரீதியுக்தராவர்கள்.

"ஐச்வர்யத்தை புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுவானென்?" என்று பட்டரைக்கேட்க; "'ஈச்வரனேயாகிலும் ஒருக்கால் பிறந்துஅபி

ஜிமம்.—(வண்டாரித்யாதி.) "விரும்புவர்" என்றதுக்கு - எல்லாராலும் -விரும்பப்படுவரென்றர்த்த மருளிச்செய்து, விருப்பத்தையுடையவரென்றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதி.)

அபிஷேகம் பண்ணவமையும் ஸாமவதஸேஷமாக்கலாமாகில் என்று காணும் ஆழ்வார்திருவுள்ளமிருப்பது'' என்றருளிச்செய்தார். க0.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஷேகம்பண்ணவமையும் ஸாமவதஸேஷ மாக்கலாமாகில்' என்று[ரு காணும்திருமங்கையாழ்வாரிருப்பது'' என்றருளிச்செய்தருளினர். க0.

அடிவரவு.— நந்தா முதலை கொலை சிறை இழை பண் தவளை துளை விடை வண்டார் சலம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஸரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஸரணம்.

(இருப்பது, என்றவதாரம். இனி தம்முடைய ப்ரவேஸம் கற்றவர்க்கு ஸாமவத கைங்கர்யபர்யாயமான மங்களாஸாஸநம்வேண்டாவென்றிருப்பரோ என்று இவ்வளவு ஆசித்துக்கொள்வது. ... ... ௪0.

ஜீயர்திருவடிகளேஸரணம்.

மூன்றாம்பத்து - ஐந்தாந்திருமொழி - சலங்கொண்ட. ப்ரவேஸம்.

அபிமதவிஷயங்களை யநுபவிக்குமிடத்தில் அவயவங்கள்தோறும் விரும்பி அநுபவிக்குமாப்போலே அங்குள்ளதெல்லா முத்தேஸ்யமாய், ஆபத்ஸகனாய், ஸர்வலோக ரக்ஷகனான ஸர்வேஸ்வரன், ரக்ஷணத்துக்கு உப்பாங்கான தேசமென்று விரும்பிவர்த்திக்கிறதேசமாகையாலே, அங்குண்டான திர்யக்குக்களுங்கூட, முக்தர்ஸாமவகாநுபவம் பண்ணிக்களிக்குமாப்போலே களித்துவர்த்திக்கிற தேசம்; ஆனபின்பு நீயுமத்தேசத்தைப்ராபி யென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச் செய்கிறார். ... ... *

அபிமதவிஷயத்தை யநுபவிக்குமிடத்தில் அவயவங்கள்தோறும் விரும்பியநுபவிக்குமாப்போலே, அங்குள்ளதெல்லாமுத்தேஸ்யமாய், ஆபத்ஸகனாய் ஸர்வஜகத்துக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் "ரக்ஷணத்துக்குப்பாங்கான தேஸம்'' என்று விரும்பி வர்த்திக்கிற தேஸமாகையாலே, அங்குண்டான திர்யக்குக்களுமகப்பட, முக்தர் ஸாமவகாநுஸவத்தாலே களிக்குமாப்போலே களித்துவர்த்திக்கும் தேஸமானபின்பு நீயுமத்தேஸத்தைப்ராபி என்று திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ... ... *

* சலங்கொண்டவினப்ரவேஸம்.— திருநாங்கூரில் திருமணிமாடக்கோயிலை யநுபவித்த ஆழ்வார் அங்குள்ள மற்றைத்திருப்பதிகளையுமநுபவிக்கிறார் இனிப் பத்துத்திருமொழிபாலேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவையெல்லாவற்றுக்கும் ஸங்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (அபிமதேத்யாதி.) அங்குள்ளதெல்லாம் - திருநாங்கூர் திருப்பதிகளெல்லாம். (உத்தேஸ்யமாய்) என்றவதாரம், தோற்றி என்று ஸேஷம். இத்திருமொழியில் ப்ரமேயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனாயித்யாதி.) *

மூ.—சலங்கொண்ட விரணியன தகல்மார்வங்கீண்டு
தடங்கடலைக்கடைந்தமுதங்கொண்டுகந்தகாளை
நலங்கொண்டகருமுகில்போல் திருமேனியம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
சலங்கொண்டு மலர்சொரியும் மல்லிகையொண்செருந்தி
செண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலினூடே
வலங்கொண்டுகயலோடி விளையாடு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. க.

ப - உரை.— சலம்கொண்ட - மத்ஸரித்துக்கொண்டுதிரிகிற, இரணியனது - ஹிரண்யனுடைய, அகலமார்வம் - விசாலவக்ஷஸ்தலத்தை, கீண்டு - அநாயாஸேந கிழித்துப்பொகட்டும், தடம்கடலை - பெரியதிருப்பாற்கடலை, கடைந்து - மதித்து, அமுதம் - அதில்பிறந்த அம்ருதத்தை, கொண்டு - தேவதைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தும், இன்னுமிவ்வாறே ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணிக்கொண்டு, உகந்த - ஸந்தோஷயுக்தராயிருந்த, காளை - யுவாவாய், நலம்கொண்ட கருமுகில்போல் - அழகிய நீலமேகம்போன்ற, திருமேனிஅம்மான் - திவ்யதேஹத்தையுடையனான ஸர்வேச்வரன், நாடோறும் - ப்ரதிதினமும், மகிழ்ந்து - ஸந்தோஷித்துக்கொண்டு, இனிது - ஆச்ரிதருக்கினிதாம்படி, மருவியுறைகோயில் - அநந்யப்ரயோஜநனாய் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமாய்; கயல் - நீரைவிட்டால் தரிக்கமாட்டாத கயல் மத்ஸ்யங்கள், ஓடி - தனக்குவாஸஸ்தாநமான நீரைவிட்டோடி, சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்- இசலிஇசலி மலரைச்சொரிகிற, மல்லிகைஒண்செருந்திசெண்பகங்கள் - அழகியமல்லிகைகளும் செருந்திகளும் சம்பகங்களும், மணம்நாறும்-வாஸனையைப்பரப்பவிடுகிற,வண்பொழிலினூடே - வளமிகுந்தசோலையிலே, வலங்கொண்டுவிளையாடும் - அப்புஷ்பவாஸனாக்ராணபலத்தாலே துள்ளி விளையாடுகிற, நாங்கூர்—. ... ... (ச)

முதற்பாட்டு. (சலங்கொண்டவித்யாதி) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்பக்கலிலே சீற்றத்தையுடைய ஹிரண்யனுடைய அகன்றமார்வைப்பிளந்து, பெரிய கடலைக்கடைந்து அம்ருதத்தை

முதற்பாட்டு.— (சலங்கொண்ட) சீற்றத்தையிட்டாய்த்து வருத்தது. சீற்றத்தையுடையனாயிருக்கிற ஹிரண்யனுடைய, வரபலத்தாலே திண்ணியதாய் அகன்றமார்வை, தன்னுடைய சீற்றத்தைக் காட்டி வெதுப்பிப் பதஞ்செய்யப்பண்ணி பின்னை அநாயாஸேந கிழித்து,ஒருவரால்பரிக்ஷேபிக்கவொண்ணாத கடலை ஸதாசாரபடிஷார்யர்களைப்போலே பரிக்ஷேபித்துக்கடைந்து,அதில் நல்லுயிரான அம்ருதத்தை

முதற்பாட்டு.— (சலமித்யாதி.) "சலங்கொண்ட" என்று அவனைவிசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தையிட்டித்யாதி.) வாக்யார்த்தம் (சீற்றத்தையுடையனுமித்யாதி.) "அது" என்றதினர்த்தம் (வரபலத்தாலேயித்யாதி.) பிளந்துஎன்னாதே, "கீண்டு" என்ற - அநாயாஸம் தோற்றச் சொன்னதுக்கு ஹாவம் (சீற்றத்தைக்காட்டியித்யாதி.) தடம் - விஸ்தாரமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலித்யாதி.)

தேவர்களுக்குக்கொடுத்துகந்தகாளை. (நலங்கொண்டவித்யாதி) அழகையுடைத்தான காளமேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், நாள்தோறும் ஆநந்தித்து இனிதாகப்பொருந்தி நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில். (சலங்கொண்டித்யாதி) ஒன்றுக்கொன்று இசக்கு விச் சொரிகிற மல்லிகை, அழகியசெருந்தி, செண்பகங்கள், இவை நறுநாற்றம் கமழுமழகியசோலையுள்ளே, அச்சோலையில் மடுவெள்ளத்திலே புக்கு அத்தாலே வலமுடைய கயல்களானவை விளையாடும் நாங்கூர். ... ... க.

வாங்கி, "நம்மை ஆஶ்ரயித்ததேவஜாதிகார்யம் தலைக்கட்டப்பெற்றோமே!" என்று அதுபெற்றால் அவர்களுக்கு வருமுகப்பைத் தானுடையனாய், அவ்வம்ருதத்தைபுஜித்தார்க்குக்கழியக்கடவ ஜராதிகளைத் தானுடையனாயிருக்கிறவன். (நலங்கொண்டவித்யாதி) அவ்வம்ருதத்தைநாய்க்கிடாய் என்னும்படியான வடிவையுடையவன். "யதோமஞ்சோபா" என்கிறபடியே உபமயாத்மகமான வடிவையுடையமேகம் திருமேனிக்கொப்பாகப்போராமையாலே வ்யாவ்ருத்தமான வழகையுடைத்தாய், ஶ்யாமளமாயிருப்பதொரு மேகம்போலே திருமேனியையுடையனாய், அத்தாலே "இவனேஸர்வேஶ்வரன்" என்று தோற்றும்படியிருக்கிறவன். ப்ரமாணங்கள் புகுந்தபோதாக ஹிரண்யனை நிரஸிக்கவும் காடுண்டையுமொண்ணாது என்று ஏற்கவேவந்து, பெரிய ஹர்ஷத்தோடே நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே ஆஶ்ரிதர்க்கு இனிதானதேஶம்.

(சலங்கொண்டித்யாதி) அதுக்குஹேது விருக்கிறபடி. "ஸங்வேர்ந்தாஹியோஜ்யதிகா:" என்கிறபடியே - இசலியிசலி மலரைச்சொரிகிற மல்லிகை, அழகிய செருந்தி, அப்படிப்பட்ட செண்பகம், இவை உருபரிமளத்தைப் புறப்படவிட. (வண்பொழிலித்யாதி) நீரிலேகிடந்தால் நிமிக்கையுடைத்தாய்க் கரையிலே போயினால் அதின்றிக்கே யிருக்கக்கடவ மத்ஸ்யங்களானவை, அந்நீர்தானுமுத்தும்படி அதிற்காட்டிலும் நிலமிந்தானே நன்றாயிருக்கையாலே அச்சோலையில் மணத்தைநுகர்ந்தாமிபண்ணி அத்தாலே மிடுக்குடைத்தாய், முக்தர் ஸமவநுபவத்தைப் பண்ணி "அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று களிக்குமாப்போலே கயல்களானவை அங்கேயிங்கேதுள்ளி விளையாடாநின்றுள்ள திருநாங்கூர். ... ... க.

"காலை" என்று இப்போது சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வம்ருதத்தைபுஜித்தார்க்கித்யாதி.) ஸமஹிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (அவ்வம்ருதத்தைநாய்க்கிடாயித்யாதி.) "நாடோறும்மகிழ்ந்து - மருவியுறை - இனிது - கோயில்" என்றநவயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதி.)

அதுக்கு - எம்பெருமான் பெரியஹர்ஷத்தோடேவர்த்திக்கைக்கு. கயல்கள் பொழிலில்விளையாடக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீரிலேயித்யாதி.) க.

௨.—திண்ணியதோரரியுருவாய்த் திசையனைத்தும்நடுங்கத்
தேவரொடுதானவர்கள் திசைப்பவிரணியனை
நண்ணியவன்மார்வகலத் துகிர்மடுத்தநாதன்
நாடோறும்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
எண்ணில்மிகுபெருஞ்செல்வத் தெழில்விளங்குமறையும்
ஏழிசையும்கேள்விகளு மியன்றபெருங்குணத்தோர்
மண்ணில்மிகுமறையவர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௨.

ப-ரை.— திசையனைத்தும் - திக்கிலுள்ளவர்கள், நடுங்க - பயப்படவும், தேவரொடுதானவர்கள் - தேவதாநவாதிகள், திசைப்ப-கலங்கவும், திண்ணியதோர் அரிஉருவாய் - த்ர்டமாய்அத்விதீயமான ந்ர்ஸிம்ஹரூபியாய், இரணியனை - ஹிரண்யாஸுரனை, நண்ணி - கிட்டி, அவன் - அவ்வஸுரனது, மார்வகலத்து - விசால வக்ஷஸ்தலத்தில், உகிர்மடுத்த - நகங்களையூன்றிக்கிழித்த, நாதன்-ஸ்வாமி, நாடோறும்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்—; எண்ணில்மிகுபெருஞ்செல்வத்து - கணநாதீதமஹத்ஸம்பத்தையுடைத்தாய், எழில்விளங்கு - அழகுவிளங்காநின்றுள்ள, மறையும் - வேதங்களும், ஏழிசையும் - ஸப்தஸ்வரங்களும், கேள்விகளும்-அங்கங்கள்முதலானவற்றால்வரும்கேள்விகளும், இயன்ற - நிறைந்த, பெருங்குணத்தோர்-ஆத்மகுணஸம்பந்நராய், மண்ணில்மிகு - பூஸுரருக்குள்சிறந்தவரான, மறையவர்கள் - ப்ராஹ்மணர்கள், மலிவெய்தும் - நெருங்கிவர்த்திக்கிற, நாங்கூர்—. (௨)

இரண்டாம்பாட்டு. (திண்ணியவித்யாதி) ஹிரண்யனைக்கண்டு பிற்காலியாதபடி திண்மையுடையதொரு ஸிம்ஹமாய், திக்குக்களிலுள்ளாரெல்லாரும் நடுங்க, தேவதாநவர்கள் கலங்க, ஹிரண்யனைக் கிட்டி அகன்றமார்விலே உகிரைநட்டுப்பிளந்த ஸர்வேச்வரன் நாள்தோறும் அழகழிந்து ஸ்நேஹித்துப்பொருந்தி வர்த்திக்கிறதேசம். (எண்ணிலித்யாதி) எண்ணிறந்த ஐச்வர்யமும், நிர்தோஷத்வத்தால் வந்த அழகுவிளங்காநின்ற வேதமும், ஸப்தஸ்வரங்களும்,

இரண்டாம்பாட்டு.— (திண்ணியதோரரியுருவாய்) ஹிரண்யனுடைய சீற்றமென்றால் பிற்காலியாதபடியான நரஸிம்ஹமாய், திக்குக்களெல்லாமஞ்ச, அநுகூலப்ரதிகூலவிபாகமின்றியே எல்லாருமொக்கக் கலங்க. (இரணியனைநண்ணி) எரிகிற பெருநெருப்பிலே சென்று கிட்டுவாரைப்போலே க்ரூரனான பையலைக்கிட்டி. (அவன்மார்வகலத்துகிர்மடுத்த) போக்குத்தேடி இடங்காணாமையாலே சுழித்துவருகிற ருதிரவெள்ளத்துக் கொருவழிகண்டு விட்டாப்போலே, அவனுடைய பரந்தமார்பிலே திருவுகிரையூன்றி அவனையழியச்செய்து,[கூடு] தன்னுடைய ஈச்வரத்வத்தை நிலைநிறுத்தினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(எண்ணில்மிகுவித்யாதி) எண்ணிறந்திருப்பதாய் நிர்தோஷத்வாதிகளால் வந்த நிரயிகஸம்பத்தையுடைத்தாய், அவ்வழியாலே அழகு விளங்காநின்றுள்ள வேதமும், ஸப்தஸ்வரங்களும்,

இரண்டாம்பாட்டு.— (திண்ணியதோரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஹிரண்யநிரஸநத்தை ஸப்ரகாரமாகவநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.—அண்டமுமிவ்வுலகடலு மவனிகளுமெல்லாம்
அமுதுசெய்ததிருவயிற்ற னரன்கொண்டுதிரியும்
முண்டமதுநிறைத் தவன்கண் சாபமதுநீக்கும்
முதல்வனவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
எண்டிசையும் பெருஞ்செந்நெ லிளந்தெங்குகதலி
யிலைக்கொடியொண் குலைக்கமுகோடிசலிவளம்சொரிய
வண்டுபலவிசைபாட மயிலாலுநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௩.

ப - ரை.— அண்டமும் - அண்டங்களையும், இவ்வுலகடலும் - ஸதாவர்தஸாகரங்களையும், அவனிகளுமெல்லாம் - ஸப்தத்வீபபூமிகளெல்லாவற்றையும், அமுது செய்த - கபளீகரித்த, திருவயிற்றன் - திருஉதரமுடையவனும், அரன் - பாபத்தாலுபஹதனான ருத்ரன், கொண்டு-பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு,திரியும் - திரிகிற, முண்டமது நிறைத்து - தலையோட்டைநிறைத்து, அவன்கண் சாபமதுநீக்கும் - அவனையொருநாளும் விடாதேயிருக்கிறபாபத்தைப்போக்கியருளிய, முதல்வனவன்-ஸர்வநியந்தாவானஸ்வாமி, மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்—; எண்டிசையும் - பார்த்தபார்த்தவிடமெங்கும், பெரும்செந்நெல் - பெரியசெந்நெற்களும்,இளம்தெங்கு-இளமையையுடைத்தான நாரிகேளங்களும், கதலி - வாழைகளும், இலைக்கொடி-வெற்றிலைக்கொடிகளும், ஒண்குலைக்கமுகோடு - அழகிதாகக்காய்த்த கமுகமரங்களோடே, இசலி - ஸ்பர்த்தித்துக்கொண்டு, வளம்சொரிய - ஸம்ருத்தியைச்சுரக்க, இவற்றிலேயபுக்குமதுபானம்பண்ணி,வண்டு-வண்டுகள்,பலஇசைபாட-அநேகராகங்களைப்பாடாநிற்க, அவற்றைக்கேட்டு, மயில்ஆலும் - மயூரங்கள் நர்த்தநம் பண்ணுகிற, நாங்கூர்—. ... ... (௩)

இவற்றிலே ச்ரவணத்தால்வந்த ஆத்மகுணங்களையுமுடையராய். (மண்ணவிழியாதி) ஸூமியில் வித்வான்களில் மிக்க வேஷத்தையுடைய ப்ராஹ்மணர்மிக்க தேசம். ... ... ௨.

அங்கங்களும்,மற்றுமுள்ளவற்றால்வரும்கேள்விகளும்,இவற்றைவாஸனைபண்ணி அதனால் வந்த ஆத்மகுணங்களால் மிக்கிருப்பாராய். (மண்ணவில்) "ஸூமியிலிதுக்கிவனேகடவான், இதுக்கிவனே கடவான்" என்னும்படி சமைந்த ப்ராஹ்மணர் நெருங்கிவர்த்திக்கிற தேசம். ... ... ௨.

"ஏழிஸை" என்றது - ஆறங்கங்களுக்கும் மீமாம்ஸாதிகளுக்குமுபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அங்கங்களும்மற்றுமென்று.) "கேள்வி-" ச்ரவணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளவற்றாலித்யாதி.) வாஸனைபண்ணியென்றது - மநநத்தை; இது, "இயன்ற" எனறதினர்த்தம். ௨.

மூன்றும்பாட்டு.— (அண்டமித்யாதி.) ஓராச்ரிதனைப்ரஹ்லாதனுக்குதவினவளவன்றிக்கே, ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து தன்னாலேதானேயிடர்பட்ட ருத்ரனுக்குமுதவினனென்று ஸௌசீல்யத்தையருளிச்செய்கிறா ரென்று ஸங்கதி.

மூன்றாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) அண்டமும், அலைமோதுகிற கடலும், பூமிகளும், இவற்றையெல்லாமமுதுசெய்த திருவயிற்றன். (அரனித்யாதி) ஹரன் கையிலே கொண்டுதிரிகிற தலையோட்டைநிறைத்து அவனிடத்து பாபத்தைப்போக்கின ஸர்வேஶ்வரன், மகிழ்ந்து ஸ்நேஹித்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கோயில். (எண்டிசையுமித்யாதி) எட்டுதிக்கும், பெரியசெந்நெலையும் இளந்தெங்குகளையும் வாழைகளையும் வெற்றிலைக்கால்களையும் அழகிய தாறுகளையுடைய கமுகுகளையுமுடைத்தாய், இவைதான் ஒன்றுக்கொன்று இசலி நன்மைகளைச்சொரிய, வண்டுகள் பல இசைகளைப்பாட, மயில்கள் ஆலித்து ஆடும் நாங்கூர். ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (கலையித்யாதி) மேகலைவிளங்காநின்ற அகன்ற அல்குலையுடைய ஶூர்ப்பணகையை

மூன்றாம்பாட்டு.— (அண்டமித்யாதி) அண்டமும், இந்தலோகத்தைச் சூழப்போந்து அலையெறிகிற கடலும், பர்வதங்களையுமெல்லாம் அமுதுசெய்த திருவயிற்றையுடையவன். (அரனித்யாதி) பாபத்தாலே உபஹதனாயிருக்கிற ருத்ரன் கொண்டுதிரிகிற தலையோட்டை நிறைத்து, அவனை யொருநாளும்விடாதேயிருக்கிற பாபத்தைப்போக்கி, இப்படி ஸர்வநியந்தாவானவன் வர்த்திக்கிறகோயில்.

(எண்டிசையித்யாதி) பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும், பெரிய செந்நெல், முக்தர் பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகராயிருக்குமாப்போலே இளைதாயிருக்கிற தெங்கு, வாழை, வெற்றிலைக்கொடி, அழகிதாகக் காய்த்த கமுகுகளோடேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று இசலி ஸம்ருத்தியையச் சுரக்க, இவற்றிலே புக்கு மதுபானம்பண்ணி,உள்ளுப்புக்க த்ரவ்யம் இருந்தவிடத்திலிருக்கவொட்டாமையாலே வண்டுகளானவை பல இசைகளையும்பாட, அவற்றைக்கேட்டு மயில்களானவை ஆடாநின்றுள்ள. ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (கலையித்யாதி) விளங்காநின்றுள்ள பரியட்டத்தையுடைத்தான அகன்ற நிதம்ப ப்ரதேஶத்தையுடையளாய்க்கொண்டுதோற்றின,ராக்ஷஸஜாதியாகக்கொண்டாடும்படியிருக்கிறபெண்ணை.

"அண்டமும்" என்றது - ஆகாஶமென்றாய், உபரிதநலோகங்களையெல்லாமசொல்லுகிறது. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(கலையித்யாதி.)நாட்டார்பழத்தைப்போக்கினவளவன்றிக்கே, * நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிக்கு உதவினவனென்றநுஸந்தித்து, அந்தப்பிராட்டிபிரிவுவருகைக்கடியான ஶூர்ப்பணகையின் மூக்கறுத்ததுதோள்வலியையிப்பாட்டிற்சொல்லி, மேலிற்பாட்டிலே பிராட்டிக்குதவினமையையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.—கலையிலங்குமகலல்கு லரக்கர்குலக்கொடியைக்
காதொடுமூக்குடனரியக் கதறியவளோடித்
தலையிலங்கைவைத்து மலையிலங்கைபுகச்செய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
சிலையிலங்குமணிமாடத்துச்சிமிசைச்சூலம்
செழுங்கொண்டலகடிரியச சொரிந்தசெழுமுத்தம்
மலையிலங்குமாளிகைமேல் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௪.

ப - ரை.— இலங்குமகலை - விளங்காநின்றுள்ள பரியட்டத்தையும், அகல் அல்குல - அகன்ற நிதம்பப்ரதேசத்தையுமுடையளாய்க்கொண்டுதோற்றின, அரக்கர்குலம் - ராக்ஷஸகுலத்திற்பிறந்த, கொடியை - கொடிபோலுமிடையையுடைய சூர்ப்பநகையினது, காதொடுமூக்கு - கர்ணநாஸிகைகளை, உடன் அரிய - ஏககாலத்திலே அறுக்க, அவள் - அச்சூர்ப்பநகையானவள், கதறி-கோவெனக்கூப்பிட்டு, தலையில - தனதலைமேலே, அம்கைவைத்து ஓடி - அழகியகையைவைத்துக்கொண்டு ஓடோடி, மலை - மலையின்மேல இருக்கிற, இலங்கைபுகச்செய்த - லங்கையிலேபுகு மபடிபண்ணின, தடம்தோளன - மஹாபாஹுவான சக்ரவர்த்திதிருமகன், மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில—; சிலையிலங்கு - ஒளிவிளங்குகிற, மணிமாடத்து உச்சிமிசை - மணிமாடசிகரத்தினமேலே இருக்கும், சூலம் - சூலங்கள், செழுங்கொண்டல - ஸமுத்ரத்திறபுக்கு உதகங்களையும் முத்துக்களையுமுடைய வாரிக்கொண்டு தொட்டாரமேலே தோஷமாமபடி மெள்ளமெள்ள நகழ்ந்துவருகிற மேகங்களிலுடைய, அகடு இரிய - கீழ்வயிற்றைப்பேதிக்க, உடனே, சொரிந்த-ஸ்ரவித்த, செழுமுத்தம-அழகியமுத்துக்களானவை, மாளிகைமேல - மாளிகைகளின்மீது, மலையிலங்குமலிவெய்தும - ஒருமலைமேலே மலைசெய்துவைத்தாப்போற குவிந்துகிடக்கிற, நாங்கூர்—. ... ... (௪)

மூக்கையும செவியையுமறுத்துவிட, அவள்தலையிலே கையைவைத்துக் கூப்பிட்டுக்கொண்டோடி மலைமேலேயான லங்கையிலேபுகும்படி செய்தபெரியதோளையுடைய அசசக்ரவர்த்தித்திருமகன் மகிழ்ந்துவிரும்பிவாத்திக்கிறதேசம்.

தனக்கொரு பரியட்டமும் பெண்மையுமுடையளாய் வந்து தோற்றினளாயத்து. (காதித்யாதி) அவளேறிட்டுக்கொண்டு வந்தவடிவை ப்போகக்கித் தானும்படிபண்ணிவிட்டானாய்த்தது. (கதறியித்யாதி) அந்நேரம் அவளும கூப்பிட்டுககொடு தலையிலே கையைவைத்து மலையின் மேலேயான லஙகையிலே புகும்படிபண்ணின தோள்வலியையுடையவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கோயில்.

ராக்ஷஸியையிவரிப்படி வர்ணிக்கைக்கு ப்ரக்ஜதோபயோகமென்னென்ன வருளிச்செயகிறார(தனகஇத்யாதி;)ஏறிட்டுக்கொண்டுவந்தவடிவையென்றது-அலங்கரித்துக்கொண்டு ஆஹிரூபயத்தோடுவந்தவடிவையென்றபடி. தானும்படி-விரூபையாம்படி. ராக்ஷஸிகளுக்கு வைரூப்யம்ஸஹஜமென்று திருவுள்ளம். இத்தால் - கள்ளவேஷத்தைக்காதலித்துக் காட்டிவிட்டாளென்றதாய்த்து. அக்கையென்றது- "அங்கை" என்றுமெலலொற்றாகக்கிடக்கிறதாய், சூர்ப்பணவியென்று பேர்பெம்படி வோரமானகையெனறுதல், அம என்று - அழகாய், விபரீதலக்ஷணயாவோரமானகைஎன்றுதல் ஸ்வாரஸ்யம் கண்டுகொள்வதென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (தலையிலேகையைவைத்தென்று.)

மூ.—மின்னனையநுண்மருங்குல் மெல்லியற்காவிலங்கை
வேந்தன்முடியொருபதும் தோளிருபதும்போயுதிரத்
தன்னிகரிற்சிலைவளைத்தன்றிலங்கைபொடிசெய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
செந்நெலொடுசெங்கமலம் சேல்கயல்கள்வாளை
செங்கழுநீரொடுமிடைந்து கழனிதிகழ்ந்தெங்கும்
மன்னுபுகழ்வேதியர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௫.

ப-ரை.—அன்று-அக்காலத்திலே; மின் அனைய-கொடிமின்னலையொத்த, நுண்மருங்குல் - சிற்றிடையையும், மெல்லியற்கா-ம்ருதுஸ்வபாவத்தையுமுடையளான பிராட்டிக்காக, இலங்கைவேந்தன-லங்காதிபனான ராவணனுடைய, முடியொருபதும்-கிரீடமிலகும் பத்துத்தலைகளும், தோளிருபதும்-இருபதுகைகளும், போயஉதிர-ஸதம்பகலங்களாயுதிர்ந்துபோம்படி, தன்னிகரில்சிலைவளைத்து-ஒப்பற ஓங்கிய தன் கோதண்டத்தைவளைத்து, இலங்கை - லங்காநகரத்தை, பொடிசெய்த - பொடியாக்கின, தடந்தோளன் - மஹாபாஹுவான சக்ரவர்த்தித் திருமகன், மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்—, செந்நெலொடு-செந்நெற்களும், செங்கமலம் - செந்தாமரைப்பூக்களும், சேல்கயல்கள்வாளை -சேல்மீன் கயல்மீன் வாளைமீன்களும், ஆகியஇவைகள், செங்கழுநீரொடு- செங்கழுநீர்ப்பூக்களுடனே, மிடைந்து-சேர்ந்துகொண்டு, கழனி யெங்கும் - கழனிகளிலெல்லாம், திகழ்ந்து - ப்ரகாசிக்கவும், மன்னுபுகழ் - நித்யநிர்தோஷமானகீர்த்தியையுடைய, வேதியர்கள் - ப்ராஹ்மணர்கள், மலிவெய்தும்- வீதியெங்கும்நெருங்கி வர்த்திக்கும்படியாகவுமிருக்கிற, நாங்கூர்—. (௫)

(சிலையிலங்கித்யாதி) மலைபோலே விளங்காநின்றுள்ள மணிமயமான மாடங்களின்மேல் நின்ற சூலங்களானவை, அழகிய கொண்டலானவை கடலிலேபுக்கு நீரையும் முத்தையும் முகந்துகொண்டு கனத்தாலே நகழ்ந்து நகழ்ந்து வருகிறவைகளினுடைய கீழ்வயிற்றைப்பீறிட, அவை கோணிகை வாய்விட்டாப்போலே சொரிந்த நல்ல முத்துக்களானவை. (மலையிலங்கித்யாதி) மாளிகைகளின்மேலே, மலைமேலே மலை செய்துவைத்தாப்போலேயாய்த்துக் குவித்துக்கிடப்பது. ... ௬.

(சிலையித்யாதி) சிலையென்று - வில்லுக்கு பர்யாயசப்தமாய், வில்லென்று - ஒளியாய், ஒளிவிளங்காநின்றுள்ள மணிமயமான மாடங்களினுச்சியின்மேலேயுண்டான சூலமும். இதாய்த்து அவ்வூரில் க்ருஹங்களுடைய இருக்கும்படி. மேகங்களானவை கடலிலேபோய்ப்புக்கு முத்தையுடைய வாரிக்கொண்டு (க) நகழ்ந்து நகழ்ந்து நடக்கமாட்டாதேவரும்; மாளிகைகளில் சூலங்களானவை இவற்றினுடைய கீழ்வயிற்றைப்போழும்; முன்பே தொட்டார்மேலே ஷோஷமாயிருக்கிறவை முத்தைச்சொரியும். (மலையிலங்குமாளிகைமேல்மலிவெய்தும்) அப்போது ஒருமலைமேலே மலைசெய்துவைத்தாப்போலேயாய்த்துக் குவித்துக்கிடப்பது. ... ... ௬.

சூலமும் - க்ருஹாலங்காரமான பொற்குடங்களின்நுனியும், போழும்-பொதுக்கும்; பீறுமென்றபடி. ... ... ௬.

(க) நகழ்தல் - நகர்தல் - ஊர்தல்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மின்னொத்த இடையையும் மார்த்தவத்தையுமுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளுக்காக, லங்கேஸ்வரானை ராவணன் தலைபத்தும் தோளிருபதும் அற்றுவிழ. (தன்னிகரித்யாதி) தனக்கொப்பில்லாத ஸ்ரீஸார்ங்மத்தைவளைத்து லங்கையைப் பொடியாக்கின பெரியதோள்களையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகன் விரும்பி வர்த்திக்கிற தேசம். (செங்நெலித்யாதி) செந்நெலுடனே, செந்தாமரை, சேலும், வாளையும், செங்கழுநீரோடே நெருங்க, கழனி, இவற்றாலே விளங்கும். (மன்னு புகழித்யாதி) நித்யநிர்தோஷமான புகழையுடையவேதத்துக்கு வ்யாஸபதம்செலுத்தும் ப்ராஹ்மணர் மிக்க தேசம். ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு. (பெண்மைமித்யாதி) மிக்க ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளாய்வந்த பெரியபேயினுடைய வுயிரானது மாளவுண்டு, பெரிய பேய்ப்பெண்ணை

அஞ்சாம்பாட்டு.— (மின்னனையவித்யாதி) மின்போலே யிருக்கிற நேரியஇடையையுடையாளாய் மிதிலாஸ்வஹாவையாயிருக்கிற பிராட்டிக்காக, லங்கைக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணனுடைய பத்துத்தலையும்இருபது தோளும் போயுதிரும்படியாக, தனக்கு ஒப்புண்டாகிலும் உபமாநாந்தரமாயிருக்கிற வில்லைவளைத்து அன்று லங்கையைப் பொடிபடுத்தின தோள்வலிமிகையையுடையவன். பிராட்டிக்குப்பண்ணின வ்யாபாரத்தை அநுகூலரெல்லார்க்கு மொக்கப் பண்ணிற்றாக அவன் ப்ரீதியோடே வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே, கண்டார்க்கெல்லாமினிதாமபடியிருக்கும்தேசம்.

(செங்நெலித்யாதி) இதுவாய்த்து கழனியானப்ரதேசமடையயிருக்கும்படி. செந்நெலோடேகூட, தாமரை, சேல், கயல்கள், வாளை, செங்கழுநீரோடு மிடைந்து விளங்காநிற்குமாய்த்து வயலடங்க. (மன்னுபுகழித்யாதி) இதுவாய்த்து ஸ்யலமான ப்ரதேசமிருக்கும்படி. நித்யமான புகழையுடையராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்மிக்கிருக்கிற. இதுவாய்த்து ஊரும் பிடாகையுமிருக்கும்படி. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (பெண்மைமித்யாதி) * நாரீணாமுத்தமையான யசோதைப்பிராட்டிவடிவைக்கொண்டு வந்தபூதனையை,

அஞ்சாம்பாட்டு.— (மின்னித்யாதி.) மிடைதல் - நெருங்கி. பிடாகையும் - வயலும். ... . ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (பெண்மையித்யாதி.) கீழே-நரஸிம்ஹாவதாரமும், அநந்தரம், ராமாவதாரமுமாக வநுஸந்தித்தார்; அநந்தராவதாரமாய் ஆழ்வார்களையெல்லாமீடுபடுத்தும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தை மேல் மூன்றுபாட்டாலுமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மூ.—பெண்மைமிகுவடிவுகொடு வந்தவளைப் பெரிய
பேயினது வுருவுகொடுமாளவுயிருண்டு
திண்மைமிகுமருதொடு நற்சகடமிறுத்தருளும்
தேவனவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
உண்மைமிகுமறையொடு நற்கலைகள் நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்றிவற்றினொழிவில்லாப்பெரிய
வண்மைமிகுமறையவர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௯.

ப-ரை.—பெண்மைமிகுவடிவுகொடு-உத்தமஸ்த்ரீசரீரத்தைதரித்துக்கொண்டு, வந்தவளை-வஞ்சிக்கவந்தபூதனையானவள், பெரியபேயினது உருவுகொடு-தன்நிஜமானவிக்ருதரூபவங்கொண்டு, மாள-மாயும்படி, உயிர்உண்டு-அவள்ப்ராணனைஸ்வீகரித்தும், திண்மைமிகு-அஸுராவேசத்தால்மிக்கதிண்மையையுடைய, மருதொடு-மருதமரத்தையும், நற்சகடம் - துடங்கினகார்யத்தைமுடியத்தலைக்கட்டவல்லசக்தியையுடைய சகடத்தையும், இறுத்து - முறித்தும், அருளும் - இன்னுமிப்படியே துஷ்டநிக்ரஹம்பண்ணியருளிய, தேவனவன - நந்தநந்தனனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில— ; உண்மைமிகுமறையொடு - யதாபூதவாதிகளான வேதங்களும், நற்கலைகள் அவற்றின்நல்ல அங்கங்களும், நிறை - இவற்றின்அப்யாஸத்தாலவந்த குணபூர்த்தியும், பொறைகள் - க்ஷமைமுதலானவைகளும், உதவுகொடை என்றிவற்றின் - உபகர்த்தி ஔதார்யமென்கிறவிவற்றினுடைய, ஒழிவில்லாப்பெரிய வண்மை - ஓயாதேமிக்கிருந்துள்ளவளங்களும், மிகு - நிறைந்த, மறையவர்கள்-ப்ராஹ்மணர்கள், மலிவெய்தும் - நெருங்கிவர்த்திக்கிற, நாங்கூர்—. (௯)

மிகுத்த தாயுருக்கொண்டு வந்தவளைப் பின்னையுருவைக்கொண்டு அவளுயிரை மாளவுண்டு.(திண்மையித்யாதி) நிலையுடையமருதுகளுடனே நல்ல சகடத்தையும் முறித்தருளும் க்ருஷ்ணன மிகவும் விரும்பிவர்த்திக்கிறதேசம்.

பெரியபேயின்வடிவையுடையளாய்க்கொண்டுமுடிந்துபிணமாய்க்கிடக்கும்படியாகஅவளைமுடித்து,அஸுராவேசத்தாலே மிக்கதிண்மையையுடைய மருது, துடங்கினகார்யத்தைமுடியத்தலைக்கட்டவல்லசக்தியையுடையசகடம், இவற்றையிறுத்தருளி, "விரோதிபோகப்பெற்றோமிறே!" என்று அத்தாலே தீப்தனான ஸர்வேஶ்வரன் விரும்பிவர்த்திக்கிறதேசம்.

சகடத்துக்கு நன்மையேதென்ன; நல்லபாம்புஎன்னுமாப்போலேக்ரௌர்யாதிசயத்தைச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (துடங்கினவித்யாதி.) "அவன்"என்றதால் தோற்றின வேதாநுப்ரஸித்தியையபற்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று.)

மூ.— விளங்கனியையிளங்கன்று கொண்டுதிரவெறிந்து
வேல்நெடுங்கணாய்ச்சியர்கள்வைத்ததயிர்வெண்ணெய்
உளங்குளிரவமுதுசெய் திவ்வுலகுண்டகாளை
யுகந்தினிது நாடோறும் மருவியுறைகோயில்
இளம்படிநற்கமுகுகுலைத்தெங்கு கொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்புகண்வளரக் கால்தடவும்புனலால்
வளங்கொண்டபெருஞ்செல்வம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௭.

ப - ரை.—இளங்கன்றுகொண்டு-வத்ஸாஸுரனைத்தூக்கி, விளங்கனியையுதிர எறிந்து- விளாவாய்நின்ற அஸுரன்உதிர்ந்துஉயிர்மாயும்படிவீசி, வேல்-வேல்போல, நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையுடைய, ஆய்ச்சியர்கள் - கோபஸ்த்ரீகள், வைத்த - தங்களுக்குத்திறசேமித்துவைத்த, தயிர்வெண்ணெய்-ததிநவநீதாதிகளை, உளங்குளிர-தந்திருவுள்ளங்குளிரும்படி, அமுதுசெய்து - உண்டு, பின்னும், இவ்வுலகுண்ட - இந்தலோகத்தையமுதுசெய்த, காளை - நவயௌவனன், உகந்தினிது நாடோறு மருவியுறைகோயில—; இளம்படிநல்கமுகு - இளமையைஸ்வபாவமாகவுடைய நல்லகமுகுமரங்களும், குலைத்தெங்கு-குலையையுடைத்தான தென்னமரங்களும், கொடி - வெற்றிலைக்கொடிகளும், செந்நெல - செந்நெற்களும், ஈன்கரும்பு- இனிய கரும்புகளும், ஆகிய இவைகள், கண் வளர -நிர்நித்ரைவாத்தியடையும்படி, கால்தடவும - கால்தடவாநின்ற, புனலால்வளங்கொண்ட பெருஞ்செல்வம் - ஜலஸம்ருத்திமூலமாகிய நிரவதிகஸாம்ராஜ்யங்கள், வளரும - வர்த்தியடையாநின்றுள்ள, அணிநாங்கூர—. ... ... (௭)

(உண்மைபித்யாதி) யதாஸ்ருதவாதியான வேதங்களுடனே, அவற்றினுடைய நன்றான அங்கங்கள், இவற்றில் வாஸனையாலேவந்த ஆத்மகுணங்கள், க்ஷமை, அர்த்திகளர்த்தித்தபோதேகொடுக்கும் ஔதார்யம், இப்படியாலழகும் ஔதார்யமும் மிக்க ப்ராஹ்மணர் மிக்க நாங்கூர்.

(உண்மைமித்யாதி) யதாஸ்ருதவாதியான வேதங்களோடேகூட, அவற்றினுடைய நன்றான அங்கங்கள், இவற்றிலுண்டானவாஸனையாலே வரக்கடவ ஆத்மகுணங்களையுடைய அடக்கம், க்ஷமை, அர்த்திகளர்த்தித்தபோதே அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையாகிற ஔதார்யம், என்றாற்போலே சொல்லுகிறவிவற்றாலொழிவின்றிக்கேயிருக்கிற உதாரரானவர்களால் மிக்கிருக்கிற. வண்மை - ஆத்மஸமர்ப்பணம். ௯.

“நிறை” என்றதினர்த்தம்(அடக்கமென்றது.) உதவுகொடை - உதவும்படியான கொடையென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அர்த்திகளித்யாதி.) கீழே ஔதார்யத்தைச் சொல்லி, மீளவும், உதாரரான என்றால புநருக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வண்மையித்யாதி.) ... ...

ஏழாம்பாட்டு. (விளங்கனியித்யாதி) விளவாய்ப்பழுத்து நின்ற அஸுரனை, கன்றாய்த்தள்ளிவந்த அஸுரனையிட்டு உதிரவெறிந்து, வேல்போலே நெடியகண்ணையுடைய ஆய்ச்சியர்வைத்த தயிரையும் வெண்ணெயையும் வயிறுகுளிர அமுதுசெய்து, இந்த லோகத்தையு மமுதுசெய்த தலைவன். காளையென்று - தலைவனுக்குப்பேர். உகந்து இனிதாக நாள்தோறும் பொருந்திவர்த்திக்கிற தேசம். இளமையை ஸ்வபாவமாகவுடைய நல்ல கமுகு, குலைகளையுடைய தெங்கு, வெற்றிலைக்கொடி, செந்நெல், இனியகரும்பு நாள்தோறும் ஒருகண்வைத்து வளர, புனல், கால்நடவும்-அடியிலேநடவிவரும்; இப்படியால்வந்த நன்மையையுடைய பெரிய ஐஶ்வர்யம் வளரும் அழகியநாங்கூர். எ

ஏழாம்பாட்டு.— (விளங்கனியித்யாதி) வத்ஸாஸுரனைக்கொண்டு விளாவாய் நிற்கிற அஸுரன்மேலே உதிரும்படியெறிந்து, வேல்போலே பரந்த கண்ணையுடையராயிருக்கிற இடைச்சிகள் சேமித்துவைத்த தயிரையும் வெண்ணெயையும், ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ளதொரு த்ரவ்யமாகையாலே திருவுள்ளமானது குளிரும்படியாக அமுதுசெய்து, அநந்தரம், இந்தலோகத்தையடையத் திருவயிற்றிலேவைத்து, ராஜ்யாவர்மத்தினுடைய ரக்ஷணத்தைப்பண்ணுகையாலே இளகிப்பதித்திருக்கிறவன்.

(இளம்படி.) இளமையைஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயிருக்கிறகமுகு, குலையையுடைத்தாயிருக்கிற தெங்கு, வெற்றிலைக்கொடி, செந்நெல், இனியகரும்பானது கண்வளரும்படியாகப் புனலானது கால்நடவாநிற்குமாய்த்து. கரும்பானது நாள்தோறும் ஒருகண்ணேறிவரும்படி கால்நடவுமாய்த்துப் புனலானது. நிரவதிக ஸம்பத்தானது மாறாதே செல்லுகிற. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.— (விளங்கனியித்யாதி.) "வேல" என்றத்தால - நெடுமைதாயமாயிருக்க, நெடுமையைச்சொன்னது லக்ஷணயா ஸ்வபுலயவாதியென்று (பரந்த) என்கிறார். தயிரும்வெண்ணெயுமமுது செய்தால உள்ளம்குளிருகை அர்யஸியமாயிருக்க, விஶேஷித்ததுகருஹாவம் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி.)

இன்கரும்பு என்றது நீட்டிக்கிடக்கிறதாய, அாயமருளிச்செய்கிறார் (இனிய கரும்பென்று.) கால்நடவாநிற்குமென்றது - ஊட்டு; ஸ்வஹாவார்யம் - காலவழிகளாலே பரம்பாநிற்குமென்று. "கண்வளரும்" என்றதுக்கும் ஊட்வர்யம் ஸ்பஷ்டமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்வஹாவார்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (கரும்பானதித்யாதி.) அணிநாங்கூராகைக்குஹேது கீழ்ச்சொன்னதெல்லாமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதி.) ... ... எ,

மூ.—ஆறுதசினத்தின் மிகுநரகனுரமழித்த
அடலாழித்தடக்கைய னலர்மகட்குமரற்கும்
கூறுகக்கொடுத்தருளும் திருவுடம்ப னிமையோர்
குலமுதல்வன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
மாறுதமலர்க்கமலம் செங்கழுநீர்ததும்பி
மதுவெள்ளமொழுக வயலுழவர்மடையடைப்ப
மாறுதபெருஞ்செல்வம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. அ.

ப-ரை.— ஆறுத - ஒருக்காலாறக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கிற, சினத்தின் - கோபத்தையுடையனாய், மிகு - மிகைத்துவாராநின்றுள்ள, நரகன்-நரகாஸுரனது, உரம் - மிடுக்கை, அழித்த—, அடல்ஆழி - யுத்தோந்முகமானதிருவாழியை, தடக்கையன் - தன்பெருங்கையிலேயுடையனாய், அலர்மகட்கும் - பெரியபிராட்டியாருக்கும், அரற்கும் - ருத்ரனுக்கும், கூறுஆக-என்னதென்றுகூறிட்டநுபவிக்கலாம்படி, கொடுத்தருளும்திருவுடம்பன்-தன் திருமேனியைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறஶீலத்தையுடையவனாய், இமையோர்குலமுதல்வன் - நித்யஸூரிகள்திரளுக்கு நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரன்,மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்—, மாறுதமலர்க்கமலம்-இடைவிடாதமலரையுடையதாமரை, செங்கழுநீர் - செங்கழுநீர்முதலியபூக்கள், ஆகிய இவைகளினின்றும், ததும்பிமதுவெள்ளமொழுக - நெருங்கிப்புறப்பட்ட தேன்வெள்ளமெங்குந்தலைதெரியாதபடிபாய்வதினால், உழவர் - கர்ஷகர், வயல்மடையடைப்பமாறுத - தங்கள்தங்கள்கழனிமடைகளை அடைக்க அடைக்கவுமாறாதே வளர்ந்துகொண்டுவருகிற, பெருஞ்செல்வம்வளரும் - மிக்கநீர்ச்செல்வம்நிறைந்த, அணிநாங்கூர்—, ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (ஆறுதவித்யாதி) ஆறுதசீற்றத்தையும் மிக்க வலத்தையுமுடைய நரகாஸுரனைக்கொன்ற மிடுக்கையுடைய திருவாழியைப் பெரியகையிலேயுடையவன். (அலர்மகளித்யாதி) பெரியபிராட்டியார்க்கும் ருத்ரனுக்கும் கூறுகக்கொடுத்தருளும் திருவுடம்பன். (இமையோரித்யாதி) நித்யஸூரிகள்திரளுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் தானேயானவன், ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்துடனே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறகோயில்.

எட்டாம்பாட்டு.—(ஆறுதவித்யாதி)ஒருக்காலாறக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கிற சினத்தையுடையனாய் மிகைத்து வாராநின்றுள்ள நரகனுடைய மிடுக்கையழித்த யுத்தோந்முகமான திருவாழியைக் கையிலேயுடையவன், பெரியபிராட்டியார்க்கும் ருத்ரனுக்கும் என்னதென்று கூறிட்டநுபவிக்கலாம்படி திருமேனியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஶீலத்தையுடையவன், நித்யஸூரிகள் திரளுக்கு நாயகனானவன்.

எட்டாம்பாட்டு.— (ஆறுதவித்யாதி.) "உரம்" என்றதினால் (மிடுக்கையென்றது.) "அலர்மகட்கு" என்றதாலே - மஹத்வமும், "அரர்க்கு" என்றபூஜ்யோக்தியாலே - அவனுடைய ஸ்வோத்கர்ஷாபிமாநமும், "கூறுக" என்கையாலே - மந்தஸம்ஶ்லேஷமும் தோற்றுகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஶீலத்தையுடையவனென்று.)

மூ.—வங்கமலி தடங்கடலுள் வானவர்களோடு
மாமுனிவர்பலர் கூடிமாமலர்கடூவி
எங்கள்தனிநாயகனே யெமக்கருளாயென்னும்
ஈசனவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
செங்கயலும் வாளைகளும் செந்நெலிடைக்குதிப்பச்
சேலுகளும் செழும்பணைசூழ்வீதிதொறு மிடைந்து
மங்குல் மதியகடுரிஞ்சு மணிமாடநாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௯.

ப-ரை.— வங்கம்மலி - மரக்கலங்களாற்குறைவற்றிருக்கிற, தடங்கடலுள்- பெரியதிருப்பாற்கடலிலே, வானவர்களோடு மாமுனிவர்பலர்கூடி - தேவர்களோடேஸநகாதிகளுங்கூடிக்கொண்டுவந்து,முன்பு,மாமலர்கள்தூவி -புஷ்பாத்யுபகரணங்களைத்தூவி, பின்பு, எங்கள் தனிநாயகனே-எங்களுக்குநாதனானஸர்வேச்வரனே, நீர், எமக்கு அருளாய் - எங்கள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளவேணும், என்னும்- என்று ப்ரார்த்திக்கும்படியிருக்கிற, ஈசனவன் - ஸ்வாமி, மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்— ; செங்கயலும் - செவ்வியகயல்மத்ஸ்யங்களும், வாளைகளும்-வாளைமத்ஸ்யங்களும்,குளிர்த்தியைப்பற்ற, செந்நெலிடை-செந்நெற்பயிர்களினிடையே, குதிப்ப-தாவ,சேலுகளும்-அப்பயிரினிடையேயிருந்தசேல்மத்ஸ்யங்களும் பகையின்றிக் கூடவேகளித்து வர்த்திக்கிற, செழும்பணைசூழ் - மருதநிலம் சூழ்ந்திருப்பதாய், வீதிதொறும் - தெருக்கள்தோறும், மிடைந்துமங்குல்மதி - ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுடைய, அகடுரிஞ்சும் - கீழ்வயிறுதேயும்படியாயுயர்ந்த, மணிமாடம் - மணிமயமானமாடங்களையுடையதாயிருக்கிற,நாங்கூர்—. ... (௯)

மாறுதபடி தாமரைப்பூவும் செங்கழுநீர்ப்பூவும் மதுததும்பிவெள்ளமிடப்பெருக, வயல்கள் பயிர்செய்கிற உழவர் வயல்களில் மடைகளைத் தேன்வெள்ளம்புகப்பயிரழியாதபடி மடைகளைச்செம்ம. இப்படி மாறாத பெருஞ்செல்வம்மிக்கு வருகிற நாங்கூர். ... ... அ.

(மாறுதவித்யாதி) மாறுதமலரையுடைத்தானதாமரை, செங்கழுநீர், இவற்றால்மிக்கு மது-வெள்ளமிட்டுப்பாய, வயலிலுண்டான கர்ஷகரானவர்கள் பயிரழிய வெள்ளம்போமளவானவாறே மடைகளையடைப்பர்கள். (மாறுதபெருஞ்செல்வம்வளரும்) " அங்கேயுடைந்தது, இங்கேயுடைந்தது கிடாய்" என்று "ஸஹ்யப்பெருக்குக் கிடாய்" என்று கூப்பிடுகிற ஆரவாரமேயாய்க்கிடக்குமாய்த்து. அ.

"ததும்பி" என்றதினார்யம் (மிக்கு என்றது.) கீழ்ச்சொன்னதுக்கது உபலக்ஷணமாக செல்வத்தைவிசேஷிக்கிறார் (அங்கேயித்யாதி.) ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (வங்கமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் ஸௌசீல்யத்தையநுஸந்தித்தவுடனே அவனுடையபரத்வம் திருவுள்ளத்திலூற்றிருந்து அத்தையருளிச்செய்கிறாரென்றுதல், கீழ் க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையால் "நாமபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோமதுராபுரீம்" என்கிறபடியே - அதுக்கடியான திருப்பாற்கடலையநுஸந்திக்கிறாரென்கிறாரென்றுதல் ஸங்கதி.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (வங்கமித்யாதி) மரக்கலங்கள் மிக்க பெரிய கடலிலே, ப்ரஹ்மேசாநாதிகளுடனே ஸநகாதிகளுங்கூடித் தாமரைப் பூக்களைப்பணிமாறி. மாமலர் - தாமரை. (எங்கள்தனிநாயகனே யெமக்கருளாயென்னும்) எங்களுக்கு அத்விதீயனான நிர்வாஹகனே !(யென்று) எங்களைரக்ஷியாய் என்னும் ஸர்வேச்வரன் மகிழ்ந்து இனிதாக வர்த்திக்கிற தேசம்.(செங்கயலுமித்யாதி) அழகியகயல்களும் வாளைகளும் செந்நெற்சோலைகளில் குளிர்த்தியைப்பற்ற நடுவேகுதிப்ப,சேல்களானவைகளித்து உகளிக்கும் பெரியமருதநிலம்சூழ்.(வீதிதொறுமித்யாதி) ராத்ரியிலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரன் கீழ்வயிறு தேயும்படி ஓங்கின மாடங்களாலே நேர்போகமாட்டாமல் வீதிகள்தோறும் வழிதேடித் திரியும். அன்றிக்கே, வீதிகளெல்லாம் மங்குல்மதி அகடுரிஞ்சும் மணிமாடமென்றுமாம். ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களை யரிக்கும் புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேச்வரன்றான் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (வங்கமித்யாதி) மரக்கலங்களால் குறைவற்றிருக்கிற பெரியதிருப்பாற்கடலிலே.மலைக்குச்சிறப்பாக ஆனையையிட்டுச்சொல்லுமாப்போலே, கடலுக்குச்சிறப்பாக மரக்கலங்களையிட்டுச்சொல்லக்கடவது. தேவர்களோடே ஸநகாதிகளுங்கூட புஷ்பாத்யுபகரணங்களைத்தூவி, “எங்களுக்குநாயகனானஸர்வேச்வரனே, எங்கள்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணியருளவேணும்” என்னும் ஸர்வேச்வரன் ப்ரீதிபூர்வகமாக நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(செங்கயலித்யாதி) அழகிய கயலும் வாளைகளும் குளிர்த்தியைப் பற்றச்செந்நெலிடையிலேதாவ, சேல்களானவை களித்து வர்த்தியாநின்றுள்ள மருதநிலம் சூழ்ந்திருக்குமாய்த்து. தெருவுகள்தோறும் ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுடைய கீழ்வயிறு தேயும்படியான மணிமயமான மாடங்களையுடைய. ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.— (சங்கித்யாதி) ஆஸ்ரிதார்த்தமாக ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

வங்கங்களைச்சொன்னதுக்கு ப்ரஸக்தோபயோகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மலைக்கித்யாதி.) கவிஸமாதியாலே சொன்னாரென்று கருத்து.

(தெருவுகள்தோறும்) என்றவநந்தரம், மிடைந்திருக்கிற-நெருங்கியிருக்கிற என்று கூட்டியநுஸந்திப்பது. “மங்குல்” என்றதினர்த்தம் (ஆகாசத்திலேயென்றது.) ௯.

பத்தாம்பாட்டு.— (சங்கித்யாதி.) சங்கும், மலிவுடைய - மிடுக்கின்மிகுதியுடைய, தண்டும், சக்கரமும், முதலென்றதாலே - மற்றை வாளும் வில்லுமான வற்றைக்கொண்டு கண்முன்னே பூவேந்திருப்போலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற தாமரைபோன்ற நெடியகண்ணுடைய பிரான்றானென்று வாக்யார்த்தமுட்கொண்டு

மூ·—சங்குமலிதண்டுமுதல் சக்கரமுனேந்தும்
தாமரைக்கண்ணெடியபிரான்றானமரும்கோயில்
வங்கமலிகடலுலகில் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகர்மேல் வண்டறையும்பொழில்சூழ்
மங்கையர்தந்தலைவன் மருவலர்தமுடல்துணிய
வாள்வீசும்பரகாலன் கலிகன்றிசொன்ன
சங்கமலிதமிழ்மாலை பத்திவைவல்லார்கள்
தரணியொடுவிசும்பாளும் தன்மைபெறுவாரே. ௧௦.

ப - ரை.— சங்கு - சங்கமும், மலி - திருடமான, தண்டு-கதையும், சக்கரம்-சக்கரமும், முதல் - இவை முதலான சட்கராங்கங்களும், ஆகிய இவற்றை, முன்-கண்முன்னே, ஏந்தும் - தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, நெடிய-நீண்ட, தாமரைக்கண்-தாமரைபோன்றதிருக்கண்களையுடைய, பிரான்-மஹோபகாரகனான ஸர்வேச்வரன், அமரும்கோயில்-நித்யவாஸம்பண்ணும் திவ்யதேசமாய், வங்கம்-மரக்கலங்கள், மலி-நிறைந்த, கடல் - கடல்சூழ்ந்த, உலகில் - பூமியில், மலிவு எய்து - ஸம்ருத்தமிக்கிருக்கிற, நாங்கூர் - திருநாங்கூரில், வைகுந்தவிண்ணகர்மேல்-வைகுந்தவிண்ணகர் விஷயமாக ; வண்டு - வண்டுகள், அறையும் - சப்தியாநின்றுள்ள, பொழில்-பொழிலாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, மங்கையர்தம்- திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன் - ப்ரதானராய், மருவலர்தம் உடல் - சத்ருக்கள் சரீரங்கள், துணிய - சின்னம் பின்னமாம்படி, வாள் வீசும் - கட்கத்தைவீசுகிற, பரகாலன் - பரகாலன் என்கிற திருநாமத்தையுடையவராய், கலி கன்றி - கலிவைரியான ஆழ்வார், சொன்ன - அருளிச்செய்ததாய், சங்கம் மலி-கவிஸங்கம் கொண்டாடத்தக்க, தமிழ்மாலை - த்ராவிடப்ரபந்தஸந்தர்ப்பத்தையுடைத்தான, இவைபத்து - இப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்கள் - அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், தரணியொடு - பூமியையும், விசும்பு - பரமாகாசத்தையும், ஆளும்-ஆளும்படியான, தன்மை - அந்த பத்தை, பெறுவார் - உடையராகப்பெறுவர்கள். (௧௦)

(வங்கமித்யாதி) கடல்சூழ்ந்த பூமியில் மரக்கலம் மிகுதியையுடைத்தான திருநாங்கூரிலே வைகுந்தவிண்ணகர் விஷயமாக. (வண்டறையுமித்யாதி) வண்டுபாடும் பொழில்சூழ் திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகர். (மருவலரித்யாதி) சத்ருக்களுடல் துணியும்படி வாள்வீசும் பரகாலன்கலிகன்றிசொன்ன. (சங்கமித்யாதி) சங்கத்தார் பரிசயும்கொண்டாடும்படியான தமிழ்மாலையிப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள்,

மரக்கலத்தையுடைத்தான கடல்சூழ்ந்த பூமியில் ஸம்ருத்தியி விருந்திருக்கிற திருநாங்கூரிலே வைகுந்தவிண்ணகரிலே கவிபாடிற்று. கவிபாடினவர் — மதுபானமத்தமான வண்டுகள் ம்வனியாநின்றுள்ள பொழிலாலேசூழப்பட்ட திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதானரான[ரூடு] ஆழ்வார், சத்ருக்களுடல் துணியும்படியாக வாள்வீசுகிற, பரகாலன்-ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, சங்கப்புலவர்கள் இரளவிருந்து தமிழ்கொண்டாடப்புக்கால் இத்தையேகொண்டாடவேண்டும்படியான தமிழ்த்தொடை பத்தையும் வல்லவர்கள்,

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரீதேத்யாதி.) சங்கப்புலவரென்றது - கவி[ஸமு]ஸம்ஹத்தையுடைத்தான சங்கப்பலகையில் வித்வான்களென்றபடி. ... ௧௦.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

உபயவிபூதியையுமாளும்படியான வைபவத்தைப்பெறுவர். ௧0.
நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

உபயவிபூதியும் தாங்களிட்டவழக்காம்படியான ஸ்வபாவத்தை யுடையராகப்பெறுவர். ... ... ௧0.

அடிவரவு.— சலம் திண்ணிய அண்டம் கலை மின் பெண்மை விளங்கனி ஆறு வங்கம் சங்கு திரு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

மூன்றாம்பத்து - பத்தாந்திருமொழி - திருமடந்தை. ப்ரவேஶம்.

ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனாய், ஆஶ்ரிதருடைய ஸர்வாபராதஸஹனாய், ஸ்ரீய:பதியாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ஸர்வஶக்தியான ஸர்வேஶ்வரன், பிராட்டிமாருடனே, ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அரிமேயவிண்ணகரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஶீலகுணப்ராசுர்யத்தை யநுஸந்தித்து, "இவனுமொருவனே! இதுவுமொருகுணமே!"[யடு என்று நித்யஸூரிகளிட்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற அரிமேயவிண்ணகரிலே நீசென்றாஶ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித் தருளிச்செய்கிறார். ... ❋

ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனாய் ஆஶ்ரிதர்க்கு ஆபத்துக்களிலே தவும் ஸ்வபாவனுமான ஸர்வேஶ்வரன், தான் ஶரண்யனாமிடத்தில் புருஷகாரமாம் பிராட்டிமாரோடேகூடவந்து நிற்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, நித்யஸூரிகள் "இதொருஶீலகுணப்ராசுர்யமிருந்தபடியென்!" என்று இட்டிலேயிட்டு ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக அரிமேயவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுநின்றான், ஆனபின்பு நீயுமங்கேசென்று அவனையாஶ்ரயித்து உன்னுடைய குறைகளெல்லாவற்றையும் தீர்த்துக்[உடு கொள்ளப்பாராயென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ❋

திருமடந்தைப்ரவேஶம்.— ஸ்ரீவைகுந்தவிண்ணகரில் நரஸிம்ஹராமக்ருஷ்ணாவதாரசேஷ்டிதங்கள் முதலானவற்றை யநுஸந்தித்தஆழ்வார், அடுத்த அரிமேயவிண்ணகரிலிருக்குமவனையுமநுபவிக்கவேணுமென்னுமாசையால்அவ்வபதாநங்களை மாறிமாறிப்பேசாநின்றுகொண்டு அநுபவிக்கிறாரென்னும் ஸங்கதியை யுட்[௩டு கொண்டு, திருமொழியில் ப்ரமேயத்தை உபக்ஷேபிக்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸ னேத்யாதி.) இத்திருமொழியில் நரகாஸுரப்ரஹ்ஸிதிகளை நிரஸித்தபடிகளைப் பற்ற (விரோதிநிரஸநஶீலனாயென்றது.) "கடலைக்கடைந்தமுதமளிக்கும்" "உண்டபிரான்" என்றும், "சிறுகுறளாய்" என்றும் சொன்ன அபதானங்களைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துக்களிலேவந்துதவும் ஸ்வபாவனுமானவென்று.) முதற்பாட்டைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி.) ... ...

மூ.— திருமடந்தைமண்மடந்தை யிருபாலுந்திகழத்
தீவினைகள்போயகல வடியவர்கட்கென்றும்
அருள்நடந்திவ்வேழுலகத்தவர் பணிய வானோர்
அமர்ந்தேத்தவிருந்தவிடம் பெரும்புகழ்வேதியர்வாழ்
தருமிடங்கண்மலர்கள்மிகு கைதைகள் செங்கழுநீர்
தாமரைகள் தடங்கடொறு மிடங்கடொறுந்திகழ
அருவிடங்கள் பொழில்தழுவியெழில் திகழுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. க.

ப - ரை.— திருமடந்தை - பெரியபிராட்டியாரும், மண்மடந்தை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், இருபாலும் - இரண்டுபார்ஶ்வங்களிலும், திகழ - ப்ரகாஶிக்க, அடியவர்கட்கு - ஆஶ்ரிதர்களுக்கு, என்றும் - எப்போதும், அருள்நடந்து - க்ருபைபண்ணி, அத்தாலே, தீவினைகள்-கொடியபாபங்கள், போய் அகல-விட்டோடும்படி, இவ்வேழ் உலகத்தவர் - இந்தஸப்தலோகங்களிலுள்ளாரும், பணிய-ஆஶ்ரயிக்கவும், வானோர்-நித்யஸூரிகள், அமர்ந்து - இஸ்ஸம்ஸாரவிபூதியில்சால்பொருந்தி, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணவும், இருந்த - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, இடம் - திவ்யதேசமாய்; பெரும்புகழ் - மஹாப்ரஸித்தரான, வேதியர் - ப்ராஹ்மணர், வாழ்தரும் - வர்த்திக்கிற, இடங்கள்-இடங்களையுடைத்தாய், மலர்கள்மிகு - புஷ்பஸம்ருத்தியையுடைய, கைதைகள்-தாழைகளும், செங்கழுநீர்-ரக்தோத்பலங்களும், தாமரைகள்-தாமரைகளும், தடங்கள்தொறும்-தடாகங்கள்தோறும், இடங்கள்தொறும்-பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம், திகழ-விளங்கவும், பொழில்-சோலையானது, அருவிடங்கள்-ஆகாஶாவகாஶமுடைய, தழுவி - இடைமடைத்துக்கொண்டு ஓங்கி, எழில்திகழும்-அழகுவிளங்காநின்றுள்ள, நாங்கூர்-திருநாங்கூரில், அரிமேயவிண்ணகரம் - அரிமேயவிண்ணகரில் எம்பெருமானை, மடநெஞ்சே - எனக்கு வஶ்யமான நெஞ்சே, வணங்கு-ஆஶ்ரயி என்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். (க)

மூதற்பாட்டு. (திருமடந்தையித்யாதி) புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும் எழுந்தருளியிருந்து விளங்க, தீவினைகளானவை விட்டகல,

மூதற்பாட்டு.— (திருமடந்தைமண்மடந்தையிருபாலுந்திகழ) "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்று- குற்றத்தைப்பொறுப்பிக்கும்பிராட்டியும், "முதலிலேகுற்றந்தன்னைக்காண்கிறதென், பின்னைப்பொறுப்பிக்கிறதென்" என்று, குற்றங்கண்டு பொறுக்கையுங்கூட மிகையாம்படியிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், இரண்டிடத்திலும்விளங்க. குற்றத்தைப்பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி; குற்றங்கண்டு கைவிடவொண்ணாதவிடத்தில், "குற்றம்கணக்கிடுகிற விதுக்குஹலமென்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (தீவினைகள்போயகல) இப்படிப்பட்டபிராட்டிமாருடைய நித்யஸந்நிதியாலே, ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆஶ்ரிதவிஷயத்து "ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாமி" என்கைக்கு விஷயமற்றிருக்குமாய்த்து.

மூதற்பாட்டு.— (திருவித்யாதி.) "தீவினைகள் போயகல" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து, பிராட்டிமாரிருவரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (நகஶ்சிதித்யாதி.) இவர்களுக்கிவை ஸ்வாபாவிகங்களோவென்ன (குற்றத்தையித்யாதி.)

ஆஶ்ரிதர்க்கு, என்று மருள்நடந்து-நாடோறுமருள்பண்ணி. (இவ்வே மூலகித்யாதி) இந்தஸப்தத்வீபவதியான லோகத்திலுள்ளா ராஶ்ரயிக்க. நித்யஸூரிகள் விடாதேநின்று ஸ்தோத்ரம்பண்ண விருந்தவிடம். (பெரும்புகழித்யாதி) மிக்கபுகழையுடைய ப்ராஹ்மணர் வாழுகிற[ு] விடம். வாழ்தருமிடங்கள்' (மலரித்யாதி) பூக்கள்மிக்க தாழைகள், செங்கழுநீர், தாமரைகள், தடங்கள்தோறும் பார்த்தபார்த்தவிட மெல்லாம் மிக. (அருவிடம்) ஆகாஶம். ஸூக்ஷ்மதையாலே, அரு விடமென்று-ஆகாஶத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆகாஶாவகாஶமெல்லாம் பொழில்வளர்ந்து இப்படிப்பட்ட அழகுவிளங்காநின்றுள்ள நாங்கூர். க.

பொறுப்பிக்குமவளும் பொறைக்கு உவாத்தானவனும் எப்போது மொக்க அருகேயிருக்கையாலே ஆஶ்ரிதர்பக்கல் எப்போது மவ னருளேநடந்து, அத்தாலே கொடிய அபராதங்கள் † "இவ்வோ விடங்கள் நமக்கிருப்பிடமல்ல" என்றுவிட்டோட, "இப்படியிருக்கிற விவனல்லது லோகத்திலேவேறு ஆஶ்ரயணீயரில்லை" என்று ஏழு[ம]ரு வகைப்பட்டலோகங்களிலுள்ளாருமடைய ஆஶ்ரயிக்க, தேவர்களுங்கூட க்கால்பொருந்தவரிதாம்படியான இஸ்ஸம்ஸாரவிபூதியிலே அஸ்ப ஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகள்பொருந்தி ஆஶ்ரயிக்கும்படி யாக விருக்கிறவிடம்.

(பெரும்புகழித்யாதி) இவனை யநுபவிக்கையே யாத்ரையாம்படி சமைகையாலே மிக்கபுகழையுடைய ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிறவிடங் களையுடைத்தாய், மலர்கள் மிகு கைதைகள் துடக்கமானவற்றையுடைத் தாயிருக்கிற திருநாங்கூரென்னுதல்; வாழ்தருமிடங்களிலேயுண்டாய் அவர்களுக்குழப்பாயிருக்கிற மலர்கள் மிகு கைதைகள் துடக்கமான வற்றையுடைத்தாயிருக்கிற வென்னுதல். பூக்கள் மிக்கிருந்துள்ள தா ழைகள், செங்கழுநீர், தாமரைகள், இவை, பரந்தபொய்கைகள்தோ றும் அவகாஶங்கள்தோறும் விளங்க. இங்கிடமில்லாமையாலே சோலை யானது ஆகாஶத்திற்பரப்பையடைய இடமடைத்துக்கொண்டோங்கி அழகு விளங்காநின்றுள்ள. அருவிடமென்று-ஸூக்ஷ்மதையைப்பற்ற ஆகாஶத்தைச்சொல்லுகிறது. ... ... க.

"திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலுந்திகழ - அடியவர்கட்கு என்று மருள் நடந்து - இவ்வேழுலகத்தவர்பணியவானோரேத்த முனிவர்களேத்த - இவ்வேழுலகு" இத்யாதியாலே அந்வயம்திருவுள்ள ம்பற்றி, தத்நுகுணமாக வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (பொறுப்பிக்குமித்யாதி.)

அவர்களுக்குழப்பாய் - அவர்கள் பண்ணும் ஸமாராதனங்களுக்குறுப்பாய். "தழுவி" என்றதினர்த்தம் (பரப்பையித்யாதி.) ஸ்பர்ஶிப்பதி என்று தோற்றுகை யாலே மூர்த்தமான ஆகாஶத்தை "அரு" என்று அமூர்த்தமாகச்சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அருவிடமென்றித்யாதி.) ... ... க.

† "அபராதங்கள்" என்கிறவிடத்தில் "பாபங்கள்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங் களிற காண்கிறது.

மூ.— வென்றிமிகுநரகனுரமது வழியவிசிறும்
விறலாழித்தடக்கையன் விண்ணவர்கட்கன்று
குன்றுகொடு குரைகடலைக்கடைந்தமுதமளிக்கும்
குருமணியென்னாரமுதம் குலவியுறைகோயில்
என்றுமிகு பெருஞ்செல்வத்தெழில்விளங்குமறையோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளுமியன்றபெருங்குணத்தோர்
அன்றுலகம் படைத்தவனேயனையவர்கள் நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௨.

ப - ரை.— வென்றிமிகு-ஜயம்மிக்க, நரகன்-நரகாஸுரனுடைய, உரம்-பலம், அழிய - நசிக்கும்படி, விசிறும் - வீசாநின்றுள்ள, விறல் - மிடுக்கையுடைய, ஆழி-திருவாழியை, தடம் - பெரிய, கையன்-திருக்கையிலேயுடையனாய், அன்று - கடல் கடைந்து அம்ருதம்வாங்கித் தரவேணுமென்று தேவஜாதி அர்த்தித்தவன்று, விண்ணவர்கட்கு - இந்த்ராதி தேவர்களுக்காக, குன்று கொடு - மந்தரபர்வதத்தை நட்டு, குரைகடலை - கோஷிக்கிற ஸாகரத்தை, கடைந்து - மதநம்பண்ணி, அமுதம் - அம்ருதத்தை, அளிக்கும் - அவர்களுக்கு க்ருபைபண்ணின, குருமணி - ச்லாக்யமான மணிபோன்ற, என் ஆர் அமுதம்-என்னுடைய அத்ருப்தாம்ருதமானவன், குலவி உறை - விரும்பிவர்த்திக்கிற, கோயில் - திவ்யஸ்தானமாய்; என்றும் - ப்ரதிதிநமும், மிகு-மிகுத்துவருகிற, பெருஞ்செல்வத்து-நிரவதிகஸம்பத்தையுடைத்தாய், எழில்விளங்கும்-அழகுவிளங்காநிற்பதாய், மறையோர்-வேதசதுஷ்டயத்தையுமுடையராய், ஏழ்இசையும்-ஸப்தஸ்வரங்களும், கேள்விகளும்-மற்றுமுண்டான அங்கோபாங்கங்களும், இயன்ற-அதிசயித்த, பெருங்குணத்தோர்-மஹாகுணப்ரசுரராய், அன்று—, உலகம் படைத்தவனே அனையவர்கள் - ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணின ப்ரஹ்மாவைப் போலே ஸர்வாநுக்ரஹஸமர்த்தரான ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற, நாங்கூர்—. (௨)

இரண்டாம்பாட்டு. (வென்றியித்யாதி) புக்கபோரில் வென்றிமிகும்படிபொரும் நரகனுடைய பலமழியவீசும்மிடுக்கையுடையதிருவாழியைப் பெரியகையிலேயுடையவன். (விண்ணவரித்யாதி) இந்த்ராதிகளுக்காக மந்தரபர்வதத்தைக் கடலில்நடுநெருசிலே நட்டு அது கதறக்கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக்கொடுத்தருளும்.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வென்றியித்யாதி) புக்கபுக்க துறைதோறும் வெற்றிகொள்ளக்கடவனாய் இந்த்ராதிகள் குடியிருப்பழித்துத்திரிகிற நரகாஸுரனுடைய மிடுக்கழியும்படியாக வீசாநின்றுள்ள மிடுக்கையுடைய திருவாழியைத்திருக்கையிலேயுடையவன். நரகாஸுரனைநிரஸித்து தேவஜாதிக்குக்குடியிருப்புப் பண்ணிக்கொடுத்துவிட்ட வளவன்றிக்கே, அவர்கள் "எங்களுக்குக் கடல் கடைந்து அம்ருதத்தைவாங்கித்தரவேணும்" என்ன ; அவர்களுக்காக மந்தரத்தைநட்டு, கோஷத்தையுடைத்தாயிருக்கிற கடலைக்கடைந்து, அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தவன்.

இரண்டாம்பாட்டு.— (வென்றியித்யாதி.) முதற்பாட்டிற்சொன்ன தீவினைகள் போயகலப் பண்ணுகைக்குறுப்பான விரோதிநிரஸநசீலதையையும், ஏழுலகத்தவர் பணிகைக்கு உபயுக்தமான உதவிகளையும் மேற்பாட்டுக்களிலே யருளிச்செய்யக்கோலி, அதில், கீழ்த்திருமொழியில் "ஆருதசினத்தில்" என்கிறபாட்டிலும் முதற்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான நரகநிரஸநத்தையும் அம்ருதமதநத்தையுமருளிச்செய்கிறிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி.

"உரமது" என்றவிடத்தில் உத்கர்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ராதிகளித்யாதி.)

மூ.— உம்பருமிவ்வேழுலகுமேழ்கடலுமெல்லாம்
உண்டபிரானண்டர்கள்முன்கண்டுமகிழ்வெய்த
கும்பமிகுமதயானைமருப்பொசித்துக் கஞ்சன்
குஞ்சிபிடித்தடித்தபிரான்கோயில் மருங்கெங்கும்
பைம்பொனொடு வெண்முத்தம் பலபுன்னைகாட்டப்
பலங்கனிகள் தேன்காட்டப் படவரவேரல்குல்
அம்பனையகண் மடவார்மகிழ்வெய்துநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௩.

ப - ரை.— உம்பரும் - தேவர்களும், இவ்வேழுலகும் - இந்தஸப்தலோகங்களும், ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், ப்ரளயத்தில் நோவுபடப்புக அவை நசியாதபடி, எல்லாம் - இவையெல்லாவற்றையும், உண்ட - அமுதுசெய்த, பிரான் - உபகாரகனாய், க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து, அண்டர்கள் - இடையர்கள், கண்டு மகிழ்வெய்த - கண்டுகளிக்கும்படி, முன் - அவர்கள்முன்னே, கும்பமிகு - குடம்போன்ற பெரிய மஸ்தகத்தையுடைய, மதயானை - மதமுதிதமான குவலயாபீடத்தின், மருப்பு - கொம்பை, ஒசித்து - முறித்து, கஞ்சன் - கம்ஸனுடைய, குஞ்சி பிடித்து - மயிரைப்பிடித்து, அடித்த - தலைகீழாகத்தள்ளி முதுகிலேஅறைந்து அவனை முடியச்செய்த, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கோயில் - ஸ்தாநமாய்; மருங்கு எங்கும் - பக்கமெல்லாம், பலபுன்னை - பலவானபுன்னைகள், மொட்டும் பூவுமாய்ப்பூத்து நின்று, பைம்பொனொடு - அழகியபொன்னையும், வெண்முத்தம் - வெளுத்தமுத்துக்களையும் கூட்டினாற்போல், காட்ட - காணப்பட, பலங்கனிகள் - பலாப்பழங்கள், தேன்காட்ட - மதுசொரிந்துகாட்ட, படம் - படத்தையுடைய, அரவு எர் - ஸர்ப்பம்போலும் அழகிய, அல்குல்-நிதம்பத்தையும், அம்பு அனைய-சரங்கள்போலும், கண் - கண்களையுமுடைய, மடவார் - ஸ்த்ரீகள், அவற்றைக்கண்டு, மகிழ்வெய்தும் - ஸந்தோஷிக்கிற, நாங்கூர்—. ... ... (௩)

குருமணி—ச்ரேஷ்டமான மணிபோன்றபடி. என்னாரமுதம் ——— ——— கிற கோயில். (என்றுமிகுவிக்யாதி) நாள்செல்ல நாள்செல்ல மிக்கு வாராநின்ற ஐச்வர்யத்தையும் அழகு விளங்காநின்ற மறையும் ஸப்தஸ்வரங்களும் இவற்றில் ச்ரவணத்தாலேசேர்ந்த ஆத்மகுணமுடையராய். (அன்றுலகமிக்யாதி) ப்ரஹ்மாவைப்போலே ஸாபாநுக்ரஹஸமர்த்தரான ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற. ... ... ௨.

(குருமணி) அவர்கள் “நீவேண்டா, எங்களுக்கு உப்புச்சாறமையும்” என்ன ; பெருமிடுக்கனை தன்படியொன்றும் பாராதே, தன்தோள் நோவும்படி கடலைநெருக்கிக்கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தை உபகரித்தவன். (என்னாரமுதம்) அவர்களம்ருதம்போலன்றிக்கேதம்முடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி. கொண்டாடிக்கொண்டுவர்த்திக்கிறதேசம்.

(என்றுமிக்யாதி) நாள்செல்ல நாள்செல்ல மிக்குவாராநின்றுள்ள த்ரவ்யஸம்பத்தையுடையராய், அத்தாலே அழகுவிளங்காநிற்பாராய், வேதத்தைக்கரைகண்டிருப்பாராய், ஸப்தஸ்வரங்களையும் மற்றுமுண்டான அங்கங்களையும் “இவர்களில் மேற்பட அதிகரித்தாரில்லை” என்னும்படி அதிலுண்டான வாஸனையாலே ஆத்மகுணபரிபூர்ணருமாய், தனித்தனியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷமருமானவர்கள் வர்த்திக்கிற திருநாங்கூரில். ... ... ௨.

ச்ரேஷ்டமானமணி - ச்லாக்யமான மணியென்றாய், அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி.) “குலவி” என்றதுக்கர்த்தம் (கொண்டாடிக்கொண்டென்றது.) (௨)

மூன்றும்பாட்டு. (உம்பருமித்யாதி) தேவஜாதியும் ஸகலலோகங்களும் ஸப்தஸமுத்ரங்களும் ப்ரளயத்திலே நசியாதபடி அமுதுசெய்த உபகாரகன். அண்டர் - இடையர், கண்டுகக்க,க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து, குடம்போன்ற பெரியமஸ்தகத்தையுடைய மதமுதிதமான குவலயாபீடத்தின்கொம்பை முறித்து, கம்ஸன்மயிரைப்பிடித்து விழவிட்டு, அவனைத்தகர்த்த உபகாரகன். கோயிற்பக்கமெல்லாம். (பைம்பொனித்யாதி)அழகியபொன்னுடனே வெண்முத்தைப்புன்னைகாட்ட, பலாப்பழங்கள் தேன்சொரிய. (படவரவித்யாதி) அரவின்படத்தையொத்த அல்குலையும் அம்புபோன்ற கண்ணையுமுடையராயிருக்கிற ஸ்த்ரீகள், "இன்னதிலே யின்னதுண்டாகக்கடவது என்று வ்யவஸ்தையின்றிக்கேயிருந்ததீ !" என்று இவைகண்டு ஆச்சர்யப்படுகிற ஊர். ... ... ௩.

மூன்றும்பாட்டு.— (உம்பருமித்யாதி) தேவஜாதியும், இந்த ஏழுவகைப்பட்டலோகங்களும், இத்தைச் சூழ்ப்போந்திருக்கிற கடல்களேழும்,இவையடைய ப்ரளயத்திலே நோவுபடப்புக வயிற்றிலே வைத்துநோக்கின உபகாரகன்;க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து இடையர் கண்டு ப்ரீதராம்படியாக, குடம்போலே பெரியமஸ்தகத்தையுடைத்தாய் மதமுதிதமாயிருந்துள்ள குவலயாபீடத்தினுடையகொம்பைமுறித்து, அநந்தரம் கம்ஸனுடைய மயிரைப்பிடித்துத் தலைகீழாகத்தள்ளி முதுகிலே யறைந்து அவனையழியச்செய்த உபகாரகனுடைய கோயில்.

பரிஸரமடைய. (பைம்பொனொடுவெண்முத்தம்பலபுன்னைகாட்ட) புன்னைகளானவை மொட்டும்பூவுமாய்ப்பூத்துநின்றபோதுபொன்னிலே முத்தையழுத்தினாப்போலே காட்டாநின்றது ; பலாப்பழங்கள் தேன் காட்டாநின்றது ; படத்தையுடைத்தான அரவுபோலே அழகிய அல்குலையுமுடையராய், அம்போடொத்த கண்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள், " இன்னபோதின்னது, இன்னதிலின்னதுண்டாம் என்னும் வ்யவஸ்தையின்றிக்கே யிருந்ததீ!" என்று அவற்றைக்கண்டு த்ருப்தைகளாகிற. ... ... ௩.

மூன்றும்பாட்டு.— (உம்பரித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியில் "அண்டமும்" என்கிறபாட்டில் - ஆபத்ரக்ஷணமும், "பெண்மைமிகு" என்கிறபாட்டில் - ப்ரஸ்துத பூதநாநிரஸநத்தால் அவனோடொத்த கம்ஸநிரஸநமும் திருவுள்ளத்தில் தோன்றி,அவற்றையிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்று முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

"அண்டர்கள்" என்றதினர்த்தம் (இடையரென்றது.)

"ஏர்" என்றதினர்த்தம் (அழகியவென்றது.) "காட்ட - மகிழ்வெய்தும்" என்ற வர்த்தமாநநிர்தேசத்தால் - எப்போதும் பழுத்து மதுசொரிந்திருக்குமென்கை வெளிக்கைக்கையாலே யருளிச்செய்கிறார்(இன்னபோதின்னதென்றது.)"புன்னை-பொன்-முத்தம் - காட்ட" என்கையாலே (இன்னதிலின்னதென்றது.) ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (ஓடாதவித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியில் முதற்பாட்டிலும் இரண்டாம்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான நரஸிம்ஹாவதாரத்தாலே - விரோதிநிரஸநமும் ஆச்ரிதரூபத்துக்குதவினவமயமருளிச்செய்கிறாரென்று, இதுக்கும்முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

மூ.—ஓடாதவாளரியி னுருவமது கொண்டன்
றுலப்பில்மிகு பெருவரத்தவிரணியனைப்பற்றி
வாடாதவள்ளுகிரால்பிளந் தவன்றன்மகனுக்
கருள்செய்தான்வாழுமிடம் மல்லிகைசெங்கழுநீர்
சேடேறுமலர்ச்செருந்தி செழுங்கமுகம்பாளை
செண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலி னூடே
ஆடேறு வயலாலைப்புகைகமழுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௭.

ப - ரை.—அன்று-ப்ரஹ்லாதனை நிர்ப்பந்திக்கிறகாலத்திலே ; ஓடாத - ஹிரண்யனுடைய பலத்தைக்கண்டு பிற்காலியாத, ஆளரியின் உருவம் கொண்டு - நரஸிம்ஹமான வடிவைக்கொண்டு, உலப்புஇல்-ஸங்க்யாரஹிதமான, மிகுபெருவரத்த-மிகவும் பெரியவரங்களையுடைய, இரணியனை-அந்தஹிரண்யனை, பற்றி-பிடித்து, வாடாத - வளையாத, வள் - தீக்ஷ்ணமான, உகிரால் - நகங்களால், அவன்மார்வை, பிளந்து - இருபிளவாம்படி பண்ணி, அவன்றன்மகனுக்கு - அவன்பிள்ளையான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு, அருள் செய்தான் - அருளைப்பண்ணின ஸ்வாமி, வாழும் இடம்-வர்த்திக்கிற ஸ்தாநமாய் ; மல்லிகை - மல்லிகைகளும், செங்கழுநீர் - ரக்தோத்பலங்களும், சேடேறுமலர் - திரளப்பூத்தபூவையுடைய, செருந்தி-சுரபுன்னைகளும், செழு - அழகிய, கமுகம்பாளை - பாக்குப்பாளைகளும், செண்பகங்கள் - செண்பகப்பூக்களும், மணம்நாறும் - பரிமளம்கமழுகிற, வண்பொழிலினூடே - அழகிய சோலையினூடே, ஆடேறுவயல்-கரும்புஆலைக்காக ஏறினவயலில், ஆலைப்புகைகமழும் - ஆலைப்புகைபரிமளிக்கிற, நாங்கூர்—. ... ... (௭)

நாலாம்பாட்டு. (ஓடாதவித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய பலத்தைக்கண்டு பிற்காலியாத நரஸிம்ஹமான வடிவைக்கொண்டு, முடிவில்லாத தேவர்கள்கொடுத்த வரத்தையுடைய ஹிரண்யனைப்பிடித்து.[உரு (வாடாதவித்யாதி) வளையாதவுகிராலே அவன்மார்வைப்பிளந்து அவன் மகனுக்கு அருள்செய்தான் வாழுமிடம்.

நாலாம்பாட்டு.— (ஓடாதவித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய முரட்டுடலைக் கண்டால் பிற்காலியாதபடியான நரஸிம்ஹத்தினுடைய வெ[ன்]றுதல்; அன்றிக்கே, நாட்டில்நடையாடாத நரஸிம்ஹமென்னு[கூ]ய தல். (உலப்பில்) அஸங்க்யேயமாய் ஒரோவரங்களே முடிவுகாணவொண்ணாதபடியாயிருப்பதாய், வரங்கொடுத்த தேவதைகளுக்குங்கூடக் குடியிருப்பரிதாம்படி பெரியவரத்தையுடைய ஹிரண்யனைப்பற்றி. (வாடாத) ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலிலே தைத்தால் வளையக்கடவதன்றிக்கே கூர்மைமிக்கிருக்கிற திருவுகிராலே இரண்டுகூறும்படி பிளந்து, அவன்பக்கல் விழவுநிரும்படி " அவன்மகன்" என்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் பக்கலிலே அருளைப்பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசம்.

" மிகு" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஓரோவித்யாதி.) உகிருக்குவாட்டமாவது-வளைகையென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனுடையவித்யாதி.) அவன் பக்கல்விழவுநிரும்படி யென்றது-ஹிரண்யன் தன்னருளுக்கு விஷயமாகாமல் முடிந்தானே ! என்னும் திருவுள்ளத்தில் குறைநிரும்படியென்றபடி.

௫.—கண்டவர்தம் மனம்மகிழ மாவலிதன் வேள்விக்
களவில்மிகுசிறுகுறளாய் மூவடியென்றிரந்திட்
டண்டமுமிவ்வலைகடலுமவனிகளுமெல்லாம்
அளந்தபிரானமருமிடம் வளங்கொள்பொழிலயலே
அண்டமுறு முழவொலியும் வண்டினங்களொலியும்
அருமறையினொலியும் மடவார்சிலம்பினொலியும்
அண்டமுறு மலைகடலினொலிதிகழுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௫

ப - ரை,—கண்டவர்தம்மனம்-கண்டவர்களெல்லாருடைய நெஞ்சும், மகிழ-ஆநந்திக்கும்படி, மாவலிதன்வேள்வி - மஹாபலியஜ்ஞவாடத்திலே, களவில்மிகு-க்ரித்ரிமத்தில்மிக்கு, சிறுகுறளாய்-வடிவில்சிறுத்தவாமநனாய், மூவடி என்று-மூன்று அடிகள் தரவேணும் என்று, இரந்திட்டு - யாசித்து, அண்டமும் - ஆகாசத்தையும், இ-இவ்வருகான, அலைகடலும் - அலையெறியாநின்றுள்ள ஸாகரங்களையும், அவனிகளும் - ஸப்தத்வீபமான பூமிகளையும், எல்லாம்-இவையெல்லாவற்றையும், அளந்த-அநாயாஸேந அளந்துகொண்ட, பிரான் - உபகாரகன், அமரும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, இடம் - தேசமாய்; வளங்கொள் - ஸம்ருத்தியுடைத்தான, பொழில் அயலே - பொழிலின் அருகே, அண்டம் உறும் - ஆகாசத்திலே சென்று வ்யாபரிக்கிற, முழவுஒலியும்-வாத்யகோஷங்களும், மதுபாநம்பண்ணிக் களித்துப்பாடுகிற, வண்டினங்கள் ஒலியும் - வண்டுகளின்த்வநியும், அருமறையின் ஒலியும் - துர்க்ரஹ வேதகோஷமும், மடவார் சிலம்பின்ஒலியும் - ஆடுகிற ஸ்த்ரீகளுடைய சிலம்பின் கோஷமும்; அண்டம் உறும் - அண்டபித்தியிலேசென்று, அலை - அலையெறிகிற, கடலின் ஒலி-ப்ரளயார்ணவகோஷம்போலே, திகழும் - விளங்குகிற, நாங்கூர்—.

சேடு - திரட்சி. திரளப்பூத்தசெருந்தி, அழகிய கமுகம்பாளை. (செண்பகமித்யாதி) செண்பகப்பூ மணங்கமழுகிற அழகிய பொழிலின்நடுவே ஆடுகையிலேயுற்றவயலில் ஆலைப்புகைகமழும் நாங்கூர். ௪.

மல்லிகை, செங்கழுநீர், சேடு - திரட்சி. திரளப்பூத்த பூவையுடைத்தான செருந்தி, அழகியகமுகம்பாளை, செண்பகம், இவை பரிமளத்தைப் புறப்படவிடாநின்றுள்ள அழகியபொழிலின் நடுவே ஆடுகைக்காக ஏறினவயலில் ஆலைப்புகையானது கமழுமாய்த்து. ௪.

ஆடுகைக்காக - கரும்பாடுகைக்காக. ... ... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கண்டவரித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியில் நரஸிம்ஹாவதாரமநுஸந்தித்தவர் ராமாவதாரத்தில்போய் அநுஸந்தித்தார்; அப்படியே இங்கும்-நரஸிம்ஹாவதாராநுஸந்தாநாநந்தரம் ராமாவதாரத்தில் போகவொருப்பட, நடுவே வழிபறிக்காரரைப்போலே களவில்மிக்க குறள்வந்து நெஞ்சைவஞ்சிக்க, அங்கே அகப்பட்டநுஸந்தித்துக்கொண்டு, தேவர்க்குதவினதும் எல்லார்க்குமுதவித் திருவடிகளைப்பரப்பினமையுமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ஆகையிறே, "கண்டவர்தம் மனம்மகிழ" என்று - தன்னெஞ்சு அபஹ்ருதமானத்தையும் ஸூசிப்பித்தது.

அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவரித்யாதி) அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமன்றியே கண்டாரெல்லாரும் ஆநந்திக்கும்படி, மஹாபலியுடைய யாகத்திலே க்ஷீத்ரிமம்மிக்க குறளாய், மூன்றடிதா என்றிரந்து. (அண்டமுமித்யாதி) ஆகாசத்தையும் அலையெறிகிற கடலையும் ஸப்தத்வீபமான பூமிகளையெல்லாமளந்த உபகாரகன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடம். (வளங்கொளித்யாதி) அழகுடைத்தான பொழிலருகே அண்டத்திலே சென்றுகிட்டுகிற வாத்யகோஷங்களும், மதுபாநம் பண்ணிக்களித்துப் பாடுகிற வண்டுகளின்த்வநியும், வேதகோஷமும், ந்ருத்தம்பண்ணுகிற மடவாருடைய சிலம்பொலியும், அண்டத்திலேற்செல்ல த்வநிக்கிற கடலோசையாலும் விளங்காநின்றுள்ள நாங்கூர்.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கண்டவர்தம்மனம்மகிழ) அநுகூலப்ரதிகூல விபாகமின்றிக்கே கண்டவர்கள் நெஞ்சானது மகிழும்படியாக, மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே, "இவன்தேவகார்யம் செய்கிறான்" என்று தோற்றுதபடியாக "நாட்டில் வாமநர்கள் திருவுலகளந்தருளினவிடம்" என்னும்படியான வாமநவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து, "எனக்குமூன்றடிவேணும்" என்று அர்த்தித்து, ஆகாசத்தையும் அலையெறியாநின்றுள்ளகடலையும் த்வீபங்களையுமெல்லாம்அநாயாஸேந அளந்து கொண்ட உபகாரகன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசம்.

(வளமித்யாதி) ஸம்ருத்தியையுடைத்தாயிருக்கிறபொழிலினருகே, ஆகாசத்தில்அவகாசமுள்ளவிடமெங்கும் போய் வ்யாபரிக்கிற வாத்யகோஷமும், மதுபாநம்பண்ணுகிற வண்டுகளினுடைய த்வநியும், வேதகோஷமும், ஆடுகிறஸ்த்ரீகளினுடையசிலம்பொலியும், அண்டபித்திபிலே சென்று அலையெறிகிற ப்ரளயார்ணவகோஷம்போலே விளங்காநின்றுள்ள. ... ... ௫.

களவில்-களவில்லை என்னும்படி தோற்றுமவனாய், மிகவும்சிறிசாய்க்குறளான வேஷத்தையுடையனாய் என்று பாவ்தார்யம் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸௌதார்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி;) லோகத்தில் வாமநர்களெல்லாரும் த்ரிவிக்ரமனோடொப்பாரென்னும்படி மிகவும்குள்ளனையென்றபடி.

"அயல்" என்றதினர்த்தம் (அருகேயென்றது.) "முழவொலி" என்றதினர்த்தம் (வாத்யகோஷமென்றது.) ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (வாளித்யாதி.) நடுவேவழிபறித்தவர் மாண்வேஷத்தை அநுபவித்தவநந்தரம், "மின்னனையநுண்மருங்குல்" என்கிறபாட்டிலநுபவித்த ராமாவதாரத்தை அநுபவிக்கிறாரென்றுஸங்கதி.

மூ.—வாணெடுங்கண்மலர்க்கூந்தல் மைதிலிக்கா விலங்கை
மன்னன்முடியொருபதும் தோளிருபதும்போயுதிர
தாணெடுந்திண் சிலைவளைத்த தயரதன்சேயென்றன்
தனிச்சரண்வானவர்க்கரசு கருதுமிடம் தடமார்
சேணிடங்கொள் மலர்க்கமலம் சேல்கயல்கள்வாளை
செந்நெலொடு மடுத்தரியவுதிர்ந்த செழுமுத்தம்
வாணெடுங்கண் கடைசியர்கள் வாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௯.

ப - வுர.—வாள் - வாள்போலே கூரிதாய், நெடு - நீண்ட, கண் - திருக்கண்களையும், மலர் - பூஅணிந்த, கூந்தல் - மயிர்முடியையுமுடைய, மைதிலிக்கா - பிராட்டிக்காக, இலங்கைமன்னன் - லங்காதிபனான ராவணனுடைய, ஒருபதுமுடியும்- பத்துத்தலைகளும், இருபதுதோளும் - இருபதுதோள்களும், போய் உதிர-உதிர்ந்து போம்படி, தாள்-பூட்டப்பட்டநாணையுடைத்தாய், நெடு-நீண்ட, திண்-திடமான, சிலை - வில்லை, வளைத்த - வளையப்பண்ணின, தயரதன்சேய்-தசரதன்பெற்றமகனாய், என்றன் - எனக்கு, தனிச்சரண் - அத்விதீயரக்ஷகனான, வானவர்க்கரசு - நித்யஸூரிநிர்வாஹகன், கருதும் இடம்-வர்த்திக்கிற ஸ்தானமாய்; தடம் ஆர் - பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய், சேண் இடம்கொள் - ஆகாசமுள்ள விடமெங்கும் ஓங்கியிருக்கிற, மலர் - பூக்களையுடைத்தான, கமலம் - தாமரையையும், சேல்கயல்கள்வாளை- சேல்கயல்வாளை என்னும் மத்ஸ்யங்களையும், செந்நெலொடும் - செந்நெலோடே, அடுத்து அரிய - அடுத்துப்பிடித்து அறுக்க, உதிர்ந்த - அவற்றினின்று உதிர்ந்த, செழு - அழகிய, முத்தம் - முத்துக்களை, வாள் - வாள்போலே கூரிய, நெடு-நீண்ட, கண் - கண்களையுடைய, கடைசியர்கள்-கர்ஷகஸ்த்ரீகள், வாரும் - வாருகிற, அணி- சுந்தரமான, நாங்கூர்—. ... ... (௯)

ஆறும்பாட்டு. (வாணெடுங்கணித்யாதி) வாள்போலே கூர்ந்து நெடிதானகண்ணழகையும், மலரையுடைய குழலையுமுடைய பிராட்டிக்காக. (இலங்கையித்யாதி) லங்கேச்வரனான ராவணன் பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் உதிர, தாளையுடைத்தாய் நெடிதாய் வலியுடைய சிலையைவளைத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன். சேயென்று - பிள்ளை. எனக்கு அத்விதீயமான புகலிடம், நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகன் விரும்பிவர்த்திக்கிறதேசம்.

ஆறும்பாட்டு.— (வாளித்யாதி) ஒளியைச்சொல்லுதல்; வாள்போலே யிருக்கிற நெடியதிருக்கண்களையும் மலரையுடைத்தான மயிர்முடியையுமுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்காக, லங்கைக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிறவனுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் உதிரும்படியாக,தாளையுடைத்தாய் நெடிதாய்த் திண்ணிதாயிருக்கிற வில்லை வளைத்த தாசரதாத்மஜன். சேய் - பிள்ளை. (என்றன்தனிச்சரண்) "தயரதற்குமகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்னுமாப்போலேகாணுமிருப்பது. * அயர்வறு மமரர்களதிபதி வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்.

"தாள்" என்று-பூட்டாய்,பூட்டப்பட்ட நாணைச்சொல்லுமென்று சொல்வது.

மூ.— தீமனத்தான்கஞ்சனது வஞ்சனையில் திரியும்
தேனுகனும் பூதனைதன்னாருயிரும் செகுத்தான்
காமனைத்தான் பயந்த கருமேனியுடையம்மான்
கருதுமிடம் பொருது புனல்துறைதுறைமுத்துந்தி
நாமனத்தால் மந்திரங்கள் நால்வேதமைந்து
வேள்வியோடாறங்கம் நவின்று கலைபயின்றங்
காமனத்து மறையவர்கள் பயிலுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. எ.

ப-ரை.—தீமனத்தான் - பொல்லாதநெஞ்சையுடையனான, கஞ்சனது - கம்ஸன்ப்ரேரிதனாகியே, வஞ்சனையில் - க்ருத்ரிமவேஷங்கொண்டு, திரியும் - திரிகிற, தேனுகனும் - தேநுகாஸுரனுடையவும், பூதனைதன் - பூதனையுடையவும், ஆர்உயிர்-அரியவுயிரை, செகுத்தான் - முடித்தவனாய், காமனை-தன்னழகால்நாட்டைவெருட்டித்திரியும் மன்மதனை, பயந்த - பெற்ற, கருமேனி உடை அம்மான் - கறுத்ததிருமேனியையுடைய ஸ்வாமி, கருதும் இடம் - விரும்பிவர்த்திக்கிற தேசமாய்; பொருது புனல் - திரைமோதிக்கொண்டு பொராநின்றுள்ள புனலானது, துறைதுறை-ப்ரதிதுறையிலும், முத்து உந்தி - முத்துக்களைத்தள்ளாநிற்பதாய், நா - நாவாலும், மனத்தால்-மனஸ்ஸாலும், மந்திரங்கள் - பகவந்மந்த்ரங்களும், நால்வேதம்-சதுர்வேதங்களும், ஐந்துவேள்வியோடு - பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும், ஆறுஅங்கம் - ஷடங்கங்களும், நவின்று - அப்யஸித்து, கலைபயின்று-மற்றுமுள்ளஶாஸ்த்ரங்களுமோதி, அங்கு ஆம் மனத்து - பரிசுத்தாந்தஃகரணரான, மறையவர்கள்-வைதிகர், பயிலும்-நெருங்குகையால் வந்த, அணி-அழகையுடைய, நாங்கூர்— ... ... (எ)

(சேலுமித்யாதி) ஆகாஶாவகாஶமடையத் தனக்கே போரும்படியான பெரியிலைகளையுடைய தாமரை, சேல், கயல்கள், வாளைகள், இவற்றைச்செந்நெலோடே அடுத்துப்பிடித்து அரிய, உதிர்ந்து அழகிய[உடு] முத்துக்களைக் கதிர்பொறுக்க வயலிலே யிழிந்தவர்கள், வாள்போலே நெடுமிக்கூரிய கண்ணையுடையார் வாரி மடியிலேயிடுநாங்கூர். ௬.

பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய் ஆகாஶமுள்ள விடமெங்கும் வளர்ந்திருக்கிற மலரையுடைத்தான தாமரை, சேல், கயல்கள், வாளை, இவற்றைசெந்நெலோடே அடுத்தறுக்க, உதிர்ந்த அழகியமுத்துக்களை, கதிர்பொறுக்கவிழிந்தவர்கள் வாருவர்களாய்த்து. ... ௬.

பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாயென்றது - பொய்கையெல்லாம் வ்யாபித்திருப்பதா யென்று தாமரைக்கு விஶேஷணம். முத்துக்கள் தாமரையிலும் மீன்களிலு முண்டென்னும் ப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி.)

ஏழாம்பாட்டு.—(தீமனத்தானித்யாதி.) கீழ் ராமாவதாரத்தில் போனவரையும் வஶீகரிக்கும்படியான விரோதிநிரஸந பரம்பரையுள்ளது க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யாகையாலே, கீழ் "கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்தபிரான்" என்றுசொன்னத்தால் த்ருப்தி பிறவாமையாலே, இனி மேற்பாட்டுக்களிலெல்லாம் க்ருஷ்ணசரித்ரங்களை வாய்வந்தபடியே பேசியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஏழாம்பாட்டு. (தீமனத்தானித்யாதி) பொல்லாத நெஞ்சையுடைய கம்ஸன்ப்ரேரணையாலே க்ருத்ரிமவேஷங்கொண்டுதிரிகிற யேநுகனுடையவும் பூதனையுடையவும் உஜ்ஜீவனைப்போக்கினவன். (காமனையித்யாதி) காமனைப்பயந்த க்ருஷ்ணன் விரும்பி வர்த்திக்கிறதேசம். திரையோடு திரை பொராநின்றுள்ள புனலானது துறைதோறும் முத்துக்களைத் தள்ளாநிற்பதாய். (நாமனத்தாலித்யாதி) நாவாலும் மநஸ்ஸாலும், ஐமவங்மந்த்ரங்களை, நாலுவகைப்பட்ட வேதம், பஞ்சமஹாயஜ்ஞம், அங்கங்கள் துடக்கமானவற்றைப் பலகாலும் அப்யஸித்து பரிசுத்தியானுஷ்டகரணர் நெருங்குகையாலேவந்த அழகை[ு]யுடைய நாங்கூர். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (கன்றதனலித்யாதி) கன்றாலேவிளவையெறிந்து, அதிற்பழத்துடனே விளவையுதிர்த்தபிள்ளை. எல்லாராலும் விரும்பப்பட்ட அழகிய காளமேகம்போன்ற வடிவழகையுடையவன், பசுக்களை ரக்ஷிக்கைக்காகக் கல்லெடுத்துக் கல்மாரிகாத்துக் குடக்கூத்தாடினவன் கொண்டாடி வர்த்திக்கிறவிடம்.

ஏழாம்பாட்டு.— (தீமனத்தானித்யாதி) தீதான நெஞ்சையுடையனாய் – ஐமவத்தத்த்வம் ஓரிடத்திலே யுண்டென்னப்பொறாத நெஞ்சையுடையகம்ஸன்; அவனுக்குறுப்பாய் க்ருத்ரிமத்தாலே நலிவாராய்த் திரிந்த யேநுகன், பூதனை, அவர்களைமுடித்துப்போகட்டவன். அதிலேவந்தால் காமனுக்குமுத்பாதகனாய், அவ்வளவல்லாதபடி ஸுந்தரமான திருமேனியையுடையனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் விரும்பிவர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து.

திரையோடு திரைபொராநின்றுள்ள புனலானது துறைதோறும் துறைதோறும் முத்துக்களைத்தள்ளாநிற்பதாய், நாவாலும் மநஸ்ஸாலும், ஐமவங்மந்த்ரங்கள், நாலுவகைப்பட்டவேதம், பஞ்சமஹாயஜ்ஞம், அங்கங்கள் துடக்கமானவற்றைப் பலகாலுமப்யஸித்து பரிசுத்தியானுஷ்டகரணர்நெருங்குகையால்வந்த அழகையுடைய. ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (கன்றதனலித்யாதி) கன்றாய்நின்ற அஸுரனைக்கொண்டு விளாவாய்நின்ற அஸுரனைமுடியும்படிபண்ணி லீலாரஸமநுபவித்த செல்லப்பிள்ளை; காமருவப்படுவதாய் – ஆசைப்படப்படுவதான, சீருண்டு – ஸ்வபாவம், அத்தையும், ஸுமஹாரமாயிருக்கிற திருமேனியையுமுடையவன், பசுக்களைரக்ஷிக்கைக்காக கோவர்த்தனத்தாலே மழைதடுத்து, மன்றிலே ஸர்வாநுபவயோக்யமாம்படி குடக்கூத்தாடினவன் கொண்டாடிவர்த்திக்கிற தேசம்.

விவரணம் (ஐமவதத்த்வமித்யாதி.) அகங்குணமனதது-ஐமவஷ்டு விஷயத்துக்காயிருக்கிற மனத்தென்றாய், அதினர்த்த மருளிச்செய்கிறார் *(பரிசுத்தியானுஷ்டகரணரென்று.) ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (கன்றித்யாதி.) “விளங்கனியை” என்றது பின்னூட்டி பின்னும் சிலகூட்டியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ரூ.— கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்தகாளை
காமருசீர்முகில்வண்ணன் காலிகள் முன்காப்பான்
குன்றதனாலமழைதடுத்துக் குடமாடு கூத்தன்
குலவுமிடம் கொடிமதிள்கள் மாளிகைகோபுரங்கள்
துன்றுமணிமண்டபங்கள் சாலைகள் தூமறையோர்
தொக்கீண்டித்தொழுதியொடு மிகப்பயிலும்சோலை
அன்றலர்வாய்மதுவுண் டங்களிமுரலுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. அ.

ப - ரை.—கன்றதனால - வத்ஸாஸுரனாலே, விளவு எறிந்து - விளாவாய்நின்ற அஸுரனை எறிந்து, கனி - அதின்பழத்தை, உதிர்த்த - உதிரும்படிபண்ணி பாலக்ரீடாரஸமநுபவித்த, காளை - நவயௌவநனாய், காமரு - எல்லாராலும்விரும்பப்பட்ட, சீர் - அழகிய, முகிலவண்ணன் - காளமேகம்போன்ற வடிவழகையுடையனாய், முன் - முன்பே, காலிகள் - பசுக்களை, காப்பான் -ரக்ஷிக்கைக்காக, குன்றதனால் - பர்வதத்தாலே, மழை - வர்ஷத்தை, தடுத்து - நிரோதித்து, குடமாடு கூத்தன் - குடக்கூத்தாடினவன், குலவும் இடம் - கொண்டாடிவர்த்திக்கும் தேசமாய ; கொடி - த்வஜங்களையுடைத்தான, மதிள்கள் - ப்ராகாரங்களையும், மாளிகை - மாளிகைகளையும், கோபுரங்கள் - கோபுரங்களையும், துன்று - நெருங்கின, மணி - மணிமயமான, மண்டபங்கள் - மண்டபங்களையும், சாலைகள் - யாகசாலைகளையுமுடைத்தாய், தூ - பரிசுத்தரான, மறையோர் - ப்ராஹ்மணர், தொக்கு ஈண்டி - கூடித்திரளுகையாலுண்டான, தொழுதியொடு - ஆரவாரத்தால் மிக்கிருப்பதாய், மிகப்பயிலும் - மிகவும் நெருங்கின, சோலை - சோலையிலுண்டான, அன்று அலர்வாய் - அப்போது விகஸித்த செவ்விப்பூவில், மது உண்டு - மதுவை பாநம்பண்ணி, அங்கு - அவ்விடத்தில, அளி - வண்டுகள், முரலும் - காநம்பண்ணுகிற, நாங்கூர்—. ... ... (அ)

(கொடிமதிளிதியாதி) கொடிகளாலே அலங்க்ருதமான மதிள்கள், கோபுரங்கள், நெருங்கின மணிமயமான மண்டபங்கள், யாகசாலைகள், தூயரான ப்ராஹ்மணர்கூடித்திரண்ட ஆரவாரத்தால் மிக்கிருப்பதாய், மிகவும் நெருங்கினசோலையில் அப்போதலர்ந்த செவ்விப்பூவில் மதுவைப்பருகி வண்டுகள் களித்துப்பாடும். ... ... அ.

கொடியையுடைத்தான மதிள்கள், மாளிகைகள், கோபுரங்கள், நெருங்கின மணிகளையுடைத்தான மண்டபங்கள், சாலைகள், இவற்றையுடைத்தாய் ; ப்ராஹ்மணர் கூடித்திரண்ட ஆரவாரத்தால் மிக்கிருப்பதாய், சோலையிலுண்டான செவ்விப்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணி வண்டுகள் பாடாநிற்பதுமான. ... ... அ.

சாலைகள் - யஜ்ஞசாலைகள். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (வஞ்சனையிகபாதி.) "ஆய்ச்சியர்வைத்ததயிர்வெண்ணெயெங்குளிரவமுதுசெய்து" என்றதுபின்னாட்டி, உண்டவைவெல்லாம சொல்லியநுபவிக்கிறுமென்றஸங்கதி.

மூ.—வஞ்சனையால் வந்தவள்தன் னுயிருண்டு வாய்த்த
தயிருண்டு வெண்ணெயமுதுண்டு வலிமிக்க
கஞ்சனுயிரதுவுண் டிவ்வுலகுண்டகாளை
கருதுமிடம் காவிரி சந்தகில் கனகமுந்தி
மஞ்சுலவுபொழிலூடும் வயலூடும்வந்து
வளங்கொடுப்பமாமறையோர் மாமலர்கள் தூவி
அஞ்சலித்தங்கரிசரணென் றிறைஞ்சுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௯.

ப-ரை.—வஞ்சனையால - க்ருத்ரிமவேஷங்கொண்டு, வந்தவள்தன்-வந்தபூதனையுடைய, உயிர் - ப்ராணனை, உண்டு - க்ரஸித்து, வாய்த்த-அருகேயிருந்த, தயிர் உண்டு - தயிரைப்பாநம்பண்ணி, வெண்ணெயமுது உண்டு-வெண்ணெயை அமுது செய்து, வலிமிக்க - மிடுக்குமிக்கிருந்த, கஞ்சன் உயிரது - கம்ஸனுடைய ப்ராணனை, உண்டு - பக்ஷித்து, இவ்வுலகு - இந்தலோகத்தை, உண்ட - திருவயிற்றிலே வைத்தருளின, காளை-யுவாவானவன், கருதும்இடம்—; காவிரி-காவேரிநதியானது, சந்து - சந்தநமரங்களையும், அகில - அகருவ்ருக்ஷங்களையும், கனகம் - ஸ்வர்ணத்தையும், உந்தி - தள்ளிக்கொண்டுவந்து, மஞ்சுலவுபொழிலூடும் - மேகத்தளவும் ஓங்கின சோலையிலும், வயலூடும் - வயலினுள்ளும், வந்து - ப்ரவேசித்து, வளம்கொடுப்ப - ஸம்பத்தைஉண்டாக்க, மாமறையோர - மஹாவேதிகளான ப்ராஹ்மணர், மாமலர்கள்தூவி - ச்லாக்யமானபுஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, அங்கு அஞ்சலித்து - அங்கே அஞ்சலிபண்ணிக்கொண்டு நின்று, அரிசரண்என்று - "ஸ்ரீஉனதிருவடிகளே சரணம்" என்று, இறைஞ்சும் - ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்கிற, அணிநாங்கூர் - அழகிய திருநாங்கூரில், அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே—. (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) * * * ௭.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (வஞ்சனையித்யாதி) க்ருத்ரிமத்தையுடையளாய் வந்த பூதனையுயிரையுண்டு, இட்டின தயிரை அமுதுசெய்து, வெண்ணெயமுதுண்டு – வெண்ணெயை அமுதுசெய்து, பெருமிடுக்கனாயிருக்கிற கம்ஸனுடைய வுயிரை உண்டு. அநுகூலப்ரதத்ருடைய த்ரவ்யத்தோடு ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணன்களோடு வாசியற்றிருந்தபடி. (இவ்வுலகுண்ட) வெண்ணெயமுதுசெய்த வோபாதியாய்த்து ஊழியையெடுத்து வயிற்றிலேவைத்ததுவும்.

(காவிரியித்யாதி) காவிரியானது, சந்தநம், அகில், பொன், இவற்றைக்கொடுவந்துதள்ளி, மேலேபடித்தளவும் செல்லவோங்கின பொழிலூடும் வயலுள்ளிட்டும்வந்து நிரவதிகஸம்பத்தையுண்டாக்க, ஆற்றுவரவைக்கண்டு ப்ராஹ்மணர் புஷ்பங்களைத்தூவி அஞ்ஜலிபண்ணி, "ஸர்வேஶ்வரன் நம்முடைய ஜீவநத்துக்குறுப்பாக வரவிட்டான்" என்று அவனை ஆஶ்ரயித்துவர்த்திக்கிற. ... ... ௨.

தயிர்வெண்ணெய்களோடொக்க உயிரைவிடங்களை உணருகச்சொல்லுகையெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) ... ... ௯.

*** இங்குவிட்டுப்போனவ்யாக்யாநத்தை சோதாந்துபட்ட ௪.

மூ.—சென்றுசினவிடையேழும் படவடர்த்துப் பின்னை
செவ்வித்தோள்புணர்ந்துகந்த திருமால்தன்கோயில்
அன்றயனுமரன்சேயு மனையவர்கள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரமமர்ந்த செழுங்குன்றை
கன்றிநெடுவேல்வலவன் மங்கையர்தம்கோமான்
கலிகன்றியொலிமாலை யைந்தினொடுமூன்றும்
ஒன்றினொடுமொன்றுமிவை கற்றுவல்லா ருலகத்
துத்தமர்கட்குத்தமரா யும்பருமாவர்களே. க0.

ப-வுரை.— ஏறுதழுவினார்க்கு ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளைக்கொடுக்கக்கடவோமென்று எருதுகளைவிடுத்த, சென்று - தானே அங்கே சென்று, சினம்-க்ரௌர்யத்தையுடைய, ஏழுவிடையும் - ஏழுரிஷபங்களையும், படஅடர்த்து-முடியும்படி பொருது, பின்னை-நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய, செவ்வித்தோள்-அழகியதோளோடே, புணர்ந்து - ஸம்ஸ்லேஷித்து, உகந்த - ஸந்தோஷித்த, திருமால்தன் - ஸ்ரீய:பதி வர்த்திக்கிற, கோயில்-ஸ்தாநமாய்; அயனும்-ப்ரஹ்மாவையும், அரன்சேயும்-ருத்ரன் பிள்ளையான ஸுப்ரஹ்மண்யனையும், அனையவர்கள் - ஒத்தசாந்நியையும் அழகையுமுடையவர்கள் வர்த்திக்கிற, நாங்கூர் - திருநாங்கூரில், அரிமேயவிண்ணகரம்-அரிமேயவிண்ணகரத்தில்,அமர்ந்த-நித்யவாஸம்பண்ணுகிற,செழுங்குன்றை-அழகிய பர்வதம்போன்ற ஸ்வாமியை ; கன்றிநெடுவேல்வலவன்-கறைமாறுதநெடியவேலைக் கையிலே யுடையராய், மங்கையர்தம்கோமான் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்குத்தலைவராய், கலிகன்றி - கலிவைரியான ஆழ்வார், கவிபாடின, ஒலிமாலை - ஒலியுடைய தொடையான, ஐந்தினொடு - க்ருஷ்ணாவதாரங்கள் விஷயமான ஐந்துபாட்டும், மூன்றும் - நரஸிம்ஹவாமநராமாவதாரங்கள் விஷயமான மூன்றுபாட்டும், ஒன்றினொடும் - அர்ச்சாவதாரபரமான முதற்பாட்டும், ஒன்றும் - பலஸ்ருதியான இப்பாட்டும், இவை - ஆகஇப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்று-அப்யஸித்து,வல்லார்-அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணவல்லவர்கள், உலகத்து - இஹலோகத்திலே, உத்தமர்கட்கு உத்தமராய் - "எம்மையாளும்பரமர்" என்னும்படியான வைஷ்ணவர்களுக்குத்தலைவராய்,பின்பு, உம்பரும்ஆவர்கள்-நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையுமாவர். (க0)

பத்தாம்பாட்டு. (சென்றித்யாதி) ஏறுதழுவினார்க்குக் கொடுக்கக் கடவோமென்று எருதுகளைஸங்கல்பமாகவிட, அங்கேசென்று, சினவிடைகளேழையும்படும்படி பொருது, பின்னையுடைய செவ்வித்தோளுடனே கலந்துகந்த திருமால்தன் கோயில். (அன்றயனுமரன்சேயும்) ப்ரஹ்மாவும் ருத்ரனும், இவனுடைய பிள்ளை ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் ஒத்தவர்கள் நாங்கூரரிமேயவிண்ணகரமமர்ந்த செழுங்குன்றைக்கவிபாடிற்று.

பத்தாம்பாட்டு.— (சென்றித்யாதி) அவைநின்றவிடத்திலே தானேசென்று, சினத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ரிஷபங்களேழையும் முடியும்படி அடர்த்து, நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய செவ்வியையுடைத்தான தோளோடே அணைந்துகந்த ஸ்ரிய:பதி வர்த்திக்கிற கோயில். (அன்றித்யாதி) ஸாம்யத்துக்கு ப்ரஹ்மாவும், அழகுக்குஸுப்ரஹ்மண்யனும் ஒப்பாம்படியிருக்கிறவர்கள்வர்த்திக்கிற திருநாங்கூரில்அரிமேயவிண்ணகரமமர்ந்த செழுங்குன்றைக் கவிபாடிற்று.

கன்றிநெடுவேல்வலவன்) ஶத்ருஶரீரங்களிலே தைத்துக் கறை கழுவ அவஸரமின்றிக்கே யிருக்கிற வேலை ஆயுதமாகவுடையராய், திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதானரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த ஒலியையுடைத்தான தொடை எட்டுமிரண்டும் பத்தான இவற்றை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், இஹலோகத்திலே வைஷ்ணவர்கள். * பயிலுந் திருவுடையார்யவரேலுமவர் எம்மையாளும் பரமர், அவர்களுக்குத் தலைவராய் பின்னை உம்பருமாவர். ... ... க0.

நஞ்ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

(கன்றிநெடுவேல்) ஶத்ருஶரீரங்களிலேதைத்துக் கறைகழுவவு மவஸரமின்றிக்கேயிருக்கிற வேலை ஆயுதமாகவுடையராய், திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதானரான ஆழ்வாரருளிசசெய்த ஒலியையுடைத்தான தொடை எட்டுமிரண்டும் பத்தானவிவற்றை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், இஹலோகத்திலே வைஷ்ணவர்கள் ; "பயிலும்திருவுடையார் யவரேலும் - எம்மையாளும் பரமரே" என்னும்படி அவர்களுக்குத் தலைவராய், பின்னை, உம்பருமாவர்கள் - திருவடி திருவனந்தாழ்வாரோடே ஒருகோவையாகப பெறுவர். ... ... க0.

அடிவரவு.— திரு வென்றி உம்பர் ஓடாத கண்ட வாள் திமனம் கன்று வஞ்சனை சென்று போது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

இமத்தில, தன்திருவுள்ளத்தை முன்னிட்டுச்சொன்ன க்ஷீஷ்ணுபதாங்கள் விஷயமான ஐந்துபாட்டையும், ராஸிஹவாஸரராமபதாங்கள் விஷயமான மூன்றுபாட்டையும், விஹவவிஷயத்வாவிஶேஷண ஸ்ரோகரித்து (எட்டும் என்றது.) ப்ரஸ்துதமான அர்ச்சாவதாரபரமான முதறபாட்டையும் ஹலஶ்ருதியுமாகப்பிரித்தருளிச்செய்தவற்றை ப்ரதிபாத்யவிஷயப்ரதிபாதகதயாக்ரோஷீகரித்து (இரண்டுமென்றது.) இங்ஙனன்றாகில், பத்தானவிப்பத்தை எனருல் மூலஸ்யபரிமணைகயிலருமையில்லையிறே. ஆக, ஆழ்வாருமிவரும் ஸாஹிப்ராயமாக இங்ஙன் ப்ரயோகித்தார்களென்னத்தட்டில்லை. ... ... க0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

மூன்றாம்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, திருமொழி - ௩0 - க்கு, பாட்டு - ௩00.